This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

BIBLIOTEA
GEOGRAFICA
ROMÂNA

MARELE

DICTIONAR GEOGRAFIC AL ROMANIEI

DE

Lahovari, Brătianu

SI

TOCILESCU

VOL. II

Hosted by Google

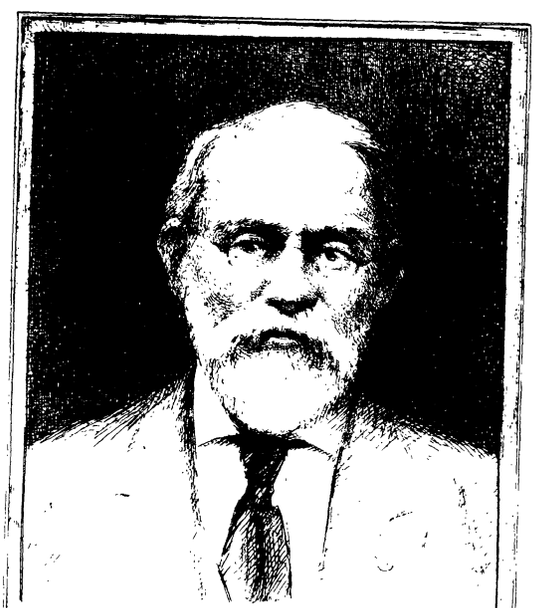

SILAS WRIGHT DUNNING
BEQUEST
UNIVERSITY OF MICHIGAN
GENERAL LIBRARY

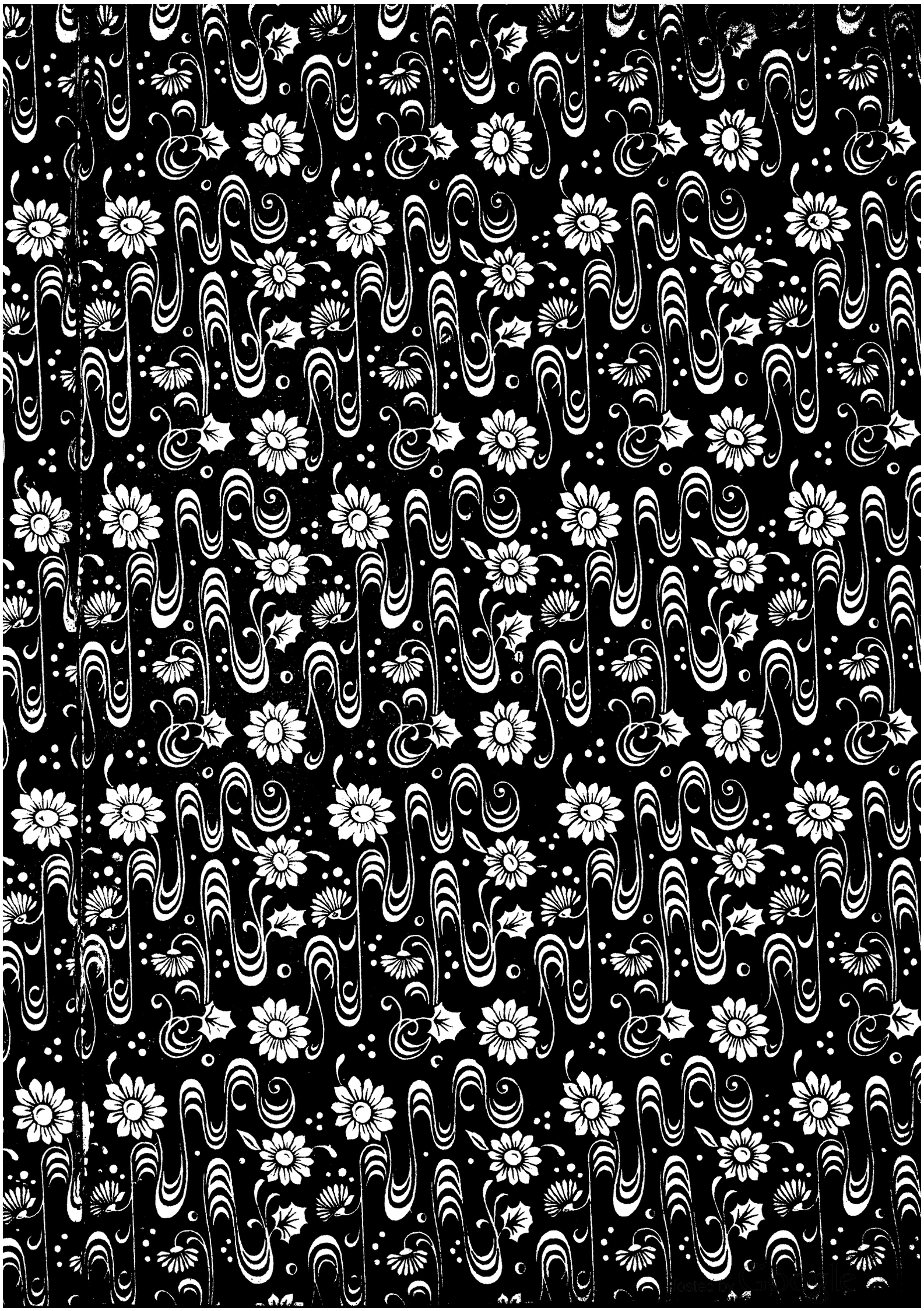

Hosted by Google

6/237

148

II

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

1168

362

Hosted by Google

Hosted by Google

SOCIETATEA GEOGRAFICĂ ROMÎNĂ

FUNDATĂ LA 15 IUNIE 1875

RECUNOSCUTĂ DREPT INSTITUȚIE DE UTILITATE PUBLICĂ, PRIN LEGEA DIN 20 FEBRUARIE 1897

MARELE

DICȚIONAR GEOGRAFIC

AL

ROMÎNIEI

ALCĂTUIT ȘI PRELUCRAT DUPA DICȚIONARELE PARȚIALE PE JUDEȚE

DE

GEORGE IOAN LAHOVARI

PREȘEDINTE AL INALTEI CURȚI DE COMPTURI,
PREȘEDINTE AL SOCIETAȚII PENTRU ÎNVĂȚĂTURA POPORULUI ROMÎN,
SECRETAR GENERAL AL SOCIETĂȚII GEOGRAFICE ROMÎNE

ȘI

GENERAL C. I. BRATIANU

SUB-ȘEF AL STATULUI MAJOR GENERAL,
DIRECTOR
AL INSTITUTULUI GEOGRAFIC AL ARMATEI

GRIGORE G. TOCILESCU

MEMBRU AL ACADEMIEI ROMÎNE,
PROFESOR UNIVERSITAR,
DIRECTOR AL MUZEULUI NAȚIONAL DE ANTI

VOLUMUL II.

BUCUREȘTI

STAB. GRAFIC J. V. SOCECŬ, STR. BERZEI, 59

1899.

Hosted by Google

~~Reference~~

DR
205
.L18

Hosted by Google

T24-65532
TRANSF. TO
GL - STACKS
6-8-61

MARELE DICȚIONAR GEOGRAFIC
AL ROMÎNIEI

B

București (urmare). — **Edilitate**. — *Organizația administrativă*. — Inainte de secolul al XIX-lea, București era administrat de un consiliŭ comunal, compus din un gĭudeț și 12 pîrgarĭ, aleșĭ de poporul orașuluĭ. Pe la începutul acestuĭ secol București era administrat de un consiliŭ comunal o parte ales și o parte numit de stăpînire. El se numea *Casa Maghistratuluĭ* saŭ *Cinstitul sfat orășenesc al Politieĭ București*. El se compunea din 5 membri, din carĭ unul era prezident; avea ca funcționarĭ auxiliarĭ: 1 secretar, 1 ajutor, 1 casier, 1 registrator, 5 cinovnicĭ, 1 tist cu 6 dorobanțĭ, 1 odăiaș și 1 rîndaș. Acesta era tot personalul comunal, așa cum îl găsim în dosarele Primărieĭ de București.

Sfatul orășenesc se întrunea de 3 orĭ pe săptămînă: Marțea, Joia și Sîmbăta și lucra cîte 6 ore pe zi.

Azĭ București se administrează de un consiliŭ comunal, ales de cele două colegiĭ electorale, compus din 31 consilierĭ, din carĭ unul e primar și 2 ajutoare; cu un personal numeros de funcționarĭ, arhitecțĭ, ingineriĭ, geometri, desenatorĭ, picherĭ, paznicĭ, gardianĭ și sergențĭ, toțĭ numițĭ de consiliŭ.

Următoarele 9 serviciĭ compun azĭ administrația Bucureștilor.

I. Direcția lucrărilor tecnice:
- *a)* Direcția;
- *b)* Serviciul alinierilor;
- *c)* » studiilor;
- *d)* » planuluĭ;
- *e)* » bunurilor;
- *f)* » apelor;
- *g)* » poduri-șos.;
- *h)* » salubrităței.

II. Direcția administrativă.
III. » acciselor.
IV. » comptabilităței.
V. » sanitară.
VI. Serv. casieriei centrale.
VII. Secretariatul general.
VIII. Economatul general.
IX. Oficiul stăreĭ civile.

Dăm aci lista diferitelor Sfaturĭ orășenești din București, cu începere de la anul 1831:

1831. — Căminarul Iorgu Bibescu (maĭ tîrziŭ Domnitorul Munteniei), căminarul Pavel și Chir Ghiță Opranu.

1833. — Hatmanul Mihail Dumitrescu, clucerul Grigore Grădișteanu, Chir Iancu Chiriță Bălăceanu și căminarul Alex. Ghica.

1834. — Hagi Mihaiŭ Filipescu, căminarul Alexandru Ghica, clucerul Grigore Grădișteanu, stolnicul Stanciŭ, Scarlat Petrovicĭ, Dimitrie Dedu și Christofor Mustacov.

1835. — Constantin Costache Șuțu, Constantin Costache Bucă, stolnicul Ioniță Drăgănescu, serdarul Anagnosti, Christodor Mustacov, Nicolae Teodor și Vameșu Iordache.

1836. — Postelnicul Costache Șuțu, serdarul Xenocrat, serdarul Fănuță, medelnicerul Costache Crețeanu, Christodor Mustacov, Mărgărit Ivanovicĭ, Pascale Gazoti, postelnicul Alexandru Ghica, Anastase Polizu și Mihalache Ionescu.

1837. — Căminarul Ștefan Ogrăzeanu, polcovnicul Ioan Cîmpineanu, Anastasie Polizu, serdarul Ștefan Ioan, postelnicul Manolache Băleanu, Christodor Mustacov și Pascale Gazoti.

1838. — Ion Scarlat, Ion Bacaloglu, slugerul Spirache Cojescu, Aga Ion Filipescu, clu-

Hosted by Google

cerul Gr. Cantacuzino, Mărgărit Ivanovicĭ, paharnicul Ion Rosetti, Nedelea Ion Mitescu și Lazăr Calenderoglu.

1839. — Aga Iancu Bălăceanu, clucerul Alecu Ghica, slugerul Spirache Cojescu, Lazăr Calenderoglu, serdarul Anasti, Ion Serafim și George Bălan.

1840. — Slugerul Tomița, Atanasie Dumitriu, Anghel H. Pandele, căminarul Dumitru Belu, căminarul Pavel și paharnicul Alexandru Ghica.

1841. — Paharnicul Scarlat Rosetti, serdarul Pîrvu Asan, serdarul Alecu Izvoranu, Ion Ilie, Christache H. Paraschiva și Teodor Balaban.

1842. — Marele postelnic Ion Filipescu, paharnicul D. Ghica, Asan Ion Căminеanu, paharnicul Ion Mitică, Ion Polizu și Mărgărit Ivanovicĭ.

1843. — Maior Teodor Popescu, serdarul Barbu Prisiceanu, Lazăr Calenderoglu și Ion Ioanidi.

Supleanți: Serdarul Ion Arion și Ion Eftimiu.

1844. — Vistierul Costache Belu, maior D. Popescu, clucerul Ion Mihăescu, serdarul George Papa și Lazăr Calenderoglu.

Supleanți: Stan Gheorghiu și Dimitrie Economu.

1845. — Vornicul Ion Otetelișanu, clucerul Costache Petrescu, paharnicul Mihalache Pencovicĭ, pitarul Lazăr Calenderoglu și Dumitru Ivanovicĭ.

Supleanți: Enache Iancu și Ion Minovicĭ.

1847. — Polcovnicul Scarlat Crețulescu, pitarul Mihalache Băscoveanu, clucerul Iancu Dinu, paharnicul Nicolae Lahovari și pitarul Lazăr Calenderoglu.

Supleanți: Pitarul Ianovicĭ și Ion Triandafil.

1848. — Scarlat Crețulescu (până la Iunie); Constantin Crețulescu (Iunie—August); Dim. Polizu (August — Octombrie); Constantin Lenș (Octombrie—Decembrie).

1849. — Constantin Lenș (la începutul anuluĭ); Aga Dimitrie Fălcoianu; Paharnicul Nicolae Lahovari, Răducanu Simonidi și Ion Bacaloglu.

Supleanți: Nicolae Gherman și Ion Triandafil.

1851. — Marele logofăt Iordache Bărcănescu, paharnicul Costache Cîrlova, Atanasie Christea Manta, Costache Bălăcescu și Lazăr Gherasim.

Supleanți: Serdarul Nicolae Herișescu și Ion Bacaloglu.

1853. — Marele logofăt Grigore Obedeanu, paharnicul Evghenie Predescu, serdarul Ion Crețeanu și Nicolae Herișescu.

Supleanți: Pitarul Enache Trandafir și Răducanu Sinonidi.

1855. — Aga Constantin Ioan Filipescu, clucerul Simeon Marcovicĭ, Alecu Dumitrescu, serdarul Nicolae Herișescu și Costache Păltineanu.

Supleanți: Pitarul Teodor Sfetescu și Ion Ioanid.

1856. — Ștefan H. Pandele, Panait Ionescu, Ion Polizu, clucerul Ion Dinu, aleșĭ pentru a se complecta lipsurile a 4 membri demisionațĭ.

1857. — Prințul Dimitrie Ghica, serdarul Vasilache Paapa, Ion Polizu, serdarul Costache Iliescu și Avram Gheorghiu.

Supleanți: Panait Ionescu și pitarul Ion Penescu.

1859. — Prințul Dimitrie Ghica, Ion Brătianu, Vasile Paapa, Tudor Arcon, Ghiță Gherasi, Panait Ionescu și Costache Iliescu.

1860.—Vasile Constantinescu, Anton Arion, Alexandru Orăscu. Aceste treĭ persoane s'aŭ ales în locul demisionaților G. Gherasi, P. Ionescu și C. Iliescu.

1861. — Anton Arion, Dimitrie Brătianu, Dimitrie Berindeiŭ, Cezar Boliac, Dimitrie Ghica, George H. Anghel.

1866. — Dimitrie Brătianu, Dr. P. Iatropolu, Grigore Lahovari, Simeon Mihăilescu, Grigore Cantacuzino, Anton Arion, Constantin Panaiot, Constantin Ciocîrlan, Nicolae Blaremberg, Grigore Serurie, Dimitrie Culoglu, Pană Buescu, Iordache Hagi Anghel, Radu Ioan, Corneliu Lapati, Vasile Toncoviceanu, din carĭ era Primar Dimitrie Brătianu.

Ca ajutorĭ sunt: Simeon Mihăilescu, Gr. Lahovari, Anton I. Arion, Dr. Panait Iatropolu, Gr. C. Cantacuzino și Costache Panaiot. A demisionat Dr. Iatropolu și s'a înlocuit cu C. Ciocîrlan; a demisionat C. Ciocîrlan; și s'a numit Gr. P. Serurie; a demisionat C. Panaiot și s'a numit Dem. Culoglu.

S'a reînoit pe jumătate numărul membrilor și trăgîndu-se la sorțĭ a eșit Radu Ionescu, Dimitrie Brătianu, Anton I. Arion și Dr. Iatropolu în locul cărora s'a ales precum și în locul altor 6 ce eraŭ demisionațĭ maĭ înainte:

Dimitrie Brătianu, Anton Arion, Dr. Iatropolu, C. Panaiot, S. Mihăilescu, Vasile Constantin, Barbu Protopopescu, Nicolae Pancu, Iancu Stefănescu și Veniamin Hernia.

Dim. Brătianu fiind Primar, iară ajutorĭ S. Mihălescu, Anton I. Arion, Corneliu Lapati, Grigore C. Cantacuzino, Costache Panaiot și Veniamin Hernia.

1867. — D. Brătianu, demisionînd din calitatea de Primar, a fost numit în locul luĭ C. Panaiot, iar în locul acestuia s'a numit ajutor pe Serurie Gr.

1868. — S'a făcut alegerea din noŭ a Consiliuluĭ Comunal și

Hosted by Google

rezultatul a fost: Dr. P. Iatropolu Primar, N. Manolescu, P. Buescu, Gr. Serurie, S. R. Bechianu, V. Constantin și V. Hernia.

1869. — S'a disolvat Consiliul și s'a înlocuit cu o comisie înterimară compusă din P. Dimancea, T. Christescu, Cornéliu Lapati, E. Predescu, Stamati Atanasiu, P. Christu, I. G. Manu, T. Rădulescu, P. Atanasiu, Anghel Solacolu și C. Panaiot.

Din comisia înterimară aŭ demisionat Petru T. Christu, E. Predescu și C. Panaiot și s'aŭ numit în locul lor Dimitrie Teoharidi, Anton Stoianovicĭ și Ghiță Dimitriadi.

1869. — S'aŭ făcut alegerĭ și aŭ eșit G. G. Cantacuzino Primar, iară ajutoare P. Grădișteanu, Dr. Daniilescu, C. Aninoșeanu, Menelas Germani, R. Dumitriu și Nae Rădulеanu.

La 25 Ianuarie 1870, s'a făcut o nouă alegere și s'a confirmat Primar Eftimie Diamandescu, în locul luĭ G. Cantacuzino demisionat.

1871. — S'a făcut o nouă alegere și s'a ales: Scarlat Crețulescu Primar, Graf. Sc. Rosetti, Dr. Daniilopolu, General B. Vlădoianu, Const. Racotă, Nicu Racoviță și Ion I. Pallă.

B. Vlădoianu s'a numit în urmă Primar în locul S. Crețulescu.

1873. — C. Brăiloiŭ a fost numit Primar în locul Generaluluĭ Vlădoianu, iar ajutorĭ N. C. Tătăranu, C. Vălcanu, Teodor M. Galița, Dr. Daniilopolu și C. N. Racotă.

La 2 Septembrie 1873 Generalul Vlădoianu s'a numit Primar în locul luĭ C. Brăiloiŭ, demisionat.

1874. — S'a făcut alegere pentru întregul Consiliŭ și la 2 Octombrie s'a confirmat alegerea, numindu-se Primar Colonel G. Manu, iar ajutoare C. D. Athanasiu, Gr. Triandafil și V. Paapa.

1877. A demisionat întregul Consiliŭ; s'a făcut convocare și în ziua de 14 Maiŭ, aŭ fost aleșĭ și numițĭ: C. A. Rosetti primar, iar Dimitrie Giani, Ion Procopie-Dumitrescu și Nicolae Fleva, ajutoare.

1878. Expirînd termenul Consiliuluĭ, s'a făcut alegere și a fost numit Primar Dem. Cariagdi, iar ajutoare N. Fleva, I. Pr.-Dumitrescu și Grig. Serurie.

1883. S'a făcut alegere pentru întregul consiliŭ și s'a ales:

Dimitrie Cariagdi Primar, Gr. Serurie, N. Manolescu, P. Buescu, V. Hernia, Colonel Barozi și Anton Mavrus ajutoare.

La 5 Noembrie 1883 s'a disolvat Consiliul comunal și s'a numit Comisiunea interimară compusă din:

M. Torok, Dr. Sergiu, N. Hagi-Stoica, Spiru Haret, Ștefan Petrescu, C. Dănescu și Gr. Vulturescu.

1884. S'a constituit noul Consiliŭ comunal compus din: N. Fleva Primar, și Gr. Cerchez, I. Dobrovicĭ, Gr. Capeleanu, D. Ionescu, C. Dănescu și St. Petrescu, ajutoare.

La 4 Noembrie 1884 s'a făcut alegere pentru jumătate din numărul membrilor eșițĭ la sorțĭ, în urma căreia procedîndu-se la alegerea sorților a eșit N. Fleva, Primar, I. Bibicescu, Gr. Cerchez, Constantinescu Al., Dobrovicĭ I., Petrescu Ștefan și Vlădescu Al.

La 19 Iunie 1886 s'a ales Primar N. Manolescu în locul N. Fleva.

La Noembrie 1886 s'aŭ făcut din noŭ alegerĭ de Consilierĭ și rezultatul a fost: I. Cîmpineanu, Primar, Gr. Cerchez, I. G. Bibicescu, Gr. Serurie, I. Dobrovicĭ, St. Petrescu și Gh. Petrovicĭ ajutoare.

1888. — S'a disolvat Consiliul și s'a compus o Comisia interimară din Em. Protopopescu-Pake, Ioan Alexandrescu, Dr. Demetrescu-Severeanu, Chr. Cerlenti, Dem. Naumescu, Sava Vasiliŭ, Ion N. Lahovari și Efrem Germani.

La 21 Maiŭ 1888 s'a făcut alegerea Consiliuluĭ și rezultatul a fost: Em. Protopopescu-Pake, Primar, Al. Rioșeanu, N. Vrăbiescu, Efrem Germani și Leonida Paciurea, ajutoare.

1892. Primar Grigore Triandafil.

1893. Primar P. Orbescu.

1894. Primar N. Filipescu; Ajutoare: Al. Ciurcu, I. A. Brătescu; Membriĭ: Alexandru Th., Arion C. C., Balanolu I. P., Bălășanu Al., Bălteanu Eniŭ, Colțescu I., Cosăcescu N., Dobrescu N. G., Dumitrescu Mirea E., Eftimiu G. M., Florian G., Gerassy N. I., Hagi Pantele D., Ioachimescu D., Ionescu Al. Gr., Ionescu Petre, Ionescu Victor, Nicolescu Luca P., Obedenaru I., Căpitan, Popovicĭ Andreĭ, Roșu D., Rusescu Ruse, Severeanu C. Dr., Șoimescu N. N., Tomescu N. Dr., Velescu Ștefan, Zamfirescu Thoma.

1895. Primar, C. F. Robescu; Ajutoare: G. Bursan și Anghel Solacolu; Membriĭ: Alexandriu Chr., Assan G., Bibicescu I. G., Bolintineanu C. St., Chiriţescu Al., Christescu C., Dimitrescu Procopie I., Dobrescu D. T., Eustaţiu D., Fănuţă Ath. Maior, Hernia V., Ionescu D. M., Ionescu N. blănaru, Melisianu N., Miclescu Al., Micșunescu Gr., Musceleanu Iosef, Păltineanu Barbu, Petrescu D., Petrini Galați Dr., Roseti Vintilă D., Solacolu C. Gr., Stă-

Hosted by Google

nescu D., Sterie Niță, Vanic Anton.

Finanțele comuneĭ. — In anul 1832 budgetul comuneĭ Bucureşti prezinta la venitur̆ suma de leĭ noĭ 218641 şi la cheltueli suma de 194814 l. n.

Pe anul 1859 prezinta la venitur̆ 474268 l. n. şi la cheltueli 445730 l. n.

De la anul 1866 aŭ mers tot crescînd atît veniturile cît şi cheltuelile comuneĭ; următorul tabel va da o idee exactă cum a crescut budgetul în ultimiĭ 32 de anĭ:

	Venitur̆	Cheltueli l. v.
1866.—	7161564	6828266
1867.—	4268706	7474982
1868.—	3000000	3306091
		leĭ noĭ
1869.—	3417210	3819818
1870.—	3150501	3419352
1871.—	3211727	3122727
1872.—	4756529	4697482
1873.—	5632800	6620430
1874.—	5443634	6321507
1875.—	6106365	4781325
1876.—	6136515	6127781
1877.—	5816639	5816268
1878.—	6175623	6169997
1879.—	6728455	6678455
1880.—	6471081	6448413
1881.—	7788916	7784700
1882.—	6276360	6265630
1883.—	6434924	6406583
1884.—	8094660	7879180
1885.—	7719660	7660312
1886.—	7807820	7807820
1887.—	7539920	7519920
1888.—	7889350	7889350
1889.—	9755000	9755000
1890.—	9625464	9623186
1891.—	10479431	10673807
1892.—	10511014	10593913
1893.—	12203050	12318620
1894.—	12515313	12616993
1895.—	12546059	12833639
1896.—	13148226	12345084
1897.—	13528843	13758153
1898.—	15458313	15660093

Din suma de 7161564 l. v. la venitur̆ şi 6828266 l. v. la cheltueli, cum era budgetul comuneĭ Bucureşti în anul 1866, s'a urcat pentru anul 1898 la venitur̆ 15458313 leĭ noĭ şi la cheltueli 15660093 leĭ noĭ.

Datoria comuneĭ Bucureşti se urca în Ianuarie 1866 la suma de 2300729 leĭ vechĭ, 30 parale. Azĭ — după 32 anĭ — Primăria Bucureşti are contractate datorii în suma de 99255000 leĭ noĭ, din carĭ până la 1 Martie 1897 a amortizat suma de 11200000 leĭ. Această sumă e împărţită în 7 împrumuturĭ, pe carĭ are a le achita treptat până la anul 1945, plătind o dobîndă la ele de 4, 4 1/2 şi 5 %.

Ultimul budget. — Iată în detaliŭ ultimul budget al comuneĭ Bucureşti pe anul 1898:

I. Venitur̆ ordinare: venitur̆ directe, leĭ 1441100; venitur̆ indirecte (accise), leĭ 7874700; venitur̆ din bunur̆ comunale, leĭ 679500; venitur̆ din servicii comunale, leĭ 1204500; subvenţiunĭ, leĭ 561252; contribuţiunĭ pentru drumur̆ 1650000 leĭ.

II. Venitur̆ extra-ordinare: Venitur̆ cu destinaţie specială, leĭ 424058, banĭ 40; diferite venitur̆, leĭ 176000; din excedentul esercițiului 1896—97, leĭ 1447203, banĭ 43; total, leĭ 15458313, banĭ 83.

III. Cheltueli: Datoria publică, leĭ 5624320, banĭ 80; retribuţiunea primaruluĭ şi ajutoarelor, leĭ 45000; secretariatul general, leĭ 204200; direcţia administrativa, leĭ 2268616, banĭ 10; direcţia sanitară, leĭ 500884, banĭ 80; lucrările tecnice, leĭ 4027482; oficiul stăreĭ civile, leĭ 43020; direcţia contabilităţeĭ, leĭ 424855, banĭ 80; serviciul accizelor, leĭ 696140; casieria centrală, leĭ 47760; lucrări extra-ordinare, leĭ 1447203, banĭ 43; deschideri de credite, leĭ 128830, banĭ 90. Total leĭ 15458313, banĭ 83.

Iată cum se repartizează veniturile şi cheltuelile budgetuluĭ pe anul 1898:

Natura veniturilor. — Venitur̆ directe: zecimĭ comunale asupra contribuţiunilor către stat şi proprietăţilor particulare, leĭ 850000; taxa birjelor, căruţelor, tramwaie, tram-care, etc., leĭ 342000; taxa de caĭ, livrele, servitorĭ şi insigne, leĭ 130000; taxa libretelor de la servitorĭ, leĭ 40000; taxa pompelor funebre, leĭ 16000; taxa balurilor, spectacolelor, panoramelor, etc., leĭ 53000; taxa biletelor de vînzarea vitelor, leĭ 10100.

Venitur̆ indirecte (accise): taxa asupra băuturilor şi lichidelor, leĭ 3898300; taxa asupra comestibilelor, leĭ 1780300; taxa asupra combustibilelor, l. 992800; taxa asupra materialelor de construcţie, leĭ 344600; taxa asupra furagielor, leĭ 211000; taxa asupra diferitelor altor obiecte, leĭ 85200; taxa de intrare în oraş, leĭ 465000; taxa de magasinaj, leĭ 44000; taxa din vînzarea vitelor, leĭ 30000; taxa chibriturilor şi cărţilor de joc, leĭ 20000; produsul vînzăreĭ obiectelor confiscate, leĭ 1000; amenzĭ din contrabande, l. 2500.

Venitur̆ din bunur̆ comunale: chiriile diferitelor proprietăţĭ ale comuneĭ, leĭ 460000; chiria pentru afişăr̆ de anunciur̆, leĭ 1000; chiriile din tîrgul Moşilor, leĭ 90000; chiria de la podul Vitan, leĭ 30000; produsul vînzăreĭ terenurilor de la cimitire, leĭ 90000.

Venitur̆ din servicii comunale: abonamente la serviciul apelor, leĭ 525000; abonamente la serviciul curăţireĭ gunoaelor, leĭ 180000; marcatul măsurilor, leĭ 80000; cotitul vaselor, leĭ

Hosted by Google

2000; măsuratul cerealelor la Obor, leĭ 2500; cîntăritul la Moșĭ și Abator, leĭ 3000; curățitul latrinelor, leĭ 15000; bilete de legitimație, leĭ 8000; estracte de pe actele stăreĭ civile, leĭ 6000; foile dotale, leĭ 25000; produsul din taxa tăereĭ vitelor, leĭ 240000; permisiunĭ de clădirĭ, leĭ 90000; produs din vizite și condicuțe pentru supravegherea prostituțiuneĭ, l. 20000; produs de la băile populare, l. 8000.

Subvențiunĭ: subvenția pentru întreținerea grădineĭ Cișmegiŭ, leĭ 6000; subvenția pentru întreținerea sergenților de oraș, leĭ 417600; subvenția pentru ajutoare bisericelor sărace, leĭ 137652.

Contribuțiunĭ pentru drumurĭ: prestațiĭ comunale, leĭ 370000; taxa 4% asupra proprietăților din coprinsul comuneĭ, l. 935000; subvenția pentru întreținerea căilor naționale, leĭ 145000; subvenția pentru întreținerea șoselelor care cad în sarcina statuluĭ (conform legeĭ pentru mărginirea orașuluĭ București), leĭ 200000.

Venitură extra-ordinare. — Donațiunĭ și venitură cu destinațiunĭ speciale:

a) Fondul dăruit de «M. S. Regina», capital nominal 7000 leĭ, procente 5% la acest capital, pentru măritatul fetelor sărace, leĭ 350.

b) Fondul «Androcle și Aretia Fotino» capital nominal leĭ 20000, procente 5% la acest capital, pentru întreținerea Aziluluĭ de noapte, leĭ 1000.

c) Fondul «contesa Zoe Rosetti», pentru facerea uneĭ opere de bine-facere în memoria sa, leĭ 127963, banĭ 90.

d) Fondul «Al. Andonescu», capital nominal 10500 leĭ, procente la acest capital, pentru cumpărarea de cărțĭ și îmbrăcăminte la copiĭ săracĭ și pentru întreținerea Aziluluĭ de noapte.

e) Fondul «Cutti», chiria caselor lăsate Comuneĭ pentru a se împărți la săracĭ ca ajutoare de înmormîntărĭ, leĭ 1235.

f) Fondul «Avramidis», capital nominal 3000 leĭ, procente 5% la capital, pentru a se împărți la săracĭ, leĭ 150.

g) Fondul «Arhiereul Valerian-Rîmniceanu», capital nominal 1000 leĭ, procente 5% la capital, pentru a se împărți la săracĭ, leĭ 50.

h) Fondul «Panady», capital nominal 4000 fl. v. a., partea ce revine Comuneĭ din procentele acestuĭ capital pentru a se întrebuința în folosul copiilor orfanĭ, leĭ 355.

i) Fondul «Maior Cioranu», chiria caselor lăsate comuneĭ pentru burse și înzestrărĭ de fete, leĭ 2100.

j) Fondul «Protopopul Tudor Economul», capital nominal leĭ 260000 și «Maria Turnescu», capital nominal 100000 leĭ, procentele la acest capital pentru fundațiunea Protopopul Tudor și Maria Turnescu, leĭ 18000.

k) Fondul «Episcopul Inocentie Kițulescu», două zecimĭ din venitul acestuĭ legat pentru a se împărți Ospătărieĭ populare, leĭ 2415.

l) Fondul «Evlogie Gheorhieff»: arenda moșielor Cotenița și Viișoara, însă: 2/3 cuvenite Comuneĭ conform testamentuluĭ, 7600 leĭ; 1/3 Societățiĭ pentru învățătura Poporuluĭ Romîn, 3800 leĭ; în total 11400 leĭ.

m) Diferite: pentru întreținerea mormîntuluĭ familieĭ Ec. Vasiliad, procente la capitalul nominal de 2000 leĭ depus.

Idem pentru întreținerea mormîntuluĭ poetuluĭ Eminescu, procente la capitalul nominal de 1000 leĭ depus.

Produs din mîncărĭ la Ospătăria populară, leĭ 10000; diferite donațiĭ pentru săracĭ, Azilul de noapte și Ospătăria populară, leĭ 18000.

Fondul dăruit comuneĭ de Comitetul Romîn al Expozițiuneĭ din Paris pentru întemeierea uneĭ exposițiunĭ permanente în capitală, capitalul nominal al efectelor de leĭ 41500 (din care efecte în valoare nominală de 38500, fondul dăruit) plus procente, leĭ 50000.

De la societățile de tramvaie, pentru curățitul gunoaelor de pe liniile tramvaielor, leĭ 29652, banĭ 20.

Sume depuse de particularĭ pentru instalărĭ de conducte de apă, 40000.

Subvențiunea de la Camera de Comerciŭ pentru întreținerea Școaleĭ comerciale de gr. I, leĭ 3989, banĭ 30.

Diferitele venitură: Venitură din amenzĭ de contravențiunĭ, leĭ 20000.

Venitură din amenzĭ de la antreprenorĭ, leĭ 5000.

Procente la capitalul consemnat, leĭ 5000.

Diferitele venitură de la cimitire, leĭ 15000.

Venitură întîmplătoare, leĭ 130000.

Cheltuelĭ. — Cheltuelile cele maĭ principale ale comuneĭ sunt: Anuitățile diferitelor datoriĭ publice (7 împrum.) 5624520.80 leĭ.

Personalul central și administrativ 345060 leĭ.

Chiriĭ pentru școalele instalate în localurĭ particulare, leĭ 55000.

Subvențiĭ celor două leagăne pentru copiĭ orfanĭ, 3000 leĭ.

Subvenție Teatruluĭ Național, 55500 leĭ.

Subvențiĭ bisericelor sărace, 178000 leĭ.

Subvențiĭ corurilor ce funcțio-

Hosted by Google

neză la bisericele întreținute de comună 34200 leĭ.

Poliția administrativă, 1061520 leĭ.

Serviciul pompierilor, 186000 leĭ.

Premiul com. București, pentru îmbunătățirea raseĭ cailor, 2000 leĭ.

Direcția sanitară, 294480 leĭ.

Eforieĭ Spitalelor Civile pentru alienați, 30000 leĭ.

Serviciul copiilor găsiți, 9900 leĭ.

Fondul de epizootie, 66254.80 leĭ.

Laboratoriul chimico-bacteriologic municipal, 10000 leĭ.

Retribuțiunea personaluluĭ lucrărilor tecnice, leĭ 297120.

Retribuțiunea lucrătorilor tecnicĭ, leĭ 1038840.

Imprimate, cărți, jurnale, rechizite de biuroŭ pentru toate serviciile tecnice, afară de serviciul planuluĭ, leĭ 4000.

Material pentru reproducțiune de desemnurĭ și scrieri, imprimate pentru toate serviciile tecnice, afară de serviciul planuluĭ, leĭ 5000.

Întreținerea și reparațiunea clădirilor și telefoanelor de la Arcuda-Brezoaia, a basinelor și filtrelor de la Arcuda, a apeductuluĭ și accesoriile luĭ, nisip pentru exploatarea filtrelor, aparate pentru constatarea și înregistrarea calității și cantității de apă, leĭ 35000.

Consolidarea digurilor și întreținerea canaluluĭ Dîmboviței și accesoriile luĭ, de la Brezoaia până la Vitan, și despotmolirea acestuĭ canal, cu deosebire în oraș, între căderea de apă de la Grozăvești și Abator, leĭ 30000.

Întreținerea clădireĭ, turbinelor, pompelor, a rezervoarelor de la Cotroceni, a canalizațiuneĭ de distribuțiunea apeĭ în oraș, a fîntînelor, basinelor și coloanelor de apă, aparate pentru măsurarea debituluĭ de apă în conducte, unsoare, stupă, combustibil și material divers pentru exploatarea uzineĭ hidro-electrice, micĭ schimbărĭ în canalizațiunile de apă existente, leĭ 83000.

Instalațiunĭ de nouĭ conducte pe diferite strade, leĭ 30000.

Instalațiunĭ de conducte particulare, leĭ 40000.

Iluminatul ordinar al orașuluĭ cu electricitate, gaz aerian, petrol și uleiŭ mineral dens, unsoare, stupă, combustibil și material divers pentru exploatarea uzineĭ electrice, întreținerea mașinelor, lampelor și liniilor destinate iluminatuluĭ public cu electricitate, plata diurnelor pentru verificarea puteriĭ luminătoare a gazuluĭ, leĭ 670000.

Iluminatul prin electricitate al abatoriuluĭ, combustibil, unsoare, stupă și material divers, saŭ transformarea complectă a sistemuluĭ de iluminat, leĭ 25000.

Nisip, pietriș, bolovanĭ, pavele de Turcoaia și transportul lor, astfalt, basalt, scule și mașine pentru întreținerea și transformarea actualelor pavage, șosele și trotuare cum și pavage nouă ca încercare, leĭ 550000.

Întreținerea, în comptul statuluĭ, a căilor naționale din zona Capitaleĭ după noua rază, personal și material, leĭ 200000.

Întreținerea și complectarea plantațiunilor de pe strade și a băncilor publice, leĭ 5000.

Material și aparate pentru întreținerea și curățitul canalelor, transformarea recipientelor și îmbunătățirĭ în genere, l. 20000.

Întreținerea, transformarea și complectarea materialuluĭ de măturat, stropit și ridicat gunoaele: periĭ, forașe, cărucioare, tuburĭ de gumă, măturĭ mecanice, sacale, stropitoare, pluguri de zăpadă, cotige, furgoane, trăsurĭ, săniĭ, hamurĭ, cum și orĭ-ce alt material similar, leĭ 60000.

Întreținerea gărilor de gunoae, facere și întreținere de liniĭ pentru ele, leĭ 10000.

Lucrătorĭ și căruțe suplimentare pentru ridicarea zăpeziĭ, sumele disponibile ale alocațiuneĭ putîndu-se întrebuința și la ameliorărĭ diverse ale serviciuluĭ, din carĭ până la 30000 pentru cumpărarea de caĭ, leĭ 50000.

Nutrimentul cailor, l. 170000.

Iluminatul localurilor comunale, leĭ 30000.

Întreținerea orologiilor publice, telefoanelor, telegrafelor, soneriilor și complectarea lor, leĭ 6000.

Fond pentru împrejmuirĭ, din care 10000 leĭ pentru împrejmuirea Manutanței, leĭ 16000.

Imbunătățirĭ la clădirile ospiciuluĭ Zerlendi, leĭ 10000.

Modificarea, transformarea și îmbunătățirea interioruluĭ haleĭ Amza, leĭ 30000.

Unelte, semințe, răsaduri, arbuștĭ, tutorĭ, pietriș arat și altele, pentru întreținerea grădinilor, a plantațiunilor și a noilor construcțiunĭ. Întreținerea taluzelor Dîmboviței și splaiețe, leĭ 15000.

Construcțiunĭ din noŭ și îmbunătățirĭ la cimitirul Șerban-Vodă, leĭ 65558.

Fond pentru serbărĭ naționale și decorațiunĭ publice, în care intră și serbarea de la Bobotează, leĭ 20000.

Fond pentru decorarea pavilionuluĭ de la Moșĭ, precum și diplome industriașilor și comercianților, leĭ 5000.

Fond pentru facerea uneĭ opere de bine-facere în memoria Conteseĭ Zoe Rosetti, conform transacțiuneĭ încheiată cu succesoriĭ săĭ, leĭ 127963, banĭ 90.

Întreținerea construcțiunilor

Hosted by Google

din cimitire, cum și noĭ adause, leĭ 10000.

Diferite cheltuelĭ. — Impozite pentru imobilele Comuneĭ, leĭ 40000.

Remize serviciilor de percepere, agenților de constatarea abonamentelor la serviciul gunoaelor particulare, și a treĭ avocați însărcinați cu procesele de contravențiunĭ, socotit avocaților de la 10—15 % din încasărĭ, pentru fie-care, leĭ 160000.

Misiunĭ, diurne, indemnizațiunĭ de transport și altele, gratificațiunĭ cameriștilor și dorobanților, leĭ 40000.

Diurnele membrilor comisiunilor de recensemînt, rechiziției și recrutare, leĭ 14000.

Cheltuelĭ extra-ordinare. — Pentru alimentarea fonduluĭ ridicăreĭ unuĭ monument în amintirea eroilor Independenței, leĭ 70000.

Pentru a veni în ajutorul comitetuluĭ pentru ridicarea monumentuluĭ I. C. Brătianu, leĭ 50000.

Construcțiunea uneĭ hale de pasărĭ, legume, zarzavat, ouă, lapte și brînzeturĭ, lîngă hala Ghica, leĭ 130000.

Complectărĭ și adause la hala Grivița, leĭ 80000.

Pentru pavarea cu lemn a caleĭ Victoria, spre bulevardul Elisabeta și strada Fîntîneĭ, leĭ 150000.

Construcțiunea uneĭ școale în culoarea de Verde, leĭ 100000.

Idem în culoarea de Albastru, leĭ 90000.

Fond pentru terminarea școaleĭ Ferdinand, leĭ 46203, b. 43.

Subvenție Școaleĭ pentru învățătura poporuluĭ romîn, leĭ 10000.

Construcțiunĭ de canaluri de scurgere din noŭ și transformărĭ, leĭ 120000.

Reparațiunĭ, transformărĭ și îmbunătățirĭ la filtrele de la Bîcu, leĭ 46000.

Construcțiunĭ de trotuare, leĭ 40000.

Complectărĭ și adause la întrepozite, leĭ 250000.

Cumpărarea parculuĭ Băneasa, îmbunătățirĭ și lucrărĭ referitoare, leĭ 65000.

Construcțiunĭ de pavage, trotuare și îmbunătățirĭ pe șoseaua Filaret-Belu, leĭ 200000.

Fond pentru ridicarea planuluĭ orașuluĭ, prin Statul-major al armateĭ, leĭ 201780.

Numărul funcționarilor comunalĭ. — La primăria de București eraŭ la începutul anuluĭ 1898:

La secretariat 11 persoane; la biuroul statistic 5; la arhiva centrală și registratura generală 13; la intendență 40; la direcția administrativă 3; la biuroul cultelor, instrucțiuneĭ și asistenței publice 10; la biuroul licitațiilor 4; la azilul de noapte și ospătăria populară 12; la băile populare 6; la cimitirele comunale 40; la poliția comunală 71; la serviciul contencios 16; la școala profesională «Tudor Economul» 17; la biuroul verificăreĭ măsurilor 11; la poliția administrativă 117; sergenți de oraș sunt 1240; la biuroul de servitorĭ 24; la serviciul sanitar 56; la serviciul veterinar 28; la serviciul copiilor găsiți 335 (din carĭ 330 moașe); la ospiciul comunal «Zerlendi» 20; la laboratoriul chimico-bacteriologic municipal 9; la serviciul central tecnic 5; la serviciul studiilor tecnice 14; la serviciul apelor 10; la serviciul de poduri și șosele 10; la serviciul alinierilor 16; la serviciul bunurilor 12; la secțiunea bunurilor private 7; la secțiunea captăreĭ apelor 18 (afară de lucrătoriĭ suplimentarĭ cu ziua); la secțiunea distribuțiuneĭ apeĭ și iluminatuluĭ electric 41; la secțiunea pavagiilor 244 (afară de lucrătoriĭ suplimentarĭ cu ziua); la secția plantațiunilor 16; la secția canalurilor 45; pentru măturatul, stropitul și ridicatul gunoaelor 567; pentru latrine 36; la secția grajdurilor și atelierelor 76; la atelierele comunale 31; la grădinĭ și cimitire 45; la serviciul stăreĭ civile 22; la comptabilitate 45; la serviciul accizelor (central, inspecțiune, gărĭ, rampă, fabricile de bere, oțet, stearină, făină) 96; la bariere 48; la guarda accizelor 379; la casierie 32. In total funcționarĭ diverși plătiți de comuna București sunt în număr de 3903.

Primăria plătește ajutoare la 72 funcționarĭ fără drept de pensiune, celor infirmĭ și văduvelor, o sumă de 50000 leĭ pe an; maĭ plătește la 107 funcționarĭ, cu drept de pensiune, o sumă de 210000 leĭ.

Serviciul măsurilor și greutăților metrice. — Pe lîngă Primăria Capitaleĭ e atașat un serviciŭ pentru verificarea măsurilor metrice.

Acest serviciŭ a fost condus în 1897 de un verificator-șef și de 5 ajutoare de verificator. Fiecare ajutor are în sarcina sa inspecțiunea uneĭ culorĭ, fiind însoțit de un dorobanț care trebue să aducă la biuroŭ măsurile confiscate de la diferiții comercianți.

Serviciul interior de administrație, precum: corespondența, verificarea măsurilor și greutăților noĭ, ce urmează a fi puse în comerciŭ, se îndeplinește de șeful-verificator, ajutat de unul din ajutoriĭ-verificatorĭ de serviciŭ săptămînal în biuroŭ numaĭ dimineața, iar după amiazĭ, de la 2—5 ore, acest ajutor-verificator face serviciul la vama Filaret, liberînd certificate de im-

Hosted by Google

port comercianților carĭ introduc măsurĭ în capitală.

Iată numărul verificărilor efectuate în ceĭ din urmă 4 anĭ:

1893—94, 74987; 1894—95, 93141; 1895—96, 124285; 1896—97, 137609.

Serviciul sanitar. — Serviciul igieneĭ publice, al poliției sanitare și veterinare, depinde de primăria orașuluĭ, sub controlul ministeruluĭ de interne (al direcțiuniĭ generale a serviciuluĭ sanitar). Acest serviciŭ se compune din 1 medic-șef, cu personalul de cancelarie; 14 medicĭ comunalĭ, însărcinați cu căutarea gratuită a bolnavilor săracĭ, cu privegherea sanitară a școalelor, cu prevenirea boalelor infecțioase și cu alte lucrărĭ de poliție sanitară, cu îngrijirea medicală a copiilor găsiți, a infirmilor din ospiciul comunal; 1 veterinar primar și 4 veterinarĭ comunalĭ, însărcinați cu poliția veterinară, cu serviciul abatoriuluĭ și al oboruluĭ de vite, cu privegherea alimentelor de origine animală din comerciŭ, cu cultivarea de vaccin animal; 2 chimiștĭ municipalĭ; 6 vaccinatorĭ; 9 moașe comunale; 6 agenți sanitarĭ, însărcinați cu privegherea salubrității publice și cu dezinfectarea; 1 mecanic pentru aparatele de dezinfectare; 1 revizor al copiilor găsiți; 1 comisar sanitar. Ca autoritate consultativă, în chestiunĭ sanitare, funcționează, pe lîngă primar și consiliul comunal, un consiliŭ de igienă publică al orașuluĭ, compus din primar, ca președinte, din medicul-șef, ca vice-președinte, din 16 medicĭ, 1 arhitect, 1 inginer, 1 farmacist, 4 veterinarĭ și 1 secretar. Primăria a mărit în acest an (1898) laboratoriul săŭ, adăogîndu-ĭ și o secție bactereologică și de analize. Anual se fac 1200—1500 expertize.

Numărul medicilor. — La 31 Decembrie 1897 eraŭ în capitală: 228 doctorĭ în medicină; 22 medicĭ veterinarĭ; 11 dentiștĭ cl. I; 5 dentiștĭ cl. II; 32 farmaciștĭ dirigenți; 26 farmaciștĭ; 50 asistenți în farmacie; 27 elevĭ în farmacie; 151 moașe; 9 vaccinatorĭ; 137 subchirurgĭ; 14 droghiștĭ.

Ghiața. — Serviciul sanitar a dat o ordonanță prin care oprește ridicarea și întrebuințarea ghieței provenită din toate lacurile din interiorul orașuluĭ și din lacurile Valea-Plîngeriĭ, Ghencea, Colentina, de la Zalhana, din fîntîna Brîncovenesiĭ, Ciurel, din cât. Bîrzeĭ (com. Dudești), Ciorogîrla, din rîul Dîmbovița, de la com. Roșu în jos, în tot parcursul eĭ prin capitală și până dincolo de Vitan, cu 5 kil. la vale; toate lacurile din apropierea Vitanuluĭ, carĭ se alimentează cu apa Dîmbovițeĭ; privalul situat între str. Mărțișor și șoseaua Văcărești; lacul de pe cîmpia Gănescu din șoseaua Viilor; lacul dintre liniile ferate Giurgiu și joncțiunea Filaret-Gara-de-Nord, situat în dosul fabriceĭ Mandrea; lacul Stiffler de pe șoseaua Doamneĭ, în dreptul str. Coriolan.

Este permisă introducerea și vînzarea în oraș a ghieței care se va constata că provine din următoarele eleștae, carĭ se vor fi curățit înainte de a se forma ghiața pe ele și anume: lacul Cișmegiŭ, eleștaele Florească, Herăstrăul, Teiĭ-Doamneĭ, Popa-Toma, Mogoșoaia, Pasărea, Brănești, Fundeni-Doamneĭ, Fundeni-Gherasi, rîul Dîmbovița de la com. Roșu în sus, Ciorogîrla de la Bragadiru în sus, rîul Brebina de lîngă c. Domnești-d.-s.

Toți proprietariĭ și arendatoriĭ eleștaelor a căror ghiață este admisă în capitală, sunt obligați ca în fie-care an, spre toamnă, să curețe eleștaele și să libereze, celor carĭ cumpără ghiața, certificate liberate de Primăria locală, constatătoare că ghiața provine din aceste eleștae și că aŭ fost curățite înainte de îngheț. Aceste certificate se prezintă Primărieĭ capitaleĭ (serviciul sanitar), care, pe baza lor, acordă autorizațiunĭ de intrare în oraș; căruțele carĭ nu sunt însoțite de un asemenea certificat cu viză, se resping la barieră.

Băĭ. — In București sunt 9 băĭ sistematice de aburĭ, de putină, cu basin, hydroterapie, masagiŭ, inhalațiunĭ, etc. Afară de acestea maĭ este la fie-care spital cîte o bae. După calculele făcute — luînd ca bază cifrele de la diferitele băĭ — se poate considera că 1/4 din locuitoriĭ Bucureștilor frecventă localurile de băĭ calde. In timpul vereĭ, mahalagiiĭ și lucrătoriiĭ se scaldă în Dîmbovița.

Siguranța publică. — *Prefectura Poliției.* — Siguranța publică în capitală se exercită de Prefectura Poliției. Din acest punct de vedere București se împart în 5 inspectorate și în 50 secțiunĭ, avînd următorul personal: 1 Prefect de poliție, 1 comisar-director, 2 comisarĭ-inspectorĭ clasa I, 3 comisarĭ-inspectorĭ clasa II, 50 comisarĭ de secție din carĭ 10 de clasa I și 40 de clasa II; 1 comisar clasa II special pe lîngă Banca Națională, 1 comisar clasa II, special Palatuluĭ Justiției, 5 comisarĭ specialĭ de siguranță clasa II; 6 comisarĭ specialĭ de urmărire clasa II (cîte unul pe lîngă fie-care judecătorie de pace din capitală); 1 comisar special clasa II la gara de Nord; 50 sub-comisarĭ clasa I, 5 sub-co-

Hosted by Google

misarĭ specialĭ clasa I de siguranța; 100 sub-comisarĭ clasa II, 10 sub-comisarĭ clasa II (specialĭ de siguranță).

Osebit de aceștia sunt maĭ mulțĭ agențĭ secrețĭ.

Pe lîngă Prefectura Poliției e atașat un atelier fotografic, un biuroŭ antropometric, un biuroŭ telegrafo-poștal și un arest.

Osebit de subvenția de leĭ 1074240 ce o acordă comuna pazeĭ orașuluĭ, în budgetul Ministeruluĭ de interne se maĭ prevede o sumă de 517320 leĭ; deci siguranța orașuluĭ costă în total 1591560 leĭ.

Biuroul de servitorĭ. —Tot pe lîngă Prefectura Poliției capitaleĭ funcționează, conform legeĭ asupra servitorilor, un biuroŭ de servitorĭ.

Osebit, tot pentru plasărĭ de servitorĭ precum și pentru bone, guvernante, doicĭ, etc., s'a permis de maĭ mult timp funcționarea a maĭ multor biurourĭ particulare, de oare-ce s'a constatat că singur biuroul de pe lîngă Prefectură nu putea satisface cererile multiple ce i se prezintaŭ.

Activitatea biurouluĭ de servitorĭ în anul 1897 a fost următoarea:

S'a liberat 5506 condicuțe din noŭ, pentru care s'a încasat și s'a vărsat la casa comunală în total 16518 leĭ.

S'aŭ vizat 1709 condicuțe vechĭ, încasîndu-se taxe în total de 1709 leĭ.

Pentru funcționarea acestuĭ biuroŭ de servitorĭ, Primăria în acest an a cheltuit 21600 leĭ salariĭ pentru personal și 4000 imprimate, registre, condicuțe, combustibil și alte materiale necesare.

Corpul sergenților de oraș. — Legea comunală dispune că Comuna este datoare a procura mijloacele pentru paza și siguranța publică în comună.

Conform obligațiunilor impuse prin lege, Primăria a întreținut în anul 1897 corpul sergenților de oraș, plătind și salariul a 110 sub-comisarĭ de clasa II-a.

Acest corp e sub conducerea Prefectureĭ Poliției.

Pentru acoperirea cheltuelilor necesare în această privință, Primăria a prevăzut în anul 1897, în budgetul respectiv, suma de 1074240 leĭ, din carĭ 1029240 leĭ pentru plată de personal, iar restul de 45000 leĭ pentru material, chirie de cazarme, medicamente, etc.

Statul a venit în ajutorul comuneĭ în anul 1897, oferindu-ĭ o subvențiune de 417600 leĭ.

Efectivul batalionuluĭ de siguranță publică în 1897 a fost de 17 ofițerĭ și 1228 oamenĭ de trupă.

Intreg corpul acesta a fost împărțit în 5 companiĭ după culorile Capitaleĭ, fie-care companie formîndu-se din treĭ schimburĭ, ast-fel că un om în timp de 24 ore face numaĭ 8 ore în post și 1 oră la cazarmă pentru teorie.

Impărțirea celor 1228 oamenĭ pentru serviciŭ este: 356 la schimbul I-iŭ, 294 la schimbul al II-lea și 578 la schimbul de noapte.

Sergenții de stradă se recrutează din ceĭ carĭ aŭ făcut armată și cu știință de carte.

Corpul are ateliere propriĭ pentru croitorie și cizmărie, în carĭ se lucrează: mantale, tunicĭ, pelerine, bluze, cizme, etc.; lucrătoriĭ sunt luațĭ dintre sergenții carĭ cunosc aceste meșteșugurĭ. Atelierele funcționează pănă ce termină confecționarea comandeĭ anuale, apoĭ contingentul lucrătorilor se micșorează, menținîndu-se în ateliere, pentru reparațiĭ, 5 oamenĭ la croitorie și cîte un om de companie pentru reparația cizmelor.

Poliția comunală. — Pentru păzirea curățenieĭ în oraș și controlul în hale a cărnurilor și a alimentelor, Primăria are un serviciŭ de poliție special, întreținut de ea și sub direcțiunea eĭ, compus din următorul personal: 1 șef de poliție; 3 comisarĭ-inspectorĭ, din care unul ajutor al șefuluĭ poliției; 6 comisarĭ cl. I; 22 comisarĭ cl. II; 30 cantonierĭ; 4 portarĭ cl. I; 5 portarĭ cl. II.

Tot poliției comunale îĭ incumbă datoria de a inspecta starea sanitară a capitaleĭ (latrine, locuințe insalubre), a observa hrana și băutura ce se oferă locuitorilor orașuluĭ.

In anul 1897, Poliția comunală a inspectat 168 case, a făcut să se evacueze 109 case, a dărîmat 83 case; de asemenea a dărîmat și 91 latrine.

A rezolvat și a dat o soluțiune la 12577 hîrtiĭ, carĭ sunt repartizate în următoarele categoriĭ: 127 cărțĭ de judecată, executate; 2345 cercetărĭ cerute de serviciul tecnic, oprirĭ de lucrărĭ, cererĭ de reparațiĭ etc.; 2348 cercetărĭ relative la dispense de armată, taxe școlare, livrete de tutun, etc.; 715 publicațiunĭ de licitațiĭ și contracte de închiriere; 2321 corespondențe cu autoritățile administrative prin direcțiunĭ; 2494 procese de contravenție simple; 2217 procese-verbale pentru defectul eclerajuluĭ.

Paza barierelor. — Pentru paza barierelor, e organizat un serviciŭ al accizelor, care se compune din următorul personal: 1 comandant; 3 ofițerĭ; 8 aghiotanți; 1 furier; 16 sergenți majorĭ; 320 guarzĭ; 1 șef al grajdurilor; 10 rîndașĭ; 1 ar-

Hosted by Google

murier; 1 talonar; 2 croitorĭ; 2 cameriștĭ; 2 potcovarĭ; 9 vizitiĭ.

Scutul orașuluĭ Bucureşti. — Scutul Bucureștilor în vechime a fost Buna-Vestire, după hramul bisericeĭ Curtea-Vechie. Un document inedit ce se află în păstrarea d-luĭ V. A. Urechiă, emanat de la Dragotă, giudeţul (Primarul) orașuluĭ din 1670, are pe el aplicat sigiliul rotund, cu Buna-Vestire la mijloc, și de jur inscripţiunea orașuluĭ Bucureşti. Scutul orașuluĭ Bucureşti, astfel cum este azĭ, a fost stabilit în principiŭ printr'un decret al fostuluĭ Domnitor Alexandru Ioan I, din 7 Decembrie 1864.

Dăm aci în extenso o copie exactă după acel decret, pe care-l găsim publicat în *Monitorul Oficial* al Principatelor Unite Romîne, No. 2771, decret plin, cum se vede, de erorĭ contra ştiinţeĭ eraldice:

Alexandru Ioan I,

Cu mila luĭ Dumnezeŭ și voința Națională,

Domn Principatelor-Unite Romîne;

La toţĭ de faţă și viitorĭ sănătate:

Asupra raportuluĭ Ministruluĭ Nostru, Secretar de Stat la Departamentul de interne, Agricultură și Lucrărĭ publice;

Văzînd chibzuirea Consiliuluĭ comuneĭ Bucureşti, asupra armelor ce ar urma să se adopte pentru Bucureşti;

Am decretat și decretăm ce urmează:

Art. I. Armele comuneĭ Bucureşti se vor compune în modul următor:

Un scut cu sfîntul marele martir Demetriŭ (patronul orașuluĭ) naturale, pe cîmp de azur, surmontat de o coroană murale și terminat de o eșarpă tricoloră, avînd de tenenţiă, la dextra, un păstor cu un căine, în suvenirea originеĭ tradiţionale a orașuluĭ (Bucur păstorul, fundatorul Bucureștilor) și la senestra un herald cu armele ţăreĭ sub coroana Domnească, ca semn de oraș capitale.

Art. II. Și cel din urmă. Ministrul Nostru Secretar de Stat la Departamentul de Interne, Agricultură și Lucrărĭ publice, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestuĭ Decret.

Dat în Bucureşti la 7 Decembrie 1864.

Alexandru Ion.

Ministru de Stat la Departamentul de Interne, Agricultură și Lucrărĭ publice.

M. Cogălniceanu.

No. 1740.

De atuncĭ acest *écusson* a fost modificat prin omiterea păstoruluĭ și a cîineluĭ și prin adausul devizeĭ: *Patria și dreptul meŭ.*

După un proiect pregătit și prezentat de d. Ștefan Greceanu, fost senator, mult cunoscător în ale eraldiceĭ, scutul Capitaleĭ Bucureşti ar fi a se hotărî în modul următor:

Scut de zmalţ lăzuriŭ (albastru, *d'azur)* încastrat cu Sf. Dimitrie Basaraboff, ţinînd crucea în dextra și sulița în senestra, toate d'auriŭ *(d'or).*

Coroană murală.

Deviza: «Patria și dreptul meŭ» d'auriŭ *(d'or),* pe ghiurghiuliŭ *(gueules).*

Se ştie că în biserica Mitropolieĭ se păstrează într'un sicriŭ de argint masiv moaștele Sf. Dumitru Basaraboff, devenit patronul Bucureștilor de la aducerea moaștelor sale din Bulgaria de către generalul rus Solticoff, din ordinul Impărăteseĭ Ecaterina. Așezarea sfîntuluĭ în biserica Mitropolieĭ s'a făcut la 13 Iulie 1774, sub domnia luĭ Vodă Ipsilante.

Paza orașuluĭ. — *Corpul pompierilor* din Bucureşti face parte din Reg. al 2-lea de Artilerie și se compune din 3 baterii destinate pentru stingerea incendiurilor. Fie-care baterie are ca efectiv 150 oamenĭ și 50 caĭ, cu pompe și aparate trebuincioase. Din întregul efectiv al acestor baterii, 150 oamenĭ sunt însărcinaţĭ esclusiv cu serviciul de incendiĭ și obligaţi a eși la toate focurile ce s'ar ivi. Eĭ sunt împărţiţĭ actualmente la următoarele posturĭ principale, avînd locaș propriŭ:

a) Postul de la Prefectura Poliţieĭ Capitaleĭ.

b) Pentru coloarea de galben, postul de pe șoseaua Bonaparte, colţ cu str. Cometa.

c) Pentru coloarea de verde, postul de pe bulevardul Independenţeĭ.

d) Pentru coloarea de albastru, postul de pe cheiul Dîmboviţeĭ, la Radu-Vodă.

e) Pentru coloarea de negru, postul de pe bulevardul Ferdinand, la rezervoriul de apă.

Corpul este înzestrat și operează cu aparate din cele maĭ moderne și maĭ perfecţionate.

Pentru serviciile ce pompieriĭ aduc locuitorilor Capitaleĭ, Primăria plătește statuluĭ, sub titlul de subvenţiune, suma de leĭ 186000 pe an.

Bateriile de rezervă sunt la Cazarma Malmezon, unde fac serviciŭ de artilerie și sunt scoase numaĭ la incendiĭ marĭ. Deosebit de aceasta maĭ sunt afectaţĭ pentru diferite localurĭ publice 20 oamenĭ cu 7 pompe și 7 sacale micĭ.

Turnul de observaţie. — Inainte-vreme ca turn de observaţie în Capitală servea Turnul Colţeĭ, dar acum e foișorul clădit anume pe bulevardul Ferdinand,

Hosted by Google

în înălțime de 45 metri. In interiorul său, foișorul de foc are, în partea-i de sus, un rezervoriu pentru apă, cu un volum de 1000 m. c. Acest rezervoriu servă ca regulator pentru rețeaua de conducte a alimentăreĭ orașuluĭ cu apă.

Numărul incendiilor. — In anul 1897 s'aŭ întîmplat în capitală 91 de incendiĭ, din carĭ cele maĭ multe în lunile de vară, Iulie (18) și August (10) și cele maĭ puține în Martie și Iunie (cîte 4).

Reședințe regale. — *Palatul regal* din Calea Victorieĭ e o clădire vastă, fără pretențiunĭ marĭ arhitectonice. A fost clădit în 1815 de Constantin Golescu, supra numit Dinicu, pe locul unor case marĭ ce aparțineaŭ unuĭ boier, Colfescu, despre care tradițiunea spune că ar fi înecat pe Mitropolitul Antim în Dunăre. Intrînd în proprietatea statuluĭ, o parte a Palatuluĭ servi ca locuință tuturor Domnitorilor ce s'aŭ succedat de atuncĭ, iar o parte servi pentru serviciile administrative.

In acest Palat, Domnitorul Alexandru Ion I Cuza abdică în 11 Februarie 1866 și la 10 Maiŭ, acelaș an, Domnitorul Carol fu primit ca Suveran al Romînieĭ.

Palatul regal se compune azĭ din treĭ corpurĭ de clădirĭ.

In starea-ĭ primitivă, Palatul regal nu avea de cît aripa din stînga. Aripa dreaptă și o parte din mijloc aŭ fost construite între anĭĭ 1882—85. Treptat-treptat s'a adus maĭ multe îmbunătățirĭ și înfrumusețărĭ.

In aripa stîngă se află apartamentele particulare ale M. S. Regeluĭ, cabinetul său de lucru compus din treĭ camere, în carĭ se remarcă mobilierul foarte frumos și artistic executat în atelierul de ebenisterie, atașat pe lîngă Administrațiunea Curțeĭ regale.

Maĭ multe tablourĭ semnate de Titien, P. Veronese, Bramantino, Luca Cranach, Antonello da Missina, etc. împodobesc interiorul acestor treĭ camere. Tot aci se găsesc colecțiunĭ de diferite arme vechĭ, emailiĭ, faianțe italiane și germane, diferite bronzurĭ, etc.

Biblioteca, instalată în vechia sală a tronuluĭ, e o piesă impunătoare prin bogăția mobilelor sale artistice, a plafonuluĭ său și a vitrailurilor sale. Biblioteca numără peste 20000 de vol. cu cuprins militar și istoric; arta și literatura modernă, precum și științele sunt bine reprezentate. De remarcat sunt maĭ multe ediții de lux «elzeviriene», vechĭ și rare. Inscripțiĭ pe tapițeriĭ, dispuse în «cartușe» printre friza care înconjoară sala, amintesc faptele maĭ însemnate ale domnieĭ M. S. Regeluĭ Carol I.

Biblioteca e precedată de un mare salon circular în stilul renașterei italiane. Maĭ multe tablourĭ de preț decorează acest salon; între cele maĭ principale se pot cita cele ale luĭ Greco, Zuccaro, Sebastian del Piombo, etc. E de semnalat de asemenea în acest salon și o mobilă «empire», care a aparținut luĭ Napoleon I, o capodoperă din acea epocă, cu decorațiunĭ de camee, de mozaicurĭ și cu aplicațiunĭ de bronz, fin ciselate.

Din acest salon, la stînga, daĭ în maĭ multe saloane, între carĭ se află un salon de audiență, o sală de biliard, un salon de gobelinurĭ, etc.

Din coridor se poate intra, prin o sală în stil mauresc, în care se află una din cele maĭ frumoase marine, datorită luĭ Aiwasowsky, în sera, care desparte apartamentele M. S. Regineĭ de ale M. S. Regeluĭ.

Apartamentele Regineĭ se compun din o mare sală de muzică, în care sunt de observat tablourile: *Lupta dintre Hercule și Centaurul,* de Ribera; *Extazul S-teĭ Magdalene,* de Antolinez; *Estera și Aman,* de Rembrandt; un *Buchet,* de Breughel; un portret al luĭ *Gluck,* de Greuze; portretul unuĭ *Cardinal,* de Velasquez; o *Madonă,* de Ikens; o *Sfîntă Familie,* de dei Rossi, etc.

Din sala de muzică se pătrunde în salonul de audiențe și în bibliotecă, amîndouă mobilate cu multă artă. Maĭ multe bibelourĭ rare și bronzurĭ vechĭ împodobesc aceste saloane. E de remarcat aci în mod special frumosul biuroŭ lucrat în ivoriŭ, argint, aur și pietre scumpe, opera luĭ Froment Meurice, ce s'a oferit M. S. Regineĭ, de către femeile romîne, cu ocaziunea nunțeĭ de argint; de asemenea nu trebue de trecut cu vederea statueta reprezintînd *Cugetarea desfăcîndu-se din materie,* operă grațioasă a sculptoruluĭ francez Boucher.

Biblioteca M. S. Regineĭ cuprinde maĭ cu seamă opere cu conținut literar, între altele operile Carmen Sylveĭ (originale și traducerĭ în toate limbele) ocupă maĭ multe rafturĭ.

In apropierea acestor treĭ saloane se află și atelierul de pictură al Regineĭ, plin de obiecte de artă, bibelourĭ, busturĭ, etc.

Maĭ multe tablourĭ moderne semnate de Bendzur, Lecomte de Nouy, Grigorescu, Simonide, etc. complectează podoaba atelieruluĭ.

In corpul central — construit în 1883 de arhitectul Gottereau — se află apartamentele de recepție. Intrarea se face prin o ușă centrală. La stînga se a-

Hosted by Google

flă o mare sală de masă care e legată cu salonul de așteptare și cu sala de fumat.

Din vestibulul corpului central, o scară de marmoră duce în etagiul I-iŭ. Un plafon lucrat de pictorul vienez Veith, se află de asupra scărei și represintă Apoteoza Romîniei.

Scara de marmoră dă într'un vestibul tapețat cu mătasă roșie, și foarte elegant. De remarcat aci grupul de marmoră, lucrat de sculptorul Carol Storck, reprezintînd pe Regina Elisabeta îngrijind un dorobanț rănit în timpul războiului din 1877—78. Acest grup a fost oferit Reginei de corpul ofițeresc, în semn de înalt omagiŭ, după războiul independenței. Tot aci se află busturile MM. LL. lucrate de sculptorul Hegel; două portrete mari reprezintînd pe MM. LL. în ținută de ceremonie, lucrate de pictorul Jean Lecomte de Nouy; tabloul cel mare lucrat de pictorul polonez Tadeŭ Adjukevicz, reprezintînd revista cea mare a trupelor în August 1896, în fața Impăratului Francisc Iosif al Austriei.

Din acest vestibul se intră în sala cea mare de serbări, în stil Ludovic al XIV-lea, în fundul căreia se află sala tronului, ornată în stil bizantin. Tronul, lucrare bogată de sculptură, e de lemn, reproducînd motive decorative ale catedralei de la Argeș.

In vitrinele din stînga tronului se află coroana regală a Romîneĭ, turnată în oțel, din tunurile luate de la Turcĭ în timpul războiului romîno-rusoturc, precum și coroana Reginei, simplă de aur.

Tot în acest corp de clădire se află un salon în stilul Ludovic al XVI-lea, un salon în stil Maria Teresa, o sală a bufetului în stil «empire» și un salon Ludovic al XIV-lea, tus-patru mobilate elegant și artistic de casa Damon din Paris.

Palatul regal din Calea Victoriei cuprinde în total peste 116 camere și saloane, osebit de vestibuluri și coridoare.

In parter, la dreapta, se află administrația Prefecturei Palatului și cancelaria regală.

Palatul servă Suveranului numaĭ ca reședință de iarnă; vara curtea e stabilită la Sinaia. (Vezĭ acest cuvînt). Palatul e iluminat cu electricitate. Maĭ multe dependințe vaste se află în dosul luĭ.

Cotroceni. — Palatul de la Cotroceni e un castel zidit cu gust; servea acum 10 anĭ ca reședință regală pentru Suveran primă-vara și toamna. Azĭ e reședința perecheĭ princiare.

Reședința de la Cotroceni a fost refăcută în anul 1893 sub direcția arhitectului Gottereau, pe locul arhondariculuĭ mănăstireĭ Cotroceni, de la care a rămas numaĭ biserica.

Cu coloanele vecheĭ mănăstirĭ s'a făcut o galerie deschisă, ca loc de preumblare.

De desubtul castelului sunt pivnițe vechĭ, foarte spațioase și cu bolțĭ înalte.

La intrare se află un mare vestibul, care cuprinde amîndouă etagiele; fundul galerieĭ e lucrat *à jour;* la stînga se detașează o mare scară de marmoră care duce direct în sala de recepțiune și în cabinetul de lucru al Prințuluĭ. Tot sus e și salonul de recepție al Princeseĭ, precum și sala mare de masă.

La dreapta vestibulului se află o mare scară de stejar, frumos lucrată, care duce la etagiul superior, unde se află instalate apartamentele private, camerele de culcare, toaletă, băĭ, garderobă, etc.

Apartamentul Micilor Principĭ se află în etajul al II-lea; de aci se desfășoară una din cele maĭ frumoase vederĭ asupra Bucureștilor.

Parcul din jurul rezidenței e cel maĭ frumos din București; situația luĭ e în amfiteatru. Aci se află mormîntul princeseĭ Maria, fiica MM. LL. Regele și Regina.

Palatul de la Cotroceni e lucrat în stilul vilelor și cuprinde peste 50 de camere.

Grajdurile sunt încăpătoare pentru 30 de caĭ.

Iluminatul se face cu electricitate.

Justiția. — *Ochire generală.*— Cele maĭ vechĭ instituțiunĭ juridice în București, ca și în restul Țărĭ-Romînești, aŭ fost de treĭ grade, pănă la începutul secoluluĭ al XVIII-lea.

a) Vechiĭ marĭ căpitanĭ, cu puterĭ considerabile administrative și judecătorești. Constantin Mavrocordat a înființat, în locul lor, ispravnicĭĭ, separînd puterea militară de cea administrativă și judiciară. In fie-care județ eraŭ doĭ ispravnicĭ, carĭ judecaŭ împreună saŭ separațĭ.

Alexandru Ipsilante înființează cîte un judecător de județ. Tot dînsul înființează în București departamente competinte a judeca locuitoriĭ capitaleĭ, din carĭ departamentul de 7 și cel de 8, carĭ formaŭ două secțiĭ ale aceluiași tribunal. Pe acea vreme nu exista tribunal de comerț ca instanță aparte.

b) Al doilea grad de instanță judecătorească în București era Divanul veliților boerĭ, care avea însărcinarea să judece apelurile în contra primeĭ instanțe. Se compunea din Mitropoliți, Episcopĭ, Banul cel Mare, Marii Vornicĭ, Logofețiĭ și Vistierul cel mare.

c) Al treilea grad de instanță

Hosted by Google

judecătorească era Inaltul Divan, care se compunea din persoanele enumerate la instanța de gradul al II-lea și din boerii mai mici. Inaltul Divan era prezidat de însuși Domnitorul țăreĭ și judeca hotărîrile pricinelor înfățișate la Divanul veliților boerĭ.

Ast-fel a fost justiția până la 1831. In acest an introducîndu-se Regulamentul organic, instanțele judecătorești s'aŭ modificat și anume în două jurisdicții: ordinare și extraordinare. In cele extraordinare găsim:

a) Judecătoriile de întîiul grad, adică judecătoriile ordinare de județ, carĭ judecaŭ și afacerile comerciale. In anul 1863 s'a înființat în București un tribunal special de comerț.

b) Al doilea grad, cuprindea judecătoriile de apel, carĭ judecaŭ hotărîrile pronunțate de instanțele de întîiul grad. In București, această instanță se compunea din 5 membri, 3 numiți de Domn și 2 aleși de negustorĭ.

c) Inaltul Divan, ca mai sus.

De la 1865 încoace justiția a primit diferite organizațiunĭ, între carĭ vom cita cele mai principale: Inființarea de judecătoriĭ comunale, de judecătoriĭ de pace (de ocoale), de tribunale, de curțĭ de apel și de Curte de Casație.

Starea actuală. — Azĭ în București sunt următoarele instanțe judecătorești:

a) Șase judecătoriĭ de ocol;

b) Tribunal cu 5 secțiĭ și anume: 3 civile-corecționale, 1 comercială și 1 de notariat.

c) 1 Curte de apel cu 3 secțiĭ.

d) Inalta Curte de Casație cu două secțiĭ.

Ministerul public e reprezentat printr'un parchet la tribunal, cu 5 cabinete, la carĭ oficiază 5 procurorĭ (din carĭ 1 prim-procuror), 5 judecătorĭ de instrucție; printr'un parchet la Curtea de apel, la care oficiază 4 procurorĭ (din carĭ 1 procuror general); printr'un parchet la Inalta Curte de Casație, reprezentat prin 2 procurorĭ (din carĭ unul procuror-general).

Pe lîngă tribunal și Curtea de apel e atașat un corp de portăreĭ compus din un personal de 30 funcționarĭ.

Baroul. — In București aŭ fost înscriși în baroŭ, la sfîrșitul anuluĭ 1897, un număr de 388 avocați, din carĭ 38 stagiarĭ. Avocații aŭ un consiliŭ de disciplină, prezidat de un decan.

In București apar 3 ziare juridice și 2 buletine oficiale de jurisprudență.

București militar. — Cazarme și stabilimente militare aflate în raza orașuluĭ în anul 1898 sunt în număr de 30 și anume:

a) Stabilimente de servicĭ militare mai principale sunt:

1. *Palatul Corpuluĭ al 2-lea de armată,* situat în strada Știrbeiŭ-Vodă, construit în anul 1894 pe ruinele vechiuluĭ spital militar, incendiat în anul 1890. Aci sunt instalate următoarele servicĭ militare:

Serviciile Comandamentuluĭ Corpuluĭ 2-lea de armată, sub comanda generaluluĭ de divizie *Heracle Arion,* comandant al corpuluĭ al 2-lea de armată.

Serviciile comandamentuluĭ Diviziĭ a 4-a de infanterie, sub comanda Generaluluĭ de brigadă *Alexandru Carcălețeanu,* comandantul Divizieĭ a 4-a de infanterie.

Comandantul brigadeĭ a 8-a de infanterie, sub comanda Generaluluĭ de brigadă *A. S. R. Prințuluĭ moștenitor Ferdinand,* comandantul brigadeĭ a 8-a de infanterie.

Comandantul brigadeĭ a 2-a de artilerie, sub comanda Generaluluĭ de brigadă *G. Macarovicĭ,* comandantul brigadeĭ a 2-a de artilerie.

Comandantul brigadeĭ a 2-a de cavalerie, sub comanda Colonelului *Gr. Zossima,* comandantul brigadeĭ a 2-a de cavalerie.

Instanțele justițieĭ militare, ale corpuluĭ al 2-lea de armată și ale armateĭ.

Serviciile comandamentuluĭ cetățeĭ Bucureștĭ, sub comanda Generaluluĭ de brigadă *Mih. Pastia,* guvernatorul cetățeĭ Bucureștĭ.

Marele Stat-Major al armateĭ, sub comanda Generaluluĭ de Divizie *C. Barozzi,* șeful Statuluĭ-Major General al armateĭ.

Institutul Geografic al armateĭ, sub direcția Generaluluĭ de brigadă *C. Brătianu,* sub-șeful Statuluĭ-Major General al armateĭ.

Comandamentul Pieței Bucureștĭ.

Depozitul central de imprimate al Ministeruluĭ de războiŭ.

Escadronul al 2-lea de escortă, care se află așezat sub direcția Statuluĭ-Major General.

In grădina din față a acestuĭ vast palat militar se află instalat bustul decedatuluĭ General de divizie *Alexandru Cernat,* comandant șef al armateĭ romîne la asediul Plevneĭ în Bulgaria pentru războiul de independență națională din 1877—1878.

2. *Observatorul astronomic al armateĭ,* situat pe colina Filaretul, în strada Pisculuĭ, cu un pavilon al primuluĭ meridian ce trece prin București, construit în 1895; iară în proiect pentru a se construi încă alte două pavilioane: acela al primuluĭ vertical și pentru ecuatorial astronomic.

Hosted by Google

Acest stabiliment științific este o anexă a Institutului geografic al armatei, însărcinat special cu redacția și reținerea în curent a hartei regatului. In acest scop, Institutul Geografic coprinde în sine șease servicii: *geodezia, astronomia, topografia, nivelmentul geometric* și *reproducerea cartografică* a hartei țării și a planurilor de toată natura necesare armatei și serviciurilor publice. — Numai personalul de direcție face parte din cadrele serviciului; operatorii tehnici în număr de 70 sunt ofițeri de toate armele detașați timporal de la corpurile de trupă; iar pentru partea artistică a lucrărilor se angajază, după trebuință, lucrători civili.

Până acum s'a ridicat pe teren și s'a publicat 8472600 hectare din cuprinsul țărei care în total este de 13287600 hect.; rămîn ast-fel de ridicat încă la 4815000, în partea din țară cunoscută sub numirea de Oltenia până în valea Dîmboviței.

3. *Spitalul militar central,* situat pe strada Fracmasonilor, e o construcțiune model, în care sunt puse în practică principiile moderne ale construcțiunii de spitale. Se compune din 8 pavilioane de bolnavi, din 5 pavilioane anexe pentru administrație, băi, laboratorii, compania sanitară, etc. și este destinat a primi în timp de pace 326, în timp de războiu 560 de bolnavi. In spital fac serviciu 17 doctori militari, 15 farmaciști și un număr variabil de interni doctoranzi și studenți în medicină.

4. *Ministerul de războiu*, ocupă o vastă clădire, proprietate particulară (casa Ioanide) așezată pe Bulevardul Carol. Această administrație centrală a războiului e împărțită în șeapte direcțiuni, sub conducerea Generalului de divizie *Anton Berendei*, actualul Ministru de războiu (1898).

b) *Stabilimente de învățămînt militar.*—In afară de *școalele regimentare*, organizate la fie-care corp de trupă, pentru formarea gradelor inferioare și instruirea soldaților, în București sunt încă și *Școale militare* speciale, pentru formarea oficerilor și specializarea acestora pe arme și servicii, și anume:

1. *Școala de oficeri*, situată în dealul Spirei, pe strada Isvorul, cu doui ani de studii, e destinată a da oficeri de toate armele. Aci sunt admiși absolvenții școalelor militare de fii de militari din Iași și Craiova, și prin concurs: absolvenții școalei militare de sub-oficeri de la Bistrița și absolvenții liceelor.

2. *Școala specială de artilerie și geniu,* situată pe calea Griviței, cu patru ani de studiu, e destinată a forma oficeri pentru artilerie și geniu. Aci, sunt admiși prin concurs absolvenții școlelor de fii de militari și absolvenții liceelor Statului cu aptitudine pentru matematici. Cei dintîiu doi ani de studiu constitue învățămîntul militar și politecnic; iară pentru cei din urmă doui ani, eleviĭ sunt avansați sub-locotenenți și urmează învățămentul de aplicațiuni militare speciale de artilerie și geniu.

3. *Școala superioră de războiu,* situată pe strada Colței, în vechia cazarmă a Jandarmilor călări, cu doui ani de studii, e destinată a forma oficeri pentru serviciul de Stat-major. Aci sunt admiși prin concurs oficeri de toate armele până la gradul de căpitan. Are cel puțin cîte 20 oficeri eleviĭ în fie-care an de studiu.

4. *Școala de administrație*, clădită în curtea Manutanței centrale a armatei, cu doui ani de studii, e destinată a forma oficeri de administrație comptabili în bani și materie, pentru trupele de infanterie, cavalerie și alte servicii militare.

Aci sunt admiși eleviĭ școlelor de fii de militari și prin concurs absolvenții din școalele comerciale și liceele statului precum și sub-oficeri de toate armele.

5. *Școala de guarzi de artilerie*, clădită în curtea școalei speciale de artilerie și geniu, cu doui ani de studii, e destinată a forma oficeri guarzi de artilerie și geniu comptabili în bani și în materie. Aci sunt admiși eleviĭ tineri în condițiunile prevăzute și pentru școala de administrație. Această școală e așezată sub direcția Școalei de artilerie și geniu.

6. *Școala militară de medicină*, stabilită lîngă spitalul militar central, cu cinci ani de studii, ca și facultatea de medicină, e destinată a forma medici militari. In această școală, cunoscută și sub numirea de *Institutul medico-militar*, sunt admiși eleviĭ din școalele de fii de militari și absolvenții liceelor saŭ studenții la facultatea de medicină. Eleviĭ sunt însărcinați a face și serviciul de interni la spitalul militar.

7. *Școala de arte grafice,* la Institulul Geografic; *Școala de meseriĭ* la Arsenalul armatei și *Școala de artificieri,* la Pyrotecnia armatei, sunt create în scopul de a admite tineri absolvenți din clasele primare pentru a-i forma ca maeștri și lucrători pentru atelierele militare ale armatei și pentru stabilimentele publice.

8. *Un cîmp de tragere per-*

Hosted by Google

manent este organizat pe platoul Cotroceni. Acest cîmp este organizat pentru toate liniile mai principale de ochire. El posedă toate instalațiunile necesare pentru ca corpurile de trupă din garnizoană să fie servite fără întrerupere în mersul instrucțiuniĭ lor.

9. *Tabere militare permanente* sunt organizate pentru infanterie pe platoul Cotroceni.

Ele aparțin regimentelor de infanterie din garnizoană. Aci primesc instrucțiunea lor trupele în chestiune primăvara și toamna.

c) Stabilimente de construcțiuni și fabricațiuni militare mai principale sunt:

1. *Arsenalul de construcții al armateĭ*, situat în strada Mihaiŭ-Vodă, pe Dealul-Spireĭ, pe ruinele unde altă dată în vechime era un palat Domnesc. Acesta arzînd, localitatea a păstrat mult timp numele de Curtea-Arsă. Chiliile rămase din acest incendiŭ aŭ fost utilizate ca temniță (închisoare) a orașuluĭ pănă la strămutarea eĭ în mănăstirea Văcărești. Biserica Domnească a fost atuncĭ transformată de Turcĭ în geamie.

Acum nu se mai vede nimic din aceste resturĭ ale trecutuluĭ unde pompieriĭ orașuluĭ s'aŭ ilustrat prin eroica lor ciocnire cu Turciĭ, ce năvăliseră în țară sub cuvînt de a potoli mișcarea națională din 1848. Un stabiliment militar de construcțiuni s'a ridicat pe această localitate, destinat să fabrice și să repare armatura și materialul de războiŭ al armateĭ; să formeze lucrătorĭ de artilerie și armurierĭ necesarĭ corpurilor, precum și a face studiile și experiențele chimicale de toată natura. Aci se păstrează armatura și materialul de rezervă al armateĭ. El depinde direct de Ministerul de războiŭ și de Inspectoratul General de artilerie. Este legat prin cale ferată cu liniile statuluĭ și împărțit în treĭ părțĭ:

a) Direcțiunea Generală, Serviciul tecnic pentru studiĭ și informațiunĭ, Comptabilitatea, Casieria; *b)* Lemnăria, Debitul și prepararea lemnelor, Tîmplarĭ și modele, Rotăria, Ferăria, Căldărăria, Mecanica, Incheere (montare), Topitorie, Proectile și focoase, Armurăria, Vopsitoria, Intreținerea uneltelor și mașinelor, Nichelagiŭ; *c)* Depozite: pentru materiale prime, pentru materiale confecționate, pentru mașinĭ, scule, instrumente de precizie, muzeŭ și cazarmare, recepția materialelor.

Personalul superior al acestuĭ așezămînt se compune din:

1 Director militar, Colonel; 1 Sub-Director, Loct. Colonel; 1 Maior, șeful atelierelor; 5 Căpitanĭ; 2 Locotenențĭ; 9 Guarzĭ; 302 Soldațĭ; 1 Inginer șef civil; 12 Ajutoare; 45 Desenatorĭ.

Personalul civil al lucrătorilor variază după lucrărĭ și în mediŭ numărul lucrătorilor este de 500; pe timpul cînd lucrările sunt mai active numărul lucrătorilor trece peste 800.

2. *Pirotechnia armateĭ* depinde asemenea de Direcțiunea Artilerieĭ. Ea a fost construită în anul 1868. Este situată în Calea Cotrocenĭ, în apropiere de palatul princiar. Se compune de o cazarmă pentru lucrătorĭ militarĭ și de o serie de ateliere pentru facerea cartușelor și alte munițiunĭ de rezbel, facerĭ de artificiĭ, etc. Din aceste cele mai principale sunt: Turnătoria de gloanțe, atelierul de facerea tuburilor de cartușe în hîrtie și alt atelier de încărcare și împachetare, magazinul de iarbă, magazinul de depozit provizoriŭ de cartușe și muniționĭ.

Tot stabilimentul este înconjurat de un șanț și de un parapet. Fie-care atelier este separat printr'o traversă sprijinită în pămînt, spre a opri, pe cît este posibil, efectul uneĭ eventuale explozii făcute la unul din ateliere.

Personalul acestuĭ atelier se compune din:

1 Locot.-Colonel, Director; 1 Maior, Sub-Director; 4 Căpitanĭ, șefĭ de ateliere; 1 Locotenent, ajutor; 5 Guarzĭ, ajutorĭ; 238 Soldațĭ.

3. *Atelierul de confecțiuni militare,* situat pe platoul Cotrocenilor e destinat a confecționa îmbrăcămintea, echipamentul și materialul de campament al armateĭ.

4. *Manutanța centrală a armateĭ,* situată la Malmaison pe strada Manutanțeĭ, e destinat a fabrica pîinea garnizoaneĭ București și toate speciile de conserve alimentare ale armateĭ, pentru campanie.

5. *Depozitul de furagiŭ și de lemne al Corpuluĭ al 2-lea de armată,* situat pe platoul Cotrocenilor, e destinat a procura furagiul și lemnele trebuincioase garnizoaneĭ București.

5. *Depozite de arme și magazine de pulbere, de cartușe,* sunt situate pe mai multe pante, lîngă platoul Cotrocenilor, protejate de paratonere sistematice.

6. *Fabrica de pulbere fără fum,* creată în 1896 la Dudești, lîngă București, se află asemenea, ca toate stabilimentele de construcțiuni și confecțiuni, sub direcția imediată a Ministeruluĭ de războiŭ.

d) Cazarme mai principale pentru trupe sunt:

1. *Cazarma Cuza,* în dealul Spireĭ, construită în 1862, a cos-

Hosted by Google

tat 150000 leĭ; are 183 încăperĭ.

Arsă în parte în 1897, s'a reparat. E ocupată de regimentul Mihaiŭ-Viteazul No. 6 și de batalionul 6 de vînătorĭ, detașat timporal din divizia activă a Dobrogeĭ pentru serviciul garnizoaneĭ București.

2. *Cazarma vînătorilor,* în dealul Spireĭ, la E. de cazarma Cuza, construită în anul 1886, a costat 290000 leĭ; are 74 camere și e ocupată de batalionul 2 de vînătorĭ.

3. *Cazarma dorobanților,* situată pe strada Francmasonilor, în dreptul spitaluluĭ militar, construită în 1886, a costat 365000 leĭ. Ea e ocupată de regimentul Ilfov No. 21.

4. *Cazarma Sf. Gheorghe,* cunoscută și sub numirea de *Cazarma Malmaison,* după numele localităței, este cea maĭ vastă cazarmă din București; e situată în partea vestică a orașuluĭ, pe șoseaua Manutanței. Construită în 1846, în sistemul Vauban, are 483 camere și a costat 1120000 leĭ. Ea a fost incendiată în 1861. Actualmente e ocupată de regimentul 4 roșiorĭ, și de reg. 2, 6 și 10 de artilerie.

5. *Cazarma Alexandria,* în dealul Spireĭ, alăturĭ de Arsenal, s'a construit în 1863, costînd 343000 leĭ. Ea e ocupată de batal. 1 de vînătorĭ și de companiile de meseriașĭ militarĭ ale Arsenaluluĭ. Cazarma poartă numele de *Alexandria,* după numele fondatoruluĭ miceĭ cazărmĭ, ce se află construită în curte încă din anul 1846, Domnul Alexandru-Ghica-Vodă. Aci s'a întîmplat ultima fază a ciocnireĭ pompierilor cu Turcii la 1848, cînd santinela care păzea tezaurul regim. 1 infanterie a refuzat să o predea la somația Turcilor, carĭ l-aŭ omorît după o luptă eroică.

6. *Cazarma jandarmilor călărĭ,* fosta cazarmă a călărașilor, de construcție modernă, situată în calea Plevneĭ, este ocupată de divizionul jandarmilor călărĭ, format de 2 escadroane.

7. *Cazarma jandarmilor pedeștri,* situată pe calea Victorieĭ, în curtea prefecturei orașuluĭ, în fosta casă Baron Meitani. E ocupată de o companie a jandarmilor pedeștri forte de 274 oamenĭ.

8. *Cazarma călărașilor,* situată pe platoul Cotrocenilor, construită în anul 1899, e ocupată de regimentul No. 3 de călărașĭ.

9. *Cazarma escadronuluĭ trenuluĭ,* situată pe platoul Cotrocenilor e ocupată de trenul corpuluĭ al 2-lea de armată.

10. *Cazarma geniuluĭ,* situată la vestul orașuluĭ, pe platoul Cotrocenilor, compusă din treĭ marĭ pavilioane, pentru trupă și servicĭĭ, și maĭ multe corpurĭ de clădire pentru conservatul materialuluĭ de războiŭ și instrucțiune. E înconjurată de un parc frumos și posedă un poligon pentru lucrările de vară. S'a construit în 1875; însă a primit de atuncĭ ameliorărĭ succesive și importante. Este reședința regimentuluĭ 1 de geniŭ, compus din 13 companiĭ și e legată cu căile ferate ale statuluĭ printr'o linie exploatată de trupele de geniŭ, deservind marile stabilimente militare de pe platoul Cotrocenilor.

Inchisoarea militară, construcțiune modernă, coprinde două corpurĭ de clădire, așezate în fața arsenaluluĭ, pe strada Mihaiŭ-Vodă.

Cimitirul militar. — Lîngă cimitirul Șerban-Vodă se află un cimitir propriŭ pentru militarĭ.

Pompierĭ. — Legea impune com. București întreținerea de pompierĭ, pentru care cheltuiește anual 186000 l. Serviciul de pompierĭ este încredințat uneĭ companiĭ, împărțită în 5 secțiĭ, care face parte din Regimentul 2 de artilerie. Comanda companieĭ este încredințată unuĭ căpitan, avînd 5 oficierĭ, comandanțĭ aĭ secțiilor. Efectivul e de 247 oamenĭ și 100 caĭ. Fie-care secțiune are cazarma sa proprie, pe diferite puncte ale orașuluĭ.

Contingentul anual. — Rezultatul operațiunelor de recrutare a contingentuluĭ pe 1897 pe culorĭ:

Roșu, înscrișĭ 506, perm. 302, căl. 3, dorob. 18. Galben, înscrișĭ 479, perm. 292, căl. 1, dorob. 23. Verde, înscrișĭ 664, perm. 376, căl. 2, dorob. 36. Albastru, înscrișĭ 353, perm. 177, căl. 2, dorob. 13. Negru, înscrișĭ 520, perm. 289, căl. 4, dorob. 16. Total, înscrișĭ 2522, perm. 1436, căl. 12, dorob. 106.

Invățămîntul militar. — Mișcarea învățămîntuluĭ militar din București pe anul 1897:

Școala superioară de războiŭ, cu un personal de comandament de 5; cu 31 profesorĭ și 30 elevĭ, din carĭ 19 absolvențĭ.

Școala de aplicație, cu 36 elevĭ, din carĭ 45 absolvențĭ.

Școala de artilerie și geniŭ, cu 85 de elevĭ, din carĭ 27 absolvențĭ.

Școala de guarzĭ, cu 9 elevĭ.

Aceste treĭ școlĭ aŭ avut un personal comun și anume: personalul de comandament 26, 23 profesorĭ titularĭ și 10 ajutorĭ.

Școala de oficerĭ, cu un personal de comandament de 26, profesorĭ 20; elevĭ 270, din carĭ 101 absolvențĭ.

Școala militară de administrație, cu un personal de co-

Hosted by Google

mandament de 8; 13 profesorĭ; elevĭ 39.

Forța garnizoaneĭ. — Iată un tabloŭ de forța trupeĭ și a ofițerilor garnizoneĭ București pe anul 1898:

Reg. 6 Mihaiŭ-Viteazul	of. 41	sold.	907
» 4 Ilfov No. 21	» 44	»	774
» 1 geniŭ	» 52	»	1422
Batal. 2 vînătorĭ	» 13	»	424
Reg. 2 artilerie	» 30	»	427
» 6 artilerie	» 22	»	269
» 10 artilerie	» 24	»	257
» 4 roșiorĭ	» 32	»	573
» 3 călărașĭ	» 22	»	259
Divizionul jandarmĭ	» 16	»	249
Escadronul 2 tren	» 4	»	162
Comp. jandarmĭ	» 5	»	274
» arsenaluluĭ	» 3	»	245
» pirotechnicĭ	» 3	»	220
» 2-a administrație	» 6	»	171
» 2-a subsistență	» 2	»	282
» 2-a sanitară	» 3	»	351
» depozitelor	» 7	»	89
Depoz. de mun. de răzb.	» 4	»	70
Corp. 2 arm., stat. major	» 4	»	5
Intendența corp. 2 arm.	» 7	»	—
Brigada de cavalerie	» 1	»	1
» de artilerie	» 3	»	2
Serv. san. al corp. II arm.	» 4	»	1
» de geniŭ » »	» 3	»	—
Divizia 4-a infanterie	» 7	»	4
Consiliul de războiŭ	» 4	»	2
Consiliul de revizie	» 1	»	1
Școala de războiŭ	» 34	»	35
Comandam. cetățiĭ Buc.	» 7	»	2
Instit. geogr. al armateĭ	» 74	»	30
Ministerul de războiŭ	» —	»	—
Școala mil. de art. și gen.	» 4	»	264
» » de adminstr.	» 4	»	16
Spitalul milit. central	» 31	»	7
Atel. central de confecție	» 6	»	2
Inspect. jandarm. rur.	» 4	»	60
Școala de ofițerĭ	» 23	»	438
Internatul medico-milit.	» 4	»	70
Comandam. pieței Buc.	» 6	»	2
Depozitul de furage	» 3	»	2

In București se află stabiliți 13 generalĭ în activitate, 7 în retragere și 114 oficierĭ superiorĭ.

Autorităț publice. — *Autorităț romîne.* — In București își aŭ sediul toate autoritățile centrale și superioare, între carĭ citĕm pe cele maĭ principale:

Casa civilă Regală; Casa militară a M. S. Regeluĭ; Casa civilă a M. S. Regineĭ; Administrația Domeniilor Coroaneĭ; Sfîntul Sinod; Cancelaria Mitropolieĭ; Consiliul Miniștrilor; Inalta Curte de Compturĭ; Ministerul de interne (Administrația centrală, Direcțiunea generală a serviciuluĭ sanitar, Direcțiunea penitenciarelor); Direcțiunea generală a telegrafelor și poștelor, Imprimeria statuluĭ, Prefectura poliției capitaleĭ și Prefectura județuluĭ Ilfov; Primăria; Ministerul afacerilor străine; Ministerul de finanțe; Direcțiunea contribuțiunilor directe, Direcțiunea vămilor, Direcțiunea comptabilității generale a statuluĭ, Casieria centrală a tezauruluĭ, Direcțiunea generală a monopolurilor statuluĭ, Manufactura de tutun; Fabrica de chibriturĭ; Direcțiunea generală a creditelor agricole; Casieria generală de Ilfov; Monetăria statuluĭ și fabrica de timbre; Casa de depunerĭ, consemnațiunĭ și economie; Ministerul lucrărilor publice (Administrația centrală); Căile ferate romîne; Serviciile idraulice ale porturilor fluviale și maritime, Serviciul de studiĭ și construcțiunĭ de căĭ ferate, Serviciul lucrărilor nouĭ, Serviciul docurilor și podurilor și Serviciul maritim, Școala de podurĭ și șosele); Ministerul agriculturei, industrieĭ, comerciuluĭ și domeniilor (Administrația centrală, Direcțiunea domeniilor și pădurilor statuluĭ, Direcțiunea statisticeĭ, Serviciul de arhitectură, Serviciul minelor, apelor minerale, stațiunilor balneare și carierelor); Școala superioară de medicină veterinară, Școala centrală de agricultură (Herăstrău); Stația agronomică; Școala de arte și meseriĭ; Școlile comerciale de I-iul și II-lea grad; Bursa și Camera de comerciŭ; Institutul Meteorologic; Ministerul de justiție (Administrația centrală, Direcția personaluluĭ și a comptabilității, Direcția judiciară), Inalta curte de casație, Curțile de apel, Tribunalele de Ilfov, Judecătoriile de pace; Ministerul de războiŭ (Administrația centrală, Marele stat major, Direcția I. infanterie, D. II. cavalerie, D. III. artilerie, D. IV. geniŭ, D. V. geniŭ, D. VI. sanitară, D. VII. intendența, D. VIII. control), Institutul geografic, Casa de dotație a oasteĭ; Ministerul cultelor și instrucțiuniĭ publice (Administrația centrală, Direcțiunea învățămîntuluĭ primar și normal, Direcțiunea învățămîntuluĭ secundar și superior, Divizia comptabilității, Serviciul construcțiunilor și contenciosuluĭ).

Pe lîngă Ministerul Instrucțiuneĭ publice, și sub a sa administrație, funcționează casa școalelor care administrează 33 de fondațiunĭ cu un capital de 2121897 leĭ. Din acest fond se cheltuește pentru clădirĭ școlare, burse, subvențiĭ, stipendiĭ, etc.

Misiunĭ străine. — In București sunt reprezintate următoarele state:

Anglia și Austro-Ungaria, sunt reprezintate prin cîte o legațiune și cîte un consulat; Belgia e reprezintată prin o legațiune; Bulgaria are o agenție diplomatică; Elveția are un consulat general; Franța și Germania sunt reprezintate prin cîte o legațiune și cîte un consulat; Grecia e reprezintată printr'un ministru plenipotențiar, dar în lipsa acestuia secretarul legațiuneĭ ruseștĭ reprezintă interesele supușilor elenĭ; Italia prin o legațiune și un consulat; Olanda și Rusia prin cîte o legațiune și cîte un consulat; Serbia numaĭ prin o legațiune; Statele-Unite prin un consulat general; Turcia prin o legațiune și consulat.

Hosted by Google

Oteluri. — Inainte cu o sută de anĭ, lumea străină de oraș se servea de așa numitele hanurĭ, carĭ serveaŭ și ca adăpost călătorilor și, maĭ cu seamă, ca magaziĭ pentru mărfurĭ. Hanurile Bucureștilor aŭ dispărut maĭ toate azĭ.

Pe vremea luĭ Serban-Vodă, București dacă nu era un oraș european, cel puțin avea o originalitate învederată: arhitectura religioasă ca și cea civilă eraŭ expresiunea timpuluĭ și toate zidirile se presintaŭ cu coloarea epoceĭ. Pănă aci însă comerciul, bazat pe siguranță și încredere, nu prinsese rădăcină într'un oraș atît de expus ca București. Șerban-Vodă pentru a-l încuraja, întroduce tipul edificiilor comerciale despre carĭ vorbim: Hanurile. Reproducînd pănă la oare-care fidelitate tipul arhitectureĭ monastice din Italia, clădirea are forma unuĭ pătrat coprinzînd în zidurile eĭ solide un spațiŭ foarte întins. In mijlocul săŭ, o curte de aceeașĭ formă servea pentru adăpostirea caravanelor. Toate încăperile de jos, destinate stofelor prețioase, blănilor, aureturilor și în general productelor industrieĭ Orientuluĭ și Europeĭ, eraŭ boltite și, prin soliditatea lor, apărate de foc și de spiritul de răpire aĭ timpuluĭ. Sus eraŭ alte încăperĭ pentru locuințe, și toată clădirea era înconjurată de galeriĭ cu arcade pentru înlesnirea comunicațieĭ. Acesta fu tipul hanurilor, adevărate fortărețe ale comerciuluĭ, care adesea serviră chiar pentru asigurarea averilor și vieței orășenilor.

Tunusli spune că în București, la începutul acestuĭ secol, eraŭ următoarele mănăstirĭ cu hanurĭ:

Mitropolia, Sf. Gheorghe, Colțea, Radu-Vodă, Mihaiŭ-Vodă, Sf. Ion, Sărindarul, Stavropoleos, Pogonianis, Zlătarĭ, Arhimandritul, Bis. Tutulor-Sfinților, Sf. Spiridon-Vechiŭ, Sf. Spiridon-Noŭ, Colțea, Șerban-Vodă, Domnița Bălașa, Hagiica, Sf. Tănase, Foișorul și Biserica Curțiĭ.

Din toate acestea azĭ n'aŭ rămas nimic. In schimb avem oteluri marĭ și elegante, carĭ pot concura în toate privințele cu otelurile cele maĭ marĭ din Occident. In București sunt azĭ 27 oteluri, afară de 90 micĭ hanurĭ, tot un fel de oteluri și neavînd nicĭ o asemănare cu vechile hanurĭ.

Afară de oteluri, maĭ sunt în București 133 de restaurante; 109 cafenele și cofetăriĭ; 32 berăriĭ și 1817 cîrciume.

Istoria Bucureștilor. — București, odinioară capitala Țăreĭ-Romînești, astăzĭ capitala Regatuluĭ Romînieĭ.

Numele acestuĭ oraș vine de la un *Bucur,* care a avut, în vremurĭ bătrîne, proprietățĭ pe malurile de aci ale Dîmboviței și pe colinele din apropiere.

Că acest *Bucur* ar fi fost un duce al Dacieĭ Australe cu numele de Hilarius, care pe slavonește se zice *Bucur,* cum scria A. Treb. Laurian în «Coup d'oeil sur l'histoire des Roumains» (1846); că numele de *București* vine de la verbul «mă bucur», cum afirmă Kogălniceanu în a sa «Histoire de la Dacie; că acest *Bucur* saŭ Radu era un fiŭ al unuĭ Laiotă-Vodă, cum pretindea D. Pelimon în nuvela sa *Bucur;* că un neam de oamenĭ anume *Bukurli* saŭ *Bukuri* a fundat *București,* cum credea Fuelek von Wittinghausen, — toate acestea noĭ nu le știm istoricește, și nicĭ un document autentic nu ne vorbește despre dînsele.

Străiniĭ aŭ scris și pronunțat numele orașuluĭ *București* în miĭ și în miĭ de feluri. Buneoară, din anul 1500 și pănă în vremurile noastre, eĭ aŭ scris: Bokoresch, Bocorest, Bocerestya, Bukuresch, Bocoresti, Bukureszti, Bukaresztach, Bukoryschia, Bogrest, Bochioresti, Buijuresti, Bucresi, Bogrest, Bukoreszcie, etc. etc.

Cînd cu săpăturile de la Arcuda, s'aŭ găsit multe topoare de silex și alte obiecte ale omuluĭ din epoca preistorică. Lîngă saŭ în București a fost decĭ o stațiune preistorică (Tocilescu).

In epoca ante-romană, malurile Dîmboviței și colinele vecine aŭ fost locuite. Urne cinerare, oseminte omenești calcinate, resturĭ de arme și costume, săbiĭ, obiecte de argint, arată că locurile pe carĭ s'aŭ ridicat maĭ tîrziŭ București aŭ fost locuite.

Cărămizile romane, găsite la Pantelimon și provenind din castelele carĭ apăraŭ faimosul Troian, adică «vallum» ce începea de la Giurgiŭ, pe atuncĭ Sexanta Prista și mergea pe la București la N. spre Carpați, prin Prahova (unde și azĭ i se maĭ văd urmele), ne vorbesc de București din epoca romană ca punct cel puțin de trecătoare și, decĭ, locuit (Tocilescu).

Troianul, adică acest «vallum» din epoca romană, a rămas în ființă pănă la finele secoluluĭ al XVII-lea chiar prin București. In Ocolnica locurilor Mitropolieĭ, coprinsă în hrisovul luĭ Radu-Vodă-Leon din 4 Iunie 1668 (Arhive: «Condica Mitropolieĭ» No. 2), e vorba de «capul Troianuluĭ, lîngă helești luĭ Șerban-Vodă (Grammont-Suter) pe la stîlpul de piatră al Armeanuluĭ».

Hosted by Google

De la 274 și până la venirea Slavilor, prin invaziunile continue ale Goților, Hunilor, Gepizilor și Avarilor, s'a șters până și amintirea ușoarelor așezăminte romane.

Intre secoliĭ V și VIII, locul Bucureștilor face parte din Slavonia dunăreană, care se întindea de la Brăila prin Buzău până la Tîrgoviște, și de la Tîrgoviștea prin *Bucureșți* la Oltenița saŭ Călărași pe Dunăre iarăși până la Brăila. Atuncĭ se botezară rîurile și localitățile, buneoară Dîmbovița (foaie de stejar), Ialomița (stearpă), Prahova, Ilfov, Cricov (Hasdeu).

Dîmboviţa, foaie de stejar, arată poate întinderea nemărginită a pădurilor carĭ se aflaŭ în Ilfov și în deosebĭ împrejurul Bucureștilor.

Intr'adevăr, încă din epoca romană, de pe timpurile luĭ Mariŭ, propretorul Curione, ajuns la fruntariele Dacieĭ, se sperie de întunecimea codrilor (Hasdeu).

Și de atuncĭ până în secolul nostru, până la 1821, pădurile aŭ persistat împrejurul Bucureștilor. «De eșiaĭ din biserica Oltenilor spre E. daĭ în pădure», — zicea un memorialist al luĭ Tudor Vladimirescu.

Printre cele 570 de păduri marĭ ale Țăreĭ-Romînești, Fotino citează pe ale Ilfovuluĭ printre cele maĭ marĭ. In secolul al XVIII-lea, Sulzer pomenește de pădurea de la Sf. Elefterie, Sestini de pădurea Cotrocenilor pe care o numește «un vasto bosco»; del Chiaro nu uită pădurile dintre București și Tîrgoviște. In marele hrisov al Cotrocenilor, Șerban-Vodă Cantacuzino ne vorbește de marea pădure a Grozăveștilor, din care o parte a fost curățită de dînsul ca să facă loc de sat.

La 1640, Baksicĭ, un misionar catolic, zice în povestirea călătorieĭ sale: «poțĭ merge o zi fără să eșĭ din pădure» prin prejurul Bucureștilor. Paul din Aleppo, în călătoriile Patriarculuĭ Macarius, vorbește de asemenea de pădurile cele dese ale Bucureștilor. Intre București și Dunăre, zice un alt călător, sunt locurĭ păduroase și nepracticabile «tecta et invia loca inter Danubium et Bocherestium». — N. Iorga). Dacă nu documentele, cel puțin tradițiunea vorbește la 1354 de pădurile cele mărețe ale Bucureștilor.

Să nu uităm cele ce ni se spun prin tradițiune orală de ceĭ bătrînĭ în privința marilor păduri Vlăsia, Rîioasa, Cociocul, Lupești, Broșteni.

Sat, cătun, trecătoare pe drumul cel vechiŭ al Romanilor de la Giurgiŭ în sus spre Carpațĭ, București, după invaziunea ultimă și grozavă a Tătarilor de la 1243—1245, trebue să fi început a se constitui.

Radu-Negru, cel de la 1245, al luĭ Fotino, fondează București, cum a fundat Pitești, Argeșul, Tîrgoviște. Unde sunt documentele?

Ceia ce e sigur prin însăși firea lucrurilor e faptul următor: Giurgiul, colonie genoveză, cu un comerciŭ de o însemnătate neîntrecută în istoria primilor Basarabĭ aĭ Muntenieĭ, prin relațiunile sale cu cetatea foarte comerciantă a Brașovuluĭ, Giurgiul pe unde ave oare să își ducă mărfurile, dacă nu pe lîngă vechiul vallum al Romanilor, pe lîngă urmele vechielor Castella, pe unde locurile de drumurĭ nu eraŭ tocmaĭ «invia et tecta?».

Ființa Bucureștilor din suta a două-spre-zecea și a treĭ-spre-zecea este legată de avîntul comercial al Giurgiuluĭ, — după cum maĭ tîrziŭ soarta cetățiĭ dunărene a Genovezilor va fi legată de soarta Bucureștilor.

Cronicile muntene, scriitoriĭ străinĭ, citațĭ de d. Hasdeu în «Istoria Critică», Gebhardi, Filtisch, Luccari, afirmă că Negru-Vodă a fundat București. Care Negru-Vodă? Cel de la 1185? cel de la 1340? cel de la 1370! Negru-Vodă a făcut la București, zice Luccari, «și niște ușoare fortificațiunĭ de cărămidă».

La anul 1362, ne spune d. Hasdeu, Vladislav-Vodă zidește la București o biserică, aceia a Sărindaruluĭ, numită și a Coconilor. Alțiĭ susțin că biserica Coconilor ar fi fost zidită maĭ înainte, la 1354, de doĭ frațĭ maĭ marĭ (?) aĭ luĭ Mircea Basarab, pentru ca să aibă casă de rugăciune și de adăpost, cînd veneaŭ la vînătoare prin aceste locurĭ acoperite cu păduri mărețe. Ceea-ce este sigur, se reduce la aceea, că biserica Sărindar nu poate fi o fundațiune a luĭ Vladislav Basarab; cel puțin inscripțiunea, pe care se sprijină părerea contrarie, este plăsmuită.

După Șincaĭ, la 1370, București sunt cetatea Dîmboviței. Dragomir, castelanul de Dîmboviță, este bătut de Nicolae, Voevodul Ardealuluĭ, în apropierea Bucureștilor, și apoĭ și el bate cumplit pe Nicolae, cînd acesta trece îndărăt munțiĭ în Ardeal. Romîniĭ aveaŭ pe atuncĭ, în dreapta Ialomiței, spre București, multe cetățuicĭ și tărimĭ.

Fotino, Kogălniceanu, Cesar Bolliac și atîția alțiĭ ne spun că Mircea-cel-Bătrîn, biruitorul luĭ *Baiazid-Ilderim*, a zidit *Bu-*

Hosted by Google

cureşti de *bucurie,* pentru că gonise oştile duşmane în urma uneĭ bătălii fericite pentru dînsul. Şi maĭ adaug scriitoriĭ aceştia că Mircea a zidit Curtea-Vechiă; că a hotărît ca iarna Domniĭ să şeadă la Bucureşti, iar vara la Tîrgovişte; că a făcut palate, biserici şi întăriri, etc. — Documente carĭ să învedereze şi să sprijine aceste afirmaţiunĭ, nu există.

Că Bucureşti existaŭ, nu încape nicĭ urmă de îndoială. Că Mircea-cel-Bătrîn i-a făcut capitala a doua a ţării la 1383, — lucrul cere şi poate va cere multă vreme încă să fie documentat.

D. Tocilescu posedă un document dat din *cetăţuia Bucureştilor* la anul 1401 de Mircea-cel-Bătrîn pentru o danie făcută în ţara Făgăraşuluĭ.

Secolul al XV-lea este pentru Bucureşti începutul însemnătăţiĭ sale. De la 1460, prima dată autentică din documente, Domniĭ locuesc în dese rînduri în Bucureşti şi daŭ dintr'înşiĭ multe hrisoave, aflătoare la arhivele statuluĭ şi la Academia Romînă.

Radu-cel-Frumos şi-l alege capitală după cererea Turcilor, pentru ca Domnul Ţăreĭ să fie la doĭ paşi de cetatea Giurgiuluĭ, cea stăpînită atuncĭ de Turcĭ.

La 1473 Bucureşti sunt, în cronicariĭ muntenĭ şi moldovenĭ şi în scriitoriĭ străinĭ, maĭ des numiţi *Cetatea Dîmboviţeĭ.* Dlugoş zice *Cetatea Dumbroviţeĭ.* Cetatea are palat — Curtea-Vechiă — şi întărituri. Palatul şi cetatea Bucureştilor sunt coprinse de Ştefan-cel-Mare al Moldoveĭ la 24 Noembre 1473 după bătălia de la Cursul-Apeĭ.

Bucureşti eraŭ pe atuncĭ, zice Matthias Corvin, regele Ungarieĭ către Papa de la Roma, «arx quae in regno illo et arte et natura munitior erat» (1476, Decembre 8). In colecţiunea Esarcu, tot Matthias Corvin numeşte Bucureşti «castrum fortissimum illius terrae».

Insemnătatea oraşuluĭ creşte într'una.

La finea secoluluĭ al XV-lea şi la începutul secoluluĭ al XVI-lea Bucureşti sunt de o potrivă cu Tîrgovişteа. S'aŭ tăiat pădurile, s'aŭ secat bălţile cele marĭ şi zidirile aŭ început să se înmulţească, maĭ cu seamă în partea nord-estică a oraşuluĭ.

La 1506 găsim hrisoave date din minunatul scaun al Bucureştilor; la 1514 din vechiul oraş al Bucureştilor; la 1516 din catedrala minunată cetate a Bucureştilor.

Comerciul săŭ cu Braşovul de la 1500 încoace merge în fruntea celor-l'alte relaţiunĭ comerciale ale oraşelor şi orăşelelor romîne cu bogata şi harnica cetate a Coroaneĭ.

Tîrgovişteа e lăsată la o parte în tot decursul sec. al XVI-lea. Turciĭ doresc cu patimă această părăsire a Tîrgovişteĭ. Pentru că a ţinut prea mult la dînsa, Petru Cercel pierde domnia. Luptele pentru tron, şi în prima şi în a doua jumătate a secoluluĭ al XVI-lea, sunt date pe lîngă Bucureşti. Dăneşti şi Drăculeşti, Craioveşti şi Slătineni, Buzoieni şi Mehedinţeni, toţĭ vlăstare nenumărate din puternicul trunchiŭ al Basarabilor, între eĭ, saŭ cu Ungurii, saŭ cu Turcii, se bat cînd la Văcăreşti din jos de Bucureşti, cînd la Clejani, cînd la Popeşti din jos de Bucureşti, cînd la Periş, la Măneşti (Buftea), etc. Treĭ din două-zecĭ de bătălii ale luĭ Radu de la Afumaţĭ sunt date la Bucureşti.

Mircea-Vodă Ciobanul (1546-1554 şi 1558-1559) zideşte, saŭ, mult maĭ probabil, preface biserica de sus a Curţeĭ-Domneştĭ (azĭ Curtea-Vechiă) şi măreşte palatul, — un adevărat castel în conjurat cu puternice ziduri şi care se întindea pe locul coprins azĭ între Calea Moşilor şi stradele Pînzariĭ, Covaciĭ, Şelariĭ, Carol şi capul Căleĭ Şerban-Vodă, mergînd însă atît de mult până în Dîmboviţa, în cît uniĭ călătorĭ din secolul al XVII-lea credeaŭ că o parte din clădirile domneştĭ eraŭ puse pe rîŭ.

Curtea Domnească de atuncĭ a coprins două biserici, biserica de sus (azĭ Curtea-Vechiă), biserica de jos (unde azĭ este Cruceа de pe piaţa Sfîntuluĭ Anton), palatul domnesc, unde poate atuncĭ se găsiaŭ şi casele despre Doamna şi în fine puşcăria.

Curtea avea două porţĭ: poarta de sus, care se afla la răscrucile de astăzĭ ale stradeĭ Carol cu Şelarĭ şi Calea Rahoveĭ, şi care era poartă de cetate, întărită cu turnurĭ şi foişoare. Turnurĭ eraŭ încă şi la poarta de jos, care da în Calea Şerban-Vodă, şi la zidurile din spatele palatuluĭ domnesc, în spre strada Bărăţieĭ, care se numia «la Locul unde se frînge fierul» şi Puţul Turnuluĭ. Pe colina care se înalţa între strada Patria, Calea Văcăreşti şi Jicniţă eraŭ Viile Domneştĭ.

Pe lîngă cele două biserici domneştĭ să maĭ citĭm în secolul al XVI-lea, ca locaşurĭ sfinte în Bucureşti, biserica zidită la 1552 a Sf. Gheorghe-Vechiŭ; mănăstirea Spătaruluĭ Stelea, înconjurată de viile Steleĭ (din Stelea în strada Calomfirescu) şi pe lîngă care trecea drumul cel mare, care ducea la Sîrbĭ; bisericuţa de lemn a Bălăcenilor saŭ biserica de jurămînt (Sf. Dimitrie); biserica Arhimandrituluĭ, numită în secolul al XVI-lea

Hosted by Google

mănăstirea Trînovuluĭ, pe lîngă podul Cilibiuluĭ, iar acum sfinții Apostolĭ; biserica Sf. Ioan-cel-Mare, zidită de Andreĭ Vistierul, socrul luĭ Preda Banul Buzescu, în timpul luĭ Mihnea-Vodă (Casa de Depunerĭ); biserica Ghiormeĭ Banul, zisă maĭ tîrziŭ a Grecilor (în fața Băncei, palatul Dacia); biserica Sărindaruluĭ saŭ a Coconilor; biserica Sf. Nicolae a Vorniceseĭ Caplea (Mihaiŭ-Vodă); bisericuța luĭ Alexandru-Vodă, făcută pe o colină afară din București, la miază-zi pe lîngă Dîmbovița care, cînd se revărsa, înconjura colina cu apele și era pod ca să mergĭ la biserică (Radu-Vodă); înfine, mănăstirea Sf. Sava (Statua luĭ Mihaiŭ-Viteazul).

Intre 1560 și 1593, București se bucură de oare-care liniște și, decĭ, cresc foarte repede. Județiĭ — jud. Gherghina, buneoară, cu ceĭ douĭ-sprezecĭ pîrgarĭ, îngrijesc de buna stare a obștei și a orașuluĭ. Minunatul oraș, cum îl numesc documentele timpuluĭ, are un tîrg numit Tîrgul-din-năuntru, pe lîngă Curtea-Domnească; are un tîrg numit Tîrgul-de-sus, pe ulița cea mare (cam Lipscani) și un tîrg numit Tîrgul-de-afară. Cînd s'a înființat Tîrgul-Cuculuĭ (între Stradele Colțea, Sfinții, Pescăria-Vechiă și Sf. Gheorghe-Noŭ), nu se știe. Documentele însă spun că aci în Tîrgul-Cuculuĭ era Sărăria Domnească.

Din Tîrgul-Cuculuĭ, sosind din lacul Icoaneĭ, venia o gîrliță care, trecînd prin ulița Boiangiilor, se vărsa în Dîmbovița la Bazaca. Numele nu i se cunoaște. O altă gîrliță, Bucureștioara, trecea prin Pescăria-Vechiă și se vărsa în Dîmbovița tocmaĭ la Jicniță, urmînd o cale bine cunoscută astă-zĭ. O a treia gîrliță, Dîmbovicioara, pomenită de documente, venia cam despre Gorgani și se vărsa în Dîmboviță cam pe la Palatul-de-Justiția, lîngă Livedea-Domnească, trecînd prin capul Poduluĭ Calicilor.

Am spus că Curtea-Domnească era în secolul al XVI-lea întărită și aparată ca o cetățuie. Tot la această epocă vr'o cîțĭ-va din mariĭ boierĭ aĭ Țăreĭ, din trufașiĭ Dănești saŭ Drăculești, pe lîngă cetățuiele de case ce aveaŭ pe la moșiĭ, maĭ aveaŭ și în București case marĭ și întărite, curțĭ bolovănite și case de piatră, cum zic cronicariĭ. Istoria și documentele pomenesc de casa Vistieruluĭ Dan, fundatorul mănăstireĭ Mărcuța, casă în care descinse Emirul trămis să omoare pe Mihaiŭ-Viteazul și care casă Mihaiŭ o bătu cu tunurĭ din patru părțĭ, cînd omorĭ pe Emir și pe Turcĭ. După tradițiune, casa Vistieruluĭ Dan se afla spre viile mănăstireĭ Stelea, pe locul coprins azĭ între stradele Mina, Stelea, Călărași și Domniteĭ, loc maĭ tîrziŭ iarăși celebru în fastele istorieĭ bucureștene prin casele bogatuluĭ negustător Băltărețul.

Cu domnia războinică și viforoasă a luĭ Mihaiŭ-Viteazul începe pentru București o epocă de grea cumpănă și de groznice nenorocirĭ.

După Calugăreni, Ungurii din armata luĭ Mihaiŭ, care se retragea la munte ca să aștepte pe Sigismund, principele Transilvanieĭ, Ungurii se abat pe la București și'l pradă cumplit, sub cuvînt că tot aveaŭ să 'l pradeze și să 'l jăfuiască Turcii. Sinan Pașa coprinde capitala, întărește biserica de pe colină a luĭ Alexandru-Vodă, întărește Curtea-Domnească, ridică în diferite locurĭ bastioane pentru cîte 15 tunurĭ și face și un sanț de care va voi să se folosească maĭ tîrziŭ Radu-Vodă Șerban. Aceste fortificațiunĭ, din carĭ semne și urme rămîn lîngă mănăstirea Raduluĭ-Vodă sub numele de Palanca luĭ Sinan Pașa, pănă la finea secol. al XVII-lea,—aceste fortificațiunĭ ale Bucureștilor fac atuncĭ mare sgomot la popoarele creștine: Poloniĭ țin să știe în ce consistă aceste fortificațiunĭ; Maximilian, arhiducele Austrieĭ, vorbește despre ele Electoruluĭ de Brandenburg. Multă vreme s'a vorbit la București de tunurile cele marĭ ale Turcilor și de cămilele luĭ Sinan-Pașa, carĭ, cu zecimele cutreieraŭ stradele Bucureștilor, pustiĭ, goale, nenorocite, de vreme ce locuitoriĭ de mult fugiseră din oraș. Cînd se retrase, Sinan dărîmă o parte din lucrările luĭ strategice și aprinse tot ce putea să arză. Piccolomini voi se fortifice din noŭ București. Părerea sa fu părăsită; evenimentele se urmaŭ cu o răpeziciune uimitoare, și bieta catedrală cetate a Bucureștilor, cum zic bătrînii dascălĭ romînĭ de la școala romînească de la Sf. Gheorghe-Vechiŭ, saŭ scăunala cetate a Bucureștilor, sufere crunt toate grozăveniele războiuluĭ.

De la 1600 și pănă la 1632, București încetează de a maĭ fi «minunata cetate» a Bucureștilor. Intîiŭ Moldovenii luĭ Simeon-Movilă și al doilea Poloniĭ luĭ Ioan Potocki de Potok sfîrșesc cu jafurile și cu focurile ceea ce nu isprăviseră Ungurii luĭ Mihaiŭ și Turcii luĭ Sinan. De plecaŭ Moldovenii și Poloniĭ ca să se lupte într'alte părțĭ ale Țăriĭ, fie în contra viteazuluĭ Udrea Băleanul, fie în contra Buzeștilor, Turcĭ de la Giurgiŭ se răpezeaŭ în București. Și iar jaf, iar pîrjol, iar ruine!

Hosted by Google

Intr'un rînd, Radu-Vodă Șerban s'apucă se fortifice București din noŭ, dar nu stărui în hotărîrea sa. Luptele nu-ĭ daŭ pas. Alte nenorociriĭ și grozăviĭ maĭ suferiră București la 1611, cu sălbaticiĭ ostașĭ aĭ luĭ Bátory Gábor. Nu se maĭ cunoștea nimic. Mănăstirile, casele boierilor, podurile, tot dărîmate. Curtea-Domnească era o ruină. Harlay, un trămis francez, scriind către unul din secretariĭ de stat aĭ afacerilor străine din Paris, zice la 1619: «m'am oprit cinciĭ zile la Curtea Domnuluĭ (Gavril-Vodă Movilă); «elle est bien misérable».

Sub Radu Mihnea și fiul săŭ Alexandru-Vodă Coconul, București încep să respire maĭ liniștit. Se repară, mărindu-se foarte, fosta bisericuță a luĭ Alexandru-Vodă și devine mănăstirea Sf. Troița a luĭ Radu-Vodă; se fac oare-carĭ reparațiunĭ Curțeĭ-Domnești. Orașul continuă a se întinde spre N. și spre E. Incep procesele de proprietate; egumeniĭ mănăstirilor Mihaiŭ-Vodă, Sărindari, biserica Sf. Gheorghe-Vechiŭ, biserica Grecilor, mănăstirea luĭ Pană Vistierul (Sf. Ecaterina) se ceartă cu ceĭ carĭ voiesc să clădească prăvăliĭ, case, poverniĭ, pescăriĭ, tăbăcăriĭ pe întinsele locurĭ virane ce, ziceaŭ egumeniĭ, aparțineaŭ acelor sfinte locașurĭ.

Documentele vorbesc într'aceste timpurĭ (1630—1636) de vechia matcă a Dîmboviței; — ceea ce arată că Dîmbovița a avut treĭ matce: una dinainte de Mateiŭ-Basarab, alta de la Mateiŭ-Basarab și pănă la 1880 și în fine a treia, după canalizare, care este cea actuală.

Sub Mateiŭ-Basarab, ambasadoriĭ creștinĭ din Constantinopole consideră București ca metropolă a Țăriĭ-Romînești. Mateiŭ-Vodă de asemenea o numește capitală. La 1640 Bacsicĭ ne spune că București aŭ 12000 de case, 100000 de locuitorĭ și 100 de biserici și mănăstirĭ; că palatul Domnuluĭ are zidurile înconjurătoare, p'alocurea dărîmate și că, între dărîmăturĭ, sunt făcute gardurĭ de lemn. Peste opt anĭ însă, la 1648, Paul din Aleppo ne spune că Curtea-Domnească e frumoasă, elegantă și încîntătoare. O reparase Mateiŭ-Basarab.

Revolta Seimenilor și Dorobanților cufundă iarăși capitala cu jale și în nenorocire. Casele boierilor sunt jăfuite, arse, dărîmate. Neliniștea continuă sub Constantin-Vodă Șerban, care totuși zidește la 1654 mănăstirea cu hramul Sfinților Constantin și Elena și care va deveni Mitropolia Țăriĭ sub Radu-Vodă Leon. Necazurile merg crescînd sub Mihnea III, atuncĭ cînd cele treĭ principate, Muntenia, Moldova și Transilvania, ascultînd de îndemnurile înșelătoare ale Vieneĭ și Veneției, voiaŭ, nicĭ maĭ mult, nicĭ maĭ puțin, să gonească pe Turcĭ din Europa. Stradele Bucureștilor sunt înroșite de sîngele Turcilor, tăiațĭ la 1659 din ordinul luĭ Mihnea III.

La 1660 vine ciuma, flagelul teribil care s'a năpustit de atîtea orĭ asupra Bucureștilor și în secolul al XVI-lea și în secolele următoare. De altmintrelĭ, condițiunile igienice ale orașuluĭ eraŭ maĭ mult de cît potrivite, pentru ca ciuma și alte boale molipsitoare să se încuibe pentru multă vreme în București. Tabaciĭ se aflaŭ atuncĭ (1668) pe Dîmbovița din fața Zlătarilor în sus pe gîrlă, pănă în Sărindar.

Fost-aŭ Zlătariĭ bariera a orașuluĭ în timpul luĭ Mateiŭ-Basarab? Cestiunea rămîne de documentat. Orĭ-cum ar fi, Sărindarul era însă afară din București, pănă cind Mateiŭ-Basarab dede rudeĭ sale Elena Radu-Vodă Șerban, măritată după Constantin Postelnicul Cantacuzino, locurile coprinse între Zlătari și Sărindar, locurĭ pe carĭ Cantacuzino și soția sa le împărțiră la uniĭ din ceĭ doĭ-spre-zece copiĭ ce avură (6 băeți și 6 fete).

La 1676, ciuma fu teribilă. Domnul Țăriĭ, Duca-Vodă, îngrozit, părăsește București și se retrage la Cocorești Capleĭ, în casele de acolo ale luĭ Vlad Comisul Cocorescul. Fug ispravniciĭ dintr'acest an aĭ scaunuluĭ Bucureștilor: Badea vel Vornic Balaceanu, Radu vel Logofăt Crețulescu, Hrizea vel Vistier și Constantin vel Agă Brîncoveanul; fug boieriĭ, fug negustătoriĭ, fuge «prostimea». București rămîn pustiĭ.

In anul următor 1678, ciuma dispare; Duca se apucă se repare Curtea-Domnească, punînd ispravnic la această lucrare pe Șerban Spătarul Cantacuzino, maĭ tîrziŭ Domn.

In luptele și procesele faimoase ale Ghiculeștilor și Cantacuzineștiilor, Bucureșteniĭ luaseră parte mare ținînd cînd cu uniĭ, cînd cu alțiĭ. La suirea pe tron a puterniculuĭ Șerban-Vodă Cantacuzino, Bucureșteniĭ sunt atît de veselĭ, în cît ceĭ ce nu aveaŭ vin, beaŭ apă de bucurie, că le-a venit Domn bun și că s'a sfîrșit cu certurile și cu necazurile. Nu se sfîrșise însă cu bătăile celor vinovațĭ, boerĭ, căpitanĭ, slujitorĭ, tîrgoveți. Stălpiĭ înfipțĭ înăuntru și 'n afară la Pușcăria Domnească și de carĭ se legaŭ vinovațiĭ pentru bătaie sunt și în scrierile cronicarilor și în memoria bătrînilor Bucu-

Hosted by Google

reșteni. Cîți nu fură atunci dați prin tîrg cu nasul tăiat?

Șerban-Vodă este, pare-se, cel d'întîiu care se îngrijește de revărsările Dîmboviței și face la 1685 primul iaz de pămînt care se afla pe lîngă moara existentă de la 1629 și care era proprietatea Mitropoliĭ (Morile Vlădichiĭ?)

Domnia, Mănăstirile Mihaiŭ-Vodă, Radu-Vodă, Sf. Sava, Gorgani, preoții de la bisericele Domnești de sus și de jos, Mitropolia și vr'o cîți-va boieri mari aveaŭ, din sec. al XVI-lea dacă nu din sec. al XV-lea, numeroase mori pe malurile Dîmboviței. La finele sec. al XVII-lea încep multe mori să fie dărîmate, pentru că pricinuiaŭ înecuri cumplite, cînd venia Dîmbovița mare.

Biserica Sf. Nicolae-din-Prund (1682) e clădită pe întinsul prund al Dîmboviței, care se întindea pe tot ce este astăzi loc al Așezămintelor Brîncovenești (grădina, biserica, asilul, școala, spitalele). Tot acolo, mai la vale, pe Dîmbovița era Baia Mitropoliei încă din secolul al XVI-lea, și casele lui Preda Vornicul Brîncoveanul (cam hala de pește).

De la Zlătari în sus spre Sărindar, București cresc mereŭ în timpul lui Șerban Cantacuzino, pe clinul vestic de a stînga Dîmboviței. Egumenul de la Sărindar va protesta mai tîrziŭ în timpul Brîncoveanului în contra încălcărilor ce se comit pe pămîntul mănăstirei, pe lîngă lacul lui Dura Negutătorul (Cișmegiul).

Ulița mare (cam Lipscani), existentă încă din secolul al XVI-lea, eșia din Tîrgul-de-sus spre bisericuța de lemn a lui Colțea Clucerul, nu încă reclădită de Mihaiŭ Spătarul Cantacuzino; ulița lăsa la dreapta biserica lui Antonie-Vodă și a Dragomanului Panait Nicusios, pe care Brîncoveanul avea s o facă mare și frumoasă mănăstire cu hramul Sf. Gheorghe-Noŭ; de la biserica aceasta a lui Antonie-Vodă, spre N., veniaŭ întîiu Tîrgul-Cucului cu Sărăria Domnească, apoi la dreapta spre N. Pescăria Vechiă pe lîngă gîrlița Bucureștioara și apoi Scaunele Vechi de carne cu întinse oboare, și apoi mahalaua Săpunarilor, existentă, probabil, tot din sec. al XVI-lea și făcută pe locurile boierilor Crețulești.

Pe lîngă această mahala trecea din vremuri bătrîne drumul, numit în documentele secoluluĭ al XVII-lea cel vechiŭ al Tîrgoviștei și care, de este saŭ nu este tot una cu drumul Brașovuluĭ, documentele nu spun.

La Podul Tîrguluĭ-de-Afară, bariera era la Sfinți, adică la biserica cu Sibilele.

Podul-luĭ-Ștefan-Vodă, care va deveni tocmaĭ sub Alexandru Ipsilante (1774—1784) Podul-Beiliculuĭ era foarte scurt, de vreme ce biserica Banuluĭ Dumitrache (Sf. Spiridon-Noŭ al Ghiculeștilor) era și în secolul al XVIII-lea afară din București. La stînga de podul luĭ Șerban-Vodă era drumul Giurgiuluĭ, după cum, în capul Poduluĭ Calicilor, pe lîngă viile Mitropoliei și ale mănăstireĭ Mihaiŭ-Vodă era drumul Mehedinților. Spre S., pădurile și bălțile Broștenilor, ulița cea mare care ducea la Sîrbi, mahalaua boierilor Popești, mahalaua Oltenilor, și la vale, pe colină, Jignița-Domnească, în care Brîncoveanul va avea la 1695 una sută de mii de chile de grîŭ. In fine, mai la vale, nenumăratele proprietăți ale prea bogateĭ mănăstiri Radu-Vodă, viile orășenești și ale mănăstirilor Radu-Vodă și Sf-ta Ecaterina, adică mănăstirea luĭ Pană Vistierul.

Ciumă la 1689. Brîncoveanul taie după 1690 podul Mogoșoaieĭ, prin locurile Cantacuzineștilor, și în deosebĭ printr'ale luĭ Șerban-Vodă Cantacuzino, din mahalaua popeĭ luĭ Ivașco. Tot el zidește hanul Constantin-Vodă pe locurile luĭ Constantin Aga Bălăceanul (Palatul Poștei), han mare, dar care nu a întrecut faimosul și istoricul han, clădit de Șerban-Vodă Cantacuzino în fața bisericeĭ Grecilor saŭ a Ghiormiĭ Banul. Brîncoveanul repară foarte frumos Curtea Domnească și biserica despre Doamna tot la Curtea-Vechiă, mai zidește tot aci o casă pentru musafiri și încă din temelie două rînduri de case brîncovenești pe vechiele locuri ale Brîncovenilor.

Peste Dîmbovița, în fața Curței Domnești, Podul Calicilor începe să fie locuit de boeri. In sfinții Apostoli (mănăstirea Arhimandrituluĭ saŭ a Trînovuluĭ) era de la începutul secoluluĭ, leagănul Cantacuzineștilor, la podul Cilibiuluĭ. Calicii bucureșteni fug la deal spre viile Mitropoliei și ale luĭ Mihaiŭ-Vodă, dincolo de Puțul Calicilor și spre drumul Mehedinților.

In mahalaua de azi a Stejaruluĭ, existentă în timpul Brîncoveanuluĭ (1694) începuse să se clădească pe la Șipotul Fîntînelor și 'n spre Fîntîna Bouluĭ, pe unde eraŭ păduri și iar păduri.

La 1700, în tîrgul dinăuntru pe lîngă zidurile Curței Domnești, prin ulițele Boiangiilor, Mărgelarilor, Abagiilor, Bărbierilor, Lăcătușilor, Fierarilor, Căldărarilor, Șepcarilor, Șăidacarilor (Șelarilor), comerciul e cît se poate de animat. Lordul Paget, ambasadorul Angliei, care veni în București la 1702 și fu

Hosted by Google

primit cu marĭ onorurĭ de Brîncoveanul, trebue să fi admirat activitatea Bucureștenilor din Tîrgul-din-năuntru.

La 1714, călătorul francez La Motraye constată mărimea Curțeĭ Domnești. București Brîncoveanuluĭ sunt un oraș fericit, pentru că fuseseră maĭ mulțĭ anĭ de-a rîndul un oraș liniștit.

Cu Fanarioțiĭ vin și nenorocirile Bucureștilor.

La 1717, foamete teribilă; în toate diminețele se găsiaŭ oamenĭ morțĭ de foame pe stradele Bucureștilor. La 1718 arde Curtea Domnească, ard tîrgul, mănăstirĭ, case boierești, și apoĭ vine ciuma.

Sub Nicolae Mavrocordat naște mahalaua Foișoruluĭ (1724), după numele faimosuluĭ foișor făcut de el lîngă biserica zidită de Doamna Smaranda, soția luĭ. La 1735, via și grădina Domnească continuă a exista pe colina dintre stradele Patria, Văcărești și Șerban-Vodă. Capul vieĭ spre răsărit era pe la casele Camărașuluĭ Assan (strada Lazăr), lîngă mahalaua Aga Niță, care dă în mahalaua Lucacilor, existentă încă din vremea Brîncoveanuluĭ (1692).

Anul 1738 a rămas de pomină și de groază în istoria Bucureștilor. La 31 Maiŭ, un cutremur groaznic face să crape în multe locurĭ Curtea Domnească, dărîmă case și bisericĭ, sperie întreaga țară; spre Buzeŭ crapă pămîntul, înghite femeĭ, azvîrlă nisip. S'a simțit cutremurul pănă în Ungaria și în Serbia. La Noembre, Turciĭ jefuesc orașul și fac Mitropolia mecet, de se închinaŭ Turciĭ într'însa, zice cronicarul, și în fine pentru ca șirul să fie complect, iată și ciuma care seceră «33000 de oamenĭ, i 233 preoțĭ, i 3 arhiereĭ», zice o notă a unuĭ contimporan.

De aci înainte și pănă la 1800 București se preschimbă la fiecare cincĭ saŭ șease anĭ din cauza focurilor celor dese carĭ, fie iarna, fie vara, bîntuiaŭ într'un mod îngrozitor. Casele acoperite cu șițe pe carĭ soarele le răscocea cumplit, alte case toate de lemn din temelie pănă în vîrf, samarele prăvăliilor din Tîrgul-din-năuntru, din Tîrgul-de-sus, din Tîrgul Cuculuĭ se aprindeaŭ și ardeaŭ numaĭ dintr'o scînteie. La 1766, Noembre 2, se aprind prăvăliile Herăsculuĭ din Tîrgul Cuculuĭ și arde, firește, tot tîrgul. Scarlat-Vodă Ghica vine să vadă focul, răcește și moare la 2 Decembre în casele Brîncoveanuluĭ.

O altă notă caracteristică a acestor vremurĭ maĭ sunt și revoltele Bucureștenilor, foarte dese atuncĭ cînd Beiĭ fanarioțĭ saŭ Domniĭ Romînĭ fanariotizațĭ, ca bunioară, Ștefan-Vodă Racoviță, făceaŭ să ajungă cuțitul la os în carnea saŭ răbdarea orășenilor. La minut se repeziaŭ la clopotnițele bisericelor și îndată, ca într-un concert detunător, clopotele începeaŭ să bălăngăne. Prăvăliile se închideaŭ, se adunaŭ breslele cu starosti lor și plecaŭ, orĭ la Mitropolie să ia pe sus pe Mitropolit, orĭ la vr'un mare boier pămîntean cu milă de obște și cu toțĭ, în buluc mare, vorbind, strigînd, protestînd, veniaŭ la Curtea Domnească. Fanariotul, galben de spaimă, desființa birul saŭ scotea din beciurile Curțeĭ, din pușcărie, din turnul de pe Poarta de sus, saŭ de sub spătărie pe boierul saŭ pe negustătorul închis pe nedrept.

La 1764, Ștefan-Vodă Racoviță închide de odată pe Dudești, Cantacuzinești, Pană Filipescu, Pantazi Cîmpineanu, Grigore Băleanu, Ion Bălăceanu și alțiĭ. Orășeniĭ țineaŭ la acești boierĭ pămîntenĭ: la minut, decĭ, clopotele, strigăte, zarva ca de obiceiŭ, închid prăvăliile și se reped la Curte. Racoviță rezistă; se încinge luptă sdravănă între Arnăuțiĭ și Turciĭ Domnieĭ și între locuitoriĭ Capitaleĭ. Armata biruește; boieriĭ rămîn închișĭ încă pentru cîtă-va vreme.

Suferințele Capitaleĭ cresc și maĭ mult cu începerea războiuluĭ turco-rus de la 1769-1774. Curtea-Vechiă crapă și se dărîmă mereŭ. Primirea căpeteniilor militare rușeștĭ, exigințele Turcilor, nesăturata lăcomie a oștirilor Caterineĭ II sleiesc cu desăvîrșire puterea și avuțiile nenorociților Bucureștenĭ. Pacea faimoasă de la Cuciuc-Cainargi începe să se negocieze întîiŭ la București, în Curtea Domnească cea vechiă, — s'a trătăluit muchelemeaua pănă la veleatul 1773 luna Martie, zice cronicarul.

După pace, la 1 August 1774, Bucureșteniĭ aud în orașul lor, eĭ, ceĭ d'intîiŭ în țările romîne, vorbindu-se despre ideia independinței patrieĭ, gonirea funcționarilor grecĭ, plătirea numaĭ a unuĭ tribut cît cel din timpul luĭ Mahomet IV. Peste o sută și maĭ bine de anĭ, strănepoțiĭ Bucureștenilor de la 1774 aveaŭ să vadă realisîndu-se complect independința patrieĭ romîne (Gion).

La 1775, vechiul palat care servise de locuință Domnilor înainte de 1473, străvechia și legendara Curte-Domnească e părăsită de Domniĭ fanarioțĭ. Alexandru Ipsilanti începe la Martie 1775 Curtea-Domnească ot Mihaiŭ-Vodă, în viile bogateĭ mănăstirĭ Mihaiŭ-Vodă, și o sfîr-

Hosted by Google

șește la Noembrie 1776. In timpul clădireĭ nouluĭ palat, Domnul ședea în casele luĭ Nicolae Brîncoveanul.

Tot atuncĭ Ipsilanti face și chioșcul de la Herăstrău, după moda turcească. Ceva maĭ tîrziŭ, Mitropolitul Filaret făcu chioșcul de la cismelele Filaretuluĭ, chioșc minunat pe care Mitropolitul Dosithie Filitis îl împodobi cu colonete de o rară frumusețe. Tot în anul 1775 ese la modă poetica pădure de la Sf. Elefterie, plimbarea numită la Cișmeaua-Beizadelelor, în pădurea Cotrocenilor, iar în mahalaua Fîntîna-Bouluĭ, dincolo de viile boierilor Crețulești, spre Cuibul-cu-Barză, plimbarea numită «la Cărciuma din pădure». Tot sub Alexandru Ipsilanti se fac și cele două chioșcurĭ de la mănăstirea Cotrocenilor, chioșcurĭ carĭ, împreună cu casele Egumenuluĭ, alcătuiesc locuința de vară a Domnuluĭ fanariot.

Se fac bisericĭ și bisericuțe în tot decursul sec. al XVIII-lea. Data cînd a început să se podească cu lemne diferitele ulițe marĭ și cele patru podurĭ ale orașuluĭ, nu se cunoaște. Apa Dîmboviței e bună de băut, dar se maĭ aducea pe olane și apele de la Crețulești, pentru fîntînĭ, ale căror locurĭ se cunoaște.

Bucureștĭ se întind mereŭ din cauza mulțimeĭ enorme de Grecĭ, Arnăuțĭ, Bulgarĭ, Ungurĭ, Nemțĭ, carĭ vin de prin Turcia și de prin alte locurĭ și se aciolează aci. Comerciul crește din ce în ce maĭ mult. Incă de la pacea de la Passarovitz (1718) se făcuseră oare-carĭ încercărĭ ca Dunărea să devină un mare drum comercial. Maĭ tîrziŭ, cu teamă și cu miĭ de precauțiunĭ, negustătoriĭ romînĭ și grecĭ aĭ Bucureștilor se pun în relațiunĭ din ce în ce maĭ numeroase cu Viena și cu Lipsca, părăsind ușor de tot, — ca să nu simță Turciĭ, — Constantinopolea de unde înainte aduceaŭ totul.

Brașovul însă continuă a fi marele comisionar al Țăreĭ-Romînești, și maĭ cu seamă al Bucureștilor; unde ulița Brașovenilor era una din cele maĭ viĭ și maĭ active, dar drumul Brașovuluĭ, cunoscut încă din secolul al XVI-lea arată vechimea relațiunilor Bucureștilor cu industrioasa cetate a Coroaneĭ. Brîncoveanul numia în secolul al XVII-lea pe negustătorul brașovean Dumitru Nona: «prietenul iubit al Domnieĭ mele.»

Trecerile dese ale călătorilor streinĭ prin Bucureștĭ la Constantinopole, saŭ din capitala Sultanilor spre Viena și Apus, spre Iași și Petersburg aruncaŭ într'una și fără cumpăt ideĭ nouĭ, lucrurĭ nouĭ, obiceiurĭ nouĭ. Bucureșteniĭ, cu admirabilul lor spirit de pricepere și asimilare, prindeaŭ totul și se folosiaŭ de toate.

Să nu uităm limba franceză, incomparabilul instrument al civilizațiuneĭ occidentale și universale. Greciĭ o aduseră puțin cu secretariĭ lor francezĭ, iar Rușiĭ la 1769—1774 o aduseră mult și pentru tot-d'auna în țările romîne. Eĭ nu știaŭ grecește, Romîniĭ nu știeaŭ rusește. Luară limba franceză ca să se înțeleagă, și făcură aceasta spre cel maĭ mare bine al viitoruluĭ Romînieĭ.

In timpul luĭ Mavrogheni-Vodă, Bucureștĭ ferb în viforul războaielor. S'ar fi crezut că Beiul de la Bucureștĭ voia să coprindă Constantinopole. De la Mihaiŭ-Viteazul și de la primul Grigore-Vodă Ghica (1660-1664 și 1672 —1674), Bucureșteniĭ nu maĭ văzuseră defilînd cu steagurĭ, cu tunurĭ, cu puștĭ, lăncĭ și alte arme, atîta mulțime de ostașĭ frumos îmbrăcațĭ. Un dezertor german învață pe ostașĭ să facă muștră, și un călugăr francez, răspopit, învață pe artileriștĭ să tragă cu tunul. Bucureștĭ vedeaŭ acum epoca apelpisiților cu Mavrogheni.

Peste treĭ-patru anĭ vine epoca sanchiuloților. Revoluțiunea franceză resună adînc la Bucureștĭ prin Greciĭ și Romîniĭ carĭ se reîntorc de la Paris, bețĭ de declamațiunile sonore ale revoluționarilor din Paris. Boieriĭ și negustorĭ citesc pe întrecute gazeturile, cu toate popririle Beiuluĭ și cu toate anatemele Mitropolituluĭ în contra scrierilor revoluționare și în contra operilor luĭ Musiu de Volter, cum zicea Ienăchiță Văcărescu. Să nu uităm pe Nemțiĭ cu coadă (perucă) carĭ vin în Bucureștĭ cu Prinț Cobor (Coburg), și apoĭ pe Rușiĭ luĭ Suvarov.

Bucureștĭ coprindeaŭ atuncĭ «în desfătatele sale sînurĭ», zice un martor ocular, «limbele a multor neamurĭ». Ulițele resunaŭ de cîntecele revoluționare ale Parisuluĭ și de bătăile, tîrnuelile și ghionturile extraordinare dintre Nemțiĭ luĭ Cobor și Rușiĭ luĭ Suvarov.

Contrastele, maĭ mult de cît curioase, carĭ aŭ fost în toate timpurile una din notele caracteristice ale vieței orașuluĭ Bucureștĭ de cînd el există, contrastele se văzură la finele secoluluĭ al XVIII-lea poate maĭ violente de cît orĭ și cînd. Eraŭ boierĭ carĭ discutaŭ cu Emile Gaudin, consulul Republiceĭ franceze din Bucureștĭ, principiele coprinse în «les Droits de l'homme»; eĭ trămiteaŭ luĭ Napoleon Bonaparte o suplică stăruitoare ca să facă și țara lor republică, cum făcuse republica

Hosted by Google

batavă, republica ligurică și alte republicĭ. Și maĭ eraŭ boierĭ carĭ făceaŭ curte luĭ Alexandru Moruzi care se uita șașiŭ, silindu-se și eĭ să se uite tot șașiŭ ca Beiul fanariot.

Curtea-Vechiă se dărimă cu totul. Curtea-Nouă de dealul Spireĭ arsese, căcĭ Moruzi la 1795 ordonă se fiă reparată, iar Mihail Șuțu șezuse la 1791 la mănăstirea Sf. Sava. La sfîrșitul secoluluĭ (1798), Hangerliŭ vinde la mezat în bucățĭ tot locul Curțeĭ-Domnești.

Ast-fel dispare, cu secolul trecut, faimosul palat, vechia Curte-Domnească a Bucureștilor care, cel puțin din timpul luĭ Ștefancel-Mare și Radu-cel-Frumos, fusese cunoscută de toțĭ Romînĭĭ, cîntată în poesiele noastre populare, descrisă de toțĭ călătorĭĭ, — martor elocinte în tăcerea-ĭ vorbitoare, martor de piatră și de cărămidă al tuturor evenimentelor marĭ din istoria nostră națională.

Cu anul 1800 începe istoria Bucureștilor contimporanĭ.

De la 1800 și pînă la 1822 orașul trece printr'atîta încercărĭ încăt nu odată, nu de două, nu de nouă, ci de nouă-zecĭ și nouă de orĭ, Bucureșteniĭ credeaŭ că a sunat ceasul din urmă al orașuluĭ lor.

De cîte orĭ, într'aceștĭ nenorocițĭ două-zecĭ și doĭ de anĭ, nu s'aŭ văzut orașeniĭ cu mic, cu mare, cu adevărat de la Vladică pînă la opincă, părasind capitala și apucînd drumul Cîmpulunguluĭ saŭ al Cîmpineĭ ca să treacă la Brașov.

Cițĭ din Bucureștenĭ nu plecaŭ cu hotărirea de a nu se maĭ întoarce, și cățĭ nu căutară se 'șĭ vîndă tot și se plece pentru tot-dauna într'alte țărĭ, în Italia, în Francia, și Germania. Relele îĭ întețiaŭ și'ĭ bîntuiaŭ cu atîta grozăvie în cît altă speranța nu maĭ aveaŭ de cît în fugă fără gînd de întoarcere.

Rușiĭ cu cnutul; Turciĭ cu iataganele; hoardele nedisciplinate ale luĭ Pazvantoglu care de atîtea orĭ deteră să viă și din fericire nu veniră; Manafiĭ luĭ Ibrahim-Pașa, Cîrjaliĭ și, după acestia, ținîndu-se în șir, cutremurile, focurile, ciuma și holera chinuiră pe rînd orașul iubit al luĭ Radu-cel-Frumos. Bucureștĭ aŭ suferit de la 1800 și pănă la 1822, cît nu suferiseră nicĭ odată de la 1460, de cînd avem primele documente date de Domniĭ Țăreĭ dintr'înșiĭ.

Și cu toate acestea, îndată după aședarea lucrurilor și după venirea luĭ Grigore-Vodă Ghica la Domniă, capitala Țăriĭ Romînești iea un sbor din ce în ce maĭ puternic și care pănă astă-zi nu s'a maĭ oprit.

Fie-care an, de 76 anĭ încoace, a fost însemnat de veselul oraș cu cîte o cruce albă, în semn de bucuriă. De la Grigore-Vodă Ghica, de cînd începe pavarea cu piatră de rîŭ a unora din stradele Bucureștilor, pănă atuncĭ podite cu urșĭ și cu bîrne, și de cînd se pun primele felinare pe podul Mogoșoaieĭ, și pănă azi, cînd avem strade pavate cu lemn și luminate cu electricitate, Bucureștĭ aŭ propășit într'una.

Civilizațiunea Apusuluĭ a întrat toată în Bucureștĭ. Grigore-Vodă-Ghica, Regulamentul Organic, Alexandru-Ghica, Bibescu-Vodă, Stirbeiŭ-Vodă, Caimăcămia, Cuza-Vodă, aŭ lucrat pe întrecute se-ĭ dea cît maĭ mult posibil o fisionomiă europeană.

Chiar dinainte de 1821, arhitecțĭ italianĭ clădesc primele case marĭ ale Bucureștilor. Focurile parțiale saŭ generale (ca cel din Marte 1847) contribuiră enorm de mult la aliniarea stradelor; cutremurile, foarte dese în prima jumătate a secoluluĭ nostru, avură de efect zidirea unor case maĭ igienice. Pănă și răul fu folosit spre bine.

Sfatul orășenesc, însărcinat după regulamentul organic, cu de aproape băgarea de seamă a intereselor orașuluĭ, începu lucrările carĭ continuă și astăzĭ.

In diferitele aliniate ale acestuĭ articol, s'a arătat ce sunt, ce produc, ce consumă Bucureștĭ la finitul secol. al XIX-lea.

Ne mărginim a constata aci că, din toate capitalele Europeĭ, exceptînd Berlinul, de la războiul franco-german încoace, nu este nicĭ una care să fi întrecut cu lucrările de estindere, de împopulare, de împodobire, într'un timp atît de scurt, capitala Regatuluĭ Romînieĭ.

După unirea și după mutarea tuturor înaltelor diregătoriĭ și așezăminte la Bucureștĭ, avîntul fu mare; după războiul Independențeĭ însă el deveni colosal. Bucureștĭ din 1898 nu sunt de loc Bucureștĭ din 1868 și după spusa unuĭ bătrîn Bucureștean din Ceauș-Radu «dacă s'ar scula tata din mormînt și ar vedea în locul maidanelor și pădurilor de la Ceauș-Radu, casele cele marĭ și stradele cele frumoase, el ar jura că ăsta nu maĭ sunt Bucureștĭ luĭ de odinioară».

Intr'adevăr, calculul s'a maĭ făcut. Un loc mare pe actuala Calea Victorieĭ, un loc mare de puteaĭ osteni calul încurîndu-l pe dînsul, se închiria la 1798 de mănăstirile proprietare (Znagovul, Căldărușani și Țigănești) pe cîte 5—6 oca de lumînărĭ de ceară, pe care chiriașul le aducea la hramul mănăstireĭ. Azĭ, un metru pătrat de pe Podul Mogoșoaieĭ, adică

Hosted by Google

de pe Calea Victorieĭ, produce într'anumite puncte proprietaruluĭ sĕŭ suma de leĭ una sută (Gion).

Intr'astfel de proporție aŭ crescut și s'aŭ dezvoltat București în timp de 76 de anĭ.

Menirea luĭ e: tot înainte!

Flagele, cutremure, incendiĭ, bolĭ. —Asupra Bucureștilor aŭ trecut de nenumărate orĭ biciul cumplit al flageluluĭ și sabia nemiloasă a vrăjmașuluĭ. Tot soiul de răzmeriță, nenumărate cutremure, incendiĭ dese, bolĭ la fiecare deceniŭ, foamete groaznică, ocupațiunĭ diferite, revoluțiunĭ sîngeroase, aŭ fost partea acestuĭ mult încercat oraș.

Vom înregistra aci în ordinea cronologică cele maĭ marĭ nenorociriĭ ce aŭ dat peste București, începînd cu secolul al XVIII-lea:

In vara anuluĭ 1706, București fu bîntuit de ciumă și epidemia seceră grozav printre orășenĭ. Engel spune că aceasta fu cauza pentru care Constantin Brîncoveanu părăsi orașul maĭ de timpuriŭ, instalîndu-se la țară.

In 1718 și 1719, sub Nicolae Mavrocordat, București — ca și toată țara — fu bîntuită de foamete și ciumă; o mare parte din populație fu secerată. Fotino zice că în toate diminețile se găseaŭ pe ulițe oamenĭ morțĭ de foame.

La 1719, sub Const. Mavrocordat, focul arse maĭ tot orașul.

Tot în anul 1719, în luna Februarie, s'a aprins mănăstirea Cotroceni și a ars tot învelișul caselor și al chiliilor.

Tot atuncĭ, spune Cronica luĭ Radu Popescu, «Dacia», dintr'o casă mică și proastă ce s'a aprins, a fost atîta foc în cît mergînd asupra Curțeĭ Domnești, a ars toate casele, scăpînd numaĭ cele boltite, și trecînd focul și peste curte a mers pănă la margine, arzînd tîrgul, mănăstirele și casele boerești.

In 1738, în a III-a domnie a luĭ Constantin Mavrocordat, ciuma seceră din noŭ București; «aŭ murit atuncĭ (în țară) de ciumă oamenĭ 30000, i preoțĭ 223, i 3 arhiereĭ».

In 1764, avem de înregistrat revolta boerilor în contra luĭ Ștefan-Vodă Racoviță. Orășeniĭ se ridică, trag clopotele și cer împuținarea dărilor. Domnitorul îĭ împrăștie cu armata.

In 1769, sub Grigore Ghica III Voevod, intră volintiriĭ ruși sub comanda luĭ Nazarie. Poporul se unește cu eĭ și încep a măcelări pe Turcĭ; chiar Domnul e prins și trimes la Petersburg.

La 1770, Rușiĭ intră din noŭ în capitală. Turciĭ sunt bătuțĭ la Văcărești de principele Repnin.

In 2 Noembrie 1793, în timpul nopțeĭ, a fost un mare cutremur de pămînt, care ruină cea maĭ mare parte din clădirile vechĭ.

De asemenea ciuma și foametea făcură multe victime în acest an.

La 15 Maiŭ 1801, sub Mihail Suțu, de frica Cîrjaliilor luĭ Pazvantoglu, maĭ toată populația capitaleĭ fugi; 70000 locuitorĭ luară calea Brașovuluĭ.

In 1802 Octombrie 14, sub Constantin Ipsilante, un cutremur înspăimîntător aduse prin zguduirile sale ruina capitaleĭ. Curtea Domnească suferi și Domnitorul trebui să fie găzduit la mănăstirea Văcărești. Turnul Colțeĭ asemenea suferi mult pe urmele acestuĭ cutremur; partea superioară a fost stricată cu desăvîrșire. Inălțimea acestuĭ turn, a fost de 48 metri, iar pătratul de la bază avea 38 metri.

La 28 August 1804, București devin prada foculuĭ și ard în mare parte. Reproducem aci nota interesantă a unuĭ contimporan asupra acestuĭ trist eveniment: «Duminecă la 8 ceasurĭ ziua, tîrgul, buricul Bucureștilor, arzînd toate prăvăliile, i hanul Sf. Gheorghe, i hanul Șerban-Vodă pănă în zidul hanuluĭ Colțiĭ, și la vale hanul luĭ Mihaiŭ-Vodă, Sărăria vechiă cu tîrgul Cuculuĭ, și la vale pănă în casele luĭ Castrișie. Fiind focul pănă la opt ceasurĭ din noapte, dînd însă puținică ploae s'a și potolit. Poate vor fi fost la 2000 prăvăliĭ cu case marĭ și micĭ și bolte, șcl. Domnind Constantin Alexandru Ipsilante Vodă». Așa dar cutremurul de la 1802 și focul de la 1804, schimbară foarte mult vechia fizionomiă a orașuluĭ.

La anul 1806 un foc năprazнic a consumat 5—600 case și prăvăliĭ din București. In urma foculuĭ, Const. Vodă Ipsilante a dat mare ajutor bănesc orășenilor, înlesnindu-ĭ la facerea caselor celor arse și dînd poruncă să se facă casele la rînd, ca ulițele să iasă drepte.

La 1812, în noaptea instalăreĭ pe tron a Domnitoruluĭ Caragea (12 Decembrie), alt incendiu în București. A ars pănă în temelie palatul domnesc din Dealul Spireĭ. Curtea a fost nevoită a se muta în casa Banuluĭ Ghica, în fața Sărindaruluĭ, care începea de la casa Slătineanu pănă în casa luĭ Tache Ghica (fost Hotel Hugues, azĭ hotel Paris din Calea Victorieĭ); iar în dos se întindea pănă în strada Academieĭ, unde e biserica Sf. Nicolae.

In ziua de 13 Decembrie 1812, se ivește ciuma în București, adusă din Constantinopole de către oamenĭ curțiĭ luĭ Caragea. Ciuma din vremea luĭ Caragea

Hosted by Google

a rămas vestită; nicĭ odată acest flagel n'a făcut atîtea victime ca atuncĭ. Mureaŭ cîte 300 de oamenĭ pe zi în București. Contagiunea era primejdioasă și violența flagelului atît de puternică, că un om lovit de ciumă era privit ca mort și părăsit. Se instalase cîte un lazaret provizoriŭ la Cioplea și la Dudești.

Boierĭĭ și negustorĭĭ cu dare de mînă fugiră din București, orașul se pustiise și se auzea numaĭ vaetele și gemetele celor bolnavĭ și în agonie.

Abia după un an, boala a început a se domoli și lumea a se readuna în oraș.

Revoluția luĭ Tudor din 1821, băgă spaima între locuitorĭĭ orașuluĭ.

Aricescu ne spune că atuncĭ boierĭĭ marĭ și micĭ și toțĭ locuitorĭĭ orașuluĭ, îngroziți de venirea luĭ Tudor și Ipsilante, fugiră din oraș spre a se ascunde unĭĭ pe la mănăstirile din jurul Bucureștilor, alțiĭ pe la moșiĭ, alțiĭ pe la orașele de sub munți, alțiĭ se refugiară în Austria.

Prăvăliile negustorilor și casele boerilor eraŭ închise, pîinea și carnea lipseaŭ, banĭ nu se maĭ găseaŭ, capitala părea pustie, pe strade se vedeaŭ numaĭ vagabonzĭ.

La 1831 București sunt bîntuiți de holeră; aŭ murit 2169 de oamenĭ în București, și anume din:

Vopseaua galbenă, 580; verde, 522; roșie, 161; albastră, 418; neagră, 488.

In 1837, București, în urma unor ploĭ torențiale și neîntrerupte, sunt inundați.

In 1838 s'a întîmplat un violent cutremur, cutremur care s'a întins peste toată țara.

Vodă-Ghica a adus, imediat după nenorocire, pe un învățat geolog, prof. Schüller din Saxonia care a studiat structura geologică a țăreĭ cît și cauzele probabile ale cutremuruluĭ.

In 1847 avem de notat cel maĭ mare incendiŭ, de care a fost bîntuit Bucureștiul.

In noaptea de Paște, 23 Martie, a izbucnit un groaznic foc, arzînd părțile cele maĭ populate ale orașuluĭ. Focul a continuat și a doua zi.

Era într'o flacără: Vergu, Lucacĭ, Udricanĭ și Delea. Aŭ ars 13 mahalale și următoarele bisericĭ: Sf. Dumitru, biserica Domnească din Curtea-Veche, Sf. Anton, Bărăția, Sf. Gheorghe Vechiŭ, Sf. Gheorghe-Noŭ, Sf. Mina din mahalaua Stelea, Vergu, Udricanĭ, Lucacĭ, Ceauș-Radu și Sf. Ștefan.

Spaima și sărăcia fu mare printre locuitorĭ. Veni la fața loculuĭ Domnitorul Bibescu și mîngăiă pe ceĭ atît de greŭ încercați.

In acea zi se convocă un mare sfat la Curte, la care luară parte, sub președenția Domnitoruluĭ Bibescu, Mitropolitul și cu sfatul extraordinar.

In urma acesteĭ consfătuirĭ, Vodă Bibescu porunci a se da din casele obștești următoarele sume:

Mitropolia și Episcopiile, a patra parte din venitul lor pe un an, ceea ce făcea aproximativ suma de 500000 leĭ; Casa Centrală, suma ce va rămîne disponibilă după întîmpinarea cheltuelilor hotărîte pentru casele făcătoare de bine, aproximativ 200000 leĭ; Mănăstirile închinate, îndoită zeciuială din venitul lor pe un an, 700000 leĭ; Casa visterieĭ din § rezerveĭ, 300000 leĭ; leafa pe o lună a tutulor amploiaților civilĭ și militarĭ de la 300 leĭ în sus, 300000 leĭ; din rezerva caselor magistraturilor tuturor orașelor Principatuluĭ, 200000 leĭ. In total 2200000 leĭ. Aceste sume fură împărțite la ceĭ atinșĭ de nenorocire, pentru a'și reclădi casele.

Domnitorul Bibescu a dat din casa sa particulară o sumă de 200000 leĭ, în afară de 30000 fr. datĭ maĭ tîrziŭ. Sultanul Abdul-Medjid a trimes dărurĭ în banĭ, de asemenea și Impăratul Rusieĭ. Darurile lor se urcară la suma de 100000 leĭ.

In același timp Vodă-Bibescu făcu apel la populațiunea țăreĭ spre a veni în ajutorul incendiaților, numind o comisiune, pentru a primi subscripțiile, compusă: pentru partea boerească din Logofețiĭ Emanoil Băleanu, Ioan Filipescu și Clucerul G. Marcovicĭ; iar pentru partea negustorească de Clucerul Opran, Hilel Manoach, Pitarul M. Califaru, Cerlenti, Xanto și Ioan Ghermani.

Tot în acest scop s'a numit o comisie de catagrafie care să adune «științele cele maĭ temeinice și nepărtinitoare» de toțĭ aceia carĭ aŭ fost bîntuiți de grozavul foc.

In același timp, Domnitorul Bibescu aflînd că unĭĭ negustorĭ de materialurĭ de clădirĭ vor a specula cu nenorocirea obștieĭ, a dat ordin ca nimenĭ să nu ridice prețurile materialelor, căcĭ alt-fel îĭ va pedepsi aspru «căcĭ nicĭ o pravilă nu iartă asta».

De asemenea lucrătorĭĭ n'aŭ fost îngăduiți a urca prețurile de muncă.

Incet-încet toate cuartierele s'aŭ rezidit și reparat, afară de bisericile Sf. Mina, din mahalaua Stelea și Sf. Anton, din piață.

In 1854 a fost de asemenea o epidemie de holeră.

In 1866 și 1873, București aŭ

Hosted by Google

mai fost iarăși bîntuiți de această boală.

La 1892, Octombrie în 2, a fost un cutremur, care a durat 30 secunde.

Imprejurimile Bucureștilor. — *Satele.* — In imediata împrejurime a Bucureștilor se numără:

La N. Băneasa, sat, în apropierea căruia se află un hipodrom al societății Jockey-Club. In Aprilie și Septembrie, mai cu seamă în zilele de Duminică, se fac aci alergări de cai cu premii. E foarte vizitat în zilele de curse, cînd se pune la dispoziția vizitatorilor trenuri speciale. Primăria este pe cale a cumpăra pădurea de la Băneasa pentru a o transforma în parc municipal public.

De Băneasa țin și satele: Herăstrăul, Plumbuita, Floreasca și Teiul, locuri unde vin Bucureștenii, mai cu seamă în zilele de serbători, să petreacă. Aceste sate sunt situate pe lîngă heleștae, din cari se pescuesc raci și pești.

In Sulzer găsim următoarea descriere a Herăstrăului, așa cum a fost în vechime:

«La Herăstrău (care poartă această numire după un herăstrău mecanic ce era așezat acolo), Domnitorul Alexandru Ipsilante a ordonat a se construi aproape de lac (heleșteu) o casă de petrecere de lemn în gustul turcesc care servă cu atît mai bine de plimbare obicinuită nobilimei Bucureștilor, cu cît depărtarea ei este de abia o oră de suburbiile acestei reședințe princiare. Heleșteul de lîngă această casă de plăcere e întins, foarte limpede și are în mijloc o mică insulă împrejurul căreia Doamna, însoțită de damele curței, obicinuește a se preumbla într'o șaică saŭ luntre mare, și în resunetul melodiilor turcești, care plac cu deosebire și mișcă inima Grecilor și mai ales a sexului frumos al acestei națiuni».

Ceva mai la N. de Băneasa se află situat satul Grefoaicele, fosta proprietate a d-luĭ avocat Aristid Pascal. Moșia Grefoaicele a fost împărțită de proprietarul ei în loturi mici, pe cari le-a vîndut cu ușurință de plată la diferiți locuitori din București, căutînd cu modul acesta a fonda un orășel noŭ de lucrători, București-Noi, în genul celor din jurul Vienei și al Parisului. Aŭ început deja a se clădi case, vile cu grădini spațioase. Pentru ca lucrările să meargă mai repede s'a constituit o societate financiară cooperativă, care a și început operațiunile ei.

La N.-E. e Colentina, unde e și spitalul cu același nume; Mărcuța, unde e ospiciul de nebuni și Pantelimonul, unde e un ospiciŭ de infirmi.

La S.-E., vine Văcărești, unde se află închisoarea cu același nume (Vezi § Criminalitatea).

La S. Măgurele, proprietatea familiei Oteteleșanu, o localitate ceva mai depărtată de Capitală, care odinioară era foarte vizitată pentru parcul ei imens și bine îngrijit, în mijlocul căruia se află un lac, pe care se puteaŭ face preumblări cu barca. Astă-zi fiind donată Academiei Romîne, aceasta a instalat acolo un institut de fete, întreținut din fondul donatorilor.

La V. vin localitățile Ciurelul, Crîngași, Țigănia, Chiajna, etc.

Mănăstiri. — In jurul Bucureștilor se află mai multe mănăstiri, și anume:

Mănăstirea Cernica la Est este depărtată de o oră de București. Ea se află așezată pe două insule din lacul Colentina. Mănăstirea Cernica a fost fundată de marele Vornic Cernica Știrbeiŭ și s'a populat în scurt timp; astă-zi este una din cele mai mari chinovii de călugări ale țărei romînești și locul de înmormîntare pentru creștinii mai evlavioși din capitală. Intre bisericile sf. Gheorghe și sf. Nicolae se află un heleșteu.

Depărtare de o oră de la această mănăstire și două de București se află la N.-E. mănăstirea Pasărea, chinovie de călugărițe. Mănăstirea Pasărea se află situată pe lacul Pasărei. Ea a fost zidită la anul 1813 de Timotei, Arhimandritul Cernicăi. Monahele de aci se îndeletnicesc pe lîngă cele bisericești și cu lucrul mîinelor, făcînd mohairuri și diferite pînzeturi.

Mănăstirea Țigănești, se află situată la N. de București și la o distanță de trei ore. Mănăstirea Țigănești e una din cele mai mari chinovii din țară. Așezată pe o limbă de pămînt intrată în lacul Bălteni, are în față o pădure deasă. Pozițiune frumoasă. Ea a fost fundată la anul 1812 de starițul mănăstirei Căldărușani, Dosoteiŭ și cu ajutorul d-lor Radu Golescu, G. Florescu și alții. Mai înainte-vreme această mănăstire era locuită de monahi și avea o mică biserică de lemn de bîrne, care a dus-o la satul Amarul, de lîngă Mizil, unde există și azi. Acum mănăstirea este locuită de maici, care pe lîngă serviciul bisericesc se mai îndeletnicesc și cu lucrul de mînă, făcînd covoare, pînzeturi, etc.

Depărtare de patru ore de Capitală, la Nord, se află mănăstirea de monahi Căldărușani, așezată pe o limbă de pămînt intrată în lacul Căldărușani ce se formează la întîlnirea cu pădurea Vlăsiei. Ea era

Hosted by Google

până în timpul luĭ Mateiŭ-Basarab un loc de schivnicie și de scăpare al Romînilor din satele învecinate; pe atuncĭ avea numaĭ o mică bisericuță și cîțĭ-va pustnicĭ.

La anul 1638, Mateiŭ Basarab, după un războiŭ ce a avut cu Vasile Lupu, din care a eșit învingător, a fundat biserica și cetatea. Mănăstirea s'a populat și a fost în maĭ multe rînduri un loc de adăpost pentru populația Bucureștiuluĭ. Situația acesteĭ mănăstirĭ este pitorească. In vechime era situată pe o insulă formată de un lac, apoĭ înconjurată de vestita pădure a Vlăsieĭ, așa că mănăstirea de și e cîmpeană, cu toate acestea rivalizează cu cele de munte prin pozițiune. Aci a fost alt-dată un focar de literatură romînească. Grigorie Mitropolitul, înainte de alegere trăia în această mănăstire ca simplu Diacon, ocupîndu-se cu traducerea de cărțĭ bisericeștĭ în limba națională.

Mănăstirea Samurcășești se află în comuna Ciorogîrla-Dîrvari în apropiere numaĭ de o oră de Capitală. La spatele mănăstireĭ trece rîul Ciorogîrla. Ea a fost fundată la anul 1808 de către Vornicul Constantin Samurcaș și soția sa Zinca. Se află aci acum ca stariță monaha Sofia Eliade-Rădulescu, fiica luĭ Eliade-Rădulescu.

Mănăstirile acestea sunt vizitate mult de Bucureșteni, maĭ cu seamă în timpul vereĭ.

Bibliografie. — C. Alessandrescu, *Dicționar geografic al jud. Ilfov,* 1892.

G. Assan, *Cestiunea iluminatuluĭ capitaleĭ,* 1894.

Joseph Bauscher (souffleur), *Almanach du Théatre de Bucarest,* pour le nouvel an 1835.

Mihaĭl Belador, *Istoria Teatruluĭ,* 1896.

Berindeiŭ, *București,* publicat în «Revista romînă», 1862.

M. M. Berthelot, etc., *La Grande Enciclopédie,* (articolul București).

Gheorghe Bibescu, *Domnia luĭ Bibescu,* 1894.

Const. St. Bilciurescu, *Guide de Bucarest,* 1897.

(Col. Vlad. Blaremberg), Anuarul Principatuluĭ Țăriĭ Romînești, 1842 (partea relativă la București).

Brockhaus , *Konversations - Lexikon,* 1893. (Articolul București).

Carmen Sylva, *Bucarest* (în «Les Capitales du monde»).

N. St. Cucu, *Proect pentru distribuția apeĭ în oraș,* 1887.

N. Cuțarida, *Plan în relief al orașuluĭ București,* 1897.

Depozitul de rezbel, *Planul împrejurimilor București,* (fără dată).

Dr. Corneliŭ Diaconovich, *Orașul București,* articol retipărit din «Enciclopedia romînă», 1898.

Dim. Frunzescu, *Dicționar topografic și statistic al Romînieĭ,* 1872.

Carol Gobl, *Anuarul Bucureștilor* pe 1897—98.

Alexander F. Heksch și Vladimir Kowszewicz, *Illustrirter Führer durch die Ungarischen, Ost-Karpathen, Galizien, Bukowina und Rumänien,* 1892 (cu un plan al Bucureștilor, diferite vederĭ și o descriere).

Stef. C. Hepites, *Observațiunĭ meteorologice în București,* pe anul 1896.

— — *Determinarea înălțimeĭ barometruluĭ Instit. Meteorologic, la Herăstrăŭ* 1886.

— — *Clima Bucureștilor,* 1885.

N. I. Idieru, *Istoria artelor frumoase,* 1898 (partea relativă la istoria școaleĭ de bele-arte și a conservatoruluĭ de muzică și declamațiune din București).

Gh. Ionescu, *Spicuirĭ din arta tipografieĭ,* (lucrare inedită).

G. I. Ionnescu-Gion, *București în timpul Revoluțiuneĭ franceze,* 1891.

— — *La Presse roumaine,* publicat în revista franceză «Revue des Revues», 1896.

— — *București pînă la 1500,* 1898.

— — *Dîmbovița bucureșteană,* articol publicat în revista «Tinerimea romînă», 1898.

— — *Istoria Bucurestilor,* lucrare inedită.

Locot. Jigurtu, *Planul de la Cernica la Mărcuța* (desemn f. d.).

Dr. Hans Kraus, *Rumänien und Bucarest,* 1896.

A. L. *Bucarest, Manuel du Voyageur,* 1879.

Grigore I. Lahovari, *Cîte-va etimologiĭ geografice romîne,* în «Buletinul Societățiĭ geografice romîne» 1886.

Pierre Larousse, *Grand Dictionnaire universel du XIX-me Siècle,* (articolul București).

E. Levasseur, *L'Europe,* (moins la France), 1890.

Ion P. Licherdopol, *București,* 1889.

Meyers *Konversations-Lexikon,* 1894, (articolul București).

Ministerul financelor, *Budget general de veniturĭ și cheltuelĭ* pe exercițiul 1898—99.

Gh. Moceanu, *Memoriile mele,* 1895. (Partea relativă la sport).

M. G. Mumuianu, *Plan perspectiv al orașuluĭ București,* 1895.

Preotul Grig. Musceleanu, *Monumentele strămoșilor,* 1873.

Papadopol-Calimah, *Istoria fondăreĭ orașuluĭ București,* 1882.

Major D. Papazoglu, *Calendar pe anul 1869* (cu planul capitaleĭ București).

— — *Călăuza saŭ conducătorul Bucureștiuluĭ istoric și pitoresc,* cu planul capitaleĭ, 1871.

— — *Harta caleĭ ferate din București la Giurgiŭ,* 1871.

— — *București, capitala Romînieĭ,* (plan), 1871.

Locotenent-Colonel Papazoglu, *Istoria Bucureștilor,* 1892.

Dim. Penescu, *Memoriŭ asupra apeĭ lor feruginoase de la Văcărești,* 1873.

Sub-locot. Pontbriant, *București-Slobozia-Clinceni,* (plan topografic, f. d.).

Primăria comuneĭ București, *Dările de seamă,* pe aniĭ 1894—95, 96—97 și 97—98.

— — *Anuarul statistic al orașuluĭ București,* pe aniĭ 1895 și 1896.

— — *Raport asupra chestiuneĭ apeĭ,* 1895.

Elisée Reclus, *Nouvelle géographie universelle,* 1890.

Locot. C. B. Segărceanu, *Itinerarul drumuluĭ de la București spre Chitila,* 1873.

— — *Itinerarul drumuluĭ de la București,* trecînd prin Jilava, Vidra, ducîndu-se la Tîrgul-Vesteĭ (o foae manuscript, în biblioteca Mareluĭ Stat-Major).

D. P. Sesquières și Gr. Cerchez, *București* (planul orașuluĭ), 1883.

Chr. D. Staicovicĭ și F. Robin, *Statistica romînă,* 1898.

Franz Ioseph Sulzer, *Grundriss der Haupstadt Bukarest in der Vallachei,* 1781, plan al orașuluĭ București, în «Geschichte des Transalpinischen Daciens, etc.»

Hosted by Google

Grigore Tocilescu, *Istoria Bucureștilor*, articol publicat în revista «Tinerimea romînă» 1898.

— — *Istoria Romînă*, 1894.

V. A. Urechiă, *Istoria Școalelor*, 1892.

— — *Istoria Romînilor*, 10 volume, 1891—98.

Varino, Guides-Album, *Roumanie*, 1896.

Sub-locot. Zosim, *Recunoașterea militară a drumuluĭ de la bariera Filaret la satul Jilava*, (f. d.).

*** *Apele Bucureștilor și Proectul Radu*, 1898.

*** *Itinerarul drumuluĭ de la București* la satul Popești-Sîrbĭ (în biblioteca Mareluĭ Stat-Major).

Bucureşti (Gara-de-Nord), *stație* de dr. d. f., jud. Ilfov, pl. Dîmbovița, com. București, departe de stația Chitila de 9.5 kil. Inălțimea d'asupra niveluluĭ mării de 76^{m},14. (Vezĭ cuvîntul București, § Mijloace de comunicație).

Bucureşti (Filaret), *stație* de dr. d. f., jud. Ilfov. (Vezĭ Filaret).

Bucureşti, *sat*, în partea de S. a comuneĭ Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, așezat pe malul Prutuluĭ, pe o suprafață de 245 hect. 60 ariĭ. Are o populație de 71 fam. cu 247 suflete, din carĭ 58 contribuabilĭ.

Bucureşti, fost *sat* în jud. Ilfov, în secolul al XVI-lea. In arhivele Mitropolieĭ de București (Condica relativă la jud. Ilfov) se găsește un act din 12 Martie 1580, prin care Calotă, postelnicul și jupîneasa sa Caplea daŭ luĭ Dragomir Vornicul satele Clejani, Vălcănești, *București*, Ciumești și Salcia.

Bucureşti, fost *sat*, jud. Tecuciŭ, situat la vre-o 3 kil. spre S. de Nicorești, în partea de E. a Tecuceluluĭ. Nu se știe din ce cauză s'a desființat. Parte din locuitorĭ sunt în Nicorești, iar parte în satele vecine. Astăzĭ este pămînt arabil, proprietatea d-luĭ Iancu Corban.

Bucureşti, fost *sat* pe apa Vedeĭ, în jud. Teleorman, despre care ne vorbește un hrisov din secolul al XVII-lea al Mitropolieĭ de București (Condica No. 5) ca fiind moșia vel-comisuluĭ Bunea Grădișteanu.

Bucureşti, fost *sat* în jud. Vîlcea, de care pomenește un hrisov de la 1392 al mănăstireĭ Cozia.

Bucureşti, *numire* vechie a *cătunuluĭ* Erculești, com. Vîlcele, jud. R.-Sărat.

Bucureşti, *deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, pe teritoriul com. rur. Balta; aci se povestește că a fost cîrciuma luĭ Șerban-Vodă. In acest loc s'aŭ găsit banĭ și arme îngropate.

Bucureşti, *deal*, în com. rur. Băsești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Bucureşti-Micĭ, *tîrgușor*, (v. Buhuș, tîrg în comuna Buhuș, pl. Bistrița, jud. Neamțu).

Bucuri, *deal*, în jud. Muscel, la Vest de comuna Conțești, plasa Argeșelul, care domină valea Argeșeluluĭ. Acest deal cade între rîul Argeșel și com. Țițești.

Bucuroasa, *mahala*, în jud. Mehedinți, plasa Blahnița, com. rur. Bucura.

Bucurului (Dealul-), *deal*, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Cernătești, continuîndu-se din dealul Triesteniculuĭ.

Buda, *com. rur.*, pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacăŭ, așezată în valea Bistrițeĭ. Se mărginește la Est cu teritoriul com. Racova, de care se desparte prin rîul Bistrița; la N. cu rîul Bistrița, care o desparte de com. Buhuș, jud. Neamțul; la V. cu com. Blăgești; iar la S. cu Slobozia-Luncanĭ.

Comuna este udată de pîrîul Prăjoaia, care se varsă în pîrîul Gîrla-Moareĭ, de pe dreapta Bistrițeĭ. Această comună s'a deslipit din com. Blăgești. (In «Statistica» din 1874 se găsește unită cu Blăgești).

Totalul pămînturilor de cultură este 248.82 de hectare.

Două sate o alcătuesc: satul Buda, situat pe malul drept al Bistrițeĭ și cătunul Șipotele, la apusul săŭ.

Comuna are 309 case; o singură biserică, ruinată însă, așa că nu se oficiază în ea, situată în satul Buda, cu 1 preot și 2 cîntăreți; 8 cîrciumĭ.

Populațiunea se compune din 1330 suflete, aparținînd la 309 familiĭ romîne și 5 de Evreĭ. După naționalitate se deosebesc în 1317 Romînĭ și 13 Evreĭ, toți de protecțiune romînă.

Se găsesc: 600 agricultorĭ, 91 meseriașĭ, 2 comercianți, 6 cu profesiunĭ libere și 60 muncitorĭ.

Știŭ a citi și scrie numaĭ 9 persoane; restul de 1321 nu știŭ carte.

Animale sunt: 19 caĭ, 522 vite cornute, 28 porcĭ și 107 oĭ, carĭ aparțin la 7 proprietarĭ și care aŭ produs în 1891 214 kgr. lînă amestecată. Sunt 16 stupĭ de albine, care daŭ anual 61968 kgr. miere și 20656 kgr. ceară.

După budgetul pe 1891—92, veniturile comuneĭ sunt de 4845 leĭ, 94 banĭ; iar cheltuielile de 2768 leĭ, 60 banĭ.

Teritoriul comuneĭ are o în-

Hosted by Google

tindere de 464.75 hectare. Nu se află pe dînsul nicĭ o proprietate mare. Păduri marĭ nu sunt, ci numaĭ crînguri.

Reşedinţa comuneĭ se află la o depărtare de 21 kil. de Bacău, de 5 kil. de Gîrleni, reşedinţa plăşeĭ, şi se găseşte pe calea vecinală-comunală Valea-luĭ-Ion-Podul-Lespezi, dimpreună cu Blăgeşti. Se află depărtată cu 7 kil. de Blăgeşti şi cu 11 kil. de Slobozia-Luncanĭ.

Buda, *com. rur.,* în jud. Dorohoiu, pl. Herţa, la 6 kil. de Herţa, reşedinţa plăşilor Herţa şi Prutul-d.-s., şi la 38 kil. de Dorohoiu, formată din satele: Buda-Mare, Buda-Mică, Mihoreni-Stavrat, Mogoşeşti, Pasatul şi Slobozia, cu reşedinţa primărieĭ în satul Buda-Mare. Are o populaţie de 667 fam. cu 2655 suflete. Are 7 biserici, deservite de 1 preot, 5 cîntăreţĭ şi 6 palamarĭ; o şcoală, cu un învăţător şi 50 elevĭ; 978 hect. pămînt sătesc; 2455 hect. cîmp a proprietăţeĭ, cu 12384 hect. 85 ariĭ pădure; 2 iazurĭ şi 28 şi jum. pogoane vie.

Budgetul în 1889—90 era la venitur̆ de leĭ 4266, şi la cheltuelĭ de leĭ 4266.

Vite marĭ albe cornute sunt 1559, oĭ 388, capre 1, caĭ 277, porcĭ 572; stupĭ 299.

Buda, *com. rur.,* în plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat, pe pîrîul cu acelaşĭ nume. Şĭ-a luat numele de la pîrîul Buda.

Este aşezată în partea vestică a judeţuluĭ, la 20 kil. spre N.-V. de R.-Sărat, şi în partea răsăriteană a plaiuluĭ, la 7 kil. spre S.-E. de com. Dumitreşti, reşedinţa plaiuluĭ. — Comunele învecinate sunt: Deduleşti, la 5 kil.; Dănuleşti, la 3 kil.; Pandoşi, la 8 kil.; Valea-Sălcieĭ, la 9 kil.

Se mărgineşte la Est cu com. Dănuleşti, de care se desparte prin rîul Rîmnicul-Sărat; la Nord cu Dumitreşti, de care se desparte prin dealul Gorunuluĭ; la S. cu Deduleşti, de care e despărţită prin dealul Poiana-Părului.

Este din regiunea dealurilor, brăzdată la Nord de dealurile Gorunuluĭ, Cătăuţul; la Vest de dealurile Dorul, Mîţa, al-Feruluĭ, Piscul-Tauruluĭ, Poiana-Părului; la S. de Dealul-Deduleştilor.

Rîurile carĭ o udă sunt: Rîmnicul-Sărat la E. şi afluenţiĭ săĭ: Cătăuţul, Valea-Largă, unită cu Buda şi Valea-Rea.

Cătunele carĭ o compun sunt: Buda, reşedinţă, Muceşti, la Nord, Toropăleşti, la Est.

Suprafaţa comuneĭ este de 3500 hectare, din carĭ 50 hect. vatra satelor, 1510 hect. ale locuitorilor, 1930 ale proprietăţeĭ private.

Populaţia este de 441 familiĭ, cu 1777 suflete din carĭ: 862 bărbaţĭ şi 915 femeĭ; după starea civilă: 882 căsătoriţĭ, 775 necăsătoriţĭ, 70 văduvĭ; după instrucţiune: 17 ştiu carte; toţĭ sunt Romînĭ.

In comună este o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită în 1827 de Mihail Despu şi soţia sa, cu preoţiĭ Ion Stanciu, Mihail Neculaĭ şi locuitorĭ; are 17 pogoane pămînt; 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Comuna are o şcoală de băeţĭ, fondată în 1828 de comună, cu 1 învăţător şi cu 41 elevĭ înscrişĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este mediocră, terenul fiind pietros, muntos şi puţin propriu agriculturiĭ. In ce priveşte cultura pămîntuluĭ, comuna are: 680 hect. arabile, 250 hect. imaş, 960 hect. pădure, 244 hect. viĭ, 950 hect. fîneţe şi 357 hect. neproductive.

Locuitoriĭ aŭ 19 pluguri, 1 moară cu apă; 2132 capete de vite, din carĭ: 570 boĭ, 220 vacĭ, 50 caĭ, 1000 oĭ, 40 capre şi 252 rîmătorĭ. Lemnăria şi rotăria sunt micile industriĭ ale locuitorilor. Sunt în comună 1 cojocar, 1 potcovar, 3 măcelarĭ, 1 boiangiu şi 6 rotarĭ. Comerţul este activ şi constă în import de coloniale, instrumente agricole şi în export de vin, vite, cereale şi obiecte de dogărie. Transportul se face prin gara Sihlea, la 18 kil. spre E. Sunt 7 comercianţĭ (1 străin), apoĭ 3 băcanĭ şi 6 cîrciumarĭ.

Căile de comunicaţie sunt: 1. calea judeţeană ce pleacă din oraşul Rîmnicul-Sărat, trece prin Băbeni-Deduleştĭ şi comună, şi se duce la Dumitreşti-Chiojdeni-Jitia; 2. spre Dănuleşti; 3. spre Valea-Sălcieĭ.

Contribuabilĭ sunt 462. Veniturile sunt de 3326 leĭ 99 banĭ, iar cheltuelile de 2927 leĭ 79 banĭ.

Buda, *com. rur.,* pl. Stănişeşti, jud. Tecuciu, compusă din cătunele: Brătoaia, Buda, Dănăilă, Putinele, Salahorul şi Fărcaşul. E situată pe Valea-Zeletinuluĭ, la o distanţă de 84 kil. de Tecuciu şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ (tîrgul Stănişeşti).

Are o populaţie de 1391 suflete, din carĭ 372 capĭ de fam., 303 contribuabilĭ, locuind în 435 case. Străinĭ sunt 25, Evreĭ.

Comuna are o suprafaţă de 2340 hect. 91 ariĭ, din care 1305 pămînt arabil şi 472 hect. şi 72 ariĭ pădure, — din care 385 hect. şi 72 ariĭ sunt ocupate de pădurea statuluĭ, — 107 hect. acoperite cu viĭ şi 100 hect. şi 96 ariĭ vatra satuluĭ.

Statul are 443 hect. pămînt arabil.

Terenul acesteĭ comune este, în mare parte, acoperit cu dea-

Hosted by Google

luri și păduri; aceste din urmă ocupă culmea și coastele dealurilor. Partea despre E. Zeletinului este mai productivă, fiind compusă din pămînt argilos, cea de V. este neproductivă din cauza pămîntului clisos. — Valea-Zeletinului este productivă în fînețe.

Ocupația de căpetenie a locuitorilor este: agricultura, creșterea vitelor și cultura viei; parte dintr'înșii se ocupă și cu dogăria, rotăria, cizmăria, etc.

In comună se află o moară de foc făcută în 1892.

Comerțul constă în exportul produselor agricole și al vinului în orașele Bîrlad, Băcău și tîrgul Podul-Turculuĭ.

Loc. au: 322 boi, 318 vaci, 17 tauri, 160 cai, 50 epe, 5 armăsari, 767 oi, 100 capre, 200 porci; 270 stupi.

Comuna are 2 școli. Una se află în s. Buda, avînd un local anume făcut pentru școală și datînd din anul 1869. Se frecuentă de 34 copii (32 băeți și 2 fete), din numărul de 115 (59 băeți și 56 fete) în vîrstă de școală. A doua este în satul Putinele, și datează din anul 1892. Se frecuentă de 28 copii (25 băeți și 3 fete), din numărul de 68 copii (53 băeți și 25 fete) în vîrstă de școală

Știu carte 186 bărbați și 24 femei.

In această com. se află 2 biserici: una făcută din lemn de stejar la 1800 și cea din cătunul Buda, zidită la 1810, Iulie 4. Sunt întreținute de poporeni și sunt deservite de 1 preot și 2 cîntăreți. Cîrciumi sunt 9; în cătunul Buda este și o băcănie.

Se crede că numele acestei comune ar veni de la unul, Budeanul, primul locuitor care a venit din Buda-d.-j. (com. Corbița), cam pe la 1750, și cu alți locuitori s'a așezat în Valea-Zeletinului, formînd satul Buda, de unde și-a luat numele și comuna. Locuitorii sunt în mare parte răzeși, iar restul clăcași.

Se mărginește la N. cu com. Colonești, la S. cu com. Răchitoasa, la E. cu com. Avrămești și Lălești (jud. Tutova), care servesc și ca limită între jud. Tecuciu și Tutova, la V. cu com. Stănișești. Com. are forma unui trapez; laturea de E. este formată de dealul Tutova, cea de V. de Dealul-Dobrotforului; cele-l'alte laturi sunt formate de linii convenționale.

In partea de V. a com., pe zarea Dobrotforului, se află o urmă de șanț, cu o suprafață de 512 m. p. Această localitate, care se numește Cetățuia, era înconjurată de păduri priincioase pentru apărare.

Buda, *sat,* pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacău, reședința comunei cu același nume. Se află așezată nu departe de malul drept al Bistriței. Are 170 case; o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Capi de familie sunt în număr de 169, sufl. 563, printre cari 7 Evrei. Cîrciumi sunt 4. Animale: 14 cai, 279 vite cornute, 23 oi și 14 porci.

Buda, *sat,* din com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat pe o vale, în marginea pădurei, spre S.-V. de satul Brăești. Are 54 fam. sau 321 loc. lingurari și ursari locuind în niște bordee.

Numărul vitelor este de 81 capete, din cari: 28 vite mari cornute, 5 cai, 34 oi și 14 rîmători.

Buda, *sat,* reședința com. rur. Buda-Prisiceni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Cade la V. de București, pe malul stîng al rîului Argeș.

Aci este un pod de vase, de la care se percepe taxă. Iarna pe înghețuri comunicația este întreruptă și locuitorii ocolesc, spre a trece, pe la Malul-Spart. Corpurile legiuitoare au votat de curînd construcția unui pod între Buda și Mihăilești, pe calea București-Alexandria, alocînd pentru acest scop în budget 870000 lei.

Satul se întinde pe o suprafață de 510 hect. și are o populație de 830 locuitori Romîni, cari se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Intre Valea-Cornetului și Buda, locuitorii în special se ocupă cu cultura tutunului, cartofilor și usturoiului. Ei sunt mult aplicați spre comerț. Mai nu e tîrg în țară necunoscut de ei.

Din teritoriul satului, d-na Frederica Paleologu și d-l M. Xanto au 98 hect. și locuitorii 412 hect. Se cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sfinții Impărați, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți; precum și o școală mixtă frecuentată obicinuit de 26 elevi și 2 eleve, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1080 lei, iar com. 830 lei. Localul s'a construit de județ în anul 1887 și costă 6473 lei.

Comerciul se face de 4 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 455 și al celor mici de 429.

S'au stabilit în sat 2 străini.

Pentru apărarea satului de inundații, locuitorii au făcut în dreptu-i zăgazuri.

Buda, *sat,* în plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat, cătunul de reședință al com. Buda, așezat la mijloc pe pîrîul Buda, de unde și-a luat numele. In vechime se numea Buda-Vechiă. Are 500 hect., și o populație de 262 fam.; cu

Hosted by Google

1021 suflete, din carĭ 281 contribuabilĭ, 14 ştiŭ carte. In sat e o biserică şi o şcoală.

Buda, *sat,* în jud. Roman, plasa Fundul, com. Bozieni, lîngă satul Bozieni. Populaţia acestuĭ sat este de 21 capĭ de familiĭ, 109 loc., din carĭ 9 ştiŭ carte; locuesc în 22 case.

Buda, *sat,* pe moşia şi în com. Dolhasca, jud. Suceava. Aşezat în rîpa şi pe coastele dealurilor Strahotin la E. şi Velniţa la V., numără 165 case, populate cu 215 capĭ de fam. saŭ 719 sufl. (360 bărbaţĭ şi 359 femeĭ). Contribuabilĭ sunt 120.

Vatra satuluĭ ocupă suprafaţa de 85 fălcĭ. Improprietăriţĭ la 1864 şi 1879 sunt 68 fruntaşĭ, 94 mijlocaşĭ şi 19 codaşĭ, stăpînind 448 fălcĭ şi 30 prăjinĭ.

Are o biserică clădită de sătenĭ din lemn, cu patronul Sf. Gheorghe, deservită de preoţiĭ din Dolhasca cu rîndul şi de un cîntăreţ; o şcoală rurală mixtă, cu un învăţător plătit de comună, înfiinţată la 1882 şi frecuentată de 23 elevĭ. Copiĭ, între 7—12 anĭ, din raza şcoaleĭ sunt 46 băeţĭ şi 47 fete.

Drumurile principale sunt la Lespezĭ (3 kil.) şi la Dolhasca (5 kil.)

Buda, *sat,* face parte din com. Corbiţa, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Este situat pe un platoŭ înalt, la o distanţă de 3 kil. şi 650 m. de reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 129 capĭ de familiĭ, 468 suflete, locuind în 118 case.

Toţĭ locuitoriĭ din acest sat se ocupă numaĭ cu rotăria şi fabricarea multor obiecte de lemn.

Eĭ aŭ o biserică situată în partea de S. a satuluĭ. Nu-ĭ se cunoaşte precis data zidireĭ. In 1856 şi 1874, a fost reparată în parte, iar în anul 1894 s'a reparat radical.

Buda, *sat,* face parte din comuna cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. Are o populaţie de 534 suflete, din carĭ 106 contribuabilĭ, locuind în 146 case.

Are o suprafaţă de 951 hect. şi 47 arĭĭ pămînt răzăşesc. Ştiŭ care 89 locuitorĭ: 30 bărbaţĭ, 4 femeĭ, 40 băeţĭ şi 5 fete. — Aicĭ se află şcoala com., care se frecuentă de 34 copiĭ (32 băeţĭ şi 2 fete).

Biserica ce se află în acest sat este făcută de locuitorĭ în anul 1810. Ea are hramul Sf. Nicolae.

Buda, *sat,* în jud. Tutova, plasa Simila, spre N. de oraş. Are 238 loc., din carĭ 18 ştiŭ carte; 73 case. Formează com. Buda, cu cătunele: Pătraşcani, Pleşeşti şi Găvanul. Toată comuna are 824 hect., din carĭ 4 nelucrătoare şi 4,25 hect. livezĭ cu pruniĭ. Comerciŭ se face de 16 persoane, din carĭ: 10 Romînĭ, 4 Evreĭ şi 2 străinĭ, în 16 stabilimente comerciale, din carĭ 10 cîrciumĭ. Are o şcoală primară de băeţĭ şi 1 de fete. In comună este o biserică. Contribuţiunile directe ale locuitorilor acesteĭ comune ating suma de 7057 leĭ.

Buda, *sat,* în jud. Tutova, plasa Simila, com. Orgoeşti, spre E. de satul Orgoeşti. Are 145 locuitorĭ, din carĭ 9 ştiŭ carte; 54 case.

Buda, *sat,* jud. Vasluiŭ, spre S. de Rafaila, la o distanţă de 6 kil. E situat în marginea pîrîuluĭ Stemnicul, pe o supraf. de 519 hect. Are o populaţie de 124 fam. saŭ 623 suflete. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Numărul vitelor: 342 vite marĭ cornute, 426 oĭ, 15 capre, 57 caĭ, 146 rîmătorĭ şi 202 stupĭ.

Buda, *cătun,* al com. Cislăul, jud. Buzăŭ, cu 500 loc. şi 123 case. Are două cătunaşe, Bîrleşti şi Crăciuneşti, alipite de dînsul. Pe teritoriul acestuĭ cătun sunt ruinele cetăţeĭ Doamna Neaga. Pe aci, cînd plaiul Buzăŭ ţinea de jud. Săcueni, era drumul locuitorilor din acest plaiŭ la Bucov.

Buda, *cătun,* com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Aci locuitoriĭ se ocupă mult cu olăria. Are o biserică vechiă, care a servit multă vreme de schit.

Buda, *staţie* de drum-de-fier, judeţul Prahova, pl. Tîrgşor, comuna Pauleşti, pe linia Ploeşti-Predeal, între staţiile Ploeşti şi Băicoiul. Inălţimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ e de 208.78 m. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 31921 leĭ, 90 b.

Buda, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Podurile.

Buda, *deal,* pl. Bistriţa-d.-s., jud. Bacăŭ, situat la V. comuneĭ cu acelaşĭ nume.

Buda, *deal,* judeţul Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti, care aparţine şireĭ de dealurĭ dintre Tazlăul-Mare şi Trotuşul.

Buda, *deal,* în partea de E. a com. Copălăul, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Buda, *deal,* în partea de S. a com. Drăcşani, pl. Miletinul, jud. Botoşani.

Buda, *deal,* în partea de V. a

Hosted by Google

satuluĭ Stroieşti, com. Zlătunoaia, jud. Botoşani. Se prelungeşte în com. Drăcşani.

Buda, *deal,* lîngă satul Buda, comuna Brăeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Buda, *deal,* com. Genuneni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Buda, *pîrîŭ,* în jud. Buzău, com. Cislăul, format din izvoarele: Zidul şi Dogari, care după ce înconjoară ruinele cetăţeĭ Doamna-Neaga, se reunesc puţin maĭ jos. Primeşte apoĭ Izvorul-Rece, trece prin cătunul Buda, unde i se dă numele de Izvorul-Budeĭ şi merge de se varsă în rîul Cricovul.

Buda, *loc izolat,* com. Frînceşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Buda, *mahala,* face parte din oraşul Tecuciŭ, situată în partea stîngă a rîuluĭ Bîrlad, străbătută de strada Cuza-Vodă, şi avînd la E. barierea Prutuluĭ.

Buda, *moşie* a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Cislăul, pendinte de Episcopie. Are numaĭ 30 hect. arabile, care s'aŭ deslipit de pădurea Buda şi s'aŭ alipit moşieĭ Runceni, din com. Jugureni; se arendează împreună cu Runceni.

Buda, *moşie* a statuluĭ, în judeţul Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pănceşti, arendată împreună cu moşia Săcăleni cu 5000 leĭ anual.

Buda, *pădure,* în partea de S.-V. a com. Drăcşani, pl. Miletinul, jud. Botoşani. Se întinde pe Valea-Budeĭ şi are o suprafaţă de 514 hectare.

Buda, *pădure,* pe moşia Cucoreni, com. Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani. Are o întindere de 243 hect. E compusă maĭ mult din stejar, fag şi carpen. Se exploatează sistematic.

Pămîntul e rîpos. Se găsesc aci: porcĭ, lupĭ, vulpĭ şi epurĭ mulţĭ.

Buda, *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Cislăul. Are 800 hect. Face parte din marele corp Cislăul cu trupurile.

Buda, *pădure,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda, ţine de circumscripţia VII silvică, ocolul Băbeni. Are 1763 hect., din carĭ 1463 ale statuluĭ. Esenţe: fag, jugastru, gorun, ulm şi frasin.

Buda, *pîrîiaş,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti.

Buda, *pîrîŭ,* izvoreşte de sub Dealul-Mare, din pădurea Brăeşti, com. Brăeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, de la poiana numită Iosup; curge de la S. spre N. prin lunca şi şesul cu acest nume, pe lîngă dealul Dodul. De aicĭ ia numele de pîrîul Costeşti şi, primind în dreapta pîrîul Cristeşti şi în stînga pîrîul Găneşti, merge de se varsă în pîrîul Bahlueţul, în dreptul satuluĭ Prigoreni.

Buda, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, izvoreşte din rîpa cu acelaşĭ nume în com. Valea-Rea, şi se varsă în partea stîngă a rîuluĭ Berheciŭ, în raionul comuneĭ.

Buda, *pîrîiaş,* jud. Tutova, pl. Simila; udă com. Puntişeni de unde şi izvoreşte, curge de la N. spre S. şi se varsă în rîul Bîrlad de-a dreapta.

Buda, *rîpă,* numită şi Sălcuţa, în mijlocul pădureĭ Vladnicul, com. Valea-Rea, plasa Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Prin mijlocul eĭ curge pîrîul cu acelaşĭ nume.

Buda, *fost schit,* astă-zĭ biserică de mir, în cătunul cu acelaşĭ nume, com. Ocnele-Marĭ, plasa Ocolul, jud. Vîlcea. Inscripţia de d'asupra uşeĭ bisericeĭ are următorul coprins:

«Intru cinstea şi lauda S-teĭ Treimĭ şi de minunĭ făcător Nicolae, s'a zidit din temelie această sf. biserică de la izvorul Grecesculuĭ din hotarul Ocneĭ, cu toată cheltuiala şi osîrdia robuluĭ luĭ Dumnezeŭ, Popeĭ luĭ (şters) Deodosie (şters) şi Monah Brănescu din Olăneşti, fost-aŭ schit. In luna luĭ August 7259 (1751)».

Buda, *vale,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, care începe din dealul cu acelaşĭ nume şi desparte comunele Berzunţul şi Podurile.

Buda, *vale,* în partea de S.-V. a com. Drăcşani, pl. Miletinul, jud. Botoşani, acoperită cu pădure.

Buda, *vale,* între dealul Ciunca şi pădurea Cristeşti, com. Brăeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, prin care trece pîrîul Cristeşti.

Buda (Valea-), *pîrîŭ,* jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda, izvoreşte din dealul Poiana-Păruluĭ, udă cătunul de reşedinţă şi se varsă în rîul Rîmnicul.

Buda-cu-Dealul, *sate,* în com. Zvorăştea, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ; formează un trup, avînd o populaţie de 270 fam., 1080 suflete.

Biserica din satul Dealul, cu patronul Sf. Mihail şi Gavril, deservită de 1 preot, 2 cîntă-

Hosted by Google

reţĭ şi 1 pălămar, este mică de lemn şi vechiă, făcută la 1772, de Alex. Tăutu, proprietarul moşieĭ, după spusa populară şi însemnările ce sunt, căcĭ inscripţie n'are.

Buda-luĭ-Xanto, trup de *moşie* nelocuit, pendinte de com. Mereni-d.-j., pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca.

Buda-Mare, *sat,* pe moşia de asemenea numire, în com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu 114 familie, 529 sufl., şi bună situaţie într'o vechiă curătură.

Proprietatea moşieĭ este a erezilor defunctuluĭ N. Alcaz.

Biserica, cu patronul Adormirea - Maiceĭ - Domnuluĭ, cu 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar, este de zid, făcută în anul 1704 de Vasile Holban, fost proprietar al moşieĭ, după spusa populară şi însemnările ce sunt, căcĭ inscripţia ce se vede este îndescifrabilă. Şcoala, cu un învăţător şi 50 elevĭ, are un local bun, făcut la 1880 de comună, cu ajutorul dat de răposatul proprietar M. Holban.

Calitatea pămîntuluĭ este parte bunişoară şi parte maĭ slabă, dar prin gunoire poate deveni fertilă, fiind locurĭ de pădurĭ.

Sătenĭĭ împroprităriţĭ aŭ 226 hect. 29 arĭĭ pămînt, iar proprietarul moşieĭ are 500 hect. 86 arĭĭ cîmp şi 710 hect. 37 arĭĭ pădure bătrînă şi tînără, cu maĭ multe esenţe de arborĭ seculariĭ, între carĭ domină fagul şi stejarul. Iaz este unul, dar mic. Livadă şi vie este în suprafaţă de 6 pogoane.

Pîraiele ce trec pe moşie şi carĭ vin din Bucovina sunt: Pîrîul-Poenilor şi al Cociorvenilor.

Se găseşte piatră calcarică gresă, şi se exploatează numaĭ pentru trebuinţele locale.

Drum principal este acel de la Mihăileni la Mamorniţă.

Buda-Mare şi **Buda-Mică,** *trupurĭ* de pădure ale statuluĭ, carĭ împreună cu trupul Groapa-Danciuluĭ, situate în com. Sărăcineşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, aŭ o întindere de 350 hect.

Buda-Mică, *sat,* pe moşia de asemenea numire, com. Buda, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu 115 familiĭ şi 410 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a familieĭ Holban. Pămîntul este puţin fertil.

Biserica, cu patronul Sf. Dimitrie, este de zid, făcută în 1818 de fostul proprietar Holban.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 767 hect. 67 arĭĭ pămînt; iar proprietarul moşieĭ are 568 hect. 58 arĭĭ cîmp şi 55 hect. 85 arĭĭ pădure tînără, cu esenţe dominante: fag şi carpen.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Mihăileni prin Buda-Mare, ce duce prin Godineşti la Mamorniţă şi acel din Hreaţca la Herţa.

Hotarele cu: Buda-Mare, Godineşti, Harbova şi Hreaţca.

Buda - Mică. (Vezĭ Buda - Mare, jud. Vîlcea).

Buda-Palanca, *com. rur.,* plasa Cîmpul, jud. Prahova.

La formarea comuneĭ, atît cătunul Buda cît şi Palanca aŭ fost situate în pădurea Buda; de acolo locuitorĭĭ şi-aŭ strămutat locuinţele unde se găsesc acum, din cauza inundaţiilor ce sufereaŭ din revărsarea rîurilor Leautul şi Prahova, ce le făceaŭ multă pagubă.

Este situată pe loc şes, între rîurile Teleajenul şi Prahova, şi pe ambele maluri ale gîrleĭ Leautul, la 14 kil. depărtare de capitala judeţuluĭ şi la 6 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Comuna se compune din 2 cătune: Buda şi Palanca, cu o populaţiune de 1096 locuitorĭ: 549 bărbaţĭ, 547 femeĭ, în plus 30 familiĭ de Ţiganĭ. Sunt 271 capĭ de familie, 250 contribuabilĭ, 271 case de locuit şi 3 bordeie.

In comună sunt două bisericĭ: una în Buda, zidită la anul 1889 şi alta în Palanca, zidită la 1824, ambele deservite de doĭ preoţĭ.

Pe lîngă agricultură, toţĭ locuitoriĭ se ocupă cu rogojinăria. Produsul munceĭ îl desfac în oraşul Ploeşti.

Locuitoriĭ, în număr de 139, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia baroneseĭ Richman, cînd li s'a dat 499 hect. Eĭ aŭ, afară de vitele trebuincioase munceĭ, 100 caĭ, 60 epe, 225 vacĭ, 5 capre, 600 oĭ şi 250 porcĭ.

In raionul comuneĭ este o pivă, o moară, o fabrică de spirt şi una de făină, toate aşezate pe rîul Leautul.

Şcoală s'a înfiinţat la 1889. A funcţionat şi maĭ înainte, dar a fost des întreruptă. S'a frecuentat în anul trecut de 27 copiĭ, toţĭ băeţĭ, din numărul de 154 copiĭ, 88 băeţĭ, 66 fete, cu vîrsta de şcoală. Ştiŭ carte 40 bărbaţĭ şi 3 femeĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1416 hect. pămînt, în care intră izlazul, pămîntul de muncă, pădurĭ şi partea rămasă proprietăreseĭ după delimitare.

Cîte-va femeĭ cresc gîndaciĭ de mătase. Stupĭ cu albine sunt 68. Pămîntul e maĭ mult prielnic porumbuluĭ şi grîuluĭ.

Comerciul se exercită în comună de 6 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ prezintă

Hosted by Google

la venituri suma de 3876 lei anual; cheltuelile prezintă aceeași sumă.

Buda-Prisiceni, *com. rur.,* plasa Sabarul, județul Ilfov, la V. de București, lîngă rîul Argeș, la 19 kil. departe de București.

Se compune din satele: Buda, Drugănești, Poșta, cu o populație de 1232 locuitori, cari trăesc în 278 case și 1 bordeiu.

Se întinde pe o suprafață de 1735 hect.

D-nii M. Xanto, N. Turnescu, biserica Sf. Ilie și Doamnele Frederica Paleologu și Natalia Fănuță, aŭ 1053 hect., iar locuitorii 682 hect. Proprietarii cultivă 703 hect.; iar locuitorii cultivă tot terenul, fără rezerve de pășune.

Comuna numără 226 contribuabili. Are un budget de 4747 lei la venituri și 4957 lei la cheltueli. In anul 1885 eraŭ 207 contribuabili.

In comună sunt 2 biserici, la Buda și la Drugănești, 2 școale mixte; 1 pod stătător pe Argeș.

Vite sunt: 723 vite mari: 131 cai și epe, 281 boi, 237 vaci și viței, 21 tauri, 53 bivolițe; și 842 vite mici: 85 capre, 103 rîmători și 654 oi.

Dintre locuitori, 289 sunt plugari și 3 industriași.

Arătura se face cu 130 pluguri: 100 cu boi și 30 cu cai.

Locuitorii aŭ 182 care și căruțe: 137 cu boi și 45 cu cai.

Comerciul se face de 7 cîrciumari.

S'aŭ stabilit în comună 2 străini.

Buda-Rafaila, *com. rur.,* în partea de N. a plășei Stemnicul, jud. Vasluiŭ, la distanță de 35 kil. de orașul Vasluiŭ, de 12 kil. de Negrești, reședința plășei, așezată pe dealurile ce formează valea Stemnicul. Este alcătuită din satele Buda și Rafaila, pe o întindere de 4863 hect., din cari 2960 hect. pădure a statuluĭ, și are o populațiune de 130 familii saŭ 645 locuitori Romîni, cari se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Ei posedă 36 pluguri și 79 care cu boi, 8 căruțe cu cai și 350 stupi cu albine.

Prin mijlocul comuneĭ trece pîrîul Stemnicul.

Are 3 biserici cu 2 preoți, 3 cîntăreți și o școală.

Budgetul comuneĭ e de 2624 lei 93 bani la venituri și 2567 lei 94 bani la cheltueli; statul încasează 1734 lei de la 289 contribuabili. Comerciul se face de 7 Romîni și 2 străini.

Vite sunt: 985 vite mari cornute, 1 bivol, 840 oi, 23 capre, 87 cai și 229 rîmători.

Buda-Tăiată, *pădure,* pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, care merge pănă în valea Pasărea, care o desparte de pădurea Cernica.

Buda-Vechiă, *numire vechiă* a cät. și com. Buda, jud. R.-Sărat.

Budacul, cel mai înalt *munte* din județul Suceava, aflător în com. Borca, avînd 1864 metri altitudine de asupra niveluluĭ mării.

Budacul, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Borca, jud. Suceava.

Budancea, *deal.* (Vezi Dealul-Mare, pl. Cîrligătura, jud. Iași).

Budancea, *pîrîŭ.* (Vezi Lacul, pîrîŭ, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași).

Budașca, *deal,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; ține de com. rur. Izvorul-Aneștilor.

Budăcelul, *afluent* al pîrîuluĭ Rîșca, com. Bogdănești, județul Suceava (1300 m.).

Budăile, *izvoare,* pe moșia Bobulești, com. Bobulești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, de unde izvorește pîrîul Saha.

Budăile, *pîrîŭ,* afluent al Răceĭ, com. Vascani, jud. Suceava; are de afluent din dreapta pe Onufreĭ.

Budăilor (Dealul-), *deal,* în comuna Preutești, jud. Suceava, acoperit de pădure de fag.

Budăilor (Valea-), *vale,* în partea de N. a satuluĭ Potîngeni, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași; loc numaĭ de pășune.

Budăilor (Valea-), *vale,* în comuna Golăești, plasa Branișteа, jud. Iași.

Budăioasa, *deal,* începe de la hanul Budăioasa, din com. Ciortești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, și se întinde spre E., pănă în pădurea Crasneĭ; pe coasta nordică a acestuĭ deal merge șoseaua Vasluiŭ-Huși.

Budăiul (Frînceşti), *sat,* în partea despre E. a com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, lîngă iazul și pîrîul Budăiul. (In privința populațieĭ, vezi Sîrca, sat).

Numărul vitelor este de 169 capete, din cari: 100 vite mari cornute, 14 cai și 55 rîmători.

Budăiul, *sat,* numit și Urlați, pe moșia și în com. Siliștea, plasa Șomuzul, jud. Suceava. Are 21 case, populate cu 21 capi de familie, saŭ 68 suflete: 28 bărbați și 40 femeĭ. Sunt 17 contribuabili.

Vatra satuluĭ ocupă o supra-

Hosted by Google

față de 5 fălcĭ și 40 prj. Locuitorĭĭ sunt toțĭ plugarĭ.

Improprietăriți la 1864 sunt: 2 fruntașĭ, 3 mijlocașĭ și 4 codașĭ, stăpînind 14 fălcĭ și 28 prj. Biserica din Siliștea și școala din Știrbăț servesc și acestuĭ sat.

Drumurile principale sunt: la Știrbăț 3 kil., la Siliștea ½ kil. și la Liteni 2 kil.

Budăiul, *deal,* în com. Mănăstireni, pl. Jijia, jud. Botoșani. Incepe de lîngă rîul Jijia, sub numele de Dealul-Odăeĭ, merge paralel cu Dealul-Vieĭ, spre S. și se termină în Podișul-Furilor.

Budăiul, *deal,* pe moșia Lătăĭ, com. Lătăĭ, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Budăiul, *deal,* în partea de N.-E. a comuneĭ Cucoreni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Budăiul, *deal,* în com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași, pe teritoriul satuluĭ Potîngeni.

Budăiul, *iaz,* în com. Lătăĭ, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Budăiul, *iezișor,* lîngă satul Budăiul, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, format de pîrîul Budăiul.

Budăiul, *loc izolat,* pe moșia Cătămărești, com. Cucoreni, plasa Tîrgul, jud. Botoșani.

Budăiul, *pîrîŭ,* pl. Siretul-d.-j., jud. Bacău, care curge pe teritoriul com. Milești.

Budăiul, *pîrîŭ,* curge pe moșia Cătămărești, com. Cucoreni, jud. Botoșani, și se varsă în Sicna.

Budăiul, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiŭ, numit și Conceasca, se formează din maĭ multe izvoare, trece prin mijlocul satuluĭ Concești, com. Hudești-Marĭ, pl. Prutul-d.-s.; formează, în partea de V. a satuluĭ, iazul Budăiul, și se varsă în pîrîul Podriga. (V. Conceasca).

Budăiul, *pîrîŭ,* izvorește din satul Budăiul, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, formează un mic iaz în sat și se varsă în stînga pîrîuluĭ Bahlueț.ul.

Budăiul, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul Budăiul, satul Potîngeni, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași, curge de la V. spre E., se împreună cu Pîrîul-Hîrtopuluĭ, ce izvorește tot din acest sat, unde, în vatra luĭ formează iazul Potîngeni; eșind din iaz, trece prin Valea-Sărată, luînd numele de Pîrîul-Sărăturilor și după ce primește pe dreapta pîraiele: Amara, ce izvorește din iazul Amara, și Sbanțul de pe moșia Larga, formează iazul din satul Movileni; de acolo sub numele de Pîrîul-Bahna, unit maĭ la vale cu pîrîul Rediul, ce are de afluente pe Pîrîul-Greculuĭ, se varsă în iazul din vatra satuluĭ Larga. (V. Larga, pîrîŭ, com. Movileni, pl. Copoul).

Budăiul, *mic afluent* al Șomuzuluĭ-Mic, com. Giurgești, jud. Suceava.

Budăiul, *pîrîŭ,* curge de la N. spre S., udă teritoriul comuneĭ Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, și se varsă în pîrîul Lipova.

Budăiul, *vale,* plasa Siretul-d.-j., jud. Bacău, situată în partea E. a com. Milești.

Budăiul, *vale,* în com. Mănăstireni, pl. Jijia, jud. Botoșani, între dealul Budăiul și Dealul-Vieĭ.

Budăiul, *vale,* în raionul com. Condrăchești, jud. Tecuciŭ. Merge în direcția N.-S. spre E. și se varsă în Iartagan.

Budăiul-Ciofilor, *loc de izvoare,* pl. Tazlăul-d.-j., com. Ripele, jud. Bacău, lîngă satul Păltinata.

Budăiul-de-la-Standoale, *obîrșia* Pîrîuluĭ-Lutuluĭ, în comuna Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava.

Budăiul-Domnesc, *loc de izvoare,* pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpele, jud. Bacău, pe lîngă satul Borzești.

Budănești, *sat,* plaiul Cerna, județul Mehedinți; ține de com. rur. Băzești.

Budănești, *deal,* com. rur. Băzești, plaiul Cerna, jud. Mehedinți, acoperit cu vii.

Budeanul, *deal,* în partea de E. a com. Buznea, pl. Cîrligătura, jud. Iași, numit ast-fel după numele uneĭ viĭ ce este pe dînsul și care se numește Viea-Budeanuluĭ. Are direcția de la S. spre N., despărțind comuna de jud. Roman. Este cel maĭ înalt deal de pe aci. Pe coasta luĭ se află situată o parte a satuluĭ Gănești.

Budeanul, *pîrîŭ,* mic afluent al Pîrîuluĭ-luĭ-Pulpă, în com. Dolhasca, jud. Suceava.

Budeasa, *sat,* face parte din comuna rur. Micești, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Budeasa, *gîrlă,* trece prin com. Mărăcineni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Budeasa-Mare, *sat,* jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Dobrogostea-Negovani.

Hosted by Google

Budeasa-Mare, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Budeşile. Are o şcoală primară rurală.

Budeasa-Mică, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Budesile.

Budeasa-Mică, *gîrlă,* izvoreşte din jud. Argeş, formează limita de S. între comuna Ciumeşti şi com. Mărăcineni, pl. Rîurile, jud. Muscel, şi limita de V. între comuna Ciumeşti şi jud. Argeş. După ce udă partea de V. şi S. a comuneĭ Ciumeşti se varsă în rîul Doamneĭ.

Budeasca, *nume,* ce purta maĭ înainte satul Scorţeni, judeţul Bacăŭ.

Budeĭ (Valea-), *vale* însemnată în com. Tohani, jud. Buzăŭ; începe din Fîntîna-Stîlpuluĭ şi dă în Valea-Scheilor.

Budeĭ (Valea-), *vale,* com. Davideşti, plasa Argeşelul, judeţul Muscel, se varsă în rîul Argeşelul, pe teritoriul comuneĭ Davideşti, din care izvoreşte.

Budele, *mahala,* com. rur. Nenciuleşti, pl. Cerna-d.-j., judeţul Vîlcea.

Budele, *pîrîŭ,* străbate vestul comuneĭ Roşiile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Budele, *pîrîŭ,* izvoreşte din hotarul comuneĭ Romîneşti, străbate comuna Săscioara, plasa Mijlocul, jud. Vîlcea, primeşte de afluente apa Săscioara şi se varsă în Olteţ, la sudul comuneĭ.

Budeni, *cătun,* pendinte de com. Comana, plasa Cîlnişteĭ, judeţul Vlaşca, situată pe coasta dreaptă a apeĭ Cîlnişteа, proprietatea Vetreĭ-Mănăstireĭ-Comana.

Acest cătun este situat pe loc mlăştinos, provenit din vărsăturile Cîlnişteĭ.

Este mult vînat de apă cum: sitarĭ, raţe, lişiţe, etc.

In 1864 s'a împroprietărit aci 120 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ, luînd o suprafaţă de 385 hect. Aci este o biserică de zid, făcută în 1882, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; ţine de parohia Comana, de care este departe de 3 kil.

La marginea de E. a satuluĭ, pe coastă, este o vilă, fostă a decedatuluĭ M. Kogălniceanu, care fusese arendaşul moşieĭ Vatra-Mănăstireĭ-Comana; azĭ este proprietatea familieĭ decedatuluĭ Em. Grădişteanu.

Se scoate multă trestie din bălţile şi zmîrcurile Cîlnişteĭ, trestie care servă locuitorilor pentru acoperirea caselor.

Se cresc şi gîndacĭ de mătase. In 1885 a fost în vilă o crescătorie model pentru creşterea gîndacilor de mătase în mod sistematic.

In acest cătun sunt 3 hect. cu viĭ.

Cătunul acesta este aproape de staţia drumuluĭ de fier de la Comană de 3 kil., iar de halta de la Grădişteа de 5 kil.

Trupul de moşie, pănă a nu fi fost încorporat cu Vatra-Mănăstireĭ-Comana şi pănă a nu fi dat pămînt foştilor clăcaşĭ avea suprafaţa de 954 hect.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Budesile, *com. rur.,* pe rîul Argeş, jud. Argeş, pl. Piteşti, la 5 kil. de com. rur. Băscovul-Fleştĭ, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 15 kil. de Piteşti, formată de satele: Budeasa-Mare, Budeasa-Mică, Rogojina şi Redioasa, avînd peste tot 210 case, 176 fam., cu 809 sufl., din care 3 fam. Ţiganĭ. Comuna are o biserică zidită de familia Budeştenilor din Piteşti, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală primară rurală; 5 cîrciumĭ. Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1882—83 a fost de 1816 leĭ la venitурĭ şi de 1774 leĭ, 62 banĭ la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (1887) această comună numără 181 contribuabilĭ şi are un budget de 4097 leĭ la venitурĭ şi de 2268 leĭ la cheltuelĭ.

In anul 1887 eraŭ în comună 698 capete vite marĭ: 680 boĭ şi vacĭ, 18 caĭ şi 608 vite mărunte: 358 oĭ, 62 capre şi 188 porcĭ.

Budeşti, *com. rur.,* pe apa Simniculuĭ, aproape de rîul Olt, judeţul Argeş, pl. Topologul, la 20 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 60 kil. de Piteşti. Se compune din satele următoare: Budeşti, Barza, Linia şi Rudăria, avînd peste tot 327 familiĭ, din care 57 fam. de Ţiganĭ, cu 1168 suflete. In comună este o biserică vechiă, rezidită din temelie la 1812 de marele clucer Constantin Socoteanu, proprietarul moşieĭ, şi restaurată în urmă de familia Lahovari, descendenţiĭ Socotenilor; o şcoală primară rurală; case vechĭ boereştĭ; 5 cîrciumĭ. Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de 1610 leĭ la venitурĭ şi de 1600 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (1887) această comună numără 225 contribuabilĭ şi avea în acel an un budget de 3573 leĭ la venitурĭ şi de 3919 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 523 capete vite marĭ:

Hosted by Google

504 boĭ și vacĭ, 15 caĭ și 4 bivolĭ și de 632 vite mărunte: 10 oĭ, 22 capre și 600 rîmătorĭ.

Aicĭ este o trecătoare peste Olt cu pod umblător.

Budești, *com. rur.*, pl. Negoești, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, pe țărmul stîng al rîuluĭ Argeș, la vărsarea rîuluĭ Dîmbovița în acest rîŭ, 39 kil. departe de București.

Se compune din satele: Negoești, Poșta și Budești cu o populație de 2094 loc., carĭ trăesc în 383 case și 5 bordee. Stă în legătură cu comuna Vasilați și Aprozi, prin șosele vecinale. Din sus spre București este un pod pe vase peste rîul Argeș.

Intinderea comuneĭ e de 3814 hect., din carĭ d-niĭ General G. Manu, P. Chirițescu și Gr. Filipescu, aŭ 3225 hect. și locuitoriĭ 589 hect. Proprietariĭ cultivă 2722 hect., 235 rămîn sterpe, 208 izlaz și 60 pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd 100 hect. pentru fînețe.

Comuna numără 361 contrib., cu un budget de 8914 leĭ la venituri și 6585 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 349 contrib.

Dintre locuitorĭ, 499 sunt plugarĭ, 27 aŭ diferite profesiĭ.

Arătura se face cu 103 pluguri: 54 cu boĭ și 49 cu caĭ.

Locuitoriĭ aŭ 119 care și căruțe: 54 cu boĭ și 65 cu caĭ.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ și 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 781: 314 caĭ și epe, 202 boĭ, 185 vacĭ și viței, 22 taurĭ, 58 bivolĭ și bivolițe, și al celor micĭ de 1365: 9 capre, 338 porcĭ și 1018 oĭ.

Are o biserică clădită de marele vornic Ioan Manu; o școală mixtă, băeți și fete; o povarnă; 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ și un pod. In comună s'aŭ stabilit 18 străinĭ.

In mare parte locuitoriĭ acesteĭ comune sunt Țiganĭ.

Budești, *com. rur.*, în jud. R.-Sărat, plasa Orașuluĭ, pe pîrîul Cîrceiul.

Și-a luat numele de la moșia unuĭ vechiŭ proprietar, numit Budescu.

Este așezată în partea de miază-noapte a județuluĭ, la 29 kil. spre N. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea răsăriteană a plășeĭ Orașul, la 2 kil. spre E. de com. Cotești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Blidare, la 4 kil., Bontești și Cîrlige la 6 kil., Golești la 8 kil., Faraoane și Slobozia-Ciorăști la 11 kil.

Se mărginește la E. cu proprietatea Cotești, la V. cu pădurea Statuluĭ Vărzărești, la miază-zi cu com. Urechești, de care se desparte prin pîrîul Cîrceiul, la miază-noapte cu com. Cotești, de care se desparte prin pîrîul Valea-Dîlgovuluĭ.

Este o comună de cîmp; nu are dealurĭ importante pe teritoriul eĭ, avînd, spre V. numaĭ, ramificațiile Dealuluĭ-Cornițelor.

Ca rîurĭ are niște micĭ pîraie, formate din ploĭ; așa sunt: Cîrceiul la miază-zi, Dîlgovul la miază-noapte și pîrîul Leordețul; are 9 puțurĭ, cu o adîncime de cîte 30—40 metri.

Alt cătun, afară de cel de reședință, nu maĭ are; însă partea apusană a luĭ poartă numirea de Cîrceiul.

Suprafața comuneĭ este de 463 hect., din carĭ 23 hect. ocupate de vatra comuneĭ, restul de 443 hect. este al locuitorilor.

Populația este de 405 familiĭ, cu 1373 suflete; între aceștia sunt: 700 bărbațĭ și 673 femeĭ; 616 căsătoriți, 660 necăsătoriți, 96 văduvĭ; 122 știŭ carte; toțĭ sunt Romînĭ ortodoxĭ.

In comună este o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1844 de familia Zosescu; are venit 1784 leĭ 66 banĭ; e deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

In com. este o școală mixtă, fundată în 1874 de comună, cu 1 învățător și 76 elevĭ înscrișĭ, din carĭ 41 promovați (1892—1893).

Calitatea pămîntuluĭ este mijlocie; comuna are: 19 hect. pămînt arabil, 1 hect. imaș, 420 hect. viĭ.

Ocupațiunile locuitorilor sunt: fabricarea vinuluĭ și a rachiuluĭ, agricultură puțină, apoĭ creșterea vitelor. Loc. aŭ 15 pluguri, 545 capete de vite, din carĭ: 191 boĭ, 43 vacĭ, 47 caĭ, 9 epe, 12 oĭ, 6 capre și 237 rîmătorĭ. Comerțul este activ și constă în importul de cereale, carĭ lipsesc comuneĭ, instrumente trebuincioase la fabricarea vinuluĭ, coloniale și vestminte, și în exportul vinuluĭ. Transportul se face prin stația Cotești, la 8 kil. spre E. de comună. Sunt în comună 50 comercianți, din carĭ 1 străin; din aceștia: 1 este băcan, 7 cîrciumarĭ, 2 măcelarĭ, 1 marchidan.

Căile de comunicație sunt simple drumurĭ vecinale, spre: 1. Slobozia-Ciorăști-Gologan; 2. Golești-Focșani; 3. Cotești-Faraoane-Cîrlige-Vîrteșcoiŭ; 4. Cotești-Odobasca-Dealul-Lung; 5. Popești-Dragosloveni-Plăinești-Rîmnicul-Sărat; 6. gara Cotești.

Comuna are 308 contribuabilĭ. Veniturile sunt de 8835 leĭ 50 banĭ, iar cheltuelile sunt de 8563 leĭ 45 banĭ.

Hosted by Google

Budeşti, *sat vechiŭ,* pe apa Simniculuĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, în apropiere de rîul Oltul; face parte din com. rur. cu acelaşi nume. In acest sat este o biserică vechiă rezidită din temelie la 1812 de clucerul Dincă Socoteanu şi restaurată în urmă de familia Lahovari, descendenţiĭ Socotenilor. Biserica are hramul S-ţiĭ Ingerĭ; este deservită de 2 preoţi, 2 cîntăreţi şi 1 paracliser. Este întreţinută de proprietarĭ, carĭ aŭ case marĭ boereştĭ şi un atelier cu herăstrae cu aburĭ, unde se lucrează lemne de cherestea din pădurea proprietăţiĭ, exploatată de o societate franceză (1885).

Moşia Budeşti, a d-luĭ George I. Lahovari, are o întindere aproximativă de 7600 pog., din care 1500 pog. lucrătoare, 3600 pog. pădure bătrînă de stejar, fag şi alte esenţe şi 2500 pog. date foştilor clăcaşĭ.

Aicĭ este o trecătoare peste Olt cu podurĭ volante şi un pod de lemn peste apa Simniculuĭ. Satul are o şcoală primară.

Budeşti. (V. Guranda, sat, com. Băbiceni, pl. Ştefăneşti, judeţul Botoşani).

Budeşti, *sat,* în partea de E. a com. Curteni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ; situat în valea dintre dealurile: Osoiul şi Călugăriţa, la distanţă de 1 kil. de satul de reşedinţă, Curteni.

Are o biserică făcută la 1864, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi, întreţinută de proprietarul moşieĭ.

Budeşti, *sat,* în com. Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, aşezat la poalele dealuluĭ Budeşti. Are o populaţie de 46 familiĭ, saŭ 169 locuitorĭ; o biserică; casele proprietăţiĭ; o moară.

Prin el trece drumul spre Vasluiŭ, numit Şleahul-Budeşti. Din vechime acest sat a fost răzăşesc.

Numărul vitelor este de 246 capete, din carĭ: 183 vite marĭ cornute, 20 oĭ, 13 caĭ şi 20 rîmătorĭ.

Budeşti, *sat,* pl. Negoeşti, jud. Ilfov; face parte din com. rur. cu acelaşi nume. Este situat la S. E. de Bucureşti, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Argeş. Prin mijlocul satuluĭ trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Oltenita. La V. se varsă rîul Dîmbovita în rîul Argeş. Aci este reşedinţa subprefecturiĭ plăşeĭ Negoeşti, a judeluĭ de ocol, a mediculuĭ plăşeĭ şi a uneĭ companiĭ de dorobanţĭ. Are un biuroŭ telegrafic, plătit de judeţ, care face şi serviciul poşteĭ rurale, precum şi un spital rural cu 40 paturĭ.

In timpul războiuluĭ din 1877, divizia IV-a, comandată de d. General Manu, a ocupat acest sat.

Suprafaţa luĭ e de 1839 hect., din carĭ d. General Manu are 1275 hect. şi locuitorĭ 564 hect. Proprietarul cultivă 1005 hect., 150 rămîn sterpe, 60 izlaz şi 60 pădure. Locuitorĭ cultivă 464 hect. şi 100 rezervă pentru fîneţe.

Populaţia satuluĭ e de 2000 locuitorĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

Are o biserică mare, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi, clădită de Marele Vornic Ioan Manu; o cazarmă de dorobanţĭ; o grădină frumoasă cu tot felul de pomĭ, proprietatea d-luĭ General Manu; o şcoală mixtă, frecuentată de 40 elevĭ şi 15 eleve, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1404 leĭ, iar comuna 1175 leĭ. Localul şcoaleĭ s'a construit de judeţ în anul 1884.

Aci sunt 2 maşinĭ de treerat cu aburĭ, 1 pod pe vase, între Budeşti şi Rădovanul, şi 1 povarnă.

Comerciul se face de 13 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 667 şi al celor micĭ de 1199.

Locuitorĭ aŭ 86 pluguri, 47 cu boĭ, 39 cu caĭ şi 102 care şi căruţe, 47 cu boĭ şi 55 cu caĭ. In sat sunt 18 străinĭ.

Dintre locuitorĭ, 478 sunt plugarĭ.

Budeşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Budeşti. Şi-a luat numele de la moşia Budeşti. E situat în partea de răsărit a comuneĭ, aşezat pe pîrîul Cîrceĭ; are o întindere de 120 hect., cu o populaţiune de 1373 loc., între carĭ sunt socotiţĭ şi ceĭ din cătunul Cîrceĭ, cu care formează un singur trup.

Budeşti, *sat,* în pl. şi jud. Tutova, com. Plopana, spre S. de tîrguşorul Plopana. Are 233 loc., din carĭ 6 ştiŭ carte, şi 53 case.

Budeşti, *sat,* face parte din comuna rur. Diculeşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 395 locuitorĭ, 200 bărbaţĭ şi 195 femeĭ. Cade în partea de N. a comuneĭ. Locuitoriĭ sunt împroprietăriţĭ în anul 1864.

Aci e o biserică fondată la anul 1825 de Slugerul Alexandru Diculescu şi reparată în urmă de d. Vasile Racotă.

In partea de V. e udat de rîul Olteţul şi de valea Imoroasa. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 28, dintre carĭ 14 băeţĭ şi 14 fete.

Budeşti, *cătun* al comuneĭ Tres-

Hosted by Google

tioara, jud. Buzău, cu 200 loc. și 48 case.

Budești, *deal,* jud. Iași, la poalele căruia e situat satul Budești, com. Mogoșești, pl. Stavnicul. Vîrful luĭ se numește Toaca. La 1812, în timpul bejenieĭ, o ceată de Turcĭ se așezase pe vîrful dealuluĭ.

Budești, *drum,* jud. Iași, ce duce de la Iași la Vasluiŭ prin comunele: Galata, Miroslava, Mogoșești, Mironeasa și prin satul și pe dealul Budești. Acest drum servea în vechime de comunicație între Țara-de-Jos și Iași; pe aicĭ veneaŭ Domniĭ din Constantinopol la scaunul domnieĭ.

Budești și **Fărțigani,** *moșie,* pl. Tazlăul-d.-s., comuna Scorțeni, județul Bacău, despre care Th. Codrescu, în «Buciumul Romîn», pag. 523, ne spune: «moșie la ținutul Bacăuluĭ, în care are parte și d-luĭ Ștefanache Ion Cocea, care maĭ cumpără o sumă de stînjenĭ de la Niculaĭ sin Toader Petrea, Vasilie a Icoaneĭ din satul Scorțeni; iar din răzeșĭ sunt și C. Magu, Vasilie Grigoraș, Grigori Patrichi, care vînd 12 stînjenĭ din moșia d-sale Aga Enache Crupenschi, și Ion Balica 4 stînjenĭ, d-sale Șătraruluĭ Sandu Chiriac; Tudurachi Mătrăgună, C. Mariș, etc.; pe lîngă moșia Costești și altele, fără sat».

Budești, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Diculești, pl. Olțetul-d.-j., jud. Vîlcea.

Budești, *pîrîŭ,* jud. Iași, format din două ramurĭ; una izvorește din pădurea numită Gîsca și alta de sub dealul Huma, trece prin satul Budești, com. Mogoșești, pl. Stavnicul; maĭ jos de sat, unindu-se cu pîrîul Pietrosul, se varsă în scursura iazuluĭ Bîrca.

Budești-de-Jos (Lunca), *moșie* nelocuită, pl. Negoești, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Budești. Are o suprafață de 750 hect., proprietate a d-luĭ P. Chirițescu. Din totalul moșieĭ, 75 hect. se rezervă pentru fînețe.

Budești-de-Sus (Lunca), *moșie* nelocuită, pl. Negoești, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Budești. Are o suprafață de 450 hect., proprietate a d-luĭ General Manu. Din totalul moșieĭ, 40 hect. se rezervă pentru fînețe.

Budești-Ghicăĭ, *com. rur.,* jud. Neamțu, la extremitatea despre E. a județuluĭ și despre S.-E. a pl. de Sus-Mijlocul. Se mărginește la N. cu com. Bozieni și Bîrgăoani; la V. cu com. Bîrgăoani, în parte; la V. cu com. Mărgineni, și la E. cu jud. Roman, despărțindu-se în toate părțile prin limite convenționale.

Terenurile sale în parte sunt accidentate, prezintînd șira dealurilor Climești, Făureĭ și Chiliile, care străbat comuna aproape paralel cu hotarul jud. Roman; în colo sunt văĭ și podișe rodnice și prielnice culturеĭ plantelor agricole, iar pe unele locurĭ, maĭ cu seamă despre N., puțin mlăștinoase.

Este formată din satele: Budești-Ghicăĭ, Climești, Făurei, Micșunești și Tatomirești, cu o populațiune de 2446 suflete, 548 familiĭ, carĭ repartizațĭ daŭ: 2422 suflete: 1237 bărbațĭ, 1209 femeĭ; după stare civilă: 1219 necăsătorițĭ, 1060 căsătorițĭ, 167 văduvĭ, dintre carĭ 71 văduve, 3 divorțațĭ, 40 nevolnicĭ; 128 știŭ carte, 2319 nu știŭ; 1078 sunt copiĭ, dintre carĭ 562 copiĭ de sex bărbătesc, 516 copiĭ de sex femeesc; după naționalitățĭ sunt: 34 suflete străinĭ, saŭ 5 familiĭ evreești, 7 familiĭ Ungurĭ, Nemțĭ, etc.

Romîniĭ se îndeletnicesc cu agricultura și creșterea vitelor; străinĭ, în parte, aŭ angajamente la proprietarĭ, alțiĭ se ocupă c i agricultura, și alțiĭ cu negoțul. Dintre locuitoriĭ împroprietărițĭ în 1864 sunt astă-zĭ: 119 carĭ stăpînesc locurile lor însi-șĭ; 166 ca urmașĭ și 98 carĭ de și însurațĭ și cultivatorĭ de pămînt, dar încă n'aŭ nicĭ un soiŭ de împroprietărire, precum nicĭ prilejul de a moșteni după urma părinților lor legiuițĭ.

Agricultura se poate face pe o întindere de 2423 hect., 47 ariĭ.

Suhatul are o întindere de 140 hect., nutrind 2391 capete de vite, carĭ, singure din tot județul, sunt de o rasă superioară, aci prăsindu-se și crescîndu-se specia boilor și a vacilor Olandeze și Elvețiane. In această comună se maĭ află și o herghelie de caĭ.

Sunt: 560 boĭ, 285 vacĭ, 1036 oĭ, 118 caĭ, 238 porcĭ, și 154 vite micĭ cornute.

In această comună sunt: 5 bisericĭ, cu 11 deserventĭ, 5 preoțĭ, 6 eclesiarcĭ, plătițĭ din fondurile comunale cu 700 leĭ (venitul fonciar anual al pămînturilor date bisericilor, se urcă la suma de 2366 leĭ); 4 morĭ de apă; o velniță; 4 fierărиĭ; 2 rotărиĭ; o școală.

Budgetul comuneĭ e de 10802 leĭ la venitурĭ și 10703 la cheltuelĭ; numărul contribuabililor e de 543.

Comunicațiunea cu satele vecine se face prin: un drum comunal din satul Tatomirești, ce trece prin satul Făureĭ, Budești-Ghicăĭ, legîndu-se cu șo-

Hosted by Google

seaua jud. Piatra-Bozieni-Roman între kil. 25—26; prin două drumurĭ comunale ce es din precedentul, între satul Tatomirești și Făureĭ, ducînd unul prin satul Climești în jud. Roman, prin Micșunești la Hîrtești, precum și prin diferite alte drumurĭ naturale, ce leagă diversele localităților.

Budești-Ghicăĭ, *sat,* com. Budești-Ghicăĭ, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, așezat pe valea pîrîiașuluĭ cu același nume, sub coastele a treĭ dealurĭ: Făgețelul, Chiliile și Climești, între satele: Vlădiceni la V., Bozieni la N.-E., Climești și Făureĭ la S.-E., la 29 kil. 300 m. depărtare de Piatra.

Are o populațiune de 819 sufl., saŭ 182 fam., din carĭ 26 văduve, 7 nevolnicĭ Romînĭ, 3 familiĭ Izraeliți, 7 Ungurĭ, carĭ în general se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, iar Evreiĭ cu negoțul.

In acest sat se află: reședința autorităților comunale, o biserică nouă făcută de vr'o 4 anĭ, deservită de 2 preoți și 2 dascălĭ; o școală frecuentată de 42 elevĭ; 2 morĭ de apă, o velniță, 2 fierarĭ și 1 rotar.

Numărul contribuabililor este de 207.

In acest sat se face mare bîlciŭ, la 20 Iulie.

Numărul vitelor se urcă la 572 capete, dintre carĭ: 158 boĭ, 100 vacĭ, 207 oĭ, 25 caĭ, 33 porcĭ și 49 juncĭ.

Budești-Ghicăĭ (De la-), *iaz,* jud. Neamțu, în partea despre N.-V. a satuluĭ Budești-Ghicăĭ, format de scursoarea pîrîiașuluĭ din iazul Bălănești; comunică cu iazurile din com. Bozieni prin un pîrîiaș, care, după cum spun uniĭ, poartă aceeași numire, adică Pîrîul-Budeștilor, iar după alțiĭ, pîrîiașul Vlădiceni, fiind-că scursoarea iazuluĭ Bălănești trece pe teritoriul satuluĭ Vlădiceni.

Budeștilor (Dealul-), *deal,* în com. Budești-Ghicăĭ, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; formează o șiră, din care se detașează dealurile: Climești, Chiliile și Făureĭ.

Budeștilor (Pîrîul-), *pîrîiaș,* județul Neamțu, formează scursoarea iazurilor de pe partea nordică a terenurilor com. Budești-Ghicăĭ; parcurge teritoriul com. Bozieni, urmînd direcțiunea S.-V. către N.-E., pe o întindere de 150 m. și se varsă în iazul al treilea din cea din urmă comună, după ce primește din stînga pe pîrîul Soreĭ.

Budichia. (Vezĭ Dealul-Teiuluĭ, com. Roșiile, jud. Vîlcea).

Budieni, *com. rur.,* în partea de E. a plășeĭ Ocolul, jud. Gorj; e situată parte pe loc șes, parte pe deal. Este formată din 2 cătune, cătunul Budieni, unde este și reședința, și cătunul Pișteștĭ numit și Pișteștĭ-din-Deal. Se mărginește la N. cu com. Bălănești, la V. cu cătt. Bucureasa al comuneĭ Petrești-de-Vărsăturĭ, la S. cu Șasa și la E. cu com. Copăcioasa.

Numele de Budieni, se zice că i s'a dat după numele unuia din primiĭ săĭ locuitorĭ, numit Budianul, aĭ căruĭ descendenți sunt și acum foarte numeroșĭ.

Are o întindere de 1200 hect., din carĭ 205 hect. arabile, 235 hect. fînețe, 6 hect. vie, 745 hect. izlaz, pomet și pădure, 9 hect. vatra satuluĭ. Pămîntul este productiv.

Are o populație de 1430 suflete, saŭ 285 familiĭ, toți Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura, creșterea vitelor și cu lucrul de lemnărie simplă. Locuitoriĭ posedă 30 pluguri, 63 care cu boĭ, 606 vite marĭ cornute, 55 caĭ, 955 oĭ, 62 capre, 197 rimătorĭ și 30 stupĭ carĭ daŭ 16 kil. ceară.

Budgetul comuneĭ are ca venit 960 leĭ, iar cheltuelile se urcă la 930 leĭ. Contribuabiliĭ sunt 250.

Rîul Amaradia udă pămîntul acesteĭ comune, care, în timpurĭ ploioase, debordînd, pricinuește marĭ stricăciunĭ semănăturilor.

Comunicația se face prin calea ferată Filiași-T.-Jiul ce trece prin apropierea acesteĭ comunĭ avînd stație la Copăcioasa; prin șoseaua județeană Tîrgul-Jiul-Rîmnicul-Vîlcea, care trece prin mijlocul comuneĭ; prin șoseaua comunală care se detașează din șoseaua județeană de la «Fîntîna-cu-lanțul», străbate interiorul comuneĭ și merge la com. Dănești.

In comună se găsesc 10 fîntînĭ făcute de locuitorĭ.

Comuna are 1 local de primărie; 1 școală înființată, la 1879 și frecuentată de 45 elevĭ și 2 eleve, din 50 înscrișĭ.

Comuna are 4 biserici, din care 1 de zid și 3 de lemn, slujite de 2 preoți și 3 cîntărețĭ. Bisericile sunt clădite: cea de zid în anul 1870, iar cele de lemn: 1 în 1770, alta la 1820; celeĭ de a treia nu-ĭ se cunoaște data fondăreĭ fiind foarte vechiă.

Budieni, *cătun* de reședință, jud. Gorj, com. Budieni. Are o întindere de 900 hect., din carĭ 140 hect. arabile, 160 hect. fînețe, 695 hect. izlaz, pomet și tufăriș, 5 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 190 familiĭ cu 950 suflete, toți Ro-

Hosted by Google

mînĭ, din carĭ 160 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă 20 pluguri și 45 care cu boĭ, 400 vite marĭ cornute, 35 caĭ, 535 oĭ, 32 capre, 100 rîmătorĭ și 20 stupĭ cu albine.

Apele și căile de comunicație s'aŭ descris la comună.

In cătun se maĭ găsesc 1 puț și 7 fîntînĭ.

Cătunul are 2 biserici de lemn, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Budieni, *mahala,* în com. rur. Tehomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Budilovățul, *deal,* în com. rur. Breznița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Budilovățul, *mahala,* în plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți; ține de com. rur. Breznița.

Budilovățul, *pădure,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Breznița.

Budinul-Cîlciul, *trup de pădure,* pe teritoriul com. Crucea-d.-s., pl. Zăbrăuți, jud. Putna. Este proprietatea răzeșilor.

Budislavul, *munte,* în jud. Argeș, plaiul Loviștea. De aicĭ pleacă Culmea-Cozieĭ. Are o înălțime de 2397 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre.

Budișteanca, *sat,* jud. Brăila. (V. Filiul).

Budișteanca, *gîrlă,* jud. Muscel; izvorește din colinele jud. Dîmbovița, ia diferite numirĭ, după localitățile pe unde trece, udă com. Budișteni și Ciulnița, pl. Podgoria, și se varsă în rîul Argeș.

Budișteanca, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Budișteni, pl. Podgoria, jud. Muscel, compusă din stejar, fag, carpen și plop, în întindere de 75 hect.

Budișteni, *com. rur.,* pl. Podgoria, județul Muscel, la S.-E. de Cîmpulung, așezată pe ambele maluri ale rîuluĭ Budișteanca. E numită și Bogați. De la această comună pănă la Cîmpulung sunt 77 kil.

Se compune din 4 cătune: Budișteanca, Glodul, Scoicești și Pietroasa. Numele săŭ vine de la Gîrla și Schitul-Budișteni. Are o populație de 1057 locuitorĭ (650 bărbați și 407 femeĭ) cu 214 capĭ de familie, carĭ trăesc în 294 case.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură și creșterea vitelor, se maĭ ocupă cu cultura cireșilor, pepenilor, prunelor și a viteĭ. Produsul munceĭ îl desfac la București, Pitești și Găești. Stupiĭ cu albinele daŭ pănă la 41 kgr. miere. Gîndaciĭ de mătase produc pănă la 40 kgr. gogoșĭ. Porumbul se cultivă pe 96 hect.; iar țuică se fabrică pănă la 7000 decalitri pe an.

Locuitoriĭ aŭ: 210 boĭ, 17 caĭ, 247 oĭ, 154 porcĭ, 69 juncĭ și 105 vacĭ.

In comună și împrejurul comuneĭ sunt dealurile: Crîngureanca, Zamfir, Covergilor, Schitul-Budișteni, Băila-Mare și Băila-Mică.

Comuna are 233 contribuabilĭ. Venitul anual e de 2140 leĭ și cheltuelile de 2133 leĭ. Are un capital de 1154 leĭ la Casa de Depuneri.

Locuitoriĭ sunt parte moșneni, parte împroprietăriți prin legea din 1864, pe moșia Schitul-Budișteni. In raionul acesteĭ comune sunt schiturile: Budișteni și Cotroceni, ambele în ruină, și 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ, clădită de locuitorĭ.

Școala, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1080 leĭ, e frecuentată de 65 băeți și 6 fete, din numărul de 131 în etate de școală.

Știŭ carte 239 bărbați și 30 femeĭ.

Budișteni, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, jud. Muscel. Se maĭ numește și Moșneni.

Se află situat între dealurile: Crîngureanca, pe care se află vie și pădure, și dealul Zamfir unde este cimitirul satuluĭ, cu o mică bisericuță. Aci este reședința primărieĭ; școala și biserica, cu hramul Adormirea.

Gîrla Budișteanca udă cătunul spre V.

Are o populație de 380 locuitorĭ.

Budișteni, *cătun* al comuneĭ Costești, jud. Buzăŭ, cu 370 locuitorĭ și 78 case.

Budișteni, *deal,* în raionul comuneĭ Budișteni, jud. Muscel, pe care se cultivă 62,25 hect. vie.

Budișteni (Bălișoara), *moșie,* com. Costești, jud. Buzăŭ. Are 420 hect. arabile și izlaz, 15 hect. pădure, despărțită în 3 sforĭ: Ariceasca și Bălișoarele.

Budișteni, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 322 hect., pendinte de com. Budișteni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Budișteni, *fost schit* de călugărĭ, în comuna cu același nume, jud. Muscel, fondat înainte de anul 1685, de Ștefan Călugărul, care, ca mirean, purta numele de Stanciu, logofătul din Budișteni.

Hosted by Google

Acesta lăsă o mare parte din averea sa schituluĭ Budișteni, care maĭ tîrziŭ fu închinat mănăstireĭ Cotroceni, spre a fi ferit în viitor de orĭ-ce supărărĭ, și spre a-ĭ asigura, cu felul acesta, existența și înflorirea.

Din cauza releĭ administrațiĭ, schitul s'a părăsit, chiar din anul închinăreĭ sale. Călugăriĭ îl lăsară, căcĭ le lipsea pănă și existența de toate zilele.

Bisericuța, deși ruinată, servea de eclesie, iar preotul se întreținea din mila creștinilor. La anul 1838, consîngeniĭ și consăteniĭ fondatoruluĭ schituluĭ Budișteni, aŭ reclamat Domnitoruluĭ Alexandru Ghica contra egumenilor de la Cotroceni pentru reaua întrebuințare a veniturilor acestuĭ schit; reclamația lor însă n'a avut nicĭ un rezultat. Astă-zĭ este o complectă ruină. Venitul schituluĭ era de 700 galbenĭ anual.

Budoaia, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Crucea, com. Sîrca, plasa Cîrligătura, jud. Iași.

Budoaia, *pîrîŭ,* izvorește din dealul Budoaia, satul Crucea, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, și se varsă în pîrîul Bocnița, com. Sinești, pl. Cîrligătura.

Budoaia, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni, izvorește din culmea Cătăuțuluĭ, udă partea de S. a com. și merge de se varsă în rîul R.-Sărat.

Budoiul, *moșie* a statuluĭ, la N.-V. comuneĭ Băești, pl. Olțețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Budoiul, *moșie* a statuluĭ, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Polovraci, care, pe periodul 1888—93, s'a arendat cu 4200 leĭ anual.

Budoiul, *moșie,* fostă proprietate a statuluĭ, com. Tereuja, pl. Olțețul-d.-s., jud. Vîlcea, care s'a vîndut în loturĭ la locuitorĭ.

Budoiul, *pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, în întindere de 500 hect., fostă pendinte de mănăstirea Polovraci, situată în com. Sinești, pl. Olțețul-d.-s., și formată din trupurile: Dobrica saŭ Pietroasa (300 hect.) și Urzica (200 hect.).

Budrea, *sat,* jud. R.-Sărat, plasa Rîmnicul-d.-s., cătun. com. Racoviteni, așezat în partea de N. a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Budrea, pe pîrîul Budrea, la 1 kil. spre N. de cătun. de reședință, Racoviteni. Are o întindere cam de 50 hect., și o populație de 96 familiĭ, saŭ 410 suflete, din carĭ 81 contribuabilĭ; 15 știŭ carte. Este în sat o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Budrea, *deal,* jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Racoviteni, se desface din dealul Hîrboca, brăzdează partea de N. a com.; se sfîrșește în rîul Cîlnăul; e acoperit cu imașurĭ și semănăturĭ întinse.

Budrea, *pîrîŭ,* jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Racoviteni; izvorește din dealul Budrea, udă partea de N., trece prin cătunul Budrea și se varsă în rîul Cîlnăul, pe dreapta luĭ. Valea sa este frumoasă, cu malurĭ înalte și verzĭ.

Buduhala, *cătun,* al com. Șomănești, pl. Ocolul, jud. Gorj, situat spre N. de comună, și aproape de șoseaua județeană T.-Jiŭ-Severin.

Are o suprafață de 200 hect., din carĭ 30 hect. pădure, 10 hect. izlaz, 60 hect. fînețe, 100 hect. cultivabile.

Are o populație de 41 familiĭ, saŭ 180 suflete, din carĭ 35 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ aŭ 8 pluguri, 15 care cu boĭ și vacĭ, 83 vite marĭ cornute, 33 porcĭ și 41 capre.

In apropiere de acest cătun trece apa Bistrița.

Comunicația în acest cătun se face prin șosele comunale carĭ îl pun în comunicație la S. cu Șomănești, iar la V. cu Telești-d.-j., unde șoseaua comunală întîlnește șoseaua județeană T.-Jiŭ-Severin.

Buduhoaia, *pădure,* în partea de N.-V. a comuneĭ Urziceni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Buduhocea, *iaz,* pe moșia Cervicești, com. Cucoreni, jud. Botoșani, format din pîrîul Ranca. Are o suprafață de 3 hect.

Buduhocea, *șes,* pe moșia Cervicești, com. Cucoreni, jud. Botoșani; produce mult fîn.

Buduiasca, *cătun,* pendinte de com. Măgura, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, situat între văile Teleorman și Cleniță, proprietate a statuluĭ. Are o suprafață de 370 hect., din carĭ 62 hect. pădure, și ține de ocolul silvic Ghimpați. Are o biserică zidită de d-na Safta Castrișoaia, fosta proprietară, și deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

In cătun este o școală mixtă, zidită la 1861, cu 1 învățător, frecuentată de 10 băeți și 5 fete, din numărul de 42 copiĭ, în vîrstă de școală. Este o cîrciumă.

Buduila, *cătun* al comuneĭ Boziorul, jud. Buzăŭ; are 90 loc. și 26 case.

Hosted by Google

Buduioasa, *pădure,* jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., com. Oțelești; proprietatea d-neĭ Maria Hanuță.

Buduiul, *deal,* pl. Marginea-d.-s., com. Bordești, jud. R.-Sărat; se desface din Dealul-Nucilor, brăzdează partea de Vest a comuneĭ, de-a lungul pîrîuluĭ Buduiul. E acoperit cu păduriĭ și pășuniĭ.

Buduiul, *pîrîŭ,* în pl. Marginea-d.-s., com. Bordești, jud. R.-Sărat; izvorește din Dealul-Nucilor, udă V. comuneĭ, de-a lungul dealuluĭ Buduiul și se termină în rîul Rîmnul.

Budul, *sat,* în partea de S.-V. a comuneĭ Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, la distanță de 4 kil. de satul de reședință, situat pe dealul cu acelașĭ nume, pe o suprafață de 450 hect. Are o populație de 41 familiĭ, saŭ 124 suflete, din carĭ 19 contribuabilĭ. Se află pe domeniul statuluĭ Stănilești.

Acest sat a avut și el partea sa de suferință în luptele urmate între Ruși și Turcĭ în războiul de la 1711.

Budul, *deal,* în partea de V. a comuneĭ Stănilești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ; pe el se află situat satul Budul și o movilă care poartă acelaș nume.

Budulacul, *gîrlă,* ce izvorește de la N. de com. Sîngerul, plasa Podgoria, jud. Prahova, și se varsă în gîrla Cricovul, tot în raionul com. Sîngerul.

Budulanuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., comuna Florești.

Buduluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., pe teritoriul com. Mărgineni-Muntenĭ.

Buduluĭ (Valea-), *vale,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Mărgineni-Muntenĭ, situată între dealurile Secătura și Dealul-Budului.

Budurana, *pîrîŭ,* jud. Teleorman. Vara este sec. Pe timpul topireĭ zăpeziĭ și al ploilor marĭ se revarsă și înecă țarinele locuitorilor.

Budurana, *vale,* jud. Teleorman, începe din tufărișul moșieĭ Butculești, se îndreptează spre S., adîncindu-se din ce în ce maĭ mult, trece pe lîngă com. Gărăgăul, la punctul numit Fîntîna-Nouă. Ceva maĭ sus de acest punct se formează pîrîul cu acelașĭ nume, care fiind oprit în cursul luĭ, formează Eleșteul-luĭ-Dima, chiar în comuna Gărăgăul. De aci valea și pîrîul se îndreptează spre Apa-Cîineluĭ, în care se varsă, maĭ jos de cătunul Golășeĭ, la hotarul ce desparte moșia Gărăgăul de moșia Virtoapele-d.-s.

Budureasca, *gîrlă,* izvorește din raionul comuneĭ Călugăreni, trece prin com. Vadul-Săpat, pl. Cricovul, jud. Prahova, și-și continuă cursul pre lîngă comuna Mizil, jud. Buzău, după ce primește ca afluent gîrla Scheianca. Pe această vale se află puțină piatră de construcție.

Budureasca, *vale,* în jud. Buzău, com. Baba-Ana; se scurge în pîrîul Istăul; pricinuește înecurĭ în timpurile ploioase.

Budurești, *sat,* face parte din com. rur. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Are o pop. de 112 locuitorĭ (54 bărbați și 58 femeĭ). D'aci și până la cătunul Dobriceni, reședința comuneĭ, e aproape 1 kil.

Are o biserică, fondată la anul 1830 de preotul Tănase, și reparată la 1881 de Stan Boiangiul. Este situat între două frumoase păduriĭ așezate la V. și E. luĭ.

Buduroaia, *zăvoiŭ și fînaț,* pe șesul drept al Siretuluĭ, în com. Stolniceni, jud. Suceava.

Buduroaiele, *vale,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Preajba.

Buduroiul, *fîntînă,* comuna Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea. Numele îĭ vine de la un copac scorburos ce este băgat în acel izvor și prin care se scoate apă cu un vas.

Buduroiul, *pîrîŭ,* la Sudul comuneĭ Zăvideni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea; se varsă în rîul Olt.

Buduroiuluĭ (Măgura-), *măgură,* jud. Teleorman, în partea din centrul comuneĭ Dracea, spre Vest.

Budurosul, *apă,* jud. Prahova, izvorește din com. Strejnicul, și se varsă în iazul Moruzzi (Leautul), în raionul com. Negoești, pl. Tîrgșorul.

Budusluvești, *pîrîŭ,* izvorește de pe teritoriul com. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, și se varsă în gîrla Plapcica, com. Alunișul.

Bueasca, *pădure,* în plasa Ialomița-Balta, comuna Albești, jud. Ialomița, pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița. Are o suprafață de 350 hect. Esențe: știejar, ulm, anin, jugastru, salcie și plop.

Hosted by Google

Bueşti, *sat,* plasa Ialomița-Balta, pendinte de comuna Albești, jud. Ialomița. Este situat spre E., la 4 kil. de satul de reședință, la extremitatea de Nord a cîmpuluĭ Bărăganul.

Are o suprafață de 4500 hect., proprietate a statuluĭ. A fost pendinte de măn. Cernica, a fost arendată pe periodul 1883-1893 cu suma de 40100 leĭ anual.

Populațiunea e de 220 familiĭ Romînĭ și 2 familiĭ Grecĭ.

Aicĭ se află două școale primare, una de băeți și una de fete, cu un învățător și o învățătoare, retribuiți de comună. Localul școaleĭ este construit de comună.

Are o biserică zidită la 1843, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Bufneĭ (Izvorul-de-la-Piatra-), *izvor,* în județul Buzăŭ, com. Cislăul, cătun. Ungureni; începe de la Piatra-Bufneĭ și dă în rîul Buzăŭ.

Bufneĭ (Piatra-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cislăul; începe de la Bătătura-Vacilor și merge pînă în albia rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ.

Bufniței (Colțul-), *pisc,* în comuna Bădeni-Pămîntenĭ, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Buftea, *sat,* pl. Znagovul, județul Ilfov; face parte din com. rur. Bucoveni; cade spre N. de Buciumeni, pe malul stîng al rîuluĭ Colintina. Calea ferată București-Ploești taie calea națională între Buciumeni și Buftea.

Aci este un frumos castel, cu 3 etaje, într'un stil elegant; el se află în mijlocul parculuĭ, înconjurat de arborĭ seculari; maĭ este o casă de mosafirĭ, o mare moară de aburĭ.

In mijlocul uneĭ aleĭ umbroase este o cișmea cu apă bună de băut, care poartă următoarea inscripție: «Această cișmea s'aŭ ridicat de dumnealuĭ marele vornic Barbu Știrbeiŭ și s'aŭ lucrat de Hristea Tersaneliŭ cișmegiul, 1844, Iulie». — De altă parte, cu litere nouă: «Renovat de principele Al. B. Știrbeiŭ, 1888». In fundul parculuĭ este o mică capelă, în stil bizantin, sub care se află cripta în care se odihnesc Barbu P. Știrbeiŭ, fostul Domn al Țăriĭ-Romînești, Elisabeta Doamna, născută Cantacuzino, Prințul Alex. Barbu Știrbeiŭ cu soția sa Maria, născută Ghica-Comănești și maĭ mulțĭ copiĭ aĭ luĭ Alex. Știrbeiŭ.

In Buftea, în timpul războiuluĭ din 1877, s'a înființat de principesa Maria Alexandru Știrbeiŭ un spital pentru oșteniĭ răniți.

Satul, împreună cu Atîrnați și Flămînzeni, se întind pe o suprafață de 3458 hect. Proprietarul, Principele Al. B. Știrbeiŭ, are 2350 hect. și locuitoriĭ 1108 hect.

Pe moșia proprietățeĭ se cultivă 1030 hect., 15 rămîn șterpe, 1305 hect. pădure. Locuitoriĭ cultivă 1053 hect. și restul rămîn sterpe. Populația satuluĭ e de 504 locuitorĭ.

Are o școală de băeți și una de fete, frecuentate de 27 elevĭ și 20 eleve, cu carĭ statul și comuna cheltuesc anual 5056 leĭ. Ambele școale sunt sub un acoperămînt, și sunt construite în anul 1889.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ. In sat s'aŭ stabilit 13 străinĭ.

Aci este o mare fabrică de făină.

Buftea, *stație* de dr. d. fr., jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Bucoveni, pe linia București-Ploești. Se află între stațiile Chitila (7.7 kil.) și Periș (12.9 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mărieĭ e de 101.79 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 60791 leĭ, 90 banĭ.

Buftea, *pădure,* jud. Ilfov, plasa Znagovul, de 1305 hect., proprietate a Principeluĭ Al. B. Știrbeiŭ.

Buftea, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., curge prin comunele Gîrleni și Fîntînelele și se scurge în Bistrița.

Buftea. (V. Pîrîul-Cazaculuĭ, jud. Suceava).

Buftea, *vale,* jud. Bacăŭ, plasa Bistrița-d.-s., ce se întinde prin comunele Gîrleni și Fîntînelele.

Bufteĭ (Valea-), *vale,* jud. Ilfov, prin care trece pîrîul cu același nume, care alimentează balta Znagovul.

Buga, *lacul,* în com. Lisa, din pl. Marginea, jud. Teleorman.

Buga, *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Blăjani, acoperit în mare parte de viĭ.

Buga, *măgura,* în partea de S. a comuneĭ Lisa, jud. Teleorman.

Buga, *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., comuna Gulianca. Azĭ tinde să dispară, fiind necontenit arată de locuitorĭ.

Buga, *vale mică,* la N.-E. satuluĭ Nazîrul, în proprietățile locuitorilor din Nazîrul, jud. Brăila.

Bugeacul, *com. rur.,* în pl. Silistra-Nouă, jud. Constanța.

Hosted by Google

Este așezată în partea vestică a județuluĭ, la 118 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea nord-estică a plășeĭ la 6 kil. spre E. de orășelul Ostrov, reședința plășeĭ. Comune învecinate cu ea sunt: Almalîul la 6 kil. spre S.-V., Gîrlița la 5 kil. spre S.-E., Căluia la 7 kil. spre E., Ese-Chioi la 10 kil. spre S.

Hotarul amănunțit al acesteĭ comune este următorul: Plecînd de pe malul Dunăreĭ, din dreptul ostrovuluĭ Tilchia, la poalele dealuluĭ Bugeacul, și anume la o egală distanță de 2 kil. de Ostrov și Bugeacul, hotarul se îndreaptă spre S., urcă și coboară dealul Bugeacul, taie șoseaua comunală Ostrov-Bugeacul, străbate valea Bugeacul și urcă dealul pietros al Cărămizeĭ; de aci se dirige spre E., coboară dealul de maĭ sus, pe malul iezeruluĭ Gîrlița, taie acest iezer până în dreptul satuluĭ Gîrlița, de aci o ia spre N.-E. până în fața guriĭ văiĭ Cuiu-Iuc, de unde se îndreaptă spre V., ajunge pe malul laculuĭ, la locul unde începe scurgerea sa în Dunăre prin gîrla Dervent, urmează malul drept al acesteĭ gîrle, în direcțiune de la S.-V. spre N.-E., până la locul unde se varsă în Dunăre, la punctul numit Dervent; de aci se îndreaptă spre V. pe malul Dunăreĭ, pe la poalele septentrionale ale dealuluĭ Bugeacul, pe la N. de satul Bugeacul; la 2 kil. spre V. de sat ajungem la locul de unde am plecat. Forma luĭ este aceea a unuĭ dreptunghiŭ neregulat; lungimea luĭ este de 18 kil., iar întinderea totală e de 1712 pogoane saŭ 817 hect. saŭ 8 kil. p.

Se mărginește la N. cu comunele rurale Tonea și Rosetti, din jud. Ialomița, despărțindu-se de ele prin fluviul Dunărea; la E. și la S. cu com. rur. Gîrlița, separată fiind de dînsa prin iezerul Gîrlița și gîrla Dervent; la V. cu com. rur. Almalîul, de care o desparte dealul Cărămida și cu com. urb. Ostrovul, de care se desparte prin dealul Cărămida și dealul Bugeacul.

Relieful soluluĭ e în general accidentat, afară de o mică parte spre E., un șes cuprins între Dunăre, iezerul Gîrlița și gîrla Dervent, acoperit cu iarbă. Culmea dealurilor Ostrovuluĭ o brăzdează în partea vestică și centrală, și anume cele două ramurĭ ale sale: Dealul-Bugeaculuĭ (75 m.) la N. și N.-V. de-a-lungul maluluĭ dunărean; dealul Cărămida la S. și S.-V., de natură pietroasă (77 m.), ambele dominînd satul Bugeacul; sunt acoperite cu fînețe și cîte-va viĭ. Movile sunt în număr de 6, naturale, fără importanță și acoperite cu verdeață.

Cursurile de apă carĭ udă comuna, sunt: Dunărea la N., pe o distanță de 6 kil.; malurile sale sunt în general înalte și rîpoase din pricina ondulațiunilor nordice și nord-estice ale dealuluĭ Bugeacul, care se termină aproape brusc într'însa. Gîrla Dervent, ce servă de scurgere iezeruluĭ Gîrlița în Dunăre, — însă cînd apele fluviuluĭ sunt marĭ, — servă ca scurgere ale uneĭ părțĭ din apa Dunăreĭ în iezerul Gîrlița; are 3 kilom. și-ĭ servă și ca hotar estic spre comuna Gîrlița. Văĭ sunt puține; principala este Valea-Bugeaculuĭ ce vine de pe teritoriul comuneĭ urb. Ostrovul, din dealul Cărămida; o brăzdează în partea S.-V., deschizîndu-se în iezerul Gîrlița. Iezerul Gîrlița (600 hect., din carĭ 120 hect. aparțin numaĭ comuneĭ Bugeacul) se află la S. și S.-V.; are malurile la S.-V. înalte și stîncoase din cauza ramificațiilor răsăritene ale dealuluĭ Cărămida; are pește bun ce se consumă și se exportă de locuitorĭ în diferite părțĭ.

Are un singur cătun, Bugeacul, reședință, așezat în partea centrală a comuneĭ, la poalele răsăritene ale dealuluĭ Bugeacul, pe un șes ce se ridică treptat de la malul iezeruluĭ Gîrlița spre N.; cătunul se află la 200 m. spre N. de iezer, la 600 m. departe spre V. de gîrla Dervent și la 1 kil. spre S. de Dunăre. Satul are o formă lunguiață; casele sunt frumoase, bine zidite, așezate pe o lungime de 1 kil., de o parte și de alta a uneĭ uliță principale; la Vest sunt și vre-o cîte-va hect. cu viĭ.

Suprafața totală a comuneĭ e de 817 hect., din carĭ 65 hect. vatra satuluĭ cu 79 case; restul de 752 hect. aparține tot locuitorilor.

Populațiunea este de 107 familiĭ, saŭ 446 suflete, împărțită ast-fel: 225 bărbațĭ și 221 femeĭ, din carĭ 242 necăsătoriți, 188 căsătoriți și 16 văduvĭ. Din aceștia 75 știŭ carte și 371 nu știŭ; toțĭ sunt Romînĭ.

După ocupațiune sunt: 87 agricultorĭ și meseriașĭ; 3 cîrciumarĭ.

Improprietăriți sunt 87, neîmproprietăriți 15.

Budgetul acesteĭ comune este la venitурĭ de 2632 leĭ și la cheltueli de 2593 leĭ. Sunt 90 contribuabilĭ.

Căile de comunicație sunt: un drum mare ce merge la Ostrov, pe malul Dunăreĭ, trecînd pe lîngă sat și drumurĭ comunale la Oltinea, Galița și Cîlnia.

Biserică este una singură, cu hramul Sf. Atanasie, zidită și întreținută de comună; are 10

Hosted by Google

hect. de la stat şi ca deserventĭ 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Şcoală este una rurală mixtă, înfiinţată şi întreţinută de stat; are 10 hect. pămînt; 1 învăţător şi 43 elevĭ.

Bugeacul, *deal,* în judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunei rurale Bugeacul. Se desface din dealul Iapce-Bair; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E. şi brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea nord-vestică a comuneĭ. Prelungirile sale nordice se sfîrşesc în Dunăre, făcîndu-ĭ malul drept, înalt şi rîpos; cele sudice fac malul iezeruluĭ Gîrliţa înalt şi stîncos. La poalele sud-estice este aşezat satul Bugeacul. Are o înălţime de 79 m., dominînd satul Bugeacul, Dunărea şi drumurile comunale ce duc de la Bugeac la Ostrov şi Almalîul. E acoperit cu semănăturĭ şi de viile locuitorilor din Bugeacul.

Bugeacul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ Văcăreni şi pe al cătunuluĭ săŭ Gărvan. Este maĭ mult o prelungire nordică a dealuluĭ numit Dealul-cu-Monumentul; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. la N.-V. La V., la E. şi la N. este înconjurat de Gîrla-Lăţimeĭ, care are aci forma uneĭ potcoave de cal. Pe la poalele sale vestice sunt semănate cîte-va viĭ; iar la poalele estice se vede un monument în piatră comemorativ al debărcăriĭ trupelor ruseştĭ în războiul de la 1877—78. Este stîncos pe alocurea, dar maĭ mult acoperit cu fîneţe şi izlaz. Vîrful culminant este de 86^{m},2; punct trigonometric de observaţie de rangul I-iŭ. De pe acest vîrf se vede satul Pisica şi Dunărea, ce sunt la 10 kil. depărtare. Pe la ambele sale poale trec două drumurĭ vecinale: Azaclîul-Gărvan-Văcăreni şi Azaclîul-Jijila.

Bugeacul, *lac,* în pl. Borcea, insula Balta, com. Şocariciul, jud. Ialomiţa.

Bugeacul, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Bugeacul. Pleacă din pantele estice ale dealuluĭ Cărămida; se îndreaptă spre E. printre dealurile Iapce-Bair şi Bugeacul la N. şi Cărămida la V. şi S., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ. Se sfîrşeşte în iezerul Gîrliţa, la 1 1/2 kil. spre V. de satul Bugeacul. Malurile sale sunt în general joase; aproape de vărsarea sa, sunt însă înalte şi stîncoase. Apă are numaĭ cînd plouă. Este tăiată de drumul comunal Almalîul-Bugeacul.

Bugeanul, *deal,* pe care e aşezat satul Vîrlezi, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Bugeanul, *iezişor,* pe valea pîrîuluĭ Covurluiul-Sec, între com. Vîrlezi şi Jorăşti, jud. Covurluiŭ; acest iezişor se usucă la secetă.

Bugeloiul, *pisc,* la E. de com. Ţiţeşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Bugeşti, parte din *satul* Trifeşti, jud. Roman.

Bughea, *deal,* com. Bughiile, pl. Teleajenul, jud. Prahova, pe care se cultivă 1/2 hect. vie.

Bughea, *suburbie* a oraşuluĭ Cîmpulung, jud. Muscel. Coprinde satele din jurul satuluĭ cu acelaşĭ nume.

Bughea, *gîrliţă,* izvoreşte din muntele Boldul şi Zănoaga, şi după ce udă, în jud. Muscel: comunele Bughea, Godeni şi Capul-Pisculuĭ, se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe teritoriul comuneĭ Mihăeşti, cătunul Furnicoşi, servind, în partea de N., de limită între acest cătun şi cătunul Mihăeşti.

Bughea, (Izvorul-din-Hume), *izvor,* cu apă sulfuroasă, în jud. Muscel, la 5 kil. departe de Cîmpulung. Are un stabiliment de băĭ, într'o poziţie frumoasă, vizitat de mulţĭ pătimaşĭ. Drumul de la oraş la băĭ este cît se poate de plăcut, maĭ ales cînd ajungĭ pe platoul musceluluĭ, care predomină oraşul.

Bughea, *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Caragele.

Bughea, *pădure,* proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Cîmpulung, în întindere de 102 hect., plasa Nucşoara, judeţul Muscel.

Bughea, *pîrîŭ,* izvoreşte de la locul numit Piatra-Slăniculuĭ, comuna Slănicul, plasa Vărbilăul, jud. Prahova, face maĭ multe zigzagurĭ, străbate comuna Bughiile în tot lungul săŭ, trece prin com. Scăioşi, şi se varsă în rîul Teleajenul.

In acest pîrîŭ se varsă, tot în raionul com. Bughiile, gîrliţele: Bughişoara, Runcul, Găvana, Greaca, Valea-Lupuluĭ şi Valea-Vlăştenilor. In raionul comuneĭ Teişani, pl. Teleajenul, primeşte gîrlele: Muscelul şi Săraturile.

Bughea, *vălcea,* ce se varsă în gîrla Slănicul, pe ţărmul stîng, în raionul com. Slănicul, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Hosted by Google

Bughea-de-Jos, *sat,* face parte din com. rur. Bughiile, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Aci e o biserică, cu hramul Sf. Voivozĭ şi Sf. Gheorghe, fondată la anul 1813 de Damian şi Steliana din Văleni-de-Munte şi care s'a reparat de maĭ multe orĭ. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Locuitoriĭ din acest cătun s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, pe moşiile Gura-Vitioareĭ şi Bughea-d.-j.

Bughea-de-Sus, *sat,* face parte din com. rur. Bughiile, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Aci e o biserică fondată la anul 1837, de obştea locuitorilor şi alţĭ străinĭ. S'a reparat la anul 1892. Loc. din acest căt. sunt moşneni.

Bughea-de-Sus, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 45 hect., pendinte de com. Văleni, pl. Teleajenul, jud. Prahova, care împreună cu trupurile: Poiana-Laculuĭ (13 hect.), Valea-Garduluĭ şi Cotul-cu-Plopĭ (62 hect.), Obraţele, după sfoara Predealul (25 hect.), şi Runcul (40 hect.), formează pădurea Văleni.

Bugheni, *cătun,* al com. Cioranca, jud. Buzăŭ, cu 150 locuitorĭ şi 35 case.

Bugheni (Sărata-Nenciuleşti), *cătun,* al com. Monteorul, jud. Buzăŭ, situat d'alungul maluluĭ drept al pîrîuluĭ Sărata, cu 840 locuitorĭ şi 236 case.

Bugheni, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Cioranca. (V. Sărata-Bugheni).

Bugheni, *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Cioranca, pe moşia Sărata-Bugheni.

Bughiile, *com. rur.,* plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Este situată pe vălcelele Bughea şi Bughişoara, la 25 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 2 kil. de a plaiuluĭ.

Se compune din două cătune: Bughea-d.-s. şi Bughea-d.-j., avînd o populaţiune de 827 locuitorĭ (393 bărbaţĭ şi 434 femeĭ). Capĭ de familie sunt 180; contribuabilĭ 147; case de locuit 180.

In comună sunt 2 bisericĭ (în fie-care cătun cîte una), deservite de cîte un preot.

Locuitoriĭ din căt. Bughea-d.-s. sunt moşneni, iar ceĭ din Bughea-d.-j. s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşiile Gura-Vitioareĭ şi Bughea-d.-j. Eĭ aŭ 20 caĭ, 112 boĭ, 108 vacĭ, 155 viţeĭ, 25 taurĭ, 254 oĭ, 5 capre şi 298 porcĭ.

In raionul comuneĭ, pe pîrîul Bughea, e o moară.

Şcoala există în comună din anul 1890. Pănă la această dată parte din copiĭ urmaŭ la şcoala din Văleni. In 1892 s'a frecuentat de 52 copiĭ. Ştiŭ carte 14 bărbaţĭ şi 6 femeĭ.

Toată comuna are o suprafaţă de 500 hect., atît pămînt rural cît şi moştenesc.

Se fabrică aci ţuică şi vin.

Gîndaciĭ de mătase daŭ aproximativ 60 kilgr. gogoşĭ. Stupĭ cu albine sunt 65. Pămîntul nu e prielnic la toată cultura. Dintre pomĭ roditorĭ sunt: 800 merĭ, 100 perĭ, 100 duzĭ, 200 nucĭ şi 200 vişinĭ. Livezile daŭ cam 6000 care de fîn anual.

Comerciul se exercită de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la cifra de 3006 leĭ anual şi cheltuelile la 2138 leĭ.

In comună sunt şoselele: Calea-Salineĭ, a Tînguireĭ, a Penitenţeĭ şi Gura-Vitioareĭ, înlesnind comunicaţia între Văleni, Vărbilăul, Poiana, Slănicul şi Gura-Vitioareĭ.

E brăzdată de dealurile: Carabeţul, Podul-Vălenilor, Seciul, Runcul, Găvana, Tîmpa şi movila Gorganul. Piscurile poartă numele dealurilor. Pe dealurĭ se cultivă ovăz, viĭ şi pomĭ roditorĭ; parte din ele sunt acoperite cu pădurĭ saŭ servă de izlaz. Poienĭ sunt: Tîmpa şi Vlăsceni; surpăturĭ: Şerpăria şi Valea-Lupuluĭ, situate în partea de V. a comuneĭ şi Runcul şi Seciul în partea de E.

E străbătută în tot lungul săŭ de gîrla Bughea, în care se varsă gîrliţele: Bughişoara, Runcul, Găvana, Greaca saŭ Valea-Greciĭ, Valea-Lupuluĭ şi Valea-Vlăscenilor, carĭ izvoresc din interiorul comuneĭ.

Se mărgineşte la E. cu com. Văleni-de-Munte şi Olteni, la V. cu com. Vărbilăul şi Poiana-de-Vărbilăŭ, la N. cu com. Slănicul şi la S. cu com. Gura-Vitioareĭ şi Scăioşi.

Bughişoara, *gîrliţă,* izvoreşte de la E. de com. Bughiile, pl. Teleajenul, jud. Prahova şi se varsă în gîrla Bughea, tot în raionul comuneĭ Bughiile.

Bugioaia, parte din *satul* Ruginoasa, jud. Suceava.

Bugioaia, *pîrîŭ,* numit şi Pîrîul-Axinieĭ, afluent al pîrîuluĭ Dumbrăviţa, din satul Ruginoasa, jud. Suceava.

Bugiuleşti, *sat,* face parte din com. rur. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 69 locuitorĭ, 33 bărbaţĭ şi 36 femeĭ. Are o şcoala rurală.

Bugiuleşti, *sat,* face parte din com. rur. Şerbăneşti, pl. Mijlo-

Hosted by Google

cul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 366 locuitorĭ, 180 bărbați și 186 femeĭ. Ca populație școlară are 28 copiĭ.

Buhaiul, *sat,* pe moșia de asemenea numire, com. Șendriceni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ, cu 185 familiĭ, 740 suflete. Așezările sătenilor în mare sunt bune, cu livezĭ și grădinĭ. Proprietatea moșieĭ este parte a statuluĭ, — aceea care a aparținut mănăstireĭ Bîrnova din jud. Iași, — iar parte a d-lor D. Pruncu și Ionescu Iconomu.

Biserica, cu patronul Adormireĭ-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar, este de zid, făcută în 1863. Școala are 1 învățător și 60 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ e în parte bună. Sătenii împroprietăriți aŭ 687 hect. 45 ariĭ pămînt, iar proprietatea moșieĭ are 1144 hect. 32 ariĭ cîmp; 340 hect. 89 ariĭ sunt pădure și 4 pogoane vie.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Buhaiul.

Drumurĭ: acel de la Dorohoiŭ spre Hilișeŭ și calea județeană Mihăileni-Dorohoiŭ.

Această moșie, care cuprinde treĭ părțĭ: Buhaiul, Pescari și Dumbrăvița, se învecinează cu: Hănești, Hilișeul, Dersca, Lozna, Șendriceni și Trestiana.

Buhaiul saŭ **Cioflicul,** *cătun,* pendinte de com. Naipul, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. (Vezĭ Cioflicul).

Buhaiul, *deal,* pe moșia Codreni, com. Mileanca, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Buhaiul, *deal,* formează hotarul despre E. a com. Lozna și Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. Incepe din dealul Dersca, din partea de N., și trece spre S., pănă la Fîntîna-luĭ-Bostan, de unde ia numirea de Capul-Dealuluĭ; apoĭ se termină în dealul cel mare numit Cobîla, din com. Șendriceni.

Buhaiul, *deal,* prelungire a dealuluĭ Hoceni, care se întinde pe partea de S.-E. a comuna Albești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Buhaiul, *moșie,* jud. Neamțu, fără sat, pe lîngă moșiile Tărpești, Curechești, din com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul. Inainte de secularizarea averilor mănăstirești aparținuse mănăstireĭ Văraticul și a fost închinată Mitropolieĭ de Iași, starea a patra.

Buhaiul, *pădure.* (Vezĭ Rusul, deal, com. Șendriceni, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ).

Buhaiul, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiŭ, izvorește din pădurea Dersca, com. cu asemenea numire, pl. Berhometele, de la locul numit Prisaca. Curge spre E., trece prin partea de N. a satuluĭ Buhaiul, din com. Șendriceni pe lîngă șoseaua județeană Mihăileni-Dorohoiŭ, și pe la locul numit Siliștea; apoĭ, face un cot, unde se întîlnește cu pîrîul Ghilia, și, urmîndu-și cursul pe lîngă tîrgul Dorohoiŭ, se varsă în Iezer.

Buhalnița, *com. rur.,* în pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, așezată pe valea Bistrițeĭ, la Nord-Estul grupeĭ stîncoase Ceahlăul. Se mărginește la V. cu com. Hangul, la S. și E. cu com. Bicazul și Pîngărați (parte), la N.-E. cu com. Crăcăoani și Bălțătești.

Este formată din satele: Buhalnița, Izvorul-Alb, Izvorul-Munteluĭ, Lacul-Buhalnițeĭ, Poenari și Potoci, cu o suprafață de 2129 hect., și cu o populațiune de 1979 suflete saŭ 472 familiĭ (971 bărbați, 1008 femeĭ), din carĭ 182 știŭ carte și 1797 nu știŭ.

Dintre loc. împroprietăriți în 1864, sunt astă-zĭ 181 carĭ stăpînesc înșișĭ locurile lor, 59 ca urmașĭ, 4 stăpînind locurile altora. Dintre ceĭ împroprietăriți în 1878, sunt 40 carĭ posedă locurile lor, 2 ca urmașĭ aĭ celor împroprietăriți, 15 stăpînind locurile altora, 4 locurĭ rămase pe seama comuneĭ; 110 inșĭ, carĭ de și însurați și cultivatorĭ de pămînt, nu aŭ nicĭ un soiŭ de proprietate.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, plutăria și maĭ cu seamă cu creșterea vitelor.

Terenurile comuneĭ sunt maĭ mult muntoase și acoperite cu pădurĭ imense, în exploatare. Locurile pentru cultură sunt foarte restrînse.

Imașul vitelor are o întindere de 489 hect. 81 ariĭ, nutrind un număr de 6224 capete de vite, din carĭ 240 boĭ, 104 vacĭ, 4550 oĭ, 68 caĭ, 80 rîmătorĭ, 102 viței și 78 juncĭ.

In această comună se află 2 bisericĭ, cu 7 deserventĭ, — 3 preoți și 4 dascălĭ, — plătiți cu 2464 leĭ de la stat și 160 de la comună.

In com. e o școală cu 1 învățător. Sunt 14 morĭ de apă; o piuă pentru sucmane, cu 2 găvane; o piuă cu 4 găvane; de asemenea 2 fierării, 1 dulgher, 2 cojocarĭ, 1 herăstrăŭ sistematic, care taie pe vară 2000 m. c. de lemn; 7 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5243 leĭ, 20 banĭ la venitурĭ, și de 4756 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul contribuabililor: 541.

Comunicația cu satele vecine se face prin șoseaua mixtă Piatra-Prisăcani, cît și prin cursul rîuluĭ Bistrița în jos.

Hosted by Google

Buhalnița, *sat,* în jud. Iași, partea de S. a comunei Ceplenița, pl. Bahluiul. A luat numele de la pîrîul Buhalnița, ce curge prin mijlocul lui. Este situat pe valea pîrîului cu aceeași numire, între dealul Cătălina și Dealului-Vodă. Are o pop. de 188 fam. saŭ 727 loc. Romînĭ, prea puținí de origină slavă și cîți-va Evreĭ. Eĭ se ocupă cu cultura vieĭ precum și cu agricultura.

Aicĭ se află o biserică zidită de Mihail Pășcanu, vechiul proprietar, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarc, precum și o școală, înființată în 1859, frecuentată de 29 elevĭ. In sat sunt 7 morĭ de apă.

Numărul vitelor este de 1152 capete, din carĭ: 261 vite marĭ cornute, 36 caĭ, 721 oĭ și 134 rîmătorĭ.

Buhalnița, *sat,* în comuna Buhalnița, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, așezat pe valea din stînga rîului Bistrița și în dreptul gureĭ pîrîiașului Schitul-Buhalniței, între al 96—97 kil. al drumului mixt Piatra-Prisăcani, la 38 kil. departe de orașul Piatra.

Se mărginește către Nord cu curbătura ramureĭ Munților-Doamneĭ, prin care se desparte de com. Hangu; spre V. (în susul rîului Bistriței), cu satul Răpciunița (din com. Hangul); spre S. cu satul Izvorul-Alb și Poenari.

Impreună cu locurile vecinașe ce-ĭ aparțin, are o suprafață de 1136 hect. Are o populațiune de 828 suflete, saŭ 164 familiĭ, carĭ se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și în special cu plutăria; parte (în timpul verei), servesc cu anume caĭ dresațĭ, drept călăuză voiajorilor din părțile muntoase. Străinĭ sunt 7 Evreĭ, carĭ se îndeletnicesc cu negoțul.

In acest sat se află o mănăstire, care a fost populată de călugărĭ; astă-zĭ însă nu maĭ sunt de cît 2 monahĭ și 2 eclisiarcĭ. Impreună cu moșia Buhalnița, această mănăstire a fost închinată cu toate veniturile eĭ bisericeĭ Sf. Ilie din Iași, cu care la un loc a fost reînchinată Patriarhieĭ din Alexandria. Aci este reședința autorităților comunale; o școală frecuentată de 69 elevĭ. Sunt și 4 morĭ de apă.

Numărul contribuabililor e de 212.

Numărul vitelor se urcă la 2367 capete: 104 boĭ, 35 vacĭ, 1100 oĭ, 31 caĭ, 32 porcĭ, 35 viteĭ și 30 juncĭ.

Buhalnița, *sat,* jud. Neamțu. (Vezĭ Cîrnul-Bistriței).

Buhalnița, *sat.* (Vezĭ Secul-Buhalniței, sat, în com. Buhalnița, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu).

Buhalnița, *moșie,* în plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situată între moșiile Hangul, Băltățești, Potoroiul, Poenari. Aparține statuluĭ, înainte de secularizarea averilor mănăstirești a fost pendinte de mănăstirea Buhalnița.

Arenda anuală e de 12981 leĭ. Are un herăstrău cu o pînză și 5 morĭ cu cîte o pereche de pietre.

Numărul vitelor arendașuluĭ se urcă la cifra de 1176 capete, dintre carĭ: 21 caĭ, 101 vite cornute și 1054 oĭ.

Numire vechie: Buhalnița, Izvorul-Alb și Izvorul-Sec.

Buhalnița, *mănăstire,* jud. Neamțu. (Vezĭ Buhalnița, sat).

Buhalnița, *pîrîu,* izvorește de sub dealul Sticlăria, com. Ceplenița, pl. Bahluiul, jud. Iași; trece prin satele: Sticlăria, Vîrîți, Buhalnița, prin partea de Sud a satelor Ceplenița și Moara-Prefectuluĭ, apoĭ se varsă în partea dreaptă a rîuluĭ Bahluiul. Pe acest pîrîŭ se găsește multă piatră ce se scoate pentru șosele și diferite trebuințĭ. Pe dînsul se află morĭ de măcinat.

Buhalnița-Secul, *pădure,* în jud. Neamțu, în întindere de 1540 pogoane, situată pe teritoriul comuneĭ Buhalnița, plasa Piatra-Muntele. Aduce arendă anuală 1995 leĭ. (Vezĭ Buhalnița, moșie).

Buhalnițele, *pîrîiașe,* jud. Neamțu. (Vezĭ Schitul-Buhalniței, pîrîiaș).

Buhana, *moșie,* jud. Dolj, plasa Băilești, com. Galiciuica; e dată în loturĭ.

Buhana, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Băilești, com. Urzicuța, satul Urzica-Mare.

Buhăceni, *sat,* pe țărmul stîng al rîuluĭ Jijia, în partea de S. a comuneĭ Dînjeni, plasa Jijia, jud. Botoșani. Are o suprafață de 1327 hect. cu o populație de 140 familiĭ, saŭ 526 suflete, din carĭ 117 contribuabilĭ.

Toțĭ locuitoriĭ, Romînĭ, se ocupă cu agricullura și creșterea vitelor; sunt harnicĭ și avuțĭ; aspectul satuluĭ, compus din case marĭ și bine făcute, înzestrate cu multe obiecte de gospodărie, se deosebește mult de satele megieșe.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 moară cu aburĭ.

Numărul vitelor cornute este de 557, caĭ marĭ și micĭ sunt 117, oĭ 1761, mascurĭ 94; stupĭ 70.

Hosted by Google

In sat sunt 5 meseriași, 3 comercianți și 3 cîrciumĭ.

Buhăeni (Tauri), *sat,* în jud. Iași, partea despre E. a comuneĭ Șipotele, plasa Bahluiul. E situat pe dealul Buhăeni, în dreapta rîuluĭ Jijia. Inființat în 1879 cu locuitorĭ împroprietăriți, aduși din diferite localități.

Buhăeni, *deal,* pe care este situat satul Buhăeni, com. Șipotele, plasa Bahluiul, jud. Iași.

Buhăeni, *iaz,* în com. Șipotele, plasa Bahluiul, jud. Iași.

Buhăeni, *vale,* formată de dealul Buhăeni, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Buhăești, *com. rur.,* în centrul și spre N. plășeĭ Stemnicul, jud. Vasluiŭ, la distanță de 21 kil. de la orașul Vasluiŭ, de 9 kil. de Negrești, reședința plășeĭ, așezată mai mult pe văĭ și șesurĭ și udată de rîul Bîrlad. Numele îĭ vine, se zice, de la un locuitor, Nicolae Burlacul, supranumit și Buhăescu, după un buhaiŭ frumos ce avea.

Este formată din satele: Buhăești-d.-j., Buhăești-d.-mj., Buhăești-d.-s., Voinești, Uncești și Măcrești. Are o suprafață de 462 hect., din carĭ 242 hect. pădure și 32 hect. vie; cu o populație de 482 familiĭ, saŭ 2413 locuitorĭ, din carĭ 35 Evreĭ și 76 Țigani, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor. Locuitoriĭ aŭ 100 pluguri cu boĭ.

In comună sunt 4 biserici, deservite de 3 preoți și 5 cîntăreți; se află și o școală.

Comerciul se face de 16 Romînĭ și 1 străin.

Numărul vitelor e de 2018, din carĭ 1010 vite marĭ cornute, 188 caĭ, 500 oĭ și 270 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 4521 leĭ, 45 banĭ la venituri și de 4219 leĭ, 60 banĭ la cheltuelĭ.

Buhăești, *stație* de dr. d. f., județul Vasluiŭ, pl. Funduri, com. Buhăești, pe linia Vasluiŭ-Iași. Se află între stațiile Bîrzești (6.1 kil.) și Rebricea (8.7 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ e de 105m,93. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 155968 leĭ, 03 banĭ.

Buhăești, mică *moșie,* în trupul moșieĭ Sinăuți, com. Tureatca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 114 hect., 58 ariĭ cîmp și 710 hect., 5 ariĭ pădure. Este proprietatea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iași. (Vezĭ Sinăuți, sat).

Buhăești-de-Jos, *sat,* în partea de N. a com. Buhăești, plasa Stemnicul, județul Vasluiŭ, situat în înfundătura văilor Muntenești și Biserica și udat de pîrîul Buhăești, ce străbate satul de la V. spre E. Are o întindere de 460 hect. și o populație de 54 familiĭ saŭ 277 suflete, din carĭ 6 Evreĭ și 43 Țiganĭ.

In sat se află o biserică, făcută la 1792 de Ștefan Gălușcă.

Numărul vitelor e de 325: 110 vite marĭ cornute, 150 oĭ, 15 caĭ și 60 rîmătorĭ.

Buhăești-de-Mijloc, *sat,* în partea de N. a com. Buhăești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, situat în înfundătura văilor Humăria și Ruginoasa, pe o suprafață de 639 hect. Are o populație de 62 fam. saŭ 310 locuitorĭ Romînĭ, 10 Evreĭ și 9 Țiganĭ.

Este reședința comuneĭ. Are o școală înființată în anul 1865 și frecuentată de 32 elevĭ.

In partea de E. a satuluĭ este un loc numit Velnița, precum și urmele unuĭ iaz. Se zice că pe acest loc ar fi fost cînd-va o velniță.

Numărul vitelor e de 257: 130 vite marĭ cornute, 50 oĭ, 37 caĭ și 40 mascurĭ.

Buhăești-de-Sus, *sat,* în partea de N.-V. a comuneĭ Buhăești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, situat în înfundătura văilor Ruginoasa și Ernești și udat de pîrîul Buhăești. Are o suprafață de 556 hect. și o populație de 57 fam., saŭ 289 locuitorĭ Romînĭ și 11 Evreĭ.

In sat maĭ din vechime, a fost biserică și un schit de călugărițe; acum nu se cunosc de cît numaĭ urmele lor.

Numărul vitelor e de 168: 48 vite marĭ cornute, 30 oĭ, 60 caĭ și 30 rîmătorĭ.

Buhăeșul, *pîrîŭ,* ia naștere de pe teritoriul com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în pîrîul Buhaiul.

Buhlea, *deal,* în comuna Mărgineni, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, situat spre hotarul satuluĭ Itrinești.

Buhlea, *deal,* spre N.-V. de satul Ciortești, din com. Ciortești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ; sub coasta acestuĭ deal e situat și satul Crasna, tot din această comună.

Buhlea, *pîrîŭ,* izvorește din pădurea Buhlea, udă teritoriul satuluĭ Crasna, com. Ciortești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, trece prin mijlocul satuluĭ și, curgînd spre E., se varsă în pîrîul Crasna.

Buhna, *movilă,* din satul Perieni, comuna Cîrniceni, plasa Turia, județul Iași. (V. Caraiman).

Hosted by Google

Buhoanca, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dolješti, situat pe malul drept al pîrîuluĭ Buhoanca, la o depărtare de 250 m. spre E. de satul Dolješti. Are 49 capĭ de familiĭ, 76 contribuabilĭ, din 211 locuitorĭ, 54 case. Din această populație, 41 capĭ de familie (171 locuitorĭ) sunt Unguri, iar restul Romînĭ. Sunt 419 vite marĭ. Ține de parohia catolică Oțeleni. Se numea înainte și Fîrțești și chiar și astăzĭ maĭ poartă acest nume. In vechime se numea Frățești și Fîrțești. Un document de la 13 Ianuarie 1586 ne amintește de acest sat. (Vezĭ Frățești, plasa Siretul-d.-s.).

Buhoanca, *pîrîŭ,* ce curge prin jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dolješti, trece pe la E. de satul Buhoanca și, maĭ jos de acest sat, se varsă în pîrîul Albuia, de a dreapta.

Buhocelul. (Vezĭ Buhociul-mic, jud. Bacău).

Buhocelul, *pădure,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Buhoci. E foioasă; are o întindere de 164 hect.

Buhociul, *comună rurală,* plasa Siretul-d.-s., jud. Bacău, situată în valea rîuluĭ Siret, și alcătuită din 4 cătune: Buhociul-Mare, reședința, Buhociul-Mic, ambele în stînga Siretuluĭ, Satul-Noŭ, pe valea pîrîuluĭ Ulmul și Costești, pe dreapta Siretuluĭ.

Satul Buhociul se crede a fi fondat pe la anul 1802, cînd s'a numit Cerbul, după cerbul, ce se zice că s'ar fi găsit în pădurile din apropiere; iar celel'alte sate s'aŭ fondat între aniĭ 1828 și 1835 («Buciumul Romîn», anul I, pagina 525).

Moșia Buhociul a aparținut parte sfinteĭ mănăstirĭ Precista și Răducanul din Tîrgul-Ocna, supusă Sf. mănăstirĭ Treĭ-Erarhĭ (Iași), închinată și aceasta Sfîntuluĭ-Mormînt.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de pîrîul Valea-Ulmuluĭ, încărcat cu pîrîiașele Pietrăria și Știrbul, ce curg de la E. spre V., vărsîndu-se în Siret.

Se mărginește la E. cu comunele Botești și Bibirești, la S. cu com. Rușĭ, la V. cu com. Săucești și Letea și la N. cu com. Prăjești.

Are 2 școlĭ mixte: una în satul Buhociul-Mare, care funcționează de la 1865, întreținută de Stat, într'un local bun, cu 6 fălcĭ și 49 prăjinĭ pămînt; alta în cătunul Satul-Noŭ, care funcționează de la 1884, întreținută de Stat, și avînd și 40 prăjinĭ pămînt în țarină. Ambele școlĭ aŭ fost frecuentate în 1881 de 40 copiĭ, dintre carĭ 6 fete.

Sunt 3 bisericĭ: una ortodoxă, făcută de enoriașĭ și deservită de un preot și 2 cîntărețĭ și două catolice, deservite de preotul din com. Prăjești. Case de locuit sunt 542; cîrciumĭ 7.

Populațiunea numără 548 capĭ de familie saŭ 2089 suflete, dintre care 1304 Romînĭ, 16 Izraeliți și 769 Ungurĭ, toțĭ de protecțiune romînă. După felul ocupațiuneĭ se deosebesc în: 900 agricultorĭ, 17 meseriașĭ, 7 comercianțĭ, 25 cu profesiĭ libere, 40 muncitorĭ și 15 servitorĭ. Știŭ carte 149, dintre care 12 femeĭ; nu știŭ carte 1940, dincare 1016 femeĭ. Contribuabilĭ sunt 466. După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 333 locuitorĭ cu 1056 fălcĭ pămînt în țarină.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de 1933.50 hectare.

Viile aŭ 25.81 hectare.

Animale sunt: 49 caĭ, 1425 vite cornute, 509 porcĭ, 8 capre și 489 oĭ.

Totalul pămînturilor de cultură este de 1271.27 hect.

Budgetul comuneĭ, pe exercițiul 1891—92 are la venitурĭ leĭ 4572, banĭ 40 și la cheltuelĭ leĭ 3639, banĭ 73.

Stupĭ de albine se numără 101, carĭ, în 1890, aŭ dat 391173 kilgr. miere și 130391 kilgr. ceară.

Comuna este străbătută de calea vecinală neșoseluită Buhociul-Leca (Bibirești).

Distanțele: la Bacău, capitala județuluĭ, 10 kil.; la Săcuieni, reședința plășeĭ, 13 kil.; la com. Letea 6 kil.; la com. Rușĭ 11 kil.; la com. Prăjești 12 kil.; la Săucești 10 kil. și la com. Botești, 12 kil.

Buhociul, *deal,* jud. Bacău, pl. Trotușul, pe teritoriul comuneĭ Onești, situat d'a stînga Oituzuluĭ.

Buhociul, *deal,* jud. Bacău, plasa Trotușul, comuna Bogdănești; face parte din dealurile ce despart apa Slăniculuĭ de a Oituzuluĭ.

Buhociul, *deal,* în com. Băleni, pl. Zimbrul, județul Covurluiŭ, aflător între cătunele Oasele (com. Cuca) și satul Băleni.

Buhociul, *moșie,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Buhociul, despre care Th. Codrescu în «Buciumul Romîn», ne spune: «moșie a mănăstireĭ Precista și Răducanul din Tîrgul-Ocna, supusă Sf. mănăstirĭ Treĭ-Sfetitelor din Iași, închinată Sf. Mormînt în jos; are parte și d-luĭ Banul Manolachi Coroiŭ, d-luĭ paharnicul Ioan Ciușcă, care la anul 1845 cumpără 40 stînjenĭ, în prețul de

Hosted by Google

200 galbeni, de la Ileana, născută Guranda, soția lui Costantin Popa, care vinde acești stînjeni din hotarul Ruși și fundul de Bacău i Buhociul; sunt și alți mai mulți răzeși și părtași în ea. Are sat, cu o biserică, deservită de 2 preoți, 2 dascăli; 1 privilegiat, 9 căpătăieri, 9 nevolnici, 9 vădane, 1 vătav; pe lângă moșiile Bunești, Costeiul, Satul-Mare și altele, cu un număr de 160 locuitori».

Buhociul, *șes,* jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., com. Buhociul, d'a stînga Siretului.

Buhociul, *vale,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe teritoriul com. Tămași.

Buhociul-Mare saŭ **Cerbul,** *sat,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., reședința com. Buhociul. Are o școală; o biserică ortodoxă, făcută de cuvioși, deservită de 1 preot și 2 dascăli; o bis. catolică, făcută de locuitori la 1850, în care oficiază preotul din Prăjești. Are 3 cîrciumi. Capi de familie se numără 252, din 920 suflete. Animale sunt: 30 cai, 657 vite cornute, 181 porci și 5 capre.

Buhociul-Mic saŭ **Buhocelul,** *sat,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., situat în com. Buhociul. Se găsește la o distanță de 3920 m. de Buhociul-Mare. Se numără 59 capi de familie, din 193 sufl. Are o cîrciumă. Animale sunt: 140 vite cornute și 32 porci.

Buhociul-Prăjești, *moșie,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., comuna Buhociul, cu 971 fălci întindere.

Buhorelul, *deal,* în com. rur. Drăgotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Buhorelul, *vale,* în com. rur. Drăgotești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Buhușoaia, *iaz.* (V. Dorosteiul, pîrîŭ, com. Bîrlești, pl. Bahluiul, jud. Iași).

Buhușoaia, *moșie,* în com. Buhușul, jud. Neamțu. (V. Bobești, sat).

Buhușoaia, *moșie,* jud. Neamțu, numită și Buhușul. (V. Bodești-Buhușoaia, moșie în com. Buhușul, pl. Bistrița).

Buhușul, *com. rur.,* situată în capătul despre S.-E. a plășei Bistrița, la 46° 41′ 00″ latitudine bor. și la 24° 22′ 50″ longitudine Est, jud. Neamțu, formînd cu marginele sale (în parte) hotarul jud. Roman și Bacău.

Se mărginește la N. cu com. Cotișa, la V. cu com. Cândești, de care se desparte prin rîul Bistrița, la E. cu jud. Roman de care se desparte prin linie convențională, la S. cu județul Bacău, de care se desparte prin rîul Bistrița.

Teritoriul său, accidentat, este străbătut de lungi văi, formate de rîul Bistrița, pîrîul Orbicul și pl. Bosculeasa.

Este formată din satele: Buhușul (tîrgușor), Bodești, Margina și Orbicul, cu o populațiune de 3155 locuitori saŭ 649 fam., 1500 bărbați și 1655 femei, din cari, după starea civilă: 1716 necăsătoriți, 1178 căsătoriți, 256 văduvi (30 văduve), 5 despărțiți; după vîrstă: 895 băeți, 975 fete; după naționalități: 1519 străini, în mare parte Evrei; 606 știŭ carte, 2549 nu știŭ.

Dintre locuitorii împroprietăriți în 1864, sunt astă-zi 19 cari stăpînesc înșiși locurile lor; 36 ca urmași; un loc este părăsit și se stăpînește de către comună și 94 de inși, cari, sunt de și însurați și cultivatori de pămînt, n'aŭ nici un fel de proprietate.

Locuitorii sătenî se îndeletnicesc cu creșterea vitelor și agricultura; ceî din tîrgușor, cu comerciul de diferite producte alimentare, precum și cu negoțul de cherestea și cu plutăria.

Imașul are o întindere de 214 hect., 50 arii, nutrind un număr de 2326 capete de vite.

In această comună se află 1 biserică în stare bună, cu 6 deserventi, plătiți din fondurile comunei cu 2061 lei, 74 bani; o școală primară de băeți și una de fete.

Industria este reprezintată prin mai multe stabilimente, dintre care cel mai important e fabrica de postavuri înființată de răp. colonel E. Alcaz și care se află în stăpînirea moștenitorilor lui. (V. Buhușul, tîrg).

Budgetul comunei e de 18551 lei la venituri și 17794 la cheltueli.

Comunicațiunea cu satele vecine se face prin șoseaua mixtă: Piatra-Bacău, care parcurge comuna pe o întindere de 25 kil. aproximativ; prin un drum care leagă tîrgul Buhușul cu satul Blăgești, jud. Bacău, străbătînd rîul Bistrița, aproape de gura pîrîului Cotreanța; prin două drumuri, cari purced din fața ratoșului din vale a tîrgușorului Buhușul, și conduc în județul Roman, unul prin satele Orbicul-d.-j., Orbicul-d.-s., Siliștea și altul prin Bodești-Buhușoaia, Ciolpan, Mocani; precum și prin calea ferată Piatra-Bacău, care parcurge teritoriul comunei paralel cu șoseaua mixtă.

Buhușul, *tîrg,* în com. Buhușul,

Hosted by Google

pl. Bistrița, jud. Neamțu, situat la 35 kil. departe de orașul Piatra, pe dealul cu aceeași numire.

Are o populație de 2360 locuitorĭ, în cea maĭ mare parte Evreĭ, care se indeletnicesc cu comerciul, speculațiunea și industria manufacturieră.

In acest tîrg se află: reședința subprefectureĭ plășeĭ Bistrița; o judecătorie de ocol; două școlĭ primare, una de băeți și una de fete, cu o populațiune de 160 elevĭ; un oficiŭ telegrafo-poștal; o farmacie; o gară a drumuluĭ de fier dintre Piatra și Bacăŭ; 1 biserică; reședința rabinuluĭ evreesc, care se pretinde a fi urmaș din semința luĭ David, pentru care este foarte venerat nu numaĭ printre Evreiĭ din județ, ci și din țările circomvecine; maĭ multe sinagoge; un spital înființat de colonelul Alcaz.

Aci se maĭ află fabrica de postav Eugen Alcaz, ce manipulează cu un capital de 2000000 l., 250—300 lucrătorĭ, 184 mașinĭ, 51 scărmănătorĭ, 10 mașinĭ de tors, 10 pive, 3 mașinĭ de tuns, 1 de uscat lînă, 10 de vopsit și spălat, 10 de urzit, 80 de țesut, 4 de spălat postavul, 1 de uscat postavul, 3 bortace, 1 mașină cu o turbină (ambele cu putere de cîte 200 caĭ), producînd 240—250 bucățĭ de postav de 50 m. pe săptămînă.

Maĭ este: 1 fabrică de lumînărĭ de seŭ, 2 făbricĭ de oleiŭ, 1 fabrică de vacs, 3 olăriĭ, 4 căciulăriĭ, 8 croitorĭ, 1 brutar, 1 murengerie (fabrica de lumînărĭ), 2 tinichigiĭ, 1 fierărie, 1 cărătășie, 1 armurărie, 1 povarnă (fabrică de spirt), 12 ciubotarĭ.

Bîlciurĭ se țin în localitate în toată Duminica.

Numirĭ vechĭ ale tîrguluĭ: Buhușoaia, Bucureștĭ-Micĭ, Tîrgușorul.

Buhuşul, *stație* de dr. d. f., jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Buhușul, pe linia Bacăŭ-Piatra-Neamțu, pusă în circulație la 15 Februarie 1885. Se află între stațiile Gîrleni (10.8 kil.) și Podoleni (11.8 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de 201m,06. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 125385 leĭ, 40 banĭ.

Buhuşul, *deal,* jud. Neamțu, în prelungirea către S.-V. a dealurilor Siliștea. Este situat în comuna cu aceeași numire, plasa Bistrița.

Buhuşul, *moșie,* cu părțĭ, în com. Buhușul, plasa Bistrița, județul Neamțu. Aduce un venit anual de 29375 leĭ, împreună cu casele proprietățiĭ. Arendășia posedă: vite cornute, caĭ, pluguri, în valoare aproximativă de leĭ 93000.

Buicani, *mahala,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, ține de com. rur. Ponoarele.

Buiceşti, *sat,* jud. Gorj, aparținînd comuneĭ Cernădia, din plaiul Novaci. Se limitează la E. cu apa Cernădia și pădurea Curăturile, la V. cu apa Balota și la N. cu Munțiĭ Carpațĭ.

Are o întindere cam de 1200 hect., producînd aproximativ: 850 hectol. porumb, 185 decal. țuică, 185 kg. fasole, 480 kg. lînă, 1 hectol. cînepă, 13 hectol. grîŭ, 80000 kg. fîn.

Numele se zice că 'l poartă de la primul săŭ fondator Buicescu. Locuitoriĭ sunt veniți după valea Jiuluĭ. Are o populație de 162 familiĭ, cu 594 suflete, din carĭ 85 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 35 pluguri, 100 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ, 408 vite marĭ cornute, 53 caĭ, 296 oĭ, 42 porcĭ, 93 capre și 50 stupĭ.

Această comună este udată de apa Ciocădieĭ, cătunul fiind așezat pe partea stîngă a acesteĭ ape și de pîrîul Balota.

In cătun sunt 4 morĭ pe apa Balota; 25 fîntînĭ.

Poteca cea maĭ principală din acest cătun ce duce la munțĭ, este aceea ce duce din comuna Bumbești-Pițicul, trece spre N., tae plaiul cătunuluĭ, și intră în drumul Scheleĭ-Tîmpa.

In cătun se află 1 școală și primăria comuneĭ Cernădia; școala e frecuentată de 31 elevĭ din 41 înscrișĭ.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Proprietățile din acest cătun aparțin locuitorilor moșneni.

Calitatea pămîntuluĭ e mediocră, terenul fiind pietros și humos.

Buiceşti, *sat,* face parte din com. rur. Turia, pl. Oltul-d.-j, jud. Olt. Are o populațiune de 300 locuitorĭ. Aci e o biserică, fondată la anul 1770 de locuitorĭ, și reparată la anul 1830.

Buiceşti, *cătun,* în jud. Mehedinți, plasa Motrul-d.-j., ține de com. rur. Gura-Motruluĭ.

Buicliul, *baltă,* jud. Dolj, plasa Cîmpul, com. Ciuperceni.

Buila, *pisc,* pe muntele Culmea-Arnota, pe care-l udă la V. rîul Bistrița, iar la E apa Costeștilor. Cade între muntele Cocorul și piscul Arnota, în județul Vîlcea.

Buimăceni, *com. rur.,* situată în centrul plășeĭ Jijia, jud. Botoșani. Se întinde pe valea Jijieĭ și dealurile din dreapta și stînga sa.

Hosted by Google

E formată din satele: Albeşti Buimăceni, Capul-Pădurii, Crăciumeni, Jumătăţeni, Petreşti şi Sătrăreni. Are o suprafaţă de 7150 hect. şi o populaţiune de 560 familii, saŭ 2008 suflete, cu 450 contribuabili; locuesc în 453 case; locuitorii sunt Romîni, şi se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor; sunt şi 6 familii de Evrei.

Teritoriul comunei, format în cea mai mare parte din dealuri, este de bună calitate şi produce cereale în alte.

Comuna e străbătută, prin mijloc, de rîul Jijia, în lungul căruia se află aşezate satele ce compun comuna, iar şesul Jijiei este lăsat imaşuri pentru vite, al căror număr e de 8160: 3760 vite boi şi vaci, 300 cai, 450 porci, 3650 oi; sunt 226 stupi.

In partea de N. a comunei şi spre V., pe dealuri, se află păduri, care formează mai multe grupe, ce se exploatează, compuse mai mult din stejari şi cari aŭ o întindere de 673 hect.; pe coastele dealurilor ce mărginesc Jijia sunt 17 hect. vii, cari aŭ produs în 1888, 640 hectol. vin. In comună sunt 10 iazuri.

Drumurile pietruite lipsesc cu totul. Prin comună trece linia fierată Dorohoiŭ-Iaşi.

Budgetul comunei a avut la venituri, pe anul 1889/90, 6262 lei; iar la cheltueli 6153 lei, 90 bani.

Are 4 biserici, cu 2 preoţi şi 4 cîntăreţi şi o şcoală mixtă, întreţinută de judeţ, cu 1 învăţător şi 30 şcolari.

Buimăceni, *sat,* pe ţărmul stîng al Jijiei, în centrul comunei Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 892 hect. şi o populaţie de 68 familii saŭ 293 suflete, din cari 72 contribuabili.

Are 1 biserică, făcută de locuitori, cu 1 preot şi 2 cîntăreţi şi o şcoală mixtă a judeţului, cu 1 învăţător şi 30 şcolari.

Aici este reşedinţa comunei Buimăceni.

Numărul vitelor cornute este de 175; sunt 50 cai mari şi mici, 735 oi, 60 mascuri şi 50 stupi.

In cătun se găseşte 1 cîrciumă.

Bujina, *punct de hotar,* între partea de moşie a locuitorilor din com. Pleaşovul şi moşia Rîioasa, în direcţiunea despre N., jud. Teleorman.

Bujoara, *pădure,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Seaca, particulară, compusă din ceri, ulmi, jugastri, fagi. Predomină cerul.

Bujora-cu-Taura, *trupuri de pădure* ale statului, în întindere de 175 hect., formînd, împreună cu trupul Păduricea, de 100 hect., pădurea Milostea, situată în com. Milostea, pl. Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Bujorăscul, *deal,* situat la S. de com. Ciuperceni, plasa Ocolul, jud. Gorj, acoperit cu pădure. E proprietatea locuitorilor comunei Ciuperceni.

Bujorăscul, *deal* mare, în pl. Văilor, jud. Mehedinţi, peste care trece şoseaua judeţeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiŭ. Acest deal începe de la precurmătura Culmii-Frumoase, din hotarul Padeşului şi se termină în jud. Dolj, avînd cea mai mare înălţime a sa de peste 500 metri; desparte jud. Mehedinţi de jud. Gorj.

Bujorăştilor (Dealul-), *deal,* corespondent văiei cu acelaşi nume, în com. Cudalbi, jud. Covurluiŭ.

Bujorăştilor (Valea-), *vale,* pe teritoriul com. Cudalbi, plasa Zimbrul, jud. Covurluiŭ; e acoperită cu vii numeroase şi de bună calitate.

Bujoreanca, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, cät. comunei Cătunul.

Bujoreanca, *sat,* face parte din comuna rurală Tărtăşeşti, pla. Znagovul, judeţul Ilfov. E situat la Vest de Călugărul, pe şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 532 hect., cu o populaţie de 290 locuitori. D-l G. D. Vernescu are 350 hect. şi locuitorii 182 hect.

Proprietarul cultivă 190 hect. (10 sterpe, 25 izlaz, 125 pădure); locuitorii cultivă 165 hectare, restul rămîn sterpe.

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi. Comerciul se face de 2 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 161 şi al celor mici de 394.

Bujoreanca, *cătun,* pendinte de com. Flămînda, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca, situat pe dealul Cîlniştea, proprietatea d-lor fraţi Alexandrescu.

Are o suprafaţă de 950 hect., din cari 60 hectare pădure de stejar.

In 1864 s'aŭ împroprietărit 69 locuitori, foşti clăcaşi, dîndu-li-se 207 hect.

Venitul total al moşiei este de 14000 lei.

Bujoreanul (Asan-Aga), *cătun,* pendinte de comuna Răsuceni,

Hosted by Google

pl. Marginea, jud. Vlaşca. (Vezĭ Asan-Aga).

Bujoreanul, *fîntînă,* pe şesul Crasna, jud. Fălciŭ, lîngă pîr. cu acelaşĭ nume, în faţa satuluĭ Cordeni, com. Vineţeşti, plasa Crasna. (V. Cordeni, sat).

Bujoreanul, *loc arabil,* în com. Tudor-Vladimirescu, jud. Tecuciŭ, pe o întindere de 849 hect., 16 ariĭ, proprietatea d-luĭ Verona; se întinde spre E. pănă în Lunca-Geruluĭ.

Bujoreanul, *pădure particulară,* supusă regimuluĭ silvic, ce se află pe moşia Bujoreni, com. Bogdăneşti şi Bujoreni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Bujoreni, *com. rur.,* pl. Cozia, jud. Vîlcea, compusă din 5 cătune: Bujoreni, Malul-Alb, Olteni, Lunca şi Mosoroasa. E situată pe Valea-Oltuluĭ, la 3 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 10 kil. de a sub-prefectureĭ.

Are o populaţie de 1043 loc. (535 bărbaţĭ şi 508 femeĭ), în care intră şi 8 familiĭ de Ţigani; sunt: 230 capĭ de familie; 240 contribuabilĭ şi 230 case.

Sunt 2 bisericĭ: una în căt. Olteni, zidită la anul 1831, şi a doua în căt. Bujoreni, zidită la anul 1812.

Locuitoriĭ se ocupă numaĭ cu agricultura şi desfac produsele lor la R.-Vîlcea.

In comună sunt: 11 caĭ, 80 boĭ, 130 vacĭ, 235 oĭ şi 170 porcĭ.

Un număr de 124 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit după legea din 1864 pe 417 hect. pămînt, pe moşia statuluĭ şi pe alte două moşiĭ particulare.

Şcoala există în comună de vr'o 10 anĭ. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 21 copiĭ, din numărul de 115 în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 55 bărbaţĭ şi 15 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1404 leĭ.

Vatra satuluĭ are 65 hect., iar comuna, cu izlaz cu tot, 417 hect.

Cînd recolta e productivă se fabrică aci pănă la 3500 decal. de ţuică.

Venitul şi cheltuelile comuneĭ se urcă la cîte 1200 leĭ anual.

Şoseaua naţională Rîmnicul-Rîul-Vaduluĭ străbate partea de Est.

Se mărgineşte la N. cu com. Gura-Văieĭ şi Bogdăneşti, la S. cu oraşul Rîmnicul-Vîlcea, la Est cu judeţul Argeş, de care se desparte prin rîul Oltul, şi la V. cu comunele Vlădeşti şi Olăneşti.

In partea de N.-V. a comuneĭ sunt dealurile Pleşea şi Purcăreţul.

Luncile se numesc: Glămcile, Toporanul, Bradul şi Dobranul.

O parte din moşie s'a vîndut în 7 loturĭ la 7 locuitorĭ.

Bujoreni (Bujoreşti), *sat,* cu 20 familiĭ pe malul stîng al Teleormanuluĭ, jud. Argeş, pl. Cotmeana. Face parte din comuna rur. Vulpeşti. Moşia Bujoreni, de aproape 1200 pogoane, aparţine d-luĭ George I. Lahovari.

Bujoreni, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Slobozia-Zorleni, spre N.-E. de satul Zorleni. Populaţia sa e cuprinsă în acea a satuluĭ Zorleni. A fost jefuit, împreună cu satele vecine, de către armatele polone pe la anul 1667, în timpul domnieĭ luĭ C. Cantemir.

Bujoreni, *sat.* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Cade în partea de S. a comuneĭ, pe şoseaua naţională Rîmnicul-Vîlcea-Rîul-Vaduluĭ. Are o populaţie de 205 locuitorĭ, 103 bărbaţĭ şi 102 femeĭ. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 19, 8 băeţĭ şi 11 fete, din carĭ urmează numaĭ 3. E la distanţă de 1 kil. de satul Olteni, reşedinţa comuneĭ.

Aci e o biserică cu hramul Sf. Nicolae, preînoită de Preda Bujoreanul, «în zilele—scrie pe pisanie — înălţatuluĭ nostru împărat Alexandru Pavlovicĭ, aflîndu-se Episcop al Nouluĭ Severin D. D. Nectarie, anul 1812, August în 19 şi la anul 1866 s'a preînoit al doilea».

Bujoreni, *deal,* în raionul comuneĭ Bujoreni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 11 hect., 50 ariĭ vie.

Bujoreni saŭ **Gurani,** *trup de moşie,* nelocuit, fost al familieĭ Lapati, trecut în urmă în posesiunea Principeluĭ B. Ştirbeiŭ odată cu moşia Pietroşani; este azĭ întrupat la această din urmă. E situat la S.-V. moşieĭ, în pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Bujorescu, *insulă* în Dunare, în dreptul comuneĭ Fîntînelele, jud. Teleorman. Are o întindere ca de 12 hect. şi este acoperită cu zăvoiŭ de salcie, plop şi catină.

Bujorescu, *pichet militar,* pentru paza frontiereĭ, pe marginea Dunăreĭ, în jud. Teleorman, în dreptul insuleĭ Bujorescu de la care şi-a luat numele; poartă No. 14.

Bujoreşti, *cătun,* în plasa Tîrguluĭ, com. Antoneşti, jud. Teleorman. Populaţiunea luĭ este

Hosted by Google

de 287 suflete, din carĭ 44 contribuabilĭ.

Bujoreşti, *moşie*, jud. Teleorman, între comunele Licuriciul şi Antonești, proprietate a d-luĭ Constantin Politimos.

Bujorul, *com. rur.*, în pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, reședința acesteĭ plăşĭ, la depărtare de 54 kil. de la Galați. Situată în mijlocul jud. Covurluiŭ, pe văile Chinejeĭ şi Covurluiuluĭ, această comună se mărginește la N. cu com. Băneasa şi Jorăşti, la E. cu com. Vlădeşti, la S. cu Fîrțăneşti şi la V. cu Băleni şi Vîrlezi.

Pe teritoriul Bujoruluĭ curg pîraiele Covurluiul-Sec, Covurluiul-cu-Apă şi Chineja, cărora le corespund văile respective. Maĭ sunt şi alte văĭ maĭ micĭ, precum : Rădiciul, Miloaia, Bujorul, Velichea, Vălcica-Draga, etc. Dealul cel maĭ însemnat e Piscul-Săreĭ.

Bujorul este una din cele maĭ importante com. rur. ale jud. Covurluiŭ, atît în privirea întinderei teritoriuluĭ cît şi a populațiuneĭ, precum şi a instituțiunilor ce posedă. Ea numără 5 cătune, carĭ, după aşezarea lor în direcție sud-nordică, sunt: Puțichioaia, Umbrărești, Tîrgul-Bujor, reşedința, Golăşei şi Moscu. Locuitoriĭ se împart ast-fel: în Tîrgul-Bujor sunt bezmănarĭ; în Puțichioaia şi Golăşei, foştĭ clăcaşĭ; în Umbrărești, parte foştĭ clăcaşĭ, parte răzeşĭ; în Moscu numaĭ răzeşĭ. Numărul total al contribuabililor e de 492, familiĭ sunt 743, cu 2747 suflete, din carĭ: 1411 bărbațĭ, 1336 femeĭ; 1365 necăsătoriți, 1247 căsătoriți, 133 văduvĭ, 2 divorțațĭ; 276 cu ştiință de carte, 2471 fără. Populația izraelită se cifrează la 77 suflete.

Suprafața întreagă a teritoriuluĭ acesteĭ comune se socoteşte la 10918 hect., din carĭ 4730 hect., 44 ariĭ, pămînt arabil, 2742 hect., 75 ariĭ, imaş, 188 viĭ, 2288 pădure, 107 hect., 25 ariĭ, vetrele satelor şi 67 hect., 21 ariĭ, teren netrebnic. Din teritoriŭ, 7430 hect. aparțin proprietățeĭ marĭ, reprezintate prin moşiile particulare: Golăşei (Pităroaia), Puțichioaia, Urecheşti, Umbrărești, aceasta în 4 trupurĭ aparținînd la 4 proprietarĭ, şi Armeneasca; restul de 3389 hect. sunt ale sătenilor. Dintre instalațiile gospodăreştĭ ale proprietarilor marĭ, se disting între primele ale județuluĭ Covurluiŭ cele de la moşiile Golăşei, ale d-luĭ Lascar Catargiŭ, fost primministru şi fost locotenent Domnesc; Puțichioaia, ale d-luĭ Paraschiv Sechiari, şi Moscu, ale d-luĭ G. Fulger. Osebit de aceasta, la Golăşei, alăturea chiar cu tîrguşorul Bujor, ce aparține aceleiaşĭ moşiĭ, pe o colină încîntătoare, ce dominează întreaga regiune, este un castel prea frumos al d-luĭ şi d-neĭ Lascar Catargiŭ, cu admirabile grădinĭ, cu lac artificial. Castelul cu grădina ocupă o întindere de teritoriŭ de 12 fălcĭ; lacul artificial se găseşte în partea din valea apusană a grădineĭ; e format din apele pîraielor şi izvoarelor vecine; are peşte şi se poate umbla pe el cu barca; în mijlocul luĭ se află o mică insulă legată cu podeț de uscat.

Terenul acesteĭ comune în multe părțĭ e năsipos; în Puțichioaia e chiar o carieră de pietriş, exploatată de județ.

Producția agricolă se cifrează în total la 93059 hectol., iar pe speciĭ: 21792 hectol. grîŭ, 22500 secară, 12042 orz, 2784 rapiță, 28878 porumb, 4186 ovăz, 624 malaiŭ, 72 cînepă şi 180 in.

Statistica vitelor prezintă cifrele următoare: boĭ 1353, vacĭ 1151, caĭ 182, armăsarĭ 13, oĭ 7740, capre 180, porcĭ 428; în total 10747 capete.

Pe lîngă agricultură şi creşterea vitelor, locuitoriĭ de aicĭ se ocupă şi cu cultivarea viilor; în Tîrgul-Bujor însă sunt maĭ mulțĭ neguțătorĭ micĭ, în maioritate Evreĭ. La Moscu este o moară cu foc; sunt şi cîte-va morĭ de vînt.

Budgetul comuneĭ are la veniturĭ de 12519 leĭ 65 banĭ şi la cheltuelĭ de 11506 leĭ 44 banĭ. Dările directe anuale către stat, județ, comună şi camera de comerciŭ se ridică în total la 18833 leĭ 40 banĭ.

Bisericĭ sunt 4: Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ (vechiă şi deteriorată), în Golăşei; Sf. Dimitrie, în Umbrărești (tot vechiă); Sf. Gheorghe în Puțichioaia (de curînd construită); şi Sf. Voevozĭ, în Moscu (zidită în 1882); bisericile aŭ pămînt rural, afară de cea din Moscu, ca una ce e într'un sat răzăşesc. După împărțirea parohiilor din 1888, com. Bujorul, afară de cătt. Puțichioaia, care e alipită la Fîrțăneşti, formează o parohie, cu catedrala Adormirea, deservită de un preot paroh, un preot ajutor şi 5 cîntăreți.

Şcolĭ asemenea sunt 4: 1 de băeți în Golăşei, 2 mixte în Puțichioaia şi Moscu şi 1 de fete în T.-Bujor; cea din Golăşei are 46 elevĭ din 64 înscrişĭ, cea din Puțichioaia are 29 elevĭ din 32 înscrişĭ, cea din Moscu are 35 elevĭ din 45 înscrişĭ şi cea de fete din T.-Bujor are 21 eleve din 30 înscrise.

Pe lîngă reşedința subprefecturei plăşeĭ Prutul şi a mediculuĭ respectiv, în T.-Bujor se află şi un biuroŭ telegrafo-poştal, întreținut de județ, un spital

Hosted by Google

rural al statuluĭ cu 40 paturĭ, înfiinţat în 1890, în locul uneĭ infirmeriĭ judeţene de 15 paturĭ, ce a existat maĭ înainte.

Bujorul (Tîrgul-), *tîrguşor,* reşedinţa com. Bujorul, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, format din două şiruri de căsişoare lipite în mare parte una de alta şi aşezate de ambele laturĭ ale şoseleĭ judeţene ce-l străbate. Numără 29 familiĭ cu 156 suflete, din carĭ 17 familiĭ cu 77 suflete Evreĭ, restul Romînĭ.

Terenul, pe care e situat acest tîrguşor, aparţine moşieĭ Golăşei; pentru acest teren locuitoriĭ plătesc bezman. Are o şcoală de fete; biuroŭ telegrafo-postal; un spital, şi e reşedinţa sub-prefectureĭ şi a mediculuĭ plăşeĭ.

Bujorul, *com. rur.,* situată în partea S.-V. a judeţuluĭ Vlaşca, la hotarul Teleormanuluĭ, pl. Marginea. La această comună se unesc rîurile Vedea şi Teleorman şi daŭ în Gîrla-Mare, care apoĭ dă în Dunăre. Este situată pe proprietatea Petroşani a principeluĭ D. B. Ştirbeiŭ. Distanţa de la Giurgiu e de 37 kil., iar de la Stăneşti, reşedinţa plăşeĭ, de 22 kil.

In 1887, în această comună, se află 240 contrib. saŭ 1200 sufl. In 1888, 282 contrib. saŭ 1196 suflete.

Venitul comuneĭ în anul 1886 era de leĭ 5475, iar cheltuelile de 5218 leĭ. In 1887 venitul era de 3297, iar cheltuelile de 3149 leĭ şi în 1888 venitul de 4458, iar cheltuelile de 4119 leĭ.

In 1887 s'a arat pe această comună suprafaţa de 1520 hect. cu diferite cereale, în deosebĭ grîŭ, porumb, rapiţă şi orz.

Aci se cresc gogoşĭ de mătase.

Se află 66 hect. cu viĭ.

In 1864 s'aŭ împroprietărit 145 locuitorĭ foştĭ clăcaşĭ pe 598 hectare.

In 1888 se aflaŭ în această comună: 436 boĭ, 100 bivolĭ, 252 vacĭ, 396 caĭ, 3528 oĭ şi 150 rîmătorĭ.

Aci este o biserică zidită la 1839, şi care la 1869 s'a reparat de Principele Dim. Ştirbeiŭ. Are hramul Sf. Dumitru; e deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; depinde de parohia Petroşani.

In comună se află o şcoală mixtă cu 4 clase, făcută de zid şi în bună stare.

Sunt 5 cîrciumĭ.

Prin comună trece şoseaua judeţeană Giurgiŭ-Zimnicea. Este departe de Giurgiŭ de 27 kil., de Alexandria de 28 kil., de Bucureşti de 89 kil.

In această comună sunt 2 pichete pentru paza hotarelor despre Bulgaria.

Sunt maĭ multe pîlcurĭ de pădure de salcie şi ostroave carĭ se află descrise la Petroşani.

La capul moşieĭ trece Drumul-Untuluĭ, drum pe care treceaŭ Turciĭ ce locuiaŭ raiaua Giurgiuluĭ ca să negustorească în judeţ.

Bujorul, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-j., de pe ţeritoriul comuneĭ Răcătăul.

Bujorul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Turcoaia şi pe al cătunuluĭ Turcoaia. Este maĭ mult o prelungire nord-vestică a dealuluĭ Caracicula, de pe teritoriul comuneĭ Cerna. Se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. la N.-V.; brăzdează partea centrală a plăşeĭ şi cea de E. a comuneĭ. Este despărţit de dealul Priopcea printr'o vale cam rîpoasă, pe malurile căreia merge drumul judeţean Cerna-Măcin. Natura luĭ pe alocurea este stîncoasă. Este acoperit parte numaĭ cu fîneţe şi păşunĭ. Pe la poalele luĭ occidentale merge drumul comunal Satul-Noŭ-Măcin.

Bujorul, *lac,* pe teritoriul com. Alimăneşti, pl. Siul-d.-s., judeţul Olt. Se zice că s'a numit astfel, după numele uneĭ plante numite bujor, care creştea sălbatică pe o mare întindere în jurul laculuĭ.

Bujorul, *loc cu izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Măgireşti, de pe muntele Mădărzăul, de unde îşĭ are obîrşia pîrîul Ruja.

Bujorul, *loc cu izvoare,* judeţul Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul comuneĭ Buhociul.

Bujorul, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Chiojdeni, în partea de N. a comuneĭ; face parte din culmea dealuluĭ Măgura. Este acoperit cu păduriĭ şi păşunĭ. Vara se aşează pe dînsul multe stîne de oĭ.

Bujorul, *pîrîŭ,* com. Oţeleni, pl. Mijlocul, judeţul Fălciŭ. (V. Rogoza).

Bujorul, *pîrîŭ,* ce se varsă în Rîul-Doamneĭ, pe teritoriul com. Corbi, căt. Sboghiţeşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel.

Bujorul, *vale,* com. Oţeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Bujoruluĭ (Măgura-), *măgură,* la E. com. Slobozia-Mîndra, jud. Teleorman.

Bujoruluĭ (Valea-), *vale,* aflătoare în comuna cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ.

Hosted by Google

Bujorului (Valea-), *vale,* jud. Vlașca, începe din moșia Uzunul, de la căt. Buturugari și se varsă în apa Cîlnișstea, o dată cu valea Găveni, luînd la gura eĭ numirea de Valea-Uzunuluĭ, după satul Uzunul, prin care trece.

Bularul, *izvor,* com. Tîrgșorul-Vechiŭ, pl. Tîrgșorul, județul Prahova.

Bulatanul, *pîrîiaș,* jud. Neamțu, izvorește dintre ramurile munților Raicu și Petru-Vodă; curge printre dînsele, în direcțiune S.-E., pănă în dreptul satuluĭ Coroiul, teritoriul com. Călugăreni, plasa Piatra-Muntele, unde se unește cu pîrîiașul Bargilele și apoĭ cu pîrîiașul Coroiul, formînd ast-fel pîrîul numit Largul.

Bulătăul, *baltă,* în județul Iași, pădurea Prisăcani, pl. Branișstea, formată din vărsarea Prutuluĭ.

Bulăul, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Obîrșia. Are o întindere de 40 hectare. E compusă din arborĭ foioșĭ.

Bulba, *rîŭ,* în plaiul Cloșani, jud. Mehedinți; își ia naștere din s. Proitești, apoĭ unindu-se cu maĭ multe pîraie, formează lacul numit Zătonul, în com. rur. Ponoarele; de aci, ascunzîndu-se sub Dealul-Ponoareĭ, trece pe sub podul natural de piatră din această com., și izvorește de odată, în rîŭ mare, de sub niște stîncĭ de piatră, din locul numit Valea-Găineĭ; își urmează cursul spre Baia-de-Aramă, pe care o udă în trecerea sa, primind aci în stînga doĭ afluenți: Ieruga, ce trece prin curtea mănăstireĭ Schitul-Baia-de-Aramă și Izvorul-cel-Mare, ambele cu apă foarte curată și bună de băut; își continuă cursul prin Lunca-Băeĭ; la satul Tarnița se împreună cu rîul Brebina, aruncîndu-se în Apa-Motruluĭ, la satul Apa-Neagră, din com. rur. Negoești.

Acest rîŭ a servit la punerea în mișcare a mașinelor carĭ extrăgeaŭ arama din minele Băeĭ-de-Aramă. Pe acest rîŭ se află: morĭ și pivĭ.

Bulbac, *numire,* ce se dă viroageĭ Făureĭ, jud. Brăila, înainte de a intra în acest județ, din județul Buzăŭ.

Bulboanele, *bălți adînci, săpături,* în gîrla cea săpată pe teritoriul comuneĭ Fîntînelele, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Bulboasa, se numește partea dealuluĭ Fundătura, ce se prelungește de la satul Micleștĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, pănă în dreptul satuluĭ Chircești.

Bulboasa, *deal,* se întinde la Vestul com. Oșești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, despărțind-o de satul Fîstîci.

Bulboasa, *vale,* se întinde în partea de E. a satuluĭ Chircești, com. Micleștĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Bulboci, *bălți,* pe teritoriul moșieĭ Brehueștĭ, com. Brehueștĭ, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Bulbucani, *sat,* în partea de Vest a com. Gropnița, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe coasta de S. a dealuluĭ Crucea. Se zice, că după poziținea loculuĭ ce este ridicată saŭ bulbucată, și-a luat numele satul, chiar de la prima luĭ formațiune. Are o populație de 135 familiĭ, saŭ 572 locuitorĭ Romînĭ.

In fața satuluĭ se află iazul Bulbucani, format din pîrîul Jijioara. Are o biserică de lemn, făcută la 1864, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Vite sunt în număr de 2510 capete, din carĭ: 545 vite marĭ cornute, 1253 oĭ, 133 caĭ și 579 rîmătorĭ.

Bulbucani, *iaz,* în partea despre E. a com. Belcești, pl. Bahluiul, jud. Iași. Servește de hotar între această comună și satul Bulbucani, din com. Gropnița, pl. Copoul.

Bulbucata, *com. rur.,* compusă din cătunele: Bulbucata, Făcăul și Găștești-Cotenĭ, situată în pl. Neajlovul, pe coasta dreaptă a văiĭ Neajlovuluĭ, jud. Vlașca. Depărtarea cea maĭ mare a cătunelor între ele este de 4 1/2 kil. Com. e departe de Bucureștĭ de 38 kil., de Giurgiu de 45 kil., iar de Obedeni, reședința plășeĭ, de 14 kil. Este o șosea județeană, ce duce la Obedeni.

In 1887 se aflaŭ în această comună 254 contribuabilĭ, saŭ 1455 suflete.

Venitul comunal în 1886 era de leĭ 8081, iar cheltuelile de 4838 leĭ. In 1887 venitul era de 3809 și cheltuelile de 3316 leĭ.

S'a cultivat în 1887 o suprafață de 1200 hect. cu diferite cereale.

In 1888 se aflaŭ 31 hectare, 50 ariĭ, acoperite cu viĭ. Sunt pometurĭ multe.

In 1888 s'a cultivat aci de către 104 locuitorĭ, suprafața de 97 hect., 11 ariĭ, cu tutun, care aŭ produs 43478 kilgr. tutun, în valoare de leĭ 36350. Aci a fost cea maĭ mare producție a anuluĭ aceluia din întregul județ, după com. Căminească și Letca-Nouă.

In com. sunt 3 biserici, de-

Hosted by Google

servite de 2 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ, constituind o parohie. In 1888 s'aŭ oficiat la toate bisericile din această comună 86 botezurĭ, 10 căsătoriĭ şi 42 înmormîntărĭ.

Aci este o şcoală mixtă, cu 4 clase, de zid, făcută de curînd, la care, în 1888, aŭ urmat 50 băeţĭ şi o fată; după lege trebuia să urmeze 62 băeţĭ şi 17 fete; este condusă de un învăţător.

In 1888 se aflaŭ aci 652 boĭ şi vacĭ, 206 caĭ, 2007 oĭ şi capre şi 135 rîmătorĭ.

In această com. sunt 6 cîrciumĭ.

Este un petic de pădure, în cătunul Bulbucata, de 101 hect.

Se află o moară cu turbine, pe apa Neajlovuluĭ.

Bulbucata (Velea), *cătun,* pendinte de com. Bulbucata, situat pe coasta dreaptă a Neajlovuluĭ, plasa Neajlovul, judeţul Vlaşca.

Proprietate a d-luĭ Dr. I. Niculescu.

Moşia are o suprafaţă de 1630 hect.

La 1864 s'a dat la 115 locuitorĭ, foştĭ clăcaşĭ, suprafaţa de 450 hect., rămînînd 1200 hect. Are un petic de pădure de ştejar de 101 hect.

Venitul moşieĭ pe 1888 a fost de 40000 leĭ.

Şcoala comunală a com. Bulbucata se află în acest cătun. S'a făcut în anul 1887, după testamentul vechiuluĭ proprietar Petre Niculescu, care a lăsat un fond de 100000 leĭ pentru construirea şi întreţinerea şcoaleĭ, numind executor testamentar pe d-l Dr. I. Niculescu, din Bucureşti.

Pe apa Neajlovuluĭ s'a construit de curînd un făcăŭ sistematic.

Aci este o biserică, zidită la 1856, cu hramul St. Ştefan, deservită de un preot şi 2 cîntăreţĭ; în 1888 s'aŭ oficiat aci 56 botezurĭ, 7 căsătoriĭ şi 22 înmormîntărĭ.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Bulbuceni, *sat,* jud. Dolj, plasa Jiul-d.-s., com. Poiana, împrăştiat, situat pe dealul Icleanul, la 4 kil. N.-E. de Poiana-d.-s., unde e reşedinţa comuneĭ. Are 697 suflete, 363 bărbaţĭ şi 334 femeĭ. Locuesc în 117 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Poiana-d.-j., ce este la 7 kil. depărtare. Ştiŭ carte 40 locuitorĭ. In sat sunt 2 bisericĭ de lemn. Sunt 3 meseriaşĭ: 1 fierar, 1 rotar şi 1 cărucer.

Bulbuceni, *deal,* jud. Gorj, în partea de E. a comuneĭ Şipotul, vine în prelungire despre N. şi merge spre S. în toată întinderea cătunelor Şipotul şi Spahiĭ.

Este acoperit de pădure, cu esenţe: de cer, gorun şi puţin fag. Este proprietatea statuluĭ.

Bulbuceni, *moşie* particulară, judeţul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Poiana, în satul Bulbuceni, aparţine moşnenilor. Are pădure pe dînsa.

Bulbuceni, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Poiana, pe moşia Bulbuceni. Aparţine moşnenilor. Esenţe: de stejarĭ, ulmĭ, fagĭ şi jugastri; predomină stejarul.

Bulbuceni, *rîuleţ,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Poiana, ce se varsă pe dreapta rîuluĭ Cocorova; curge prin valea Bulbuceni.

Bulbuceni, *vale,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Poiana, prin care curge rîul Bulbuceni.

Buldişul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşin, care udă satul Curiţa şi se varsă în pîrîul Curiţa.

Bulea, Livezeni şi Petreşul, *păduri* particulare, supuse regimuluĭ silvic, aflate pe moşia Măldăreşti, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Buleandra, *pădure,* jud. Dorohoiŭ, pe moşia Darabani, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-j., spre N. de tîrguşorul Darabani; se află crescută în mijlocul cîmpuluĭ. Această pădure dimpreună cu pădurile Grozava şi Podriga, tot de pe această moşie, are o suprafaţă de 270 hect.

Bulerca, *movilă,* la 2 kil. spre S. de satul Ruşeţul, jud. Brăila, între movilele Giurgiul şi Gemenele.

Bulerca, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, pe hotarul despre com. Măneşti; se scurge în rîul Slănicul.

Bulercii (Muchia-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă, pe hotarul despre com. Măneşti; goală şi izlaz.

Buleta, *sat,* face parte din com. rur. Bîrseşti, pl. Ocolul, judeţul Vîlcea. Are o populaţie de 271 locuitorĭ (141 bărbaţĭ şi 130 femeĭ). Inainte de 1883 forma singură o comună sub numele de com. Buleta, iar de la această dată s'a alipit la Bărseşti.

Este situată pe valea Buleta, la 9 kil. de Rîmnicul-Vîlceĭ

Are o biserică, fondată la anul 1838, de preotul Ion şi alţĭ locuitorĭ.

Hosted by Google

Buleta, *vale,* formată din scurgerea apelor după piscurile: Ciobea și Rarișul, com. Bîrsești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, care, după ce udă com. Bărsești, se varsă în rîul Oltul, la punctul numit Sevestreni, comuna Mihăești.

Bulgarul, *sat,* face parte din com. rur. Bragadiru-Bulgarul, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S.-V. de Bragadirul, pe țărmul drept al rîuluĭ Ciorogîrla, în apropiere de îmbucătura acestuĭ rîŭ cu rîul Răstoaca.

Se întinde pe o suprafață de 290 hect. și are o populație de 200 locuitorĭ. D-na Elena Miclescu are 182 hect., din care cultivă 137 hect. (43 sunt izlaz și 4 vie). Locuitorĭi au 108 hect.

Numărul vitelor marĭ e de 102 și al celor micĭ de 120.

Bulgaruluĭ (Iazul-), *iaz,* pe teritoriul satuluĭ Glăvănești, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iași.

Bulgaruluĭ (La-Podul-), *han,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginead.-s., comuna Voetin; la lacul unde pîrîul Coțatcul taie șoseaua națională R.-Sărat-Focșani; numit ast-fel de la un fost hangiŭ bulgar.

Bulgaruluĭ (Puțul-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, căt. Halești, însemnat printr'o cruce și un puț, făcute în amintirea faptuluĭ, că aci aŭ fost oprite reliquele Sf. Filotea, în anul 1875, cînd aŭ fost transportate la schitul Ciolanul.

Bulgaruluĭ (Valea-de-la-Podul-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ Cîșla; izvorește din poalele nordice ale dealuluĭ Tăușan-Tepe; se îndreaptă spre N. avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E. și brăzdează partea apusană a plășeĭ și pe cea mijlocie a comuneĭ; trece pe la poalele dealuluĭ Cîșla, pe la răsărit de comuna Cîșla, taie șoseaua națională Tulcea-Isaccea-Măcin, între kil. 5 și 6, și, după un curs de 6 kil., merge de se varsă în mlaștina stufoasă din Sudul gîrleĭ Somova; pe valea sa trec două drumurĭ comunale: Cîșla-Cataloĭ și Cîșla-Frecățeĭ. Cursul săŭ este foarte încet; malurile sale sunt joase și acoperite cu verdeață.

Bulgănoaia, *vălcea,* jud. Teleorman, de la Sud spre Estul comuneĭ Lisa, în direcțiunea satuluĭ Vînători; străbate pe la colțul viilor Lisenilor și se pierde spre satul Vînători.

Bulgăreasca, *trup de moșie* a statuluĭ, pe teritoriul comuneĭ Slăvești, jud. Teleorman; are pe dînsa și pădure; face parte din proprietatea statuluĭ numită Slăvești-Zlotești.

Bulgăria, *localitate* acoperită de țarine, pe moșia Stolniceni-Prăjescu, jud. Suceava.

Bulgărie (La-), *grădine* de legume, pe moșia Sireței, județul Suceava.

Bulhacele, *iaz-baltă,* format din izvoare pe pămîntul locuitorilor Hulubul-Noŭ, com. Trușești, pl. Jijia, jud. Botoșani; are o întindere de 35 hect.

Bulhacul, *băltiță,* formată de vărsăturile Prutuluĭ, pe teritoriul com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Bulhacul, *baltă,* formată din izvoare și din ploĭ, pe moșia Codreni, com. Mileanca, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Bulhacul, *baltă,* pe teritoriul comuneĭ Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Bulhacul, *deal,* pe moșia Durnești, com. Durnești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Bulhacul, *deal,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Chiliĭ, spre N. de satul Buciumi.

Bulhacul, *deal,* în com. Preutești, jud. Suceava, îmbrăcat cu pădure de fag.

Bulhacul, *iaz,* format din Pîrîul-Țiganuluĭ, se află în fața curțeĭ din satul Corlăteni, com. cu asemenea numire, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Bulhacul, *iaz,* pe teritoriul satuluĭ Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, pe Dealul-Urzicanilor.

Bulhacul, *pîrîŭ,* izvorește de pe teritoriul satuluĭ Andrieșeni, comuna Epureni, pl. Turia, județul Iași, și se varsă în Iazul-dela-Odaie.

Bulhacul, *vale,* pe moșia Durnești, com. Durnești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Bulhacul-de-lîngă-Curte, *iaz,* format din rîul Jijia, în centrul comuneĭ Trușești, pl. Jijia, județul Botoșani, pe proprietatea statuluĭ; are o întindere de 14 hect.; conține mult pește.

Bulhacul-Mare, *lac,* în partea de E. a com. Gura-Bohotia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, pe șesul Jijieĭ, în suprafață de 2 hectare.

Hosted by Google

Bulibeşti (Cantonul-), *pădure,* jud. Neamţu, situată lîngă Petricani-d.-j., în com. Petricani, pl. de Sus-Mijlocul. Este proprietatea statuluĭ şi se arendează cu suma de 4931 leĭ.

Buliga, *sat,* în plasa Borcea, pendinte de com. Cocargea, judeţul Ialomiţa. Este situat pe lunca braţuluĭ Borcea, sub coasta Bărăganuluĭ, la 5 kil. spre E. de satul de reşedinţă. E satul cel maĭ despre E. al plăşeĭ. Poartă numirea şi de Buliga-Tîmbureştĭ.

Populaţiunea satuluĭ este de 94 familiĭ Romînĭ, 2 fam. Ţigani şi 1 familie Grecĭ, saŭ 487 locuitorĭ, cu 183 bărbaţĭ, 181 femeĭ şi 123 copiĭ.

Aci este o biserică construită la 1856, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Vite sunt: 125 caĭ, 396 boĭ şi 507 oĭ.

Buliga, *deal cu viĭ,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; ţine de com. rur. Bresniţa.

Buliga, *pichet* No. 7 al comp. a 2-a din regim. 18 Dorob., jud. Gorj; se află situat pe dealul Copita; se mărgineşte la N. cu Zănoaga şi Streaja, la S. cu Văraticele, la E. cu Scărişoara, iar la Vest cu rîul Şuşiţa. Poteca, ce se priveghează de acest pichet, vine de la satul Vulcanul, intră în ţară pe la Tabla; de aci, scoboară Zănoaga la pichetul Buliga, unde e şi vama. Construcţia e de lemn, compusă din o cazarmă şi o bucătărie, cameră pentru oficer şi o cancelarie. De aci, poteca ia direcţia S. pănă la Schela, trecînd peste dealurile: Copita, Văraticele, Poiana-luĭ-Mihaiŭ şi Plaiul-Scheleĭ; iar de aci la reşedinţa companieĭ a 2-a, care e la T.-Jiŭ, se urmează şoselele comunale ce leagă comunele: Schela, Horezul, Cartiul, Curtişoara şi Turcineşti. Apoĭ dă în şoseaua naţională T.-Jiŭ-Bumbeşti. Buliga e trecătoarea cea maĭ importantă din judeţ. Patrularea între Buliga şi Dealul-luĭ-Frate se face pe poteca ce trece pe dealurile: Zănoaga, Dealul-Ruguluĭ, Uruzul, Streaja, Culmea-Cartianuluĭ, Carpenul şi apoĭ pe Plaiul-Vălarilor pănă la Dealul-luĭ-Frate, unde este şi pichet. Această potecă poate fi străbătută de patrupede încărcate. Intreţinerea se face cu greutate. Comunicaţia se întrerupe pe timpul ierneĭ, din cauza zăpezeĭ. Alte direcţiĭ pentru construirea de potecĭ nouă nu există. Cele vechĭ s'ar putea îmbunătăţi.

Buliga (Schitul-), *sçhit,* cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în Piteşti, jud. Argeş, pl. Piteşti; a fost întemeiat la 1741 de jupîn Martin Cupeţul şi jupîn Petru Buliga, carĭ se află înmormîntaţĭ aicĭ, împreună cu familiile lor. Acest schit era metoh al Sf. Mitropoliĭ din Bucureşti. Biserica este în proastă stare; asemenea şi clădirile dimprejur. După secularizare s'a redus la biserică de mir, şi pentru întreţinerea cultuluĭ divin se înscrie anual în budgetul statuluĭ o sumă de 1838 leĭ. Serviciul divin se face de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser. In casele mănăstireştĭ s'a instalat actualmente cazarma de dorobanţĭ din Piteşti.

Această biserică, atît prin stilul săŭ arhitectonic cît şi prin picturile interioare ale bisericeĭ, nu prezintă nicĭ un interes artistic. Tronul arhieresc, aflat în biserică, merită singur oare-care luare aminte ca obiect de artă.

Bulihariul, *munte,* pl. Tazlăul-d.-j., jud. Bacăŭ, pe teritoriul comuneĭ Berzunţul.

Bulija, jud. Muscel. (Vezĭ Maioreasca).

Bulimaculuĭ (Movila-), *movilă* şi *punct trigonometric,* în jud. Buzăŭ, com. Gherăseni, pe moşia Sudiţi.

Bulimandrelul saŭ **Bulimandrul-Mic,** *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, situat lîngă Bulimandrul-Mare.

Bulimandrul, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul satuluĭ Berzunţul.

Bulimandrul-Mare, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, pe limita satelor Plopul şi Păgubeni.

Bulimandrul-Mic, jud. Bacăŭ. (Vezĭ Bulimandrelul).

Bulimanul, *sat,* cu 50 familiĭ, jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Vitomireşti-Trepteni. Are o biserică cu hramul Sf. Dumitru, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Buloaea, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Răcea, comuna Miroslava, plasa Stavnicul, jud. Iaşi, şi se varsă în ochiul Bîrca, din şesul Bîrca.

Buloaea, *vălcică,* pe dealul Răcea, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, unde se zice că ar fi fost maĭ înainte satul Ciurbeşti. După o pestilenţă, locuitoriĭ, cîţĭ aŭ rămas din Ciurbeşti, aŭ înfiinţat satul pe locul unde se află astă-zĭ.

Bulţul, *vîrf de munte,* din Cul-

Hosted by Google

mea-Făgărașuluĭ, județul Argeș, plaiul Loviștea.

Buluc-Orman, *pădure* însemnată, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ghiuvegea și Parachioi; acopere ramificațiile nordice ale dealuluĭ Capuschioi-Bair; se întinde până pe malul E. al văeĭ Satischioi-Ceair, și cel V. al văeĭ Ghiuvenli-Ceair. Are o întindere de 220 hect. Esențe principale sunt: fag, mesteacăn, carpen, etc. Pe la Estul eĭ trece drumul județean Ostrov-Cuzgun, iar pe la S. drumul Velichioi-Parachioi.

Bulucul, jud. Putna. (V. Bolocul).

Buluĭ, *deal,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., pe teritoriul com. Băsăști.

Bulumetele, *petec de pădure,* pe proprietatea Glavaciocul, pendinte de com. Fierbinți, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, în ocolul silvic Cîrtojani.

Bulumezi, *pîrîŭ,* izvorește din jud. Ialomița, pe lîngă Satul-Noŭ, și se varsă în Valea-Vînătă, spre S. de căt. Sulimanul, pl. Mostiștea, jud. Ilfov.

Bulumezi, *vale,* în pl. Cîmpuluĭ, com. Ștefănești, jud. Ialomița. Pe această vale se află satul Ștefănești.

Bulumezi, *vale,* jud. Ilfov, prin care curge pîrîul cu același nume.

Buluviţa, *numire vechiă* a satuluĭ Ștefănești, pl. Cîmpuluĭ, județul Ialomița.

Bulzeşti, *com. rur.,* în pl. Amaradia, jud. Dolj, la 28 kil. N.-E. de Craiova și la 2 kil. de reședința plășeĭ, com. Melinești. Situată pe malul drept al rîuluĭ Frățila și la poalele dealuluĭ Murgașul.

Se învecinește la N. cu com. Gorunești, din com. Vîlcea, la S. cu com. Oculești-Vîlcea, iar la V. cu com. Balota.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealul Murgașul și de Dealul-Bulzeștilor; pe limita de S. a comuneĭ, la poalele Dealuluĭ-Bulzeștilor, se întinde valea numită a Bulzeștilor, prin care curge pîrîul cu același nume.

Comuna este udată de rîul Frățila, ce merge pe teritoriul acesteĭ com. în direcția N.-E.-S.-V. In dreptul acesteĭ comune, pe rîul Frățila, se află un podeț de lemn. Micĭ pîraie formate din ploĭ îșĭ aŭ scurgerea în rîul Frățila.

Comuna se compune din 4 cătune: Bulzești, care e cătunul de reședință, Gura-Raculuĭ, Năstășești și Seculești.

In comună sunt 3 bisericĭ: una în cătunul Seculești, zidită la 1848, serbează hramul Sf. Paraschiva; una în cătunul Bulzești, zidită în anul 1851, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ; a 3-a în căt. Năstășești, făcută din lemn, la anul 1852, serbează hramul Intrarea-în-Biserică.

Fie-care biserică are cîte un preot și cîte un cîntăreț.

Se află o școală mixtă în cătunul Gura-Raculuĭ; are 1 singur învățător; este întreținută de comună și funcționează de la anul 1859. Localul de zid, a fost construit cu cheltuiala comuneĭ.

In anul 1892—93, școala a fost frecuentată de 93 copiĭ veniți din cătunele: Bulzești, Năstășești, la 3681 m. depărtare de școală, Seculești, la 3582 m. depărtare de școală.

Populațiunea comuneĭ este de 1545 sufl., din carĭ, după legea rurală din 1864, sunt 58 împămînteniți.

Casele sunt făcute din bîrne; 58 numaĭ aŭ grădină.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 7000 pogoane, din carĭ 3000 pogoane arabile, 2000 pogoane izlaz, 2000 fîneață și vatra satuluĭ.

Moșia de pe teritoriul comunal se numește Bulzești; aparține locuitorilor împroprietăriți la 1864.

Locuitoriĭ îșĭ duc productele la orașul Craiova; duc cereale și importă cele necesariĭ caseĭ. Transportul îl fac pe calea județeană, ce duce la Craiova pe o lungime de 1 kil. în comună.

In comună sunt 7 cîrciumĭ, din care: 2 în cătunul Bulzești, 1 în cătunul Gura-Raculuĭ, 2 în Năstășești și 2 în Seculești.

Animale sunt: 2880 capete, din carĭ 85 caĭ, 897 vite marĭ cornute, 1367 oĭ, 314 porcĭ și 217 capre.

Contribuabilĭ sunt 273.

Budgetul comuneĭ pe exercițiul 1893—94 a fost de 4070 leĭ la venitură și de 3406 la cheltueli.

Bulzeşti, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Bulzești. E situat pe pîrîul Frățila, la 8 kil. N. de Murgașul. Aci e reședința primărieĭ. Are 284 sufl., 154 bărbați și 130 femeĭ. Locuesc în 94 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Cîrstulești. In 1892—93 aŭ urmat 12 băeți. Cu vîrsta de școală sunt 24 copiĭ, 18 băeți și 6 fete. Știŭ carte 10 bărbați.

Șoseaua județeană, care leagă Bulzești de Craiova, înlesnește comunicația acestuĭ cătun.

Bulzeşti, *numire vechiă* a satuluĭ

Hosted by Google

Boghești, comuna cu același nume, jud. Tecuciŭ.

Bulzești, *deal,* jud. Dolj, pl. Amaradia, pe care este așezată com. Bulzești.

Bulzișa, *loc de izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașin, de unde își are obîrșia pîrîiașul Bulzișul.

Bulzișul, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, care curge pe teritoriul comunelor Mănăstirea-Cașin și Cașinul. Izvorește de la localitatea numită Bulzișa și se varsă în pîrîul Curița, pe dreapta.

Bulzul, *izvor,* com. Bărbătești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, care, cu izvoarele: Pătrunsa și Tisa, formează rîul Otăsăul.

Bulzul, *munte,* în pl. Cloșani, jud. Mehedinți, acoperit cu brazi, din carĭ se face șindrilă pentru învelitul caselor.

Bulzul, *ostrov,* în Olt, la S. de căt. Călinești, pl. Cozia, județul Vîlcea, numit ast-fel pentru că maĭ de mult, — spune o legendă din localitate, — a fost o iarnă grea și, la Sf. Gheorghe, venind un preot de peste Olt, de la comuna Racovița, a trecut Oltul pe ghiață, în dreptul acestuĭ ostrov. După ce a servit la biserică, luînd un bulz de caș, a trecut înapoĭ Oltul, tot prin dreptul acestuĭ ostrov și a stat preotul, împreună cu alt om, și aŭ mîncat bulzul de caș pe pod de ghiață și spre ținere de minte despre acea iarna grea s'a numit acest ostrov «al-Bulzuluĭ».

Bulzul, *pisc,* pe muntele Piscul-Bulzuluĭ, com. Filipești-de-Pădure, pl. Filipești, jud. Prahova, la poalele căruia e pădurea proprietaruluĭ.

Bulzul, *pichet de graniță,* în pl. Cloșani, jud. Mehedinți.

Bulzul, *pîrîŭ,* în pl. Cloșani, județul Mehedinți, izvorește din muntele Bulzul și se varsă în apa Cerneĭ pe partea dreaptă. In acest pîrîŭ se găsesc păstrăvĭ.

Bulzul, *plaiŭ,* jud. Mehedinți, ce duce, de la apa Cerna, la vîrful munteluĭ Bulzul și altor munțĭ.

Bumbaculuĭ (Colțul-), *mlaștină,* puțin întinsă, din jud. Constanța, pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Harman, situată în partea nordică a plășeĭ și cea sud-estică a comuneĭ; e înconjurată de toate părțile de promontoriul saŭ capul Midia. Se pare a fi o rămășiță din întinsa pînză de apă ce acoperă aceste locurĭ, cînd lacul Sinoe era unit cu Marea și nu forma de cît un golf al săŭ; solul dobrogean ridicîndu-se, apa s'a retras, rămînînd icĭ și colo băltoace, carĭ s'aŭ transformat în mlaștinĭ, carĭ cu timpul vor dispare din cauza evaporațiuneĭ.

Bumbarul (Dealul-Bănetuluĭ), *colină,* în județul Buzăŭ, între comunele Mănești și Mînzălești, parte goală, parte acoperită de izlaz și puțină pădure.

Bumbata, *sat,* în partea de S.-E. a com. Lunca-Banuluĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat în șes pe malul drept al Prutuluĭ, pe o suprafață de 1072 1/2 hect. Are o populație de 59 fam., 230 suflete, din carĭ 45 contribuabilĭ.

Satul este înconjurat de mlaștinĭ și expus adese-orĭ la inundațiĭ. Moșia este proprietatea epitropieĭ spitalelor Sf. Spiridon din Iași, căpătată prin donațiune.

Aicĭ este un punct sucursal de trecătoare în Rusia. Se cultivă 5 hect. de vie.

Bumbata, *luncă,* spre V. de satul Bumbata, com. Lunca-Banuluĭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Bumbăcioaia, *vale,* în pl. Borcea, com. Dichiseni, județul Ialomița.

Bumbești, *cătun,* jud. Gorj, pe malul stîng al rîuluĭ Galbenul, la S. de Ciovei și la V. de Poenari; aparține comuneĭ Bumbești-Piticul.

Are o suprafață de 1177 hect. Se produce anual cam 950 hectol. porumb, 18 hectol. grîŭ, 2 hectol. cînepă, 162 kg. fasole, 354 kg. lînă, 820 decal. vin, 15 decal. țuică, 2000000 kg. fîn și 10 kg. ceară.

Are o populație de 46 familiĭ, 130 suflete, din carĭ 27 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 10 pluguri, 20 care cu boĭ, 320 vite marĭ cornute, 68 caĭ, 236 oĭ, 28 capre și 52 rîmătorĭ; 22 stupĭ.

Pe la partea de N. a acestuĭ cătun trece șoseaua Tîrgul-Jiŭ-Horezul.

Prin cătun maĭ trece și pîrîul numit Apa-Neagră.

In cătun se găsesc 2 morĭ pe apă și 2 joagăre.

Are 1 biserică zidită de locuitorĭ.

Bumbești, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Ghermănești, în partea de E., com. Ghermănești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Bumbești-de-Jiŭ, *com. rur.,* în partea de V. a plaiuluĭ Novaci, jud. Gorj, și sub poalele plaiurilor din munțĭ numite Plaiurile-

Hosted by Google

Bumbeștilor. E situată pe malul stîng al Jiuluĭ și parte în albia sa. E formată din 2 cătune, cătunul Bumbești-de-Jiŭ, unde e și reședința și cătunul Bîrlești. Se mărginește la N. cu Plaiurile-Bumbeștilor, la V. cu comuna Schela, din pl. Vulcan, la S. cu com. Tetila, și la E. cu com. Mușetești. Se zice, că numele ĭ-ar fi venind de la un vechiŭ locuitor, anume Bumbul, care-și păștea oile pe aci.

Are o întindere cam de 1800 hect., din carĭ 285 hect. arabile, 275 hect. fînețe, 10 hect. pomet și viĭ, 1222 hect. pădure și izlaz, în munte, unde pasc vara tot soiul de vite, 8 hect. vatra satuluĭ; toate aparțin locuitorilor, carĭ sunt moșneni și carĭ se întind pănă la hotarele țăreĭ.

Producțiunea se urcă aproximativ la 425 hectol. porumb, 55 hectol. grîŭ de primăvară, 3 hectol. fasole, 600 decal. vin, 300 decal. rachiŭ, 1000 kg. brînză, 800 kg. lînă și 10000 kg. fîn.

Are o populație de 320 familiĭ, 1288 suflete, din carĭ 233 contribuabilĭ, toțĭ ocupîndu-se cu agricultura, creșterea vitelor, sădirea pomilor roditorĭ și a vieĭ, lucrul de lemnărie, precum: scînduri, șindrilă, etc.

Locuitoriĭ posedă 45 pluguri, 70 care cu boĭ, 9 căruțe cu caĭ, 1360 vite marĭ cornute, 139 caĭ, 1976 oĭ, 955 capre și 1279 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitur leĭ 2000; iar la cheltuelĭ leĭ 1900, banĭ 78.

Apele cele maĭ principale ce udă această comună, sunt: rîul Jiul și Sadul, afluentul Jiuluĭ. Podurĭ peste aceste ape sunt: Puntea Bumbești-Porcenĭ, construită de locuitorĭ și podul peste Sadul, al șoseleĭ naționale ce duce spre frontieră, construit de stat.

Comunicațiunea comuneĭ se face prin: șoseaua națională Tîrgul-Jiŭ-Petroșani; prin șoseaua comunală, care străbate comuna de la N. la S.; printr'o altă șosea comunală, ramificația celeĭ de sus, și care duce în șoseaua națională de la cătunul Bîrlești. Maĭ sunt 3 drumurĭ ordinare, și anume: unul, din cătunul Bîrlești, duce la com. Gruiul și cătunul Arșani; altul, din Bumbești, în șoseaua națională; al 3-lea, drumul pe mărginea Saduluĭ ce se desparte de șoseaua națională, de la confluența acestuia cu Jiul, merge paralel cu rîul și duce în munțĭ la pichetul Gloabele; maĭ este o potecă, care merge pe plaiul Bumbeștilor și duce în muntele Trîntorul și de aci la pichetul Curmătura și muntele Paltinul.

In comună sunt 4 puțurĭ și 8 fîntînĭ.

Ca stabilimente industriale sunt: 3 joagăre pentru fabricat blănĭ, scîndurĭ, etc., 2 morĭ de măcinat și 2 pive pe apa Saduluĭ; 2 cîrciumĭ.

Are un local de primărie și o școală publică, frecuentată de 70 elevĭ și 8 eleve, din 82 înscrișĭ.

Are 2 biserică deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți. Nu se găsește nicĭ o inscripție, care să arate datele fondăreĭ lor, dar după spusele locuitorilor bătrînĭ, bisericile ar fi fondate înainte de anul 1800.

Din această comună, spre N., începe defileul numit Lainici, care duce spre frontieră, avînd o întindere de 29 kil., urmînd țărmul stîng al Jiuluĭ; în parcursul pănă spre frontieră este o șosea împietrită, din carĭ numaĭ 5 kil. lipsesc spre a atinge marginea țăreĭ. La 14 kil., la N. de Bumbești, defileul se lărgește puțin, lăsînd pe dreapta-ĭ o frumoasă poiană, în mijlocul căreia este schitul Lainici, zidit de doamna Paianu din cătunul Porceni; schitul are 1 stariț, 7 călugărĭ, 1 diacon și 1 paracliser. De la schit spre hotar și la o depărtare de 8 kil. pe stînga Jiuluĭ, este sucursala vamală Păiușiul-Lainici ce ține de vama Buliga; are un supraveghetor; aci e și pichetul Lainici, păzit de 1 sergent și 3 soldați aĭ companieĭ 5-a din regimentul 18 dorobanțĭ.

La o distanță de 1 oră spre N. de schitul Lainici, se află schitul Locurile-Rele, fondat de preotul Dinu Cartianu.

Pe dreapta rîuluĭ Jiul, în sus de comună, la 2 kil., se găsesc ruinele cetățeĭ numite Catina, făcută, se zice, din timpul Dacilor.

La confluența Saduluĭ cu Jiul, și pe malul drept al acestuia, se văd niște ziduri în ruină; locuitoriĭ spun că aci ar fi fost o cetățue zidită de Turcĭ înainte de anul 1710. E maĭ probabil însă, că ea să fi fost zidită de Austriacĭ, pe cînd posedaŭ Banatul Oltenieĭ.

La distanța de 4 kil. la N. de schitul Lainici, și pe malul stîng al Jiuluĭ, se află locul numit Băile, unde se crede că ar fi fost odinioară băĭ, și unde se văd și maĭ multe gropĭ în formă de cuptoare. In susul acesteĭ comune, pe la locul numit Fîntîna-din-Plaiŭ, se văd din distanță în distanță, ruinele unuĭ drum, care se crede, că duceaŭ la acele băĭ.

Tot aci, la locul numit Băile, s'a găsit de către locuitorĭ niște săgețĭ și alte obiecte antice.

Bumbești-de-Jiŭ, *cătun,* județul Gorj, reședință a comuneĭ Bumbești-de-Jiŭ, are o întindere de

Hosted by Google

1300 hect., din carĭ 150 hect. arabile, 150 hect. fînețe, 5 hect. viĭ și pomet, 195 hect. pădure și izlaz pentru pășunea vitelor, și 5 hect. vatra caselor, toate proprietățĭ ale locuitorilor carĭ, se întind pănă la hotar.

Are o populație de 185 familiĭ, saŭ 750 suflete, din carĭ 121 contribuabiliĭ, toțĭ Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura și lucrul lemnărieĭ. Locuitoriĭ posedă 20 pluguri, 40 care cu boĭ, 9 căruțe cu caĭ, 803 vite marĭ cornute, 89 caĭ, 1467 oĭ, 576 rîmătorĭ și 868 capre.

In ce privește școala, drumurile și apele, vezĭ Bumbești-de-Jiŭ, comună.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Bumbești - Pițicul, *com. rur.,* din plaiul Novaci, jud. Gorj, situată la S. comuneĭ Cernădia. Se învecinează la E. cu Poenari, la V. cu Dîrligei și Pociovalișstea, la S. cu Zorlești și Prigoria și la N. cu Cernădia. Este formată din 5 cătĭ. și anume: Bumbești-Pițicul, Ciovei, Sitești și Lupești.

Are o întindere de 1415 hect., din carĭ 800 hect. ale proprietățiĭ și 615 ale moșnenilor; dintr'acestea sunt 400 hect. arătura, 350 hect. livezĭ, 3 hect. pădure și 2 hect. viĭ.

Producția anuală e de cam 1766 hectol. porumb, 400 kgr. fasole, 2600 decal. vin, 47 decal. țuică, 1134 kgr. lînă, 42 hectol. grîŭ, 400000 kgr. fîn; sunt 70 stupĭ, carĭ daŭ 30 kgr. ceară.

Are o populație de 200 familiĭ, saŭ 750 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 39 pluguri, 148 caĭ, 904 vite marĭ cornute, 756 oĭ, 191 rîmătorĭ, 80 capre, 120 care cu boĭ și 5 căruță cu caĭ.

Venitul comuneĭ este de 2038 leĭ, iar cheltuelile de 1631 leĭ.

Comuna este udată de rîul Baia-de-Fĭer (Galbenul).

Prin comună trece șoseaua T.-Jiŭ-Horezul.

In comună sunt 8 morĭ pe apă, 28 fîntînĭ și 4 joagăre.

Comuna are 4 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Bumbeteĭ (Șesul-), *șes,* județul Fălciŭ. Este partea din Șesul-Prutuluĭ ce se află în raionul satuluĭ Bumbata, comuna Lunca-Banuluĭ, pl. Prutul.

Bumbi saŭ **Bunghi,** *sat,* în com. Pîncești, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman.

Bumbueni, *com. rur.,* jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 26 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefectureĭ, și la 23 kil. de Pitești. Se compune din 4 sate: Bumbueni, Gogoșari, Siliștea și Lăngești, avînd peste tot 195 fam. saŭ 890 loc., toțĭ Romînĭ. In com. sunt: 2 bisericĭ, una în Bumbueni și alta în Lăngești, deservite de 3 preoțĭ, 2 cântărețĭ și 2 paracliserĭ; o școală primară rurală. Budgetul com. pe anul financiar 1882-83 a fost de 1857 l. 71 b. la venitурĭ, și de 1775 l. la cheltuelĭ.

După o publicație oficială (1887), această comună numără 194 contribuabilĭ, și are un budget de 2281 l. la venitурĭ, și de 1230 l. la cheltuelĭ.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 544 vite marĭ (492 boĭ și vacĭ, 52 caĭ) și de 1834 vite mărunte (1545 oĭ, 15 capre și 274 rîmătorĭ).

Bumbueni, *sat,* cu 110 familiĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. cu același nume. Aicĭ este reședința primărieĭ. In sat este o biserică cu hramul Adormirea, deservită de doĭ preoțĭ, un cîntăreț și un paracliser.

Bumbuești, *sat,* cu 537 loc., jud. Argeș, pl. Loviștea; face parte din com. rur. Boișoara; Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de un preot și un cîntăreț.

Buna, *deal,* se prelungește din com. Bereasa, în com. Telejna, printre pîraiele Telejna și Chioaia și se termină în dreptul satuluĭ Telejna-d.-j., despre E., aproape de iazul pronumit Gălușca. Pe culmea acestuĭ deal se află satul Boțoaia, față în față cu satul Bereasa, jud. Vasluiŭ.

Bunaica, *deal,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, pe care este așezată mahalaua Bunaica.

Bunaica, *mahala,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna; ține de com. rur. Larga.

Bunca, *moșie,* fără sat, situată pe lîngă moșiile Bîrcu-Goșmanĭ și Bîrjoveni. Odinioară a făcut parte din cuprinsul jud. Neamțu, iar acum se află în jud. Roman.

Bunea, *mănăstire,* jud. Dîmbovița, pe un deal înalt, în plaiul Dîmbovița-Ialomița, spre N. de Tîrgoviște, în partea de S.-V. a băilor Vîlcana, făcînd parte din com. Vîlcana - Pandeli. Această mănăstire, care se compune din o bisericuță și cîte-va chiliĭ părăsite, unde slujește sărbătoarea și Dumineca, un preot ce șade de vale în Vîlcana-Pandeli, este unul din locurile cele maĭ des vizitate de persoanele ce vin vara la băile Pucioasa și Vîlcana. Aci este una din pozițiile cele maĭ înalte și romantice din cîte se află în apropi-

Hosted by Google

erea băilor Pucioasa şi Vîlcana. Cu un aparat optic se poate vedea de la Comănacul (un stejar centenar, din care acum s'a rupt o parte) punctele cele mai depărtate ale judeţuluĭ, precum: Titu, Tîrgovişstea, Bucşiani, munţiĭ Leota, Bucegiul, etc., chiar şi fabricele şi rezervoarele de petroleŭ Cantacuzino, din judeţul Prahova, situate pe munţiĭ din apropierea Cîmpineĭ. Mănăstirea Bunea are în jurul eĭ o fîntînă cu apă de pucioasă. Mai are un copac, saŭ comănac, după cum îl numesc locuitoriĭ din apropiere, care se vede din depărtare. E o peşteră artificială, saŭ un fel de chilie, săpată cu multă artă într'un mal înalt, în partea de S.-E. de mănăstire, la o depărtare de 800 metri. In această peşteră, se zice, că a stat ascuns mai mult timp Armaşul Bunea, fondatorul mănăstireĭ, cînd a fost urmărit de niştе duşmaniĭ aĭ săĭ. Călugărul Trifon, fostul egumen al mănăstireĭ Bunea, care a asasinat pe unul din vicariĭ mitropolieĭ maĭ aniĭ trecuţĭ şi care acum îşĭ ispăşeşte păcatele în unul din penitenciarele ţăreĭ, a făcut în jurul mănăstireĭ o grădină cu fel de fel de pomĭ fructiferĭ, care ar fi una din cele mai frumoase şi mai pitoreştĭ, dacă nu s'ar fi ruinat şi jefuit în urma întemniţăreĭ numituluĭ călugăr. Culmea de muntişor, pe care este situată mănăstirea Bunea, se întinde de la S.-E. spre N.-V. In partea de N.-E. a acesteĭ culmĭ, saŭ a Buneĭ, se întinde valea şi com. Vîlcana-d.-j., în care sunt băile Vîlcana; iar în partea de S.-V. de mănăstire şi de culmea mănăstireĭ se întinde valea Sticlăria. In această vale, în vechime, a fost o mare fabrică de sticle, din care şi acum se mai zăresc urme. Tradiţiunea spune, că nu este mult de cînd în urma unor jocurĭ de lumină fosforescentă, maĭ mulţĭ locuitorĭ, crezînd că este vre-o culă saŭ comoară, aŭ găsit, săpînd pe valea sticlărieĭ, o mare cantitate de oase amestecate cu sticlă. Chiar azĭ există acea groapă saŭ săpătură. Din familia Armaşuluĭ Bunea maĭ există şi azĭ familia Grădişteanu. Actul de fundarea mănăstireĭ, făcut în com. Brăneşti, la 1622, Aprilie 23, se află în Arhiva statuluĭ; de pe acest act există o copie, lipită pe zidul bisericeĭ mănăstireĭ Bunea, iar alta publicată de d. B. P. Hăsdeu, în «Arhiva istorică a Românieĭ», pagina 31, tom. I.

Buneĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* mic afluent al pîrîuluĭ Buneşti, jud. Suceava.

Buneni-Florii, *sat,* pe ţărmul stîng al Jijieĭ, în partea de N. a com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoşani, cu o suprafaţă de 587 hect. şi o populaţie de 9 familiĭ, saŭ 27 suflete, cu 6 contribuabilĭ. Vite sunt: 15 vite cornute, 3 caĭ, 16 oĭ şi 4 mascurĭ. In sat e o cîrciumă.

Buneni-Stihiĭ, *sat,* pe ţărmul stîng al Jijieĭ, jud. Botoşani, în partea de N. a com. Dîngeni, pl. Jijia, în megieşie cu Buneni-Florii. Are o suprafaţă de 246 hect. şi o populaţie de 19 familiĭ saŭ 52 suflete, cu 17 contribuabilĭ.

Vite sunt: 34 vite cornute, 7 caĭ, 36 oĭ şi 13 mascurĭ.

Buneşti, *com. rur.,* pe apa Vîlsanuluĭ, jud. Argeş, la 17 kil. de Curtea-de-Argeş (reşedinţa subprefecturеĭ) şi la 15 kil. de Piteşti. Se compune din satele şi cătunele următoare: Valea-Mare, 60 fam., cu 252 loc.; Gărcia, 22 fam., cu 106 loc.; Faţa-Cîmpuluĭ, 46 fam., cu 173 loc.; Solea, 26 fam. cu 133 loc.; Valea-Moşuluĭ, 26 fam., cu 100 locuitorĭ; peste tot 180 familiĭ cu 764 locuitorĭ, din carĭ 12 loc. Ţiganĭ. In com. este o biserică şi 2 şcolĭ, una de băeţĭ şi alta de fete şi o cîrciumă. Budgetul com. pe anul financiar 1882-83 a fost de 1497 leĭ, 67 banĭ, la venitурĭ şi de 1483 leĭ, la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (an. 1887), această com. numără 185 contribuabilĭ şi are un budget de 2682 leĭ la venitурĭ şi de 2749 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor în 1887 a fost de 660 capete vite marĭ (265 boĭ şi vacĭ, 35 caĭ) şi 334 vite mărunte (27 oĭ, 189 capre şi 118 rîmătorĭ).

Buneşti, *com. rur.,* în partea de E. a plăşeĭ Crasna, jud. Fălciŭ, pe dealurĭ, pe o suprafaţă de 2388 hect. din care: 1028 hect. ale locuitorilor, 158 vatra satuluĭ, 8½ hect. ale şcoaleĭ şi 11½ ale bisericeĭ, iar restul proprietatea statuluĭ. Are o populaţie de 295 fam. saŭ 1156 sufl., din carĭ 295 contribuabilĭ. Comuna e formată numaĭ din satul Buneşti, care din vechime purta numele de satul Bunul. Este aşezată între treĭ dealurĭ: Fundoaea spre E., Olăreni spre S. şi Bărăriul spre N.

Proprietatea moşieĭ este a statuluĭ. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ după legea din 1864 se ocupă cu: lucrarea pămîntuluĭ, creşterea vitelor, lemnăria, parte cu lucrarea viilor şi a livezilor.

Din vechime satul a fost răzeşesc, însă cu timpul prin dăniĭ făcute de răzeşĭ, atît schituluĭ Brădiceşti, cît şi Episcopieĭ de Huşi, prin părţile de cumpărătură ale acestora;

Hosted by Google

răzeșiĭ pierzînd moșia, ea a devenit proprietatea Episcopieĭ de Huși, iar după secularizare a statuluĭ.

In sat se află o școală înființată în 1860, frecuentată de 30 elevĭ; o biserică deservită de 1 preot și 2 dascălĭ, făcută la 1864; o baltă și un iaz.

Budgetul la venitурĭ și cheltuelĭ este de 3200 leĭ.

Vite cornute sunt 909, caĭ 258, și porcĭ 108.

Bunești, *com. rur.,* pl. Ocolul, jud. Vîlcea. N'are nicĭ un cătun alipit. Numele îĭ vine de la un Bucur Bunea, primul locuitor ce s'a așezat aci, spune tradiția.

Este situată pe vălceaua Bunești, la 25 kil. departe de Rîmnicul-Vîlceĭ și la 15 kil. de Olănești, reședința plaiuluĭ.

Are o populație de 800 loc. (366 bărbațĭ și 434 femeĭ), în care intră și 5 familiĭ de Țigani (rudarĭ, fierarĭ și lăutarĭ).

Capĭ de familie sunt 250; contribuabilĭ 200; case de locuit 220.

In comună sunt 2 bisericĭ: una vechiă, adusă de la schitul Sghiabul, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, și a doua cu hramul Intrarea-în-Biserică. Inscripția de la această biserică s'a șters; se vede pe ea numaĭ anul 7350 (1842).

Locuitorĭĭ se ocupă cu agricultura, dulgheria, rotăria și dogăria.

In comună sunt: 37 caĭ, 83 boĭ, 164 vacĭ, 47 capre și 86 oĭ.

Locuitorĭĭ, în număr de 157, s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșia Episcopieĭ Rîmniculuĭ.

Are o școală de zid, proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 32 copiĭ, din numărul de 92 în vîrstă de școală. E dotată cu 3 hect. pămînt în țarină. Știŭ carte 40 bărbațĭ și 1 femee. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește 1080 leĭ anual.

Stupĭ cu albine sunt vr'o 65, carĭ daŭ până la 30 kgr. miere și 15 kgr. ceară.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 410 hect.

In comună sunt 2 izvoare cu miros de pucioasă și gaz, carĭ izvoresc de sub dealul Bogdan. Se povestește că la rogoaze s'a făcut un puț de apă de unde apa a eșit sărată.

Terenul cultivabil produce până la 250 chile porumb.

Țuică se fabrică până la 5000 decalitri.

Sunt în comună 1000 merĭ, 500 cireșĭ, 200 perĭ și 350 nucĭ, iar livezile daŭ până la 265 care de fîn.

Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 1000 leĭ anual.

Șoseaua Bunești înlesnește comunicația către Titireciul, Stoenești și Bîrlogul.

Se mărginește la E. cu com. Păușești-Măglași, la V. cu Bîrlogul și Govora, la N. cu Stoenești și Smeurătul și la S. cu Titireciul.

E brăzdată de dealurile : Drăgăneasa, Prazul, la E.; Ciuta, Bogdan, Mircea, Barcan și Gherman la V.; Cornul, Scorușul și Mălurelul la N.; Sodoma și Orbul la S.-E. udată de văile: Bunești, Scoica, Corbuluĭ, Dragomir, Uca și Diculuĭ.

Bunești, *sat,* jud. și pl. Argeș; face parte din com. rur. cu acelașĭ nume. Aicĭ este reședința Primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de doĭ preoțĭ și un cîntăreț.

Bunești, *sat,* jud. și pl. Argeș, avînd 20 familiĭ cu 140 suflete; face parte din com. rur. Bascovele.

Bunești, *sat,* jud. Argeș, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Stoiceni-Pleșoiŭ.

Bunești, *sat.* (Vezĭ Bunești, comună, jud. Fălciŭ).

Bunești, *sat,* pe moșia cu acelașĭ nume, din com. Pleșești, județul Suceava. Așezat pe dealurile Babeĭ și Vieĭ și străbătut de Pîrîul-Ciureĭ, numără 24 case, populate cu 24 capĭ de familiĭ, saŭ 74 suflete, 40 bărbațĭ și 34 femeĭ. Are 24 contribuabilĭ. Vatra statuluĭ ocupă o falce și opt prăjinĭ. Locuitoriĭ sunt gospodarĭ de mijloc.

Moșia, proprietatea doamneĭ Profira Ghițescu și a d-luĭ G. Văsescu, are suprafața de 652 fălcĭ, din carĭ 392 fălcĭ cultivabile, 70 fălcĭ fînaț și restul neproductiv.

Improprietăriții la 1864 sunt 7 mijlocașĭ și 3 codașĭ, stăpînind 11 fălcĭ și 8 prăjinĭ.

Are o biserică, zidită de doamna Ghițescu, cu patronul Sf. Vasile, deservită de preotul din Uncești. Școala din Petia servă și acestuĭ sat.

Drum maĭ principal este acel la Fălticeni, de 4 kil.

Inscripția din jurul unuĭ aer ce se află la biserica din Bunești, județul Suceava, spune că : «acest aer l-a făcut piosul Domn Ion Stefan Voevod, fiŭ al răposatuluĭ Tomșa Voevod și al soțieĭ sale Axinia și s'a dat Bisericeĭ Domnești din Iași, anul 1613». (A. D. Xenopol, «Istor. Rom.», Vol. III, p. 492).

La 1803 «Bunești, a Slugeruluĭ Fotache Ciure, avea 12 liuzĭ plătind 116 leĭ bir anual». («Uricarul» de Codrescu, vol. VII, p. 253).

Bunești, *sat,* face parte din com.

Hosted by Google

rur. Ciumagi, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Buneşti, *deal,* în raionul comuneĭ Bunești, pl. Ocolul, județul Vîlcea, pe care se cultivă 23 hect. vie.

Buneşti, *iaz,* pe frontieră, în satul Bunești, jud. Suceava, format de pîrîul cu acelaşĭ nume.

Buneşti, *moşie,* jud. Argeș, com. Urlueşti, pl. Topologul; e compusă din trupurile Urlueşti şi Valea-Babiĭ. Este proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de mănăstirea Găiseni. Are o întindere totală de 2364 pog.; produce o arendă anuală de 4850 l.

Buneşti, *moşie,* pl. Siretul-d.-s., jud. Bacău, despre care Th. Codrescu în «Buciumul Romîn», pag. 561, ne spune că: «ținea parte sf. mănăstirĭ Precista şi Răducanul din Tîrgul-Ocna, supusă sf. mănăstirĭ Treĭ-Sfetitele din Iaşi, închinată Sf. Munte în jos; şi o parte de Sf. mănăstire Tazlăul, închinată Sf. Mormînt; pe lîngă moşiile Radomireşti, Prăjeşti şi altele, fără sat».

Buneşti, *moşie* a statuluĭ, pendinte de Episcopia Rîmniculuĭ, situată în com. Bunești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. S'a arendat pe periodul 1888—93 cu 2260 leĭ anual.

Buneşti, *moşie,* pl. Ocolul, jud. Vîlcea, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de schitul Titireciul, în întindere de 223 pog., în plus 15 pog. suprafață împădurită. S'a arendat pe periodul 1886—1891, cu 900 leĭ anual.

Buneşti, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Bunești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, în întindere de 455 hect., formată din trupurile: Feroagele-Dealul-Miri (302 hect.) şi Turtureaua (153 hect.)

Buneşti, *pîrîŭ,* numit şi Pîrîul-Graniţeĭ, în c. Pleşeşti, jud. Suceava. Mic afluent al Şomuzuluĭ-Mare. Are de tributarĭ pe: Podeni, Pîrîul-Buneĭ şi Pîrîul-Vîrnavuluĭ.

Buneşti, *vale,* jud. Vîlcea, formată din Valea-Prunilor-luĭ-Din şi de izvorul de sub muntele Corbuluĭ. Se varsă în r. Govora.

Bungelatul, *loc,* acoperit cu păduri, jud. Mehedinți, pl. Blahnița; ține de com. rur. Deveselul.

Bungeni, *sat,* în plasa şi jud. Tutova, com. Plopana, spre S. de tîrgușorul Plopana. Are 335 loc. şi 66 case. Populația aceasta è socotită împreună cu acea din Bungeni-Lingurarĭ şi Vlădia. Se maĭ numeşte şi Bungeni-Marĭ.

Bungeni, *moşie,* în plasa şi jud. Tutova, com. Plopana, proprietate a statuluĭ, arendată în ultimul period cu 1660 leĭ anual.

Bungeni, *pădure,* în pl. şi jud. Tutova, com. Plopana, pe moşia cu acelaşĭ nume, în întindere de 120 hect. Se găsesc cariere de piatră de var, pe aci se şi fabrica var maĭ înainte.

Bungeni-Lingurarĭ, *sat,* în pl. şi jud. Tutova, com. Plopana, spre V. de satul Bungeni, de care se ține. E locuit numaĭ de Țiganĭ, pentru care se maĭ numeşte şi Bungeni-Țiganĭ.

Bungeni-Marĭ, jud. Tutova. (V. Bungeni, sat).

Bungeni-Țiganĭ, jud. Tutova. (V. Bungeni-Lingurarĭ).

Bungeşti, *deal,* pe moşia cu a sa numire, în com. Şerbeşti, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu; servă de loc cultivabil.

Bungeşti, *moşie,* cu părți şi răzăşească, fără sat, în com. Şerbeşti, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. A format un trup cu moşiile Ghigoești şi Trudeşti. Se află situată pe lîngă moşiile Şerbeşti-Canteĭ, Ghigoești, Mînjeşti. La 1847, un răzaş, Grigore Mancăş, vinde de vecĭ două pămînturĭ de acolo Logofătuluĭ Petrache Roset Bălănescu.

Bungeşti, *pîrîaş,* izvoreşte din dealul cu a sa numire, comuna Şerbeşti, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu şi se varsă în pîrîul Călușul.

Bungetul, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dealul, cătunul com. Văcărești. Are un lac.

Bungetul, *deal,* comuna Gheoroiŭ, pl. Olțețul-d.-j., jud. Vîlcea.

Bungetul, *pădure,* în com. rur. Deveselul, plasa Blahnița, jud. Mehedinți.

Bungetul, *pădure,* tăiată în anul 1892, în întindere de 75 hect., situată, la S.-V., pe teritoriul com. Şerbănești-d.-j., pl. Şerbănești, jud. Olt.

Lîngă această pădure se cunosc urmele uneĭ zidării vechĭ, de care se spune că a fost un conac turcesc, unde foştiĭ suzeranĭ adunaŭ vitele luate de dijmă saŭ jefuite de la locuitorĭ.

Bungetul, *pisc,* com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Hosted by Google

Bungheroaia, *vale,* com. Stănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Bunghi, *sat,* în județul Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pîncești, spre V. de satul Pîncești și la o depărtare de 3 kil. de el. Are: 49 capĭ de familiĭ, 37 contribuabilĭ, 184 locuitorĭ, din carĭ 2 știŭ carte; 52 case. Sunt 37 capete de vite marĭ.

Buni, *moșie* moșnenească, în jud. Buzăŭ, com. Fințești, și parte în Tisăul, a moșnenilor d'avălmașĭ, ca de 750 hect., din care 290 pădure, restul puțină arătură și mare parte viĭ.

Buni, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, cătunul Glodul; face parte din moșia Bădulești, a moșnenilor d'avălmașĭ.

Buraga, *munte,* la hotarul satuluĭ Bistricioara, com. cu aceeașĭ numire, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; face parte din grupa Grințeșuluĭ.

Burca, *sat,* pe teritoriul comuneĭ Vidra, pl. Vrancea, jud. Putna.

Are o biserică, cu hramul Adormirea. Școală nu se află în sat. Din 30 copiĭ (16 băeți și 14 fete) cîți aŭ vîrsta de școală, urmează 13 (8 băeți și 5 fete) la școala din Vidra.

Burcă (Moara-luĭ-), *vălcea,* pe teritoriul căt. Ungurei, comuna Tătulești, pl. Șerbănești, jud. Olt, cu direcțiunea V.-E.; dă în Dorofeiŭ. Se numește ast-fel, fiind-că aci avea moară de boĭ proprietarul Călin Burcă. Se maĭ numește și valea Căcălăul.

Burcești, *vălcea,* comuna Ciortești, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Burcheștilor (Malul-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, cătunul Tega, în apropiere de lacul Cîrnul. Aci, în 1821, s'a dat o crîncenă luptă între Turcĭ și Eteriștĭ.

Burchi, *poiană,* com. Izvoarele, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, numită ast-fel de la un om, Burchi, ce poseda această poiană.

Burci, *loc izolat,* în partea de N.-V. a tîrguluĭ Ștefănești, jud. Botoșani, unde, pe țărmul drept al Bașeuluĭ, este un mic deal acoperit cu gropĭ și ridicăturĭ de pămînt, care se observă și pe vale și despre care legenda spune că sunt întărituri făcute cu ocazia unuĭ războiŭ cu Turciĭ.

Burcioaia *saŭ* **Bîrcioaia,** *com. rur.* în plasa Răcăciuni, jud. Putna.

Comuna Burcioaia este situată la locul, unde se împreună Trotușul cu Siretul.

Distanța eĭ de reședința subprefectureĭ e de 3 kil., iar de capitala județuluĭ de 42 kil.

Mărginile acesteĭ comune sunt: la N. comuna Adjudul-Vechiŭ, la N.-E. Adjudul-Noŭ, la E. și S. rîul Trotușul, care o desparte de Ruginești și Domnești, iar la V. Siretul, care o desparte de județul Tecuciŭ.

Populațiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, a fost de 96 capĭ de familie, cu 347 suflete, din care 207 bărbați și 167 femeĭ.

Această populațiune se împărțea ast-fel:

După stare civilă: 203 neînsurați (124 bărbați, 79 femeĭ), 140 însurați, 31 văduvĭ (13 bărbați, 18 femeĭ).

După naționalitate: 372 Romînĭ și 2 Grecĭ.

După religie: 374 ortodoxĭ.

După felul ocupațiuneĭ: 123 agricultorĭ, 2 comercianțĭ, 4 cu profesiuni libere și 8 servitorĭ.

Știŭ carte 17 persoane (15 bărbați și 2 femeĭ).

Numărul caselor de locuit era în 1892 de 99.

Mișcarea populațiuneĭ în anul 1892 a fost: 4 căsătoriĭ, 12 nașterĭ și 13 morțĭ.

Are o biserică filială, cu hramul S-țiĭ Voivozĭ.

Școală nu se află în comună. Din 50 copiĭ (23 băeți, 27 fete) cu vîrsta de școală, urmează 7 băieți la școala din comuna învecinată.

Numărul contribuabililor e de 94, ceea ce revine: 1 la 3.98 de locuitorĭ.

In anul 1886 eraŭ numaĭ 80 de contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1893—94 era următorul: venitur 1090.30, cheltuelĭ 1075.90.

Comuna Burcioaia, fiind așezată între Siret și Trotuș, aceste ape mănîncă malurile și micșorează pămîntul cultivabil.

Cea maĭ mare parte a teritoriuluĭ comuneĭ e formată din imaș și prundiș.

Numărul cultivatorilor a fost în anul 1892 de 84, carĭ posedă 40 plugurĭ de lemn și 1 de fier.

Vite aflătoare pe teritoriul comuneĭ aŭ fost, după ultima numărătoare, 441, din carĭ: 80 boĭ, 100 vacĭ, 31 caĭ, 150 oĭ și 80 porcĭ.

In acelașĭ an se aflaŭ în comună 50 stupĭ de albine, carĭ aŭ produs 20 kilgr. miere și 10 kilgr. ceară. Kilogramul de miere s'a vîndut cu un leŭ, iar cel de ceară cu 4 leĭ. Valoarea totală a mierei și cereĭ produse a fost de 70 leĭ.

Se află o cîrciumă ținută de 1 Romîn.

Burcioaia e legată prin șo-

Hosted by Google

sele comunale de Şişcani şi Adjudul-Vechiŭ la N. şi de com. Domneşti la S., peste apa Trotuşuluĭ. O altă şosea conduce la Adjudul-Noŭ şi la staţiunea căeĭ ferate din această din urmă localitate.

Burciuleasa, *vale,* izvoreşte din moşia Preoteşti, com. Oporelul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt; curge tot pe această moşie spre E. şi se varsă în gîrla Tesluiul.

Burculeasa, *com. rur.,* judeţul Olt. (V. Seaca-Belciugata).

Burcutuluĭ (Pîrîul-). (V. Pîrîulluĭ-Mîndrilă, jud. Suceava).

Burdăleşti, *sat,* face parte din com. rur. Guşoeni, plasa Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 116 locuitorĭ, din carĭ 60 bărbaţi şi 56 femeĭ; iar ca populaţie şcolară are 25 copiĭ, 10 băeţĭ şi 15 fete. E departe de 3 kil. de cătunul Spîrleni, unde e şcoala.

Burdea, *staţie* de dr. d. f., jud. Argeş, pl. Cotmeana-Gălăşeşti, com. Găujani, pe linia Costeşti-Roşiori, pusă în circulaţie la 1 Ianuarie 1897. Se află între staţiile Costeşti (13.4 kil.) şi Miroşi (14.0 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ măriĭ de $203^{m},18$. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1897 a fost de 52519 leĭ, 21 banĭ.

Burdea, *cîmpie* întinsă, la Nordul judeţuluĭ Teleorman. Se întinde între Valea-Cotmeniĭ şi Valea-Cîineluĭ şi continuă pe o mare întindere şi în judeţul Argeş, pl. Cotmeana. E întreruptă numaĭ de Valea-Tecuciuluĭ şi Valea-Burdeĭ. Terenul acesteĭ cîmpiĭ este sărăcăcios; cînd plouă prea mult, apele băltesc şi cînd e secetă, pămîntul crapă. Se cultivă pe dînsa maĭ mult orz şi ovăz.

Burdea, *loc izolat,* în com. Coteşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Burdea, *pîrîŭ,* în jud. Teleorman, străbate o mare parte a judeţuluĭ, prin plăşile Teleorman şi Tîrgul, de la N. spre S.-E., curgînd prin valea cu acelaşĭ nume.

Burdea, *vale,* începe din com. Şerboeni, jud. Argeş, de unde continuă în jud. Teleorman, între comunele Urlueni şi Strîmbeni; străbate maĭ bine de jumătate judeţul prin cele două plăşĭ: Teleormanul şi Tîrgul; primeşte în albia pîrîuluĭ săŭ apele din diferite alte văĭ, izvoare şi pîrîiaşe; în dreptul comuneĭ Strîmbeni se împreună cu valea numită a Borţiĭ, care începe tot din jud. Argeş şi de aci înainte îşĭ schimbă şi numele de Burdea luînd şi pe acela de Zbîrgleaza. Ast-fel, împreunată şi lărgită, valea şi pîrîul Burdea îşĭ continuă drumul în pl. Tîrguluĭ, prin dreptul com. Drăgăşani, de unde îşĭ urmează cursul pe lîngă comunele Drăgăneşti, Meri-Goala şi Dulceanca. Maĭ la vale de com. Albeşti se pĭerde în Valea-Vedeĭ, unde se varsă şi pîrîul. Atît valea cît şi pîrîul eĭ, de la punctul Beuca şi pănă la Albeşti, poartă numirea cînd de Burdea, cînd de Zbîrgleaza. Pîrîul seacă une-orĭ vara cu desăvîrşire la unele puncte.

Burdea-Căldărarul, *moşie* a statuluĭ, în pl. Teleormanuluĭ, judeţul Teleorman, formată din maĭ multe trupurĭ. Intinderea eĭ este de 2356 hect., din carĭ 250 pădure. Parte din moşie este destinată a se vinde locuitorilor în loturĭ. Moşia aparţinea înainte de secularizare Mitropolieĭ. Astăzĭ face parte din teritoriul comuneĭ Strîmbeni.

Burdeanca, *cîmpie* întinsă cu livezĭ şi arăturĭ, pe teritoriul comuneĭ Crăciunei-d.-s., pl. Siul-d.-j., jud. Olt, situată la Nordul comuneĭ.

Burdeanca, *vălcea,* judeţul Olt, care se formează pe teritoriul com. Crăciunei-d.-s., pl. Siul-d.-s., străbate cîmpia cu acest nume şi dă în Călmăţuiul.

Burdeşti, *sat,* cu 318 sufl., jud. Argeş, pl. Gălăşeşti; face parte din com. rur. Cerşanile.

Burduhosul, *deal,* în com. Brădăţelul, jud. Suceava, parte acoperit de pădure bătrînă de stejar, mesteacăn şi carpen şi parte cultivabil.

Burdiosul, *deal,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela, pe care este situat satul Bucoviciorul. Are o înălţime de aproape 100 m. şi este acoperit cu pădurĭ.

Burdiosul, *pădure* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela, satul Bucoviciorul, în întindere de 30 hect. Esenţe: ceriĭ, stejarĭ, ulmĭ, plopĭ, frasinĭ şi maĭ mult gîrniţe.

Burduca, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, căt. şi com. Cuparul.

Burduceasca, *moşie,* în judeţul Buzăŭ, com. Cernăteşti; are 354 hect., din care 160 arabile, restul izlaz şi pădure.

Burduceasca, *sfoară de moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Vispeşti, a moşnenilor Burduceşti; are 27 hectare.

Hosted by Google

Burduceasca, *sfoară de moşie,* a moşnenilor, jud. Buzău, com. Lipia; face parte din trupul Băncești.

Burduci-Crucea, *loc izolat,* în jud. Buzău, com. Tisăul, cătunul Valea-Capreĭ.

Burdufului (Lacul-), *lac,* în jud. Teleorman, situat într'o vălcea din com. Crîngeni, unde este o fîntînă, căreia îĭ zice Fîntîna-cu-Burduful.

Burdujani, *cătun,* jud. Brăila, la N. com. Urleasca, pe malul de V. al văeĭ Ianca, în faţa satuluĭ Traian la 5 kil. depărtare de el. S'a înfiinţat la 1859 de familia Burdujan. Vatra satuluĭ e de 6 hect., avînd 22 case; populaţia e de 25 capĭ de familie, saŭ 121 suflete, din carĭ 54 bărbaţĭ, 68 femeĭ, 50 căsătoriţĭ, 71 necăsătoriţĭ; 7 ştiŭ carte şi 114 nu ştiŭ.

Animale sunt: 87 caĭ, 270 vite cornute, 760 oĭ şi 70 rîmătorĭ.

Burdujeni-Sat, *comună rurală,* situată în partea de V. a plăşeĭ Siretul, jud. Botoşani. Se întinde pe şesul Sucevei şi dealurile ce mărginesc acest rîŭ în stînga. E formată din satele: Burdujeni, Feteşti, Mereni, Plopeni, Prilipca şi Tisăuţi. Are o suprafaţă de 1859 hect. şi o populaţie de 939 familiĭ, saŭ 3001 suflete.

Pămîntul comuneĭ e argilo-nisipos şi parte calcaros; este productiv.

Sunt 118 hect. păduriĭ, carĭ se exploatează sistematic.

Vite sunt: 574 boĭ şi vacĭ, 48 caĭ, 400 porcĭ şi 1104 oĭ. Comuna e străbătută de calea ferată Paşcani-Iţcani şi de şoseaua judeţeană Botoşani-Burdujeni.

Budgetul comuneĭ are la venituri 8430 leĭ şi 79 banĭ şi la cheltueli 6506 leĭ.

Sunt 3 biserici, cu 4 preoţĭ şi 6 cîntăreţĭ; 1 şcoală de băeţĭ, cu 1 învăţător şi 96 şcolarĭ; 1 şcoală de fete cu 1 învăţătoare şi 54 şcolăriţe, ambele întreţinute de judeţ.

Burdujeni-Tîrg, *tîrguşor,* situat în partea de V. a plăşeĭ Siretul, jud. Botoşani, pe vale, în stînga rîuluĭ Suceava, la marginea ţăreĭ despre Bucovina, la 47° 40′ 40″ latudine boreală şi la 23° 58′ 00″ longitudine estică.

Teritoriul tîrguluĭ are o suprafaţă de 984 hect., din carĭ vre-o 809 hect. moşia statuluĭ şi 175 hect. imaşul şi locul tîrguluĭ. Are o populaţie de 486 familiĭ, saŭ 1960 suflete, din carĭ 939 bărbaţĭ şi 1021 femeĭ, locuind în 340 case.

După naţionalităţĭ sunt: 456 Romînĭ şi 1477 Evreĭ. (!)

Tîrgul este proprietatea locuitorilor, răscumpărat de la stat, conform legeĭ; în vechime se crede a fi fost proprietate a Movileştilor.

Depărtarea tîrguluĭ de Botoşani e de 58 kil. pe calea ferată.

E străbătut de o şosea pietruită, întreţinută de judeţ, care pune comuna în legătură cu oraşul Botoşani şi cele-l-alte comune vecine şi de calea ferată Paşcani-Iţcani.

Locuitorii se ocupă: Evreiĭ maĭ cu seamă cu comerciul şi meşteşugurile, iar Romînii cu lucrarea pămîntuluĭ.

Vite sunt: 146 boĭ, 135 vacĭ, 166 caĭ, 118 porcĭ şi 60 oĭ. Sunt în Burdujeni 108 comercianţĭ şi 137 meseriaşĭ; 200 cîrciume.

Este 1 moară de apă şi 1 de abur, 1 fabrică de rachiŭ de drojdiĭ, 1 fabrică pe pîslărie, 1 fabrică de lumînărĭ de săŭ şi 1 fabrică de lumînărĭ de ceară.

Se face tîrg săptămînal în fiecare Duminică.

Este 1 biserică deservită de 2 preoţĭ şi 3 cîntăreţĭ. Această biserică a fost mănăstire de călugărĭ; astă-zĭ este transformată în biserică de mir. S'a zidit de Theodor Movilă, de unde şi numele mănăstireĭ, de Theodoreni, în prima jumătate a secoluluĭ al XVII-lea.

Sunt 2 şcolĭ, una de băeţĭ şi una de fete, cu 2 învăţătorĭ şi 2 învăţătoare, avînd 105 elevĭ şi 90 eleve.

Şcoala de băeţĭ este întemeiată de la 1856, în localul hărăzit de Ilie Morariŭ, Romîn transilvănean.

Budgetul comuneĭ, în 1889/90, avea la venituri 24050 leĭ şi la cheltueli 23920 leĭ. In acelaşĭ an eraŭ 412 contribuabilĭ.

Numele tîrguluĭ, după legendă, se crede a fi luat de la numele unuĭ cioban, numit Burdujo.

Despre locul Burdujenilor, iarăşĭ se povesteşte, că satul era situat maĭ spre V., însă din pricina unuĭ războiŭ, locuitoriĭ speriaţĭ, s'aŭ retras în pădurea ce era pe locul tîrguluĭ şi al satuluĭ, împrejurul mănăstireĭ Theodoreni şi s'aŭ stabilit acolo. Despre locul vechiŭ, se spune că acolo a existat un sat mare cu biserică şi curţĭ şi că dacă s'ar săpa în pămînt s'ar găsi beciurĭ; pietre multe se văd şi astă-zĭ. Ca dovadă, se zice, că s'a găsit pe acel loc un sigiliŭ şi o piatră cu inscripţiĭ, carĭ s'aŭ încredinţat fostuluĭ egumen al mănăstireĭ, anume Sofronie; dar nu se ştie ce a făcut acesta cu ele.

Burdujeni, *sat,* în com. Burdu-

Hosted by Google

jeni-Sat, jud. Botoșani, formînd mahalaua Tîrgului-Burdujeni; e situat pe moșia statului Burdujeni. Are o suprafață de 809 hect. și o populație de 1385 suflete, toți locuitori Romîni, saŭ 404 familii, cu 212 contribuabili. Are o biserică, deservită de 2 preoți și 2 dascăli.

Este reședința primăriei din comună. Are 3 meseriași, 6 comercianți, 2 fabrici și 4 cîrciume.

Vite sunt: 196 vite cornute, 8 cai mari și mici, 498 oi, 50 mascuri și 90 stupi cu albine.

Burdujeni, *stație* de dr. d. f., jud. Botoșani, pl. Siretul, Burdujeni-Sat, com. pe linia Păscani-Burdujeni. Se află între stațiile Verești (14.8 kil.), și Iței (1.6 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mării de 268m, 40. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 1311928 lei, 58 bani.

Burdujeni, *mahala,* face parte din satul Unguri, comuna Găiceana, pl. Berheciul, jud. Tecuciu.

Burdujeni, *pîrîu,* trece pe lîngă Tîrgul-Burdujeni, jud. Botoșani; izvorește din pădurea Burdujeni și se varsă în rîul Suceava, după ce formează un mic iaz, pe care se află o moară de apă.

Burdulea, *cătun* (tîrlă), în plasa Borcea, pe cîmpul Bărăgan, pendinte de comuna Tonea, jud. Ialomița.

Burduloiul, *vale,* la S.-V. com. Ulmul, jud. Brăila, avînd malurile ridicate, ca la 4 kil. spre S.-V. de satul Ulmul.

Burdun, *gîrlă,* curge din iazul Bălăneasa, pe moșia Fîntînelele, com. Fîntînelele, jud. Botoșani, și se varsă în gîrla Săpata, tot pe moșia Fîntînelele.

Burdunoaia (Cotul-), parte din *șesul* Siretului, în comuna Dolhasca, jud. Suceava.

Burdurești, *moșie,* nelocuită, în jud. Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Boghicea.

Burdusaci, *com. rur.,* pl. Stănișești, jud. Tecuciu, la 66 kil. departe de capitala jud. și la 18 kil. de reședința plășei.

Comuna este așezată pe ambele laturi ale pîrîului Zeletin. Se compune din 7 cătune: Bucșa, Burdusaci, Deleni, Gunoaia, Haghiac, Oprișești și Tochilele. Are o populație de 339 capi de familie, din 1251 suflete.

In com. sunt 4 biserici: în Burdusaci una și în Oprișești trei, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți. Școala datează de 25 ani. Se frecuentă de 49 copii, 43 băeți și 6 fete, din numărul de 196 copii, 104 băeți și 92 fete. Știu carte 48 bărbați și 8 femei.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Ei aŭ: 500 boi, 624 vaci, 44 cai, 36 epe, 635 oi, 345 porci și 20 capre.

Intinderea terenului cultivabil este de 16504 hect., repartizîndu-se ast-fel: 156 hect. grîu, 55 hect. secară, 584 hect. porumb, 320 hect. orz, 21 hect. ovăz, 11 hect. meiu, 3 hect. cînepă, 22 hect. fînețe. Loc. aŭ 114 stupi; 4 mori de vînt, cari sunt așezate pe Dealul-Mare, la E. de satul Oprișești. Sunt aci 2 iazuri cu pește.

Budgetul se urcă la suma de 3398 lei 02 bani. In com. sunt 398 contribuabili.

Com. este străbătută de șoseaua județeană, care merge prin partea de V. a Zeletinului și prin centrul com.; din șosea se desfac mai multe drumuri, cari merg la satele din această comună.

E brăzdată de dealurile: Dealul-Mare prin centru, care se întinde pănă în fața Burdusacilor; de dealurile Oprișeștilor, Hăghiacul, Sohodunul și Bălușului.

E străbătută de văile: Zeletinului, prin mijlocul com., Gunoaia, între Dealul-Mare și Oprișești, Sohodunului, Bucșei, rîul Zeletinul și de alte mici pîraie.

Se mărginește la N. cu com. Răchitoasa, la S. cu com. Motoșeni, la E. cu com. Crăești și la V. cu jud. Tutova.

Burdusaci, *sat,* face parte din com. Burdusaci, jud. Tecuciu. Situat pe coasta de V. a dealului Băluș, este străbătut de rîpa Deleni și de pîrîul Stucheni. Aci este reședința comunei. Are o populație de 116 capi de familie, din 432 suflete. Tot aci este școala care se frecuentă de 59 copii, 56 băeți și 3 fete.

Este străbătut de drumul ce duce în jud. Tutova la Bîrlad, și de altele mai mici care duc la satele: Bucșa, Deleni și Tochile.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Este făcută, de obștea satului, la 1814. S'a reparat și astă-zi se găsește în bună stare, întreținîndu-se de locuitori.

Burdușani, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. (Vezi Pasărea).

Burdușei, *localitate,* în comuna Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova, unde gîrla Drajna, în cursul săŭ, formează un mare zigzag.

Burdușoaia, jud. Buzăŭ. (Vezi Bordușoaia).

Hosted by Google

Burduza, *vale,* udă teritoriul cät. Goruna, com. Cocoreşti - Mizli, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova, şi, după ce primeşte văile: Uncheaşuluĭ, Bouluĭ şi Hoţuluĭ, se varsă în apa Cosmina.

Bureţeşti, *sat,* face parte din com. rur. Fata, pl. Vedea-d.-s., jud Olt. Are o populaţiune de 186 locuitorĭ.

Burghelea, *pîrîŭ,* judeţul Fălciŭ, izvoreşte din partea de N. a com. Oţeleni, pl. Mijlocul; curge prin partea de V. a satuluĭ Oţeleni şi, din jos de sat, în Şesul-Marieĭ, se varsă în pîrîul Rogoza.

Burghelea, *vale.* (Vezĭ Valea-Burgheleĭ, com. Oţeleni, plasa Mijlocul, jud. Fălciŭ).

Burgheleşti, *sat,* din com. Tanacul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, aşezat pe coasta dealuluĭ Merieni, spre S. de satul Tanacul, reşedinţa comuneĭ, la o distanţă de 232 metri. Are o suprafaţă de 572 hect., din carĭ 14 hect. viĭ şi livezĭ, iar restul locurĭ de arătură, fîneţ şi imaş. Are o populaţie de 41 fam., saŭ 124 suflete, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor. Loc. posedă 25 pluguri, 30 care cu boĭ şi 40 stupĭ de albine.

In sat este o biserică clădită din lemn, în anul 1819; e deservită de 1 preot şi 1 eclesiarc.

Numărul vitelor e de 300 capete, din carĭ 161 vite marĭ cornute, 150 oĭ, 20 caĭ şi 70 rîmătorĭ.

Burghineşti, *localitate,* din com. Rădăşeni, judeţul Suceava, aflătoare în jurul moreĭ cu acest nume, de pe pîrîul Brădăţelul, aproape de gura acestuia. Aci se află şi o cîrciumă.

Burghineşti, *moară,* în com. Rădăşeni, jud. Suceava.

Burhala, *vale* însemnată, în jud. Buzăŭ, comuna Gura-Aninoaseĭ. (Vezĭ Comănească).

Buriaşul, jud. Ilfov. (Vezĭ Văleni-Buriaşul).

Buricelului (Malul-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cernăteşti, acoperită cu livezĭ.

Buriceni, *loc,* în com. rur. Maroseşti, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi, unde se văd şanţurĭ şi zgură de aramă.

Buriceşti, *vale,* com. Ştefăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Buricioi, *poiană,* com. Ştefăneşti, plasa Rîul-Doamneĭ, judeţul Muscel.

Buriciul, *vale,* în com. rur. Şuşiţa, plasa Motrul-d.-j., judeţul Mehedinţi.

Buridava, *cetate romană,* în apropiere de com. Călimăneşti, pl. Cozia, judeţul Vîlcea. P'aci trecea Drumul-luĭ-Traian, şi d'aci se îndrepta pe malul stîng al Oltuluĭ, com. Jiblea, jud. Argeş; mergea până la Cîineni; de aci trecea iarăşĭ pe dreapta şi, prin trecătoarea Turnul-Roşu, mergea la Sarmizegetuza, capitala Dacieĭ.

Burienişul, *pîrîŭ,* judeţul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care izvoreşte din culmea Ciudomir şi se varsă în Trotuş, d'a dreapta.

Burihoaia, *baltă,* lîngă satul Roşcani, com. Fîntînelele, pl. Siretul, jud. Botoşani; are o suprafaţă de 2 hectare.

Burila-Mare, *com. rur.,* în pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi, la distanţă de 38 kil. de oraşul Turnul-Severin. Este situată pe loc şes şi în apropiere de fluviul Dunărea. Formează com. cu satul Izvorul-Frumos, avînd 293 contribuabilĭ, din 1560 loc. ce locuesc în 366 case. Ocupaţiunea loc. este agricultura şi creşterea vitelor. Calitatea pămîntuluĭ este bună şi în unele locurĭ nisipoasă.

Loc. posedă: 31 pluguri, 74 care cu boĭ, 18 căruţe cu caĭ şi 40 stupĭ.

Are 3 biserici, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală, cu 1 învăţător, frecuentată de 25 elevĭ.

Budgetul comuneĭ coprinde la venitурĭ 6486 leĭ şi la cheltueli 2908 leĭ.

Numărul vitelor în această com. este de 1296: 444 vite marĭ cornute, 42 caĭ, 510 oĭ şi 300 rîmătorĭ.

In cät. Izvorul-Frumos se află maĭ multe izvoare cu apă bună, unde locuitoriĭ aŭ făcut 22 fîntînĭ învelite. Apa de la aceste fîntînĭ adunîndu-se serveşte la punerea în mişcare a maĭ multor morĭ până la vărsarea sa în Dunăre.

Prin această comună trece şoseaua Severin-Hinova-Scăpăul-Deveselul-Burila-Mare-Ţigăneşti.

Pe teritoriul acesteĭ comune se văd urmele unuĭ drum roman ce vine despre Dunăre.

Burila-Mică, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, situată pe loc şes. Formează com. cu satul Mileni şi 2 mahalale, avînd 169 contrib., cu 790 loc., locuind în 182 case. Ocupaţiunea locuitorilor este: agricultura şi creşterea vitelor. Calitatea pămîntuluĭ este bună. Loc. posedă: 39 pluguri, 80 care cu boĭ şi

Hosted by Google

9 căruţe cu caĭ. Are 2 biserici, deservite de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală, cu 1 învăţător, frecuentată de 20 elevĭ şi o elevă. Budgetul comuneĭ coprinde la venitурĭ 1926 leĭ şi la cheltueli 1138 leĭ.

Numărul vitelor în această com. este de 914: 480 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 212 oĭ şi 200 rîmătorĭ.

Comuna Burila-Mică se mărgineşte: spre E. cu com. Jiana-Mare şi Jiana-Veche; spre S. cu Gogoşi şi fluviul Dunărea; spre V. cu com. Ţigănaşi si spre N. cu comunele: Burila-Mare şi Deveselul.

Pe teritoriul acesteĭ comune se află maĭ multe bălţĭ, dintre carĭ maĭ principale sunt: Baltaluĭ-Căciulan, Balta-Mare, Balta-Juviţa. Pe proprietatea statuluĭ din această comună, la locul numit Podul-luĭ-Sitaŭ, se văd nişte ridicăturĭ de pămînt, în formă de parapete şi înconjurate cu arborĭ seculariĭ, iar pe marginea lor, Balta-Juviţa formează nişte mlaştinĭ întinse unde cine-va nu poate pătrunde de cît pe podul din acel loc. Spre S. de aceasta se află un loc jos, care se numeşte Valea-Rea, în care se revarsă Dunărea cînd e mare, lăsînd o mulţime de peşte, atît în acest loc, cît şi în părţile din imprejurime. Comuna aceasta este legată cu comuna Deveselul printr'o şosea, iar cu cele-l'alte comune prin drumurĭ.

Burila-Mică, *pădure,* în judeţul Mehedinţi, pl. Blahniţa; ţine de teritoriul com. cu acelaşĭ nume.

Buriuluĭ-Muchia (La Pătrănoaia), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, căt. Tega; posedă păcură în abundenţă, care a început să se extragă sistematic din anul 1882.

Burla, *sat,* în partea de N. a comuneĭ Gorbăneşti, pl. Miletinul, jud. Botoşani, pe pîrîul Burla. Numele îĭ vine de la un vechiŭ proprietar.

Are o suprafaţă de 485 hect. şi o populaţie de 22 familiĭ, saŭ 100 suflete, din carĭ 15 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de 116: 40 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 60 oĭ şi 10 mascurĭ.

Sunt aci 2 comercianţĭ; 1 cîrciumă.

Burla, *pîrîŭ,* izvoreşte din Valea-Grajdiuluĭ, în partea de N. a com. Gorbăneşti, jud. Botoşani, curge prin satul Burla, se uneşte cu pîrîul Drislea şi se varsă în Jijia.

Burla-Mare, *ramură* a Dealuluĭ-Mare, dintre Şesul-Prutuluĭ şi Valea-Paruluĭ, com. Măstăcani, pl. Prutul, judeţul Covurluiŭ.

Burlaci, *sat,* în pl. şi jud. Tutova, com. Micesti, pe pîr. Studineţul, spre S. de satul Micesti. Are 85 locuitorĭ, din carĭ 9 ştiŭ carte; 22 case.

Burlacul, *cruce,* situată la N. de cem. Surdila-Găiseanca, judeţul Brăila.

Burlacul, *movilă,* jud. Brăila, pe viroaga Buzăelul-Sec, din com. Ianca, la 6 kil. spre N.-V. de comună.

Burlacul, *popină mare,* judeţul Brăila, la V. movileĭ Burlacul, pe lunca Buzăuluĭ; servă de hotar între com. Ianca şi Cîineni din jud. Rîmnicul-Sărat.

Burlacul, *şchele,* pe rîul Bistriţa, proprietatea com. urb. Piatra, jud. Neamţu.

Burlacul, *vale,* izvoreşte de la N. de com. Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova; se împreună în raza comuneĭ cu izvoarele: Ciuciurul, Bîlcilor, Păcurĕĭ, Oanceĭ, Stupina-Popeĭ, Cîinele şi Vulpea şi formează gîrla Salcia. Această vale e acoperită cu pădure.

Burlaculuĭ (Izvorul-), *sorginte* mică *de ape minerale,* în jud. Buzăŭ, com. Nehoiaşul, sub ramificaţiile munteluĭ Cumpenile; e avută în pucioasă şi fier.

Burlaculuĭ (Movila-), *movilă,* pe teritoriul com. Obileşti-Vechĭ, plasa Negoeşti, jud. Ilfov. Are o înălţime de vr'o 15 m. Datează, se zice, de la anul 1802 şi a fost ridicată în comună de un om burlac şi foarte bogat. Pe dînsa s'a pus de către acesta două crucĭ.

Burlanilor (Poiana-), *poiană,* com. Broşteni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Burlăneşti, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Dîmboviţa-Ialomiţa, căt. com. Voineşti.

Burlea, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Trestioara, între căt. Veghiuri şi Criveleşti, formată din pietriş şi pămînt alb.

Burlea, *izvor,* în judeţul Buzăŭ, com. Trestioara; începe de la colina Burlea şi se scurge în izvorul Mocearul.

Burleasca, *vălcea,* în jud. Teleorman; străbate o parte din com. Doagele saŭ Dobroteşti.

Burleşti saŭ **Borleşti,** jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Ciumaşi, *nume vechiŭ* al satuluĭ Borliana, despre care d. Hasdeŭ,

Hosted by Google

în «Etymologicum Magnum Romaniae», tom. III, p. 2293, citează următorul hrisov din 1633, aflător în Arhiva statuluĭ din București: «Io, Alexandru Ilieaș-Vodă . . . scriem Domnia mea tutulor slugilor Domnieĭ mele cîțĭ veți umbla cu slujbele Domnieĭ mele la ținutul Bacăuluĭ; dămu-vă știre daca veți vedea cartea Domniĭ meale, iar voĭ să aveți a lăsa foarte în pace de toate angheriile (birurile) satul Burlești, numaĭ să aibă eĭ a-și plăti cisla lor cît vor hi scrișĭ la catastiv în vistieariul Domnieĭ meale, nicĭ iliș să nu dee, nicĭ sulgiu, nicĭ unt, nicĭ ceară, nicĭ lup, nicĭ o angherie cîte sunt pre alțĭ mișeĭ (supușĭ) aĭ Domnieĭ meale, pentru căcĭ Domnia mea ĭ-am lăsat să ție strajă pre apa Taziăuluĭ-celuĭ-Mare, cum țin și alte străjĭ, și de toate să le ție în samă de cîte să țin, și nime întru nimic să nu-ĭ învăluiască preste cartea Domnieĭ meale... Iași, 7141. Martie 15». Din acest document, d. Hasdeŭ conchide că chiar după ce Bacăul n'a maĭ fost oraș de graniță cu vamă, județul tot a rămas organizat militărește, cu sate scutite de dărĭ și însărcinate a ținea streajă.

Burlișteа saŭ **Berbecarul**, *vălcea*, jud. Teleorman, prin care curge un pîrîiaș; începe din dreptul comuneĭ Surdulești, din pl. Teleormanuluĭ, trece pe lîngă com. Zîmbreasca; de aci o ia pe lîngă căt. Plopi și se termină în apropiere de com. Drăgșănei, unde pîrîul se varsă în Burdea.

Burlugul, *sat*, face parte din comuna Motoșeni, jud. Tecuciŭ. Situat pe valea cu același nume, în partea de E. a com. și la 1 kil. 920 m. departe de reședința eĭ.

Are o populație de 25 capĭ de familie cu 97 suflete. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 18, 10 băețĭ și 8 fete.

Burlugul, *deal*, la E. de satul cu același nume, com. Motoșeni, jud. Tecuciŭ.

Burlugul, *pîrîŭ*, în raionul comuneĭ Motoșeni, jud. Tecuciŭ, izvorește din dealul Praja, merge spre V. pănă la intrarea în satul cu același nume, și apoĭ spre S.-V., pănă la confluența sa cu Zeletinul.

Burluiul (Bechetul), *rîŭ* și *vale*, în județul Romanați, afluent pe stînga al Oltețuluĭ; izvorește din Dealul-Saruluĭ și curge paralel cu acest deal, pănă la vărsarea sa în Oltețul, aproape de com. Pîrscoveni. Are foarte puțină apă; însă nu seacă vara. Din cauza adîncimeĭ albieĭ sale și natureĭ funduluĭ săŭ, nu se poate trece de cît pe pod. Dealurile de pe marginile sale sunt acoperite, în dreptul com. Căluiul, cu pădurĭ marĭ.

Burluși, *sat*, cu 55 familiĭ, în jud. Argeș, pl. Topologul. Vezĭ Ciofrăgeni-Pămînteni.

Burnaia, *vale*, în jud. Teleorman, plasa Tîrguluĭ, prin care curge un pîrîŭ; îĭ maĭ zice și Valea-Gîrbaciuluĭ.

Burnazul saŭ **Bornazul**, *cîmpie* întinsă, în partea de S.-E. a jud. Teleorman și în județul Vlașca, între comunele Conțești și Bragadirul, pănă în dealurile Dunăreĭ. Partea ce cade în jud. Teleorman, este de o întindere numaĭ de cîțĭ-va kil.; cea maĭ mare parte se întinde în jud. Vlașca, unde continuă la Vest, pănă la com. Cacaleți și de aci coboară pe la Grosul, Chiriac și Trestenicul, la S.-V., pănă la com. Stănești. In hărțile geografice ale Statuluĭ-major austriac numirea acesteĭ văĭ este greșit trecută: i se zice Pernaz. Greșala făcută de ceĭ străinĭ de toponimia noastră a fost reprodusă maĭ pe toate hărțile tipărite în urmă în țară și chiar în manualele de geografie a țărieĭ, destinate școalelor primare și secundare.

Această cîmpie se aseamănă cu bărăganele din jud. Brăila și Ialomița. Pe dînsa nu se văd pădurĭ; sate sunt puține și la mare depărtare unele de altele; din distanță în distanță se văd măgurĭ marĭ, despre care se zice că ar fi fost posturĭ de pază din epoca Romanilor; dintre acestea cele maĭ principale sunt: măgura Bălănoaia, măgura Toporul și măgura Cacaleți.

Burnazul, *vale*, în jud. Vlașca, ce vine din Gogoșari-Noĭ, din cîmpul Burnazuluĭ, trece pe proprietățile Ciochina, Cerneveni, se coboară prin Gogoșari-Vechĭ, și se varsă în Dunăre, între satele Slobozia și Malul.

Burnazuluĭ (Movila-), *movilă*, în jud. Buzăŭ, com. Luciul, în apropiere de Caragele.

Burnești, *sat*, face parte din com. rur. Schitul-Golești, plasa Rîurile, jud. Muscel. Își trage numele de la valea cu același nume. Are o populație de 102 locuitorĭ, din carĭ 19 capĭ de familie. Se desparte de căt. Lăzărești prin Rîul-Tîrguluĭ.

Burnești, *vale*, izvorește de pe teritoriul pădureĭ Grădiștea, proprietate a statuluĭ, și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe malul stîng, după ce udă com. Schitul-Go-

Hosted by Google

leşti, plasa Rîurile, în judeţul Muscel.

Bursucan (Odaia-), jud. Tutova. Vezĭ Odaia-Bursucan.

Bursucani, *com. rur.,* în jud. Covurluiŭ, pl. Zimbrul, la frontiera nord-vestică a judeţuluĭ, depărtare de 72 kil. de Galaţi. Situată într'o poziţie frumoasă, pe o culme de deal, la o înălţime de aproape 80 metri d'asupra niveluluĭ măriĭ; e înconjurată cu păduriĭ. Această comună se mărgineşte la N. cu teritoriul com. Bălăbăneşti, la E. cu com. Rădeşti şi la V. cu com. Adam, toate treĭ din judeţul Tutova, iar la Sud cu teritoriul comuneĭ T.-Drăguşeni şi Crăeşti din jud. Covurluiŭ. Se poate zice dar că com. Bursucani are forma uneĭ peninsule intrate în jud. Tutova în treĭ direcţiunĭ, ţinîndu-se de Covurluiŭ numaĭ în partea sudică.

Prin mijlocul Bursucanilor trece pîrîul Suhuluiul-Sec. Această com. are două cătune: Bursucani, reşedinţa şi Zimbrul saŭ Schitul-Zimbrul, acesta în direcţiune maĭ nordică şi la o depărtare de 1 kilometru de cel dintîiŭ. Locuitoriĭ din Bursucani sunt răzăşĭ, ceĭ din Zimbru foştĭ clăcaşi, toţĭ Romînĭ. In întreaga comună sunt 190 case; 121 contribuabilĭ; 187 familiĭ saŭ 618 suflete, din carĭ 317 bărbaţĭ, 301 femeĭ; 274 necăsătoriţĭ, 308 căsătoriţĭ, 36 văduvĭ; 113 ştiŭ carte, 505 nu.

Pămîntul acesteĭ comune e nisipos şi calcaros; întinderea sa totală e de vr'o 1800 hect., din carĭ 900 arabile, 750 pădure, 45 imaş, 91 viĭ, 6 fîneaţă, 1 şi jum. grădinăriĭ, 12 livezĭ şi restul vatra satuluĭ şi pămînt netrebnic. 483 hect. aparţin proprietăţeĭ maĭ şi 1317 proprietăţeĭ micĭ (sătenilor); proprietatea mare e reprezintată prin moşia particulară Zimbrul; în Bursucani o parte este a statuluĭ.

Producţia agricolă totală se cifrează la 5900 hectolitri cereale, din carĭ 2500 secară, 2000 porumb, 700 grîŭ, 500 orz şi 200 ovăz. Un folos maĭ simţitor aŭ locuitoriĭ de aicĭ din cultura viilor, livezilor şi a grădinelor lor. Producţia vinicolă se calculează la 12000 vedre, de calitate destul de bună.

Vite sunt: 200 boĭ, 200 vacĭ, 50 caĭ, 150 capre, 200 oĭ şi 400 porcĭ.

In com. Bursucani sunt 3 cîrciumĭ şi o mică prăvălie cu alte mărfurĭ; se află aicĭ şi 6 cazane de fabricat rachiŭ de drojdie; meseriaşĭ sunt 3 cizmarĭ şi 3 stolerĭ.

Veniturile comunale se ridică la 2347 leĭ şi cheltuelile la 2327 leĭ, 27 banĭ.

Biserică sunt 2: Sf. Arhanghelĭ (Voivozĭ), în Bursucani şi Sf. Gheorghe, în Zimbrul, ambele construite de pe la 1825; nică una din biserică n'are pămînt; după întocmirea sinodală a parohiilor, comuna Bursucani formînd o parohie, cu catedrala Sf. Arhanghelĭ, e deservită de 1 preot paroh şi 3 cîntăreţĭ.

Şcoală este una singură, mixtă, fără pămînt, cu 50 elevĭ înscrişĭ.

Prin această comună trece pe o întindere de 7 kil. calea judeţeană Galaţi-Bîrlad.

După legendă, Bursucani şi-ar fi avînd existenţa de pe la mijlocul veaculuĭ trecut, şi origina numeluĭ săŭ se explică de localnicĭ ast-fel: pe aicĭ, fiind păduriĭ marĭ, între animalele sălbatice, se încuibase maĭ mulţĭ bursucĭ; adunîndu-se în partea loculuĭ, din diferite puncte oamenĭ, şi făcîndu-şĭ case de sălăşluire, — căcĭ pe aicĭ e drumul mare (calea judeţeană) dintre Galaţi şi Bîrlad, — satuluĭ i se dădu maĭ întîiŭ numele de Bursuc, apoĭ de Bursucani.

Bursucani, *sat,* reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, pl. Zimbrul, jud. Covurluiŭ, cu 170 case; 134 familiĭ, saŭ 849 suflete; o biserică şi o şcoală. (V. Bursucani, com.).

Bursucanilor (Dealul-), *deal,* aflător în com. cu acelaşĭ nume, jud. Covurluiŭ.

Bursucanilor (Valea-), *vale,* corespondentă dealuluĭ cu aceeaşĭ numire, jud. Covurluiŭ.

Bursucănia, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, pe teritoriul satuluĭ Schitul-Frumoasa.

Bursucăria, *deal,* spre S.-E. de com. Ivăneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Bursucăria, *pădure seculară,* în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, căt. Nucul; face un corp cu Hînsarul şi Stîlpi-Tainiţeĭ. (Vezĭ Nucul).

Bursucăria, *pisc* al dealuluĭ Homiţa, din com. Cristeşti, jud. Suceava.

Bursuceni, *sat,* pe ţărmul drept al Siretuluĭ, jud. Botoşani, în partea de S.-V. a com. Brehueşti, pl. Siretul. Are o suprafaţă de 1046 hect. şi o populaţiune de 157 familiĭ saŭ 680 suflete, din carĭ 183 contribuabilĭ.

Are o biserică, făcută de locuitorĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă a judeţuluĭ, cu 1 învăţător şi 40 şcolarĭ.

Bursuci, *sat,* în pl. Tîrgul, com.

Hosted by Google

Iepureni, jud. Tutova, spre S.-V. de satul Iepureni. Are 375 locuitorĭ (din carĭ 11 ştiŭ carte) şi 98 case.

Bursuci, *ruine de mănăstire,* în satul cu asemenea numire, jud. Tutova. Aicĭ s'a fost bejănit Vornicul Lupu Costaki, la anul 1711, în timpul războiuluĭ Ruso-Turc.

Bursucul, *deal,* în partea de E. a com. Slobozia-Secătura, jud. Botoşani, numit ast-fel de la vizuinile de bursucĭ ce se află săpate în coastele sale.

Bursucul, *deal,* în com. Brăteni, pl. Ştefăneşti, jud. Botoşani.

Bursucul, *deal* însemnat, în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Andreaşi, lîngă Milcov, în partea de Vest a com. şi la hotarul plaiuluĭ Rîmnicul; este acoperit cu pădurĭ.

Bursucul, *deal,* începe din coama dealuluĭ Bordea, ce desparte jud. Iaşi de jud. Vasluiŭ, se prelungeşte de la N. prin com. Tăcuta, unde de la satul Tăcuta, formînd limita de la E. a com. Mircesti, ia numirea de Bursucul, apoĭ, prelungindu-se spre S. se termină în valea tîrguşoruluĭ Codăeşti. Pe inclinaţiunea sa estică se află satul Dumasca, din com. Dobrovăţul, jud. Vasluiŭ.

Bursucul, *izvor,* jud. Buzăŭ. (V. Izvorul-Marchitanuluĭ).

Bursucul, *vale,* în pl. Ialomiţa-Balta, com. Hagieni, jud. Ialomiţa, este situată lîngă viile locuitorilor satuluĭ Hagieni.

Bursuculuĭ (Grindul-), *grind* saŭ loc ridicat de-asupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. Sf. Gheorghe (saŭ Caterlez), aşezată pe malul Măreĭ-Negre, în partea de E. a plăşeĭ şi S. a com., în faţa faruluĭ Caterlez; se continuă la S. cu grindul Mocirla. Are o întindere de 40 hect. necultivate; pe el se află aşezată cîşla Olinca.

Bursuculuĭ (La-Poiana-), vechiŭ *pichet* cu No. 7, jud. R.-Sărat, către hotarul Moldoveĭ, în plasa Oraşuluĭ, com. Andreaşi, spre S. la poalele dealuluĭ Bursucul şi pe pîrîul Bursucul.

Bursuculuĭ (Movila-), *movilă* însemnată, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. Sari-Chioi, aşezată în partea de S. a pl. şi a com., la 1 kil. spre S. de satul Sari-Chioi, lîngă grădinele satuluĭ. Este o movilă naturală, avînd o înălţime de 31 metri de asupra niveluluĭ laculuĭ Razelm, de care e într'o depărtare de maĭ puţin de 1 kil. E punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea. Prin înălţimea sa domină asupra văiĭ Sabangia, care curge pe la poalele sale occidentale, asupra satuluĭ Sari-Chioi şi asupra uneĭ părţĭ însemnate din lacul Razelm. E acoperită cu verdeaţă.

Bursuculuĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Andreaşi; izvoreşte din Dealul-Bursuculuĭ, udă partea de S. a com. şi se varsă în rîul Milcov, pe dreapta luĭ.

Bursunarul, mic *afluent* al pîrîuluĭ Suha-Mare, în com. Mălini, jud. Suceava.

Bursunaruluĭ (Vîrful-), *munte,* în comuna Mălini, judeţul Suceava.

Burta, *sat,* face parte din com. rur. Oteşani, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea. Are o populaţiune de 372 locuitorĭ, 179 bărbaţĭ şi 193 femeĭ. Aci e o biserică, cu hramul Buna-Vestire, fondată de Talin şi Radu, Grecĭ veniţi din Rumelia. S'a reparat la anul 1850 de Ion Prodescu.

Burta-Enceĭ, *cătun,* în judeţul Brăila, la S. com. Urleasca, unde Valea-Enceĭ schimbă direcţiunea de la S. spre N., formînd o burtă ca la 7 kilometri spre S. de satul Urleasca. Acest căt. este înfiinţat de la 1838. Vatra satuluĭ este de 6 hect., avînd 28 case şi o cîrciumă. Populaţia e de 26 capĭ de familie saŭ 111 locuitorĭ, 60 bărb. şi 51 femeĭ; 51 sunt căsătoriţĭ, 60 necăsătoriţĭ. Animale sunt: 66 caĭ, 110 vite cornute, 218 oĭ şi 25 rîmătorĭ.

Burteştilor (Piscul-), *pisc,* com. Rîjeţul-Vieroş, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Burtiĭ (Piscul-), *pisc,* ce se lasă din Dealul-Olteţuluĭ, în partea de E. a com. Zătreni, pl. Mijlocul, judeţul Vîlcea.

Burtiĭ (Valea-), *vale,* com. Vulcăneşti, plaiul Vărbilăul, judeţul Prahova.

Burtişul, *izvor,* în judeţul Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bîşteni; începe din Lacul-de-la-Poiană şi dă în rîul Slănicul.

Burtoaica, *deal,* în judeţul Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Seaca, peste care trece de a curmezişul, limita de E. către com. Brabova. Are o înălţime aproximativă de 35 m. şi este acoperit cu pădure şi puţine locurĭ arabile.

Hosted by Google

Burtoaica, *pîrîă,* se varsă în gîrla Geamănă-Mare, în raionul com. Rîjleţul-Vieroş, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt, de unde izvoreşte.

Burtoĭ, *pisc,* la N. de com. Ţiţeşti, pl. Rîul-Doamneĭ, judeţul Muscel.

Burtucala, *tîrlă,* situată la N.-E. de com. Mihaiŭ-Bravul, judeţul Brăila, la o distanţă de 3 kil. de dînsa.

Burueneşti, *sat,* în partea de N.-V. a com. Bivolari, pl. Turia, jud. Iaşi, situat la poalele dealuluĭ Turia, numit şi al Caradaneĭ, la distanţă de 2 kil. de malul Prutuluĭ. Acest sat în vechime se numea Silineşti; maĭ în urmă a luat numele de Burueneşti, de la familia răzăşească Burueană aĭ căreia descendenţi sunt şi astăzĭ. Are o populaţie de 29 familiĭ, saŭ 83 locuitorĭ, Romînĭ răzeşĭ, carĭ se ocupă cu agricultura. In sat e o biserică vechiă, ce se află în ruine, iar pe malul Prutuluĭ o mică pădurice.

Proprietatea moşieĭ aparţine răzeşilor.

Numărul vitelor este de 301 capete, din carĭ: 125 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 131 oĭ şi 21 rîmătorĭ.

Burueneşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dolješti, pe malul stîng al rîuluĭ Siret, spre S. de satul Dolješti şi la o depărtare de $2^1/_4$ kil. de el. Are 219 capĭ de familie, 246 contrib., 971 locuitorĭ, din carĭ 4 ştiŭ carte; 234 case. Populaţiunea este compusă numaĭ din Unguri. Sunt 450 vite marĭ cornute. Are o biserică catolică de zid făcută în 1875. Ţine de parohia catolică Agiudeni. Acest sat este legat cu oraşul Roman prin şosea şi aparţinea, împreună cu moşia înconjurătoare, mănăstireĭ Bărboiul din Iaşi, care era închinată mănăstireĭ Golia.

Burueneşti, *cătun,* în jud. Buzăŭ, com. Pătîrlagi; are 10 locuitorĭ şi 4 case.

Burueneşti (Rădiul-), *pădure* mică, proprietatea statuluĭ, în judeţul Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dolješti, în întindere de 10 hect. Această pădure aparţine mănăstireĭ Bărboiul din Iaşi, închinată mănăstireĭ Golia.

Burun-Sîrtî, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Ese-Chioi. Se desface din dealul Hagi-Durac-Sîrtî, de la vîrful Ese-Chioi; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., mergînd printre văile Curul-Canara şi Ciuciuc-Chessen-Ceair, şi iezerul Gîrliţa, brăzdînd partea de V. a plăşeĭ şi cea de N. a comuneĭ; prelungirile nordice se termină pe malul sudic al iezeruluĭ Gîrliţa, făcîndu-le înalte şi rîpoase; aŭ o înălţime de 140 m. Acest deal este tăiat de drumul Almalîul-Gîrliţa şi Ese-Chioi-Gîrliţa. Este acoperit cu pădurĭ şi tufărişurĭ.

Busaga, *baltă,* situată la E. comuneĭ Ciacîrul, pl. Balta, jud. Brăila.

Busaguţa, *baltă,* situată la N.-V. de balta Busaga, ce este la E. com. Ciacîrul, pl. Balta, judeţul Brăila.

Busca, *com. rur.,* pl. Şerbăneşti, jud. Olt. (Vezĭ Mihăeşti-d.-j).

Buscata, *sat,* la S.-V. de satul Ivăneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, situat sub poalele dealuluĭ Buscata. Are o populaţie de 15 fam. saŭ 88 suflete.

Numărul vitelor este de 64: 40 vite marĭ cornute, 12 capre, 4 caĭ şi 8 rîmătorĭ.

Buscata, *deal,* în partea de S.-E. a satuluĭ Iezerelul, din com. Coşeşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ. Formează linia despărţitoare între plasa Racova şi pl. Tutova din jud. Tutova. Se întinde de la N.-V. spre S.-E.

Busculeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Drăguţeşti-Săpunarĭ.

Busienişul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa; izvoreşte din muntele Preutesele şi se varsă d'a stînga Trotuşuluĭ.

Bustea, *deal,* în com. Rădiul, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ, pe a căruĭ coastă de E. se află satul Bahnariul, iar pe cea de V. viĭ şi o pădurice.

Bustea, *iezer* mare, compus din 2 iezere: Bustea-Mare şi Bustea-Mică, între canalul Vîlciul şi japşa Strîmbul, din comuna Berteşti-d.-s., jud. Brăila.

Bustea, *pădure* de salcie, pendinte de moşia Berteşti, plasa Balta, jud. Brăila. Se mărgineşte la E. cu cîmpul şi iezerul Bustea, la V. şi S. cu canalul Vîlciul şi la N. cu cîmpul. Suprafaţa sa e de 15 hect.

Bustea, *prival,* jud. Brăila, care uneşte iezerul Bustea, în partea de E., cu canalul Vîlciul.

Bustea, *tîrlă,* în jud. Brăila, pădurea Bustea. compusă din maĭ multe bordee, locuite de Ţiganiĭ lingurarĭ.

Hosted by Google

Bustoina, *moară* de apă, județul Dolj, pl. Jiul-d. j., com. Giorocul-Mare, pe pîrîul Giorocul-Mare.

Busuiaca. (V. Păşcani, sat, jud. Covurluiŭ).

Busuioaca, *vale,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti, de pe teritoriul satuluĭ Viermeşti.

Busuioceni, *sat,* pe moşia Brăeşti, com. Brăeşti, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Are 47 fam., 213 sufl. Aşezările sătenilor sunt maĭ mult bune, cu livezuĭ şi grădine.

Biserica, cu 2 patroane, Sf. Mihail şi Gavriil şi Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, este de lemn şi mică, avînd următoarea inscripţie:

«Ctitoriĭ Sf. locaşuluĭ acestuia, robiĭ luĭ D-zeŭ Emandi şi Ecaterina, să fie pomeniţi cu fiiĭ lor şi tot neamul lor în veciĭ. Amin. 1801, Maiŭ în 18 zile.» Servitoriĭ bisericeĭ sunt: 1 preot, 2 cîntăreţi şi 1 pălămar.

Sătenii împroprietăriţi aŭ 99 hect., 53 ariĭ pămînt.

Busuioceni, *deal,* se prelungeşte din com. Vîrful-Cîmpuluĭ, prin com. Brăeşti, pl. Coşula, judeţul Dorohoiŭ, pe moşiile: Busuioceni, Poiana şi Prăşteşti şi se lasă în jud. Botoşani spre Leorda.

Busuiociul, *com. rur.,* din plasa Gilortuluĭ, în partea despre S. a comuneĭ Colţeşti, jud. Gorj. Se mărgineşte la S. cu com. Hurezani-d.-s., la N. cu Colţeşti, la E. cu comunele Hurezani-d.-j. şi Piscoiul şi la V. cu Negreni.

Formează singură comună. E situată pe Valea-Amaradieĭ şi pe malul stîng al acesteĭ ape. Are o suprafaţă de 400 hect., din cariĭ 53 hect. pădure, 140 hect. arabile, 131 hect. fîneţe, 32 hect. vie, 21 hect. livezi de pruniĭ şi 22 izlaz.

Are o populaţie de 99 fam., cu 390 sufl., din cariĭ 85 contribuabiliĭ, toţi Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor. Eĭ sunt parte moşneniĭ şi parte împroprietăriţi după legea rurală. Locuitoriĭ posedă 15 pluguriĭ, 47 care cu boiĭ, 2 căruţe cu caiĭ, 166 vite mariĭ cornute, 7 caiĭ, 203 oiĭ şi 77 rîmătoriĭ.

Comuna e străbătută în partea despre V. de o şosea vecinală ce se desface din şoseaua judeţeană Craiova-Petreşti-d.-s.

Comuna are 1 bis. de lemn prefăcută de locuitoriĭ la anul 1869, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Venitul este de leiĭ 632, baniĭ 35, iar cheltuelile de leiĭ 534, baniĭ 50.

Busuiocul, *deal,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti, situat lîngă muntele Tarniţa.

Busuiocul, *deal,* în com. rur. Roşinaţa, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Busuiocul, *hîrtop,* pe teritoriul satuluĭ Oneşti, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Busuiocul, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Jitia, în partea de V. a comuneĭ, pe o poiană din dealul Roşu. Conţine crap şi caracudă măruntă, care se vinde şi se consumă în localitate.

Busuiocul, *munte,* peste care trece hotarul între Dorna şi Broşteni, jud. Suceava.

Busuiocul, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Văsieşti, care obîrşeşte într'o baltă mare, numită Tarniţa şi se varsă d'a stînga Trotuşuluĭ, după ce udă satul Viermeşti.

Busuiocul, *vale,* la S. de satul Ocheni, com. Condrăcheşti, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Busuiucenilor (Drumul-), *drum,* în com. Costineşti, plasa Tîrgului, jud. Botoşani.

Busul, *com. rur.,* în plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi, la distanţă de 60 kil. de oraşul Turnu-Severin. Este situată pe vale şi formează comună cu satul Gropanele şi mahalalele Busuleţul, Milicioaia, Drăgan şi Grădiştea, mărginindu-se la E. cu com. Greceşti, la S. cu com. Butoseşti, la V. cu com. Stăncești şi la N. cu com. Smadoviţa şi avînd peste tot 233 contribuabiliĭ, din 1200 locuitoriĭ, locuind în 306 case. Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor. Calitatea pămîntuluĭ este destul de bună. Loc. posedă: 51 pluguriĭ, 110 care cu boiĭ, 22 căruţe cu caiĭ şi 40 stupiĭ. Are două bisericiĭ, deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi. Budgetul comuneĭ coprinde la venituriĭ suma de 1307 leiĭ, iar la cheltueliĭ 1042 leiĭ.

Numărul vitelor în această comună este de 1602: 760 vite mariĭ cornute, 48 caiĭ, 394 oiĭ şi 400 rîmătoriĭ.

Prin această comună trece şoseaua Bîcleşul - Corzul - Busul - Bărboiul. Dealuriĭ maĭ principale în această comună sunt: Dealul-Gropanelor, al-Busuluĭ, al-Dorobanţuluĭ şi Paiul.

Văiĭ maĭ principale sunt: Valea-Gropanelor, a-Busuleţuluĭ, a-Busuluĭ şi a-Teişuluĭ; iar pîraie principale sunt: Pîrîul-Gropanelor, al-Busuleţuluĭ, ce curg

Hosted by Google

spre com. Secul și Pîrîul-Busuluĭ, cu al-Teișuluĭ, carĭ, unite, curg spre com. Grecești.

Busul, *deal,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Busul, *pîrîŭ,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Busul, *vale,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Busuleţul, *mahala,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Busuleţul, *pîrîŭ,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Busuleţul, *vale,* în com. rur. Busul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Buşa, *șes* întins, în raionul com. Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Buşaga, *sat,* pe rîul Argeș, jud. și pl. Argeș, pendinte de com. urb. Curtea-de-Argeș.

Buşeşti, *com rur.,* în plaiul Cerna, jud. Mehedinți, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Coșușteа, pe dealurĭ ce intră în regiunea munților. Hotarul acesteĭ comune are o întindere cam de 2000 pogoane. Pămîntul, privit în mod general, nu e roditor de cît pe valea Coșușteĭ, în hotarul satuluĭ Nadanova.

Formează comună cu satul Nadanova, care altă dată a fost reședința sub-prefectureĭ plaiuluĭ Cloșani și cu cătunul Cornetul, avînd peste tot 760 loc., din carĭ 150 contribuabilĭ. Are 150 case. Ocupațiunea locuitorilor este agricultura și creșterea vitelor. Locuitoriĭ posedă: 19 pluguri, 41 care cu boĭ și 3 căruțe cu caĭ. In com. sunt 2 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 4 cîntărețĭ; o școală, cu 1 învățător, frecuentată de 38 elevĭ; 1 cîrciumă. Budgetul comuneĭ este de 1179 leĭ la venitурĭ și de 766 leĭ la cheltueliĭ.

Numărul vitelor în com. e de: 878 vite marĭ cornute, 300 capre, 700 oĭ, 40 caĭ și 280 rîmătorĭ. Pîraiele maĭ pincipale sunt: apa Buseștĭ, ce curge pe Valea-Buseștilor, spre E., intră în com. Bala-d.-s.; pîrîul Bratoșul și Sohodolul, carĭ curg prin văile cu acelașĭ nume și se varsă în apa Coșușteа; Valea-Moriĭ ce se varsă în apa Proiteștilor. Văile principale sunt: Valea-Buseștilor, valea Bratoșul, valea Sohodoluluĭ, Valea-Moriĭ, Valea-Rahoveĭ și valea Nadanova, pe unde curge și pîrîul Nadanova. In centrul comuneĭ se află un lac cu numele de Lacul-fără-Fund. Dealurile principale sunt: Sulița, Fața-Vieĭ, Porcul, Gorunul, Scaunele, Cornetul-Mare, Fața-Mare, Poloamele, Cornetul-Mare-de-Nadanova, Vîrful-Cerboaneĭ, Cuțuiul-Fluerea, Creanga și Braniștea.

Se povestește de locuitorĭ, că în timpul năvălireĭ barbarilor, în comuna Buseștĭ, nefiind alte locurĭ, pe unde să pătrundă străiniĭ, de cît cele două văĭ: Sohodolul și Bratoșul, carĭ și acestea sunt foarte strîmte și prăpăstioase, loc. îndată ce auzeaŭ că vine vre-o limbă străină peste eĭ, alergaŭ cu toțiĭ și puneaŭ în calea lor arborĭ uriașĭ, făcînd marĭ grămezĭ, ast-fel că închidea drumul străinilor de a intra în satul lor, și de multe orĭ aruncaŭ cu bolovanĭ asupra lor și-ĭ omora. Această tradiție se raportă poate la luptele Romînilor cu Ungurиĭ din timpul luĭ Alexandru Basarab și Mircea-cel-Bătrîn, maĭ ales că în cătunul Gheorghieștide-Proiteștĭ se găsesc ca și la Mărășeștĭ, morminte cu nume ungureștĭ. Se poate, ca numele cătunuluĭ Gheorghieștĭ să vină de la satul Gherghiță, cunoscut pe acele vremurĭ.

Prin această comună trece șoseaua vecinală Turnul-Severin-Halînga-Balta-Nadanova-Baia-de-Aramă.

Buseștĭ se mărginește: la E. cu com. Ponoarele și Bala-d.-s.; la S. cu Cerna și Dîlma; la V. cu Babele și Gornovița; la N. cu Turbata și Proiteștĭ.

Buşmeiul-Mare, *munte,* jud. Suceava, între com. Borca și jud. Neamțu, avînd 1617.6 m. altitudinea d'asupra nivelului mărĭĭ.

Buşmeiului (Pîrîul-), *mic afluent* al pîrîuluĭ Borca, județul Suceava.

Buştele, *cătun,* al com. Mînzălești, jud. Buzăŭ; are 120 loc. și 24 case; situat pe un frumos platoŭ între pîrîiașul Sghiabul și izvorul Ruginosul.

Buştele, *izvor mineral,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, căt. Buștele; conține fier, sulf și carbon; își ia naștere în poalele munteluĭ Brazeul și se scurge în Valea-Ruginoaseĭ. In apropiere, la locul numit la Lutul-Roșu, se găsește ocru de o coloare roșie.

Buştele, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, căt. Buștele; are 150 hect. fînață, izlaz, pietriș și puțină arătură.

Buştenari, *sat,* face parte din com. rur. Telega, plaiul Prahova, jud. Prahova; se exploatează aci țițeiŭ și se distilează toate derivatele sale.

Hosted by Google

Buștenetul, *deal,* în com. Jupînești, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel, între valea Purcăreața și județul Argeș.

Bușteni, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Balota, reședința comunei. Are 294 de suflete, 159 bărbați și 135 femei.

Satul e lipsit de biserică și de școală. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Gaia.

Cu vîrstă de școală sunt 12 copii. Știu carte 8 locuitori.

Bușteni, *sat,* face parte din com. rur. Predealul, plaiul Peleșul, jud. Prahova. Acest cătun. datează de la începutul acestui secol. Aci, în timpul verei, se adăpostesc sute de vizitatori. Pănă la anul 1864, cătun. Bușteni ținea de comuna Sinaia. De la această dată s'a deslipit de Sinaia, împreună cu Predealul, Azuga și Poiana-Țapului și aŭ format com. Predealul, care se întinde de la hotarul țărei pănă în apa Peleșului și din vîrful Bucegilor pănă în vîrful Unghiei și a șiruluĭ de munți din părțile Doftanei.

Este situat pe malul drept al rîuluĭ Prahova și pe malul văilor: Jepi, Paltenul și Valea-Albă. Intre construcțiunile de la Bușteni găsim: Biserica-Domnească, Presbiteriul și Școala, toate zidite cu cheltuiala M. S. Regeluĭ Carol I, prin Administrația Domeniilor Coroanei; Gara, Fabrica de hîrtie, hotelul Bușteni și mai multe case țărănești model, care aŭ aspectul unor micĭ vile.

Biserica din Bușteni, una din cele mai frumoase biserici din țară, construită cu cheltuiala Regeluĭ, s'a tîrnosit la 8 Septembrie 1889, în prezența M. S. Regeluĭ, a A. S. R. Principeluĭ Ferdinand, asistați de Inaltul Cler, miniștri, autoritățile județene și comunale.

D'asupra ușeĭ s'a pus următoarea inscripțiune săpată în piatră:

«In numele Tatăluĭ, al Fiuluĭ și al Sfîntuluĭ Duh, al unuĭ Dumnezeŭ în treime mărit;

Noĭ credincioșiĭ și de Christos iubitorĭ Carol I, și Elisaveta, Rege și Regină a Romîneĭ, ridicat'am din temelie această sfîntă și Dumnezeească biserică și înzestrat'o-am cu toate cele de trebuință, puindu-ĭ hramul Nașterea-prea-Sfinteĭ-Născătoarea-de-Dumnezeŭ-și-pururea-fecioareĭ-Maria, spre a ne fi nouă de vecinică pomenire.

Și s'a sfințit de către Mitropolitul Ungro-Vlahieĭ, Primat al Romîneĭ, Iosif, față fiind Noĭ și al Nostru de Christos iubitor Moștenitor, Principele Ferdinand, și sfetniciĭ și credincioșiĭ noștri și enoriașiĭ și tot poporul din loc, în aniĭ de la întruparea Mîntuitoruluĭ și Domnuluĭ Nostru Christos 1889, luna luĭ Septembrie, în 8 zile; iar al Domneĭ Noastre în accastă de Dumnezeŭ păzită Țară-Romînească, două-zecĭ și patrulea an».

Școala din Bușteni s'a înființat la anul 1865. Localul actual s'a construit din fondurile Casei Regale și s'a inaugurat la anul 1887. Are două sălĭ de învățămînt, una pentru bibliotecă, atelier de meseriĭ și 4 camere pentru învățător. A fost frecuentată în anul 1892 de 60 elevĭ și 30 eleve. Are 2 învățătorĭ, cu întreținerea cărora statul cheltuește anual 2484 leĭ.

In Bușteni este o fabrică de hîrtie, una din cele mai marĭ și mai importante întreprinderĭ industriale din valea Prahoveĭ.

Clădită pe moșia Jepi, unde rîul cu acest nume se varsă în Prahova, fabrica de hîrtie este proprietatea fraților Carol și S. Schiel.

Piatra fundamentală a clădirilor acesteĭ făbricĭ s'a pus pe la mijlocul luĭ Aprilie 1882 și în Octombrie acelașĭ an, terminîndu-se instalațiunea, s'a început maĭ întîiŭ fabricațiunea hîrtieĭ de mucava. O jumătate an maĭ tîrziŭ, în Martie 1883, s'a montat prima mașină pentru fabricațiunea hîrtieĭ de împachetat. La 1886, montîndu-se cu nouă mașinĭ, s'a început fabricarea hîrtieĭ de paie; iar la 1891, fabrica de la Bușteni a început să producă și hîrtie pentru tipar și scris.

Fabrica, iluminată cu electricitate, este pusă în mișcare prin 7 turbine de apă, cu o putere totală de 500 caĭ. In această fabrică se ocupă în permanență 250 lucrătorĭ, dintre carĭ: 187 Romînĭ, 35 Ungurĭ, 15 Sașĭ, 8 Polonĭ și 5 Italienĭ.

Tot în Bușteni este și o fabrică de var hidraulic, care produce anual cam 300 vagoane de var.

Poziționea cătunuluĭ Bușteni e încîntătoare. Este închis la V. de munțiĭ Jepi, Caraimanul, Omul și Costilele; la E. și N. de munțĭ acoperiți cu pădurĭ de brazĭ și la S. are valea Prahoveĭ ce se lărgește spre Sinaia.

Maĭ multe hotele, avînd și restaurante, sunt puse la dispoziția celor ce vizitează această stațiune. Multe case țărănești, în formă de vile, se închiriază în timpul vereĭ de bucureșteni.

Bușteni, *stație* de dr. d. f., jud. Prahova, pl. Azuga, cătun. Prahova, pe linia Ploești-Predeal. Se află între stațiile Sinaia (7.6 kil.) și Azuga (3.7 kil.). Inălțimea d'asupra niveluluĭ mării de

Hosted by Google

880m.68. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 99553 leĭ, 25 banĭ.

Buștila, *loc,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Cîrna, unde este pod pe rîul Dăsnățuiul.

Buștiucul. (V. Slobozia, sat, com. Fîntînele, pl. Siretul, jud. Botoșani).

Buşumeiul, *cătun,* în com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situat pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița.

Populațiunea sa e de 58 loc., saŭ 15 familiĭ, din carĭ 24 bărbațĭ și 34 femeĭ.

Buşumeiul, *pîrîiaș,* în com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu; izvorește din spre capătul de N.-E. al ramureĭ Munților-Prislopuluĭ; se varsă pe dr. rîuluĭ Bistrița, între localitățile numite Stejarul și Bușumeiul.

Buta, (Aleșii-din-Teiŭ saŭ **Olăneasca),** *sat,* cu 133 sufl., jud. Argeș, pl. Gălășești; face parte din com. rur. Teiul.

Buta, *cătun,* pendinte de comuna Șerbănești-d.-s., pl. Șerbănești. jud. Olt, reședința comuneĭ, situat pe dreapta șoseleĭ județene, la gura văeĭ cu acelașĭ nume, spre S. de Șerbănești-d.-s. Are o populație de 380 locuitorĭ, din carĭ 42 sunt împroprietăriță după legea rurală. Eĭ posedă 80 boĭ, 50 vacĭ, 60 caĭ, 850 oĭ și 116 porcĭ.

Are o biserică, deservită de preotul din Șerbănești, plătit de comună.

Buta, *braț,* în plasa Borcea, insula Balta, com. Gîldăul, jud. Ialomița; alimentează lacul cu acelașĭ nume.

Buta, *lac,* în plasa Borcea, insula Balta, com. Gîldăul, jud. Ialomița; este format din revărsările brațuluĭ Borcea.

Buta, *pădure,* în plasa Borcea, insula Balta, com. Gîldăul, jud. Ialomița, cu o suprafață de 60 hect.; esență: salcie și plop.

Buta-cu-Gura-Văieĭ, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 1413 hect., care, împreună cu trupul Călimănești, formează pădurea Călimănești, județul Vîlcea.

Buta-Mare, *vale,* ce se formează la V. de căt. Buta, în Boianul, teritoriul comuneĭ Șerbănești-d.-s., pl. Șerbănești, jud. Olt; curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în Dorofeiŭ, la S. de Șerbănești-d.-j.

Locuitoriĭ bătrînĭ afirmă că aci a fost, la 1821, o luptă între Turcĭ și Volintiriĭ luĭ Ipsilante. Greciĭ fiind bătuțĭ și urmăriță, fugiră peste Olt, către R.-Vîlcea, iar Turciĭ se întoarseră jefuind țara.

Buta-Mică, *vălcea,* ce se formează la S.-V. în Boianul, pe teritoriul comuneĭ Șerbănești-d.-j., pl. Șerbănești, jud. Olt; curge de la N.-V. către S.-E., paralel cu Buta-Mare, și se varsă în gîrla Dorofeiul.

Butanul, *vălcea,* com. Zătreni, plasa Mijlocul, jud. Vîlcea.

Butanuluĭ, (Dealul-) *deal,* județul Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnicĭ, înalt de aproape 300 m. Este acoperit cu livezĭ de pruniĭ, viĭ și cu pădure măruntă.

Butari, *sat,* face parte din com. rur. Gușoeni, pl. Oltul-d.-j., județul Vîlcea. Are o populație de 265 locuitorĭ, 148 bărbațĭ și 117 femeĭ. Ca populație școlară are 45 copiĭ.

Butariul, *lac,* numit și Lacul-Butaruluĭ, în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpuluĭ, jud. Mehedinți.

Butărești, *mahala,* în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Butculești, *com. rur.,* în plasa Tîrguluĭ, județul Teleorman, situată pe partea dreaptă a văeĭ Tinoasa. Are un cătun, Sîrbi-Sfințeștĭ, căruia îĭ maĭ zice și Butculești-d.-j. saŭ Moșteni. Acest cătun se află parte pe coastă, parte în vălceaua numită Păucească, ce vine despre com. Săceni. Reședința comuneĭ este în Butculești-d.-s. Se învecinește la N. cu com. Săceni, la S. cu com. Sfințești (cătt. Răteasca), la E. cu com. Vîrtoapele-d.-s. și la V. cu cătt. Drăgșani de la com. Drăgșenei.

Suprafața comuneĭ, dimpreună cu a moșiilor aflate pe dînsa și cu pămîntul dat locuitorilor după legea rurală, este de aproape 3500 hect. Din acestea, 1750 hect. pămînt arabil și 745 hect. pădure aparțin d-luĭ N. Butculescu. In cătunul Sîrbi-Sfințeștĭ sunt peste 300 hect. pămînt arabil, și vre-o 30 hect. pădure, aparținînd la diferiți moșneni. Locuitorĭ împroprietăriță după legea rurală, sunt în număr de 182, pe o întindere de 576 hect. Sunt 3 hect. livezĭ cu pruniĭ. Pămîntul moșiilor este fertil.

Populațiunea comuneĭ și a cătunuluĭ este de 1067 sufl., din carĭ 272 capĭ de familie și 180 contribuabilĭ.

Populațiunea uneĭ părțĭ din cătunul Sîrbi-Sfințeștĭ este de origină bulgară; ea îșĭ păstrea-

Hosted by Google

ză încă limba, portul și obiceiurile. Restul populațiuneĭ acestuĭ cătun este compus din Romînĭ, maĭ toțĭ proprietarĭ moșteniĭ.

Numărul vitelor în comună și cătun este de 4278 capete, din carĭ: 734 vite marĭ cornute, 243 caĭ, 19 măgarĭ, 3017 oĭ, 23 capre și 262 porcĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 2730 și cheltuelile de 2718. Are o școală, cu un învățător și 87 elevĭ; două biericĭ, una în Butculești și alta în Sîrbi-Sfințeștĭ, avînd fie-care cîte un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Cu com. Săceni la N. și cu com. Sfințești la S.-V. se leagă prin căĭ vecinale.

Ocupațiunea locuitorilor este numaĭ agricultura.

Butculești-de-Jos saŭ **Sîrbi-Sfințeștĭ**, *cătun,* în pl. Tîrguluĭ, com. Butculești, jud. Teleorman. Are o populațiune de 450 sufl., din carĭ 154 capĭ de familie; 93 contribuabilĭ.

Butea. (V. Poiana-Hotarele, jud. Vîlcea).

Butea, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Miclăușani, pe malul stîng al rîuluĭ Siret, așezat pe o poziție înaltă, spre S. de satul Miclăușani și la o depărtare de 2 kil. de el. Este reședința comuneĭ Miclăușani și satul cel maĭ populat din toată comuna. Are: 380 capĭ de familiĭ, 391 contribuabilĭ, 1744 loc., din carĭ 20 știŭ carte; 420 case. Această populație este socotită împreună cu acea din satul Lițca. Toțĭ loc. din acest sat, 368 capĭ de fam. saŭ 1472 loc., sunt Unguriĭ. Se lucrează rotăria, dulgheria, butnăria și cojocăria. Are o biserică de zid. Formează cu satele Caracași, Fărcășeni, Răchiteni și Scheea o parohie catolică. Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Buteanul, *vîrf de munte,* din plaiul Loviștea, jud. Argeș.

Buteasca (Măgura-), *cătun,* pendinte de com. Măgura, proprietate a statuluĭ, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, situată pe apa văeĭ Cleniței, la extremitatea vestică a județuluĭ, despre Teleorman.

Aci este o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntăreți, pendinte de parohia Măgura-Lăceanca.

Vezĭ com. Măgura.

Buteasca-de-Jos saŭ **Ciuperceni,** *com. rur.,* compusă din cătunele Buteasca-d.-j. și Buteasca-Moșteni, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca. Este situată la N.-V. județuluĭ, pe platoul dintre Cleniței și Glavacioc. S'a numit astfel, spre a se deosebi de Buteasca-d.-s. saŭ Adunați-Buteștĭ.

In 1888 se afla în această com. 208 contribuabilĭ, din 1096 suflete.

Veniturile comunale în anul 1897 eraŭ de 3489, iar cheltuelile de 2237 leĭ.

In 1887 s'a cultivat aci o suprafață de 2105 hectare cu diferite cereale.

In comună se află o școală comunală mixtă, cu cincĭ clase, la care, în 1888, aŭ urmat 30 băeți și o fată.

Este o biserică vechiă cu hramul Sf. Dumitru, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; depinde de parohia Cozmești.

In 1888 se aflaŭ în com. 604 boĭ și vacĭ, 35 caĭ, 389 oĭ și 270 rîmătorĭ.

Comuna este departe de București de 50 kil., de Giurgiŭ de 65 kil., iar de reșed. plășeĭ, Obedeni, de 22 kil. Este o șosea județeană ce duce pe valea Glavaciocul la Letca-Nouă.

Sunt 4 cîrciumĭ.

Se face bîlciŭ în toate Duminicile și la Dumineca Tomeĭ, Sf. Petru și Sf. Dumitru, se ține tîrg cu obor de vite.

Buteasca-de-Jos, *cătun,* pendinte de comuna Buteasca-d.-j., plasa Glavaciocul, jud. Vlașca.

Venit anual 16000 leĭ.

Are o suprafață de 1450 hect.

La 1864 s'aŭ împroprietărit 100 locuitorĭ pe o suprafață de 400 hect.

Moșia e evaluată de Creditul fonciar rural din București, la suma de 350000 leĭ.

Aci este o școală comunală și 2 cîrciumĭ. (Vezĭ Buteasca-d.-j., com.).

Buteasca-Moșteni, *cătun,* pendinte de com. Buteasca-d.-j., proprietatea moștenilor, alăturĭ cu Buteasca-d.-j., în jud. Vlașca.

Suprafața totală a moșieĭ e de 1200 hect.

Sunt 120 contribuabilĭ.

Are o biserică de zid, a comuneĭ, făcută la 1856.

Buteștĭ saŭ Adunați-Buteștĭ (se maĭ numește și **Siliștea**), *com. rur.,* pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, fostă a mănăstireĭ Comana. Are o suprafață de 1310 hect.

Venitul anual al moșieĭ este de 13000 leĭ. Evaluată de Creditul funciar rural din București, la suma de 350000 leĭ.

Este situată pe platoul dintre apele Cleniței și Cîlnișteа, la N.-V. județuluĭ.

In comună se află 177 contribuabilĭ, din 826 suflete.

Venitul comunal este de 2655 leĭ, iar cheltuelile de 2388 leĭ.

Se cultivă 850 hect. cu diferite cereale. Se cresc gogoșĭ de mătasă.

Hosted by Google

Este o școală mixtă, cu 4 clase, frecuentată de 21 băeți și 3 fete.

Se află în comună o biserică, care ține de parohia Purani, și la care servește un preot și doĭ cîntăreți.

Numărul vitelor este de 1169: 302 boĭ și vacĭ, 37 caĭ, 520 oĭ, și 310 rîmătorĭ.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Este departe de București de 59 kil., de Giurgiŭ de 70 kil., iar de Obedeni, reședința plășeĭ, de 24 kil., o șosea județeană duce la Pueni.

Buteşti, *sat,* jud. și pl. Argeș, pendinte de com. rur. Zărnești-Cacaleți; are 28 de familiĭ.

Buteşti, *cătun,* pendinte de com. Purani-d.-s. saŭ aĭ Mitropolieĭ, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, situat pe coastele apeĭ Glavaciocul.

In acest cătun este o biserică, deservită de un preot și 2 cîntăreți.

Pe teritoriul luĭ este un petic de pădure al statuluĭ, pendinte de ocolul silvic Ghimpați. (Vezĭ comuna Purani).

Butilă (Valea-luĭ-), *vale,* la N. com. Mădulari, plasa Cerna, județul Vîlcea, lîngă pîrîul Stăiculești.

Butimanul, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. și com. Cătunul.

Butimanul, *sat,* plasa Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Butimanul-Luceanca. Cade la extremitatea județuluĭ de Nord-Vest.

Aci este reședința primărieĭ. Are o școală mixtă, frecuentată de 19 elevĭ și 1 elevă, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 1388 leĭ. Localul s'a construit de județ în anul 1887; s'a cheltuit cu zidirea luĭ 6460 leĭ.

Suprafața totală a satuluĭ e de 247 hect. Are o populație de 267 locuitorĭ, din carĭ 230 Romînĭ și 37 Țiganĭ de meserie muncitorĭ de pămînt și parte lăutarĭ, toțĭ creștinĭ ortodoxĭ.

D. St. Iorgulescu are 150 hect., din carĭ cultivă 110 hect., 5 rămîn sterpe, 20 sunt izlaz și 15 pădure. Locuitorii cultivă tot pămîntul, afară de 9 hect. carĭ rămîn sterpe.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ este de 164 și al celor micĭ de 225.

Are o povarnă și un pod stătător.

Acest sat s'a înființat la anul 1790, după cum spun locuitoriĭ, în urma victorieĭ cîștigate de armatele austro-rusești, în contra Turcilor, la Focșani și Mărtinești, pe Rîmnic.

In timpul acestuĭ războiŭ, locuitoriĭ, fugițĭ de frica oștilor străine, precum și de foamete și angarale, s'aŭ pitit în pădurea din aceste locurĭ, unde se ocupaŭ cu facerea de buțĭ, de unde și satul s'a numit Butimanul (?) Aceștĭ pribegĭ aŭ fost aduși de Clucerul State, fostul proprietar al moșieĭ, în acest loc. Acesta le-a dat pămînt pentru hrană și ajutor de case, înființînd acest cătun.

Este situat pe loc șes, d'asupra văeĭ Luicăneasca.

Are o biserică, clădită la anul 1836 de preotul Constantin Mirodot, în unire cu locuitoriĭ, la care servesc 2 preoțĭ și 2 cîntăreți.

Butimanul-Luceanca, *comună rurală,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la N.-V. de București, la extremitatea jud., spre jud. Dîmbovița, 32 kil. departe de București.

Se compune din satele: Butimanul, Linia-Luceanca, Luceanca, Păscăneanca, Sterianul-d.-s., Sterianul-d.-mj. și Sterianul-d.-j., cu o populație de 1226 locuitorĭ, carĭ trăesc în 276 case.

Suprafața totală a satuluĭ e de 2342 hect.

Proprietariĭ: D-niĭ St. Iorgulescu, A. Vanicu, B. Rătescu, P. Vlahuți, C. Presan și I. Goruneanu, aŭ 1728 hect. și locuitoriĭ 614 hect.

Proprietariĭ cultivă în total 834 hect.; 25 rămîn sterpe; 168 sunt izlaz, 695 pădure și 2 vie. Locuitoriĭ cultivă 574 hect. și 40 rămîn sterpe.

Comuna are 246 contribuabilĭ; budgetul e de 3792 leĭ la venitурĭ și 3932 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt două biserici, la Butimanul și la Luceanca, deservite de 2 preoțĭ; o școală mixtă.

Numărul vitelor marĭ e de 920 (163 caĭ și epe, 403 boĭ, 306 vacĭ și viței, 18 taurĭ, 30 bivolĭ și bivolițe) și de 1228 vite micĭ (22 capre, 304 porcĭ și 902 oĭ.)

Dintre locuitorĭ, 245 sunt plugarĭ, 7 industriașĭ și 25 aŭ diferite profesiunĭ. Arătura se face cu 76 pluguri: 64 cu boĭ și 12 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 202 care și căruțe: 156 cu boĭ și 46 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 156 și neîmproprietăriți 129.

Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ.

In Butimannl este: 1 povarnă, 1 mașină de treerat cu aburĭ, 1 pod stătător și 1 heleșteŭ. Stabiliți sunt 16 străinĭ.

Butișoaieĭ (Valea-), *vale,* plasa Jiul-d.-s., com. Florești, județul Dolj.

Hosted by Google

Butişoara, *fost sat,* pl. Băileşti, com. Urzicuţa, jud. Dolj.

Butnariul, *mic afluent* al pîrîuluĭ Suha-Mare, com. Mălini, jud. Suceava.

Butnariul, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea statuluĭ, de sub dealul Sucevenilor, din partea de S.; curge spre V., pe valea Lipovăţul, prin mijlocul satuluĭ Lipovăţul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, şi, de la un loc, coteşte spre N. pănă în marginea satuluĭ, de unde apucă spre E., alăturea cu drumul spre Vasluiŭ; după un curs de aproape 9 kil. se varsă pe dreapta rîuluĭ Bîrlad, aproape de satul Gura-Muntenilor, primind în cursul săŭ pîraiele: Broşteni, Bodea, Corbul, Timofteiŭ şi Spătarul.

Butnariul (Vîrful-), *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Butnarul, *pădure,* în judeţul Buzăŭ, comuna Pîrscovul, cătunul Bădila, în întindere de 200 hectare.

Butnăraşul, *deal,* acoperit de ţarine, în com. Dolheşti, judeţul Suceava.

Butnăraşuluĭ (Pîrîul-), *mic afluent* al Şomuzuluĭ-Mare, în com. Dolheşti, jud. Suceava.

Butnăreşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Bogzeşti, la o depărtare de 3 kil. de el, pe pîrîul Butnăreşti. Este reşedinţa comuneĭ Bogzeşti. Are 150 capĭ de familie, saŭ 503 sufl., din carĭ 76 contribuabilĭ; 122 case. Populaţia este romînă, afară de 5 fam. Evreĭ. Sunt 250 capete vite marĭ. Are o biserică de zid şi o şcoală mixtă, care a fost frecuentată în anul şcolar 1886—87 de 30 elevĭ, din 55 înscrişĭ.

Butnăreşti, *pîrîŭ,* curge prin judeţul Roman, plasa Siretul-d.-j., com. Bogzeşti şi Săcueni. Izvoreşte din satul Climeşti (Ghirva), jud. Neamţu. Curge de la N.-V. către S.-E., intră în acest judeţ pe la satul Giuleşti, udă satele: Giuleşti, Butnăreşti şi Cocoşi, şi la satul Săcueni se uneşte cu pîrîul Poarca, cu care se varsă apoĭ în pîrîul Valea-Neagră de-a dreapta şi la Est de satul Mircesti, comuna Săcueni.

Butnăriţa, *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Butnăriţa, *pisc,* al Dealuluĭ-Mare, com. Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iaşi.

Butnăriţa, *vale,* din com. Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iaşi. (V. Urşita, vale).

Butnăriţeĭ (Pîrîul-), *mic afluent,* al pîrîuluĭ Suha-Mică, în com. Mălini, jud. Suceava.

Butoeşti, *com. rur.,* aşezată în partea de răsărit a pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi, la distanţă de 64 kil. de oraşul Turnul-Severin, situată în lunca Motruluĭ. Butoeşti altă dată eraŭ despărţiţĭ în două părţĭ: Butoeşti-d.-s. şi Butoeşti-d.-j. Are 122 contribuabilĭ, din 620 locuitorĭ, locuind în 155 case. Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor. Calitatea pămîntuluĭ este bună. Locuitorii posedă: 24 pluguri, 51 care cu boĭ, 11 căruţe cu caĭ şi 60 stupĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, cu 1 învăţător, frecuentată de 36 elevĭ şi 2 eleve. Are 2 cîrciumĭ. Budgetul comuneĭ coprinde la venitурĭ 2012 leĭ, iar la cheltuelĭ 1430 leĭ. Numărul vitelor este de 1244: 406 vite marĭ cornute, 28 caĭ, 360 oĭ şi 450 rîmătorĭ. Pe teritoriul com. se află o pădure mare seculară. Prin Butoeşti trece şoseaua naţională Vîrciorova-Turnul-Severin-Craiova-Bucureşti.

Butoeşti, *staţie* de dr. d. f., jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. Butoeşti, pe linia Craiova-T.-Severin. Se află între staţiile Filiaşi (13.1 kil.) şi Strehaia (11.1 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mării de 116m.59. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 47467 leĭ, 36 banĭ.

Butoĭ (La-Crucea-luĭ-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, comuna Gura-Teghiĭ, pe plaiul munteluĭ Bradul.

Butoianuluĭ (Dealul-), *deal,* în com. Goleşti-Badeĭ, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Butoiasca, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărăţeĭ, cătunul Nenciuleşti; are 40 hect. (Vezĭ Brînzeasca).

Butoiul, *com. rur.,* pl. Dîmboviţa-Dealul, jud. Dîmboviţa. Această com. este situată pe valea Butoiul, între dealul Dîrmocteanul, Dealul-Cobiĭ, Dealul-Ceruluĭ, Dealul-Moţiĭ, şi Dealul-cu-Pădurile şi este udată de apele: Butoiul, Mare, Butoiul-Sec, Puturoasa, Valea-Dadiĭ şi Izvorica, peste carĭ sunt două poduri marĭ, două maĭ micĭ şi cincĭ podeţe. Butoiul se compune din treĭ cătune: Butoiul-d.-s., Butoiul-d.-j. şi Valea-Dadiĭ, cu 995 locuitorĭ Romînĭ. Această comună nu produce maĭ nimic, de oare-ce maĭ tot pămîntul peste 3500

Hosted by Google

hect., este acoperit cu păduri, pentru care și locuitorii se ocupă mai mult cu lemnăria.

Pe apa Butoiului-Mare sunt 6 mori. In com. este o biserică întreținută de enoriași și o mănăstire întreținută de stat. Butoiul se învecinește la E. cu com. Lucieni și Dragomirești, de care se desparte prin păduri mari; la V. cu Ludești și Hulubești, despărțindu-se iarăși prin păduri; la N. cu hotarele moșnenilor Ludești, despărțindu-se tot prin păduri; la Sud se învecinește cu comuna Valea-Caselor și Cobia, despărțindu-se numai de Valea-Caselor printr'o mică cîmpie de luncă. In com. Butoiul este o școală clădită de locuitori.

Mai toți locuitorii din cătunul Butoiul-d.-j. sunt de origină Țigani, și se ocupă cu diferite meserii; ei sunt: lăutari, fierari, lemnari, croitori, etc.

Butoiul, *cătun,* al com. Pîrșcoveni, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe stînga Oltețului, aproape de gura apei Burluiul, la S. de Dealul-Sarului. Are 50 de familii și 243 locuitori. Are o biserică Adormirea-Maicei-Domnului, zidită la 1881, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Butoiul, *baltă,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Piscul.

Butoiul, *mănăstire,* în com. cu același nume, jud. Dîmbovița. Mănăstirea Butoiul s'a fondat de Vornicul Udriste și de Logofătul Dragomir de la Bănești, pe timpul lui Mircea-cel-Bătrîn. Fondatorii au înzestrat-o cu mai multe moșii, anume: Butoiul, Rogoazele-din-Celeeni, Davidești, Răstoaca, Vlăduța și Celeiul, jumătate cu balta, precum și cu mai multe sălașe de Țigani.

In osebite rînduri a fost reparată și adăugită prin evlavia altor Romîni, precum: de Radu Voevod, prin închinarea moșiei Tătulești; de căpitanul Mihaiu și jupîneasa lui Dragna, prin adausul din moșia Pătroaia; de Banul Spahiu, cu o parte din Vîlsănești; de călugărul Sava, care i-a făcut danie moșia sa Lărești-de-Munte.

Această mănăstire a fost închinată la Sf. Ștefan de la Meteora în Turcia.

Butoiului (Iezerul-), *lac,* plasa Ialomița-Balta, insula Balta, comuna Gaița, jud. Ialomița.

Butul (Turnul-), *stîncă* tîcloasă pe vîrful Ceahlăului, jud. Neamțu, numită ast-fel de la forma ei cilindrică. Legenda atribuește existența sa următoarei întîmplări:

Pe vremea lui Alexandru-cel-Bun, trăia un ostaș dintre cei mai vestiți și vitejî, care se numea Butu. El era logodnicul Anei, fiica lui Alexandru-Vodă, cînd fu trimes departe de țara lui cu 400 de călărețî Romîni pentru a da ajutor Polonilor în lupta cu Teutonii, unde el muri sub zidurile cetății Marienburg. Ana află, mai tîrziu, de aceasta și, nemîngăiată de moartea logodniculuî ei, căreia îi jurase credință pănă la moarte și văzînd că tatăl ei voește s'o mărite după un boer din țară, și apoi după niște boerî poloni, s'a sfătuit cu Helgea, o mare vrăjitoare de pe timpurile acelea, care i-a făgăduit să-i scoată pe logodnicul său din mormînt și să-l aducă la dînsa. Și într'adevăr, zice balada, în noaptea nunții, vrăjitoarea, prin farmecele ei, aduse pe Butul strigoiul, care îndemnă pe Ana să plece cu el. Ea se înduplecă la rugămințile iubituluî ei logodnic și amîndoi plecară călare pe calul strigoiu al luî Butu către țărî îndepărtate. Ajungînd la Piatra-Teiului, (tot în județul Neamțu), unde era locașul dracilor, calul poticni și Ana a trebuit, după povața luî Butu, să arunce cruciulița și mătăniile ce le avea dăruite de un sihastru; dar tocmaî cînd calul zbura peste munțî și era cît pe ce să treacă și piscul Ceahlăului, cocoșul a cîntat și atuncî se auzi o detunătură strașnică, care zgudui tot muntele, iar Butul cu calul și logodnica luî fură prefăcuți în stînca care se vede și astăzî.

Butuc (La-), *mocirlă,* pe moșia Baia, jud. Suceava.

Butucari, *sat,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., al comuneî Berzunțul, situat în apropiere de satul Berzunțul și pe pîrîiașul Butucari. Are o biserică catolică clădită la 1831 de locuitorî. Cîrciumă este una. Capî de familie sunt 67, din 218 suflete. Animale se numără: 14 caî, 316 vite marî cornute, 24 porcî și 22 capre.

Butucari, *pîrîiaș,* județul Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Berzunțul, care curge din dealul Piatra-Albă, prin satele Berzunțul și Butcari și se varsă în pîrîul Berzunțul-Mare, după ce se încarcă cu pîrîiașele Dragomirul și Pușcașiul.

Butucari, *vale,* în jud. Bacău, pl. Tăzlăul-d.-j., com Berzunțul, prin care curge pîrîul cu același nume.

Butucarilor (Dealul-), *deal,* în jud. Bacău, plasa Tăzlăul-d.-j.,

Hosted by Google

de pe teritoriul comunei Berzunțul.

Butucariul, *deal,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., comunei Sănduleni, pe teritoriul satului Sănduleni.

Butucărașul, *pîrîu,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, care curge prin satul Sănduleni și se varsă d'a stînga Tazlăului-Mare. In valea lui se găsește mult gips și de o calitate bună.

Butucăria, *sat,* în partea de N.-V. a com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiu, situat pe o așezătură a culmei dealului cu asemenea numire, pe o suprafață de 157 hect., din carî 128 hect. pădure și 4 hect. vie. Are o populațiune de 50 familii sau 255 suflete, Romînî, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor. Loc. posedă: 10 pluguri și 30 care cu boi, precum și 100 stupi de albine.

Are o biserică, făcută de locuitorî în anul 1854, deservită de 1 preot și 1 eclesiarc.

Satul Butucăria este proprietate vechiă a locuitorilor răzeșî, de la străbunii lor, ce o aveau de pe timpul mareluî Domnitor Ștefan, în urma bătăliei cu Turcii de la Valea-Racovei.

Părțile de pămînt de pe moșia acestuî sat se numesc: Childești, Micăsești, Tărăceni și Benchești.

Numărul vitelor e de 419: 65 vite marî cornute, 300 oî, 14 caî și 40 rîmătorî.

Butucăria, *deal,* spre V. de dealul Chioaia. Pe coasta și culmea acestuî deal e așezat satul Butucăria, din com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiu. El se întinde spre S., și, în marginea pădureî din satul Telejna-d.-j., se desparte în două: partea de deal despre E. ia numirea de Dealul-luî-Topor, care se termină spre S. de satul Telejna; ramura a doua se întinde spre V. de Dealul-Toporuluî, luînd numirea de Dealul-Telejneî, pe a căruî coastă și culme e situat satul Telejna-d.-s. Această ramură se întinde spre S. și aproape de satul Ciofeni se desparte în două. Puțin mai la vale, între aceste două ramificărî, este situat satul Ciofeni. Ramificarea despre Est se termină din jos de Ciofeni, lîngă pîrîul Telejna; cea despre Vest se prelungește pănă aproape de rîul Bîrlad, luînd numirea de Capul-Dealuluî, în comuna Zăpodeni.

Pe aceste dealurî se face cultură întinsă de cereale, iar pe culmea dealuluî de la Butucăria și pănă la Ciofeni se află pădurî.

Butuceanca (Butucele), *moșie,* în jud. Prahova, com. Sîngerul; intră puțin în jud. Buzău în com. Lapoșul și desparte cătunul Lapoșul de cătunul Lăpoșelul.

Butuci, *sat,* face parte din com. rur. Sîngerul, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populație de 118 loc., 57 bărbați și 61 femeî. Aci e o biserică fondată la anul 1893 de Mihail I. Băbeanu.

Butuci, *baltă,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., la Sudul com. Măicănești, formată din revărsările rîuluî Rîmnicul-Sărat; din ea ia naștere pîrîul Puturoasa, afluent al Buzăuluî; malurile sale sunt acoperite cu stuf și trestiî.

Butucî, *iezer,* jud. Brăila, la N. iezeruluî Iorguleasa, între Dunărea-Vapoarelor și canalul Vîlciul, din com. Ciacîrul.

Butuci, o parte din *pădurea* situată pe malul stîng al Siretuluî, la S. de Movileni-d.-j., com. Movileni, jud. Tecuciu.

Butucî (Crucea-de-la-), *cruce de piatră,* lîngă balta Butuci, jud. R.-Sărat.

Butuci (Lacul-cu-), *lac,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, insula Balta, alimentat de brațul Bîtlan și de alte brațe maî micî.

Butucilor (Gîrla-), *pîrîiaș,* în jud. Neamțu, com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele; izvorește din munții Bîtca-Cailor, ramura Tarcăuluî; curge îndreptat către S.-V. pe cuprinsul moșieî Tarcăul, vărsîndu-se în josul loculuî izolat numit Brateșul, pe partea dreaptă a rîuluî Tarcăul.

Butucoasa, *lac,* în pl. Borcea, insula Balta, comuna Șocariciul, jud Ialomița.

Butucoasa, *lac,* în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, com. Bordușani, jud. Ialomița.

Butucoasa, *pichet* vechiu, cu No. 12, către Moldova, jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreași, lîngă rîul Milcovul, și la gura pîrîuluî Butucoasa.

Butucoasa, *pîrîu,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluî, com. Andreași; izvorește din culmea Scorușuluî; se varsă în rîul Milcovul, pe dreapta luî.

Butucul, *deal cu viî,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Cătunele.

Butucul-Lupuluî, *vîrf de munte,*

Hosted by Google

jud. Bacău, pl. Trotușul, pe teritoriul com. Hîrja.

Buturugari, *cătun,* pendinte de com. Uzunul, din pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, situată pe o mică vălcea, la partea de S. a moșieĭ Uzunul. Acest sat a început a se strînge la 1864. Proprietariĭ moșieĭ Uzunul, carĭ p'atuncĭ eraŭ fraţiĭ Dimitru din Giurgiŭ, în scop ca să populeze moșia și să o transforme din starea păduroasă în care se afla, după ce aŭ tăiat pădurea în acea parte, aŭ dat la orĭ-ce locuitor venea să se așeze acolo cîte un pogon pămînt, fără banĭ, și i-aŭ îngăduit să scoată buturugĭ, cu condiţiune ca rodul celor d'întîĭ 3 anĭ să aparţie acelor ce ar fi scos buturugile. De aci oamenĭĭ, carĭ la început se ocupaŭ cu scosul buturugilor, aŭ luat numirea de Buturugarĭ, dîndu-se această numire și miceĭ vălcele, pe care se așezase satul.

Azĭ sunt aci așezate 50 case și bordee.

Buturugari, *vale,* în proprietatea Uzunul, jud. Vlașca. Și-a luat numirea de la 1864, de cînd s'aŭ așezat locuitoriĭ acolo. (Vezĭ Buturugari, cătun).

Buturugeni, *sat,* face parte din com. rur. Prisiceni-Buturugenĭ, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situată la N. de Bucureștі, între rîul Argeș și limita jud. despre Vlașca.

Aci este reședinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 512 hect. Are o populaţie de 305 locuitorĭ. D-l G. Enescu are 343 hect. și locuitoriĭ 169 hect.

Proprietarul cultivă 123 hect.; 50 sunt izlaz, 170 pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 198 și al celor micĭ de 341.

Buturugĭ (La-), *loc de arătură,* în pădurea Ţintea-Mărgineanca, jud. Prahova.

Buţi, *deal,* com. Rîjleţul-Govora, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Buţi, *lac,* la E. comuneĭ Săscioara, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Buţi, *movilă,* jud. Brăila, la S.-V. com. Osmanul, numită și Movila-de-la-Puţ, ca la 4 kil. de satul Osmanul.

Buţi, *vale,* izvorește din comuna Cotești și se varsă în rîul Tîrgul, pe malul drept, după ce udă partea de Nord a com. Schitul-Golești, plasa Rîurile, judeţul Muscel.

Buţilor (Drumul-), *drum,* pleacă dintre com. Gîrcovul și Giuvărești, străbate toată pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi, în direcţie spre N. și ajunge la Caracal, după 45 kil. Ocupă mijlocul între traseul linieĭ fierate și cursul Oltuluĭ și este, pe un lung curs, paralel cu aceste 2 liniĭ.

Buţulucul, *sat,* în partea nordică a com. Păușești, pl. Cîrligătura, jud. Iași, lîngă satul Romînești, din com. Movileni, pl. Copoul, la distanţă de 14 kil. de reședinţa comuneĭ. Despre acest sat legenda spune că maĭ înainte era locuit de hoţĭ, carĭ aveaŭ ascunzătorĭ în pămînt.

Acest sat, împreună cu Amara, de pe teritoriul com. Movileni, pl. Copoul, formează un trup de moșie (V. Amara, moșie), cu o suprafaţă de 2145 hect. și cu o populaţie de 23 familiĭ, saŭ 900 suflete.

Numărul vitelor este de 178 capete, din carĭ: 122 vite marĭ cornute, 13 caĭ și 43 rîmătorĭ.

Buţulucul, *pîrîŭ,* care izvorește de pe moșia Serafinești, com. Corni, curge prin com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani, se unește cu pîrîul Topliţa și se varsă în iazul Clopoţelul.

Buza, *pădure,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava; ţine de teritoriul comuneĭ rurale Piria.

Buza-Bogolinuluĭ, *munte,* peste care trece hotarul între Dorna și Broșteni, jud. Suceava.

Buza-Pisculuĭ, *deal,* la 5 kil. spre N. de com. Recea, plasa Horezul, jud. Vîlcea.

Buza-Plaiuluĭ, *loc,* unde a fost moară și cîrciumă, pe apa Motrul-Sec, proprietatea D-luĭ I. D. Spineanu, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloșani, com. rur. Cloșani.

Din acest loc începe plaiul cel mare ce duce la munţiĭ Oslea și Pietrele-Albe, trecătoare peste graniţă în imperiul austriac. (Vezĭ Oslea, plaiŭ).

Buza-Șărbeĭ, unul dintre *piscurile* munteluĭ Pietrele-Roșiĭ, în com. Neagra-Șaruluĭ, jud. Suceava.

Buza-Toplicioareĭ, *munte,* între comunele Dorna, Șarul-Dorniĭ și Broșteni, jud. Suceava.

Buzat (Iazul-), *gîrlă,* jud. R.-Sărat, ce se desface din pîrîul Motnăul, udă com. Dumitrești, plaiul Rîmnicul și se aruncă iarăș în Motnăŭ; are treĭ morĭ pe dînsul.

Buzata, *sat,* face parte din com.

Hosted by Google

rur. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova. Are o populație de 94 locuitorĭ, 39 bărbațĭ, 55 femeĭ. Locuitoriĭ săĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864.

Buzata, *rîŭ,* izvorește din pădurile statuluĭ, din dealul Măstănești, com. Apostolache, plasa Podgoria, județul Prahova; formează limita de V. între cătt. Buzata și com. Podeni-Noĭ, și se varsă în rîul Cricovul-Sărat, între com. Apostolache și Podeni-Noĭ. Curge de la Nord la Sud.

Buzatul, *numire vechiă,* a cătunuluĭ Mucești, com. Buda, jud. R.-Sărat.

Buzatul, *lac,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Buda, cătunul Mucești; produce caracudă măruntă, ce se consumă în localitate.

Buzatul, *vale,* comuna Gornetul-Cuib, plasa Podgoria, jud. Prahova. Izvorește de sub Vîrful-Doruluĭ, în partea de N.-V. a cătt. Bogdănești. In cursul săŭ formează o frumoasă cascadă. Își trage numele de la un locuitor, Ioniță Buzatu, care a fost în vechime posesorul acestuĭ loc.

Buzatuluĭ (Măgura-), *măgură,* jud. Dolj, pl. Băilești, com. Galicea-Mare, pe lîngă care trece limita de E. către com. Galiciuica.

Buzatuluĭ (Măgura-), *măgură,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, comuna Desa.

Buzatuluĭ (Pădurea-), *pădure,* pe moșia statuluĭ Merișani, din pl. Teleormanuluĭ, județul Teleorman. Are o întindere ca de 300 hect., cu arborĭ de diferite esențe.

Buzați, *moșie,* fără sat, situată spre E. satuluĭ Timișești, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, între moșiile Preotești, Plăești, Timișești, din jud. Neamțu, Ungurași, Stănislăvești-Oțeleștĭ și Boureni, din jud. Suceava.

A fost proprietatea mănăstireĭ Neamțu și închinată Mitropolieĭ de Iași, starea I-a. Pe cuprinsul săŭ se află o singură casă mare, în care aŭ locuit niște călugărĭ, pe timpul cînd aicĭ eraŭ văcăriile și tîrlele de oĭ ale mănăstireĭ. Astăzĭ clădirea este aproape dărăpănată și locuită de călugăriĭ carĭ țin grădinărĭĭ pe trupul moșieĭ.

Suprafața moșieĭ Buzați e de 429 hect.

Buzăelul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j.; izvorește de pe teritoriul comuneĭ Sălcioara, o udă în partea de V., primește pîrîul Valea-de-la-Humă și se varsă în pîrîul Valea-Sălcieĭ, lîngă locul Treĭ-Movile.

Buzăelul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j.; izvorește de pe teritoriul comuneĭ Gulianca, trece prin cătunul Ariciul, primește pîrîul Puturoasa, ce trece prin cătunul Gulianca și se varsă în rîul Buzăŭ, pe stînga luĭ.

Buzăeni, *vale,* în pl. Borcea, teritoriul com. Ceacul, jud. Ialomița.

Buzăul, *județ,* numit ast-fel după rîul Buzăul, care îl udă în tot lungul săŭ, situat în partea centrală și nordică a țăreĭ, întinzîndu-se între 23° 44′ și 24° 56′ longitudine orientală și între 44° 46′ și 45 și 47′ latitudine septentrională.

Numirea de Buzăŭ, mulțĭ o cred a fi de origină slavonă, de la cuvîntul Boza=turbure, ceea ce ar coincide cu faptul că apa rîuluĭ Buzăul curge maĭ tot-d'auna turbure. Numirea însă e ante-slavă, ante-gotă și ante-romană. Pentru prima oară cuvîntul Buzăŭ se întîlnește în anul 372 p. Ch. (Epistola ecclesiae gothicae. Vezĭ Șincaĭ, «Cronica», ed. II, anul 372, pag. 89 sub forma Μουσαῖον = Muzău. Vezĭ: «Colecție de viețile Sfinților», Constantinopole, 1845, IX, p. 55: «διὰ τοῦτο ἔφερον αὐτὸν εἰς τὸν ποταμὸν Μουσαῖον, καὶ ἐπεῖ βαλόντες, etc. Vezĭ Xenopol: «Istoria Romînilor», vol. I, p. 303. Vezĭ Erbiceanu: «Istoria Mitropolieĭ Moldoveĭ și Suceveĭ», prefața p. XVI). Forma Muzeu nu poate fi de cît saŭ o alterațiune a cuvîntuluĭ Buzăŭ, știut fiind, că Grecĭĭ, neavînd sunetul *B,* îl reprezintă prin *mp;* în transcrierĭ *p* s'a omis, rămîind numaĭ *m* și de aci Muzău în loc de Buzăŭ; saŭ că *m* în decursul timpuluĭ a trecut în *b,* analog: Eleemosynarium = Ἐλεημοσύνη = Mosinarium = Busunaru. Semnificația cuvîntuluĭ nu se cunoaște încă. Opiniunea luĭ Dionisie Fotino (Ἱστορια τῆς παλαὶ Δακιας, vol. III, p. 196), că Buzăul, după Geografia luĭ Ptolomeŭ, s'ar fi numit în vechime Napuca, e greșită. Se știe, că cetatea dacică Napuca, era unde e Clujul actual (Gr. Tocilescu «Dacia înainte de Romanĭ», p. 69 și 77). Această eroare a luĭ Fotino a vulgarizat-o Genilie în a sa «Geografie» din 1835, p. 201, de la care a împrumutat-o maĭ toțĭ cîțĭ aŭ scris în urmă Geografia Țăreĭ.

Limitele.—Limita acestuĭ județ la N.-V. începe din muntele Tătărușul, care face hotar între județele Buzăŭ, Prahova și Tran-

Hosted by Google

silvania, înaintează puțin spre S. la plaiul Biteĭ, unde se curmă pîrîul Crasna, punct numit și Curmătura-Crasneĭ și de aci continuă pe albia acesteĭ ape, până la vărsarea eĭ în rîul Buzăul (distanța 10 kilometri). De la Gura-Crasneĭ, hotarul se lasă pe albia rîuluĭ Buzăul până la Cheia-Cordunuluĭ, punct unde rîul Buzăul intră în județ (distanță 3 kilometri), trece rîul și se dirige, descriind un arc, spre Nord-Est, prin punctele Stînca - Cheeĭ, Plaiul - Cerbuluĭ, Tabla - Cheeĭ (distanță 1500 metri), Zimbrul, munții Bota-Mică, Bota-Mare și Poiana-din-Cale, apoĭ se lasă puțin spre Sud și merge pe șeaua munteluĭ Surducul, până dă în Izvorul-Surduculuĭ (distanță 12 kilometri); apoĭ o ia pe cursul acestuĭ izvor până la vărsătura luĭ în rîul Bîsca - Mare, (distanță 3 kilometri); de aci se lasă pe apa Bîsceĭ - Marĭ în jos, până în fața gurii izvoruluĭ Pitac-Patac (distanță 6 kilometri), unde este și punctul de despărțire al plaiuluĭ Buzău de plaiul Pîrscov. De aci se dirige drept spre N., pe albia izvoruluĭ Pitac-Patac, până în dreptul munteluĭ Hosszucos, peste care trece în linie dreaptă și dă în albia izvoruluĭ Bîsculița, în fața gurii izvoruluĭ Corîiul, trece izvorul Bîsculița și o ia pe izvorul Corîiul până la sorgintea luĭ; urcă apoĭ peste plaiurĭ și, pe culmea dintre munțiĭ Corîiul și Băleșiul; merge până în vîrful munteluĭ Bălescu (distanță 12 kil.); de aci coboară la sorgintea pîr. Cilianoșul și merge pe albia sa până la vărsătura luĭ în pîrîul Bîsca-Mică (distanță 12500 m.); apoĭ urcă puțin spre N. pe albia Bîsceĭ-Micĭ și se abate spre E. pe cursul izvoruluĭ Magyarosbocor, până la sorgintea luĭ, de unde urcă peste șeaua munteluĭ Tăetura, (distanță 6500 metri), punct care separă tot de o dată plaiul Pîrscov de plaiul Slănic. Din muntele Tăietura se lasă puțin și, întîlnind izvorul Stîna-Giurgiuluĭ, merge pe dînsul până la întîlnirea sa cu Izvorul-Giurgiuluĭ, apoĭ o ia pe albia acestuĭ izvor, spre N., până în poalele Dealuluĭ-Negru, urcă pe culmea sa și ajunge în vîrful munteluĭ Giurgiul, punctul cel maĭ de N. al județuluĭ, care face hotar între Buzău, Putna și Transilvania.

La N.-E. și E., hotarul, începînd din muntele Giurgiul se lasă în jos, cu o mică înclinare spre E., prin munțiĭ: Mușa-Mare, Mușa - Mică, Vetrilele, Neharna și Piatra-Secuiuluĭ, de unde face un arc spre N., trece prin piscurile: Paltinul și Nerezul, face o curbă spre S., trecînd prin muntele Furul-Mic, apoĭ urcă iar spre N. în muntele Furul-Mare, numit de obiceiu: La-Treĭ-Hotare, fiind-că formează limita între județele Buzău, Putna și R.-Sărat, și unde se termină vecinătatea Buzăuluĭ cu jud. Putna, începînd de aci înainte a se învecina numaĭ cu jud. R.-Sărat. Din muntele Furul-Mare, hotarul se lasă în jos prin poalele Furuluĭ - Mare, la Stîna - Vrîncenească, a Păltinenilor și ajunge la Belciul, o strîmtoare de stîncĭ, de unde îșĭ ia naștere pîrîiașul Recea, numit și Fundul-Rîmniceluluĭ; apoĭ o ia pe albia acesteĭ ape, avînd la dreapta munțiĭ Martinul și Măceșul, până la vărsătura eĭ în rîul Rîmnicul, în poalele munteluĭ Curcubeta-Mare, la punctul numit Urzicăriĭ; de aci merge pe rîul Rîmnicul, avînd pe malul drept: Curcubeta-Mică, Muchea - Bisericuțeĭ, izvorul Sărățelul și Podul-Coiteĭ; din dreptul Poduluĭ - Coiteĭ, părăsește albia rîuluĭ Rîmnicul și pe la Nord de cătunul Plăvețul trece izvorul Bisoca, descrie un arc spre Sud-Vest și ajunge peste plaiurĭ în vîrful munteluĭ Bisoca; de aci se urcă spre N.-V. prin munțiĭ: Locusta, Piscul-Mîndru și Muchea-luĭ-Țuțuiu (Vîrful-Dinuluĭ), de unde se lasă drept în jos prin culmea dealurilor: Carpenul, al-Cumetriĭ, Goicelul, Tătarul, Cărătnăul, Cîmpulungeanca, Hamocioaea și muchile: Dimiana, Licoi, Gărdoaea, Motohani și Richițele, unde întîlnește rîul Cîlnăul; urmează cît-va pe albia acestuia în jos, până unde acest rîŭ pătrunde în sînul județuluĭ și de acolo se dirige spre E. spre Crucea-Comișoae, avînd de limită moșia Zoița, din R.-Sărat; de aci se gușează în dreptul Movileĭ-luĭ-Berbecel, apoĭ se urcă spre E., făcînd o mare proeminență, cu o mică înclinare spre S., până la com. Cochirleanca, Movila-Pîrlită, învecinîndu-se cu hotarele moșiilor din Rîmnic: Costieni, Zidul, Socariciul, Bălăceanca și Robeasca. De la Movilă - Pîrlită, hotarul face o mare curbă spre S.-V. și ajunge la lacul Costeiul, pe apa căruia merge până în rîul Buzăul, unde încetează a se mărgini cu Rîmnicul și începe vecinătatea sa cu jud. Brăila. Hotarul Buzăuluĭ, după ce atinge apa rîuluĭ Buzău, merge cîte-va kil. pe albia sa, până în moșia Moșești, unde trece rîul și se lasă spre S. limitîndu-se până în dreptul com. Bîlhacul, com. Cotul-Ciorii, cu moșia Vizireni; de aci, făcînd o mare intrare spre V. și S., în liniĭ mixte, trece pe lîngă movila Singurul, înaintează iar spre E. și ajunge în albia rîuluĭ Călmățuiul, învecinîndu-se cu hotarul moșieĭ Rușețul. După ce trece Călmățuiul, hotarul se lasă în jos, în-

Hosted by Google

clinîndu-se puțin spre V. și mărginindu-se tot cu moșia Rușețul, pănă în dreptul pădureĭ Macoveanca, com. Padina; face apoĭ o mare proeminență spre E. în liniĭ drepte, mărginindu-se cu hotarul moșieĭ Jugureni, se lasă în jos făcînd un unghiŭ ascuțit și limitîndu-se cu moșia Ciocile, ajunge în fine la Movila-Ciocilor, punctul cel maĭ de S. al județuluĭ, unde încetează vecinătatea sa cu jud. Brăila și începe a se hotărî cu jud. Ialomița.

La S., începînd din Movila-Ciocilor, hotarul merge drept pănă în hotarul moșieĭ Colilia, avînd de limite, despre Ialomița, hotarele moșiilor: Bălășești, Ciochina, Reviga și Căzănești. De la Colilia, se urcă iar spre Nord pănă în hotarul moșieĭ Balaciul, apoĭ se lasă în jos pe hotarele moșiilor: Pitișteanca, Rogozul saŭ Groaza, Grindul, Grindașul, unde formează un unghiŭ și se ridică spre N.-V., în liniĭ frînte, pănă în dreptul com. Boldești, avînd limită hotarele moșiilor: Sf. Gheorghe, Broșteni-Noĭ, Baldovineasca, Stejereasca, Gîrboveanca, Manasia, Apostolocheanca, Dudeasca și Jilava, unde se terminâ hotarul cu jud. Ialomița și Buzăul începe a se învecina cu jud. Prahova.

La V., hotarul începînd de la com. Boldești, face o mare proeminență spre V., formată din maĭ multe curbe și limitată de moșiile Sălcianca, Cioranca și Fulga, merge apoĭ pe hotarul Fulgiĭ pănă în dreptul laculuĭ Amarul, face o mare intrare spre E., apoĭ ese iară și se dirige spre N.-V., pe lîngă com. Baba-Ana și Mizilul, învecinîndu-se cu moșiile: Conduratul, Fîntînelele, Ghenoaica și Vadul-Săpat; de aicĭ o ia pe valea Rîșniței pănă sub com. Călugăreni, face o intrare spre E., în dreptul com. Jugureni, apoĭ începe a se urca spre N. pe colina Piscul-Pietros și pe hotarul Mireștilor, pănă dă în albia rîuluĭ Cricovul; trece rîul și se urcă pe valea izvoruluĭ Călugărul (Cîrciuma-Sofronia) pănă în Butuceanca, comuna Sîngerul. De aci, hotarul se urcă pe muntele Runcul, merge prin marginea cât. Crăciunești și Buda, comuna Cizlăul, pănă ajunge în Vîrful-Cocioabeĭ, se lasă pe plaiŭ și urcă în muntele Gîlma; de aci, făcînd o mare proeminență spre S.-V., peste plaiurĭ, ajunge în muntele Sălcia, apoĭ în Vîrful-Groșilor, de unde începe a urca spre N. prin munțiĭ: Tătulești, Trenul și Șeaua-Draculuĭ, atingînd proprietatea Cărbunești și dînd în apa Zeletinul. Din Zeletin, hotarul merge prin: Scursura, Valea-Cîinilor (La-Piatra) și se lasă în obîrșia văeĭ Cătina, de aci urcă Slemnea-Dealuluĭ, pănă în muchea Dubanuluĭ, trece prin muntele Tisele (La-Pietrile-Infundate), face o curbă spre E. și dă în muntele Piatra-Rotărieĭ și de aci în apa Stîmniculuĭ (pîrîul Bătrîneanca), de unde, înclinîndu-se puțin spre N.-V., merge în muntele Carafte, zis și Piatra-Rotărieĭ, în dreptul pisculuĭ Murătoarea, hotarul Roma, urcă pe Piscul-Ciocîrlanuluĭ și Vîrful-Călugăruluĭ, făcînd un unghiŭ, intră puțin spre E., trece pe la muchea mare a Brădetuluĭ, se lasă pe valea Colniculuĭ și merge la Piatra-Infierată-dintre-Bîscĭ, la poalele munteluĭ Pleșea, unde trece Bîsca-fără-Cale și o ia pe albia Bîsciĭ-cu-Cale pănă la izvorul Bîsculița; urcă pe Bîsculița în sus pănă la Măgura-Carpenuluĭ, apoĭ, după ce merge cît-va pe plaiŭ, se lasă în jos și dă în albia rîuluĭ Siriul, trece Siriul și urcă pe valea Tătaruluĭ, pănă în muntele Tătărețul, de unde izvorește și unde se terminâ și hotarul jud. Buzăŭ despre Prahova.

Limitele jud. Buzăŭ n'aŭ fost tot-d'a-una cele actuale, ci aŭ fost supuse la diferite modificărĭ. Așa în 1828, jud. Brăila încetînd de a maĭ fi raia turcească, comunele: Făurei, Rușețul și Strîmbul, carĭ pănă aci ținuseră de Buzăŭ se alipesc Brăileĭ; iar comunele: Băbeni, Racoviteni, Nisipurile și Moșești, Rîmniculuĭ-Sărat. Cu desființarea județuluĭ Sacul (1842), Buzăul a crescut foarte mult în teritoriŭ, alipindu-i-se: pl. Tohani și plaiul Buzăŭ, care făceaŭ parte din desființatul județ Sacul. In urma delimităreĭ frontiereĭ din 1888, i s'a maĭ adăugat încă cam 4300 hect.

Conturul acestuĭ jud. nu se poate raporta la nicĭ o figură geometrică; totușĭ dacă vom uni prin liniĭ drepte: M. Giurgiul, punctul cel maĭ de N. cu Movila-Ciocilor, punctul cel maĭ de S.; apoĭ Movila-Ciocilor, cu cât. Grădiștea, com. Boldești; cât. Grădiștea cu M. Tătărețul; Tătărețul cu M. Giurgiul, jud. va lua forma unuĭ trapez, prezintînd cea maĭ mare lungime de la M. Giurgiul pănă la Movila-Ciocilor și cea maĭ mare lățime de la M. Salcia, com. Cislăul, pe hotarul Prahoveĭ, pănă la movila Pîrlita din com. Cochirleanca.

Din actele de proprietate ale moșnenilor din com. Nehoiașul, rezultă că vechiul hotar al Buzăuluĭ despre Transilvania era ast-fel: De la vărsătura pîrîuluĭ Crasna în Buzăŭ urca spre N. pe albia rîuluĭ Buzăŭ pănă la gura pîrîuluĭ Crăsnița și mergea pe această apă pănă în muntele Bota-Mare. Acest teritoriŭ, coprins între rîul Buzăul, pîrîul

Hosted by Google

Crăsnița și munții Cheea și Bota a fost cotropit de Austro-Ungaria de pe la 1700. In timpiĭ maĭ apropiațĭ Austro-Ungaria nu s'aŭ mulțumit niciĭ cu această limită, cea stabilită actualmente, ci a voit să se lase și maĭ spre S., pe albia pîrîuluĭ Arțagul și în conformitate cu această dorință s'a fixat hotarul și pe harta austriacă din 1856. Certele ivite între moșneniĭ Nehoeșeni și Păltineni cu Ungurii aŭ dat naștere maĭ multor anchete, care de drept, ne-aŭ recunoscut frontierea până în Vîrful-Botelor; de fapt însă tot Ungurii beneficiaŭ de acești munți, păscîndu-ĭ și maĭ cu seamă tăind pădurile de tisă, brad roșu, lemn atît de căutat în industria Transilvanieĭ, până cînd pădurile aŭ fost aproape exterminate, crescînd în locul tiseĭ, mesteacăniĭ. Ca să se puie capăt călcărilor, colonel I. Cucitorescu, pe cînd comanda regimentul din Buzău, a îndemnat pe maĭ mulțĭ dorobanțĭ, moșneniĭ din Nehoiașul, să-și facă ferăstrae pe apa Arțaguluĭ, și așa din 1881, călcările Ungurilor aŭ devenit maĭ anevoioase. Totuși însă, comisia de delimitare din 1889 a găsit cu cale ca să cumpere acest teritoriŭ în suprafață de 1510 hect., de și curat al Romînilor, de la Unguriĭ, pentru suma de 78720 fiorinĭ.(«Monit. oficial», No. 9 din 10 Aprilie 1888).

Muntele Bălescu, până la delimitarea din 1888, ținea de Transilvania, iar frontierea vechiă mergea din poalele M. Bălescul, peste plaiurĭ, până în izvorul Zănoaga, apoĭ apuca cursul acestuĭ izvor, până la vărsarea sa în pîrîul Bîrsa-Mică și pe Bîrsa în sus până în M. Giurgiul. Muntele Bălescul și Bălescutul, adăugîndu-se acum Buzăuluĭ, jud. a cîștigat și aci o întindere în suprafață de 2800—3000 hect.

In harta austriacă hotarul între județele Buzăŭ și Rîmnicul e greșit, și această greșală a reprodus-o apoĭ toțĭ cartografiĭ și geografiĭ: în harta austriacă hotarul e tras din muntele Furul-Mare, drept în Podul-Coiteĭ, adăugînd cu modul acesta județuluĭ Buzăŭ, munțiĭ: Carîmbul, Vîrstele și Piatra-Peneĭ, care tot-d'a-una aŭ ținut de jud. Rîmnicul. In această regiune hotarul Buzăuluĭ n'a trecut niciodată peste izvorul Recea și rîul Rîmnicelul.

O altă eroare este în dreptul com. Lapoșul, unde moșia Butuceanca din com. Sîngerul, județul Prahova, se șuiază foarte mult spre N.-E. și pătrunde mult în jud. Buzăŭ, despărțind căt. Lapoșul de căt. Lăpoșelul. Tot o asemenea eroare e făcută în dreptul com. Glodeanul-Sărat, unde moșia Sălcianca din Prahova înaintează în jud. Buzăŭ până lîngă lacul Cufuritul.

Limitele Buzăuluĭ despre Prahova, în dreptul com. Chiojdul-din-Bîsca încă nu sunt definitiv fixate, din cauză că locuitoriĭ sunt în devălmășie cu moșneniĭ din comunele Chiojdul-Mare și Bătrîna, din Prahova; neterminabilele procese moșnenești fac ca părțĭ marĭ de moșie să treacă cînd la uniĭ, cînd la alțiĭ: din această cauză, multe proprietățĭ din Prahova sunt impuse la foncieră în jud. Buzăŭ și vice-versa.

Suprafața. Supraf. jud. Buzăŭ este de 494313 hect., ceea ce îl face să ocupe al 5-lea loc între județele țăreĭ în privința întinderei. Din această suprafață: 204040 hect. sunt arabile, 117906 pădure, 35389 fineață, 75604 izlaz, 4874 livezĭ, 10671 viĭ și 45918 sterp.

Relieful județului. Județul Buzăŭ, ca și țara din care face parte, prezintă aspectul unuĭ vast amfiteatru, a căruĭ arenă o formează șesurile, iar treptele: dealurile, colinele și munțiĭ, carĭ merg din ce în ce ridicîndu-se de la S. spre N., până daŭ în frontiera Transilvanieĭ. Afară de aceasta, terenul săŭ, în partea șesurilor, maĭ are o înclinațiune de la V. la E., ceea ce face ca toate apele care udă acest județ, să decline, maĭ mult saŭ maĭ puțin, spre E., în loc de a continua curgerea lor spre S., după cum îșĭ primesc direcțiunea, cînd es din munțĭ. Această accidentare a terenuluĭ variază de la N. spre S., între 1753 m. (muntele Penteleul) și 67.32 (Movila-Ciocilor); iar de la V. spre E., între 139.9 (Mizil) și 27.5 (com. Cotul-Ciorii).

La prima vedere, teritoriul acestuĭ județ s'ar putea divide în două părțĭ, bine distincte: zona șesurilor și zona munților; dar ținînd seamă de înălțimĭ, de constituția geologică a terenuluĭ, de felul producțiuneĭ, etc., zona munților se poate subdiviza în treĭ regiunĭ: regiunea dealurilor, regiunea colinelor și regiunea munților propriŭ-zișĭ.

Zona șesurilor ocupă două din cincĭ părțĭ din teritoriul județuluĭ, cu o suprafață aproximativă de 215 hect., prezintînd, din poalele dealuluĭ până la extremitățile județuluĭ, o vastă cîmpie, care se continuă în județele Ialomița și Brăila, până în Dunăre, întreruptă icĭ și colea de nenumărate movile, cu care e semănată, precum și de malurile rîuluĭ Buzăul și Călmățuiul, ceea ce face ca șesul între aceste două rîurĭ să ia forma uneĭ vaste albiĭ, acoperită în mare parte de nisip, sărăturĭ,

Hosted by Google

smîrcurĭ, stuf, etc., din care cauză e și maĭ puțin fertil. O altă albie formează rîul Istăul, de și maĭ puțin însemnată, dar prezintînd terenuluĭ agricol aceleașĭ inconveniente și supusă cîte o dată și înecăciuneĭ. Cu toate acestea, zona șesurilor județuluĭ Buzău este una din cele maĭ fertile ale țăreĭ și produce cu abundență și de calitate superioară: porumb, grîŭ, orz, secară, meiŭ și rapiță; are fînețe, izlaz și pădurĭ multe.

Zona munților. a) Regiunea dealurilor, de și nu se poate circumscrie în limite fixe, țiind însă compt de producțiunĭ, de înălțimĭ și de constituția geologică a terenuluĭ, se determină ast-fel: la N., începînd din Valea-Unghiuluĭ, limita eĭ merge pe albia r. Nișcovul pănă în dreptul com. Tisăul; de aci se dirige spre N., pe izvorul Tisăul și Valea-Largă (căt. Viperești), pănă dă în albia rîuluĭ Buzău, merge puțin în jos pe albia sa și trece Buzăul în dreptul com. Pîrscovul, de unde o ia spre N. pe valea Sărățeluluĭ - Bălănești lor, pănă în com. Trestia; de aci se dirige spre E., trece pe la poalele munteluĭ Balaurul și ajunge în albia rîuluĭ Slănicul; se lasă pe Slănic în jos pănă la com. Aldeni și peste muchĭ urcă la Vîrful-Mare, trece pe la N. comunelor Băești și Blăjani, ajunge la com. Vadul - Sorești, la gura Hîrboceĭ. La S. limita ar fi șoseaua națională Buzău-Focșani, dacă aceasta nu s'ar depărta cu 3—10 kil. de poalele dealurilor. Se poate exclude din această regiune: muntele Istrița, cu continuația sa Strihani, muntele Ciolanul, cu culminația sa Cetățuia și cîte-va dosurĭ de pe Valea - Nișcovuluĭ, acoperite de pădure. Se poate adăuga însă valea rîuluĭ Buzău pănă în com. Păltineni, fiind-că pe coastele eĭ permite cultura viteĭ pănă în acest punct nordic, de și nu tot-d'a-una cu o complectă reușită; de asemenea valea r. Slănic, pănă în com. Vintilă-Vodă.

Această regiune are o suprafață aproximativă de 65000 hect. acoperite cu viĭ, livezĭ, pomĭ fructiferĭ, grădinĭ de legume, cereale, precum: porumb, puțin grîŭ, orz, alac și alte plante din mica cultură. Pădurile ocupă cam a 4-a parte din această suprafață.

b) Regiunea colinelor se mărginește la S. cu limitele de N. ale regiuneĭ dealurilor, iar la N. se desparte de regiunea muntoasă prin următoarele puncte: la V., începe din poalele munteluĭ Pleșea, trece pe sub poalele munteluĭ Plescioara, apoĭ, pe Valea-Cătiazuluĭ, dă în rîul Buzăŭ, merge pe albia rîuluĭ Buzăŭ în sus pănă la vărsătura rîuluĭ Bîsca - Rozileĭ, merge pe albia Bîsceĭ pănă în Valea-Largă (com. Mlăjetul); urcă pe această vale pănă în muntele Vîrful-Oaeĭ, se lasă puțin pe Valea-Stănileĭ, urcă în Vîrful-Șeleĭ și, pe la V. de com. Colți, dă în Valea - Sibiciuluĭ; de aci urcă muntele Gornetul, ajunge în muntele Vîrful - Junculuĭ și, pe Aluniș, dă în munțiĭ Martira și Crucea-Spătaruluĭ, de unde se îndreptează prin munțiĭ Arsenia și Ivănețul, ajunge la muntele Roșul, dă în albia rîuluĭ Slănicul, trece Slănicul pe la poiana Terca, apoĭ pe la poalele munteluĭ Brazăul și, pe la N. de căt. Buște (com. Mînzălești), dă în Pîrîul-Șghiabuluĭ; se lasă puțin în Șghiabul și urcă pe muntele Bisoca pănă întîlnește valea Pecenega, unde se termină limita acesteĭ regiunĭ. Suprafața regiuneĭ colinelor, cu o întindere aproximativă de 110000 hect., este întreruptă adesea și de munțĭ a căror înălțime trece peste 1000 metri. Producțiunile principale sunt: porumbul, livezĭ de prunĭ, pomĭ fructiferĭ, fînețe, izlaze și întinse pădurĭ.

c) Regiunea munților propriŭ zișĭ se coprinde între limitele de N. ale regiuneĭ colinelor și frontieră. Suprafața eĭ aproximativă este de 100000 hect., acoperită în mare parte de vaste și seculare pădurĭ, în carĭ bradul ocupă primul loc, de fînețe și izlaze și în cît-va de stîncĭ și piscurĭ formate din pietriș. Totușĭ mica cultură a pătruns pănă în văile cele maĭ ascunse și chiar în poalele Penteleuluĭ se văd holde de porumb.

Văile. Numeroasele văĭ ce se află în județ contribue foarte mult la modificarea și varietatea reliefuluĭ săŭ. Vom menționa pe cele maĭ principale, după ordinea mărimeĭ: Valea-Buzăuluĭ, una din cele maĭ frumoase ale țăreĭ, Valea - Slăniculuĭ, Bîsca-Rozileĭ, Bîsca-Chiojduluĭ, Nișcovul, Sărățelul - Bălănești lor, Valea-Sibiciuluĭ, Cîlnăul, Sărățelul-Bercĭĭ, Siriul, Șghiabul, Nehoiul, Arțagul, Cășoca, Hărhădăul, Cătiașul, Cricovul, etc., din care unele udate în permanență de apa izvoarelor, ce se adună în albiile lor, iar altele carĭ n'aŭ apă, de cît în timpul ploilor și al topireĭ zăpeziĭ.

Orografia și Ipsometria. Munțiĭ Buzăuluĭ, de și nu se disting mult prin înălțime, sunt totușĭ din ceĭ maĭ însemnațĭ aĭ țăreĭ prin vastitatea pădurilor, excelența pășunilor, avuțiile minerale și prin frumusețea lor. Numaĭ puținĭ dintr'înșiĭ sunt bine cunoscuțĭ, iar restul nu-și descopere misterele de cît păstorilor și prea puținilor călătorĭ.

Aceștĭ munțĭ, după apele carĭ le udă poalele, se pot grupa în 19 serĭĭ maĭ importante:

Hosted by Google

a) Munții Siriului, coprinși între apele: Crasna, Valea-Tătarului, Siriul și Buzăul, ocupă partea de N.-V. a județului și culminează în piscurile: Tătărușul (818 m. înălțime), Mălîia, Bocîrna (1200 m.), Fețele (1675), și Curul-Munteluĭ (1416), cu ramificații mai însemnate: Piciorul-Baliĭ și Plaiul-Biteĭ. Toți acoperiți de pășuni și păduri.

b) Munții Chiojdului, coprinși între apele: Bîsca-Chiojdului, Siriul, Buzăul și Valea-Muscelului, cu vîrfuri mai însemnate: Monteorul (1408 m.), Stevia (1305 m.), Cumpenele (1170 m.), Impistrițul (1094 m.), Vîrful-Stîneĭ (1020 m.), Pitica, Plescioara, Spedișul-Nehoiului, Caraftele, Cătiașul, Piatra-Corbului, Titila, Rîpa-Feteĭ, Olteanul-Mare, Olteanul-Mic, Roma, Manta, Vîrful-Leriĭ, Predealul și Măgura. Toți acoperiți de fîneață, izlaz și păduri; cîți-va sunt stîncoși. La poalele lor se cultivă pomiĭ fructiferi și porumbul.

c) Teișul, coprinși între Bîsca-Chiojdului, Valea-Muscelului și rîul Buzăul, cu culminațiuni mai însemnate: Cetățuia, Vîrful-Cătineĭ (817 m.), Balosinul, Colînul (567 m.), Vîrful-Feteĭ, Poenari, Cornetul, Malul-Pieiĭ și Zăpușelul. Mare parte sunt pietroși. Cea mai mare parte sunt acoperiți de păduri; alții sunt acoperiți de livezi, fînețe și semănături.

d) Munții Cislăului, coprinși între Zeletinul, Bîsca-Chiojdului, Buzăul și Cricovul. Piscurile mai însemnate sunt: Salcia, Fîntîna-Hoților, Runcul, Stîna-Bătrînă, Pietricica, Gîlma, Scărișoara, Plaiul-Ungurului și Nicovanul. Mai toți sunt acoperiți numai de păduri și în cît-va de livezi. In poalele Nicovanului reușește și vița.

e) Predealul Buzăului, coprinși între Cricovul, Nișcovul și Buzăul. Piscuri mai însemnate sunt: Glodul, Vîrful-Braduluĭ, Fața-Inaltă, Ciolanul, cu faimoasa sa culminație: Cetățuia, Golta, Nifon, Vîrful-Cerbului și Liliacul, apoi: Poiana-Brașovului, Poiana-Lupului, Cucuiata, Pandurul, Cetatea, Solnița, etc., mai toți acoperiți de păduri, livezi de pruni, vii și semănături. Cîți-va sunt nisipoși sau pietroși și aproape sterili.

f) Munții Istrițeĭ, coprinși între rîul Nișcovul, Valea-Scheilor și șes. Vîrfuri mai însemnate sunt: faimoasa Istrița (755) cu ramficațiile sale: Strihani (408) Gruiul și Vladimirul, apoi: Corneanul, Chilmiziul, Arhimandritul, Dumbrava, Pragul și alte dealuri care o înconjoară. Mare parte sunt formați din stîncî calcaroase și goale; alții sunt acoperiți de păduri, vii, pomi și în cît-va de semănături.

Pe partea stîngă a rîului Buzău, munții se grupează în următoarele serii:

g) Botele, coprinși între Buzăul, Crăsnița și Arțagul, cu vîrfurile: Stînca-Cheeĭ, Cheea, Cerbul, Tabla-Cheeĭ, Zimbrul, Bota-Mare și Bota-Mică, mai toți cu stîncî, pășuni și păduri.

h) Munții Nehoiașului, coprinși între Buzăul, Arțagul, Bîsca-Mare, Păltinișul și Bîsca-Rozileĭ. Mai însemnați sunt: Podul-Caluluĭ (1446), Tehărăul (1365), Vîrful-Babeĭ (1360), Poiana-din-Cale, Pruncea, Spedișul-Buzăului, Giurca, Cășioca și Arsele. Stîncî, pășuni întinse și păduri.

i) Munții Păltinișului, coprinși între Bîsca-Mare, Păltinișul și Bîsca-Rozileĭ, cu piscuri mai însemnate: Podul-Grecilor (1200), Tega (1054), Monteorul, Păltinișul, Piatra-Corbului, Argăsălești, Țențea, Piatra-Arsă, Vîrful-Draculuĭ și Nemertea. Stîncî, fîneață și pășuni.

j) Munții Penteleului, coprinși între frontieră, Bîsca-Mare și Bîsca-Mică, cu însemnatele piscuri: Penteleul (1753), cu ramificațiile sale, Balabanul (1600), Piciorul-Capriĭ (1543), Viforîta, Cernatul, Cursele, Zănoaga, Corăiul, Miclăușul, Monteorul, Piscunașul și Bălescul. Acești munți sunt ceĭ mai însemnați, nu numai prin înălțimea și frumusețea lor, dar și prin excelența pășunilor, al căror calități superioare nu le egalează nicĭ un alt munte din țară.

k) Munții Sibiciului, coprinși între rîul Buzăul, Bîsca-Rozileĭ și Valea-Sibiciului, cu piscuri mai însemnate: Sboiul (1117), Vîrful-Oaeĭ (1092), Barbul, Stănila, Martiria, Colțiĭ, Crucea-Spătaruluĭ, Cîlnăianul, Vulturul, Ciniile, Fulgoiul, Leurdeanul, Vîrful-Pietreĭ (1320), Vîrful-Bieĭ, Stermina și Verzele. Mai toți sunt stîncoși sau nisipoși, goi și rar acoperiți de pășune sau pădure. In acești munți se găsește chihlibar.

l) Munții Pănătăului, coprinși între Valea-Sibiciului, Buzăul și Sărățelul-Bălănești lor, cu vîrfuri mai însemnate: Jungul (1200), Pănătăul, Vătraiul, Samarul, Vîrful-Epeĭ, Gornetul, Șopîrla, Preseaca, Bîidea, Dintele, Vîrful-de-Nimezĭ, Scărișoara și Sarea-luĭ-Buzău. Mai toți sunt acoperiți de pășuni, fînețe, păduri și semănături.

m) Mușele, coprinși între Bîsca-Mică, Izvorul-Giurgiului, Vrancea și Izvorul-Neharniței, cu vîrfuri mai însemnate: Giurgiul (1600), Mușa-Albă (Tăietura), Mușa-Mare, Mușa-Mică, Vetrilele, Neharna (1402), Neharnița, Chilmiziul și Piatra-Secuiului. Toți sunt acoperiți de pășuni întinse, de păduri și întru cît-va stîncoși.

Hosted by Google

n) Munții Goideștilor, coprinși între Bîsca-Rozileĭ, rîul Slănic, Sărățelul-Bălănești lor, Sărățelul-Berciĭ și Valea-Stupineĭ la S., cu vîrfurĭ maĭ însemnate: Războiul, cu frumoasele sale ramificațiĭ: Mortatul, Vișanul, Bizdadeaua, Tigva, Fulgerișul, Brînzea și Tainița; apoĭ Arsenia, Ivanețul (1176), Ivanețul-Mic, Fărîmicioasa, Scobita, Curmătura-Purceilor, etc., maĭ toți stîncoșĭ, iar uniĭ acoperiți de pășunĭ și păduriĭ; la poalele lor se cultivă porumbul.

o) Munții Trestioareĭ, coprinși între Sărățelul-Bălănești lor, Sărățelul-Berciĭ, Slănicul la N. și rîul Buzăul la S. Această serie, plecînd de la Fundata, se bifurcă o parte spre S. și culminează în vîrfurile: Măgura, Boziorul, Dîlma, Stoicana, Zapodia, Piatra-Negoșineĭ, Botanul (783), Șoimul, etc., iar alta spre N. culminează în vîrfurile: Mociarul, Pițigoiul (817) și Cerchezul. Ceĭ de N. sunt formați în mare parte din pămînturĭ albe și goĭ; ceĭ de S. însă sunt acoperiți de pășunĭ, păduriĭ și în cît-va de livezĭ și semănăturĭ de porumb. Această serie e foarte bogată în substanțe minerale și maĭ cu seamă în sare; în cîți-va se găsesc mulțĭ psilodonți.

p) Munții Cociĭ, coprinși între rîul Slănic, Sărățelul-Berciĭ și rîul Buzău, cu vîrfurĭ maĭ însemnate: Coca (671), Umbrărelul (815), Bocul, Imprumutul, Ocea, Grabicina, Corbul, Balaurul (490), Bostucana, Moara-de-Vînt, Siminocul și Săpoca. Cîți-va sunt goĭ, dar cea mare parte sunt acoperiți de fineață, pășunĭ, livezĭ, viĭ, păduriĭ și semănăturĭ. Sunt avuți în substanțe minerale, iar cîți-va aŭ salze.

r) Munții Lopătarilor, coprinși între rîul Slănic, Izvorul-Secuiuluĭ, Șghiabul și Recea, cu vîrfurĭ însemnate: Măceșul (1355), Brazeul (1229), Cireșul (1166), Curcubeta (1092), Piatra-Secuiuluĭ, Paltinul, Nerezul, Furul-Mare, Furul-Mic, Martinul, Măluțelul, Muierea, Cheea, Runcul, Grunjul, etc., carĭ se disting nu numaĭ prin mărime, dar și prin sălbăticie; uniĭ sunt stîncoșĭ, iar alțiĭ acoperiți de pășunĭ și păduriĭ. In cît-va sunt avuți și în substanțe minerale și maĭ cu seamă în sare și ape sulfuroase.

s) Munții Bisoceĭ, coprinși între rîul Slănic, Rîmnicelul, Șghiabul și valea Pecenega. Maĭ însemnați sunt: Bisoca (960), cu ramificațiile eĭ, apoĭ colinele: Veveritele, Cetățuia, Vornicul, Papa, Rîpa-Albă, Ghizdita, etc. Maĭ toți aŭ pășunĭ și păduriĭ.

t) Munții Slăniculuĭ, coprinși între Pecenega, hotarul Rîmniculuĭ, rîul Cîlnăul și rîul Slănic, cu vîrfurĭ maĭ însemnate: Locusta, Țuțuiul, Carpenul, Goicelul, Tătarul, Cărătnăul, Dimiana (484), Cîmpulungeanca (481), Dumbrava (384), Vîrful-Mare, Lazul, Blăjani și Clociți. Maĭ toți sunt acoperiți de pădure, finețe, izlaz, viĭ, livezĭ și semănăturĭ.

Partea de S. a județuluĭ de și prezintă un vast șes, este și ea accidentată de malurile rîuluĭ Buzăul, care se continuă, de partea stîngă, pănă în com. Găvănești și de malurile Călmățuiuluĭ, care, începînd de la com. Costești, se continuă pe dreapta pănă în jud. Ialomița. Afară de aceste malurĭ, șesul se maĭ întrerupe de nenumărate movile, din care unele împrăștiate fără ordine, la distanțe maĭ mult saŭ maĭ puțin depărtate, izolate, saŭ grupate maĭ multe la un loc. Altele însă pleacă ca raze, saŭ din muntele Istrița și, în linie dreaptă, ajung la Dunăre, pe care o trece la Hîrșova, și de aci la Marea-Neagră; saŭ din Săpoca, urmînd albia Buzăuluĭ, pănă la gura rîuluĭ Cîlnăul, unde se bifurcă, apucînd unele pe malurile Cîlnăuluĭ pănă la căt. Clociți, iar altele, continuînd pe Buzăŭ la vale și îndreptîndu-se spre orașul Brăila.

Poporul deosebește movilele după mărimea și situația lor, prin expresiunile: movilă, popină și bășică. Aceste movile se pot clasa ast-fel: *a)* tumule, *b)* itinerare, *c)* telegrafice saŭ puncte de observație, *d)* semne de bătăliĭ saŭ locurĭ memorabile, și *e)* hotare de moșiĭ. Un studiŭ special asupra lor nu s'a făcut, ca să se poată ști căreĭ clase aparține fie-care din ele. Singura movilă exploatată este Ciocîrlia de la Vadul-Pașiĭ, com. Scurtești. Aci d. Gr. Tocilescu, în 1881, Maiŭ, a găsit oseminte de om și de cal, precum și resturĭ de arme: o sabie, zăbale, scărĭ de șea, frîŭ, etc., depuse acum în Muzeul de Antichități. E de notat, că o mare parte din movile încep să dispară, fie distruse de căutătoriĭ de comorĭ, carĭ le sapă fără nicĭ un sistem și le împrăștie; fie de agricultorĭ, carĭ le ară și le aplanează.

Ridicăturile marĭ de pămînt, făcute pe șes saŭ pe dealurĭ, le numesc locuitoriĭ movile. Movilele marĭ, situate pe văĭ saŭ prin stufăriș, le numesc popine; iar pe cele micĭ, orĭ unde ar fi situate, le numesc bășicĭ.

Idrografia. — Județul Buzăŭ e străbătut de maĭ multe ape, care-l udă de la N.-V. spre S.-E., concentrîndu-se în 2 basinurĭ: al rîuluĭ Buzăŭ și al rîuluĭ Ialomița. Cele maĭ însemnate sunt: Buzăul, care udă prin mijloc și în lung tot plaiul Buzăŭ, Sudul plaiurilor Pîrscovul și Slănicul, N.-E. plășeĭ Sărata și

Hosted by Google

partea de N.-E. a plășeĭ Cîmpuluĭ. Afluenții săĭ maĭ principalĭ sunt: Bîsca-Rozileĭ, Nehoiul, Valea-Sibiciuluĭ, Bîsca-Chiojduluĭ, Sărățelul-Bălănești lor, Sărățelul-Bercii, Slănicul, Nișcovul și Cîlnăul, care fecundă văile pe unde trec, înlesnînd tot-d'o-dată foarte mult comunicația prin drumurile naturale ce oferă pe albiile lor. Ele, prin marile văĭ ce deschid în partea muntoasă, impun și împărțirea administrativă. Partea muntoasă este astfel divizată în treĭ plaiurĭ: Buzăul, Pîrscovul și Slănicul. Maĭ puțin însemnate prin mărime, dar foarte importante pentru agricultură, sunt: Călmățuiul, care udînd în lung plasa Cîmpul, trece prin județul Brăila și se varsă în Dunăre; Sărata, care udă o parte a plășeĭ Sărata, apoĭ, cînd prin plasa Cîmpul, cînd prin plasa Tohani, merge de se varsă în rîul Ialomița; Istăul, care udă partea de V. a plășeĭ Tohani, formează lacul Boldești și merge să se verse tot în rîul Ialomița. Pe lîngă acestea, județul are o mulțime de alte pîraie, izvoare, văĭ, lacurĭ și viroage, a căror descriere sunt la locurile respective.

Geologia. — Din punct de vedere al constituțiuneĭ geologice, județul Buzău e unul din cele dîntîiŭ ale țăreĭ. Se impune atențiuneĭ geologilor, oferindu-le cu prisosință date nouă și un material foarte abund și prețios pentru scrutările lor și înavuțirea științeĭ, ceea ce a făcut ca să fie cercetat aproape maĭ mult ca orĭ-care altul, atît de geologiĭ romînĭ, cît și de ceĭ străinĭ.

D. Gr. Ștefănescu a studiat muntele Penteleul («Revista științifică», anul VI).

Studiĭ s'aŭ maĭ făcut de d-niĭ Pilidi și Porumbaru.

D. Gr. C. Monteoru, prin diferițĭ ingineri străinĭ, a făcut multe sondagiĭ și studiĭ geologice la proprietățile d-sale; dar rezultatul n'a fost comunicat publicității.

D. C. Botea, în vara anuluĭ 1884, a făcut o excursiune maĭ prin tot județul, și a publicat aprecierile sale în «Anuarul Biurouluĭ Geologic», Anul II, 1884, pe carĭ apoĭ le reproduce și d. N. Michăilescu, în a sa «Geografie a Romînieĭ».

D. Gr. Cobălcescu, în vara anuluĭ 1881, viind în Buzăŭ, a studiat bine vulcaniĭ de noroĭ de la Pîcle și locurile învecinate. («Studiĭ geologice și paleontologice», București 1883, p. 73—82), studiĭ, care se repetă maĭ în fie-care an de D-l Gr. Ștefănescu și eleviĭ săĭ de la facultatea de științe. Tot așa de bine d. Cobălcescu a studiat și terenurile din jurul Becenilor și o parte a albieĭ Slăniculuĭ (Ibidem, pag. 6 seqq.), de care studiŭ s'a servit în mare parte d. Botea în a sa relație despre Buzăŭ.

I. Grupa quaternară saŭ diluviană este foarte dezvoltată; ea formează toată partea de cîmp a jud., și se întinde pănă sub ultimile coline ale grupeĭ terțiare, formînd terase și chiar dealurĭ; înaintînd și în interiorul văilor. Așa, ea se întinde pe malul stîng al Buzăuluĭ, de la Săpoca pănă aproape de Fundeni, pe Valea-Cîlnăuluĭ, pe partea dreaptă a văeĭ Nișcovuluĭ, pănă la Grăjdana. Această grupă este formată din ambele sale membre: pietrișul și lössul, uneorĭ împreună, alte-orĭ izolate; așa în partea despre colinele terțiare, pietrișul există singur și este acoperit imediat de solul arabil. Lössul prezintă diferite caractere în acest județ; pe lîngă caracterul săŭ propriŭ de argil nisipos gălbuiŭ, cu concrețiunĭ margoase și găurile vermiforme, el devine foarte nisipos, cum se vede spre hotarul jud. Prahova, pe cînd, din contra, pe hotarul jud. Rîmnicul-Sărat și Brăila el devine maĭ argilos și negru, adevărat Cernoy Zemlo al Rusieĭ meridionale.

II. Grupa terțiară saŭ kenozoică este foarte dezvoltată și reprezentată prin cîte trele sistemele sale: pliocenic, miocenic și eocenic.

a) Sistemul pliocenic se compune din stratele cu unio, stratele cu congeriĭ și paludine, stratele cu cardium și cardite și gresiile cu bivalve.

1. Stratele cu unio se observă pe malul Slăniculuĭ, la Beceni, și sunt reprezentate prin argiluri și nisipurĭ roșiĭ și negre, roșiĭ feruginoase, care, la Mlaca pe Valea-Vaciĭ, iaŭ o mare importanță, întinzîndu-se de la Beceni, pe Valea-Cîlnăuluĭ, pănă în hotarul jud. Rîmnicul, iar în partea despre rîul Buzăŭ, spre Valea-Josenilor, la Joseni în sus, pănă aproape de Scorțoasa, și lipsind cu totul pe partea dreaptă a Buzăuluĭ.

2. Stratele cu congeriĭ și paludine ocupă o întindere foarte mare; ele se arată: pe Valea-Slăniculuĭ, la Gura-Dimieneĭ; lîngă Beceni, pănă la Petrăchești; pe Valea-Josenilor, la Policiori, pănă la valea Băligoasa; pe Valea-Buzăuluĭ, începînd de la Răteștĭ în Valea-Pîrscovuluĭ și continuîndu-se pe partea stîngă a Buzăuluĭ, prin Rușiavățul și Tega, pănă în Valea-Sibiciuluĭ; iar pe partea dreaptă a rîuluĭ de la Palanca, în fața văeĭ Josenilor, prin Scărișoara, Bîsceni, pănă în Valea-Cupuluĭ; pe Bîsca-Mică, de la Bîsceni pănă aproape de Colnice; formează între-

Hosted by Google

gul basin al Nișcovului, de la Grăjdana, pe rîŭ în sus, pănă la Tisău, coprinzînd basinul de la Sărata și mai toate podgoriile jud. pănă la Ceptura.

Aceste strate sunt reprezentate prin argiluri cenușii, verzi, unele plastice, altele nisipoase și foarte avute în paludine și congerii și cîte-va alte bivalve; prin nisipuri galbene și cenușii, asemenea fosilifere; prin cîte-va gresii albe și gălbuĭ congeriane, așezate aci pe strate gipso-margoase, ca la Tega și Sărata, aci pe strate cu Cardium, ca la Coca și Petrăchești, aci pe strate sulfuroase, ca la Valea-Sibiciului și Valea-Lupului, pe Buzău și la Bîsceni-d.-j., pe Bîsca-Mică. Sunt acoperite de strate cu unio la Mlaca, pe Slănic, și în Podgorii. Ele coprind toate exploatațiunile și culcușurile de păcură din acest județ.

3. Stratele cu nisipuri cu Cardium și Cardite apar la Petrăchești pe Slănic și formează basinul lignitului de la Coca pe această vale, unde iau o dezvoltare foarte mare: pe Slănic în sus, pănă aproape de Vintilă-Vodă; pe Valea-Josenilor pănă la Policiori; pe Buzău, de la Palanca pănă aproape de Cislául, țiindu-se continuŭ sub stratele cu paludine, sub care se afundă la Ceptura și Rotari și complet pe Valea-Bîsceĭ.

Argilurile din aceste strate sunt toate cenușii, nisipoase, pe cînd nisipurile sunt unele albe, altele roșietice.

4. Stratele de gresii și calcare cu bivalve se arată pe Valea-Slăniculuĭ, la Vintilă-Vodă, formînd capătul văeĭ Pecenega și masivul dintre Săruri, cum și cel zis Bisoca, pe hotarul jud. Rîmnicul-Sărat și pe Slănic în sus, se continuă de la Vintilă-Vodă pănă la Mînzălești, unde staŭ pe gresiile cu Ceriți; iar pe Valea-Buzăului se arată la Nifon și Ciuta, unde se afundă spre Nișcov, pentru a se arăta din noŭ la Sărata și de aci la Pietroasa și Istrița; formează partea superioară a masivului cu Ceriți, de la Cislăul și lipsesc din toate cele-l'alte părți ale județului.

b) Sistemul miocenic se compune din stratele gipso-margoase și salifere, din stratele sulfuroase și din stratele cu Ceriți.

Stratele gipso-margoase salifere constituesc niște basinuri de întinderi mici, izolate la Rușiavățul și Tega, la Sărata și Săruri, la hotarul jud. Rîmnicul-Sărat, fiind baza stratelor cu congerii și paludine; la Mînzălești sunt acoperite de calcarul cu bivalve, pe cînd la Valea-Sibiciului, spre Tega, staŭ pe stratele sulfuroase. Acest nivel gipso-margos se arată prin sarea gemă și prin argilurile salifere la Sărata și Mocearul, prin gips la Tega și Mînzălești.

Sarea gemă, ce se arată prin rîul Buzău, face parte tot din acest nivel, însă aci acoperită de nisipuri și gresii cu paludine și congerii, d'asupra cărora ca și la Blestemate, depozitul de sare a fost ridicat de o erupțiune posterioară formațiuneĭ sale și ale căreĭ urme sunt indicate de cîte-va roce eruptive din prejurul Săreĭ-luĭ-Buzău.

Stratele sulfuroase se arată la Tega sub stratele gipso-margoase, spre Valea-Sibiciului; se văd pe partea stîngă a Buzăului, se continuă spre Colți și de aci în Valea-Pîrscovului pănă la Valea-Fîntîneĭ și în Valea-Slăniculuĭ, de la Lopătari, prin Focul-Nestins, pănă aproape de Găvanul. Pe partea dreaptă a Buzăului aceste strate se arată la Valea-Lupului în fața Sibiciului, de unde se continuă pănă la Cătina, pe Bîsca-Mică (Bîsca-Chiojdului), unde merg pe hotarul jud. Prahova și Buzău, prin Ceptura și Piatra-Corbului, pănă la Plăișorul, pe hotarul țăreĭ, legîndu-se aci cu aceeași formațiune ce vine, pe Buzău, în sus de Pătărlage, pănă la Nehoiul și pe Valea-Nehoiașului.

Aceste straturi sunt formate de argiluri cenușii, nisipoase, cu chihlibar, de nisipuri albe și galbene, de gresii nisipoase și de schisturi, toate încărcate de sulf și de strate importante și multiple, de un silex negru roșietic foarte abundent și foarte caracteristic al acesteĭ formațiuni și care nu se întîlnește în Romînia în așa cantitate în nici unul din județele de la V. de jud. Buzău.

Stratele cu ceriți se prezintă în masive de gresii izolate și de puțină importanță. La Cislăul, pe Buzău, ele se arată într'o gresie cenușie în bande puternice și într'un argil cenușiŭ schistos, acoperit de gresie calcară cu bivalve și aceasta de o gresie albă-nisipoasă cu congerii. La Mînzălești, pe Slănic, avem asemenea un mic masiv de gresie și argiluri schistoase cu ceriți, acoperit aci de gresie calcară cu bivalve, aci de stratele gipso-margoase, aci de cele sulfuroase de la Lopătari.

c) Sistemul eocenic este reprezentat prin cîte-va conglomerate și prin gresii grăunțoase, care formează baza acestuĭ sistem în județele Prahova și Dîmbovița.

Conglomeratele sunt de o mică importanță; ele nu se arată de cît pe unele înălțimi și

Hosted by Google

adecă la Tătarul-Mic și pe hotar, la Siriul; în legătură cu conglomeratele după Tătarul-Mare și Tigaia din Prahova, la Penteleul și Curse, pe Bîsca, la Găvanul, pe Slănic, la Ivănești și Goidești, în Pîrscov.

Gresiile grăunțoase de la bază prezintă o mai mare întindere, formînd întreaga înălțime a Siriului, a Penteleului, a Găvanului, a Goideștilor și fiind acoperite ici și colea de mici strate, de mici blocuri izolate de conglomerate eocenice, de ordinar fără bolovani voluminoși.

III. Grupa secundară saŭ mezozoică este reprezentată prin sistemul cretacic. E compusă din toate stratele inferioare celor precedente, cari constituesc restul jud. Buzăŭ pănă la frontieră și compuse de argiluri schistoase, schisturi, gresii și cîte-va calcare.

Aceste strate formează baza tuturor masivelor înalte ale județului și se arată pe Buzăŭ la Nehoiașul, formînd baza Siriului și de aci, pe vale mai sus, pănă la hotarul austriac și d'alungul acestuĭ hotar, trec pe partea stîngă a rîuluĭ în Bîsca; formează baza Curselor și a Penteleului, trec apoĭ pe la Gura-Teghiĭ, la Ivănești și Goidești, pe Pîrscov și de aci pe Slănic, pentru a forma baza pe care staŭ conglomeratele și gresiile de la Găvanul.

Ca roce eruptive se găsesc cîte-va blocuri de serpentină și quarțite la localitatea numită Sarea-luĭ-Buzăŭ.

Tot aci putem cita și emanațiunile de hidrogen protocarbonat de la Lopătari, precum și salzele de la Policiori și de la Beciu.

Clima. Clima județuluĭ e în genere sănătoasă, dar puțin cam aspră, din cauza vînturilor. Presiunea atmosferică dă o medie anuală de 75.61. Temperatura cade în timpul ierneĭ pănă la — 28° Celsius, dar foarte rar (1888, Decembrie) și se ridică pănă la + 36°. Cantitatea de ploaie ce cade în timpul unuĭ an prezintă o medie de 62 cm. și 3 mm.; sunt însă verĭ, cînd apa căzută nu trece de 30 cm. Grosimea stratuluĭ de zăpadă prezintă o medie de 53 cm.; sunt însă ierni și localitățĭ, unde cade pănă la 1.85 m.; sunt însă ierni, cînd nu trece peste 0.23 cm. și alte orĭ nu ninge mai de loc. Vînturile dominante sunt: Crivățul, care suflă de la N.-E., dînd o medie anuală de 147 zile; Austrul, de la V., cu o medie anuală de 124 zile; Munteanul, de la N. cu o medie anuală de 27 zile; Băltărețul, de la S., cu o medie de 17 zile. Celelalte sunt zile liniștite saŭ puțin agitate de Zefir. Tranziținea de la cald la frig și viceversa se face foarte brusc. Dacă vînturile aŭ bunul că purifică atmosfera, aŭ însă răul că împiedică ploile, din care cauză județul adesea e supus seceteĭ. Anotimpiĭ nu aŭ o epocă fixă. Primăvară aproape nu există; toamnele sunt lungĭ, calde și plăcute.

Producțiunĭ naturale. Județul Buzăŭ, prin poziținea sa muntoasă, este unul din cele mai bogate în producțiunĭ naturale.

a) Minerale are: fier, pirită, în muntele Bisoca, la Coca, Bîșteni-d.-s. (com. Calvini), sferoxiderit la Beceni, fier-sulfurat la Jugureni și alte localitățĭ. Plumb și aramă se susține că se găsește în muntele Bisoca. Aur în prundul rîuluĭ Buzăŭ, pe Bîsca-Chiojduluĭ și în muntele Bisoca, la Gropile-de-Aur, unde Rușiĭ în 1828 și mai în urmă, aŭ exploatat sistematic, dar după retragerea lor din țară aŭ distrus totul. Gipsul în com. Fințești, în muntele Piatra-Corbuluĭ (com. Cătina), la Grunjul, Malul-Alb, Cetățuia, etc. Ozocherita, în regiunea munteluĭ Coca și a ramificațiilor sale. Ocru galben-auriŭ, la Nehoiul, Coca-Seacă, Lopătari, etc.; roșu, la Buște (Mînzălești); vînăt, la Grunj, Vintilă-Vodă, etc.; alb, la Nehoiul, Maxenul, etc. Piatră de construcțiĭ, la Ciuta, care prin fragilitatea eĭ, permite a lua orĭ-ce formă; apoĭ cea din muntele Istrița, (comunele Pietroasa și Breaza), cea de la Brînzeasca Muscelul-Dăreĭ, Pănătăul, etc. Piatră de var în comunele Rușiavățul, Calvini, Vernești și în multe alte localitățĭ.

Chihlibarul se găsește numaĭ în acest județ, de și nu în cantitățile de mai înainte, totuși poate îndestula mica întrebuințare ce industria face în țara noastră cu dînsul. Chihlibarul a fost descoperit în anul 1836, cînd se întrebuința pisat, pentru a afuma prin case. Pe la anul 1840 a început a se face dintr'însul mătăniĭ, apoĭ țigarete și alte obiecte de bijuterie. Galeriele săpate la Colți, pe filoanele chihlibaruluĭ, s'aŭ dărîmat. Acum nu se pune în comerț de cît ce se găsește pe văĭ, după ce apele vin marĭ. Locurile unde se găsește sunt: Valea-Colților și afluenții eĭ, Valea-Bouluĭ și Valea-Alunișuluĭ, în care predomină varietatea galbenă, iar cea neagră saŭ verzue e mai rară. La Veneții și Roșcoi predomină varietățile negru și albastru-verzuiŭ. Afară de aceste localitățĭ, chihlibarul s'a mai găsit în: Izvorul-Corbuluĭ, Bîsca-Chiojduluĭ, Sărățelul-Bălănești lor, etc., dar nu s'a putut constata locul de unde a fost rupt.

Sare se găsește în mai multe

Hosted by Google

localităţi; nu se exploatează însă. Vom cita, la dreapta rîuluĭ Buzău: Năeni, Monteorul, Pătărlagele şi Bîsca-Chiojduluĭ, iar la stînga: Sarea-luĭ-Buzău, Pîrscovul, Pinul, Fundata, Negoşina, Lopătari, etc. Cărbuniĭ de pămînt, lignita, s'aŭ constatat la: Vispeşti, Palanga, Joseni, Valea-Dragomiruluĭ, Coca-Seacă, Coca-Mercească, Vintilă-Vodă, Valea-Tainiţeĭ, etc.

Păcura, de şi s'a constatat la: Bisoca, Brădetul, Păcura, Chiojdul, Cislăul, etc., s'a exploatat însă numaĭ la Beciul, la Berca, unde exploatarea se face pe o scară mică; la Cuculeşti, şi maĭ cu seamă în com. Monteorul, unde se exploatează sistematic.

Pe lîngă acestea şi alte substanţe, judeţul e avut şi în ape minerale, din carĭ vom cita pe cele de la: Boboci, Nifonul, Lopătari, Murătoarea, Prorocul, Cîrnul, Nehoiul, Jariştea, Mirăul, Pleşa, Burduşoaia, Puturosul, Gornetul, Faţa-Inaltă, Fundul, etc., a căror descriere se va vedea la locurile respective.

b) Plantele sunt de asemenea bogat reprezentate, avînd speciĭ maĭ din fie-care familie. Vom cita dintre lemnele de foc şi construcţiunĭ: bradul, moliftul, pinul, tisa, enuperile, fagul, frasinul, paltinul, cornul, cerul, carpenul, sîngerul, mojdreanul, gorunul, jugastrul, mesteacănul, plopul, aninul, alunul, salcia, teiul, ulmul, cătina, etc., apoĭ: dudul, castanul, salcîmul, măceşul, păducelul, scorușul, arţarul, etc.; din pomĭ: cireşul, vişinul, mărul, părul, prunul, caisul, zarzărul, piersicul, gutuiul, moşmolul şi nucul; se maĭ află în marĭ cantităţĭ: coacăzul, agrişul, zmeura, afenul, etc. Din cereale sunt: grîul, secara, orzul, meiul, ovăzul, alacul, porumbul; apoĭ: rapiţa, fasolea, mazărea, bobul, lintea, etc. Din plante textile: cînepa, inul, etc. Fîneţele aŭ: trifoiul, ofiga şi ghizdeiul, amestecate cu o mulţime infinită de florĭ, care le daŭ un parfum delicios. Iarba, ce creşte pe muntele Penteleul; întruneşte calităţĭ atît de superioare, în cît laptele oilor, ce se nutreşte aci, dă brînza şi caşcavalul cel maĭ reputat din ţară. Pe alocurca aŭ început să se cultive şi livezĭ artificiale. Un fel de păşunĭ artificiale se prepară de către ciobanĭ ast-fel: după ce se coboară din munte, daŭ foc păişuluĭ şi maĭ cu seamă strigoeĭ, care, prin lîna oilor, s'a prăsit chiar în vîrful munţilor; iarba crescută în urmă, o numesc iarbă de frîntură saŭ de pîrlitură, pe care oile o pasc cu deosebită plăcere.

c) Din regnul animal are: lupĭ, urşĭ, vulpĭ, jderĭ, rîşĭ (linx), viezurĭ, iepurĭ, veverițe, nevăstuicĭ, dihorĭ, aricĭ, mistreţĭ, căprioare, şi rar cerbĭ (prin munţiĭ Siriuluĭ), etc. Dintre păsărĭ, afară de cele domestice, are: vulturĭ, şoimĭ, ulĭ, bufniţe, porumbeĭ, găinĭ, raţe şi gîşte sălbatice, prepeliţe, potîrnichĭ, cocoşarĭ, lişiţe, ciovlicĭ, cîrsteĭ, sitarĭ, becaţe, becaţine, cocostîrcĭ, berze, pelicanĭ, dropiĭ, cocorĭ, etc. Sunt: şerpĭ, cea maĭ mare parte neveninoşĭ, broaşte ţestoase, broaşte comune, brotăceĭ, guşterĭ, şopîrle, etc. Dintre peştĭ, apele Buzăuluĭ aŭ puţine varietăţĭ şĭ în micĭ cantităţĭ. Aşa sunt: păstravĭ, în apele: Arţagul, Căşoaca, Bonţul, Bîsca-Rozileĭ şi maĭ cu seamă pe Bîsca-Mare, Valea-Neagră, etc.; apoĭ: mreană, molan, sorească, ţipar, porcoiŭ, crap, caracudă, roşioară, albişoară, săbioară, podeţ, zvîrlugă, clean, lateţ, somn, lin, ştiucă şi ciortan. Prin eleştaie se maĭ găsesc şi alte varietăţĭ, iar dintre crustacee, numaĭ racĭ. Lipitorĭ se găsesc în mare număr în lacul Feţele, din muntele Siriul, precum şi în alte ape. Insectele, favorizate de climă şi de varietatea ierburilor şi a florilor, sunt în speciĭ considerabile şi în număr infinit.

Agricultura. Judeţul Buzăŭ, ca şi ţara din care face parte, e unul din cele maĭ agricole. Din cele 494313 hect., suprafaţa teritoruluĭ săŭ, 204040 hect. sunt acoperite cu sămănăturĭ; 116906 cu păd.; 35389 cu fîneaţă; 75604 cu izlaz; 4874 cu livezĭ; 10671 cu viĭ; 45819 este sterp, ocupat saŭ de vatra satelor, saŭ de ape, saŭ de drumurĭ, saŭ de sărăturĭ, saŭ, în fine, de terenurĭ neproducătoare, precum: prunduri, stîncĭ, pămînturĭ albe, etc. Cele 204040 hect. arabile, după diferite faze prin care a trecut proprietatea, şi maĭ cu seamă în urma desvoltăreĭ din ce în ce maĭ marĭ ce s'a dat agricultureĭ, sunt distribuite ast-fel (1897—98):

Grîul se cultivă pe o suprafaţă de 55960 hect.; porumbul pe 71494; orzul pe 22198; secara pe 13466; meiul şi alacul pe 1470; ovăzul pe 3143 şi rapiţa pe 217; grădinĭ şi zarzavat sunt pe 1700 hect.; plante de mică cultură pe 3020 hect.

E de notat că rapiţa nu se cultivă în toţĭ aniĭ şi nu în egală întindere. Cultura eĭ variază între 100 şi 2000 hect., iar cultura meiuluĭ descreşte din ce în ce.

Tot aci trebue adăugate şi 2700 hect., pe care se cultivă plante din mica cultură: cînepă, in, fasole, cartofĭ, etc. apoĭ pepenĭ şi dovlecĭ.

Pentru a efectua aceste muncĭ agricole, pe lîngă braţe şi vite, jud. are: 5736 pluguri de lemn, 6130 pluguri de fier; 129 ma-

Hosted by Google

șinĭ de treierat; 53 de secerat și 218 de bătut porumbul, afară de alte mașinĭ accesoriĭ pentru vînturare, ciuruire, etc.

Producția medie a acesteĭ culturĭ, calculată în chile este: Grîŭ 128000; porumb 185000; orz 120000; secară 25000; meiŭ și alac 15000; ovăz 15000; și rapiță 1500, ceea-ce dă un total de 489500 chile.

Prețul mediŭ al producțiuneĭ, avîndu-se în vedere localitatea este: grîul = 90.00 leĭ chila; porumbul = 55.00; orzul = 70.00; secara = 54.00; meiul = 36.00; ovăzul = 38.00; rapița 100.00; iar valoarea întregeĭ cantități a producțiuneĭ este:

Grîul	11520000	leĭ.
Porumbul . .	10175000	»
Orzul . . .	6000000	»
Secara . . .	1350000	»
Meiul și alacul.	540000	»
Ovăzul . . .	570000	»
Rapița . . .	150000	»
Total	30305000	»
Grădinile de zarzavat . .	984000	»
Plante de mica cultură . .	540000	»
Total general	31829000	»

Viile. — Podgoria Buzăuluĭ e o maĭ departe continuare a Dealuluĭ-Mare din jud. Prahova, care începe în jud. Buzăŭ, la N. de Mizil (Valea-Scheilor) și continuă d'alungul dealurilor pănă la vărsătura Nișcovuluĭ în Buzăŭ, avînd dealurĭ maĭ reputate: Tohani, Sărata, Dealul-Mereĭ, Valea-Teanculuĭ și maĭ cu seamă Săseni, carĭ produc vin negru de o calitate superioară. Dealurĭ maĭ puțin însemnate sunt, pe Valea-Cîlnăuluĭ: Ghizdita și Blăjani; pe Valea-Slăniculuĭ: Cernătești, Aldeni și Băești și pe Valea-Buzăuluĭ: Cîndești, Pîrscovul, Cislăul, Pătărlagele și Sibiciul-d.-s. In urma împroprietărireĭ din 1864, locuitoriĭ aŭ transformat în viĭ maĭ toate rîpele sterpe, dar priincioase acesteĭ culturĭ, ceea ce a făcut ca viile să se întinză chiar pănă în poalele munților, de și produsul lor e inferior. Speciile de strugurĭ, carĭ se cultivă sunt:

a) Strugurĭ albĭ saŭ bălan, cu varietățile: gordin, bășicată, timpurie, om-răŭ, cruciuliță, tigvoasă, coarnă-albă, țîța-vaciĭ, tămîioasă, focșăneancă, pîrciŭ, puricoasă, mischet (rar) și roșioară.

b) Strugurĭ negri, cu varietățile: negru-vîrtos, negru-moale, vulpe, seină, bășicată-neagră, țigancă, scuturătoare, coarnă-neagră, focșăneancă-neagră și țîța-vaciĭ neagră.

Viile în acest județ se cultivă din timpurĭ depărtate și reputațiunea lor e stabilită din vechime, ceea ce a făcut pe Domnul Țăreĭ, Constantin Brîncoveanu, să-șĭ aibă via sa domnească în Dealul-Dumbrăveĭ, zis și Corbeanca. Totușĭ vinul alb e inferior de cît cel din Dealul-Mare, pe cînd cel negru rivalizează cu cele d'întîiŭ din țară. Viĭ maĭ renumite sunt: Dumbrava, Vîrful-Uțiĭ (Tohani), Elești (Sărata), Olănita, Șăinoaia și maĭ tot Dealul-Săsenilor, din com. Nișcovul.

Viile ocupă o suprafață de 10671 hect., din care 2500 sunt aproape părăsite. Filoxera s'a întins și în acest județ, atacînd pănă acum maĭ 2 din 3 părțĭ ale podgorieĭ sale. Producția medie anuală e de 2400000 decal., ceea ce reprezintă, în preț mijlociŭ, o valoare de leĭ 5000000.

Livezile de prunĭ ocupă o suprafață de 4874 hect., carĭ produc în aniĭ fertilĭ pănă la 1 milion decal., iar în ceĭ răĭ abia 25000. Media se poate stabili la 300000 decal., ceea-ce reprezintă o valoare de 2000000 leĭ anual.

Toată această producțiune agricolă se face pe un număr de 492 moșiĭ maĭ însemnate, din care statul maĭ are astă-zĭ 88, restul fiind vîndute în total saŭ în loturĭ, Eforia Spitalelor din București 7, Spitalul Gîrlași 2, școala Crăciunescu 2, școala Slobozia-Galbenul una, iar restul e parte al marilor proprietarĭ, parte al moșnenilor. Nu se cuprind aci și sforile de moșiĭ posedate de micĭ proprietarĭ.

Din pămîntul dat locuitorilor în 1864, se maĭ posedă astă-zĭ în întreg 8844 locurĭ; 6346 aŭ trecut la moștenitorĭ, 284 sunt părăsite, 455 ocupate de alțĭ locuitorĭ.

Numărul locuitorilor înșurațĭ, carĭ trăesc din munca pămîntuluĭ și carĭ n'aŭ nicĭ locurĭ de hrană, nicĭ drept la succesiune este de 12984; la acestea s'ar maĭ putea adăuga și o parte din succesoriĭ împroprietăriților din 1864, cărora s'a transmis posesiunea primă, divizată în 3, 4, 5 și chiar maĭ multe părțĭ, ceea ce le este cu totul insuficient pentru a putea trăi.

Proprietățile moșnenești divizate la 242 cete, ale căror nume se va vedea la descrierea comunelor, aŭ devenit asemenĭ foarte insuficiente, fie prin înmulțirea descendenților, fie că marĭ părțĭ din aceste proprietățĭ s'aŭ cotropit, saŭ aŭ fost vîndute moșnenilor maĭ avuțĭ.

Pădurile aflate astă-zĭ în jud. Buzăŭ sunt resturĭ dintr'un imens masiv, ce-l acoperea o dată maĭ toată întinderea, crescute natural, fără însămînțare saŭ plantațiune.

Pădurile din acest județ se pot diviza în treĭ: crivine, pădurĭ de cîmp și pădurĭ de munte. Crivinele se află maĭ cu sea-

Hosted by Google

mă pe malurile rîuluĭ Buzăul, precum și pe alte rîurĭ, formate în mare parte din lemne albe: sălcii, aninĭ, plopĭ, teĭ, cătină, etc. Pădurile de cîmp conțin arborĭ foioșĭ: tufă rîioasă, tufan, gîrniță, stejărică, gorun, cer, carpen, jugastru, paltin, ulm, frasin, teiŭ, corn, sorb, alun, anin, salcie, plop, etc. Pădurile de munte maĭ aŭ, pe lîngă arboriĭ aflați în cele de cîmp, esențele rășinoase: bradul, moliftul, pinul, tisa, ienuperile, etc., precum și fag, mesteacăn, mojdrean, etc.

Suprafața ocupată de pădurĭ este de 117906 hect., formînd 318 pădurĭ independente. Din acest număr, 72 sunt ale statuluĭ cu o întindere de 36000 hect.; iar restul particulare saŭ moșnenești.

In vedere cu această întindere, jud. Buzăŭ, care formează a patra sub-inspecție silvică, e despărțit în 3 ocoale:

Ocolul I, cu reședința în Buzăŭ, compus din pădurile: Măguleasa, Cătina, sforile Năeni, tufele Brădeanu, jumătate din muntele Cireșul, Bădeni saŭ Pietroasa, Gîrboviĭ, Găvănești saŭ Cotul-Cioareĭ, Știuculeasa saŭ Maxenul, Furul-Mic și Mușa, Dîmbroca, Capota, Boaca, Tufele-Cătuneĭ, Pietroasa, Bădeni, Șăineasca, Căpreștĭ, Istrița, Vintilă-Vodă, Săruleștĭ și Cărătnăul, Sărata-Banul, Crivina, Odaia-Banul, Frasinul, Lipia și Verguleasa.

Ocolul II, cu reședința tot în Buzăŭ, se compune din: Mierea saŭ Adîncata, Produleasa, sforile Năeni, Ciolanul, Bradul cu sforile, Sf. Gheorghe-Noŭ, Bărbuncești, Izvoranul, Miluiți I, Miluiți II, Barbul, Sărata-Banul, Lăstarul, Măgura, Unguriul, Rătești, Pîrscovul și Lunca-Frumoasă, Pîclele, Arhimandrita, Schitul, Cîrnul și Runceni.

Ocolul III, cu reședința în Pătărlage se compune din pădurile: Sf.-Gheorghe-Noŭ, Găvanele, Stînca-Leuluĭ, munțiĭ Piciorul-Capriĭ, Ulmetul, Pinul, Glodul, Negoșina, Cozieni și Bălănești, Țigănești-Ursoaia, Benga, Mărunțișul, Buda, Cislăul cu trupurile: Bărăști, Predești, Cislăul și Scărișoara, Valea-Largă, Trestioara, Mlăjetul și Alunișul.

Dacă căile de comunicație ar permite o exploatare maĭ facilă a pădurilor și dacă proprietariĭ le ar îngriji maĭ bine, valoarea ce ar reprezenta exploatarea lor ar fi de 73025000 leĭ, calculîndu-se în termen de mijloc 650 leĭ pe hect.

Fînețele ocupă 35389 hect., cea maĭ mare parte în plaiul Pîrscov. Dintre fînețele maĭ renumite prin calitatea erbeĭ, vom cita: Rozila, Mușa, Terca, Grămăticul, etc. Cele de cîmp sunt inferioare, conțiind ofigă și șovîr în mare cantitate. Prețul mediŭ al unuĭ hect. de fineață este de 50 leĭ, ceea ce dă în total 1769450 leĭ.

Izlazele ocupă actualmente numaĭ 75604 hect., căcĭ suprafața lor descrește din an în an, întinzîndu-se agricultura și împuținîndu-se vitele. O cauză a împuținăreĭ izlazelor este fertilitatea soluluĭ, care a dat un mare zbor agriculturеĭ, ceea ce a scumpit foarte mult pămîntul. Așa, pe cînd în cea maĭ mare parte a țăreĭ, prețul unuĭ hect. vîndut nu trece peste 400 leĭ, în Buzăŭ, e maĭ mult timp de cînd prețul hectaruluĭ variază între 700—800 leĭ, ceea ce nu se vede de cît în jud. Roman.

Izlazele cele maĭ întinse aŭ rămas acum numaĭ prin munțĭ și servă atît pentru pășunatul oilor cît și al vitelor marĭ. Cele maĭ importante sunt: Siriul, unde pot paște anual 6000 oĭ; Bocîrna, 2600; Curul-Munteluĭ, 2600; Tătărețul, 1200; Țega, 2600 oĭ și 120 vacĭ; Cursele, 400 oĭ și 120 vacĭ; Zănoaga, 2800 oĭ; Corînul, 1800 oĭ; Miclăușul, 1800 oĭ; Cernatul, 3600 oĭ; Podul-Caluluĭ, 4600 oĭ și 50 vacĭ; Viforîta, 2200 oĭ; Piciorul-Capreĭ, 600 oĭ, 300 vite cornute și 40 caĭ; Războiul, 160 vite cornute; Ivănețul, 80 vite cornute; Tehărăul, 2000 oĭ; Poiana-din-Cale, 2800 oĭ; Spedișul-Buzăuluĭ, 800 oĭ; Spedișul-Nehoiuluĭ, 700 oĭ; Arsele, 80 vite cornute; Giurgiul, 2600 oĭ; Mușele-cu-Neharna, 3800 oĭ; Furul-Mare, 2600 oĭ; Furul-Mic, 1800 oĭ; Cășoaca, 1000 oĭ și 200 vite cornute; Bonțul, 300 oĭ și 70 vite cornute. In partea de cîmp, izlaze maĭ însemnate sunt în comunele: Padina, Luciul, Scurtești și Mihăilești.

Cele maĭ multe oĭ (20000—25000), ce pasc munțiĭ Buzăuluĭ, vin din Ialomița și din Transilvania; restul este din localitate.

Iarba Penteleuluĭ, care întrunea calități incomparabile și avea reputațiune de cea d'întîiŭ pășune a țăreĭ, începe a pierde din calitățile eĭ în răport direct cu împuținarea braduluĭ, întinderea ienuperuluĭ și a faguluĭ și maĭ cu seamă a planteĭ strigoaia, care se înmulțește din ce în ce maĭ mult.

Numărul vitelor aflate în județ, după ultimele date (1898), este următorul: boĭ 42622, vacĭ 17073, taurĭ 1100, vițeĭ 7941, bivolĭ 116, bivolițe 248, malacĭ 88, armăsarĭ 802, caĭ 10714, epe 9506, mînjĭ 1538, asinĭ 106, catîrĭ 5, berbecĭ 16072, oĭ 165729, mieĭ 89449, țapĭ 928, capre 10948, vieriĭ 2045, scroafe 8979, mascurĭ 12112 și purceĭ 10937.

Rasele aflate în județ, sunt: Caiĭ orientalĭ, micĭ, vioĭ, fără

Hosted by Google

forță mare, și carĭ pot suferi un traiŭ cît de cumpătat. Ceĭ de cîmp sunt ceva maĭ marĭ. Renumita rasă, caiĭ de Bisoca, carĭ în vechime eraŭ căutațĭ pănă în țările cele maĭ depărtate, aproape aŭ dispărut; totușĭ caiĭ de Bisoca se disting și azĭ prin iuțeala și tăria copitelor și sunt căutațĭ pentru poștalioane.

Vitele cornute sunt propriĭ ale țăreĭ, despărțite în rasă de munte și rasă de cîmp. Pentru munca cîmpuluĭ, mariĭ proprietarĭ se servă maĭ mult cu boĭ din Moldova. Boĭ ungurești aproape nu se văd. Incercărĭ de a încrucișa vitele locale cu cele de Elveția s'aŭ făcut multe, dar n'aŭ reușit. Singur d. Casotti, după un îndelungat timp și cu marĭ cheltuelĭ, făcînd încrucișerĭ cu maĭ toate rasele renumite din străinătate, a reușit să aibă acum o rasă, care se distinge prin frumusețe, vigoare și vioiciune.

Rasa ovină e reprezentată maĭ în tot județul prin oaea țigae, apoĭ bîrsană și stogoasă. Țigaea neagră abia acum a început a se introduce. In oile mănăstirilor se găsesc și cu alte colorĭ, maĭ cu seama roșiĭ, a căror lînă servă pentru mohair. Caprele sunt de o bună rasă, curat românească.

Porciĭ sunt ceĭ comunĭ întregeĭ țărĭ; rar se găsesc încrucișerĭ cu porcĭ sîrbeștĭ, ungurești, etc., prin comunele Blăjani, Zilișteanca, Fundeni, etc. Tot d. Casotti a reușit a avea o nouă rasă din diferite încrucișerĭ, care să întrunească: mărime, carne gustoasă și grăsime suficientă.

Este de notat că cîmpul în genere e maĭ avut în vite de cît muntele.

Mierea și ceara aproape aŭ pĭerit din cultură și micul număr de 6665 stupĭ ne arată puțina atențiune ce daŭ agricultoriĭ localnicĭ apicultureĭ. Un stup produce, în termen de mijloc, 10 leĭ; decĭ produsul total al lor e de leĭ 66650.

Cultura viermilor de mătasă pe la anul 1860 era în floare, puind jud. Buzăŭ aproape în capul acesteĭ producțiunĭ. Cantitatea însemnată de gogoșĭ ce producea și mulțimea duzilor ce se plantaseră maĭ în toate părțile, atrăgeaŭ sume însemnate, variind între 300000—400000 leĭ anual. Astăzĭ abia maĭ produce 350—400 kg. gogoșĭ, ceea ce nu poate satisface nicĭ trebuințele țăranilor din localitate.

Industria. De și activitatea locuitorilor e absorbită de agricultură, totușĭ lipsa de pămînt cultivabil în unele părțĭ de munte, înlesnirea și eftinătatea cu care se procură materiile prime, beneficiul ce ele asigură, apoĭ necesitățile domestice, etc., aŭ făcut ca și industria să nu fie uitată, ba din contra să atragă din ce în ce maĭ mult atențiunea locuitorilor.

Lumînăriile și săpunăriile, o dată în floare, sunt astă-zĭ desființate. Micile trebuințe se satisfac prin import. Lumînările de ceară se fabrică însă în localitate.

Zalhanale eraŭ două: cea la la Săpoca și cea din comuna Simileasca, unde să tăia anual 2200 vite cornute și 5000 oĭ și capre. Cea de la Săpoca a încetat de pe la 1870, iar cea de la Simileasca în 1885.

Tăbăcăriile n'aŭ fost nicĭ o dată în floare; singura care a funcționat și funcționează regulat e cea de la Moara-Ghermănoaia, din orașul Buzăŭ, la care se maĭ poate adăuga cea din strada Dorobanților, înființată abia de cîțĭ-va anĭ. Pieile ce se tăbăcesc servă pentru cizmărie groasă și opincĭ. Tot aci raportăm și cojocăriile, din care cele maĭ multe sunt în orașul Mizil, apoĭ în Buzăŭ și în cîte-va comune de munte, maĭ cu seamă în plaiul Slănic.

Pentru fabricarea postavuluĭ s'a înființat de cîțĭ-va anĭ (1883), stabilimentul de la Moara-Episcopieĭ Buzăŭ, a d-luĭ I. Garoflide, unde se lucrează anual 200000 kil. lînă, din care se fabrică stofe de postav și dimiĭ pentru valoarea de 60000 leĭ anual. La acestea se poate adăuga țesăturile de lînă pentru trebuințele domestice, precum: dimiĭ, saricĭ, plocate, zeghiĭ și maĭ cu seamă scoarțe lucrate cu multă abilitate, gust și soliditate, de țărancele muntene și maĭ cu seamă de cele din com. Mizil și Lipia. Pentru acest scop județul are 26 pive și 2 dîrste.

Călugărițele de la Rătești și Barbul, pe lîngă diferite țesăturĭ de mătase și borangic, bete alese, etc., lucrează mohair de diferite colorĭ, atît pentru îmbrăcămintea lor, cît și pentru comerț.

Pentru transformarea lapteluĭ în brînză și cașcaval, județul are 11 cășăriĭ și 113 stîne. Cășăriĭ la munte sunt: Viforîta, Tega, Siriul, Podul-Caluluĭ și Mușa; la cîmp: Luciul, Mărgieni, Largul, Mizil, Breaza și Baba-Ana, producînd anual caș-caval 120000 kgr., 130000 kgr. brînză: de burduf, de coșulețe și urdă, și 200000 kgr. brînză albă, saŭ de putină, apoĭ: unt de oaie 20000 kgr. și 140000 kgr. lapte de putină, care se pune în comerț, parte pentru consumațiunea locală, iar parte se exportă; așa brînza albă trece în Austria și maĭ cu seamă în Viena, servind ca aliment lucrătorilor din fabricĭ, iar cașcavalul de cîmp se vinde în Bulgaria și

Hosted by Google

Turcia. Cea mai renumită producțiune a județului, în această ramură, e caşcavalul de Penteleŭ, a cărui reputațiune e bine stabilită atît în țară, cît și în străinătate. El se fabrică, în termen de mijloc, cam 8000 kgr. anual, cea ce nu poate satisface toate cererile, din care cauză e înlocuit cu cel fabricat în munții Mușa, Siriul și Podul-Caluluĭ, care are un gust aproape egal. In timpul din urmă, caşcavalul de Penteleŭ (fabricat în căşăria Viforîta și la Tega) a început să piardă din calitatea sa, atît din cauza lăcomieĭ fabricanților, cît și din lipsa de bacĭ experți.

Cel mai renumit baciu al Buzăului a fost Petre Baciu, mort în 1865, în vîrstă de 103 anĭ. El a fost adus de Episcopul Chesarie, pentru oile Episcopieĭ, care păscînd Penteleul, a făcut renumele acesteĭ producțiunĭ. Fiiĭ săĭ aŭ continuat arta părinteluĭ lor și cînd Penteleul era al luĭ Persescu, caşcavalul de aci încă nu-șĭ desmințea reputațiunea. Cu moartea lor a început să devie de o calitate inferioară.

Suma, ce se poate încasa pentru această producțiune, se ridică la 740000 leĭ anual.

Laptele de vacĭ și bivolițe, pe lîngă consumațiunea casnică, trece o parte în comerț, fie ca lapte, fie ca unt saŭ smîntînă. Untul de vacă, de și se produce în cantitate de cam 800000 kgr., nu se pune în comerț anual de cît în cantitate de 240000, reprezintînd o valoare de 720000 leĭ, cea ce dă, pentru întreaga fabricare a lapteluĭ desfăcut în comerț, 1460000 leĭ anual.

Industria bazată pe producțiunile vegetale e reprezintată prin 102 morĭ de aburĭ saŭ caĭ, din care mai însemnate sunt: cea din Mizil, lucrînd pe zi 18 chile de făină; cea din Pogoane 15 chile; cea de la Episcopie 10 chile; și cea din calea Dobrogeĭ, (ambele în orașul Buzăŭ), 7 chile; saŭ un total de 50 chile pe zi, cea ce dă anual 15000 chile. Această făină se desface parte în Buzăŭ, parte în Rîmnicul, Putna și alte județe. Sunt 127 morĭ de apă și 34 făcae, mai toate pentru măcinat porumbul. Din făina măcinată se fabrică pîine în 43 brutăriĭ, aflate atît în orașul Buzăŭ și Mizil, cît și prin comunele rurale. Bragageriĭ sunt 9.

Pentru fabricarea rachiuluĭ de bucate era o povarnă în com. Simileasca, care de cîțĭ-va anĭ nu mai funcționează; iar pentru fabricarea țuicelor de prune sunt 264 poverne, cu un număr de 328 cazane, situate în mai toate comunele de munte.

O parte din vinul produs trece asemenĭ în industrie, servind la fabricarea spirtuluĭ de vin și mai cu seamă a meliseĭ. Melisa de la schiturile Găvanul și Ciolanul are o reputație bine stabilită. In com. Ulmeni s'a înființat în 1880 o fabrică de coniac a caseĭ Amanieux și I. Naville; tot aci se conservă o mare cantitate de vin pentru export. O altă fabrică de coniac s'a înființat la Zorești (com. Valea-Teancului), de C. Cîrlova.

Țesătura cînepeĭ și a inuluĭ, de și cu instrumente primitive, se face cu multă soliditate; iar pentru împletitul frînghiilor e o fabrică în orașul Buzăŭ. Se fac încercărĭ și pe la școalele rurale, între care se pot cita lucrările făcute la școala din Glodeanul-Silișteа.

Uleiul de in și nucă nu poate îndestula nicĭ trebuințele locale.

Poamele cele multe, pe carĭ le produce județul, se consumă parte în localitate și parte servă la fabricarea țuicelor și a oțetuluĭ.

Zmeura atrage cîțĭ-va colectorĭ în locurile de munte pentru a face dulceață. Cele mai reputate grădinĭ de poame în oraș sunt: a d-luĭ Marghiloman, a caseĭ N. Stănescu și a Episcopieĭ; iar în județ: a d-luĭ Pr. Casotti, a d-luĭ Marghiloman (Fundeni), a d-luĭ Perieteanu-Buzăŭ (Beceni), a d-luĭ N. Bagdat (Tohani), a d-luĭ Mareș (Fefeleĭ), a d-luĭ C. Cîrlova (Gura-Nișcovuluĭ), etc.

Pădurile oferă lemne, nu numaĭ de foc, dar și de lucru:

Pentru fabricarea scîndurilor, județul posedă 102 herăstraie, aflate cea mai mare parte în comunele Nehoiașul, Gura-Teghiĭ, Lopătari, Bîsca-Chiojduluĭ, etc. Scîndurile din Siriul sunt superioare. Țiganiĭ rudarĭ fabrică în mai multe pădurĭ: copăĭ, lopețĭ, linguri, etc., apoĭ cărbunĭ saŭ mangal. In comuna Tisăul și în comuna Mărunțișul, rotăria se practică pe o scară întinsă. In comuna Vipereștĭ se fabrică hambare. Fabricarea doniților, a putinilor și a altor obiecte de lemn, precum: mese, scaune, etc., se face în mai multe comune de munte, dar mai cu seamă în Nehoiașul, Gura-Teghiĭ, Lopătari și Păltineni, unde tot-d'odată se face șindrila saŭ șița pentru acoperișul caselor. In comuna Bozierul se fabrică butoiașe de țuică cu multă artă și gust, mai cu seamă cele din vergele. Pădurile daŭ ghinda și girul pentru îngrășatul porcilor și rănza pentru tăbăcitul pieilor.

In ce privește industria provenită din substanțe minerale avem:

Extragerea petroleuluĭ, care se face în com. Monteorul (Fundul-Sărățiĭ), unde, din 1860, cînd

Hosted by Google

a început această industrie, s'a săpat peste 1000 puțurĭ, din care funcționează 274, unele primitive, iar altele sistematice, cu o adîncime pănă la 200 metri; iar unul (sistem american) pănă la 400. Aceste puțurĭ produc zilnic 2000 decalitri păcură cu o tărie de 32°, saŭ un total de 800000 decalitri păcură anual. Din resturile de păcură, tot aci se fabrică diferite uleiurĭ pentru ungerea vagoanelor, trăsurilor, etc. Păcura se maĭ exploatează în com. Mărunțișul, comunele Țiga și Cuculeștĭ, unde funcționează 40 gurĭ de puțurĭ cu o adîncime de 120 m., dînd pe zi 650 decalitri, cu o tărie de 29°. Această păcură e transformată în gaz în fabricele din comuna Simileasca, a asociaților Christodorescu, producînd 32000 decalitri anual, a d-luĭ P. Cătănescu, producînd 10000 decalitri. Tot de la Tega, d. N. Sărățeanu aduce păcură pentru fabrica sa din com. Merei, unde se fabrică pănă la 5000 decalitri anual.

Păcura însă cea maĭ bună e cea din com. Pîclele (Mierlari), care are o tărie de 40°, dînd la 100 păcură, 70 petroleŭ. Această păcură se rafinează în fabrica din com. Mărăcineni, producînd anual 8000 decalitri petroleŭ.

Incercărĭ de extragerea păcureĭ s'aŭ făcut și în alte localităților, dar fără o deplină reușită.

In total dar, județul produce 450000 decalitri petroleŭ, ceea ce reprezintă un milion leĭ; la care se maĭ pot adăuga încă 200000 leĭ, valoarea păcureĭ brute și a altor derivate ale eĭ.

Sarea, de și este multă, în județ, dar nu se exploatează. In comunele de munte, apele fiind sărate, și adunatul săreĭ eĭ facil, maĭ toțĭ locuitoriĭ nu o cumpără, servindu-se cu ceea ce natura le-a pus la îndemînă.

Pentru extragerea pietreĭ de construcțiunĭ, județul are maĭ multe cariere, din care maĭ însemnate sunt: a) Ciuta (Podul-Tiseĭ), care dă piatră pentru temeliĭ, ornamente, trepte, canale, crucĭ, etc.; se distinge foarte mult prin uniformitatea maseĭ și înlesnirea cu care se poate sculpta, din care cauză permite a se săpa într'însa chiar obiecte de artă. b) Pietroasa (muntele Istrița), ceva maĭ dură, dar avînd vînturĭ și alte substanțe străine în masa sa. c) Brînzeasca și d) Muscelul-Dărĭĭ, care dă piatra cea maĭ dură și care se poate întrebuința cu succes în borduri de trotuare, etc. Piatră de construcțiunĭ se maĭ află în comunele Monteorul, Breaza, Tisăul, Pănătăul, dar inferioară celeĭ din carierele de maĭ sus.

Piatra de var se află maĭ în toate apele de munte; cel maĭ bun var se fabrică la Vernești, Pîrscovul, Calvini și maĭ cu seamă în com. Rusavățul, care produce varul gogon pentru spoit.

Olăria ordinară se practică în cîte-va comune și maĭ cu seamă în: Mizil, Nișcovul, Calvini, Pîrscovul și Policiori.

Comerțul și tîrgurile.—Comerțul unuĭ județ, ca și al țăreĭ din care face parte, stă în raport direct cu producțiunea sa agricolă și industrială. Buzăul avînd o producțiune destul de însemnată, prin urmare, relativ și comerțul săŭ e bine dezvoltat. Cel d'întîŭ loc, fără îndoială, îl ocupă cerealele, care maĭ mult de jumătate se vînd pentru export în diferite părțĭ ale Europeĭ. — Pieţele cele maĭ importante de desfacere sunt gările: Cilibia, Mizil și Buzăŭ. Muntele are un comerț dezvoltat cu țuica, lemnăria și brînzeturile. Caşcavalul de Penteleŭ e căutat pănă în părțile cele maĭ depărtate ale țăreĭ.—Poamele aduc asemenĭ oare-carĭ foloase locuitorilor munteni, carĭ le desfac la cîmp în schimbul cerealelor. Mierea și ceara fiind puțină și comerțul cu dînsele e neînsemnător. Lîna și pieile se exportează în mare parte în Austria. Petroleul trece în Austria, Bulgaria și Turcia, în cantitate cam de 300000 decalitri anual. Vinul, de și se produce relativ mult, se exportă puțin. Mare parte se consumă în fabricele de coniac de la Ulmeni și Zorești; o mică parte, maĭ cu seamă vinul negru, ajunge pănă în București și chiar afară din țară. Nu maĭ puțin însemnat este comerțul cu vitele, din care unele se îngrașă pentru tăiat, iar altele se desfac pe la diferite tîrgurĭ pentru trebuințele agricole.

Importul județuluĭ se face în cea maĭ mare parte din Austria, maĭ cu seamă pentru magazinele de brașovenie, lipscănie și hăinărie, apoĭ mașinĭ agricole, obiecte de fontă, încălțăminte, etc. Băcaniĭ aduc o mare parte de mărfurĭ din Constantinopole. Importul din Franța, Germania, Anglia, e neînsemnător.

Pentru înlesnirea comerciuluĭ, județul are maĭ multe tîrgurĭ din care cel maĭ important este Drăgaica. Scopul principal pentru care s'a înființat acest tîrg, a fost desfacerea lîneĭ, de aceea el se ține în zilele de 18—24 Iunie, după tunderea oilor. Azĭ, lîna se vinde maĭ la fie-care stînă; nu se maĭ lasă în depozite și nu se maĭ aduce la tîrgurĭ. Comerțul cel maĭ însemnat ce se face acum, la acest tîrg, e cu vite cornute

Hosted by Google

şi mai cu seamă cu caĭ, atît de lux, cît şi de hergheliĭ, apoĭ cu trăsurĭ, lemnărie, ţesăturĭ, cizmărie, obiecte de rudărie, etc., precum şi mărfurĭ de braşovenie, lipscănie, marchităniе, hăinărie, mode, băcănie, etc. pentru care vin magazine, atît locale, cît şi din alte judeţe. De la înfiinţarea căilor fierate, tîrgul decade din an în an. La 29 Iunie acest tîrg se mută de la Buzău, la Mizil, tot sub numele de Drăgaica şi tot cu aceleaşĭ mărfurĭ; e aci însă mult maĭ mic. — Două tîrgurĭ de toamnă numite Valea-Teancului, încep la 15 Septembrie şi se termină la 15 Noembrie, în zilele de Sîmbătă şi Duminică; unul din aceste tîrgurĭ se face tot pe locul şi în baracele tîrguluĭ Drăgaica, avînd numele Carol I, iar altul în com. Vernești în apropiere de com. Valea-Teancului. Aci se desface multă butnărie, lemnărie, poame, zarzavaturĭ şi alte obiecte necesare culesuluĭ viilor. In fine maĭ e tîrgul de la Săpoca, care începe la 9 Martie şi ţine până la 30 Aprilie în toate Miercurile şi Joile. La aceste tîrgurĭ se maĭ pot adăuga cele 127 ce se ţin în diferite comune, maĭ cu seamă de munte, la deosebite sărbătorĭ, cu o durată de o zi, cel mult treĭ şi unde se consumă maĭ mult de cît se vinde. Numărul cîrciumilor în tot judeţul e de 1088.

Căĭ de comunicaţie. 1. Căile fierate sunt două:

a) Bucureşti-Brăila, care intră în judeţ pe lîngă comuna Mizil, trece prin oraşul Buzău şi ese din judeţ pe la com. Cotul-Ciorilor, avînd o lungime de 65 kil. Pe această linie sunt staţiunile: Mizil, Ulmeni, Monteorul, Buzău şi Cilibia.

b) Buzău-Mărăşeşti, care începe din gara Buzău, atinge partea de E. a oraşuluĭ, trece rîul Buzăul printre cătunele Blăjani şi Focşănei, ese din judeţ în comuna Zilişteanca şi se îndreptează spre Rîmnic. Are lungimea de 22 kil. şi în judeţ halta Bobocul.

c) La acestea se poate adăuga linia fierată, în stare de proiect, Buzău-Pătărlage.

2. Căĭ naţionale: şoseaua naţională, venind din Ploeşti, trece prin Mizil şi Buzău, apoĭ, prin com. Mărăcineni, se îndreptează spre Rîmnic şi Focşani. Pe această şosea sunt două podurĭ de fier, unul peste rîul Buzăul, cu o lungime de 536 m. şi altul peste rîul Cîlnăul, cu o lungime de 76 m.

Căile judeţene sunt:

a) 1. Buzău-frontieră, prin comunele: Vernești, Cîndeşti, Măgara, Viperești, Cislăul, Măruntişul, Pătîrlage, Păltineni, Nehoiaşul şi de aci la frontieră, avînd o lungime de 93 kil. 460 metri.

2. Buzău-Brăila, prin comunele: Tăbărăşti-Cilibia-Cotul-Ciorilor, cu o lungime de 30 kil. 400 metri.

b) Calea mixtă Buzău-Urziceni, prin comunele: Costeşti, Cioranca, Mihăileşti şi Glodul-Sărat, de unde trece în judeţul Ialomiţa, avînd o lungime de 40 1/2 kil.

c) Căile vecinale sunt:

1. Săpoca-Lopătari, prin comunele: Cernăteşti, Cărpinişte, Beceni, Gura-Dimieneĭ, Vintilă-Vodă, Măneşti şi Lopătari, cu o lungime de 41 kil. 905 m.

2. Buzău-Ruşiavăţul, începînd din şoseaua naţională, în com. Mărăcineni (3 kil. departe de Buzău), trece prin Mărăcineni, Pleşcoi, Gura-Aninoaseĭ, Robeşti, Pîrscovul şi Ruşiavăţul, cu o lungime de 57 kil. 550 m.

3. Buzău-Vadul-Soreştilor, începînd din şoseaua naţională (la 3 kil.) în cătun. Haimanalele, trece prin Zilişteanca, Fundeni şi Vadul-Soreşti, avînd o lungime de 9 kil. 670 m.

4. Vernești-Tisău, trecînd prin comunele: Nişcovul, Grăjdana şi Tisău, cu o lungime de 30 kil. 940 m.

5. Nişcovul-Tohani (Drumul-Viilor), trece prin comunele: Valea-Teancului, Gura-Sărăţiĭ, Şarînga, Pietroasa-d.-s. şi Tohani, cu o lungime de 31 kil.

6. Vernești-Valea-Teancului, cu o lungime de 1 kil. 925 m.

7. Mizil-Cislăul, trece prin comunele: Tohani şi Jugureni, cu o lungime de 32 kil. 858 m.

8. Mizil-Cilibia, trece prin comunele: Amarul, Glodeanul-Cîrlig, Glodeanul-Siliştea, Cotorca, Meteleul, Pogoanele, Caragelele şi Cilibia, cu o lungime de 73 kil. 788 m.

9. Berca-Policiori, cu o lungime de 8 kil. 100 m.

10. Pîrscovul-Goideşti, trece prin comunele: Trestia, Bălăneşti, Boziorul, Brăeşti şi Goideşti, cu o lungime de 29 kilometri.

11. Nehoiaşul-Gura-Teghiĭ, cu o lungime de 10 kil.

12. Ţinteşti-Albeşti (din şoseaua mixtă), cu o lungime de 19 kil. 578 m.

13. Maxenul-Albeşti, prin Smeeni (din şoseaua mixtă), cu o lungime de 22 kil. 580 m.

d) Căĭ comunale sunt:

Lipia, Merei, Monteorul, Gura-Sărăţiĭ, Stîlpul, Şarînga, Pietroasa-d.-j., Breaza şi Vintileanca, care toate cad perpendicular în şoseaua naţională, apoĭ: Cochirleanca-Scurteşti, Scurteşti-Săgeata-Găvăneşti, Gherăseni-Costeşti, Blăjani-Mărăcineni, Zărneşti-de-Cîlnău, Pogoanele-Căldăreşti-Padina şi Cislăul-Cal-

Hosted by Google

vini, avînd un total de 155 kil. 27 m. lungime.

La acestea se mai pot adăuga: șoseaua comunală Mizil-Baba-Ana-Boldești, și șoseaua Pietroasa-d.-s.-Breaza-Vispești-Năeni-Fințești-Jugureni.

Totalul căilor făcute de județ și comune este:

Căi județene, 164 kil. 360 m.; vecinale, 368 kil. 894 m.; comunale, 155 kil. 27 m. Total 688 kil. 281 m.

Din acest număr 219 kil. 569 m. sunt împietrite, 84 kil. 202 m. în executare și 384 kil. 510 m. neîmpietrite (1891).

Pe lîngă aceste căi, jud. are mai multe drumuri naturale, din care mai însemnate sunt: drumul Bogdanului, drumul Fieruluĭ, drumul Sării, drumul Amaruluĭ, drumul Buzăuluĭ (al Dealuluĭ), drumul Oilor (Grindul movila Manciuluĭ-Buzău), Lopătari, drumul Penteleuluĭ, etc. a căror descriere se va vedea la litera respectivă.

Impărțirea administrativă.— Jud. Buzău e împărțit în 3 plăși și 3 plaiurĭ:

1. Plasa Sărată, formată din orașul Buzău și 16 com. rurale, cu 73 cătune și 30 subdivisiunĭ.

2. Plasa Cîmpuluĭ, formată din 22 comune rurale, cu 72 cătune și 14 subdiviziunĭ.

3. Plasa Tohani, formată din orașul Mizil și 17 comune rurale, cu 57 cătune și 12 subdiviziunĭ.

4. Plaiul Buzău, format din 17 com. rur., cu 160 cătune și 46 subdiviziunĭ.

5. Plaiul Pîrscovul, format din 16 comune, cu 110 cătune și 48 subdiviziunĭ; și

6. Plaiul Slănic, format din 19 com., cu 91 cătune și 39 subdiviziunĭ.

De cîțĭ-va anĭ (1891) pl. Sărata s'a unit cu pl. Tohani și plaiul Slănic cu plaiul Pîrscov, atît în ceea-ce privește puterea administrativă, cît și judiciară.

Marca jud. este o biserică și un șoim; biserica, în semn că aci este scaun episcopal, șoimul, poate pentru că jud. Buzău era unul din cele ce procurau mai mulțĭ șoimĭ Domnieĭ (vezĭ Monteorul) pentru a fi trimișĭ la Constantinopole. Astă-zĭ pasărea care se pune pe sigiliile sau pe tabelele oficiale, depinde de capriciul sculptoruluĭ, pictoruluĭ sau al celuĭ ce comandă sigiliul sau tabela. Sigiliile din 1831 au o pasăre în zbor, probabil un porumbel.

Populația. Județul era populat în 1888 de 196654 locuitorĭ, formînd 43250 familiĭ, care după starea civilă, se împărțeau ast-fel: bărbați căsătoriți 39910, necăsătoriți 4982, văduvĭ 3092, divorțațĭ 227, băeți 51422; femeĭ măritate 39910, văduve 6047, fete 50964, sau un total de 99633 bărbați și 96921 femeĭ. Toată această populație trăia în 40588 case și da un număr de 36291 contribuabilĭ. In vedere cu întinderea teritoriuluĭ jud., eraŭ decĭ cîte 2.52 hect. pentru fie-care locuitor.

După naționalități, populația se împărțea ast-fel: 192419 Romînĭ, 145 Bulgarĭ, 2192 Izraeliți, 324 Grecĭ, 1223 Austro-Ungarĭ, 70 Italienĭ, 39 Polonĭ, 56 Germanĭ, 16 Francezĭ, 15 Rușĭ, 16 Armenĭ, 17 Turcĭ și 22 Sîrbĭ.

Populația acestuĭ jud. a mers tot-d'a-una crescînd. Așa, după recensămîntul din 1844, județul avea 133942 loc.; după recensămîntul din 1860: 144326 loc.; după recensămîntul din 1880: 182130; după cel din 1885: 183225; iar după cel din 1890: 196654. Datele exacte, culese din registrele stăriĭ civile, pe perioada de 5 anĭ 1879—1883, care nu a fost tocmaĭ favorabilă populațiuneĭ, poate din mulțimea boalelor ce bîntuiaŭ atuncĭ, precum: anghina, variola, tifosul, etc., ne dă următorul rezultat:

In jud. Buzău media anuală a nașterilor era atuncĭ de 7104, a deceselor de 4679 și a căsătoriilor de 1548. Populația creștea dar cu un număr de 2428 suflete anual. După sex, numărul născuților se repartiza ast-fel: 3678 bărbați și 3467 femeĭ; iar al decedaților: 2467 bărbați și 2209 femeĭ. Astă-zĭ creșterea populațieĭ se poate evalua la 3200 suflete anual.

După religiunĭ eraŭ în 1888: 193041 ortodoxĭ, 2192 mozaicĭ, 1148 catolicĭ, 256 protestanți, 4 gregorienĭ și 13 mahometanĭ.

După cultură: cu știință de carte 19456 loc.; iar fără știință, 177198 loc.

După drepturile politice se împărțeau în același an ast-fel:

Pentru Cameră: 547 alegătorĭ în colegiul I, 1014 în colegiul al II-lea, 865 în colegiul al III-lea direct și 990 prin delegație; iar pentru Senat: 296 în colegiul I și 353 în colegiul al II-lea. Toți acești alegătorĭ dau 4 senatorĭ și 7 deputați. Numărul alegătorilor însă variază din an în an. După numărul alegătorilor, Buzeul ocupă al IV-lea loc în țară.

In 1898 populația s'a ridicat la 224000 locuitorĭ.

Țigani sunt ca la 7000 suflete, împrăștiați prin diferite comune, mai cu seamă în: Buzău, Simileasca, Cîndești, Cislăul, Fundeni, etc. Colonii de Sași, s'aŭ stabilit în secoliĭ trecuți în comunele: Calvini, Nișcovul, etc., dar carĭ acum s'aŭ asimilat cu desăvîrșire poporuluĭ romîn

Hosted by Google

avînd limba, religia și datinele sale, precum și aceleași drepturi politice.

Bulgarii în Buzău sunt foarte numeroși și veniți în două colonii.

Prima colonie e venită în 1806 și s'a stabilit în partea de N.-E. a orașului (în suburbiile Gîrlași și Broșteni), ocupîndu-se cu grădinăria. A doua colonie, a venit în 1828, dar negăsind locuri proprice, parte a trecut la Ploești, parte la Huși; cei ce au rămas în Buzău s'au stabilit în partea de V. a orașului (extremitățile stradelor: Carol I și Unirea) și în comuna Mărăcineni, cătunul Potroceni. De și sunt numărați între Romîni și exercitează drepturi politice, însă cea mai mare parte încă nu știu bine romînește și trăesc aproape între dînșii.

Serviciul sanitar. Actualmente, din punct de vedere sanitar, județul e împărțit în 5 circumscripții: 1. Plaiul Buzău, avînd un spital în comuna Pătârlagi, un medic, un vaccinator și o moașă; 2. Plaiul Slănic-Pîrscovul, avînd un spital în mănăstirea Nifon, un medic, doi vaccinatori și o moașă; 3. Pl. Cîmpului, n'are spital; are însă un medic, doi vaccinatori și o moașă; 4. Plasa Sărata, dotată acum cu un spațios și frumos spital, construit de domnul Monteorul, pe proprietatea sa Monteoru are un medic, doi vaccinatori și o moașă; 5. Plasa Tohani, are un spital în comuna Mizil, servind și orășenilor Mizileni, cu un medic, doi vaccinatori și o moașă.

In oraș sunt: spitalul comunal, spitalul județean, spitalul Gîrlași (instituție particulară, fondat de Paharniceasa Maria Minculeasca, în 1792), și spitalul militar.

Pentru populația rurală și cea săracă, medicamentele se dau gratuit.

Justiția. — Pentru rezolvarea micilor pricini dintre locuitori este (1889): cîte o judecătorie comunală, în fie-care comună, iar pentru pricini mai mari sunt 4 Judecătorii de Ocol: în Buzău, Mizil, Plești și Pătârlagele. Pentru apeluri, afaceri mai însemnate, etc., se află în orașul Buzău un Tribunal, de a doua instanță, care depinde de Curtea de Apel din București. Tot în orașul Buzău este și o Curte cu Jurați.

Numărul proceselor ce se judecă de tribunal prezintă următoarea medie anuală: civile 200, corecționale 645, divorțuri 48, apeluri civile 270, apeluri corecționale 400, comerciale 25, executări 218, epitropii 100, efecte 30, mezate 31, dote 83, vînzări 291, secuestre 24, ipoteci 86, testamente 27, convențiuni 130, separații patrimoniale 8, interdicții 4, pensii alimentare 10, proprieri în mîna a 3-a 7, firme 29, donațiuni 14, falimente 11, adopții 6, corespondență 6 și electorale 8.

Numărul crimelor dă media anuală de 30.

Județul are un arest preventiv, zidit în 1888, în toate condițiunile cerute, cu întreținerea căruia se cheltuește anual (1889) lei 5700 pentru personal și 7500 pentru material. Media deținuților în fie-care an e de 350 bărbați și 5 femei. Numărul advocaților e de 48.

Instrucțiunea. Pentru instrucțiunea publică, județul posedă: un liceu, fost gimnaziu înființat de comună în 1868, care în 1884 a trecut la stat, cu un număr de 12 profesori și o populație medie anuală de 240 elevi. Acest liceu, de la 1889, este instalat în propriul său local, construcțiune frumoasă, zidită de Ministerul Instrucțiunei. E frecuentat acum de 515 elevi și posedă o bibliotecă avută și importantă. Un seminar, înființat în 1838 de Episcopul Chesarie, și care avea în 1890 un număr de 9 profesori și o populație medie anuală de 60 elevi (solvenți și interni); a fost desființat în 1893, și localul său restaurat și mărit în 1898 va servi pentru o școală normală de învățători. Șase școli primare de băeți, din care 4 în Buzău, 1 în Mizil și 1 în mănăstirea Berca, cu un număr de 18 institutori și o populație de 960 elevi. Patru școale primare de fete, din care 3 în Buzău și 1 în Mizil, cu un număr de 12 institutoare și cu o populație de 470 eleve; 110 școale rurale, frecuentate de 6580 băeți și 976 fete. Școalele primare rurale stau sub privegherea unui revizor școlar, a cărui reședință este în orașul Buzău. Pentru învățămîntul primar și secundar cheltuește în genere numai statul, iar pentru cel rural, atît statul cît și comunele, însă cu o parte mai mică. Școalele rurale, întreținute numai de comune, sunt 11.

Afară de școalele publice, mai sunt în orașul Buzău și institute private: 2 de băeți și 1 de fete, cu o populație de 58 elevi și 66 eleve. La aceste se poate adăuga și învățămîntul confesional izraelit cu 2 școli de băeți și 1 de fete, frecuentate de 198 elevi și 25 eleve.

Cultul. Mai toți locuitorii județului sunt creștini ortodoxi, avînd biserici mai prin toate comunele și cătunele. Dintre confesiunile străine n'are nici una

Hosted by Google

temple saŭ biserică, afară de izraeliții, carĭ aŭ în Buzăŭ o sinagogă și două case de rugăciunĭ, iar în Mizil numaĭ o casă de rugăciunĭ.

Numărul bisericilor e de 289, din care 275 servesc, iar 14 sunt părăsite. Din cele 275 biserică, numaĭ 268 aŭ preoți, iar la cele-l-alte serviciul se face de preoții de pe la bisericile vecine. Numărul preoților e de 270; diaconĭ sunt 5, cîntăreți 261 și paracliserĭ 191. In cea maĭ mare parte din bisericile de la comunele rurale, cîntăreții împlinesc și serviciul de paracliserĭ.

Pe lîngă aceste biserică de mir, maĭ sunt 7 monahale, dintre care: Episcopia Buzăuluĭ, Ciolanul, Găvanele, Nifonul și Găvanul pentru călugărĭ; iar Rătești și Barbul pentru călugărițe, cu un număr de 105 călugărĭ și 111 călugărițe. Toate aceste bisericĭ, împreună cu cele din jud. Rîmnicul-Sărat, formează eparhia saŭ diecesa Buzăuluĭ și staŭ sub privegherea și ascultarea Episcopuluĭ acesteĭ eparhiĭ, al căreia scaun este în Buzăŭ. (Vezĭ Buzăŭ-Episcopie).

Finanțele. Diferitele dărĭ și venitură se încasează de Casieria generală al căruĭ sediŭ este în orașul Buzăŭ. Din punct de vedere financiar, județul este împărțit în 4 circumscripțiĭ de control: Buzăŭ, Mizil, Pătărlagele și Pleșcoiul și 32 circumscripțiĭ de percepere. Comunele, ca și numărul lor, în ceea ce privește circumscripția de percepere, sunt supuse adesea schimbărilor.

Veniturile statuluĭ în județ, în anul 1888—89, aŭ fost:

Căĭ de comunicație, 196930 leĭ; patente, 86738 leĭ 22 banĭ; fonciera 5% și 6%, 446179 leĭ 07 banĭ; taxa 5% 33961 leĭ 07 banĭ; băuturĭ spirtoase, 137431 leĭ 14 banĭ; timbre, înregistrărĭ și amenzĭ, 144766 leĭ 79 banĭ; venitură extraordinare, 16009 leĭ 49 banĭ; amenzĭ judecătorești, 17714 leĭ 20 banĭ; arenzĭ de moșiĭ, 759685 leĭ 02 banĭ; arenzĭ de pădurĭ, 142306 leĭ 30 banĭ; chiriĭ, 3159 leĭ 75 banĭ; subvenție pentru pompierĭ, 32000 leĭ; taxă pentru eleviĭ aflați în școala militară, 1100 leĭ; taxă pentru eleviĭ din internate 6075 leĭ; Camera de Comerț din Ploești, 4994 leĭ 08 banĭ; licența, 186772 leĭ 50 banĭ; zecimĭ de percepere, 91619 leĭ 25 banĭ; taxa de transmitere 3432 leĭ; podurĭ peste rîurĭ, 8940 leĭ; despăgubirĭ de la însurățeĭ, 99538 leĭ 29 banĭ; procente de la debitoriĭ statuluĭ, 9459 leĭ 47 banĭ; din costul porumbuluĭ împărțit locuitorilor 17966 leĭ 63 banĭ și rămășițe din exercițiĭ închise 292508 leĭ 61 banĭ. Total 2738986 leĭ 81 banĭ.

Sume încasate: pentru Eforia Spitalelor, 97128 leĭ, 90 b.; Casa pensiilor, 78321 leĭ, 02 b.; Casa de Depunerĭ, 2202265 leĭ, 44 b.; Casa de dotație a oasteĭ, 22740 leĭ; Creditul agricol, 8111 leĭ, 25 b.; zecimĭ și diferite venitură cuvenite caseĭ județuluĭ, 440496 leĭ, 97 banĭ.

In anul 1898 veniturile se împărțeaŭ ast-fel:

Căĭ de comunicație, 222336 leĭ; fonciera, 635645 leĭ, 56 b.; extraordinare, 448 leĭ; amenzĭ, 21138 leĭ, 04 banĭ; arenzĭ de moșiĭ, 327959 leĭ, 36 banĭ; arenzĭ de pădurĭ, 77750 leĭ, 96 banĭ; chiriĭ, 7377 leĭ, 30 banĭ; subvențiunea pompierilor, 33000 leĭ; eleviĭ în internate, 3450 leĭ; eleviĭ străinĭ în învățămîntul primar, 2125 leĭ; eleviĭ străinĭ în învățămîntul secundar, 1530 leĭ; Camera de Comerț, 4206 leĭ, 92 banĭ; licența, 153572 leĭ, 40 b.; zecimĭ de percepere, 111088 leĭ, 59 banĭ; despăgubirĭ de la însurățeĭ, 17619 leĭ, 93 banĭ; procente de la debitoriĭ statuluĭ, 50930 leĭ, 69 banĭ; din costul porumbuluĭ dat loc., 94326 leĭ, 68 banĭ; rămășițe din exercițiĭ închise, 495120 leĭ, 85 banĭ; Eforia Spitalelor, 36681 leĭ, 67 banĭ; Casa Pensiunilor, 184056 leĭ, 75 banĭ; Casa Școalelor, 13828 leĭ, 06 banĭ; conservare la Casa de Depunerĭ, 6420735 leĭ, 39 banĭ; Casa de Dotație a Oasteĭ, 23258 leĭ, 20 banĭ; zecimĭ și diferite venitură cuvenite caseĭ județuluĭ, 845620 leĭ, 81 banĭ. Veniturile județuluĭ, pe acest an, din fondul zecimilor, subvențiunĭ și extraordinare: 427700 leĭ; din fondul drumurilor: 149145 leĭ, 75 banĭ; total: 576845 leĭ, 75 banĭ.

Venitul comunelor rurale: leĭ 397959, 74 banĭ.

Regia Monopoluluĭ. De la tutunurĭ, 992155 leĭ, 80 banĭ; cărțĭ de joc, 6761 leĭ, 20 banĭ; timbre, 160071 leĭ; sare, 85626 leĭ, 75 banĭ. Total 1244614 leĭ, 75 banĭ.

Creditul agricol. Venitură din dobînzĭ 10‰, 82372 leĭ, 28 banĭ; venitură din dobînzĭ 2%, 440 leĭ, 30 banĭ; beneficiŭ, 180 leĭ. Total 82992 leĭ, 58 banĭ.

Telegraful și Poșta. Pentru serviciul telegrafo-poștal, județul posedă 4 oficiĭ: Buzăŭ, Mizil, Pătărlage și Pleșcoi, precum și două biurourĭ poștale rurale la gările Monteorul și Cilibia, afară de biurourile instalate la fie-care gară pentru serviciul căilor fierate.

Armata. Pe teritoriul districtuluĭ Buzăŭ se află următoarele corpurĭ de trupă:

1. *Infanteria. a)* Regimentul Buzăŭ, No. 8, compus din 3 batalioane permanente și cu schimbul, cîte patru companiĭ fiecare, avînd reședința în orașul

Hosted by Google

Buzău și un efectiv total de 4380 oameni combatanți și 2000 dispensați și auxiliari, în care intră și rezerva.

b) Regimentul Buzău, No. 8 de milițiĭ, cu reședința în Buzău, compus din 2 batalioane, unul cu reședința în Buzău și al doilea cu reședința la Pătârlage; având un efectiv de 2800 oameni combatanți și 1190 dispensați și auxiliari.

c) Gloatele, cari nu sunt organizate în regimente, au un efectiv de 3660 combatanți și 2700 dispensați și auxiliari.

2. *Cavaleria.* Excadronul al III-lea din regim. 6 călărași.

3. *Artileria.* Regimentul 7 artilerie, cu reședința în Buzău, are un efectiv de 1990 oameni activi, din cari numai a patra parte se recrutează pe teritoriul districtului Buzău.

Contingentul anual al tinerilor, ce se recrutează pe teritoriul districtului Buzău este de 1350 în mediu, din cari se alimentează corpurile arătate la No. 1, 2 și 3, în plus alte corpuri și servicii ale armatei, cari au reședințele în alte garnizoane.

In orașul Buzău sunt construite două cazarme: una pentru Regimentul de infanterie și alta pentru Regimentul 7 de artilerie; ambele sunt proprietatea armatei, iar cele-l-alte corpuri și servicii din garnizoană stau în case închiriate.

Pichete. Pentru paza fruntariei despre Austro-Ungaria, sunt înșirate pe hotar un număr de 11 pichete, din care: Botița, Poiana-din-Cale, Cocianul, Balabanul și Giurgiu sunt de vară, Uscătura-Tehărăului, Pasărea, Brazeul și Lacul-lui-Dobrin, de iarnă, iar Crasna și Cheea sunt și de vară și de iarnă. Pichetul Crasna servă și ca punct de vamă pentru călătorii și mărfurile, care se duc și vin din Austria, pe albia rîului Buzău.

Istoricul. — Urmele ce caracterizează epoca de piatră, atît paleolitică cît și neolitică se găsesc cu abondență și în jud. Buzău. Vom cita: topoare, lănci, ciocane, etc. găsite la Nișcovul, Valea-Tătarilor, Bisoca, Bîidea, etc. Pe muntele Fîntîna-Hoților se văd încă resturi de hîrburi de diferite forme, instrumente de oase, locuințe scobite în masivul său, care ne probează cu certitudine, că acest județ a fost cunoscut omului preistoric. Venind la timpii istorici, pe la anii 500 înainte de Christos, după cum ne spune Herodot, Dacia a fost locuită de Sciți, iar partea stîngă a Dunărei de Sciții agricultori sau Scoloți, de la cari ne au rămas o mare parte din movilele ce îmbrăzdează județul, mai în toate senzurile. Pe la anul 340 a. înainte de Christos se stabilesc în aceste părți Geții, ceĭ d'întîiu barbari din popoarele tracice, cu oare-care înclinațiuni spre stabilitate și cultură. Ei își ridicaseră 3 cetăți între Brăila și Călărași, ca să poată prăda cu înlesnire cetățile grecești de pe malul Mărei-Negre, asigurîndu-și tot de o dată retragerea în munții apropiați, în care săpau peșteri adînci, unde să se poată ascunde în timpi de restriște. In anul 335 înnainte de Christos, marele Alexandru, începînd expediționea contra lor, trece Dunărea pe la Silistra și în apropiere de Călărași dete peste o cetate a lor și o distruge, iar Geții învinși fug în munții apropiați. Neapărat că munții apropiați nu puteau fi de cît ai Buzăului, ceea ce se poate susține și prin mulțimea peșterilor săpate în ei, pe care tradiția le atribue Tătarilor. Dintre aceste peșteri vom cita: Casa-Hoților și Piatra-Șoimului, din muntele Istrița, în care s'au găsit și resturi de arme, apoi Piatra-Bogzii, Alunișul, Crucea-Spătarului, Agatonul, Piatra-Găurită, Gaura-Zmeului, etc.

Geții căzuți sub dominațiunea Bastarnilor, Dacii, frații lor, se întind peste teritoriul ocupat de dînșii și lăsară în acest județ două cetăți: Comidava și Ramidava. După Ptolomeu, Comidava a fost unde e com. Pietroasa-d.-j.; ruinele Comidavei se văd încă. Ramidava ar fi fost pe albia rîului Cîlnăul, în apropiere de Clociți. Romanii cucerind Dacia, de și teatrul acțiunei lor s'au întins în Transilvania, Banat și Oltenia, totuși au căutat să se asigure de tot teritoriul ocupat mai înainte de Daci și mai cu seamă de localitățile fortificate de dînșii, distrugînd pe unele și consolidînd pe altele, după cum le dicta interesul și strategia. Romanii menținură ambele cetăți dacice din jud. Buzău și mai cu seamă a Comidavei (Pietroasa) îi dete o mare întindere, puind-o pe baze solide, cu o grosime de 2 metri, în forma unui vast patrulater, unde stabiliseră un lagăr, ale căreĭ ruine se văd încă în poalele de S. ale munteluĭ Istrița. Urmele Ramidaveĭ nu se cunosc, dar în apropiere de locul unde a trebuit să fie această cetate, s'a găsit un mare tezaur de monede romane, care erau aduse de undele izvoruluĭ Clociți, orĭ de cîte orĭ veneau marĭ. Tot din perioada romană a mai rămas urme din Valul-luĭ-Traian, pe care d. Schuchardt, în 1885, le a constatat până în apropiere de com. Amarul.

Goții revărsîndu-se asupra Europeĭ, pe la anul 238 după

Hosted by Google

Christos s'aŭ ramificat în două: Ostrogoți și Vizigoți. Vizigoții se stabilesc în Dacia, unde parte rămîn păgîni, parte devinise creștini. Ei aŭ ocupat și Buzăul. Probe despre aceasta avem următoarele: *a)* Goții păgîni sub comanda luĭ Atanaric, încep persecuțiunile contra Goților creștini și Sf. Sava Gotul, a căruia memorie se serbătorește la 24 Aprilie, este înecat în rîul Buzăŭ. *b)* Un însemnat trib al Goților, Caucii, se stabilesc în poalele Carpaților («Ad Caucalandensem locum altitudine silvarum inaccesum et montium cum suis omnibus declinavit». Am. Marcellinus. Res gest. XXI, 3—4), în țara Cauca saŭ Coca. Se știe însă, că o mare parte din munții Buzăuluĭ poartă și azĭ numele de Coca. Așa, începînd din rîul Slănic, com. Vintilă-Vodă și pănă în vîrful munteluĭ Istrița, găsim și astă-zĭ numirile: muntele Coca, valea Coca, apoĭ cătunele saŭ moșiile: Coca-Plină, Coca-Seacă, Coca-Scheeĭ, Coca-Antemirească, Coca-Niculeștĭ, Coca-Mereiască, Coca-Dara, Mucelul-Cociĭ, Coca-Șarînga, etc., care ne pot convinge pănă la evidență că Cauciĭ se stabiliseră aci. (Vezĭ și Odobescu: «Notices sur la Roumanie», Paris 1868, p. 399-405). *c)* Atanaric, regele Goților, fiind învins de imperatorele Romanilor Valente, (anul 367), pe malul Siretuluĭ, se fortifică într'o cetate romană, în munți, pe un afluente al Siretuluĭ. Afluentele n'aŭ putut fi de cît rîul Buzăul; munții n'aŭ putut fi de cît Istrița, în jurul căruia eraŭ stabiliți Cauciĭ, și cetatea n'a putut fi de cît Comidava, care e așezată la poalele acestuĭ munte. Ceea ce confirmă și maĭ mult acest fapt, e și împrejurarea că Atanaric, nemulțumit cu poziținea umilă în care se găsea acum, îngrozit și de Hunii, carĭ începuseră invaziunile lor în Dacia și care îĭ zdrobiseră încă o dată armatele sale, trecu Dunărea ca să se înțeleagă cu Goții luați captivĭ de Valente, cu gîndul de a forma acolo un noŭ stat și apoĭ a se întoarce de a lua pe Goții rămașĭ și cu toțiĭ să se stabilească în Moesia. La plecarea sa nu-și luă cu dînsul tezaurele, ci le ascunse în jurul cetățiĭ Comidava, unde era fortificat. Moare însă în Constantinopole la 381, iar tezaurele rămîn necunoscute pănă în anul 1837, cînd Episcopul Chesarie, scoțînd piatră din muntele Istrița, pentru nenumăratele sale construcțiunĭ, lucrătoriĭ deteră peste o mică parte din acest tezaur, care acum, se află în Muzeul de Antichităților din București, sub numele: «Cloșca cu puiĭ». Anții, străbunĭ aĭ Slavilor, chemați în ajutor de Hunii de la Dunăre, vin în secolul V și găsind teritoriul dintre Siretul și Dîmbovița cu totul gol, se stabilesc aci. In secolul VII vin peste dînșiĭ Bulgariĭ, sub ducele lor, Isperuch, subjugă pe primiĭ Slavĭ și formează un vast stat de la Balcanĭ pănă în regiunile depărtate ale Transilvanieĭ. Cum că Bulgariĭ eraŭ foarte numeroșĭ în acest județ, se poate proba și prin faptul că în topica județuluĭ sunt peste 2000 de numirĭ slavone.

Din timpul invaziuneĭ Maghiarilor (a. 893), n'a rămas nicĭ o urmă, afară poate de cîte-va cuvinte în topică, precum: Itșfa, Miclăușul și altele.

Pecenegiĭ, popor fino-tătar, venind după Maghiarĭ, calcă și acest teritoriŭ, unde de sigur s'aŭ stabilit o parte dintr'înșiĭ, căcĭ apa Pecenega din plaiul Slănic le conservă nealterat numele. După Pecenegĭ, vin, pe la anul 1065, Cumaniĭ, carĭ, îngroziți de Tătariĭ, ce înaintaŭ sub conducerea luĭ Gingiscan, se retrag în munțiĭ Carpați. De la dînșiĭ, de sigur, a rămas în topică numirile: Comana, Cîrlomănești, Begul, Bontul, Bîlhacul și altele, precum și maĭ multe movile, la care s'ar putea adăuga cu oare-care probabilitate și Tumulul-Cetatea din cătunul Cîrlomănești, care a fost un vast cimitir al lor.

In fine vin Tătariĭ, ultimul popor barbar, care a maĭ devastat pamîntul Romînieĭ și prin urmare și județul Buzăŭ. Cumaniĭ, necutezînd să se opuie Tătarilor, parte se retraseră peste Dunăre, parte în munți. Nepotul luĭ Gingiscan, Batukan, îĭ urmări pănă în Ungaria (a. 1241). O parte din hordele sale, sub conducerea luĭ Bugeac, se întoarseră în Romînia, trecînd munțiĭ pe văile Prahoveĭ și ale Buzăuluĭ. Romîniĭ din munțiĭ Buzăuluĭ, Prahoveĭ și aĭ Vranceĭ, împreună cu Cumaniĭ refugiațĭ la dînșiĭ, cercară să li-se opuie, dar Bugeac trecu peste dînșiĭ și se stabili în locurile lor. Din numeroasele urme rămase de la Tătarĭ, pe lîngă o mulțime de numirĭ în topică: muntele Tătarul, muntele Tătărețul, Valea-Tătaruluĭ, etc., maĭ avem fortificațiile de pe platoul Săpoceĭ, ruinele și puțul din comuna Aldeni, Șanțul-Tătarilor, între comunele Grăjdana și Nișcovul. In plaiul Buzăŭ, de la comuna Cătina și pănă la frontarie, sunt maĭ multe locurĭ, care poartă numele de Tătarul. Maĭ însemnate sunt: Viea-Tătaruluĭ, din care se vede și acum cîte-va vițe de o grosime însemnată, ruine de o mică cetățuie, unde tradiția zice, că a fost biserica tătărească; Peștera-Tătaruluĭ, în

Hosted by Google

muntele Carafte. In fine, chiar în orașul Buzău, în locul unde este acum grădina publică, exista până pe la 1835, un puț, zis al-Tătaruluĭ.

Cu descălicarea luĭ Radu-Negru, luînd ființă s tatul romîn, găsim în relațiunile luĭ Giacomo di Pietro Lucari, că Radu-Negru a zidit cetățĭ la: Cîmpulung, Bucureștĭ, Tîrgoviște, Floci și Buzău. Această relațiune pare a se adeveri și prin faptul că pe dealul Gruiul, din comuna Șarînga, se văd și astăzĭ niște ruine, pe care tradiția le numește: Cetatea-luĭ-Negru-Vodă, adăugînd chiar că acest Domn ar fi avut și o altă cetate pe apa Negreasca din comuna Maxenul, de unde ĭ-a și rămas numirea. In timpul luĭ Alexandru Basarab, Buzăul exista ca tîrg saŭ oraș (la a. 1350).— Prin secolul al XVI-lea și al XVII-lea, numeroșiĭ boierĭ aĭ acestuĭ jud. începură să joace un rol important în Istorie, ba adesea să dispuie de tronul țăreĭ; dar această influență a lor a fost în multe rînduri pernicioasă locuitorilor.

După moartea luĭ Neagoe Basarab (1521), o mare parte din boerĭ recunoscură Domn pe fiul său Teodosie, dar ceĭ din Buzău se opuseră și aleseră un altul, favorit lor, pe Radu-Călugărul și cu armele îl instalară în capitala țăreĭ, Tîrgoviște. Partidul luĭ Teodosie chiemă în ajutor pe Mehmet-Beg, de la Nicopoli, care învinse pe Radu și ĭĭ taie capul; apoĭ, după îndemnul comisuluĭ Bădicul, trimise un număr de Turcĭ contra boerilor buzoenĭ, pe carĭ îĭ robi, devastînd tot-d'o-dată județul în mod cum nu s'a maĭ auzit până atuncĭ. (Bălcescu, «Mag. ist.», tom. I, p. 158).

Radu al IX-lea, fiul luĭ Radu al V-lea cel mare, dărui Episcopieĭ Buzăuluĭ, înființată de tatăl său, județul Brăila (anul 1544), pe care Turciĭ pusese stăpînire în anul 1546. Episcopul Atanasie voi să-și apere acest dar, însă Turciĭ respinseră încercarea sa și maĭ devastară încă odată aceste locurĭ. (Vezĭ Șincaĭ: «Cronica», ed. II, anul 1554, pag. 288).

In anul 1596, hanul tătăresc profitînd de absența trupelor luĭ Mihaiŭ, veni și se stabili în Buzău, cînd prădă iar pe locuitoriĭ acestuĭ județ, precum și pe ceĭ din Prahova și Brăila. Mihaiŭ venind în Buzău, vindecă în parte aceste rele prin diferite darurĭ, ce făcu, atît unor biserică, cît și locuitorilor. (A se vedea: Condica episcopieĭ Buzău; Șincaĭ, «Cronica», ed. II, anul 1596, p. 416).

N'apucase să se uite aceste devastațiunĭ, cînd Vasile-Lupul, Domnul Moldoveĭ, începe expedițiunile sale contra luĭ Mateiŭ-Basarab, Domnul Muntenieĭ (anul 1637—1639). Timuș, ginerele luĭ Vasile-Lupul, viind în Buzău cu Tătariĭ, pradă și arde județul, arde schitul Frăsinetul (Episcopia actuală), și din oraș nu rămîne piatră pe piatră (Miron Costin, «Cronicele», vol. I, pag. 333. Bălcescu, «Mag Istoric», vol. I, pag. 206. Șincaĭ, «Cronica», ed. II, vol. III, anul 1637, pag. 47—48).

După moartea luĭ Mateiŭ-Basarab, Seimeniĭ carĭ se revoltaseră și prădaŭ țara, detronară pe Constantin-Basarab (1656) și puseră Domn în locu-ĭ pe Christea, spătarul lor. George Racoți, Domnul Transilvanieĭ, și Gheorghiță Ștefan, Domnul Moldoveĭ, veniră în ajutorul alungatuluĭ Domn, și împreună făcură planul să distrugă această armată de mercenarĭ, care devenise spaima țăreĭ. Gheorghiță Ștefan, cu trupele sale, veni în Buzău, unde se opri treĭ zile, apoĭ înaintă spre Sărata. In ziua de 17 Iunie 1656, lupta se începu aci și Seimeniĭ fură respinșĭ spre Prahova; Racoți însă, care venise din Transilvania prin plaiul Teleajenuluĭ, îĭ opri din fuga lor și așa Seimeniĭ fiind apucațĭ între două armate, fură zdrobițĭ cu totul. Ceĭ ce scăpară luară drumul spre Brăila și în trecerea lor prin Buzău, maĭ jefuiră încă odată aceste locurĭ. (Miron Costin, «Cronicele», vol. I, pag. 350).

In anul 1689, Nemțiĭ, aduși de Bălăceanul, veniră sub comanda generaluluĭ Haisler și ocupară țara. Domnul Constantin Brîncoveanu se duse la cetatea Floci, unde era sultanul Calga, ca să se înțeleagă cu acesta și să chibzuiască ce ar fi de făcut. Sultanul trimise pe Tătarĭ contra lor, dar Brîncoveanu, temîndu-se ca Tătariĭ să nu dea foc Bucureștilor, unde se fortificaseră Nemțiĭ, fugi în Buzău, iar pe Doamna Maria și cu alte jupînese le asigură în mănăstirea Bradul. Dupa retragerea Nemților, Brîncoveanu serbă foarte pompos Boboteaza în Buzău și în ziua de 7 Ianuarie 1690, porni spre Bucureștĭ. Doamna Maria făcu cu această ocaziune maĭ multe darurĭ mănăstirilor Banul și Bradul. (Bălcescu, «Mag. istoric», vol. II, p. 152; vol. V, pag. 112. Șincaĭ: «Cronica», ediția II, vol. III, pag. 237).

In prima sa Domnie, Nicolae Mavrocordat alungă șubașiĭ Turcĭ, care se întîlniseră maĭ în toată partea de cîmp a județuluĭ până la Nișcov, (Bălcescu, «Mag. ist.», vol. IV, pag. 107); în a doua Domnie, viind în Buzău, pe de o parte dărui Episcopuluĭ 200

Hosted by Google

taleri, pe cari să-i ia din veniturile județului, pentru a putea susține școala, ce era înființată încă din timpul lui Mateiu-Basarab, iar pe de alta dete hrisovul din 1728, prin care închină mănăstirea Banul, mănăstirei din Larisa, numită Dușca. (Bălcescu, «Mag. ist.», v. IV, pag. 127).

Sub următorii Domni Fanarioți, Turcii se întinseseră din ce în ce în jud., și Capanlîii, sub pretext de comerț, jefuiau totul și depuneau prăzile în magaziile ce stabiliseră la Clinciu. Inceperea campaniilor rusești contra Turcilor fură asemeni fatale locuitorilor. Județul fiind în calea ambelor armate, Rușii cereau proviziuni și podvezi, Turcii ucideau și jefuiau ce le eșea înainte, iar în anul 1806 deteră foc și orașului, care arse cu desăvîrșire.

Din aceste cauze locuitorii de la cîmp se împrăștiară în toate părțile și abia după 1828 unii începură a se întoarce la vechile lor locuințe, sau a fonda nouă sate.

Toate aceste nenorociri a făcut ca județul să se pustiească și alți locuitori, de multe ori străini, să vie și să ocupe locurile părăsite. Dacă vom adăuga și invaziile, ce mai tot-d'a-una a trebuit să treacă prin acest județ, vom înțelege lesne de ce tipul romîn, mai cu seamă în părțile de cîmp, se întîlnește atît de rar. Singurele comune în care Romînul s'a menținut neamestecat și și-a conservat clasica figură romană, sunt: Vintilă-Vodă, Mănești, Mînzălești și Lopătari, din plaiul Slănic; Goidești, Brăești și în cîtva Bălănești și Trestia, din plaiul Pîrscov; apoi: Gura-Teghii, Nehoiașul, Păltineni, Chiojdul, și Colți, din plaiul Buzău. Tot din această cauză și limba vorbită e departe de cea proprie adevăraților Romîni.

Locuri istorice mai însemnate sunt: Pietroasa-d.-j. (Comidava), Clociți (Ramidava), Pecenega, Coca, Săpoca, Șanțul-Tătărilor, Tumulul-Cetatea (din căt. Cîrlomănești), Jidova, Bisoca, etc., din timpurile vechi; iar din timpurile mai nouă sunt: Cetatea-lui-Negru-Vodă, Cetatea lui Vintilă-Vodă, Zidul-Doamnei-Neaga, Cucuiata, Crucile, din com. Sărata, Palatul-lui-Brîncoveanu, etc.

Familii istorice. Cele mai însemnate familii și persoane istorice ale acestui jud. sunt:

Radu al V-lea cel mare și descendenții săi: Radu Paisie, Mircea Ciobanul, Alexandru și Mihnea, care s'a turcit. Mihalcea Banu ot Cocorăști, al căruia fiu, Pătrașcu Spătarul, trăia pe la 1640. Cîndeștii, descendenți din Mihalcea Vornicul ot Pătârlage, care trăia pe la 1590—1605, iar fiii săi: Negoiță Clucerul Cîndescu, Moise Spătarul Cîndescu, George Spătarul Cîndescu se stabilesc mai în urmă la proprietățile lor din poalele munților, unde se și întemeiază satul Cîndești. Această familie se stinge cu Șerban Cîndescu, care a avut numai două fete, cari căsătorindu-se au devenit una Luxandra Cîmpineanu și alta Maricuța Lehliu. Mihnea Postelnicul ot Bădeni, ginerile lui Coadă Vornicul, trăia pe la 1530. El e cel mai vechiu membru cunoscut al acestei însemnate familii, Bădeanu, stinsă pe la jumătatea secolului trecut. Tătăranii, vechiă familie, ai căreia membii eraŭ stabiliți în com. Blăjani și Pîrscovul, stinsă la 1752 cu Radu sin Drăgan Clucerul, care a murit fără moștenitori. Vlaicu, Clucerul Tătăranu, e tatăl Doamnei Neaga, soția lui Mihnea turcitul, decedată pe la 1614, lăsînd moștenitor pe fiul său Negoiță Tătăranu, care mai în urmă s'a călugărit sub numele de Nicolae și a fondat schitul Negoiță din com. Sărata și mănăstirea Pinul-cel-Mare din Brăești. Mitrea Vornicul, a căruia fată Neaga Mitroaia se confundă adesea cu Doamna Neaga Tătăranu. Mihaiu Postelnicul și fiul său Stoichiță, Spătarul ot Sărata, trăiau la 1659, înrudiți cu Negoiță și Mihaiu Postelnicul, continuați acum prin Sărățeni. Banul Udrea, a căruia soră, jupîneasa Grăjdana, cu un alt frate al ei, postelnicul Badea ot Bădeni, a fondat mănăstirea Grăjdana, lăsînd și alte monumente istorice în jud., din care mai însemnate sunt Crucile de la Sărata. Ienache, Banul ot Lipia, moștenit de Pîrvan Vistierul.

Buzăul, *plaiu*, ocupînd partea de N.-V. a județului Buzău. Se mărginește la N. cu Transilvania, la V. cu jud. Prahova, la E. cu plaiul Pîrscovul, iar la S. cu plășile Tohani și Sărata. Suprafața sa este de 97465 hect., din care 8990 arabile, 48045 pădure, 8410 fîneață, 18786 izlaz, 2092 livezi, 281 vii și 10861 sterp. Acest teritoriu se împarte în 90 moșii și 90 păduri mai însemnate, posedate parte de stat, parte de cele 80 de cete de moșneni aflate într'însul, precum și cîte-va particulare, afară de cea ce posedă împroprietăriții și însurățeii. Terenul este foarte muntos și avut în pășuni, păduri și substanțe minerale. Agricultura constă din cultura porumbului, puțin grîu și alac. Clima, de și aspră, e sănătoasă însă.

Vite sunt: 8571 boi, 3623

Hosted by Google

vacĭ, 1856 viței, 310 caĭ, 361 epe, 167 mînzĭ, 11 bivolĭ, 30 bivolițe, 7458 capre, 8 asinĭ, 23760 oĭ, 5670 porcĭ și 1369 stupĭ.

Industria constă în lucrarea lemnuluĭ, fabricarea brînzeĭ, a rachiuluĭ de prune, țesăturĭ, etc. Loc. posedă 49 morĭ de apă, 30 făcae, 10 piue, 93 fierăstrae și puține mașinĭ agricole. Tîrgurĭ are 54; cîrciumĭ 127.

Comunele din care e format sunt 17: Calvini, Cătina, Chiojdul-din-Bîsca, Cislăul, Colți, Gura-Teghiĭ, Lapoșul, Mărunțișul, Mlăjetul, Nehoiașul, Păltineni, Pănătăul, Pătărlagele, Rușiavățul, Sibiciul-d.-s., Valea-Musceluluĭ și Viperești, carĭ toate sunt formate din 162 cătune și 41 subdiviziunĭ maĭ însemnate. Reședința acestuĭ plaiŭ a fost totd'a-una în com. Pătărlage. Populația sa este de 33380 suflete, din carĭ: bărbațĭ însurațĭ 7019, neînsurațĭ 580, văduvĭ 443, divorțațĭ 15, băețĭ 9016; femeĭ măritate 7019, văduve 681, fete 8607. Toțĭ acești locuitorĭ trăesc în 8261 case. După naționalități sunt: 35278 Romînĭ, 15 Grecĭ, 2 Izraeliți, 46 Austro-Ungarĭ, 4 Bulgarĭ și 8 Armenĭ.

După profesiunĭ: 137 lemnarĭ, 190 rotarĭ, 23 tîmplarĭ, 66 butnarĭ, 7 zidarĭ, 8 croitorĭ, 27 tronarĭ, 22 cizmarĭ, 50 fierarĭ, 1 mașinist, 5 boiangiĭ, 27 cojocarĭ, 18 brutarĭ, 33 vărarĭ, 3 olarĭ, 4 bărbierĭ, 1 tinichigiŭ și 18 mangalagiĭ. Media nașterilor e de 1130, a deceselor de 721, a căsătoriilor de 258. Populația crește cu o medie anuală de 409 suflete. In cîte-va comune ca Pătărlagele, Mărunțișul, Păltineni, etc., fetele se nasc în număr aproape îndoit ca băeții, pe cînd în altele, precum: Cislăul, Chiojdul, etc., numărul băeților întrece cu mult pe al fetelor.

Din punctul de vedere financiar, acest plaiŭ avea în 1889: 6193 contrib. din carĭ 719 comercianți Romînĭ și 13 străinĭ. Stabilimente 246. Venitul caselor, leĭ 84645; taxa proporțională, leĭ 1963.65; venitul fonciar, leĭ 955320; darea căilor de comunicație, leĭ 37158; patente, leĭ 7001.94; fonciera, leĭ 49600.61; taxa spirtoaselor, leĭ 21667.50. Total fiscal, leĭ 116065.55. Perceperea, leĭ 9385.61; județene, leĭ 19088.83; drumurĭ, leĭ 5995.99; comunale, leĭ 19088.83; comerciale, leĭ 21782. Total general, leĭ 169842.64. Budgetul comunelor e de leĭ 58731.36.

Are 18 școlĭ de băeți și 1 de fete, cu o populație de 788 elevĭ și 80 eleve. Carte știŭ 2411 locuitorĭ. Biserică sunt 60, deservite de 47 preoți, 51 cîntăreți și 34 paracliserĭ.

Acest plaiŭ pănă în 1844 a făcut parte din jud. Săcueni, cînd desființîndu-se acel județ, s'a alipit Buzăuluĭ.

Buzăul, *comună urbană* și capitala jud. Buzăŭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, în pl. Sărățiĭ, pe al 24° și 29′ 45″ longitudine și 45° și 9′ 15″ latitudine boreală, avînd înălțime d'asupra nivelului mării 118 metri; la distanța de București de 128 kilometri. Limitele sale sunt: la Est apa rîuluĭ Buzăŭ, începînd din punctul de hotar al moșieĭ Verguleasa, pănă în dreptul cătunuluĭ Vadul-Pășiĭ, de aci apucă pe hotarul moșieĭ Gîrlași (proprietatea Gherman), pănă dă în hotarul moșieĭ Vatra-Episcopieĭ, pe care merge pănă în apa Areteĭ; la N. începînd din apa Areteĭ, continuă tot pe hotarul moșieĭ Vatra-Episcopieĭ, pănă dă în hotarul moșieĭ Simileasca-Banul, pe care merge pănă lîngă pădurea Crîngul, ocolind-o la N.-V. și dă în hotarul moșieĭ Stîlpul; la V., continuînd pe hotarul Stîlpuluĭ, trece pe la capul moșieĭ Balta-Plopuluĭ și ajunge în hotarul moșieĭ Groșani (Stambuloaica, din com. Costești), pe care merge pănă în apa Negreasca; la S. pe apa Negreasca, ia pe hotarul moșieĭ Verguleasa, pănă dă în apa rîuluĭ Buzăŭ.

Suprafața acestuĭ teritoriŭ e de 1370 hect., din care 503 vatra orașuluĭ, 178 pădurea Crîngul, 1500 moșia orașuluĭ și ca 200 moșia Gîrlași. Terenul e șes, întrerupt de micĭ declinațiunĭ. Apele carĭ îl udă, sunt: rîul Buzăŭ, la E.; Iazul-Morilor, (abătut din rîul Buzăŭ), la N.-E.; apa Negreasca la S. și canalul, abătut din Iazul-Morilor, care străbate partea de N. a orașuluĭ. Pentru trebuințele domestice și alimentațiunea se întrebuința pănă acum apa de puțurĭ, care conține multe materiĭ neorganice și maĭ cu seamă var, ceea ce o face improprie nutriției și prin urmare sănătățeĭ. Acum cu nouele lucrărĭ de edilitate, aceste inconveniente aŭ dispărut și orașul se alimentează cu apă bună subterană, adusă prin tuburĭ din Crîngul. Din punct de vedere al constituțiuneĭ geologice, terenul e argilos, acoperit de un strat subțire de humus. Părțile maĭ joase sunt acoperite adesea de ape stagnante, dînd naștere multor boale și maĭ cu seamă friguriloř intermitente.

Clima. Orașul fiind situat pe șes și departe de orĭ-ce adăpost, este expus vînturilor. Gurile văilor: Buzăul, Slănicul, Cîlnăul, staŭ deschise asupra sa în partea de N. și N.-E. aducînd în contra-ĭ suflarea vîntuluĭ Munteanul și a subdivizieĭ

Hosted by Google

sale Vrînceanul (N.-N.-E.). Crivățul, sprinten, rece și violent, cu înfiorătoarele sale șuerături, îl bate în partea de N.-E.; Austrul saŭ Sărăcilă, nu maĭ puțin aspru, violent și uscat, îl bate în partea de V. și N.-V.; în fine Bălțărețul, lin și bine-făcător, îl bate în partea de S.-S.-E., rar și de o scurtă durată. Aceste vînturĭ, adesea neplăcute, fac ca nicĭ 50 zile pe an, orașul să n'aibă atmosfera liniștită. Tot din cauza vînturilor, atmosfera e foarte variabilă și cu trecerĭ subite de la frig la cald și vice-versa. Seceta e predominantă; rar verĭ cu ploae suficientă, rar ierne cu zăpadă, care să-ĭ acopere solul. Anotimpiĭ n'aŭ o durată fixă, iar primăvara aproape lipsește; toamnele însă, sunt lungĭ, calde și plăcute.

Agricultura sa e restrînsă, avînd maĭ desvoltată cultura grădinelor de zarzavat, al căruĭ produs îndestulează nu numaĭ localitatea, dar se exportă până în părțile depărtate ale țărĭĭ și maĭ cu seamă în Brăila, București și Oltenia. Industria este aproape în fașe. (A se vedea industria județuluĭ, unde e coprinsă și a orașuluĭ). Are 8 morĭ pentru măcinatul grîuluĭ și al porumbuluĭ pe Iazul-Morilor, precum și două morĭ cu aburĭ. Comerciul principal constă din desfacerea cerealelor, a vitelor, a lemnelor, a vinuluĭ, a spirtuluĭ, a țuiceĭ, a brînzeturilor, etc., care parte se consumă în localitate, parte trece și în alte județe. Importul pentru magazinele de lipscănie, hăinărie, marchidănie, brașovenie și băcănie se face cu deosebire din Austro-Ungaria și Turcia, apoĭ din Germania, Elveția, Franța și Rusia. Tîrguri are: Drăgaica, de la 18—24 Iunie; tîrgul de toamnă Carol I saŭ Valea-Teanculuĭ, de la 18 Septembrie până la 15 Noembrie, care se ține în toate Sîmbetele și Duminicele și tîrgul săptămînal de Sîmbăta. Are treĭ piețe: Oborul, Sf. Ingerĭ și Dacia. Cea d'întîiŭ, atît pentru alimente, cît și pentru vinderea și cumpărarea tuturor obiectelor necesare traiuluĭ, cea d'a doua numaĭ cu alimente, iar cea d'a treia pentru zarzavaturĭ, lăpturĭ și întru cît-va pentru încălțăminte. Vite are: 865 boĭ. 620 vacĭ, 235 vițeĭ, 28 bivolĭ, 122 bivolițe, 586 caĭ, 363 epe, 122 mînjĭ, 340 oĭ, 36 capre, 4 asinĭ și 1210 porcĭ. Stupĭ 140.

Căĭ de comunicație are: *a)* Liniile fĭerate: Buzăŭ - Ploești, Buzăŭ-Brăila, Buzău - Rîmnicul-Sărat, la care s'ar putea adăuga și linia Buzăŭ - Pătârlage. *b)* Șoseaua națională: Buzăŭ-Ploești și Buzăŭ-Focșani. *c)* Șoselele județene: Buzăŭ-Frontiera, Buzăŭ-Rușiavățul, Buzăŭ-Brăila, Buzăŭ-Urziceni și în fine *d)* maĭ multe șosele vecinale comunale ale comunelor circumvecine. Circulațiunea în oraș și împrejur e înlesnită prin trăsurĭ cu caĭ: 60 birjĭ de piață și 153 particulare.

Orașul Buzăŭ e format din următoarele părțĭ: Tîrgul, Episcopia, Banul, Domneasca, Broșteni, Frăsinetul, Gîrlași și Poșta, care reunindu-se aŭ dat naștere orașuluĭ actual, sub-divizat acum în următoarele sub-urbiĭ: Tîrgul, S-țiĭ Ingerĭ, Episcopia, Banul, Sf. Nicolae, Gîrlași, Broșteni și Poșta.

Populația sa era în 1890 de 17300 loc., din carĭ: bărbațĭ însurațĭ 3313, neînsurațĭ 440, văduvĭ 480, divorțațĭ 106, băețĭ 4453; femeĭ măritate 3313, văduve 766, fete 4427. Această populație trăia în 3780 case, cea-ce dă cîte 7 loc. pentru o casă. După naționalitățĭ se împărțeaŭ ast-fel: 13991 Romînĭ, 151 Grecĭ, 2112 Izraelițĭ, 800 Austro-Ungarĭ, 44 Germanĭ, 13 Francezĭ, 25 Italienĭ, 36 Polonĭ, 16 Sîrbĭ, 76 Bulgarĭ, 13 Rușĭ, 7 Armenĭ și 16 Turcĭ. După profesiunĭ se împărțeaŭ ast-fel: 1489 comercianțĭ, din carĭ 1046 Romînĭ, 231 Izraelițĭ și 212 străinĭ de diferite naționalitățĭ. Meseriașĭ sunt 466, din care mare parte străinĭ și maĭ cu seamă Izraelițĭ. Media nașterilor e de 648, a deceselor de 507, a căsătoriilor de 114. Populația crește cu o medie anuală de 141 suflete.

Acum Buzăul are 19000 loc. Comuna avea în 1890, 3463 contribuabilĭ, din carĭ 1021 comercianțĭ Romînĭ, 210 străinĭ și 217 Izraelițĭ. Budgetul comuneĭ, care în 1889 era de leĭ 501156.16, acum e în sumă de leĭ 825036.94. Pentru administrarea orașuluĭ este un consiliŭ comunal, avînd în cap pe primar. Consiliul e compus din 15 membri: 8 aleșĭ de 501 alegătorĭ, carĭ formează colegiul I, și 7 de 957 alegătorĭ directĭ și 623 prin delegație, carĭ formează colegiul al II-lea. Orașul e împărțit în 4 colorĭ: Roșu, Negru, Galben și Albastru. Paza de noapte și de zi se face de agențiĭ polițienești și de 120 gardiștĭ.

In oraș e reședința Tribunaluluĭ, a două Judecătoriĭ de Ocol, a Sub-Prefectureĭ plășeĭ Cîmpuluĭ, a Curțeĭ cu Jurĭ și a Polițieĭ. E reședința Episcopuluĭ Eparhieĭ Buzăŭ, a Consistoriuluĭ, a Protoiereuluĭ județuluĭ, a Revizoruluĭ școlar și a Sub-Inspectoruluĭ silvic, a Oficiuluĭ telegrafo-poștal, a Creditului agricol, a Casieriеĭ generale, etc. Instrucțiunea publică e reprezentată prin următoarele școlĭ: Liceul și Școala profesională de

Hosted by Google

fete; 8 școlĭ primare: 4 de băeți și 4 de fete, și prin 3 institute private: 2 de băeți și 1 de fete, precum și prin 2 școlĭ confesionale, una catolică și alta izraelită. Are 6 bisericĭ: Episcopia, Banul, Sf. Îngerĭ, Negustătoriĭ, Sf. Nicolae și Broșteni, afară de capela de la cimitirul Dumbrava și biserica în ruine Gîrlași. Este o sinagoga și 2 case de rugăciunĭ ale Izraeliților. Numărul preoților de mir este de 11, diaconĭ sunt 3, cîntăreți 10, paracliserĭ 5, afară de personalul monahal al serviciuluĭ Episcopieĭ.

Are o stațiune meteorologică de al II-lea ordin, 3 farmaciĭ, 4 librăriĭ, 2 tipografiĭ, 6 oteluri, un stabiliment de băĭ, etc. Circulația în interiorul orașuluĭ se face pe cele 102 strade, maĭ toate pavate și iluminate. Bariere sunt 7. Ca locurĭ de preumblare sunt: grădina orașuluĭ, Crîngul, frumoasă pădure, grădina Episcopieĭ și grădina Marghiloman. Intre edificiile maĭ însemnate sunt: Episcopia, cu frumoasele eĭ palate și grădinele ce o înconjoară; Liceul, școalele primare; cazarmele: călărașilor, dorobanților și pompierilor, unde este și un foișor de observația incendiilor; Prefectura, Tribunalul, Penitenciarul, Spitalul Gîrlași, etc., la care s'ar putea adăuga maĭ multe case particulare.

Episcopia, Banul, Gîrlași și Broșteni, sunt descrise la literele respective; în privința celor-l-alte vom menționa datele maĭ importante.

Biserica Sf. Îngerĭ a fost fondată pentru prima oară, pe la anul 1600, căcĭ în pantahuza de înscriere pentru zidirea eĭ se găsea trecută în cap Doamna Neaga, cu suma de 100 talere. Ea a fost rezidită în anul 1833 prin îndemnul Episcopuluĭ Chesarie și cu cheltuiala orășenilor. In noul frontispiciŭ nu s'a trecut data vecheĭ fondărĭ.

Biserica Negustători a fost zidită pentru prima oară de Badea Obreĭ, la anul 1649, dar a căzut curînd în ruine; urmele eĭ aŭ stat pănă în anul 1806, cînd a ars Buzăul. Ruinele eraŭ cunoscute sub numele de Biserica-Țigănceĭ, (poreclă dată de Grecĭ în derîdere). Pe la anul 1700, Caloian căpitanul de Buzăŭ, rezidește această biserică puțin maĭ la N.; a cheltuit leĭ 32000 cu rezidirea, după cum se declară în frontispiciŭ; ruinîndu-se și aceasta cu totul, a fost zidită a treia oară, la anul 1850, de către negustătoriĭ din tîrgul Buzăŭ, de unde și numirea eĭ de Negustători. Negustătoriĭ fiind în mare parte Grecĭ, biserica a purtat mult timp și numele de Biserica-Grecilor.

Frontispiciul bisericeĭ Negustători: «Biserica și casa a celuĭ Prea Înalt sunt. Două sute anĭ am primit în sînul meŭ rugăciunile, plîngerile și făgăduințele fiilor meĭ, de cînd mă zidise evlaviosul meŭ Badea Obreĭ, în zilele prințuluĭ Mateiŭ Basarab. Curgerea timpuluĭ aducîndu-mă în ruinare, bunul meŭ fiŭ, răposatul în fericire, Medelnicerul Nicolae Caloian a jertfit 32000 leĭ, pentru a mea reînființare; iar cu ajutorul celor-l-alțĭ fiĭ aĭ meĭ: Serdarul Dimitrie Sărățianu, Atanasie Poenaru, Costică Nicolaŭ, Fraților Mihaiŭ și Costache, Iane Economu, Sava Diamandi, Stan Stănescu, împreună și cu iubiții meĭ orășenĭ, m'aŭ adus în starea în care mă aflu. Cititorule, află că afară de mine ușurare nu e. Fericiți aĭ meĭ, din credința lor exist. 1850.

Săvîrșită în zilele prințuluĭ Barbu Dimitrie Știrbeiŭ și cîrmuitor Sf. Episcopiĭ Buzăŭ, D. Filoteiŭ. Sfințită 8 Septembrie». (Stilul acestuĭ frontispiciŭ, ca și al bisericeĭ de la Găvănești, etc., denotă că autorul lor e Gabriel Munteanu, profesor pe atuncĭ la Seminar).

Sf. Nicolae a fost zidită pentru prima oară la 1826, de către grădinariĭ bulgarĭ, de unde și numirea eĭ de Biserica-Sîrbească.

In secolul XVIII-lea exista în Buzăŭ încă o biserică, situată în fața Grădineĭ Publice, pe locul unde se află astă-zĭ farmacia Weber și prăvăliile Georgescu. Ea fusese zidită de Constantin Căpitanul, care fugise de peste Olt și se stabilise în Buzăŭ. In 1806, cînd Buzăul a fost ars de Turcĭ, această biserică a căzut în ruine. Cu reînființarea orașuluĭ, în 1830, a dispărut orĭ-ce urmă despre existența eĭ.

Noțiunĭ istorice. Orașul Buzăŭ și-a luat cel maĭ tîrziŭ naștere de o dată cu descălicarea luĭ Radu-Negru, ceea ce se confirmă și prin relațiunile luĭ Giacomo Lucari. (Vezĭ Istoria județuluĭ). D. Hasdeŭ îl găsește existînd în timpul luĭ Alexandru Basarab, maĭ mult ca tîrg de cît ca oraș (1350). După această epocă a mers continuŭ dezvoltîndu-se și populîndu-se. In ceea ce privește vechea sa vatră, vom menționa cîte-va documente, pentru a o putea determina cu certitudine. Intr'un hrisov al luĭ Mihaiŭ-Viteazul, din 1594, prin care dă voe călugărilor de la mănăstirea Banul să-și facă o moară pe apa Buzăuluĭ cu 9 roate, se zice: «Dat-am Domnia mea această poruncă a Domnieĭ-mele, sfinteĭ și dumnezeeștiĭ mănăstirĭ, care este din jos lîngă orașul Domnieĭ-mele Buzăŭ». Intr'un hrisov a luĭ Mateiŭ Basarab, din

Hosted by Google

1643, Ianuarie 24, prin care regulează proprietățile moșnenilor Beceni și ale mănăstirii Ot.-Menedicul, saŭ Vintilă-Vodă, care avea în oraș metohul Frăsinetul, devenit în urmă scaunul Episcopieĭ, se zice: «Și metohul Sf. mănăstirĭ Menedic, de la morĭ, de la Buzăŭ, din jos de tîrgul Buzăŭluĭ» și maĭ la vale: «Și iar să fie Sf. mănăstirii Menedic Metohul din tîrgul Buzăŭluĭ, din oraș, fiind că este al Sf. mănăstirĭ de baștină vechiă». Din aceste 2 hrisoave ar rezulta că, dacă Banul, Episcopia sunt din jos de tîrgul Buzăŭluĭ, Buzăul să fi fost maĭ spre N., adică în com. Simileasca, Vernești saŭ Nișcovul, dar nicĭ ruine, nicĭ tradiția, nicĭ vr'un document posterior nu confirmă aceasta, nicĭ nu o admite. Urmează dar că prin expresiunea: «din jos de oraș» să înțelegem: «afară din oraș».

Tot cu acest înțeles este întrebuințată expresiunea: «Din jos de oraș» și de cronicarul Constantin Căpitanul. Vezĭ Bălcescu, «Mag. Ist.», vol. I, p. 211, 281 etc. D. Odobescu, în nuvela sa «Doamna Chiajna», § I, «Mormîntul», interpretă această expresiune iarăși prin cuvintele: «din jos de oraș», prin «afară de oraș». Rezultă dar până la evidență, că vechia vatră a tîrguluĭ Buzăŭ, trebue pusă între Episcopie și mănăstirea Banul.

In cazul acesta, Banul și Episcopia fiind afară din oraș, vechia vatră a tîrguluĭ Buzăŭ cădea între ele amîndouă, adică unde e și astă-zĭ tîrgul orașuluĭ Buzăŭ. Tot din hrisovul luĭ Mateiŭ Basarab, reese că Buzăul în secolul al XVII-lea avea două părțĭ distinse: tîrgul și orașul: «Metohul din tîrgul Buzăŭluĭ, din oraș», și că tîrgul se ținea alăturĭ. Cu aceste date corespunde nu numaĭ tradiția și amintirile bătrînilor, dar și urmele vechĭ de construcțiunĭ și ordinea așezării lor. Tîrgul era în vechime unde sunt astă-zĭ stradele: Tîrgul-Orășanul și Oborul, iar orașul maĭ mult în jurul mănăstirii Banul. Până pe la începutul acestuĭ secol, partea orașuluĭ care formează astă-zĭ coloarea de Negru și S. coloareĭ de Roșu, era maĭ mult o pădure, care începea de la Broșteni, trecea pe la N. Episcopieĭ, pe la pădurea Crîngul, care încă se conservă din acest masiv și ajungea la pădurea Frasinul (la S. orașuluĭ). Unde e acum Grădina Publică, era bariera, pe care se eșea din oraș spre Moldova și renumitul puț al Tătaruluĭ, pe care cîțĭ-va bătrînĭ încă-l maĭ țin minte. Piața Dacia era un vast smîrc plin de richită și păpuriș, unde se vînaŭ rațe sălbatice, iepurĭ și chiar lupĭ. Pe la 1560, călugării de la mănăstirea Ot.-Menedicul cumpărară de la municipalitatea orașuluĭ 7 pogoane de loc, în apropiere de tîrgul Buzăŭluĭ, unde ridicară metohul Frăsinetul, ca să aibă unde trage, cînd vor veni în oraș. Acest metoh devenind maĭ în urmă scaun episcopal, pădurea, care-l înconjura, începu a se tăia, populația a se îndesi și o mulțime de Țiganĭ robĭ aĭ Episcopieĭ și lude aŭ început a popula această parte de N. a orașuluĭ. Țiganiĭ mănăstiriĭ Banul ocupară partea centrală (Str. Păceĭ, Independenței, Carol I, Cuza-Vodă), iar aĭ Braduluĭ, partea de S. (spre bariera Urziceni). Totușĭ, de și populația ce se grămădise aci și poziținea centrală, da a se înțelege, că acest oraș va deveni în curînd unul din cele maĭ însemnate, însă fiind pus în drumul tuturor invaziunilor, maĭ fie-care năvălitor s'a cercat a-l distruge din temeliĭ. Mehmet Beg, în 1521, îl devastează cum n'a fost oraș jefuit până atuncĭ («Mag. Ist.», vol. I, p. 158). La 1596 a fost prădat și ars din noŭ (vezĭ Istoria județuluĭ). La 1637—1639, Vasile Lupul și ginerile săŭ Timuș cu Tătariĭ nu lăsară din oraș piatră pe piatră («Cronicele», vol. I, p. 333. «Mag. Ist.», vol. I, p. 296). Ungurĭi, veniți în ajutorul luĭ Mateiŭ-Basarab, sub Kemeni Ianoș, prădară ce maĭ rămăsese de la Tătarĭ. După încheierea păceĭ, Mateiŭ-Basarab făcu tot ce putu de a întemeia orașul; la 1649 reconstrui Metohul Frăsinetul, ars de Timuș, care deveni imediat scaunul Episcopieĭ Buzăŭ. Sub Brîncoveanu și cîțĭva însemnațĭ Episcopĭ, Buzăul începu iar să se dezvolte și să devie chiar un centru de cultură. Inmulțirea Turcilor, carĭ, sub pretext de comerciŭ se stabiliseră aci, ba se întinseră până în poalele munților, descurajiă cu totul pe locuitorĭ, iar ceĭ avuțĭ părăsiră orașul și începură a se retrage în munțĭ. Rusia, începînd luptele sale contra Turcilor, maĭ în fie-care campanie a ocupat Buzăul și nesfîrșitele podvezĭ, ce impunea locuitorilor, aŭ speriat și pe ceĭ ce maĭ rămaseră, silindu-ĭ să fugă. In 1806, Generalul Kamensky, după ce arse toate satele din jurul orașuluĭ, stabili trupele, parte în Buzăŭ, parte în Mărăcineni. Șapan Oglu vine din Brăila cu Turciĭ, alungă pe Ruși și dă foc Buzăuluĭ, pustiindu-l, așa că Episcopul Constantin (1793—1819) libera chitanțe oamenilor săĭ de serviciŭ: «N. N. din satul Buzăŭ». Singurĭ proprietarĭ, ce rămăseseră acum, eraŭ: Episcopia, mănăstirea Banul și turcul Mola Asan, care până la 1828 dispunea de toată soarta

Hosted by Google

și averea orașuluĭ. Foștiĭ negustorĭ aĭ Buzăuluĭ mutaseră tîrgul la Nișcov, saŭ umblaŭ din loc în loc, să-'șĭ desfacă puținele mărfurĭ ce aveaŭ, cînd nu eraŭ răpite de Turciĭ Capanlîĭ, ce-'șĭ aveaŭ barace la Clinciŭ, unde maĭ mult jefuiaŭ de cît cumpăraŭ. Totușĭ însă Rușiĭ stabilesc aci, în 1806, o puternică colonie de Bulgarĭ, care se ocupa cu grădinăria, și care trăia maĭ sigur și maĭ comod de cît în patria-mumă. După încheiarea păceĭ, vechiĭ tîrgoveți aĭ Buzăuluĭ trimit Domnuluĭ Caragea o petițiune, în 1812, ca să le dea voe să se întoarcă de la Nișcov în Buzăŭ și să reînființeze vechiul tîrg, ceea ce aŭ și obținut. Evenimentele din 1821 împiedică din noŭ acest avînt și orașul nu poate înainta. In anul 1828, cu luarea Brăileĭ de Rușĭ, curățîndu-se și Buzăul de Turcĭ, locuitoriĭ începură a prinde inimă și a se întoarce la vechile lor locuințe. Tot în acest timp, o nouă colonie bulgară viind în Buzăŭ, parte s'a stabilit la Vestul orașuluĭ și în com. Mărăcineni, iar parte a trecut: uniĭ la Huși și alțiĭ la Ploești. După 1828, orașul începe a se reconstrui. Regulamentul Organic îl numără între capitale și vechie cădere de isprăvnicat. Dintre familiile boerești, carĭ se reîntoarseră sunt: Chrisoscoleŭ, Buzoianu, Jugă-Urs (Sărățeanu), Mehtupciu, Vernescu (Cireșoiŭ), Musceleanu, Pîcleanu, Arion, Chirculești, Tăutu, Armașu, Codreanu, etc., așa că orașul în 1835 numără 3800 suflete. In 1844 populația ajunsese la 7000 și de atuncĭ a mers continuŭ crescînd. Dezvoltarea cea mare a luat-o după 1870, în urma deschidereĭ căilor fierate.

Iată petițiunea trimisă de vechiĭ tîrgoveți, luĭ Caragea la 1812, dimpreună cu alte hîrtiĭ relative :

Prea Înălțate Doamne,

Jeluim Măriteĭ Tale, că aicĭ, în orașul Buzăuluĭ, fiind obicinuit din vechime de se făcea tîrg o dată pe săptămînă, după cum se urmează pe la toate orașele, pentru alișverișul locuitorilor și înlesnirea celor trebuincioase ale Tîrgoveților s'a și urmat acest tîrg pănă în răsmerița ce a fost; iar după ce s'a călcat și robit orașul asupra răsmeriteĭ, cum este știut, răspîndindu-se și noĭ negustorașiĭ și locuitoriĭ tîrgoveți pe unde am putut; văzînd că și din pricina drumuluĭ n'o să maĭ putem stărui la locul nostru, saŭ a se maĭ urma facerea tîrguluĭ la ziua cea rînduită, de sunt acum 4 anĭ, prin poruncă și după jalba ce am dat stăpînireĭ de atuncĭ și cererea ce am făcut, s'a orînduit acest tîrg, să se facă în Buzăŭ afară, la un loc maĭ ferit ce se numește Nișcovul, unde pănă acum s'a și urmat. Acum, după ce ni-s'a vestit bucuria păceĭ și a Măritеĭ Tale milostivă stăpînire (care de la milostivul Dumnezeŭ o cerem să fie anĭ mulțĭ și fericiți), pe vreme de iarnă, cum am putut, am năvălit și neam adunat la căminurile noastre, silindu-ne de ne-am făcut de o cam dată, care bordeie, care colibe, cum am putut pănă în primă-vară, ca să se facă orașul iarăși în starea luĭ și fiind-că tîrgul se urmează tot acolo la Nișcov, în poalele munteluĭ, unde la nevoie s'a urmat în vremea răsmeriteĭ și osebit că locul este neîndemînatec, dar și nouă negustătorașilor și locuitorilor ne este peste mînă și din pricina asta pătimim de toate cele trebuincioase, pănă și de zahareaua trebuincioasă pentru hrana noastră și de lemne de foc. Printr'această plecată jalbă, dar ne rugăm Măriteĭ Tale ca să dea luminată poruncă de a se muta facerea acestuĭ tîrg de la Nișcov iar la Buzăŭ, unde în vechime a fost cu obor de vite, de zacharele, de cherestelele și pentru înlesnirea noastră de a ne putea face casele, prăvălioarele, ce ni-s'aŭ stricat în vremea răsmeriteĭ și a venit orașul în starea ce a fost maĭ înainte. Și pentru a locuitorilor Măriteĭ Tale alișveriș, căcĭ nemutîndu-se tîrgul aicĭ în Buzăŭ, precum zicem, este de mare sminteală și discolie la toți și să fie mila Măriteĭ Tale.

Robiĭ Măriteĭ Tale
Noĭ negustorașiĭ i locuitoriĭ de la tîrgul Buzăuluĭ. Jud. Buzăŭ.

D-ta Ipistatule al logofețieĭ maĭ a Țăreĭ-de-Sus, veĭ vedea jalba aceasta, pentru care poruncim Domnia mea să cercetezĭ și la cererea ce fac jeluitoriĭ să ne arătațĭ în scris. 1812, Decembre 15.

Biv Vel Medelniceru (nedescifrabil).

Io Ioan George Caragea, Voevod i gpod z Vlascoe.

Dumneavoastră, Ispravnicilor din Sud. Buzăŭ, cînd în adevăr, cum arată jeluitoriiĭ, va fi cu voința și primirea tuturor locuitorilor i negustărorașilor din orașul Buzăŭ, de a se muta acel tîrg la locul unde a fost din vechime și din această mutare nu se va izvodi vre-o sminteală saŭ zătîhnire la alișverișul și folosul locuitorilor, poruncim să se mute acel tîrg la locul unde a fost maĭ înainte, cu urmare întocmaĭ precum maĭ jos în această anafora se coprinde 1812, Decembre 19.

(L. S.) *Vel Logofăt* (nedescifrabil).

Prea Înălțate Doamne,

După luminata poruncă a Măriteĭ Tale ce mi-se dă la această jalbă, a negustătorilor și locuitorilor ot tîrgul Buzăuluĭ, făcînd cercetare, m'am pliroforisit că cu adevărat acest tîrg în răsmerița arătată, nu numaĭ alte nevoĭ a pătimit, ci și de ostașĭ s'aŭ ars și cu slobozenia i poruncа stăpînireĭ s'aŭ tras maĭ sus în poalele munteluĭ la un loc ce se zice Nișcovul: iar acum cînd din mila luĭ D-zeŭ s'a făcut pace, urmează ca fie-care să fie în starea lor de maĭ înainte. Și acest tîrg fiind vechiŭ și cădere de isprăvnicat, cum și loc de conac al trecătoriĭ, cu cuviință este a se da luminata poruncă a Măriteĭ Tale, ca să vie tîrgul la locul cel vechiŭ, unde să'șĭ facă alișveriș, atît cu altele cât și cu obor de vite, cum este și alte tîrgurĭ, ca un trebuincios și de folos și locuitorilor și orășenilor și D-lor Ispravniciĭ că publicuiască și să îngrijească a se pune în lucrare porunca, saŭ precum se va găsi cu cale de Înălțimea Ta; se va da porunca Înălțimeĭ Tale de urmare. 1812, Decembre 16.

Dumitrache Ralet Logofăt.

Buzăul (Episcopie). Radu al V-lea-cel-Mare, suindu-se pe tronul țăriĭ (anul 1496—1508), văzînd relele ce bîntuiaŭ biserica, chiamă din Constantinopóle pe fostul patriarh Nifon și-l însărcină cu administrarea eĭ, zicîndu-ĭ: «Eŭ să domnesc, iar tu

Hosted by Google

să mă înveți legea luĭ D-zeŭ și să ne fi tată și păstor». Nifon procedă la îndeplinirea sarcineĭ sale și chiar în acel an sfătui pe Domn să înființeze două Episcopiĭ: cea de Rîmnic și cea de Buzău (Șincaĭ, «Cronica», ed. II, vol. II, pag. 146). Diocesa acesteĭ Episcopiĭ fu compusă din județele: Buzău, Rîmnicul-Sărat, și Sacul; maĭ în urmă printr'un hrisov al luĭ Radu al IX-lea, fiul luĭ Radu-cel-Mare, din 1544 i se alipi și județul Brăila. Primul Episcop a fost Paisie, dar atît dînsul cît și succesoriĭ săĭ, pănă la 1649 n'aŭ avut în Buzău o biserică, ca scaun episcopal, ci steteaŭ în Tîrgoviște, în jurul Domnuluĭ, venind în Buzău numaĭ cînd făceaŭ inspecțiĭ, saŭ eraŭ chemațĭ de alte împrejurărĭ. In anul 1532, Vintilă-Vodă ridicînd însemnata mănăstire Ot-Menedicul, Episcopiĭ încep, cînd veneaŭ în Buzău, să tragă la această mănăstire și să o considere ca o reședință episcopală. Călugăriĭ de la Ot-Menedicul înmulțindu-se și întinsele lor proprietățĭ chemîndu-ĭ des în Buzău, se văd siliți să cumpere de la municipalitatea orașuluĭ 7 pog. loc ca să-și construiască un metoh, Frăsinetul, situat unde e acum grădina Episcopieĭ și ale căruĭ ruine se văd încă. Episcopiĭ încep și eĭ a nu se maĭ duce la depărtata mănăstire Ot-Menedicul, ci a se opri la metoh, orĭ de cîte orĭ veneaŭ în Buzău. Vasile Lupul, în 1639, începînd expedițiunile sale contra luĭ Mateiŭ-Basarab, prădă și arse schitul Frăsinetul, împreună cu orașul și chiar Episcopul timpuluĭ, Ștefan tipograful, fiind atunci în Buzău, a fost luat prizonier. După încheierea păceĭ, Mateiŭ-Basarab, atît din îndemnul Episcopuluĭ Ștefan, cît și pentru a compensa pe călugărĭ de pierderile suferite, începe, în 1648, a ridica vechiul schit Frăsinetul, însă în proporțiunĭ maĭ marĭ și în 1649 îl termină. In acest an, Episcopul Ștefan, devenind Mitropolit al țăriĭ, în locul săŭ, sacră pe Serafim Episcop al Buzăuluĭ. Serafim exprimă dorința ca acest metoh să devie scaun episcopal și Episcopiĭ să-șĭ aibă reședința aci. Cererea sa se aprobă de Domn, ba ceva maĭ mult, reușește a transforma biserica-mumă, Ot-Menedicul, în metoh al fostuluĭ metoh Frăsinetul, devenit acum Episcopie, și averile Ot-Menediculuĭ a fi administrate de Episcop. Această biserică fiind slăbită de cutremure și prădată de maĭ multe orĭ, Episcopul Metodie în 1742, o repară și o înfrumusețează, dar iarăși cutremure și invaziunĭ o slăbiră și o despuiară de orĭ-ce ornament. Episcopul Chesarie, acel rîvnitor de cele Dumnezeești, văzînd-o în această stare, în anul 1832, o restaură din noŭ, o împodobi în mod demn de o Episcopie, clădind în jurul eĭ mărețe palate: casele domnești pe temeliile caselor făcute de Mateiŭ-Voevod, seminarul, consistoriul, tipografia, locuințe de călugărĭ, etc., apoĭ grădinĭ întinse și frumoase, așa că Episcopia de Buzău, ca local, e și astă-zĭ cea d'întîiŭ în țară.

Frontispiciul eĭ este acesta: «Această sfîntă și Dumnezeiască biserică s'a zidit din temelie de răposatul întru fericire Mateiŭ-Basarab-Vodă, la leat 1649, după ce maĭ întîiŭ a dărîmat din temelie pe cea vechie, făcută de strămoșiĭ săĭ, arsă și stricată de năvălirile barbaricești. Incepător acestuĭ scaun fiind chir Serafim Episcop. La leat 1740, fericitul Episcop, chir Metodie, așezîndu-se în acest scaun și găsindu-se stricată de cutremure și părăginită de oștirĭ, s'a apucat maĭ întîiŭ de a dărîmat turlele slăbite și a zidit altele, apoĭ a împodobit-o atît pe dinăuntru cît și pe din afară; iar la leatul 1832, iubitorul de D-zeŭ Episcop Chir Chesarie, văzînd iară toate turlele slăbite de cutremure și despodobită de toată frumusețea, ce s'ar fi cuvenit să aibă o astfel de sfîntă Episcopie, încă și prădată de toate lucrurile sale cele mișcătoare, în vremea răzvrătireĭ din leatul 1821, s'a apucat cu rîvnă și grea cheltuială de a dărîmat întîiŭ turlele; pe doĭ stîlpĭ din biserică și pe toate ferestrele le-a făcut cu meșteșug arhitectonic, apoĭ destencuind-o, atît pe dinăuntru, cît și pe din afară, a împodobit-o înăuntru cu iscusită zugrăveală, cu tîmplă și cu alte săpăturĭ poleite, iar pe din afară cu foarte frumoasă arhitectură; asemenea înfrumusețîndu-se tot atuncĭ și clopotnița și așa cu multă dragoste și libov, aŭ înoit toate pănă la cel maĭ mic lucru spre vecinica sa pomenire; și s'a isprăvit tot lucrul acesta în zilele Domnuluĭ Alexandru Dimitrie Ghica-Voevod, la leatul 1834, Decembre 30 și s'a sfințit cu multă ceremonie bisericească».

Inscripția susține că Mateiŭ-Basarab a făcut această biserică în locul celeĭ făcute de strămoșiĭ săĭ, ceea-ce e în contrazicere cu toate datele istorice. Probabil că Episcopul Chesarie, la redijarea acestuĭ frontispiciŭ n'a consultat maĭ de aproape Istoria.—O altă greșală făcută de acest mare Episcop, e și aceasta: In timpul păstorieĭ sale a restaurat, saŭ a zidit din noŭ, maĭ toate bisericile istorice din ju-

Hosted by Google

deț și a pus frontispiciĭ nouă, în care nu se maĭ menționează data și primiĭ fondatorĭ, ci se mulțumește a declara: «Această sfîntă biserică s'a făcut de Episcopul Chesarie în locul celeĭ vechĭ».

Episcopia Buzău a avut maĭ multe metohurĭ: Adîncata, Alunișul, Berca, Cheea (Prahova), Cislăul, Cozieni, Găvanele, Găvănești, Mereĭ, Pîrscovul, Pinul, Proșca, Săseni, Sf. Dumitru (Bucureștĭ), Sf. Nicolae (Focșani) și Vintilă-Vodă, ale căror averĭ, împreună cu ceea-ce era propriŭ Episcopieĭ, se administra de Episcopĭ, din carĭ, uniĭ aŭ știut să facă fapte laudabile, iar alțiĭ și-aŭ apropiat veniturile pentru bunul lor traiŭ și al neamurilor lor. După secularizare, Episcopia a încetat de a maĭ avea metohurĭ. Diecesa Buzăuluĭ constă actualmente din două județe: Buzăul și Rîmnicul-Sărat și e împărțită în 11 parohiĭ urbane (4 în Rîmnic) și 197 rurale (84 în Rîmnic), avînd 15 bisericĭ în parohiile urbane și 400 în cele rurale, cu un număr total de 432 preoțĭ, 6 diaconĭ și 693 cîntărețĭ. Pentru administrarea cleruluĭ sunt doĭ protoereĭ, unul cu reședința în Buzău și altul în Rîmnic. Tot în Rîmnic trebue să stea și un arhiereŭ, locotenent al Episcopuluĭ de Buzău.

Episcopiĭ ce aŭ păstorit eparhia Buzăuluĭ, după datele ce am putut culege din diptice, frontispiciĭ, condica episcopilor, «Istoria bisericească de Lesviodax», etc., sunt:

1. Paise, primul episcop, sacrat de patriarhul Nifon, păstorește de la 1496—1526. Domnul țărĭĭ, Radu-Voevod, ĭĭ dăruește pădurea Crîngul (Braniștea), de lîngă oraș, interzicînd tuturor orășenilor intrarea într'însa.

2. Anania, de la 1526—1544.

3. Ieremia, se suie pe scaun la 1544; i-se mărește diecesa de Radu IX, adăugîndu-ĭ și județul Brăila, dar, în anul 1546, devenind raia turcească, diecesa rămîne în limitele de maĭ înainte. El lasă locul luĭ

4. Atanasie, care păstorește de la 1558—1587.

5. Luca ocupă scaunul episcopal în 1587; se distinge prin calitățile sale morale și printr'o înfocată iubire de țară. Ajută mult pe Mihaiŭ-Viteazul cu consiliile sale și moare în 1612. Se găsește păstorind și la Rîmnic.

6. Ciril păstorește de la anul 1612—1620.

7. Efrem Trufășel păstorește de la 1620—1636. El obține un hrisov de la Radu-Mihnea-Voevod, în anul 1623, prin care se zice că Episcopul Buzăuluĭ și arhiepiscopul ot Buzăvski, să aibă în pace poslușniciĭ ce sunt împrejurul Sf. Episcopiĭ, strînșĭ săracĭ de pe la Moldova și de pe la Brăila și din toate laturile și să fie scutițĭ de bir și de galbenĭ și de cal și de oae seacă, pentru ca să fie de lucru și de ajutor și de treabă Sf. Episcopiĭ. Tot acest episcop obținuse maĭ înainte de la Alexandru Iliaș Voevod un hrisov, prin care se zice că poslușniciĭ Episcopieĭ să aibă pace de bir și de galben și de sluhă și de către județul cu 12 pîrgarĭ și de către călărașĭ cu cal de olac și de toate slujbele și mîncăturile cîte sunt peste an. Face însă rezerva, că pîrgariĭ aŭ voe, că dacă poslușniciĭ vor fi Moldovenĭ, să le ia birul moldovenesc (Hrisovul poartă data ZPKN saŭ 1620, însă Alexandru Iliașĭ în Istorie se vede domnind numaĭ pănă la anul 1618).

Tot Efrem Trufășel obține un alt hrisov de la Mateiŭ-Basarab, din anul 1634, în care, între altele se zice: «Și vouă care umblațĭ după birul moldovenesc să lăsațĭ în pace pe poslușnicĭ, maĭ ales care va fi moldovean, voĭ de la acela să luațĭ bir moldovenesc; iar ăĭ-l-alțĭ oamenĭ, bună pace să le dațĭ».

8. Ștefan Tipograful, care încă ca monah se ocupa cu traducerea cărților bisericești și cu imprimarea lor, fu ridicat la demnitatea de Episcop al Buzăuluĭ la anul 1636, în care demnitate nu-și uită vechia sa ocupațiune. El șezînd în Tîrgoviște, în anul 1644, publică a doua ediție a Cazanieĭ, apoĭ Pravila cea mare, etc. Școala înființată de Mateiŭ-Basarab în Buzău, sub privegherea și conducerea luĭ Ștefan, dobîndi oarecare renume, dînd în curînd oamenĭ bine cunoscătorĭ în ale limbeĭ naționale și e probabil că și Greceniĭ să-și fi cîștigat aci primele cunoștințe, pe care apoĭ le complectară retrașĭ la proprietățile lor: Vernești, Potoceni, Greci-de-la-Buzău, etc. In anul 1648, murind Mitropolitul țăreĭ Teofil, Stefan îĭ urmă în această demnitate, sacrînd în locul său Episcop al Buzăuluĭ pe Serafim. Ștefan muri la 1668 și se înmormîntă în Mitropolia Tîrgoviștеĭ.

9. Serafim se sui în scaunul episcopal la 1649. Stabili reședința Episcopieĭ în schitul Frăsinetul, pe care-l proclamă biserică catedrală. In anul 1668, murind Ștefan, Serafim era să devie Mitropolit, dar fu în urmă mutat la Episcopia Rîmniculuĭ, urmînd în locu-ĭ

10. Grigore, care păstori de la 1668—1691. Din timpul acestuĭ Episcop se găsește un hrisov a luĭ Constantin Șerban-Voevod, prin care se zice că

Hosted by Google

Mateiŭ-Vodă, văzînd că sărăceşte Episcopia a slobozit pe poslușniciĭ eĭ de pîrcălab şi de Căpitan şi le a scos tabrul din visteria ţăreĭ, de aceea şi el confirmă această legaţiune.

11. Mitrofan, de profesie tipograf, trăia în Moldova şi era ajutor şi emul al mareluĭ Mitropolit Dosofteiŭ. Meritul său îl urcă pe scaunul Episcopieĭ Huşilor, dar căzînd în disgraţia luĭ Constantin Cantemir se demise. Constantin Brîncoveanu îl chemă în Muntenia, unde împreună cu fraţiĭ Greceni, Nicolae Milescu, Gherman Nisis şi alţiĭ încep să colaboreze la traducerea bibliеĭ şi a altor scrieri. La anul 1691, devenind vacantă Episcopia Buzăuluĭ, Greceniĭ, intervenind în favoarea sa, i se încredinţează scaunul acesteĭ eparhiĭ. In anul 1692 a înfiinţat pentru prima oară o tipografie în Buzău, în care se tipări: Pravoslavnica mărturisire, tradusă din greceşte de fraţiĭ Radu şi Şerban Greceanu (1692), Triodu (1697), Mineiul slavorom. (1698) şi altă ediţie în 1700, Molitvelnicul greco-romîn (1699), Invăţătura preoţilor despre cele 7 taine (1702), precum şi maĭ multe alte scrieri. Şcoala din Buzău fu de asemenea una din ocupaţiile de predilecţie ale luĭ Mitrofan, ridicîndu-ĭ şi maĭ mult renumele ce i-l lăsase Ştefan. Mitrofan muri, lăsînd un nume scump naţiuneĭ şi maĭ cu seamă literatureĭ romîne, la 1703.

12. Damaschin. Gloria Episcopatuluĭ de Buzău nu încetă cu Mitrofan, căcĭ succesorul său Damaschin care îĭ urmă în anul 1703, ştiu atît prin conduita sa cît şi prin întinsele sale cunoştinţe, să-ĭ dea o nouă aureolă. Damaschin maĭ întîiŭ fusese dascăl şi cunoştea bine limbile: slavonă, elenă şi latină. Devenind Episcop, începu cu un neîntrecut zel şi o rară competinţă a complecta literatura religioasă, fie prin nouă traduceriĭ, fie prin corigerea celor deja traduse. In anul 1710 fu mutat la Episcopia Rîmniculuĭ, unde continuă opera începută. Şcoala din Buzău îĭ dete un caracter şi maĭ naţional, voind a scoate de aci pe viitoriĭ dascălĭ de limba romînă. Numele luĭ Damaschin va ocupa tot-d'a-una un loc distins în istoria literatureĭ romîne şi dintre cele d'întîiŭ în Istoria literatureĭ eclesiastice.

Constantin Brîncoveanul, printr'un hrisov din 1707, acordă acestuĭ Episcop beneficiul, ca oameniĭ ce vor veni la moara Episcopieĭ să fie scutiţĭ de către Căpitanul cu toţĭ călăraşiĭ ot Buzău, a nu-ĭ bîntui de olăcarĭ şi de potvadă, să nu le ia caiĭ de olac şi casele de potvadă, ci să-ĭ lase în bună pace să umble fără grije orĭ unde vor vrea. Tot Damaschin, pentru a mări averea Episcopieĭ, începu să cumpere proprietăţĭ în oraş, între care prăvălia luĭ Afi Turcul Deli Hogea şi a fratelуĭ său Abdulah, pe care şi eĭ o aveaŭ de la un alt Turc Mahomet Baraictarul, pe preţ de 20 talere.

13. Ioasaf păstoreşte de la anul 1710—1717.

14. Daniel, originar din Cîmpu-Lung, discipol al luĭ Melhisedec, egumen al mănăstiriĭ de acolo, care îl iniţiase şi în literatură, fu sacrat Episcop al Buzăuluĭ în 1717, iar după 3 anĭ, 1720, deveni Mitropolit al Muntenieĭ. El ne lăsă cîte-va traduceriĭ, a imprimat maĭ multe cărţĭ bisericeştĭ, a zidit biserica Verguluĭ din Bucureşti şi în 1732 şĭ-a dat sufletul.

15. Ştefan, succesorul luĭ Daniel, păstoreşte de la 1720—1732, cînd a devenit Mitropolit al ţăreĭ. Cu ocaziunea venireĭ luĭ N. Mavrocordat în Buzău, în 1728, el transformă şcoala de aci în greco-slavonă şi Domnul îĭ dărui 200 talere din venitul judeţuluĭ pentru întreţinerea eĭ.

16. Misail, succesorul luĭ Ştefan, păstori de la 1732—1740, fără să se distingă prin nimic; obţine însă pentru un pescar, favorit al său, un hrisov de la Grigore Ghica (1735), în care se zicea: «Acest pescar sărător Dicul Măjar, ce este al Sf. Episcopiĭ Buzău, să fie scutit de toate dăjdiile, numaĭ la haraciŭ să aibă o dare într'un an o dată, verĭ cu peceţĭ, aŭ fără peceţĭ, ughĭ fl, în pace să fie şi de măjerit şi de fumărit, cu condiţie să dea peşte la Episcopie. Ordonă apoĭ boierilor cislaşĭ pe judeţe şi slujitorilor strîngătorĭ de banĭ şi fumarilor şi măjarilor să se ferească de acest om.

17. Metodie păstoreşte de la 1740—1749, se ocupă mult cu restaurarea bisericilor din eparchia sa şi maĭ cu seamă a Episcopieĭ şi a mănăstiriĭ Vintilă-Vodă. Mări averea Episcopieĭ, cumpărînd maĭ multe din proprietăţile Grecenilor. Constantin Mavrocordat îĭ dărueşte moşia Unguriul, ca să fie sat al Episcopieĭ: «Şi fieşte care om să aibă a face clacă ce s'a orînduit de la Domn, de om într'un an zile 6; însă clacă, iar nu lucru; şi această clacă să nu se facă toată odată ci pe rînd: la coasă, la secere şi la arătură şi să dea şi dijma din 10 una, după obiceiŭ; cel ce vinde vin să dea aditul buţiĭ Sf. Episcopiĭ».

18. Filaret, egumen al mănăstireĭ Sf. Ecaterina din Bucureşti, devine episcop al Buzăuluĭ în 1749; păstoreşte până la 1753, cînd îĭ ia locul

Hosted by Google

19. Rafael, care demisionează în 1764.

20. Cozma, Protosinghel al Mitropoliei din București, devenind episcop în 1764, se distinge prin mai multe fapte de caritate, mai cu seamă înavuțind bisericile cu odoare sacre. E cel d'întîiŭ care introduce sfeșnice de alamă cu cheltuiala sa. Sub dînsul, școala din Buzău, în urma hrisovului dat de Al. Ipsilante în 1774, devine cu totul grecească. In urmă, Alexandru Ipsilante, dă un alt hrisov prin care zice că Episcopia Buzău, fiind arsă și stricată de văpaia răsmeriței, se face ctitor al ei și-i acordă mai multe daruri (1778, Aprilie 26). Tot sub Cozma, Constantin Caragea, printr'un hrisov din 1782, Decembrie 26, zice că Episcopia fiind jefuită și arsă de văpaia trecutei răsmerițe se face și el ctitor al ei. Acest hrisov se confirmă la 1792, de Mihail Constantin-Șuțu-Voevod. In fine, Scarlat Grigore Ghica îi dă voe să aducă lude din străinătate, în specie meșteșugari, cari vor fi scutiți de ori-ce dări, ca să fie poslușnici ai Episcopiei. El devine Mitropolitul țăreĭ, în anul 1787 și în locu-i se alege

21. Dosofteiŭ, grec din Ianina, dar eminent păstor și înfocat iubitor de țară. El păstorește de la 1787—1793, cînd este ales Mitropolit al țăreĭ. In anul 1810 fu exilat de Ruși și moare în Brașov, la 1826. El tipări mai multe cărți cu cheltuiala sa, încuragiă pe monahii Grigore și Gheronte de a traduce și tipări continuŭ, iar averea ce o adunase, o lăsă țăreĭ, ca să se trimită tineri în străinătate, spre a se instrui. El înființează pentru prima oară condica Episcopiei Buzău, în care a trecut hrisoavele și cărțile de moșii aflate până la dînsul. (Vezi «Condica Episcopiei Buzăŭ», tom. I, fila 3).

22. Constantin Grecul de la Ianina, păstorește de la anul 1793—1819; nu știu însă să imiteze pe connaționalul și predecesorul său, trăind mai mult pentru dînsul și ai săi. Sub dînsul școala din Buzău se închise; la aceasta contribuise în mare parte și evenimentele din 1806. Constantin obținuse de la Nicolae Caragea un hrisov, prin care se dărueste Episcopiei un scaun de carne scutit de vamă, de erbărit și de ori-ce dări la care sunt supuse cele-l-alte scaune; căci și alți Domni au dat scaune în Buzău. Constantin Moruzzi printr'un hrisov din 1793, August 19 (cel d'întîŭ document cu leatul modern), după ce spune că mănăstirile sunt cinstea și podoaba țăreĭ, stabilește drepturile acestuĭ Episcop asupra tîrguluĭ Drăgăiceĭ, precizîndu-i dările ce trebue să ia și scutirile ce trebue să facă. Domnul țăreĭ, Alexandru Moruzzi, printr'un hrisov din 1793, fiind Episcop încă Dosofteiŭ, dedese voie Episcopiei să aducă 40 lude lemnari. Ludele însă sosesc sub Constantin și munca lor servi la mărirea avereĭ sale proprii.

23. Gherasim, romîn de origină, păstori de la 1819—1824. Se distinge mai mult prin viața ascetică, de cît prin calități pastorale. Demisionînd în 1824, se retrase la mănăstirea Căldărușani, unde se făcu schimnic. A murit în 1844.

24. Chesarie (Constantin Căpățînă), se sui în scaunul Episcopiei Buzău după retragerea luĭ Gherasim și păstorește de la 1825 până la 1846 Noembrie 30. Născut în București la 1784, se dete studiilor ce se puteaŭ dobîndi pe atunci și mai cu seamă limbii și literaturei elene, în care era foarte competent, avînd de maestru pe renumitul Lambru. El mai întîiŭ deschise o școală privată în București și instrui pe copiii Bărcănesculuĭ, prin care făcu cunoștința Episcopuluĭ Iosif al Argeșuluĭ. Iosif îl introduse în viața monahală, îl făcu diacon al acesteĭ Episcopii, apoi preot curator al metohuluĭ Antim din București, de unde îl luă Mitropolitul Grigore și îl numi econom al Mitropoliei. Grigore Ghica îi încredință în 1825 Episcopia Buzăuluĭ. Discursul său de instalare e o capo-d'operă, ca cugetare și formă, ca patriotizm și iubire evangelică. El a lucrat nu numai cu cuvîntul, ci și cu fapta. Dispunînd de marile veniturĭ ale Episcopiei, începu mai întîiŭ restaurarea ei, și o înconjură cu mărețe palate și frumoase grădini, așa că ea deveni cea d'întîiŭ în țară. Construi palatul Seminaruluĭ și un altul pentru tipografie, ridică din temeliĭ bisericile: Vintilă-Vodă, Ciolanul, Rătești, Pîrscovul, Cislăul, Găvănești, Cozieni și Săseni; rezidi schitul Cheea din jud. Prahova și mai multe altele din jud. Rîmnicul-Sărat. El îndemnă cu energie și contribui cu dărnicie la ridicarea altor biserici, atît din oraș, cît și din jud. Buzău, așa că mai nu e biserică care să nu fi fost atinsă de bine-făcătoarea sa mînă. Tipografia, înființată de Mitrofan și lăsată în părăsire de la moartea sa, o reînființă, înavuțind-o cu material noŭ și în 1834 începu iar să funcționeze, eșind de aci scrieri însemnate. Școala Episcopiei încetase de la 1806, orașul era distrus, și ceĭ ce doreaŭ a căpăta oare-care cunoștințe eraŭ siliți să se ducă

Hosted by Google

la Nișcov, unde boeriĭ Bănică și Mihail Chirculescu înființaseră o școală grecească, sub direcțiunea luĭ Iorgu Codru, un tînăr din Atena, cu oare-care cultură. Chesarie înființă îndată o școală de gramaticĭ, iar în 1838 înființă Seminarul. Școala luĭ Codru se închise în 1834, în urma deschiderei școalelor naționale. Chesarie, cunoscător și amator de muzică, deprins cu accentele armonioase și romînești ale muziceĭ, reformată de Macarie, aduse în Buzău pe celebrul său discipul, psaltul Matache, și înființă o școală de muzică bisericească. Această școală deveni în curînd celebră și eleviĭ eĭ: Iosif Nania, actual Mitropolit al Moldoveĭ, Serafim, Chirchidon, Hipolit, Parascoveanul, etc. se făcură cunoscuțĭ ca ceĭ d'întîiŭ cîntăreți aĭ țăreĭ. Amic al luĭ Ioan Vărbileanu, protopop în Mizil, rămas văduv, îl călugări sub numele de Iosapat și îl numi eclesiarh al Episcopieĭ, maĭ în urmă deveni profesor la Sf. Sava, egumen al Znagovuluĭ, etc., de unde luă numele de Znagoveanu. Chesarie ca un alt Mateiŭ-Basarab, reedificînd și restaurînd atîtea Bisericĭ, nemulțumit de pictura bizantină, decăzută cu totul, voi să introducă și în pictura bisericilor un noŭ stil original și romînesc. Găsi pe un tînăr de mare talent, pe Nicolae Zugravul, și înființă în Buzău o școală de pictură. Dintre eleviĭ eĭ vom menționa pe răposatul George Tătărescu. Demnă de amintit e importanța și splendoarea ce da serviciuluĭ divin. Chesarie, simplu, sever, cu o autoritate morală necontestată, însoțit de o numeroasă suită de arhidiaconĭ, diaconĭ și anagnoștĭ, toțĭ cu vocĭ frumoase și îmbrăcațĭ cu multă bogăție, făcea pe credincioșĭ să asiste la un serviciŭ într'adevăr măreț. Cînd servea în București era sărbătoare. De la Domnul Țăreĭ pănă la cel din urmă cetățean, se sculaŭ de cu noapte, ca să apuce loc în biserica unde el oficia. In anul 1846 Noembrie 30, acest stimat și mult regretat Episcop muri sărac cu desăvîrșire și se îngropă la Episcopia Buzăŭ.

25. Filoteiŭ, arhidiacon și apoĭ econom al luĭ Chesarie, luă locul predecesoruluĭ săŭ, maĭ întîiŭ ca locotenent, iar în 1850 se numi Episcop titular. El maĭ înavuți tipografia, tipări maĭ multe scrieriĭ, între care Biblia de Buzăŭ, și se distinse printr'o mare lăcomie de banĭ. Muri de alienație mintală la 16 August, 1860, lăsînd în urma-ĭ sume fabuloase, din care s'a împărtășit mulțĭ din ceĭ ce eraŭ împrejurul săŭ, rămînd și Statuluĭ 70000 galbenĭ.

26. Dionisie Romano. Am putea zice că este ultimul cu care se termină seria marilor prelațĭ aĭ țăreĭ, fiind un factor puternic, care a lucrat la regenerarea, cultura și libertatea Romînieĭ. El s'a născut la 1806 în comuna Siliștea din Transilvania. Venit în țară de copil se opri la mănăstirea Neamțu, unde în 1823 fu călugărit. Insă fiind mare amator de studiŭ, părăsi mănăstirea și veni în București să-și complecteze studiile în școala de la Sf. Sava. Ca să-și procure mijloace de existență, se alipi de Ilarion, demnul și însemnatul Episcop al Argeșuluĭ, căruia îĭ deveni discipol. Ilarion îl iubea mult și în 1832 îl hirotoni diacon. Cu înființarea școalelor naționale, diaconul Dionisie fu numit profesor în Buzăŭ. In timpul profesoratuluĭ își continuă cu asiduitate studiile, și publică maĭ multe scrieriĭ didactice. Episcopul Chesarie îl luă sub protecțiunea sa și îĭ înlesni publicarea scrierilor; în urmă îl numi director al tipografieĭ. Inființîndu-se Seminarul, Dionisie găsi un demn emul în Gabriel Munteanu, pe care îl adusese Chesarie ca profesor și împreună cu dînsul publică maĭ multe scrieriĭ. In anul 1840 fu chemat în București de Mitropolitul Neofit, care îĭ încredință direcțiunea Seminaruluĭ de acolo. In această nouă demnitate nu încetă de a compune și traduce diferite cărțĭ didactice, de care era mare lipsă. După insistența sa, Mitropolitul Neofit trimese în 1845 maĭ mulțĭ tinerĭ în Petersburg, Atena, Moscova și Pesta, din carĭ să poată recruta un cler demn de cerințele timpuluĭ. In anul 1848, Dionisie luă parte activă la revoluție și fu închis la Văcărești, apoĭ, liberat, fu silit să se exileze în Transilvania. Calmîndu-se puțin animozitățile, Dionisie se întoarse în țară și se așeză la mănăstirea Băbeni, din jud. Rîmnicul-Sărat (1850), unde traduse maĭ multe scrieriĭ, între carĭ și «Geniul Cristianismuluĭ» al luĭ Chateaubriand, apoĭ fondă un ziar eclesiastic «Ecoul Bisericesc». In anul 1851, Domnitorul Știrbeiŭ îl numi egumen la Sadova, dar în 1853, Rușiĭ ocupînd țara, Dionisie fugi în Turcia, unde stete pănă la plecarea lor. Reîntors în țară, se duse în Moldova și în 1855 fu numit starițĭ la mănăstirea Neamțu; dar compromis în revoluție, antipatic monahilor, amic cu partizaniĭ unireĭ, fu silit să se retragă în Iași, unde stete maĭ mult timp și de unde publică între altele «Elocința Amvonuluĭ» în două volume. După unire, Domnitorul Cuza îl numi locotenent al Episcopieĭ de Buzăŭ, și în 1861 fu sacrat arhie-

Hosted by Google

reŭ şi numit titular. In 1864, opunîndu-se reformeĭ calendaruluĭ, fu mutat la Huşi; la Buzău veni Ghenadie, care nu stete mult, fiind mutat la Argeş şi Dionisie se întoarse la vechiul său scaun.

Dionisie, dotat cu o vastă memorie, cu o fecundă imaginaţie, cu un spirit sagace şi plin de sare atică, cu un rar talent de a nara şi a persuada, maĭ mult saŭ maĭ puţin cult şi pasionat de lectură, ştiind după expresiunea Apostoluluĭ «să se facă tuturor toate, ca pe toţĭ săĭ-dobîndească», se impunea tuturor şi nimenĭ nu se despărţea de dînsul de cît cu regret. Amator înfocat al şcoaleĭ, orĭ unde agitata sa viaţă ĭ-a condus paşiĭ, a însemnat prezenţa sa prin înfiinţarea uneĭ şcolĭ, care 'ĭ arătă urma. Astmul de care suferea ĭ-a răpit viaţa în anul 1873 Ianuarie 18. El a fost înmormîntat la Episcopia Buzăŭ.

27. Inocenţiŭ, fiŭ de preot din Bucureşti, şĭ-a făcut studiile în Seminarul de acolo şi maĭ în urmă la Pesta, unde a fost trimis, împreună cu alţĭ tineri, de Mitropolitul Neofit. In 1850 fu numit director al Seminaruluĭ din Bucureşti, de unde fu depărtat în 1863. In urmă deveni egumen al Mănăstireĭ-Dealuluĭ. Murind Calinic, Episcopul Rîmniculuĭ, fu însărcinat provizoriŭ cu administrarea acesteĭ eparhiĭ, şi în anul 1873, Episcopia Buzăuluĭ devenind vacantă prin moartea luĭ Dionisie, se alese titular al eĭ. Inocenţiŭ alipi tipografia Episcopieĭ pe lîngă a Sf. Sinod şi o mută în Bucureşti. A murit la 13 Noembrie 1893, lăsîndu-şĭ averea pentru bine-faceri şi în special pentru ajutorarea eleviler sărmanĭ şi meritoşĭ.

28. Dionisie Climescu a fost ales Episcop în locul luĭ la 17 Martie 1894. El păstoreşte şi azĭ.

Vedem că, de la 1496 până la 1890, Episcopia Buzăuluĭ a fost păstorită de 28 Episcopĭ, din carĭ 5 s'aŭ suit pe scaunul mitropolitan. Dintre aceştĭ Episcopĭ, cinci: Ştefan Tipograful, Mitrofan, Damaschin, Chesarie şi Dionisie, pot purta cu dreptate numele de marĭ.

Buzăul, (vechiul Νὰπουκα = Napuca, după Dionisie Fotino), *rîŭ* însemnat, care udă judeţele: Buzăul, căruia i-a şi dat numele, Rîmnicul-Sărat şi Brăila. El izvoreşte din Transilvania, din poalele munteluĭ Tezla, puţin maĭ la Nord de muntele Bratocea, din Prahova, se dirige pe o frumoasă vale, în direcţiunea N.-E., până la punctul Bodza-Furdulo, de unde, făcînd un unghiŭ spre S., primeşte pîrîiaşele Crăsniţa la stînga şi Crasna la dreapta şi intră în judeţ pe la punctul Cheia-Cordunuluĭ; de aci se lasă în jos printre munţiĭ stîncoşĭ, acoperiţĭ adesea de brazĭ, până la căt. Broasca din com. Nehoiaşul, unde albia sa începe a se maĭ lărgi şi tot de o dată a se curba spre E. până ajunge la căt. Ursoaia, com. Rusiavăţul; aci face o nouă frîntură spre N.-E., descriind un arc până la Pleşcoiul, apoĭ se inclină spre S.-E., atinge în partea de N. oraşul Buzăŭ şi prin nenumărate cotiturĭ ajunge la com. Găvăneşti, de unde se dirige iar spre N.-E. şi ese din judeţ pe la com. Cotul-Cioarĭ, formînd de aci înainte limita între jud. Brăila şi Rîmnicul-Sărat; intră în jud. Brăila pe la căt. Vizireni, servind de hotar între ambele judeţe numaĭ până la com. Strîmbul; de aci curge pe lîngă hotarul dintre jud. Brăila şi R.-Sărat, udînd cînd unul, cînd altul din aceste judeţe, până la com. Latinul, de unde servă, până la confluenţa sa, de hotar între ele. Se varsă în rîul Siretul, lîngă căt. Sîrbeşti, al com. Măxineni, din jud. Brăila. De la Vizireni până la gura Buzăuluĭ este o distanţă de 68 kil. Panta, pe care curge, fiind foarte înclinată, face ca Buzăul să fie unul din rîurile cele maĭ repezĭ ale ţăreĭ. In timp de ploae e foarte violent, rupe orĭce obstacol întîlneşte în cale-ĭ, mănîncă cu lăcomie malurile ce-l ţine închis, schimbîndu-şĭ la fie-care viitură, albia pe care cursese până aci, ceea ce cauzează marĭ pierderĭ locuitorilor mălurenĭ. Bolovaniĭ imenşĭ, ce-ĭ aduce în viitura sa, produc, în ciocnirea lor, un zgomot asurzitor, care se aude de departe. Ţărmurile sale sunt împodobite cu frumoase crivine, renumite pentru vînatul ce se găseşte într'însele, maĭ cu seamă: lupĭ, epurĭ, becaţe, becaţine, sitarĭ, etc. Lungimea cursuluĭ său este, în ţară, de peste 270 kil.

Afluenţiĭ săĭ sunt numeroşĭ; pe partea dreaptă maĭ însemnaţĭ sunt: Crasna, Valea-Neagră, Siriul, Bonţul, Nehoiaşul, Nehoiul, Cîtiaşul, Valea-Rea, Valea-Muscelului, Valea-Vieĭ, Bîsca-Chiojduluĭ, Valea-Largă şi Nişcovul; iar pe partea stîngă: Arţagul, Grămăticul, Tehărăul, Căşioca, Bîsca-Rozileĭ, Stănila, Valea-Sibiciuluĭ, Valea-Pănătăuluĭ, Rusiavăţul, Sărăţelul-Bălăneştilor, Tîrcovul, Sărăţelul-Bercĭĭ, Slănicul şi Cîlnăul, (v. a. n.), afară de o mulţime de alte văĭ şi izvoare maĭ puţin însemnate. Toţĭ aceştĭ afluenţĭ, mărind volumul Buzăuluĭ, ĭĭ întîrzială şi cursul, care, de pe la Scurteşti, începe a fi maĭ lin şi maĭ tardiv.

Hosted by Google

Pe Buzău sunt următoarele poduri: podul de fier al linieĭ ferate Buzău-R.-Sărat, la 3831,02 metri depărtare de orașul Buzău; podul de fier al șoseleĭ naționale Buzău-Rîmnicul-Sărat, aproape de orașul Buzău, pe teritoriul comuneĭ Mărăcineni; pod stătător de lemn, în com. Nehoiașul, jud. Buzău; pod pe vase, la Găvănești, în același județ.

Buzăul, *stație* de dr. d. f., jud. Buzău, pl. Sărata-Tohani, orașul Buzău. De la această stație linia care vine din Ploești se bifurcă în: linia Buzău-Brăila, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872 și linia Buzău-Rîmnicul-Sărat, pusă în circulație la 13 Iunie 1881. Stația Buzăul se află pe prima linie între stațiile Monteorul (10.6 kil.) și Tăbărești (9.6 kil.) și pe a doua între stațiile Monteorul și Boboc (11.5 kil.) Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărieĭ de 92^{m},94. Venitul acesteĭ stații pe anul 1896 a fost de 716108 leĭ, 25 banĭ.

Buzăul, *moșie* a orașuluĭ Buzău, jud. Buzău, având ca 1500 hect., despărțită în două sforĭ, care se arendează separate. Una are 897 hect., din care 32 ocupate de baracile în care se țin tîrgurile Drăgaica și Valea-Teancului, iar restul izlaz, fîneață și arăturĭ; a doua de 603 hect. grădinĭ de zarzavat, arăturĭ, fîneață și izlaze pentru pășunatul vitelor din oraș.

Buzăuluĭ (Drumul-), *vechiŭ drum,* în jud. Buzău, înainte de facerea șoselelor, lega orașul Ploești cu Buzăul, mergînd aproape paralel cu șoseaua națională, dar puțin maĭ spre N. Servă și azĭ de cale de comunicație locuitorilor potgorenĭ din plasa Tohani. E tot de o dată punct de hotar între maĭ multe moșiĭ.

Buzăuluĭ (Lunca-), *luncă,* între muchia platouluĭ de N. și rîul Buzău, pe ambele țărmurĭ ale rîuluĭ, jud. Brăila. Pe această luncă sunt izlazurĭ, fînețe prin coturile rîuluĭ și pădurĭ de salcie; pe unde locul e maĭ ridicat se fac și arăturĭ.

Buzăuluĭ (Predealul-), *lungă serie de dealurĭ și coline,* județul Buzău; se începe din com. Cîndești, de la Vîrful-Cerbuluĭ și se continuă până în comuna Tisău, culminînd în Vîrful-Braduluĭ, între văile rîurilor Buzău și Nișcovul. E acoperită cu pădurĭ, viĭ, livezĭ și izlaze.

Buzăuluĭ (Sarea-), *munte,* județul Buzău, ramificație din Vîrful-Dinteluĭ, între valea Ursoaia și Izvorul-Sărieĭ, în com. Rușiavățul. El se termină în malul stîng al rîuluĭ Buzău, prin două piscurĭ de sare, eșite la suprafață, din care cauză se și numește Sarea-Buzăuluĭ. Servă tot d'odată ca limită între plaiurile Buzău și Pîrscov.

Buzăuluĭ (Vatra-Episcopieĭ-), *moșie,* în jud. Buzău. (V. Vatra-Episcopieĭ).

Buzdruganul, *lac,* în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, com. Bordușani, jud. Ialomița.

Buzdrugilor (Dealul-), *deal,* jud. Buzău, pl. Bistrița-d.-s., pe teritoriul com. Mărgineni-Muntenĭ.

Buzducul, *cătun,* al com. Popînzelești, plasa Olteț-Oltul-d.-j., jud. Romanați, situat aproape de hotarul județuluĭ, pe un teren ce are 180 m. de altitudine d'asupra niveluluĭ mărieĭ. Are 70 familiĭ, 300 loc. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1854), deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Buzducul, *trup de pădure* al statuluĭ, în întindere de 13 hect., care împreună cu trupul Iliuța (40 hect.) formează pădurea Cernelele, situată în com. Surpatele, plasa Oltul-d.-s., județul Vîlcea.

Buzdugani, *sat,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Părincea, așezat pe pîrîul Răcătăul, d'a dreapta. Numele său derivă probabil de la buzduganele vechĭ ce s'aŭ găsit pe comuna vecină, la Cetățuia-Buzduganuluĭ. Se află la o depărtare de 2550 m. de tîrgul Părincea. Capĭ de familie sunt 25, din 97 suflete.

Buzdugani, *moșie,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Părincea.

Buzdugani, *pădure,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe teritoriul comuneĭ Părincea.

Buzduganul, *sat,* face parte din com. rur. Șerbănești, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 238 locuitorĭ, 136 bărbațĭ și 122 femeĭ. Populație școlară are 34 copiĭ. D'aci și până la cătunul Lunca, unde e școala, e 1/2 kil.

Buzduganul, *deal,* se întinde de la N. spre S., ocupînd partea de E. a com. Fereștĭ, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, făcînd și limita între com. Valea-Rea.

Buzduganul, *fost schit,* jud. Tecuciŭ, situat în mijlocul pădurieĭ Găiceana, într'o priveliște frumoasă.

Hosted by Google

Nu se cunoaşte precis data fondăreĭ. Bătrîniĭ spun că a fost făcut de un dogar; în urmă s'a reparat de un om cu numele de Buzdugan, căruia îĭ poartă numele, şi maĭ în urmă s'a reparat de preotul Atanasie Rusu, care a adus şi o colecţiune de cărţĭ bisericeştĭ. A servit ca mănăstire de călugărĭ până în 1862; de atuncĭ s'a părăsit şi astăzĭ a rămas ca o biserică izolată în mijlocul pădureĭ.

Buzduganul, *vale,* jud. Iaşi. (V. Candrea, deal).

Buzdugi, *sat,* jud. Roman, plasa Siretul-d.-j., com. Stăniţa, spre S.-E. de satul Stăniţa şi la o depărtare de 3 kil. 500 m. de el. Este aşezat pe un platoŭ înalt. Are 34 capĭ de fam. toţĭ contrib., 134 loc., din carĭ 3 ştiŭ carte; 34 case. Sunt 117 vite marĭ cornute.

Buzdugi, *deal,* în jud. Roman, plasa Siretul-d.-s., comuna Stăniţa, spre Sud-Est de satul Stăniţa.

Buzduva, *baltă,* formată din vărsarea Jijieĭ, spre E. de satul Costuleni, pl. Braniştea, judeţul Iaşi.

Buzeiasca, *trup* din *moşia* Cioceşti, din pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, situată spre pîrîul Cotmeana, în partea despre Nord-Vest.

Buzeĭ (Vîrful-), *munte* în com. Broşteni, jud. Suceava (1411 metri.

Buzeielul, *pîrîŭ,* din com. Cotul-Lung, jud. Brăila, pe moşiile Vrăbiescul şi Nicoleanul, la 1 kil. spre S. de Cotul-Lung. Parcurge 2 kil. de la N.-E. spre Sud-Vest, făcînd 2 cotiturĭ micĭ.

Buzeielul, *pîrîŭ,* din com. Scorţarul-Noŭ, jud. Brăila; pleacă din jud. Buzăŭ, de la N. satuluĭ Sihleanul, parcurge lunca spre Sud, pierzîndu-se ca la 3 kilometri.

Buzeielul, *pîrîŭ,* din com. Suţeşti, jud. Brăila; pleacă din jud. Buzăŭ, ca la 2 1/2 kil. maĭ sus de podul de la Grădiştea, apucă spre E. la muche, merge spre S. paralel cu muchea, pierzîndu-se maĭ sus de satul Grigoreşti.

Buzeielul, *pîrîŭ,* maĭ spre S. de precedentul, la 2 kil. de satul Cotul-Lung, jud. Brăila; parcurge o distanţă de la N.-E. spre S.-Vest de 2 1/2 kil. şi se pierde ca şi primul în băltişul Duculeseĭ.

Buzeielul, *pîrîŭ,* din com. Cotul-Lung, jud. Brăila, între satul Şerbăneşti şi gura rîuluĭ Buzăul. Are direcţia de la N.-E. spre S.-V., parcurge o distanţă de 2 1/2 kil. Aceste 3 Buzeieluri sunt pe lunca Siretuluĭ.

Buzeielul, *pîrîŭ,* din com. Suţeşti, jud. Brăila; pleacă din rîul Buzăŭ, ca la 2 1/2 kil. maĭ sus de satul Constantineşti; ia direcţia N.-V. şi trece pe lîngă Cotul-luĭ-Pungă, de unde intră în jud. Rîmnicul-Sărat.

Buzeielul, *pîrîŭ,* din com. Ianca, jud. Brăila; începe din hotarul com. Suţeşti, trece spre S. pe sub popina şi movila Burlacul şi se pierde maĭ jos de movila Bărbuleasa.

Buzeielul, *nume,* ce se dă la maĭ multe viroage saŭ vălcele carĭ aŭ lăţimea de la 8—12 metri, adîncime de la 2—5 metri, jud. Brăila. Aceste Buzeiele sunt pe lunca Buzăuluĭ.

Buzeielul-Sec, jud. Brăila, pleacă din lunca Siretuluĭ, în apropiere de muchea Baldovineşti, din com. Nazîrul, merge spre V. paralel cu muchea, pe sub vadul Malacof, trece şoseaua judeţeană Brăila-Focşani, intră pe teritoriul com. Cotul-Lung, apucînd spre S., tot pe lîngă muchea dealuluĭ, trece pe la N. popineĭ, lăsînd muchea, apucă spre V. până la cîrciuma de la Verzea. La N. cîrciumeĭ, Buzeielul-Sec se desparte în două: una pleacă spre E. până la şoseaua Brăila-Focşani, de unde apucă spre N., pierzîndu-se în băltişul Duculeasa; iar cea l'altă pleacă de la cîrciuma Verzea, spre V., până la hotarul Băchita, de unde formează hotarul com. Latinul, traversează partea de N. a aceleĭ comune până la cîrciuma Lambru, de unde formează hotarul comuneĭ Gurgueţi, traversează şi această com., între rîul Buzăul şi muchea platouluĭ; după ce intră în comuna Scorţarul-Noŭ, apucă spre S. până la muchea platouluĭ şi, din dreptul Movileĭ-Vieruluĭ, ia direcţia spre V., paralel cu muchea, până în dreptul tîrlelor Afurisiţi, de unde se separă în două: o parte urmează muchea până în tîrlele Tobescu, de unde apucă spre N. pierzîndu-se, iar altă parte de la tîrlele Afurisiţi merge în luncă spre N.-E. unindu-se cu rîul Buzăul ca la 1 kil. maĭ sus de cătunul Deşiraţi.

Buzeielul-Sec, judeţul Brăila, pleacă din rîul Buzăŭ, de lîngă Piscul-Negru, din com. Deduleşti, merge spre S.-V. paralel cu mu-

Hosted by Google

chea, pe lîngă satele Bagdat, Filipești și gara Făureĭ, pănă aproape de satul Mizireni, unde face un cot luînd, direcția de la S.-V. spre N.-E., pănă la cătunul Făureĭ, de unde îșĭ ia numirea de Făureĭ și cu acest nume trece pe la N. satelor Surdila-Greciĭ, Brateșul pănă la N. satuluĭ Surdila-Găiseanca. De aci îșĭ ia iarășĭ numirea de Buzeielul-Sec, apucînd spre S. și trece prin satul Surdila-Găiseanca și la N. com. Ulmul se unește cu pîrîul Călmățuiul. Din acest Buzeiel, de la N. satuluĭ Găiseanca, pleacă drept spre N. o viroagă, care merge pănă aproape de gara Făureĭ, unde se pierde. Toate aceste Buzeieluri sunt pe țărmul drept ale Buzăuluĭ.

Buzeielul-Sec saŭ **Lîna,** jud. Brăila, formează hotarul de N. al com. Scorțarul-Noŭ, la o distanță de 5 kil. spre N.-V. de rîul Buzăul, apucă spre S.-V., trece pe lîngă tîrlele Ciumați, de unde se desparte în două: o parte apucă spre S.-V. trecînd în județul Rîmnicul-Sărat, iar alta continuă spre S. unindu-se cu rîul Buzăul, la hotarul numit Piatra-Bouluĭ, dintre comuna Domnița, din jud. Rîmnicul-Sărat.

Buzeielul-Vizuinilor, *pîrîŭ,* jud. Brăila, formează hotarul de N. al com. Gurgueți și al jud. despre Rîmnicul-Sărat, la o distanță de 2 kil. spre N. de rîul Buzăul; trece spre E. în com. Scorțarul-Noŭ, pierzîndu-se aproape de tîrlele Crăița. Acesta se maĭ numește și Sirețelul-Sec și se zice că în vechime aci a fost albia rîuluĭ Siret, cea ce e probabil, de oare-ce e maĭ mare și maĭ adînc de cît cele-l'alte Buzeieluri.

Buzeni, *sat,* în partea de V. a com. Bălușeni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, situat aproape de șoseaua națională Botoșani-Hîrlăŭ.

Moșia este proprietatea Epitropieĭ Sf. Spiridon din Iași și are o suprafață de 785 hectare. Satul are o populație de 78 familiĭ, saŭ 321 suflete, cu 56 contribuabilĭ.

Are o pădure de stejar de 80 hectare.

Este o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Numărul vitelor este de 385: 130 vite cornute, 20 caĭ marĭ și micĭ, 40 de oĭ, 171 mascurĭ și 15 stupĭ cu albine.

In acest cătun se află 2 meseriașĭ, 1 comerciant; o cîrciumă.

Buzescul, *com. rur.,* în pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman, pe partea dreaptă a rîuluĭ Vedea. Se învecinește la N. cu com. Mavrodinul, de care este despărțită prin rîul Vedea; la S. cu țărmul drept al Vedeĭ și cu pădurea aflată pe dînsul; la E. cu comuna Adămești; la V. cu com. Plosca-d.-j.; la N.-E. cu com. Nenciulești saŭ Vătășani, de care o desparte numaĭ rîul Vedea.

Comuna Buzescul poartă și numirea de Sloboda. Suprafața eĭ este de 530 hectare. Locuitorĭ împroprietăriți după legea rurală nu se găsesc, pentru motivul că com. Buzescul, făcînd parte din domeniul numit al Mavrodinuluĭ, fostă proprietate a răposatuluĭ principe al Serbieĭ Mihail Obrenovicĭ, iar actualmente în posesiunea baronuluĭ Theodor Nicolicĭ de Rodna; defunctul proprietar a voit să înființeze aci un tîrg.

Populațiunea este de 1554 suflete, din carĭ 387 capĭ de familie și 292 contribuabilĭ. Locuitoriĭ se îndeletnicesc pe lîngă agricultură, și cu comerciul ce fac, maĭ ales în orașul Alexandria.

Numărul vitelor este de 4427 capete, din carĭ, 885 vite cornute marĭ, 304 caĭ, 22 măgarĭ, 2962 oĭ, 13 capre și 241 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 6917, banĭ 40 la venitурĭ și de leĭ 5345, banĭ 46 la cheltuelĭ. Are o școală, în localul eĭ propriŭ, oferit de proprietarul moșieĭ, cu un număr de 121 elevĭ.

In centrul comuneĭ este biserică, clădire măreață zidită de principele Mihail Obrenovicĭ; deservită de doĭ preoțĭ, un cîntăreț și un eclesiarh.

Prin centrul comuneĭ trece șoseaua județeană Roșiori-Alexandria; la Nord șoseaua vecinală care o leagă cu Mavrodinul, apoĭ la S.-V. șoseaua Mavrodin-Turnul, care pleacă din com. Buzescul, pe Valea-Nanovuluĭ și de acolo, prin cătunul Ulmeni și com. Dracea, spre reședința județuluĭ. Șoseaua județeană Roșiori-Alexandria pune în legătură com. Buzescul cu orașul Alexandria și cu comuna Plosca.

Această comună este întemeiată în anul 1860, de către fostul principe al Serbieĭ, Mihail Obrenovicĭ, care era proprietarul domeniuluĭ Mavrodinul, din care face parte și comuna Buzescul. Intenționea proprietaruluĭ ca să formeze aci un tîrg saŭ orășel, ca să contrarieze formațiunea orașuluĭ Alexandria, dînd voe, orĭ-cuĭ voia să se stabilească aci, să cumpere locurĭ de case și prăvălиĭ în condițiunĭ avantagioase. De aci derivă și numirea de Sloboda, pe care i-a dat-o locuitoriĭ. Tîrgulețul începuse deja a se forma și aceasta se poate vedea și astăzĭ din mulțimea de case și prăvălиĭ solid construite și a loca-

Hosted by Google

lurilor destinate pentru autorități; ast-fel Primăria are un local foarte frumos, de și ruinat; școala de asemenea; în centrul com., e frumoasa biserică de care am vorbit. S'aŭ stabilit atuncĭ și se maĭ găsesc și astăzĭ în comună diferiți industriași și meseriași: cizmarĭ, cojocarĭ, abagiĭ și dulgherĭ, un atelier mecanic și o moară de aburĭ cu treĭ pietre, cu o putere de 12 caĭ.

In urma promulgăriĭ și punereĭ în aplicațiune a legiĭ rurale, n'a maĭ fost cu putință a se îndeplini scopul ce urmărea proprietarul și ast-fel comuna Buzescul a rămas comună rur.

La Sudul comuneĭ se află o măgură mare numită Săpata; are o înălțime de 4 metri și circumferința de 20 metri. Prin această comună trece Brazda-luĭ-Novac. In timpul războiuluĭ din anul 1877, parte din trupele ruseștĭ aŭ staționat în această comună maĭ mult timp.

Buzescul, *loc,* cu 25 pogoane vie, în com. rur. Vlădaia, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Buzești, *com. rur.,* pl. Mijlocul, jud. Olt, situată pe luncă și de amîndouă laturile ale r. Vedea, la distanță de 31 kil. departe de capitala județuluĭ. Aci e reședința plășeĭ.

Se compune din 6 cătune, carĭ sunt dispuse de la N. la S. pe Vedea și la distanță de 400—500 metri unul de altul, în ordinea următoare: Corbul, Bîrlești, Burdulești, Ciorăști, Buzești, Spălățeĭ și Milcoveni. Toate se întind pe o suprafață de 5 kil. și aŭ o populațiune de 1523 locuitorĭ, 803 bărbați și 720 femeĭ, cu 332 capĭ de familie, 296 contribuabilĭ, locuind în 436 case.

Date sigure despre înființarea acesteĭ comune nu sunt. Din spusele bătrînilor, se deduce că e foarte vechiă, chiar din timpul luĭ Mircea-cel-Mare. Loc. povestesc despre un căpitan Toma, care ar fi posedat aci un trup de moșie, ca de 3500 stînjenĭ, ce s'a tot sub-divizat urmașilor săĭ, numiți și azĭ moșneniĭ Tomeștĭ. Numele și-l trage de la vechia familie a Buzeștilor, foștĭ proprietarĭ aicĭ.

Toțĭ locuitoriĭ, în carĭ intră și 6 familiĭ de Țigani, sunt numaĭ Romînĭ, și se ocupă exclusiv cu plugăria și creșterea vitelor. Meseriași sunt numaĭ 10: dulgherĭ, cizmarĭ, cojocarĭ și 1 armurier. Productele munceĭ lor le desfac la Slatina, Pitești și gara Corbul.

86 locuitorĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864, cînd li s'aŭ dat 276 hect. pe moșiile Drăgoescul, Perieteanul și familieĭ Milcoveanu. Eĭ posedă: 72 caĭ, 91 epe, 432 boĭ, 19 capre, 2200 oĭ și 245 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafață de peste 4000 hect. Calitatea soluluĭ de cultură variază, în stînga Vedeĭ pănă la Cotmeni și pe luncă, e maĭ fertil de cît în dreapta eĭ, unde e maĭ argilos.

In raionul comuneĭ sunt maĭ multe clădirĭ însemnate: casele proprietarilor, o moară de foc, localul de școală și primărie și 5 bisericĭ, deservite de 5 preoți, plătiți de locuitorĭ prin învoelĭ particulare și din budgetul com. cu cîte 60 leĭ anual.

Carte a început a se învăța de mult aci. Școala s'a înființat la 1873, însă a funcționat cu maĭ multe întreruperĭ pănă la 1887, de cînd nu s'a maĭ întrerupt cursul. Localul, proprietatea comuneĭ, e la un loc cu primăria. Se frecuentează de 27 copiĭ, 21 băeți și 6 fete, din numărul de 206, 100 băeți și 106 fete, în vîrstă de școală. Întreținerea eĭ costă pe stat 1080 leĭ anual. Știŭ carte 90 bărbați și 17 femeĭ.

Se fabrică în comună în termen mijlociŭ 25 hectol. țuică. Gîndaciĭ de mătasă daŭ 500 kgr. gogoșĭ. Stupĭ sunt peste 100. Cînepa și inul se cultivă în mică cantitate. Pomĭ roditorĭ sunt: 91 merĭ, 45 perĭ, 500 duzĭ, 45 cireșĭ, 180 prunĭ și 10 nucĭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ pe exercițiul 1892—93, prezintă la venitурĭ suma de leĭ 3552 și la cheltuelĭ suma de 2445 leĭ anual.

O șosea vecinală străbate comuna de la N. la S., pe malul drept al Vedeĭ, din gara Corbul și pănă în com. Icoana. O altă ramură pleacă din cea-d'întîiŭ, tot către S., din căt. Bîrlești-Burduleștĭ, trece Vedea și leagă între ele cătĭ. Buzești, Spălățeĭ și Milcoveni. O a treia ramură pleacă către N.-V., din căt. Ciurești, la comuna Sinești.

Tot de la N. la S. comuna e udată de rîul Vedea, care primește următoarele văĭcele: Cupenul, Seaca și Borețul pe stînga. Pe dreapta primește gîrla Plapcea-Mare.

La S.-V., în mijlocul unuĭ mic platoŭ, este o localitate numită de locuitorĭ Cetatea. Are o pozițiune înaltă, frumoasă și strategică. Probabil că aci trebue să fie existat oare-cînd vre-o cetate.

La N., cu direcțiunea V.-E., tăind perpendicular șoseaua și rîul Vedea, trece prin căt. Corbul, Brazda-luĭ-Novac.

La E. și cu direcțiunea N.-S. se ridică Dealul-Tomeștilor, care servește de limită între Teleorman și Olt.

Hosted by Google

Se limitează la N. cu com. Corbul, la E. cu Urluieni, Ciocești, Mîndra și Bîrla din Teleorman, la S. cu Icoana și la V. cu Tîmpeni, Ursoaia și Sinești.

Buzeşti, *cătun,* aparținînd comuneĭ Turbați, plaiul Novaci, jud. Gorj. E situat în valea pîrîuluĭ Sunătorea. Are o întindere de 600 hect., din carĭ 150 hect. arabile, 150 hect. fînețe, 190 pădure și izlaz, 100 hect. pomet, 5 hect. vie, 5 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație 90 familiĭ, saŭ 450 suflete, din carĭ 66 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 12 pluguri, 26 care cu boĭ, 310 vite marĭ cornute, 220 oĭ, 96 rîmătorĭ, 26 capre și 18 caĭ; 22 stupĭ, care daŭ 15 kgr. miere și 8 kgr. ceară.

In cătun se află 2 morĭ, 1 puț și 3 fîntînĭ.

Cătunul are 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Buzeşti, *cătun,* județul Olt, pendinte de com. Buzești.

Buzeşti, *stație* de drum de fier, jud. Teleorman, pl. Marginea, căt. Buzești, pe linia Roșiori-Alexandria, pusă în circulație la 2 Decembrie 1895. Se află între stațiile: Plosca 6.9 kil. și Alexandria 9.5 kil. Inălțimea d'asupra niveluluĭ mării de $53^{m}.39$.

Buzeşti, *coastă,* com. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Buzeşti, mică *vălcea,* com. Rusănești, pl. Cerna-d.-j., județul Vîlcea.

Buzeţi, *mahala,* în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, județul Mehedinți.

Buzeţi, *pîrîŭ,* în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, județul Mehedinți.

Buzietul, *deal* mare, în județul Mehedinți, plaiul Cloșani; ține de teritoriul com. rur. Odobești, satul Văleni.

Buzila, *deal,* acoperit de pădure de fag, în com. Dolhești, județul Suceava.

Buzilenilor (Dealul-), *munte,* între comunele Șarul-Dorniĭ și Neagra-Șaruluĭ, jud. Suceava.

Buznea, *com. rur.,* în partea de V. a plășeĭ Cîrligătura, județul Iași și în marginea despre S.-V. a Tîrgului-Frumus, de care se desparte prin pîrîul Bahluețul. Terenul eĭ este foarte accidentat, prezintînd dealurĭ și văĭ. E formată din satele: Buznea, Gănești și Jora, pe o întindere cam de 4756 hect., din carĭ ca la 537 sunt acoperite cu pădurĭ. Are o populațiune de 229 familiĭ saŭ 1106 locuitorĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Are două biserici, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 eclesiarh. Are o școală și patru morĭ de apă.

Budgetul comuneĭ e de 8321 leĭ 90 banĭ la venitурĭ și de 8234 leĭ 80 banĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor se urcă la 2169 capete, din carĭ: 612 vite marĭ cornute, 63 caĭ, 1374 oĭ și 120 rîmătorĭ.

Buznea, *sat,* în centrul comuneĭ Buznea, pl. Cîrligătura, județul Iași, situat pe podișul și coasta dealuluĭ Beciul. Are o populațiune de 77 familiĭ saŭ 359 locuitorĭ. Este reședința comuneĭ. Are o biserică, zidită la 1855 de fostul proprietar N. Mavrocordat, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

Moșia este proprietatea d-luĭ Michel Daniil, Evreŭ împămîntenit. Satul acesta s'a înființat în 1849, după stăruința fostuluĭ proprietar, N. Mavrocordat, prin strămutarea locuitorilor dintr'un sat vechiŭ ce se afla sub poala uneĭ pădurĭ, aproape de hotarul județuluĭ Roman și care sat s'ar fi numit Draga.

Numărul vitelor este de 1050 capete, din carĭ: 253 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 737 oĭ și 40 rîmătorĭ.

Buznea, *pîrîŭ,* județul Iași, izvorește din jud. Roman, în apropiere de Strunga, curge de la V. spre E., primește în stînga pîrîul Ravaianul, trece prin iazul Paharniculuĭ, formează limita între Buznea și Tîrgul-Frumos, apoĭ se varsă în Bahlueț, aproape de gara căieĭ ferate.

Buznoaia, *deal.* (Vezĭ Tătărani, deal, com. Telejna, plasa Mijlocul, jud. Vasluiŭ).

Buznoaia, *iaz,* se află la N. satuluĭ Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, fiind format de pîrîul Telejna. Este bogat în pește și are stuh mult. Aproape de el este o casă și coșarele proprietățiĭ; spre E., pe culmea dealuluĭ, în hotar cu moșia Bereaza, se află pădure.

Buzoaia. (Vezĭ Vărăria, sat, comuna Drănceni, plasa Podoleni, jud. Fălciŭ).

Buzoeni, *sat,* pl. Negoești, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Obilești-Noĭ. Suprafața totală a satuluĭ e de 4760 hect., împreună cu a căt. Obilești-Noĭ și Orășani.

Moștenitoriĭ Principeluĭ N. Bibescu, aŭ 3983 hect. și locuitoriĭ 777 hect. Pentru izlaz s'aŭ

Hosted by Google

rezervat 200 hect. Pe teritoriul satului 400 hect. sunt pădure.

Populația satului este de 105 locuitorĭ. Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Buzoeni, *cătun,* în pl. Ialomița-Balta, pe cîmpul Bărăganul, teritoriul comunei Poiana, județul Ialomița.

Buzoești, *com. rur.,* pe rîul Teleorman, jud. Argeș, plasa Cotmeana, la 5 kil. de com. rur. Costești (reședința subprefecturei). Se compune din satul Buzoești, (80 fălcĭ) și cătun. Podeni (30 fălcĭ), peste tot 110 fălcĭ, cu 630 suflete, toțĭ Romînĭ. Com. are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ. Are o școală și treĭ cîrcîrciumĭ. Locuitoriĭ sunt moșnenĭ. Budgetul com. pe anul 1882—83 a fost de 1340 leĭ.

După o publicațiune oficială (1887), această comună numără 130 contribuabilĭ și are un budget de 1836 leĭ la venitурĭ și de 1897 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor era în 1887 de 445 capete de vite marĭ: 368 boĭ și vacĭ, 75 caĭ și 2 măgarĭ, și de 1208 vite mărunte: 1100 oĭ, 5 capre și 103 rîmătorĭ.

In apropiere de Buzoești trece calea ferată Costești-Roșiorĭ-de-Vede.

Buzoești, *sat,* cu 12 familiĭ și 80 suflete, jud. și plasa Argeșul; face parte din com. rur. Bascovele.

Buzoești, *sat,* pe malul drept al rîuluĭ Teleorman, cu 80 familiĭ și 400 suflete, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. cu același nume. In acest sat este reședința primărieĭ. Satul este de moșnenĭ și are 2 bisericĭ, una cu hramul Intrarea-în-Biserică și cea-l'altă cu hramul Sfinților-Apostolĭ, avînd fiecare cîte 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser.

Buzoi, *deal,* jud. Bacău, plasa Munteluĭ, de pe teritoriul com. Podurile.

Buzoianca, *numire* dată uneĭ părțĭ din moșia Monteorul, din com. Monteorul, jud. Buzău.

Buzoianca, *sfoară de moșie,* jud. Buzău; face parte din trupul Mocești, proprietate a moșnenilor din com. Lipia.

Buzoianca-Iatropolo, *moșie,* în jud. Buzău, com. Monteorul, cătun. Bugheni, ca de 320 hect.; face un corp cu Coca.

Buzoianul, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, cătun. și com. Poiana-Lungă-d.-s.

Buzoianul, *poiană,* pe valea rîuluĭ Telejenelul, com. Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, județul Prahova.

Buzulenceĭ (Dealul-), jud. Dorohoiu. (Vezĭ Horodiștea, deal).

Buzulina saŭ **Măceșul,** *vălcelușă,* care desparte Letea-Nouă de Dușani Eforieĭ Spitalelor Civile și care dă în Glavaciocul, din jud. Vlașca.

Hosted by Google

C

Caba-Iuc, *movilă* naturală în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Caranasuf, situată în partea estică a plășeĭ și cea nordică a com., pe dealul Caranasuf. Are 56 m.; e punct trigonometric de al 3-lea rang, dominînd asupra satuluĭ Caranasuf. E acoperită cu verdeață.

Cablanul, *vale,* jud. Vlașca, satul Cucuruz, unde sunt izvoare; aci este un eleșteŭ de pescuit. Cablanul dă în Cîlnișteа.

Cable-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, com. Taș-punar. Se desface din dealul Geabacul, se întinde spre E. printre văile Taș-punar și Geabacul. Are 113 m., dominînd văile de maĭ sus, satul Taș-punar și drumul județean Hîrșova-Medjidia. Este acoperit numaĭ cu fînețe și semănăturĭ. Ca vîrf însemnat are Devcea-Nord (114 metri).

Cablovata, *lac* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. urbane Chilia-Vechiă. Este situat în partea vestică a plășeĭ și în cea sudică a comuneĭ. Este alimentat cu apă de către lacul Triozorul, așezat la V. luĭ, și acesta de gîrla Lopatna. Comunică cu lacul Bodaproste, așezat la răsăritul luĭ. Are o întindere de 120 hect. In el se află 4 micĭ insule cu stuf. Conține bun pește, care se aduce în orașul Chilia și de aci se exportă.

Cabul-Agi, *sat,* jud. Constanța. (Vezĭ Hagi-Cabul.).

Cabula-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia și Mangalia, în com. Carabacî și Cavlacar, servindu-le ca hotar. Se întinde printre văile Mangaeĭ și Beșoul. Are 111 m. înălțime, dominînd văile sus menționate, satele Beșaul și Merdevenli-Punar. Drumul ce unește satele este acoperit cu fînețe și pășunĭ.

Cacaina, *vale,* situată pe moșia Grumăzești, la hotarul despre satul Ghindăoani, în com. Grumăzești, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; prezintă și terenurĭ arabile în cea maĭ mare parte sunt însă mlăștinoase.

Cacaleți, *numire vechiă,* a com. Albești, jud. Buzăŭ.

Cacaleți, *com. rur.,* în partea de S.-V. a pl. Ocolul, jud. Romanați, se compune numaĭ din satul cu acelașĭ nume, departe de Caracal, spre Vest de 26 kil. Terenul com. prezintă o altitudine d'asupra niveluluĭ măriĭ de 170m,37.

Are o populație de 1966 locuitorĭ, din carĭ 991 bărbațĭ și 975 femeĭ; 590 capĭ de familiĭ; 901 căsătoriți și 1065 necăsătoriți; 134 știŭ carte și 1832 nu știŭ; sunt 422 contribuabilĭ. Ocupația locuitorilor e agricultura precum și creșterea vitelor.

Se cultivă 1009 hect. cu grîŭ, 2186 cu porumb, 71 cu ovăz, 16 cu orz, 346 cu secară, 76 cu meiŭ, 30 cu cînepă și 107 cu viĭ. Vite marĭ sunt 1641, vite micĭ cornute 594 și rîmătorĭ 877. Are 5 cîrciumĭ. Budgetul com. pe 1886/87 a fost de 4596 leĭ la venituri și 4544 leĭ la cheltuelĭ. Are o școală primară mixtă de gradul I cu un învățător și la care aŭ urmat 68 elevĭ (40 băeți și 28 fete) din 68 copiĭ (40 băeți și 18 fete) în 1887. Are 4 bisericĭ: Sf. Nicolae (1866), Sf. Dumitru (1879), Adormirea-Maicеĭ-Domnuluĭ (1877), și Sfinții-Voevozĭ (1869), deservite de 4 preoți și 8 cîntăreți.

In coprinsul com. se află un loc unde a fost sat vechiŭ, o biserică, și maĭ multe măgurĭ:

Hosted by Google

a Turculuĭ, a Berzeĭ, a Corneĭ, a Purceleĭ, a Jidovilor, etc. şi unde se găsesc cioburĭ şi oale groase la făptură.

Cacaleţi saŭ **Racoviţa,** *com. rur.*, pl. Marginea, jud. Vlaşca, proprietatea Eforieĭ Spitalelor din Bucureşti, cu o suprafaţă de 5304 hect., rămase după ce s'a dat la 138 locuitorĭ împroprietăriţĭ în 1864 suprafaţa de 567 hect.

De această comună depinde şi Ciochina saŭ Racoviţa, proprietate nelocuită ce aparţine D-luĭ I. Marghiloman, şi care are o suprafaţă de 679 hect.

In 1886, moşia Eforieĭ Spitalelor s'a arendat pe preţul de 48660 leĭ.

Această com. se află situată pe loc şes, în valea Craciul, din jos de Gogoşari, la extremitatea V.-S. a jud. Teleorman, departe de Giurgiul de 34 kil., de Alexandria 20 kil. şi de 16 kil. de Stăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Populaţiunea acesteĭ comune era în 1886 de 1037 suflete, din care 180 contribuabilĭ.

Budgetul comunal la 1886 era: la venitурĭ de 4604 leĭ, iar la cheltuelĭ 2399 leĭ. In 1887 venitul era de 3153, iar cheltuelile de 2731 leĭ.

S'a semănat în 1887 suprafaţa de 1500 hect. cu diferite cereale.

Aci este o biserică zidită la 1865, deservită de 1 preot şi 1 dascăl. La această biserică s'aŭ oficiat în 1888: botezurĭ 78, cununiĭ 7 şi înmormîntărĭ 39. Ţine de Parohia Gogoşari-Noĭ.

In comună este o şcoală mixtă cu 3 clase, condusă de 1 învăţător. In 1888 aŭ urmat la şcoală: 55 băeţĭ, 12 fete, din 65 băeţi şi 42 fete în vîrstă de şcoală.

In raionul acesteĭ proprietăţĭ se află un petic de pădure în suprafaţă de 118 hect.

Aci sunt văile: Craciul, Şerban, Mălurenilor şi Adînca.

Vite sunt: 640 boĭ şi vacĭ, 30 bivolĭ, 47 caĭ, 3400 oĭ, şi 420 rîmătorĭ.

Com. e străbătută de şoseaua judeţeană Giurgiul-Alexandria.

Cacaleţi, *sat,* jud. şi pl. Argeş, pendinte de com. rur. Zărneşti-Cacaleţi, cu o populaţie de 55 familiĭ, saŭ 200 suflete. Are o o biserică, cu hramul Sf. Filoftea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

In acest sat este reşedinţa primărieĭ Zărneşti-Cacaleţi.

Cacaleţi, *sat* mic, pl. Znagovul, jud Ilfov. Face parte din com. rur. Baloteşti. Este aşezat spre E. de Preoteşti, pe malul stîng al văeĭ Pociovalişteа şi la S. de pădurea Vlădiceasca.

Are o biserică, cu hramul Izvorul-Tămăduireĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Populaţia luĭ e de 68 locuitorĭ.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 418 hect. Proprietarul, d-l N. Ioanide, are 353 hect. şi locuitoriĭ 65 hect. In corpul moşieĭ sunt 200 hect. pădure.

Numărul vitelor marĭ e de 60 şi al celor micĭ de 180.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Cacaleţi, jud. Ilfov. (V. Baloteşti).

Cacaleţi, *cătun,* jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ, pendinte de comuna Armăşeşti.

Cacaleţi saŭ **Gogoşari-Noĭ,** *cătun,* jud. Vlaşca. (V. căt. Gogoşari-Noĭ).

Cacaleţi, *moşie,* jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, proprietate a statuluĭ. Are 100 pog. pădure. La 1877 avea o arendă de 1356 leĭ, 35 banĭ, şi a fost ipotecată, împreună cu alte moşiĭ ale statuluĭ, pentru acoperirea emisiuneĭ biletelor ipotecare de 27 mil. leĭ. Pe periodul 1883—88 arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la 200 leĭ anual.

Cacaleţi, *munte,* în com. Cătina, căt. Păsăroiul, jud. Buzăŭ. Face hotar despre com. Calvini.

Cacaleţi, *numire,* ce se maĭ dă munteluĭ Vîrful-Stîneĭ şi pădureĭ de pe dînsul, din com. Cătina, jud. Buzăŭ.

Cacaleţi, *numire* dată cîte o dată moşieĭ Albeşti, jud. Buzăŭ. (V. Albeşti-Vernescu).

Cacaleţi, *vechiă numire,* a moşieĭ Scheiul, din comuna Gheräseni, jud. Buzăŭ.

Cacaleţi-Cireşul, *com. rur.,* în apropiere de rîul Neajlovul, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, la 25 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 36 kil. de Piteşti. Se compune din 2 sate: Cacaleţi şi Cireşul, avînd 194 familiĭ, din carĭ 5 fam. de Ţigani, saŭ 824 suflete. In com. sunt 2 bisericĭ vechĭ şi o şcoală primară rurală. Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de leĭ 1580, banĭ 48, la venitурĭ şi de leĭ 1964, la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (1887), această comună are 203 contribuabilĭ şi un budget de 1890 leĭ la venitурĭ şi de 1738 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 818 vite marĭ (750 boĭ şi vacĭ, 68 caĭ), şi de 460 capete vite mărunte (oĭ şi capre), şi 160 rîmătorĭ.

Hosted by Google

Cacaleți-de-Jos, *com. rur.,* pe rîul Neajlovul, jud. Argeș, pl. Gălășești, la 24 kil. de comuna rur. Costești, reședința sub-prefecturei, și la 37 kil. de Pitești. Se compune din satele: Cacaleți-d.-j. și Gruiul, avînd 170 familii, saŭ 630 suflete, din carĭ 16 fam. de Țigani. In comună sunt 2 biserici și o școală primară rurală. Budgetul com. pe 1882—83 a fost de 1643 leĭ, 82 banĭ la venitурĭ și de 1600 leĭ la cheltuelĭ. După o publicație oficială (1887), această comună are 162 contribuabilĭ și un budget de 2299 leĭ la venitурĭ și de 2082 leĭ la chelt.

Numărul vitelor era în 1887 de 513 vite marĭ (440 boĭ și vacĭ, 73 caĭ), și de 622 vite mărunte (372 oĭ și 250 rîmătorĭ).

Cacaleți-de-Jos, *sat,* cu 138 familiĭ, saŭ 520 suflete, jud. Argeș, pl. Gălășești. Face parte din com. rur. cu același nume. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală primară rurală.

Cacaleți-de-Sus, (mai înainte îĭ zicea **Silištea**), *sat,* cu 84 familiĭ, saŭ 240 suflete, jud. Argeș, pl. Gălășești. Face parte din com. Cacaleți-Cireșul. Are o biserică, cu hramul S-ta Paraschiva, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Cacaleți-Vechĭ, *numire vechiă* a *cătun.* Sudiți, com. Gherăseni, jud. Buzăŭ.

Cacaleți-Zărnești, *com. rur.,* județul Argeș. (V. Zărnești-Cacaleți).

Cacameĭ, *numire vechiă,* ce o purta satul Cacomeanca, jud. Ialomița.

Cacă-Iapa (Valea-Caluluĭ), *vale* însemnată, în com. Cernătești, jud. Buzăŭ. Se formează din ploĭ și se scurge în rîul Buzăul, maĭ sus de Valea-Blăjenciĭ.

Caciamac, *sat,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătun. comuneĭ Mamut-Cuiusu. E situat în partea sud-estică a plășeĭ și cea sudică a comuneĭ, la 7 kil. spre S. de cătunul de reședință, Mamut-Cuiusu, într'o vale închisă de dealurile Iurtluc-Bair, Caradede-Bair și Copadin.

Caciamac, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, cătun. comuneĭ Casimcea, așezat în partea V. a județuluĭ și a plășeĭ, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Tașăul saŭ Casimcea, la 6 kil. spre S. de reședința Casimcea. Este o adunătură de vre-o 35 case, carĭ ocupă o întindere de 80 hect. Teritoriul satuluĭ are 700 hect. Populația este de 32 familiĭ, saŭ 118 suflete, maĭ toată turcă-tătară. Pămîntul este în general bun pentru agricultură; de aceea ocupațiunile principale ale locuitorilor sunt plugăria și creșterea vitelor. In cătun se află o școală primară mixtă, cu 1 învățător, frecuentată de 38 elevĭ. Printr'însul trece drumul comunal Casimcea-Chiuciuc-Chioĭ.

Caciamac-Ciflic, *fermă* saŭ *moșie* însemnată la S. plășeĭ Mangalia, jud. Constanța, tocmaĭ la hotarul Bulgarieĭ; ține de comuna Sari-Ghiol. Este situată pe valea Papucci și are o formă drept-unghiulară alungită de la E. către V. E proprietate particulară și are 120 hect. suprafață.

Caciamac-Orman-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ Mamut-Cuiusu, situat în partea nord-estică a plășeĭ și cea sud-vestică a comuneĭ. Se întinde de-a-lungul și pe la Estul văeĭ Curt-Culac, avînd o direcțiune generală de la N.-V. către S.-E. Are o înălțime maximă de 147 m., pe care o atinge în vîrful săŭ Cogea-Iuc. Este tăiat de maĭ multe drumurĭ comunale și e acoperit pe poale cu semănăturĭ, iar maĭ sus cu pășunĭ și fînețe.

Caciorul, *pisc,* com. Izvorul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Caciorul, *pîrîŭ,* udă poalele pisculuĭ cu același nume, com. Izvorul, plasa Vedea-d.-s., județul Olt.

Cacîna, *gît,* al laculuĭ Boianul, jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul com. Ciocănești-Mărginenĭ și Ciocănești-Sîrbĭ; pune în comunicație lacul Boianul cu brațul Botul.

Cacomeanca, *com. rur.,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, este situată între comunele Ceacul și Rasa, la 10 kil. spre V. de orașul Călărași.

Teritoriul com. are o suprafață de 1560 hect., din carĭ: 300 hect. pădure și băltiș, iar cea-l'altă parte pămînt de arătură. Coprinde două moșiĭ, ce aparțin la doĭ proprietarĭ. După legea rurală din 1864, snnt împroprietăriți 174 locuitorĭ și neîmproprietăriți se maĭ găsesc 156.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe partea de N.-V. a laculuĭ Călărași, numită de locuitorĭ Japșa-Satuluĭ. Numirea oficială a satuluĭ e Cacomeanca, iar populațiunea nu întrebuințează de cît numirea de Mănucul, dată după numele unuĭ fost proprietar al moșieĭ. Cacameĭ este vechiul nume al satuluĭ.

Hosted by Google

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Populaţiunea comuneĭ este de 1482 locuitorĭ, cu 360 capĭ de familie şi 1122 membri de familie, saŭ 752 bărbaţĭ şi 730 femeĭ. După naţionalitate sunt: 1477 Romînĭ, 3 Grecĭ şi 1 Sîrb, toţĭ de religiune creştină ortodoxă. După profesiunĭ sunt: 349 agricultorĭ, 3 meseriaşĭ, 9 comercianţi, 5 profesiunĭ libere şi 6 servitorĭ. Din aceştia, numaĭ 61 persoane ştiŭ carte, iar 1421 nu ştiŭ.

După statistica din anul 1887, populaţinnea era de 340 familiĭ Romînĭ, 3 familiĭ Grecĭ şi 8 familiĭ Ţigani, saŭ 1311 locuitorĭ, cu 365 bărbaţĭ, 382 femeĭ şi 564 copiĭ. Numărul contribuabililor era de 231, din carĭ: 18 se ocupaŭ cu comerciul de producte, vite, băuturĭ, etc., iar ceĭ-l'alţĭ, cu creşterea vitelor şi agricultura.

Vite sunt: 816 caĭ, 1413 boĭ, 651 oĭ şi 300 porcĭ.

Venitul anual al comuneĭ e de 4424 leĭ şi cheltuelile de 6570 leĭ.

Instrucţiunea se predă într'o şcoală mixtă, la 40 elevĭ şi 8 eleve, de un învăţător retribuit de stat.

Aicĭ se află o biserică, la care serveşte un preot şi doĭ dascălĭ. In budget se prevede pentru cult suma anuală de 360 leĭ.

Cacomeanca, *movilă,* în pl. Borcea, jud. Ialomiţa, d'asupra coasteĭ Bărăganuluĭ, între satele Ceacul şi Cacomeanca şi lîngă drumul Călăraşi-Bucureşti.

Cacoţul, *com. rur.,* în pl. şi judeţul Mehedinţi, la distanţă de 24 kil. de oraşul Turnul-Severin, iar de Strehaia, reşedinţa plăşeĭ, de 41 kil., situată pe valea Pîrîuluĭ-Alb şi pe deal.

Formează comună singură, avînd 124 contribuabilĭ, din 700 locuitorĭ, locuind în 160 case. Eĭ posedă: 44 pluguri, 83 care cu boĭ, 12 căruţe cu caĭ şi 35 stupĭ.

Are o biserică deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ coprinde la venitur suma de 1360 leĭ, iar la cheltuelĭ 1191 leĭ. Numărul vitelor în această comună este de: 345 vite marĭ cornute, 120 oĭ, 16 caĭ şi 102 rîmătorĭ.

Prin comuna Cacoţul trece şoseaua judeţeană Dumbrava-Zegaia-Popa-Bîcleşul, etc.

Cacova, *com. rur.,* plasa Ocolul, jud. Vîlcea. N'are nicĭ un cătun. alipit. Este situată pe dealurile Cornetul, Viişoara şi Lăzurelul; e străbătută de rîul Cacova; se află la 20 kil. de reşedinţa jud. şi la 7 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populaţie de 715 locuitorĭ, în care intră şi 4 familiiĭ de Ţigani; sunt 179 capĭ de familie, 159 contribuabilĭ; locuesc în 195 case.

In com. sunt 3 bisericĭ. Una se numeşte Sghiabul (v. a. n.). A doua are hramul Sf. Ioan Botezătorul. Această din urmă biserică poartă următoarea inscripţiune:

«Cu vrerea tatăluĭ şi cu a fiitoruluĭ fiŭ şi a sfîntuluĭ duh, ziditu-s'aŭ această sfîntă şi Dumnezeească biserică din temelie de piatră cu toată osteneala şi cheltuiala sfinţieĭ lor Popa Ion Sin Andronie, popa Ion sin Sima, fiind verĭ bunĭ, zidită întru cinstea şi prăznuirea sfîntuluĭ Slăvituluĭ prooroc Ion Botezătorul şi a sf. ierarh Nicolae, făcătorul de minunĭ şi a prea Cuvioaseĭ Paraschiveĭ, în zilele prea Luminatuluĭ Domn Ion Alexandru Nicolae Şuţu Voevod şi cu blagoslovenia prea S. Sale iubitoruluĭ de Dumnezeŭ Chir, Vi Galation, Arhiepiscopul Rîmniculuĭ şi s'aŭ împodobit cu zugrăveala, la anul 1819, August 25».

A treia biserică, cu hramul Sf. Ingerĭ, este fondată la anul 1782 de Lavrintie Monahul şi Calistra Monahia, şi s'a reparat la anul 1876 de Popa Nicolae Neghinescu şi C. Tănăsoiul.

Afară de mica agricultură, 16 locuitorĭ se maĭ ocupă cu dulgheria, dogăria şi rotăria. Produsul munceĭ îl desfac în comună.

In comună sunt: 76 caĭ, 145 boĭ, 227 vacĭ, 119 capre, 442 oĭ şi 290 porcĭ.

Pe rîul Cacova, în raionul comuneĭ, sunt 5 morĭ.

Locuitoriĭ sunt moşneni.

Şcoala datează în comună de 30 anĭ. E frecuentată de 15 copiĭ, din numărul de 78 copiĭ în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 65 bărbaţĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual leĭ 1404.

Stupĭ cu albine sunt 50. Se fabrică aci până la 12000 decalitri ţuică.

Vatra satuluĭ are 100 hect., iar cu izlaz, livezĭ, locurĭ cultivabile, are cam 500 hect. De această comună aparţine şi muntele Cacova.

Terenul ce se cultivă de locuitorĭ poate produce 400 chile porumb şi foarte puţin grîŭ.

Dintre pomĭ roditorĭ sunt aproape 1000 merĭ, 800 perĭ, 5000 nucĭ, 600 cireşĭ. Livezile pot da 800 care de fîn.

E brăzdată de dealurile Fînaţi, Cornetul, Şuviţa, Mănucul, Sori, Gorganul şi udată de o mulţime de văĭ, vălcele, pîraie şi de rîul Cacova.

Se mărgineşte cu com. Cheia, Zmeuratul, Stoeneşti şi Dobriceni.

Fructele, şi maĭ ales *cireşile de Cacova,* sunt renumite.

Cacova, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cătun. com. Morteni.

Cacova, *deal,* în raionul comuneĭ

Hosted by Google

cu acelaşĭ nume, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 hect. 50 ariĭ vie.

Cacova, *deal,* la E. com. Dobriceni, plasa Ocolul, judeţul Vîlcea.

Cacova, *gîrliţă,* izvoreşte din muntele Gagul, com. Breaza-d.-j., plaiul Prahova, jud. Prahova, se varsă în Valea-Cîmpuluĭ şi împreună cu acesta în rîul Prahova, între com. Breaza-d.-j. şi Breaza-d.-s.

Cacova, *izvor de apă minerală,* care conţine iod şi pucioasă, situată pe loc şes, în comuna Breaza-d.-j., pl. Prahova şi aparţinînd obşteĭ locuitorilor. Este situat aproape de şoseaua naţională.

Cacova, *loc izolat* şi cea maĭ frumoasă cîmpie a comuneĭ Ghioroiul, plasa Olteţul-d.-j., judeţul Vîlcea.

Cacova, *mahala,* în com. rur. Roşinţa, plasa Văilor, jud. Mehedinţi.

Cacova, *munte,* în com. Cacova, plasa Ocolul, jud. Vîlcea, proprietatea caseĭ decedatuluĭ I. Mărăcinescu, cu direcţia spre N.-V. Iarba acestuĭ munte se păşunează de cirezĭ de boĭ şi vacĭ şi de hergheliĭ de caĭ.

Cacova, *pîrîŭ,* izvoreşte din dreptul căt. Creţi, udă întru cît-va acest cătun şi se varsă în gîrla Plapcica, între căt. Creţi şi Poborul, plasa Vedea-d.-j., judeţul Olt.

Cacova, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plasa Rîmnicul-d.-s., com. Zgîrciţi; izvoreşte din pădurea Zăplazi (proprietatea d-luĭ Ghica), udă comuna în partea de răsărit, trece prin cătunul de reşedinţă, Zgîrciţi, şi merge de se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, maĭ jos de cătunul Topliceni.

Cacova, *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvoreşte din muntele Piciorul-Motruluĭ, străbate pl. Sgheabuluĭ, se uneşte la comuna Stoeneşti cu gîrla Dobriceni, şi apoĭ primeşte numele de Govora. Trece prin com. Titireciul, Govora, Mihăeşti şi de la com. Bîrseşti primeşte numele de rîul Bîrsescul.

Curge de la N.-V. către S. şi se varsă în Olt aproape de com. Arceşti. Acest rîŭ, în timpul vereĭ, are puţină apă. Lărgimea albieĭ variază de la 10 pănă la 15 metri. Fundul conţine nisip. Ţărmurile aŭ o înălţime de $0^{m},80$—$15^{m},50$.

Valea acestuĭ curs de apă nu este nicăerĭ maĭ largă de 200 metri. Este populată şi productivă. De multe orĭ rîul în revărsările sale umple valea şi întrerupe cu desăvîrşire circulaţia. Un singur pod de lemn, lung de 28 metri, se află pe acest rîŭ şi aparţine şoseleĭ naţionale Rîmnicul-Drăgăşani.

Cacova, *vale,* în com. rur. Roşinţa, plasa Văilor, jud. Mehedinţi.

Cacova, *vale,* în partea de V. a com. Mărgineni-d.-s., plasa Filipeşti, jud. Prahova.

Cacova, *vale,* jud. Vlaşca, de sub satul Băneasa, comuna Băneasa; se varsă în Dunăre.

Cacova, *vălcea,* jud. Olt, izvoreşte de la V. de com. Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d.-s., şi se varsă în Cungrea-Mică, pe ţărmul drept, tot în raionul com Oteşti-d.-s.

Cacoveĭ (Dealul-), *deal,* com. Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cacoveĭ (Dealul-), *deal,* la N. com. Poborul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, cu direcţia de la N. spre S.-E. Se uneşte cu Dealul-Plapciceĭ şi are o lungime de 1 kil.

Cadeul, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ, în pădurea Prisăcanilor, com. Prisăcani, plasa Braniştea, jud. Iaşi.

Cadi-Cîşla, *sat,* jud. Constanţa, plasa Hîrşova, cătunul comuneĭ Grapa-Ciobanuluĭ. Este aşezat în partea vestică a plăşeĭ şi cea S.-E. a comuneĭ, la poalele S.-V. ale dealuluĭ Cadi-Cîşla şi la ambele malurĭ ale văeĭ Cîşla, la 8 kil. spre S.-E. de cătunul de reşedinţă, Groapa-Ciobanuluĭ. Teritoriul săŭ se mărgineşte la N. cu com. Sarai; la E. cu căt. Muslul, al comuneĭ Siriul; la S. cu com. rur. Ghizdăreşti şi cea urbană Hîrşova; la V. cu cătunul de reşedinţă.

Relieful săŭ este puţin accidentat. Dealurĭ avem: Hazarlîc (77 m.) şi Eschisarae (78 m.) la N.; Cadi-Cîşla (116 m.) şi Muslul (144 m.) la E. Ca movile maĭ însemnate avem: Treĭ-Movile (111 m.) la S.; ele sunt numeroase şi acoperite cu verdeaţă. Ca văĭ maĭ însemnate distingem: Valea-Breutuluĭ, ce o desparte de cătunul de reşedinţă la V., formată din văile Cîşla prin mijloc şi prin sat şi Valea-Bălăceanuluĭ la S.; Valea-Dovlecelului la N.

Intinderea totală a teritoriuluĭ satuluĭ e de 270 hect., din carĭ 70 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu grădinile locuitorilor.

Populaţiunea e de 40 suflete, care se ocupă cu agricultura.

Hosted by Google

Cadiasa, *movilă,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncaviţa, situată în partea vestică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ. Este naturală. Are o înălţime de 87 metri. E punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satelor Luncaviţa şi Rachel şi asupra drumuluĭ judeţean Tulcea-Isaccea-Măcin. Este acoperită cu verdeaţă.

Cadi-Chioi, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Cheragi, situat în partea meridională a plăşeĭ şi cea S.-E. a comuneĭ, la 6 kil. spre S. de cătunul de reşedinţă, Cheragi, pe valea Cadi-Chioi, fiind dominat la N. de dealul Sari-Ghiol şi la S. de dealul Cadi-Chioi.

Suprafaţa sa este de 179 hectare, dintre care 5 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ şi de grădiniĭ, cu 7 case.

Populaţiunea sa, compusă din Bulgariĭ, este de 10 familiĭ cu 29 suflete, ocupîndu-se cu agricultura şi cu creşterea vitelor.

Drumuriĭ com. pleacă două: unul spre N.-E. bifurcîndu-se, în două şi ducînd o ramură la Acbaşi şi alta la Hagilar, prin Papucci, cea-l'altă spre N.-V., bifurcîndu-se şi aceasta şi ducînd o ramură la Hoşcadin şi cea-l-altă la Cheragi.

Cadi-Chioi, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rurale Cheragi şi anume pe acela al cătunuluĭ său, Cadi-Chioi. Se desface din dealul Hoşcadin şi anume din vîrful său Buiuc-Tepe-Hoşcadin, îndreptîndu-se spre V. şi mergînd paralel cu valea Cadi-Chioi; trece pe la S. satuluĭ Cadi-Chioi, şi se termină cu dealul Papucci. Este situat în partea meridională a plăşeĭ, foarte aproape de hotar.

Cadi-Chioi, *vale,* alt nume al văeĭ Cheragi, jud. Constanţa, numită ast-fel după satul pe care îl udă, Cadi-Chioi. Este continuarea văeĭ Papucci şi se continuă cu valea Hoşcadin, curgînd printre dealul Sari-Ghiol la N. şi Cadi-Chioi la S. Malurile sale sunt rîpoase maĭ în toată întinderea dealuluĭ Cadi-Chioi.

Cadişoiul, *movilă,* ca la 3 kil. spre E. de satul Silistrarul, judeţul Brăila.

Cadişoiul, *vale,* jud. Brăila, lîngă movila cu acelaşĭ nume, pe care se formează primă-vara un lac.

Cadiuluĭ (Dealul-), *deal,* în judeţul Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul com. rur. Balabancea, şi anume pe acela al cătunuluĭ său Taiţa. Se desface din Dealul-Teilor, se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de Nord a plăşeĭ şi a comuneĭ şi se prelungeşte printre văile Cadiuluĭ şi Taiţa. Din el se desface spre E. Dealul Cocoşuluĭ şi Dealul-Breazuluĭ, iar spre S.-E. dealul Taiţa. Este acoperit cu o parte din întinsele păduriĭ ce poartă numele de Taiţa, compuşĭ numaĭ din teiĭ frumoşĭ, carĭ răspîndesc în depărtare un miros plăcut. Aparţine statuluĭ. Din el îşĭ iaŭ naştere văile: Cadiuluĭ, Taiţa şi Capaclia. Pe la poalele sale vestice trece drumul comunal Luncaviţa-Balabancea.

Cadiuluĭ (Valea-), *vale,* judeţul Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Balabancea, şi anume pe al cătunuluĭ său Taiţa. Izvoreşte din poalele sudice ale Dealuluĭ-Cadiuluĭ, de la care şi-a luat numele. Se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la N. spre S., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ, şi, după un drum de $2^1/_2$ kil., merge de se varsă în valea Taiţa, pe dreapta.

Cadîm-Gena (Sufletul-Cadîneĭ), *vie,* fostă a unuĭ Turc bogat, situată în viile oraşuluĭ Giurgiŭ, jud. Vlaşca. Aci, înainte era un mic sat, saŭ cioflic turcesc. Azĭ viile sunt ale oraşuluĭ Giurgiŭ.

Cadîna, *sat,* în pl. Borcea, pendinte de com. Tonea, jud. Ialomiţa, situat pe malul stîng al braţuluĭ Borcea, spre E. de oraşul Călăraşi şi puţin spre S. de şoseaua judeţeană Călăraşi-Roseţi.

Numirea, se zice, o poartă de la un sat turcesc, ce era în dreptul satuluĭ actual, peste braţul Borcea, în insula Trîmşeani şi care sat s'a părăsit şi distrus, în 1828, în timpul războiuluĭ dintre Ruşĭ şi Turcĭ.

Populaţiunea satuluĭ este de 40 fam. Romînĭ, cu 200 locuitorĭ.

Biserica şi şcoala din satul Tonea, ce este în apropiere de Cadîna, servesc şi locuitorilor de aicĭ.

Cadîna, *cătun* (tîrlă), în pl. Ialomiţa-Balta, com. Andrăşeşti, judeţul Ialomiţa.

Cadîrlez, *far* însemnat, la gura braţuluĭ Sf. Gheorghe, judeţul Tulcea, într'o mică insulă, ce cade tocmaĭ în gura ramureĭ Olinca, în faţa cîşleĭ Olinca, de pe grindul Bursuculuĭ, la 4 kil. spre S. de Cadîrlez (Sf. Gheorghe), în pl. Sulina, în partea de E. a eĭ şi a comuneĭ Sf. Gheor-

Hosted by Google

ghe. Lumina acestuĭ far este intensă şi se vede în mare depărtare noaptea, la 10 kil. şi maĭ bine.

Cadîrlez, *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ rurale Cadîrlez saŭ Sf. Gheorghe, în partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, începînd de la malul mărieĭ şi întinzîndu-se spre interior. Satul Cadîrlez e aşezat chiar în partea sudică a luĭ. La N. comunică cu grindul Sărăturile. Are o întindere de 300 hect. E acoperit cu nisip şi străbătut de drumul comunal Cadîrlez-Sulina.

Cadîrlez, *punct trigonometric,* de observaţiune de rangul al 3-lea, în pl. Sulina, com. Cadîrlez (Sf. Gheorghe), judeţul Tulcea, în partea estică a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe, la 4 kil. spre N.-V. de satul Cadîrlez. Are 1 metru înălţime şi e înconjurat cu stuf.

Cadîrlez, *punct trigonometric,* de observaţie de rangul I-iŭ, situat chiar în interiorul comuneĭ Cadîrlez, jud. Tulcea, la 300 m. departe de malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe, în faţa insuleĭ Ostrovocul.

Cadmulor-Alcea, *vale,* judeţul Constanţa, în pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Enghez. Se desface din ramificaţiunile nordvestice ale dealuluĭ Arta-Burun, îndreptîndu-se spre N. Merge pe la Estul satuluĭ Enghez-Buiuc, apoĭ îşĭ schimbă, odată cu direcţia spre N.-V. şi numele, numindu-se Cioroi - Ceair, sub care nume se deschide în valea Canara-Dere. Este dominată de vîrful Orta-Iuc şi Ciatal-Iuc (125 m.) Drumurile comunale Enghez-Biuiuc, Amzacea şi Enghez-Buiuc, Cara-Chioi o tae în senz transversal.

Cafeaua, *iezer,* jud. Brăila, la E. com. Chiscani, între Dunărea-Vapoarelor şi Dunărea-Nouă.

Cafeaua, *japse,* jud. Brăila, uneşte Corotişca cu Filipoiul, ambele private.

Caftalan (Izvorul-luĭ-), *izvor,* în com. Grăjdana, jud. Buzăŭ; începe din pădurea Unguriul şi servă ca hotar despre com. Măgura; se scurge în rîul Nişcovul între Valea-Miereĭ şi valea Bărbuleanca.

Caiafa, *pichet vechiŭ,* pe Dunăre, în dreptul satuluĭ Dudeşti, pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Caier, *locuinţă izolată,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda, pe rîul Rîmnicul; azĭ e han.

Caiĭ, *moşie,* cät. Tisăul, jud. Buzăŭ, de 153 hect. pădure şi 10 fineaţă, proprietate a moşnenilor: Caiĭ, Hodorogeşti şi Proşcani.

Cail-Dere, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, cät. com. Beidaut, aşezat în partea nordică a pl. şi N.-V. a com., la 14 kil. spre N.-V. de reşedinţa, Beidaut, pe pîrîul Cail-Dere, de la care şi-a luat numele. Intinderea sa este de 1200 hect., din care 65 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populaţia este 60 familiĭ, cu 245 suflete, Bulgarĭ şi Turcĭ. Pămîntul este bun numaĭ pentru păşunĭ, de aceea ocupaţiunea principală a locuitorilor este creşterea vitelor. Are o biserică vechie. Printr'însul trece drumul Beidaut-Cîrjelarĭ.

Cail-Dere, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Beidaut (şi anume pe acela aĭ cät. săŭ Cail-Dere). Se desface din dealul Cişmea, de care e despărţit prin o vale adîncă; se întinde spre Est, avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea N. a plăşeĭ şi pe cea N.-V. a com. Merge dealungul pîrîuluĭ Cail-Dere şi ramurile sale se sfîrşesc pe malurile pîrîuluĭ Beidaut. Are o înălţime de 240 m., dominînd asupra satuluĭ Cail-Dere, aşezat la poalele sale de S. Este acoperit cu puţină pădure şi fînete.

Cail-Dere, *pîrîŭ* neînsemnat, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. Beidaut, şi anume pe acela al cät. Cail-Dere, Izvoreşte din dealul Ciarîc-Cairac; se îndreaptă spre Est, avînd o direcţie generală de la V. spre E., udînd partea N. a pl. şi V. a com. Trece prin satul Cail-Dere, căruia ĭ-a dat numele săŭ. După un curs de 4 kil. între maluri înalte şi stîncoase se varsă în pîrîul Beidaut, pe dreapta.

Cailor (Dealul-), *deal,* pe teritoriul satuluĭ Larga, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi, spre S.-V. de Dealul-luĭ-Dumnezeŭ. Se numeşte ast-fel pentru că era imaşul cailor, pe timpul cînd se afla poşta vechie în satul Larga. Este bogat în păşune, fînete şi pe dînsul se seamănă popuşoiŭ.

Cailor (Fîntîna-), *fîntînă,* în com. Cetăţeni-din-Deal, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Cailor (Movila-), *movilă,* în jud. Brăila, la $2^1/_2$ kil. spre V. de satul Berteşti-d.-j.

Cailor (Movila-), *movilă* însem-

Hosted by Google

nată, pe moşia Balta-Plopuluĭ, com. Stîlpul, jud. Buzăŭ, foarte avută în hîrburĭ.

Cailor (Şesul-), *şes,* situat pe malul Siretuluĭ, la S. de Movileni-d.-j., în locul numit Cuhalmul, jud. Tecuciŭ.

Cailor (Şesul-), *loc arabil,* situat la S.-E. de satul Tudor-Vladimirescu, jud. Tecuciŭ, pe partea stîngă a căeĭ fierate.

Cailor (Valea-), *păşune* şi *adăpost de vite,* pe moşia Boldeşti, din com. Boldeşti, jud. Buzăŭ.

Cailor (Valea-), cracul de S. al uneĭ *văĭ* micĭ, in direcţiunea S.-E., com. Braniştea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Caimacli-Dere, *vale,* în judeţul Constanţa, pl. Hîrşova, la hotarul com. Ghizdăreşti, în com. Hîrşova, situată aşa dară în partea de V. a plăşiĭ, cea de N. a com. Ghizdăreşti şi cea de S.-E. a comuneĭ Hîrşova. Se desface din vîrful Treĭ-Movile (111 m.); îndreptîndu-se spre V., trece pe la N. satuluĭ Ghizdăreşti şi după un drum de 3 kil. se deschide în Dunăre, în dreptul ostrovuluĭ Ghizdăreşti.

Cainac-Baş, *fîntînă* (baş = izvor pe turceşte), în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, comuna Cogelac, maĭ sus de satul Tariverde. Din ea izvoreşte un mic pîrîŭ, ce udă com. la S. şi se varsă în pîrîul Duimgi, pe stînga luĭ.

Cairac, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, com. Dăeni, coprins între alte două dealurĭ şi anume al Moşuluĭ la N.-V. şi al Mezetuluĭ la S.-E. Are o direcţiune generală de la S.-V. către N.-E. Este acoperit numaĭ cu semănăturĭ, nefiind tocmaĭ aşa de înalt. Pe partea sa S.-E. merge drumul comunal Dăeni-Făgăraşul-Noŭ. Este situat în partea N.-V. a pl. şi cea N.-E. a com.

Cairacile, *şir de dealurĭ,* în jud. şi pl. Tulcea, com. Beştepe şi Mahmudia, avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E. în formă de arc, brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi cea sudică a comunelor. Este de natură stîncoasă, ridicîndu-se pănă la 118 m. Se prelungeşte la V. cu dealul Calica, la E. cu dealul Moru-Ghiol. Este întretăiat de multe drumurĭ comunale: Beştepe-Calica şi Mahmudia-Sarinasuf. Din el se desfac văile Lutul-Alb şi Chior-Culac. Este acoperit cu tufărişurĭ, şi pe la poale cu semănăturĭ.

Cairaculuĭ (Dealul-), *deal,* în jud. şi pl. Tulcea, com. Zebil. Se desface din dealul Fundul-Găvanuluĭ, se întinde spre S., în o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ. Satul Zebil este aşezat chiar la poalele luĭ vestice. Este tăiat de drumul comunal Zebil-Sarim-Chioi. Are 68 m., dominînd satul. Este acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe.

Cal-Alb, *iaz,* jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă de 45 hect. 95 ariĭ, pe teritoriul satuluĭ Lupeni, com. Hudeşti-Marĭ, plasa Prutul-d.-s., bogat în peşte şi racĭ.

Cal-Alb, *locuinţă izolată,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Gura-Simila.

Cal-Alb (Pădurea-luĭ-Drăghicĭ), *numire,* dată uneĭ părţĭ din pădurea Petrovicĭ, comuna Băeşti, jud. Buzăŭ, care face hotar despre comuna Cărpiniştea. (Vezĭ Izvorul-Dulce).

Calabalîc, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Eni-Sala. Se desface din dealul Molfa, se întinde spre E., cu o direcţie generală de la V. spre E., brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ. Vîrful săŭ, Chiuciuc-Suhat, are 50 m. Punct trigonometric de rangul al 3-lea. Poalele luĭ merg pănă lîngă lacul Babadag. Este acoperit cu livezĭ şi semănăturĭ.

Calabatina, *vale,* pe teritoriul satuluĭ Oneşti, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Calabux-Alia, un *picior* din muntele Clăbucul, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, care venea înainte de noua delimitare chiar pe graniţa spre Austro-Ungaria.

Calabux-Alia, *pîrîiaş,* în judeţul Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşinul, afluent de pe dreapta Caşinuluĭ şi care curge paralel cu pîr. Clăbucul. Confluenţa sa cu Caşinul este maĭ spre E. de a Clăbuculuĭ.

Calafatul, *comună urbană,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 85 1/2 kil. S.-V. de Craiova şi la 20 kil. la S. de Cetatea, situată pe costişea puţin cam înclinată spre Dunăre.

Se învecineşte la N. şi la V. cu Dunărea, care începe a uda această comună de la locul numit Cetăţuele, din raionul oraşuluĭ. La S. se învecineşte cu comunele Smîrdan şi Ciuperceni, de care se desparte prin moşiile Calafat, Comani şi Ciuperceni. La E. se mărgineşte cu com. Poiana şi Basarab, de care

Hosted by Google

e departe de 5 kil. In fața orașuluĭ Calafat, dincolo de Dunăre, se află Vidinul și satele Cerembec, Copanița și Smîrdan (în Bulgaria). In toate zilele circulă vapoare între Vidin și Calafat.

Terenul comuneĭ este înclinat de la E. la V., pe o pantă de 10 m. de la nivelul Dunăreĭ.

Comuna este udată de Dunăre în partea de N. și de V. Se găsește în comună o fîntînă numită Baba-Lupa făcută în memoria bătrînuluĭ Lupa, de către soția sa, care a fost omorît de Pasvantoglu.

Se spune că com. își trage numele de la corăbierii genovezi, carĭ găsiră aici pe la începutul secoluluĭ al XVII-lea, loc bun pentru călăfătirea saŭ smolirea vaselor plutitoare (calfater). Bătrînii, prin tradițiune, spun că un anume Mihail Calafat, om instruit în arta călăfătireĭ vaselor plutitoare (calfatage), a fondat această comună acum 900 de anĭ, adică între anii 1040 și 1042. Pănă la 1853 a fost comună rurală, cînd Domnitorul Barbu Știrbeiŭ a declarat-o de comună urbană.

Comuna Calafat se compune dintr'un singur tîrg, numit Calafat. E reședința sub-prefecturei plășeĭ și a judecătorieĭ de ocol.

Populațiunea Calafatuluĭ este următoarea: 1372 capĭ de familie, cu 5372 suflete, din carĭ: 2851 bărb. și 2521 fem. (1892).

După starea civilă, populațiunea se împarte în: neînsurațĭ 2834: bărbațĭ 1619, femeĭ 1215; însurați 2254: bărbați 1127, femeĭ 1127; văduvĭ 279: bărbați 3 și 2 femeĭ.

Știŭ carte 1350 bărbați și 470 femeĭ.

După naționalități, populațiunea Calafatuluĭ e de 3865 Romînĭ, 261 Grecĭ, 156 Sîrbĭ, 449 Bulgarĭ, 4 Rușĭ, 229 Germanĭ, 45 Ungurĭ, 2 Francezĭ, 4 Italienĭ, 9 Turcĭ și 348 de alte naționalitățĭ (Evreĭ).

După felul ocupațiuneĭ, populațiunea se împarte în: 644 agricultorĭ, 115 meseriașĭ, 62 industriașĭ, 125 comercianțĭ, 51 cu profesiuni libere, 120 muncitorĭ și 255 servitorĭ.

După ultima publicațiune oficială, comuna numără 796 contribuabilĭ și are un budget de 161355 leĭ la venitur și 125291 leĭ la cheltuelĭ.

După legea rurală din 1879, sunt 377 însurățeĭ.

Media nașterilor este de 250; a morților de 220.

Agricultorii, carĭ formează maioritatea populațiuneĭ, aŭ portul național, iar industriașii și comercianții poartă haine de oraș. Locuitorii înclină mult spre comerț. Starea lor materială este înfloritoare.

In comuna Calafat se află 3 bisericĭ, dintre care una numită biserica Mahalaua-din-Vale, începută la anul 1866 și terminată la 1872, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot paroh și 1 supranumerar cu 4 cîntărețĭ și 1 paracliser. A doua, numită Mahalaua-din-Deal s'a fondat între anii 1730—1740 și s'a reedificat la anul 1856; are hramul Sf. Nicolae, și e deservită de 1 preot paroh și 2 supranumerarĭ cu 3 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ, avînd 215 enoriașĭ; ambele sunt fondate de locuitorii comuneĭ. A treia este fondată de Hagi Panait Teodoru, la anul 1874 începută și la anul 1879 terminată; este întreținută de comunitatea elenă din localitate. Această biserică are hramul Izvorul-Tămăduireĭ. E deservită de cincĭ preoți și cincĭ cîntărețĭ; un preot și doĭ cîntărețĭ sunt aĭ comunității elene. Această biserică e una din cele maĭ frumoase din județ.

In Calafat se află două școlĭ primare de băeți și una de fete. Una din școalele de băeți funcționează de la anul 1861. Fiecare școală are 4 institutorĭ. Cea de băeți, înființată de curînd, are un singur institutor pentru singura clasă înființată pănă acum. Școlile de băeți aŭ fost frecuentate în anul școlar 1892-93 de 389 copiĭ, iar cea de fete de 216 copile.

Sunt în vîrstă de școală 450 băeți și 600 fete.

Suprafața teritoruluĭ comunal este de 1000 pog., saŭ 501 hectare 20 m. p.

Pămîntul arabil e de 1565 hect.; aparține locuitorilor comuneĭ.

Fînețe sunt 75 hect.; izlaz, 150 hect.; lac și teren sterp, 200 hect.; pădure (ostroave), 10 hectare și viĭ, 20 hectare.

Moșia de pe teritoriul comunal se numește Calafat și aparține bisericeĭ Sf. Ilie din Craiova. Inainte aparținea d-luĭ Rafael Hagiadi. Are o întindere de 1500 hectare și un venit de 80000 leĭ. Pe pămîntul arabil se seamănă: grîŭ, porumb, orz, ovăz, etc.

Viile, în întindere de 19 hect. aparțin locuitorilor.

In oraș sunt 5 cazane, în care se fabrică anual 40 hectolitri rachiŭ de tescovină.

Pe Dunăre sunt 3 morĭ de apă, iar în oraș 2 morĭ de aburĭ.

Se găsesc pe moșia Calafat 5 stîne, ce produc brînză ordinară.

In com. se lucrează funiĭ. Se află de asemenea și ateliere de tîmplărie și fierărie.

Se găsesc 373 meseriașĭ: croitorĭ, cizmarĭ, fierarĭ, tîmplarĭ, brutarĭ, rotarĭ, tăbăcarĭ, plăpămarĭ, etc.

Hosted by Google

In Calafat sunt 41 cîrciumĭ şi 11 băcănii; comercianţĭ sunt 215, dintre carĭ 140 străinĭ. Productele le transportă cu carul.

Comuna este străbătută de: calea fierată Craiova-Calafat; şoseaua naţională Craiova-Calafat-Severin; calea comunală ce duce la com. Ciuperceni; calea comunală ce duce la Băileşti trecînd prin Poiana, Tunari şi Seaca.

Calafatul fiind un oraş modern, stradele sunt regulate şi largĭ. Patru strade străbat oraşul cu direcţia de la Est la Vest carĭ luate de la Nord sunt cele următoare: Strada Craiova, Strada Cuza-Vodă, Strada Traian, Strada Mircea-Vodă, şi Strada Voltaire. In mijloc se ridică monumentul Independenţeĭ, situat pe partea cea maĭ înaltă a oraşuluĭ. 11 strade tae direcţiunea N.-S. Intre acesteą se numără bulevardul Ştirbeiŭ-Vodă, ce străbate oraşul drept prin centrul săŭ; Strada Elisabeta, care dă în Bulevardul Baba-Lupa ce duce la debarcader.

In unghiul format de aceste 2 din urmă strade se află grădina publică.

In Calafat îşĭ are reşedinţa compania I din regimentul 31.

Budgetul comuneĭ pe exerciţiul 1893—94 a fost la venitурĭ de leĭ 104506, fond ordinar şi 15390 prestaţiĭ.

Cheltuelile aŭ fost de 104020.50 fond ordinar şi 14960 prestaţiĭ.

Vite cornute sunt 700, oĭ 490 şi caĭ 128.

Calafatul este port pe malul stîng al Dunăreĭ, situat în faţa Vidinuluĭ. Are o staţiune de vapoare, o vamă şi o căpităniе de port. Are un biuroŭ vamal înfiinţat în Ianuarie 1860 şi care are şi o sucursală, Cetatea. Venitul biurouluĭ vamal a fost în ultimul an de leĭ 353175.

Are un biuroŭ poştal cu serviciŭ de poştă uşoară şi mesageriĭ şi un biuroŭ telegrafo-telefonic, cu serviciul complect. Venitul oficiuluĭ telegrafo-poştal pe 1896 a fost de 46538 leĭ şi anume: din telegref leĭ 16922 leĭ; din poştă 29542 leĭ; din telefon 74.25.

Pentru corespondenţa dintre Vidin şi Calafat circulă zilnic vapoare micĭ.

Notiţe istorice.—Aci, în anul 1790, Mavrogheni, Domnul Valahieĭ avu un rezbel cu Austriaciĭ.

La 1828, se dete aci o bătălie crîncenă între Ruşĭ şi Turcĭ.

In războiul de la 1854, Ahmet-Paşa, întărit aci cu 15000 de oameni, respinse lunĭ întregĭ asalturile Ruşilor comandaţĭ de Aurep.

In războiul Romîno-Ruso-Turc pentru independenţă, Calafatul a jucat un rol însemnat. Evenimentele principale întîmplate aci în timpul acestuĭ războiŭ sunt următoarele:

In toamna anuluĭ 1876 şi în cursul erneĭ, s'aŭ ridicat întăriрĭ trecătoare la Calafat. La 25 Aprilie 1877, Comandantul suprem ordonase trupelor din bat. 4 vînătorĭ, reg. 4 linie, escadroanelor din reg. I călăraşĭ, cîtor-va bateriĭ din reg. I artilerie şi din reg. 2 artilerie, să ocupe poziţiunĭ în împrejurimile acesteĭ localităţĭ. In ziua de 26 Aprilie, orele 2 p. m., Turciĭ, de şi ştiaŭ că în Calafat sunt trupe romîne, carĭ încă nu-şĭ detaşase oştile contra lor, deschid cu tunurile de piaţă, focul asupra oraşuluĭ Calafat. Se ridică la baterie drapelul romîn sub ordinele maioruluĭ C. Popescu şi se aşteaptă a se trage 7 loviturĭ, din carĭ se constată, saŭ maĭ bine zis se dovedeşte agresiunea luată de Turcĭ contra noastră. La a 7-a lovitură, tunariĭ Romînĭ din bateria Ştefan-cel-Mare, răspund provocăreĭ tunarilor turceştĭ. Primele obuze turceştĭ aŭ lovit vama, cazarma şi cîte-va case private din Calafat. Obuzele romîne iaŭ maĭ întîiŭ de ţintă niştе vase turceştĭ aflate în portul Vidinuluĭ, apoĭ cetatea şi edificiile importante din Vidin. La primul obuz căzut, Domnul Carol salută, descoperindu-se. Lupta a ţinut pănă la orele 2 1/4, cînd Turciĭ ceĭ dintîiŭ încetează focul.

In urma decizieĭ obţinută după venirea comandantuluĭ suprem, Domnul Carol, porni la 27 Iunie la cuartierul general al armateĭ sale (Poiana), lăsînd ordinele pentru întărirea Calafatuluĭ cu o incintă. Acum forţele romîne eraŭ cu totul schimbate de acelea de maĭ înainte, cînd campania abia se începuse. Lucrările de fortificare în jurul Calafatuluĭ aduceaŭ o mare laudă oficerilor romînĭ şi constaŭ din următoarele întăriрĭ: bateria Carol, Elisaveta, Mircea, Ştefan-cel-Mare, Mihaiŭ-Viteazul, Independenţa No. 1, No. 2 şi No. 3. Ele se văd şi astăzĭ. In a doua linie a acestor lucrărĭ se văd urmele linieĭ a doua, construită din desfundarea şanţurilor ce în războaiele anterioare serveaŭ de întăriрĭ.

De la începutul campanieĭ din 1877—78, Calafatul a jucat un rol important atît din punctul de vedere tactic cît şi strategic. Luarea Vidinuluĭ este datorit, în mare parte, poziţiuneĭ avantagioase şi dominante ale întăririlor construite în împrejurimile acestuĭ oraş.

Calafatul este înconjurat cu şanţurĭ, iar din distanţă în distanţă se văd măguri făcute de

Hosted by Google

Turcĭ cu ocazia războiuluĭ ce aŭ avut cu Ruşiĭ şi Austriacĭĭ.

In apropierea Calafatuluĭ se văd urmele cetăţeĭ Ratiaria, capitala Dacieĭ-Ripense.

Calafat, *staţie* de drum de fier, jud. Dolj, pl. Cîmpul, comuna Calafat, pe linia Craiova-Calafat, pusă în circulaţie la 1 Decembrie 1895. Situată la 9.9 kil. de Golenţi, staţie finală. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 68340 leĭ, 70 banĭ.

Calafat, *insulă*, în Dunăre, situată în dreptul Calafatuluĭ, jud. Dolj. Este cea maĭ mare din cele 3 aşezate în dreptul aceluĭ oraş. Este lungă de aproape 3 kil. şi largă aproximativ de 300 metri.

In dreptul acesteĭ insule, Dunărea se împarte în două braţe neegale, din care cel maĭ mare trece între insulă şi Vidin, avînd o lărgime de 1100 metri. Amîndouă aceste braţe sunt navigabile cînd Dunărea vine mare.

De la 1877 încoace, insula se numeşte Independenţa, de la rolul însemnat ce a jucat în războiul Ruso-Turc. Intr'însa este un şanţ ce s'a săpat pentru adăpostul artilerieĭ, iar pe ţărmul stîng s'aŭ construit bateriile: Independenţa şi Renaşterea, destinate a bombarda Vidinul.

Calaigi, *sat*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, căt. comuneĭ Ghiuvegea, situat în partea meridională a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 3 1/2 kil. spre S. de căt. de reşedinţă, Ghiuvegea. Este aşezat în valea Calaigi, fiind închis la Nord-Vest de dealul Macmora-Bair cu vîrful săŭ Calaigi-Tepe, care are 168 m., la Vest de dealul Siran-Culac-Bair şi la Sud de pădurea Chereslic-Orman.

Populaţiunea sa este compusă din treĭ elemente: Romîn, Bulgar şi Turcĭ, acesta dominînd.

Drumul comunal, care vine de la Ghiuvegea, trece prin Para-Chioi, apoĭ prin centrul satuluĭ şi se duce la Regeb-Cuiusu. Un alt drum vine din satul Cranova (Bulgaria) şi intră în sat pe la partea sa de Sud.

Calaigi, *vale*, în judeţul Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Ciamurli-d.-s., şi Beidaut. Se desface, sub numele de valea Dolojan, din poalele sudice ale dealuluĭ Ceamurli, se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la N. spre S., curge printre dealurile Dolojan, Sarî-Meşelic şi Durale, taie drumul comunal Eschibaba-Beidaut, şi, după ce a brăzdat partea nordică a plăşeĭ şi pe cea apusană a comunelor, merge de se varsă, după un curs de 7 kil., în pîrîul Beidaut, pe malul stîng, ceva maĭ sus de satul Beidaut; la vărsare, malurile eĭ sunt înalte şi stîncoase.

Calaigi, *vîrf* însemnat de deal, în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Para-Chioi, situat în partea centrală a plăşeĭ şi cea S.-E. a comuneĭ. Este cel maĭ înalt vîrf al dealuluĭ Baş-Punar-Sîrtî; are o înălţime de 196 metri; punct strategic important, dominînd satul Para-Chioi, văile Cuiugiuc-Culac, Babuci-Culac, drumul judeţean Ghiuvegea-Dobromir, drumurile com. Calaigi-Caranlîc, Para-Chioi-Caranlîc. Este acoperit cu fîneţe şi păşunĭ, iar pe la poale cu semănăturĭ.

Calaigi, *deal*, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Hairan-Chioi şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Schender. Se desface din dealul Hairan-Chioi; se întinde spre E., într'o direcţie generală de la V. spre E., printre valea Demircea şi adiacenta eĭ valea Calaigi; are 193 m.; e acoperit cu pădurĭ şi tufişurĭ.

Calaigi, *vîrf* de deal, în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, com. Hairan-Chioi, căt. Sevendic, în partea sudică a plăşeĭ, cea vestică a comuneĭ de S.-V. a cătunuluĭ. Se află pe muchea dealuluĭ Calaigi. E vîrf înalt şi însemnat, de 195 m., pe hotarul spre Dobrogea bulgărească, şi domină valea Calaigi. Este acoperit cu fîneţe. E punct strategic important.

Calaigi, *pichet* romînesc, pe hotarul spre Dobrogea bulgărească, jud. Constanţa, la poalele vîrfuluĭ Calaigi, lîngă un cimintir turcesc. Poartă No. 21.

Calaigi, *vale*, cu malurile înalte, pietroase şi stîncoase, acoperite cu pădurĭ, avînd şi poziţiunĭ frumoase de văzut, însă impracticabile aproape pentru mers, în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, com. Hairan-Chioi, căt. Hairan-Chioi, de care nu e departe, spre N. Nu are apă. Se deschide în valea Demircea, pe stînga.

Calangi, *căt.*, în pl. Borcea, pe cîmpul Bărăgan, teritoriul com. Călăraşi-Vechĭ, jud. Ialomiţa.

Calapărul-de-Jos, *com. rur.*, din jud. Gorj, pl. Jiuluĭ, în partea de N. a com. Stolojani, situată pe valea Jilţuluĭ şi lîngă lanţul de înălţimĭ numit Frasinul-d.-j. Un singur sat formează comuna.

Are o suprafaţă de 965 hect.,

Hosted by Google

din carĭ 150 hect. pădure, și 450 hect. loc de cultură, fînețe și pășune, proprietate a d-luĭ Alecu Calotescu, iar 267 hect., din carĭ 18 hect. viĭ și 80 hect. livezĭ de pruni, sunt ale locuitorilor.

Are o populație de 86 familiĭ, din carĭ 2 familiĭ Țigani, cu 306 suflete.

Locuitoriĭ posedă 18 pluguri, 35 care cu boĭ, 3 căruțe cu caĭ, 235 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 156 oĭ, 89 rîmătorĭ și 5 stupĭ de albine.

Venitul comuneĭ este de leĭ 663, banĭ 80, iar cheltuelile de leĭ 562, banĭ 50.

Apa pîrîuluĭ Jilțul-Mic străbate com. în lung.

Prin ea trece șoseaua comunală ce vine din spre N. și o leagă în acea parte cu com. Calapărul-d.-s., iar la S. cu com. Stolojani.

In comună se află un făcău pe pîrîul Jilțul, cu 2 alergătorĭ; 1 puț și 4 fîntînĭ.

Are o primărie, 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1710, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Calapărul-de-Sus, *com. rur.*, din pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, situată pe loc șes și lîngă lanțul de înălțimĭ numit Frasinul-d.-s. și în partea despre N. a com. Calapărul-d.-j. Se compune din cătunele Calapărul-d.-s., Scorușul și Baniul. Are o suprafață de 631 hect., din carĭ 44 pădure, 343 hect. loc de cultură, fînețe și pășune, ale proprietățiĭ, iar 224 hect. ale locuitorilor; sunt, dintr'acestea 8 hect., viĭ și 20 hect. pășune.

Are o populație de 121 familiĭ, cu 449 suflete, din care 111 contribuabilĭ, toțĭ Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor. Locuitoriĭ posedă 22 pluguri, 43 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 260 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 476 oĭ, 114 rîmătorĭ și 10 stupĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 616, banĭ 95, iar cheltuelile de leĭ 596, banĭ 95.

Comuna este udată de apa Jilțul-Mic, care se varsă în Jiŭ, și pe care are 1 moară cu 1 alergător. Are 10 puțurĭ și 8 fîntînĭ.

Aci este primăria și o școală primară, frecuentată de 20 elevĭ și 1 elevă, din 32 înscrișĭ.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 3 cîntărețĭ.

Calapărul-de-Sus, *cătun.* de reședință al comuneĭ cu același nume, jud. Gorj. Are o suprafață de 554 hect., din care 40 hect. pădure, și 407 hect. loc de cultură, fîneață și pășune, 2 hect. viĭ, 5 hect. livezĭ de pruni, aparținînd parte proprietarilor, parte locuitorilor.

Are o populație de 42 familiĭ, 101 suflete, din carĭ 44 contribuabilĭ, toțĭ Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor. Locuitoriĭ posedă 10 pluguri, 18 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 92 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 100 oĭ și 66 rîmătorĭ.

Apele și căile de comunicație sunt pîrîul Jilțul-Mic, care se varsă în Jiĭ și șoseaua comunală care trece prin comună și o leagă la N. cu com. Borăscul, iar la S. cu com. Calapărul-d.-j.

In cătun se găsește 1 moară cu o alergătoare pe pîrîul Jilțuluĭ; 5 puțurĭ și 4 fîntînĭ.

Are o primărie și o școală frecuentată de 21 elevĭ.

In sat e o bis. de zid făcută de răposatul I. Cîrjeŭ la anul 1870, deservită de 1 preot și 3 cîntărețĭ.

Calapodești, *numire*, ce o dă poporul *satuluĭ* Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Calburgina, *deal,* în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Oltina și Beilicul. Se desface din dealul Macuc, se întinde spre E., într'o direcțiune generală de la V. spre E., pănă în lacul Mîrleanul, căruia îĭ face malul vestic înalt și rîpos; ramificațiile sale sudice se opresc în Valea-Beiliculuĭ; brăzdează partea N. a plășeĭ și a comunelor. Are o înălțime de 126 m.; e acoperit cu întinse fînețe și semănăturĭ și este întretăiat de două drumurĭ vecinale ce duc de la Oltina la Beilic și la Mîrleanu.

Calburgina, *vîrf de deal,* aflîndu-se pe muchea dealuluĭ cu același nume, jud. Constanța, în N. plășeĭ Silistra-Nouă, și pe hotarul dintre comunele Beilicul și Oltina, la 3 kil. spre N.-V. de cea d'întîiŭ. Are o înălțime de 126 m., dominînd apele Dunăreĭ ce se află la 1 ½ kil. spre N., cele două drumurĭ comunale Oltina-Beilicul, satul Beilicul, și iezerul Mîrleanul, aflător la 2 kil. spre E.; e și un punct strategic însemnat. Este acoperit cu verdeață.

Calda, *pîrîŭ*, izvorește din partea de N.-V. a com. Tătărani, pl. Crivina, jud. Prahova, se întîlnește cu pîrîul Recelea și împreună formează pîrîul Recelea-Caldă. După ce udă com., face mai multe cotiturĭ și apoĭ se varsă în rîul Leautul.

Locuitoriĭ aŭ numit-o Calda, pentru-că mai tot-de-a-una e căldișoară. Iarna nu îngheață, orĭ cît ar fi de frig.

Calde (Vinele-), *pădure,* în comuna Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ,

Hosted by Google

străbătută de un izvor sulfuros cu apă caldă.

Caldeşiul, *iezer,* jud. Brăila, pe țărmul stîng al Dunăreĭ-Vapoarelor, din com. Berteşti-d.-s. Comunică cu pîrîul Gîrluța.

Cale (Poiana-din-). (V. Poiana-din-Cale, jud. Buzău).

Cale-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Atmagea. Se desface din dealul Sacar-Bair; se întinde spre V., avînd o direcție generală de la S.-E. spre N.-V.; intră în pl. Măcinul, pe teritoriul cătunuluĭ Homurlar (al comuneĭ Cîrjelarĭ), brăzdînd partea vestică a plășeĭ Babadag și a comuneĭ Atmagea și pe cea estică a plășeĭ Măcin și a comuneĭ Cîrjelarĭ. Se prelungește spre N., cu dealul Ciubucluc-Bair și spre S. cu dealul Hagi-Tepe. Are o înălțime de 380 m. La poalele luĭ vestice, pe valea Homurlar, este așezat satul Homurlar. Este acoperit numaĭ cu păduri întinse de stejarĭ.

Cale-Bair (Dealul-cu-Cetate), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Casap-Chioi. Este o prelungire de S.-E. a dealuluĭ Acic-Suat. Situat în partea estică a plășeĭ și a comuneĭ. Poalele sale sunt scăldate de balta Zmeica. Are 31 m. înălțime, dominînd insula Curt-Bei, așezată în fața luĭ spre E. S'a numit așa din pricina rămășițelor de cetate romană, care trebue să fi fost un avant-post al cetățeĭ Istropolis (ruinele lîngă Cara-Harman, Constanța), dărămată de vre-o invaziune și din care azĭ n'a rămas maĭ nimic.

Cale-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, situat în partea sudică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, chiar lîngă Satul-Noŭ, spre E., la întîlnirea văilor Cerna cu Iaila. Este izolat oare-cum, și e de natură stîncoasă. Pe muche are o movilă naturală de 55 m., acoperită cu verdeață. Este punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra comuneĭ Satul-Noŭ, asupra văilor Cerna și Iaila, asupra drumuluĭ județean Măcin-Ostrov și asupra drumurilor comunale Satul-Noŭ, Picineaga, Iaila, Cerna și Turcoaia. El face ca malurile văeĭ Cerna să fie înalte și rîpoase.

Calea-Hotinuluĭ, *drumul* de la Rădăuți, din jud. Dorohoiŭ, către tîrgușorul Ștefănești, din județul Botoșani. Purta din vechime această numire, căcĭ era calea pe Prut în sus la cetatea Hotinul.

Calea-luĭ-Muşat, *braț* (prival), în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, teritoriul comuneĭ Chioara, jud. Ialomița.

Calea-Mare, *deal,* jud. Suceava, parte cultivabil și parte cu pădure, în comuna Brădățelul, pe creasta căruia trece drumul ce leagă satul Rotopănești cu Lămășeni și Cornul-Lunceĭ.

Calea-Pietroasă, *loc izolat,* unde Valea-Mare se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, după ce udă com. Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, județul Muscel.

Calea-Roţeĭ, *platoŭ,* ce se întinde în partea de E. a satuluĭ Lipova Mănăstireĭ, comuna Doagele, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Calea-Salineĭ, *drum,* com. Bughiile, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Calestrul. (V. Prisăcani, pădure, jud. Iași).

Calfa, *com. rur.,* jud. Constanța, pl. Hîrșova, situată în partea septentrională a județuluĭ, la 91 kil. spre N.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea de N. a plășeĭ, la 40 kil. spre N.-E. de orășelul Hîrșova, reședința eĭ, pe pîrîul Calfa saŭ Saraiul.

Se mărginește la N. cu comunele Topologul și Urumbeĭ; la E. cu com. Casimcea, jud. Tulcea; la S. cu com. Saraiul; la N. cu comunele Dăeni și Gîrliciul.

Relieful soluluĭ este accidentat de dealurĭ pietroase și stîncoase. Culmile Calfa și Dulgherul o brăzdează la Est, iar Carapelit la Vest. Principalele dealurĭ sunt: Ceemșicu-Bair (223 m.) la N., Hagicapar-Tepe (199 m.) la N.-V., Mișelic-Bair (189 m.) la N.-E., Hagiomer-Bair (281 m.), Ceauș-Chioi-Bair (304 m.), Turbancea-Bair I (287 m.) și dealul Turbancea II (227 m.) la E., dealul Dulgherul I (252 m.) și Dulgherul al II-lea (168 m.) la S., dealul Carapelit-Bair (173 m.) la S.-V., dealurile Ermelichi (170 m.), Carateful (193 m.), și Nămolești (145 m.), la Vest.

Aceste dealurĭ sunt înalte și stîncoase maĭ pretutindenĭ. Sunt acoperite cu cîte-va păduri, ca Tăușan-Orman, pe dealul Hagi-Omer, cu tufărișurĭ, fînețe și frumoase semănăturĭ. Văile formate de ele sunt rîpoase și prăpăstioase. Movilele sunt numeroase (28 importante), servind ca puncte de orientare și observație. Toate sunt artificiale. Printre ele distingem: Movila-luĭ-Ahmed (223 m.) la N.,

Hosted by Google

Chitu (193 m.) la V., Turbancea (252 m.) la S.-E., Sulugeac-Tepe (216 m.), Buiuc-Osenbei-Tepe (243 m.), Beorlegee-Tepe (302 m.), Haidar-Tepe (193 m.), Hagli-Taşlîc (210 m.), Mahometcea-Iol (163 m.), toate răspîndite prin interiorul comuneĭ, pe muchiile dealurilor Sulugeac-Bair (212 m.), Curu-Bair (298 m.), Haidar-Bair (195 m.), Mahometcea-Bair (215 m.), acoperite numaĭ cu fînețe.

Hidrografia este reprezentată prin șase pîraie și cîte-va micĭ văĭ puțin însemnate. Pîraiele sunt: Sara, care vine din dealul Cherchenez-Bair, sub numele de Ceșme-Culac, se continuă sub numele de: Topolog-Derea, Calfa, Chioi-Dere, Haidar, Balgiul și în fine sub cel de Saraiŭ, vărsîndu-se în lacul Hazarlîc-Ghiol. El udă partea centrală a com., trecînd prin satele Calfa, Ramazan-Chioi, Rahman și Haidar. Malurile sale sunt pănă la Rahman înalte și stîncoase, iar de aci puțin ridicate. Cele-l-alte 5 pîraie o udă prin partea centrală și sunt toate afluente pe stînga ale pîrîuluĭ Saraiul. Ele sunt: Sulugeac-Dere la N.-E.; Haidar-Dere și Capadin-Dere prin centru; pîrîul Mohametcea, numit și Dulgher-Ceair la S.; toate sunt cu maluri înalte și stîncoase. Văile sunt neînsemnate, în general puține largi, cu maluri înalte, neavînd apă de cît toamna în timpul ploilor și primă-vara după topirea zăpezilor. Principale sunt: Curugea-Ceair la N.-E.; Ramazan-Ceair și Rahman-Culac spre V.; toate adiacente ale pîrîuluĭ Saraiul, cel d'întîiŭ pe stînga, cele-l-alte pe dr.; Valea-Stancii, la N.-V., deschizîndu-se în Valea-Mezetuluĭ.

Clima com. este aceea a platouluĭ dobrogean în genere, cu verĭ călduroase, ernĭ aspre. Vîntul dominant e cel de N.-E.; ploĭ sunt puține.

Suprafața com. în total este de 14064 hect., din carĭ 87 hect. ocupate de vetrele celor șase sate carĭ o formează. Restul de 13977 hect. este împărțit între locuitorĭ carĭ aŭ 11487 hect. și statul cu propietariĭ, carĭ aŭ 2490 hect.

Cătunele, carĭ compun com., sunt șase și anume: Calfa, reședința, în partea nordică, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Calfa saŭ Saraiul. Ramazan-Chioi, în partea centrală, la 4 kil. spre S.-V. de reședință, tot pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Saraiul. Rahman, spre V., la 6 1/2 kil. spre S.-V. de reședință, pe malul drept al pîrîuluĭ Saraiul. Haidar spre S., la 9 kil. spre S.-V. de reședință, pe pîrîul Saraiul. Mahometcea, tot spre S., la 12 kil. spre S.-V. de reședință, pe malul drept al pîrîuluĭ Mahometcea. Curugea tot spre S., la 12 1/2 kil. spre S. de reședință, pe malul stîng al pîrîuluĭ Mahometcia, aproape de izvorul săŭ.

Populația este în maioritate Romînă și Bulgară; sunt și puținĭ Turcĭ. Se urcă la 502 fam., cu 1811 membri, decĭ în total sunt 2313 sufl., repartizațĭ după cum urmează:

După sex: bărbațĭ 1185, femeĭ 1128.

După starea civilă: necăsătoriți 1322, căsătoriți 918, văduvĭ 73.

După instrucție: știŭ carte 356, nu știŭ 1957.

După protecție: cetățenĭ romînĭ 2295, supușĭ străinĭ 18.

După religie: ortodoxĭ 2217, mahometanĭ 96.

După ocupațiune: agricultorĭ 467, comercianțĭ 6, altele 34.

Contribuabilĭ sunt 479.

După avere: împroprietăriți 507, neîmproprietăriți 23.

In comună sunt treĭ biserici: una în cătunul Calfa, cu hramul Sf. Dumitru; a 2-a în cătunul Curugea, cu hramul Sf. Voevozĭ; a 3-a în cătunul Rahman, cu hramul Sf. Nicolae. Cîte trele, sunt zidite de locuitorĭ; aŭ cîte 10 hect. pămînt; sunt deservite de cîte 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser. Maĭ este și o geamie în cătunul Mahometcea, cu 1 hoge.

In com. sunt 3 școale mixte rurale, cîte una în cătunele Calfa, Curugea și Rahman, întreținute de locuitorĭ și avînd cîte 10 hect. pămînt de la stat, cu cîte un învățător și cu 115 elevĭ înscrișĭ, 69 băeți, 46 fete.

Cele 14064 hect. ale comuneĭ se divid astfel: 97 hect. teren neproductiv, 87 hect. ocupate de vetrele satelor, 10 hect. bălți, mlaștinĭ, etc.; 13967 hect. teren productiv, din carĭ: 11917 hect. teren cultivabil, din care 116 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ, 10801 hect. ale locuitorilor; 200 hect. teren necultivat, 200 hect. ale locuitorilor; 265 hect. teren cu izlaz, din care 24 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ, 241 hect. ale locuitorilor; 4 hect. teren cu viĭ, din care 4 hect. ale locuitorilor; 241 hect. teren cu păduri, din care 241 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ.

Ocupațiunile locuitorilor sunt: agricultura și creșterea vitelor. Eĭ aŭ: 368 pluguri, (188 cu boĭ și 180 cu caĭ), 386 care și căruțe (41 cu boĭ și 345 cu caĭ), 6 mașinĭ de secerat, 3 mașinĭ de bătut porumb, 251 grape de fier, și 5 mașinĭ de vînturat. Numărul vitelor este de 12270 capete, din carĭ 806 caĭ, 1454 boĭ, 3 bivolĭ, 20 asinĭ, 9345 oĭ, 213 capre și 432 porcĭ.

In comună sunt: 1 baltă, 8 poduri stătătoare, 84 puțuri, 7 morĭ de apă și 2 de vînt.

Hosted by Google

Comerciul este destul de activ şi se face de către 12 comercianţi (toţi cîrciumari) pe şoseaua judeţeană Babadag-Hîrşova, prin gara Cernavoda (64 kil. spre S.-V.) şi constă în import de maşinĭ agricole, manufacturĭ, băuturĭ, şi în export de vite (oĭ) cu produsele lor (brînzeturĭ, lînă, pieĭ) şi cereale (grîŭ, orz, secară).

Budgetul acesteĭ comune este de leĭ 10311 la venitурĭ şi de leĭ 4877 la cheltuelĭ.

Căile de comunicaţie sunt numaĭ nişte drumurĭ vecinale comunale, în cea maĭ mare parte răŭ întreţinute, brăzdînd teritoriul comuneĭ, urmînd cele 6 sate între ele şi cu cele învecinate, ca: Hagi-Omer, Ciauş-Chioi, Casimcea, Dulgherul, Carapelit, Dăeni, Făgăraşul, Doerani, Topologul, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, spre E. la 3 kil., spre S.-E. de cătunul Calfa, se văd ruinele satuluĭ Osen-Bei, azĭ Silişte, lîngă movila Buiuc-Osen-Bei-Tepe, distrus în urma unuĭ incendiŭ din timpul războiuluĭ Crimeeĭ. Locuitoriĭ s'aŭ refugiat în Calfa.

Calfa, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Calfa, situat în partea N.-E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe Valea Chior-Dere şi pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Rahman, închis fiind între dealurile Ceemişicu-Bair şi Sulugeac-Bair şi dominat fiind de Movila-luĭ-Ahmet (223 m.) şi movila Sulugeac-Tepe (216 m.)

Suprafaţa sa este de 2687 hect., dintre care 16 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ.

Populaţiunea este de 105 familiĭ, cu 508 locuitorĭ, ocupîndu-se maĭ ales cu agricultura. Pămîntul produce grîŭ în cantitate destul de mare. Drumurĭ comunale vin de la Rahman, Făgăraşul-Noŭ, Orumbeĭ, Topolog, Doerani, Hagi-Omer (Tulcea) şi Mahometcea.

Calfa-Chioi, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, cătunul com. Cara-Omer, situat în partea S.-V. a plăşeĭ şi a com., la 10 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Cara-Omer şi la 1 kil. spre N. de satul Mamuzlî. Este aşezat în valea Calfa-Chioi, fiind închis în partea răsăriteană de dealul Mezarlîc-Bair.

Suprafaţa sa este de 970 hect., dintre carĭ 10 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ cu 40 de case.

Populaţiunea sa, compusă maĭ ales din Turcĭ, este de 124 familiĭ, cu 350 suflete, ocupîndu-se cu agricultura. Pămîntul produce maĭ ales orz şi meiŭ; grîul şi porumbul vin în a doua linie. Din Calfa-Chioi pleacă drumurĭ comunale în toate direcţiunile şi pe la toate satele învecinătoare: la Docuzaci, la Mamuzlî, la Alibi-Chioi, la Bairam-Dede, la Cial-Margea şi la Demircea.

E punct militar, la o înălţime de 187.80 metri d'asupra niveluluĭ măriĭ.

Calfa-Chioi, *vale,* jud. Constanţa, în pl. Hîrşova, pe teritoriul com. Calfa. Este un alt nume al pîrîuluĭ Saraiul, nume ce-l poartă de la confluenţa pîraielor Topologul, cu Hagi-Omer, şi pănă la confluenţa luĭ cu pîrîul Sulugeac-Dere. Sub acest nume udă partea N. a plăşeĭ şi pe cea estică a comuneĭ. Are în general malurile apropiate, înalte, rîpoase şi p'alocurea pietroase. Intr'însa este aşezat şi satul Calfa. Dealurile carĭ o încadrează sunt: Ceemţic-Bair la V. şi Sulugeac-Bair la E. Printr'însa merge drumul judeţean ce duce de la Babadag la Hîrşova.

Calfa-Chioi, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rurale Cara-Omer, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Calfa-Chioi. Este un alt nume dat văeĭ Cerchez-Chioi Sarapcea. Se întinde de la N. la S., pe la Vestul dealuluĭ Mezarlîc-Bair; trece prin satele Calfa-Chioi şi Mamuzlî. Este situată în partea S.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ.

Calfa-Dere, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul com. Mamut-Cuiusu şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Idres-Cuiusu. E situată în partea V. a cătunuluĭ, cea S. a com. şi cea centrală a plăşeĭ. Se desface din apropierea movileĭ Idriţa; se îndreaptă către N.; merge printre dealul Merea-Bair-Cara-Iuiuc pe de o parte, şi dealul Caramancea pe de altă parte şi apoĭ dă naştere mareĭ văĭ Caramancea. Este străbătută de drumul com. Idres-Cuiusu-Molceova.

Cali-George, *insulă,* de mică întindere, în Dunăre, jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Satul-Noŭ. Are formă lunguiaţă, ca acea a unuĭ corn, o lungime de 600 metri şi o lăţime de 50 metri, o întindere totală de 15 hect. Este apropiată de ţărmul dobrogean, de care e despărţit printr'un braţ larg de 22 metri şi adînc de 4 metri, decĭ impracticabil. Este acoperită cu pietriş şi nisip, şi e puţin înaltă, aşa că une-orĭ Dunărea viind mare, o acoperă cu totul. Este improductivă.

Calia, *ostrov,* jud. Brăila, situat

Hosted by Google

între Dunărea-Vapoarelor și Lata (Dunăre), la N. de ostrovul Popa și la S.-E. de ostrovul Minoaia.

Calica. (Vezĭ Filești, *sat,* județul Covurluiŭ).

Calica, *sat,* în jud. Tulcea, plasa Tulcea, cătunul comuneĭ Sari-Ghiol, situat în partea estică a plășeĭ, la 14 kil. spre S.-V. de com. urbană Mahmudia, reședința plășeĭ și în partea meridională a com., la 2 kil., spre S., de cătunul de reședință, Sari-Ghiol, la poalele vestice ale dealuluĭ Calica și nu departe de lacul Agi-Ghiol. Numele săŭ ar veni de la numele cel vechiŭ, Suaclia, după numele unuĭ sătișor din apropiere, ce s'a distrus de demult. Hotarul săŭ, începînd de pe malul estic al laculuĭ Agi-Ghiol, se îndreaptă spre E., pănă lîngă satul Calica; trece printre el și satul Sari-Ghiol, formînd o mică frîntură; urcă dealul Calica, pe care îl pogoară pentru a se opri la poalele dealuluĭ Cairacile; o ia apoĭ spre miază-zi, pe la V. de satul Caraibil; intră în lacul Razelm, oprindu-se nu departe de gura Dunăvețuluĭ, de unde puțin se îndreaptă spre S.-V.; apoĭ se urcă spre N., pe la V. de insula Popina, ce ține de el; urmînd apoĭ în spre N.-V. malul oriental al laculuĭ Agi-Ghiol, se termină de unde am plecat. Se mărginește la N. cu cătunul Sari-Ghiol, la V. cu com. Agi-Ghiol, la S. cu lacul Razelm, la E. cu cătunul Caraibil, al com. Sarinasuf. Fiind sat de cîmp, n'are de cît un deal, dealul Calica (82 m.) în partea N., deal pietros. In lacul Razelm este insula Popina, în care o ridicătură are o înălțime de 48 m. Pîrîul Sari-Ghiol, saŭ Valea-Nucarilor, o udă prin mijloc, trecînd și prin centrul satuluĭ. Intinsul lac Razelm o udă la S.; aparține satuluĭ o parte din lac în întindere de cam 3000 hect., la V. lacul Agi-Ghiol. Prin interiorul satuluĭ se întinde lacul Calica, ce comunică cu lacurile Razelm și Agi-Ghiol. Clima este sănătoasă; ploĭ sunt puține; vîntul de N. predomină. Intinderea totală este de 1923 hect., din care 8 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 7 hect. ale statuluĭ, și 1908 hect. ale locuitorilor.

Populațiunea este compusă din Romînĭ, Bulgarĭ, Rușĭ, Lipovenĭ și Evreĭ. Sunt 197 fam., cu 882 suflete. Romînĭ: 185 familiĭ, cu 829 sufl.; Bulgarĭ: 1 fam. cu 6 sufl.; Rușĭ: 10 fam. cu 43 sufl.; 1 fam. evreiască cu 4 sufl. Are o școală, fondată, în 1880, de locuitorĭ, cu 10 hect. pămînt, cu 1 învățătoare, 39 copiĭ înscrișĭ. Este o biserică, nu tocmaĭ în bună stare, zidită de locuitorĭ în 1814, cu hramul Aducerea-Moaștelor-Sf.-Nicolae, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. Calitatea pămîntuluĭ e bună. 1800 hect. sunt loc arabil, 123 hect. izlaz.

Locuitoriĭ aŭ 80 pluguri; 700 capete de vite; 8 morĭ de vînt. Comerțul e neînsemnat. Veniturile sunt de 6200 leĭ, cheltuelile de 5623 leĭ. Contribuabilĭ sunt 153. Căĭ de comunicație sunt drumurile comunale spre com. Sari-Ghiol, Beș-Tepe, Mahmudia, Agi-Ghiol-Caraibil. Comuna e vechiă, fondată de Romînĭ din Basarabia. A fost expusă dese-orĭ prădăciunilor Turcilor și Cerchezilor.

Calica, *baltă,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Sari-Ghiol (și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Calica, de la care și-a luat și numele). E situată în partea sudică a plășeĭ și a comuneĭ. Este o parte dintr'un lung lac cu apă sărată, ce face parte din lacul Razelm, dar care e separată prin o lungă fășie de stuf. Conține mulțĭ peștĭ, ce se consumă în Calica.

Calica, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Sari-Ghiol (și anume pe acela al ambelor sale cătune, Sari-Ghiol și Calica). Se desface din prelungirile vestice ale pietrosuluĭ deal, Cairacile; se întinde spre S., avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., în formă de arc. Brăzdează partea sudică a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ. Ramificațiile sale sudice se scaldă în apele lacurilor Calica și Iarinasuf, prelungirĭ ale Razelmuluĭ. Este acoperit cu o mulțime de movile, unele naturale, altele făcute de oamenĭ, toate acoperite cu verdeață, variind între 30—118 m., dintre carĭ Tăușan-Tepe este cea maĭ înaltă (118 m.) și punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea. Dealul este întretăiat de drumurile comunale Sari-Ghiol-Beș-Tepe-Caraibil-Sarinasuf-Calica. Este acoperit cu semănăturĭ și livezĭ.

Caliciul, *mahala,* în pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți; ține de com. rur. Florești.

Calicul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul comuneĭ Lacul-luĭ-Băban, așezat în partea de E. a comuneĭ. Intindera și populația sunt socotite în cătunul Gura-Caliței, al com. Lacul-luĭ-Băban.

Calicul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, cătunul comuneĭ Cotești, reședința plășeĭ. Este așezat în

Hosted by Google

partea de V. a comunei, la 7 kil. spre V. de cătunul de reședință, Cotești, pe pîrîul Valea-Dîlgovul. Are o întindere cam de 60 hect. Are o populațiune de 20 fam., cu 70 suflete; 11 contrib.; toți Romînĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Califanți, *deal,* în jud. Gorj, comuna Urdari-d.-s., din pl. Jiuluĭ. Merge d'alungul comuneĭ și se termină spre S.-V., între hotare, la cătunul Artanul. Pe acest deal se află pădure.

California, *cătun* (tîrlă), în plasa Ialomița-Balta, com. Frățilești, jud. Ialomița, situat pe moșia statuluĭ Ghizdărești.

Calinova, *punct trigonometric* de observație, de rangul al 3-lea, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Orman, pe malul drept al brațuluĭ Sf. Gheorghe, în partea vestică a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ. Are o înălțime de 6.7 m., dominînd asupra brațuluĭ Sf. Gheorghe, precum și asupra drumuluĭ comunal Mahmudia-Sf. Gheorghe (Cadîrlez).

Calistra, *pîrîŭ,* în județul Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comunelor rurale Greci și Turcoaia. Își ia naștere din poalele nordice ale dealuluĭ Daiaman-Bair; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N.-V., printre dealurile Almalia, Secarul, Coșlugul și Piatra-Marieĭ, la dreapta, și dealurile Megina, Piatra-Ascuțită și Piatra-Rîioasă, la stînga. Poartă, pănă ese afară din pădurile cu carĭ sunt acoperite aceste dealurĭ, numele de Lunca-Plopilor, iar de aci încolo numele de Apa-Calistrieĭ. Ceva maĭ spre V. de satul Greci, se îndreaptă spre S.-V., taie șoseaua județeană Măcin-Ostrovul-Babadag, pe la poalele movileĭ Piatra-Rîioasă și se varsă, după un curs de vre-o 8 kil., în balta Iglița. Brăzdează partea centrală a plășeĭ, cea sudică a com. Greci și cea nordică a comuneĭ Turcoaia. Ca afluenți primește pe dreapta văile: Crucelari, Dictovul, Rahova și Greci, aceasta cea maĭ însemnată. Pe dînsa se află 4 morĭ.

Calistrul, *munte,* pl. Munteluĭ, jud. Bacăŭ.

Caliţa, *mic cătun.,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Dumitrești. Este o parte a cătunuluĭ de reședință, Dumitrești-d.-s.

Caliţa, *deal,* în jud. R.-Sărat., pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Baban. Se desface din dealul Costandoiul; se întinde printre rîul Rîmna și afluentele săŭ Caliția, brăzdînd partea de V. a com. E acoperit cu pășunĭ.

Caliţa, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Mărginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Baban, izvorește din dealul Costandoiul, curge de-alungul luĭ, udă partea de S. a com. și se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ, lîngă cătunul Gura-Caliței, care a luat numele săŭ.

Caliţă (Lacul-după-), *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Baban, cătunul Caliția, așezat pe dealul Caliția, produce știucă, caracudă și albișoară, ce se consumă de locuitorĭ.

Caliţeĭ (Gura-), *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., cătun com. Lacul-luĭ-Baban, așezat în partea de E. a com., pe rîul Rîmna, la gura pîrîuluĭ Caliția, la 5240 m. spre E. de cătunul de reședință, Costandoiul. Are o întindere cam de 52 hect.; o populație de 149 familiĭ, cu 523 locuitorĭ. Contribuabilĭ sunt 149. Știŭ carte 23 persoane. Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Caliţeĭ (Valea-), *vale,* în com. Vrănești, pl. Podgoria, județul Muscel.

Calmuşul, *picior de munte,* pl. Munteluĭ, jud. Bacăŭ.

Calmuşuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ; se varsă in pîrîul Doftana.

Calna, *fost sat,* în com. Ciumulești, jud. Suceava. Pe la 1850, «Calna, Costești și Berești, toate într'un hotar, la ținutul Sucevei, moșie cu părți și răzășească, în care moșie aŭ parte și d-lor comisul Costache Ganea, frații Morțunești, d-luĭ Costache Hîrlescu, iconomul Iftimie Stamati și alțiĭ. Pe lîngă moșiile Cămîrzani, Ciumulești și altele, fără sat.» («Bucium. Rom.», An. II).

Calna, *iezer,* în suprafață de 20 prăjinĭ, jud. Suceava.

Calna, *pîrîiaș,* în com. Ciumulești, jud. Suceava. Izvorește din satul Cămîrzani, formează un mic iaz și se varsă în Șomuzul-Băeĭ (1800 m.).

Calneĭ (Lunca-), *luncă,* în com. Ciumulești, jud. Suceava, de o mică întindere.

Calnovățul, *insulă,* cea maĭ mare ce formează Dunărea în jud. Romanați. Se află în dreptul com. Izlazul, în fața satelor Măcrișani și Semovițul din Bulgaria.

Caloeneasca, *pădure,* pe moșia

Hosted by Google

Cărteanca, din comuna Beceni, jud. Buzău. Are 18 hect.

Calofireşti, *sat,* pl. Jiul.-d.-mj., com. Lipovul, jud. Dolj, cu 642 suflete, 312 bărbaţi şi 330 femeĭ. Locuesc în 45 case şi 82 bordee. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Lipovul, ce este la 200 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 27 copiĭ, 19 băeţĭ şi 8 fete. Cu vîrsta de şcoală sunt 76 copiĭ, 39 băeţĭ şi 37 fete. Stiŭ carte 38 loc. Cîrciumĭ sunt 2; meseriaşĭ 2: 1 cizmar şi 1 fierar.

Calofireşti, *moşie particulară,* pl. Jiul-d.-mj., comuna Lipovul, jud. Dolj. Aparţine sătenilor.

Calomfireşti, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Marginea, comuna Ţigăneşti. Este situat pe Valea-Nanovuluĭ şi e udat de Pîrîiaşul-Doamneĭ, care se scurge în Vedea. Are o populaţiune de 850 suflete, din carĭ 165 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt în cea maĭ mare parte Bulgarĭ de origină şi păstrează încă limba, portul şi obiceiurile lor.

In această comună s'aŭ găsit ruine, în carĭ locuitoriĭ cred că se găsesc comorĭ, lăsate maĭ ales de familia Buzeştilor, ale căror moşiĭ se întindeaŭ prin prejur.

In privinţa antichităţilor găsite la Calomfireşti, d. Tocilescu în scrierea «Dacia înainte de Romanĭ», spune că atît olăria cît şi uneltele de piatră descoperite, nu pot fi atribuite de cît numaĭ epoceĭ de piatră. In excursiunile arheologice ale luĭ C. Boliac, s'aŭ găsit aci, în anul 1872 şi maĭ înainte, cuţite, răzătorĭ, săgeţĭ negre, rîşniţe de moară şi bulgărĭ de cremene pentru prăştiĭ. Tot aci s'aŭ descoperit în 1869, urmele uneĭ cetăţĭ înconjurată de pămînt ars. Lungimea eĭ era de 40 m. şi lărgimea eĭ de 60 m.

Calopărul, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-mijloc, la 20 kil. de Craiova şi la 11 kil. de reşedinţa plăşeĭ, comuna Segărcea.

E situată aproape de malul drept al rîuluĭ Jiul, pe valea Dîlga şi pe marginea pădureĭ Panaghia.

Se învecineşte la E. cu com. Secuiul, de care se desparte prin rîul Jiul, la V. cu com. Radovanul, la N. cu com. Glodul şi la S. cu com. Segărcea.

Limita linieĭ de N. începe de lîngă Jiul, de la Poiana-luĭ-Braiŭ, merge spre Vest, pe la punctele Fîntîna-Ţiganuluĭ şi la-Sasul, lîngă şoseaua Craiova-Bistreţul, pe lîngă moşia statuluĭ Secuiul, şi spre V. la punctul numit Lacul-Viţeluluĭ, lîngă şoseaua Craiova-Calafat.

Limita linieĭ de V. începe de la Lacul-Viţeluluĭ, merge spre S. pănă la Movila-Murdăroaia.

Limita linieĭ de S. începe de la această movilă, merge spre E. trecînd prin movilele La-Viezurul, unde începe hotarul Domeniuluĭ Coroaneĭ, Segărcea, cu moşia Prejbeanul, la Lacul-Sticleĭ, unde se numesc moşiile Domeniuluĭ Coroaneĭ: Segărcea, Prejbeanul şi Calopărul, apoĭ la Lacul-luĭ-Gorjan, pe lîngă parchet, pănă la movila Treĭ-Gorniţe.

Limita linieĭ de E. începe de la această movilă, merge spre N. pe malul drept al Jiuluĭ pănă la Poiana-luĭ-Braiŭ.

Terenul comuneĭ este aproape şes; nu se găsesc de cît cîte-va micĭ deluleţe, acoperite în mare parte cu pădurĭ.

Comuna este udată de un mic pîrîŭ, numit Dîlga, care izvoreşte în dreptul conaculuĭ moşieĭ Calopărul, merge de la V. spre E., prin cătunul Dîlga, tae calea vecinală ce duce la com. Foişorul şi apoĭ se varsă în rîul Jiul, pe dreapta. Valea pe care curge pîrîul se numeşte tot Dîlga. In dreptul căeĭ vecinale Foişorul se află pe Dîlga un podeţ de lemn.

Lîngă cătunul Panaghia se află Lacul-Viţeluluĭ. Pe lîngă cătunul Sălcuţa trece apa Vabarana, ce se pierde pe teritoriul acesteĭ comune. In cătunul Calopărul curge Valea-Sasuluĭ.

Legenda spune că comuna Calopărul a fost înfiinţată de un grec, Sariene.

Comuna se compune din 5 cătune şi anume: Bîzdîna, Calopărul, care este cătunul de reşedinţă, Dîlga, Panaghia şi Sălcuţa.

In comună sunt două biserici: una în cătunul Panaghia, făcută de un călugăr din schitul comuneĭ Segărcea. Cea-l'altă se află în cătunul Calopărul fondată de numitul Sariene, acum vr'o 150 anĭ. Fie-care biserică e deservită de cîte un preot şi un cîntăreţ; fie-care are cîte o proprietate de 17 pogoane arabile, date în urma legeĭ rurale din 1864.

In comună, şi anume în cătunul Calopărul, se află o şcoală mixtă, ce funcţionează de la anul 1882, Decembrie 1. Este întreţinută de stat.

Cuprinde o singură clasă. Această şcoală are o proprietate de 8500 hectare, date după legea rurală din 1864. La această şcoală urmează copiiĭ din cătunele: Dîlga, Sălcuţa şi Bîzdîna. In anul 1893 s'a înfiinţat o şcoală în cătunul Panaghia; are un învăţător; este întreţinută de stat şi de comună. Are o proprietate de 8,500 hect. ara-

Hosted by Google

bile. In anul 1892—93, școala din Calopărul a fost frecuentată de 15 copiĭ din Calopărul, 8 din Dîlga, 6 din Bîzdîna, 7 din Sălcuța, 7 din Panaghia. In vîrstă de școală sunt 40 băeți și 9 fete din Calopărul, 21 din Dîlga, 19 din Bîzdîna, 49 din Panaghia și 49 din Sălcuța.

Populația comuneĭ este de 1992 suflete. Media morților este de 44, a nașterilor de 58. După legea rurală din 1864 sunt 129 locuitorĭ împămînteniți; iar după cea din 1879 sunt 16 însurățeĭ.

Case sunt în număr de 228, iar bordee 111.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 8269 pogoane, din care 6869 pog. pămînt arabil, 100 pog. fînețe, 100 pog. izlaz și 4100 pădure.

Moșiile de pe teritoriul comunal sunt: Dîlga, de 1300 pog.; Bîzdîna și Panaghia, cu 1200 pog.; aceste treĭ moșiĭ aparțineaŭ d-neĭ Maria Romanescu; azĭ, sub numele de Sălcuța, aparține d-lor Ștefan Prejbeanu și C. Marinovicĭ. Moșia Calopărul are o suprafață de 1100 pog. arabile și aparține bisericeĭ Sf. Treime din Craiova; aparținea altă-dată luĭ Alecu Dîlgeanu. Pe pămîntul arabil se seamănă grîŭ, porumb, orz, ovăz și secară; puțin in și prea puțină rapiță.

Păduriĭ sunt: Panaghia, cu o suprafață de 1253 hect.; aparține Domeniuluĭ Coroaneĭ Segărcea; înainte aparținea statuluĭ. Calopărul, lungă de 200 hect. 40 m., pe moșia și în cătunul Calopărul, aparține bisericeĭ Sf. Treime din Craiova; aparținea luĭ Dîlgeanu. Dîlga, cu o suprafață de 551,32 hect., aparține Domeniuluĭ Coroaneĭ; aparținea statuluĭ.

Sunt compuse din cer, gîrniță, carpen, ulm, plop, salcie, stejar și arțar. Predomină gîrnița, carpenul, ștejarul și cerul.

Viile, în întindere de 136 hectare, se găsesc pe Domeniul Coroaneĭ Segărcea și aparțin locuitorilor.

In cătunul Calopărul sunt 3 cîrciumĭ, 3 în Sălcuța și una în Panaghia. Comercianțĭ sunt 11. Productele se desfac la Craiova și la Bistrețul, unde loc. se duc cu carele, pe calea Craiova-Bistrețul. Calea ferată în construcție trece prin cătunele Panaghia și Dîlga. Maĭ trec prin comună: Șoseaua județeană Craiova-Bistrețul, pe o lungime de 4 kil.; șoseaua comunală Calopărul-Dîlga, lungă în comună de 8 kilometri.

Contribuabilĭ sunt 321.

Budgetul comuneĭ pe exercițiul 1893—94 a fost la venitурĭ de leĭ 358822, la cheltuelĭ de leĭ 274154.

Vite cornute sunt 240; oĭ, 300; caĭ, 37.

Calopărul, *sat,* pl. Jiul-de-Mijloc, comuna Calopărul, județul Dolj, cu reședința primărieĭ. Are 457 suflete: 246 bărbațĭ și 211 femeĭ. Locuesc în 58 case construite din paiante, de zid, și 49 bordee săpate în pămînt. In sat este o școală mixtă, ce funcționează din anul 1882. Este întreținută de stat și de com. Are 17 pog. proprietate; are un învățător. Se află o biserică, fondată de un Grec, Sariene. Are 17 pog. arabile proprietate.

In anul școlar 1892—93, școala a fost frecuentată de 43 băeți.

Cu vîrsta de școală sunt 40 băeți și 40 fete. Știŭ carte 14 locuitorĭ.

Calopărul, *moșie,* pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, jud. Dolj, satul Calopărul; aparține Epitropieĭ bisericeĭ Sfinteĭ-Treimĭ, din Craiova.

Calopărul, *pădure,* pl. Jiul-de-Mijloc, com. Calopărul, jud. Dolj, satul Calopărul, de 400 pog. Aparține epitropieĭ bisericeĭ Sf.-Treimĭ din Craiova și înainte aparținea d-neĭ Maria Romanescu.

Este amenajată. Felul arborilor ce compun pădurea sunt: gîrniță, cer și stejar, acest fel din urmă predominînd.

Calotă (Puțul-luĭ-), în comuna Gărdești, în hotar cu moșia Belciugul, jud. Teleorman. E punct important de hotar între aceste moșiĭ.

Calotești, *sat,* jud. Argeș, plasa Pitești, pendinte de com. rur. Valea-Măruluĭ. Are 34 fam., cu 209 suflete.

Are o școală primară rurală.

Calpagiul, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași. La poalele luĭ se află iazul cu asemenea numire.

Calpagiul, *iaz,* jud. Iași, pl. Bahluiul, com. Șipotele.

Caluda, *ostrov,* pl. Cîmpul, com. Desa, jud. Dolj, cu pădure de tufanĭ, sălciĭ, plopĭ și salcîmĭ, aceștia predominînd. Aparține statuluĭ.

Calul, *sat,* în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu, situat între dealurile cu a sa numire și Dealurile-Epeĭ, lîngă pîrîul Calul.

Terenurile sale, în partea despre V., N. și S., sunt accidentate, iar în partea despre E. se confundă cu Valea-Bistrițeĭ.

Hosted by Google

Populațiunea sa este de 1270 suflete, dintre carĭ 625 bărbațĭ și 645 femeĭ.

In acest sat se află: reședința comuneĭ; o biserică, deservită de 1 preot și 2 elesiarhĭ; o școală, cu o populațiune de 58 elevĭ; 4 herăstraie, cu 60 de lucrătorĭ.

Locuitoriĭ se îndeletnicesc cu: agricultura, exploatarea pădurilor, industria primitivă și exploatarea pămînturilor.

Comunicațiunea cu satele vecine se face: prin un drum, care străbate rîul Bistrița, dînd la satul Săvinești; prin o șosea care trece de sub Capul-Dealuluĭ, unindu-se cu șoseaua ce duce de la Roznov la satul Iapa; prin alte drumurĭ naturale și potecĭ, prin care comunică cu diferite localităț̆ limitrofe.

Calul, *cătun,* în pl. Ialomița-Balta, com. Ciulnița, jud. Ialomița, situat pe cîmpul Bărăganul.

Calul, *canal,* jud. Brăila, situat în stînga Filipoiuluĭ; dă în Japșele-Pațiuluĭ.

Calul, *deal,* pl. Amaradia, com. Slăvuța, jud. Dolj, înalt de aproape 200 m., acoperit cu viĭ și livezĭ de prunĭ.

Calul, *deal,* numit și Dealul-Caluluĭ, în com. rur. Cloșani, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Calul, *dealurĭ* muntoase, în prelungirea către S. a ramureĭ Cernegura, pe teritoriul com. Calul-Iapa, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Calul, *moșie,* pe coprinsul comuneĭ Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, așezată între moșiile Săvinești, Roznovul și Tarcăul.

Inainte de secularizarea averilor mănăstirești a aparținut mănăstireĭ Bistrița, închinată sf. Mormînt. Are sat.

Calul, *munte,* în com. Mălini, județul Suceava.

Calul, *pădure,* numită și Pîrîul-Caluluĭ, situată pe cuprinsul com. Calul-Iapa, jud. Neamțu. Este proprietatea statuluĭ, care o arendează cu 2100 leĭ anual.

Calul, *pîrîŭ,* in com. rur. Cloșani, plaiul Cloșani, j id. Mehedinți.

Calul, *pîrîŭ,* jud. Neamțu, izvorește dintre munțiĭ Vițioana-Mare și Murgociul, adică din nodul ce-l formează ramurile Tarcăul, Harmanul și Mălăeștea-Murgociul. Curge paralel cu ramura Dosełul și ultimele ramificațiunĭ ale Cernegureĭ, trecînd pe la satul Calul, în dreptul căruia străbate Valea-Bistrițeĭ, vărsindu-se pe partea dreaptă a acestuĭ rîŭ, în fața satuluĭ Săvinești, ducînd cu sine și următoarele micĭ pîrîiașe ce primește din stînga: Pîrîul-Falcăul, Pîrîul-Istrătenilor, Stamboiul, Pîrîul-Draculuĭ, Ciurca, Pîrîul-Albișenilor, Dunărea, Bogoslovul și Palele, iar din dreapta: Stahia și Cărpinișul.

Cursul săŭ e de vre-o 10 kilometri.

Calul, *vălcea,* udă partea de E. a com. Bărcănești, plasa Siul-d.-s., jud. Olt, apoĭ dă în gîrla Iminogul.

Calul-Alb, *vale,* în satul Oneaga, com. Slobozia-Secătura, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Calul-Iapa, *com. rur.,* jud. Neamțu, așezată parte pe dreapta rîuluĭ Bistrița, parte pe partea stîngă a aceluĭ rîŭ, în plasa Piatra-Muntele, la 32 kil. de Pîngărați, reședința plășeĭ și la 19 kil. de Piatra, capitala județuluĭ.

Terenurile sale accidentate, sunt traversate de-a lungul, în direcțiune V.-E., de două văĭ marĭ formate de pîrîul Calul și Pîrîul-Iepeĭ, carĭ se întind paralel unul de altul, fiind despărțite în toată prelungirea lor de ramurile munților Dosełul și Iepeĭ; este străbătută către E. comuna de Valea-Bistrițeĭ.

In privirea geologică observăm, că de și aceste terenurĭ fac parte din scoborișurile Cernegureĭ, însă chiar la o mică depărtare spre S. de satul Văleni (com. Vînători-Dumbrava-Roșie), toate depozitele carĭ vin despre Piatra, dispar sub altele maĭ nouă. Ast-fel, cam la o treime din calea ce desparte Văleni de Gura-Caluluĭ, ies la iveală marnele salifere superioare, carĭ sunt caracteristice într'această parte. Formațiunea cu sare continuă a forma șirul de munțĭ din dreapta rîuluĭ Bistrița pănă la Gura-Caluluĭ; reapare în dreapta Caluluĭ, în culmile Dosełuluĭ, întrerupte din noŭ de Valea-Iepeĭ; se observă iarăș în munțiĭ din dreapta eĭ (ramura Negulești-lor). In susul pîrîialor (Fundul-Iepeĭ), se întinde saliferul pănă la jumătate cale de la gura pîrîuluĭ Iapa și Varnița (locul unde se face var). De acolo vin depozite maĭ vechĭ (eocenice), gresiurile, zise de Sztrolka, de asupra cărora zac nemijlocit păturĭ calcare, din care se extrage varul, care în privința calităț̆eĭ diferă: dacă se scoate din bolovaniĭ de calcar compact, cenușiŭ și destul de curat, ce vin în partea superioară a păturei, atuncĭ ese un var gras și bun, iar dacă se scoate din bancurile de calcar maĭ argilos, ce vin sub cele precedente, atuncĭ

Hosted by Google

se face un var slab, prost, poate chiar hidraulic.

Comuna Calul-Iapa se mărgineşte la N. cu com. Vînători-Dumbrava-Roşie şi com. Doamna, de carĭ în parte se desparte prin ramurile munteluĭ Cer-Negura; la Vest cu moşia Tarcăul (com. Pîngăraţi), de care se desparte prin culmea Murgociuluĭ, Bîtca-Cailor; la S. cu com. Mastacăul, de care se desparte prin ramurile Tarcăul, Porfirul, Alunişul şi Neguleşti; la E. cu comuna Roznovul.

Este formată din satele: Calul, Dumbrava-Roşie-d.-j., Iapa şi Săvineşti, cu o populaţiune de 2955 suflete, saŭ 615 capĭ de familie însuraţĭ, 15 neînsuraţĭ, 41 văduvĭ, 94 văduve; 1456 bărbaţĭ 1499 femeĭ; după vîrstă: 714 copiĭ de sex bărbătesc, 676 copiĭ de sex femeesc; după naţionalităţĭ: 27 străinĭ, în cea maĭ mare parte Ungurĭ.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864, sunt astăzĭ 162 carĭ posedă înşişĭ locurile lor, 234 ca urmaşĭ, 2 locurĭ ocupate de alţiĭ. Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1878 sunt astăzĭ: 98 carĭ ocupă eĭ înşişĭ locurile lor, 31 ca urmaşĭ şi 73 carĭ n'aŭ fost încă împroprietăriţĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi cu plutăria.

Cultura pămîntuluĭ se face pe o întindere de 1919 hect. 50 ariĭ şi anume: 124 hect. grîŭ, 215 hect. hrişcă, 133 hect. secară, 583 hect. porumb, 32 hect. orz, 433 hect. ovăz, 2 hect. meiŭ (malaiŭ tătăresc), 17 hect. rapiţă, 5 hect. cînepă, 1 hect. in, 2 hect. cartoafe, 13 hect. fasole, 31 hect. mazăre, 50 ariĭ livezĭ artificiale şi 328 hect. livezĭ naturale (fîneţe).

Imaşul are o întindere de 400 hect. şi nutreşte un număr de 5186 capete de vite.

In această comună se află: 3 bisericĭ, cu cîte un preot şi 2 eclesiarhĭ; o şcoală, cu un învăţător; o fabrică (cu aburĭ) de cherestea, cu 4 ferăstrae sistematice, la carĭ servesc 60 lucrătorĭ; 23 pive pentru făcutul sucmanilor stofelor; 12 morĭ de apă; 3 cariere de piatră; 3 vărărĭĭ; un cazan pentru fabricat rachiŭ de drojdie. Sunt 5 fierarĭ, 5 dogarĭ, şi 12 stolerĭ.

Budgetul comuneĭ e de 8560 leĭ şi 60 banĭ la venituri şi de 7943 leĭ la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face: prin un drum, ce dă din satul Calul prin satul Săvineşti în şoseaua mixtă Piatra-Bacăŭ; prin un drum, ce dă din satul Calul, în drumul ce duce de la satul Iapa la Roznovul (punînd în legătură satele Roznovul, Iapa şi Neguleşti); prin alte drumurĭ naturale, ce pun în legătură satul Iapa cu satul Mastacăul-Neguleştĭ, din comuna Mastacăul.

Caluluĭ (Curmătura-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bustea; face hotar despre com. Lopătari.

Caluluĭ (Dealul-), *deal,* plasa Dumbrava-d.-s., com. Cernăteşti, jud. Dolj, pe costişea căruia este situată o parte din comună. Este situat în partea de N. a comuneĭ, avînd direcţiunea de la V. spre E. Inălţimea luĭ este aproximativ de 45 m. Este acoperit parte cu cereale şi parte cu tufărişurĭ.

Caluluĭ (Dealul-), *deal,* o prelungire a dealuluĭ Bordea, din com. Mogoşeşti, plasa Stavnicul, jud. Iaşi.

Caluluĭ (Dealul-), *vîrf de deal,* com. Valea-Lungă, pl. Prahova, jud. Prahova, numit ast-fel, se zice, de la un cal ce s'ar fi găsit legat aci de hoţĭ.

Caluluĭ (Gîrliţa-), *pîrîŭ,* izvoreşte din raionul com. Star-Chiojdul, plasa Teleajenul, jud. Prahova, şi se varsă în gîrla Brădetul, tot în raionul com. Star-Chiojdul. Curge de la N.-E. spre S.-V.

Caluluĭ (Izvorul-), *izvor,* judeţul Buzăŭ; iese din muntele Podul-Caluluĭ şi dă în Bîsca-Mare.

Caluluĭ (In-Muchia-), *colină,* acoperită de izlaz, în com. Lopătari, jud. Buzăŭ.

Caluluĭ (Malul-), *colină,* în com. Vintilă-Vodă, în apropiere de izvorul Foltea, jud. Buzăŭ.

Caluluĭ (Malul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni. Se desface din dealul Măgura; brăzdează partea de V. a comuneĭ; se sfîrşeşte în rîul Motnăul. Este acoperit cu păşunĭ şi pădurĭ. Vara sunt aci stîne de oĭ.

Caluluĭ (Malul-), *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca. Se desface din muntele Ulmuşorul; se întinde spre E., printre rîul Rîmnicul-Sărat şi afluentul săŭ, Pîrîul-Sărĭĭ. Este acoperit cu întinse pădurĭ şi păşunĭ. Vara sunt pe el stîne de oĭ.

Caluluĭ (Movila-), *movilă,* jud. Brăila, situată la E. de com. Ciacărul, pl. Balta, şi la o depărtare de 2 kil. de dînsa.

Aci, se zice, că a plesnit calul Turculuĭ însărcinat cu hotărnicia raieleĭ Brăila. Plesnind calul, Turcul şi-a luat şeaua în spinare şi s'a dus pănă la japşa Cenuşaruluĭ şi apoĭ de aci cu luntrea pănă la Dunăre.

Hosted by Google

Caluluĭ (Movila-), *movilă,* pe coasta de S.-E. a munteluĭ Istrița; face hotar între moșia statuluĭ, Sf. Gheorghe și proprietatea moșnenilor din com. Breaza, județul Buzău.

Caluluĭ (Pădurea-). (Vezĭ Valea-Marculuĭ, *pădure,* jud. Vîlcea).

Caluluĭ (Piscul-), *colină,* în jud. Buzău, com. Pîclele, cătun. Berca, în marginea pădureĭ statuluĭ, Sforile-Banuluĭ.

Caluluĭ (Piscul-), *pisc,* pl. Amaradia, com. Valea-Bouluĭ, jud. Dolj.

Caluluĭ (Piscul-), *pisc,* comuna Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea.

Caluluĭ (Pîrîul), *mic afluent,* al pîrîuluĭ Suha-Mică, în com. Mălini, jud. Suceava.

Caluluĭ (Podul-), *măgură mare,* avînd înălțimea de 1425 metri, parte ținînd de moșia Penteleul, parte de moșia Tega și parte al moșnenilor din Nehoiașul, jud. Buzău. Vîrful său e acoperit de o întinsă și excelentă pășune, iar poalele de păduri de brad și de molift. Este avut în afene. Vara se aduc aci de la 5000—8000 oĭ, cărora le procură iarbă în abundență. Are o căsărie, al căreĭ produs se vinde în comerciu tot sub numele de brînză de Penteleu. Priveliștea ce se desfășoară ochilor după vîrful său, e din cele maĭ frumoase. Mulțĭ suferinzĭ de piept adăpostițĭ la stînele de aci și umbriții de secularele păduri de brazĭ, își găsesc adesea ușurarea. E punct trigonometric de observație.

Caluluĭ (Podul-), fost *pichet militar* de iarnă, jud. Buzău, situat între Cășoca-Mare și Izvorul-Caluluĭ, în partea de V. a poalelor măgurii Podul-Caluluĭ.

Caluluĭ (Podul-), *întins platoŭ,* între comunele Lopătari și Mînzălești, jud. Buzău, acoperit cu păduri.

Caluluĭ (Privalul-), *braț,* în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, teritoriul com. Găița, jud. Ialomița.

Caluluĭ (Valea-), (Cacă-Iapa), *izvor,* între comunele Cernătești și Mărăcineni, jud. Buzău; se scurge în rîul Buzău.

Caluluĭ (Valea-), *vale,* pl. Amaradia, comuna Valea-Bouluĭ, județul Dolj.

Caluluĭ (Valea-), *vale,* com. Bucovul, plasa Cricovul, județul Prahova.

Calvini, *com. rur.,* în pl. Buzău, jud. Buzău, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ, la o distanță de Buzău de 51 kilometri. Limitele sale sunt: la N., începe din muntele Cetățuia, care o desparte de com. Cătina și merge spre Vîrful-Cornetuluĭ, de unde se lasă spre N.-E., prin munții Teișul și Poenari, pănă la culmea Brădetuluĭ; de aci urmează apa Bîsca-Chiojduluĭ, pănă lîngă cătunașul Țoca, com. Mărunțișul. La S., trece Bîsca și urcă pe colinele din pădurea Cislăul pănă în muntele Salcia, care face hotar între cătunele Cislăul, Calvini și jud. Prahova. La V., începînd din muntele Salcia, o ia pe slemnea munteluĭ Fătulești, ajunge în vîrful munteluĭ Trenul și de aci în vîrful munteluĭ Șeaua-Draculuĭ, de unde se lasă pe slemnea dealuluĭ Cărbunești, urcă în Vîrful-Zboiuluĭ, apoĭ coboară în Valea-Zeletinuluĭ, pe care, urmîndu-ĭ puțin albia, îl trece; urcă apoĭ muntele Cacaleți, se lasă în jos în dreptul cătunului Slobozia, trece Bîrsca, pe la malul Pieiĭ și urcă în muntele Cetățuia. Suprafața sa este de 4240 hect., din care 280 arabile, 1890 pădure, 315 fînețe, 580 izlaze, 7 viĭ, 193 livezĭ și 968 sterp. Proprietățile maĭ însemnate, coprinse pe teritoriul acesteĭ comune, sunt: Marcociul, Cetățuia, Siliștea, Vereșul, Bîsceni-d.-j., Bîsceni-d.-s., Fătuleasca, Cerbul, Turburea, Huma și Brădulețul, maĭ toate ale moșnenilor d'avălmașĭ, din carĭ Homoriceanul, Săseni și Cărbunești cu părțĭ maĭ marĭ, apoĭ vin moșneniĭ: Calvini, Fătulești, Popești, Bociocești și Bîsceni. Terenul este accidentat, fiind format maĭ mult din coline pietroase. Malul stîng al Bîsceĭ, în urma tăiereĭ pădurilor, a devenit un vast prund. E avută în substanțe minerale, maĭ cu seamă în fier și piatră de var, din care cea după Valea-Seacă este renumită. Producțiunile principale sunt lemnele de construcțiunĭ și țuica. Agricultura e mărginită numaĭ la cultura porumbuluĭ, care nu poate îndestula localitatea. Ca industrie proprie are olăria, dar încă primitivă. Sunt 10 morĭ și o pivă. Comerțul constă maĭ mult în transporturĭ. Are 5 tîrgurĭ: la 7 Ianuarie, 25 Martie, Moșiĭ, 27 Iulie și 30 Noembrie. Cale de comunicație are valea rîuluĭ Bîsca, care pe alocurea e șoseluită, dar care se întrerupe orĭ de cîte orĭ apa vine mare.

Vite are: 527 boĭ, 284 vacĭ, 153 viteĭ, 3 bivolĭ, 30 caĭ, 15 epe, 9 mînjĭ, 680 oĭ, 354 capre, 5 asinĭ și 269 porcĭ. Stupĭ sunt 40.

Comuna e formată din cătu-

Hosted by Google

nele Bîsceni-d.-j., Bîsceni-d.-s., Calvini, Frăsinetul, Iorgulești, Olari, Slobozia, Valea-Seacă și Zeletinul. Populația sa este de 2370 loc., din carĭ bărbațĭ însurațĭ 468, neînsurați 95, văduvĭ 66, băeți 634, femeĭ măritate 468, văduve 84, fete 555, care trăesc în 569 case. Străinĭ sunt 2 Grecĭ și 1 Bulgar. Meșteșugarĭ sunt: 49 lemnarĭ, 3 tîmplarĭ, 2 cojocarĭ, 10 rotarĭ, 2 fierarĭ, 1 brutar, 18 vărarĭ și 3 olarĭ. Media nașterilor e de 57, a deceselor de 40 și a căsătoriilor de 14. Populația crește cu o medie anuală de 17 suflete.

Comuna are: 457 contrib., din care 105 comercianțĭ Romînĭ și un străin.

Budgetul e de 3995 leĭ.

Comuna are o școală în cătunele Bîsceni-d.-s., Calvini și Bîsceni-d.-j., deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Voevozĭ, din comuna Bîsceni-d.-j. (V. Bîsceni-Săseni, biserică), importantă prin arhitectura eĭ. Cîrciumĭ are 12. Casele locuitorilor sunt în genere bune; sunt de observat maĭ cu seamă ale proprietarilor și moșnenilor fruntașĭ, maĭ cu seamă ale Săsenilor, care de și acum maĭ mult în ruine, amintesc încă de bogăția, pe care această ceată o avea în secolul trecut.

Inceputul acesteĭ comune datează cam din jumătatea secoluluĭ al XVII-lea. Cînd maĭ mulțĭ Sașĭ, deveniți Calvinĭ și persecutați în Ungaria, fură primiți aci ca colonĭ, rămașĭ izolați, trecură la ortodoxizm. Parte din eĭ știură să se ridice peste nivelul celor-l-alțĭ și, în curînd, apar în acte cu numele de boerĭĭ Săseni, deosebindu-se prin faptele lor lăudabile. Azĭ sunt contopițĭ în masa poporuluĭ.

Calvini, *cătun,* al com. Calvini, județul Buzău, situat pe malul stîng al rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ și udat prin mijloc de Valea-Humeĭ. Are 560 loc. și 141 case. De dînsul sunt alipite cătunașele Olari și Frăsinetul.

Calvini, *numire,* ce se dă moșiilor Siliștea și Vereșul, ale moșnenilor Fătulești, jud. Buzău.

Cama, *gîrlă,* ramură din Dunăre, ese din acest fluviŭ din dreptul satuluĭ Slobozia, județul Vlașca, separă domeniul Giurgiuluĭ de proprietatea Paraipani, se varsă în Dunăre la Zeta și Ostrovul în dreptul cetățueĭ Sf. Gheorghe, după ce primește pe dreapta Gîrla-Mare.

Camara, *gîrlă,* ese din Dunăre și dă în lacul Mahăruluĭ, în jos de satul Paraipani, jud. Vlașca.

Camara, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul; ține de com. rur. Pristolul.

Camara, *pichet* de graniță, în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, pe teritoriul com. rur. Pristolul, la marginea Dunăreĭ.

Camber, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, cătunul comuneĭ Armutlia. Este așezat în partea nordică a plășeĭ și în cea sud-estică a comuneĭ, la 4 kil. spre S.-E. de reședință, Armutlia, nu departe de malul drept al pîrîuluĭ Taița. Intinderea teritoriuluĭ cătunuluĭ este de 700 hect., din carĭ 25 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populațiunea este de 60 fam., cu 280 suflete, Bulgarĭ în maioritate și Romînĭ. Pămîntul este în parte mlăștinos, în parte bun pentru cultivarea pămîntuluĭ. Printr'însul trece drumul comunal Babadag-Armutlia.

Camber-Tepesi, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. Coium-Punar. Este o ramificațiune a dealuluĭ Ghiun-Ghiurmeș. Are o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; brăzdează partea sudică a plășeĭ și centrală a comuneĭ. Pe la poalele sale estice curge pîrîul Cana-Mișea. Pe muchie merge drumul vecinal Coium-Punar-Aiorman. Este acoperit cu pădurĭ puține și fînețe.

Camberul, *pădure,* în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, com. Vlădeni, jud. Ialomița. Face parte din pădurea Vlădeni. Are o suprafață de 200 hect., împreună cu pădurea Sitele. Esențe: salcie și plop.

Camburul, *cătunaș* al comuneĭ Colți, jud. Buzău. Are 60 loc. și 16 case.

Cameghila, *movilă,* în jud. Dorohoiu, pe care uniĭ o numesc Cham-Moghila, adică Movila-Hanuluĭ-Tătărăsc, iar alțiĭ Camne-Moghila, nume slavon, care în romînește însemnează Movila-de-Piatră. Este în pădure, spre S.-V. de satul Zvorăștea, com. cu același nume, pl. Berhometele. Are aproape 1070 m. periferie la bază și 220 m. înălțime.

Camen (Măgura-luĭ-), *măgură,* jud. Teleorman, la Estul moșieĭ Suhaia, pe laturea despărțitoare de moșia Traista.

Camena, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, căt. com. Ciamurli-d.-s. E situat în partea nordică a plășeĭ, și cea nord-vestică a comuneĭ, pe pîrîul Camena. Satul

Hosted by Google

ocupă 75 hect. Populația este de 65 familii, saŭ 263 suflete, în maioritate Bulgarĭ și cîțĭ-va Romînĭ. Pămîntul e bun pentru pășunat; parte fiind acoperit cu pădurĭ. Ocupația locuitorilor e creșterea vitelor.

Camena, *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurli-d.-s., cătunul Camena. E situat în partea nordică a plășeĭ și estică a comuneĭ. Are 180 m. înălțime. E punct trigonometric de observațiune de rangul al 3-lea. Domină asupra pîrîuluĭ Slava-Rusească și asupra drumuluĭ comunal Ciamurli-d.-j., Slava-Rusească. Este de natură pietroasă, de unde și numele săŭ turcesc, ce însemnează stîncă.

Camena, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rur. Ciamurli-d.-s., cătunul Camena. Izvorește din poalele orientale ale dealuluĭ Ciamurli; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. la E., udînd partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ; curge pe la poalele dealuluĭ Pietrosul, și, după un curs de 5 kil., merge de se varsă în pîrîul Slava-Rusească, pe dreapta, ceva maĭ sus de satul Caugagia, după ce maĭ întîiŭ trece prin satul Camena.

Camena, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna; ține, în parte, de teritoriul plaiuluĭ Cloșani.

Camena, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; izvorește din poalele munteluĭ Camena, și se varsă în rîul Bahna.

Camînca, *cătun,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa; formează trup cu satul Brusturoasa.

Camînca, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, lîngă satul Brusturoasa.

Camînca, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa; începe la poalele munteluĭ Tarcăul și se înclină în direcția sudică, unde se confundă cu Valea-Trotușuluĭ.

Camînca, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, pe teritoriul căt. Brusturoasa; izvorește din muntele Tarcăul, curge prin valea cu acelașĭ nume și se varsă în Trotuș, pe stînga, la satul Camînca, după un curs de 6.25 kil.

Camnița, *braț* al Dunăreĭ, în pl. Borcea, insula Balta, jud. Ialomița, curge pe teritoriul comunelor: Tonea, Roseți-Volnași și Dichiseni.

Camnița și Scurta, *pădurĭ,* situate în jud. Brăila, pl. Balta. Se mărginesc la E. cu iezerul Ulmul și la V. cu iezerul Mareș. Suprafața: 7 1/2 hect. Esență: salcie.

Camuga, *pîrîŭ,* pl. Munteluĭ, jud. Bacăŭ. (V. Camînca).

Cana-Mișea, *pîrîŭ* mic, pl. Măcin, jud. Tulcea, pe teritoriul com. și căt. Coium-Punar. Ia naștere din poalele meridionale ale culmeĭ de dealurĭ Ghiun-Ghiurmeș; se îndreaptă spre S. avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V.; curge pe la poalele estice ale dealuluĭ Camber-Tepesi, brăzdînd partea sudică a plășeĭ și a comuneĭ și, după un curs de 4 kil., merge de se aruncă în pîrîul Coium-Punar, la limita județuluĭ. La început curge prin o pădurice, apoĭ prin o vale frumoasă, de-alungul căreia merge drumul comunal Cîrjilar-Aigăr-Ahmet, din jud. Constanța.

Canagic-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Nalbant și al cătunuluĭ Trestenic. Se desface din dealul Carcaman-Bair; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V.-E., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și vestică a comuneĭ; se întinde de-alungul maluluĭ drept al văeĭ Cărbunăria (saŭ Izvorul-Taița), avînd la poalele sale estice satul Trestenic. Are 120 m. înălțime. E punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea. Natura sa este stîncoasă. Pe la poalele sale vestice, trec drumurile comunale ce duc la Nalbant, Trestenic, Baș-Chioi, Ali-Bei-Chioi și Acadîn. Din el își ia naștere pîrîul Ormangicula. Se prelungește cu dealul Ghel-Tepe. Este acoperit numaĭ cu pășunĭ și fînețe.

Canapa, *baltă,* pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, jud. Dolj, ce ține de Balta-Arceruluĭ. Se găsește lîngă pichetul Canapa.

Canapa, *ostrov,* în Dunăre, plasa Cîmpul, com. Ciuperceni, jud. Dolj.

Canapa, *pichet,* pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, jud. Dolj.

Canara, *sat,* în jud. Constanța, pl. Constanța, căt. comuneĭ Palazul, situat în partea centrală a pl. și cea de N. a com., la 3 kil. spre N.-V. de căt. de reședință, Palazul-Mare, la marginea de V. a laculuĭ Siut-Ghiol și în fața Insuleĭ-luĭ-Ovidiŭ, este închis la nord de către niște ridicăturĭ stîncoase, iar la V. de dealul Duran-Bair. Acest sat maĭ îna-

Hosted by Google

inte era construit mai spre S.; fiind distrus, a fost construit din nou de Bulgari mai spre N. și în golful laculuĭ Siut-Ghiol.

Suprafața sa este de 3500 hect., dintre care 85 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădinĭ cu 100 case.

Populațiunea sa este de 105 familiĭ, cu 420 suflete și se ocupă maĭ ales cu pescăria. Șoseaua națională Constanța-Babadag trece pe la V., iar un drum comunal pleacă spre S.-V. la Horoslar. Aci e un oficiŭ telegrafo-poștal sucursal.

Canara, *vale,* în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. Topalul, cătunul Boazgicul. Se desface din ramificațiunile de V. ale dealuluĭ Erchesc; se îndreaptă spre S.-V. brăzdînd partea de V. a pl. și a com. și partea de N. a căt. Boazgicul; se deschide în Dunăre, la 2 kil. de ruinele Cala-Chioi. Este mărginită la N. de valea Cala-Chioi și la S. de Valea-Zăvoluluĭ și este străbătută de drumul Boazgic-Topalul.

Canara-Baba, *deal,* în județul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urbane Babadag. Se desface din dealul Coium-Baba. Se întinde spre N., într'o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., printre pîrîul Babadag și Pîrîul-Nucilor, brăzdînd partea de E. a pl. și a com. Se termină la vîrful Sultan-Tepe, de 60 m., ale căruĭ poale se oglindesc în albăstriile ape ale iezeruluĭ Babadag. Este tăiat de șoseaua județeană Babadag-Enisala-Jurilovca. Se prelungește spre E. cu dealurile Molfa și Calabalîc-Bair. Este acoperit cu fînețe și păduri.

Canara-Bair, *deal,* jud. Constanța, în pl. Constanța, pe teritoriul com. rur. Murfatlar. Se desface din dealul Mangala-Culac-Bair; se îndreaptă spre V. cu o direcțiune de la S.-E. spre N.-V., printre valea Mezarlîc-Ceair și dealul Cesme-Culac-Bair; brăzdează partea de V. a pl. și cea de E. a com., facînd hotar între com. Murfatlar și Omurcea. Este acoperit cu fînețe și semănăturĭ. Pe la poalele sale nordice trece calea fierată Cernavoda-Constanța, iar pe la S. este străbătut de Valul-luĭ-Traian.

Canara-Ceair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Atmagea. Se desface din dealul Ghiobilche; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea de V. a pl. și cea de N. a com. Merge dealungul văeĭ Musafir-Culac. Are o înălțime de 273 m. Se prelungește spre răsărit în dealurile Iasi-Orman și Eschili-Orman. Pe la poalele sale sudice trece drumul comunal Baș-Chioi-Atmagea. Este acoperit cu păduri și puține pășunĭ pe la poale.

Canara-Ceair, *vale,* jud. Constanța. Poartă, pe teritoriul com. bulgărești, Cranova, și pe teritoriul bulgăresc al com. din Dobrogea, Para-Chioi, cu alte cuvinte de la începutul său, în poalele de N. ale dealuluĭ Uzum-Bair și pănă la hotarul către Dobrogea, numele de Dermen-Ceair, de la hotar ia și pe cel de Satis-Chioi-Ceair. Malurile sale sunt în general înalte și stîncoase. Dealurile printre care merge sunt: Ciriagi-Iol-Bair la Vest, Siran-Culac-Bair la E Printr'însa merge drumul comunal ce duce de la Cranova în Bulgaria.

Canara-Ceair, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. Atmagea. Poartă și numele de Musafir-Culac. Se varsă în valea Baș-Chioi. Intîiul său nume e Ghiobilche, al 2-lea e acesta și al 3-lea Musafir-Culac. Curge pe la poalele dealuluĭ Ghiobilche. Face hotar între com. Atmagea (plasa Babadag) și Orta-Chioi (Tulcea). E tăiată de drumul comunal Atmagea-Cineli. Primește pe stînga valea Emir-Asan-Culac.

Canaraua-de-Piatră, întinsă *culme de piatră,* în partea de N.-E. a căt. Bogdănești, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, care merge pănă în culmea dealuluĭ Năstăsoaia. In această culme se găsește cea maĭ bună piatră de construcție. Nu s'a pus încă în exploatare.

Canat-Calfa, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, căt. com. Coium-Punar, situat în partea răsăriteană, la 3 kil. spre E. de reședință, pe pîrîul cu același nume. Are o întindere de 680 hect., din carĭ 15 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ. Populația este romînească și compusă din 56 familiĭ, cu 237 suflete. Locuitoriĭ se ocupă maĭ mult cu creșterea vitelor, căcĭ pămîntul e puțin propriŭ agriculturei.

Canat-Calfa, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ Coium-Punar, și pe al cătunuluĭ său Canat-Calfa. Este o ramură orientală a dealuluĭ Ghiun-Ghiurmeș. Se întinde spre V., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V.; brăzdează partea sudică a plășeĭ și cea estică a comuneĭ; se întinde printre pîrîul Ai-Orman și afluentul său, valea Cenat-Calfa, făcînd ca malurile lor să fie în-

Hosted by Google

nalte și rîpoase. Pe muchea-ĭ merge hotarul dintre județele Tulcea și Constanța. El este acoperit în mare parte cu păduri întinse și frumoase, iar pe poale cu pășuni bogate. Este întretăiat de drumurile vecinale Orumbei (Constanța), Ai-Orman, Orumbei-Cîrjelari.

Canat-Calfa, *pîrîŭ*, în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ Coium-Punar și pe acela al cătunuluĭ său Canat-Calfa. Își ia naștere din poalele nordice ale șiruluĭ de dealurĭ Ghiun-Ghiurmeș; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la S. la N.-V. descrie un semi-cerc, trece prin cătunul Canat-Calfa, prin păduri și după un curs de 3 kil., după ce a brăzdat partea sudică a plășeĭ și nordică a comuneĭ, se aruncă în pîrîul Ai-Orman, pe stînga, puțin maĭ sus de satul Ai-Orman. Malurile sale sunt înalte și rîpoase. Pe valea luĭ merg drumurile vecinale Ai-Orman, Canat-Calfa și Cîrjelari-Canat-Calfa.

Candrea, *deal*, com. Bivolari, pl. Turia, jud. Iași. Este o continuare a șiruluĭ de dealurĭ ce vine din jud. Botoșani și care se prelungește prin partea de V. a com. sub numirile: Candrea, Iepăria și Tarcea. Se lasă spre Sud, paralel cu rîul Prut, formînd pe de o parte culmea văeĭ acestuĭ rîŭ, iar pe de alta diferite văișoare și anume: Rediacul, Hamoșinoilor, Hodoroabeĭ, Juncanilor, Buzduganul, Tarceĭ, Izvoarele, Todiroaeĭ și Candrea.

Candrea, *pîrîŭ*, format din scurgerea unor iazurĭ, din com. Bivolari, pl. Turia, jud. Iași. Curge spre S.-E. și formează iazul din satul Buruenești.

Candrea, *vale*. (Vezĭ Candrea, deal, jud. Iași).

Canela, *sat*, jud. Ilfov, face parte din com. rur. Căciulați, pl. Znagovul. Este situat la E. de Căciulați, între Valea-Pociovalișteа și pădurea Grădiștea.

Se întinde pe o suprafață de 345 hect., cu o populațiune de 179 locuitorĭ.

Din teritoriul satuluĭ, d. D. Solacolu are 200 hect. și locuitorii 145 hect. Proprietarul cultivă 184 hect. (restul pădure). Locuitorii cultivă 138 hect. (7 rămîn sterpe).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor este de 107 vite marĭ și de 307 vite micĭ.

Canela, *sat*, jud. Ilfov, face parte din com. rur. Ștubeiul-Orăști, pl. Dîmbovița. Are o suprafață de 153 hect., proprietatea d-neĭ Elena Caramalîu, și o populație de 40 locuitorĭ.

Din tot terenul, se cultivă 53 hect. (25 rămîn sterpe și 75 pădure). In raionul satuluĭ este 1 pod stătător și o moară cu apă.

Numărul vitelor marĭ este de 44 și al celor micĭ de 6.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Canela, *moară*, plasa Dîmbovița, jud. Ilfov. (Vezĭ Postăvari).

Canela, *coamă de deal*, pl. Trotușul, jud. Bacău.

Cangea, *vale*, în pl. Borcea, teritoriul comunelor Jegălia și Gîldăul, jud. Ialomița.

Canja, *fîntînă*, com. Foleștĭ-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Canlî-Bugeac, *com. rur.*, în județul Tulcea, pl. Babadag, situată în partea sud-estică a județuluĭ, la 55 kil. spre S. de orașul Tulcea, capitala județuluĭ, și în partea de S. a plășeĭ, la 20 kil. spre S.-E. de orașul Babadag, reședința plășeĭ.

Numele său este turcesc și vine de la cuvintele *canlî* = sîngeros și *bugeac* = colț, deci colț sîngeros, în amintirea uneĭ lupte, întîmplată aci.

Hotarul amănunțit al comuneĭ este următorul: plecînd de la poalele movileĭ Visterna, se îndreaptă în linie dreaptă spre S., taie dealul Visterna, urmează valea Mil-Vel-Culac, trece printre satele Ciamurli-d.-j. și Canlî-Bugeac, taie cîmpia Tatlî-Suhat, iezerul cel mic Goloviță, stuful său înconjurător, oprindu-se la poalele nordice ale dealuluĭ Cara-Burun; de aci o ia direct spre E., prin tufiș, intră în marele iezer Goloviță și după 8 kil. de lungime se îndreaptă spre N., tăind iezerul Goloviță, trece printre satele Jurilovca și Pașa-Cîșla, de unde o ia spre N.-V., taie valea Mil-Vel-Alciac, dealul Buiuc-Orman-Bair, valea Ceeliu-Chioi, ajungînd iarăși la movila Visterna de unde a plecat. Forma luĭ e aceea a unuĭ pătrat neregulat. Lungimea sa e de 35 kil. și întinderea sa de 78 kil. pătrați, saŭ 7800 hectare.

Comuna se învecinește la N. cu cătunul Visterna (al com. Enisala), la S. cu iezerul Goloviță, la V. cu com. Ciamurli-d.-j., de care se desparte prin valea Mil-Vel-Culac, și la E. cu comuna Jurilovca.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat, comuna fiind situată pe marginea lacurilor. Ca dealurĭ avem: dealul Buiuc-Orman-Bair (186 metri), acoperit cu tufăriș la N.; dealul Visterna (52 me-

Hosted by Google

tri) la V., acoperit cu fînețe; dealul Ac-Topraclac, la N.-E. de satul Canlî-Bugeac, acoperit cu semănăturĭ. Movile sunt numeroase și naturale; mai principale sunt: Movila-Neagră (65 metri), la N.-E. de cătunul de reședință și movila Visterna, la N.-V., ambele acoperite cu verdeață. La S.-V. se află cîmpia de pășune, numită Tatlî-Suhat.

Ape curgătoare nu trec prin comună. Sunt numaĭ niște văĭ, carĭ aŭ apă numaĭ în timpurĭ ploioase; maĭ însemnate: Mil-Vel-Alciac la E. și Mil-Vel-Culac la V. Bălțĭ avem: iezerul Golovița, o parte vestică a laculuĭ Razelm, și un alt iezer, numit tot Golovița, continuație a celuĭ dintîiŭ. Stuful care le înconjoară precum și pescuitul din lacurĭ, de pe o întindere de 1700 hect., aduc statuluĭ un venit maĭ bine de 10000 leĭ.

Cătunele carĭ o formează sunt: 1. Canlî-Bugeac, reședință, la V., la 800 metri depărtare de Golovița-Mică, pe cîmpia Tatlî-Suhat. 2. Pașa-Cîșla, (Cîșla saŭ Tîrla-Pașiĭ), la 4 kil. spre E. de reședință, pe ambele malurĭ ale văeĭ Mil-Vel-Alciac.

Intinderea totală a comuneĭ este de 7800 hect., din carĭ 1700 hect. ocupate de bălțĭ și stuf, 284 hect. ocupate de vetrele celor 2 sate (Canlî-Bugeac și Pașa-Cîșla); 5498 hect. aparțin locuitorilor. Statul, afară de bălțĭ, maĭ are 180 hect., dinpreună 120 hect., plantația comuneĭ.

Populațiunea e amestecată și compusă din Romînĭ, Ruși și Bulgarĭ. Sunt 270 familiĭ, cu 1338 suflete, din carĭ: Romînĭ sunt 88 familiĭ, cu 480 suflete; Ruși, 39 familiĭ, cu 185 suflete și Bulgarĭ, 143 familiĭ, cu 673 suflete. Sunt: 675 bărbațĭ, 643 femeĭ, 498 căsătorițĭ, 179 necăsătorițĭ; 221 copiĭ în vîrstă de școală; sunt 259 contribuabilĭ.

Instrucțiunea se predă în o singură școală mixtă, fondată de locuitorĭ în 1880. Are 10 hect. pămînt, un singur învățător. In 1893—94 aŭ fost 120 elevĭ înscrișĭ.

Sunt două biserică: una în cătunul de reședință, Canlî-Bugeac, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită, în 1880, de Romînĭ carĭ aŭ venit aci; acum e refăcută. Are 10 hect. pămînt, un preot și un cîntăreț. In căt. Pașa-Cîșla se află a doua; are ca hram Aducerea-Moaștelor-Sf.-Nicolae; este în stare bună; a fost fundată în 1842 de locuitorĭ; are un preot și un cîntăreț.

Calitatea pămîntuluĭ e bună, de coloare galbenă. Se seamănă grîŭ, orz, ovăz, paiug, porumb, etc. In 1893—94, semănăturile aŭ fost: grîŭ, 1006 hectare cu 3018 hectol., orz, 1742 hect. cu 13936 hectol., ovăz, 248 hect. cu 2232 hectol., meiŭ, 140 hect., porumb, 254 hect.; în total avem: 3400 hect. loc arabil, 2100 pășunĭ și fînețe, 126 hect. tufărișĭ, restul bălțĭ și stuf.

Locuitoriĭ aŭ 205 pluguri și 2 mașinĭ de secerat; 5478 capete de vite, din carĭ: 517 boĭ, 264 vacĭ, 79 bivolĭ, 309 caĭ, 256 epe, 15 asinĭ, 3166 oĭ, 248 berbecĭ, 624 porcĭ. Pescăria e una din principalele ocupațiunĭ a locuitorilor din Pașa-Cîșla. Industria e neînsemnată. Sunt: 2 croitorĭ, 2 cojocarĭ, 3 lemnarĭ, 2 fierarĭ. Sunt 13 morĭ de vînt. Comerțul e activ. Se exportă vite, lînă, pește și se importă manufactură și instrumente agricole. Sunt 6 comercianțĭ, din carĭ 2 băcanĭ și 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ este la venitурĭ ca și la cheltuelĭ de 6105 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile comunale carĭ duc la Jurilovca, Ciamurli-d.-j., Caraman-Chioi, Visterna și Babadag.

Această comună a fost fundată de Turcĭ și locuită de eĭ și Cerchezĭ până la anul 1878, cînd aŭ emigrat. Se zice, că înainte, la nunțĭ cerchezeștĭ, cînd întîlneaŭ aceste procesiunĭ de nuntă, trebuia orĭ-cine să se abată și să le lase drumul liber. Intîlnindu-se două nunțĭ în acest loc, și nevrînd nicĭ una să se dea la o parte, după cum e obiceiul, nuntașiĭ s'ar fi luat la ceartă și la bătaie, și așa de cruntă a fost că n'a rămas nicĭ unul viŭ. De aci vine, spun locuitoriĭ, numele acesteĭ comunĭ de colț sîngeros.

Canlî-Bugeac, *sat*, în jud. Tulcea, pl. Babadag, căt. de reședință al com. Canlî-Bugeac, așezat în partea de V. a comuneĭ, nu departe de iezerul Golovița. Are o întindere de 4020 hect., din carĭ: 172 hect. vatra comuneĭ, 3613 hect. ale locuitorilor, 143 hect. plantația comuneĭ, 20 hect. ale statuluĭ, afară de bălțĭ și stuf, în întindere 800 hect. Populațiunea e amestecată, compusă din Romînĭ, Ruși și Bulgarĭ. Sunt 153 familiĭ, cu 755 suflete. Pămîntul e prielnic cultureĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor, puținĭ și cu pescăria. In sat este o biserică și o școală mixtă, a comuneĭ.

Canlî-Ciucur saŭ **Groapa-Sîngeroasă,** *sat*, jud. Constanța, în pl. Mangalia, căt. comuneĭ Cara-Omer, situat în partea meridională a plășeĭ și cea de S.-E. a com., la 4 kil. maĭ spre S.-E. de cătunul de reședință, Cara-Omer. Este situat pe valea Iurtluc, la 1 1/2 kil. maĭ spre V. de satul Daulu-Chioi. Are o su-

Hosted by Google

prafață de 1340 hect., dintre care 27 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ, cu grădinĭ și cu 33 case. Populațiunea sa este de 51 familiĭ, cu 250 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu creșterea vitelor și cu agricultura. Maioritatea populațiuneĭ o formează Bulgariĭ. Drumurĭ comunale duc la Cara-Omer, Mustafoci, Daulu-Chioi și în Bulgaria. Numele acesta și l'a luat de la un măcel, de de mult întîmplat între năvălitoriĭ turcĭ și populațiunea de baștină bulgară, cînd s'a vîrsat mult sînge și s'aŭ distrus multe case, reducînd satul la aproape pe a treia parte din teritoriul săŭ.

Canlî-Dere, *deal,* jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Coșlugea și Gîrlița. Se desface din dealul Coșlugea; se îndreaptă spre V., într'o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., prin văile Scorci și Canlî-Dere, brăzdînd ast-fel partea de N. a plășeĭ, pe cea vestică a comuneĭ Coșlugea și pe cea estică a comuneĭ Gîrlița; lasă spre V. prelungirile ce poartă numirile de dealurile Taplic și Draca; se ridică la o înălțime de 132 metri în movila Almalî-Cula. Are pe alocurea o natură stîncoasă. Din poalele sale nordice începe valea Canlî-Dere. Este acoperit cu fînețe și tufărișurĭ. Pe muchea sa merg drumurile Galita-Lapința, Gîrlița-Coșlugea, precum și drumul județean Ese-Chioi-Lipința.

Canlî-Dere, *vale,* jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Cîlnia. Și-a luat numele de la dealul Canlî-Dere, din ale căruĭ poale nord-estice se desface; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., mergînd printre dealurile Coșlugea și Canlî-Dere, brăzdînd ast-fel partea de N. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ; trece prin satul Cîlnia, de unde începe să ia numele de Valea-Cîlnia și sub acest nume se deschide în Dunăre.

Canlîc-Bair, *deal,* jud. Constanța, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Murat. Se desface din dealul Bilarlar; se întinde spre răsărit, în o direcție generală de la V. spre E.; brăzdează partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ. Are 138 m. înălțime, dominînd satul Cara-Murat. Pe muchea luĭ trece un drum județean: Hîrșova-Constanța. Este acoperit cu semănăturĭ.

Cantacuzino, *numire,* dată moșieĭ Nucul, din com. Boziorul, jud. Buzăŭ.

Cantacuzino, *numire* dată uneĭ *sforĭ de pădurĭ,* ca 50 de hectare, din jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărățiĭ, căt. Nenciulești-Moșnenĭ.

Canteĭ (Moșia-), jud. Neamțu. (Vezĭ Șerbești-Canteĭ).

Canteĭ (Pădurea-), *pădure,* în com. Șerbești, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situată despre hotarul Cîrligilor.

Cantemirul, *cătun,* pendinte de com. Bălănoaia, pl. Marginea, jud. Vlașca, pe domeniul Giurgiuluĭ. Acest sat s'a înființat din noŭ la 1882 cu ocazia împroprietăririeĭ însurățeilor; s'a dat atuncĭ pentru 30 însurățeĭ o suprafață de 170 hectare.

Cantocul. (V. Dealul-Mare, com. Sinești, pl. Cîrligătura, jud. Iași).

Cantonul-Bulibești, *pădure,* județul Neamțu. (V. Bulibești).

Cantonul Cenia, *pădure,* în com. Bodești-Precisteĭ, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situată pe terenurile anexeĭ Oșlobeni. Aparține statuluĭ, care încasează o arendă anuală de 2926 leĭ.

Cantonul-Domesniculuĭ, *trup de pădure,* jud. Neamțu. (V. Cantonul-Dosul-Măgureĭ).

Cantonul-Dosul-Măgureĭ, *trup de pădure,* pe cuprinsul com. Pipirigul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Aparține statuluĭ, care pentru dînsul, împreună cu trupul Cantonul-Domesniculuĭ, ia o arendă anuală de 2426 leĭ, 71 banĭ.

Cantorul, *movilă,* în jud. Brăila, pe malul drept al rîuluĭ Siret. Servă de hotar între moșia Zlatia și domeniul Brăileĭ, din com. Vădeni.

Capaclia, *baltă,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Nicolițelul, așezată în partea de N. a plășeĭ și a com. Este formată de revărsările apelor Dunăreĭ, din timpurĭ îndepărtate. Are forma unuĭ dreptunghiŭ alungit, cu o suprafață de 108 hect., carĭ aparțin statuluĭ. Este inconjurată de 2 părțĭ, la V. și S., cu pădurĭ, la V. cu mlaștinĭ și la E. cu stuf. In vecinătatea eĭ, spre E., se află bălțile Sauna și Rotunda, viile și mănăstirea Sauna. Pe malul nordic merge hotarul dintre com. Nicolițelul și orașul Isaccea. In partea vestică se varsă valea Capaclia. Venitul peșteluĭ săŭ ce se consumă în Isaccea și Nicolițelul aparține statuluĭ.

Capaclia, *pîrîŭ,* de mică însemnătate, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urbane Isaccea. Este format din două

Hosted by Google

văĭ: una izvorește din poalele estice ale dealuluĭ Cocoșul, alta, numită Valea-Cocoșuluĭ, izvorește din poalele vestice ale dealuluĭ Breazul, se împreună repede, se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și pe cea de S. a comuneĭ, taie șoseaua județeană Isaccea-Tulcea, pe la kil. 31 și, după un curs de 4 kil., se aruncă în colțul vestic al bălțiĭ Capaclia, formînd o baltă mlăștinoasă la vărsarea sa.

Capanuluĭ (Valea-), *vale,* în raionul com. Jupănești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Se varsă în Valea-Aninoasa.

Capela, *deal,* care înconjură orașul Rîmnicul-Vîlciĭ, în partea de V., jud. Vîlcea. Pe acest deal, Romaniĭ, în unire cu Daciĭ, în urma colonizăreĭ, aŭ ridicat temple pentru cultul zeilor. Chiar azĭ se maĭ văd resturĭ din boul de piatră ridicat în dealul Capela, în onoarea zeuluĭ Apis. Orășeniĭ cunosc această localitate și-ĭ zic: la Boul-de-Piatră. Pe acest deal se văd ruinile uneĭ vechĭ capele catolice.

Capota, *sat,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., al comuneĭ Gropile, situat pe șesul de pe malul stîng al Trotușuluĭ, la poalele culmeĭ Ciortolomuluĭ și la o depărtare de 1500 m. de satul Gropile. In anul 1891, din acest cătun, n'a urmat la școală nicĭ un copil, din ceĭ 7 în vîrstă de școală. Are o biserică catolică, clădită de preotul Ianuș Pătrașcu, la 1884; o cîrciumă. Capĭ de familie sunt 60, suflete 168, din carĭ 75 Unguri. Animale sunt: 12 caĭ, 136 vite cornute, 77 porcĭ și 25 capre.

Capota, *colină,* în jud. Buzău, comuna Niculești, cătunul Petrăcheștĭ, pe moșia Cîmpulungeanca.

Capota, *deal,* județul Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Gropile, pe teritoriul satuluĭ Capota.

Capota și Muntele, *moșie,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., comuna Gropile, despre care Th. Codrescu, în «Buciumul Romîn», zice: «moșie cu părțĭ și rezășească, în care are parte și dumneaeĭ comisoaia Paraschiva, soția răposatuluĭ comis Iancu Ghibănescu; clironomiĭ răposatuluĭ postelniculuĭ Dimitrie Chiriță, și altĭ maĭ mulțĭ răzeșĭ și părtașĭ în ea; pe lîngă moșiile Gîșteni, Gățeni, Gropeni și altele, fără sat».

Capota, *pădure,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile. Este populată de ulmĭ, fagĭ și carpenĭ. Are o întindere de 56 hect. și este supusă regimuluĭ silvic.

Capota, *pădure,* în jud. Buzău, com. Niculești, pe moșia Cîmpulungeanca. Are 38 hect.

Capota, *poiană,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Gropile, în pădurea cu același nume.

Capra, *numire,* ce o poartă *satul* Chițcani, com. Boghești, pl. Zeletinul, jud. Tecuciu.

Capra, *iezer,* jud. Brăila, situat la S.-E. de Pești-Turcești; comunică cu eĭ prin privalul său.

Capra, *movilă,* jud. Brăila, la 6 kil. spre N. de satul Filiul, aproape de hotarul com. Bordeiul-Verde.

Capra, *movilă,* în partea de V. a comuneĭ Crăciunei-d.-s., plasa Siul-d.-j., jud. Olt.

Capra, *munte,* între munțiĭ Papăul și Jupîneasa, jud. Muscel. Rîul Bratia-Mare udă poalele sale de Est.

Capra, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la granița austriacă.

Capra, *pîrîŭ,* jud. Mehedinți; izvorește din dealul Culmea-Cerneĭ și se varsă în apa Motrul-Sec, la Buza-Plaiuluĭ.

Capra, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; izvorește din muntele Capra și se varsă în apa Cerna.

Capra, *tîrlă,* jud. Brăila, formată din 2 case, la S. com. Cotul-Lung, ca la 300 m. spre E. de satul Roman.

Capra, *vălcea,* plasa Amaradia, com. Căpreni, județul Dolj, de la care-și trage comuna numele.

Caprariul (Capraci), *movilă.* (V. Șanțurile, deal, în comuna Mironeasa, plasa Stavnicul, jud. Iași).

Capreĭ (Cornul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plasa Rîmnicul-d.-s. Se desface din dealul Emalicul, brăzdează partea de N. a com. Valea-Rațeĭ. Este acoperit cu pădurĭ.

Capreĭ (Dealul-), lungă *colină,* ce se rupe din muntele Umbrărelul și se întinde între văile Coca-Seacă și Coca-Plină, din comuna Niculești, jud. Buzău.

Capreĭ (Dealul-), *deal,* în partea de N. a com. Deleni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Hosted by Google

Capreĭ (Dealul-), *deal,* pl. Amaradia, com. Veleşti, judeţul Dolj, înalt de aproape 500 m. şi acoperit cu fineţe.

Capreĭ (Dealul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plasa Oraşuluĭ. Se desface din muntele Deleanul, se întinde în partea de S. a com. Broşteni. Este acoperit cu păşunĭ.

Capreĭ (Dealul-), *munte,* în comuna Broşteni, jud. Suceava.

Capreĭ (Malul-), *pisc stîncos,* în comuna Nehoiaşul, cătunul Broasca, jud. Buzău, la dreapta rîuluĭ Siriul, între Valea-Vaciĭ-Marĭ şi Valea-Vaciĭ-Micĭ.

Capreĭ (Malul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Broşteni. Se desface din Dealul-Capreĭ, brăzdează partea de E. a comuneĭ. Este acoperit cu păşunĭ şi semănăturĭ.

Capreĭ (Măgura-), *măgură,* în jud. Teleorman. Este una din cele maĭ însemnate măgure din judeţ. E situată la hotarul despre E. dintre moşiile Dorobanţul şi Crîngeni.

Capreĭ (Movila-), *movilă,* spre N. de comuna Băicoiul, pl. Filipeşti, jud. Prahova, pe care se cultivă cereale.

Capreĭ (Piciorul-), *loc izolat* şi fost pichet de iarnă (Văduvoiul), la poalele de S.-E. ale munteluĭ Piciorul-Capreĭ, jud. Buzău. De la pichet la vale drumul e foarte răŭ, constînd numaĭ din rîpe şi stîncĭ.

Capreĭ (Piciorul-), *moşie,* ruptă din moşia Piciorul-Capreĭ, jud. Buzău, încorporată cu moşia Penteleul-cu-Sforile.

Capreĭ (Piciorul-), *moşie,* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, jud. Buzău. Se arendează împreună cu Moisica (în loc de Muşica), Furul-Mic şi Lacul-luĭ-Vintilă-Vodă. Are puţine păşunĭ, dar are în total 3508 hect. pădure de brad, care nu se exploatează. Piciorul-Capreĭ singur are 1200 hect.

Capreĭ (Piciorul-), *munte,* mare şi stîncos, în com. Goideşti, judeţul Buzău, avînd înălţimea de 1504 m. şi formînd una din cele 5 culminaţiunĭ ale masivuluĭ Penteleul. Are întinse pădurĭ de brad şi molift precum şi păşunĭ renumite. Numărul vitelor ce pasc aci e de 940: 600 oĭ, 300 vacĭ şi 40 caĭ. Laptele ce se adună în stîna de aci, se fabrică în căşăria de la Viforîta. Coastele sale de S. sunt numaĭ stîncĭ şi călătorul, care îl urcă pe aci, se expune la marĭ pericole. El serveşte şi ca punct trigonometric.

Capreĭ (Pîrîul-), mic *afluent,* al Şomuzuluĭ-Mare, (1 kil.), judeţul Suceava.

Capreĭ (Pîrîul), mic *afluent* al Bistriţeĭ, în com. Broşteni, judeţul Suceava.

Capreĭ (Valea-), *cătun* al com. Tisăul, jud. Buzău; are 340 locuitorĭ şi 75 case. E situat pe malul stîng al Nişcovuluĭ, între comunele Glodul şi Strejeni.

Capreĭ (Valea-), *vale,* în judeţul Botoşani, com. Deleni, pl. Coşula, între dealul Holmul şi dealul Dodolea.

Capreĭ (Valea-), *vale,* în munţiĭ Siriuluĭ, în apropiere de Valea-Vaciĭ-Marĭ, judeţul Buzău, la hotarul despre com. Chiojdul.

Capreĭ (Valea-), *vale,* în judeţul Buzău, com. Tisăul; începe din pădure, de la Mesteceni şi dă în rîul Nişcovul.

Capreĭ (Valea-), *vale,* în judeţul Buzău, comuna Colţi, începînd din pădurea moşnenilor Colţeni, în apropiere de Hînsarul, în dreptul cătunuluĭ Colţi-d.-s. Se uneşte cu Valea-Alunişuluĭ şi dă naştere Văeĭ-Colţilor.

Capreĭ (Valea-), *vale,* com. Vadul-Săpat, pl. Cricovul, judeţul Prahova.

Capreĭ (Valea-), *vale,* a pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, com. Pleşeşti, jud. Suceava.

Capreĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. şi căt. Cîrjelari. Işĭ ia naştere din poalele sud-estice ale dealuluĭ Taşlic-Bair; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V.; curge în mare parte prin pădurĭ. Are malurile înalte şi rîpoase. Taie drumul comunal Cîrjelari-Topolog, din judeţul Constanţa, şi Cîrjelari-Hagi-Omer. După ce brăzdează partea sud-estică a plăşeĭ şi a comuneĭ, merge de se varsă în pîrîul Valea-Cîrjelari, pe dreapta. Dinpreună cu acest pîrîŭ formează Valea-Ai-Ormanuluĭ, care are un curs de 3 kil.

Capreĭ (Vălceaua-), *vălcea,* judeţul Teleorman, care desparte moşiile Doagele şi Tecuciŭ-Kalinderu, de moşia Balaci, în partea de Vest.

Caprelor (Stînca-), numită şi **Stînca-Căprioarelor,** *stîncă,* situată în ramura munţilor Sihleĭ, com. Vînători-Neamţu, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Forma acesteĭ stîncĭ e ne-

Hosted by Google

tedă, plană la suprafață, acoperită cu mușchiŭ, din care răsare ici-colea cîte-va fire de un fel de iarbă roșiatică. Este despărțită de cele-l-alte stîncĭ prin o enormă prăpastie, care se numește Coroiul, și comunicația se face prin ajutorul uneĭ punțĭ de brad. Se numește ast-fel, fiind-că, în timpurĭ de ernĭ grele, o mulțime de căprioare sălbatice se adună aci, unde găsesc tot-d'a-una un mușchiŭ dezgolit de zăpadă, din cauza vînturilor violente ce bat în această regiune.

Către bază, această stîncă este scobită și în scobitura aceasta se află un fel de bisericuță făcută dintr'un lemn, se zice, de către cel d'întîiŭ sihastru al Sihleĭ.

Caprolia, *baltă,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Buhociul, pe teritoriul cătr. Satul-Noŭ.

Caprucilor (Piscul-), *pisc,* la V. comuneĭ Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Capșa, *iaz.* (V. Capșa, pîrîŭ, jud. Iași).

Capșa (V. Letești-Poiana-Capșa, jud. Neamțu).

Capșa, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealurile Bîrlești și al-Ținteĭ, com. Bîrlești, pl. Bahluiul, jud. Iași, și, formînd iazurile Capșeĭ și Ținteĭ, se varsă în stînga Bahluiuluĭ, din jos de satul Bîrlești.

Captalan, *deal,* se prelungește de pe moșia Ștefănești, pănă în com. Bobulești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Captalan, *movilă,* pe dealul Captalan, com. Bobulești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Această movilă, fiind situată pe un punct înalt, vederea se întinde foarte departe, peste locurile de prin prejur; de aceia în vechime servea ca loc de observație în timp de războaie.

Captarilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Iași, (V. Lacul, pîrîŭ).

Capugi, *sat,* jud. Constanța, pl. Hîrșova, cătunul comuneĭ Șiriul, situat în partea meridională a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ, la 3 kil. spre S. de cătunul de reședință Șiriul. Este așezat într'o poziție foarte frumoasă, pe un deal, din ale căruĭ ramificațiunĭ nord-vestice se desface valea Bataclî-Dere. Este dominat de movila Capugi (165 metri), care este la Sud-Estul luĭ. Are o suprafață de 2545 hectare, dintre care: 125 hectare sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădinĭ cu 106 case.

Populațiunea sa, compusă maĭ mult din Bulgarĭ și puținĭ Romînĭ, este de 100 familiĭ, cu 538 suflete, ocupîndu-se de o potrivă cu creșterea vitelor și cu agricultura. Drumurĭ comunale pleacă în toate direcțiunile ducînd pe la satele învecinate: Șiriul, Tichilești, Erchesc și cele-l'alte.

Capugi, *vîrf* saŭ movilă artificială, jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul comuneĭ rurale Șiriul și anume, pe acela al cătunuluĭ săŭ Capugi. Are 165 metri înălțime, dominînd întreg satul Capugi. Este acoperit cu verdeață.

Capugiuluĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Constanța, în pl. Hîrșova, pe teritoriul comuneĭ rurale Eni-Sarai. Se întinde pe la Sudul satelor Eni-Sarai și Balgiul, avînd o direcțiune generală de la E. către V. și o înălțime maximă de 115 metri, pe care o atinge în vîrful săŭ Capugiu-Iuc. Este situat maĭ mult în partea centrală a plășeĭ și a comuneĭ. Pe partea sa de N. merge șoseaua județeană Hîrșova-Babadag.

Capul, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Fîntînelele, din zarea Căpățîna.

Capul-Cîmpuluĭ, se numește partea de N. a *platouluĭ* Cîmpul-Berzeĭ, pe care este așezat cătr. Breaza-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova.

Capul-Coasteĭ, *sat,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița, cătr. com. Vîrfurile.

Capul-Codruluĭ, *movilă,* pl. Balta, com. Gîngiova, jud. Dolj, de lîngă care începe hotarul de V. către com. Măcești-d.-s.

Capul-Dealuluĭ, *sat,* face parte din com. rur. Mihăești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populație de 148 loc. (76 bărbațĭ și 72 femeĭ). Aci este o biserică, căreia nu-ĭ se cunoaște nicĭ anul fondăreĭ, nicĭ ctitoriĭ. Pe clopot se află o inscripție cu litere cirilice «dat de Gheorghe Risu, 1818».

Cade în partea de S.-V. a com. Pe la E. trece calea ferată Peatra-Rîmnicul-Vîlcea. In partea de S. este udată de rîul Bistrița.

Ca populație școlară are 25 copiĭ (13 băeți și 12 fete). Este la distanță de $2^1/_2$ kil. de cătr. Mihăești, unde se află școala și primăria.

Capul-Dealuluĭ, *punct militar,* de întîiul ordin în județul Romanați, în înălțime de 189,46 m. d'asupra niveluluĭ mărĭĭ.

Hosted by Google

Capul-Dealuluĭ, *cătun,* comuna Brănești, pl. Jiuluĭ, jud. Gorj, în partea despre S. a comuneĭ și la 2 kil. depărtare de dînsa. Poartă numirea de la Capul-Culmeĭ-Dealuluĭ din stînga Jiuluĭ, împrejurul căreĭ culmĭ e așezat. E situat pe loc șes. Are o suprafață de 296 hect., din carĭ 8 hect. viĭ și 25 hectare prunet.

Produce aproximativ 3420 hectol. porumb, 2280 hectol. grîŭ, 5 hectol. fasole, 1600 decalitri vin și 2000 decal. țuică.

Are o populație de 140 fam., saŭ 560 sufl., din carĭ 4 fam. Țigani, cu 22 sufl.; contribuabilĭ sunt 123. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Eĭ posedă: 20 pluguri, 60 căruțe cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, 34 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 464 oĭ, 82 rîmătorĭ și 30 stupĭ.

Comunicația se face prin șoseaua națională Filiași-T.-Jiul, care îl leagă la N. cu comuna Brănești, iar spre S. cu com. Țînțăreni, din jud. Dolj. De la V. spre E. e străbătut de șoseaua comunală care pleacă din șoseaua națională Filiași-T.-Jiul și îl pune în legătură cu com. Valea-luĭ-Cîine.

In cătun se află: 2 cîrciumĭ, 2 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Este o biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1820.

Capul-Dealuluĭ, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Andrieșeni, comuna Epureni, pl. Turia, jud. Iași.

Capul-Dealuluĭ, *locul* unde se termină dealul Popricani, în partea despre S.-V., pe teritoriul com. Copoul, satul Vulturul, județul Iași. Aicĭ se află și o cîrciumă, în marginea șoseleĭ Iași-Botoșani.

Capul-Dealuluĭ, *deal,* pe moșia Davideni, com. Păstrăveni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Legenda spune că în această localitate a fost maĭ de mult sat întemeiat, cu biserică. Cumpărînd moșia răposatul N. Gridov, s'a desființat, și locuitoriĭ s'aŭ răzlățit prin satele mărginașe: Rădeni, Păstrăveni, Țibucani, etc.

Capul-Dealuluĭ, *deal,* în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situat în prelungirea dealurilor ce se întind la Sudul satuluĭ Calul, și a căreĭ extremitate despre E. se termină la încrucișătura drumurilor ce vin din satul Calul și satul Iapa, prin terase secundare, ce daŭ în valea rîuluĭ Bistrița.

Capul-Dealuluĭ, *deal,* spre S. de satul Pribești, com. Ciortești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Capul-Dealuluĭ, *deal.* (V. Butucăria, deal, com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ).

Capul-Dealuluĭ, *deal.* (V. Chicerea, deal, comuna Zepodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ).

Capul-Dealuluĭ, *deal.* (V. Holmul, deal, com. Drăgușeni, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ).

Capul-Dealuluĭ, *iaz,* pe teritoriul satuluĭ Andrieșeni, comuna Epureni, pl. Turia, jud. Iași.

Capul-Dealuluĭ, *iezer,* în suprafața de 2 ariĭ, în com. Uidești, jud. Suceava, pe șesul Moldoveĭ, în apa căruia, se zice, sunt ascunse multe arme din timpul revoluțieĭ de la 1821.

Capul-Dealuluĭ, *loc* cu fînețe, com. Cheia, pl. Cozia, județul Vîlcea.

Capul-Dealuluĭ, *loc izolat,* pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, lîngă gura pîrîuluĭ Schitul-Darăŭ, în com. Hangul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Capul-Dealuluĭ, *loc,* unde se termină dealul Răchitoasa, în partea de V. a com. Răchitoasa, jud. Tecuciŭ.

Capul-Dealuluĭ, *loc,* jud. Tecuciŭ, situat între satele Corcioveni și Cosițeni, la locul numit Cetățuia.

Capul-Dealuluĭ, *moșie,* în partea despre N.-V. a comuneĭ Roșcani, pl. Turia, jud Iași. Are o suprafață de 716 hect., fără populație. Tot terenul este cultivat, avînd fînețe și locurĭ de arătură.

Capul-Dealuluĭ, *pisc* de munte, între Rîșca-Mare și Slătioara, comuna Bogdănești, județul Suceava.

Capul-Dealuluĭ, *pîrîŭ,* izvorește de pe teritoriul satuluĭ Andrieșeni, pl. Turia, jud. Iași, și se varsă în rîul Jijia.

Capul-Dealuluĭ, fostă *stație de poștă,* pe șoseaua națională Roman-Fălticeni-Bunești, pe locul desființatuluĭ sat Filipești, jud. Suceava.

Capul-Draculuĭ, *loc,* jud. Putna, din dreptul căruia Siretul începe a face hotarul dintre jud. Putna și jud. Tecuciŭ.

Capul-Grădineĭ, *cătun* (tîrlă), în pl. Ialomița-Balta, com. Poiana, jud. Ialomița, situat pe cîmpul Bărăganuluĭ.

Capul-Lunceĭ, *numire* ce poartă *moșia* statuluĭ situată pe teri-

Hosted by Google

toriul comunei Ciolănești-din-Vale, jud. Teleorman. Această numire o poartă și comuna din vechime.

Capul-Mielului, *vîrf*, pe dealul Nucetul, com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Capul-Moșiei, *cătun*, în pl. Ialomița-Balta, com. Larga, județul Ialomița, situat pe cîmpul Bărăganului.

Capul-Nădeșei, *pădure*, cu arbori foioși, pl. Tazlăul-d.-s., com. Slobozia-Luncani, jud. Bacău. Proprietar e G. Pîrvu. Intinderea de 203 hect.

Capul-Pădurei, *cătun*, pe moșia Albești, com. Buimăceni, plasa Jijia, jud. Botoșani; aparține satului Albești. Are o populație de 23 familii cu 81 suflete; sunt 7 contribuabili.

Numele satului vine de la așezarea sa la capul pădurei Albești.

Numărul vitelor din acest sat este de 32: 18 vaci și boi, 10 cai mari și mici și 10 mascuri.

Capul-Pisculuĭ, *com. rur.*, pl. Rîurile, jud. Muscel, la S. de Cîmpulung, 10 kil. departe de acest oraș. Este situată pe ambele maluri ale rîului Bughea și n'are nici un cătun. alipit. Este împărțită în 7 mahalale.

Se mărginește la N. cu com. Cotești, la S. cu com. Mihăești, la E. cu com. Schitul-Golești și la V. cu com. Vădești.

Are o populație de 560 locuitori (281 bărbați și 279 femei) cu 121 capi de familie. Locuitorii, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu dulgheria, zidăria, tîmplăria.

Ei au: 430 boi și vaci, 14 cai și 300 oi.

Rîul Bughea udă comuna prin centru și la 2 kil. de această com. se varsă în Rîul-Tîrgului.

Sunt 80 locuitori împroprietăriți, după legea rur. din 1864, pe moșia statului Capul-Pisculuĭ. Calea ferată Golești-Cîmpulung și șoseaua națională Pitești-Cîmpulung trec pe la Estul com., pe locul cumpărat de locuitori la anul 1870. Ele merg paralel pănă es din comună. Aci se cultivă 122 hect. cu porumb.

Comuna numără 86 contribuabili și are un budget de 1296 lei la venituri și 1146 lei la cheltueli. Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Știu carte 100 bărbați și 15 femei.

Scoala, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1242 lei, se frecuentă de 36 elevi și eleve, din numărul de 107 în vîrstă de școală.

Această com. a fost jefuită în mai multe rînduri de armatele străine, care invadau țara.

Capul-Pisculuĭ, *sat*, în jud. și pl. Argeș; face parte din com. rur. Vălcelele.

Capul-Pisculuĭ, *sat*, face parte din com. rur. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Capul-Pisculuĭ, *deal*, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., pe teritoriul com. Săugești.

Capul-Pisculuĭ, *deal*, în com. cu același nume, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Capul-Pisculuĭ, *cap de deal*, unde se unesc pîraiele Izvoranul cu Iartaganul, comuna Condrăchești, jud. Tecuciu.

Capul-Pisculuĭ, *fîntînă*, comuna Frățila, pl. Olteț-ul-d.-j., județul Vîlcea.

Capul-Pisculuĭ, *pisc*, aproape de satul Doftana, jud. Bacău.

Capul-Plaiului, *poiană*, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plasa Teleajenul, jud. Prahova, situată la E. de muntele Plaiul-Chiojduluĭ. Servește de izlaz pentru vitele locuitorilor.

Capul-Rediului, *sat*, în partea de N. a com. Miroslava, plasa Stavnicul, jud. Iași, situat pe podișul cu același nume, de-a stînga rîuluĭ Bahluiul. Are o populație de 21 familiĭ saŭ 98 suflete, Romînĭ.

Numărul vitelor e de 303 capete, din carĭ: 123 vite marĭ cornute, 154 oĭ, 6 caĭ și 20 rîmătorĭ.

Capul-Rediului, *podiș*, pe care se află situat satul cu același nume, din com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași. Acest podiș, di'mpreună cu Dealul-Uriculuĭ, formează valea numită Valea-Lupuluĭ.

Capul-Roșu, *sat*, face parte din com. rur. Florești, pl. Filipești, jud. Prahova. Numirea acestuĭ sat, spun locuitoriĭ, vine de la un Grec ce era la moara din acest cătun. și care purta fes roșu. Are o populațiune de 112 locuitorĭ.

Capul-Stoguluĭ, județul Vîlcea. (Vezĭ Tîrsa).

Capul-Stratului, *deal*. (V. Dealul-Mare, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași).

Capul-Topliței, *gura pîrîului* Strîmba, jud. Suceava.

Capulan-Culac, *vale* mică, în județul Constanța, plasa Medjidia, pe teritoriul comunei Ca-

Hosted by Google

rabaia şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Chertic-Punar. Se desface din poalele vestice ale dealuluĭ Chezlen - Sîrtî; se îndreaptă spre S. într'o direcţie generală de la N. spre S.; face întru cît-va hotarul între plăşile Medjidia şi Mangalia, şi, după un drum de 4 kil., se deschide în valea Borungea, la V. de satul Chertic-Punar. Malurile sale sunt joase. Printr'însa merge drumul comunal Becter-Alibei.

Capus-Chioi-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Para-Chioi. Se desface din ramificaţiile nordice ale dealuluĭ Şirau - Culac-Bair; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E.; merge printre văile Sati-Chioi-Ceair şi Ghiuvenli-Ceair; brăzdează partea de S. a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ; se ridică pănă la 153 m., dominînd ast-fel satul Para-Chioi, aşezat în parte la poalele sale estice, drumul comunal Veli-Chioi-Para-Chioi, ce trece pe muchea sa, şi cele două văĭ Sati-Chioi-Ceair şi Ghiuvenli-Ceair. Este acoperit cu tufărişurĭ şi pădurĭ, din carĭ cea maĭ însemnată, numită Buluc-Orman, e aşezată pe ramificaţiile sale nordice.

Caputa, *sat,* cu o biserică, o şcoală, plasa Tazlăul-d.-j., jud. Bacăŭ.

Capuzul, *căt.,* făcînd parte din com. Muşeţeşti, plaiul Novaci, jud. Gorj. E situat pe dealul Capuzul în partea de V. a com. Are o întindere de 250 hect., din carĭ 40 hect. arabile, 30 hect. fîneţe, 1 hect. pomet, 1 hect. vie, 174 hect. islaz şi pădure, şi 4 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 40 familiĭ, saŭ 120 suflete, din carĭ 30 contribuabilĭ, toţĭ Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor. Locuitoriĭ posedă: 5 pluguri şi 10 care cu boĭ. Numărul vitelor este de: 40 vite marĭ cornute, 4 caĭ, 110 oĭ şi 28 rîmătorĭ.

In căt. sunt 2 fîntînĭ.

Cara-Aci saŭ **Şarapcea-Cara-Aci,** *sat,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, căt. comuneĭ Hairam - Chioi. E situat în partea de S.-E. a plăşeĭ şi cea de N.-E. a comuneĭ, la 5 1/2 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă, Hairam-Chioi şi la 1 kil. spre V. de satul Malacoci. Este aşezat pe valea Cracic-Ceair, în partea sa de N. şi este închis la E. de dealul Tuzla-Mezarlîc-Bair, la N. de dealul Tuzla-Bair şi la V. de dealul Cara-Peletlic.

Populaţiunea sa, a căreĭ maioritate este formată de Turcĭ şi Tătarĭ, se ocupă cu creşterea vitelor şi prea puţin cu agricultura. Satul în partea de N., şi maĭ ales în cea de V., este înconjurat de marĭ pădurĭ. Casele carĭ sunt în număr restrîns, sunt potrivite şi aşezate regulat. Drumul comunal Schender-Cherim-Cuiusu, trece prin mijlocul satuluĭ, străbătîndu-l de la Sud la Vest, iar drumul Becter-Sevendic, trece tot prin mijlocul satuluĭ. Un alt drum merge la Bairam-Dede, trecînd prin Malcoci.

Cara-Aci, *baltă* mică, în judeţul Constanţa, pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Cicracci şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Cara-Coium. E maĭ mult o prelungire a întinsuluĭ lac Tasăul de care azĭ e despărţit printr'o limbă de pămînt de 800 metri lărgime. De mare e despărţit printr'o distanţă de 1200 metri, iar faţă de satul Cara-Coium se găseşte la 1 kil. spre E. Are o întindere de 15 hect., presărate numaĭ cu stuf. Produce puţin peşte ce se consumă numaĭ în localitate.

Cara-Aci-Alceac, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. urbane Cuzgun, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Urluiţa. Se desface din ramificaţiile sud-orientale ale dealuluĭ Escuuiuc - Olceac; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, şi după un drum de 7 kil., se deschide în valea Urluia, pe stînga, lîngă ruinele satuluĭ Dedebali, după ce s'a unit pe stînga cu valea Cara-Cialîc-Culac. Maĭ formează puţin şi hotarul între pl. Silistra-Nouă şi Medjidia.

Cara-Aci-Culac, *sat,* în judeţul Constanţa, plasa Mangalia, căt. com. Sari-Ghiol. Este aşezat în partea de S. a pl. şi cea de E. a com., la 10 kil. spre E. de căt. Sari-Ghiol, reşedinţa com. pe malul de S., înalt şi pietros, al laculuĭ Mangalia, pe partea stîngă a văeĭ Cara-Aci-Culac, la poalele de N. ale dealuluĭ Mamutlusta, dominat fiind de vîrful Meragi-Iuc. Casele sale sunt puţine, răŭ zidite, mare parte dărîmate de invaziile turceştĭ şi başibuzuceştĭ.

Intinderea sa este de 3251 hect., din carĭ 12 hect. ocupate de vatra satuluĭ.

Populaţiunea totală e de 105 familiĭ, cu 421 suflete, care se ocupă în mare parte cu creşterea vitelor şi cu agricultura.

Cara-Aci-Culac, *vale* mică, în jud. Constanţa, plasa Mangalia, com. Sari-Ghiol, căt. Cara-Aci-Culac, de unde şi-a luat numele.

Hosted by Google

Se desface din deal. Mamutlusta; se îndreaptă spre N.; trece pe lîngă satul Cara-Aci-Culac, pe la dreapta luĭ, pe la poalele vestice ale dealuluĭ Checige şi, după 3 kil., se deschide în lacul Mangalia. Malurile sale sunt înalte şi pietroase cu o mulţime de perforaţiunĭ din cauza ploilor. Este tăiată de drumul Hagilar-Mangalia.

Cara-Aci-Corusu, *pădure,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Gărvan, căt. Velichia, pe teritoriul romînesc şi bulgăresc, tăiată în două de hotarul spre Dobrogea, situată pe ramificaţiile de E. ale dealuluĭ Ciragi-Iol-Bair, în partea de S. a pl. şi a comuneĭ. Are 70 hect. întindere. Esenţe principale: teĭ, fag, mesteacăn, toţĭ micĭ. Drumul Veli-Chioi-Cromora, trece pe lîngă dînsa, prin partea de Vest.

Cara-Aci-Culac, *vîrf* însemnat, al dealuluĭ Mamutlusta, judeţul Constanţa, în partea de S. a pl. Mangalia, cea estică a com. Sari-Ghiol, şi cea nordică a căt. Cara-Aci-Culac. Are 62 m., dominînd prin înălţimea sa satul şi valea Cara-Aci-Culac, satul şi valea Hagilar, valea Ilanlîc şi drumurile ce duc de la Hagilar la Cara-Aci-Culac, Mangalia şi Ilanlîc. Punct strategic important. Este acoperit cu verdeaţă.

Cara-Amat, *sat,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, căt. com. urbane Cuzgun, aşezat în partea de E. a plăşeĭ şi a com., la 4 kil. spre S.-E. de oraşul Cuzgun, reşedinţa, pe ambele maluri ale văeĭ Ceair-Orman, la poalele estice ale dealuluĭ Cara-Amat. Teritoriul său se mărgineşte la N. cu căt. Bac-Cuiusu (al com. Beilicul), Polucci (căt. comuneĭ Enişenlia, pl. Medjidia); la E. cu căt. Urluia; la S. cu căt. Cherim-Çuiusu, (al com. Hazarlîc), Bazargian şi Nastradin (căt. comuneĭ Enige), la V. cu oraşul Cuzgun.

Relieful soluluĭ e accidentat: de dealul Echi-Iuiuc-Olceac cu vîrful său Cuzgun (181 m.), la N. acoperit cu păduri; Cara-Amat (112 m.), la S.-V., acoperit cu păşunĭ şi păduri, dominînd satul. Movile sunt treĭ, avînd 75 — 83 m., artificiale, acoperite cu iarbă şi păduri. Cursurĭ de apă n'are, căcĭ văile conţin apă numaĭ în timpul primăvereĭ şi al ploilor. Ca văĭ avem: Diudiuliuc-Cucuciuc-Alcea, la S. pe hotar; Ceair-Orman, ce trece prin mijlocul satuluĭ şi adiacenta sa, valea Sat-Culac prin interiorul satuluĭ; Cara-Cialîc-Culac şi Cara-Aci-Alcea, în partea de N.-E.

Intinderea totală e de 725 hect., din carĭ 50 hect. ocupate de vatra şi grădinile satuluĭ.

Populaţiunea întreagă este de 52 familiĭ cu 166 suflete, carĭ se ocupă cu păşunatul vitelor.

Cara-Amet, *pichet vechiu* de frontieră, pe Dunăre, în pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, în dreptul satuluĭ Chioara.

Cara-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comunelor rur. Man-Ghiol şi Sari-Ghiol. Se desface din dealul Cairacile; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. la N.-E. Pe muchea luĭ merge hotarul despărţitor al celor două comune. Are 79 m. înălţime şi e punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea. Este acoperit cu fîneţe şi păşunĭ. Poalele sale sudice se sfîrşesc pe malul nordic al întinsuluĭ lac Razelm. La poalele sale orientale, şi nu departe de lacul Razelm, se află ruinele uneĭ cetăţĭ, numită a Zaporojenilor. Numele dealuluĭ e turcesc şi însemnează Dealul-Negru.

Cara-Bacî, *com. rur.,* în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, situată în partea meridională a judeţuluĭ, spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea de Sud a plăşeĭ Medjidia, spre S.-V. de orăşelul Medjidia, reşedinţa eĭ, pe valea Borungea.

Se mărgineşte la N. cu com. Mamut-Cuiusu; la E. cu com. Copadin, pl. Constanţa; la S. cu com. Agemler, Cavaclar, şi Cazil-Murad, toate din pl. Mangalia; la V. cu com. Chioseler.

Relieful soluluĭ e puţin accidentat de următoarele principale dealurĭ: Sarî-Iuc-Bair (138 m.) la N.-V.; Copadin (135 m.) la N.-E., Arabi-Iuc-Bair (137 m.), Uzun-Bair (130 m.), Cara-Ola (123 m.) la E., Cabula-Bair (103 m.), Bairam-Dede-Bair (135 m.) la S., Chezlen-Sîrtî (130 m.), Canen-Gurse, Cultimeş-Bair (105 m.), Sîrtî-Caia-Bair (107 m.), toate prin interiorul comuneĭ. Aceste dealurĭ sunt acoperite cu fîneţe şi semănăturĭ.

Movile sunt puţine; cele maĭ însemnate sunt: Cara-Bacî (130 m.) la N.-V.; Caugagi (101 m.) prin centru, la V.; Cabula-Iuc (103 m.), Oba-Iuc (123 m.), Caugagi-Est (130 m.), Arabi-Iuiuc (131 m.), toate la E. Ele sunt artificiale şi azĭ sunt acoperite cu verdeaţă.

Hidrografia este reprezentată numaĭ prin niştе văĭ secĭ, carĭ conţin apă numaĭ primăvara, după topirea zăpezilor şi toamna, în timpul ploilor. Cele maĭ însemnate sunt: Iomer-Bei-Iutu la N.-V., Colceac-Alcea, unită

Hosted by Google

cu Cultimeș-Ceair prin interiorul comuneĭ și spre E. Merdevenli-Punar (saŭ Borungea) unită cu Capulan-Culac pe dreapta, care brăzdează comuna spre partea de Sud.

Cătunele, carĭ compun comuna, sunt 4 și anume: Cara-Bacî, reședința, în partea centrală, pe valea Merdevenli-Punar saŭ Borungea; Chertic-Punar, la V., la 3 kil. spre V. de reședință, tot pe valea Borungea; Caugagi, în partea centrală, la 900 m. spre E. de reședință, pe valea Calceac-Alcea; Beșaul, la E., la 3 1/2 kil. spre S.-E. de reședință, pe valea Cultimeș-Ceair.

Populațiunea întreagă a comuneĭ se ridică la 141 fam., cu 753 suflete, cea maĭ mare parte Turcĭ și Tătarĭ, repartizați după cum urmează:

După sex: bărbațĭ 396, femeĭ 357; după starea civilă: necăsătoriți 444, căsătoriți 280, văduvĭ 28, divorțațĭ 1; după instrucție: știŭ carte 11, nu știŭ 782; după cetățenie: cetățenĭ Romînĭ 749, supușĭ străinĭ 4; după religie: creștinĭ 334, naturalizațĭ 419; sunt, după ocupațiune, agricultorĭ, meseriașĭ, comercianți, etc.

Căile de comunicație sunt numaĭ niște drumurĭ comunale saŭ vecinale, ce duc de la Cara-Bacî la cătunele comuneĭ și la satele învecinate: Ali-Bei, Chioseler, Merdevenli-Punar, Bairam-Dede, Cavaclar, etc.

Cara-Bacî saŭ **Cara-Baci,** *sat,* jud. Constanța, în pl. Medjidia, cătunul de reședință al comuneĭ Cara-Bacî, situat în partea meridională a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ, pe ultimele ramificațiunĭ nordice ale dealurilor Cultimeș-Bair și Bairam-Dede-Bair.

Terenul săŭ este destul de accidentat. In partea sudică sunt dealurile Bairam-Dede-Bair și Cultimeș-Bair; în partea centrală dealul Chezlen-Sîrtî și în partea de N. valea Iomer-Bei-Iutlu.

Populațiunea se ocupă maĭ ales cu agricultura și cu creșterea vitelor și în special a oilor. Casele sunt bine îngrijite; sunt așezate regulat, formînd străzĭ care se întretae între ele. Drumurĭ comunale pleacă din sat, ducînd la: Caugagi, Cazîl-Murad, Baș-Punar, Chioseler, prin Chertic-Punar și altele.

Cara-Barusan, *movilă* însemnată, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Caranasuf. Este situată pe partea de S.-E. a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ, pe una din cele maĭ orientale prelungirĭ ale dealuluĭ Haidîn, la 1 1/2 kil. spre N. de lacul Duimgi. Are o înălțime de 48 m.; e punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Cara-Nasuf, și a drumuluĭ comunal Cara-Nasuf-Duimgi. Este naturală și acoperită cu verdeață.

Cara-Burun, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Casap-Chioi. Este o prelungire răsăriteană a dealuluĭ Maadem-Bair; se întinde spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea estică a plășeĭ și cea nordică a comuneĭ. Poalele sale se scaldă în două marĭ lacurĭ, Goloviță la Nord și Zmeica la E. Este presărat cu o mulțime de movile, între carĭ Dravarschi 83 m., Movilaluĭ-Țincu 74 m. Se prelungește spre E. cu dealul Acic-Suhat. Drumul comunal Hamamgi-Casap-Chioi îl tae. Este acoperit cu fînețe și semănăturĭ. Numele săŭ e turcesc și înseamnă Nas-Negru.

Cara-Burun, *deal* însemnat, în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Potur (și al cătunuluĭ săŭ Hamamgi). Se desface din dealul Eniceŭ; se întinde spre Sud, avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E.; brăzdează partea nordică a plășeĭ și pe cea nord-vestică a comuneĭ. Ramificațiile sale orientale se întind pănă pe malul pîrîuluĭ Slava și țărmurile laculuĭ sărat Goloviță. Are o înălțime de 128 metri și este tăiat de șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța. Este acoperit cu livezĭ și pășunĭ. Pe la poalele sale se găsesc o mulțime de movile naturale.

Cara-Burun-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Gărvan și pe al cătunuluĭ săŭ Cuiugiuc. Se desface din dealul Gărvan-Bair și anume din vîrful Iuc-Mezarlî, se întinde spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., printre văile Iaila-Ceair saŭ Gărvan (ce e tot una cu Valea Cuiu-Iuc) și văile adiacentelor Cuiugiuc-Ceair și Garvan-Ceair, brăzdînd partea de Sud a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ. Satul Cuiugiuc e așezat la poalele sale vestice. Are 145 m. înălțime, dominînd satul Cuiugiuc și văile de maĭ sus, precum și drumul județean Ese-Chioi-Lipnița. Este acoperit cu tufărișurĭ, pădurĭ și puține viĭ.

Cara-Chioi, *punct militar,* în Dobrogea, la o înălțime de 83 m., 17 d'asupra niveluluĭ Măriĭ-Negre.

Cara-Cialîc, *vale,* jud. Constan-

Hosted by Google

ţa, în plăşile Silistra - Nouă şi Medjidia, pe teritoriile comunelor Cuzgun, (Silistra - Nouă) şi Enige (Medjidia). Incepe din poalele sud - estice ale dealuluĭ Echi-Iuiuc-Olceac; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. - V. spre N.-E., brăzdînd partea estică a plăşeĭ Silistra-Nouă şi a com. Cuzgun, pe cea vestică a plăşeĭ Medjidia şi cea nord-vestică a comuneĭ Enige. Drumul şi-l face maĭ mult prin păduriĭ. După un drum de 6 kil., se uneşte cu valea Nastradin, spre a se deschide în valea Urluia, pe stînga. Este tăiată de drumul judeţean Ostrovul-Cuzgun, iar printr'însa merge drumul comunal Cara-Amat-Talaşman.

Cara-Cialîc, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Armutlia (şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Camber). Izvoreşte din poalele orientale ale dealul Taslî-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S. - V. la N. - E, brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea estică a com.; curge prin păduriĭ, pe la poalele orientale ale dealuluĭ Balar-Bair, şi, după un curs de 6 kil., merge de se varsă în pîrîul Taiţa, pe dreapta, nu departe de vărsarea acestuia în lacul Razelm. In cursul săŭ trece prin satul Camber. Are ca afluenţĭ valea Orta - Burun pe dreapta, şi Doruchi - Dere pe stînga. Numele săŭ este turcesc şi înseamnă Valea-Neagră.

Cara-Cicula, *deal,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna. El este maĭ mult o prelungire sud-orientală a dealuluĭ Bujor; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N. - V. spre S. - E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ. Stă în legătură cu dealul Curt-Bair şi dealul Piatra-Roşie; de cel dintîiŭ e despărţit prin o vale rîpoasă, pe malurile căreia merge drumul judeţean Cerna - Greci; de cel-l-alt e despărţit de asemenea prin o vale rîpoasă, prin care merge drumul judeţean Cîrjilari-Măcin, şi drumul com. Cerna-Turcoaia. Din poalele luĭ sudice izvoreşte Valea - Ulmuluĭ, afluent al pîrîuluĭ Cerna. Este acoperit cu păşunĭ şi fîneţe.

Cara-Coium, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Constanţa, cătunul comuneĭ Cicracci, situat în partea de E. a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 5 kil. spre S.-E. de cătunul de reşedinţă, Cicracci, la S. - V. laculuĭ Taşăul şi la V. bălţeĭ Cara-Coium 1, la 2 kil. spre V. de mare. Este închis la N. de dealul Cara - Chioi-Bair, cu vîrful săŭ Caraevila, care vîrf este la $2^1/_2$ kil. spre N.-V. de sat şi are o înălţime de 74 m., iar la S.-V. de dealul Mamaia, cu movila sa Mamaia, care are 34 m. şi este situată la $1^1/_2$ kil. spre S. de sat.

Suprafaţa sa este de 1900 hect., din carĭ 55 hect. sunt ocupate numaĭ de grădinĭ şi de vatra satuluĭ, cu 65 case.

Populaţia este de 114 familiĭ, cu 506 suflete, ocupîndu-se maĭ mult cu pescăria, satul fiind la marginea laculuĭ Taşăul şi în apropierea măriĭ.

Populaţiunea sa este amestecată; se compune din Romînĭ, Bulgarĭ, Turcĭ şi Austriacĭ, însă majoritatea o formează Bulgariĭ. Un drum comunal pleacă spre N.-E., apoĭ se bifurcă: o parte duce la Şahman şi alta la Sargălacul-Mic şi la Sargălacul-Mare. Alte două drumurĭ pleacă spre S. şi S.-V., ducînd unul la Mamaia şi la Cogea-Ali şi altul, spre N.-V. la Cicrîcci.

Cara-Cuiuş-Dere, *vale,* în plăşile Medjidia şi Constanţa, jud. Conştanţa, servindu-le întru cîtva şi de hotar despărţitor, pe teritoriul comunelor Alacapî, pl. Medjidia, şi Murfatlar, pl. Constanţa, pe care le desparte puţin. Nu este alt - ceva de cît un alt nume al văeĭ Medjidia saŭ Carasu. Acest nume îl poartă între comunele Murfatlar şi Alacapî. Este inchisă între dealurile Tasli-Bair şi Ghermе-Bair la E., Cara-Bei-Bair şi Chiuciuc-Murfat-Bair, la V. Printr'însa merge calea ferată Cernavoda-Constanţa, drumul comunal Alacapî - Murfatlar - Omurcea. Este tăiată d'alungul, în partea de N., de unul din valurile luĭ Traian şi anume de cel de piatră.

Cara-Culac, *vale* neînsemnată, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul romînesc cît şi pe cel bulgăresc al comuneĭ rurale Gărvan. Incepe din poalele răsăritene ale dealuluĭ Gărvan-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., pe la poalele apusene ale dealuluĭ Ciriagi-Iol-Bair; intră pe teritoriul romînesc pe lîngă pichetul No. 11, trece prin satul Gărvanul-Mare, şi, cum ese dintr'însul, se uneşte cu valea Culac-Punar-Ceair, spre a forma împreună valea Saila-Ceair, saŭ maĭ bine zis Valea-Cuiuiuculuĭ. Lungimea eĭ e de 7 kil. Malul săŭ stîng e acoperit cu păduriĭ. Printr'însa merge un drum comunal ce duce de la Gărvan la Cranova, în Bulgaria.

Cara-Harman, *com. rur.,* din jud. Constanţa, pl. Constanţa.

Este situată în partea estică

Hosted by Google

a județului, la 42 kil. spre N. de orașul Constanța, capitala districtului, și în cea septentrională a plășeĭ, la 19 kil. spre N.-E. de com. Cara-Murat, reședința plășeĭ.

Se mărginește la N. cu comunele rurale Cara-Nasuf și Cogealac, din jud. Tulcea, de care se desparte prin dealurile Caș-calîc-Bair, Duimgi, lacurile Tuzla și Sinoe; la E. și S. cu Marea-Neagră; iar la V. cu comunele rurale Gargalîc și Cicrîcci, despărțindu-se de cea d'întîiŭ prin dealurile Movila-Căldării, Ciatal-Bair și Gangalîc, iar de cea d'a doua prin dealul Peletlia.

Relieful soluluĭ prezintă o deosebită însemnătate. El ține tot de odată și de regiunea dealurilor și de regiunea șesuluĭ, căci $^3/_5$ din suprafața eĭ aparține celuĭ din urmă. Șesul este situat în partea estică și este coprins între Marea-Neagră la E. și S., poalele estice ale dealurilor Movila-Căldării și Cara-Harman, canalul vestic al laculuĭ Tuzla la V., și o linie ce pleacă de la ruinele cetățueĭ vechĭ Istropolis la gura Peritească, spre N. Șesul este acoperit cu bălți: Sinoe și Tuzla, Ceatal-Sic; Balta-Mare; de-Mijloc; Balta-Mică, Chituc, care are stuf întins și des ce poartă numele de Chituc. Acest din urmă lac are o întindere de peste 2000 hect. și este aflător între lacul Sinoe și Mare; este considerat adese-orĭ și cu drept cuvînt ca ținînd tot de lacul Sinoe. Pe acest șes sunt mlaștinĭ lîngă Cara-Harman și largĭ bande de nisip (aflătoare între lacurile Tuzla și Sinoe, între Sinoe și Mare, de oparte și de alta a prelungireĭ sudice a stufuluĭ Chituc și a gîrlelor numite Balta-Mare și de-Mijloc, precum și dealungul maluluĭ Mării-Negre). Toată această întindere a șesuluĭ, incontestabil că a fost acoperită de Mare, care retrăgîndu-se a lăsat lacurile: Tuzla, Sinoe, mlaștinĭ stufoase și întinderĭ considerabile acoperite cu nisip, amestecat cu resturĭ animale asemănătoare cu cele ce se găsesc astă-zĭ în mare.

Regiunea dealurilor coprinde restul vestic, $^2/_5$ ale comuneĭ și este reprezentată prin culmile: Cogealac la N. și Tașăul la S. și V.

Dealurile cele maĭ însemnate ale comuneĭ sunt: Duimgi, cu vîrfurile Peletlia (89 m.), Duimgi (83 m.), Tuzla-Iuc (38 m.), la N., d'alungul pîrîuluĭ Peletlia și pe malul vestic al laculuĭ Tuzla, și acoperit cu fînețe, pășunĭ și vr'o cinci movile. Dealul Peletlia, cu vîrful Cara-Iuc (138 m.) la V.; Tașăul-Tîrti, cu vîrful Eșil-Iuiuc (104 m.) la S.-V.; Gargalîc (84 m.), Ciatal-Bair, cu vîrfurile Erim-Iuiuc (94 m.) și Gargalîc-Buim-Iuiuc (75 m.); Movila-Căldăiŭ (70 m.), dealul Cara-Harman (102 m.) la S.-V. Toate aceste dealurĭ sunt ramificațiunĭ orientale ale culmeĭ Tașăul, avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre E. și S.-E., întinzîndu-se printre pîrîul Peletlia, lacul Tuzla, Balta-Mare, pîrîul Gargalîc și Mare. Sunt acoperite cu movile, fînețe și semănăturĭ.

Movile sunt numeroase: peste 38. Ele se găsesc maĭ toate pe muchiile dealurilor; afară de cele ce se găsesc pe vîrfurile amintite maĭ sus, maĭ avem: Cara-Iuiuc (150 metri), Iarîm-Iuiuc (140 m.), Movila-Beiuluĭ (136 m.), Movila-din-Tîrlă (119 m.) la Vestul comuneĭ, la S. de satul Peletlia, pe muchia dealului Peletlia; Buiuc-Iuiuc (102 m.), Sac-Iuiuc (52 m.), Sarîm-Iuiuc (46 m.), acestea chiar lîngă satul Cara-Harman se găsesc situate în partea centrală și sud-vestică a comuneĭ pe muchea dealuluĭ Cara-Harman. Ele sunt artificiale maĭ toate, construite în scop de a servi de înmormîntare saŭ ca punct de observație și orientare. E un singur pîrîŭ: Peletlia, care udă N.-V. comuneĭ. Pleacă din dealul Peletlia, cu direcție de la V. spre E., trece prin satul Peletlia, taie drumul Gargalîc-Cara-Nasuf, pe la locul numit Podul-Draculuĭ-Negru și se varsă în lacul Tuzla, în colțul sud-vestic al luĭ. Malurile cursuluĭ săŭ superior sunt înalte și cam pietroase, iar ale celuĭ inferior sunt joase. Maĭ avem două gîrle numite: Balta-Mare și de-Mijloc prin care se stabilește o legătură între lacul Sinoe și Marea-Neagră. Pleacă de la Gura-Buazuluĭ o singură ramură, care apoĭ ramificîndu-se în două, brăzdează partea estică a comuneĭ, trecînd pe lîngă satul Cara-Harman și deschizîndu-se în colțul sudic al laculuĭ Sinoe.

Bălți avem: Tuzla la N., care aparține maĭ mult comuneĭ Cara-Nasuf, fiind pe hotarul între aceste două comune: are maluri joase, o întindere de 11600 hectare, cu pește bun; al doilea lac e Sinoe. Venitul ambelor lacurĭ aparține statuluĭ. Afară de acestea maĭ avem altele maĭ micĭ: Ciatal-Su de 15 hect., în nisipul Ciatal-Su, la N. de Cara-Harman; Chituc, în stuful Chituc, de 20 hect. întindere și altele maĭ micĭ, fără însemnătate. Între lacurile Tuzla și Sinoe avem nisipul numit Ciatal-Su, cu o întindere de 1400 hect., puțin ridicat d'asupra niveluluĭ Mării și lacurlior, presărat la N. cu cîte-va lacurĭ micĭ uscate. Se află la locul unde a fost odinioară orașul Istropolis, și se

Hosted by Google

întinde la S. până la satul Cara-Harman de lîngă care începe, spre S., printre gîrlele: Bălţile-Marĭ şi de-Mijloc şi pe lîngă Mare, cu o întindere de peste 500 hect., nisipul Cara-Harman, tăiat de gîrle micĭ. Intre balta Sinoe şi Mare se întinde stuful Chituc cu o întindere de peste 2000 hect., amestecat cu apă, avînd la N. mulţime de micĭ lacurĭ, în mijloc cu nisip şi spre S. lacul Chituc, prelungindu-se spre S. în formă de limbă, impracticabil pentru comunicaţie. Marea-Neagră udă comuna în partea estică, pe o distanţă de 22 kil. Malul către Mare este jos şi acoperit cu nisip în toată lungimea luĭ; acest nisip se întinde în interior până la 1 1/2 kil. Altă-dată, de sigur, Marea trebue să se fi întins departe de interiorul uscatuluĭ şi ca probă sunt lacurile ce aŭ rămas astă-zĭ: Tuzla şi Sinoe, care comunică cu ea prin gura Periteaşca şi Buazul, nisipul Ciatal-Su şi stuful Chituc. In toate se găsesc resturĭ de animale şi plante ce se găsesc astă-zĭ în mare.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 15787 hect., din care 208 hect. ocupate de grădinile şi vetrele celor două sate, cu 169 case, iar restul de 5618 hect. împărţit între locuitoriĭ ce posedă 4257 hect. şi statul cu proprietarĭ, carĭ aŭ 11461 hect.

Cătunele, carĭ compun com., sunt două: Cara-Harman, reşedinţă, aşezată în partea estică a comuneĭ, pe malul stîng al gîrleĭ Balta-Mare, la colţul sudic al laculuĭ Sinoe, avînd la sudul său o mlaştină închisă şi dominantă la N.-V. de dealul Cara-Harman, cu movilele Cara-Harman şi Iarîni-Iuc; Peletlia, în partea vestică a comuneĭ, la 6 kil. spre N.-V. de reşedinţa Cara-Harman, de ambele maluri ale pîrîuluĭ Peletlia, închis şi dominat la N. de dealul Duimgi cu movilele Peletlia şi Duimgi, iar la S.-V. de dealul Peletlia cu movilele Iarîm-Iuc, Beiul, - Movila - din - Tîrla şi Traian, la 2 kil. spre S. de cătun. Cara-Harman. Aspectul general al lor e acesta: aşezate pe locurĭ maĭ şese, casele sunt marĭ, răŭ zidite, adunate în jurul bisericilor saŭ geamieĭ; prea puţine înconjurate cu grădinĭ. Cara-Harman are şi cîte-va viĭ la Nord.

Populaţiunea sa este formată din elemente romîne şi Turcĭ. In anul 1896 se găseaŭ 207 familiĭ, cu 1089 suflete, împărţite după cum urmează: după sex: 567 bărbaţĭ şi 522 femeĭ; după stare civilă: 651 necăsătoriţĭ, 410 căsătoriţĭ şi 28 văduvĭ; după instrucţie: 74 ştiind carte şi 1015 ne ştiind; după cetăţenie: 1088 cetăţenĭ romînĭ, şi 1 supus străin; după religie: 719 ortodoxĭ şi 370 mahometanĭ; după ocupaţie: 246 agricultorĭ şi meseriaşĭ, 4 comercianţĭ şi 10 industriaşĭ; eraŭ 203 contribuabilĭ; 145 împroprietăriţĭ şi 115 neîmproprietăriţĭ.

In ceea ce priveşte calitatea pămîntuluĭ, cele 15787 hectare ale com. se împart ast-fel: 5508 hect. teren neproductiv (vetrele caselor: 508 hect.) şi bălţĭ, stufurĭ, etc. (5000 hect.) ale statuluĭ şi 10279 hect. teren productiv, din carĭ: 8461 hect. loc cultivabil (din care loc aŭ 3764 hect.), 1565 hect. izlaz (din care 164 hect. al locuitorilor) şi 4 hect. viĭ ale locuitorilor.

In com. sunt 246 plugarĭ, cu 156 pluguri (151 cu boĭ, 5 cu caĭ), 135 caĭ şi căruţe (11 cu boĭ şi 124 cu caĭ), 1 maşină de secerat, 1 maşină de bătut porumbul, 1 maşină de vînturat şi 1 maşină de cosit fînul.

In Cara-Harman sunt 13590 capete de vite, din carĭ: 519 caĭ, 1449 boĭ, 82 bivolĭ, 12 asinĭ, 10900 oĭ şi 630 porcĭ. Locuitoriĭ se ocupă şi cu pescuitul din bălţile Sinoe şi Tuzla. Sunt 8 morĭ de vînt.

Comerciul e activ şi se face pe şoseaua naţională Tulcea-Babadag - Constanţa şi prin gara oraşuluĭ Constanţa, la 35 kil. spre S. El constă în importul manufacturilor, băuturĭ spirtoase, unelte agricole şi în exportul vitelor cu productele lor (lînă, brînză) şi al cerealelor.

Budgetul comuneĭ e de 4427 leĭ venitурĭ, şi de 2908 leĭ cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: pe lacurĭ şi bălţĭ cu luntre; drumurĭ comunale ce unesc cătunele între ele şi cu satele învecinate: ca Tarşan, Leremet, etc.

Biserică ortodoxă e una singură în cătunul Peletlia, cu hramul Acoperămîntul-Maiceĭ-Domnuluĭ, cu 10 hect. de la stat, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Sunt 2 geamiĭ cu 2 hogĭ în cătunele Cara-Harman şi Peletlia.

Şcolĭ sunt 2 rurale mixte: una în cătunul Cara-Harman şi alta în cătunul Peletlia; aŭ 2 învăţătorĭ; 89 elevĭ înscrişĭ (52 băeţĭ şi 37 fete).

Cara-Harman, *punct militar,* în Dobrogea, la o înălţime d'asupra nivelului mărĭĭ de 104.97 m.

Cara-Mişea-Tepe, *deal,* judeţul Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ rurale Topolog, şi anume pe acela al cătunelor Doerani şi Topologuluĭ-Romîn. Se desface din dealul Doerani; se întinde spre S. printre pîrîul Topologul (saŭ Saraiul) şi afluentul său Hagi-Omer, într'o direcţie de la Nord-Est spre Sud-Vest, brăzdînd partea de E. a plăşeĭ

Hosted by Google

și pe cea meridională a comuneĭ. Se ridică la 197 m., dominînd pîraiele de maĭ sus, ale căror maluri, din cauza natureĭ sale pietroase, sunt înalte și stîncoase, satul Doerani, și drumul județean Babadag-Hîrșova. Este acoperit cu fînețe.

Cara-Murat, *comună rurală,* din jud. și pl. Constanța.

Este așezată în partea estică a județuluĭ, la 26 kil. spre N.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea centrală a plășeĭ, a căreĭ reședință este.

Se mărginește la Nord cu comuna rurală Pazarlî, de care se desparte prin dealurile Ilanlîc-Bair și Dolufacî-Bair; la S. cu comuna rurală Caratai (din plasa Medjidia), de care se desparte prin dealurile Hagi-Culac și Murat-Bair; la E. cu comuna rurală Cicrîcci, de care se separă prin dealul Cara-Murat-Bair; iar la V. cu comuna rurală Carol I saŭ Dana-Chioi, de care se desparte prin dealul Dana-Chioi-Bair.

Relieful soluluĭ este accidentat, de culmile Dorobanțul, Carol și Cara-Murat; cea d'intîiŭ la Nord și Vest, cea d'a doua la Sud, cea d'a 3-a la Est. Dealurile principale, carĭ brăzdează teritoriul comuneĭ sunt: Slanlac-Bair, cu vîrful Ilanlîc-Tepe (142 m.) la N.; Delufaci (125 m.) la N.-E., și ramificațiĭ orientale ale culmeĭ Dorobanțul; Murat-Bair, cu vîrful Murat-Iuc (130 m.) la S.-V.; Amut-Bair, vîrful Tepe-Cara-Murat (203 m.) la S.-E., prelungirĭ orientale ale culmeĭ dealuluĭ Carol I. Cara-Murat-Bair cu vîrfurile Cara-Murat (118 m.) și Cara-Murat-Iuc (104 m.) la E. Toate aceste dealurĭ sunt acoperite cu semănăturĭ și fînețe. Copacĭĭ lipsesc aproape cu desăvîrșire; pe muchea lor movilele sunt risipite în diferite direcțiunĭ, iar numeroase drumurĭ le întretae în nenumărate direcțiunĭ. Movilele sunt răspîndite în toate părțile, în număr de 17; aŭ servit ca locurĭ de mormînt și puncte de observație.

Hidrografia nu este reprezentată de cît prin cîte-va văĭ, carĭ aŭ apă numaĭ în timpul ploilor saŭ topireĭ zăpezilor, primăvara. Principalele sunt: Cara-Murat-Ceair, ce pleacă din dealul Cara-Murat, brăzdează mijlocul comuneĭ, trecînd prin satul Cara-Murat și, sub numele de Hagi-Cabul și Chiostel, se deschide în lacul Medjidia; valea Caratai, care o brăzdează la S. și valea Dolofan puțin la N.-E. Ondulațiunile terenuluĭ fiind micĭ și uniforme, nu pot forma văĭ adîncĭ și marĭ. Lipsa de pădurĭ face ca aceste văĭ să fie maĭ tot-d'a-una lipsite de apă.

Comuna se compune dintr'un singur sat Cara-Murat situat pe ambele malurĭ ale văeĭ Cara-Murat, închis și dominat la V. de dealul Murat-Bair, cu movila Murat-Iuc, la E. de dealul Cara-Murat, cu movila Cara-Murat, la S. de dealul Amut-Bair și la N. de dealul Hamlîc-Bair. Casele satuluĭ în partea de Est sunt bine zidite, înconjurate cu grădinĭ și dispuse pe 4 ulițĭ paralele; aceasta este partea de curînd formată; partea vechiă este situată la V. formată din case avînd fie-care grădina sa, dar risipite la capătul văeĭ Cara-Murat.

Suprafața totală a comuneĭ este de 10073 hect., din carĭ: 228 hect. ocupate de grădinile și vatra satuluĭ, cu 304 case; iar restul 9769 hect. este împărțit între stat cu proprietarĭĭ carĭ aŭ 4570 hect. și locuitorĭĭ carĭ posedă 4570 hect.

Populațiunea sa totală pe 1896 este de 320 familiĭ, cu 1569 suflete, împărțită ast-fel:

După sex: 860 bărbațĭ, 709 femeĭ. După starea civilă: 923 necăsătoriți, 602 căsătoriți, 44 văduvĭ. După instrucțiune: 498 știŭ carte, 1071 nu știŭ. După cetățenie: 1349 cetățenĭ Romînĭ, 220 supușĭ străinĭ. După religie: 705 ortodoxĭ, 619 catolicĭ și 246 mahometanĭ. După avere: împroprietăriți 466, neîmproprietăriți 32. Sunt 498 contribuabilĭ.

In ceea ce privește calitatea pămîntuluĭ, cele 10073 hect., întinderea comuneĭ, se împart ast-fel: 228 hect. teren neproductiv, ocupat de vatra satuluĭ; 9769 hect. teren productiv din carĭ: 6420 hect. teren cultivabil (1450 hect. ale Statuluĭ cu proprietarĭĭ și 4970 hectare ale locuitorilor) 6279 hectare teren necultivat, din carĭ: 3129 hectare ale Statuluĭ cu proprietarĭĭ și 150 hect. ale locuitorilor; 84 hect. teren izlaz, tot al Statuluĭ. 11 hect. teren cu viĭ, tot al Statuluĭ.

In comună sunt 477 plugarĭ, carĭ aŭ 240 pluguri (140 cu boĭ, 100 cu caĭ), 266 care și căruțe (6 cu boĭ, 260 cu caĭ), 66 mașinĭ de secerat, 10 mașinĭ de bătut porumbul, 100 grape de fier, 60 mașinĭ de vînturat.

Locuitorĭĭ aŭ 13708 capete de vite, din carĭ: 777 caĭ, 1389 boĭ, 12 asinĭ, 10900 oĭ și 630 porcĭ.

Industria este cea casnică. Sunt în comună: 1 fabrică de lumînărĭ de ceară și 3 morĭ de vînt. Sunt în total 14 industriașĭ.

Comerciul e activ și se face pe șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, prin gara

Hosted by Google

Murfatlar, la 26 kil. spre S., și constă în importul de mașinĭ agricole, vin, manufactură și în export de cereale, vite cu produsele lor (lînă, brînză) și lumînărĭ de ceară.

Budgetul comuneĭ este de 7428 leĭ la venitурĭ și 4973 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt: calea județeană Hîrșova-Constanța, care trece chiar prin comună, apoĭ drumurĭ comunale la Cuvîcci, Esther și Palaz.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. Sunt și 2 bisericĭ catolice.

Sunt 2 școlĭ: una a comuneĭ cu 1 învățător, 1 învățătoare, 120 elevĭ înscrișĭ (68 băeți, 52 fete) și alta catolică.

Cara-Murat I, *punct militar,* în Dobrogea, la o înălțime de 118.15 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre.

Cara-Murat II, *punct militar,* în Dobrogea, la o înălțime de 107.30 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre.

Cara-Murat-Tepe, *deal,* în județul Constanța, pl. Constanța, pe teritoriul comunelor Pazarlî și Cara-Murat. Este maĭ mult o prelungire estică a dealuluĭ Bilarlar, desfăcîndu-se din vîrful Cara-Tepe (177 m.); se îndreaptă spre E., d'alungul pîrîuluĭ Esther, pănă aproape de apa Tașăul. Domină satul Esther, așezat la poalele sale nordice, satul Cara-Murat și două drumurĭ ce pleacă unul la Cara-Murat și altul la Medjidia.

Cara-Nasuf, *com. rur.,* situată în partea sud-estică a județuluĭ Tulcea și a plășeĭ Istrul, lîngă malul vestic al bălțiĭ Sinoe.

Se mărginește la N. cu com. Casap-Chioi. La E. cu lacul Sinoe, la V. cu com. Cogealac, și la S. cu com. Çara-Harman din jud. Constanța.

Relieful soluluĭ ține de regiunea deluroasă. Dealurĭ sunt: dealul Cara-Nasuf la N., de 57 metri, dealul Cascalîĭ-Bair, de 115 metri, la S.-V. Movile sunt foarte numeroase; maĭ însemnate sunt: Caba-Iuc, de 56 metri, la N.; Cara-Harman, de 48 metri, la S.; Duimgi, de 68 metri, la S.-V. Sunt naturale și acoperite cu verdeață, iar dealurile cu semănăturĭ.

Apele, carĭ udă com., sunt: pîrîul Duimgi, la S., trece prin satul Duimgi; are malurĭ înalte; se varsă în lacul Tuzla. Valea Cara-Nasuf, la N., trece prin satul Cara-Nasuf. Bălțĭ sunt: Sinoe la S.-E., Cara-Nasuf la S.-E., Tuzla la S. și două micĭ lacurĭ la S.-V. formate de pîrîul Duimgi.

Cătunele carĭ o formează sunt: Cara-Nasuf la N.-E., reședința, pe pîrîul cu același nume; Duimgi, la 5 kil. spre S.-V., pe pîrîul Duimgi.

Intinderea comuneĭ este de 8215 hect. din carĭ 120 hect. ocupate de vetrele satelor, 5500 hect. ale locuitorilor și 2585 hect. ale statuluĭ.

Populațiunea este amestecată. Sunt 310 familiĭ cu 1336 suflete, din carĭ 322 bărbațĭ, 305 femeĭ, 709 copiĭ. După naționalitățĭ sunt: 23 Romînĭ, 1095 Bulgarĭ, 203 Tătarĭ, 6 Grecĭ, 2 Armenĭ și 7 Evreĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este în general bună pentru agricultură. S'aŭ cultivat 3991 hect.; restul din suprafața comuneĭ este ocupată de: stuf, bălțĭ și mlaștinĭ.

In com. sunt 189 plugarĭ, cu 115 pluguri. Vitele, în număr de 4218 capete, constituesc una din avuțiile locuitorilor.

Grădinăritul este ocupația Bulgarilor. Industria este cea domestică. Comerțul este activ, constînd în import de manufactură și coloniale și în export de cereale și vite. Sunt 7 comercianțĭ.

Veniturile com. sunt de 5212 leĭ, iar cheltuelile de 4915 leĭ. Sunt 296 contribuabilĭ.

Drumurile sunt toate comunale și duc la satele apropiate: Cogealac, Peletlia, Duimgi, Casap-Chioi și Potur.

Biserică este una singură, ortodoxă, zidită, în 1879, de locuitorĭ; are hramul Sf. Methodiu și Ciril; posedă 10 hectare pămînt; e deservită de 1 preot și un cîntăreț.

Școlĭ sunt două, una în fiecare căt.; ambele sunt fundate de locuitorĭ; aŭ cîte un învățător, 10 hect.; 82 elevĭ înscrișĭ.

Comuna e vechiă. Este fundată în secolul trecut de Turcĭ, carĭ s'aŭ retras în mare parte; în locul lor aŭ venit Bulgarĭĭ.

Cara-Nasuf, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, căt. de reședință al com. rur. Cara-Nasuf, așezat în partea de S.-E. a plășeĭ și în cea de N.-E. a comuneĭ, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Cara-Nasuf. Intinderea satuluĭ este de 75 hect. Populația e formată de Turcĭ, Tătarĭ și Bulgarĭ. Sunt 105 familiĭ, cu 540 suflete. Spre S.-E. de comună se află ramurile vecheĭ cetățĭ grecești Istropolis.

Cara-Nasuf, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Cara-Nasuf. Este maĭ mult o prelungire estică a culmeĭ Hai-Dîn, brăzdînd partea de S. a plășeĭ și pe cea de N.-E. a comuneĭ. Ultimele sale ramificațiunĭ se termină lîngă țărmiĭ

Hosted by Google

vestică ai lacului Sinoe. E tăiat de drumul comunal Sari-Iurt-Cara-Nasuf. Are o înălțime de 104 m. Este presărat cu o mulțime de movile, între carî Caba-Iuc (56 m.) e cea mai înaltă. E acoperit cu semănăturî și izlazurî.

Cara-Nasuf, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rur. Cara-Nasuf. Își ia naștere din poalele sudice ale dealuluĭ cu același nume; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., udînd partea sudică a plășeĭ și cea de mijloc a comuneĭ; trece prin satul Cara-Nasuf, curgînd pe la poalele sudice ale dealuluĭ Cara-Nasuf, și, după 3 kil. de curs, se varsă în iezerul Sinoe, ceva mai spre E. de satul Cara-Nasuf.

Cara-Omer, *com. rur.*, în județul Constanța, pl. Mangalia.

Este așezată în partea meridională a județuluĭ, la 64 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în partea vestică a plășeĭ, la 50 kil. spre V. de orășelul Mangalia, reședința eĭ.

Se mărginește la N. cu comunele rurale Carvaclar și Enghez, despărțindu-se de cea d'întîiŭ prin dealul Cavaclar, de cea d'a doua prin dealul Cara-Suluc-Bair; la S. cu Bulgaria, de care o desparte dealurile Docuzair și Muraci; la E. cu comunele Hazaplar și Sarighiol, despărțind-o de cea d'întîiŭ, dealul Ghiuvenli, și de cea d'a doua dealurile Egi-Iuiuc și Murtfacea-Bair; la V. cu comunele Bairam-Dede și Hairam-Chioi (pl. Silistra-Nouă), separîndu-se de prima prin dealul Docuzaci, de secunda, prin dealurile Sari și Curu-Bair.

Culmile Cara-Omer la V.-N. și la interior și Muraci la E. și S. brăzdează teritoriul comuneĭ; mai întinsă dintre toate comunele din județul Constanța. Principalele dealurî sunt: Docuzaci (193 m.), Dealul-Moriĭ (170 m.), la S.-V.; Malcoci-Mazarlî (176 m.), Curu-Bair (168 m.), la N.-V.; Cavaclar, cu vîrful Ghiuvenli-Nord (155 m.), Cara-Sulac-Bair, cu vîrful Ghiuvenli-Est (141 m.), la Nord; Coru-Sîrtî (152 m.) și Cara-Cuiuc Bair, cu vîrful Cheragi (136 m.) la E. Prin interiorul comuneĭ sunt dealurile: Mezarlîc-Bair, de natură stîncoasă, Sari-Bair (140 m.), Mezarlîc (164 m.), acestea spre partea nordică; dealurile: Bair-Mezarlîc (187 m.), Mamuzli-Bair (180 m.), Alibei-Chioi, Mezarlîc (170 m.), Alibei-Chioi-Bair (163 m.), Cara-Omer-Bair cu vîrful Ghiuvenli II (152 m.), Mezarlîc-Bair (158 m.), acestea în partea centrală; dealurile: Dere-Chioi-Bair (182 m.), Bair-Iuiuc (140 m.), Cara-Omer (170 m.), în partea meridională.

Culmea Muraci e reprezentată prin dealurile: Egi-Iuiuc, cu vîrful Cheragi II (123 m.); Mezarlîc-Sîrtî (128 m.) și Murfatcea-Cairac (140 m.), toate în spre S.-V., avînd același aspect ca și cele ale culmeĭ Cara-Omer. Movile sunt numeroase; unele înalte marî, servind probabil ca puncte de observare și orientare; toate sunt artificiale; ele sunt răspîndite pe toată suprafața teritoriuluĭ. Principalele sunt: Movila-Mare (200 m.), pe hotarul spre Bulgaria, la S.-V.; Bali-Iuc (182 m.), tot la S.-V.; Cheragi (130 m.) la E.

Principalele văĭ sunt: Docuzaci la V., trecînd prin satul Docuzaci, cu malurî înalte și pe alocurea pietroase. Valea Calfa-Chioi, care la început poartă numele de Cerchez-Chioi-Culac, trecînd prin satul Cerchez-Chioi, apoĭ cel de Calfa-Chioi-Ceair, trecînd prin satul Calfa și în urmă cel de Sarapcea, trecînd prin satul Cialmagea și deschizîndu-se în valea Demircea. Brăzdează comuna la V. Malurile sale sunt în general înalte și stîncoase. Valea Afighinea începe sub numele de valea Dere-Chioi, ia pe urmă pe cel de Alibi-Chioi-Ceair, trecînd pe lîngă satul Alibi-Chioi, în urmă de Valea-Cîșleĭ, trecînd pe lîngă cîșla Alibi-Chioi și în fine pe cel de Afighinea, brăzdînd interiorul comuneĭ, Valea Ghiuvenli saŭ Mangaci, trece prin satul Ghiuvenli, brăzdează comuna la N. Valea Chior-Cui o străbate prin interior; valea Daulu-Chioi, care ia mai la vale numele de valea Sîrtî, trecînd prin satul Daulu-Chioi, o brăzdează la E. și S.-E. Valea Cara-Omer primind pe stînga valea Luci, Ghiolgiul și Izvoruluĭ, trece prin satul Cara-Omer și îl străbate la S.

Clima comuneĭ este excesivă, din pricina lipseĭ de păduri și adăposturî oferite de dealurî; vara este arzătoare și rare-orî puțin temperată de vînturile ce suflă din spre mare; iarna e aspră, guvernată fiind de vîntul dominant, recele și gerosul crivăț (N.-E.). Ploae cade puțină și puțurile trebuesc săpate la adîncimî foarte marî.

Cătunele, carî compun comuna, sunt nouă și anume: Cara-Omer, așezat în partea meridională a comuneĭ, pe valea Cara-Omer, între dealurile Cara-Omer la S.-V., Alibi-Chioi-Bair la N.-V., Cara-Omer-Bair la N.-E. și Mezarlîc-Bair la E. și S.-E.; Ghiuvenli, în partea septentrio-

Hosted by Google

nală a comuneĭ, la 7 kil. spre N. de reședință, pe valea Ghiuvenli, între dealurile Cavaclar la V., Consîrtî la S., Carasuluc-Bair la N.-E. și Ghiuvenli la N.; Cauli-Cicur (groapa sîngeroasă) în partea meridională a comuneĭ, la 4 kil. spre S.-E. de reședință, pe văile Iurtluc și Caulî-Cicur, între dealurile Mezarlîc-Bair la N.-V., Caulicum la N., Surtluc-Bair la S. și Mufatcea-Cairac la S.-E.; Daulu-Chioi în partea estică a com., la 5 kil. spre S.-E. de reședință, pe valea Daulu-Chioi, între dealurile Mezarlîc-Bair la E., Murfatcea-Bair la S. și Egi-Iuiuc la N.; Calfa-Chioi, în partea vestică a com., la 10 kil. spre N.-V. de reședință, pe valea Calfa, la poalele pietroaselor dealurĭ Malcoci, Mezarlîc la V. și Mezarlîc-Bair la E.; Mamuzlî, în partea vestică a comuneĭ, la 9 kil. spre N.-V. de reședință, pe valea Calfa-Chioi, între dealurile Docuzaci la V. și Mamuzlî la E.; Alibi-Chioi, în partea centrală a comuneĭ, la 5 kil. spre N.-V. de reședință, pe văile Cîșla și Alibi-Çhioi, între dealurile Alibi-Chioi la V. și Alibi-Chioi-Bair la E. Cerchez-Chioi, în partea meridională a plășeĭ, la 9 kil. spre V. de reședință, pe valea Cerchez-Chioi, la poalele pietroaselor dealurĭ Bair-Mezarlîc la E. și dealul Bai la V.; Deru-Chioi, tot în partea meridională a com., la 9½ kil. spre V. de reședință, pe valea Des-Chioi și la poalele stîncoaselor dealurĭ Des-Chioi la E. și Dealul-Morilor la V. Docuzaci saŭ Docuz-Aci, în partea vestică, la 12 kil. spre V. de reședință, pe valea Docuzaci, înconjurat de toate părțile de dealul Docuzaci. Casele acestor sate sunt așezate în jurul bisericelor saŭ geamiilor, în cîte două saŭ treĭ grupurĭ, maĭ toate aŭ de jur-împrejur morĭ de vînt.

In anul 1895, populațiunea era de 443 fam., cu 2079 suflete, împărțită după cum urmează: După sex: 1159 bărbați și 920 femeĭ; după starea civilă: 1152 necăsătoriți, 850 căsătoriți și 77 văduvĭ; după instrucție: 118 știind carte și 1961 ne ștind; după religie: 906 ortodoxĭ, 126 catolicĭ și 1047 mahometanĭ; după profesiunĭ: 823 agricultorĭ și meseriașĭ, 14 comercianți, 4 industriașĭ și 10 cu diferite alte profesiunĭ; sunt 851 contrib.

După statistica din 1896—97 sunt în comună 820 familiĭ, cu 3067 suflete.

In comună sunt 2 biserici catolice și 4 geamiĭ.

In ceea-ce privește calitatea pămîntuluĭ, cele 23340 hect. ale comuneĭ se împart ast-fel: 191 hect. loc neproductiv, ocupate de vatra satuluĭ; 23149 hect. loc productiv, din carĭ: 13936 hect. loc cultivabil (3773 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭ și 10173 hect. ale locuitorilor); 4613 hect. loc necultivat, ale locuitorilor; 4600 hect. izlaz, din care 1113 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ și 3487 hect. ale locuitorilor.

In comună sunt 823 plugarĭ, carĭ aŭ 322 pluguri (302 cu boĭ, 10 cu caĭ) 448 care și căruțe, (139 cu boĭ, 309 cu caĭ), 1 mașină de treerat cu aburĭ, 4 mașinĭ de semănat, 4 mașinĭ de secerat, 1 mașină de bătut porumb, 10 grape de fier și 3 mașinĭ de vînturat. Sunt în comună 65 puțurĭ. Locuitorii aŭ 9194 capete de vite, din carĭ: 1025 caĭ, 2135 boĭ, 94 bivolĭ, 6271 oĭ, 86 capre și 583 porcĭ.

Comerțul este activ, în comună fiind vama de export și import spre Bulgaria. Gara maĭ apropiată este Murtfatlar la 50 kil. spre Nord. La Cara-Omer e un biuroŭ vamal, avînd de sucursale biurourile din Hîrșova și Rasova. Biuroul din Cara-Omer a fost înființat în anul 1894 (Aprilie). Pe ultimul exercițiŭ financiar a produs un venit de leĭ 4430, importîndu-se mărfurĭ pentru 43466 leĭ și exportîndu-se pentru 168564 leĭ.

Suprafața totală a comuneĭ e de 23340 hect., cea maĭ întinsă din tot județul, din carĭ: 191 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu 323 case, iar restul de 23149 hect. împărțit între stat cu proprietariĭ carĭ posedă 44886 hectare și locuitorii carĭ aŭ 18263 hectare.

Budgetul este de 16115 leĭ, 95 banĭ la venitur și 5349 leĭ, 16 banĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt căile județene: Para-Chioi-Mangalia, trecînd prin satul Ghiuvenli, la N.; șoseaua Cara-Omer-Mangalia; drumurĭ comunale la Hazaplar, Chiragi, Bairam-Dede, Cavaclar, Sari-Ghiol, Topraisari.

Cara-Omer, *deal,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Omer, situat în partea vestică a plășeĭ și cea de S.-V. a com. Se desface din dealul Bair-Iuiuc, întinzîndu-se printre văile Iuci-Ghiolgiu și Valea-Izvoruluĭ. Este acoperit cu verdeață. Are o înălțime de 160 m. Pe muchea dealuluĭ merge drumul Cara-Omer-Dere-Chioi și altul ce merge în Bulgaria.

Cara-Omer-Bair, *deal,* județul Constanța, în pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Cara-Omer. Se desface din dealul Alibi-Chioi, din punctul Ghiuvenli II (152); se întinde spre S., într'o direcție generală de la N.-V.

Hosted by Google

spre S.-E., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și cea estică a comuneĭ. Se prelungește spre S. cu dealul Mezarlîc-Bair, de pe lîngă satul Cara-Omer. Pe muchea luĭ merg drumurile comunale de la Cara-Omer la Ghiuvenli și Mustafacî. Este acoperit cu semănăturĭ.

Cara-Orman, *com. rur.*, în pl. Sulina, jud. Tulcea, situată în partea estică a județuluĭ, la 100 kil. spre E. de orașul Tulcea, capitala județuluĭ, și în partea centrală a plășeĭ, la 35 kil. spre V. de orașul Sulina, reședința plășeĭ.

Numele săŭ turcesc, înseamnă Pădurea-Neagră, din cauza întunecimeĭ pădureĭ seculare care poartă acelașĭ nume și care se află pe teritoriul săŭ.

Hotarul săŭ amănunțit este acesta: Incepe din brațul Sulina, de la mila No. 7; se îndreaptă spre S.-E., în o linie maĭ continuă, pănă ce dă de Gîrla-Imputită, ce o urmează pănă la vărsarea eĭ în Marea-Neagră, la mila marină No. 7; merge spre S., pe malul Măreĭ, pănă la mila No. 8, de unde o ia spre S.-V., de alungul grinduluĭ Ivancia, pănă dă în brațul Sfîntul-Gheorghe lîngă cherhaneaua (Ivancea-Nouă) Ermalaiul; de aci trece Dunărea (brațul Sfîntul-Gheorghe) și urmînd cel-l'alt mal (drept), se întortochează după toate sinuozitățile meandruluĭ braț, avînd o direcțiune generală spre Nord-Vest, pănă în dreptul gureĭ gîrleĭ Litcovul, lîngă punctul trigonometric Parvuloc. De aci, într'o direcțiune generală spre Nord, urmează gîrla Litcovul, pănă la lacul Ciubida, de unde o părăsește, pentru a înconjura lacul Obretinul și a se opri în brațul Sulina la mila No. 22. De aci, într'o direcțiune generală spre E., urmează brațul Sulina, pănă la mila No. 7, de unde am plecat. Forma luĭ este foarte neregulată. Lungimea perimetruluĭ este de peste 150 kilometri.

La N. com. se învecinește cu com. urb. Chilia-Vechie și cu cea rurală Satul-Noŭ, despărțită fiind de ambele prin brațul Sulina; la E. cu comuna urbană Sulina; la S. cu com. Sf. Gheorghe (saŭ Catîrlez) și la V. cu com. Moru-Ghiol, de care se desparte prin gîrla Litcovul.

In general terenul nu e ridicat mult de asupra niveluluĭ Mărieĭ; une-orĭ e maĭ jos ca acela al brațelor Sulina și Sf. Gheorghe, de unde inundațiĭ foarte dese.

Apele carĭ o udă sunt: Brațul-Sulina la N. și Brațul-Sfîntul Gheorghe la Sud. Sunt și multe gîrle, ce servesc de scurgere multelor și întinselor lacurĭ, de carĭ întreaga deltă a Dunăreĭ este presărată. Așa avem: gîrla Litcovul la V., Gîrla-Imputită la E., gîrla Tudor-Vătaful spre E. Bălțile ocupă o mare parte din teritoriul comuneĭ Balta Obretin se află la Nord-Vest, și se scurge în brațul Sulina; lacurile Ciubida și Gorgostel sunt la V. și se scurg în gîrla Litcovul; lacul Erenciuc, la S., se scurge în brațul Sf. Gheorghe. Maĭ sunt bălțile: Puiul, Puiulețul, Lumina, Potcoava, Roșul și Roșuleț, ce comunică una cu alta și aŭ o vărsare comună în Gîrla-Imputita, ocupînd partea centrală și estică a comuneĭ. Lacurile Porcul și Porculoiul, la N. se scurg tot în Gîrla-Imputita. Stuful ocupă $^{7}/_{10}$ din teritoriul comuneĭ, care în cele maĭ multe locurĭ este mlăștinos.

Comuna este formată dintr'un singur sat.

Intinderea eĭ totală se ridică la 400 kil. pătrațĭ (saŭ 40000 hect.), din carĭ 30 kil. pătrațĭ (3000 hect.) ocupate de lacurĭ și bălțĭ, 45 kil. pătrațĭ (4500 hect.) pămînt solid, iar restul de 325 kil. pătrațĭ (32500 hectare) sunt ocupate cu stuf, parte mlăștinos, parte uscat. Din cele 4500 hect. pămînt solid: 1800 hect. aparțin statuluĭ (pădurea Cara-Orman, ce are această întindere); restul de 2500 hect. aparține locuitorilor, din carĭ 100 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ cu grădinile și locurile cultivabile. Cele-l'alte, grădinĭ ca: grădina Roșu, Grădina-Ivancii, Lumina, sunt neproductive, fiind acoperite cu nisip.

Populațiunea este rusească, afară de 4 Romînĭ, 3 Ovreĭ, 1 Țigan și 15 Lipovenĭ. Sunt 96 familiĭ, cu 649 suflete, din carĭ 226 bărbațĭ, 229 femeĭ, 194 copiĭ (109 băețĭ și 85 fete), văduvĭ 3, neînsurați 17. Contribuabilĭ sunt 78.

In com. e o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, zidită în 1875 de locuitorĭ, cu 1 preot, un cîntăreț, cu un venit de 1200 leĭ; o școală, fundată în 1881, făcută din stuf și vălătucĭ. Are un învățător, 71 elevĭ înscrișĭ, 41 băeți și 30 fete.

Calitatea pămîntuluĭ e mediocră. Nisip este mult; pășunĭ sunt prin pădurea Cara-Orman. Din cele 100 hect. pămînt liber, numaĭ 30 hect. sunt cultivate cu secară.

Locuitoriĭ aŭ 4120 capete de vite, din carĭ: 2000 boĭ și vacĭ, 1900 oĭ, 60 caĭ, 10 capre și 150 porcĭ. Sunt 3 morĭ pe apă; 2 băcăniĭ și 1 cîrciumă.

Budgetul comuneĭ este de 3200 leĭ la venitурĭ și 3000 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile comunale, ce duc de la com. la orașele Chilia-Vechie, Sulina, Mahmudia și la com. în-

Hosted by Google

vecinate : Cadîrlez, Sf. Gheorghe, Moru-Ghiol și Satul-Nou.

Comuna aceasta s'a fundat acum 80 ani, pe timpul Turcilor, din privilegiați. La început trăiau aci și Cerchezi ce jefuiau corăbiile pe malul Mării și se întorceau cu prăzile acasă. Mai tîrziu au venit și marea maioritate de Rușii ce s'au contopit cu ei.

Cara-Orman, *grind,* sau loc ridicat de-asupra stufului înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman. Incepe nu departe de brațul Sulina, din dreptul mileĭ No. 15; se îndreaptă spre S., lărgindu-se din ce în ce, terminîndu-se prin mai multe prelungiri, aproape de brațul Sf. Gheorghe. Are o lungime maximă de 14 kil., o lățime medie de 4 kil. și o întindere totală de 25 kil. pătrați sau 2500 hect. E unul din cele mai mari grinduri ale județului, al doilea după Chilia. In partea estică este așezat satul Cara-Orman; în partea sud-vestică este situat satul Litcov; în interiorul lui, pe o întindere de 1800 hect. se întinde pădurea Cara-Orman. Restul din teritoriu (150 hect.) e parte productiv, parte cu pășuni și locuri neproductive, acoperite cu nisip, mai cu seamă la Vest. Este străbătut de drumurile comunale Cara-Orman-Litcov-Ivancea. Se ridică până la o înălțime de 4 m. d'asupra stufului ce-l înconjoară de toate părțile.

Cara-Orman, *punct trigonometric* de observație, de I-iul rang, având 4.25 m., situat în județul Tulcea, pl. Sulina, com. Cara-Orman, în partea vestică a plășeĭ și cea sud-estică a comuneĭ, pe grindul cu același nume, în mijlocul uneĭ bande lungĭ de nisip și pietriș.

Cara-Orman-Copac, *punct trigonometric* de observație, de rangul al 3-lea, în județul Tulcea, plasa Sulina, comuna Cara-Orman, pe grindul Cara-Orman, în partea nordică, în mijlocul uneĭ păduri. Are 2.7 m. înălțime.

Cara-Peletlic-Artasi, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rur. Para-Chioi și Regep-Cuiusu. Se desface din dealul Siran-Culac-Bair. Se întinde spre S., având o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., printre văile Sarp-Orman-Ceair și Ghiuvenli-Ceair. Brăzdează partea de S. a plășeĭ și pe cea de V. a comunelor. Are 155 m. înălțime. Pe muchea lui merge hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria. Este acoperit cu finețe și păduri, între cari însemnăm pădurea Chirișlic-Orman.

Cara-Suhat, *sat,* județul Tulcea, com. urb. Mahmudia, situat pe malul stîng al brațului Sf. Gheorghe, în partea nordică a plășeĭ și în cea nord-vestică a orașului, la 3 kil. spre V. de reședință. Populația se compune din 32 familiĭ, cu 147 suflete, din cari 3 Romîni și 144 Rușĭ. Ocupația lor este pescăria în Dunăre și în lacul Cara-Suhat.

Cara-Suhat, *sat,* adunătură de colibe pescărești, în județul Tulcea, plasa Tulcea, pe teritoriul com. Beș-Tepe, pe malul stîng al brațului Sf. Gheorghe, situat la 4 kil. spre N.-V. de satul Beș-Tepe, în fața dealului Cara-Suhat. Are 15 familiĭ, cu 52 suflete, toți Rușĭ, ocupîndu-se cu pescăria.

Cara-Suhat, *lac,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urb. Mahmudia, situat în partea nordică a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ. Este format de una din revărsările anterioare ale brațului Sf. Gheorghe, lîngă care e așezat și cu care comunică prin 7 micĭ gîrlițe. Are o formă lunguiață și înconjurat de toate părțile cu stuf. Din el pleacă gîrla Marchel, care se pierde într'un lac spre răsărit. Are o întindere de 115 hect. Produce pește bun, care e pescuit de locuitoriĭ din satul Cara-Suhat.

Cara-Suhat, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beș-Tepe. E situat în partea centrală a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ, pe malul drept al brațului Sf. Gheorghe, în dreptul satului Cara-Suhat. Este un vîrf nordic al dealului Ciuciuc-Beili. Are 45 m. înălțime. E punct trigonometric de observație, de rangul al 3-lea, dominînd brațul pe o mare întindere.

Cara-Tepe-Bair, *deal* însemnat în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Tocsof și al căt. Chirișlic. Este o prelungire a dealului Beș-Tepe, din jud. Constanța. Se îndreaptă spre E., având o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ; se întinde de-alungul pîrîului Casimcea, pe dreapta lui. E stîncos. Lîngă satul Chirișlic, formează, împreună cu Chirișlic-Bair, o vale frumoasă (vezĭ Chirișlic-Bair). Se ridică până la o înălțime de 170 m. E punct trigonometric de observațiune de rangul al 3-lea. Domină asupra satuluĭ Chirișlic și asupra văeĭ pîrîului Casimcea. Este acoperit

Hosted by Google

numaĭ cu fîneţe şi păşunĭ. Pe muchea-ĭ merge drumul comunal Chirişlic-Ghelinge (Constanţa).

Cara-Uba, *movilă,* în jud. Constanţa, aşezată în partea nordică a plăşeĭ Constanţa şi a comuneĭ Cicrîcci, pe muchea dealuluĭ Palaz. Este naturală, a servit ca punct de orientare. Are o înălţime de 101 m., dominînd prin înălţimea sa pîrîul Casimcea, satul Palaz şi drumul naţional Tulcea-Babadag-Constanţa.

Carabanul, *gîrlă,* izvoreşte din munţiĭ com. Teşila, plaiul Peleşul, jud. Prahova, curge de la E. spre V. şi se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în raionul com. Teşila.

Carabanul, *munte,* ce serveşte de izlaz, în partea de E. a com. Teşila, pl. Peleşul, judeţul Prahova.

Carabanul-cu-Boia, *trup de pădure* a statuluĭ, pendinte de comuna Teşila, pl. Peleşul, judeţul Prahova, care, împreună cu trupurile : Gîlma, Lacurile-cu-Rusul, Rusul-d.-j., Prislopul, Podurile şi Vîrful-Negraşuluĭ, formează pădurea Teşila, de 5000 hectare.

Carabeţul, *deal,* situat în Sudul com. Bughiile, pl. Teleajenul, judeţul Prahova.

Carabeţul, *pisc,* com. Bughiile, plaiul Teleajenul, judeţul Prahova.

Carabulea, *moarĭ de apă,* pl. Jiul-d.-j., com. Sadova, judeţul Dolj.

Caracalul, *com. urbană,* aşezată în mijlocul plăşeĭ Ocolul, jud. Romanaţi, capitala judeţul Romanaţi şi unul din cele maĭ vechĭ oraşe ale ţăreĭ. E situat pe două dealurĭ şi o vale. Se compune din: Centrul oraşuluĭ şi următoarele despărţirĭ: Boldul, spre Vest, locuită de agricultorĭ şi cărăuşĭ, Tîrgul-de-Afară, Protoşeni, Sf. Ioan, Sf. Gheorghe şi Sf. Nicolae. E departe de Dunăre de 42 kil., socotit pe linia ferată. Este la 185 kil. depărtare de Rîul-Vaduluĭ (frontieră), la 54 kil. spre E. de Craiova şi în mare apropiere (10 kil.) de vărsarea Tesluiuluĭ în Olt. Altitudinea terenuluĭ este de 138 m. d'asupra niveluluĭ măriĭ.

Oraşul Caracal e străbătut prin mijloc de rîuşorul Caracalul, canalizat şi care curge dintr'un eleşteŭ mare din spre V., pentru a se vărsa, după eşirea din oraş spre E. în altul maĭ mic. Terenul oraşuluĭ este puţin accidentat şi pămîntul din care se compune e argilos. Intinderea stradelor cu pavagiŭ ce sunt în circulaţie e de 12441 m. linearĭ, şi a şoselelor de 5040 m. Cele maĭ principale strade sunt: Brătuleşti, Libertăţeĭ, Mihaiŭ-Bravul, Izlazul, Rozaliile, Carpaţiĭ, Norduluĭ, Liliecilor, Privighetorilor, Traian, Găreĭ, Justiţieĭ, Craioveĭ, Filipescu, Carol I, Anton Caracala, Unireĭ, Encea, Izvoarelor, Bulevardul Regina Elisabeta, Calea Plevneĭ, Calea naţională Rîmnicul-Vîlceĭ-Corabia, etc. etc.

Pieţe sunt: Piaţa Unireĭ, Piaţeta S-ţiĭ Apostolĭ, Piaţa de trăsurĭ, Piaţa de păsărĭ, Piaţa-Mare (cu 26 magherniţĭ), Piaţa grădineĭ publice, etc.

Oraşul e împărţit în două secţiunĭ. Secţiunea I coprinde suburbiile Potroşeni, Tîrgul-de-Afară, Tîrgul-din-Năuntru şi Sf. Nicolae; Secţia II-a coprinde suburbiile Sf. Ion şi Boldu. Intrarea şi eşirea din oraş se face prin 14 bariere, din carĭ maĭ principale sunt: a şoseleĭ către Carpaţĭ, a Cezienilor, a Liicenilor, a Craioveĭ, a Dobroslovenilor, a Bărbiciuluĭ, Redea, Gramnea, Pîrscovul, a Celariuluĭ, a Bechetuluĭ, a Corabieĭ, a Izlazuluĭ şi a Stoeneştilor.

In mijlocul oraşuluĭ se înalţă palatul administrativ al jud. Romanaţi (1871), o clădire frumoasă, în care se află instalate: Prefectura judeţuluĭ, comitetul permanent, cu consiliul judeţean, tribunalul de I-a instanţă, parchetul tribunaluluĭ, cabinetul judecătoruluĭ de instrucţie, medicul primar cu serviciul sanitar al judeţuluĭ cu serviciul său, o judecătorie de ocol, corpul portăreilor, etc.

Alăturĭ, spre E. este localul Primărieĭ, unde maĭ e instalată poliţia, percepţia comunală, serviciul tecnic şi o judecătorie de ocol. In faţa de Nord a palatuluĭ administrativ se afla Grădina Publică, bine întreţinută, cu arborĭ şi florĭ. In mijlocul eĭ se înalţă statua Ceres.

Poliţia se compune din 1 poliţaiŭ, 1 comisar-director, 2 comisarĭ de secţiĭ, 1 comisar special al găriĭ, 2 sub-comisarĭ şi 1 agent special al siguranţeĭ; cu un efectiv de 55 sergenţĭ.

Cheltuelile comuneĭ pentru acest serviciŭ sunt de 46090 leĭ.

Puţin maĭ la N., pe punctul cel maĭ ridicat al oraşuluĭ, se află turnul de observare pentru incendiŭ şi puţin maĭ la Nord cazarma pompierilor. Serviciul pompierilor se compune din 20 pompierĭ, 10 sacagiĭ, 3 vizitiĭ la pompe şi 4 coşarĭ; sunt 21 caĭ, 2 pompe marĭ, 5 pompe micĭ, 1 saca mare, 10 micĭ şi 1 bric.

In Caracal e un spital al ju-

Hosted by Google

deţuluĭ cu 30 paturĭ, instalat în clădirea sa proprie; poartă numele donatoareĭ, Esmeralda Vlădoianu; pentru procurarea de medicamente sunt două farmaciĭ.

Serviciul sanitar al com. se compune din 1 medic, 1 vaccinator şi 2 moaşe. In Caracal se maĭ află: o secţiune de observărĭ meteorologice, un biuroŭ telegrafo-poştal, o casă de credit agricol, casieria judeţeană, cu o secţiune a Caseĭ de Economie, reşedinţa subprefecturei pl. Ocolul, două tipografiĭ, treĭ librăriĭ şi un stabiliment de băĭ. Administraţia comunală o exercitează primarul, cu 2 ajutoare şi consiliul comunal. Iluminatul se face prin 472 lămpĭ cu petroleŭ, costînd pe comună fie-care lampă anual leĭ 37.85.

Populaţiunea oraşuluĭ Caracal s'a ridicat la recensămîntul din 1894 la 11690 locuitorĭ, din carĭ 844 populaţie flotantă, restul stabilă.

După cetăţenie sunt: 11123 cetăţenĭ romînĭ, 434 supuşĭ altor ţărĭ, 133 nesupuşĭ niciuneĭ protecţiunĭ; după religiune: 11217 ortodoxĭ, 209 catolicĭ, protestanţĭ, luteranĭ, etc. 32 mahometanĭ, 230 mozaicĭ, 2 de alte religiunĭ; 3496 ştiŭ carte, 8194 nu ştiŭ.

Populaţia oraşuluĭ e în creştere; în anul 1897, registrele stăreĭ civile arată un excedent de 36 născuţĭ.

In cursul anuluĭ 1897, s'aŭ înregistrat la oficiul stăreĭ civile următoarele acte: 465 naşterĭ, 429 morţĭ, 71 căsătoriĭ şi 4 divorţurĭ.

In Caracal sunt alegătorĭ:

Pentru Senat coleg.	I	234	
» »	II	400	
Pentru Cameră »	I	452	
» »	II	590	
» »	III	1150	
Pentru com. col.	I	195	
» »	II	615	(dir.)
» »	II	604	(ind.)

Pentru camera de comerciŭ: 93 din oraş şi 228 din alegătorĭ judeţ.

Eligibilĭ la Senat sunt 19 persoane.

Caracalul are 2250 case de locuit, din carĭ un număr mare de bordee, maĭ ales în secţiunile rurale. Sunt 4 hanurĭ, 6 hoteluri, 8 birturĭ, 70 cîrciumĭ, 10 băcăniĭ, 5 cazinurĭ, 14 cazane de făcut rachiŭ, 1 cazan pentru săpun, 7 tăbăcăriĭ, 12 fabricĭ de cărămidărie, 4 de lumînărĭ, 2 morĭ cu abur şi 4 pe apă, din care treĭ spre V. de oraş şi una spre E. lîngă abatoriŭ.

Numărul vitelor marĭ şi micĭ din comună este de 6618, din carĭ: 1000 caĭ, 800 boĭ, 1000 vacĭ, 2018 bivolĭ, 1100 oĭ şi 700 porcĭ. Sunt 2500 duzĭ pentru creşterea gîndacilor de mătasă.

Orăşeniĭ se aprovizionează cu cele necesare pentru nutriment din piaţa tîrguluĭ din centrul oraşuluĭ şi din piaţa de carne şi zarzavaturĭ de lîngă rîŭ.

In cursul anuluĭ 1897 s'aŭ tăiat la abatoriul comunal 1587 vite marĭ cornute şi anume: 777 boĭ, 421 vacĭ, 36 mînzaţĭ, 144 mînzate, 43 viţeĭ, 37 viţele, 11 bivolĭ, 31 bivoliţe şi 36 malacĭ.

S'aŭ tăiat de asemenea afară din abatoriŭ: 1890 oĭ, berbecĭ şi capre; 3830 mieĭ şi 442 porcĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu comerciul şi industriă.

Comerciul maĭ principal constă în cumpărarea de producte pentru export, şi în vinderea vitelor.

Maĭ sunt cojocarĭ, carĭ fac cojoace frumoase cu florĭ ce seamănă mult cu ale Vrînceniĭor, cizmarĭ, croitorĭ, braşovenĭ, băcanĭ, tinichigiĭ, fierarĭ, vînzătorĭ de lemne, etc.

Are o staţiune de cale ferată, care uneşte Corabia cu R.-Vîlcea, trecînd pe la Est de Caracal.

Aci se face, în fie-care Luni, bîlciŭ de săptămînă unde se desfac producte, vite, etc. Maĭ sunt şi 4 bîlciurĭ anuale şi anume: unul la 9 Martie, care ţine 3 zile, înfiinţat în 1870 de consiliul judeţean, pe proprietatea com.; al 2-lea la Duminica Floriilor şi care ţine 3 zile, s'a înfiinţat la 1873, tot de consiliul judeţean; al 3-lea, la 23 Aprilie, ţine 3 zile şi funcţionează de 50 de anĭ; al 4-lea, la Duminica Rusaliilor, care ţine 10 zile, este de asemenea vechiŭ. Toate se fac pe proprietatea comuneĭ, care percepe taxele.

Budgetul veniturilor şi al cheltuelilor pe anul 1898-99 este de 370200 leĭ. Cu 12 anĭ în urmă (1886-87) budgetul de venitурĭ şi cheltuelĭ era numaĭ de leĭ 162632.

Municipalitatea oraşuluĭ Caracal are datoriĭ contractate la Casa de depunerĭ, consemnaţiunĭ şi economie în valoare de 400000 leĭ.

Oraşul Caracal posedă între altele următoarele proprietăţĭ: Grădina publică, Piaţa-Mare (cu hala), Piaţa-Unireĭ, cazarma pompierilor, piaţa din faţa grădineĭ publice, un teatru în construcţiune, locul pe care se face tîrgul săptămînal, observatoriul de incendiŭ, abatoriul, platoul pe care se fac bîlciurile, spitalul de holericĭ, piaţeta dintre stradele Crinuluĭ şi Rosetti, un loc rezervat pentru parc situat între gară şi oraş, un domeniŭ compus din 4661 pogoane, un loc al viilor mănăstireştĭ situate pe şoseaua Corăbieĭ, diferite localurĭ şcolare, etc.

Hosted by Google

Biuroul telegrafo-poștal a produs în anul 1897 suma de leĭ 44461 leĭ, și anume: 32185 leĭ din poștă, 12149 leĭ din telegraf și 126 leĭ 75 banĭ din telefon.

Aci e reședința unuĭ regiment de infanterie și a unuĭ regiment (II) de cavalerie. La N.-E. se află cazarma călărașilor, pe str. Cazărmeĭ, unde se află și temnița județuluĭ și la S. se află aceia a dorobanților. Lîngă gară s'aŭ clădit localurĭ nouă de cazărmĭ.

In Caracal, instrucțiunea se predă în 7 școale și anume:

3 școale primare de băeți, 2 de fete; 1 gimnaziu clasic, cu 4 clase; 1 școală profesională de fete. Gimnaziul clasic a fost înființat la 10 Oct. 1888. Are 5 profesorĭ și 45 elevĭ. Se află instalat în localul fosteĭ școale de meseriĭ.

In 1887—1888: Școala No. I de băeți, fondată în 1842, avea o populațiune de 219 elevĭ; se află pe str. Negru-Vodă. Școala No. II de băeți a fost populată cu 148 elevĭ. Școala No. I de fete, fondată în 1859, avea 102 eleve, iar școala de fete No. II, avea o populație de 100 eleve. Numărul copiilor în etate de școală a fost de 740, din carĭ a urmat numaĭ 570. Aci maĭ era și o școală de meseriĭ, fondată în 1880, Zaman, întreținută de județ, cu 25 elevĭ, 5 profesorĭ și 3 secțiunĭ: de fierărie, tîmplărie și rotărie.

Școalele primare de băeți aŭ fost frecuentate în anul 1897 de 683 elevĭ; cele de fete, de 317 eleve; gimnaziul, de 241 elevĭ și școala profesională de fete, de 48 eleve.

Toate școalele primare sunt instalate în localurile lor propriĭ.

In Caracal este reședința protoereuluĭ care administrează clerul județuluĭ Romanați ajutat de un proestos, dependinte de Eparhia Rîmniculuĭ (Noul-Severin). Cele 12 bisericĭ ale orașuluĭ sunt: 1. Sfîntul Ioan, clădit la anul 1768 de jupîn Șerban Cojocarul din Craiova; este deservită de doĭ preoți, 3 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ. 2. Sf. Nicolae, clădit la 1770 de Protopopul Mihail din Gostavățul, al căruĭ portret e pe pereți; e deservită de 2 preoți, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser. 3. Intrarea-în-Biserică, fondată, după uniĭ, de Mateiŭ-Basarab, după alțiĭ pe timpul administrațieĭ Oltenieĭ de Nemți; e deservită de 2 preoți, 1 diacon, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser. 4. Sf. Treime, cea maĭ vechiă, clădită la 1647 (7155) de Pan Pascal vel căpitan și restaurată de Varlam Condicarul, (într'un pomelnic, prefăcut la 1853, se pomenește Mihaiŭ-Viteazul, Mateiŭ-Vodă, Radu al V-lea și Ștefania Monahia); este deservită de 1 preot, 1 paracliser și 1 cîntăreț. 5. Madona, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ (1839), e deservită de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser. 6. Sf. Gheorghe (1817). 7. S-țiĭ Apostolĭ (1824). 8. Buna-Vestire (1842). 9. Sf. Andreiŭ (1841). 10. Toți-Sfinții (1819). 11. Sf. Ilie de la cimitir (1880). 12. Sf. Vasile. Cele 12 bisericĭ cu aceea din cimitirul No. 1 sunt divizate în 6 parohiĭ și sunt deservite de 12 preoți, 4 diaconĭ, 16 cîntărețĭ și 12 paracliserĭ.

Pentru serviciul bisericilor, comuna cheltuește anual suma de 26720 leĭ.

Bisericile: Sf. Andreiŭ, Madona, Sf. Nicolae, Buna-Vestire, Sf. Gheorghe și Sf. Apostolĭ sunt cu desăvîrșire ruinate și supuse dărîmăreĭ.

Primăria a decis a se construi din fondurile eĭ 2 bisericĭ și anume: una în suburbia Boldul și alta în Tîrgul-de-Afară.

Cimitire sunt două: Boldul și Eternitatea, unul la N. lîngă bîlciŭ, avînd în mijloc o biserică și de curînd zidită, altul la S. spre Redea, în mahalaua Boldul. Izrailițiĭ aŭ un cimitir aparte.

Istoricul. Dacă orașul, ce acum se numește Caracalul, își trage numele de la impăratul roman Anton. Caracalla, saŭ că această numire i s'a dat maĭ de curînd de Turcĭ, Cara-Cale saŭ Cetate-Neagră, toată probabilitatea vorbește pentru prima părere. Intr'adevăr, la depărtare de un ceas și jumătate spre N.-E. de oraș, se află ruinele întinse ale municipiuluĭ roman Romula, ocupate azĭ de satele Recica și Hotărani. Aceste ruine se numesc in graiul poporuluĭ Antina, ceea ce ne duce iarăși la Anton. Caracalla. De și orașul actual cu toată a luĭ întindere nu coprinde nicĭ un semn de așezăminte saŭ de monumente romane, de și el e situat la o parte de calea traiană, care pleacă din Recica și merge spre Celeiŭ,— de și prin urmare totul dovedește, că așezarea orașuluĭ este de dată maĭ recentă,— numele săŭ însă de Caracal, nu poate fi despărțit de al împăratuluĭ Caracalla. Acesta, în anul 215, întreprinzînd expediționea contra Dacilor celor liberĭ, carĭ se revoltaseră, a venit în aceste locurĭ, vizitînd și orașul Romula. Este foarte probabil, că vechiĭ locuitorĭ aĭ Romuleĭ, după dărîmarea municipiuluĭ lor de Goțĭ, Hunĭ, saŭ alțĭ barbarĭ, să se fi mutat maĭ la vale, pe cîmpia cea stearpă și fără apă, căreia i-a dat acelașĭ nume străvechiŭ de Caracal.

Orașul romînesc a înaintat foarte încet, ca în genere toate

Hosted by Google

orașele noastre. Pe vremea luĭ Mihaiŭ-Viteazul semăna maĭ mult unuĭ sat mic, iar la 1830 număra abia cîte-va căsuțe de cărămidă, carĭ lesne se puteaŭ număra pe degete. E de observat că foarte multe case și bisericĭ sunt clădite cu cărămidă și pĭetre aduse din Antina (Reșca) și după cum porecla luĭ Antonin-cel-Crud, se dedese, pentru că s'a arătat într'o zi în Roma cu o haină lungă numită Caracalla, tot așa și orașul Caracal s'a îmbrăcat cu vestegiile vestiteĭ colonii de la Reșca. Biserica Sf. Mihaiŭ, de ex., care după legendă, s'ar fi zidit de Mihaiŭ-Viteazul, dar maĭ sigur de Mateiŭ-Basarab, e construită toată de cărămizĭ romane până la o înățime de 3 stînjenĭ.

Maĭ nicĭ o casă din cele vechĭ nu e în oraș, care, dacă nu este zidită cu cărămidă de Antina, cel puțin e așternută cu ast-fel de cărămizĭ.

De jur împrejurul orașuluĭ avem măgurĭ marĭ și micĭ, d. ex. Movila-luĭ-Sterie, Movila-Vaciĭ, Movila-Tăiată și Movila-Mare.

Peste pîrîul Caracal trecea podul troianuluĭ saŭ al drumuluĭ așternut cu piatră, care punea în legătură T.-Severin-Recĭca, cu Celeiul. In timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul, s'a petrecut aci și o bătălie între Romînĭ și Turcĭ.

Caracalul, *stație* de drum de fier, jud. Romanați, pl. Ocolul, comuna Caracal, pe linia Piatra-Corabia, pusă în circulație la 1 Aprilie 1887. Se află între stațiile Romula (7.5 kil.) și Frăsinetul (13.9 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de $95^{m}.14$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 266450 l. 75. b.

Caracalul, *sat,* face parte din comuna Dîrmănești, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Caracalul, *pîrîŭ,* izvorește din un elești care se află în partea de V. a orașuluĭ cu acest nume, jud. Romanați. Este alimentat de maĭ multe ape, care se scurg din Valea-Bratiĭ și Valea-Oștenilor. Acest pîrîŭ, străbătînd orașul canalizat, aduce oare-care folos, pe el fiind instalate vre-o 4 morĭ în coprinsul orașuluĭ. Se varsă în Olt la satul Fîntînelele, puțin maĭ sus de comuna Slăveni.

Caracalul-Craiova, *șosea* județeană, largă de 9 m. și lungă de 54 kil., jud. Romanați și Dolj. Pleacă din Caracal în spre V.; trece prin Valea-Oștenilor pe un podeț, pe lîngă Lîiceni, Drăghiceni, Grozăvești, pe lîngă Drosti (kil. 10), prin Vizulești, Radomir și Zănoaga în care intră cu al 21-lea kil., trece prin satul Leul-Mare (kil. 30) și se îndreaptă spre N.-V. eșind din județul Romanați cu al 35-lea kil., trece în Dolj, prin comuna Coșoveni și intră în Craiova prin bariera de E. numită a-Caracaluluĭ.

Această cale pune în legătură capitala jud. Romanați, Caracalul, cu Craiova, centrul Olteniei, și unește un șir mare de sate. Este bine întreținută.

Caracașul. (Vezĭ Oboroceni-d.-j., sat, în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Heleștieni).

Caracașul. (V. Cordeni, sat, comuna Ivănești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ).

Caracașul, *deal* înalt, în județul Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, spre S. de satul Oniceni.

Caracașul, *pîrîŭ,* ce curge prin com. Heleștieni, pl. Siretul-d.-s., jud. Roman; izvorește la S. de satul Oboroceni-d.-j. (Caracașul), curge de la E. spre V. și la satul Cogălniceanul se varsă în pîrîul Țiganca, de-a stînga.

Caraclăul, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., al com. Bîrsănești, situat pe valea pîrîuluĭ Caraclăul, la o depărtare de 4385 m. de satul Bîrsănești (școală). In anul 1891, aŭ urmat la școala din acest căt. 13 băeți, din 89 copiĭ în vîrstă de școală.

Are o biserică, clădită la 1770 de Constantin Crupenschi, reparată la 1844 de Anastasia Crupenschi. Este deservită de 1 preot, 1 diacon și 1 cîntăreț. Cîrciumĭ sunt 2. Capĭ de familie 201, suflete 773. Animale sunt: 31 caĭ, 529 vite cornute, 108 porcĭ și 6 capre.

Caraclăul, *loc de izvoare,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., com. Bîrsănești, de pe teritoriul satuluĭ Brătești, la poalele munteluĭ Pravila.

Caraclăul, *moșie,* județul Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., comuna Bîrsănești, de 341 hectare, care daŭ o arendă de 9500 leĭ anual.

Caraclăul, *pîrîŭ,* județul Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., comuna Rîpile; curge de la Est spre Vest și se varsă d'a stînga Trotușuluĭ.

Caraclăul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bîrsănești, care curge pe teritoriile satelor Brătești și Caraclăul. Își are obîrșia la locul numit al Caraclăuluĭ și, după ce se încarcă cu pîrîiașele Glodul și Brătești, se varsă d'a stînga Trotușuluĭ.

Hosted by Google

Carada, jud. Ilfov. (Vezĭ Copăceni-d.-s.)

Carada-Bair, *şir de dealurĭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. urbană Babadag. Este o parte din culmea dealurilor Babadaguluĭ, coprinsă între pîrîul Slava şi pîrîul Babadag. Brăzdează partea centrală a plăşeĭ şi apuseană a comuneĭ, într'o direcţie de la V. spre E. El lasă maĭ multe prelungirĭ spre E. Din el izvoresc maĭ multe văĭ. Are 264 m. înălţime şi e acoperit numaĭ cu pădurĭ.

Carada (Viile-de-la-), jud. Tulcea, *viĭ,* ce aparţin locuitorilor din Babadag, aşezate la poalele dealuluĭ Carada-Bair, de unde şi-aŭ luat şi numele. Produc vin bun ce se consumă în oraşul Babadag. Ele aŭ o întindere de 65 hect.

Caraevila, *punct militar,* în Dobrogea, la o înălţime d'asupra niveluluĭ măriĭ de 67.44 m.

Carafte, *pisc* înalt, pe moşia Roma, com. Cătina, jud. Buzăŭ; face hotar despre jud. Prahova. Partea pisculuĭ despre com. Cătina se zice şi Vîrful-Caraftelor, iar partea despre Chiojd e cunoscută maĭ mult sub numele de Vîrful-Rotărieĭ.

Caragea, *movilă* importantă, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rur. Lipniţa, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Coşlugea. E aşezată pe una din muchiile dealuluĭ Coşlugea. Are o înălţime de 149 m. Este punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd, prin înălţimea sa, movila Almalîculuĭ (133 m.) de la S. de ea, valea Almalîculuĭ ce trece pe la V., satul Lipniţa aşezat la 2 kil. spre S.-V., drumul judeţean Ese-Chioi-Lipniţa, cel comunal Lipniţa-Coşlugea şi valea Dere-Ceair. Are o poziţie strategică însemnată. Printr'însa trece hotarul dintre satele Lipniţa şi Coşlugea. Este naturală şi acoperită cu verdeaţă.

Caragea, *măgură,* pl. Cîmpul, com. Desa, jud. Dolj, în S. comuneĭ.

Caragea (Balta-luĭ-), *baltă,* în com. Crîngeni, jud. Teleorman, în partea despre Vest a moşieĭ.

Caragea-Punar, *deal,* în judeţul Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Beidaut. Se desface din dealul Ciarîc-Cairac; se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ; se prelungeşte spre E. cu dealurile Sari-Ghiol şi Gogea-Bair. Din el izvoresc văile Culac-Alcea şi Dulgea. Are o înălţime de 289 m., dominînd asupra satelor Cail-Dere şi Sari-Ghiol, aşezate la poalele sale.

Este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Carageaua, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, de pe drumul Bacăŭ-Sănduleni. Se zice că numele săŭ vine de la Vodă-Caragea, căruia plăcîndu-ĭ poziţia aceluĭ loc, a poposit aci de a mîncat în pădure.

Caragecul, *ostrov* mic, pe Dunăre, în jud. Vlaşca, în dreptul satuluĭ Braniştea.

Caragele, *com. rur.,* în pl. Cîmpuluĭ, jud. Buzăŭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Călmăţuiul, la distanţă de Buzăŭ de 32 kil. Limitele sale, la N., sunt: hotarele moşiilor Mînzul, Cilibia şi Movila-Oaeĭ; la E., hotarele moşiilor Luciul şi Căldăreşti; la S., hotarele moşiilor Scutelnici şi Lipăneşti, ale comuneĭ Meteleul; la V., hotarul moşieĭ Văleanca din com. Albeşti, despărţindu-se de toate numaĭ prin moşoroae saŭ pietre. Suprafaţa sa este de 6073 hect., din carĭ: 4775 hect. arabile, 1240 hect. izlaz şi 78 hect. sterp. Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Ţuguiatul, Căldăreasca şi Caragele. Terenul e fertil şi şes, ondulat puţin de malurile rîuluĭ Călmăţuiul şi de cîte-va movile. Agricultură se face pe o scară întinsă, cultivîndu-se porumb, orz, secară, meiŭ şi grîŭ. Se fabrică brînză. Comerţul constă din desfacerea cerealelor, pe care locuitorii le transportă la gara Cilibia. Cea maĭ însemnată cale de comunicaţie e şoseaua Meteleul-Cilibia prin Pogoane, apoĭ drumul de pe marginea Călmăţuiuluĭ, care o leagă cu Albeşti şi oraşul Buzăŭ.

Vite are: 214 boĭ, 240 vacĭ, 160 viţeĭ, 167 caĭ, 138 epe, 33 mînzĭ, 1200 oĭ şi 264 porcĭ. Stupi sunt 20.

Comuna e formată dintr'un singur sat: Caragele. Populaţia sa este de 700 locuitorĭ, din carĭ: bărbaţi însuraţi 130, neînsuraţi 2, văduvĭ 11, băeţi 220; iar femeĭ măritate 130, văduve 16, fete 191. Eĭ trăesc în 144 case.

Comuna are 120 contrib., din carĭ, 7 comercianţĭ Romînĭ. Venitul fonciar e de 104138 leĭ. Budgetul comuneĭ e de leĭ 3647.39.

Are o şcoală frecuentată de 37 elevĭ. Carte ştiŭ 72 locuitorĭ. Are o biserică, cu hramul Mihail şi Gavril, deservită de 1

Hosted by Google

preot și 3 cîntăreți. Sunt 5 circiumĭ.

Comuna îșĭ are începutul cam de la 1810; îșĭ ia însă o însemnătate maĭ mare după 1835. (Vezĭ com. Pogoanele).

Caragele, saŭ **Ţuguiatul,** întinsă *moșie,* în pl. Cîmpuluĭ, jud. Buzăŭ, fostă proprietate a luĭ C. Musceleanu, care suferind de lipsa brațelor, a început să vîndă clăcașilor locurĭ în diferite puncte și unde maĭ în urmă a luat naștere comunele Caragele și Pogoanele. O altă parte din moșia Ţuguiatul a trecut prin vînzare la com. Meteleul și ce a maĭ rămas s'a cumpărat de d. Ghermani. Această parte poartă astă-zĭ numirea de Caragele, avînd o suprafață de 4720 hect., toate arabile.

Caragele, *movilă* însemnată, pe moșia Caragele, jud. Buzăŭ și punct trigonometric.

Caragelelor (Valea-), *șes,* în com. Caragele, jud. Buzăŭ, mare parte sărăturĭ, din care cauză e puțin productiv.

Caragheorghe, *iaz,* pe teritoriul satuluĭ Andrieșeni, comuna Iepureni, plasa Turia, județul Iași.

Caragheorghe, *pîrîŭ,* izvorește de pe teritoriul satuluĭ Andrieșeni, com. Iepureni, pl. Turia, jud. Iași și se varsă în Iazul-de-la-Odaia.

Caraghios (Ceair-), *vale,* în județul Constanța, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Gîrlița. Se desface din poalele de V. ale dealuluĭ Cuiugiuc-Iol-Bair, lîngă șoseaua județeană Ese-Chioi-Lipnița; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. la N., pe la poalele vestice ale dealuluĭ Olucliu; face hotarul dintre comunele Gărvan și Gîrlița; brăzdează partea vestică a plășeĭ și pe cea estică a comuneĭ Gîrlița, și după un drum de 3 kil., se deschide în valea Cuiu-Iuc.

Caraghiosul, *punct militar* de I-iul ordin, în jud. Ialomița, cu înălțime d'asupra nivelului Mărĭi-Negre de 41.24 m.

Caraghiosul, *pădure,* în județul Vlașca; are o suprafață de 150 hect.; se află pe proprietatea statuluĭ Măgura-Luceanca.

Caragica, *cătun,* pendinte de comuna Roșiori, pl. Călmățuiul, jud. Brăila, situat la N. de com. și la 2—3 kil. depărtare de ea. Are o populațiune de 123 suflete formînd 31 familiĭ; 17 știŭ carte, 106 nu știŭ. Vite cornute sunt 683 (160 boĭ, 430 vacĭ, 10 taurĭ și 90 viței); sunt 7 măgarĭ, 96 caĭ, 2000 oĭ, 225 rîmătorĭ și 8 capre. Cătunul se maĭ numea și Bucureștĭ-de-Gard.

Caragicul, *baltă,* pl. Amaradia, com. Căpreni, jud. Dolj.

Caragicul, *pîrîŭ,* izvorește din dealul Muruianca, com. Zăvideni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Oltul.

Caragidi-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urbane Babadag. Se desface din dealul Asmîlar-Bair; se îndreaptă spre S., într'o direcție de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și nord-vestică a com. Este tăiat de drumul comunal Babadag-Slava-Cercheză. Se întinde dealungul pîrîuluĭ Doruchi-Dere. Este acoperit cu pădurĭ și numaĭ pe la poale are puține imașurĭ și fînețe.

Caragioaica, *gîrlă,* pe proprietatea Paraipani. Se scurge în Gîrla-Mare. Depinde de com. Arsache, plasa Marginea, jud. Vlașca.

Caragioaica, *lac,* pe proprietatea Găujani, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Caraibil, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, cătunul comuneĭ Sari-Nasuf, așezat în partea de E. a plășeĭ și a comuneĭ, la 3 1/2 kil. spre N.-V. de reședința, Sari-Nasuf. Intinderea teritoriuluĭ săŭ este de 400 hect., din carĭ 46 hect. ocupate de vatra satuluĭ. Populațiunea este toată tătărească și se compune din 91 familiĭ, cu 379 suflete. Ocupațiunea principală a locuitorilor este agricultura și întru cîtva creșterea vitelor. Printr'însul trece drumul comunal Sari-Ghiol-Sari-Nasuf. Nu departe de acest sat, pe malul laculuĭ Razelm, se văd ruinele vecheĭ cetățĭ, așa numită a Zaprojenilor.

Caraimanul, *sat,* pl. Dumbrava-d.-s., com. Moșna, jud. Dolj. Are 251 suflete, 138 bărbațĭ și 113 femeĭ. Locuesc în 48 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Moșna, ce este la 1 kil. depărtare. In anul școlar 1892—93 aŭ frecuentat școala 6 băeți.

Cu vîrsta de școală sunt 15 copiĭ. Știŭ carte 4 locuitorĭ.

Caraimanul, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Zahorna, comuna Avrămeni, pl. Bașeul, județul Dorohoiŭ

Caraimanul, *movilă,* în comuna

Hosted by Google

Glodeanul-Cîrlig, jud. Buzău, la S., între comunele Casota și Cîrligul-Mare.

Caraimanul, *movilă*, pe podișul dealuluĭ Turia, la hotarul dintre satele: Borșa, din com. Roșcani și Perieni, din com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iași. Numele se zice a-ĭ fi dat de la un Pașă, care s'ar fi așezat cu armata acolo în timpul revoluției de la 1821, pentru a priveghia pe Eteriștiĭ grecĭ. Se maĭ numește și Dealul-Buhneĭ.

Caraimanul, *pădure,* lîngă movila Caraimanul, pe moșia Perieni, cătun. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iași.

Caraimanul, *pisc,* înalt de 2495 m. d'asupra nivelului Mării-Negre, în fața Munteluĭ-Babelor, jud. Prahova.

Acest pisc pietros și sălbatic, făcînd parte din masivul Bucegilor, este presărat cu dinți de stîncă pănă jos, la Bușteni, și este mărginit de marĭ prăpăstiĭ.

Pănă la anul 1863, muntele Caraimanul a fost proprietatea mănăstireĭ Mărgineni; azĭ aparține Domeniului Coroaneĭ.

Acest munte are o importanță netăgăduită pentru renumitele luĭ carierĭ de piatră. Piatra de Caraiman este mult căutată pentru consistența și tăria eĭ.

Caraimanul, *siliște,* plasa Dumbrava-d.-s., comuna Moșna, jud. Dolj.

Carale, *luncă,* pădurice de salcie, pe moșia Leorda, com. Costinești, plasa Tîrgul, jud. Botoșani.

Caraman - Chioi, *com. rur.,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, situată în partea estică a județuluĭ, la 53 kil. spre S.-E. de orașul Tulcea, capitala județuluĭ, și în partea estică a plășeĭ, la 19 kil. spre S.-E. de orașul Babadag, reședința plășeĭ.

Numele său e turcesc, și vine de la Caraman = omul negru și Chioi = sat.

Hotarul amănunțit al comuneĭ este următorul: Plecînd din marginea laculuĭ Razelm, la 1 kil. spre E. de satul Jurilofca, se îndreaptă spre N.-V., pe la poalele dealuluĭ Ivan-Bair, pănă în vîrful Jurilofca; de aci apucă puțin spre N. pănă în dreptul satuluĭ Caraman-Chioi, pe culmea dealuluĭ Caraman-Chioi-Bair. De aci, tăind culmea, se îndreaptă spre V., treceprin valea Mil-Vel-Alciac, și urcă în dealul Buiuc-Orman-Bair, de unde o ia spre N. pe muchea acestuĭ deal, pănă în vîrful Sevri - Bair. Se dirige apoĭ spre N. - E., pe culmile Orta-Bair, Pădurea-Mare, Golovar-Bair, oprindu-se lîngă vîrful Enisala. De aci se îndreaptă spre E., tae valea Ceșme-Culac, pe la poalele vîrfuluĭ Iuc, al dealuluĭ Tașbun, pășește peste dealul Casavet - Bair, intră în lacul Razelm, și, după ce merge în linie dreaptă vre-o 6 kil., se îndreaptă spre S.-E., ese din lacul Razelm, tae balta Peritașca și se oprește pe marginea Mariĭ, la locul numit Farul - Englez. De aci, ținînd malul Mariĭ, o ia spre S.-V. pănă la locul numit Pahani - Crani. Apucă apoĭ spre N. - V., tae lacul Mălceanu, intră în lacul Razelm și apoĭ în linie dreaptă, prin el, se dirige spre V., și ajunge lîngă Jurilofca, de unde am plecat. Forma este a unuĭ poligon neregulat, al căruĭ perimetru are 50 kil. și interiorul 180 kil. p. (18000 hect.)

Marginile sunt acestea: La N., se învecinește cu com. Enisala, de care se desparte prin dealurile Enisala, Golovar-Bair, Orta-Bair, Sevri-Bair. La V., cu cătun. Visterna (al com. Enisala), de care se desparte prin dealul Buiuc-Orman-Bair, și cu com. Canlî-Bugeac. La S., cu cătun. Pașa-Cîșla (al cătun. Canlî - Bugeac) și cu com. Jurilofca. La E., cu întinsul lac Razelm și cu Marea.

Dealurile ce brăzdează teritoriul acesteĭ com. sunt: dealul Dolojman la S.-E. (58 m.), care formează capul Dolojman înaintat în lacul Razelm, de natură pietros. Dealul Ivan-Bair (67 m.) la S., despre care se zice că și-a luat numele de la un cioban, Ivan, ce cînta frumos și atît de tare din fluerul luĭ, în cît se auzea pănă în sat. Taușan-Bair (Dealul-Iepurilor) și Ciardac-Bair (în forma unuĭ ceardac, ce servea ca loc de pază). La S.-V. dealul Caraman-Chioi-Bair (115 m.) saŭ Drăgaica, culme ce se întinde de la N. la S., (cu vîrful Jurilofca, care are 84 m.), acoperit cu pădurĭ, tufărișurĭ și pășunĭ. Dealul Iancuia la E., ce se prelungește în lacul Razelm prin capul Iancuia; pe acest deal se plantează viță. La N. avem dealurile Golovar-Bair, cu vîrful Enisala (177 m.), dealul Taș-Burun cu vîrful Iuc (84 m.), Orta - Bair (216 m.), Sevri-Bair, acoperite de întinsa Pădurea-Mare, la V. pădurosul deal Buiuc-Orman-Bair. La E. se maĭ află Casavet-Bair (48 m.) și Cazîl-Suhat (64 m.) din a căruĭ piatră s'a făcut în vechime un dig, ale căruĭ rămășițe se văd și azĭ și poartă numele de Cazîl - Cum.

Apele care o udă sunt puține. Afară de valea Mil-Vel-Alciac, ce o udă la V., celelalte sunt numaĭ niște micĭ văĭ, carĭ aŭ apă rare-orĭ toamna și

Hosted by Google

primăvara. Bălți avem: lacul Caraman-Chioi la E., format de revărsările lacului Razelm (400 hect.) și lacul Razelm, cari produc trestii pentru învelitul caselor. De venitul lor, ce se ridică la 5000 lei, se bucură statul.

Comuna este compusă dintr'un singur sat așezat pe malul lacului Caraman-Chioi și la poalele dealul Caraman - Chioi-Bair.

Populația comunei este mai toată bulgărească. Sunt 393 familii (din cari 387 bulgare, 3 ovreești, 2 romîne, 1 tătar-țigănească), cu 1256 suflete: 204 bărbați, 189 femei; 190 copii în vîrsta de școală; 393 însurați, 100 neînsurați, 6 văduvi; 204 contribuabili.

Budgetul este de 3241 lei 78 bani la venituri, și 3241 lei 71 bani la cheltueli.

Căi de comunicație sunt: șoseaua județeană ce duce la Jurilofca, la Enisala-Babadag, apoi drumuri comunale ce duc la com. Enisala, com. Jurilofca, la cătt. Pașa - Cîșla, cătt. Visterna, și altele ce-i brăzdează teritoriul și care duc către lacul Razelm.

Este o școală mixtă, fondată, în 1884, de obștia locuitorilor. Are 10 hect. pămînt arabil. Este frecuentată de 76 elevi, 73 băeți și 3 fete, din cari 73 Bulgari și 3 Romîni. Are un singur învățător.

Se află o biserică ortodoxă, cu hramul Sf. Gheorghe, fondată pe timpul dominațiunei otomane de locuitori. Este făcută într'un stil cerut de musulmani, așa că nu îndeplinește condițiunile cerute unui locaș de rugăciune creștin. Are 4 hect. pămînt. E deservită de un preot și un cîntăreț.

Despre această com., se spune din bătrîni, că este fondată pe teritoriul unui vechiu oraș. Acel oraș nu se știe cînd, cum și de cine era fondat. El purta numele de Cara - Manlîul. Era și port de mare. Cu timpul retrăgîndu-se Marea, orașul s'a distrus; ori a decăzut încetul cu încetul pănă a pierit cu totul, ori s'a părăsit în urma vre unei năvălirî saŭ vre-unui rezbel. Locuitorii eraŭ creștini, dar atît limba religioasă, cît și cea familiară era turcească.

Caraman-Chioi, șir însemnat de *dealurĭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Caraman-Chioi. Se desface din dealul Orta-Bair; se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E. Brăzdează partea estică a plășeĭ, pe cea vestică a comuneĭ Caraman-Chioi și pe cea nordică a comuneĭ Jurilofca. Cu numeroasele sale ramificațiunĭ, se întinde printre valea Mil-Vel-Alciac, malul vestic al lacului Razelm, și cel nordic al lacului Golovița. La poalele sale estice este așezat satul Caraman-Chioi, la cele sudice satul Jurilofca. Se prelungește spre S.-E. cu dealurile: Ivan-Bair, Suhat, Dolojman, terminîndu-se cu stîncosul cap Dolojman. Se ridică pănă la 115 m. Un alt vîrf este Jurilofca, 84 m. Este întretăiat de o mulțime de drumurĭ comunale, ce duc de la Caraman-Chioi la Jurilofca, Pașa, Cîșla, Visterna, Enisala. E acoperit cu păduri la N., cu pășunĭ la mijloc, pe muchĭ, și pe la poale cu semănăturĭ.

Caraman-Chioi, *punct militar,* în Dobrogea, jud. Tulcea, plasa Babadag, la o înălțime de 85.65 metri d'asupra niveluluĭ Mării-Negre.

Caraman-Chioi, *baltă,* județul Tulcea, făcînd parte din întinsul lac Razelm, de care e despărțită prin o fășie lungă de stuf, în comuna Caraman-Chioi, spre Est de ea. Pe malu-ĭ vestic sunt viĭ. Conține puțin pește, ce se consumă în sat.

Caraman-Chioi, *vale,* de puțină însemnătate, în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Caraman-Chioi. merge de alungul dealuluĭ Caraman-Chioi, brăzdînd partea nordică a comuneĭ. Se termină în balta Caraman-Chioi, chiar lîngă sat.

Caramancea, *deal,* în jud. Constanța, plasa Medjidia, comuna Enigea, cătt. Molceova. Este cuprins între văile Uzum-Ceair, Chior-Cuius-Ceair, Calfa-Dere și Caramancea, avînd o direcțiune generală de la S.-V. către N.-E. și apoi către N.-V., așa că formează un arc de cerc cu concavitatea spre V. Atinge înălțimea de 133 m. Este acoperit cu pășunĭ și semănăturĭ.

Caramancea, *vale,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritorul comunelor rurale Enigea, Rasova și Cochirleni. Se desface, sub numele de Calfa-Dere, din apropierea movileĭ Idrița și se îndreaptă spre N. urmînd o direcțiune generală de la S.-E. către N.-V., mergînd printre dealurile Ivranes și Geam-Pașa, pe de o parte și dealurile Caramancea și Mare, pe de altă parte. Primește pe stînga, valea Uzun-Ceair, care este rezultată din unirea văeĭ Chior-Curu-Ceair cu valea Chireșlic-Culac. Se deschide în Dunăre puțin mai spre Nord de satul Rasova, după un drum de peste 15 kil. Mai multe drumurĭ comunale o tae tranversal și altele

Hosted by Google

merg pe fundul ei. Servește pe o parte din a sa întindere și ca hotar între com. Cochirleni și Enigea. Este situată la Nordul comunei Enigea și la Sudul comunei Cochirleni.

Caramanul, *braț* (prival), în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, com. Stelnica, jud. Ialomița.

Carameților (Valea-), *vale,* ce se varsă în rîul Argeșelul, pe teritoriul comunei Davidești, din care izvorește, plasa Argeșelul, jud. Muscel.

Caramziile, *baltă,* plasa Cîmpul, com Piscul, jud. Dolj.

Caranlîc, *com. rur.,* din plasa Silistra-Nouă, jud. Constanța.

Este situată în partea de V. a județului, la S.-V. de orașul Constanța, capitala districtului, și în cea centrală a plășei, spre Est de orășelul Ostrov, reședința ei.

Se mărginește la N. cu comunele Beilicul și Oltina, la E. cu comuna urbană Cuzgun și cea rurală Enișenlia, la S. cu comuna Para-Chioi și la V. cu comuna Ghiuvegea.

Relieful solului e accidentat în general. Culmile Para-Chioi la E. și S. și Oltina la N. o accidentează. Dealurile principale, care o brăzdează, sunt: Cîșla (147 m.), Merchez (143 m.), la N.-V., aparținînd culmei Oltina și acoperite cu livezi, pășuni și păduri, ca Duan-Chioi pe Cîșla. Dealul Hasan-Orman, cu vîrful Caranlîc (136 m.) la N.; Cuzgun (173 m.) la N.-E.; Arpalîc (143 m.) la E.; Baspunar-Sirti, cu vîrful Calaigi (196 m.) la S.-E.; Distrail (172 m.) la S.; Cital-Orman (140 m.) prin interior și Mezarlîc-Bair (142 m.) Aparțin toate culmei Para-Chioi și sunt acoperite cu păduri frumoase, resturi din întinsele păduri de odinioară, cu livezi, pășuni și arbori izolați. Movile sunt puține și nu prezintă nici o importanță.

Ape curgătoare nu sunt. Sunt numai văi, ce conțin apă în timpurile ploioase și primă-vara, după topirea zăpezilor, cu toată vecinătatea pădurilor. Principalele sunt: Beilicul pe la N.-E., purtînd în comună numele de Cioringi și Derincea-Ceair, și primind pe stînga valea Caranlîc unită cu valea Cișme-Culac, brăzdează comuna prin interior și E., trecînd și prin satul Caranlîc. Valea Curu-Orman trece prin satul Curu-Orman, primește, pe stînga, valea Cîșla unită cu Valea-lui-Ghenciu, iar pe dreapta, valea Beilicu-Ceair; brăzdează com. în partea vestică. Valea Ghiuvenli-Ceiar trece spre S.-V.

Cătunele, cari o compun, sunt două: Caranlîc, reședință, așezat în partea de S.-E. a comunei, pe valea Caranlîc, între dealurile Arpanlîc la E. și Distrail la V., sat frumos ca poziție; Curu-Orman, în partea de V. a comunei, la 6 kil. spre V. de reședință, pe valea Curu-Orman, între dealurile Duan-Chioi-Orman la E. și Mezarlîc-Bair la E., sat bine îngrijit și curat.

Populațiunea pe anul 1896 a fost de 142 familii, cu 689 suflete, împărțită ast-fel: după sex: 362 bărbați, 273 femei; după starea civilă: 418 necăsătoriți, 248 căsătoriți, 23 văduvi; după instrucție: 17 știind carte, 672 ne știind; sunt: 689 cetățeni romîni; 433 ortodoxi, 249 mahometani, 7 evrei; 367 agricultori și meseriași, 2 cîrciumari; 132 contribuabili.

Suprafața comunei este de 5398 hect.

Budgetul acestei comune este la venituri de 3481 lei și la cheltueli de 2281 lei.

Biserica ortodoxă are hramul Sf. Athanasie; este înființată și întreținută de comună, avînd și 10 hect. de la stat. Are un cîntăreț. Sunt și două geamii, cu 2 hogi.

Școală este una rurală mixtă, cu un învățător și 56 elevi înscriși, din cari: 31 băeți și 25 fete. Școala are 10 hectare de la stat.

Căi de comunicație sunt: calea județeană Ostrov-Cuzgun, ce trece pe la N. de sat și drumuri comunale ce duc la satele Curu-Orman, Ghiuvegea, Para-Chioi și Cuzgun.

Caranlîc, *vîrf de deal,* județul Constanța, în pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunei rurale Caranlîc, de la care și-a luat și numele. Este așezat pe muchea dealului Hasan-Orman, în partea estică a plășei și cea nordică a comunei, la 3 kil. spre N.-V. de satul Caranlîc. Punct strategic important, avînd o înălțime de 136 m., dominînd văile: Beilicul și Hasan-Orman, satul Caranlîc, drumul județean Ostrov-Cuzgun, și cele comunale: Beilic-Caranlîc și Beilic-Curu-Orman. Este acoperit cu pășuni.

Caranlîc-Alcea, *vale,* jud. Constanța, în pl. Mangalia, pe teritoriul comunei rurale Osman-Facî. Se desface din punctele sudice ale dealului Mangalia-Culac-Bair; se dirige spre S., într'o direcție de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea nordică a plășei și cea vestică a comunei; se unește cu valea Curu-Bair-Alcea, și se deschide în valea Sarapci-Dere, pe stînga ei. Este tăiată de drumul comunal

Hosted by Google

Biulbiul-Osman-Facî și de cel județean Medjidia-Mangalia.

Carantina, *deal,* în com. Mateești, pl. Olteț-ul-d.-s., jud. Vîlcea, care, împreună cu Măgura și Cornățelul, formează un lanț ce se prelungește din hotarul com. Greci la N., până în hotarul comuneĭ Turcești la Sud. Coama acestuĭ lanț formează limita între com. Mateești și între com. Alunul și jud. Gorj.

Carantina, *mahala,* în jud. Mehedinți, plasa Blahnița; ține de com. rur. Izvoarele.

Carantina, *măgură,* pl. Cîmpul, com. Fîntîna-Banuluĭ, jud. Dolj.

Carantina, fost *pichet* de graniță, pe marginea Dunăreĭ, în jud Mehedinți.

Carantina-Vechiă, fostă *vamă,* județul Ilfov, la S. de Oltenița. Aci, la anul 1853, s'aŭ bătut Rușiĭ cu Turciĭ.

Carapancea, *cătun,* pendinte de com. Prunarul, pl. Cîlnișteа, județul Vlașca, proprietate a d-luĭ Hristopolo, situată în coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, în sus de valea Cîlnișteа. Este departe de București de 50 kilom., iar de Giurgiŭ de 50 kilometri. Această proprietate este trup din moșia Prunari. Ambele aŭ fost estimate de Creditul Funciar Rural la suma de 560000 leĭ.

Carapanuluĭ (Piscul-), *trup* din moșia statuluĭ Persica saŭ Bordușelele, jud. Ialomița.

Carapat-Daga, *deal,* în județul Constanța, plasa Medjidia, com. rur. Seimeni. Se desface din dealul In-Izlaz; se întinde spre E., printre pîrîul Siliștea și Geaba-Ceair, brăzdînd partea nordică a plășeĭ și cea estică a comuneĭ. Are 103 m. înălțime, dominînd văile de maĭ sus, satele Geabacul-Mare și Geabacul-Mic și drumul județean Hîrșova-Medjidia. Este acoperit cu fînețe și semănăturĭ.

Carapcea, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rurale Balabancea (și anume pe acel al cătunuluĭ de reședință, Balabancea). Se desface din dealul Amzalîi; se întinde spre S. avînd o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., d'alungul văeĭ Acar-Cula și a pîrîuluĭ Taița, brăzdînd partea sudică a plășeĭ și vestică a comuneĭ. Intre poalele sale nordice și pîrîul Taița, se află așezat satul Balabancea. E de natură cam pietros. Se ridică până la 220 m. Este tăiat de drumul comunal Cerna-Balabancea. Este acoperit cu fînețe și pe la poale cu tufărișurĭ.

Carapcea, *deal,* în județul Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comuneĭ rurale Cîrjelari (și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Ac-Punar). Este prelungirea sudică a dealuluĭ Amzalîi; se întinde spre Sud, avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E, brăzdînd partea sud-estică a plășeĭ și pe cea nord-estică a comuneĭ; face hotar între plasa Măcin și Isaccea, brăzdînd partea vestică a celeĭ din urmă și a comuneĭ Orta-Chioi. Are 2 vîrfurĭ (310 m. și 249 m.), puncte trigonometrice de observație de rangul al 3-lea. Din el izvorește valea Iaila. Este tăiat de drumul județean Măcin-Babadag. Este acoperit cu păduri și tufărișurĭ.

Carapcea, *lac,* jud. Brăila, pe teritoriul com. Vizirul, la un kil. spre V. de Dunărea-Vapoarelor, pe malul privaluluĭ Morarul.

Carapelit, *sat,* în jud. Constanța, pl. Hîrșova, cătunul com. Eni-Sarai. E situat în partea centrală a plășeĭ și a comuneĭ, la 3 kil. spre E. de cătunul de reședință, Eni-Sarai. Este așezat pe ultimele ramificațiunĭ sudice ale dealuluĭ Carapelit-Bair, pe ambele malurĭ, și maĭ cu seamă pe cel drept, al pîrîuluĭ Haidar, puțin maĭ spre V. de locul unde pîrîul Dulgherul se varsă în pîrîul Haidar. Este dominat de vîrful Carapelit, care are 135 m. înălțime și este situat la 2 kil. spre N. de sat. Suprafața sa este de 2460 hectare, din carĭ 35 hectare sunt ocupate numaĭ de grădinĭ și de vatra satuluĭ. Populațiunea sa, compusă maĭ ales din Bulgarĭ, este de 65 familiĭ cu 298 suflete, ocupîndu-se cu agricultura, pămîntul producînd tot felul de cereale și maĭ ales porumb și grîŭ. Șoseaua județeană Hîrșova-Babadag (Tulcea) trece prin partea nord-vestică a satuluĭ. Afară de această șosea maĭ pleacă drumurĭ comunale la satele următoare: la Mahometcea, la Dulgherul, spre Muslu (care se desface în treĭ ramurĭ, ducînd la Muslu, la Șiriu și la Muslu-Bei), la Balgiu și la Gîrlici.

Carapelit-Bair, *deal,* în județul Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul comunelor rurale Sarai (cătunul Carapelit) și Calfa (cu cătunul Haidar). Se desface din dealul Făgărașul; se întinde spre S., de-alungul maluluĭ drept al pîrîuluĭ Sarai, făcîndu-l pe alocurea să fie înalt și rîpos. Se ridică la 173 m. și domină satele Haidar, Carapelit și pîrîul

Hosted by Google

Haidar. Este acoprit cu semănăturĭ şi fînețe.

Carapelit-Tepe, *vîrf de deal,* în jud. Constanța, pl. Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ Sarai, cătunul Eni-Sarai. Este aşezat în partea centrală a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ, pe hotarul eĭ către com. Siriu. Are 142 m. înălțime. E acoperit cu 8 movile artificiale şi domineză drumurile Muslu-Carapelit şi Sarai-Siriu.

Carasa, *sat,* în partea de N.-V. a com. Corlăteni, plasa Coşula, jud. Dorohoiŭ. Are 66 familiĭ, cu 187 suflete. Este proprietatea moşieĭ luĭ Hermeziu. Calitatea pămîntuluĭ e bună. Săteniĭ împroprietăriţĭ aŭ 130.37 hect. pămînt, iar proprietarul moşieĭ 415.34 hect. cîmp şi 11.46 hect. pădure de stejar. Iaz este unul, mic, pe valea Putreda. Livadă şi vie este în mărime de 4 pog. Rîul Jijia curge pe hotar, iar pîrîul Carasa trece pe moşie.

Drumurĭ sunt: cel de la Dorohoiŭ prin Corlăteni în jos, pe Jijia şi cel ce duce la Dumeni şi Cordăreni.

Se învecinează cu: Broscăuţi, Vlădeni, Miclăuşeni şi Dumeni.

Carasa, *iaz,* format de pîrîul Iazul-Plopilor, pe moşia Broscăuţi, com. cu asemenea numire, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ.

Carasa, *pîrîŭ,* format din scurgerea iazuluĭ Carasa, de pe teritoriul satuluĭ Broscăuţi, com. cu asemenea numire, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Curge spre S. şi se varsă în rîul Jijia, în faţa satuluĭ Carasa, din com. Corlăteni.

Carasan, *vale,* jud. Constanța, în plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Mîrleanul. Se desface din poalele vestice ale dealuluĭ Zbreia; se întinde spre V., într'o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., pe la poalele orientale ale movileĭ Drăgaica, de care e dominată. După ce brăzdează partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ, după un drum de 3 kil., se deschide în Dunăre, pe dreapta, în faţa ostrovuluĭ Huzun-Ada. Este tăiată de drumul comunal Mîrleanul-Rasova.

Carasevschi, *grind,* saŭ loc ridicat de-asupra stufuluĭ înconjurător, situat în jud. Tulcea, partea estică a plăşeĭ Sulina şi cea sudică a comuneĭ Cadîrlez saŭ Sf. Gheorghe. Are o formă lunguiaţă. Din el se lasă spre S.-V. alte 3 grinduri: Vasile, Crasevschi şi Trofincivovilion. Pe el se află 2 cîşle saŭ pescăriĭ: Vasile şi Musca. Are 75 hect. Este improductiv, fiind acoperit cu nisip.

Carasevschi, *pescărie* însemnată, în judeţul Tulcea, plasa Sulina, pe teritoriul comuneĭ rurale Sfîntul-Gheorghe, situată în partea sud-estică a plăşeĭ şi cea sud-vestică a comuneĭ, pe grindul cu acelaşĭ nume, pe malul Măriĭ. La E. de ea se află pescăria Ciotic, iar la V. pescăria Murgu-Iani-Milanu.

Carasul, *baltă,* în com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, pe şesul Prutuluĭ şi formată de vărsăturile acestuia.

Carasul, *staţie* de drum de fier, jud. Dorohoiŭ, pl. Coşula, cătunul Corlăteni, pe linia Iaşi-Dorohoiŭ, pusă în circulaţie la 1 Iunie, 1896. Se află între staţiile Vorniceni (10.7 kil.) şi Dorohoiŭ (10 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării de 118m.39. Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 4011 leĭ 65 banĭ.

Carasuluc - Bair I, *deal,* în judeţul Constanța, pl. Mangalia, la hotarul comunelor rurale Azaplar, Enghez şi Cara-Omer. Se desface din vîrful Ghiuvenli, îndreptîndu-se spre E. şi avînd o direcţiune generală de la V. către E. Se întinde pănă în valea Carasuluc-Ceair.

Este situat maĭ mult în partea de V. a plăşeĭ, la N. com. Ghiuvenli şi Azaplar şi la S. comuneĭ Enghez.

Carasuluc-Bair II, *deal,* în judeţul Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Azaplar şi anume pe acela al cătunului săŭ Erebiler. Se întinde printre văile Carasuluc-Ceair şi Erebiler-Dere, avînd o direcţiune de la N. către S. şi o înălțime maximă de 114 metri, pe care o atinge în vîrful săŭ Carasuluc-Iuc.

Carasuluc - Ceair, *vale,* judeţul Constanța, în plasa Mangalia, pe teritoriul com. rur. Azaplar şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Erebiler. Merge printre dealurile Carasuluc-Bair I şi Carasuluc-Bair II; se uneşte cu valea Erebiler-Dere, dînd ast-feĭ naştere uneĭ a treia văĭ, numită Buiuc-Dere. Are o direcţiune de la S. către N.-E.

Carasuluc - Iuc, *vîrf de deal,* jud. Constanța, în pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Azaplar şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Erebiler. Este vîrful cel maĭ înalt al dealuluĭ Carasuluc-Bair II, avînd o înălțime de 114 metri, dominînd prin această înălțime satul Erebiler, care este la 1 kil. spre S.-E. de vîrf, valea Erebiler, valea Carasuluc-Ceair,

Hosted by Google

precum şi drumul comunal Erebiler-Mangoci.

Caraş (De-la-Lotul-luĭ-), *fîntînă,* pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, jud. Dolj.

Caratai, *com. rur.,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, situată în partea centrală a judeţuluĭ, la 26 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea estică a plăşeĭ, la 9 kil. spre E. de oraşul Medjidia, reşedinţa ocoluluĭ, pe ambele maluri ale văeĭ Caratai.

Se mărgineşte la N. cu com. Carol I şi Cara-Murat; la E. cu com. Cicrîcci; la S. cu cătunul Nazîrcea (al comuneĭ Omurcea), cîte-şĭ patru din pl. Constanţa; iar la V. cu com. Alacapî şi Tortoman.

Relieful soluluĭ e accidentat de următoarele principale dealurĭ: dealul Dere-Chioi (105 m.), la N.-V.; dealul Murat-Bair (101 m.), la N.; dealul Amut-Bair (103 m.), la N.-E.; dealul Nazîrcea (100 m.), la E.; dealul Caratai (65 m.), la S.; dealul Chiostel (74 m.), la S.-V., dealul Agi-Cabul (89 m.), prin centrul comuneĭ. Ele sunt acoperite cu fîneţe şi izlazurĭ întinse şi cu semănăturĭ frumoase. Movile sunt opt, toate artificiale, servind ca puncte de orientare. Principalele sunt: Nazîrcea (100 m.), la E.; Caratai-Nord (89 m.), prin centru; Caratai-Sud (65 m.), la S.; Chiostel (76 m.), la S.-V.

Principalele văĭ sunt: Docuzol-Dere la N.-V., care se deschide în balta Carasu; valea Hagi-Cabul, prin interiorul comuneĭ, trecînd prin satul Hagi-Cabul şi care se pĭerde tot în lacul Carasu, sub numele de valea Chiostel; valea Cioban-Dere la E., care se deschide în valea Carasu; valea Caratai, prin interiorul comuneĭ, trecînd prin satul Caratai, şi Caratai-Alceac la S.-E., amîndouă deschizîndu-se în balta Carasu; fundul acestora servesc astă-zĭ drumurilor de comunicaţie ce se răspîndesc în diferite direcţiunĭ.

Cătunele, carĭ o formează, sunt două: Caratai, reşedinţa, spre S., pe fundul văeĭ Caratai; Agi-Cabul, spre N., la 5 kil. spre N. de reşedinţă, pe ambele malurĭ ale văeĭ Hagi-Cabul. Are maĭ multe puţurĭ.

Populaţiunea acesteĭ comune se compune în cea maĭ mare parte din Turcĭ şi Tătarĭ, apoĭ din cîţĭ-va Romînĭ şi Bulgarĭ. Sunt 143 familiĭ, cu 604 suflete, împărţite după cum urmează:

După sex: bărbaţĭ 309, femeĭ 295. După stare civilă: necăsătoriţĭ 325, căsătoriţĭ 246, văduvĭ 33. După instrucţie: ştiŭ carte 11, nu ştiŭ 593. După religie: ortodoxĭ 34, catolicĭ 10, mahometanĭ 560. Toţĭ sunt de protecţiune romînă.

Budgetul acesteĭ comune e de leĭ 4185 la venitурĭ şi de leĭ 1874 la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: calea ferată Cernavoda-Constanţa, ce trece pe la 4 kil. spre S.-V. de satul Caratai; calea judeţeană Medjidia-Cara-Murat, trecînd pe la 3 kil. spre E. de satul Agi-Cabul; apoĭ drumurĭ vecinale ce duc la satele învecinate: Cara-Murat, Carol I, Dorobanţul, Nazîrcea, Omurcea, Hasancea, Murfatlar, Medjidia, Tortoman, etc.

Pe hotarul sudic al comuneĭ trece valul mare de pămînt, numit al luĭ Traian.

Caratai, *sat,* jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul de reşedinţă al com. Caratai, situat pe valea Caratai şi închis la N.-V. de dealurile Chiostel şi Hagi-Cabul şi la S.-E. de dealul Caratai, cu vîrful său Caratai-Sud (67 m.) care domină întreg satul. Drumurĭ comunale sunt: Via-de-la-Chiostel, Hagi-Cabul-Nazîrcea şi Endec-Cara-Chioi.

Caratai, *deal,* în jud. Constanţa, plasa Medjidia, comuna şi cătunul Caratai. Se prelungeşte spre Sud-Vestul dealuluĭ Nazîrcea şi merge de-alungul văeĭ Caratai, pe la sud-estul satuluĭ cu acelaşĭ nume. Are o direcţiune generală de la N.-E. către S.-V., şi o înălţime maximă de 88 metri, pe care o atinge în vîrful său Caratai-Sud. E situat în partea răsăriteană a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ.

Caratai, *vale* însemnată, în jud. Constanţa, pl. Medjidia, com. şi cătunul Caratai. E situată în partea de E. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, pe care o străbate în întregime de la S.-V. către N.-E. Trece prin satul Caratai şi printre dealurile Chiostel şi Hagi-Cabul pe de o parte, şi dealurile Caratai şi Nazîrcea pe de altă parte. Maĭ multe drumurĭ comunale o tae în lung şi în lat.

Caratai, *punct militar* de observaţie, în jud. Constanţa, înalt de 88 m. d'asupra nivelului mărĭĭ.

Caratai-Alceac, *vale,* în judeţul Constanţa, plăşile Constanţa şi Medjidia, pe teritoriul comunelor Omurcea şi Alacapî. E situată în partea de V. a plăşeĭ Constanţa şi a comuneĭ Omurcea, cea de E. a plăşeĭ Medjidia, şi cea nordică a comuneĭ Alacapî. Are o direcţiune de la N.-E. către S.-V. Extremitatea sa sud-vestică e tăiată de Valul-luĭ-Traian.

Hosted by Google

Caratai-Nord, *vîrf de deal,* în jud. Constanța, plasa Medjidia, comuna Caratai, pe muchea dealuluĭ Hagi-Cabul, la 4 kil. spre N. de satul cu acelașĭ nume, avînd o înălțime de 89 metri, dominînd satul și valea Caratai. Este acoperit cu verdeață.

Caratai-Sud, *vîrf de deal,* jud. Constanța, în pl. Medjidia, comuna Caratai, pe muchea dealuluĭ Caratai, la 2 kil. spre S. de satul Caratai. Are 67 metri înălțime, dominînd satul Caratai și valea Caratai-Alceac. Este acoperit cu verdeață.

Caraula, *com. rur.,* din jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., la 51 kil. de reședința plășeĭ, com. Vîrtopul.

Este situată pe ambele povîrnișe ale văeĭ Caraula.

Se învecinește la E. cu com. Corlatele și Rudarul, la V. cu com. Plenița, la N. cu comuna Cornul, la N.-E. cu com. Orodelul și la S. cu com. Moțățeĭ și Risipiți. Limita linieĭ de N. este formată de valea Oltenița Limita linieĭ de E. este formată de Valea-Vîrtopuluĭ și limita linieĭ de S. de Valea-Corlatelor, care nu este de cît o prelungire a precedentelor și prin care curge pîrîul cu acelașĭ nume.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealurĭ, cu o înălțime de pănă la 180 m. aproximativ acoperite maĭ toate cu viĭ.

Comuna este udată de pîrîul Eruga, ce-șĭ are izvorul în această comună, curge de la V. la E., și după ce ese din sat, se unește cu pîrîul valea Ciocănari cu care d'împreună se pĭerde pe moșia Galicea-Mare, la Fîntîna-luĭ-Niță. Pîrîul Oltenița trece prin văile Vîrtopul, Oltenița, Corlatele și se pĭerde aproape de limita de N. a comuneĭ.

Pîrîul Caraula izvorește în comună, curge și se pĭerde în valea Caraula. Peste pîrîul Eruga se află un pod, la S. comuneĭ; tot pe el, în S. comuneĭ, se află și o moară.

Cam pe la 1800, pe locul de azĭ al comuneĭ, se aflaŭ două sate: Silișcea și Ciocănari. Pe locul dintre aceste două sate aŭ așezat maĭ tîrziŭ Rușiĭ tabără, punînd streajă saŭ caraulă, spre pază. După plecarea Rușilor, locuitoriĭ din ambele sate se așezară pe acest loc, numindu-l Caraula, în amintirea, se zice, a strejeĭ ruseștĭ. Azĭ se compune dintr'un singur cătun numit Caraula.

In comună se află o biserică, începută la 1886, terminată la 1892. Serbează hramul Sf. Nicolae. In serviciul eĭ se află 1 preot și 2 cîntăreți. Are o proprietate de 24 pog. arabile.

Se află în comună o școală mixtă, cu un învățător. Școala funcționează din anul 1865. Este întreținută de stat. Localul, construit din cărămidă, este în bună stare. A fost frecuentată de 69 băeți și 8 fete, în anul 1892—93. In vîrstă de școală sunt 148 băeți și 108 fete. 90 bărbați și 10 femeĭ sunt cu știință de carte.

Populația comuneĭ este de 1994 suflete, din carĭ 958 femeĭ și 1036 bărbați.

După legea rurală din 1864 sunt 308 locuitorĭ împămînteniți; iar după cea din 1879 sunt 13 însurățeĭ.

Case sunt 406, făcute parte din zid și parte din paiante; bordee sunt 36. Atît casele, cît și bordeele aŭ grădină.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Caraula; aparține locuitorilor împămînteniți la 1864 și 1879.

Locuitoriĭ își desfac productele la schela Calafat, unde se duc cu grîne și de unde importă cele necesariĭ pentru casă. Transportul îl fac cu carele pe căĭ comunale și vecinale.

Venitură pe 1892—1893: leĭ 3396.88 și cheltuelĭ: leĭ 2041.39.

Vite marĭ cornute sunt 406, caĭ 80 și capre 41.

Caraula, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Caraula. (Vezĭ com. Caraula).

Caraula, *moșie,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Caraula.

Caraula, *movilă,* în județul Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ Cuzgun, așezată pe muchea dealuluĭ Demircea, în partea estică a plășeĭ și cea nord-vestică a com., la 1½ kil. departe de orășelul Cuzgun. E punct strategic important, avînd o înălțime de 175 metri și dominînd orășelul Cuzgun, văile Demircea, Beilicul, Voinea-Mare, drumul comunal Beilicul-Cuzgun și pe cel județean Ostrov-Cuzgun. Este acoperită cu verdeață, iar la poalele eĭ se întind bogate semănăturĭ.

Caraula, *vale,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., pe care este așezată com. Caraula.

Carauleĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, plasa Băilești, com. Galicea-Mare, cu o înălțime de 10 m. Este în legătură cu dealul Rudari, din c. Rudari și cu Dealul-Vîrtopuluĭ, din com. Vîrtopul.

Caravaneĭ (Braniștea-), *braniște,* în com. Segarcea-din-Deal, la E., pe proprietatea statuluĭ, județul Teleorman. Are o întindere ca de 5 hectare.

Caravaneți, *com. rur.,* în plasa

Hosted by Google

şi pe valea Călmăţuiuluĭ, judeţul Teleorman. Este situată pe deal şi are alăturat cătunul Caravanul, de care nu este despărţită de cît numaĭ prin poziţiunea loculuĭ ce ocupă: Caravaneţi sunt pe deal şi Caravanul în vale. De altminterĭ Caravanul este considerat maĭ mult ca o mahala a satuluĭ şi nu este separat de comună.

Se învecinează la N. cu com. Cîrligaţi, la S.-E. cu moşiile Adîncata şi Salcia, la S.-V. tot cu moşia şi com. Salcia, iar la V. cu cîmpia Comanceĭ şi cu moşia Mîndra.

Suprafaţa comuneĭ, cu a moşieĭ aflată pe dînsa, este de 2360 hect., dintre carĭ 1850 hect. proprietatea d-neĭ Creţeanu. Loc. împroprietăriţĭ sunt 140 cu 440 hect. Viile sunt plantate, pe proprietăţile locuitorilor, pe o întindere de 74 hect.

Populaţiunea este de 1078 suflete, din carĭ 189 contribuabilĭ. Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt de origină Bulgarĭ.

Numărul vitelor din comună este de 3532 capete, din carĭ: 488 caĭ, 758 vite marĭ cornute, 1702 vite micĭ şi 584 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este la venitурĭ de leĭ 5048, banĭ 43 şi la cheltuelĭ de leĭ 3825, banĭ 90.

Are: o şcoală frecuentată de 38 elevĭ; o biserică deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

La comuna Salcia comunicaţia se face pe şosea vecinală, pe o întindere de 2 1/2 kil.; la com. Cîrligaţi se face tot pe şosea vecinală, pe o întindere de 1 1/2 kil.

La marginea satuluĭ se văd ruinele uneĭ biserici, pe locul ce serveşte de cimitir, precum şi siliştea unuĭ sat, iar pe dealul dimprejurul satuluĭ sunt înşirate mulţime de măgurĭ şi movile, dintre carĭ maĭ însemnate sunt: Măgura-Vaciĭ, înaltă de 14 m.; Măgura-Izbramuluĭ, de 10.40 m.; Măgura-cu-Cuib, de 10.40 m., săpată la vîrf de către locuitorĭ în căutare de comorĭ.

Comuna Caravaneţi s'a înfiinţat pe la finele secoluluĭ trecut de către Bulgariĭ refugiaţĭ de peste Dunăre şi carĭ, o dată stabiliţĭ aci, nu s'aŭ maĭ întors la vetrele lor.

Caravaneţi, *moşie,* situată pe teritoriul com. cu acelaşĭ nume, jud. Teleorman. Are o întindere de aproape 1850 hect.

Caravaniţa, *măgură,* la Nord-Estul moşieĭ Zimnicelele, de lîngă Zimnicea, jud. Teleorman. Formează punctul despărţitor al moşieĭ care poartă numele de Fîşteica-Zimnicelelor.

Caravanul, *movilă,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Bistreţul.

Cară-Mălaiŭ, *numire,* ce se dă *părţeĭ de N. a satuluĭ* Gropeni, unde în vechime a fost tîrla luĭ Crîm-Paşa.

Carăuţa, *deal,* pe teritoriul comuneĭ Drînceni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Carcadieşti, *sat,* face parte din com. rur. Creţeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Cade spre S.-V. comuneĭ, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Mamul, la poalele unuĭ frumos platoŭ împădurit. Are o populaţie de 136 locuitorĭ (72 bărbaţĭ şi 64 femeĭ). Populaţia şcolară e de 14 copiĭ (10 băeţĭ şi 4 fete). Locuitoriĭ acesteĭ comune s'aŭ împroprietărit la anul 1864.

Carcaliul, *comună rurală,* în judeţul Tulcea, plasa Măcin, situată în partea vestică a judeţuluĭ, la 80 kil. spre V. de oraşul Tulcea, capitala judeţuluĭ; şi în partea vestică a plăşeĭ, la 8 kil. spre S. de oraşul Măcin, reşedinţa plăşeĭ.

Numele săŭ este o corupţie a celuĭ turcesc Cara-Calé de la cara = negru şi calé = cetate; înainte purta numele slavonesc de Camena = piatră, şi, de la năvălirea Turcilor, a luat numele ce poartă astăzĭ.

Hotarul amănunţit al com. este următorul: Plecînd din movila Carcaliul, vîrf al dealuluĭ Carcaliul, se îndreaptă spre S.-E., coboară dealul şi merge paralel cu drumul comunal Măcin-Turcoaia, pănă ajunge la extremitatea orientală a bălţiĭ Igliţa; de aci o ia spre V., urmează puţin malul bălţiĭ, o tae curmeziş, şi merge pe un canal al eĭ de scurgere, pănă în Dunăre; de aci, îndreptîndu-se spre N.-V., urmează malul Dunăreĭ, închizînd şi o mică insulă păduroasă. Dunărea făcînd o întorsătură spre N.-E., hotarul urmează pe o distantă de 2 kil.; de aci o părăseşte, se îndreaptă spre E., taie pe din două balta Carcaliul, urcă dealul Carcaliul, în movila Carcaliul. Forma luĭ este aceea a unuĭ trapez neregulat; lungimea perimetruluĭ e de 117 kil., iar întinderea totală e de 1178 hect.

La Nord comuna se învecineşte cu comuna urbană Măcin; la Est cu com. Greci, de care se desparte prin dealul Carcaliul; la S. cu cătunul Igliţa (al com. Turcoaia), de care se desparte prin balta Igliţa; la V. cu judeţul Brăila, de care se desparte prin Dunărea.

Dealul Carcaliul (90 m.), cu vîrful săŭ Carcaliul, o brăzdează la E. şi N. Se zice că pe el ar fi fost odinioară o cetate vechie.

Hosted by Google

Apele carĭ udă comuna sunt: Dunărea la V., care formează o insuliță și o insulă ce aparțin comuneĭ; privalul Carcaliul la V., ce e o scurgere a bălțeĭ Iglița. Bălțĭ avem: balta Carcaliul saŭ a Măcinuluĭ, 500 hect. la N., carĭ coprinde și 2 insule acoperite cu stuf; balta Iglița la S., ce-ĭ aparține pe jumătate. Bălțile produc stuf și pește, de care beneficiază statul și locuitoriĭ.

Comuna este compusă dintr'un singur cătun, ce este așezat între bălțile Carcaliul și Iglița, lîngă gîrla Carcaliul.

Intinderea comuneĭ este de 1178 hect., din carĭ 20 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 50 hect. ale statuluĭ, restul de 1108 hect. ale locuitorilor.

Populația este maĭ toată lipoveană. Sunt 350 familiĭ, cu 1553 suflete, din carĭ: 354 bărbațĭ și 374 femeĭ; 270 însurațĭ și 90 neînsurațĭ; 20 văduvĭ. Sunt 235 copiĭ de școală (135 băeți și 100 fete). Obiceiurile și porturile loc. sunt cele lipovenești în general.

In com. sunt 3 școliĭ: una romînă cu un învățător, fondată, în 1887, de locuitorĭ, cu 10 hectare de pămînt, 25 elevĭ înscrișĭ; două lipovenești, cu 100 elevĭ înscrișĭ.

Este o biserică de ritul lipovenesc, fondată, în 1884, de locuitorĭ, cu hramul Sf. Treime; are 10 hect. pămînt dat de stat; este deservită de 1 preot, 1 diacon și 1 cîntăreț.

Calitatea pămîntuluĭ e mediocră, terenul e maĭ mult nisipos. Din 1178 hect. sunt: 770 hect. loc arabil; 378 hect. loc băltos.

In com. sunt: 30 plugarĭ cu 30 pluguri, 320 pescarĭ. Sunt 667 capete de vite, din carĭ 507 boĭ și vacĭ, 160 caĭ și epe. Sunt 10 meseriașĭ (lemnarĭ și fierarĭ) și 5 comercianți (3 cîrciumarĭ și 2 băcanĭ).

Budgetul comuneĭ e de 4000 leĭ la venituri și 4000 leĭ la cheltueliĭ. Sunt 398 contribuabilĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile comunale ce duc de la comună la orașul Măcin, la comuna Greci, Turcoaia și Iglița.

Acum 100 anĭ, această com. nu exista. Se aflaŭ niște colibe de pescarĭ lîngă un pietroiŭ mare (pe rusește «camen»), ce se poate vedea și azĭ; încetul cu încetul se populă cu Lipovenĭ fugițĭ din Rusia și veniți să ceară sprijin Turcieĭ. La 1825 fură destul de numeroșĭ, ca să întemeeze un sat, căruia îĭ deteră numele de Camena. Turciĭ îĭ schimbară numele în cel de Cara-Calé.

Carcaliul, *deal,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul com. rur. Carcaliul-Greci, și al com. urb. Măcin. Este maĭ mult o prelungire sud-vestică a Dealuluĭ-Pricopanuluĭ. Se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și a comuneĭ Greci, pe cea estică a comuneĭ Carcaliul și pe cea sudică a orașuluĭ Măcin. Pe muchea sa se întîlnesc hotarele acestor treĭ comune. Poalele sale vestice se termină pe malul estic al bălțiĭ Carcaliu, iar cele sudice pe malul nordic al bălțiĭ Iglița. La poalele luĭ sud-vestice se află așezat satul Carcaliul. Pe la poalele orientale merge drumul județean Măcin - Satul-Noŭ-Ostrovul; la S. drumul comunal Carcaliul-Greci; la V. drumul comunal Carcaliul - Măcin. Ajunge pănă la o înălțime de 100 m. Este acoperit cu pășunĭ și semănăturĭ.

Carcaliul, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul com. rurale Carcaliul. Se maĭ numește Vîrful-la-Treĭ-Hotare, căcĭ în vîrful săŭ se întîlnesc hotarele comunelor Carcaliul, Greci și Măcin. Are o înălțime de 100 m. Este punct trigonometric de observație, de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Carcaliul; drumuluĭ județean Măcin - Satul-Noŭ, ce trece pe la poalele sale orientale; asupra bălților Carcaliul și Iglița și întru cît-va și asupra Dunăreĭ. Este acoperit numaĭ cu pășunĭ și fînețe.

Carcaliul, *baltă,* în județul Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul com. rurale Carcaliul, și al comuneĭ urbane Măcin, aparținînd pe din două acestor comune. Este așezată în partea vestică a plășeĭ. Se întinde la poalele vestice ale dealuluĭ Carcaliul. In mijlocul eĭ sunt două insulițe acoperite cu stuf. Malul eĭ oriental este înalt și cam rîpos. Pe malul eĭ sud-estic este așezat satul Carcaliul. Este formată de revărsarea Dunăreĭ, cu care acum comunică printr'o gîrliță ce se isprăvește la picioarele fortuluĭ orașuluĭ Măcin. Intre dînsa și Dunăre se află un grind, ce aparține comunelor Măcin și Carcaliul. E acoperit cu iarbă de pășunĭ. Suprafata bălțiĭ întregĭ este de 6 kil. p., saŭ 600 hect., din carĭ 120 sunt formate de 2 insulițe stufoase, ce aparțin pe din două și Măcinuluĭ și Carcaliuluĭ. Pe malul eĭ estic merge drumul comunal Carcaliul - Măcin.

Carcaliul, mică *gîrliță,* prin care balta Iglița se scurge în Dunăre, situată în jud. Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comuneĭ Carcaliul, avînd o direcțiune generală de la E. spre V. și o lungime de 1 1/2 kil. Pe malul săŭ drept este așezat satul Carcaliul și pe cel stîng se află

Hosted by Google

stuf întins, ce se întinde între balta Igliţa şi Dunăre. Malul eĭ cel drept, adică despre satul Carcaliul, este înalt şi rîpos, fiind format de dealul Carcaliul.

Carcaman-Bair, *şir de dealurĭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comunelor rurale Ali-Bei-Chioi, Nalbant şi Baş-Chioi. Se desface din ramurile sud-estice ale Dealuluĭ-Ciliculuĭ, dintr'un vîrf de 305 metri. Se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S. şi S.-E., întinzîndu-se dimpreună cu ramificaţiile luĭ între pîraiele Accadîn, Taiţa şi Teliţa. Brăzdează partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ Nalbant, pe cea estică a comuneĭ Ali-Bei-Chioi şi pe cea nordică a comuneĭ Baş-Chioi. Lasă prelungirĭ: spre E. dealul Canagic-Bair, spre S.-E. dealurile Tartar-Bair şi Ghel-Tepe. Este întretăiat de o mulţime de drumurĭ comunale, carĭ unesc între ele satele Accadîn, Ali-Bei-Chioi, Cineli, Baş-Chioi cu Nalbant, Trestenic şi Hagilar. Intre vîrfurile luĭ, însemnăm: Stamuni-Culac, pietros, de 228 metri, movila Pătraşcu, de 170 metri. Natura luĭ este pe alocurea stîncoasă. Este acoperit cu păduri, tufărişurĭ, fînete şi semănăturĭ pe prelungirile sale.

Cardonul, *punct trigonometric* de observaţie, de rangul al 3-lea, în judeţul Tulcea, plasa Sulina, comuna urbană Sulina, în partea estică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ, pe grindul Sulina, lîngă malul Mărieĭ. Are 30 m., dominînd asupra drumuluĭ comunal Sfistofca-Sulina.

Cardonul, *ruinele unuĭ pichet de graniţă,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, comuna Picineaga. Sunt situate în partea sud-estică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ, la 1 1/2 kilometri spre N.-E. de satul Picineaga, pe malul stîng al pîrîuluĭ Cerna. Sunt aşezate pe o înălţime de 34 metri d'asupra apelor Dunăreĭ. Pichetul a fost întărit în timp de războiŭ şi domina asupra satuluĭ Picineaga şi asupra drumuluĭ comunal Picineaga-Satul-Noŭ. Astăzĭ fiind în ruine, nu maĭ serveşte la nimic. Cardonu înseamnă pe turceşte cetate saŭ fortăreaţă.

Cardonuluĭ (Movila-), *movilă,* în judeţul Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comuneĭ Pisica (şi pe al cătunuluĭ Pisica), pe malul drept al Dunăreĭ, la locul unde se desface Gîrla-Luncaviţeĭ, pe grindul Pisica, la 1 1/2 kil. spre N.-V. de satul Pisica, în faţa pichetuluĭ romîn, coprins între pietrele miliare 86 şi 87. Are o înălţime de 6 m. d'asupra apelor Dunăreĭ. Este punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra comuneĭ Pisica şi peste Dunăre, pe o mare întindere. In timpul stăpînireĭ Turcilor, aci era şi un fort mic, dar însemnat, căcĭ oprea trecerea armatelor ruseştĭ peste Dunăre. Prin acest loc, unde Dunărea are 700 m. lăţime, nu e tocmaĭ adîncă. Astăzĭ fortul e în stare de ruină.

Cardonuluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul com. rurale Cataloi. Izvoreşte din poalele sudice ale Dealuluĭ-Mare; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre Sud-Vest; udă partea de V. a plăşeĭ şi pe cea de E. a comuneĭ. Curge pe la poalele Dealuluĭ-Redĭĭ; taie şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa; primeşte pe dreapta Valea-Puturosuluĭ şi, după un curs de 3 kilom., merge de se aruncă în valea Cataloi saŭ pîrîul Teliţa, pe stînga, ceva maĭ sus de satul Eni-Chioi. Şi-a luat numele de la un cardon (fort) turcesc, de pe o înălţime, în apropierea căruia se afla.

Careda, sau **Copăceni-Careda,** *cătun,* în jud. Vlaşca. (Vezĭ Copăceni-Careda).

Carecua, saŭ **Caregua,** *pîrîŭ,* ce udă comunele Moviliţa şi Păuneşti, din jud. Putna. Izvoreşte din Fîntîna-luĭ-Moise; se pierde în Gura-Plopuluĭ şi resuflă iarăşi la Arămoasa. In Carecua se varsă Gura-Văeĭ-Noue, apoĭ Valea-cu-Apă; după aceia valea Coşula. Se varsă în Siret, trecînd prin satul Pufeşti.

Caribolul, plasa Sabarul, judeţul Ilfov. (Vezĭ Domneşti-Călţuna).

Cariereĭ (Dealul-), *deal* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul oraşuluĭ Tulcea, situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ. Se desface din Dealul-Tulceĭ; se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la Sud-Est la N.-V. Are o înălţime de 137 metri. Este punct trigonometric de observaţie, de rangul al 3-lea, dominînd asupra oraşuluĭ Tulcea, asupra Dunăreĭ, pe o mare întindere, asupra laculuĭ Zaghen şi asupra şoseleĭ judeţene Tulcea-Mahmudia, ce trece pe la poalele sale nordice. Pe o prelungire nordică a sa, ce se numeşte Dîmbul-Horia, la Estul oraşuluĭ Tulcea, se află un monument, ridicat de M. S. Regele Carol I, în onoarea ocupăreĭ Dobrogeĭ de Romînia. Pe muchia-ĭ sunt peste 30 morĭ de vînt. Şi-a

Hosted by Google

luat numele de la faptul că într'însul sunt cariere de piatră calcară și granitică, piatră care servește la construcțiuni de poduri și altele.

Carîmbul (Piatra-Pleșii-), *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca, în partea de Nord, pe marginea pîrîului Mărtin, la hotarul județului către Buzău. Este acoperit cu păduri și pășuni. Vara are stîne de oi.

Carlî-Chioi, *sat,* în județul Constanța, plasa Mangalia, cătunul comunei Musurat, situat în partea nord-estică a plășei și cea centrală a comunei, la 4 1/2 kil. spre S. de cătunul de reședință, Musurat. Suprafața sa este de 492 hect., dintre care 6 hect. sunt ocupate de vatra satului și de grădini. Populația sa, formată mai ales din Bulgari, este de 2 familii, cu 7 suflete, ocupîndu-se cu creșterea vitelor și mai ales cu agricultura. Pămîntul, de o calitate excelentă, produce grîu, porumb și ovăz îndestul. Drumuri comunale pleacă două: unul spre Vest, ducînd la Topraisari prin Muratan-Cuciuc și altul spre Est ducînd la Tuzla prin Ceatmalar.

Carlobanul, jud. Olt. (Vezi Siul.)

Carmen-Sylva, *izvor* de apă minerală, jud. Suceava. (V. com. Șarul-Dornii).

Carol I, *com. rur.,* din județul Constanța, pl. Constanța.

Este situată în partea septentrională a județului, la 34 kil. spre N.-V. de orașul Constanța, capitala districtului, și în cea vestică a plășei, la 8 kil. de comuna rurală Cara-Murat, reședința ei.

Se mărginește la N. cu com. rur. Pazarlî, de care se desparte prin muchea dealului Bilarlar-Bair; la S. cu comunele rurale Tortoman și Caratai, din pl. Medjidia, despărțindu-se de ele prin linie convențională, care e aceeași cu hotarul dintre plășile Constanța și Medjidia; la E. cu comuna Cara-Murat, despărțită fiind de dînsa prin dealul Dana-Chioi-Bair; iar la V. cu com. Taș-Punar din pl. Medjidia, despărțindu-se prin dealul Mahomet-Bair.

Relieful soluluĭ e în general accidentat; dealurile ating înălțimi mari și sunt întretăiate de numeroase văi. Culmea Dorobanțul o brăzdează la N. și culmea Carol la S.

Cele mai însemnate dealuri cari accidentează teritoriul comunei sunt: Mahomet-Bair (140 m.) la V., Tasli-Iuc-Bair (170 m.), Dealul-Lung (134 m.), Dana-Chioi-Bair (120 m.) la Nord. Aceste din urmă sunt ramificații sudice ale dealului Bilarlar (189 m.) de la hotar, care însuși este o muche secundară a culmei Dorobanțul; ele se întind printre numeroase văi, cari formează împreună valea Tortoman. Mai sunt dealurile: Tuzla-Iuc-Bair, cu vîrful Bilarlar (129 m.) la S.-V.; Bilarlar (130 m.) tot la S.-V.; Paspala-Bair, cu vîrful Paspala-Iuc și ramificația sud-vestică Buiuc-Bair, cu vîrful Buiuc-Iuc (116 m.) și Dere-Chioi (108 m.), Dere-Chioi-Bair și Muratan-Bair, cu vîrfurile Dana-Chioi-Iuc (126 m.) la S. Aceste patru din urmă sunt ramificațiuni orientale ale culmei Carol I. Ele sunt de natură humoasă, din pămînt bun productiv, însă contrariat în productivitatea sa de lipsa ploilor. Sunt acoperite cu semănături și fînețuri bogate, presărate cu movile, însă arborii lipsesc aproape cu desăvîrșire. Movile sunt puține (12), toate artificiale, servind ca puncte de observare și orientare.

Teritoriul comunei este brăzdat de văile cari formează o vale mai mare numită Tortoman I. Aceste văi secundare sunt: valea Tortoman, formată din două ramuri: una alcătuită din văile Tașli-Iuc-Dere, Buiuc-Leilarlar și Tuzla-Iuc-Dere; iar alta, alcătuită din văile: Mangalia-Dere, Buiuc-Dere; cea d'a doua trece prin satul Bilarlar sau Dorobanțul. Mai sunt: valea Tortoman II, formată din văile Baspala-Ceair, Baș-Culac, apoi valea Dere-Chioi, unită cu văile Lunga, Dana-Chioi-Culac și Hotarul; cea d'a doua trece și prin satul Dana-Chioi, sau Carol I.

Cătunele cari formează com. sunt: Dana-Chioi, sau Carol I, reședință, în partea estică a com., pe ambele maluri ale văei Dana-Chioi sau Dere-Chioi, închis și dominat de dealurile: Dealul-Lung la N., Dana-Chioi-Bair la E., Murat-Bair la S. și S.-E.; cu casele așezate în ordine pe uliți paralele și înconjurate cu grădini numeroase. Bilarlar sau Dorobanțul, în partea vestică a comunei, la 4 kil. spre V. de reședință, pe valea Bilarlar, închis și dominat de dealurile Paspala-Bair la S., Bilarlar la V., Taslî-Iuc-Bair la N., cu casele răspîndite fără regulă.

Suprafața sa este de 14073 hect. sau 140 kil. p., din care: 413 hect. ocupate de vetrele celor 2 sate, cu 340 case; iar restul de 13660 hect., împărțite între stat cu proprietarii, cari posedă 1606 hect. și locuitorii, cari au 12054 hect.

Populațiunea sa totală, pe anul 1894, este de 353 fam., cu 1598 suflete, împărțite ast-fel: după sex: 801 bărbați, 797 fe-

Hosted by Google

meĭ; după stare civilă: 76 necăsătoriţi, 662 căsătoriţi, 59 văduvĭ, 1 divorţat; după instrucţie: 175 ştiind carte, 1423 ne ştiind; după religie: 1050 ortodoxĭ, 1 luteran, 539 mahometanĭ, 8 armenĭ; după ocupaţie: 353 agricultorĭ, 18 comercianţi; sunt 366 contribuabilĭ; 336 împroprietăriţi, 36 neîmproprietăriţi.

In privinţa calităţeĭ pămîntuluĭ, cele 14073 hect. ale com. se divid ast-fel: 413 hect. teren neproductiv (vetrele satelor), 13660 hect. teren productiv, din care: 10918 hect. loc cultivabil (din care: 2762 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ şi 8156 hect. ale locuitorilor); 61 hect. loc necultivat (din care: 61 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ şi 1961 hect. ale locuitorilor); 3311 hect. loc izlaz (din care: 1350 hect. ale statuluĭ cu propietariĭ şi 1961 hect. ale locuitorilor); 30 hect. loc cu viĭ (din care: 3 ale statuluĭ cu proprietariĭ şi 27 hect. ale locuitorilor).

In comună sunt 353 plugarĭ, carĭ aŭ 496 pluguri (285 cu boĭ, 211 cu caĭ), 255 căruţe cu boĭ, 1 maşină de semănat, 90 maşinĭ de secerat, 12 maşinĭ de bătut porumbul, 5 triorĭ, 25 grape de fier, 10 maşinĭ de vînturat, 1 maşină de cosit fînul. Sunt 244 puţurĭ (239 în sate şi 5 pe cîmp). Comuna are 14848 capete de vite, din carĭ: 728 caĭ, 2549 boĭ, 16 asinĭ, 11218 oĭ şi 337 porcĭ. Industria este cea domestică. Sunt în cătunul Dorobanţul, 2 morĭ cu aburĭ. In com. Carol I sunt 13 comercianţi, din carĭ 9 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ este de 9016 leĭ la venituri, 5218 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt numaĭ nişte drumurĭ micĭ comunale saŭ vecinale, ce duc la satele învecinate: Cara-Murat, Ghelingec Çhior-Ceşme.

Are o biserică, în cătunul Carol I, cu hramul Sf. Voevozĭ cu 10 hect. de la stat, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Sunt 2 şcolĭ, în ambele cătune cîte una, cu 2 învăţătorĭ şi 1 învăţătoare, cu 115 elevĭ înscrişĭ, din carĭ: 81 băeţi, 34 fete.

Carol I, (Dana-Chioi), *sat,* judeţul Constanţa, în pl. Constanţa, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Carol I, situat maĭ mult în partea vestică a plăşeĭ şi cea sud-estică a comuneĭ, pe Valea-Lungă. Este închis la Sud de dealul Murat-Bair, cu vîrful săŭ Murat-Iuc (130 metri). Suprafaţa sa este de 6979 hect., dintre care: 229 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ, cu 196 case.

Populaţiunea sa este de 208 familiĭ, cu 977 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu creşterea vitelor şi cu agricultura. Locuitoriĭ sunt Romînĭ, Turcĭ şi Bulgarĭ. Maioritatea o formează Romîniĭ numiţi Mocanĭ, veniţi din Transilvania, în urma războiuluĭ de la 1877. Aceştĭ Mocanĭ şi-aŭ format un cuartier aparte, în partea sudică a satuluĭ. In sat se află o şcoală a comuneĭ şi o biserică ortodoxă.

Pămîntul este productiv; se cultivă maĭ ales grîul şi ovăzul. Drumurĭ com., care pleacă din acest sat, sunt în număr de 8 şi duc la satele următoare: Cara-Murat, Caratai prin Hagi-Cabul, Chiostel, Docuzol, Tortoman, Bilarlar (Dorobanţul), Esther şi Palazul-Mic.

Carol I, *com. rur.,* în pl. Moldova, judeţul Roman, pe malul drept al rîuluĭ Siretul şi aproape de vărsarea rîuluĭ Moldova în el, spre E. de oraşul Roman şi la o depărtare de 2 kil. de el şi de 3 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată pe şes. E formată din satele: Carol I, Luţca şi Sterpul. Are 385 familiĭ, cu 1205 suflete, din carĭ 350 contribuabilĭ; locuesc în 289 case. Ştiŭ carte 38 persoane. Sunt 710 vite marĭ cornute. Venitul anual al comuneĭ este de 4996 leĭ, iar cheltuelile de 4289 leĭ. Este legată cu oraşul Roman prin şosea. Pe teritoriul eĭ este un pod de lemn stătător pe rîul Siretul.

Carol I, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Carol I, pe malul drept al rîuluĭ Siretul şi aproape de vărsarea rîuluĭ Moldova în el. Se află spre E. de oraşul Roman şi la o depărtare de 2 kil. de el şi de 3 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezat pe şes. Are 179 familiĭ, cu 601 suflete, din carĭ 139 contribuabilĭ; locuesc în 141 case. Ştiŭ carte 30 persoane. Populaţiunea este numaĭ romînă. Sunt 290 vite marĭ. Se face iarmaroc la Sf. Ilie (20 Iulie). Este legat cu oraşul Roman prin şosea. In dreptul acestuĭ sat este un pod de lemn stătător peste rîul Siretul. Acest sat este înfiinţat în anul 1880 prin darea de pămînt la noiĭ însurăţeĭ şi numit ast-fel în onoarea M. S. Regeluĭ Carol I.

Carol-Davila, (Piatra-Tăiată), *sursă de apă minerală,* în valea rîuluĭ Olăneşti, jud. Vîlcea, dînd în 24 ore 2886 litri apă.

Are ca substanţe fixe: iodure alcaline de magnezie şi bromur de magnezie (predominante), bicarbonat de magnezie, de calcium şi natrium (considerabil concentrate), sulfat de calce şi de sodă, clorur de calcium (concentrat),

Hosted by Google

silicate de aluminim și phosphate (urme).

Carp, *moșie,* în jud. Buzău, com. Cătina, căt. Moara-lui-Enică. Are 6000 hect., din care 8 curături, restul fineață și pădure.

Carpați, *sistem de munți,* formînd un parapet muntos al Europei centrale și sudice către cîmpiile Europei orientale.

Poziția geografică. — Carpații, ocupă între al 14° 24′ 30″ și 24° 30′ longitudine orientală și 44° 40′ și 49° 45′ latitudine boreală o suprafață mai mare de 280000 kil. p., între văile Moravei, Oderului, Vistulei, Nistrului și cîmpiile Dunărei de jos și de mijloc cu direcția de la S.-E. la N.-E.

Carpații, fără a putea fi comparați cu Alpi, totuși, prin întinderea și înălțimea lor, constitue după Alpi, cel mai însemnat sistem orografic al Europei.

Creasta lor centrală, transportată în partea exterioară a sistemului, descrie o curbă lungă de 1300 kil. cu capetele sprijinite pe Dunăre : odată între Pressburg și Waitzen la gura Moravei; și a doua oară, între Baziași și Severin, la intrarea Dunărei în Romînia. Acest vast hemiciclu a cărui concavitate e întoarsă spre apus către basinul de mijloc al Dunărei, formează un imens parapet care adăpostește Ungaria spre cîmpiile Sarmatice și ale Dunărei de jos constituind cu multă aproximație și limita politică a statului unguresc spre Romînia și Galiția.

Carpații aŭ importante puncte de contact cu Alpi, cu Sudeți Boemiei și cu Balcani. Intre gura Moraviei și Buda-Pesta: Micii Carpați și munții Neogradului staŭ în fața colinelor Leithei și ale Granului, santinelele înaintate ale Alpilor pe țărmurile Dunărei, unde constituesc două strîmtori strategice cunoscute sub două numiri diferite: una Poarta-Ungariei la Pressburg; iar cea-l'altă, Defileul-Visegraduluĭ între Gran și Waitzen.

Intre Baziași și Severin, Carpații par a se împreuna cu Balcani, cu cari formaŭ la o epocă geologică îndepărtată, stavilarul laculuĭ ungar, ce umplea basinul de mijloc al Dunărei. Colțarii stîncoși rup și azi pînza fluviuluĭ în numeroase puncte de la Golubaci la Vîrciorova, creînd dese vîrtejuri și iuți în toată partea Dunărei numită Cazanele saŭ Porțile-de-Fier (turcește Demir-Capu).

La limita lor nord-vestică, Carpații, aŭ un noŭ și important punct de contact cu munții Sudeți, cari se prelungesc spre ei prin pragul colinar zis : «Das Gesenke» saŭ Depresiunea Oderuluĭ, pănă în adîncitura urmată de calea ferată Viena-Cracovia. Sonnenberg (798 m.) și Oder-Gebirge (675 m.) abia merită numele de munți în această regiune așezată sub pantele repezi ale munteluĭ Alt-Vater (1494 m.) din grupul Sudeților. In această regiune colinară ia naștere Oderul, care curge un moment în senz opus cu Beciva la poalele Carpaților și în adîncitura Viena-Cracovia. Peste pragul dintre Sudeți și Carpați trec toate drumurile văilor Oderuluĭ și Vistulei care se înmănunchiază apoi în valea Moravei, pentru a conduce asupra Vienei. Depresiunea Oderuluĭ constitue ast-fel în flancul Carpaților nord-vestici o poartă geografică, o mare intrare a Europei orientale în basinul de mijloc al Dunărei, un drum deschis către Viena printre Carpați și munții Boemo-Moravieĭ.

In partea centrală Carpații se subțiază și descresc în punctul de a-și pierde, pe alocurea aspectul muntos.

Lățimea lor descrește de la extremități către centru. Redusă la o șuviță de abia 120 kil. lățime între debușeurile Tiseĭ și Ondaveĭ în cîmpie, ea atinge 250 kil. în partea nord-vestică și 500 kil. în partea sud-estică a sistemuluĭ.

Carpații se prezintă dar geograficește împărțiți în treĭ mari secțiuni saŭ grupări, și anume: *a)* Carpații Nord-Occidentali; *b)* Carpații Sud-Orientali și *c)* Carpații de mijloc.

Orografia Carpaților. — Carpații Nord-Occidentali, constitue partea N.-V. a sistemuluĭ și îmbrățișează în lungime toată regiunea dintre Dunăre (Pressburg-Waitzen) și Valea-Topleĭ.

Grupul Carpaților occidentali, este remarcabil prin regularitatea conturuluĭ și a principalelor sale linii interioare. Munții săi periferici expiră într'o depresiune exterioară care afectă forma uneĭ elipse: Morava, Beciva, Oderul, Vistula, Topla și Dunărea între Pressburg și Waitzen, curg succesiv în adîncătura eliptică de la poalele Carpaților nord-vestici.

Axul mare al acesteĭ elipse, măsoară, între Pressburg și Eperies, 240 kil.; axul cel mic măsoară între Teschen și cîmpia Tiseĭ 150 kil. Văile principale ale grupuluĭ: Vagul, Granul, Ipoli, Hernadul, Tarcea și Topla, își recurbează cursul după conturul elipseĭ periferice. Mai mult, ele contribuesc a construi un sistem de depresiuni eliptice, care pleacă de la Dunăre și debușează în partea orientală a axuluĭ asupra Tiseĭ. Prima li-

Hosted by Google

nie urmează Valea-Vaguluĭ, pe a afluentuluĭ săŭ Varinca (r. dr.), pe a Arveĭ, apoĭ depresiunea Neumarkt de la Nordul Tatreĭ, de unde împrumută rînd pe rînd valea Dunaețuluĭ, pe a Popraduluĭ, pe a Tarceĭ și pe a Hernaduluĭ, afluent al Tiseĭ (r. d.). Continuitatea acesteĭ liniĭ este întreruptă de treĭ praguriĭ: 1-iŭ între Varinca și Arva (Weinne Geb.); al 2-lea între Dunaeț și Poprad (Măgura-Radovan); al 3-lea între Poprad și Tarcea. A doua linie, la Sud, se recunoaște în valea Neutreĭ, a Turociuluĭ, a Vaguluĭ și a Hernaduluĭ, unde se unifică cu cea precedentă; ea este întreruptă de două praguriĭ, între Neutra și Turociŭ și între Vag și Hernad. A treia linie e dată de valea Granuluĭ, a Saiuluĭ și a Bodveĭ, despărțite între ele prin praguriĭ puțin înalte între Veresco, Dobschau, Rosenau și Torna. A patra linie, cea maĭ de la Sud, coincide cu văile Ipoli, Rima și Saiŭ. Această segmentațiune a Carpaților nord-vesticĭ, face ca întreaga regiune să apară constituită ca dintr'o succesiune de circumvoluțiuniĭ, cu frontul spre partea exterioară a elipseĭ. Primul val începe cu Carpați-Micĭ, lanț subțire și puțin înalt, întins din Dunăre până în Miava; Rachsturm (740 m.), cel maĭ înalt creștet al săŭ.

Intre Miava și Beciva se succed Munțiĭ-Albĭ — carĭ îșĭ trag numele din albeața stîncilor lor dolomitice, — și Iavornicul (1064 m.). Tot lanțul coprins între Beciva și Poprad poartă numele generic de Beschiziĭ occidentalĭ; eĭ sunt împărțițĭ în: Munțiĭ Iabluncăi, Beschiziĭ propriŭ zișĭ și Munțiĭ Neumarktuluĭ, prin văile Sola-Chisuța și Arva-Raba, care deschid importante comunicațiuniĭ în Galiția. Carpați-Micĭ, Munțiĭ-Albĭ, Iablunca și Beschiziĭ, formează un lanț exterior neîntrerupt până în Dunaeț; el se continuă cu creasta Radovan (1265 m.) dintre Dunăeț și Poprad, care se orientează spre Sud-Est, pentru a se așeza pe același arc cu șiruĭ dintre Toplea-Bodrog și Tarța-Hernad. Acest din urmă e format din munțiĭ Saros (Mincol 1157 m.), din munțiĭ Sovarer (Simonca 1092 m.) și din munțiĭ trahiticĭ aĭ Hegyalieĭ. Lanțul exterior al Carpaților nord-vesticĭ constitue o importantă barieră: înălțimea sa care abia atinge 740 m. în Rachsturm, se ridică în Beschizi la 1325, (în Lisa-Hora 1570 metri, în Pilsco 1725 metri), apoĭ recapătă aproape același nivel în Hegialia 768 metri. Cea maĭ puternică secțiune a acesteĭ încingătoriĭ este a Beschizilor, care constituește ca o catenă înaintată a munteluĭ Tatra. Povîrnișul interior este scurt și repede; povîrnișul exterior al Carpaților-Albĭ și al Beschizilor e lin, prelungindu-șĭ punctele în depărtare până în văile Moraveĭ, Oderuluĭ și Vistuleĭ. Acest lanț, exceptînd partea de la Estul văeĭ Popraduluĭ, formează maĭ peste tot frontiera politică; iar în întregul săŭ, el constitue obstacol înaintat ca un parapet, frontiera militară a Ungarieĭ muntoase despre Moravia și Galiția. El prezintă importante soluțiuniĭ de continuitate, pe unde străbat liniile strategice în Valea-Vaguluĭ, în șesul Neumarktuluĭ saŭ în valea Tarțeĭ și a Hernaduluĭ, unde se află obiective a căror posesiune permite fie de a opera în inima Carpaților nord-occidentalĭ, fie de a înconjura acest complex muntos pe la capetele sale. Partea cea maĭ accesibilă a acesteĭ încingătoriĭ este cea vestică până în Beschizi. Drumurile Tărnaveĭ, Buczoveĭ și Miaveĭ, străbat Micĭi-Carpați, conducînd către Tarnau, Postien și Leopoldstadt; drumurile Clanceniței, Congencauluĭ al pasuluĭ Vlara trec Munțiĭ-Albi, conducînd spre: Neustadt, Pucho și Trencin; drumurile Jabluncăĭ (Jablunca-Pas, 551 m.), ale Soleĭ, al Babigoriĭ, al Rabeĭ-Arva și Rabeĭ-Dunăeț, al defileurilor Crocinsco (Dunăeț) și Leluchov (Poprad), trec Beschizi pe locuriĭ grele, peste Jablunca, Beschizi centralĭ saŭ Munțiĭ-Neumarktuluĭ, conducînd la Sillein, Slaniț, Neumarkt și Eperies. Kaschau și Eperies sunt importante obiective ale drumurilor ce trec lanțul dintre Tarța și Toplea printre munțiĭ Sarosuluĭ și Sovaruluĭ, printre aceștĭ din urmă și aĭ Hegialieĭ. Al doilea lanț începe între Gran și Neutra prin munțiĭ Neutreĭ (Galgoci) care țin până în Turociŭ și Vag și se continuă apoĭ prin Măgura-Arveĭ pe dreapta Vaguluĭ. La Estul Arveĭ între Arva, Dunăeț, Poprad și Vag, care îl înconjură ca un drum de rondă, apare grupul Mareluĭ-Tatra; în acesta se deosebesc: Tatra la centru, Hradosin la V. și Măgura-Zipseĭ la E. La Estul Tatreĭ, între Poprad, Galintz și Tarcea, se află Munțiĭ-Zipseĭ spintecațĭ la Sud prin Valea-Hernaduluĭ. Lanțul care începe în Dunăre cu munțiĭ Neutreĭ cresc progresiv în înălțime, până în Mincov (1364 m.), vîrful culminant al miculuĭ Tatra. Măgura-Arveĭ, culminantă de Crivan-Tatra (1666 m.) constitue o creastă compactă între Varinca, Vag și Arva. Dar cel maĭ important masiv, nu numaĭ al acestuĭ șir dar al întreguluĭ sistem al Carpaților nord-vesticĭ, este al Tatreĭ, format din stîncĭ

Hosted by Google

cristaline, impozant prin aspectul cresteĭ sale lungĭ și știrbită ca un fierăstrău, prin goliciunea pereților săĭ stîncoși și abrupțĭ, prin prezența lacurilor sale suspendate la altitudinĭ de la 1400 la 2025 metri. Masivul Tatreĭ are aproape 100 kil. lungime și 15 la 25 kil. lărgime, cu pante maĭ dulcĭ către N. și repezĭ la S. Partea centrală a Tatreĭ posedă cele maĭ marĭ înălțimĭ din tot sistemul Carpatic: Rohaci (2225 m.), dolomitic la V.; Crivanul (2500 m.) și Gerlsdorf (2663 m.) granitiĭ la E., etc.

Creasta Mareluĭ-Tatra ocupînd partea centrală a Carpaților nord-vesticĭ, joacă un rol în clima și idrografia lor: ea oprește vînturile înghețate ale oceanuluĭ polar, și stăvilește vînturile temperate care suflă despre S.; contrastul este ast-fel caracteristic între clima nordică și cea sudică a Carpaților occidentalĭ. La Estul Tatreĭ, Munțiĭ-Zipseĭ formează o depresiune a reliefuluĭ acestuĭ lanț; cea maĭ mare înălțime, Ihla (1284 m.), se află la N., în prelungirea Tatreĭ.

Lanțul al 3-lea începe prin munțiĭ Bars dintre Neutra-Gran și Turociul, se prelungește la Est prin masivul dintre Turociul, Vag și Gran, unde formează grupul miculuĭ Tatra, până în sorgintele Golnițuluĭ, de aci se continuă până la Kaschau, fiind limitat pe partea nordică și estică de Hernad. Munțiĭ Bars ating în Placnik, 1348 m. Grupul miculuĭ Tatra (Nizna-Tatra) coprinde: Tatra-Mare, puternică creastă întinsă de la N. la S. în lungul Turociuluĭ din Gran, până în Vag; Nizna-Tatra, șir în care calcarul acopere un sîmbure cristalin și constitue cel maĭ puternic munte al Carpaților-Nord-Occidentalĭ după Tatra; creasta sa atinge în Giomber 2045 m., iar în Cralovahola 1943 m.

Nizna-Tatra se prelungește recurbîndu-se ușor spre Sud, până la Kaschau; Golnițul îl desparte în două creste; cea sudică coprinde cele maĭ marĭ crestete: Goldener-Fisch (1316 m.) și Coisovska-Hola (1248 m.)

Munțiĭ de la Sudul șiruluĭ precedent constitue un masiv central al Carpaților nord-vesticĭ de forma eliptică în conturul săŭ general. Linia Eipel-Rima-Saiul desface din acest masiv la Sud o antecatenă, afectînd ca și întregul masiv, din care face parte, forma uneĭ elipse însă cu contururĭ maĭ bine definite și mult maĭ turtită în forma sa generală; axul eĭ mare trece la Miscolcĭ și ceva maĭ sus de gura Eipeluluĭ. Crestele interioare, prezintă în genere multă confuziune în rînduiala lor. Se deosibește aci: 1. un lanț maĭ susținut la Sudul Granuluĭ, întrupînd cele maĭ marĭ creștete ale regiuneĭ: Silma (1104 m.), Poliana (1459 m.), Fabova-Hola (1441 m.), Stolița (1480 m.); 2. o serie de grupurĭ deluroase și de muscelele culminate de piscurile: Ciovanioș (1939 m.), Matra (1009 m.), Bicu (952 m.), Tegaru (798 m.); 3. un complex de văĭ cu scurgerea în genere la Sud ca: Eipelul, Rima, Saiul, în cursul lor superior; apoĭ: Bodva, Zagiva, Tarna și Erlau, care tae d'a curmezișul elipsa sudică.

Intre Gran și Eipel se înalță munțiĭ Chemnițuluĭ, prelungițĭ spre Est printr'o întinsă regiune vulcanică. Trahitul abundează de preferință în constituțiunea acestor munțĭ, cărora s'a dat și numele de *munțiĭ metalicĭ aĭ Ungarieĭ,* din cauza zăcămintelor lor metalice, maĭ ales în împrejurimile Chemnițuluĭ.

Restul regiuneĭ la Est, formează înălțimele Gömör și Șepes, constituite din terenurĭ calcare, formațiune care se prelungește și la Estul Tatreĭ până în Valea-Tarceĭ și sunt renumite prin avuțiile lor metalice și peșterile glaciale și cu stalactite de la Syadelö, Aggetelek, Syilicze, etc. Valea-Hernaduluĭ este înglobată în terenurĭ trahitice, de oare-ce acestor formațiunĭ aparține și lanțul din Estul Hernaduluĭ, cunoscut sub numele de Munțiĭ-Sovaruluĭ și Hegialia. Partea sudică a masivuluĭ central, ia numele de Munțiĭ-Neograduluĭ (trahiticĭ în mare parte) între Eipel și Zagiva; de Munțiĭ-Matreĭ, grupe pitoreștĭ, între Zagiva și Torna; de Munțiĭ-Biculuĭ la Estul Erlauluĭ.

b) Carpațiĭ-Sud-Orientalĭ, formează partea muntoasă a vecheĭ Daciĭ, eĭ constitue o protuberanță sud-estică a sistemuluĭ carpatic, un complex muntos adunat în interiorul uneĭ elipse, al căreĭ ax mare ar fi dat în direcțiune printr'o linie ce ar uni Baziașul cu Iași; iar axul cel mic prin linia Deș-Oltenița. Orașele Rîmnicul-Sărat, Buzăul, Ploești, Slatina, Craiova, Arad, Oradea-Mare și Satul-Mare, situate la debușeurile munteluĭ asupra cîmpiilor Dunăreĭ de jos și de mijloc, Valea-Prutuluĭ din jos de Lipcani, până aproape de gura sa și a Dunăreĭ între Ostrovul-Corbuluĭ și Argeșul dau cu multă aproximațiune conturul acesteĭ elipse.

La exterior, Tisa de la Tokai la gura eĭ, Dunărea de la gura Tiseĭ la Cernavodă, Nistrul între Hotin și Marea-Neagră și parte din coastele acesteĭ Mărĭ, determină o nouă elipsă aproape concentrică cu elipsa Carpaților-Daciĭ. Intre aceste două curbe concentrice zac șe-

Hosted by Google

surile Maramureșuluĭ, Crișianeĭ și Banatuluĭ, întreaga cîmpie aluvionară a Munteniеĭ și Basarabia. Protuberanța dacică prezintă în centrul eĭ o mare depresiune a căreĭ altitudine mijlocie nu trece de 500 m., prin opoziținne cu Carpații nord-vesticĭ, unde cele maĭ marĭ înălțimĭ, concentrate în partea centrală a grupuluĭ variază între 2045 m. și 2663 m. Ceĭ maĭ voluminoșĭ munțĭ aĭ Carpaților-Dacicĭ cercuesc acest fund înălțat, constituind în întregul lor ceea ce se numește de obiceiŭ platoul saŭ bastionul Transilvan. Pe marginele platouluĭ Transilvan se înalță succesiv, ca pentru a-ĭ închide intrarea: Alpiĭ-Transilvanieĭ la S., Carpații-Orientalĭ la E., Munțiĭ vesticĭ aĭ Transilvanieĭ la V., munțiĭ Lăpușuluĭ și aĭ Țibleșuluĭ la N. Această încingătoare constituită, cînd dintr'un lanț unic, cînd din două saŭ chiar treĭ lanțurĭ paralele, prezintă treĭ pragurĭ, pe unde accesul platouluĭ este maĭ înlesnicios: o poartă nord-vestică între Crișul-Repede și Someș, unde cele maĭ marĭ înălțimĭ nu trec de 700 metri; o poartă vestică, din Mureș până în Valea-Bistreĭ, unde munțiĭ Ruscăĭ iaŭ aspectul deluros, în fața maselor puternice ale Retezatuluĭ și Munților-Negri de la Sudul lor; o poartă sud-estică, a 3-a intrare largă a platouluĭ, coprinsă între Valea-Dîmboviței și a Buzăuluĭ, pe unde trec Alpiĭ-Transilvanieĭ, drumurile Dîmboviței, Prahoveĭ, Doftaneĭ, Teleajenuluĭ și Buzăuluĭ. Treĭ rîurĭ marĭ: Someșul, Mureșul și Oltul, după ce și-a împărțit apele basinuluĭ Transilvan, rup barierile muntoase ce țărmuresc acest basin și duc apele sale în Tisa și Dunăre.

Considerată în întregul eĭ, protuberanța dacică este segmentată de un complex de depresiunĭ carĭ contribuesc a orienta în studiul detaliurilor sale.

1. Sistemul depresiunilor paralele care, în peninsula Balcanică, îmbrățișează, văile Moraveĭ, Vardaruluĭ și Strumeĭ, pare a se recunoaște în Carpați:

a) In depresiunea Lugoș-Vidin (în care cad pe rînd Timeșul, Cerna și Dunărea între Orșova și Vidin);

b) In depresiunea Simeria-Bechet în care curg Streiul pe clina transilvană și Jiul pe cea romînă;

c) In valea Oltuluĭ de la Turnul-Roșu la gura Oltuluĭ;

d) In depresiunea Moldova-Siret, care, în traseul eĭ general e paralel cu cele precedințĭ.

2. Dunărea de la gura Tiseĭ la Orșova și Mureșul de la Deva la Segedin, ca și axul general al celor treĭ Crișurĭ, aŭ o direcțiune paralelă.

3. Bistrița, Moldova, Moldovița și Ceremușele cît timp se găsesc în regiunea curat muntoasă, Bistricioara în partea superioară, Domucul, Tărcăul, Asăul și Taslaiele, Borsa-Tisa până la Hust, Mureșul până la Sepsi-Sf.-Giorzu, curg în depresiunĭ longitudinale ale Carpaților orientalĭ.

4. In fine, în partea interioară a platouluĭ transilvan, Someșul-Mare și Someșul-Mic până la împreunarea lor la Deș, Mureșul, cele două Tîrnave și Oltul, contruesc un sistem de liniĭ paralele toate orientate în direcțiunea Șud-Est-Nord-Vest.

Alpiĭ Transilvanieĭ, stăvilarul sudic al basinuluĭ transilvan, constituește secțiunea cea maĭ puternică a încingătoareĭ acestuĭ basin; aci găsim cele maĭ marĭ altitudinĭ ale întreguluĭ cercuit. Linia despărțitoare a apelor celor două povîrnișurĭ ale Alpilor-Transilvanĭ întinsă din Porțile-de-Fĭer ale Dunăreĭ, dintre cele două clișiurĭ, până în sorgințile Bîsceĭ, se încovoaie la extremități pentru a se lega d'oparte cu Carpații orientalĭ, de alta cu Balcaniĭ. Ea este maĭ peste tot transportată disimetric în partea nordică a lanțuluĭ. De aci clina interioară repede, constituind ca un perete al basinuluĭ transilvan; iar cea exterioară lină, căzînd treptat de la cele maĭ marĭ înălțimĭ ce ating aceștĭ munțĭ până în cîmpia Munteniеĭ.

Se obișnuește a se împărți această clină, pentru studiul eĭ, în o zonă curat muntoasă la N.; o zonă de muscele, dealurĭ și coline la centru; o zonă de șesurĭ la S. Aceste zone se diferențiază de altmintrelea printr'un complex de caractere fizice referitoare la altitudine, clima, viabilitate, producțiune, etc.

Cele maĭ marĭ creste ale Alpilor-Transilvanĭ se găsesc uneorĭ, la Sudul liniĭ despărțitoare a apelor; alte-orĭ la Nordul eĭ. Alpiĭ Transilvanieĭ se pot considera întinșĭ la N. până în Mureș, Secaș și Cibin; și maĭ la E., până în cîmpia Făgărașuluĭ, a Bîrseĭ (Brașovuluĭ) și a celor Treĭ-Scaune pe a doua jumătate a lungimeĭ lor. Oltul este singura apă care tae Alpiĭ Transilvanieĭ pentru a-și croi drum către Dunăre, împărțind aceștĭ munțĭ în două părțĭ aproape egale, prin pasul Turnuluĭ-Roșu. Catena centrală a Alpilor Transilvanieĭ începe din Dunăre, în Banat, cu munțiĭ Stretineĭ, ce pătrund prin capătul lor sudic întocmaĭ ca o pană în munțiĭ Serbieĭ, cu care constituesc cele două strîmtorĭ ale Dunăreĭ zise Clisura-Superioară și Clisura-Inferioară, unde stîncele opuse se

Hosted by Google

ridică unele peste altele la sute de metri d'asupra pînzeĭ fluviuluĭ, în formă de pereți uriași, clădiți unul în fața altuia și ale căror puternice temeliĭ se împreună pe sub apele fluviuluĭ, trămițînd de repetate orĭ la suprafața luĭ mase și colți stîncoși carĭ jenează navigațiunea creînd cataracte și vîrtejurĭ, (repezĭ-curenți, iuți în localitate), cunoscute în localitate sub numele de cazane. Cele două clisurĭ constituesc aci Poarta-de-Fier superioară a Dunăreĭ. Tot muntele de la Vestul Porțeĭ-Orientale (depresiunea Timeș-Cerna) constitue masivul Banatic, grup cu contururile bine definite prin Dunăre la S., depresiunea Cerna-Timeș la E., și prin șesul Banatuluĭ la V. Aci apar maĭ ales: Creasta Stretineĭ în direcțiune N.-S. și creasta Locveĭ între Nera și Dunăre, apoĭ: Cîrja (1161 m.), Siminicul (1445 m.), Nemanul (1058 m.), Pleșuva (1147 m.), despărțind apele Nereĭ și pe ale Temeșuluĭ, de ale Carașiuluĭ Bîrzaveĭ și Poganișuluĭ.

In jumătatea dintre Dunăre și Olt a Alpilor Transilvanieĭ pe lîngă marile depresiunĭ transversale semnalate deja (Porțile-de-Fier, Poarta-Orientală, linia Jiĭ-Streĭ), maĭ apar alte depresiunĭ secundare carĭ nu joacă nicĭ un rol în distribuțiunea grupelor acestor munți. Maĭ întîiŭ apare în partea sudică a linieĭ despărțitoare a apelor, încovoindu-se ca și aceasta, un șanț în al căruĭ fund, Cerna și Jiul-Romînesc, Jiul-Transilvan și Lotrul, curg în senz opus înainte de a se vărsa în Dunăre, Jiĭ și Olt, canalele lor naturale de scurgere. La Nordul depresiuneĭ precedente, Poarta-de-Fier-Transilvană, desparte din masa Carpaților antecatena munților Ruscăĭ care se întinde pănă în Mureș. Grupul dintre depresiunile Porțeĭ-Orientale, a Porțeĭ-Transilvane și depresiunea Jiĭ-Streĭ, înglobează toată valea Cerneĭ și pe a Jiuluĭ romînesc. Valea-Lapușniculuĭ pe clina nordică a acestuĭ grup și Valea-Tismaneĭ pe clina luĭ sudică îl împart în patru părți: Munțiĭ-Negri, între Poarta-Orientală, Poarta-Transilvană și Sebeș; Munțiĭ-Retezatuluĭ, între Lăpușnic, Streiŭ și Jiul romînesc; Munțiĭ-Vulcanuluĭ, la Sudul Jiuluĭ romînesc și la Estul Tismaneĭ, pănă în defileul Lainicilor; Munțiĭ-Mehedinții, complectînd restul grupuluĭ, între Munțiĭ-Negri, Masivul-Banatuluĭ și Munțiĭ-Vulcanuluĭ. Cele maĭ marĭ creștete se află în partea centrală a grupuluĭ, în Retezatul (2447 m.), Gugu (2294 m.), și Sarcu (2190 m.). Acest grup are treĭ contacturĭ importante cu munțiĭ împrejmuitorĭ: pragul Porțeĭ-Transilvane (656 m.) la N., pe unde se leagă cu munțiĭ Ruscăĭ; pragul Porțeĭ-Orientale (Domașnea) la V., care îl leagă cu Masivul-Banatic; pragul Merișoruluĭ la E., dincolo de care apar Munțiĭ-Sebeșuluĭ.

Peste aceste praguri, trec cele maĭ lesnicioase comunicațiunĭ, carĭ aŭ pus în toate vremurile în legătură populațiunile Olteneĭ cu ale Banatuluĭ și Transilvanieĭ. La Nordul Porțeĭ-Transilvane apare grupul Ruscăĭ, muntos în partea luĭ sudică unde Vîrful-Padeșuluĭ (1380 m.), Poiana-Ruscăĭ (1360 m.), și v. Sosilor (1185 m.) sunt ceĭ maĭ înalți reprezentanți ai săĭ.

La Nordul acestor vîrfurĭ, de la Deva și pănă la eșirea Mureșuluĭ în cîmpie, regiunea este simplu deluroasă. Valea-Begăĭ deschide o comunicațiune mare între inima Banatuluĭ și interiorul defileuluĭ Mureșuluĭ în partea N.-V. a acestor munți.

Regiunea dintre Mureș și Pórta-de-Fier-Transilvană constitue una din marile intrărĭ ale Transilvanieĭ, o poartă geografică, în toate veacurile apreciată de ocupațiĭ ținuturilor opuse. Grupul dintre pragul Merișoruluĭ (Jiĭ-Streiŭ) și pasul Turnuluĭ-Roșu (Olt), se întinde în Transilvania în dreptul munților Retezatuluĭ și aĭ Ruscăĭ pănă în Cibiul-Secaș și Mureș. Subțiat în partea centrală, între Livezeni (Jiĭ) și Gura-Lotruluĭ, se lărgește spre Sud între Jiĭ și Olt și maĭ ales spre Nord între Hațeg și Sibiŭ. Două spintecăturĭ apar în direcțiunea de Est-Vest constituînd treĭ lanțurĭ paralele: una la Sud, în care curg în senz opus Lotrul și un afluent al Jiuluĭ-Transilvan; alta la Nord, în care curg Jiul-Transilvan, Sebeșul-Superior și Rîul-Satuluĭ. Creasta nordică culminată de Cindrelul (2248 m.), V.-Petriĭ (2133 m.), Surianu (2061 m.) leagă grupul întreg cu munțiĭ Retezatuluĭ; ea este ruptă în partea vestică de valea Sebeșuluĭ. Creasta centrală culminată de Parîng este cea maĭ înaltă și constitue linia despărțitoare a apelor celor două cline. Creasta sudică se ține pe dreapta Lotruluĭ; ea formează baza întreguluĭ povîrniș meridional al grupuluĭ, unde se disting maĭ ales Gilortul, afluent al Jiuluĭ și Oltețul, afluent al Oltuluĭ. In acest grup deosebim, pe lîngă munțiĭ clineĭ nordice, Munțiĭ-Părîngului culminați de Mîndra, (2520 m.), Părîngul și Cîrja între Jiĭ și sorgintele Lotruluĭ; apoĭ Munțiĭ-Lotruluĭ coprinzînd ambele catene care înglobează cursul Lotruluĭ. La Estul Oltuluĭ, șirul Alpilor Transilvanieĭ se unifică într'o singură creastă ca

Hosted by Google

pentru a rezista trecerii Oltului care, în Transilvania, curge la poalele sale. Această creastă cunoscută sub numele de Munții Făgărașului se întinde până în drumul pasului Bran, în fața cîmpiei Bîrsei, unde Piatra-Craiului (2241 m.) ridică la 900 m. stîncile sale aproape verticale, d'asupra pragului deja înălțat al Branului. Creasta Munților-Făgărașului apare ca un zid uriaș între pasurile Turnului-Roșu și al Branului. Nicăiri Carpații sud-orientali nu prezintă atîta succesiune în prezența vîrfurilor înalte și așezarea lor pe aceeași linie, ca în acești munți. Aci Negoiul (2536 m.) atinge cea mai mare înălțime din tot sistemul carpatic, după piscul Gerlsdorf (2663 m.) al mareluĭ Tatra; vin apoĭ: Buteanul (2510 m.), Colțul-Visteĭ (2520 m.), Urla (2479 m.) și Berevoescu (2240 m.). La cele două extremități, Surul (2288 m.) culminează profunziunea în care curge Oltul (352 m.) cu aproape 2000 m., pe cînd Piatra-Craiului îmbrățișează stîncele sale ambele cline ale Alpilor-Transilvani. Munții-Făgărașului prezintă spre N. o pantă scurtă și precipișe; iar spre S. o succesiune de plaiuri ce se lasă lin către cîmpie. Apele clineĭ nordice sunt impetuoși torenți; apele clineĭ sudice sunt, din contra, importante chiar în zona curat muntoasă; apele centrale ale clineĭ sudice: Argeșul, Vilsanul, Rîul-Doamneĭ, Rîul-Tîrguluĭ și Argeșelul constituesc un mic basin idrografic cu văile convergente. Dîmbovița la Estul sistemului și Topologul de la Vestul său au cursul divergent.

Pe clina sudică se deosebește mai ales plaiul Iezeruluĭ (cu Piatra-Iezeruluĭ 2240 m., Păpușa 2426), puternică creastă înclinată de 45° pe a Făgărașului și servind de basa întregului sistem orografic dintre văile Dîmboviței și Rîuluĭ-Doamneĭ. Alpiĭ Transilvanieĭ se prelungesc la Estul pasului Bran sub numele de Munții-Bîrsei și ai Buzăului până în Carpați orientali. Pasul Predeluș (Doftana) desparte Munții-Bîrsei de ai Buzăului; această depresiune corespunde chiar la o schimbare în constituțiunea geologică a terenului. Linia crestelor celor mai înalte care în Munții-Făgărașului afectează forma simplă a unui arc, își întoarce în Munții-Bîrsei și ai Buzăului, curbura cînd către interiorul cînd către exteriorul basinului Transilvan. In Munții-Buzăului ea chiar încetează de a coincide cu linia crestelor celor mai înalte, care se ține mai la S.; aci avem dară două creste: una la N. neîntreruptă ocolind sorginții Buzăului, Bîsceĭ-Mari și Bîsceĭ-Micĭ până în Lăcăuți; alta la S. jalonată prin Grohotiș (1771 m.), Ciucaș (1958 m.) și Penteleŭ (1776 m.), precurmată de aspre defileuri, prin care scapă spre S. Buzăul, Bîsca-Mare și Bîsca-Mică.

In Munții-Bîrsei cele mai mari înălțimi sunt: Mitarcea (2140 m.), Strunga (2078 m.), Omul (2508 m.), le găsim de obște d'alungul linieĭ, despărțitoare a apelor; în Munții-Buzăului, unde relieful scade, cele mai mari înălțimi sunt pe creasta sudică: în Grohotiș (1764 m.), Ciucaș (1958 m.), Creasta-Tătaruluĭ cu Tătarul-Mare (1415 m.) și Tătarul-Mic, Penteleul (1776 m.). Partea centrală a Munților-Buzăului acuză o depresiune în raport cu vîrfurile Grohotiș-Ciucaș și Penteleul-Cilianoș care formează extremitățile lor; peste această depresiune trece vechiul drum al Pasuluĭ-Tătaruluĭ iar la Vest se află Pasul-Buzăului, defileŭ remarcabil, tăiat chiar în grosimea crestei sudice. In Munții-Bîrsei cele mai voluminoase mase înconjoară sorginții Ialomiței pe clina sudică și proectează puternice contraforturi pe cea nordică: Creasta-Leoteĭ (Mitarcea), Strunga și Caraimanul saŭ Bucegiĭ rechiamă prin înălțimea, goliciunea și verticalitatea stîncilor lor munții Făgărașului. La Vestul acestuĭ grup, creasta se lățește, scade în înălțime și ia aspectul unuĭ platoŭ: aci e Poarta-Branului, una din depresiunile cele mai caracteristice ale muchiĭ Alpilor Transilvanieĭ; ea se vede cu ochiĭ liberĭ chiar din cîmpiile Munteniei și fu una din trecerile mari ale Transilvanieĭ în toate veacurile. La Estul său, Pasul-Predealuluĭ pune în legătură Valea-Prahoveĭ cu a Temeșuluĭ; aci terenul cade ca o treaptă sub stîncele aproape verticale ale Caraimanuluĭ. Depresiunea Predealuluĭ se vede din cîmpiile Munteniei, imediat la Estul Caraimanuluĭ și constitue azĭ trecătoare cea mai importantă din toțĭ Carpațiĭ Romînieĭ.

Carpațiĭ-Orientalĭ, formează stăvilarul estic al basinuluĭ transilvan. Acești munți nu ajung nicĭ odată la înălțimile Alpilor-Transilvani. Cele mai mari înălțimi se află în partea lor septentrională. Ceahlăul (1911 m.), pe clina estică, este cel mai înalt din toțĭ munțiĭ Moldo-Transilvanieĭ; munțiĭ Călimanuluĭ (cu Pietrosul 2102 m. și Izvorul-Călimanuluĭ 2023 m.), constitue între Mureș și Bistrița cel mai puternic masiv la limita Moldoveĭ, Transilvanieĭ și Bucovineĭ; Munțiĭ-Rodneĭ (cu Ineul 2280 m. și Pietrosul 2305 m.) între Someș și Borsea, este cel mai puternic representant al Carpaților-O-

Hosted by Google

rientalĭ și baza unuĭ întreg grup dezvoltat pe clina lor vestică, între Valea-Maramureșuluĭ (Visău-Tisa) și Someș. Acest grup formează stăvilarul nordic al basinuluĭ transilvan.

Nicĭ un pisc al Carpaților-Orientalĭ de la sorgințele Bîscelor la Ceahlău nu atinge înălțimea de 1800 m.; în cît această parte corespunde uneĭ depresiunĭ generale, a crestelor muntoase, unde se grămădesc cele maĭ multe comunicațiunĭ dintre clinele opuse (Oituzul, Uzul, Trotușul, Bicazul). Totușĭ prin lățimea și prin alternarea lanțurilor lor, eĭ constituesc o regiune muntoasă remarcabilă. Caracterul esențial al acestor munțĭ este spintecarea lor prin depresiunĭ paralele crestei centrale, une-orĭ neîntrerupte, de cele maĭ multe orĭ înfundate. O primă depresiune apare imediat la Vestul liniĭ despărțitoare a apelor celor două cline; aci curg unul spre N., altul spre S.: Mureșul și Oltul. Dar maĭ ales pe clina orientală se înmulțesc spintecăturile longitudinale: Bistrița reprezintă pe cea maĭ lungă din acestea; apoĭ vin cele două Ceremușurĭ, Moldova, Moldovița, Cracăul, etc. la Estul Bistrițeĭ; Neagra-Broștenilor, Bistricioara și Bicazul, în partea superioară a cursuluĭ lor; Domnicul, Tarcăul, Asăul, Taslacle și Trotușul, între Comănești și Onești, etc.

Alăturĭ cu spintecăturile longitudinale există fracturĭ și depresiunĭ transversale carĭ determină principalele liniĭ de acces ale regiuneĭ muntoase odată cu principalele liniĭ de comunicațiune între cele două cline. De citat avem: 1. pasul Rodneĭ deschis de Valea-Someșuluĭ; 2. pasul Bărgăuluĭ, deschis de Bistrița transilvană între Transilvania și Bucovina; 3. Văile Negrișoareĭ, Bistricioareĭ și Bicazuluĭ în porțiunea lor normală crestei principale; 4. depresiunea Tulgheș-Moinești-Bacăŭ care deschide între Cic-Sereda și Bacăŭ cea maĭ directă linie de comunicație peste tripla creastă a Carpaților-Orientalĭ; 5. Valea-Uzuluĭ și Oituzuluĭ care daŭ în Valea-Trotușuluĭ, încă în regiunea muntoasă.

Carpații-Orientalĭ, se prezintă pe marginea estică a platouluĭ transilvan, reculeși maĭ ales în două șiruri: o antecatenă vestică, înglobată în interiorul platouluĭ și un șir principal la Est, căruia se reservează de obiceiŭ numele de Carpații-Orientalĭ.

Antecatena vestică apare la Vestul-Mureșuluĭ și Oltuluĭ superior urmînd paralel cu șirul principal cu care se leagă de două orĭ: printre sorgințele Oltuluĭ și ale Mureșuluĭ și printre sorgințele pîrîuluĭ Cașon și Olt. In unghiul dintre Alpiĭ Transilvanieĭ și Carpații-Orientalĭ, apare o nouă bară muntoasă lipită de o parte de Carpații-Orientalĭ între Oituz și Uz; de alta de Munții-Făgărașuluĭ, constituind și ea tot ca o antecatenă a încingătoareĭ exterioare a basinuluĭ transilvan. Acest sistem de antecatene ale șiruluĭ principal al Carpaților-Sud-Orientalĭ prezintă treĭ fracturĭ: una la Sudul Munților-Călimanĭ, prin care scapă Mureșul; a doua în partea sudică a sistemuluĭ, la juncțiunea celor două catene pe unde scapă Oltul din ținutul Ciuculuĭ în al Bîrseĭ, apoĭ din acest din urmă în al Făgărașuluĭ. Acest lanț înaintat al Carpaților are cîte odată înălțimĭ maĭ marĭ ca șirul de la Estul seŭ. El începe la Sudul Munților-Călimanĭ sub numele de Munții-Gurghiuluĭ (Funcelele 1685 m.), carĭ țin pănă în Tarnava-Mică. Intre Olt și Tărnava-Mare Munții-Arghiteĭ (1798 m.) ating cea maĭ mare înălțime a acesteĭ catene. Creasta culminată de Vîrful-Ciucuc (1560 m.) țărmurește Oltul, înainte de intrarea luĭ în defileul Tușnaduluĭ; vin apoĭ Munții-Persanilor cu Măgura (1106 m.) încadrați de Olt de la Feldioara la Sarcani; Munții-Barotuluĭ încadrați de Olt la Est, Sud și Vest; și munții de la Estul defileuluĭ Tușnaduluĭ (cu Puturosul, 1246 m.) Aceste din urmă treĭ grupulețe despart șesul din colțul sud-estic al platouluĭ de interiorul basinuluĭ transilvan.

Al doilea șir formează creasta principală a Carpaților-Orientalĭ și cu aceasta linia despărțitoare a apelor celor două cline. Eĭ continuă, în direcțiunea nord-vestică șirul Alpilor-Transilvanĭ prin: Munții-Bresculuĭ, aĭ Cașonuluĭ și aĭ Ciuculuĭ care se succed pănă în sorgințele Oltuluĭ; aĭ Gherghiuluĭ și aĭ Călimanuluĭ, carĭ cercuesc la exterior curba Mureșuluĭ de la originea eĭ pănă la Regin; aĭ Bistrițeĭ și aĭ Rodneĭ, carĭ se succed pe clina interioară a Carpaților-Orientalĭ din Bistrița Transilvană pănă în Visău și Iza. Pe clina exterioară găsim maĭ ales: Munții-Vranceĭ, aĭ Zăbrăuților și aĭ Oituzuluĭ înglobînd cursurile: Putneĭ, Zăbrăuților și Oituzul, în dreptul munților Bretcani aĭ clineĭ interioare; apoĭ, Munții-Tazlăuluĭ și aĭ Tarcăuluĭ înglobînd cursurile apelor cu acelașĭ nume, în dreptul munților Ciuculuĭ aĭ clineĭ interioare; maĭ la Nord masivul Ceahlăuluĭ, pe al Grințiesuluĭ, pe al Gaboiĭ și Pietrosuluĭ, care constituesc ca un lanț în lungul Bistrițeĭ, segmentat de fracturile Bicazuluĭ, Bistricioareĭ și Negreĭ-Broscenilor. La Est, în tot lun-

Hosted by Google

gul Bistriței se întind Munții-Bistriței Moldovene, lung șir a căreĭ linie culminantă însoțește de aproape cursul Bistriței până la orașul Piatra. Munții-Bistriței se prelungesc spre Sud printre Siret și Trotuș prin două șiruri paralele, despărțite între ele de Valea-Tazlăului.

Basinul Transilvan este închis la V. printr'un grup puternic și compact întins între Valea-Mureșului și a Crișului-Repede, constituind munții apuseni aĭ Transilvanieĭ, numire rezervată de obiceiŭ părțeĭ centrale a acestuĭ stăvilar. La centrul acestora apare, de la N. la S. creasta Munților-Bihoruluĭ culminată de Vlaghiasa (1847 m.), Cucurbeta (1850 m.) și Vîrful-Vulcanuluĭ (1268 m.). Creasta Bihoruluĭ servește de bază celor două cline spintecate de văile Crișuluĭ-Alb, Crișuluĭ-Negru, Arieșuluĭ și Someșuluĭ. Regiunea dintre Mureș, Crișul-Alb și Arieș, avute în metale, maĭ ales în partea N.-E., poartă numele de Munții-Metaliferĭ; acea dintre Crișul-Alb și cel Negru, de Munții-Codruluĭ; pe stînga Arieșuluĭ apare cea maĭ puternică creastă după Munții-Bihoruluĭ comandată de Vîrful-Vîrfuluĭ (1672 m.), Bălimăreasa (1636 m.) și Muntele-Mare (1828 metri).

Din Crișul-Repede până în Someșul întrunit, înălțimele barriereĭ vestice a Carpaților sud-orientalĭ sunt atît de reduse în cît ele abia maĭ pot purta numele de munțĭ. Măgura-Desunoiuluĭ (983 m.), cel maĭ înalt reprezentant al întreguluĭ grup, este un important nod idrografic și orografic al regiuneĭ; de aci nasc: Beretăul, Crasna, Agreșul și Plopișul, principalele eĭ cursurĭ de apă, după Someș, care curg pe marginea nordică.

Munții-de-Aramă (Văraticul 756 m.), aĭ Meseșuluĭ (868 m.), și aĭ Biculuĭ (550 m.) constitue o curbă neîntreruptă în jurul sorginței Berătăuluĭ și Crasneĭ, care însoțește maĭ întîiŭ Crișul (r. d.), apoĭ Agrișul (r. s.) și în fine Crasna (r. d.).

Partea estică coprinsă între Nadaș, Someș și Almaș, e o regiune curat deluroasă în care se deosebește, la Estul Almașuluĭ, linia Vîrfurilor-Babiĭ (695 m.), al Cresteĭ (622 m.) și al Nadașuluĭ (747 m.), care se recurbează spre V. ca și cursul Almașuluĭ.

Basinul Transilvan este închis în partea nordică printr'un grup concentrat într'un contur triunghiular, care pătrunde ca pană între stăvilarul săŭ apusan și cel estic, din Valea-Someșuluĭ (Deș-Sătmar) până în a Maramureșuluĭ (Borsea-Hust). In acest grup, pe linia culminantă, aruncată în lungul latureĭ nord-estice a conturuluĭ, se disting: Munții-Rodneĭ cu Ineul (2280 m.), Pietrosul (2305 m.), aĭ Lăpușuluĭ cu Țibleșul (1842 m.) și Gutinul (1447 m.), care se prelungesc urmînd de aproape cursul Tiseĭ, prin creasta culminată de Pleșa-Mare (1291 m.), Cheniu (1003 m.), și Siroca (777 m.), până la defileul Hustuluĭ. Apa Țiblesuluĭ desparte, pe clina sudică Munții-Rodneĭ de aĭ Lapușuluĭ; aceștĭ din urmă înglobează tot cursul Lapușuluĭ, a căruĭ vale e despărțită de a Someșuluĭ prin Culmea-Gimiĭ (770 m.) și a Brezeĭ (974 m.) puțin înaltă și orientată riguros de la V. la E., constituind aci primul zăgaz al basinuluĭ transilvan.

Panta generală a Basinuluĭ-Transilvan se înclină către V.; de aceea toate cursurile care-l străbat, Someșul-Mare, Mureșul, Tîrnava-Mare și Tîrnava-Mică, Oltul cu afluenții săĭ: Rîul-Negru și Rîul-Părului, își prăvălesc apele lor în senzul înclinareĭ panteĭ; apoĭ rupînd bariera vestică și pe cea sudică, debușează spre cîmpiile exterioare prin treĭ fracturĭ: la N.-V. prin Valea-Someșuluĭ, la V. prin Valea-Mureșuluĭ, la S. prin Valea-Oltuluĭ.

c) Carpații de mijloc, constitue partea centrală a sistemuluĭ carpatic, afectînd forma unuĭ arc ce leagă gruparea nord-vestică cu cea sud-estică. Reduși ast-fel la o șuviță îngustă, eĭ se întind din Valea-Popraduluĭ până aproape de frontiera Moldoveĭ, unde înglobează sorginții Ceremușelor, Siretuluĭ, Moldoveĭ, etc.; de Carpați sud-esticĭ sunt despărțițĭ prin valea longitudinală a Maramureșuluĭ (Borsea Tisa). Mijlocul Carpaților pădurosĭ, cunoscuțĭ maĭ ales sub numele de Beschizii-Orientalĭ — în opoziție cu Beschizii-Occidentalĭ din Carpați nord-vesticĭ — rămîne în gol, în fața cîmpieĭ Dunăreĭ de mijloc; iar lungimea lor între limitele de maĭ sus trece de 400 kil., pe cînd în lățime, eĭ nu trec nicĭ o dată de 120 kil.

Considerat în profilul săŭ longitudinal, acest lanț prezintă creștete ce se înalță progresiv de la Nord-Vest spre Sud-Est. Bușovul (1010 m.), Stribul (1014 m.), Ravca (1303 m.), Halici (1335 m.), Pecuiŭ (1405 m.), Păpădia (1742 m.), Covîrla (2508 m.), daŭ scara ascendentă înaintînd spre Transilvania. Paralel cu creasta principală, atît pe clina interioară cît și pe cea exterioară, se succed creste scurte susținute de contraforturĭ și maĭ scurte, înglobînd văĭ adîncĭ. Vihorlîtul (1074 m.), Gilul și Nastasul între Laborcea și Ungul; apoĭ, crestele culminante de Po-

Hosted by Google

lonina-Rovna (1482 m.) dintre Ung şi Latorcea, Hatul, Gilul (1086 m.), Polonina-Aguluĭ (cu vîrful Stoĭ 1679 m.), Polonina-Tarţeĭ (cu vîrful Groapa 1568 m.) şi Şvidovăţul, constituesc principalele creste ale clineĭ interioare, paralele cu creasta principală. Bucoviţa (797 m.), Chwaniow (685 m.), Zucow, Adritul (1838 m.), Polonina, etc. în Galiţia, Arşiţa (1589 m.), Ciortca (1259 m.), Hordia (1478 m.) şi Obcinele Bucovineĭ, culminează principalele catene ale clineĭ exterioare. Carpaţi de mijloc, desemnaţĭ adesea şi sub numele de Matra, sunt constituiţĭ din flich şi terenurĭ cretacee. Înălţimea lor scade une-orĭ atît, în cît eĭ prezintă din toate punctele de vedere aspectul deluros. Principala trecere se găseşte în centrul lor, între văile: Striĭ şi Laborcea. Creasta prezintă aci un prag, care are abia 670 m. altitudine, pe unde trec azĭ la distanţă de 12 kil. una de alta calea ferată şi şoseaua Striĭ-Muncacĭ.

Acest prag, cunoscut în istorie sub numele de Pasul-Maghiarilor este situat pe linia dreaptă ce uneşte Kievul, unul din centrele marĭ geografice ale cîmpiilor orientale, cu Buda-Pesta, centru nu maĭ puţin important al cîmpiilor Dunăreĭ de mijloc. Prezenţa acesteĭ ştirbiturĭ în parapetul Carpaţilor aŭ pus, în toate veacurile, în nesiguranţă popoarele ce aŭ ocupat succesiv ţinuturile fertile ale Tiseĭ şi Dunăreĭ, din partea năvălireĭ popoarelor şi armatelor din cîmpiile orientale.

Toată partea Carpaţilor mijlociĭ, coprinsă între Pasul-Maghiarilor şi Defileul-Leluchov al Popraduluĭ poartă numele generic de Beschiziĭ-Orientalĭ. Nistrul, Sanul, Vislocul şi Visloca, nasc pe clina lor exterioară. Latorcea, Ungul, Laborcea, Ondava şi Topla, nasc pe clina interioară a Beschizilor-Orientalĭ. Aceştĭ munţĭ prezintă cele maĭ micĭ înălţimĭ din tot lanţul, fiind cînd precurmaţĭ de pasurĭ, cînd de praguri foarte aşezate. De semnalat maĭ ales: Pasul-Uscoculuĭ (889 m.) între valea Unguluĭ şi a Nistruluĭ; Pasul-Lupcov, între valea Laborceĭ şi a Sanuluĭ; Pasul-Ducla între Visloca şi Ondava.

In genere regiunea dintre Lupcov şi Ducla constitue o depresiune care în Ducla descinde la 500 m. altitudine. Aci o nouă poartă peste Carpaţiĭ mijlociĭ, la joncţiunea lor cu Carpaţiĭ-Nord-Occidentalĭ.

La Sudul Pasuluĭ-Maghiarilor, o dată cu creşterea înălţimilor, terenul îşĭ schimbă şi formaţiunea; crîmpee constituite din terenurĭ cretacee se amestecă cu munţĭ vulcanicĭ. Popadia (1742 m.), Sevola (1811 m.), Popa Ivan (1925 m.), Giumalăul (1853 m.), Tarcăul (1961 m.), sunt ceĭ maĭ înalţĭ reprezentanţĭ aĭ clineĭ interioare. Trecătorile se răresc, cele maĭ importante sunt: a Pasuluĭ-Tătarilor între Prut şi sorginţele Tiseĭ-Negre, şi a Pasuluĭ Borsea, între Maramureş şi Bucovina.

Geologia sistemuluĭ carpatic. I. Constituirea geologică.—Partea caracteristică a munţilor Carpaţi este faptul că eĭ sunt lipsiţĭ de urme recente de eruptiunĭ vulcanice, de şi terenurile eruptive abundează în toate regiunile sale. Ele se întîlnesc în interiorul cerculuĭ carpatic şi ies la iveală maĭ ales în văĭ unde sunt reprezentate prin granit asociat cu şisturĭ cristaline, porfire, prin serpentina asociată cu terenurĭ paleozoice saŭ de tranziţiune; prin melafir asociat cu trachite; în fine, prin bazalte. Un alt caracter general al munţilor Carpaţi este faptul că pe bordul săŭ exterior, la Nord de Tatra se găseşte o bandă de stîncĭ izolate în proeminenţe saŭ clipen, avînd o lungime cam de 100 kil. şi o lărgime mijlocie de 1800 m., de la Rogoznic aproape de Neumarkt în Galiţia pănă la Zeben (Ungaria). Aceste stîncĭ sunt formate de un calcar compact, de vîrstă jurasică saŭ infracretacee, înconjurate de un fliş gresos, a căreĭ etate e greŭ a se preciza; totuşĭ, se poate considera ca coprins între cretaceŭ şi eocen.

Origina clipelor se crede datorită inegalităţeĭ de flexibilitate a rocelor supuse la o energică împingere, şi care aŭ produs lanţul munţilor Carpaţi. Ondulaţia cea maĭ însemnată s'a făcut acolo unde straturile cretacee treceaŭ de la facies nisipos la facies dolomitic. Căcĭ din cauza obstacoluluĭ opus de dolomite, presiunea laterală a trebuit să se forţeze de a curba în boltă calcarul jurasic şi neocomian, care aveaŭ acoperişul lor de gresie carpatică. Dar calcarul fiind cu mult maĭ flexibil, a început a se împărţi în bucăţĭ, şi din cauza puteriĭ împingereĭ s'aŭ introdus prin forţă în straturile de cretacee, care eraŭ maĭ slabe. Maĭ tîrziŭ erosiunile atmosferice aŭ făcut să dispară acoperişul de gresie şi de şisturĭ, lăsînd ast-fel la vedere blocurile calcare solide care reuşise să se introducă. Ast-fel clipele sunt resturile uneĭ bolte ruptă, introdusă cu forţă în straturile maĭ recente care le acopereaŭ altă dată. Această mişcare s'ar fi produs cam pe la sfîrşitul oligocenuluĭ.

Luînd straturile în mod cronologic, adică de la cele maĭ

Hosted by Google

vechĭ, către cele maĭ recente. Constituirea geologică în regiunile carpatice se prezintă cum urmează:

In epoca Triasică, condiţiunile pelagice perzistă în regiunea Carpaţilor, ca şi în Italia, Silicia, etc. Triasul mediteran, se vede apărînd în Ungaria, în Baconier-Wald, care este un amestec de tipul jurasic cu forme germane şi alpine; adică triasicul alpin maritim este format din quarţite şi şisturĭ cu Esteria-minuta, suportînd calcarurĭ negre de Willenova şi Chemnitz, şi totul este încoronat cu un calcar alb de crinoizĭ, şi care se află aşezat pe un calcar cu cremene. Triasul german este compus din: Gresia bigarată, muschelcalc (formaţiune calcaroasă şi marină cu depozite de sare), şi Cheuper (marne, gips şi grezie).

Terenul liasic cu etagiul Netian este desvoltat prin calcarul săŭ cu Brachiopode şi pe care d-l de Suers îl numeşte facies carpatic.

Jurasicul mediŭ în Carpaţi este compus din şisturĭ argiloase, aşezate pe marne cu Harpoceras opalinum. D'asupra vine calcarurĭ albe şi crinoizĭ, şi peste ele vine calcarurĭ roşiĭ. Bathonianu marin există pe versantul romîn al Carpaţilor, în apropierea obîrşieĭ Ialomiţeĭ unde se poate aduna opp. aspidoides, Phylloceras cadernatschis.

» mediteraneum.
» disputabile.
» suboptusum.

Jurasicul superior este reprezentat prin masivurĭ în forme de falese saŭ clipen, izolate în mijlocul gresiilor carpatice, şi care se numesc clipencalc. S'aŭ putut distinge următoarele straturĭ:

3. Calcarurĭ cenuşiĭ bogate în cremene cu Perisph. transitorius.

2. Brece cu cefalopode şi crinoizĭ, formate din calcarurĭ albĭ saŭ roşiĭ cu metapohinus convexus, etc.

1. Calcarurĭ noduloase roşiĭ în stratificaţie regulată.

Etagiul I-iŭ este considerat ca oxfordian şi sequanian, etagiul al II-lea prezintă analogie cu chimeridgianul.

In partea superioară a lanţuluĭ Carpaţilor avem un facies diferit, compus din calcarurĭ albe saŭ cenuşiĭ deschise, avînd vine de calcite şi concreţiunĭ de cremene.

Cretaceŭ se găseşte împărţit în 2 seriĭ:

In seria I infracretaceu găsim în Galiţia şi Moravia în munţiĭ Beschides următoarele:

5. Grezie de Godula, conglomerate şi minereurĭ de fer, aluvian cu scoicĭ mamilare.

4. Straturĭ de Werusdorf cu fauna baremiana.

3. Şisturĭ superioare de Teschen, negre, marnoase şi grezia de grodischt cu optychus didagi.

2. Calcarurĭ de Teschen cu Belemnites pistiliformis (90-100 metri).

1. Şisturĭ inferioare de Teschen (100 m.)

In afară de calcarul de Teschen, totul este cunoscut cu numele de grezie de Carpaţi care se întîlneşte în tot cretaceul şi chiar în terţiar.

Seria corespunzătoare la etagiurile cretacice este următoarea:

Albian; este reprezentat în Carpaţi prin greziĭ verzĭ cu Belemnites minimus, grezie de godula.

Aptian: Calcarurĭ cu Terebrirostra la limită.

Baremian:
- Schrattercalk.
- Straturĭ de Wernsdorf.
- Şisturĭ superioare de Teschen (la limită).

Neocomian:
- *Hoterivian:* calcarurĭ de Teschen.
- *Valancian:* şisturĭ inferioare de Teschen.

A doua serie supracretacee este reprezentată prin fliş, a căreĭ parte inferioară corespunde cu cenomonianu şi turonianu.

In această epocă, din cauza apariţieĭ cefalopodelor în Bavaria şi în împrejurimile Vieneĭ, putem vedea că a fost o comunicaţie cu Marea în spre Est, şi într'adevăr straturile cu Belemnitela şi cu Baculite sunt cunoscute în Polonia.

Succesiunea straturilor este următoarea:

4. Calcarurĭ cu hipurite şi orbitoline. Calcarurĭ cu acteonele.

3. Marne cu O. visicularis şi Trigonia limbata.

2. Straturĭ lacustre cu lignită.

1. Calcarurĭ cu rachiolite, caprotine şi nerine.

Grupul terţiar este reprezentat în Carpaţi prin diviziunile celor 2 sisteme: eogen şi neogen.

Sistemul eogen coprinde:

1. Seria Eocenă, reprezentată prin terenurĭ cu numulite. Ca tip se iaŭ straturile din Kressenberg unde avem:

8. Flişurĭ.

7. Marnele cu foraminifere.

6. Nisipurĭ şi greziĭ cu serpula sprirulaca.

5. Marne cenuşiĭ cu foraminifere.

4. Straturĭ feruginoase şi glauconiene cu moluşte.

Hosted by Google

3. Greziĭ galbene și șisturĭ mănoase închise.

2. Calcaruri cu numulite marĭ și cu un mare număr de foraminifere.

1. Marne cenușiĭ închise saŭ verzuĭ.

Totul avînd o grosime cam de 200 m.

In Carpați Galițieĭ, eocenul este format din greziĭ cu argiluri bigarate saŭ roșiĭ, care nu este alt-ceva de cît fliș avînd în interior grezie calcaroase cu Lithothamnium și cu numulite.

Eocenul în Carpați romînĭ are la bază Calcarul de Albești (Muscel) și la partea superioară Calcarul de Azarlîc (Dobrogea) coprinzînd numulites distans, N. Ramandi, Assilina, Terebratula, etc.

2. Seria Oligocenă. Se poate distinge în Carpați austriacĭ următoarele straturĭ:

Aquitanian: Straturĭ de Loibersdorf. Grezie, marne și șisturĭ de Liguri. Lignită de Cadibona și de Sotrka. Straturĭ de Horn. Straturĭ cu petonele de Buda.

Tongrian: *Stampian:* Lignită de Santa-Giustina. Straturĭ cu Natica crassatina de Hoja. Grezie de Măgura. Tufurĭ de calcaruri cu polipieri de Gomberto. Șisturĭ cu menelitice de Carpați.

Sannosian: Calcaruri de brecciole de montecehio maggiore.

Seria Oligocenă în Carpați romînĭ este:

III. Grezia de Tisesti.

II. Șisturĭ cu menelite.

I. Breciĭ verzĭ de Harz.

Sistemul Neogen coprinde:

1. Seria miocenă, care este reprezentată în Austria și în Romînia ast-fel:

	Austria	*Romînia*
Pontian	Primele straturĭ cu paludine. Straturĭ cu congeriĭ.	III. Nisipurĭ și marne cu Rosodaena Unio, Vivipara, etc. II. Marne galbene adesea nisipoase cu congeria umana, Pantalmira, etc. I. Marne albe-cenușiĭ saŭ alboituse cu Cardium, Congeria, etc.
Sarmatian	Marne cu mactra podolica. Nisipurĭ cu ceriți.	II. Orizontul superior cu dosinia exoleta, cerithium disjunctum, Neritnia. I. Orizontul inferior cu mactra cumulata.
Tortonian	Calcaruri de Leitha, straturĭ de Bya, marne de Baden și de Vöslaŭ.	III. Nisipurĭ și conglomerate. II. Marne cu ostraea cochlear. I. Calcarul de curchia cu cerithium Turitella, Mitra, Turbos, Lucina, etc.
Helvețian	Ligniturĭ d'Eibiswald. Nisipurĭ de Grund-schlier.	Marne, grezie micacee, gips, sare gemă, tuf trachitic verzuĭ (Palla).
Burdigolun	Molasurĭ de Eggenburg. Nisipurĭ de Gandendorf.	Straturĭ cu cerithium. Mangeritaceum și cerithium plicotum.

2. Seria Pliocenă este reprezentată în Romînia prin Plaissancian saŭ Levantin, care coprinde:

III. Orizontul marnelor și argilelor superioare.

II. Orizontul nisipurilor.

I. Orizontul marnelor și argilelor inferioare, avînd în ele diferite varietățĭ de unio precum: V. Stefanescui, V. Davilai, etc.

Era quaternară se manifestă în Romînia prin straturĭ marĭ de loëss, care aŭ marĭ adîncimĭ pe colinele munților Carpați.

Roce eruptive. In Transilvania se poate bine observa că terțiarul a fost întrerupt de roce numite Grünstein trachit, care nu sunt alt-ceva de cît labradorite și andesite cu ogite, cîte o dată sunt quartzifere.

Roca numită Dacita, taie andesitele la Rodna; după aceste a venit andesitele în genere amfibolice, care formează filoane în cele-l'alte două grupurĭ la Capnic și Lapos-banya.

După aceste aŭ venit: Rhyolitele, Liparitele și Basaltele. Se găsesc la Tokai, Nagy-Milahy, etc.

Seria eruptivă se termină în Transilvania prin curgere puțin desvoltată a bazalturilor, a căror tufurĭ acopere calcarul de Leitha.

Activitatea vulcanică în masivul Carpaților, a avut loc cam de la eocenul superior pănă la Pliocen.

Pe versantul romîn avem: Granituri, Lignite, Diorite, Melafirul, în județele: Mehedinți, Gorj, Vîlcea, Argeș, Dîmbovița, la Vîrful-Măgura, precum și în Nordul Moldoveĭ în jud. Suceava, la Broșteni, Dorna, etc.

Serpentine în județul Gorj

Hosted by Google

la Poiana-Muereĭ, Vîrful-Capreĭ, Mîndra, etc., precum și în județul Suceava la Cotîrgaci.

Trachiturĭ se găsesc în colțul Vest-Nord al județuluĭ Suceava în regiunea Neagra, Lucaciŭ, etc.

II. *Bogăția minieră a Carpaților.* Munții Carpați aŭ în sînul lor o mare bogăție minieră. De citat maĭ ales sunt: munții Zolion și la Chemnitz în Carpații Nord-Occidentalĭ, avuțĭ în fer, aramă, mercur, bismuth, nikel, cobalt, galena și în minerale rarĭ ca amiante, chrisolithe și grenate. Munții metalicĭ din vestul Transilvanieĭ cu centrul Detunata îmbrățișează cele maĭ avute zăcăminte metalifere; aci, la Nagy-ag eraŭ cele maĭ renumite mine de aur și argint înaintea descoperireĭ Americeĭ. Sarea gemă se prezintă în straturĭ întinse în regiunea sudică a Carpaților; situate în Salzthun, grup de desuptul Pliocenuluĭ, reprezentat prin straturĭ cu Paludine. In fundul bazinuluĭ Transilvan, aceste straturĭ se întind fără întrerupere sub tristele coline despădurite ale Cîmpieĭ și chiar maĭ departe între Someș și Mureș. Tot acest fund formează sub straturile ce-l acoper o mare albă de sare, rest al vechiuluĭ golf terțiar, care umplea acest bazin al Carpaților; pe alocurea sarea apare la suprafață în forme de adevărațĭ munțĭ de sare; așa la Paroid sarea se prezintă într'un adevărat munte rotund măsurînd 7 kil. de circonferință.

Asemenea filoane metalice și straturĭ saline conține și regiunea romînă a Carpaților; dar pănă acum aci n'aŭ fost exploatate de cît acelea pe care natura le punea în evidență fără a căuta în adîncul subsoluluĭ. Afară de arama de la Baia-de-Aramă, din Gorj, exploatată în timpurĭ depărtate, nu se extrage de cît sarea, petroleul, lignita, piatra și sorgințele balneare.

Regiunea salină Romînă. Se poate indica existența săreĭ în regiunea Romînă după 3 liniĭ, corespunzînd la zonele de pliurĭ ale colinelor:

1. Cea d'întîiŭ, de Nord, trece prin Slănic, Buzăŭ și R.-Sărat;

2. A doua, prin Salinele-Marĭ, Cîmpina și Telega;

3. A treia, prin Tîrgoviște și Băicoiŭ.

In general straturile cu paludine și congeriĭ, sub care se depune straturile de sare, formează lanțurĭ de coline care domineză cîmpia de aluviune a Dunăreĭ; acestea la rîndul lor sunt dominate de munțiĭ de grezie compactă, de greziĭ cu menelite și de grezie neocomiană a fucoides. Pe alocurea sarea apare la suprafața spălată de ploĭ în forme de abundențĭ munțĭ albĭ.

Formația argilă saliferă este compusă la partea superioară de argiliĭ roșiĭ cu micĭ straturĭ de greziĭ, la bază șisturĭ gresoase micacee și șisturĭ argiloase verzĭ saŭ cenușiĭ. Grezia micacee are gipse, sare și pucioasă. Gisementele aŭ forme lenticulare și nestrăbătute la 200 m. de adîncime.

Se extrage anual cam 100000 tone de sare din salinele bine exploatate astă-zĭ la Tîrgul-Ocna (jud. Bacăŭ), Slănic și Doftana (jud. Prahova) și de la Ocnele-Marĭ (jud. Vîlcea). Analizele chimice prezintă sarea romînă cu calitatea cea maĭ bună în Europa.

Regiunea petroliferă romînă oferă interes cu totul particular, nu numaĭ din cauza număruluĭ și importanțeĭ acestor gisemente, atît de bogate, în cît ar putea aproviziona o mare parte din Europa, dar chiar din cauza situațiuneĭ și a dispozițiuneĭ lor speciale. Se pretinde că subsolul Romînieĭ aproape în toată întinderea sa e petrolifer. Sursele de petrol sunt maĭ în tot-d'a-una în terenurile cu paludine: la Colibași, Cîmpina, Monteorl și Govora. Daca s'ar parcurge țara de la N. la S., gisementele apar în ordinea următoare:

In partea de Nord a Moldoveĭ nu există exploatațiunĭ, dar se constată numaĭ aflueremente în jud. Neamțu: la Buhalnița, Doamna, Tazlăul, etc.

La Moinești se cunosc 5 liniĭ principale de fracturĭ. Petrolul se găsește de multe orĭ la suprafață.

Maĭ la Sud, în Muntenia, terenurile petrolifere sunt maĭ descoperite și aci se găseaŭ exploatațiunĭ importante în terenurile cu paludine, în șisturile numulitice și cîte o dată în grezie de măgura (Slănic).

Astă-zĭ centrurile de exploatație sunt:

Tîrgoviște (Dîmbovița), Cîmpina, Monteorul (Buzăŭ), Moinești (Bacăŭ) și se fac încercărĭ la Vest la Govora (Rîmnic); iar sorgințele în exploatare sunt:

Prahova: Cîmpina, Poiana, Băicoiŭ, Țintea, Telega, Scorțeni, Doftana, Bușteneri, Poiana-Pîrîuluĭ, Stejari, Făget, Mislișoara, Grinsor, Cozmina, Recea, Vărbilăŭ, Bughea, Mălini, Păcureața, Copăceni, Turburea, Brăcacia, Valea-Reni, Păcureți, Matița, Ochișori, Măgura, Răpaos, Apostolache, Moreni.

Buzăŭ: Păcurele, Berea, Cuculești, Tega.

Dîmbovița: Gura-Ocniței, Colibași, Reșca, Glodeni.

Bacăŭ: Solonț, Moinești, Lucăcești, Mărgirești, Stănești, Țeț-

Hosted by Google

cani, Comăneşti, Doftana, Păcuriţa, Nimeasa, T.-Ocna, Mosoarele, Mănăstirea-Caşin.

In regiunile acestea avem următoarele date:

	SONDAGE		PUŢURI	
	Product.	Neprod.	Product.	Neprod.
In jud. Dîmboviţa sunt:	—	—	107	35
» Prahova »	24	37	355	410
» Buzăŭ »	4	10	87	3
» Bacăŭ »	40	8	333	114
Total . .	68	55	882	562

Producţia totală a Munteniei pe 1897 este de 5022106 kgr. şi a Moldovei de 10175000.

Producţia totală a Romîniei pe 1895 a fost de 7469 vagoane, valorînd 2984000 lei, care se împarte ast-fel:

	Particulari	*Stat*
Prahova . . .	3688	26
Dîmboviţa . .	1365	179
Bacăŭ	1602	236
Buzăŭ	902	2
Total	7557	443

III. *Monografia diferitelor regiuni metalice şi de cărbuni,* în versantul romîn al Carpaţilor, se poate stabili cum urmează:

Minereuri de aramă. Pe rîul Bulba în apropiere de Baia-de-Aramă (Mehedinţi) se găseşte carbonat de cupru. Pirită de cupru la Baia-de-Aramă; Valea-Holda pe dealul Pîzrei, Ursuluĭ, Valea-Holdiţa, dealul Tonceĭ, Alunişul, Stănişoara, Crucea, Cojoc (jud. Suceava); Valea Sărată, Muntele Pleşul, Fundul-Purcel (R.-Sărat); Sodeni (Mehedinţi); Bădeni (Muscel).

Minereuri de fier. Dealul Cheruluĭ, Piatra-Tăiată la Chirilo, Drumocsa, Negrişoara, Rarăul, Broşteni, Fierul, Pîrîul-Ars la poalele dealuluĭ Ciubuc, Valea-Mălini (jud. Suceava); Vulcanul (jud. Gorj); Pîngărăcior, Secul (jud. Neamţu), Bahna (jud. Mehedinţi); Trestioara (jud. Buzăŭ); Valea-Cubită, Muntele-Cordun, Colţul-Ursuluĭ, Muntele-Purcelul (jud. R.-Sărat); Ciungetul (R.-Vîlceĭ); Valea-Rea, Stoeneşti, Valea-luĭ-Beguleţ (jud. Muscel).

Minereurĭ de galenă argintiferă. Tonci, Chirilo, Broşteni, Cojoc (jud. Suceava); Valea-Sărată, Muntele-Ulma, Poiana Mărului (R.-Sărat); Leaota, Făgeţelul, Valea-Bădeanca, Poiana-Mărului, Zărneşti (jud. Muscel).

Minereurĭ de aur. Valea-Bogată la Nicadia şi Sîrna (jud. Suceava); Breslieni aproape de Hangul, Pietrele-Arse (judeţul Neamţu), Gemenea, Cîndeşti, Codlea (jud. Muscel); Valea-luĭ-Stan (Vîlcea).

Minereurĭ de mercur. Piteşti, (jud. Argeş), Broşteni (jud. Suceava); Geseni şi Berca (jud. Buzăŭ).

Psilomelan. Dealul-Doamneĭ (jud. Suceava).

Minereurĭ de cobalt. Valea-Neguleţ şi Tocilor (jud. Muscel).

Zmaltină. La Bădeni (judeţul Muscel).

Cărbuni. Plaiul Pîrscovuluĭ şi la stînga rîuluĭ Sărăţeni (jud. Buzăŭ); Comăneşti, Lapoş (jud. Bacăŭ); Larga, Rîul-Bîrladul pe moşia Hangul, Scăricica (jud. Neamţu); Şoldăneşti (jud. Suceava); Şotînga, Mărgineanca, Bezdad (jud. Dîmboviţa); Lainici, Amaradia (jud. Gorj); Muereasca d.-j. (jud. Vîlcea).

Lignită. Pe rîul Çernişoara la Armăşeşti, Cerneţi, Bahna, Ploşniţa (jud. Mehedinţi); Baia, Casca, Fîntîna-Mare, Şoldăneşti, Valea-Seacă, Valea-Mălini (jud. Suceava); Gura-Dimiani, Beciŭ, Soseni, Coca-Palanga (jud. Buzăŭ); Slănic, Filipeşti, Valea-Garduluĭ (jud. Prahova); Vulcana-luĭ-Pandele (jud. Dîmboviţa); Cucueşti, Berleşti (jud. Vîlcea); Bengeşti, Timişani (jud. Gorj); Creţeşti (jud. Dolj); Bordeele-luĭ-Manea (jud. Putna); Strunga (jud. Muscel).

Grafit. Bădeni (jud. Muscel).

Antracit. Schela (jud. Gorj).

Chihlibar. Aproape de satele Colţea şi Băilor, Sibiciŭ, Aluniş (jud. Buzăŭ); Valea-Carîmbuluĭ (jud. R.-Sărat).

Grenate. Muntele-Ciocanul (judeţul Argeş).

Pucioasă. Aproape de Şotînga (jud. Dîmboviţa); Văleni şi Poiana (jud. Prahova); Păuşeşti, Pucioasa (jud. Vîlcea); Găvan, Secături (jud. Buzăŭ).

Realgar şi opriment. Căliman, în satul Şarul-Dorneĭ (jud. Suceava).

Piatră acră. Mănăstirea Bisericani, Valea-Tărcăuluĭ (jud. Neamţu).

Kaolin. Fîntînele (jud. Bacăŭ), şi în Mehedinţi (jud. Gorj).

Jaspis. Pietrele-Roşiĭ (judeţul Neamţu) şi Muntele-Rarăul (jud. Suceava).

Gipsurĭ. Dealul-Călugărul (judeţul Bacăŭ); Cîmpulung, Flămînda (jud. Muscel); Vînători, Tazlăul, Bîtca (jud. Neamţu), Muntele-Giurgealăul (jud. Putna); Bădeni, Pucioasa (jud. Dîmboviţa).

Piatra de moară. Deleni (jud. Iaşi); Albeşti (jud. Muscel); Ocnele de la Biserica Popeşti (jud. Dîmboviţa); Corbeni (jud. Argeş).

Hosted by Google

Marmora. Muntele-Rarăul lîngă Toance și Pîrîul-Mărniturĭ (jud. Suceava); Ocna (jud. Bacău); Olănești (jud. Vîlcea); Albești și Valea-Doamneĭ (județul Muscel).

Carierĭ de piatră brută și pentru construcțiĭ sunt la: Goanța, Plopa, Drăcoaia, Lucăcești, Țigănești, Druța, Cafa, Coasta-Văcaruluĭ, Elena, Jean, Cărbunari (jud. Bacău); Deleni, Feredieni, Țincușa, Storești, Bădeni, Dealul-Burdujeni, Prelipca, Grigorești, Vericani-Foldești-Liteni, Geamăna-Tudora (jud. Botoșani); Buzăul, Cornul-Capreĭ, Mărăcini-Marĭ, Izvorul, Ciulicești, Istrița, Marginea-Pădureĭ, Greabănul, Piatra-Lată, Pietroasa d.-j., Muntele-Dușmănești, Gîrla-Toncăneanca (jud. Buzău); Argeșul, Neajlovul, Cetățuia, Măgura, Poenele, Cîrpenișul, Fieni, Colțul-Plăieșuluĭ (jud. Dîmbovița); Broșteni, Oradia, Gureni, Valea-Luseni, Runcu, Băltișoara, Gruia, Beurani, Voetești (jud. Gorj); Gura-Văieĭ, Ursoanca (jud. Mehedinți); Albești, Bleajul (jud. Muscel); Stînca Fernuș, Fundul-Prihodești, Văratic, Filioara, Pîrîul-Strajeĭ, Topolița, Tarcăul, Stînca, Stînca-Văleni (jud. Neamțu); Ciortea, Colțul-Pietreĭ, Gorganul, Provița, Doftana, Colțul-Măluroaseĭ, Văcăreața, Valea-Largă, Colțul-Cheia-Teșila (jud. Prahova); Poalele-Munteluĭ-Pietros, Pleșa, Muntele-Stănișoara, Muntele-Drăcenilor, Pîrîul-Cîrja, Capul-Dealuluĭ, Buda, Berezlogi, Slobozia, Heciŭ, Pietrăria-Rangu, Topilele, Găștești, Haina, Dealul-Costeștilor, Pietrăria-Stroești, Leucusești-Giurgești, Pleșești, Preutești, Basarabia, Arghira, Podurile (jud. Suceava); Puturoasa, Vasalatul, Gura-Lotruluĭ-Delușele, Căciulata, sul. Pleașa, Valea-Pietroșeĭ, Robești, Alu-Tarostea, Valea-Lespedea, Negrești, Valea-Răchiților (iud. Vîlcea).

Piatră de var se găsește: Pe Pîrîul-Drăgugești, Sordocat, Pîrîul-Braduluĭ (jud. Bacău); Movila-Ruptă, Dealul-Stînca (jud. Botoșani); Sătuc-Berea, Cîndești-Lapoia, Schitul-Ciolanul (jud. Buzău); Băeni, Baloș, Dealul-Peșterelĭ, Godeanul, Runcul, Cornetul, Dalbocița (jud. Mehedinți); Mateiașul, Doamna (jud. Muscel); Măgura, Chiniĭ, Strîmtura-Șanțu, Bour (jud. Neamțu); Apa-Lupa, Piatra-Arsă, Gura-Limbășeluluĭ, Valea-Seacă și Valea-Prahoveĭ (jud. Prahova); Dealul-Sticlărieĭ, Buda (jud. Suceava); Olănești, Valea-Cerneĭ, Muntele-Găuriciŭ, Văile-Măgureĭ (județul Vîlcea); Șuicĭ (jud. Argeș).

Sorginți minerale balneare în Carpați apar pe numeroasc puncte. In regiunea nord-vestică cunoscută și sub numirea de Elveția-Ungurească la Stubeŭ, Cremnitz, Schemnitz, Neusohl în Valea-Granuluĭ; la Stavnica, Musine, Crînca, Lublo, Cornița, Schwartzenberg, Raue-Herlin, Bartfel, Tatrafüred, Kölenhei, etc.; în văile: Papraduluĭ, Vaguluĭ, Hernaduluĭ și Bodveĭ. Protuberanța Sud-Orientală a Carpaților încă abondează în sorginți minerale celebre. In Transilvania sunt: Apele termale sulfuroase de la Mehadia (Herculesbad); sorginții gazoase de la Zaizon, Vălcele, Tușnad, S-ta Ana și Borsek. In Romînia sunt: sorginții iodurale de la Govora (jud. R.-Vîlcea); Vulcan (jud. Dîmbovița); sorginții termale: la Bivolarĭ (jud. Argeșul); sorginții sulfuroase: la Călimănești (jud. Vîlcea); Pucioasa (jud. Dîmbovița); Bughea (jud. Muscel); Bălțătești (jud. Neamțu); Slănic și Tîrgul-Ocneĭ (jud. Bacău); Cîmpina (jud. Prahova); Strunga (jud. Roman), și multe alte sorginți saline dotate cu stabilimente balneare de toată însemnătatea sunt vizitate de numeroșĭ suferinzĭ în timpul vereĭ.

Regiunea vecină vechiuluĭ lac al Oltuluĭ e remarcabilă prin fenomenele chimice particulare. Muntele Puturosul cu vaste depozite de sulfure din care es gazurĭ sulfuroase prin două fisurĭ; la Covașva, băĭ cu maĭ bine de 100 sorginți de acid carbonic.

Stațiunĭ climatologice în Carpațiĭ Romînĭ maĭ principale sunt: la Cîmpulung (jud. Muscel); Sinaia (jud. Prahova); Piatra (jud. Neamțu); Curtea-de-Argeș (jud. Argeș); Cîmpina (jud. Prahova), care atrag numeroasă lume în timpul vereĭ.

IV. *Monografia diferitelor regiunĭ* care coprind cărbunĭ saŭ metalurĭ în versantul Austro-Ungar al Carpaților este următoarea:

Alunită. Siebengebirge (Ungaria).

Antimoniŭ. Joachimsthal, Andreasberg, Pzibram (Boemia); Magurca, Birstra, Botra, Aranyidca, Felsbanya, Schemnitz, Cremnitz (Ungaria).

Argint. Schemnitz, Cremnitz, Dillen (Ungaria).

Arsenic. Joachimsthal (Boemia); Nagiag, Baia-de-Jos (Transilvania).

Bismuth. Cova Teresia (Banat); Procopi, Hauer (Boemia); Baia-de-Aramă (Transilvania).

Chrom. Orșova (Banat).

Cobalt. Oravița (Banat); Ioachimsthal (Boemia); Dobsina II (Ungaria).

Cupru (aramă) Baia-de-Aramă, Moravița, Dognasa, Oravița, Czilowa, Rodna, Offenbanya (Banat); Starkenbach, Hohenelbe, Eipel, Radowenz (Boe-

Hosted by Google

mia); Kotterbach, Szlavinka, Göllnitz (Ungaria).

Cositor. Zinnwald, Schlaggenwald, Eibenstork (Boemia).

Fier. Moravița, Dognasca (Banat); Nucic (Boemia); Milove, Resbanya (Ungaria).

Grafit. Mühldorf (Austria-de-Jos); Krummau, Schwarzbach, Swojanow (Boemia).

Grenate. Dlascowitz (Boemia).

Mercur. Thihuthal (Transilvania).

Molibden. Moldova (Banat); Zinnwald, Przibram (Boemia); Rezbania (Ungaria).

Natriŭ. Szekboden (Ungaria).

Nikel. Dobsina (Ungaria).

Opaluri. Czerwenitza (Ungaria).

Aur. Vulkoy, Botes, Vörös-patak, Nagybanya, Felsobanya, Kapnik, Baia-de-Aramă, Baia Abruduluĭ, Tokai, Nagyag, Offenbanya, Rodna (Ungaria).

Ozocherită. Gresten (Austria-d.-j.); Boryslaw, Truskawice, Starunia, Dwiniar (Galiția).

Petrol. Boryslau, Truscowice, Roczk, Ducla, Sanoc, Sloboda (Galiția).

Plumb. Baia-de-Aramă (Banat); Przibam (Boemia); Schemnitz, Cremnitz, Capnic (Ungaria); Nagyag, Felsobanya, Offenbanya (Transilvania).

Sare gemă. Wieliczca (Galiția); Vizacna, Maros-Uivar, Parayd, Thorda, Does, Marmoroș, Slatina, Ronaszk, Sucatac, (Transilvania).

Teluriŭ. Offenbanya (Ungaria).

Topazuri. Zinnwald (Boemia).

Cărbuni. Secul și Reșitza (Banat); Petroșani (Transilvania), etc.

Idrografia Carpaților. Curbura generală a crestei sistemului Carpatic împiedică existența văilor mari longitudinale cum ar fi acele ale Alpilor; de aceea vedem văile acestuĭ sistem, cînd tinzînd a urma aceeași direcțiune cu creasta principală, cînd o direcțiune normală acesteĭ creste. Așa Oltul, curge mai întîiŭ într'o vale paralelă cu Carpații Orientalĭ, apoĭ cu Alpiĭ Transilvanieĭ pe carĭ îĭ tae în defileul Turnuluĭ-Roșu, pentru a curge apoĭ într'o vale normală acestor munțĭ. De asemenea Mureșul, în partea superioară, curge, până la eșirea-ĭ în cîmpie într'o vale care reproduce sinuositățile crestei principale ale Carpaților Orientalĭ, apoĭ îșĭ schimbă cursul urmînd o vale normală acesteĭ creste apoĭ scapă către Tisa prin defileul Deva-Arad care rupe bariera Munților apuseni aĭ Transilvanieĭ. Someșul, sub numele de Someșul-Mare și Someșul-Mic, curge de asemenea într'o vale normală Carpaților Orientalĭ; apoĭ unificat la Deș, îșĭ schimbă direcțiunea în senzul crestei principale a Carpaților centralĭ, imprimînd chiar Tiseĭ direcțiunea cursuluĭ său până la Țap. Pe clina exterioară, văile Siretuluĭ, Prutuluĭ, Nistruluĭ până la Hotin, valea Moraveĭ dintre sistemul Carpatic și al Boemieĭ, se recurbează progresiv cu creasta principală. Acelașĭ fenomen, pe o scară redusă, se petrece cu multe din văile Carpaților Sud-Orientalĭ. Jiul, sub numele de Jiul Romînesc și Jiul Transilvan curge într'o vale paralelă cu creasta Alpilor Transilvanĭ, apoĭ intră în fractura Lainicilor, normală acestor munțĭ, prin care scapă către Dunăre; Bistrița, curge pe clina orientală a Carpaților Moldo-Bucovinenĭ, mai tot timpul într'o vale paralelă cu creasta acestor munțĭ; Moldova, Ceremușele, Tisa, Sanul, curg la început în văĭ paralele cu creasta principală a Carpaților înainte d'a-șĭ înclina cursul lor pe această creastă, etc.

In protuberanța N.-V. a sistemuluĭ carpatic, apele urmează șanțurile eliptice semnalate pe întinsul acesteĭ protuberanțe; ele rup adesea lanțurile intermediare pentru a trece dintr'o depresiune în alta. Atarĭ sunt: Vagul, care curge întîiŭ la sudul Tatreĭ, străbate defileul Rutec-Silein, apoĭ îșĭ recurbează cursul printre munțiĭ Neutreĭ și Mariĭ Carpați pentru a se vărsa în Dunăre; Granul, Ipoli, Saiul și Hernadul, carĭ se țin în total saŭ o parte a cursuluĭ lor în depresiunile eliptice de la sudul crestei principale; Dunaețul și Popradul, carĭ, după ce aŭ curs paralel cu creasta Tatreĭ, unul la Nordul și altul la Sudul acestuĭ masiv, rup creasta principală înainte de a se împreuna la Neu-Sandec; apoĭ curg normal cu această creastă spre Vistula.

Aproape întreg sistemul carpatic este înglobat în basinul de mijloc și cel inferior al Dunăreĭ. Singure apele ce merg din Carpați spre Oder, Vistula și Nistru, din clina exterioară, nu aparțin basinuluĭ Dunăreĭ. Linia despărțitoare a apelor celor două cline ale sistemuluĭ carpatic trebue căutată în creasta principală a terenurilor de fliș și cretacee care formează încingătoarea luĭ exterioară. Această linie este tăiată de Dunaieț și Poprad în Carpați Nord-Occidentalĭ, de Olt în Alpiĭ Transilvanieĭ.

Fertilitatea agronomică a solului Carpatic. Sistemul carpatic nu are fizionomia munților înalțĭ nicĭ în părțile cele mai înalte ale Tatreĭ saŭ Alpilor Transilvanĭ. Zăpezile nu perzistă nicăerĭ pe tot timpul anuluĭ și nu aŭ creat ghețarĭ. Că-

Hosted by Google

derea apeĭ abia atinge la picioarele celor maĭ înalțĭ munțĭ 800—900 milim. pe an; la S.-E. ea este de 616 milim. Temperatura mijlocie e de + 6° pe clina septentrională și 9°,6 în văile apusene; ea e de 9° la 10° în Transilvania. Aceste date sunt culese la altitudinĭ de 350 la 450 m.

Regiunea Carpaților este acoperită de o floră variată și de păduri vaste. Esența cea maĭ întinsă e fagul care se întîlnește până la 900 m. pe clina septentrională și 1400 la S.-E. D'asupra faguluĭ începe bradul cu toate varietățile luĭ, în abondență până la înălțimea de 1600 m., iar sub regiunea faguluĭ se întind vaste păduri cu toate varietățile lemnuluĭ (stejar, ulm, plop, frasin, corn, etc.)

Pe măsură însă ce ne ridicăm, arboriĭ devin maĭ rarĭ, plantele dispar pe nesimțite până la 2000 m. și sunt înlocuițĭ prin lichen, singura vegetație a rocelor descoperite și escarpate carĭ se înalță din toate părțile, adesea în formă piramidală.

La piciorul lanțuluĭ, pe muscele se cultivă întinse livezĭ de prunĭ, din care se fabrică băutura higienică numită țuica, și podgoriĭ vaste ale căror vinurĭ aŭ cîștigat o reputație Europeană. Așa sunt: Tokai, în Ungaria; Cotnari, Drăgășani, Odobești, Dealul-Mare, etc. în Romînia. Cultura grîuluĭ și maĭ ales a porumbuluĭ și a arborilor fructiferĭ înaintează până la înălțimile de 1200 m. Imense spațiurĭ de fineață atrag chiar pe regiunile cele maĭ înalte ale Carpaților, maĭ cu seamă în părțile despre Romînia, numeroase turme de oĭ, venite din toate părțile Europeĭ orientale.

In codri Carpaților mișuesc toate speciile de păsărĭ și animale sălbatice, carĭ viețuesc în regiunile recĭ, din cele-l'alte părțĭ ale Europeĭ.

Etnografia Carpaților. Prin poziținea lor geografică, Carpați închid intrarea părțeĭ muntoase a Europeĭ, constituind o barieră puternică din Sudeții Boemieĭ până în Balcanĭ. Această barieră, cu mijlocul aventurat spre cîmpiile orientale ale Europeĭ și cu flancurile refuzate către Sudeți și Balcani constitue o protecție naturală a basinuluĭ de mijloc al Dunăreĭ, contra atacurilor venind din cîmpiile Sarmatice. De ea se izbiră toate popoarele barbare ce luară rînd pe rînd loc pe șesurile dintre Baltica și Marea-Neagră pentru a invada apusul Europeĭ, unde deja puterea Romană începuse a declina. Goți, Vandali, Gepizi, Alani, Huni, Lombarzi, Rugieni și Heruli, Slavi, Avari, Bulgari, Maghiari, Comani, Pecenegi, Tătari și Turci, bat stăvilarul carpatic de la un cap la altul, îl străbat în lung și în larg, scormonindu-l în toate senzurile. Uniĭ din năvălitorĭ trec, alțiĭ iaŭ loc alăturĭ cu ocupanțiĭ anteriorĭ și întemeiază state care durează sute de anĭ. Statistica actuală înregistrează un mozaic de populațiunĭ, unele conservînd toată originalitatea lor, altele altoite pe tulpina vechilor popoare băstinașe ce stăpîniră Carpați nu numaĭ în epoca Romană, dar și în timpurile preistorice, ca: Celți, Pelasgi, Sarmați, Sciți, Agatirși, Geți, Daci, Iasigi, Bastarni, Marcomanni, etc. Se întîlnesc dar azĭ în Carpați, Slavĭ de toate nuanțele: Poloni, Ruteni saŭ Rusniacĭ, Slovacĭ, Podoleni, Ungurĭ, Romînĭ, Germanĭ, Săcuĭ și Izraeliți, adică atîtea populațiunĭ, diferind prin limbă, tip, moravurĭ, costume, credințe, cultură și aspirațiunĭ.

Populațiunea Carpaților aparține maĭ ales raselor slave și latine. Vin apoĭ Maghiarĭ și Germanĭ; în fine: Izraeliți, Armenĭ, Țigani, etc. Ungurĭ ocupă aproape fără rival toată partea centrală și meridională a Carpaților Nord-Occidentalĭ, la sudul Tatreĭ. Polonii ocupă din clina exterioară a Carpaților Nord-Occidentalĭ, Vestul și Nord-Vestul Galițieĭ, cu centrul Cracovia; Rusniacĭ, acoper Estul Galițieĭ de la Visloc, afluent al Sanuluĭ, până la sorginții Prutuluĭ; eĭ încalecă Carpații-Păduroșĭ, pătrund elementul Polonez în Galiția apusană, apoĭ masa elementuluĭ maghiar unde se infiltrează prin defileurile Dunaițuluĭ, Popraduluĭ pentru a înconjura masivul Tatreĭ cu văile Vaguluĭ și Arveĭ. Vin în fine alte triburĭ ca: Horviaci, Polaci, Gorali, Slovaci, care complectează lista ocupanților Carpaților Nord-Occidentalĭ. Masivul Tatreĭ cu cîmpia Neumarkt formează o insulă etnografică locuită de Podoleni, popor neslavic.

Lembergul este centrul etnografic al populațiunilor rusniace care ocupă Carpați-Păduroșĭ. Carpați Sud-Orientalĭ sunt locuițĭ de Romînĭ, care se întind la Nordul Dunăreĭ între Nistru și cîmpiile din stînga Tiseĭ, a Maramureșuluĭ, Crișaneĭ și Banatuluĭ. Elementul Romînesc este compact pe clinele exterioare ale Alpilor Transilvanieĭ și Carpaților Orientalĭ în cotro se resfiră chiar prin Galiția și în lungul țărmurilor Mării-Negre până la Odesa; el este maĭ puțin compact în regiunea occidentală dintre cresta principală a Carpaților și cîmpiile din stînga Tiseĭ, unde rînd pe rînd se retranșară altă-dată Agatirșiĭ, Daciĭ și

Hosted by Google

apoĭ Romaniĭ, aĭ căror descendinți, Romînii, formează azĭ marea majoritate a populațiuneĭ. In interiorul basinuluĭ Transilvan, numaĭ pe laturea Carpaților Orientalĭ, elementul Romînesc este întrerupt de Săcuĭ, populațiune de viță maghiară, formînd o fășie îngustă între cîmpia Bîrseĭ și munții Călimanuluĭ.—Germaniĭ, sub numele de Sașĭ, se găsesc resfirați printre populațiunile romîne aproape pretutindeni în orașe maĭ ales în centrele de exploatațiunĭ minerale și industriale. Slovacii locuesc partea V. maĭ ales șesul Banatuluĭ. Izraeliții locuesc în mase, de preferință la orașe, pe clina exterioară a sistemuluĭ carpatic, maĭ ales în Polonia și Galiția, de unde curentul lungește azĭ Carpații Orientalĭ în toată Moldova și Basarabia; această populațiune este de altmintrelea reprezentată în toate părțile sistemuluĭ carpatic, de la Pressburg la Orșova.

Etimologia Carpaților. După unii numele Carpaților ar proveni din rădăcina slavă *chrebet, chreb, chrb,* care semnifică: lanț muntos. Pe această temă cuvîntul Carpați, ar putea tot așa de bine fi considerată, ca de origină latină, saŭ chiar elină. Cuvîntul latinesc *crepido* (inis) κρηπίς, însemnează și margine, margine înălțată, țărmure, stăvilar, cheŭ, parapet, eșitură saŭ înălțătură, adică tot ce deșteaptă și întregește ideea de relief.

In limba latină vorbită ca și în limbile neolatine cuvintele: crepare it., quebrar isp. și port., crebar prov., crever fr., aŭ aceeași semnificare ca și în limba romînă, unde găsim în toată întregimea luĭ, în gura poporuluĭ, cuvîntul *crăpat.* Prin urmare, vorba Carpați poate fi o numire poporană latină provenind din trunchiul aceluiași popor din care aŭ eșit Greciĭ și Latiniĭ, și însemnînd unul din aspectele munților; tot așa precum Alpiĭ, însemnează munții ceĭ înalțĭ; Molistișul, muntele cu molifți și alțiĭ, ca Muntele-Alb, Munți-Negriĭ, etc. ale căror nume denotă unul din principalele atribute ale munteluĭ respectiv. Aceasta e o lege constantă ce se găsește în us la toate popoarele și în toate veacurile.

Cuvîntul Carpathus (Κάρπαθος), întrebuințat de geograful Strabone desemnează același lucru ca străvechiul Crapathus (Κράπαθος) din Omer și anume: o insulă din Mediterana, o înălțătură, al căreĭ nume ni s'a transmis aproape neschimbat pănă în zilele noastre.

In epoca romană numele de Carpați, aplicat la sistemul carpatic, pare necunoscut pănă la Ptolomeŭ.

Virgiliŭ numește *Rodop* nu numaĭ grupul din dreapta fluviuluĭ Marița, cunoscut și azĭ tot sub numele de Rodop, dar și întregul sistem al Balcanilor și chiar Carpații actualĭ, carĭ, după acest autor, merg pănă la Polul-Nord. — Cl. Ptolomeŭ din toată această epocă întrebuințează pentru prima oară, vorbind de limitele nordice ale Dacieĭ, numele de *Carpathes-Montes* și aceasta cu mult înainte de venirea Slavilor în regiunea carpatică. După Ptolomeŭ, această provincie încetează în cotitura Nistruluĭ și în munții Carpați. Cordonatele geografice de 46° și 48°30, date de Ptolomeŭ, se referă, probabil, la muntele Tatra, cel maĭ înalt din sistemul carpatic.

Numirea de Carpați, pare dar a fi fost rezervat la început părții din sistemul carpatic cunoscută azĭ sub numele de Tatra, saŭ Carpatul-Central, în opoziție cu Micii-Carpați, lănțișor din același grup care începe în Dunăre la Presburg. Anticitatea păstrase această numire numaĭ grupăriĭ nord-occidentale (Carpathus); iar cele-l-alte grupărĭ, eraŭ cunoscute sub numirea de Alpiĭ Dacieĭ saŭ Bastarnici. In particular masivul septentrional se deosebea și prin numirea de Alpiĭ Silvestris (păduroșĭ) din cauza natureĭ lor prea păduroase. Geografiĭ moderniĭ îl generalisează, întinzîndu-l, de la Carpații luĭ Ptolomeŭ, la tot sistemul muntos ce ocupă inima vechiĭ Daciĭ, pănă în Porțile-de-Fĭer ale Dunăreĭ.

Numele de Carpați se găsește localizat azĭ numaĭ la cîte-va elemente ale sistemuluĭ ca: Carpatul-Central saŭ Tatra; Carpații-Păduroșĭ, nume aplicat maĭ ales clineĭ exterioare a Carpaților mijlociĭ, acel lung șir ce leagă protuberanța nord-vestică cu cea sud-estică a sistemuluĭ carpatic; Carpații-Orientalĭ împărțiți între Moldova și Transilvania; în fine Carpațiĭ Ungro-Transilvanĭ (Ung. Transilvanische-Sibenbürgen), nume dat de cît-va timp munților nord-esticĭ aĭ Transilvanieĭ, coprinzînd maĭ ales munții Bistrițeĭ, pe aĭ Rodneĭ și pe aĭ Lapușuluĭ.

Carpănul, *deal,* între satul Frumușelele și Dealul-Mare, com. Păușești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Carpănul, *deal,* lîngă satul Negrești, com. Dobreni, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu; situat în prelungirea dealuluĭ Oțelul, pănă spre sudul mănăstireĭ Horaița.

Carpănul, *pîrîiaș,* ce izvorește din ramurile munților Stridinele, comuna Tazlăul, pl. Bistrița; se

Hosted by Google

varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Tazlăul.

Carpănul, *pîrîiaş,* în com Vînători-Neamţu, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu; izvoreşte din ramurile munţilor numiţĭ Fundul-Romîneseĭ şi se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Ozana, puţin maĭ în sus de gura pîrîuluĭ Secul.

Carpănul, *pîrîiaş,* în c. Tazlăul, pl. Bistriţa, jud. Neamţu; izvoreşte din ramurile dealurilor Lingurari; curge în direcţiune S.-V. printre satele Frumoasa şi Balcani, străbătînd aproape de vărsarea sa, pe partea stîngă a Tazlăuluĭ, şoseaua judeţeană Dobreni-Moineşti, între kil. 46—47.

Carpănoaia, *baltă,* pe teritoriul comuneĭ Năneşti, jud. Putna, în întindere de 10 hect.

Carpeluĭ (Izvorul-), *izvor,* jud. Buzăŭ; ese din poalele munteluĭ Stevia şi se scurge în pîr. Siriul, în apropiere de hotarul despre jud. Prahova.

Carpeluĭ (Măgura-), *colină,* în com. Chiojdul, jud. Buzăŭ, situată între izvorul Roşia, pîr. Bîsca-cu-Cale şi apa Siriaşuluĭ, pe hotarul Prahoveĭ. Poziţie frumoasă.

Carpeni, *vale,* la Nordul comuneĭ Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Numită ast-fel de la pădurea eĭ de carpenĭ.

Carpenişul, *sat,* jud. Argeş, pl. Loviştea; face parte din com. rur. Şuici. Are o biserică vechiă, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Carpenul, *com. rur.,* plasa Dumbrava-d.-s., jud. Dolj, la 43 kil. de Craiova şi la 24 kil. de reşedinţa plăşeĭ, com. Şipotul. E situată pe dealul Gurgueşti şi valea Băltani.

Se învecineşte la N. cu com. Căciulatul şi anume cu cătunul Ştiubeiul, de care se desparte prin pădurea statuluĭ numită Ştiubeiul; tot la N. se mărgineşte cu com. Seaca, de care se desparte prin pădurea statuluĭ numită Seaca; la S. se mărgineşte cu com. Călugăreni, de care se desparte prin Drumuluĭ-Traian; la V. cu com. Cleanovul, de care se desparte prin pămînt arabil; la E. se mărgineşte tot cu com. Seaca.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealul Gurgueşti, care are înălţime cam de 100 m. şi este acoperit cu pădurĭ. La poalele acestuĭ deal se află valea Băltani.

Comuna se află foarte aproape de apa Desnăţuiuluĭ, care primeşte maĭ multĭ afluenţĭ de pe teritoriul acesteĭ comune; între aceştia se numără pîrîul Carpenul, ce izvoreşte din dealul Gurgueşti, curge prin valea Băltani şi se varsă în stînga Desnăţuiuluĭ; pîrîul Boaca ce-şĭ are izvorul tot în dealul Gurgueşti; pîrîul Porcăreţul ce curge prin cătunul Geblești.

In valea Băltani se află o baltă de 70—80 m. p., numită Băltani şi în care se găseşte mult peşte.

Cătunele ce compun comuna sunt în număr de treĭ: Carpenul, care este cătunul de reşedinţă, Geblești şi Boaca.

Comuna este străbătută la S., pe limita către Călugăreni, de Brazda-luĭ-Traian.

In comună sunt treĭ bisericĭ fondate de locuitorĭ cu ajutorul proprietarilor. Două se află în satul Carpenul, din care una începută la anul 1874 şi terminată în anul 1878. Ambele bisericĭ din Carpenul sunt de bîrne. A treia biserică se află în cătunul Geblești; are hramul Sf. Nicolae; e făcută de zid. Fiecare biserică este deservită de cîte 1 preot şi 1 cîntăreţ.

In com. Carpenul sunt două şcolĭ mixte, una în cătunul Carpenul şi alta în Geblești. Cea din Carpenul funcţionează din anul 1871, cea din Geblești din 1880. Şcoala din cät. Carpenul este întreţinută de stat. Localul săŭ e de bîrne şi construit de comună. Are o învăţătoare. Şcoala din Geblești este întreţinută de comună. Localul săŭ e de bîrne şi în bună stare. Cursurile se predaŭ de o învăţătoare.

Populaţia comuneĭ este de 1079 suflete, din carĭ 531 bărbaţĭ şi 548 femeĭ, locuind în 460 case, maĭ toate de bîrne. Populaţia creşte anual cu 30%.

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de 2000 hect., din carĭ 1500 hect. pămînt arabil, 100 hect. fîneaţă şi 159 hect. pădure. Moşiile Carpenul, Boaca şi Geblești daŭ un venit de 20 leĭ de hect. Aparţin proprietarilor şi moşnenilor. Pădurĭ sunt: Boaca, de 50 hect.; Geblești şi Carpenul, carĭ aparţin proprietarilor; sunt compuse din cer şi gîrniţă. Viile de pe moşia Carpenul daŭ vin negru bun.

In Geblești sunt 4 meseriaşĭ: 1 cizmar, 1 tîmplar, 1 fierar şi 1 ţiglar. O moară cu aburĭ se află în Geblești.

In comună sunt 5 comercianţĭ: 4 în Carpenul şi 1 în Geblești.

Productele se desfac la schela Cetatea. Transportul se face cu carele pe căile comunale.

Comuna este unită prin o cale lungă de 3 kil. cu Seaca la N.; prin una de 4 kil. cu Gubancea şi alta duce la Verbiţa. O potecă merge de la N.

Hosted by Google

la S. şi se numeşte Poteca-Niculuĭ.

Contribuabilĭ sunt 650.

Venitul budgetar, pe 1893—1894, a fost de leĭ 2795.89 şi cheltuelile de leĭ 2248.86.

Vite cornute sunt 210, oĭ 140 şi caĭ 29.

Carpenul, *sat,* pl. Dumbrava-d.-s., com. Carpenul, jud. Dolj, reşedinţa Primărieĭ. Are 714 sufl., 359 bărbaţĭ şi 355 femeĭ.

Locuesc în 300 case, construite din bîrne şi avînd fiecare grădina eĭ. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1871 şi este întreţinută de stat. Are o învăţătoare. Localul şcoaleĭ este construit din bîrne. In anul şcolar 1892—93 şcoala a fost frecuentată de 54 copiĭ din numărul de 90 în vîrstă de şcoală.

Ştiŭ carte 79 locuitorĭ. In sat sunt 2 bisericĭ, fondate de locuitorĭ cu ajutorul proprietarilor. Una din ele s'a început la 1877 şi s'a terminat la 1878. Amîndouă aŭ ca patron Sf. Ioan. Fie-care biserică este deservită de cîte 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Carpenul, *deal,* în partea de N. a comuneĭ Borăscu, jud. Gorj; vine din spre V. din jud. Mehedinţi şi merge spre E., terminîndu-se în şoseaua comunală care leagă comuna Ohaba cu Borăscu.

Formează împreună cu Frasînul-d.-s. valea Borăscu, pe care este situată comuna Borăscu.

Prin această vale curge în direcţiune spre E. pîr. numit Jilţul-Borăsculuĭ, care se varsă în pîrîul Jilţul-Mare.

Creasta acestuĭ deal este acoperită cu puţină pădure; pe coaste sunt viĭ şi livezĭ cu prunĭ.

Carpenul, *moşie,* plasa Dumbrava-d.-s., com. Carpenul, satul Carpenul, judeţul Dolj.

Carpenul, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, vîrf principal al culmeĭ Cîmpulungeanca, la hotarul judeţuluĭ spre judeţul Buzăŭ, com. Valea-Sălcieĭ. Este acoperit cu pădurĭ.

Carpenul, *pădure,* pl. Dumbrava-d.-s., com. Carpenul, satul Carpenul, jud. Dolj, în întindere de 59 hect. Esenţe: cer şi gîrniţă.

Carpenul, *pîrîŭ,* pl. Dumbrava-d.-s., com. Carpenul, jud. Dolj; ese din dealul Gurgueşti, curge prin valea Băltani şi se varsă pe malul stîng al rîuluĭ Desnăţuiul.

Carpenul, *vale,* jud. Prahova, pl. Teleajenul, formată din două izvoare: unul vine din valea Sf. Ilie şi altul din vîrful munteluĭ Nebunul; curge de la V. spre E. şi se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, în raionul comuneĭ Măneciul-Ungureni.

Carpenul, *vale,* com. Frăţila, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Carpenuluĭ (Poiana-), întins şi frumos *platoŭ,* în com. Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ, coprins între calea munteluĭ, pîr. Siriul şi izvorul Bîsculiţa. Este o ramificaţie din muntele Stevia.

Carpenuluĭ (Poiana-), *poiană,* în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, situată la E. de muntele Plaiul-Chiojduluĭ. Serveşte de izlaz vitelor locuitorilor.

Carpineĭ (Valea-), *vale,* în cuprinsul teritoriuluĭ com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Carpinul, *pădure,* pe şesul Siretuluĭ, pe teritoriul moşiilor Huţani şi Hancea, com. Brehueşti, pl. Siretul, jud. Botoşani, în întindere de 350 hect. Esenţe: stejar, carpen, teiŭ, salcie şi plop.

Carpinul, *pîrîŭ,* pe moşia Brehueşti, com. Brehueşti, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Carpinul, *poiană,* în pădurea Carpinul, com. Brehueşti, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Carpinul, *vale,* între Dealul-Lupărieĭ şi Dealul-Petroaeĭ, din com. Brehueşti, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Cartal-Seleuş, *sat,* judeţul Constanţa, pl. Hîrşova, căt. com. rur. Şiriul, situat maĭ mult în partea centrală a plăşeĭ şi cea nord-estică a comuneĭ, la 5 kil. spre răsărit de cătunul de reşedinţă, Şiriul. Este aşezat pe valea Cartal şi la izvorul pîrîuluĭ Cartal. Este închis la N.-V. de dealul Cartal şi dominat de vîrful Cartal, care are o înălţime de 148 m. Forma satuluĭ este lunguiaţă de la N. către S. Suprafaţa sa este de 4527 hect., dintre carĭ 172 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea, compusă numaĭ din Bulgarĭ şi Tătarĭ, este de 167 familiĭ, cu 884 suflete, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor. Pămîntul produce orz şi ovăz. Drumurĭ comunale pleacă foarte multe şi în toate direcţiunile, ducînd fiecare la cîte un sat maĭ apropiat ca: Şiriul, Muslu, Eni-Sarai, Dulgherul, Casimcea (Tulcea) şi altele.

Hosted by Google

Cartal-Tepe, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Cîșla. Este vîrful cel mai înalt al dealului Su-Bair, situat în partea estică a plășei și cea nordică a comunei. Are o înălțime de 157 m.; este punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satului Frecății și asupra drumului comunal Cîșla-Frecății. Este acoperit numai cu tufărișuri.

Cartalul, *lac* mic, în jud. Ialomița, plasa Borcea, com. Socariciul.

Cartiul, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Vulcan, spre N. de T.-Jiul, la 9 1/2 kil. de acest oraș și la E. de comuna Stănești. Se compune din cătunele: Cartiul, Porceni și Sîmbotinul. Prin el trece șoseaua comunală și în apropiere, ca la 6 kil. spre E., și în partea stîngă a Jiului, trece șoseaua județeană T.-Jiul - Bumbești. Prin el trec rîurile: Cartiul și Sîmbotinul care izvoresc din muntele Zănoaga și se varsă în apa Jiului, care trece în apropiere.

Este situată pe șes, pe malul drept al rîului Jiul. Are o supraf. de 1130 hect., din cari 469 hect. arabile, 653 hect. pădure și 28 hect. vie și livezi cu pruni.

Locuitorii aŭ 50 pluguri, 105 care cu boi și vaci, 8 căruțe cu cai, 60 stupi cu albine; sunt în com. 58 fîntîni, puțuri și cișmele.

Are o populație de 373 familii, cu 1570 suflete, din cari 316 contribuabili.

Venitul comunei este de lei 1609, bani 9 și cheltuelile de lei 1577, bani 11.

Numărul vitelor mari cornute este de 827; sunt 1299 oi, 495 capre, 50 cai și 1099 rîmători.

Are 6 biserici făcute de locuitori, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți.

Cartiul, *cătun,* jud. Gorj, ce aparține comunei cu același nume.

Are o suprafață de 378 hect., din cari 130 hect. arabile, 240 hect. pădure, 8 hect. vii, livezi cu pruni.

Locuitorii aŭ 18 pluguri, 35 care cu boi și vaci, 4 căruțe cu cai, 20 stupi cu albine. Sunt în căt. 9 fîntîni.

Are o populație de 98 familii, saŭ 368 suflete, din cari 88 contribuabili.

Numărul vitelor mari cornute este de 277; sunt 20 cai, 433 oi, 165 capre și 367 rîmători.

Are 4 biserici, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți. Prin acest cătun trece apa Sîmbotinul, ce izvorește din muntele Zănoaga și se varsă în Jiul la cătunul Sîmbotinul și apa Cartiorul, care vine din munții Scheleî și este formată din topirea zăpezei și din ploi.

Carul, *vale,* pe teritoriul satului Potîngeni, com. Movileni, plasa Copoul, jud. Iași.

Caruluĭ (Dealul-), *deal,* com. Rîjețul-Govora, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Caruluĭ (Valea-), *vale,* comuna Mihăești, plasa Rîurile, județul Muscel.

Caruzul, *iaz,* pe moșia Todireni, com. Todireni, pl. Jijia, județul Botoșani.

Carvanul saŭ **Garvanul,** *c. rur.,* pl. Silistra-Nouă, jud. Constanța. Este așezată în partea apusană a județului, spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtului, și în cea meridională a plășei, spre S.-E. de orășelul Ostrov, reședința plășei. Comunele învecinate cu ea sunt următoarele: Gîrlița, la 7 kil. spre N.-E.; Ese-Chioi, la 8 kil. spre V.; Calnia, la 10 kil. spre N.; Lipnița, la 6 kil. spre N.-E.; Ghiuvegea și Para-Chioi, la 9 kil. spre E.

Se mărginește la N. cu com. rur. Lipnița, de care se desparte prin dealurile Scorci și Sîrtî-Iol-Bair; la E. cu com. Para-Chioi; la S. cu Bulgaria, de care se desparte prin culmea Cainardgi; iar la V. cu com. Gîrlița, de care se desparte prin văile Begene-Ceair și Caraghios-Culac.

Relieful soluluĭ e în general accidentat și anume de culmea Carvanul. Principalele dealuri sunt: Oluc (105 m. înălțime) la N.-V.; Cuiugiuc-Iol-bair, cu vîrful Cuiugiuc (180 m.) la V.; Regene-Bair (164 m.), cu vîrful Cuiugiuc (170 m.); Carvan-Bair, cu vîrful Carvan (145 m.) la S.; Caraburun-Bair cu vîrful Iuc-Mezarlî (168 m.) prin interiorul comunei; Ciriagi-Iol-Bair la S.-E.; Sîrti-Iol-Bair (145 m.) la N.; Dermen-Sîrti (166 m.), cu vîrful Veli-Chioi (158 m.)

Aceste dealuri sunt acoperite cu păduri frumoase, cu pășuni și livezi întinse. Movile sunt numeroase, mai toate artificiale, servind ca puncte de observare și orientare în timpul deselor invaziuni și atacuri neașteptate din partea başbuzucilor turcești. Printre pădurile cele mai însemnate deosebim: Berbotași-Orman la S.; Echenli-Orman prin interior; Saidi-Orman la S.-E.; Chirișli-Orman, Iași-Orman, Cara-Ali-Consul, și Saia-Coru-Orman la E.

Văile principale sunt: Nurcus-Ceair, formată din văile Covac-Culu-Ceair și Tasli-Burun-Ceair, provenită din unirea văilor Cuiugiuc-Ceair și Demecican-

Hosted by Google

Culu-Ceair la S. și la S.-V.; valea Cuiu-Iuc-Uluĭ, ce vine din Bulgaria sub numele de Cara-Culac, traversează interiorul comuneĭ, trece prin satul Carvanul-Mare, unde primește pe stînga valea Culac-Bunar-Ceair, ia apoĭ numele de Carvan-Culac, trece prin satul Carvanul-Mic, unde primește valea Carvan-Ceair, se îndreaptă spre N., primind pe dreapta valea Cîrîlmîsî-Ceair unită cu Echenli-Ceair, apoĭ se îndreaptă spre N.-V., primind pe stînga văile Ciugiuc-Ceair și Caraghios-Culac și se deschide în lacul Gîrlița în partea estică a luĭ; valea Ciali-Ceair ce vine din Bulgaria sub numele de Veli-Chioi-Ceair, trece prin satul Veli-Chioi și se deschide la balta Ciamurlia la N.-E.; valea Satis-Chioi la hotarul din spre E. Maĭ toate aceste văĭ aŭ malurile înalte și acoperite cu pădurĭ.

Cătunele carĭ compun comuna sunt patru și anume: Carvanul-Mare, reședința în partea meridională a comuneĭ, pe valea Carvan, între dealurile Ciriagi-Iol-Bair la E. și Carvan-Bair la V. și S.; Carvanul-Mic, sat, în partea meridională a comuneĭ la 1 1/2 kil. spre V. de reședință, pe valea Carvan-Ceair între dealurile Caraburun-Bair la V. și Carvan-Bair la S.-E.; Cuiugiuc, în partea vestică a comuneĭ, la 5 kil. spre N.-V. de reședință. pe valea Cuiugiuc-Ceair, între dealurile Oluc și Cuiugiuc-Iolu-Bair la V.; Caraburun-Bair la E.; Veli-Chioi, în partea răsăriteană a comuneĭ, la 3 kil. spre N.-E. de reședință, pe valea Veli-Chioi-Ceair, între dealurile Cermen-Sîrt la N., Chirișli-Bair la Vest și Veli-Chioi-Bair la Est. Aspectul lor este plăcut, maĭ cu seamă din cauza frumoaselor lor poziținĭ, fiind așezate pe văĭ cu malurĭ păduroase.

Populațiunea totală în 1896 era de 176 familiĭ, cu 740 sufl., împărțită ast-fel:

După sex: 362 bărbațĭ, 327 femeĭ; după starea civilă: 418 necăsătorițĭ, 248 căsătorițĭ, 23 văduvĭ; după instrucție: 12 știŭ carte, 708 nu știŭ; după cetățenie: 728 cetățenĭ romînĭ, 12 supușĭ străinĭ; după religie: 562 ortodoxĭ, 178 mahomedanĭ; după ocupație: 400 agricultorĭ și meseriașĭ, 2 cîrciumarĭ. Sunt 215 contribuabilĭ.

Suprafața comuneĭ este de 5184 hect. saŭ 51 kil.

Budgetul comuneĭ la venitурĭ e de 3841 leĭ și la cheltuelĭ de 2991 leĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Ostrov-Cuzgun, ce trece pe la nordul comuneĭ; apoĭ drumurĭ comunale ce duc la satele apropiate, ca: Gîrlița, Lipnița, Para-Chioi, Coșlugea, etc.

Are 2 geamiĭ, cu 2 hogĭ. Locuitoriĭ creștinĭ, carĭ sunt foarte numeroșĭ, se duc la biserică prin satele vecine.

In comună este o școală rurală mixtă, cu 1 învățător, frecuentată de 48 elevĭ; școala are 10 hect. pămînt de la stat.

Carvanul-Mic, *sat,* județul Constanța, plasa Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Carvanul. E situat în partea meridională a plășeĭ și cea sud-vestică a comuneĭ, la 1 kil. spre V. de căt. de reședință Carvanul-Mare. Este așezat în valea Cara-Burun-Ceair și este închis la N. de către dealul Iailea-Bair. In cele-l-alte părțĭ este înconjurat de pădurĭ, și este dominat de vîrful Iuc-Mezarlî, care este la nord-vestul și la marginea satuluĭ și care are o înălțime de 168 m.

Satul e maĭ tot acoperit cu pădurĭ saŭ tufișurĭ.

Drumurĭ comunale pleacă pe la satele maĭ învecinate: la Cuiugiuc, la Lipnița, la Veli-Chioi prin Carvanul-Mare și la Chiuciuc-Cainargi (Bulgaria).

Casa, *pîrîŭ,* în com. Mădeiul, județul Suceava. Izvorește din Dosul-Arșițeĭ și, după un curs de 5 kil., se varsă în Bistrița.

Casa-Albă, *ruină de biserică,* pl. Jiul-d.-j., com. Căciulești, jud. Dolj, împrejurul căreia sunt 2 șanțurĭ, cărora li se zice Cetate și 2 movile marĭ, în mijlocul cărora sunt gropĭ adîncĭ.

Casa-Impărătească, *sat,* cu 14 familiĭ, jud. Argeș, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Cremenari-Flămînda.

Casa-Mănăstireĭ-Nucetul, *loc izolat,* jud. Muscel, plasa Podgoria; ține de comuna Goleștĭ-Badeĭ.

Casa-Vechiă, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, compusă din 2 cătune: Casa-Vechiă și Cioboți. Este situată pe valea rîuluĭ Trepteanca, la 50 kil. departe de capitala județuluĭ și la 11 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 214 capĭ de familie cu 1085 suflete. Sunt 192 contribuabilĭ.

In comună e o biserică, deservită de 2 preoțĭ, cu hramul Sf. Nicolae; s'a reparat la 1869.

Locuitoriĭ se ocupă numaĭ cu agricultura. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la R.-Vîlcea și Drăgășani.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe fosta moșie a Maioruluĭ Mișu, dîndu-li-se 600 hect. Eĭ aŭ 9 caĭ și epe, 300 boĭ, 409 vacĭ, 35 capre, 580 oĭ și 410 porcĭ.

Hosted by Google

In comună sunt 2 morĭ cu aburĭ şi 2 pe rîul Oltul.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ. Livezile daŭ peste 20 care de fîn.

Veniturile comuneĭ se urcă la leĭ 1360.20 şi cheltuelile la 1323 leĭ. Casa-Vechiă este în legătură cu comunele: Gezmăna şi Dejeşti, prin şoseaua judeţeană.

E brăzdată de dealurile: Bîrsoi, Olănelul, Clocoticiul, Rusca-de-la-Niţu, Rusca-de-la-Albuleşti, şi este udată de gîrla Trepteanca.

Casa-Vechiă, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Aci e reşedinţa primărieĭ.

Casaiul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia; se desface din dealul Măgura-Căpăţînĭĭ şi brăzdează partea de V. a comuneĭ. Este acoperit cu păduriĭ.

Casap-Chioi, *com. rur.,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, situată în partea de S. a judeţuluĭ, la 65 kil. spre S.-V. de oraşul Tulcea, capitala judeţuluĭ şi în partea de E. a plăşeĭ, la 19 kil. spre N.-E. de com. Cogelac, reşedinţa plăşeĭ.

Numele săŭ este turcesc şi vine de la cuvintele casap = măcelar şi chioi = sat, satul măcelarilor, pentru că aci se tăiaŭ vitele pentru Babadag.

Hotarul amănunţit al comuneĭ este următorul: plecînd de la gura Portiţeĭ, se îndreaptă spre V., prin lacul Razelm, prin lacul Golovita, trece prin gura Zmeica, intră în lacul cu acelaşĭ nume, prin stuf, apoĭ pe pămînt uscat, şi, de la poalele dealuluĭ Cara-Burun, se îndreaptă spre S.-V., taie dealul Maadem-Bair şi dealul Movila-Mare, de la poalele căruia o ia în spre S., taie dealul Haidîn, şi merge pănă în apropiere de satul Tari-Verde; de aci se dirige spre N.-E., pe lîngă drumul comunal Tari-Verde-Casap-Chioi, trece printre dealurile Haidîn şi Cara-Nasuf, de unde, pe muchia celuĭ din urmă, se îndreaptă spre S.-E., pănă în vîrful Coba-Iuc; de aci apucă spre E., taie transversal lacul Zmeica şi ajunge pănă la gura Peritească, pe unde lacul Sinoe comunică cu Marea; de aci, hotarul merge pe malul Mării pănă la Portiţa, de unde am plecat. Forma sa e a unuĭ dreptunghiŭ neregulat, cu o lungime de 55 kil. şi o întindere de 4000 hect. (40 kil. p.)

Comuna se învecineşte la N. cu com. Jurilofca, Canlibugeac şi Ciamurli-d.-j.; la V. cu comunele Poturul şi Beidant; la S. cu comunele Cogelac şi Cara-Nasuf; la E. cu Marea-Neagră.

Relieful soluluĭ depinde de 2 regiunĭ: a dealurilor şi a şesuluĭ cu bălţile. Dealurile mai însemnate sunt: dealul Cara-Burun, 48 m., cu vîrful principal Movila-luĭ-Ţincu (74 m.), acoperit cu păşunĭ; dealul Maadem-Bair (92 m.) şi dealul Movila-Mare (91 m.), ambele acoperite cu semănăturĭ şi cîte-şĭ trele la N.; Dealul-Mormintelor (124 m.) şi Haidîn, cu vîrful Casap-Chioi (152 m.), acoperite cu livezĭ şi păşunĭ, la S.; dealul Cara-Nasuf cu vîrful Caba-Iuc (56 m.); dealurile Caba-Iuc, Amze-Saisi (Tîrla-luĭ-Amza, 30 m.) la S.-E.; dealul Acic-Suat (Suhatul deschis, 65 m.) şi dealul Cale (saŭ Cetate, 31 m.) acoperite cu verdeaţă, la E. In balta Sinoe se află insula Curt-Bei (Insula-Lupilor) lungă şi îngustă, de aproape 400 hect. întindere, acoperită cu iarbă şi vizuinĭ de lupĭ, de unde şi numele eĭ. Maĭ e o altă insulă, tot Curt-Bei, la Nord-Vest de cea precedentă, acoperită cu stuf. Teritoriul comuneĭ e acoperit cu o mulţime de movile, între carĭ maĭ însemnate sunt: Haidîn, Caba-Iuc, Cestimoghili, Amza, Beş-Tepe, etc. Toate sunt artificiale, făcute în timpul războaelor. Acum sunt acoperite cu verdeaţă.

Ape curgătoare avem: pîrîul Casap-Chioi, care, sub numele de Sari-Iurt izvoreşte din dealul Haidîn, trece prin satele Sari-Iurt şi Casap-Chioi, şi apoĭ se varsă în balta Sinoe; Valea-Cişmeliĭ, afluentul precedentuluĭ. Bălţile sunt marĭ şi însemnate. Din cele marĭ însemnăm: Razelmul la N.-E.; Zmeica la E.; Sinoe şi Sinoaia la S.-E. Ele produc mult şi bun peşte: kefal, combulĭ, etc.

Cătunele carĭ o formează sunt: Casap-Chioi, reşedinţă, la E., pe rîul Casap-Chioi; Sari-Iurt, la 6 kil. spre V. de reşedinţă, tot pe rîul Casap-Chioi, şi la poalele estice ale dealuluĭ Haidîn.

Intinderea comuneĭ este de 8700 hect., din carĭ 380 hect. vetrele celor 2 sate, 220 hect. pentru plantaţiĭ, 50 hect. viĭ, 40 hect. bisericile şi şcoalele, 3500 hect. de cultură, 4000 hect. date cu rescumpărare, 300 hect. improductiv, al statuluĭ.

Populaţiunea este amestecată. E compusă din Romînĭ, Grecĭ, Arnăuţĭ, Tătarĭ, Ţiganĭ, dar maĭ ales Bulgarĭ. Sunt 265 familiĭ, cu 1177 sufl., din carĭ 610 bărbaţĭ, 567 femeĭ; însuraţĭ 428, neînsuraţĭ 685, văduvĭ 50. După naţionalitate avem: 60 Romînĭ, 7 Grecĭ, 5 Arnăuţĭ, 10 Turcĭ, 8 Tătarĭ, 30 Ţiganĭ turceştĭ, iar restul de 1057 Bulgarĭ.

In comună sunt 2 şcolĭ, cîte una în fie-care cătun, cu 20

Hosted by Google

hect. pămînt, 2 învățătorĭ, 112 elevĭ înscrișĭ.

Biserică sunt 2, una în reședință, cu hramul Sf. Voevozĭ, alta în cătun, cu hramul Sf. Dumitru; aŭ 20 hect.; sunt deservite de 2 preoțĭ și 3 cîntăreți.

Pămîntul e bun pentru agricultură.

In comună sunt 610 agricultorĭ, cu 500 pluguri; 10 meseriașĭ. Comerciul constă în export și import de vite și cereale. Sunt 5 comercianțĭ.

Drumurĭ sunt de la comună la comunele și satele învecinate.

Budgetul comuneĭ este de 7000 leĭ venit și 6500 leĭ la cheltuelĭ. Sunt 286 contrib.

Se zice că acum 200 anĭ eraŭ prin aceste locurĭ tîrle de oĭ. Aci se tăiaŭ vite pentru Babadag, și se transportaŭ la Constantinopole.

Casap-Chioi, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, cătunul de reședință al comuneĭ Casap-Chioi, așezat pe pîrîul Casap-Chioi, nu departe de balta Sinoe. Are o întindere de 8700 hect. și o populație de 265 familiĭ, cu 1177 suflete, din carĭ 1070 Bulgarĭ, restul Romînĭ, Turcĭ, Țigani și Grecĭ. Are o biserică și o școală.

Casap-Chioi, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, pl. Istruluĭ, com. Casap-Chioi, căt. Sari-Iurt. Este un pisc al dealuluĭ Haidîn. Are 155 m. înălțime. E punct trigonometric de observație de rangul I-iŭ, dominînd asupra satuluĭ Sari-Iurt și asupra șoseleĭ naționale Tulcea-Babadag-Constanța. Este acoperit cu verdeață.

Casap-Chioi, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, com. Casap-Chioi; izvorește din dealul Haidîn; se îndreaptă spre E.; trece prin satul Sari-Iurt, apoĭ prin com. Casap-Chioi; se varsă în balta Sinoe, după 12 kil. de curs, brăzdînd partea estică a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ. Malurile sale sunt înalte și rîpoase.

Casapul, *tîrlă,* jud. Brăila, formată din 2 case, la S. comuneĭ Cotul-Lung, spre E. de satul Roman.

Casași, *parte din satul* Ruginoasa, jud. Suceava, locuită de Țigani.

Casavet-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Caraman-Chioi. Este o prelungire nord-vestică a dealuluĭ Cazîl-Suhat. Se întinde spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea estică a plășeĭ și pe cea nordică a comuneĭ și prelungindu-se de-alungul maluluĭ apusan al laculuĭ Razelm. Se ridică pănă la o înălțime de 48 m. Este punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra drumuluĭ comunal Enisala-Caraman-Chioi. Stă în legătură la N. cu dealul Taș-Burun. Este acoperit numaĭ cu fînețe și pășunĭ.

Casca, *măgură,* jud. Dolj, plasa Cîmpul, în partea de N. a com. Desa.

Casca, *pîrîŭ* mic, jud. Neamțu, ce naște din coastele munteluĭ Ceahlăul, în drumul ce duce de la schitul Durăŭ spre creștetul munteluĭ.

Cascada, *cădere de apă,* județul Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, formată de Slănic, din cauza unor stîncĭ, aproape de graniță. Ea este locul predilect de preumblare al vizitatorilor Slăniculuĭ. Două drumurĭ duc la cascadă, unul lat șoseluit, iar altul strîmt, care șerpuește printre braziĭ după malurile Slăniculuĭ. Pe aci se aude necontenit murmurul pîrîuluĭ. Acest murmur devine un sgomot asurzitor la punctul cădereĭ apelor.

Cascaria, *pîrîŭ,* jud. Putna, afluent al Cozieĭ, în care se varsă la Chinul.

Cascoe, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, în raionul com. Rucărul, plaiul Dîmbovița, județul Muscel.

Cascul, *munte,* jud. Muscel, la S. de Picineagul. De aci rîul Dîmbovița, care udă poalele sale, își ia direcția spre S., după ce trece printre picioarele vîrfuluĭ Tămașul și se îndreaptă către Tămășelul, Piscul-Turcilor și Drăgănelul.

Caseĭ (Dealul-de-la-Valea-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Mănești, căt. Reghinești. Este acoperită de pădurea Mavra.

Caseĭ (Piscul-), *pisc,* com. Rîjețul-Govora, pl. Vedea-d.-s., județul Olt.

Caseĭ (Pîrîul-), mic *afluent* al Bistrițeĭ, jud. Suceava. Udă partea de sus a satuluĭ Lungeni.

Caseĭ (Pîrîul-), mic *afluent* al Bistrițeĭ. Udă satul Crucea.

Caseĭ (Valea-), *șes,* în jud. Buzăŭ, com. Mănești, căt. Ciomegile, izlaz al moșnenilor.

Casele, *vălcea,* care se formează la V., pe teritoriul com. Crîmpoaia, pl. Șerbănești, jud. Olt, și se varsă în Dorofeiŭ.

Hosted by Google

Casele, *vălcea,* care se formează la E., pe teritoriul com. Perieți, pl. Siul-d.-s., jud. Olt; curge către S., trece pe teritoriul comuneĭ Mierlești și se varsă în Iminog.

Caselor (Dealul-), *deal,* străbate centrul com. Roșiile, plasa Cerna-d.-j, jud. Vîlcea, avînd direcția de la N. spre S.

Caselor (Valea-), *vale,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe teritoriul com. Păncești.

Caselor (Valea-), *pîrîiaș,* format pe teritoriul comuneĭ Păunești, jud. Putna; are izvoare adîncĭ pănă la 6 m.; se varsă în Carecua împreună cu pîrîiașul Valea-cu-Apă.

Caselor (Valea-), *vale,* comuna Rădești, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt, numită ast-fel pentru că în timpurile de demult, cînd locuitoriĭ fugeaŭ de frica Turcilor, se ascundeaŭ în această vale și-și făceaŭ bordee.

Casimcea, *com. rur.,* jud. Tulcea, așezată în partea vestică a plășeĭ Istruluĭ și în cea sud-vestică a județuluĭ, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Casimcea.

Se mărginește la Nord cu com. Slava-Rusească; la Vest cu comunele Calfa și Dulgherul, din județul Constanța; la Sud cu com. Tocsof; la Est cu com. Beidant și Ciamurli-d.-s.

Relieful soluluĭ este de regiunea dealurilor. Cele maĭ însemnate sunt: Periclic, Bataclia-Bașa la Nord; Turbencea, 287 m., Dulgherul, 252 m., la Vest, toate acoperite cu livezĭ și semănăturĭ; Ciuciuc-Chioi-Bair, 170 m., Sulugea, 214 m., Sacsan-Cairac, 215 m., Sascan-Cula, 230 m., acoperite cu semănăturĭ; Ali-Facî, 281 m., Ciarîc-Cairac, 287 m., acoperite cu pădurĭ, toate la E. Movile sunt numeroase: Roșculețul, 250 m., Turbencea, 252 m., Bostangi-Tepe, 189., Chiuciuc-Chioi, 131 m., la Vest, Taș-Tepe-Iuc, 181 m. Sunt toate naturale.

Comuna este udată de rîul Casimcea saŭ Tașăul de la N. la S. Tașăul trece prin toate cătunele comuneĭ. Izvorește sub numele de Tașlî-Dere, apoĭ maĭ ia și numele de Suflam. Are afluenți pe dreapta văile: Saslî-Cula, Curu-Dere, Caciamac; iar pe stînga văile: Dichilitaș-Alciac, Sulugea și pîrîul Rîmnic-Dere.

Cătunele carî formează com. sunt: Casimcea, reședință, la mijloc, pe pîrîul Casimcea; Ali-Facî, la 5 kil., pe pîrîul Casimcea; Ciauș-Chioi, pe pîrîul Saslî-Cula, la 5 kil. spre Nord-Vest; Hagi-Omer, la 13 kil. spre N., pe pîrîul Hagi-Omer-Dere; Caciamac, la 6 kil.; Chiuciuc-Chioi, la 11 kil. spre Sud, ambele pe pîrîul Casimcea.

Intinderea sa este de 23.000 hect., din carĭ 285 hect. vatra satuluĭ, 18.600 hect. ale locuitorilor, 4115 ale Statuluĭ.

Populațiunea este amestecată. Elementul predominant este cel romînesc, în urmă vine cel bulgăresc, apoĭ cel tătăresc. Sunt 400 familiĭ, cu 2888 suflete, din carĭ 498 bărbațĭ, 476 femeĭ, 1714 copiĭ. După naționalitățĭ distingem: 1288 Romînĭ, 561 Bulgarĭ, 80 Turcĭ, 422 Tătarĭ, 2 Ruși lipovenĭ, 5 Grecĭ, 14 Germanĭ, 18 Armenĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună pentru agricultură.

In com. sunt 452 plugarĭ, avînd 385 pluguri. Vitele sunt în număr de 12100 capete. Romîniĭ de aci sunt veniți din Transilvania și stabiliți încă din secolul trecut. Grădinăritul e ocupația Bulgarilor. Armeniĭ, Evreiĭ și Greciĭ se ocupă cu comerțul. Sunt în Casimcea 5 morĭ de apă și 32 de vînt.

Veniturile comuneĭ sunt de 14700 leĭ, iar cheltuielile se ridică la 12500 leĭ. Sunt 392 contribuabilĭ.

Drumurĭ comunale sunt cele carĭ unesc între ele cele 5 cătune, precum cele carĭ duc la comunele învecinate ca: Beidant, Tocsof, Slava-Rusească, Rarichiol, Cartal, Dulgherul.

Bisericĭ ortodoxe sunt 2: una in căt. Casimcea, cu hramul Sf. Dumitru; a doua în Caciamac, cu hramul Sf. Niculae. Ambele sunt zidite de locuitorĭ; aŭ cîte 10 hect. pămînt și sunt deservite de cîte 1 preot și un cîntăreț. Este o geamie în Casimcea, cu un hoge; are 10 hect. de la stat.

Școlĭ sunt treĭ: una în Casimcea, fondată de locuitorĭ; a doua în Caciamac, și a treia în Chiuciuc-Chioi, fondate de stat. Cursurile se predaŭ de 3 învățătorĭ. Sunt frecuentate de 175 elevĭ. Aŭ 30 hect. de la stat.

Casimcea, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, căt. de reședință al comuneĭ Casimcea, situat în partea vestică a plășeĭ, și cea de mijloc a comuneĭ, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Casimcea, de la care și-a luat numele. Satul are o întindere de 115 hect. Populația este de 280 familiĭ, cu 1105 suflete. Pămîntul este prielnic culturеĭ; de aceea ocupația principală a locuitorilor este agricultura. Printr'însul trece drumul Tocsof-Topolog.

Casimcea, *ruinele unuĭ sat,* în jud. Constanța, plasa Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Chiragi, pe pîrîul Casimcea. Satul odinioară a fost destul de bogat;

Hosted by Google

a fost însă distrus în timpul războiului de către Başbuzucĭ şi Tătarĭ. Din cauza poziţiunei luĭ care e plăcută şi adăpostită, a început a fi iarăşĭ populat şi numără actualmente 10 familiĭ, cu 32 suflete.

Casimcea, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea şi jud. Constanţa. Este printre cele maĭ marĭ ale Dobrogeĭ. Intrece chiar în lungime pe Taiţa. Maĭ poartă şi numele Taşlî-Dere. Izvoreşte din ultimele ramificaţiunĭ orientale ale dealuluĭ Perielic, de pe teritoriul cătunuluĭ Hagi-Omer. Se întinde maĭ întîiŭ spre S., apoĭ spre S.-V. până la satul Ali-Facî (al comuneĭ Casimcea); de aci apucă spre S., trece prin satul Casimcea, de unde începe a purta numele de pîrîul Casimcea, se îndreaptă tot maĭ spre S., trecînd prin satele Caciamac şi Chiuciuc-Chioi (al comuneĭ Casimcea), curgîn l dealungul dealuluĭ Arman-Tepe şi la locul numit Moara - Cocoaneĭ, unde se află şi podul luĭ Cogea-Ahmet. De aci trece din judeţul Tulcea în jud. Constanţa; se îndreaptă spre Sud-Est, intră iar în jud. Tulcea; urmează hotarul dintre cele două judeţe pînă la confluenţa sa cu pîrîul Cuiu-Culac; udă cât. Chirişlîc (al comuneĭ Tocsof); ocoleşte dealurile Cara-Tepe-Bair, Chirîc-Bair, Seremet-Bair, trece prin satele Seremet, Palazul-Mic, printre dealurile Ali-Culac-Bair şi Beriş-Tepe, prin satul Taşăul, de unde maĭ poartă şi numele de Taşăul-Dere saŭ Taşlî-Dere şi păstrînd în continuŭ direcţia generală spre S.-E., merge de se aruncă în lacul Taşăul, lîngă satul Taşăul.

Cursul săŭ are o lungime de 80 kil., udînd pl. Istruluĭ, din jud. Tulcea, şi plasa Constanţa, din jud. Constanţa. De la izvor până la satul Ali-Facî, curge prin pădurĭ, avînd o iuţeală de 2 m. pe secundă. Malurile sale, şi maĭ ales cel drept este înalte şi stîncoase, până la satul Chiuciuc-Chioi; de aci până la vărsare sunt joase.

Basinul săŭ considerabil, este al doilea ca întindere din toată Dobrogea, avînd o suprafaţă de 600 kilometri pătraţi (600000 hect.), cuprinzînd partea vestică a pl. Istruluĭ, cu comunele Casimcea şi Tocsof, partea estică a plăşeĭ Rasova şi pe cea nordică a plăşeĭ Constanţa (ambele din jud. Constanţa. El este cuprins la V. între dealurile Caracoi-Bair, Beriş-Tepesi, Bilarlar-Bair, Coş-Tepe-Bair, Hagi - Bairam-Tepe, Inşiratele, Cartal, Dulgherul, Turbencea-Bair şi Tăuşan-Orman, iar la Est între dealurile Ali-Facî, Sasancula, Caragea-Punar, Sarăm-Mezelic, Sarăm-Iuc, Snaŭ-Bair şi Cascalac-Bair. Afluenţiĭ săĭ ceĭ maĭ însemnaţĭ sunt: văile Curu - Dere, Caciamac, Cartal unit cu Taşlîc-Dere, Mandalîc-Dere, Sasac - Coraĭ Valea - cu-Pietrile (Taşlîc - Culac), Ceatal - Orman şi Ester; iar pe stînga văile: Sulugea, Dere - Tichili-Taş-Alceac, Rîmnic-Dere unit cu Curu - Dere Sarighiol-Dere, Cuiuc-Culac, unit cu Taşlî-Dere-Culac.

Casimcea, *vale,* jud. Constanţa, în pl. Mangalia, pe teritoriul comunelor Cheragi şi Hazaplar. Se desface din poalele sudice ale dealuluĭ Hazaplar. Se îndreaptă spre S., în direcţie de la N.-V. spre S.-E. Brăzdează partea de S. a plăşeĭ, cea de N. a comuneĭ Cheragi şi cea de S. a comuneĭ Hazaplar. Merge prin dealurile Casimcea la E., Hazaplar la N. Cara-Iuiuc şi Tirpan-Dere la V. Se desface în valea Cheragi, în dreptul comuneĭ Cheragi. Malurile sale din spre dealul Casimcea sunt rîpoase şi înalte; în cele-l'alte părţĭ malurile sunt maĭ joase. Are o lungime de 6½ kil.

Casîcci, *sat,* jud. Constanţa, în pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Enghez, situat în partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ, la 2 kil. spre N.-V. de cătunul de reşedinţă, Enghez-Buiuc, pe valea Chiuciuc-Enghez, fiind închis la N. de ultimele ramificaţiunĭ meridionale ale dealuluĭ Chedreanu, şi la S. fiind dominat de vîrful Ciatal-Iuc (134 metri). Suprafaţa sa este de 949 hect., dintre carĭ 70 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ, cu 36 case. Populaţiunea sa este de 45 familiĭ, cu 284 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu agricultura. Drumurĭ comunale sunt îndreptate spre următoarele sate: Ghiuvenli, Chiuciuc-Enghez, Osmancea, Ciobanisa-Agemler şi Sofular.

Casota (Oţa), *cătun,* al comuneĭ Glodeanul-Cîrlig, jud. Buzăŭ, cu 500 loc. şi 120 case. Are o bună şcoală, îngrijită de proprietarul de aci, pe lîngă care s'a instalat şi un mic atelier de ştreanguri; o frumoasă biserică, zidită în 1853 şi restaurată în 1884; frumosul castel Casota; o grădină orticolă; o moară de aburĭ, etc.

Casota, *moşie,* în judeţul Buzăŭ, com. Glodeanul-Cîrlig, cât. Casota. Are 2100 hect., maĭ toate arabile, în mijlocul cărora s'a plantat o pădure de salcîmĭ. Aci se practică agricultura sistematică şi cea maĭ îngrijită din judeţ. Instalaţia agricolă, precum: grajdurĭ, magaziĭ, maşinĭ, plugurĭ, etc. sunt modele.

Hosted by Google

Castelul-Peleş. Vezĭ Peleş (Castelul-).

Castra-Nova, *staţiune pe calea romană* ce mergea prin Oltenia, de la Drubetis (T.-Severin), prin Amutria, Pelendova, Romula, Ponte-Aluti, la Apulum (Alba-Julia), jud. Romanaţi. In tabla luĭ Peutinger este indicată aşa: «Castris novis XIX millia pasusum». Credem, împreună cu Goos, că se poate localiza la Cacaleţi, bazaţĭ pe faptul că aci se împlineşte distanţa dată de tablă, începînd de la Pelendova. Dealtmintrelea se observă aci ruinele unuĭ sat vechiŭ neexplorat încă, care ne afirmă existenţa aci a unuĭ aşezămînt roman, căcĭ peste tot acest loc se găsesc cioburĭ şi oale vechĭ foarte groase la făptură. La S. de com. Cacaleţi se află o movilă mare de pămînt, numită a Turculuĭ, înaltă de 5 stînjenĭ, ocolul eĭ la poale fiind de 27 stînjenĭ; iar în partea de N. sunt vre-o 10 movile, şi anume: Măgura-Mică (două), a-Corniĭ, a-Bardieĭ, a-Purceliĭ, etc., şi tot în astă parte de loc se maĭ află olane pe care curge apa, făcute de lut. Cînd ploua se găsesc de aceste olane şi oase.

De aci, Goos şi Kiepert — citind greşit o cifră din tabla amintită — ducea calea romană la Celeiŭ, pentru a o urca la Reşca, cînd ea, de la Castra-Nova, mergea direct la Reşca. Pe alocurea s'a descoperit chiar urme ce indică acest traseŭ.

Castraveţi-Romîneşti, *căţine,* jud. Brăila, la S. de Castraveţi-Turceşti şi la E. de Băndoiul.

Castraveţi-Turceşti, *căţine,* judeţul Brăila, la E. de Băndoiul şi la N. de Castraveţi-Romîneşti.

Castrişoaia, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 500 hect., compusă din stejar, fag, carpen, mesteacăn, plop, frasin, jugastru şi anin.

Caşcalac-Bair, *culme* de dealurĭ, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ rurale Cogelac. Se desface din dealul Veli-Tepe-Bair şi se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Duimgi şi apa Peletlia. Din poalele sale sudice nasc văile Ali-Culac-Dere şi Alciac-Dere, iar din cele nordice valea Cogelac-Dere. La poalele sale nordice sunt aşezate satele Cogelac şi Duimgi. Este tăiată de şoseaua naţională Tulcea-Constanţa. Vîrfurĭ maĭ înalte sunt: Buiuc-Cogelac-Tepe (194 m.), Pericli-Iol-Tepe (145 m.), Duimgi (85 m.) Este acoperită cu fîneţe şi pe la poale cu semănăturĭ.

Caşcavalele, *japse,* judeţul Brăila, situată la Vest de iezerul Puzdercul, de unde chiar începe.

Caşcavalul, *cătun* (tîrlă), în pl. Ialomiţa-Balta, pe cîmpul Bărăganul, pendinte de com. Cosămbeşti, jud. Ialomiţa.

Caşcavalul, *baltă.* (Vezĭ Vetrişoaia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ).

Caşinul, *com. rur.,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, aşezată pe valea rîuluĭ Caşinul. Este alcătuită din 2 cătune: Caşinul, reşedinţa, chiar pe rîŭ, şi Curiţa, pe pîrîul cu acelaşĭ nume, afluente după stînga al Caşinuluĭ.

In «Condica Liuzilor», găsim Caşinul aparţinînd mănăstireĭ cu acelaşĭ nume. In «Statistica» din anul 1874 se arată că comuna are un cătun maĭ mult: Pochiţul.

Teritoriul săŭ care se mărgineşte la V. cu comunele Bogdăneşti şi Mănăstirea-Caşinul, la S. cu Mănăstirea-Caşinul, la N. şi E. cu com. Oneşti, (cătunele Filipeşti şi Buciumi), este brăzdat de dealurile Cuciurul, al-Lăzeĭ, al-Buciumiĭ, al-Purcăreţiĭ şi Podul-Mare.

După spusele bătrînilor, această comună este formată din 3 coloniĭ, numite: Rucăreni, Dragosloveni şi Secăreni. Primele două coloniĭ se zice că ar fi venit din jud. Muscel, cu vitele (oĭ maĭ cu seamă), atraşĭ fiind de faptul că ocupaţiunea principală a locuitorilor Căşineni era păstoria şi creşterea vitelor. Ceea ce confirmă că acele coloniĭ aŭ venit de s'aŭ stabilit aci, este faptul că se găsesc multe familiĭ cu numele de Dragu şi chiar 2 mahalale, numite a Drăguleştilor şi Rucărenilor. Locuitoriĭ comuneĭ se numesc Mocani.

Are o şcoală mixtă, care funcţionează de la 1865 în satul Caşinul, întreţinută de stat, într'un local construit din bîrne şi cedat comuneĭ pe timp hotărît, cu 5 fălcĭ şi 40 prăjinĭ pămînt în ţarină. In anul 1891, şcoala a fost frecuentată de 24 copiĭ, printre care 9 fete.

Biserică sunt 4: treĭ în satul Caşinul şi una în Curiţa, deservite de 3 preoţĭ şi 7 cîntăreţĭ. Sunt 455 case dese de locuit şi 7 cîrciumĭ.

Populaţiunea numără 457 capĭ de familie cu 1774 suflete: bărbaţĭ 857, femeĭ 917. După naţionalitate se împart în: 1727 Romînĭ, 9 Ungurĭ şi 38 Izraeliţĭ, toţĭ de protecţiune romînă. După felul ocupaţiuneĭ se deo-

Hosted by Google

sibesc: 985 agricultorĭ, 2 meseriașĭ, 15 comercianțĭ, 7 cu profesiunĭ libere și 7 servitorĭ. Știŭ a citi și scrie 174 (27 femeĭ); nu știŭ carte 1639 (890 femeĭ).

Contribuabilĭ, după noul recensămînt, sunt 377. După legea rurală din 1864 s'aŭ împroprietărit 405 locuitorĭ, cu 959 fălcĭ și 64 prăjinĭ pămînt. La 1879 s'aŭ dat la 7 însurățeĭ 14 fălcĭ pămînt în împroprietăririĭ.

Totalul pămînturilor de cultură este de 797.73 hect.

Intreg teritoriul comuneĭ are 1990 hect., la care se maĭ adaugă 114½ hect. fînețe, ce comuna posedă pe teritoriul comuneĭ Mănăstirea-Cașinul. Pădure se găsește numaĭ 20 hect. Proprietar mare este statul care posedă peste 938 hect., cu un venit de 7210 leĭ. Restul pămîntuluĭ îl stăpînesc foștiĭ clăcașĭ și însurățeĭ.

Viile pe o întindere de 51 hect., la 1890, aŭ dat 1183.20 hectol. vin alb.

Animale sunt: 241 caĭ, 1202 vite cornute, 381 porcĭ, 83 capre («Statistica», 1890) și 1964 oĭ, carĭ aparțin la 72 proprietarĭ și carĭ, la 1891 aŭ dat 2494 kgr. lînă țurcană, 1039 kgr. lînă amestecată și 385 kgr. lînă miță.

Budgetul comuneĭ, pe exercițiul 1891—92, are la venitурĭ leĭ 27521, banĭ 9 și la cheltuelĭ leĭ 4979.

Comuna este străbătută de calea vecinală Onești-Mănăstirea-Cașinul.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 57 kil.; la Tîrgul-Ocna, reședința plășeĭ, 21 kil.; la com. Onești, 7 kil.; la com. Mănăstirea-Cașinul, 8 kil.; și la com. Bogdănești 15 kil.

Caşinul, *sat,* pl. Trotușul, jud. Bacăŭ, și reședința comuneĭ cu același nume, situat pe pîrîul Cașinul. Are o școală mixtă, la care, în anul 1891, din acest sat, aŭ urmat 15 băeți și 9 fete, din 142 copiĭ în vîrstă de școală. Are 3 bisericĭ ortodoxe, deservite de 2 preoți și 6 cîntăreți: una, cu hramul Sf. Dimitrie, de zid, începută de călugărul Isaia Țărigrădeanul, egumenul mănăstireĭ Cașinul, și care a fost terminată de obștea locuitorilor la 1842; alta, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, de zid, în stare bună. Asupra fundăreĭ eĭ se găsește o notiță în altar, scrisă în dosul icoanelor, care reprezintă praznicele împărătești, unde se arată numele zugravilor ce aŭ lucrat catapeteazma, purtînd data din 1794. A treia, cu hramul S-ților Voevozĭ, este de lemn și în stare bună, înălțată la 1796, după cum se arată scris pe icoana S-ților Voevozĭ. Cîrciumĭ sunt 5. Capĭ de fam. sunt 336, sufl. 1299. Animale sunt: 235 caĭ, 762 vite cornute, 298 porcĭ și 62 capre. In acest sat se face mare iarmaroc de la 1—15 August, în fie-care an.

Caşinul, *fostă mănăstire,* județul Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul, în mijlocul satuluĭ. Manăstirea Cașinul era zidită cu piatră cioplită, și era înconjurată de păduri. Această mănăstire este acum rămasă biserică de mir, întreținută de stat cu 2300 de leĭ și administrată de un preot îngrijitor. Este rezidită într'un stil modern, fără nicĭ o inscripție. E deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți.

Mănăstirea Cașinuluĭ a fost clădită de Domnul Ștefan Gheorghiță, la 1655. Zidirea mănăstireĭ a ținut 2 anĭ: 1655 și 1656. Moșia Cașinul era proprietatea luĭ Ștefan Gheorghiță. Intr'o scrisoare, care se găsește în «Monumenta Hungariae historica» Gheorghe Ștefan Voevod scrie Domnuluĭ Transilvanieĭ Gheorghe Racoți al II, următoarele: «Noĭ vom pleca la moșia noastră despre Trotuș, din mila luĭ D-zeŭ. Voim să zidim o mănăstire spre vecinica pomenire, prin care să putem chema în ajutor numele luĭ D-zeŭ». Miron Costin în «Letop. Mold.» zice și el că «pe atuncĭ purcesese Ștefan Vodă la munte să aleagă loc de mănăstire care se chiamă Cașinul.» Gheorghe Ștefan avea aicĭ și curțĭ marĭ domnești, ale căror ruine se văd și astăzĭ în ograda mănăstireĭ de sus, iar în fața bisericeĭ, tot în cuprinsul mănăstireĭ este, în formă de beciŭ, o tainiță în care, întrînd, daĭ în dreapta și în stînga de două odăĭ marĭ, iar în față, de eșirea ce ducea afară din mănăstire, peste apa Cașinuluĭ și la deal, la pădurea apropiată, care se hotărește cu Ardealul. Tradiția ne spune, prin gura bătrînilor locuitorĭ de la Cașinul, că prin această tainiță subterană, prin acest închipuit beciŭ, s'a repezit călare Gheorghe Ștefan-Vodă cu cîți-va căpitanĭ și slujitorĭ, de aŭ eșit și aŭ scăpat în șes și în pădure la deal din fața mănăstireĭ și de aceea aŭ pribegit în megieșita Transilvanie, cînd era fugărit și înpresurat de Turcĭ și de Tătarĭ. Gura acestuĭ beciŭ, în formă de cerc, este împodobită cu un colan saŭ cadru de marmoră albă, avînd în mijloc săpată marca Moldoveĭ.

Mănăstirea Cașinul, cu casele domnești din cuprinsul eĭ, era înconjurată de un zid de piatră înalt și tare și cu turnurĭ. Ea era cetate. Dar pentru că Nemțiĭ și Unguriĭ veneaŭ de se închideaŭ aicĭ, cînd prădaŭ Mol-

Hosted by Google

dova, Mihaiŭ Cehan-Racoviță-Voevod, după ce a bătut cătanele nemțești la 1717, a mers la Cașin și a stricat zidul mănăstireĭ. Mănăstirea Cașinul era decĭ cetate vestită. Poarta, zice cronicarul, «aflînd că Nemțiĭ și cătanele puneaŭ mîna și se închideaŭ în această cetate și de aicĭ ieșeaŭ și prădaŭ Moldova, trimise un ciohodar al Vizirului, cu firman din partea Sultanului, la Mihaiŭ Racoviță-Voevod, ca să meargă să risipească acea cetate. La 21 Maĭ 1717, Mihaiŭ Racoviță a plecat din Iași cu oaste, să îndeplinească firmanul. Ca sărdar, adică cap peste oaste, Mihaiŭ Racoviță rîndui pe Costandin Țărigrădeanul, postelnic mare. Mihaiŭ Vodă, după ce bătu și școase din Cașin pe cătanele nemțești, puse de dărîmă cetatea, care era atît de tare și de vestită, în cît Sultanul poruncise ca ciohodarul Vizirului să stea tot împreună cu Mihaiŭ Racoviță și să șadă să vadă cu ochiĭ cum se va strica acea cetate. Zidul mănăstireĭ Cașinul abia l'aŭ putut strica. Pe une locurĭ a pus lagum (mină) de a sfărîmat zidul, pe de altă parte cu ciocane de fier, aŭ adus Șalgăĭ de la Ocnă și l'aŭ risipit.» De la 1717 pănă la 1820, mănăstirea Cașinul a stat fără zid, îngrădită numaĭ cu un gard. La 1820, Egumenul Isaia Țărigrădeanul a întreprins să facă din noŭ zid împrejurul mănăstireĭ de sub clopotniță, care are forma unuĭ turn, și pe care a fost în vechime case. Se citește pe o piatră următoarea inscripție scrisă romînește: «Această zidire s'a făcut de Isaia Țărigrădeanul și Egumenul acesteĭ Sf. Mănăstirĭ. S'aŭ început la 1820 și din întîmplarea Zavereĭ ce a fost la 1821, aŭ rămas pănă la 1828 și s'aŭ săvîrșit la anul 1830, care s'a făcut cu însușĭ cheltuiala sa, la Iulie 21.» In biserica mănăstireĭ, la dreapta, este tronul domnesc, cu marca țărieĭ Moldoveĭ, așezat pe doĭ leĭ și alăturĭ tronul Mitropolituluĭ. In stînga se înalță un amvon frumos, în fața tronuluĭ domnesc și a tronuluĭ mitropolitan. Biserica e frumoasă, înaltă și mare. Icoanele sunt de pictură bizantină aleasă. La 1821, cînd Turciĭ călcaseră Moldova, Ieniceriĭ aŭ pus caiĭ lor în această biserică, și pe icoanele sfinte se văd și astăzĭ urmele săbiilor și iataganelor turcești. Acele profanărĭ sălbatece se arată vizitatorilor de bătrîniĭ locuitorĭ aĭ Cașinuluĭ. Cu 14 anĭ înainte de 1820, adică la 1806, Egumenul Isaia Țărigrădeanul reparase biserica. Dar el și-a permis să șteargă inscripția cea vechie ce era pe o piatră de marmoră albă, așezată pe un perete d'asupra ușeĭ biserieeĭ. El a lăsat numaĭ marca țăreĭ, așa cum era d'asupra inscripțieĭ vechĭ, iar în locul acesteia, ștergînd-o, a scris tot romînește data și împrejurările reparațieĭ făcute de el, la 1806. Prin colțurĭ se văd însă urmele inscripțieĭ vechĭ, urmele vechilor litere, din care totuși răsare numele Voevoduluĭ Gheorghiță Ștefan. Mănăstirea Cașinuluĭ avea mulțĭ călugărĭ pe la 1840. Ea era încă populată de monahĭ, după cum se vede într'un ispisoc de la Grigore Ghica-Voevod, din 12 Iunie, 1741 (7249). Acest ispisoc se păstrează în original de generalul Pencovicĭ, după cum afirmă Al. Papadopol Calimah, în scrierea sa «Despre Gheorghe Ștefan Voevod.» Mănăstirea Cașinul, împreună cu altele, a fost închinată la 7250 (1742) de Constantin Mavrocordat, Domnul Moldoveĭ, Sfîntuluĭ Mormînt. După cum spune cronicarul Ioan Niculcea, această mănăstire maĭ fusese închinată Sf. Mormînt. Insă la vreme de nepace, ea a fost dată de bună-voie de Patriarhul de la Erusalim iarășĭ pe seama călugărilor moldovenĭ. La 1805, mănăstirea Cașinuluĭ era risipită de cutremur. O anafora a Divanuluĭ veliților boierĭ aĭ Moldoveĭ din 1805, Ianuarie 15, întărită la Februarie 1805, de Alexandru Moruzzi Voevod, hotărî ca «întru meremetisirea mănăstireĭ Cașinul, ce este risipită de cutremur, să dea ajutor și cele-l-alte mănăstirĭ ce sunt la o închinare cu dînsa.» Meremetisirea, împreună cu zidul d'imprejurul mănăstireĭ, s'a făcut precum s'a maĭ zis, de Egumenul Mănăstireĭ de pe atuncĭ, Isaia Țărigrădeanul.

Cronicarul Iaon Neculcea ne spune că «Gheorghe-Ștefan-Vodă a fi murit la Mosc și că pe urmă i-aŭ adus oasele luĭ în Moldova în mănăstirea luĭ, la Cașin, de le-aŭ îngropat.» Nu se cunosc datele precise ale acesteĭ înmormîntărĭ și însușĭ Papadopul Calimah, în monografia sa, pare a nu fi tocmaĭ sigur, cu toate că conchide astfel: «Am cercetat la mănăstirea Cașinul și prin biserică și pe afară, dar n'am dat de nicĭ o inscripție lămuritoare, că acolo ar fi oasele luĭ Gheorghe Stefan Voevod. Dar locuitoriĭ bătrînĭ din satul Cașinul m'aŭ încredințat că, la 1806, cînd s'a reparat biserica de Isaia Egumenul, înăuntru eĭ s'aŭ găsit sub zid, în partea stîngă, într'o criptă, un sicriŭ și că acela era sicriul Domnuluĭ Gheorghe-Ștefan. Cripta se cunoaște și astăzĭ.» In orĭ-ce caz, este bine cunoscut că Ștefan-Gheorghiță

Hosted by Google

a răposat, nu la Mosc, ci la Stettin, şi că întenţia de a aduce oasele luĭ în Moldova, unde încă trăia soţia părăsită de dînsul, Doamna Safta, e manifestată în diferite documente ale timpuluĭ. Dacă însă ea s'a şi executat şi dacă corpul Domnuluĭ a fost înmormîntat în mănăstirea sa, Caşinul, faptul pare încă a fi îndoios.

Caşinul, *luncă,* pl. Trotuşul, judeţul Bacău, pe teritoriul comuneĭ Mănăstirea-Caşinul.

Caşinul, *moşie,* jud. Bacău, plasa Trotuşul, comuna Caşinul, a statuluĭ, cu o întindere de 938 hect., şi arendată cu un venit de 7210 leĭ.

Caşinul, *pădure,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Caşinul, foioasă şi răşinoasă, aparţinînd statuluĭ, fostă proprietate a mănăstireĭ Caşinul, cu o întindere de 17700 hect., neamenajată.

Caşinul, *pîrîŭ,* pl. Trotuşul, jud. Bacău, ce-şĭ are obîrşia la hotarul spre Transilvania între munţiĭ Clăbucul şi Bucieaşul, de la locul numit Săritoarea şi se varsă d'a dreapta Trotuşuluĭ. El curge de la V. spre E. până la Oneşti, unde îşĭ are confluenţa. Străbate teritoriile comunelor Mănăstirea-Caşinul, Caşinul, Oneşti şi se încarcă cu apele pîrîiaşelor: Clăbucul, Zboina, Ghioina, Pietroasa, Negrul-Paltinul, Pîrîul-Feteĭ-Moarte şi Sărăţelul, pe stînga; iar Băracea, Cuciurul, Curiţa, Haloşul-Mare, Haloşul-Mic, Bucieaşul-Coarnelor, Călăsăul-Mare, Călăsăul-Mic, Talamba, Valea-Rea, Ciubotarul-Dulce şi Răcăuţi, d'a dreapta.

Caşinul, *vale,* pl. Trotuşul, jud. Bacău, pe teritoriul comunelor Caşinul şi Mănăstirea-Caşinul, strînsă între două şiruri muntoase, care sunt foarte grele de străbătut, maĭ cu seamă în dreapta, spre jud. Putna.

Caşinuluĭ saŭ **Grozeştilor (Culmea-),** *şir de munţi,* pl. Trotuşul, jud. Bacău, care începe pe clina estică a vîrfuluĭ Runcul-Alb şi se îndreptează spre N.-E. între apele Oituzul şi Caşinul despărţind basinurile lor. Această culme trămite spre Oituz, dealurile Mesteacănul, Stăneica, ce-l silesc să se încovoaie spre N., şi, numaĭ după ce a înconjurat muntele Ploştina, cel din urmă deal al şireĭ, îşĭ reia direcţia primitivă de la trecătoarea sa, şi anume aceea spre E. până la Bogdăneşti.

Caşuluĭ (Piscul-), *pisc,* în com. Slănicul, pl. Nucşoara, judeţul Muscel.

Catalanul, *poiană,* com. Oteşani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Catalanuluĭ (Muchia-), *colină,* în com. Beciul, ramificaţie din movila Balaurul, jud. Buzău.

Catalina saŭ **Negrileşti,** *cătun,* pendinte de com. Scurtul, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. Aci se află o biserică, deservită de un preot şi un dascăl.

Cataloi, *com. rur.,* în pl. Tulcea, jud. Tulcea, situată în partea centrală a judeţuluĭ, la 12 kil. spre S.-V. de oraşul Tulcea, capitala districtuluĭ, şi în partea vestică a plăşeĭ, la 30 kil. spre S.-V. de orăşelul Mahmudia, reşedinţa plăşeĭ.

Hotarul amănunţit al comuneĭ este următorul: Plecînd de la poalele dealuluĭ Su-Bair, se îndreaptă spre S., trece printre satele Cataloi şi Frecăţei, tăind pîrîul Cilicul, pe la locul numit Moara-luĭ-Hagi-Velicu; urcă şi scoboară dealul Cataloi şi de aci ia o direcţiune spre S.-E. până la poalele dealuluĭ Ghiulele-Tepe, urmînd puţin şi valea Izvorul, de unde se îndreaptă spre E., tăind dealul Ghiulele-Tepe, pîrîul Teliţa, printre satele Eni-Chioi şi Congaz, pe muchia dealuluĭ Ceatal-Bair, oprindu-se în vîrful dealuluĭ Orta-Bair; de aci o ia spre N. până într'un vîrf al dealuluĭ Deşli-Caira, de unde o ia puţin spre V., pentru a se îndrepta iar spre N. printre dealurile Redĭi şi Dealul-Mare; de aci apucă spre N.-V., taie Valea-Cardonuluĭ şi şoseaua naţională Tulcea-Babadag, şi, după cîte-va cotiturĭ, ajunge la poalele dealuluĭ Su-Bair, de unde am plecat. Forma sa se aseamănă cu aceea a unuĭ patrulater neregulat. Lungimea sa este de 54 kil., iar întinderea totală este de 3382 hect.

Comuna se învecineşte la N. cu com. Cîşla; la N.-E. cu oraşul Tulcea, de care se desparte prin Dealul-Mare; la E. cu com. Agi-Ghiol, la S. cu com. Congaz, de care se desparte prin dealul Ceatal-Bair; la V. cu com. Frecăţei şi cătunul Hagilar (al com. Congaz), de care se desparte prin dealul Ghiulele-Tepe şi Valea-Izvoruluĭ.

Dealurile, carĭ brăzdează comuna, sunt numeroase: Dealul Curt-Bair (Dealul-Lupuluĭ, 97 m.), dealul Uzum-Bair (Dealul-Lung, 83 m.); dealul Deşli-Caira (174 m.) la E.; Dealul-Redĭi (200 m.); dealul Tăuşan-Tepe (Dealul-Epurilor), la N.; dealul Cataloi (89 m.) la V.; dealul Ghiulele-Tepe (33 m.) la S.-V.; dealul Ceatal-Bair (156 m.) la S.; dealul Orta-Bair (179 m.) la S.-V.; dealul Tăuşan-Tepe

Hosted by Google

(116 m.) și dealul Cazalgic-Bair (55 m.) prin interiorul comunei, în partea despre E.; multe sunt acoperite cu pășuni, o parte din ele și cu arături și semănături.

Pîrîul Telița udă com. prin mijloc, trece prin satul Cataloi și pe lîngă cătunul Eni-Chioi, avînd 2 poduri peste el și 2 mori; acesta are ca afluenți Valea-Cardonului unită cu Valea-Puturosului cari trec prin com. la E.; la S.-E. com. Cataloi este udată de Valea-Izvorului. Este o singură mică baltă: Iazul-Anabaptiștilor, la V. Aparține statului, care îl închiriază locuitorilor, pentru arat sau pășunat, cînd seacă, pe preț de 380 lei.

Cătunele, din care este formată com., sunt două: Cataloi, cătunul de reședință, așezat la V., pe ambele maluri ale pîrîului Telița, la poalele dealurilor Cataloi și Tăușan-Tepe; Eni-Chioi, la S., pe malul drept al pîrîului Telița, la 4 kil. spre S.-E. de cătunul de reședință, lîngă poalele dealurilor Ghiulele-Tepe și Ceatal-Bair.

Intinderea comunei este de 3382 hect., din care 140 hect. arabile sunt ocupate de vetrele celor două sate; 1552 hect. arabile aparțin locuitorilor și 1690 hect. sunt ale statului.

Populațiunea este amestecată și formată din patru elemente și anume: Romîni, Bulgari, Germani-Austriaci, Italieni. Sunt peste tot 311 familii, cu 1712 suflete: 388 bărbați, 309 femei, 589 copii în vîrstă de școală; 50 însurați, 64 neînsurați, 28 văduvi și văduve. Bulgari sunt 144 familii, cu 561 suflete, cei mai mulți în cătunul Eni-Chioi; Romîni, 64 familii, cu 351 suflete, mai mulți în cătunul Cataloi; Germani-Austriaci, 58 familii, cu 299 suflete, în Cataloi; Italieni, 64 familii, cu 332 suflete, în Cataloi.

Cultul religios se exercită în două biserici: una în cât. Cataloi, cu hramul Adormirea-Maicei-Domnului, fondată de locuitori în 1874; are 10 hect. arabile, pămînt date de stat, venitul de la disc; un preot și un cîntăreț; cea din cătunul Eni-Chioi, cu hramul Sf. Treime, zidită de locuitori în 1869, fără pămînt, cu un preot și un cîntăreț.

Calitatea pămîntului este mediocră. Se cultivă însă orz, grîu, porumb și dughie. Sunt 1239 hect. loc arabil, 195 hect. izlaz, 51 hect. neproductive, ale statului.

In com. sunt 306 agricultori, posedînd 185 pluguri, 3245 capete de vite, din cari 310 boi, 700 vaci, 300 cai și epe, 1935 oi. Sunt 2 mori pe apă și vre-o 6 mori de vînt.

Budgetul comunei este la venituri de 6000 lei și la cheltueli de 5000 lei. Sunt 311 contribuabili.

Căi de comunicație sunt: șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, care trece nu departe de satul Cataloi și pe lîngă cătunul Eni-Chioi; drumuri comunale spre Cîșla, Tulcea, Somova, Frecăței-Telița-Isaccea, Hagilar, Congaz și Agi-Ghiol.

Cataloi, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, cătunul de reședință al comunei Cataloi, așezat în partea vestică a plășei și nord-vestică a comunei, pe ambele maluri ale pîrîului Telița, la poalele nordice ale dealului Cataloi. Se mărginește la Nord cu com. Frecăței; la Sud. cu cât. Hagilar; la Est cu cât. Eni-Chioi. Intinderea lui este de 2410 hect., din care 33 hect. ocupate de vatra satului, 1137 hect. ale locuitorilor, 1240 hect. ale statului. Populațiunea este amestecată; sunt 195 familii, cu 1141 suflete: Romîni, 64 familii, cu 351 suflete, Germani, 38 familii, cu 299 suflete, Bulgari, 28 familii, cu 153 suflete, Italieni, 64 familii, cu 332 suflete. Are o școală cu 2 învățători și o biserică vechie, deservită de un preot și un cântăreț.

In acest sat se află un birou telegrafo-telefonic-poștal sucursal, care aduce un venit anual de 552 lei (1896).

Cataloi, *deal* însemnat, în jud. Tulcea, pl. Tulcea, pe teritoriul comunelor rurale Cataloi, și Frecăței. Este una din prelungirile cele mai de răsărit ale dealului Diliculuï. Se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea vestică a plășei, pe cea sud-vestică a com. Cataloi și pe cea sud-estică a com. Frecăței. Ambele sate sunt așezate pe valea Teliței, la poalele sale nordice. Este întretăiat de o mulțime de drumuri comunale cari unesc între ele satele Frecăței-Trestenic, Cataloi-Nalbant-Hagilar. Este presărat cu o mulțime de movile naturale (între 55—112 m.), dintre cari cea mai înaltă este Movila-lui-Dobre (116 m.), dominînd asupra satului Frecăței. Natura lui este pămîntoasă și humoasă, bună pentru semănăturile cari se întind pe mari suprafețe la poalele lui. Muchiile sale sunt acoperite cu pășuni și puține tufărișuri.

Cataloi, jud. Tulcea, un alt nume al *văei* Telița, numire care o are de la satul Cataloi pînă la unirea lui cu pîrîul Taița. Cu toate acestea, locuitorii din satele Eni-chioi, Hagilar, o numesc și

Hosted by Google

eĭ de pe numele satuluĭ prin care pîrîul trece.

Catana, *pădure* mică, în județul Constanța pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Segep-Cuius, situată pe coasta de V. a dealuluĭ Giur-Iol-Bair. Are 120 hect. întindere, aparținînd în totalitate statuluĭ. Esențele principale sunt: fagul, jugastrul și carpenul.

Catana, *vălcea,* izvorește de la Nordul com. Mereni, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt și se varsă în gîrla Eiușorul, pe țărmul drept, tot în raionul com. Mereni.

Cataneĭ (Valea-), *izvor,* în com. Pănătăul, jud. Buzău. Incepe din com. Pănătăul și se scurge în valea Pănătăul.

Cataneĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Nișcovul, cătr. Săseni-Vechĭ.

Catanele, *com. rur.,* pl. Băilești, jud. Dolj, la 10 kil. N.-V. de reședința plășeĭ Băilești și la 63 kil. la Sud departe de Craiova.

Este situată lîngă Dunăre, la 59 m. deasupra niveluluĭ fluviuluĭ. Șesul, pe care este situată com., se lasă în jos spre E.

Se învecinește la E. cu com. Bîrca, ce se află la 18 kil. depărtare, și cu com. Bistrețul, care este la 10 kil. departe de comună.

La V. se învecinește cu com. Negoiul, de care se desparte prin movile de hotar, la N. cu com. Coveiul, ce este la 5 kil. departe de ea; la S. cu Dunărea. Limita linieĭ de N. începe din com. Coveiul, merge spre Est pănă la Movila-Cărbuneluĭ. Limita linieĭ de S., formată de Dunăre, începe de la gîrla Cîrjanul, merge spre E. pănă la Gîrla-Sîrbuluĭ.

Limita linieĭ de Vest începe de la movila Coteiul drept spre Sud pănă la gîrla Cîrjan. Limita linieĭ de Est începe din Movila-Cărbuneluĭ și merge spre S. pănă în Gîrla-Sîrbuluĭ.

Terenul comuneĭ este șes. Se găsesc două movile: Movila-Cărbuneluĭ și Coteiul.

Comuna este udată la S. de Dunăre, care primește Gîrla-Sîrbuluĭ și gîrla Cîrjan. Lacurĭ sunt următoarele: Strîmba, Senicele și Ciolanul, carĭ vara, seacă cu desăvîrșire.

Numele comuneĭ vine de la cătane (soldațiĭ). Inainte se compunea din cătr. Negoiul și Coveiul, azĭ comune deosebite. Această comună se numea înnainte Strîmba. Este așezată lîngă apa Strîmba, la 2 kil. departe de locul actual al comuneĭ.

In comună, lîngă apa Strîmba se află o groapă, în care eraŭ în vechime bordeele locuitorilor. Tot acolo se găsesc ruine de ziduri vechĭ, a căror cărămidă are o dimensiune îndoită a celor obicĭnuite. In sfîrșit se găsește locul vechiŭ al bis. din comună.

In pămînt, locuitoriĭ găsesc diferite unelte agricole. La 1880 aŭ găsit o sapă, a căreĭ formă și greutate nu se potrivesc cu a celor obicĭnuite. Ea se găsește în Muzeul din București.

Se spune că locuitoriĭ s'aŭ mutat din Strîmba, pentru că în apropiere trecea un drum mare, pe care defilaŭ armatele în timp de războiŭ, așa că locuitoriĭ eraŭ necontenit hărțuițĭ. Din această cauză s'au hotărît a se strămuta lîngă apa Sărăceanu, ceva mai spre N. de Strîmba. Dar după cît-va timp deschizîndu-se drumul pe lîngă acest noŭ loc al comuneĭ, s'aŭ mutat spre Sud pe locul unde se află azĭ com.

Se găsește în comună o biserică fondată la anul 1842, terminată la anul 1843 de către Nicolae Iota Biv-vel Sărdar, Sărdăreasa Casandra N. Iota și Evghenița, fiica d-lor. In tinda bisericeĭ se găsește inscripția:

In numele tatăluĭ și al fiuluĭ și al sf. duh amin. Ziditu-s'aŭ această sfîntă și Dumnezeiască biserică unde să prăznuește hramul Sf. Ierarh Nicolae, din temelie, cu toată osîrdirea și cheltuiala d. Bivel Sărdar Nicolae Iota, începîndu-se lucrarea la leatul 1842, în zilele prea înălțatuluĭ Domn Alexandru Dimitrie Ghica Voevod, și s'a săvîrșit în anul 1843, în zilele prea înălțatuluĭ nostru Domn Gheorghe Dimitrie Bibescu Voevod, înfrumusețîndu-se și cu zugrăveala, precum și cu toate podoabele eĭ și trebuincioasele odoare din început și pănă în sfîrșit după cum se vede cu blagoslovenia prea Sfinției sale Domnul Domn cavaler al maĭ multor ordine Impărătești Neofit Episcop al Rîmniculuĭ și Mitropolit a toată țara Romînească. 1843».

Biserica este de zid si serbează hramul la Sf. Niculae. Are un preot și un cîntăreț.

Se află în comună o școală mixtă, care funcționează din 1859; este întreținută de stat. Localul făcut din zid este în bună stare. Școala are o propietate de 8½ hect. Localul are o clasă cu o suprafață de 35 m. p.; o cancelarie și 2 camere ale învățătoruluĭ. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 57 băeți. In vîrstă de școală sunt 214 copiĭ. Știŭ carte 83 locuitorĭ, din carĭ 68 bărbați și 15 femeĭ.

Populația comuneĭ este de 1172 suflete, din carĭ 15 femeĭ. Populația crește aci în medie de 26 pe an. După legea din 1864 sunt 144 împămînteniți, după cea din 1879 sunt 40 însurățeĭ. Case sunt 156, bordee 67. Casele sunt construite din pămînt bătut; prea puține sunt de zid.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 1480 hect., din care

Hosted by Google

1425 hect. arabile, 55 lac şi teren sterp, 11 hect. pădure şi 200 hect. fîneaţă.

Proprietatea comuneĭ se numeşte Strîmba saŭ Catanele; are 1620 hect. întindere, cu un venit anual de 64800 leĭ. Aparţine locuitorilor, iar înainte aparţinea statuluĭ. Suprafaţa rămasă este de 504 hect. (3652 m. p.). A fost arendată dela 1893—98 cu 36100 leĭ. Se seamănă grîŭ, porumb, orz, meiŭ şi ovăz.

Pe marginea Dunăreĭ se întinde o pădure de 11 1/2 hect., pe moşia statuluĭ, căruia îĭ aparţine; pănă la secularizare aparţinea mănăstireĭ Govora.

Pe moşia Strîmba sunt stîne, unde se fabrică brînză de putină. In comună sunt 5 cîrciumĭ. Comercianţĭ sunt 11.

Căile de comunicaţie ce străbat comuna sunt: calea vecinală comunală ce duce la Negoiul, calea comunală ce duce la Bistreţul, precum şi o potecă ce duce la Dunăre.

Contribuabilĭ sunt 200.

Venitурĭ: 2526,15; cheltuelĭ: 2120,95.

Vite cornute sunt 210, oĭ 79, caĭ 12.

Catanele, *sat,* jud. Argeş, plasa Gălăşeşti; face parte din com. rur. Stănislăveşti.

Catanele, *sat,* avînd 50 familiĭ cu 376 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. Pădureţul-Cieşti. In sat este o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, avînd 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Catanele, *sat,* pl. Băileşti, com. Catanele, judeţul Dolj, grămadă, cu reşedinţa primărieĭ. (Vezĭ com. Catanele).

Catanele, *sat,* face parte din com. rur. Roşul, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Cade la N.-V. de Roşul, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa, în nişte locurĭ mult smîrcoase. Moşia, în întindere de 95 hect. s'a cumpărat în loturĭ de maĭ mulţĭ locuitorĭ.

Populaţia luĭ e de 108 suflete. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 34.

Catanele, *sat,* face parte din com. rur. Mierleşti, plasa Siul-d.-s., jud. Olt. E reşedinţa comuneĭ, situat în centru, între cătunele Măgura şi Moşteni, pe valea şi amîndouă malurile Iminoguluĭ. Are o populaţiune de 452 locuitorĭ, din carĭ 40 împroprietăriţĭ după legea rurală. Posedă o şcoală şi o moară cu aburĭ. Locuitoriĭ aŭ 170 boĭ, 87 vacĭ, 95 caĭ şi epe, 15 capre, 300 oĭ şi 72 porcĭ.

Catanele saŭ **Strîmba,** *moşia* statuluĭ, pl. Băileşti, com. Catanele, jud. Dolj, arendată, de la 1893—98, cu 36100 leĭ. Suprafaţa moşieĭ este de 504 hect. Din această moşie 3/4 sunt date în loturĭ.

Catanele saŭ **Strîmba,** *moşie* particulară, plasa Băileşti, com. Catanele, jud. Dolj, în întindere de 1620 pog., cu venit anual de 64800 leĭ. Aparţine locuitorilor; înainte aparţinea statuluĭ, care azĭ are numaĭ 504 hect. Pe această moşie se găsesc stîne de oĭ, din al căror lapte se fabrică brînză de putină.

Catanele, *pichet,* plasa Băileşti, com. Negoiul, jud. Dolj, servind ca hotar, spre E., către com. Bistreţul.

Catargiaua, *iezer,* jud. Brăila, care comunică spre S. cu iezerul Orzea, în care se varsă.

Catargiaua, *prival,* jud. Brăila, ce începe din Dunărea-Vechie, faţă de chiciul Lopatna şi dă în Gemenile, la N.-V.

Catargiŭ (Puţurile-luĭ-), *locuinţă izolată,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-j., com. Gulianca, numită ast-fel de la un vechiŭ proprietar, Catargiul, ce ţinea moşia Gulianca. Azĭ e han pe drumul spre jud. Brăila.

Catargiul, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Fîntînele, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Catargiul, *iaz,* format din pîrîul Jijioara, pe hotarul dintre com. Belceşti şi satul Cioara (Fîntînele, com. Şipotele), pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Catargiul, *pădure,* între Nicoreşti şi Ionăşeşti, com. Ionăşeşti, jud. Tecuciŭ.

Catargiul, *podiş,* în dreapta pîrîuluĭ Sîrca, com. Sîrca, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi. Face parte din podişul aşezat între pîrîul Bahlueţ şi Sîrca. Este ridicat în partea despre N., avînd coasta dreptă în jos, în formă de zid.

Catargiuluĭ (Dealul-), *deal,* situat în raionul com. Corbiţa, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Catargul. Vezĭ Gheocul, deal, jud. Suceava.

Catargul, *pîrîiaş* mic, ce ese din ramurile despre Sud ale munteluĭ Doşelul şi se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Iapa, puţin maĭ în josul afluentuluĭ acestuia de pe dreapta, numit Mînza. Este situat cu curgerea sa pe teritoriul comuneĭ Calul-Iapa, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Hosted by Google

Catargului (Dealul-), *deal,* în com. Dolhești, jud. Suceava, parte cultivabil, parte acoperit de pădure.

Cată - Cal, *moșie,* în com. Smeeni, jud. Buzău. Are 420 hect., mai toate arabile. Locuitorii îi zic și Sălcianca, după numele proprietarului actual.

Cată-Cal, *movilă* însemnată, în com. Smeeni, pe moșia cu același nume, jud. Buzău.

Catea, *movilă,* în pl. Ialomița-Balta, com. Hagieni, jud. Ialomița. Are înălțimea de 15 m.

Catelina, *deal,* în centrul comunei Cotnarul, pl. Bahluiul, jud. Iași. Este cel mai înalt din comună și chiar din plasă; de pe vîrful lui se vede la o mare depărtare până peste Prut și spre Carpați. Legenda spune că și-a luat numirea de la o Doamnă a lui Ștefan-cel-Mare, numită Catelina, care era de religie catolică. Istoria însă nu arată să fi fost vre-o Doamnă de a lui Ștefan-cel-Mare cu numele de Catelina, căci cea d'întîiu soție a lui s'a numit Evdochia de la Chiev, sora Impăratului Simeon (la 6971); a doua Maria de Magop (la 6980); a treia Voichița, fiica lui Radu, Domnul Munteniei (la 6983) și a patra Cneaja, (care a murit la 6986).

Acest deal este tăiat d'acurmezișul, în partea despre S., de un șanț în adîncime cam de 14 metri, și care se prelungește spre S.-V., trecînd prin satul Horodiștea, până în satul Cîrjoaia, com. Băiceni, unde se sfîrșește la o fîntînă, numită de popor Fîntîna-Doamnei. Legenda atribue acest șanț Domnului Ștefan-cel-Mare, iar fîntîna unei Doamne a sale.

Din dealul Catelina se formează și se întind următoarele culmi: Piciorul-Catelinei, numit și Dealul-Hulubașului, ale căruia poale se lasă spre E. până în satul Zlodica, iar spre N. până în pîrîul Buhalnița; Paraclisul, numit ast-fel de la paraclisul ce este clădit pe podișul său. Acest din urmă deal din vechime se numea Dealul-Porcului; în prelungirea sa formează două ramuri: cea întîiu se coboară în direcția nord-vestică spre Hulubașul și este cunoscută sub numele de Dealul-Zlodicei, care, prin o culme, se leagă cu Dealul-Chiscovului, ce vine în partea despre E. a dealului Catelina și apoi se întinde spre S. până în gura satului Cotnarul, unde se și termină, lăsîndu-și poalele sale, una spre V. în satul Cotnarul și alta spre E. în șes. Pe Dealul-Chiscovului, aproape de legătura ce o face cu dealul Zlodica, se înalță trei movile, numite de popor Țihlele-lui-Baltă. A doua ramură a dealului Paraclisul, pornește spre S.-E. și formează dealul numit Ineamănul, ale căruia coaste se prelungesc, una spre N., până în Gura-Cotnarului, iar alta până în valea numită Rîșcana.

Locuitorii cred că mari comori se află ascunse în Catelina. Mai multe legende circulă în populațiune cu privire la acest munte.

Catesa, *movilă,* jud. Brăila, situată la S.-V. com. Lacul-Reziî, în apropiere, la 2—3 kil., de pădurea Viișoara.

Catii (Gîrla-), *gîrlă,* izvorește din dealurile com. Dîrmonești, pl. Rîul-Domnei, jud. Muscel, merge către S., trece prin mijlocul comunei și se varsă în rîul Doamna, mai la N. de podul numit al Beluluî. Valea-Catii împarte comuna în două părți, adică Negreni spre N. și Piscani spre S. Despre această gîrlă se spune următoarea legendă:

«O doamnă Baloteasa Cati venind prin această comună și voind a trece gîrla, care era foarte mare, a dat ordin vizitiului care mîna boii — căruța era trasă de boi — să intre în apă că nu se vor îneca. Intîmplarea făcu că tocmai pe cînd se găseau în mijlocul gîrlei, să vie un talaz repede, care răsturnă carul și înecă pe doamna Cati, al cărui trup n'a fost găsit de cît tocmai după 3 zile. Spre aducere aminte s'a numit gîrla Valea-Catii.»

Catii (Valea-), *vale,* c. Racovița, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel.

Catinca, *numire* ce se mai dă *cătunului* Comănacul, din com. Mănești, pl. Tîrgușorul, județul Prahova.

Catinca, *insulă* în brațul Chilia, aparținînd districtului Ismail din Basarabia rusească. Este situată în partea nordică a județului, în fața ostrovului Tătarul. Are forma lunguiață, cu o întindere de 115 hect. E neproductivă, căci pămîntul este mlăștinos, și, cînd vin apele mari, este des inundată.

Catincăi (Dealul-), *deal,* județul Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe teritoriul com. Răcătăul.

Catinei (Dealul-), *deal,* comuna Golești, pl. Rîurile, jud. Muscel. De aci izvorește gîrla Făgeanca.

Catița, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, comuna Aliman; se desface din dealul Cor-Cuius; se întinde spre N. într'o

Hosted by Google

direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și cea vestică a com. La poalele sale S.-E. e așezat satul Aliman, iar pe la cele N.-E. se află valea Catița. Are 94 m. înălțime, dominînd satul Aliman, bălțile: Vederoasa și Limpezișul și un drum comunal Mîrleanul-Aliman. Este acoperit cu semănăturĭ și fînețe.

Catița, *vale* mică, în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Aliman. Se desface din poalele N.-V. ale dealuluĭ Catița, de la care și-a luat numele; se îndreaptă spre Est în o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ. Are malurile joase, acoperite cu iarbă. După ce tae drumul comunal Mîrleanul-Aliman, se deschide în partea vestică a bălțiĭ Vederoasa, cu stuful eĭ înconjurător, după un drum de 4 kil. E drumată de dealurile Zbreia și Catița, printre care se află.

Catîra, *deal,* în jud. Buzău, comuna Robești, între cătunele Runcul și Stănilești; e format din pămînturĭ albe. Este acoperit cu vie și izlaze.

Catîra, *pîrîŭ,* în județul Buzău, comuna Robești, cătunele Stănilești; începe la Pîclele-Robeștilor și se varsă în Buzău.

Catîrilor (Braniștea-), *pădure* mică, spre S. de com. Amărești-d.-j., pl. Balta, jud. Romanați, lîngă moșia și pădurea Poporul. Se învecinește la V. cu moșia domenială Sadova.

Catîrilor (Valea-), *șes,* în com. și cătunele Meteleul-Lipănesculuĭ, jud. Buzău, cunoscut prin fertilitatea sa.

Catîrul, *muchie de deal,* județul Brăila, în partea de N. a com. Sutești, pe lunca stîngă a rîuluĭ Buzău; începe de la movilele Suliganuluĭ, spre S.-V. de cîrciuma de la Cotul-luĭ-Pungă.

Catranul, *baltă,* pl. Cîmpul, în S. comuneĭ Tunari, jud. Dolj, și prin care trece limita de V. către com. Poiana.

Catrina, *pădure* de salcie, județul Brăila, com. Vădeni, pe malul drept al rîuluĭ Siret.

Catrina, *vălcea,* izvorește din dealul Cîrcinovuluĭ, comuna Bîrzești, pl. Argeșelul, jud. Muscel, și străbate partea de S.-E. a comuneĭ, vărsîndu-se în pîr. Lentea.

Catrinari, *parte* din *satul* Șarul-Dorneĭ, jud. Suceava.

Catrinari, *munte,* peste care e hotarul moșiilor Șarul-Dorneĭ și Broșteni, jud. Suceava.

Catrinari, *mic afluent* al pîrîuluĭ Negrișoara, jud. Suceava.

Catrineĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzău, com. Luciul, pe moșia Luciul.

Catrineĭ (Muchia-), *colină,* în jud. Buzău, com. Pîclele, cătunele Berca.

Catrineĭ (Piscul-), *deal* înalt, în județul Tutova, comuna Lălești.

Catrineĭ (Vadul-), *vad,* pe rîul Siretul, în jud. Brăila, com. Vădeni, între podul c. f. și gura Siretuluĭ.

Catrinești, *numire,* ce se da din vechime *cătunuluĭ* Palanga, din com. Popești-Palanga, pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman.

Catrinița. Vezĭ Cotreanța, județul Bacău.

Catrinoiul, *punct de hotar,* comuna Gura-Dimieniĭ, jud. Buzău, pe malul rîuluĭ Slănic și al izvoruluĭ Valea-Mare.

Cațaonul, *vălcea,* izvorește după teritoriul com. Cornățelul, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, și se varsă în Valea-Guguluĭ, pe țărmul drept, tot în raionul com. Cornățelul.

Cațetul, *moșie* a statuluĭ, județul Vîlcea, foastă a luĭ Vasile Giulescu, pendinte de mănăstirea Horezul; s'a arendat pe periodul 1888—1893, cu 700 leĭ anual.

Cațichea, *sat,* face parte din comuna rurală Ciorogîrla-Dîrvari, pl. Sabarul, jud. Ilfov, situat pe malul stîng al rîuluĭ Răstoaca.

Se întinde pe o suprafață de 470 hect., cu o populație de 191 locuitorĭ.

D-l I. Niculescu-Dorobanțu are 330 hect. și loc. 140 hect.

Proprietarul cultivă 250 hect., 80 pădure și locuitoriĭ cultivă 132 hect.; 6 sunt sterpe și restul vie. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Numărul vitelor marĭ e de 112 și al celor micĭ de 92.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Cațînul, *ramură de dealurĭ,* în com. Rădiul, pl. Bistrița, jud. Neamțu. Se detașează din ramura numită a Scaunelor, prelungirea Măgureĭ-Stridinelor, perpendiculară pe șira Tarcăuluĭ, și întruchipează un nod cu ra-

Hosted by Google

murile Iurcani și Dragva. Coastele sale despre N. sunt udate de Pîrîul-Poduluĭ și de al-Podeţuluĭ, com. Borlești. Acele despre S.-E. sunt udate de Pîrîul-Rădiuluĭ.

Caţînul, *loc izolat,* în com. Borlești, pl. Bistrița, jud. Neamțu, situat în drumul ce unește satul Bețești cu satul Ruseni.

Caţînul, *pădure,* pusă în exploatare, jud. Neamțu, în pl. Bistrița, com. Borlești; are o întindere de vre-o 270 hect.

Caţînul-cu-Secera, *lac,* în plasa Ialomița-Balta, în însula Balta, com. Dudești, jud. Ialomița.

Caţînul-cu-Stîrci, *lac,* în plasa Ialomița-Balta, în însula Balta, com. Dudești, jud. Ialomița.

Caugagi, *sat,* jud. Constanța, în pl. Medjidia, cătunul Carabacî, situat în partea meridională a plășeĭ și a comuneĭ, la 1 kil. spre E. de cătunul de reședință Carabacî. Este așezat pe valea Alceac-Alcea, tocmaĭ în locul unde se deschide valea Cultimes-Ceair și este închis la N. de dealul Gurse, la N.-V. de dealul Cultimes-Bair și la S.-E. de dealul Sartî-Caia-Bair. Populațiunea este formată de către Turcĭ, ocupîndu-se în general cu agricultura. Pămîntul produce în abondență tot felul de cereale; însă grîul și ovăzul reușesc maĭ bine. Drumurĭ comunale pleacă în spre Carabacî, Cazil-Murad, Beșoul și Copadin.

Caugagi, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, cătunul comuneĭ Ciamurli-d.-j., situat în partea sudică a plășeĭ și în cea nord-vestică a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Slava-Rusă, la 5 kil. spre N.-V. de reședința, Ciamurli. Intinderea satuluĭ este de 44 hect., iar populația bulgărească, maĭ mult este de 32 fam. cu 121 suflete. Pămîntul este în general bun pentru agricultură și pășunat. Ocupațiunile principale ale locuitorilor sunt plugăria și creșterea vitelor. Prin Caugagi trece drumul comunal Ciamurli-Slava-Rusească.

Caugagi, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Ciamurli-d.-j., și anume pe acel al cătunuluĭ săŭ Caugagi, de la care și-a luat și numele. Se desface din ramurile estice ale dealuluĭ Pahotin; se îndreaptă spre S., într'o direcție de la N.-S., pe lîngă drumul comunal Babadag-Caugagi, și, după un curs de 4 kil., se deschide în valea Slava, pe stînga, chiar în satul Caugagi.

Caugagi-Est, *movilă,* fost punct trigonometric de observațiune de rangul al II-lea, jud. Constanța, situată la hotarul plășilor Mangalia și Medjidia, pe culmea dealuluĭ Uzun-Bair, fiind vîrful săŭ cel maĭ înalt; are o înălțime de 130 metri.

Caugagi-Vest, *vîrf de deal,* jud. Constanța, în pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Chioseler. Este așezat pe culmea dealuluĭ Chezleŭ-Sîrtî, are o înălțime de 130 metri; a fost punct trigonometric de observațiune de rangul al II-lea. Este acoperit cu verdeață.

Caula-Ceair, *vale,* jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cavaclar. Nu este alt ceva de cît partea de la început a văeĭ Merdevenli-Punar, adiacenta văeĭ Borungea. Acest nume îl poartă de la capătul văeĭ și pănă la locul unde tae drumul județean Cuzgun-Mangalia. Este situată în partea vestică a plășeĭ și cea sud-vestică a comuneĭ, între dealurile Cazîl-Murad la V. și Cavaclar la E. Printr'însa merge și drumul comunal Mangaci-Calfa-Chioi.

Caulea, *pod,* peste pîrîul Stavnicul, în valea de lîngă satul Hadîmbul, din com. Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iași.

Cavac-Culac-Ceair, *vale,* județul Constanța, în plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul bulgăresc și romînesc al comuneĭ Gărvanul, servindu-ĭ de hotar spre com. Gîrlița. Se desface din poalele sud-estice ale dealuluĭ Bei-Orman-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd ast-fel partea de S. a plășeĭ și cea sud-vestică a comuneĭ. Merge printre dealurile Bei-Orman-Bair și Versat-Sîrtî la V. și Ciatal-Iol-Bair și Regene-Bair la E. Are o lungime de 8 kil. Se deschide în valea Nursus-Ceair pe stînga eĭ. Pe această vale merge drumul comunal Gîrlița-Cuciuc-Cainargi.

Cavaclac-Cairac, *vale,* în județul Tulcea, pl. Babadag, com. Ciamurli-d.-s., cătunul Testemel. Se deschide din dealul Surtluc-Bair; se îndreaptă spre S., cu o direcție de la N. spre S., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și a comuneĭ; după 3 kil. de drum se deschide în valea pîrîuluĭ Beidant, ceva maĭ jos de satul Testemel, pe partea dreaptă a luĭ.

Cavaclar, *com. rur.,* în județul Constanța, pl. Mangalia, situată în partea meridională a jude-

Hosted by Google

ţuluĭ, la 53 kil. spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea nord-vestică a plăşeĭ, la 35 kil. spre N.-V. de orăşelul Mangalia, reşedinţa eĭ, pe valea Mangaci-Ceair.

Se mărgineşte la N. şi V. cu com. Cazîl-Murad, la E. cu com. Enghez, iar la S. cu însemnata comună Cara-Omer.

Solul e puţin accidentat, de următoarele principale dealurĭ: Cavaclar, cu vîrful Merdivenli-Punar (141 metri) la Nord; Cazîl-Murad, cu vîrful Cazîl-Murad (144 m.), la V.; Culac-Bair (128 m.) la N.-E.; Carasuluc-Bair, cu vîrful Cital-Iuc (134 m.) la E. şi S.-E.; Ghiuvenli, cu vîrful Ghiuvenli (141 m.) la S. Toate aceste dealurĭ sunt acoperite cu fîneţe şi semănăturĭ. Movilele sunt numeroase (15), importante şi aŭ servit odinioară ca puncte de orientare saŭ apărare. Principalele sunt: Cavaclar-Iuc (136 m.), la 1 1/2 kil. spre S.-E. de satul Cavaclar şi Mangaci-Iuc (115 m.) la S. de satul cu acelaşĭ nume. Ele sunt acoperite cu verdeaţă.

Principalele văĭ sunt: Cavaclar, ce trece prin mijlocul comuneĭ şi prin satele Mangaci şi Cavaclar, cu adiacentele sale: Mangaci-Ceair, pe dreapta, spre Est şi Tatar-Ceair, unită cu valea Culac-Ceair, pe stânga, spre Vest. Valea Merdeven-Ceair, care pleacă cu numele de Culac-Ceair, brăzdează partea vestică a comuneĭ.

Cătunele carĭ compun com. sunt două şi anume: Cavaclar, reşedinţă, în partea centrală a comuneĭ, pe valea Cavaclar, la unirea eĭ cu valea Culac-Ceair închis fiind de dealul Cavaclar la N. şi V., de Culac-Bair la S.; Mangaci, tot în partea centrală a comuneĭ, alipit de precedentul, în partea luĭ meridională, aflător în valea Cavaclar, închis şi dominat fiind de dealurile Culac-Bair şi Mangaci la Sud.

Suprafaţa comuneĭ în total este de 5355 hect., din carĭ: 115 hect. ocupate de vetrele celor două sate, cu 91 case şi restul de 5240 hect. împărţit între locuitorĭĭ, carĭ aŭ 2240 hect. şi statul cu proprietarĭĭ, posedînd 3000 hect.

Populaţia comuneĭ este de 61 familiĭ, cu 285 suflete, în maioritate Turcĭ şi Tătarĭ, din carĭ: bărbaţĭ 157, femeĭ 128; căsătoriţĭ 106, necăsătoriţĭ 165, văduvĭ 14. Ştiŭ carte 15, nu ştiŭ 270. După religie sunt: ortodoxĭ 15, catolicĭ 18, mahometanĭ 249. După protecţie sunt: supuşĭ străinĭ 20, restul Romînĭ. După ocupaţiune sunt: agricultorĭ 115, industriaşĭ 1, comercianţĭ 2, cu alte profesiunĭ 2. Contribuabilĭ sunt 120.

In ceea-ce priveşte calitatea pămîntuluĭ, cele 5355 hect. ale comuneĭ se divid ast-fel:

115 hect. loc neproductiv, ocupat de vatra satuluĭ; 5240 hect. loc productiv, din carĭ 3200 hect. loc cultivabil, din carĭ: 1600 hect. ale Statuluĭ cu proprietarĭĭ şi 1600 hect. ale locuitorilor; 890 hect. loc necultivat, din carĭ 650 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭĭ şi 240 ale locuitorilor: 1143 hect. loc izlaz, din carĭ: 743 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭĭ şi 400 ale locuitorilor; 7 hect. vĭĭ ale statuluĭ cu proprietarĭĭ.

In comună sunt 115 plugarĭ, avînd 68 pluguri (40 cu boĭ, 28 cu caĭ), 68 care şi căruţe (40 cu boĭ, 28 cu caĭ); 1 maşină de treerat cu aburĭ, 4 maşinĭ de semănat, 4 maşinĭ de secerat, 1 maşină de bătut porumb şi 23 grape de fier.

Comuna are 1201 caĭ, 283 boĭ, 2 bivolĭ, 3300 oĭ, 17 porcĭ.

Sunt în comună: 1 moară cu aburĭ; 22 puţurĭ (20 în sate, 2 în cîmp).

Comerţul e puţin activ. Se face prin gara Medjidia, la 35 kil. spre N.-E. de către 2 comercianţĭ.

Budgetul comuneĭ este la venitурĭ de 2331 leĭ, şi la cheltuelĭ de 1941 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: drumul judeţean Cuzgun-Mangalia, ce trece pe la 3 kil. spre S. de sate; drumurĭ vecinale la comunele învecinate ca Ghiuvenli, Cazîl-Murad, Casîcci, Beşoul, Carabacî, etc.

Cavaclar, *sat,* jud. Constanţa, în pl. Mangalia, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Cavaclar. Este situat în partea vestică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, pe valea Mangaci saŭ Cavaclar, şi anume la împreunarea acesteia cu văile Culac-Ceair şi Talar-Ceair. Este închis şi dominat la S. şi V. de dealul Cavaclar, iar la E. de dealul Cavaclar. Are o populaţiune de 115 familiĭ, cu 380 suflete, în maioritate Bulgarĭ, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor. Pămîntul săŭ produce destule cereale.

Cavaclar, *culme* însemnată de dealurĭ, jud. Constanţa, în pl. Mangalia, pe teritoriul comunelor rurale Cavaclar şi Cara-Omer. Se întinde printre văile Afighinea la V. şi Enghez la E. Este tăiat de o mulţime de drumurĭ, între carĭ cel judeţean Cuzgun-Cara-Omer. Are 145 m. înălţime şi este acoperit cu semănăturĭ şi fîneţe.

Cavaclar, *vale,* alt nume al văeĭ Mangaci, jud. Constanţa, nume ce-l poartă în pl. Mangalia, com. Cavaclar, între satele Cavaclar şi Merdevenli-Punar. Este închisă

Hosted by Google

între dealurĭ înalte. Prin ea merg drumurile comunale Cavaclar-Carabacî.

Cavadineşti, *com. rur.,* în pl. Horincea, jud. Covurluiŭ, la o distanţă de 80 kil. de Galaţi. Este, mergînd de la S. spre N., întîia comună aşezată pe valea Horinceĭ. Se hotăreşte la N. cu com. Găneşti, la E. şi S. cu Rogojeni şi la V. cu Slivna. Teritoriul săŭ e udat de pîrîul Horincea şi de pîrîiaşul Liscovul. Are 3 cătune: Grăpeni, Cavadineşti, reşedinţa, şi Rugineni cu Oneşti. Cea dintîia este la depărtare de vr'o 800 metri de reşedinţa comunală, iar cele-l-alte două maĭ lipite una de alta. Localitatea este frumoasă: plantaţiĭ dese, viĭ, arborĭ roditorĭ, în deosebĭ nucĭ mulţĭ şi marĭ, împodobesc teritoriul Cavadineştilor. Sătenĭĭ de aicĭ sunt toţĭ Romînĭ, răzeşĭ, afară de puţinĭ foştĭ clăcaşĭ şi însuraţeĭ în Grăpeni. Numărul total al caselor e de 501. Contribuabilĭ sunt 403; familiĭ 523, cu 2142 suflete: 1122 bărbaţĭ, 1020 femeĭ; 1130 necăsătoriţĭ, 908 căsătoriţĭ, 104 văduvĭ; 209 cu ştiinţă de carte, 1933 fără.

Pămîntul Cavadineştilor e nisipos, argilos şi calcaros. Suprafaţa sa aproximativă e de 3446 hect., din carĭ 285 hect. arabile, 75 pădure şi luncă, 150 imaş, 65 fînеţe, 160 viĭ, 10 grădinărĭĭ, 45 livezĭ şi 120 vatra satuluĭ şi netrebnic. Tot teritoriul aparţine proprietăţeĭ micĭ şi mijlociĭ. Dintre sătenĭ sunt fruntaşĭ carĭ posedă pănă la 40 fălcĭ pămînt.

Numărul vitelor e de 3165, din carĭ 577 boĭ, 191 vacĭ, 134 juncĭ, 30 junce, 3 taurĭ, 129 gonitorĭ, 87 gonitoare, 283 mînzaţĭ, 273 mînzate, 109 viţeĭ, 301 caĭ, 1003 oĭ, 40 berbecĭ şi 6 capre, osebit de rîmătorĭ, din carĭ are cîte unul cel puţin fie-care locuitor.

Pe lîngă agricultură, viticultură şi creşterea vitelor, sătenĭĭ acesteĭ comune cultivă numeroase grădinĭ de zarzavaturĭ. O singură cîrciumă e în Cavadineşti; prăvăliĭ de alte mărfurĭ sunt 2. Se lucrează aicĭ rogojinĭ şi cărămizĭ. Funcţionează o moară cu aburĭ, înfiinţată în 1880, cu venit anual de 2000 l. Morĭ de vînt sunt 8, producînd fie-care pănă la 80 leĭ venit pe an. Sunt ca la 150 femeĭ carĭ cultivă duzĭ şi vĭermĭ de mătasă, fac ţesăturĭ din cînepă şi in. Maĭ toate Cavadinencele lucrează singure obiectele casnice. Cultivatorĭ de albine sunt puţinĭ. Loc. posedă 251 pluguri.

Veniturile comunale se urcă la 6242 leĭ 35 banĭ pe an, iar cheltuelile la 4435 leĭ 5 banĭ. Contribuţiile directe în total ajung la 10865 leĭ 17 banĭ.

Bisericĭ sunt 4: Sf. Voevozĭ, în Rugineni; Sf. Gheorghe, Posada, şi Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ în Cavadineşti; Prea-Cuvioasa-Paraschiva în Grăpeni. Cele treĭ d'întîiŭ funcţionează; a patra, în ruină, este închisă. Toate sunt vechĭ. Cea maĭ nouă, Adormirea, este din 1848. După alcătuirea parohiilor din 1888, com. Cavadineşti formează o parohie, cu catedrala Sf. Gheorghe, un preot paroh, un preot ajutor şi 6 cîntăreţĭ.

Şcolĭ sunt 2, una de băeţĭ şi alta de fete. Cea de băeţĭ, înfiinţată în 1866, număra 76 elevĭ regulaţĭ în 1889; cea de fete datează de la 1884.

Cavadineşti, *sat,* reşedinţa com. cu acelaşĭ nume, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ. Are: 364 familiĭ, cu 1212 suflete; 2 bisericĭ; 2 şcolĭ.

Caval (Poiana-luĭ-), *poiană,* la E.-V. de căt. Gueşti, com. Maldărul, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Cavalic-Coresi, *deal,* în judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Regep-Cuiusu. Se desface din dealul Uzun-Bair; se întinde spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de S. a plăşeĭ şi cea de V. a comuneĭ. Are 120 m. înălţime. Este acoperit cu livezĭ şi păduri, între carĭ maĭ însemnată e pădurea Sarp-Orman pe părţile estice.

Cavargic, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Constanţa, căt. comuneĭ Cicrîcci. E situat în partea septentrională a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe valea Alciac-Dere şi în apropierea pîrîuluĭ Casimcea. Este închis la S.-E. de către dealul Cavargic-Bair, cu vîrful săŭ Cavargic-Iuc, care are 105 m.; iar din partea de N. este dominat de către vîrful Ali-Culac-Bair, care are o înălţime de 114 m. Suprafaţa sa este de 2200 hect., dintre carĭ: 57 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Are o populaţie de 49 familiĭ, cu 200 suflete, compusă numaĭ din Bulgarĭ carĭ se ocupă în general cu agricultura. Pămîntul produce tot felul de cereale şi în special grîŭ şi ovăz. Casele sunt micĭ şi puţine. De la Cavargic pleacă următoarele drumurĭ comunale: spre Seremet, Cogealac (Tulcea), Peletlia şi Palaţul-Mic; pe teritoriul săŭ trece un drum de la Palaţul-Mic la Şeremet.

Cavargic-Bair, *deal,* în judeţul Constanţa, pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Cicrîcci şi pe acela al cătunuluĭ săŭ Cavargic. Se desface din dealul Peletlia

Hosted by Google

și anume din vîrful Cara-Tepe, îndreptîndu-se spre S., cu o direcțiune generală de la N.-E. către S.-V.; trece pe la sudul văeĭ Alceac-Dere și pe la sudul satuluĭ Cavargic; ultimele sale ramificațiunĭ se sfîrșesc cu malul pîrîuluĭ Casimcea. Are o înălțime maximă de 164 m. pe care o atinge în vîrful săŭ Cavargic-Iuc. Este situat în partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ. Servă ca punct militar.

Caverna, jud. Vîlcea. (V. Peștera).

Cazaca, *izvor,* în jud. Buzăŭ, comuna Pietroasa-d.-j., își ia naștere din pădurea Berca și Bradul la punctul Colțul-Pietreĭ. După ce udă comunele Pietroasa și Clondirul se scurge în pîr. Sărata.

Cazaci, *com. rur.,* pl. Dealul-Dîmbovița, jud. Dîmbovița. Această comună, situată pe cîmpie, spre S. de Tîrgoviște, în apropiere de linia ferată și șoseaua națională Tîrgoviște-Titu, este udată în raionul săŭ de rîurile Dîmbovița și Ilfovul, precum și de Heleștaele-Domnești, atît de renumite în istoria țăreĭ. Comuna Cazaci se compune din șapte cătune: Movila, Nucetul, Olari, Cazaci, Brătești-d.-j., Brătești-d.-s. și Heleșteul-Domnesc cu o populație în total de 3572 locuitorĭ Romînĭ. In această sumă de 2572 locuitorĭ intră și populația din com. Mircea-Vodă, care, pănă la 1887, era un cătun, care făcea parte tot din com. Cazaci. (Vezĭ Mircea-Vodă). In com. Cazaci, la căt. Nucetul, se află: herghelia statuluĭ; stația Nucetul, a căeĭ ferate Tîrgoviște-Titu; o mănăstire. (Vezĭ Nucetul). Pe cîmpiile sale, comuna Cazaci produce multe cereale. Sunt aci treĭ morĭ de apă, precum și o piuă. In această comună sunt patru bisericĭ întreținute de enoriașĭ; o mănăstire întreținută de stat, Nucetul; precum și două școlĭ: una întreținută de stat, în Nucet și una, de județ, în Cazaci. Comuna Cazaci se învecinește spre E. cu com. Hăbeni, despărțindu-se prin pădure; spre E. se învecinește și cu comuna Băleni și Comișani; spre V. cu com. Perșinari, Gura-Șuții și Ghinești, de carĭ se desparte prin rîul Dîmbovița; la N. cu com. Văcărești, de care se desparte prin pădure și cu care se leagă prin șosea vecinală; în fine, la S. se învecinește cu com. Bolovani. Pădurile din raionul acesteĭ comune sunt două, una cam de 17500 ariĭ, alta cam de 12350 ariĭ. Comuna Cazaci, se zice, își trage numele de la o ceată de Cazacĭ, care-și stabiliseră cartierul aci în timpul vechilor învasiuniĭ Ruso-Tătare. La Heleștaele-Domnești, carĭ azĭ nu sunt de cît o vale, prin care trece pîrîul Ilfovul, se zice că Țepeș-Vodă a pus în țepĭ o armată întreagă turcească, și pe Hamza-Pașa, comandantul eĭ, în o țeapă maĭ înaltă, ca semn de batjocură. Comuna Cazaci are 7038 leĭ venit și peste 250 contribuabilĭ în Cazaci și tot cam atît în restul comuneĭ prin cele-l-alte cătune. Amîndouă școalele sunt mixte. Primăria este în același local cu școala din Cazaci, iar școala din Nucetul e singură. Fie-care școală are cîte un învățător.

Cazaci. Vezĭ Tarcăul, *sat,* jud. Neamțu.

Cazaci, *capul unuĭ deal,* numit Brebeni, care brăzdează partea de V. a teritoriuluĭ com. Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. Aci se împreună valea Oboga și Valea-Dîrjovuluĭ și se varsă în Valea-Oltuluĭ. E punct strategic. Se zice că în timpul unuĭ războiŭ Ruso-Turc, Cazacĭĭ ocupaseră acest punct, iar Turcĭĭ se așezaseră pe o altă înălțime, piscul Boia, maĭ la S., pe malul Oltuluĭ. Lupta s'a dat pe Valea-Dîrjovuluĭ.

Cazaci, *locuință izolată,* (vr'o 4 case), în com. Doamna, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, lîngă pîrîiașul cu a sa numire. Maĭ iainte, cînd la 1882 se proectase înființarea uneĭ com. nouă, acest mic cătunaș a fost alipit la comuna Dumbrava-Roșie, în care intră și actuala com. Vadurile. Dar din pricină că acea comună a rămas neconstituită. Cazaci sunt rămașĭ atașațĭ comuneĭ căreĭa aparțin și astăzĭ.

Cazaci, *pîrîiaș,* în com. Doamna, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu. Izvorește din ramurile Cernegureĭ, partea numită de unĭĭ Cîrlomanul, iar de alțiĭ Carpați, și se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, în fața orașuluĭ Piatra.

Cazacilor (Movila-), *movilă,* în jud. Buzăŭ, comuna Gherăseni, pe moșia Rotunzeanca.

Cazacilor (Movila-), *movilă,* pl. Dumbrava-d.-s., com. Rudari, jud. Dolj.

Cazacilor (Movila-), *deal,* în jud. Tulcea, plasa Măcinul, comuna Pecineaga, ramură vestică a dealuluĭ Ghiun-Ghirmeș. Se întinde spre V., avînd o direcție generală de la S.-E. spre N.-V. Brăzdează partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ. Se întinde dealungul maluluĭ stîng al pîrîuluĭ Ai-Orman și malul drept al Dunăreĭ. Are 129 metri înăl-

Hosted by Google

ţime. E punct trigonometric de observaţie de rangul I-iŭ. Este tăiat de o mulţime de văĭ adînciĭ şi prăpăstioase. La poalele sale nordice se află aşezat satul Picineaga. El a fost întărit de Turcĭ, căcĭ prin înălţimea sa domină asupra satuluĭ Picineaga, şi asupra Dunăreĭ, pe o mare întindere. Fiind-că postul turcesc de aicĭ era compus numaĭ de Cazacĭ, de aceea i s'a dat numele de Cazaci. Are o importanţă strategică deosibită. Este acoperit cu verdeaţă. Pe la poalele sale trece şoseaua judeţeană Ostrov-Satul-Noŭ, şi drumul vecinal Picineaga-Cîrjilar.

Cazacul, *cătun,* în pl. Ialomiţa-Balta, com. Balaciurile, jud. Ialomiţa.

Cazacul, *deal,* ce se întinde de la N. spre S., pe teritoriul satuluĭ Epureni, com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iaşi, şi se termină în şesul Jijieĭ.

Cazacul, jud. Iaşi. (V. Bordea, deal).

Cazacul, *movilă,* com. Todireni, pl. Jijia, jud. Botoşani.

Cazacul *movilă.* (V. Şirul-Movilelor, com. Brăeşti, pl. Coşula, jud Dorohoiŭ).

Cazacul, *munte,* proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, pendinte de com. Brebul şi Predealul, jud. Prahova. Impreună cu munţiĭ Pietricica şi Pîraele, s'a arendat, pe periodul 1886—91, cu 1450 leĭ anual.

Cazacul, *munte,* în com. Predealul, pl. Peleşul, jud. Prahova, situat între văile Cazacul şi Ceauşoaia.

Este proprietctea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti. La anul 1846, acest munte a fost măsurat de inginerul George Fischtum, trimes de marele Postelnic Ion Al. Filipescu.

Cazacul, *podiş,* în com. Dobrovăţul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Este acoperiă cu pădure.

Cazacul, *vale,* izvoreşte din raionul com. Predealul, pl. Peleşul, jud. Prahova; are direcţia de la S. spre N. şi se varsă în pîrîul Azuga, pe ţărmul stîng, după ce udă poalele de V. ale munteluĭ Cazacul.

Cazaculuĭ (Gîrla-), *gîrlă,* în judeţul Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urb. Isaccea. Se desface din lacul Piatra-Căcată, din partea sudică; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E.; udă partea nordică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ; curge numaĭ prin stufăriĭ. Serveşte ca scurgere a laculuĭ Piatra-Căcată în lacul Japşa-Racova. Are o lungime de 5 kil.

Cazaculuĭ (Măgura-), *măgură,* pe proprietatea Găujani, plasa Marginea, jud. Vlaşca.

Cazaculuĭ (Poiana), *poiană,* comuna Oteşti-d.-s., pl. Oltul d.-s., jud. Olt.

Cazaculuĭ (Vălceaua-), *vălcea,* com. Mitrofani, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Cazan (Dealul-de-la-), *semn de hotar* al moşieĭ Scaelele, în partea de S. despre moşia Rîioasa, jud. Teleorman.

Cazan (Puţul-luĭ-), *loc izolat,* în com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzăŭ, pe hotarul eĭ despre com. Gherăseni.

Cazan (Rusca-de-la-), *coborîş,* pe dealul cu acelaşĭ nume, jud. Teleorman, pe unde comunică parte din locuitoriĭ com. Scaelele, cînd vin despre com. Rîioasa.

Cazanele, *groapă,* jud. Brăila, unde se împreună Aurelul cu Bobocul şi care se află la N.-E. de iezerul Bobocul.

Cazangia, *vale* însemnată, în judeţul Tulcea, pl. Tulcea, com. Agi-Ghiol şi Sari-Chioi. Se desface din dealul Orta-Bair; se îndreaptă spre S., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E. printre dealurile Taş-Bair, Găvanul şi Cairacul de o parte, Căuşul, Cununa şi Pietrosul de alta; brăzdează partea sudică a plăşeĭ şi pe cea vestică a celor 2 comune. Este întretăiată de o mulţime de drumurĭ comunale dintre satele Agi-Ghiol, Congaz, Zebil, Sabandgia şi Sari-Chioi. Are o lungime de 12 kil. Se deschide în cotul Sărătura al iezeruluĭ Razelm, maĭ jos de Sari-Chioi.

Cazanul, jud. Vîlcea. (Vezĭ Vlădoaia).

Cazanul, *iezer,* jud. Brăila, aproape de tîrlele Blasova, din cuprinsul comuneĭ Chiscani.

Cazarma, *fîntînă vechie,* între com. rur. Broscari şi Rogova, jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., în dreptul pădureĭ Vîrciorova. Aci se văd urme de zidăriĭ marĭ vechĭ. Din marginea pădureĭ, începe Brazda-luĭ-Novac şi scoboară în Valea-Poroiniţeĭ. De aci se vede la locul părăsit numit La-Beciŭ şi Dosişte şi la

Hosted by Google

vale până la locul numit Ciobanul.

Cazarma, *loc,* pe teritoriul moşieĭ Ştiubeeni, com. Ştiubeeni, pl. Başeul, jud. Dorohoiŭ, unde Austriacii stabiliră o herghelie a statuluĭ după ce luară Bucovina, în anul 1777. Partea aceasta de moşie era a mănăstireĭ Putna. După vinderea moşieĭ în 1785, herghelia s'a desfiinţat. Zidurile cazarmeĭ şi ale grajdurilor aŭ existat mult timp, până ce, în 1880, s'aŭ dărîmat cu totul.

Cazasul, *com. rur.,* jud. Brăila, pl. Vădeni, situată pe şes. Se învecineşte la E. cu Izlazul şi Brăila, la V. cu Nazîrul, la S. cu Tudor-Vladimirescu şi la N. cu Vădeni. Suprafaţa comuneĭ este de 9053 hect. Populaţia sa e de 1834 suflete, compunînd 397 familiĭ, 267 persoane ştiŭ carte, iar 1567 nu ştiŭ carte. Sunt 245 contrib. In Cazasul sunt 6 debiturĭ, 13 cîrciumĭ. Sunt 66 împroprietăriţĭ din 1864 şi 151 din 1878; iar neîmproprietăriţĭ sunt 109. Venitul comuneĭ e de 8575 leĭ, 59 banĭ; iar cheltuelile de 8183 leĭ, 75 banĭ.

Vite cornute sunt 1860, din carĭ: 810 boĭ, 835 vacĭ, 8 taurĭ, 207 viţeĭ; sunt 549 caĭ, 2 măgarĭ, 2176 oĭ, 157 rîmătorĭ, 29 capre. Izlazul e de 200 hect. Comuna are o biserică, construită de locuitorĭ în 1883, cu patroniĭ S-ţiĭ Voevozĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser. Are 2 şcolĭ, din carĭ una de băeţĭ, înfiinţată la 1852 şi frecuentată de 58 elevĭ, şi alta de fete, înfiinţată în 1885 şi frecuentată de 22 eleve.

In comună sunt 14 strade aliniate şi 1 piaţă. Prin apropierea sa, spre S.-E., era drumul vecheĭ poştĭ Brăila - Bucureşti. Drumurĭ: la Nazîrul, spre V., 6 kil.; la Vădeni, spre N., 11 kil.; la Tudor-Vladimirescu, spre S.-V., 6 kil.; la Lacul-Sărat, spre S., 8 kil.; la Brăila, spre E., 6 kil. Comuna e înfiinţată la 1828 prin întrunirea a două sate ce aŭ fost situate în apropierea comuneĭ, spre N.-V., şi care eraŭ stăpînite de 2 Turcĭ, Cazac şi Ismen. Primul rămînînd în urmă deplin stăpînitor a acestor sate, le contopi într'unul, dîndu-ĭ numele săŭ. In timpul luăreĭ Brăileĭ, Ruşiĭ aveaŭ aci stabilit cuartierul lor general. Tot aci aveaŭ şi întăririĭ, carĭ se văd şi azĭ.

Cazasul, *sat,* în jud. Brăila, partea de S. a comuneĭ cu acelaşĭ nume, pe şoseaua Brăila-Rîmnicul, la 6 kil. spre V. de oraşul Brăila, înfiinţat la 1828 de Turcul Cazas. Acest Turc stăpînea maĭ înainte un mic sătişor numit Cazasul, care era situat la 1 kil. spre N.-V. de satul Cazasul, şi cumpărînd de la alt turc sătişorul Iminul ce era în apropiere de Cazacul, pe locuitoriĭ ambelor sătişoare ĭ-a strămutat, formînd satul Cazasul.

In locul sătişoruluĭ Cazacul, pe timpul raialeĭ turceştĭ, era un mare depozit de iarbă de puşcă. La 1828 fu cuprins acest loc de Ruşi; aci s'a aşezat cuartierul general, de unde s'a atacat Brăila.

După înaintarea armatelor ruseştĭ a rămas de pază un căpitan, care a stat aci maĭ mult timp; de aceea povîrnişul ce se întinde în acel loc se numeşte Valea-Căpitanuluĭ.

Suprafaţa satuluĭ este de 108 hect., avînd 184 case, 9 cîrciumĭ şi o moară de vînt. Populaţia satuluĭ este de 916 locuitorĭ saŭ 177 capĭ de familie, din carĭ: 488 bărbaţĭ şi 422 femeĭ; 343 căsătoriţĭ şi 573 necăsătoriţĭ; 197 persoane ştiŭ carte şi 719 nu ştiŭ.

Are o şcoală de băeţĭ, înfiinţată la 1852, întreţinută de stat, frecuentată de 58 elevĭ; şi o şcoală de fete, înfiinţată la 1885, întreţinută de comună, frecuentată de 22 eleve. Ambele şcolĭ aŭ un bun local de gard. Biserica din sat este zidită de loc. la 1883, avînd un preot, un dascăl şi un paracliser.

Numărul vitelor din sat este de 304 caĭ, 965 vite cornute, 469 oĭ şi 88 rîmătorĭ.

Cazîlgic-Bair, *deal,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Cataloi şi pe al cătunuluĭ săŭ Eni-Chioi. Este o prelungire nordică a dealuluĭ Ciatal-Bair. Se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi pe cea estică a comuneĭ. Stă în legătură la N. cu dealul Tauşan-Tepe şi la E. cu dealul Orta-Bair. Se ridică până la o înălţime de 88 m. Punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Eni-Chioi şi asupra drumuluĭ comunal Eni-Chioi-Agi-Ghiol, ce trece pe la poalele sale nordice. Este acoperit cu tufişurĭ rămase din o pădure în exploatare şi cu păşunĭ.

Cazîl-Cum, jud. Tulcea, rămăşiţele unuĭ *dig* de piatră de rîŭ, amestecat cu pămînt nisipos, în pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Caraman-Chioi, în partea estică a plăşeĭ şi a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Cazîl-Suhat, şi lîngă capul Iancina. Nu se ştie de cine e făcut. Avea o lungime de 150 metri. A fost sfărămat de apa laculuĭ Razelm.

Cazîl-Murat, *com. rur.,* situată

Hosted by Google

în partea meridională a județului Constanța, la 56 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtului, și în partea vestică a plășeĭ Mangalia, la 43 kil. spre V. de orășelul Mangalia, reședința ocoluluĭ.

Se mărginește la N. cu Chioseler și Carabacî (ale plășeĭ Medjidia), la Est cu com. Agemler, la Sud cu com. Cavaclar, iar la Vest cu com. Bairam-Dede și Hairan-Chioi (ale plășeĭ Silistra-Nouă).

Relieful soluluĭ e în general puțin accidentat. Culmile Bairam-Dede la Vest și Mangaci la Est îĭ brăzdează teritoriul. Principalele dealurĭ sunt: Topasler, Cișme-Bair și Turla-Mezarlîc-Bair la N.-V.; Baș-punar-Bair (167 m.) la N.; Mezarlîc-Bair (181 m.) la V. (aceste cincĭ dealurĭ aparțin culmeĭ Bairam-Dede și sunt acoperite cu fînețe, pășunĭ și semănăturĭ); Bairam-Dede-Bair (143 m.) la Nord; Cultimes-Bair (105 m.), Cabula-Bair (103 m.), ambele tot la Nord; Cara-Olca (123 m.) și Uzun-Bair, cu vîrful Caugagi-Est (136 m.) la N.-E.; Cazîl-Murat-Bair (165 m.) la S.-V.; Cavaclar cu vîrful Merdevenli-Punar (141 m.) la Sud; Culac-Bair (128 m.) la Est (toate aceste dealurĭ aparțin culmeĭ Mangaci și sunt acoperite cu pășunĭ, livezĭ și semănăturĭ). Movile sunt numeroase și importante (42), servind ca puncte de observație și orientare. Principalele sunt: Cazîl-Murad (165 m.) și Merdevenli-Punar (149 m.) la S. Ele sunt acoperite cu iarbă.

Cursurĭ de apă propriŭ zise, în comună, nu sunt, ci numaĭ văĭ carĭ sunt lipsite de apă maĭ tot anul, afară de timpul ploios și primăvara. Principalele văĭ sunt: Becter, la N.-V., trecînd prin satul Becter; Cazîl-Murat, la N., trecînd prin satul Terziveli; Chiorgherciu-Punar-Ceair, la V., trecînd prin satul Cazîl-Murat; Merdevenli-Ceair prin mijloc, trecînd pe la Est de satul Cazîl-Murat; Mangaci la E., trecînd prin satul Merdevenli-Punar și cu adiacenta sa Culac-Culac. Unele dintre ele aŭ malurĭ înalte și stîncoase pe alocurea.

Cătunele carĭ formează com. sunt: Cazîl-Murat, reședință, așezat în mijloc, pe valea Chiogerciu-Punar-Ceair, între dealurile Mazarlîc-Bair la Vest și Cavaclar la E.; Merdevenli-Punar, în partea estică, la 2 kil. spre Nord-Est de reședință, pe valea Mangaci, între dealurile Cavaclar la V. și Culac-Bair la E.; Terzi-Veli, în partea nordică la 4 kil. spre N.-V. de reședință, pe valea Cazîl-Murat-Ceair, între dealurile Baș-Punar-Bair la V. și Bairam-Dede la E.; Becter în partea vestică, la 6 kil. spre N.-V. de reședință, pe valea Afighinea, între dealurile Cișme-Bair la V. și Baș-Punar-Bair la Est.

Suprafața totală a comuneĭ este de 5412 hect., din carĭ: 63 hect. ocupate de vetrele celor 4 sate cu 148 case, iar restul de 5269 hect. împărțit între stat cu proprietarĭĭ, carĭ posedă 2030 hect. și locuitorĭĭ ce stăpînesc 3319 hect.

Biserică n'aŭ locuitorĭĭ; eĭ se duc sărbătoarea la cea din Caugagi (pl. Medjidia). Sunt 5 geamiĭ cu 5 hogĭ în cătunul Cazîl-Murat și cîte una în cătunele Becter, Merdevenli-Punar și Terziveli.

Populația comuneĭ este de 146 familiĭ, cu 653 suflete: 359 bărbațĭ, 294 femeĭ, din carĭ: 373 căsătorițĭ, 258 necăsătorițĭ, 22 văduvĭ; 34 știŭ carte, 619 nu știŭ.

Sunt 221 ortodoxĭ, 432 mahometanĭ; 165 agricultorĭ și meseriașĭ, 3 comercianțĭ, 1 industriaș, 6 de alte profesiĭ; 175 contribuabilĭ; 174 împroprietărițĭ, 1 neîmproprietărit.

In ceea-ce privește calitatea pămîntuluĭ cele 5412 hect. ale comuneĭ se divid în chipul următor: 63 hect. teren neproductiv (ocupat de vetrele satelor), 5349 hect. teren productiv, din carĭ: 3813 hect. teren cultivat (1830 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭĭ și 1980 hect. ale locuitorilor); 600 hect. teren necultivat ale locuitorilor; 939 hect. teren izlaz, din carĭ: 200 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭĭ și 739 ale locuitorilor.

In comună sunt 165 plugarĭ posedînd 52 pluguri (40 cu boĭ, 12 cu caĭ), 104 care și căruțe (40 cu boĭ, 64 cu caĭ), 2 mașinĭ de semănat, 2 mașinĭ de vînturat.

Numărul vitelor este de 3826 capete, din carĭ: 312 caĭ, 734 boĭ, 2 bivolĭ, 4 asinĭ, 2680 oĭ și 94 porcĭ.

In com. sunt 3 morĭ de vînt.

Comerțul este puțin activ; se face prin gara Medjidia, la 35 kil. spre N.-E. de către 3 comercianțĭ.

Budgetul este de 4749 leĭ la venitурĭ, 2037 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație ale comuneĭ sunt: drumul județean Enișenlia-Mangalia pe la S., drumul mare Bairam-Dede-Cazîl-Copadin și drumurĭ comunale la satele învecinate, cum: Cavaclar, Ghiuvenli, Baș-Punar, Calfa-Carabacî.

Cazîl-Murat, *punct militar*, în Dobrogea, la o înălțime de 164.72 m. d'asupra niveluluĭ măriĭ.

Cazîl-Murat, *sat*, în pl. Mangalia, jud. Constanța, cătunul de reședință al comuneĭ Cazîl-Mu-

Hosted by Google

rat, situat în partea vestică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, pe valea Chioghercĭu-Punar. Are o întindere de 2150 hect., din carĭ 49 hect. vatra satuluĭ cu 110 case. Populaţiunea, în maioritate turcă şi bulgară, este de 140 familiĭ, cu 775 suflete, ocupîndu-se cu agricultura şi creşterea vitelor.

Cazîl-Murat-Ceair, *vale,* jud. Constanţa, în pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Cazîl-Murat, şi anume pe acela al satuluĭ săŭ Terzi-Veli. Se desface din dealul Mezarlîc-Bair, îndreptîndu-se spre N. şi mergînd printre dealurile Baş-Punar-Bair şi Bairam-Dede; trece prin satele Terzi-Veli şi Chertic-Punar şi apoĭ se continuă sub numele de Capulan-Culac.

Cazîl-Suhat, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rurale Caraman-Chioi, în partea estică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ. Se întinde de la E. spre V., pe malul laculuĭ Razelm, pănă la capul Iancina. Lasă spre N. dealul Casavet-Bair. Are o înălţime de 64 m. Punct trigonometric de observaţie de ordinul al treilea. Pe la poalele sale trece drumul comunal Enişala-Caraman-Chioi. E acoperit cu fîneţe şi semănăturĭ. Se bucură de o privire frumoasă.

Cazlar-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul com. rurale Orta-Chioi. Se desface din dealul Ghiobilche-Bair. Se întinde spre N., avînd o direcţie generală de la S.-E. la N.-V., brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ. Are 177 m. înălţime şi este punct trigonometric de observaţie de a 3-a ordine. Este acoperit cu întinse pădurĭ, purtînd numele de Ahmet-Orman saŭ Pădurea-luĭ-Ahmet. Pe la poalele sale nordice trece drumul judeţean Babadag-Baş-Chioi-Orta-Chioi-Cerna-Măcin.

Căbăceni, *numire vechie,* a satuluĭ Darabani, jud. Dorohoiŭ.

Căbălul, *braţ,* în plasa Ialomiţa-Balta, insula Balta, com. Cegani, jud. Ialomiţa, prin care se alimentează lacul cu acelaşĭ nume.

Căbălul, *lac,* în pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta, teritoriul comuneĭ Borduşani, jud. Ialomiţa, în apropiere de Dunăre. Este cel maĭ mare lac din insula Balta. Maĭ poartă numirea de Cobolul.

Căbăluluĭ (Muchia-), *culmea coasteĭ Bărăganuluĭ,* în pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa în dreptul satuluĭ Borduşani-Marĭ.

Căbăluluĭ (Valea-), *vale,* în pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, în dreptul satuluĭ Borduşani. Se întinde la poalele muchieĭ cu acelaşĭ nume.

Căbeşti, *sat,* în pl. Pereschivul, jud. Tutova, spre V. de Bîrlad, pe pîrîul Pereschivul. Formează o comună, com. Căbeşti, cu cătunele: Sighea şi Plopul. In toată com. sunt 1532 locuitorĭ, din carĭ 106 ştiŭ carte. Sunt 380 contribuabilĭ; 426 case. Se cultivă viia pe o suprafaţă de 253 hect. Sunt 24.75 hect. livezĭ cu prunĭ. Comerciul se face de către 6 persoane, din carĭ 5 Romînĭ şi 1 Evreŭ, în 6 stabilimente comerciale, din carĭ 4 cîrciumĭ. Are o şcoală primară de băeţĭ. In toată comuna sunt 3 bisericĭ.

Căboaia, *sat,* pe moşia şi în jud. Suceava, com. Broşteni. Aşezat pe malul drept al Bistriţeĭ, e străbătut de pîrîul căruia îĭ poartă numele şi numără numaĭ 10 case locuite; 10 capĭ de familie, saŭ 50 suflete, 27 bărbaţĭ şi 23 femeĭ, din carĭ 3 Ţiganĭ. Contribuabilĭ sunt 12. Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 1 fruntaş, 4 mijlocaşĭ şi 3 codaşĭ, stăpînind 29 de fălcĭ.

Biserica din Holda şi şcoalele din Broşteni servesc şi acestuĭ sat. Nicĭ un drum de comunicaţie nu-l leagă cu celelalte sate, şi trecerea pe Bistriţa se face numaĭ cu o ciobacă, un trunchiŭ de arbore scobit.

Căboaia, mic *afluent* al Bistriţeĭ, în jud. Suceava, comuna Broşteni.

Căboaia, *munte,* în jud. Suceava, com. Broşteni, avînd 1638 m. altitudine.

Căboiţa, *munte,* în jud. Suceava, com. Broşteni.

Căbuja, *sfoară de moşie,* în jud. Suceava, ce acum formează un trup cu Drăguşeni.

Căbujeĭ, *sat,* jud. Suceava. Vezĭ Drăguşeni.

Căbujeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* afluente al pîrîuluĭ Hatia, în jud. Suceava, comuna Drăguşeni (3 kil.).

Căbuşca, *deal,* jud. Dorohoiŭ, ce începe de pe moşia Sauceniţa, se întinde pe partea de V. a moşieĭ Văculeşti, com. cu asemenea numire, plasa Coşula, şi trece în com. Brăeşti.

Căcaina, *gîrlă,* trasă din Putna, în baza hrisovuluĭ luĭ Mihail Sturdza, Domnul Moldoveĭ, în

Hosted by Google

1874, pentru alimentarea cu apă a orașuluĭ Focșani. Gîrla începe la satul Găgești, jud. Putna, din malul drept al Putneĭ, trece pe la S.-V. de Bolotești, udă Jariștea și Vărsătura, înconjoară partea nord-estică a Odobeștilor, trece pe lîngă Pățești, udă marginea de N. a orașuluĭ Focșani, tăind șoseaua Odobeștilor și șoseaua Tecucilor și trecînd pe la Ocol și cazarma Vînătorilor. După ce ese din Focșani, gîrla se varsă în balta Mîndrești, care se scurge în rîul Putna la satul Vînători.

Această gîrlă, de la Pățești în jos, este vechiul canal tras de Domnul Moldoveĭ, Ștefan cel Mare, din Milcovul-cel-Mare, spre a forma hotarul dintre Moldova și Țara-Romînească, despre care ne zice cronicarul Urechiă: «Și zăbovind Ștefan-Vodă acolo pănă a se strînge oștile toate, aducînd și pre mulțĭ din boierĭĭ Țăreĭ-Romînești și alțĭ oamenĭ de frunte, acolo aŭ pus pre aĭ săĭ boierĭ și oamenĭ de cinste de aŭ vorovit și aŭ tocmit, de aŭ despărțit din Milcovul-cel-Mare o parte de pîrîŭ, ce vine pre lîngă Odobești și trece de dă în apa Putneĭ și acela pănă astăzĭ este hotar țăreĭ Moldoveĭ și Țăreĭ-Romînești.» («Letopiseț.», I, p. 162).

Aproape de această gîrlă, a avut loc, în 1600, înfrîngerea luĭ Simion Movilă de către Mihaiŭ-Viteazul, după care Simion a fost nevoit să fugă și să-și ia orĭce nădejde de a maĭ căpăta tronul Țăreĭ-Romînești. Iată și pasagiul în care cronicarul Miron Costin pomenește de această luptă: «n'aŭ stătut Simion Movilă împotriva luĭ Mihaiŭ-Vodă de îndată ce s'aŭ dat spre marginea țăreĭ, spre Focșani, pentru ajutorul de la frate săŭ Ieremia-Voevod, de la care venise slujitorĭ din țara de jos la Simion-Voevod. Și dacă s'aŭ strîns cîte-va seamă de oștĭ și la Simion-Voevod, aŭ stătut și aŭ așteptat pe Mihaiŭ-Voevod cu războiul la o vale ce se chiamă Milcovul-cel-Mare în Țara-Muntenească (are și alt nume grozav acel pîrîŭ, și spun, de atunci). Și aŭ stătut războiul cîte-va ceasurĭ, apoĭ aŭ pĭerdut Simion-Voevod războiul. (Miron Costin «Opere complecte». Ediț. Urechiă, Tom. I, p. 444—445).

Această luptă e pomenită și de Șincaĭ («Cronica Romînilor», II, 457), însă sub anul 1601, care reproduce amănuntele eĭ după Engel: «Nefiind de față Mihaiŭ-Vodă, Simeon Moghilă cu Moldoveniĭ și cu Poloniĭ, cu carĭ venise în Valahia, foarte aŭ prădat țara. Iară frațiĭ Buzești, s'aŭ ridicat asupra luĭ cu oștile de la Craiova, dară Simeon n'aŭ cutezat a-ĭ aștepta, ci aŭ fugit în Moldova. Buzeștiĭ s'aŭ cărat după el și ĭ-aŭ ajuns oștile dincoace de Focșani, la un rîŭ. Aci aŭ tăiat prea mulțĭ dintre ostașiĭ luĭ Simeon și aŭ luat înapoĭ tot cît prădase din Valahia. De aci Buzeștiĭ s'aŭ înturnat cu mare dobîndă, și rîul lîngă care aŭ bătut pe ostașiĭ luĭ Simeon Moghilă, l'aŭ numit Căcata».

Lîngă acest pîrîŭ al căruĭ nume Costin nu îndrăznește să-l citeze, din cauza trivialităței luĭ, a avut loc în 1653 înfrîngerea de către Vasile Lupu a oasteĭ muntenești conduse de Dicul, spătarul luĭ Mateiŭ-Basarab. In pasagiul ce urmează, vedem că numele ce-l purta acest pîrîŭ pe acea vreme, era Căcata: «Sta în tocmeală cu oștile sale și Dicul spătarul luĭ Mateiŭ-Voevod nu departe de oraș de Focșani, la o vale căreia-ĭ zic Milcovul-cel-Mare (cu alt nume Căcata). Rîpele celuĭ pîrîŭ pusese despre oștile luĭ Vasile-Voevod și oastea sa tocmise de ceal-altă parte stol, toată oastea într'un șirag tocmită ca 9000 de oamenĭ; că și din lefegiiĭ luĭ Mateiŭ-Voevod o seamă era cu dînsul și oastea de țară, cîtă are țara Muntenească de la București din coace pănă la margine, toată era acolo adunată și acolo și Gheorghe Ștefan-Voevod cu vr'o 300 de Moldovenĭ. Și așa în rînd tocmită oastea Muntenească, aștepta pe Vasile-Voevod și pre Timuș. Intîiŭ li s'aŭ arătat Vasile-Voevod cu oștile sale și aŭ stătut frunte și Moldoveniĭ; iar Cazaciĭ îșĭ întocmea tabăra pe urmă. Și atîta aŭ stătut Munteniĭ la războiŭ, cît aŭ făcut oare-ce harțurĭ cu Moldoveniĭ peste pîrîŭ, trecînd Moldoveniĭ, apoĭ trecîndu-ĭ Munteniĭ iar dincoace, așa în douătreĭ rînduri, pănă aŭ trimis Vasile-Voevod Nemțiĭ ce avea și s'a supus pe sub malurĭ. Decĭ aŭ luat călărimea Moldovenilor și malul dincolo. Iar cît aŭ văzut Munteniĭ tabăra căzăcească apropiată de pîrîŭ, aŭ purces în risipă cine în cotro i-aŭ părut. Gonit-aŭ Moldoveniĭ și o seamă de călărețĭ și de Cazacĭ pănă la Rîbnic. Iar n'aŭ pĭerit oșteni așa mulțĭ din Muntenĭ, că aŭ luat de vreme fuga». (Miron Costin, «Opere complecte», Ediț. V. A. Urechiă, Tom. I, p. 605—606).

Căcaina. V. Izvoarele, pîrîŭ, jud. Iași.

Căcaina. V. Corbîea, pîrîŭ, jud. Iași.

Căcaina, *pîrîŭ,* jud. Botoșani. Ese din orașul Botoșani și, pe moșia Zeicești, se unește cu Drăsleuca și se varsă în iezerul Dracșani, com. Bălușeni.

Hosted by Google

Căcaina, *prival,* jud. Brăila, în com. Stăncuța, între canalele Cremenea și Vîlciul. Unește iezerul Milea cu Dumboiul.

Căcaineĭ (Calea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Aldeni, căt. Podeni. Incepe de la Rîpa-Mare, se unește cu Valea-Oarzeĭ și dă în rîul Slănic.

Căcata, *baltă,* situată pe teritoriul com. Viișoara, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, la Sudul comuneĭ. Se formează din apele Iminoguluĭ și din izvoarele ce ies din dealul Piscul-Șarpeluĭ.

Căcata, *numele vechiŭ al pîrîuluĭ* Căcaina, jud. Putna.

Căcata, *pîrîŭ,* com. Alunul, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea. După ce udă E. comuneĭ, avînd o direcție de la E. spre V., se varsă în rîul Oltul, tot în raionul comuneĭ Alunul.

Căcatele, *punct* însemnat, în dreptul comuneĭ Cioara, județul Teleorman, în partea care se numește Roșia, spre Dunăre.

Căcăcioaia, *vale,* jud. Brăila, situată la N. de comuna Ciacîrul, în drumul Brăila-Călărași. A fost nivelată de către județ.

Căcăcioiul, *lac,* în com. Ciocești-Mîndra, jud. Teleorman.

Căcănăul, *sat vechiŭ* și *moșie,* în pl. Călmățuiul, jud. Teleorman. Numirea aceasta se găsește în cele maĭ vechĭ nomenclaturĭ de comune și prin diferite acte de hotărnicie. Numele comuneĭ a fost schimbat în acela de Vînători, în anul 1883.

Moșia Căcănăul o vedem figurînd ca hotar al Țăriĭ-Romînești în partea despre Dunăre, în urma hotărnicieĭ făcută după pacea de la 1741. Pe atunciĭ era proprietatea cluceruluĭ Slătineanu. (« Istoria » Dion. Fotino).

Căcănăul, *prival,* jud. Brăila, pe lunca Dunăreĭ. Pleacă din Privalul-Morarului, din dreptul cîrciumeĭ Ibiș, de pe teritoriul stîng al Dunăreĭ-Vapoarelor, din comuna-Vizirul; merge paralel cu Dunărea spre N.; trece în com. Ciacîrul și se unește cu lacul Tocilele, în dreptul satuluĭ Ciacîrul.

Căcărăzeni (Banul), *sat,* în partea de N.-E. a com. Păușești, pl. Cîrligătura, jud. Iași, pe malul drept al rîuluĭ Bahluiul. Se zice de oamenĭi din localitate, că un locuitor din Valahia, stabilindu-se aci cu familia sa, cultiva păpușoiŭ, pe care el îl numea cucuruz, locuitoriĭ din vecinătate poreclindu-l Cucuruz, a rămas și numele satuluĭ Cucuruzeni, iar maĭ în urmă Căcărăzeni. Se maĭ numește și Banul, nume ce i s'a dat de către un fost proprietar, Banul Ioan Popovicĭ. Are o suprafață de 1717 hect. și o populație de 32 familiĭ, cu 169 suflete.

Numărul vitelor e de 1534, din carĭ: 186 vite marĭ cornute, 19 caĭ, 1288 oĭ și 41 rîmătorĭ.

Pe la 7248, Constantin-Cantemir, fiul luĭ Antioh-Vodă, care era brigadier în armata rusească, a trecut rîul Bahluiul, prin dreptul acestuĭ sat, cu 2000 de Rușĭ, luînd drumul Șanteĭ către Vasluiŭ, fugărind pe Grigore-Vodă-Ghica.

Căcărăzeni, *deal,* între satele Dumești și Căcărăzeni, din com. Păușești, pl. Cîrligătura și Cucuteni din pl. Stavnicul, jud. Iași; face și hotar între ele.

Căcăreaza, *deal,* pl. Bistrița-d.-j., jud. Bacăŭ, pe teritoriul com. Dealul-Noŭ.

Căcărezeni, *sat* și *com. rur.,* pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana, la 19 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefectureĭ, și la 23 kil. de Pitești. Are 252 familiĭ, cu 1038 sufl., din carĭ 20 Țiganĭ. In comună sunt 3 bisericĭ vechĭ, deservite de 3 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 3 paracliserĭ; o școală primară rurală; 5 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1882-83 a fost de 2441 leĭ, 41 banĭ la venituriĭ și de 2400 leĭ la cheltueliĭ. După o publicație oficială (1887) această comună avea 219 contribuabilĭ și un budget de 2776 leĭ la venituriĭ și de 2103 la cheltueliĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 955 capete vite marĭ (862 boĭ și vacĭ, 93 caĭ) și de 3400 vite mărunte (2655 oĭ, 72 capre, 673 rîmătorĭ).

Căcăstorile, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Căciula, *pîrîŭ,* izvorește din raionul com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenului, jud. Prahova; se împreună cu pîrîul Stancea; trece pe lîngă mănăstirea Suzana; curge de la N. spre S.-E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, tot în raionul comuneĭ Măneciul-Ungureni.

Căciulata, *sat,* face parte din com. rur. Călimănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 21 loc. (9 bărbați și 12 femeĭ). Este la distanță de 5

Hosted by Google

kil. de reședința comunei Călimănești.

Căciulata, *izvor* cu apă minerală alcalină, jud. Vîlcea, numit astfel după micul cătun cu acest nume, ce se află în apropiere de această sursă. Sursa este situată pe malul drept al Oltului, la 3 kil. departe de stabilimentul de la Călimănești și la 1 1/2 kil. de mănăstirea Cozia. Această apă, întrebuințată în băuturi contra boalelor rinichilor și băsicei uduluĭ, aŭ o reputațiune europeană.

Se știe că Căciulata la noĭ și Contrexéville în Franța sunt unicele izvoare minerale în combaterea boalelor menționate. Unii medicĭ susțin chiar superioritatea apelor noastre de la Căciulata asupra celor din Franța.

La 1869, Impăratul Napoleon al III-lea, care pătimea de cumplita boală a băsicei uduluĭ, se hotărî a veni la noĭ în țară spre a face o cură la Căciulata; regretatul filo-romîn Dr. Davila, contribuise mult la răspîndirea renumeluĭ acestor ape minerale. Se vorbea pe atuncĭ că guvernul se pregătea a restaura și a mobila încăperile mănăstireĭ Cozia, pentru a primi pe ilustrul oaspete. Nenorocitele evenimente din anul 1870 făcură ca proectul acesta să nu se realizeze.

Iată analiza chimică făcută de Dr. Zorileanu:

	Kgr.	Grame
Clorură de sodiŭ . . .	0,	0876
» » magneziŭ	0,	0055
Carbonat de calce . .	0,	0203
» » magneziŭ	0,	0111
Sulfat de calce . . .	0,	0080
Acid carbonic formînd bicarbonate	0,	0135
Idrogen sulfurat liber	0,	00035
Total . . .	0,	1495

Izvorul de la Căciulata face parte din stațiunea de la Călimănești. Intrebuințarea apeĭ la izvor este gratuită. Se vinde apă de Căciulata și în buteliĭ.

Căciulata (Piua-de-Cruce), *loc izolat,* în județul Buzăŭ, com. Albești, și punct de hotar despre com. Meteleul.

Căciulata, *munte,* în jud. Gorj, plaiul Vulcanul, situat spre N. de com. Frănceștĭ. Partea sa despre E., fostă a mănăstireĭ Strîmba, aparține statuluĭ. Pe acest munte se află pădure și pășunĭ frumoase.

Căciulata, *culme de munte,* prelungire a culmeĭ Olănești, jud. Vîlcea. Culmea e scurtă și maĭ abruptă dintre toate, separînd pîrîul Căciulata de pîrîul Puturoasa.

Căciulata, *vale,* la N. comuneĭ Călimănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Căciulatul, *com. rur.,* situată pe dealul Căciulatul, plasa Dumbrava-d.-s., jud. Dolj, la 34 kil. la N.-V. de Craiova și la 23 kil. de reședința plășeĭ, com. Șopotul.

Se învecinește la E. cu com. Terpezița, la V. cu com. Moșna, la N. cu com. Răchita și la S. cu com. Vela.

Terenul comuneĭ este șes. Pe el se găsesc cîte-va scursorĭ, formate din ploĭ și carĭ se pierd nu departe de origina lor.

Comuna se compune din 4 cătune și anume: Căciulatul, care este cătunul de reședință, Floran, Ivăcheștĭ și Ștubeiul. Altă-dată cătunul de reședință a fost Floranul.

In comună sunt două bisericĭ: una în cătunul Căciulatul, făcută de răposatul vistier Polihronie; cea-l-altă în cătunul Ștubeiul, făcută de locuitoriĭ comuneĭ. Biserica are o proprietate de 17 pogoane arabile. In serviciul bisericeĭ sunt doĭ preoțĭ și doĭ cîntărețĭ.

In această comună se află două școlĭ mixte: una în cătunul Căciulatul și una în cătunul Ștubeiul. Ambele aŭ cîte un învățător și sunt întreținute de stat. Școala din cătunul Ștubeiul funcționează de la anul 1888. Localul școaleĭ din Căciulatul, de zid, este construit de comună. Localul școaleĭ din Ștubeiul este de bîrne. Ambele localurĭ sunt în bună stare. După legea rurală din 1864 aŭ cîte 17 pogoane arabile.

Aŭ frecuentat școala (1893) 3 copiĭ din Ivăcheștĭ, 18 din Căciulatul, 5 din Floranul și 12 din Ștubeiul.

In vîrstă de școală sunt 54 copiĭ în toată comuna.

Știŭ carte: 6 locuitorĭ din cătunul Floranul, 3 din Căciulatul, 5 din Ștubeiul și 2 din Ivăcheștĭ.

Populația comuneĭ este de 548 locuitorĭ și anume: în Căciulatul 153; în Foranul 146; în Ivăcheștĭ 153 și în Ștubeiul 98. Eĭ locuesc în 206 case. După legea rurală din 1864 sunt 194 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 27 împămînteniți.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 1669 pogoane. Moșia de pe teritoriul comunal se numește Căciulatul. Aparținea vistieruluĭ Polihronie, iar acum aparține D-luĭ Tache Guran. Dă un venit de 12000 leĭ.

Statul are în această comună moșiile Floranul și Ștubeiul, care, împreună cu Vălcanul, sunt arendate de la 1893—98; arenda anuală este de 31000 leĭ. Suprafața vîndută este de 1468 hect. 1256 m. p. Suprafața ră-

Hosted by Google

masă este de 493 hect., 8960 m. p.

In cât. Ştubeiul se găseşte o mică carieră de piatră.

In cât. Floranul sunt două cîrciumi, şi în cât. Ştubeiul numai una. Comercianţi sunt 6.

Locuitorii îşi desfac productele la Craiova şi la şchela Calafat. Transportul îl fac cu carele pe şosele comunale şi vecinale.

Cheltuelile şi veniturile budgetare sunt 2344 lei şi 72 bani.

In comună sunt 200 vite mari cornute, 240 oi, 15 capre, 24 porci şi 28 cai.

Căile de comunicaţie ale comunei sunt: şoselele vecinale şi comunale, care o leagă la V. cu Ivăcheşti, la S.-E. cu Terpezita, iar la S. cu Vela.

Căciulatul, *sat,* pl. Dumbrava-d.-s., comuna Căciulatul, judeţul Dolj, situat la 43 kil. la N.-V. de Craiova. Aci e reşedinţa primăriei. Are 153 suflete, 78 bărbaţi şi 75 femei. Locuesc în 64 case. In sat este 1 şcoală mixtă ce funcţionează din 1864, fiind întreţinută de stat şi comună. Localul este de zid. Cursurile se predau de un învăţător. In anul şcolar 1892—93 au frecuentat şcoala 18 copii. Ştiu carte 3 locuitori. In sat este 1 biserică fondată de răposatul vistier Polihronie. Are 1 preot, 1 cîntăreţ. Are 17 pogoane proprietate.

Satul e legat prin şosele vecinale şi comunale la V. cu Iordăcheşti, la N.-V. cu Răchita, iar la S.-E. cu Terpezita.

Căciulatul, *moşie* particulară, pl. Dumbrava-d.-s., com. Căciulatul, jud. Dolj, cu venitul anual de 12000 lei. Aparţine d-luĭ Tache Guran şi înainte era a vistierului Polihronie.

Căciulaţi, *com. rur.,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la N. de Bucureşti, 28 kil. departe de capitală. Se compune din satele: Căciulaţi, Canela, Moara-Săracă, Păşcani şi Pîrlita, cu o populaţie de 2058 locuitori, cari trăesc în 490 case.

Se întinde pe o suprafaţă de 4042 hect.

Proprietarii şi statul au 2384 hect. şi loc. 1658 hect. Proprietarii cultivă 1283 hect.; 7 rămîn sterpe, 150 izlaz, 941 pădure şi 3 vie. Locuitorii cultivă 1514 hect.; restul rămîn sterpe.

Comuna numără 365 contrib. Are un budget de 6964 lei la venituri şi 6907 lei la cheltueli. In anul 1885 erau 359 contribuabili.

In comună sunt: 5 biserici; 2 şcoli mixte; 2 mori de apă; 1 maşină de treierat cu aburi; 4 heleştaie; 4 poduri.

Numărul vitelor mari e de 1492 (238 cai şi epe, 3 armăsari, 617 boi, 571 vaci şi viţei, 7 tauri, 26 bivoli şi 30 bivolite) şi al celor mici de 2135 (66 capre, 462 porci şi 1607 oi).

Dintre locuitori, 464 sunt plugari, 4 industriaşi şi 36 au diferite profesiuni. Arătura se face cu 140 pluguri: 137 cu boi şi 3 cu cai. Locuitorii au 253 care şi căruţe: 237 cu boi, 16 cu cai.

Locuitori împroprietăriţi sunt 291 şi neîmproprietăriţi, 227.

Comerciul se face de 13 cîrciumari şi 1 hangiu.

Căciulaţi (Căciulaţi-Episcopiei), *sat,* din com. rur. cu acelaşi nume, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la N. de Bucureşti, între Moara-Voiculuĭ şi valea Fieni. Are un castel şi un heleşteu bine îngrijit, în grădina castelului.

Se întinde pe o suprafaţă de 2642 hect., cu o populaţie de 874 locuitori.

Din teritoriul satului, familia Blaremberg are 1531 hect. şi locuitorii 1111 hect. Proprietarul cultivă 572 hect. (7 sterpe, 150 izlaz, 2 vie şi 800 pădure). Locuitorii cultivă 999 hect.; restul de 112 rămîn sterpe.

Are 2 biserici, cu hramul Adormirea, deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţi, şi o şcoală mixtă frecuentată obicinuit de 21 elevi şi 3 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 2516 lei. La această şcoală copii lucrează cu îndemînare pălării şi coşuri de paie. Localul s'a construit de judeţ în anul 1889, pe terenul oferit de d-na Maria Blaremberg, care a mai contribuit 1000 lei pentru construcţiune.

In raionul satului mai este 1 moară de apă, 1 maşină de treierat cu aburi, 2 heleştaie şi 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor mari e de 766 şi al celor mici de 514.

Comerciul se face de 4 cîrciumari şi 1 hangiu.

Stabiliţi în sat sunt 11 străini.

Căciulaţi, *pădure,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, de 800 hect., proprietatea d-nei Maria Blaremberg.

Căciulaţi-Banului. (V. Păşcani, pl. Znagovul, jud. Ilfov).

Căciulaţi-Episcopiei. (V. Căciulaţi, *sat,* jud. Ilfov).

Căciulă (Cîşla-lui-), *locuinţă izolată,* jud. Constanţa, în plasa Medjidia, com. Alacapî, pe teritoriul şi în apropierea satului Docuzol. Numele acesta, se zice, şi l-a luat de la un cioban bătrîn care în tot-d'a-una locuia aci cu turma lui numeroasă şi care în cele din urmă a fost o-

Hosted by Google

morît și prădat; tîrla a fost părăsită. Azĭ este cu totul dărăpănată.

Căciulăteşti, *com. rur.*, în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j., la 43 kil. spre S.-E. de Craiova. In această comună se află reședința sub-prefecturei Jiul-d.-j.

Este situată pe loc șes, în stînga Jiuluĭ, în fața comuneĭ Horezul-Poenarĭ, din dreapta Jiuluĭ.

Se învecinește la N. cu com. Murta, la S. cu com. Damian, la E. cu com. Locusteni și la V. cu com. Valea-Stanciuluĭ.

Terenul comuneĭ este brăzdat de văile: Valea-Sărtăluiuluĭ ce se află în N. comuneĭ cu îndreptarea de la E. la V.; Valea-Predeștilor; valea Gura-Gînsaculuĭ.

Movile sunt 3: una numită Măgura-cu-Coadă și alte două movile, găurite adînc în centrul lor.

Comuna este udată de pîrîul Jiețul, ce curge pe lunca Jiuluĭ, cu direcțiunea de la N.-S., primește în stînga pîrîul Sărtăluiul, ce curge în valea cu acelașĭ nume, avînd izvorul său în această comună la N.-E.; merge de la E.-V. pănă ce taie șoseaua județeană Craiova, apoĭ de aci se îndreptează spre S.; înconjură balta Stegăroaia și se varsă în Jiețul. Tot în stînga primește Pîrîul-Predeștilor, care curge de la E.-V. pănă la întîlnirea căeĭ județene Craiova, pe care o taie; apoĭ se îndreptează spre S.-V. și se varsă în Jiețul.

Pîrîul Gura-Gînsaculuĭ, ce curge pe valea cu acelașĭ nume, se varsă și el în Jiețul. Acesta, după ce se încarcă cu aceste pîraie, se varsă în balta Pietrișul, din comuna Sadova.

Lacurĭ sunt: Roșul, Călina, Bica-cu-Pește, Marșoaia și Stegăroaia.

Inainte, comuna se numea Dobrești. Azĭ se compune din treĭ cătune: Căciulătești la centru, Roaba, numită în vechime Toceni, la S., și Dobrești, care este cătunul de reședință, la N.

Lîngă cătunul Căciulătești se află ruina uneĭ biserică, pe care locuitoriĭ o numesc Casa-Albă. In jurul eĭ sunt două șanțurĭ ce li se zic Cetate. In apropiere de acest șanț se află două movile marĭ cu gropĭ adîncĭ în centrul lor.

Biserică sunt două în cătunul Roaba, una în Căciulătești și una în Dobrești; cu totul 4 biserică. In cătunul Roaba: biserica numită Schitul-Roaba-Vechiă, azĭ ruinată, fondată la anul 1834, Noembrie 28; și biserica numită Schitul-Roaba-Nouă, fondată la anul 1855, de paharnicul Robu Iermonahu. Biserica din cătunul Căciulătești a fost începută la 1841 de Popa Stoica, Boer Ilie, Popa Voinea și I. Ștefan Caranbanu. Biserica din căt. Dobrești, a fost fondată la 1847 de Iacov Grigorie și Toma Dobrescu. Numaĭ Schitul-Roaba-Nouă are o proprietate numită Moșia-Roaba. In serviciul bisericilor sunt un preot și doĭ cîntăreți.

Școală se află una singură în Dobrești, mixtă, ce funcționează de la 1860 și este întreținută de stat. La această școală urmează copiiĭ din satele Căciulătești și Roaba. Localul, construit din zid, este în bună stare. Școala are un singur învățător. Pe anul școlar 1892—93 aŭ urmat la școală 32 băeți și 6 fete. Știŭ carte 63 bărbați și 9 femeĭ.

Populația comuneĭ se urcă la 1247 suflete, din carĭ, după legea din 1864, sunt 43 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 2 însurățeĭ. Eĭ locuesc în 37 case și 243 bordee.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de aproape 8800 pogoane.

Moșia de pe teritoriul comunal se numește Roaba. Din aceasta statul ocupă a $^1/_4$ parte.

Venitul anual este de 59846 leĭ, 86 banĭ.

Se găsesc cete de moșneni în Căciulătești, Roaba și Dobrești.

Se află o pădure în cătunul Roaba, numită Opritura, în întindere de 5 hect.

Pădurea numită Schitul-Roaba, aparține statuluĭ; se află situată între cătunele Căciulătești la S. și Roaba la N.; înainte aparținea Schituluĭ Roaba. Pădurile sunt compuse din cer, stejar și gîrniță; această din urmă predomină.

Viile, în întindere de 69 hect., aparțin moșnenilor și daŭ vin roșu.

In comună sunt 9 morĭ de apă; se găsesc la vadurile numite Țiganca și Opritura, Izvorul și Pîrlita, la pod în curtea proprietaruluĭ, N. V. Lubicĭ, precum și la Iordăneasa, în cătunul Căciulătești.

Comerciul se face cu schela Bechet, unde locuitoriĭ duc vite și grîne. Transportul îl fac cu carele pe calea județeană Craiova-Bechet ce trece prin cătunul Roaba de-a lungul său și pe la V. de căt. Căciulătești, pe o lungime de 4 kil.

Cîrciumĭ sunt în număr de 8. Comercianțĭ sunt 7.

Din cele 8 cîrciumĭ, 3 sunt în Căciulătești, 3 în Roaba și 2 în Dobrești.

Contribuabilĭ sunt 258.

Budgetul comuneĭ pe exercițiul 1893—94 este de 3459,96 leĭ la venit. și 3222,44 la chelt.

Animale: Vite cornute 284, oĭ 140, caĭ 30, capre 9 și porcĭ 40.

Căciulăteşti, *sat,* plasa Jiul-d.-j.,

Hosted by Google

comuna Căciulătești, jud. Dolj, situat la 1½ kil. la S. de cătunul Dobrești, unde e reședința subprefecturei și a primăriei. Două dealuri îl despart de acest cătun. Lîngă acest sat este ruina de biserică, numită de locuitorĭ Casa-Albă. Are 642 suflete, 340 bărbați și 302 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la școală mixtă din satul Dobrești, ce este la 1625 m. depărtare. In anul școlar 1892—93, aŭ urmat regulat la școală 7 băeți. Știŭ carte 24 bărbați și 3 femeĭ. In sat este o biserică, începută în 1841 și terminată la 1851 de Popa Stoica, Boer Ilie, Popa Voinea și I. Ștefan Caranbanu.

Comunicația se face prin șoseaua județeană Craiova-Bechet, care-l pune în legătură la N. cu Murta, iar la S. cu Sadova.

Căciulești, *com. rur.,* situată în centrul plășeĭ Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Este așezată pe podișele ce se întind către E. dealurilor Balaurul și Dărmănești, în drumul șoseleĭ județene Piatra-Roman, cum și pe Valea-Cracăului.

Se mărginește spre V. cu com. Gîrcina, de care se desparte prin culmea dealuluĭ Balaurul și o parte din dealul numit Ciriteĭ, spre N. cu com. Dobreni și com. Cîrligi, spre V. cu com. Șerbești, iar spre S. cu com. Girovul.

Este formată din satele: Căciulești, Gura-Văeĭ, Popești, Turturești și Verșești, cu o suprafață de 2685 hect. și o populațiune de 1243 suflete, carĭ trăesc în 298 case. Sunt 635 bărbați, 624 femeĭ; 631 necăsătoriți, 533 căsătoriți, 94 văduvĭ, 1 divorțat; 87 știŭ carte, 1172 nu știŭ.

Ocupațiunea de căpetenie a locuitorilor este agricultura. Solul însă nu prea este productiv, din care pricină s'a și desființat imașul vitelor, prefăcîndu-se în locurĭ de arătură. Dar cu toate acestea, plantele agricole de abia se cultivă pe o întindere numaĭ de 927 hect. 15 arĭ, cea ce reprezintă cu mult maĭ puțin de cît jumătate din întreaga suprafață a comuneĭ.

Terenurile se apleacă către E., în povîrnișurĭ ce se pĭerd spre Valea-Cracăuluĭ.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriți în 1864 sunt astăzĭ: 84 carĭ stăpînesc înșișĭ locurile lor; 114, ca urmașĭ. Dintre ceĭ împroprietăriți în 1878 sunt astăzĭ 53 carĭ posedă locurile lor; 2 locurĭ sunt părăsite; 7 locurĭ ocupate de alțiĭ; 2, de comună; 61 persoane sunt carĭ, de și insurați și cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ nicĭ un fel de proprietate.

In această comună se află: 5 bisericĭ, deservite de 5 preoți și 8 dascălĭ, plătiți din fondurile comunale cu suma de 700 leĭ anual. Venitul fonciar anual al pămînturilor date bisericilor se urcă la suma de 1025 leĭ. Este o școală, cu un învățător plătit de stat. Maĭ sunt 5 morĭ de apă pe Cracăul, 1 velniță, 1 fĭerărie, 6 stolerĭ, etc.

Budgetul e de 5036 leĭ la venitурĭ și de 5021 leĭ la cheltuelĭ. Numărul contribuabililor e de 120.

Comunicațiunea cu satele din împrejurime se face prin: șoseaua județeană Piatra-Roman, ce trece pe lîngă satul Turturești; prin șoseaua județeană Dobreni-Roznov-Tazlăul, ce trece prin satul Căciulești; precum și prin drumurile comunale prunduite: Turturești-Popești, care purcede din șoseaua Piatra-Roman, dintre al 4—5 kil., și drumul Popești-Căciulești, în osebĭ de drumurile naturale, carĭ leagă satul Popești-Cășăria-Dobreni, satul Popești-Gura-Văeĭ.

Numărul vitelor, carĭ se cresc în comună, se ridică la cifra de 3379 capete, dintre carĭ: 1725 vite marĭ cornute, 1380 de oĭ, 110 caĭ, 94 porcĭ.

Căciulești, *sat,* în com. Căciulești, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, așezat pe valea Cracăuluĭ, ce trece despre Estul săŭ, în drumul șoseleĭ județene Dobreni-Roznov, la 5 kil. departe de satul Dobreni, și la 11 kil. de orașul Piatra.

Suprafața terenurilor sale (împreună cu vatra satuluĭ) e cam de 1074 hect., cu o populațiune de 250 suflete, ce locuesc în 61 case. Dintre aceștia sunt: 132 bărbați, 118 femeĭ, saŭ după starea civilă: 121 necăsătoriți, 101 căsătoriți, 20 văduvĭ; în raport cu instrucția: 19 știŭ carte, 231 nu știŭ.

In acest sat se află: reședința comuneĭ; o biserică, deservită de un preot și 1 eclesiarc; o școală; 4 morĭ de apă pe cracul despre Vest al pîrîuluĭ Cracăul; o velniță.

Numărul vitelor e de 415 capete: 150 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 35 porcĭ și 200 de oĭ.

Satul Căciulești formează crucișul liniilor ce s'ar trage pe un plan, de la satul Popești (ce vine așezat către V.), spre satul Verșești (așezat spre E.), cum și de la satul Malul (spre Nord), la satul Girovul (spre Sud).

Căciulești, *deal,* în com. rur. Menți-din-Dos, pl. Motrul-d.-j. jud. Mehedinți.

Căciulești, *moșie,* cu părți, în comuna cu aceeași numire, plasa

Hosted by Google

Piatra-Muntele, județul Neamțu. Partea stăpînită de Enache Cantemir produce un venit anual de 8000 de leĭ, iar partea familieĭ Alexandru Mavrocordat, de 28000 leĭ.

Căcîcea, *gîrliță,* izvorește de la locul numit Sub - Vîrful - Stîneĭ, comuna Măneciul-Pămînteni, plaiul Teleajenul, județul Prahova, și se varsă în Teleajen la Piatra.

Căcîcea, *izvor,* în jud. Buzău, com. Chiojdul. Ese din muntele Brădetul și se scurge în rîul Bîsca, în dreptul comuneĭ Chiojdul.

Căcîcea, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul comuneĭ Bucșești, cu scurgere în pîrîul Cernul.

Căcîcea, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Faraoani, care se scurge d'a dreapta în Siret.

Căcîcea, *poiană,* com. Măneciul-Pămînteni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Căcîceĭ (Fundul-), *loc izolat,* în com. Cizlăul, în pădurea Cislăul. jud. Buzău; face hotar despre jud. Prahova.

Căeata, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul comuneĭ Bogza, așezat în partea de V. a comuneĭ, în cîmp deschis, lîngă movila cu același nume, la o depărtare de 2268 m. spre Vest de cătunul de reședință, Bogza. Are o întindere cam de 57 hect. (numaĭ vatra satuluĭ), cu o populațiune ce se ridică la 117 familiĭ, carĭ cuprind 428 suflete, din carĭ 147 contribuabilĭ; 22 locuitorĭ știŭ carte. Are o biserică, deservită de un preot și un cîntăreț, precum și una din școlile comuneĭ.

Acest cătun, precum și locurile înconjurătoare, aŭ fost teatrul războaielor dintre Turcĭ și Rușĭ aliațĭ cu Nemțiĭ, la 1789 și 1834—35.

Căeata, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Lacul-luĭ-Băban. Se desface din dealul Costandoiul; brăzdează partea de Est a comuneĭ și se oprește în rîul Rîmna, întinzîndu-se printre acest rîŭ și afluentul săŭ pîrîul Calița. Este acoperit cu imaș pentru vite.

Căeata, *movilă* naturală, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bogza, cătunul Căeata. Azĭ tinde să dispară, fiind arată de locuitorĭ necontenit.

Căianul, *deal,* în com. rur. Izvorul-Aneștilor, pl. Ocolul - d. - j., jud. Mehedinți.

Căierul, *vale,* numită și Valea-Căieruluĭ, în comuna rurală Ilfovățul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Căineni, *com. rur.,* pe apa Oltuluĭ, aproape de frontiera țărĭ despre Transilvania, jud. Argeș, pl. Loviștea, la 40 kil. de com. rur. Șuici, reședința subprefectureĭ, și la 89 kil. de Pitești. Se compune din satele: Căineni și Grăblești, avînd în tot 150 familiĭ, cu 991 suflete moșneni, și vr'o zece familiĭ Țigani. Prin această comună trecea maĭ înainte drumul vechiŭ al poșteĭ de la Sibiŭ prin Rîul-Vaduluĭ, în Vîlcea, la Pitești-București.

In comună sunt 3 bisericĭ și 2 școlĭ primare, una de băeți și alta de fete; 6 cîrciumĭ. Budgetul comuneĭ pe anul 1882-83 a fost de 2489 leĭ la venit și de 2092 leĭ la cheltuelĭ. După o publicație oficială (1887), această comună numără 160 contribuabilĭ și are un budget de 2725 leĭ la venit și de 2369 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în 1887 de 830 capete vite marĭ (730 boĭ și vacĭ, 100 caĭ) și de 5950 vite mărunte (5180 oĭ, 470 capre și 200 rîmătorĭ).

Căineni, *sat,* pe malul stîng al Oltuluĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, în fața satuluĭ Cîineni, din jud. Vîlcea, în apropiere de granță.

Are 80 de familiĭ și 2 bisericĭ, întîia cu hramul S-țiĭ Ingerĭ și a doua cu hramul Sf. Nicolae, deservite fie-care de cîte 1 preot și 1 cîntăreț. Acest sat face parte din comuna rurală cu același nume.

Are o școală primară rurală mixtă.

Aicĭ este și reședința primărieĭ.

Căiniceni, *mahala,* în com. rur. Jidoștița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Căiniceni, *pîrîŭ,* în com. rur. Jidoștița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Căița, *deal* cu viĭ, în com. rur. Vînjul-Mare, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Căiuțul, *com. rur.,* pl. Trotușul, jud. Bacău, situată în dreapta Trotușuluĭ. Se alcătuește din: Negoești, Căiuțul, tîrgușor și sat (reședința), la confluența Căiuțuluĭ-Mic cu Trotușul, Popeni și Pralea pe Căiuțul-Mare.

In Condica Liuzilor, Căiuțul se găsește a fi răzășesc; secția Negoești este și astă-zĭ a răze-

Hosted by Google

șilor. In statistica din 1874, comuna se găsește constituită ca și astă-zi.

Teritoriul său se mărginește la E. și N. cu al comunei Jăvreni, la V. cu al comunei Bogdana și la S. cu al comunelor: Borșani, Cîmpurile și Răcoasa, din jud. Putna.

Comuna este udată de rîurile Căiuțul-Mic și Căiuțul-Mare, și brăzdată de dealurile: Dealul-Chimiĭ, Dealul-Mare, Oușorul și altele.

Are o școală mixtă care funcționează din 1865 în tîrgușorul Căiuțul. Pănă la 1877, școala a fost întreținută de stat; iar de atuncĭ se întreține de comună. In anul 1891 școala a fost frecuentată de 15 copiĭ, din carĭ 5 fete.

Bisericĭ sunt 5: 4 ortodoxe, în fie-care sat cîte una, deservite de 1 preot și 7 cîntărețĭ, și una catolică în satul Pralea.

Case de locuit sunt 456, rare în Pralea, dese în cele-l-alte cătune. Cîrciumĭ sunt 12. Casele boerești aŭ un parc frumos, cu un lac.

Populațiunea este de 481 capĭ de familie, cu 1697 suflete, din carĭ 814 bărbațĭ și 883 femeĭ. După naționalitate și protecțiune se împart: 1686 romînă, dintre carĭ 300 Evreĭ; 1 bulgară; 4 rusă și 6 ungară. După felul ocupațiuneĭ sunt: 1470 agricultorĭ, 8 meseriașĭ, 18 comercianțĭ, 12 profesiunĭ libere și 6 servitorĭ. Știŭ carte 179 persoane, din carĭ 46 femeĭ; nu știŭ carte 1518 persoane, din carĭ 837 femeĭ. Contribuabilĭ, după noul recensămînt, sunt 391. După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 231 locuitorĭ, cu 803 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de aproape 7000 hect. Pădurile: Pralea, Ciortolomul, etc. ocupă peste 4000 hect.

Proprietarĭ marĭ sunt moștenitorii deced. Răducanu Rosetti, care aŭ moșiĭ marĭ ce daŭ un venit anual de 75000 leĭ, cu venitul pădurilor exploatate. Cea maĭ mare parte din moșiĭ este stăpînită de soția Generaluluĭ G. Catargiŭ, născută Rosetti. Impozitele sunt de 4500 leĭ anual.

In comună sunt 6 morĭ de apă, 23 piue pentru sumane și 3 drîste pentru făcut cergĭ.

Viile sunt pe o întindere de 54 hectare, carĭ în 1890 aŭ dat 540 hectol. vin alb. După controalele diviziei filoxerice (1891) viea lucrătoare are 95 hect. In comună s'a maĭ făcut, la 1890, 22 hectol. rachiŭ de tescovină și drojdiĭ.

Animale sunt: 73 caĭ, 855 vite marĭ cornute, 151 porcĭ, 117 capre și 465 oĭ, carĭ aparțin la 72 proprietarĭ; la 1891 oile aŭ dat 977 kgr. lînă țurcană.

Stupĭ de albine sunt 88, carĭ în 1890, aŭ dat 44 kgr. miere și 44 kgr. ceară.

Totalul pămînturilor de cultură este de 2848 hect.

Budgetul comuneĭ pe exercițiul 1891—92 are la venitur leĭ 17971, banĭ 65, și la cheltueli leĭ 4383, banĭ 40.

Teritoriul comunal este străbătut de calea ferată Adjud-Ocna, cu stația Căiuțul și de calea națională cu aceeași destinație.

Distanțele: la Bacău, capitala districtuluĭ, 62 kil.; la T.-Ocna, reședința plășeĭ, 25 kil.; la comuna Bogdana, 9 kil.; la com. Jăvreni, 7 kil.

Căiuțul, *sat,* jud. Bacău, pl. Trotușul, cu o secție numită Tîrgușorul-Căiuțul, și reședința comuneĭ cu același nume, situat pe șes în dreapta Trotușuluĭ și pe Căiuțul-Mic. Are o școală mixtă în tîrgușorul Căiuțul, la care aŭ urmat din acest sat, la 1891, 6 băeți și 5 fete, din 77 copiĭ în vîrstă de școală. Are o biserică ortodoxă în tîrgușorul Căiuțul, clădită la 1765 și reparată la 1884 de locuitorĭ și de familia Catargiŭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ. Cîrciumĭ sunt 8. Capĭ de familie 189, suflete 645. Animale se numără: 22 caĭ, 250 vite cornute, 16 porcĭ și 44 capre. Pe teritoriul acestuĭ sat se află stația căeĭ ferate Adjud-Tîrgul-Ocna, numită Căiuțul.

Căiuțul, *tîrgușor,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Căiuțul, care intră în compunerea satuluĭ Căiuțul și prin care trece calea județeană Adjud-Tîrgul-Ocna. Comerțul constă în vite, cherestea, producte de tîmplărie, etc. Drepturile și îndatoririle tîrgoveților aŭ fost regulate de Domnul Ion Sandu Sturdza al Moldoveĭ, prin hrisovul de la 1828.

Căiuțul, *stație* de dr. de fer, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Căiuțul, pe linia Adjud-T.-Ocna, pusă în circulație la 22 Iunie 1884. Se află între stațiile Bîlcea (5.8 kil.) și Onești (14.2 kil.) și la o depărtare de 267 kil. de București. Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ de 159^{m},14. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 140908 leĭ, 10 banĭ.

Căiuțul-Mare, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Căiuțul, care curge pe teritoriul satelor Pralea și Popeni. Își are obîrșia din muntele Ursoaia și se varsă d'a dreapta în Trotuș, după ce primește pe dreapta pîrîiașul Pralea și Pîrîul-Cucoaneĭ și pe stînga pîrîiașele Secul și Teiul.

Hosted by Google

Căiuțul-Mic, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Căiuțul, care curge prin satul și tîrgușorul Căiuțul. Își are obîrșia în Fundul-Mateiașuluĭ și se varsă d'a dreapta în Trotușul, după ce se îngroașă pe stînga cu pîrîiașul Brăduleața.

Călărași, *com. urb.,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, capitala județuluĭ Ialomița. Este situată jumătate, partea de E., pe malul stîng al brațuluĭ Borcea și jumătate, partea de V., pe malul stîng al gîtuluĭ Jirlăul.

Se învecinește la E. cu satul Măgureni, pendinte de oraș, la V. cu lacul Călărași și la N. cu cîmpiĭ arabile.

Orașul este așezat pe un loc șes, ridicat d'asupra nivelului apeĭ brațuluĭ Borcea, cu o poziție frumoasă, și privit, cu deosebire din partea de S., de pe apa Borceĭ, prezintă vedereĭ unul din cele maĭ pitorești tablouri. In partea de S. se desfășoară lunca întinsă a Borceĭ și a Dunăreĭ, avînd la dreapta lacul Călărași și din loc în loc grupe de păduriĭ; iar la 8 kilometri, pe cel-l'alt țărm al Dunăreĭ, se înalță, spre E., Dealul-Dobrogeĭ, pe a căruĭ coastă este Ostrovul și spre V., Dealul-Bulgarieĭ, sub poalele căruia este Silistra.

Numirea de Călărași, orașuluĭ o poartă după numele vechilor ostași aĭ țăriĭ. Asupra acesteĭ numiriĭ sunt două versiuniĭ. Se spune că aicĭ fiind trecătoare din Turcia în Romînia, punctul de trecere era sub privegherea uneĭ căpitănii militare, căpitănia Lichirești și oamenii de pază eraŭ călărețĭ saŭ călărașĭ, de unde a rămas și numirea orașuluĭ.

A doua versiune este, că de aicĭ și de prin satul Călărași-Vechĭ se recruta pentru armată ceĭ maĭ buniĭ călărețĭ și pentru acest cuvînt s'a dat și localităților numirea de Călărași. Inainte s'ar fi numit Lichirești. De la 1852 orașul a luat numirea de Știrbeiŭ, pentru că în acel an, fiind Domn al țăriĭ Barbu Știrbeiŭ, locuitoriĭ orașuluĭ, după maĭ multe încercăriĭ neizbutite, aŭ reușit să cumpere de la Eforia Spitalelor Civile din București o parte din moșia Lichirești, pe care se afla și orașul; iar drept aducere aminte pentru acest mare act, a dat orașuluĭ numirea Domnitoruluĭ de atuncĭ. Numirea de Știrbeiŭ, dată în atuncĭ orașuluĭ, s'a păstrat pănă la 1881, cînd nu s'a maĭ întrebuințat de nicĭ o autoritate.

Terenul cumpărat de la Eforia Spitalelor Civile este de 1714 pogoane, carĭ s'aŭ împărțit ast-fel: 229392 stînjeniĭ pătrațĭ formează vatra orașuluĭ, din carĭ 157784 s'aŭ împărțit locuitorilor, 71608 aŭ rămas pentru strade, piețe și rezerve, iar restul de 1357 pogoane formează izlazul și moșia orașuluĭ. Pănă la 1852 orașul era mic, avînd o singură stradă și numaĭ în urma cumpărăreĭ moșieĭ a început a se mări. Satul Măgureni, numit înainte Creței, care este spre E., în apropiere de oraș, forma înainte un sat separat. Dar prin retragerea locuitorilor în oraș a început a descrește și astăzĭ contează ca mahala. Prin 1877, orașul s'a maĭ mărit în toată lungimea sa cu 54 stînjeniĭ în partea de N. și V.

Călărași este capitala județuluĭ Ialomița de la anul 1832, cînd reședința prefecților (scaunul ispravnicilor) județuluĭ s'a strămutat aci din tîrgușorul Urziceni.

După statistica din 1887, populațiunea orașuluĭ era de 1826 capĭ de familie; 7734 locuitorĭ, din carĭ 2762 bărbațĭ, 2353 femeĭ și 2619 copiĭ.

In recensămîntul făcut în 1890, s'a constatat că populațiunea este de 8125 locuitorĭ, cu 2156 capĭ de familie și 5969 membri de familie, saŭ 4204 bărbațĭ și 3921 femeĭ. După naționalități s'aŭ găsit: 7648 Romînĭ, 50 Grecĭ, 60 Sîrbĭ, 50 Bulgarĭ, 3 Rușĭ, 3 Prusianĭ, 15 Germanĭ, 30 Ungurĭ, 5 Francezĭ, 13 Italienĭ, 2 Englezĭ, 10 Turcĭ și 236 de alte naționalități.

După profesiuni: 1687 agricultorĭ, 245 meseriașĭ, 50 industriașĭ saŭ fabricanțĭ, 237 comercianțĭ, 272 profesiuni libere, 370 muncitorĭ și 250 servitorĭ.

După religie sunt: 7811 creștinĭ ortodoxĭ, 65 catolicĭ, 3 armenĭ, 10 mahometanĭ și 236 mozaicĭ.

Cu știință de carte sunt 3340 persoane și fără știință 4785.

Industriiile micĭ, ce se practică în oraș, sunt: croitoria, cojocăria, cizmăria, lemnăria, fierăria, plăpumăria, tinichigeria, dogăria și altele.

Industria mare e reprezentată prin 4 morĭ cu vaporĭ, o tăbăcărie, maĭ multe cărămidăriĭ, o fabrică de bere, două de apă gazoasă și una de fringhierie.

Mișcarea comercială în oraș este vie, căcĭ se vînd zilnic pentru export marĭ cantități de cereale și multe vite, ce sunt aduse cu calea ferată și cu carele și se transportă cu vase plutitoare pe Borcea și de aci pe Dunăre.

Exportul cerealelor și a altor producte în portul Călărași în anĭ 1887—1888, în chintale metrice, 100 kil., a fost:

Hosted by Google

	1887	1888
Grîŭ	78525	193696
Secară	34099	88950
Porumb	478266	129891
Orz	175221	159009
Ovăz	4266	2007
Meiŭ	54898	26402
Legume făin.	39605	67314
Sem. uleioase	720	1589

In vama portuluĭ Călărași a fost în 1886 următoarea mișcare în import și export:

Import 54759878 kilgr; val. leĭ 2416148; dreptul de perc. 53221 leĭ.

Export 50629802 kilgr.; val. leĭ 7869723; dreptul de perc. 13385 leĭ.

Comerciul intern al orașuluĭ se face zilnic în maĭ multe stabilimente de coloniale, lipscăniĭ, brașoveniĭ, de băuturĭ și altele, precum și în piețe, unde se vînd legume, fructe și diferite alimente.

In fie-care an, de la 1 — 10 Septembrie, se face aicĭ un mare bîlciŭ de vite, de manufacturĭ și altele, care este vizitat de comercianțĭ indigenĭ și străinĭ și de unde locuitoriĭ orașuluĭ și aĭ județuluĭ se aprovizionează cu diferite obiecte.

La 9 Martie, în fie-care an, se face un bîlciŭ numaĭ de vite.

Bîlciurile aduc caseĭ comunale un venit de 26000 leĭ anual.

In oraș se află: 5 brutăriĭ, 3 cofetăriĭ, 4 cafenele, 2 farmaciĭ, 2 tipografiĭ, 3 librăriĭ, maĭ multe case de comerciŭ, 3 oteluri.

In Călărași sunt 5 piețe: piața Carol I, principala piață a orașuluĭ, în mijlocul căreia s'a construit un palat administrativ, împrejurul căruia s'a făcut un parc; piața Știrbeiŭ-Vodă; piața cerealelor saŭ oborul; piața Cuza-Vodă și piața pescăriilor.

Sunt în oraș 23 strade, din carĭ strada Știrbeiŭ-Vodă este cea maĭ mare; este șoseluită și cu trotuare de bazalt. Apoĭ căile județene: București, Slobozia și Dobrogea, cea dintîiŭ traversează orașul de la E. spre V. Cele două din urmă duc în port, unde este un frumos cheiŭ de lemn de stejar cu două înălțimĭ, servind pentru ancorarea vaselor, și unde se termină calea ferată Slobozia-Călărași-Port.

Pe marginea orașuluĭ despre port, este bulevardul Traian, șoseluit cu trotuare largĭ umbrite de arborĭ și care este singurul loc de preumblare al orășenilor.

Sunt 11 bariere: Măgureni, Cărămidari, Sf. Impărați, Stefan-cel-Mare, Tudor Vladimirescu, București, Cioroiul, Slobozia, Leasa, Sîrbi și Dobrogea.

Ordinea publică se ține de un polițaiŭ, 2 comisarĭ clasa I, 4 comisarĭ clasa II, un comisar de gară și port, 58 gardiștĭ și 2 sergenți revizorĭ.

Pentru paza de foc sunt 24 pompieri, cu un comandant și un ajutor.

Serviciul sanitar se face de un medic, un vaccinator, o moașă și un medic veterinar. In oraș se află un spital județean cu 50 paturĭ.

In orașul Călărași se află reședința următoarelor autorități: prefectura județuluĭ, tribunalul, judecătoria ocoluluĭ Călărași, protoieria județuluĭ, casieria județuluĭ, comitetul permanent, consiliul de igienă, creditul agricol, serviciul technic al județuluĭ, biuroul telegrafo-postal, biuroul sub-șefuluĭ silvicultor, biuroul vamal și căpitănia portuluĭ. Aci este și reședința regimentuluĭ Ialomița cu un batalion permanent și 2 batalioane teritoriale și a două escadroane de călărași.

Biserică sunt 4: Sf. Nicolae (catedrală) deservită de 3 preoți, 1 diacon și 2 dascălĭ cîntăreți; cheltuindu-se 5220 leĭ anual.

Sf. Nicolae, biserică filială, în mahalaua Măgureni, deservită de 1 preot supra-numerar și 1 dascăl cîntăreț, — cheltueli anuale 1248 leĭ.

Sfinții Impărați, deservită de treĭ preoți și doĭ cîntăreți, — cheltueli anuale 4260 leĭ.

Sf. Ion, Cuvioasa Paraschiva și Sf. Treime deservită de 1 preot paroh și doĭ dascălĭ cîntăreți.

La cimitir se află o capelă.

Evreiĭ aŭ două sinagoge.

Sunt treĭ cimitire, unul pentru creștinĭ ortodoxĭ, unul pentru catolicĭ și al treilea izraelit.

In oraș se află: un gimnaziŭ real, fondat în 1884, cu 6 profesorĭ și 3 maestri; a fost frecuentat, în anul școlar 1891—1892, de 91 elevĭ; 7 școlĭ primare, din care 3 de băeți (2 cu patru clase și 1 cu 2 clase), 2 de fete (1 cu patru clase și 1 cu 3 clase); o școală urbană mixtă, și o școală rurală cu tip urban.

Școalele de băeți sunt frecuentate de 596 elevĭ, cele de fete de 375 eleve.

Budgetul veniturilor și a cheltuelilor pe anul 1898 — 99 se balanțează cu suma de 428133 leĭ, 99 banĭ.

Intre cheltuelile cele maĭ principale trecute în budgetul anuluĭ 1898—99, notăm următoarele maĭ principale:

Datoriile comuneĭ 105302 leĭ; retribuția serviciuluĭ accizelor 24480 leĭ; idem a serviciuluĭ medical 25030 leĭ; idem a serviciuluĭ poliției administrative 53720 leĭ; idem, pompieriĭ 30440 leĭ; iluminatul, asistența publică

Hosted by Google

33668 leĭ; instrucțiunea publică 8980 leĭ.

Budgetul drumurilor se balanțează cu cifra de 18825 leĭ, 60 banĭ.

Orașul are o luncă în vale, destinată pentru depozite de lemne de foc și altele, care aduce un venit anual de leĭ 2500.

Are și o moșie care se arendează pe suma de 15500 leĭ anual.

Comuna Călărași a realizat în anul 1897 de la Casa de Depuneri și Consemnațiuni un împrumut de 1 milion leĭ, pentru înfrumusețarea și îmbunătățirea orașuluĭ.

Comuna are subvenții: de la Ministerul Cultelor 5136 leĭ pentru întreținerea cleruluĭ mirean; 20000 leĭ de la casa județuluĭ Ialomița și 800 leĭ de la executoriĭ testamentarĭ aĭ defunctuluĭ A. Popescu, pentru întreținerea serviciuluĭ divin.

Una dintre trecătoarele cele maĭ lesnicioase de pe un țărm al Dunăreĭ pe cel-l'alt,. a fost și este țărmul stîng al Borceĭ, între Călărași și Silistra. Această împrejurare a și făcut ca Silistra să devie, din vechime, o cetate puternică. Călărași, fiind situat în fața trecătoareĭ, a fost punctul cel maĭ expus d'a fi atacat de popoarele ce locuiaŭ cel-l'alt țărm al Dunăreĭ, saŭ locul de unde se pornea atacul contra cetățeĭ Silistra.

In anul 335, înainte de era creștină, Alexandru cel Mare, regele Macedonieĭ, venind cu armele asupra Geților, trecu Dunărea în timpul nopțeĭ, pe la Silistra și în revărsatul zorilor se arătă de o dată înaintea Geților. Aceștia loviți așa pe neașteptate, luară fuga, închizîndu-se într'un oraș al lor de lemn, slab întărit, care se afla numaĭ treĭ sferturĭ de ceas departe de Dunăre. Văzîndu-se și aci înconjurați de toate părțile, se aruncară pe caĭ, cu femeĭ, copiĭ și cu tot ce maĭ puteaŭ să încarce, și se năpustiră în cîmpiĭ Bărăganuluĭ. Macedonenii, după ce dărîmară și arseră în cîte-va ceasurĭ orașul Geților, se întoarseră încărcați de pradă chiar în acea zi în lagărul de pe malul drept al rîuluĭ.

In anul 1398, sultanul Baiazid a trecut pe aicĭ cu o armată formidabilă în contra luĭ Mircea cel Mare. Dar fiind învins de Romînĭ la Rovine, tot pe aci s'a retras, după ce prin îndemnul luĭ Evernos-Beg cel maĭ capabil general turcesc, a făcut o tabără de care și șanțurĭ, la adăpostul căreia a scăpat de urmărirea luĭ Mircea.

In toate războaele purtate de Rușĭ contra Turcilor, orașul a fost ocupat maĭ tot-d'auna de Rușĭ și de aci îșĭ îndreptaŭ atacul contra Silistreĭ și numaĭ mulțumită depărtăriĭ sale de acea cetate, a putut fi apărat de distrugere.

Călăraşi, *com. rur.,* în pl. Jiul-d.-j., jud. Dolj, la 67 kil. departe de Craiova și la 36 kil. departe de reședința plășeĭ, Căciulățești.

Comuna este situată pe o mică coastă, pe malul stîng al Dunăreĭ, la o depărtare de 4 kil. spre N. de Dunăre.

Se învecinește la N. cu com. Damian, la S. cu Dunărea, la E. cu com. Dăbuleni, jud. Romanați, și la V. cu com. Grindeni.

Limita linieĭ de N. începe de la Măgura-Verde și merge spre V. până la Plopi.

Limita linieĭ de V. începe de la Plopi, merge spre S. până la Plopul-Ostrovenilor.

Limita linieĭ de S. începe de la movila Plopul-Ostrovenilor și merge până la movila Perigelul cu direcțiunea de la V. la E.

Limita linieĭ de E. începe de la movila Perigelul și merge spre N. până la Măgura-Verde.

Terenul comuneĭ este șes.

Comuna este udată de pîrîul Ascunsa, ce izvorește din dealul Ascunsa, jud. Romanați, și merge pe hotarul despărțitor între jud. Dolj și jud. Romanați; se oprește lîngă grădinĭ, unde formează o mică mlaștină.

Smîrcurĭ sunt, dar în lipsa ploilor seacă adesea-orĭ.

Intre acestea se numără: smîrcul Pateleanca, Sălcița și Vadul-Barceĭ. Ele încep din Dunăre și se scurg în balta Potelul, din jud. Romanați.

Fîntînĭ sunt: Fîntîna-Hîrnuluĭ, fîntîna Mantea, fîntîna Marinescu, Fîntîna-Nouă, Cișmeaualuĭ-Vasile, Fîntîna-luĭ-Drăgoiŭ, Fîntîna-luĭ-Șercăŭ, Fîntîna-cu-Salcie, Fîntîna-Vladuluĭ, Cișmeaua-Albă, Fîntîna-luĭ-Obede și Fîntîna-luĭ-Nuța.

Cea maĭ mare parte din bătrînĭ povestesc ast-fel împrejurarea rea, care a făcut ca această comună să se numească ast-fel. Se zice că atuncĭ cînd satul se compunea numaĭ din cîte-va case, aŭ venit Turcĭ și călare fiind, aŭ tăiat oameniĭ din acel sătuleț. De la Turciĭ călărĭ și-a tras numele comuneĭ de Călărași. Inainte cuprindea și cât. Ascunsa, dar maĭ apoĭ s'a desființat din cauză că izvora apă din casele oamenilor. Azĭ comuna coprinde un singur cătun, numit Călărași, în care se află siliștea cătunuluĭ Ascunsa. Spre N.-E. comuneĭ, ca la 40 m. departe de sat, pe un pămînt nisipos, săpînd oameniĭ, aŭ găsit arme și oseminte ce se cred a fi din timpul războiuluĭ luĭ Mihaiŭ-Viteazul cu Turciĭ.

Hosted by Google

In comună se află o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae și Adormirea-Maicei-Domnului.

A fost zidită din cărămidă și piatră, la anul 1820, de către Hagi Ion Enuși și s'a terminat la anul 1833. In tinda bisericei se află următoarea inscripțiune:

«In numele tatălui și al fiului și al Sfîntului duh: la leatul 1820 ziditu-s'au această sfîntă și dumnezeiască biserică unde se prăznuește hramul Adormirea-Precistei și hramul Sf. Erarh Nicolae, din temelie, de d-l Hagi Ion Enuși până s'a săvîrșit zidul și acoperișul și acum la leatul 1833 cu ajutorul lui Dumnezeŭ s'a apucat ceĭ maĭ jos arătați și aŭ înfrumusețat-o cu zugrăveală, după cum se vede: Panait sin Enache și soția luĭ, Popa Stan sin Popa Stan, Pătru sin Moise, Pătru sin Neagoe, de a una cu tot satul aŭ ajutat și la zid și la zugrăveală. La zugrăveală a fost ostenitorĭ Sfinția-Sa Popa Ion Duhovnicul, Zugrav boer de neam Coșoveanu. Iulie 24».

In cătunul Călărași se află o școală mixtă ce funcționează din 1865, fiind întreținută de comună și de stat. Localul construit din cărămidă este în bună stare. Cu ridicarea luĭ s'a cheltuit 3000 leĭ. Are două sale de studiŭ: I-a are o suprafață de 88 m. p., iar a II-a de 72 m. p. Pentru cancelaria, locuința învățătoruluĭ și pentru serviciŭ sunt 5 camere. Pe lîngă școală se află un atelier de pălăriĭ de pae. Localul a fost construit de Administrația Domeniuluĭ Coroaneĭ.

In anul școlar 1892—93 s'aŭ înscris la școală 59 băeți și 8 fete Aŭ urmat regulat la școală 46 băeți și 6 fete. In vîrstă de școală sunt 137 copiĭ, adică 196 băeți și 175 fete. Știŭ carte 380 locuitorĭ, din carĭ 80 femeĭ. Școala are 8 pogoane arabile.

Populația comuneĭ se urcă la 2329 suflete, din care 1252 bărbați și 1077 femeĭ. După legea rurală din 1864 sunt 335 împroprietăriți; s'a dat pămînt și pentru doĭ preoți. După legea din 1879 sunt 27 însurățeĭ.

Case sunt 100 și bordee 370. Parte din ele sunt făcute din zid, parte de gard.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 10358 pogoane, din care 7358 pogoane arabile.

Moșia se numește Bechet-Călărași, aparține statuluĭ. Arenda este de 127100 leĭ. Suprafața vîndută este de 8455 hect. 5290 m. p.; suprafața rămasă este nevîndută saŭ parcelată. Restul pămîntuluĭ arabil de 2858 pogoane ale locuitorilor daŭ un venit de 28296 leĭ. Inainte, toată moșia aparținea schituluĭ Roaba.

Prundul-luĭ-Gol, cam de 150 hect., este situat pe moșia statuluĭ Călărași, la marginea Dunăreĭ; pădurea numită Prundul-Noŭ, pe insula din fața comuneĭ, în Dunăre, are o suprafață de 50 hectare.

Viile aparțin locuitorilor. Se fabrică cam la 700 vedre rachiŭ din tescovina strugurilor. Pentru fabricare sunt 10 căldări în comună.

Pe moșia statuluĭ sunt două morĭ, una cu apă și alta cu aburĭ. Stîne sunt patru.

Sunt în comună 9 cîrciumĭ. Comerciul se face cu com. Bechet, unde duc loc. grîŭ, porumb, orz, ovăz, secară și de unde importă lucrurĭ trebuincioase pentru casă. Transportul îl fac pe calea județeană Bechet-Corabia, ce trece prin centrul comuneĭ pe o lungime de 6 kil. Căĭ comunale unesc comuna Călărași cu comunele megieșe.

Ca drum vechiŭ este Drumul-Săreĭ ce vine din ocnele județuluĭ Rîmnicul - Vîlcea, trece prin Caracal, prin viile locuitorilor din această comună și merge la Bechet. Pe el se transportă sare; de aceea s'a numit Drumul-Săreĭ.

Contribuabilĭ sunt 578.

Veniturile comuneĭ pe exercițiul 1893—94 aŭ fost de 4584 leĭ, 41 banĭ, iar cheltuelile de 4236 leĭ, 98 banĭ.

Animale sunt: 440 vite cornute, 500 oĭ și 36 caĭ.

Călărași, *stație de dr. d.f.,* jud. Ialomița, pl. Borcea, căt. Călărași, pe linia Ciulnița-Călărași, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886. Se află între stațiile Siliștea (14.5 kil.) și Călărași (port) (3.3 kil.) Inălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭ de 16,m17. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 240349 leĭ 72 banĭ.

Călărași, *sat,* în jud. Botoșani, partea de Sud-Vest a comuneĭ Ringhilești, pl. Stefănești. A fost înființat la 1880 cu noiĭ împroprietăriți însurățeĭ, pe moșia Ciornohal. Are o suprafață de 1436 hect. pămînt al locuitorilor și o populație de 193 familiĭ, cu 1012 suflete, din carĭ 212 contribuabilĭ.

Locuitorĭ din acest sat sunt veniți din pl. Siret, comunele Salcea și Călinești; ceĭ maĭ mulți sunt Ruși.

Are o școală mixtă, întreținută de comună, cu 1 învățător și 29 școlarĭ, avînd 8 hect. și 50 ariĭ pămînt.

Numărul vitelor este de 608 vite cornute, 96 caĭ marĭ și micĭ, 441 de oĭ, și 60 mascurĭ. Sunt 48 stupĭ cu albine.

In sat se află o cîrciumă; 3 comercianți și 4 meseriași.

Călărași, *sat,* pl. Jiul-d.-j., com. Căciulătești, jud. Dolj, cu reședința primărieĭ.

Călărași, *lac,* în jud. Ialomița, pl.

Hosted by Google

Borcea, situat spre Vest de orașul Călărași, de la care a primit și numirea. Se întinde pe teritoriul comunelor: Călărași-Vechĭ, Ceacul, Cacomeanca și Rasa, avînd o suprafață în teren mediŭ de 500 hect. Este alimentat de Dunăre, prin brațul Botul și adesea și prin gîtul Jirlăul-de-Borcea; căcĭ cînd apele Dunăreĭ cresc, apa din Borcea curge prin Jirlău în lac, iar cînd apele Dunăreĭ descresc, apa laculuĭ se scurge prin acelașĭ gît în Borcea. Din acest lac se pescuește mult pește.

Călărași-Vechĭ, *com. rur.,* în pl. Borcea, jud. Ialomița. Este situată spre N.-V. de orașul Călărași.

Teritoriul acesteĭ comune se întinde din Dunăre spre N., pe cîmpia Bărăganul, pănă în apropiere de linia căeĭ ferate București-Fetești, și între comunele Ceăcul și orașul Călărași. Are o suprafață de 14000 hect., din carĭ 3000 hect. baltă, 500 hect. izlaz, iar restul pămînt arabil. Coprinde două moșiĭ: Călărași-Vechĭ, proprietate a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Căldărușani și care a fost arendată pe periodul 1885-95 cu suma de 58100 leĭ anual, și moșia Călărași-Lichireștĭ, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, arendată acum cu suma de leĭ 33000 anual.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți 150 locuitorĭ; neîmproprietăriți sunt 110.

Se compune dintr'un singur sat, situat sub coasta de S. a Bărăganuluĭ, la 10 kil. de orașul Călărași, și spre E., la 1 kil. de satul Ceacul. De această comună țin și cătunele (tîrlele) Calangi, Grătarul, Stîlpul, Trestia, Gara-Silistra, Revederea, Maican, Vadul-Cailor, Osman, Luchia și Silištea-Inaltă.

Reședința primărieĭ este în satul Călărași-Vechĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 1097 locuitorĭ, cu 235 capĭ de familie, saŭ 559 bărbațĭ și 538 femeĭ, toțĭ de naționalitate romînă și de religie ortodoxă. După profesiunĭ sunt: 247 agricultorĭ, 6 meseriașĭ, 7 comercianțĭ, 8 cu profesiunĭ libere, 38 muncitorĭ și 40 servitorĭ.

Știŭ carte 143 persoane; 954 nu știŭ carte.

Vite sunt: 1000 boĭ, 500 caĭ, 230 porcĭ, 100 bivolĭ, 4000 oĭ și 20 capre.

Venitul comuneĭ este de 4317 leĭ și cheltuelile de 4719 leĭ.

Are o școală mixtă, frecuentată de 36 elevĭ și 21 eleve. Cursurile se predaŭ de un învățător retribuit de stat și comună. Școala are localul eĭ propriŭ, construit de comună.

Aci este o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntăreți, pentru care comuna are prevăzut în budgetul eĭ suma de 408 leĭ.

Prin apropiere, spre E. de sat, trece calea ferată Călărași-Slobozia, avînd aproare stația Silištea.

Călărașilor (Valea-), *vale,* ce se află pe proprietatea Baciul; dă în Valea-Sericiuluĭ de pe aceeași proprietate, pendinte de com. Blejești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca.

Călărășani, *cătun,* pendinte de comuna Chiriacul, pl. Marginea, jud. Vlașca. Această proprietate este: $^3/_5$ proprietate a moșnenilor Călărășani și $^2/_5$ proprietate a d-luĭ Alimănescu. Are o suprafață de 388 hect. și aduce un venit anual de 4600 leĭ. In sat se află 2 cîrciumĭ.

Călărășești. Vezĭ Mateești, jud. Vîlcea.

Călărețĭ (Giula), *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Călărețĭ-Șeinoaia, pl. Negoești. Este situat la E. de București, lîngă Valea-luĭ-Ilie. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 1221 hect., cu o populație de 313 locuitorĭ.

D-l C. Atanasiŭ are 1025 hect. și locuitoriĭ 196 hect.

Acest sat s'a înființat la anul 1843 de polcovnicul Odobescu. In spre S. de acest cătun se află valea numită Valea-Vînătă care are direcțiunea de la V. spre S.-E.

Proprietarul cultivă 740 hect.; 85 sunt sterpe, 50 izlaz și 150 pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul, rezervînd 5 hect. pentru izlaz.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. In sat este un eleșteŭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 302 și al celor micĭ de 1088.

Are o școală frecuentată de 20 elevĭ și 2 eleve, cu întreținerea căreia județul și comuna cheltuesc 150 leĭ anual.

Călărețĭ-Șeinoaia, *com. rur.,* jud. Ilfov, plasa Negoești, situată la E. de București, lîngă valea Mostiștea, 40 kil. departe de București.

Se compune din satele: Brătășani, Călărețĭ, Pitișteanca, Șeinoaia, cu o populație de 769 locuitorĭ, carĭ trăesc în 148 case și în 13 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 3171 hect.

D-niĭ C. Atanasiŭ, G. Pitești-teanu, Frațiĭ Manolescu și statul aŭ 2672 hect. și locuitoriĭ 499 hect. Proprietariĭ cultivă 2087 hect.; 85 sunt sterpe, 145

Hosted by Google

izlaz, 355 pădure. Locuitorii cultivă 451 hect.; 38 sunt rezervate pentru izlaz și 10 pentru vie.

Comuna numără 165 contribuabilĭ. Are un budget de 2474 leĭ la venitur̆i și 2436 leĭ la cheltueli. In anul 1885 eraŭ 174 contribuabilĭ.

In comună sunt 2 biserici, cu 2 preoți, la Brătășani și Călărețĭ; 1 școală mixtă; 4 eleștaie.

Numărul vitelor marĭ e de 1022: 371 caĭ și epe, 277 boĭ, 361 vacĭ și viței, 4 taurĭ, 9 bivolĭ și bivolițe, și al celor micĭ de 1709: 7 capre, 210 porcĭ și 1492 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 204 sunt plugarĭ și 11 aŭ diferite alte profesiunĭ.

Arătura se face cu 151 plugurĭ: 72 cu boĭ și 79 cu caĭ. Locuitorii aŭ 244 care și căruțe: 107 cu boĭ și 137 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 104 și neîmproprietăriți, 117.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Călăsăul, *vale,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul, formată de dealurile Cepoiul și Zboina-Neagră, prin care curge pîrîul Călăsăul-Mare.

Călăsăul-Mare, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Trotușul, care își are obîrșia la locul numit Izvorul-Iute, curge pe teritoriul comuneĭ Mănăstirea-Cașinul, și se varsă în pîrîiașul Cașinul, pe dreapta.

Călăsăul-Mic, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Trotușul, care își are obîrșia la locul numit al Banului, curge pe teritoriul com. Mănăstirea-Cașinul și se varsă în pîrîiașul Călăsăul-Mare.

Călcăi, *moșie* nelocuită, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., pendinte de com. Hînguleștĭ; azĭ e proprietatea statuluĭ.

Călcăi (La-Salcia), vechiŭ *pichet,* cu No. 63, către Moldova, jud. R.-Sărat, situat în pl. Marginea-d.-j., com. Hînguleștĭ, și pe moșia Călcăi, de unde și-a luat numele. Azĭ e han pe drumul spre com. Gologani și Focșani.

Călcăiasca (La-), *locuință izolată,* jud. R.-Sărat, în pl. Marginea-d.-j., com. Gologanul, în partea de E., aproape de hotarul către jud. Putna. Azĭ e han pe drumul spre Hînguleștĭ-Măxineni.

Călcăioasa, *baltă,* jud. Botoșani, pe șesul Prutuluĭ, formată din revărsarea apelor, în com. Ostopceni, pl. Ștefănești.

Călceasca, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Glîmbocelul, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd împreună cu trupurile: Goleasca, Băneasa, Dinuleasa, Tomeasca, Gherăsoaia, Chiriceasca și Chițeasca, o întindere de 1350 hect.; compuse din stejar, fag, carpen, jugastru, plop și frasin.

Călcescul, *munte,* la N.-E. com. Cărpenișul, în jud. Gorj, plaiul Novaci.

Călcîiul, *sat,* jud. Bacău, pl. Trotușul, secție din satul Grozești.

Căldare (In-), *parte* din cursul *rîuluĭ* Bistrița, în județul Suceava, între Cojoci și Dîmbul-Colaculuĭ. Aci Bistrița curge foarte lin.

Căldarea. Vezĭ Mocirlele-Leoteĭ, jud. Muscel.

Căldărarilor (Piscul-), *pisc,* comuna Golești, pl. Podgoria, jud. Muscel. De aci izvorește gîrla Peșteleasa.

Căldărarul, *sat,* face parte din com. rur. Cernica-Căldărarul, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. Este situat la S.-V. de Cernica, într'un loc smîrcos. Spre S. de Căldărarul trece rîul Dîmbovița.

Populația luĭ e de 162 sufl.

Suprafața totală a satuluĭ e de 773 hect., din carĭ 658 hect. sunt ale statuluĭ și 115 ale locuitorilor. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 580 hect. (30 sterpe și 48 pădure). Locuitorii cultivă 103 hect., rezervînd restul pentru cultura vieĭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 75 și al celor micĭ de 270.

Căldărarul, *cătun,* pendinte de com. Strîmbeni, pl. Teleorman, jud. Teleorman. Are o populațiune de 456 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ.

Căldărarul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 35 hect., pendinte de com. Cernica, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov.

Căldărarul, *petic de pădure* de stejar, pe proprietatea Purani-Mitropolieĭ, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca. Are o suprafață de 295 hect., pendinte de ocolul silvic Cîrtojani.

Căldărarul-Burdea, *moșie* a statuluĭ, jud. Teleorman, compusă din maĭ multe trupurĭ, avînd pe dînsa și pădurĭ întinse.

Căldărarul-Glina, *moșie* a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Radu-Vodă; moșia s'a arendat pe periodul 1888—93, cu 17600 leĭ anual.

Hosted by Google

Căldăreasca, *moșie* a statuluĭ, jud. Buzău, com. Caragele, pendinte de Episcopie. Are 630 hect. Acum e vîndută în loturĭ locuitorilor din com. Caragele.

Căldăreasca, *moșie,* în pl. Marginea, jud. Teleorman, proprietate a d-neĭ Zoe Slătineanu, situată pe teritoriul com. Spătărei. Se învecinește pe de o parte cu Pîrîul-Urluiuluĭ, la N. cu moșia Ulmeni și parte din Spătărei și cu proprietățile locuitorilor din com. Spătărei; de pe altă parte cu moșiile Plosca și Spătărei. Are o întindere de 250 hect. Această fășie de moșie forma maĭ înainte un singur trup cu moșia Liza, și în urma împărțelilor succesive între moștenitorĭ, a rămas această fășie izolată.

Căldăreĭ (Movila-), *deal,* în jud. Constanța, plasa Constanța, pe teritoriul comuneĭ Gargalîcul, și anume pe al ambelor cătune ce o constituesc. Se desface din dealul Tașăul; se întinde spre S., într'o direcție de la N. la S., printre pîrîul și lacul Gargalîcul de o parte la V., Balta-Mare și țărmul, pe care îl face înalt și stîncos, la E. Se ridică la 35 m., în vîrful Bacargi-Tepe. La poalele-ĭ vestice e așezat lacul Gargalîcul și cele două sate Gargalîcul-Mare și Gargalîcul-Mic. Este acoperit cu fînețe și izlazurĭ.

Căldăreĭ (Pîrîul-), mic *pîrîŭ,* afluent al Bistrițeĭ, com. Broșteni, jud. Suceava.

Căldăreĭ (Valea-), *vale,* pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea; izvorește dintre com. Genuneni și Surpatele, de la nordul dealuluĭ Cîineni, zis și Plescioara; trece prin com. Surpatele și se varsă în rîul Otăsăul, cam în mijlocul comuneĭ Surpatele.

Căldărești (Trandafirul), *com. rur.,* în pl. Cîmpuluĭ, jud. Buzău, între comunele Padina și Pogoanele, la distanță de Buzău de 46 kil. Limitele sale sunt: la N., hotarul moșiilor Căldăreasca și Luciul; la E., hotarul moșieĭ Macoveiul, până dă în hotarul moșieĭ Balaciul, jud. Ialomița; la S., hotarul moșiilor Arcanul și Meteleul; la V., pămîntul locuitorilor din com. Pogoanele și parte din moșia Țuguiatul, până dă iar în hotarul moșieĭ Căldăreasca. Limitele sunt însemnate numaĭ prin moșoroaie. Suprafața sa este de 4266 hect., din care: 3607 arabile, 73 pădurĭ, 32 fineață, 458 izlaz și 96 sterp. Are o singură proprietate, Trandafirul. Terenul e un vast șes, întrerupt puțin în partea de E. de cîteva deluțe și movile. Industrie n'are, afară de 2 stîne. Căĭ de comunicație n'are altele, afară de șoseaua vecinală Padina-Pogoanele.

Vite are: 462 boĭ, 365 vacĭ, 188 viței, 1 bivol, 8 bivolițe, 147 caĭ, 175 epe, 63 mînjĭ, 1020 oĭ și 293 porcĭ.

Comuna e formată din singurul sat Căldărești, avînd o populație de 870 locuitorĭ, din carĭ: 182 bărbați însurați, 22 neînsurați, 5 văduvĭ, 250 băeți; 182 femeĭ măritate, 15 văduve, 214 fete. Eĭ trăesc în 173 case. Străinĭ sunt: 2 Grecĭ, 5 Austro-Ungarĭ, 1 German și 1 Bulgar. Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 2 fierarĭ, 1 mașinist, 1 cojocar și 1 boiangiŭ. Media nașterilor e de 45, anual, a deceselor de 23, a căsătoriilor de 9.

Comuna are 154 contrib., din carĭ 6 comercianțĭ romînĭ. Stabilimente sunt 7. Budgetul comuneĭ e de 30000 leĭ, 54 banĭ.

Are o școală, frecuentată de 45 elevĭ și 3 eleve. Carte știŭ 82 locuitorĭ. Are o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ, al căreĭ hram este la 6 Decembrie. Cîrciumĭ sunt 7.

Această comună a purtat mult timp numele de Trandafirul, după un baciŭ, care, pe la finele secoluluĭ trecut, îșĭ avea tîrla aci. Parte din locuitoriĭ din comuna Meteleul, spune legenda poporană, ne maĭ putînd suferi angaralele impuse de proprietarĭ, începură a fugi și a se stabili aci și pe la începutul acestuĭ veac, satul îșĭ luă ființă; dar, fiind situat în drumul invaziunilor ruso-turce, nu putu prospera. Cu împroprietărirea locuitorilor, comuna începuse să-șĭ ia oare-care avînt, însă în anul 1880, Februarie 2, un incendiŭ puternic o reduse aproape în cenușă, așa că locuitoriĭ, cu greŭ, și-aŭ terminat construcțiunea primitivelor lor locuințe.

Căldărești, *cătun* al comuneĭ Cernățești, jud. Buzău. Se ia adesea alipit cu cătunul Zărnești-de-Slănic. Are 170 locuitorĭ și 40 case.

Căldărești, *moșie,* în jud. Buzău, comuna Căldărești, numită de comun Trandafirul. Are 4066 hect., maĭ toate arabile, din care 86 pădure, formată din două pîlcurĭ alăturate, din care unul are 70 hect. și altul 16.

Căldărești, *vale,* ce începe de pe moșia Blejești și dă în valea Glavaciocul. Depinde de com. Blejești, pl. Glavaciocul, județul Vlașca.

Căldărușa, *cătun,* pendinte de com. Urleasca, pl. Ianca, jud.

Hosted by Google

Brăila, situat la 5 kil. spre S.-V. de Plopul. Are 155 suflete, saŭ 31 familiĭ. Știŭ carte 6 persoane, 149 nu știŭ.

Căldărușa, *vechie numire* a cătunuluĭ Postea, din com. Cilibia, jud Buzăŭ.

Căldărușa, *lac,* în satul Buhăești, plasa Stemnicul, județul Vasluiŭ.

Căldărușa, *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Jugureni; face corp cu Arhimandrita și Nuciĭ-Ghidieĭ.

Căldărușa, *pisc,* spre E. de com. Oporelul, jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., acoperit cu pădure.

Căldărușa-Căpreni, *moșie* a statuluĭ, pendinte de Sf. Apostolĭ, în jud. Buzăŭ, com. Cilibia. Are 373 hect., maĭ toate arabile, și 60 hect., pădure formată din tufă și salcie. Se arendează împreună cu Jugureni din com. Jugureni. Acum s'aŭ despărțit și aŭ devenit proprietățĭ particulare.

Căldărușa - Jugureni, *moșie.* Vezĭ Jugureni, jud. Buzăŭ.

Căldărușa-Manasia, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Aldeni. Vezĭ Manasia.

Căldărușa - Urseașcă, *moșie.* Vezĭ Urseasca saŭ Căldărușa, jud. Buzăŭ.

Căldărușanca, *moșie* a statuluĭ, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit 36 locuitorĭ din com. Cărbunești, plasa Podgoria, județul Prahova.

Căldărușanca, *moșie* a statuluĭ, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit parte din locuitoriĭ comuneĭ Ceptura, pl. Cricovul, județul Prahova.

Căldărușanca - Aricești. Vezĭ Căldărușanca - Atîrnați, județul Prahova.

Căldărușanca - Atîrnați, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 75 hect., pendinte de com. Cărbunești, pl. Podgoria, jud. Prahova, care împreună cu trupurile: Cărbunești (430 hect.), și Căldărușanca - Aricești (750 hect.) formează pădurea Cărbunești.

Căldărușani, *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Rădulești-Resimcea, pl. Mostiștea. Se întinde pe o suprafață de 806 hect., cu o populație de 280 locuitorĭ.

D-l N. C. Filitis are 250 hect., din carĭ cultivă 170 hect. și locuitoriĭ aŭ 556 hect., din carĭ rezervă pentru izlaz 125 hect.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 316 și al celor micĭ de 263.

Căldărușani, jud. Ilfov, *mănăstire* de călugărĭ, așezată pe o limbă de pămînt intrată în lacul Căldărușani, la 4 ore depărtare de București. Are o poziție pitorească. Era pănă în timpul luĭ Mateiŭ-Basarab un loc de schivnicie și p'atuncĭ avea o mică bisericuță cu cîțĭ-va pusnicĭ.

La anul 1638, Mateiŭ-Basarab, după un războiŭ ce a avut cu Vasile Lupu, din care a eșit biruitor, a fondat biserica și cetatea, iar mănăstirea s'a populat și a fost în multe rînduri un loc de adăpost pentru populația Bucureștilor.

Inscripția d'asupra ușeĭ bisericeĭ este cea următoare:

«Cu strălucirea ceĭ Sfinte și începătoare de viață și ceĭ neîmpărțite și celeĭ pururea cîntată și închinateĭ Troițe, și noĭ cu această putere de lumină umbrindu-ne și luminîndu-ne. Luat-am aminte la cele grăite cu dumnezeeștile scripturĭ. Cînd zice: Că înfricoșat este a cădea în mîna luĭ Dumnezeŭ celuĭ viŭ. Cine își ascunde în pămînt talantul bogățieĭ luĭ, și iar grăește Domnul. Nu vă ascundeți voĭ vistieriele în pămînt unde viermiĭ și putreziciunele o putrezesc și furiĭ o sapă, ci vă ascundeți vistieriele la cer de unde nicĭ una dintre acestea nu le poate strica. Și iar mă întristez de ce grăește Pavel, vasul cel ales: De zice că nimic n'am adus în lumea aceasta cu aceia nicĭ aduce nu vom putea, și iar zice: celor bogațĭ se oprește să nu se înalțe cu mintea înțelepciuneĭ nicĭ să năzuiască spre bogățiia cea pĭeritoare, ci spre Dumnezeul cel viŭ, celuĭ ce a dat nouă toate din destul întru îndulcire, a lucra cele bune și să se îmbogățească întru lucrurile cele bune și să-și ascunză evanghelie, zice și teme bune veacul cela ce va să fie prorocirea.

Drept acestea și eŭ întru Christos Domnul, bun creștin,* singur țiitor, Io Mateĭ Basarab Voevod și Domn a toată Țara-Romînească și de cea parte de munte și altele domnind, auzind acestea, repezitu-m'am cu pofta și cu gîndul cel Dumnezeesc, carele este către sîntele biserică a le zidi și a le urzi și a le înfrumuseța cu cheltuială din avuția ce s'a dat nouă de la Dumnezeŭ, întocmind acestea, vrut-am și aci în locul acesta carele se chiamă Căldărușani a zidi casa Domnuluĭ, carele loc singur Domnia-mea cu gîndul l'am găsit întru mărirea și lauda sîntuluĭ Mareluĭ Mucenic Dimitrie, ca să ne fie Domnieĭ-mele și părinților meĭ întru vecĭnică pomană. Iar Impăratuluĭ de vecĭ, celuĭ neputred, celuĭ nevăzut, celuĭ înțelept, unul Dumnezeŭ, aceluia să-ĭ fie cinste și mărire întru vecĭ de veac, amin.

Și s'a început a zidi în luna luĭ Iulie în 14 și s'a săvîrșit în luna Octombrie 20, leatul 1638».

Aci, pe vremurĭ, era un focar de literatură romînească. Meritosul Mitropolit Grigorie, înainte de alegere, trăia în această mănăstire ca simplu diacon, îndeletnicindu-se cu traducerea de cărțĭ bisericeștĭ în romînește.

Mănăstirea numără azĭ 111 călugărĭ, ceĭ maĭ mulțĭ infirmĭ și

Hosted by Google

bătrînĭ și întreținerea eĭ costă pe stat anual, 25204 leĭ.

Căldărușani, *baltă,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, lîngă mănăstirea cu același nume, formată de pîraiele: Pîrîul-Călugăruluĭ, al Vlăscioareĭ, al Vlăsieĭ și de alte izvoare. Din ea se scoate pește mult și gustos.

Căldărușani, *numire* dată în localitate, *moșieĭ* Glodeanul-Sărat, din com. Glodeanul-Sărat, jud. Buzău.

Căldărușani, *pădure,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, lîngă mănăstirea cu același nume. Coprinde 3522 hect., împreună cu cele după cătunele comuneĭ Lipia-Bojdani, formată din trupurile: Căldărușani (1800 hect.), Intre-Poduri (770 hect.) și Brînzeanca (952 hect.)

Căldăruseștĭ, *mahala,* în plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinți; ține de com. rur. Pestenuța.

Căldărușiĭ (Cotul-), *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzău, comuna Cilibia. Are aproape 48 hect. crivină. Face un corp cu Tufele-Lupașculuĭ.

Căldura, *pădure,* în jud. Buzău, com. Pănătăul. Face un corp, de 80 hect., împreună cu sforile: Coasta-Babețuluĭ, Nicioaia și Malurile, proprietate a moșnenilor în devălmășie.

Călești, *cătun,* al comuneĭ Slobozia, din pl. Ocolul, jud. Gorj, ca la 3 kil. spre N.-E. comuneĭ. E situat pe șes și are o întindere de 258 hect., din carĭ 96 arabile, 45 hect. fînețe și livezĭ, 7 hect. vie, 110 hect. pădure.

Are o populație de 15 fam., cu 75 suflete, din carĭ 10 contribuabilĭ, toțĭ Romînĭ. Locuitoriĭ posedă 9 pluguri, 12 care cu boĭ și vacĭ, 1 căruță cu caĭ; 12 stupĭ de albine.

Cătunul este udat de apa Cernădia și în comunicație cu comuna sa, printr'un drum de care.

In cătun se găsesc 1 moară pe apa Cernădia și 2 fîntînĭ.

Numărul vitelor este de 174 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 87 oĭ și 67 rîmătorĭ.

Biserică n'are; oamenii merg la biserica din căt. Bălani. Cătunul are și un deal numit dealul Călești, care nu este altul de cît prelungirea dealuluĭ Bătrîna, din com. Stănești.

Călianul, *rîpă,* com. Priboeni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Călianuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* pe teritoriul comuneĭ Țigănești, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Călicelele, *deal,* jud. Vîlcea, unit cu dealul Cătănelul, despre care se spune că șĭ-ar fi luat numele de la un om, anume Cătănelul, care a curățit acel loc de pădure, făcîndu-l arabil. Este situat la V. comuneĭ Ciineni, pl. Cozia, depărtare de 1 kil. de vatra satuluĭ.

Călieni, *com. rur.,* în pl. Bilieștĭ, jud. Putna.

Călieni se află așezat pe malul Leicăĭ și al Siretuluĭ. Servește ca loc de popas pentru plutele ce vin din Moldova și merg spre Galați.

Distanța eĭ de reședința subprefectureĭ (com. Suraia), e de 15 kil., iar de capitala județuluĭ e de 30 kil.

Marginile acesteĭ comune sunt: la N. și N.-V. cu Siretul; la N.-V. și E. cu Milcovul, care o desparte din com. Vulturul; la S. cu Milcovul; iar la E. cu Siretul.

Comuna Călieni e formată din cătunele Călieni și Malurile.

Populațiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 314 capĭ de familie, cu 1246 suflete, din care: 641 bărbați și 605 femeĭ. Această populație se împărțea (1892) ast-fel:

După starea civilă: 614 neînsurați: 327 bărbați, 287 femeĭ; 596 însurați: 35 văduvĭ, 16 bărbați, 19 femeĭ și 1 femee divorțată; după naționalitate: 1238 Romînĭ, 4 Grecĭ și 4 de diferite naționalități; după religiune: 1242 ortodoxĭ și 4 mozaicĭ; după felul ocupațiuneĭ: 484 agricultorĭ, 3 meseriașĭ, 8 comercianțĭ, 2 profesiunĭ libere, 24 muncitorĭ și 3 servitorĭ. Știu carte 184 bărbați și 2 femeĭ.

Numărul caselor de locuit este de 278.

Mișcarea populațiuneĭ în anul 1892 a fost: 14 căsătoriĭ, 72 nașterĭ și 45 morțĭ.

Cultul creștin-ortodox e reprezentat printr'o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe. Comuna vine în ajutorul bisericeĭ cu 20 leĭ anual.

Instrucțiunea publică se predă într'o școală mixtă situată în satul Călieni și frecuentată de 57 copiĭ, 52 băeți și 5 fete. Numărul total al copiilor cu vîrstă de școală e de 150, 90 băeți și 60 fete. Comuna vine în ajutorul școaleĭ cu 334 leĭ anual.

Comuna numără 274 contribuabilĭ, adică 1 la 4.55 loc. In anul 1886 eraŭ numaĭ 213 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1893—94 a fost:

Venitur leĭ 4068, banĭ 68; cheltueli leĭ 4049, banĭ 3.

Budgetul fondurilor drumuri-

Hosted by Google

lor: venitură leĭ 629, banĭ 95; cheltueli leĭ 500.

In anul 1885—86, budgetul de venitură era de leĭ 4548, iar la cheltueli leĭ de 4546.

Teritoriul comuneĭ Călieni, fiind așezat în Valea-Milcovuluĭ și a Siretuluĭ, are un pămînt fertil, din care se cultivă 2 treimĭ.

Numărul cultivatorilor este de 216.

Instrumentele agricole, de care dispun cultivatoriĭ din Călieni, sunt: 1 mașină de treerat cu aburĭ, 1 mașină de vînturat, 6 pluguri de lemn, 84 de fier și 3 grape de fier.

Vite sunt: 2986, din carĭ: 476 boĭ, 532 vacĭ, 197 caĭ, 1549 oĭ și 232 porcĭ.

Stabilimente comerciale sunt: 6 cîrciumĭ, 2 băcăniĭ, 1 fabrică de cherestea, 2 cizmăriĭ, 1 grădinărie și 1 fabrică de rachiŭ de tescovină.

Comuna Călieni e pusă în comunicațiune la N.-V. și V. cu com. Vulturul, prin șoseaua comunală Suraia-Vulturul-Călieni în lungime de 16 kil., iar cu Nămoloasa, printr'o altă șosea, ce pleacă de la Sudul comuneĭ și are o lungime de 17 kil. La marginea acesteĭ comune, se află o movilă, care indică locul unde s'aŭ îngropat morțiĭ din timpul revoluțiuniĭ de la 1821.

Călieni, *cătun,* în comuna cu același nume, pl. Biliești, județul Putna. Este situat pe malul Siretuluĭ, servind ca loc de popas pentru plutele ce vin din Moldova spre Galați.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, pentru întreținerea căreia comuna vine în ajutor cu 20 leĭ anual. Are 1 școală mixtă, construită din bîrne, care e frecuentată de 57 copiĭ (52 băeți și 5 fete), din 150 copiĭ (90 băeți și 60 fete) cu vîrstă de școală. Cu întreținerea eĭ, comuna cheltuește 334 leĭ anual.

Călieni, *mahala,* în plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinți; ține de com. rur. Florești.

Călieni, *parohie,* în com. cu același nume, pl. Biliești, jud. Putna, formată din 2 biserici: una parohială, cu hramul Sf. Gheorghe, în cătunul Călieni; a doua filială, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, în cătunul Malurile. Comuna vine in ajutorul bisericilor cu 30 leĭ anual.

Călimah, *deal,* în raionul com. Valea-Rea, plasa Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Este acoperit de viĭ, pomĭ fructiferĭ, puțină pădure și are și loc de semănăturĭ. Se întinde din Valea-Zeletinuluĭ pănă în Valea-Berheciuluĭ.

Călimani, *loc izolat,* în comuna Roznovul, plasa Bistrița, județul Neamțu, renumit pentru fînețele ce se fac aicĭ, precum și pentru zarzavaturile ce se cultivă.

Călimanul, *deal,* în com. Iordăchianul, plasa Cricovul, jud. Prahova; servă de pășune pentru vitele locuitorilor.

Călimanul, *munte,* în jud. Suceava, între com. Neagra-Șaruluĭ și Transilvania, avînd ca piscurĭ Bîtca-Țiganuluĭ în Transilvania și Ciribuc (1459) la noĭ. D'asupra acestuĭ munte este un platoŭ mare, peste care Transilvaniĭ s'aŭ întins încet încet cu pășunatul, pănă ce Ungurii, după mai mult timp de pășunat, aŭ pus stăpînire, așa că frontiera trece acum pe sub creasta munteluĭ. D'asupra luĭ, peste hotar, se află un lac, mic în suprafață, dar adînc. De obiceiŭ, pănă pe la 10 Iulie omătul e nelipsit de pe Călimanul, pe care nu crește de cît mușchiŭ gros, cățunĭ, eniperĭ, afine și mai jos merișoare.

La poalele luĭ sunt mine de arsenic; formează vine groase de $^1/_2$ m. E de o calitate curată. Se întrebuințează mai cu seamă de vopsitoriĭ de stofă.

Călimaneĭ (Piscul-), *pisc,* în comuna Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Călimăneasa, *sat,* face parte din com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ. E așezat pe dealul cu același nume, la o distanță de 1 kil. și 860 m. departe de cătunul Galbeni, unde se află reședința comuneĭ.

Are o populație de 210 capĭ de familie, cu 860 suflete.

Locuitoriĭ sunt răzeșĭ vechĭ.

Are o școală mixtă, frecuentată de 40 de copiĭ.

In sat este o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Pe la 1700, satele Călimăneasa și Galbeni formaŭ un singur sat cu numele de Galbeni, avînd și o biserică făcută de Ursul Vartic. Din cauza inundațiilor Zeletinuluĭ s'a despărțit în două: o parte din locuitorĭ cu Fătul Galbenul s'a stabilit spre V. și a dat numele satuluĭ Galbeni; iar a doua parte a apucat spre E., formînd satul Călimăneasa. Pănă la 1730, ambele sate formaŭ o parohie cu o biserică numită Schitul-luĭ-Ursul-Vartic. La 1735, locuitoriĭ din Călimăneasa aŭ stăruit la părintele Sofronie, care le-a dat un schit din satul Tochile (com. Burdusaci). El a fost adus în 40 care și s'a făcut biserica. La 1754 s'a tîrnosit. Este de lemn de stejar.

Hosted by Google

S'a reparat la 1850 și 1854. In această stare se află și astă-zi.

Călimăneasa, *deal,* în raionul com. Valea-Rea, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Este acoperit cu vii și păduri. De o parte este situat satul Călimăneasa.

Călimănelul, *munte,* în jud. Suceava, între comuna Șarul-Dornei și Dorna.

Călimănelul, *pîrîŭ,* în jud. Suceava, com. Șarul-Dornei. Izvorește de sub muntele cu același nume și după un curs de 12 kil. se varsă în Neagra-Șaruluĭ, din jos de Panaci. Are de afluenți din dreapta: Jalovjița, Mihăilețul și Pîrîul-Tăeturei; iar din stînga Bucinișul și Pîrîul-Tulbure.

Călimănești, *com. rur.,* plaiul Cozia, jud. Vîlcea, formată din 5 cătune: Călimănești, Gura-Văeĭ, Seaca, Țigănia și Căciulata. Această comună este situată pe Valea-Oltuluĭ, pe malul drept, spre N. de Rîmnicul, la 17 kil. și spre E. de reședința sub-prefecturei, Olănești, la 9 kil.

După spusa bătrînilor, vatra satuluĭ Călimănești ar fi fost lîngă mănăstirea Cozia, dar maĭ tîrziŭ s'a mutat pe locul unde e astă-zĭ.

Are o populațiune de 2088 locuitorĭ, 988 bărbați și 1100 femeĭ, în care intră și 75 familiĭ Țigani, carĭ se ocupă cu agricultura și fierăria. Capĭ de familie sunt 538, contribuabilĭ 518, case 497.

In Călimănești e o singură biserică, fondată de călugărul Serafim, Egumenul Mănăstireĭ Cozia și zugrăvită de jupan Gheorghe Miscuricĭ. Inscripția e ștearsă.

Pe lîngă agricultură, 69 locuitorĭ se ocupă cu dulgheria, rotăria și dogăria, maĭ puținĭ cu tîmplăria, olăria și fierăria. Produsul munceĭ îl desfac la ceĭ-l'alțĭ sătenĭ saŭ la comercianțiĭ din comună.

In comună sunt: 51 caĭ, 488 boĭ, 515 vacĭ, 375 oĭ, 126 capre, 872 porcĭ.

Pe rîul Călimănești și Gura-Văeĭ sunt maĭ multe morĭ carĭ produc anual 1500 leĭ.

Locuitoriĭ, în număr de 389, s'aŭ împroprietărit la 1864 și li s'aŭ dat 1235 hect. pămînt din moșia statuluĭ.

Terenul cultivabil produce cam 875 chile porumb. Alte cereale nu se cultivă.

Aproximativ sunt în comună 1550 merĭ, 1200 perĭ, 1400 nucĭ, 1600 cireșĭ și peste 50000 prunĭ. Venitul comuneĭ se urcă la 4406 leĭ anual, iar cheltuelile la 3722 leĭ. Nu dispune de fond capitalizat.

Se mărginește la E. cu jud. Argeș, de care se desparte prin rîul Oltul, la V. cu dealul Pleșul și Muereștile, la N. cu munțiĭ Carpați și la S. cu com. Mueresca.

La N. de vatra satuluĭ, la distanță de 8 kil. sunt locurile numite: Cîrlige, Lotrișorul, Clopotul, Lunca-Bagî și Puturoasa. Spre N.-V., la distanță de 2—5 kil. sunt poenile: Onofrea, Vadul-Șindileĭ, La-Stînă, Pleșul, Poeni, Năzaria și Cocinile. Spre V. la distanță de 2—4 kil. sunt poenile: Purcărețul, Groșățul, Gangurea. Văĭ sunt: Căciulata, Postea, Puturoasa, Lotrișorul, Antim, Călimănești și Gura-Văeĭ.

Prin comună trece șoseaua națională Rîmnicul-Rîul-Vaduluĭ, care înlesnește comunicația între com. Brezoiul, Cîineni, Călinești, Robești și Rîmnicul.

Locurile din jurul comuneĭ se numesc: Cîmpul-luĭ-Dan, Răstoaca, Naca, Manga, Belegosul, Fulga, Spoelile, Piua și Căciulata. Moșia nu s'a vîndut în loturĭ la locuitorĭ, fiind ape minerale pe dînsa.

De com. Călimănești aparține muntele Neroțul cu direcția de la N.-V. spre S.-E. Ca locurĭ însemnate în comună sunt: Mănăstirea Cozia, băile Călimănești și Ostrovul.

Pe lîngă apele de la Călimănești, destul de bine cunoscute, aci maĭ este un izvor cu apă, care conține pucioasă în multă cantitate, numită de sătenĭ Puturoasa și care izvorește din dealurile Călimăneștilor.

Pe prundurile Oltuluĭ se găsește multă piatră de construcție.

Școală există în comună de la anul 1837. Clădirea e bună și e proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 61 copiĭ, 52 băeți și 9 fete, din numărul de 282 copiĭ, 153 băeți și 129 fete, cu vîrsta de școală. E dotată cu 3 hect. pămînt în țarină. Știŭ carte 160 bărbați și femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 2322 leĭ. Sunt 2 învățătorĭ.

Sunt 136 stupĭ cu albine, carĭ daŭ până la 150 kgr. miere și 100 kgr. ceară.

Intinderea comuneĭ, cu izlaz, vatra satuluĭ și pămînt pentru cultură, este de 1295 hect. afară de proprietatea și pădurea statuluĭ. In timpiĭ cînd se fac prunele, se produce peste 13000 decal. țuică, iar în cazul contrariŭ maximum 1000 decal.

Aproape de așa numita Masaluĭ-Traian, între mănăstirea Cozia și Piscul-Turnuluĭ, pe țărmul stîng al Oltuluĭ, la cîte-va sute de pașĭ maĭ la vale de Calea-luĭ-Traian și la o mică distanță de izvorul termal de 27° C., sunt scoase astăzĭ la lumina zileĭ maĭ multe zidăriĭ de

Hosted by Google

piatră cioplită și de cărămidă, a căror formă și dispoziţiune nu lasă nicĭ o îndoială asupra destinaţiuneĭ lor. Sunt rămășiţele uneĭ cetăţĭ romane, numită Arutella, una din staţiunile militare de pe limesul alutan. Săpăturile întreprinse aci de d. Tocilescu avură de rezultat dezgroparea a două pietre cu inscripţiunĭ, inscripţiunile chiar de fundaţiune ale lagăruluĭ, carĭ se aflaŭ d'asupra porţilor de intrare în cetate. Din ele rezultă că lagărul a fost construit la anul 138 d. Chr., în timpul împăratuluĭ Hadrian, de către corpul auxiliar al Siriacilor săgetaşĭ (Surii Sagittarii), prin îngrijirea luĭ T. Fl. Constans, procuratorul imperial al Dacieĭ inferioare. In interiorul lagăruluĭ s'a descoperit și însemnate resturĭ de o baiă (balneum) așa cum obicinuiaŭ Romaniĭ să aibă în fie-care castru al lor, ba chiar și în sate. Se observă cele treĭ despărţiturĭ absolut necesare uneĭ baĭ: cella tepidaria, (tepidarium) cella caldaria, (caldarium) și cella frigidaria, (frigidarium).

In mijlocul construcţiuneĭ se află furnalul (hypocausis), și înaintea luĭ: camerile pentru încălzit: propnigeum și praefurnium, iar, de o parte și de alta a furnaluluĭ, caldariele, ce comunică cu tepidariele, și în faţă, frigidariele.

Din caldariĭ și tepidariĭ s'a păstrat Suterana (suspensurae) numită și hypocaust, pardosită cu cărămidă și avînd maĭ multe rînduri de stîlpișorĭ saŭ columne de cărămidă, înalte 2 picioare romane și depărtate una de alta $1^1/_2$ picior; pe cîte două din aceste coloane venea cîte o cărămidă mare de 2 picioare în quadrat, alcătuind pardoseala cellelor; pe cînd tuburile (tubi), prin pereţĭ, comunicaŭ căldura din suspensurae în cella.

In săpăturĭ s'a maĭ aflat, pe lîngă vîrfurĭ de lăncĭ, cuţite următoarele: 1. o placă rotundă de argint cu inscripţia Terent(ius) Dec(imianus) saŭ Terent(ianus) dec(urio); 2. o altă placă tot de argint cu inscripţia pe ea punctată: Valerius, Valerianus eques librarius chortis I Hispanorum ex voto posuit, precum și 3. maĭ multe monede începînd cu August pănă la Iulia Doamna. Obiectele, ca și monedele, se păstrează în colecţiunea Muzeuluĭ, iar inscripţiunile aŭ fost publicate de d. Gr. Tocilescu în «Archaeologisch Epigraph. Mittheilungen» din Viena, vol. XIV.

Călimănești, *izvor* de apă minerală, situat la extremitatea vestică a comuneĭ Călimănești, jud. Vîlcea.

Analiza chimică a apelor ce s'a făcut în laboratoriul Școaleĭ de poduri și șosele este cea următoare:

Sorginţile carĭ alimentează bazinul cel mare.

	kgr. gr.
Clorură de sodiŭ .	0,7814
» de calce .	0,0737
» de magnezie	0,0337
Carbonat de calce .	0,0598
» de magnezie	— —
Sulfat de calce . .	0,0161
Iodură de magnezie	0,0003
Bromură	0,0002
Acid carbonic formînd bicarbonate . .	0,0149
Idrogen sulfurat liber	0,00143

Sorgintea de lîngă stabiliment despre partea nord.

	kgr. gr.
Clorură de sodiŭ .	0,0012
» de calce .	0,0039
» de magnezie	— —
Bromură	— —
Carbonat de calce .	0,164
» » magnezie	0,118
Sulfat de magnezie.	0,0034
Acid carbonic formînd bicarbonate . .	0,058
Idrogen sulfurat liber	0,00006

Această localitate este înzestrată cu un frumos stabiliment balnear.

Așezat în mijlocul uneĭ naturĭ de o frumuseţe încîntătoare și în niște condiţiunĭ higienice dintre cele maĭ bune, stabilimentul balnear de la Călimănești posedă toate necesităţile cerute de ştiinţă pentru tratamentul balneo-terapeutic, ce cu totul lipsea în ţara noastră. In faţa stabilimentuluĭ se află, în mijlocul Oltuluĭ, o insulă, ce poartă numele de Ostrovul, punct de atracţie al acesteĭ staţiunĭ balneare. In partea de V. are dealurĭ înalte acoperite cu verdeaţă. Spre aripa stîngă sunt munţĭ înalţĭ; în faţa sa are pe bătrînul Olt și șoseaua puterniculuĭ Traian de glorioasă aducere aminte.

Lucrările pentru captarea apelor s'aŭ întreprins și condus de specialiștĭ francezĭ. Primele lucrărĭ s'aŭ început în anul 1883.

Apele de la Călimănești clorosodice-sulfuroase sunt atermale și sunt întrebuinţate cu folos în reumatizm, scrofula, anemia, sifilis și diferite leziunĭ osoase.

D-l Dr. Bernard, în a sa lucrare făcută în 1884 asupra apelor din Vîlcea, se ocupă în special de izvoarele de la Călimănești, după ce face o comparaţiune între apele acestora și a celor maĭ importante sorginte sulfuroase din Europa, conchide în modul următor: «așa dar, sorginţele de la Călimănești, sunt maĭ bogate în constitutive sulfo-fere de cît staţiunile renumite de pe continentul Europeĭ ca de pildă: Aachen, Aix-les-Bains, Canterets, Eaux-Bonnes,

Hosted by Google

St. Sauveur, Vernet, Baden, Pystyan, Teplitz și Kreutznach.

Următorul tabel ne dă numărul băilor făcute (1), precum și încasările din băĭ și ape (2):

	1	2	
1893	5394	19759	leĭ
1894	5490	20950	»
1895	4000	23906	»
1896	2737	22069	»
1897	2057	20239	»

In anul 1897 Călimănești aŭ fost vizitaţĭ de aproape 1500 de persoane suferinde.

Călimănești, *sat,* face parte din com. rur. cu acelașĭ nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 1315 loc. (609 bărbaţĭ și 706 femeĭ). Aci sunt apele minerale, numite Băile-de-la-Călimănești. E reședința comuneĭ. Are o școală frecuentată de 59 copiĭ.

Călimănești, *cătun,* în com. Pădureni, pl. Șușița, jud. Putna. E situat pe pîrîul cu acelașĭ nume. Are o populațiune de 240 locuitorĭ, carĭ trăesc în 75 case. In cătun este o biserică, cu hramul Adormirea. Nicolae Mustea pomenește că în acest sat șĭ-ar fi trimis Buhuș Hatmanul soția, împreună cu alte gloate ale lor, refugindu-se dinaintea luĭ Petriceicu-Vodă. In anul 1803, satul Călimănești aparținea postelniceseĭ Catrina. Maĭ tîrziŭ, parte din moșia Călimănești intră în stăpînirea banuluĭ Mateiŭ Vidrașcu ; iar parte se stăpînea de Sandulache Sturdza, de căminarul Gh. Lipan, paharnicul Șerban Bontăș și de serdarul Alecu Bălțatul, clironomiĭ serdaruluĭ Ion Gîță.

Călimănești, *deal,* la nordul comuneĭ Muereasca-d.-s., plaiul Cozia, jud. Vîlcea, cu direcția de la V. către N.-E.

Călimănești, *deal,* în raionul comuneĭ cu acelașĭ nume, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 50 ariĭ vie.

Călimănești, *moșie* a statuluĭ, județul Vîlcea, care împreună cu Gura-Văeĭ (fără băĭ), pendinte de mănăstirea Cozia, s'a căutat în regie de stat, aducînd un venit anual de leĭ 5200.

Călimănești, *culme de munte,* județul Vîlcea. Este o prelungire a culmeĭ Olănești, coprinsă între pîraele Gura-Văeĭ și Căciulata.

Călimănești, *pădure* a statuluĭ, situată în comuna Călimănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea, fostă pendinte de mănăstirea Cozia, în întindere de 6637 hect., formată din trupurile: Călimănești (5224 hect.), și Buta cu Gura-Văeĭ (1413 hect.).

Călimănești, *pîrîŭ,* pe teritoriul comuneĭ Pădureni, plasa Șușița, jud. Putna, care se varsă în Siretul.

Călimănești, *vale,* jud. Vîlcea. Izvorește din dealul Gangurea; trece prin mijlocul căt. Călimănești și se varsă în Olt, la Estul comuneĭ.

Călimănești-Boerești, *sat,* în jud. și pl. Tutova, com. Lălești, spre S.-E. de satul Lălești. Are 465 locuitorĭ, din carĭ 60 știŭ carte. Locuesc în 127 case.

Călimănești-Răzeși, *sat,* în jud. și plasa Tutova, com. Lălești, spre S.-E. de satul Lălești. Are o școală primară de băeți.

Călin (Piscul-luĭ-), *deal,* lung de 600 m., com. Rîjețul-Vieroș, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt. Are direcția de la N. la S.

Călina, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. N'are nicĭ un cătun alipit. Se crede că-șĭ trage numele de la o femee Călina.

Este situată pe Valea-Oltuluĭ, sub dealul Călina, la 49 kil. departe de capitala județuluĭ și la 5 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 1634 locuitorĭ, 865 bărbaţĭ și 769 femeĭ, în care intră și 7 familiĭ de Țigani. Sunt 290 case și 2 bordee.

Aci sunt 2 bisericĭ vechĭ de lemn. Anul fondăreĭ și ctitoriĭ lor nu se cunosc. Acum s'a maĭ zidit o altă biserică de zid al căreĭ ctitor este D-l Ioan D. Lințoiŭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, dar maĭ mult cu viticultura. Eĭ desfac vinurile prin Drăgășani, Craiova, București și alte orașe.

Sunt în comună: 12 caĭ, 100 boĭ, 60 vacĭ și 250 oĭ.

Pe rîul Olt, în raionul comuneĭ sunt 3 morĭ. Locuitoriĭ, în număr de 160, s'aŭ împroprietărit la 1864, cînd li s'aŭ dat 467 hect. pămînt în moșia statuluĭ, Drăgășani.

Pe cîmpiile acesteĭ comune a poposit Tudor Vladimirescu la anul 1821 cu panduriĭ săĭ.

Școala datează de 30 anĭ. Se frecuentă de 7 copiĭ, 6 băeți și 1 fată, din numărul de 113, 61 băeți și 52 fete, cu vîrsta de școală. Este dotată în țarină cu 8½ hect. pămînt. Știŭ carte 50 bărbaţĭ și nicĭ o femee. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 1404 leĭ.

Vatra satuluĭ are 150 hect.; iar comuna cu izlaz cu tot are 467 hect. pămînt. Țuică se fabrică cam 1200 decal.

Prin comună trece șoseaua națională Traian.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 2662 leĭ și cheltue-

Hosted by Google

lile la 1957 leĭ anual. Dispune d'un capital de 1342 leĭ.

E brăzdată de dealul Călina și udată de valea Groșerea, care izvorește din dreptul com. Prundeni, vine prin valea numită Groșerea și se varsă în Olt. Spre S., în apropiere de comună, este orașul Drăgășani, spre N. com. Prundeni, spre E. rîul Oltul și spre V. com. Mitrofani.

Călina, *deal,* în raionul com. Călina, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 296 hect. și 50 ariĭ vie.

Călina, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul Măgura, din com. Gîrbești, plasa Funduri, jud. Vasluiŭ, trece printre com. Gîrbești și Țibănești și se varsă în pîrîul Șacovățul.

Călina, *vălcea,* jud. Olt, com. Spineni, pl. Vedea-d.-j.

Călina, *vălcea,* izvorește din Dealul-Papiĭ, com. Mărgineni, plasa Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, trece către V. prin comună și se varsă în rîul Cerna.

Călineasca, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe proprietatea Negrești, com. Beleți, pl. Podgoria, jud. Muscel, în întindere de 2500 hect., împreună cu trupul de pădure Topoloveanca, compusă din stejar, fag, carpen și anin.

Călineasca, *pisc,* spre S. de com. Posești, plasa Teleajenul, jud. Prahova. Desparte com. Ploești de comuna Tîrlești și cătr. Gogeasca. Acest pisc servește de pășune vitelor.

Călineasca, *pîrîŭ,* izvorește din fundul văeĭ Călinești, pl. Podgoria, jud. Muscel, curge spre S., se întoarce puțin spre E. prin cătr. Turculești, se varsă în apa Izvorul și împreună în rîul Argeș la com. Golești-Badeĭ.

Călineĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Roman, plasa Moldova, comuna Cîrligul, spre Sud de satul Cîrligul.

Călineĭ (Poiana-), *șes,* com. Ogretinul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. S'a numit ast-fel de la numeroșiĭ călinĭ ce o acoperă.

Călineĭ (Valea-), *vale,* la Nordul com. Traianul. Dă în Valea-Suroaeĭ, jud. Teleorman.

Călinele, *cîmpie.* (Vezĭ Dăroaia, jud. Vîlcea).

Călinescul, *moșie* moșnenească, în jud. Buzăŭ, com. Fințești, de aproape 520 hect., din care 200 pădure, restul viĭ, livezĭ, arăturĭ și fîneață.

Călinești, *com. rur.,* situată în jud. Botoșani, partea de N. a plășeĭ Siretul. Se întinde pe șesul Siretuluĭ și dealurile din dreapta și stînga sa.

E formată din satele: Bucecea, Călinești, Grigorești și Siminicea-Miclescu. Are o suprafață de 4750 hect. și o populație de 790 familiĭ, saŭ 3257 suflete, carĭ locuesc în 708 case.

Pămîntul este productiv. Locurile cultivate aŭ o întindere de 2989 hect.

In partea de S.-V. a comuneĭ se află pădurea Grigorești, de aproape 429 hect., iar în partea de N. și E. pădurile Statuluĭ Bohoghina și Găvanele 180 hect., toate se exploatează sistematic.

Vite sunt: 913 boĭ, 633 vacĭ, 360 caĭ, 2016 oĭ, 6 capre și 878 porcĭ.

Sunt 324 stupĭ cu albine.

In comună sunt 8 comercianțĭ, carĭ țin cîrciume și 31 meseriașĭ.

Comuna e străbătută de calea ferată Botoșani-Vereștĭ, avînd și stație la Tîrgul-Bucecea, și de calea națională Mihăileni-Botoșani.

In comună sunt 4 iazurĭ și 15 morĭ de apă, din carĭ 11, pe pîrîul Izvorul, sunt proprietățĭ ale statuluĭ și aduc un venit anual de 4800 leĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitură 6860 leĭ, 14 banĭ, iar la cheltueli 6673 leĭ, 9 banĭ.

Sunt 4 biserici, deservite de 3 preoți și 7 cîntăreți și 1 școală mixtă a statuluĭ, cu 1 învățător, 53 băeți și 7 fete. Numărul copiilor, din toată comuna, în etate de a urma la școală e de 207 băeți și 198 fete.

Călinești, *com. rur.,* plasa Podgoria, județul Muscel, situată la S. de Cîmpulung, pe malul stîng al rîuluĭ Argeș și pe partea dreaptă a văeĭ Cîrcinovul. De la această comună pănă la Cîmpulung sunt 69 kil.; pănă la reședința judecătorieĭ de ocol 5 kil. și pănă la subprefectură 12 kil.

Se mărginește la N. cu com. Țigănești, la E. cu com. Topoloveni și Golești-Badeĭ, la V. cu com. Gorganul și la S. cu județul Argeș, de care se desparte prin rîul Argeș.

Are o populație de 1621 locuitorĭ romînĭ (876 bărbați și 745 femeĭ) cu 413 capĭ de familie, carĭ trăesc în 401 case.

Se compune din 3 cătune: Călinești, Turculești și Vitichești, cu reședința în cătunul Turculești.

Locuitoriĭ posedă: 49 caĭ, 899 boĭ și vacĭ, 4 bivolĭ, 271 oĭ, 348 porcĭ și 4 capre.

Hosted by Google

Comuna se întinde pe o suprafață de 1055 hect.

Locuitorii posedă pămîntul prin împroprietărire pe moșiile statului Cozia și Găiseanca, Cotroceanca-Slătineanca și Castrișoaia, pe proprietatea d-lui Romanov și a d-lui Grigore Șutzu. Atunci s'au împroprietărit 270 locuitori.

Numărul contribuabililor este de 313. Budgetul comunei este la venituri de 2525 lei, 61 bani și la cheltueli de 1988 lei, 61 bani (1889—90). Pentru școală se cheltuește 140 lei anual și pentru cult 176 lei.

Comuna este înconjurată la Nord de dealuri acoperite cu vii și livezi de pruni, precum: dealul Chiciura, Unguroiciul, Slătineanca, Mîrzolea și Dealul-Bisericei. Aceste dealuri sunt ramuri din Carpați.

In partea de Sud este udată de rîul Argeș, care desparte comuna de judetul Argeș și de pîraiele: Spoita, Călineasca și Izvorul. Prin mijlocul comunei, de la V. spre E, trece calea ferată București-Pitești și șoseaua națională de la București-Pitești-Frontieră, ambele mergînd aproape paralel. Din calea națională, la Sud, pleacă trei drumuri mari neșoseluite, numite La-Locuri, cari merg pănă în rîul Argeș; iar la Nord cîte trele cătunele sunt străbătute de șosele bine întreținute, cari leagă comuna Călinești cu comunele: Gorganul la V., Topoloveni și Țigănești la Nord.

In centrul comunei, peste rîul Călineasca, pe șoseaua națională București-Pitești, este un pod de lemn. Are: 3 biserici, în fiecare cătun cîte una, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 41 elevi, din numărul de 180 copii în vîrstă de școală. Cu întreținerea școalei statul cheltuește 1296 lei anual.

Știu carte 96 bărbați și 10 femei.

Intre cătunele Turculești și Vițichești este o moară de aburi, proprietate a d-lui G. Manolescu.

Călinești, *comună rurală,* pl. Filipești, jud. Prahova. După actele ce există în arhiva primăriei, se vede că această comună datează din anul 1859. Și-a luat numirea de la proprietarul moșiei.

Este situată între rîurile Prahova și Provița, la 20 kil. departe de capitala județului și la 3 kil. de a plășei.

Se compune din trei cătune: Călinești, Cătina și Siliștea-Dealului, cu o populațiune de 605 loc. (309 b., 296 f.), avînd 145 capi de familie; 126 contribuabili. Sunt 145 case de locuit.

In comună este o singură biserică și o capelă a D-nei Maria Cantacuzino. Biserica este fondată din timpul domniei lui Mateiu Basarab. Ctitorii nu i se cunosc, de oare-ce inscripția s'a șters. Această biserică e deservită de un singur preot. S'a reparat de răposatul General Mavru, proprietarul moșiei, care a dat-o fiicei sale Maria I. Cantacuzino. Aci este un frumos palat și alee, ce duc spre comuna Filipești-de-Pădure.

Locuitorii se ocupă numai cu agricultura. Produsul munceî îl desfac la Ploești, reședința județului.

Locuitorii, în număr de 93, s'au împroprietărit la 1864 pe moșia lui G. N. Mavros, cînd li s'au dat 321 hect. pămînt. Ei au 23 cai și epe, 144 boi, 38 vaci, 16 viței, 25 capre, 653 oi, 124 porci.

In raionul comunei, pe rîul Prahova, sunt două mori.

Școala datează în comună de la 1870. Localul e proprietatea comunei, dăruit de d-na Maria Cantacuzino. In anul trecut s'a frecuentat de 51 băeți și 1 fată, din numărul de 136 copii în vîrstă de școală. Cu întreținerea ei statul cheltuește anual 1080 lei. Știu carte 60 bărbați și 4 femei.

In anul 1893 s'a fabricat în comună 1800 decal. țuică și 1000 decal. vin. Gîndacii de mătase dau pănă la 25 kil. gogoși. Stupi cu albine sunt 35.

Pămîntul e pietros. Terenul ce se cultivă a produs, în anul 1892, 1056 hectol. grîu, 1208 hectol. porumb.

Comerciul se exercită în comună de 4 cîrciumari.

Veniturile comunei se urcă la 1756 lei și cheltuelile la 1675 lei.

Șosele vecinale o pun în comunicație cu comunele: Filipești, Filipești-de Pădure, Florești și Măgureni.

Călinești, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgului, în partea de S.-E., pe platoul dintre Valea-Teleormanului și Valea-Cîineluî.

Se mărginește la S. cu comuna Mavrodinul, la N. cu comuna Bivolița, la E. cu com. Orbeasca-d.-j. și la V. cu comuna Licuriciul. Este străbătută de șoseaua județeană Tătărești-Zimnicea.

Intinderea acesteî com., dimpreună cu proprietățile de pe dînsa, este de 2000 hect. Proprietarii principali sunt: D-l M. Rîmniceanu și moștenitorii decedatului C. Aninoșianu, avînd fie-care cîte 650 hect. Pe proprietatea d-lui M. Rîmniceanu se află și o pădure de 40 hect. Locuitori împroprietăriți sunt în număr de 146, pe 700 hect. Pe

Hosted by Google

58 hect. sunt sădite vii, iar în Valea-Cîineluĭ sunt livezĭ de fineţe, în întindere de aproape 100 hect. şi osebit alte vii de 27 hect. Solul este prea puţin accidentat şi este fertil.

Populaţiunea comuneĭ este de 1107 suflete, din carĭ 318 capĭ de familie. Sunt 218 contrib.

Numărul vitelor din comună este de 3130 capete, din carĭ 786 vite cornute marĭ, 192 caĭ, 1972 oĭ şi 180 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 3221, banĭ 57 la venitурĭ şi de leĭ 3204, banĭ 48 la cheltuelĭ.

Are o şcoală frecuentată de 26 elevĭ; o biserică, deservită de doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ; o moară cu aburĭ.

Comuna Călineşti se leagă prin şosele vecinale cu Lăceni şi Obeasca-d.-j., precum şi cu com. Mavrodinul, Licuriciul şi Bivoliţa.

Vechea denumire de Şetrarul i-a fost dată după rangul proprietaruluĭ de pe vremurĭ, care era şetrar. Parte din locuitorĭ sunt veniţĭ aci de prin alte părţĭ: uniĭ de la com. Talpa, din jud. Vlaşca şi alţiĭ de la Roşiori-de-Vede. Din această împrejurare satul s'a împărţit în două mahalale: una a Tălpenilor şi ceal'altă a Ruşăneştilor.

Călineşti, *com. rur.,* pl. Cozia, jud. Vîlcea, compusă din 5 cătune: Călineşti, Golotreni, Corbul, Proeni şi Ţuţuleşti.

Este situată pe valea rîuluĭ Oltul, pe malul stîng al Lotruluĭ şi pe ambele maluri ale gîrleĭ Călineştilor, la 40 kil. departe de reşedinţa judeţuluĭ şi la 30 kil. de a subprefectureĭ.

Se mărgineşte la E. cu com. Racoviţa, din jud. Argeş, de care se desparte prin rîul Oltul, la V. şi la S. cu com. Brezoiul şi la N. cu com. Robeşti.

Are o populaţiune de 509 locuitorĭ, 273 bărbaţĭ şi 236 femeĭ, în care intră şi 4 familiĭ de Ţigani şi 10 lucrătorĭ Italienĭ. Sunt 135 capĭ de familie; 130 contribuabilĭ. Locuesc în 140 case.

In coprinsul comuneĭ, afară de schitul Cornetul, maĭ sunt 2 bisericĭ: una în Călineşti, cătunul de reşedinţă, zidită la anul 1773, de moşneni şi a doua în cătunul Proeni, fondată de Constantin Davidescu din Rîmnic, la anul 1798 şi al căruĭ amvon s'a făcut de părintele Macarie Monahul şi Iamandi din Rîmnic, la 1817.

Afară de aceste bisericĭ, lîngă cea din cătunul Călineşti, a maĭ fost în vechime o altă biserică de lemn, căreia i se vede temelia. Tot asemenea şi lîngă cea din Proeni a fost o biserică de lemn, în care, zice tradiţia locală, s'ar fi celebrat căsătoria luĭ Mihaiŭ-Viteazul.

Locuitoriĭ se ocupă cu creşterea vitelor; puţinĭ şi cu agricultura, de oare-ce nu e mult pămînt agricol. Se maĭ ocupă şi cu căratul de plute de scîndurĭ pe apa Oltuluĭ. Eĭ aŭ 30 caĭ, 105 boĭ, 180 vacĭ, 800 capre, 1700 oĭ şi 190 porcĭ.

Pe valea Călineşti, în raionul com., sunt 2 pive şi 3 morĭ.

Locuitoriĭ sunt moşnenĭ, afară de ceĭ din cătunul Ţuţuleşti, carĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moşia Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti. De această comună aparţin munţiĭ: Şasa, Priporul, Feţele-Cheilor, Păltinei şi Vevereţul. In munţiĭ Şasa şi Priporul sunt stîne şi îngărcătorĭ.

Comuna Călineşti este brăzdată de dealurile: Richiţile, Pleaşa, Rădeia, Chilia, Sulița şi Vîrtopul. Este udată de rîul Oltul, în care este Ostrovul-Bulzuluĭ şi Ostrovul-Bisericeĭ, de Lotrul, Beţelul, Călineşti şi Lotrişorul, toate vărsîndu-se în Olt, în raionul acesteĭ comune.

Ca locurĭ izolate sunt maĭ multe stîncĭ de piatră, precum: Pietrile-Smeilor, Pietrele-Văcaruluĭ, Moţata, Albiori şi Piatra-Spintecată.

In stîncile munţilor de piatră sunt cîte-va peşterĭ.

Şcoala datează în comună de la 1883 şi este proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 26 copiĭ, 17 băeţĭ şi 9 fete, din numărul de 64 copiĭ, 33 băeţĭ şi 31 fete, în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 120 bărbaţĭ şi 40 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1080 leĭ.

Comuna e situată pe drumul pe unde a mers Traian în contra Dacilor. Tot pe aci a trecut o parte din armata luĭ Mihaiŭ-Viteazul contra Ungurilor; o parte din armata rusească la 1848 în Transilvania; eteriştiĭ la 1821, de goana Turcilor.

Sunt în comună 60 stupĭ cu albine.

Se fabrică pănă la 400 decalitri ţuică.

Toată comuna are aproape 1000 hect. pămînt, pe care nu se cultivă de cît porumb şi acesta în puţină cantitate.

Şoseaua naţională R.-Vîlcea-Rîul-Vaduluĭ înlesneşte comunicaţia cu com. Robeşti la N. şi Brezoiul la S. Maĭ este de o parte un drum de care, ce o pune în comunicaţie cu com. Racoviţa peste Olt.

Veniturile comuneĭ se ridică la suma de 1715 leĭ anual şi cheltuelile la 1643 leĭ.

Călineşti, *sat,* în jud. Botoşani, situat pe coasta dealuluĭ Călineşti, în partea de S.-E. a comuneĭ Călineşti, pl. Siretul şi

Hosted by Google

spre S. de tîrgul Bucecea. Are o suprafață de 2137 hect. și o populație de 175 fam., saŭ 816 suflete, locuind în 170 case.

Are 1 biserică de zid, făcută de Scarlat Miclescu, vechiŭ proprietar, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, cu un învățător, 53 elevi și 7 eleve. Copiĭ în etate de școală sunt 75 băeți și 50 fete.

Vite sunt: 493 vite cornute, 117 caĭ mari și micĭ, 1086 oĭ, 6 capre, 372 mascurĭ. Sunt 135 stupĭ cu albine.

Se află aci 3 cîrciumarĭ, 3 comercianți și 8 meseriașĭ.

Se povestește că numele de Călinești s'ar fi păstrat de la o călugăriță, numită Călina, care fusese stăpînă pe o parte din acel loc, unde se crede a fi existat schit și chiliĭ.

Satul Călinești era așezat odinioară maĭ aproape de Siret, pe locul numit Siliștea, unde se observă cîțĭ-va pomĭ, urme de ruine de biserică, cărămizĭ și pietre sfărămate, un cimitir, ș. a. Proprietarul, Const. Miclescu, a tăiat pădurea, ce se afla pe locul satuluĭ de astăzĭ și a strămutat pe locuitorĭ unde se găsește astăzĭ satul Călinești.

Călinești, *sat,* jud. Dorohoiŭ, pe moșia cu asemenea numire, com. Lozna, pl. Berhometele, cu 42 fam., 128 suflete, așezat pe ridicătura unuĭ dîmb.

Proprietatea este a d-luĭ Scarlat C. Vîrnav, cumpărată de la Gr. M. Holban. Biserica cu patroniĭ Sf. Mihail și Gavriil, fără deserventĭ, este mică, vechiă, de lemn, făcută în anul 1853 de Spătarul M. Holban, fost proprietar. Calitatea pămîntuluĭ, în cea maĭ mare parte, este de mijloc. Sătenii împroprietăriți aŭ 67 hect.; proprietarul are 7286 hect., 44 ariĭ cîmp.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Molnița. Drum, acel ce duce la Mihăileni.

Hotarele sunt: Lozna, Căndești, Dersca și Talpa.

Călinești, *sat,* în plaiul Cerna, jud. Mehedinți; ține de com. rur. Bîlvănești.

Călinești, *sat,* jud. Muscel, face parte din com. rur. Călinești, pl. Podgoria. Este situat la V. comuneĭ și se întinde pănă în rîul Argeș. In centru este străbătut de pîrîul Călineasca, peste care s'a construit un pod de lemn pe șoseaua națională, iar la N. are dealul Mîrzolea, acoperit cu viĭ și livezĭ întinse.

Prin mijlocul comuneĭ trece calea ferată București-Pitești și șoseaua națională de la București spre Pitești.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ, clădită cu cheltuiala locuitorilor. Populația satuluĭ e de 570 locuitorĭ.

Călinești, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, pe malul stîng a rîuluĭ Siret, spre N.-V. de satul Negri și la o depărtare de 250 m. de el. Este așezat pe malul Siretuluĭ, într'o pozițiune joasă și mlăștinoasă. Este reședința comuneĭ Negri. Are 26 capĭ de fam., 26 contribuabilĭ, 115 loc., din carĭ 16 știŭ carte și 29 case. Populația este numaĭ romînă. Sunt 134 vite marĭ cornute. Are o biserică de zid și o școală primară mixtă, care, în anul școlar 1886—1887, a fost frecuentată de 42 elevĭ, 40 băeți și 2 fete, din 50 elevĭ înscrișĭ, 43 băeți și 7 fete. Drumul de la acest sat și pănă la Drăgești, de unde începe șoseaua, este foarte anevoios.

Călinești, *sat,* face parte din comuna rurală cu același nume, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 271 locuitorĭ, 138 bărbați și 133 femeĭ. Este situat pe ambele laturĭ ale șoseleĭ naționale Rîul-Vaduluĭ și pe malul Oltuluĭ.

Aci este reședința comuneĭ și școala. Ca populație școlară are 32 copiĭ, 16 băeți și 16 fete, din care urmează 8, 4 băeți și 4 fete.

Călinești, *cătun,* pendinte de comuna Poiana, jud. Olt, pl. Siul-d.-j., situat la S., pe pîrîul Călmățuiul, la distanță de 1 kil. de Poiana, reședința comuneĭ. Are 800 locuitorĭ, din carĭ 239 sunt împroprietăriți după legea rurală din 1864 și după cea din 1879. Eĭ posedă: 24 caĭ, 23 epe, 154 boĭ, 41 vacĭ, 700 oĭ și 120 porcĭ.

Aci se află o biserică, clădită în anul 1892 și deservită de un singur preot, plătit din budgetul comuneĭ.

Pe teritoriul acestuĭ cătun, statul posedă proprietatea Gîlmeele cu pădurea Braniștea.

Călinești, *cătun,* al comuneĭ Vulpeni, pl. Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat pe partea cea maĭ de N.-V. a plășeĭ. Are 200 locuitorĭ, formînd 50 fam. de Romînĭ. E o biserică, Intrarea-în-Biserică (1821), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Călinești, *cătun,* comuna Cepari, plasa Olteț-ul-Oltul-d.-s., județul Romanați. Are 100 de fam. și o biserică, Sf. Nicolae (1832), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Călinești, *baltă,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, lîngă s. Călinești. Este formată din izvoare și fără nicĭ o scurgere.

Hosted by Google

Călineşti, *deal,* în raionul comuneĭ Călineşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, pe care se cultivă 126 hect. vie.

Călineşti, *deal,* com. Călineşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova, pe care se cultivă 48 şi jum. hectare vie.

Călineşti, *mahala,* în plaiul Cerna, jud. Mehedinţi, ţine de com. rur. Marga.

Călineşti, *mahala,* în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Călineşti, *moşie* a statuluĭ, în judeţul Roman, pl. Fundul, com. Negri, arendată (1887), împreună cu moşia Cătunel, cu leĭ 8200 anual.

Călineşti, *moşie,* situată pe teritoriul comuneĭ cu acelaşĭ nume, din plasa Tîrguluĭ, jud. Teleorman. Ca şi comuna din care face parte, poartă şi numirea de Şetrarul.

Călineşti, *pădure,* în plaiul Cerna, jud. Mehedinţi, ţine de comuna rurală Marga.

Călineşti, *pădure* a statuluĭ, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Negri, pe moşia cu asemenea numire, în întindere de 240 hectare.

Călineşti, *vale,* în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, judeţul Mehedinţi.

Călineşti, *vale,* udă partea de N. a comuneĭ Călineşti, plaiul Cozia, judeţul Vîlcea, şi, după ce primeşte de afluente pîrîul Lotrişorul se varsă în Olt, între cătunele Călineşti şi Ţuţuleşti din plaiul Cozia. Izvoreşte din muntele Robul, pendinte de comuna Robeşti.

Călineşti (Vîrful-), *munte,* situat în com. Tîrleşti, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit parte cu pădure, parte cu fîneaţă.

Călineşti cu Slătineanca, *proprietăţĭ* ale statuluĭ, jud. Muscel, carĭ s'aŭ arendat, pe periodul 1885—95, cu 8700 leĭ anual.

Călineşti-Slătineanca, *moşie* a statuluĭ, în comuna Călineşti, plasa Podgoria, jud. Muscel, pe care locuitoriĭ aŭ viĭ supuse embaticuluĭ şi răscumpărate de otaşniţa, la care eraŭ supuse.

Călineştilor (Dealul-), *deal,* în jud. Dorohoiŭ, ce se întinde pe moşiile Lozna şi Călineşti, comuna Lozna, pl. Berhometele. Conţine năsip şi prundiş gălbuiŭ, ce se scoate pentru şosele.

Călinişul, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., din com. Bucşeşti.

Călinişul, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Boşoteni.

Călinişul, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Boşoteni, proprietatea d-lor S. Tăzlăuanu şi T. Rafail. Intinderea sa este de 300 hectare. Este foioasă (fag şi stejar) şi este supusă regimuluĭ silvic.

Călinişul, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Boşoteni, formată de către dealul cu acelaşĭ nume, pe teritoriul satuluĭ Enăcheşti.

Călinovăţul, *deal,* în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, judeţul Mehedinţi.

Călmăţuiul, *plasă,* jud. Brăila, situată în partea de S. a judeţuluĭ şi numită ast-fel după pîrîul Călmăţuiul, care formează limita nordică a acesteĭ plăşĭ. Se mărgineşte la E. cu plasa Balta, la N. cu plasa Ianca, la S. cu judeţul Ialomiţa şi la V. cu judeţul Buzăŭ. Această plasă este formată din comunele:

1. Chichineţul, cu satele: Chichineţul şi Chioibăşeşti.
2. Ciocile, cu satul Ciocile.
3. Cioara-Doiceşti, cu satele: Cioara-Doiceşti, Corcanul.
4. Cioara-Radu-Vodă, cu satele: Cioara-Radu-Vodă, Vînători şi Ciorușca.
5. Colţea, cu satul Colţea.
6. Fleaşca, cu satele: Fleaşca şi Scărlăteşti.
7. Dudescul, cu satul Dudescul.
8. Jugureanul, cu satul Jugureanul.
9. Roşiori, cu satele: Roşiori şi Ulmeni.
10. Ruşeţul, cu satul Ruşeţul.
11. Slujitori-Alboteşti, cu satele: Slujitori-Alboteşti şi Ghergheşti (Cocoţaţi).
12. Tătarul, cu satul Tătarul.
13. Ulmul, cu satele: Ulmul, Mavrodin, Militarul şi Nistor.

Suprafaţa acesteĭ plăşĭ este de 65850 hectare, din care 12 până la 15000 hectare izlaz, iar 50000 hectare pentru semănătură; pămîntul este ceva maĭ productiv de cât acela al plăşeĭ Balta, fiind maĭ puţin nisipos. Această plasă este străbătută în partea de N. de muchea platouluĭ ce vine din plasa Balta, din partea de E. şi urmărind valea Călmăţuiuluĭ, paralel, formează întru cît-va limita nordică a plăşeĭ. In partea de N. este udată de pîrîul Călmăţuiul, ce vine din jud. Buzăŭ, intră în plasă pe la N. satuluĭ Ruşeţul, la o depărtare de 2 kil. şi

Hosted by Google

jum. și după ce face o cotitură pe la N. satuluĭ Ulmul, urmează direcțiunea paralelă a platouluĭ, trecînd pe la N. satelor: Dudescul, Fleașca și Slujitori-Albotești. Această plasă maĭ coprinde și lacurile: Chichineț, Fleașca și Tătarul.

Comunicațiunea în plasă se face prin c. f. ce străbate plasa de la N. spre S.-E., trecînd prin stațiile: Cireșul, din plasa Ianca; Dudescul și Cioara din această plasă și apoĭ trece, prin partea de S. a plășeĭ în județul Ialomița; pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, care intră pe la N. plășeĭ, în apropiere de satul Insurățeĭ, trece prin satul Cioara-Doicești și Cioara-Radu-Vodă și de aci în județul Ialomița; în fine pe drumul vecinal de la Insurățeĭ la satul Tătarul, de la N.-E. spre S.-V. plășeĭ.

In extremitatea vestică a plășeĭ se află o singură pădure de tufă Rușețul.

Animale în plasă sunt: 18930 vite cornute, din carĭ: 8942 boĭ, 7110 vacĭ, 250 taurĭ, 2500 vițeĭ, 54 bivolĭ; 7800 caĭ, 3 măgarĭ, 29680 oĭ, 5690 rîmătorĭ, 50 capre.

Populațiunea totală a plășeĭ este de 14960 suflete, din carĭ 3470 capĭ de familie; 1190 știŭ carte și 13770 nu știŭ. Sunt 2098 contribuabilĭ, din carĭ 98 patentarĭ Romînĭ și 33 patentarĭ străinĭ. Sătenĭ împroprietăriț după legea din 1864, sunt 1600; după cea din 1878 sunt 290 împroprietăriț și 660 neîmproprietăriț. In plasă sunt 54 debite și 90 licențe. Plasa are 15 biserică, deservite de 15 preoți, 14 paracliserĭ și 15 cîntăreț. Școale de băeț sunt 6, frecuentate de 350 elevĭ; școlĭ de fete sunt 5, frecuentate de 162 eleve; sunt și 7 școale mixte, cu 300 elevĭ și eleve.

Această plasă se administrează de un sub-prefect, cu reședința în comuna Tătarul; fiecare comună e administrată de către un primar, ajutat de consiliul comunal. In fie-care comună este instituită cîte o judecătorie comunală.

Călmățuiul, *plasă,* jud. Teleorman, numită ast-fel după valea și pîrîul cu acelașĭ nume care o străbate. Este mărginită la N.-V. cu județul Olt, la N.-E. cu parte din plasa Tîrguluĭ, la E. cu plasa Marginea cu care este întrunită; la V. cu rîul Oltul, care o separă de județul Romanați și la S. cu Dunărea. Este situată între valea numită a Oltuluĭ saŭ a Siuluĭ de o parte și Valea-Dunăreĭ de alta, formînd un platoŭ întins, întretăiat de ondulațiunile maĭ multor văĭ și vălcele.

Această plasă numără 28 comune și 9 cătune: Băneasa (cu cătunele Băduleasa, Șipotele și Iamandinul), Băsești, Caravaneți, Cîrligați, Cioara, Crîngeni, Dorobanțul, Dracea, Elisabeta, Flămînda (cu căt. Ciuperceni), Lița, Măgurele, Mîndra, Odaia, Ologi (cu căt. Secara saŭ Broasca), Pleașovul, Plopi (cu căt. Slăvițești), Putineiul (cu căt. Cîrlomanul), Rîioasa, Saelele, Salcia, Seaca, Șegarcea-din-Deal, Șegarcea-din-Vale, Traianul, Uda-Clocociovul, Uda-Paciureĭ și Vodă-Carol. Comuna urbană Turnul-Măgurele, capitala județuluĭ, este tot în această plasă.

Intinderea teritoriuluĭ acesteĭ plășĭ este de 102257 hect. Clima este ca a întreguluĭ județ, cu deosebire că toată partea de V. și S. este expusă la vînturĭ, efect al curenților Oltuluĭ și Dunăreĭ. Aceste părțĭ ale plășeĭ sunt adese-orĭ bîntuite de friguri, din cauza emanațiunilor palustre produse din revărsările apelor Oltuluĭ și Dunăreĭ ce băltesc în tot cursul veriĭ.

Pămîntul este de o fertilitate recunoscută în toată țara. E negru-vegetal, și producțiunea luĭ, ca și înlesnirea de a-l munci, îl face superior altora. De aceea și prețul moșiilor și al pămîntuluĭ este mult maĭ urcat în această plasă.

Teritoriul acesteĭ plășĭ este străbătut: de pîrîul și valea Călmățuiul, de la N. spre E., aproape de-a curmezișul, Valea-Comanceĭ, la N.-V., care udă și platoul cu aceeașĭ numire; Valea-Duhna, spre E. plășeĭ; Totița, Valea-Moldovenceĭ; Valea-Abazul și Valea-Stejaruluĭ, toate tributare ale văeĭ Călmățuiuluĭ.

Dealurile cele maĭ înalte sunt: al Oltuluĭ, care începe de la Dunăre și merge mărindu-se pănă la hotarul plășeĭ, la com. Plopi-Slăvițești; Dealul-Ologilor și Dealurile-Șegarceĭ și Siroaeĭ.

Apele ce udă această plasă sunt: Călmățuiul, pîrîul Duhna și alte pîrîașe, saŭ maĭ bine zis izvoare, ce curg din dealurile Oltuluĭ și ale Șegarceĭ.

Oltul udă toată laturea de V. a plășeĭ; Dunărea udă toată partea sudică; Siul, care se varsă în ramura Oltuluĭ, numită Oltișorul saŭ Oltul-Mic, între comunele Lița și Odaia străbate și el această plasă.

Lacurile acesteĭ plășĭ sunt: Berceluiul, Lacul-Porculuĭ, Lișteava și Roșia, toate formate din vărsăturile Dunăreĭ, care aduc une-orĭ însemnate cantitățĭ de pește. In verile secetoase, aceste lacurĭ seacă cu desăvîrșire.

Producțiunea principală a pămîntuluĭ este tot felul de cereale. Dintr'o suprafață de aproape 102257 hect., din care o parte de peste 15000 este ni-

Hosted by Google

sipiște și expusă inundațiunilor și o altă parte ca de mai bine de 15000 hect. este acoperită de lacuri, bălтace, puține păduri, cursurile pîraielor, etc., din suprafața arătată mai sus, aproape 80000 sunt cultivabile. In anul agricol 1890, o întindere de peste 79000 hect. a fost acoperită cu semănături în această plasă.

Producțiunea lor se specifică ast-fel: 345303 hectol. grîu, 12606 hectol. orz, 10792 hectol. ovăz, 350000 hectol. rapiță, 303915 hectol. porumb, 42920 hectol. fasole, 41950 hectol. cartofi, 16640 hectol. cînepă și 760 hect. meiu și linte.

Afară de această producțiune, pe marginea Oltului, a Dunării și în tot lungul pîrîului Călmățuiul sunt o mulțime de grădini de legume, cultivate de muncitori bulgari, cari vin primăvara și pleacă toamna, îndestulînd trebuințele populațiunei satelor și orașului de reședință.

Producțiunea viilor este importantă în această plasă. Viile de pe dealurile Oltului și Dunării produc vinuri bune. Asemenea și viile din Valea-Turnului și a Odăei.

In cîte-va dealuri se găsesc și cariere de pietriș cari se exploatează: la poalele dealului numit La-Totițe, între comunele Dracea și Putineiul și în dealurile Duhna și Suroaia.

Păduri sunt puține în această plasă: pădurea Putineiului, numită Zarva, pădurea Dorobanțului, a Crîngenilor, a Ologilor și zăvoaele de pe marginea Oltului și a Dunării. Totala suprafață împădurită din această plasă ocupă 14000 hect., din care 1500 proprietate a statului și 12500 proprietate particulară.

Ocupațiunea locuitorilor din această plasă este numai agricultura; prin sate se găsesc și cîți-va meseriași și fierari. Produsul agricol, locuitorii îl vînd treptat, după trebuințe, în oborul de cereale din orașul T.-Măgurele; mulți din locuitori, cum sunt ceî din satele mărginașe cu T.-Măgurele și ceî din oraș, se ocupau, mai înainte de a se începe transportul pe calea ferată, cu meseria de chirigie. Aceștia nu se mărgineau numai a căra productele la schelă, ci treceau și în alte județe, în Olt și Romanați. Transportul productelor se face și prin gările drumului de fer Troianul, Salcia și Lița, la portul Turnului.

Comerciu însemnat se face în orașul și portul Turnul-Măgurele, mai mult cu cerealele.

Ca industrie, în comunele rurale sunt morile de abur cari sunt în număr de 27; mai este o moară pe apă și o fabrică de spirt.

Populațiunea acestei plăși este de 38856 suflete, după recensămîntul făcut în toamna anului 1889. Din aceștia 8432 sunt capi de familie și 6715 contribuabili. După felul naționalităților sunt: 468 Bulgari, 36 Sîrbi, 433 Greci, 437 Austro-Ungari, 17 Germani, 256 Evrei, 11 Rusi, 2 Italieni, 3 Francezi, 4 Armeni și 5 Turci.

După felul confesiunei sunt: 38132 ortodoxi, 439 catolici, 20 protestanți, 4 armeni, 256 evrei și 5 mahometani.

De la anul 1882, pl. Călmățuiului este unită cu pl. Marginei, avînd reședința subprefecturei la Alexandria. Este una din cele mai mari plăși din toate județele țărei. Pănă la anul 1870, reședința acestei plăși era la com. Rîioasa, de unde apoi a fost mutată la T.-Măgurele, la un loc cu prefectura și de aci, în 1882, la Alexandria.

După vechea împărțire făcută sub Domnia lui Mavrocordat și care a stat în vigoare pănă la 1836, toate comunele înșirate de-a lungul Oltului și pe o parte din Valea-Călmățuiului făceau parte din pl. care se numea a Marginei și ținea de jud. Oltul. Această plasă avea 14 comune pănă la com. Șegarcea-din-Deal, unde începea raiaua Turnului.

Ca împărțire judecătorească, toată pl. Călmățuiului ține de ocolul Turnul-Măgurele. In fiecare comună funcționează și judecătoriile comunale.

Numărul bisericilor din această plasă este de 40, deservite de 52 preoți, 21 cîntăreți și 19 eclesiarhi.

Școale sunt în număr de 30, în comunele rurale, toate mixte, frecuentate, în cursul anului 1890, de 716 elevi și 52 eleve.

Călmățuiul, *com. rur.*, pl. Bîrlad, jud. Tecuciu, compusă din 2 cătune: Călmățuiul și Grivița. E situată pe valea cu același nume, la o distanță de 31 kil. de capitala județului și de 11 kil. de a plășei. Numele său vine de la rîul cu același nume, care udă comuna prin centru.

Populația: 344 bărbați, 354 femei, 441 băeți, 366 fete, 17 văduvi, 27 văduve. Locuesc în 350 case și 10 bordee. Contribuabili sunt 363.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Ei au: 495 boi, 367 vaci, 240 cai, 490 oi și 18 capre.

In comună este o biserică, cu hramul Sf. Mucenic Gheorghe, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

In comună sunt 2 școale: una în satul Călmățuiul, care datează

Hosted by Google

de la 1879, frecuentată de 26 copiĭ; a doua, în satul Griviţa, frecuentată de 47 copiĭ. Şcoala din Griviţa are 8 hect. şi 64 ariĭ. Ştiŭ carte 43 bărbaţĭ. şi 3 femeĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 4473, banĭ 36. O şosea judeţeană, avînd pe dînsa 3 cantoane, leagă comuna cu tîrgul Iveşti, trecînd prin partea de N. a nisipurilor ce se întind între Iveşti şi Călmăţuiul.

Satul Călmăţuiul a făcut parte din com. Vultureni pănă la 1879, cînd s'a înfiinţat satul Griviţa, care, unindu-se cu acesta, s'a format o nouă comună cu numele de Călmăţuiul.

Călmăţuiul, *sat,* face parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ. E situat pe valea Călmăţuiul, la o distanţă de 3 kilometri 150 m. de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 257 sufl., care locuesc în 50 case şi 7 bordee.

In sat este o şcoală frecuentată de 26 copiĭ. Ştiŭ carte 10 bărbaţĭ şi 4 femeĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, construită la 1862, de Alexe Anastasiu, proprietarul moşieĭ. Se întreţine de actualul proprietar, Tache Anastasiu.

Călmăţuiul, *deal,* acoperit cu viĭ, sub coasta căruia e situată comuna Crăciunei-d.-s., plasa Siul-d.-j., jud. Olt. Limitează raionul comuneĭ la E. şi are direcţiunea N.-S.

La E. de el se întinde cîmpia Ştiuca.

Călmăţuiul, *luncă,* situată în pl. Balta, jud. Brăila; începe din partea vestică a comuneĭ Ruşeţul şi se întinde spre E., îngustîndu-se. Pe malul săŭ drept sunt situate comunele: Jugureanul, Ulmul, Slobozia-Cireşul, Dudescul, Slujitori-Albeteşti, Insuraţei şi Lacul-Reziĭ; pe malul stîng: Batogul, Ioneşti, Filiul şi Pîrlita. Această luncă se întinde de la Ruşeţul şi pănă la punctul Cornul-Maluluĭ.

Călmăţuiul, *moşie,* jud. Tecuciŭ, cu o suprafaţă de 10000 fălcĭ, loc arabil şi păşune, aducînd un venit de 42000 leĭ.

Călmăţuiul, *pîrîŭ,* jud. Buzăŭ şi Brăila. Işĭ ia naştere din două sorginţĭ: una, la Crăcănată, unde se adună apa din valea Matca, ce curge prin com. Lipia cînd ploua şi din apa ce se adună din şanţul de N., după marginea şoseleĭ naţionale, care e săpat într'un teren smîrcos, şi aşa, adunate aci, pot da naştere unuĭ mic curs. A doua sorginte începe de la Crucea-Coandeĭ, din com. Stîlpul şi se reunesc în pădurea Spătarul. De aci începe a curge, udînd com. Costeşti, Smeeni şi Albeşti, pe teritoriul căreia primeşte afluenţiĭ: Negreasca şi Ruşavăţul, iar în com. Caragelele primeşte Izvorul-Maluluĭ. Apoĭ udă com. Luciul şi Largul. Ese din judeţ pe la căt. Scărlăteşti. Intră în jud. Brăila, la 2 1/2 kil. depărtare de com. Ruşeţul. După ce primeşte în stînga viroagele unite Strîmbul şi Buzăelul, udă com. Ulmul şi Slobozia-Cireşul, trece pe la S. de com. Filiul, tae şoseaua judeţeană Brăila-Călăraşi, primeşte viroaga Puturosul la punctul Cornul-Maluluĭ, trece pe la N. comuneĭ Berteşti-d.-j. şi cătunuluĭ Gura-Gîrliţeĭ şi se varsă în Dunărea-Vapoarelor. Cursul săŭ e lin, albia mocirloasă şi adesea plină cu trestie. Se crede că acest pîrîŭ ar fi o continuaţie a rîuluĭ Nişcovul, care la Fîntîna-Draculuĭ dispare, fiind absorbit de malurile cele nisipoase. Apa sa apoĭ ar începe să iasă la suprafaţă pe teritoriul comunelor Lipia şi Stîlpul, în formă de micĭ lăculeţe carĭ, reunindu-se la Crăcănata, daŭ naştere Călmăţuiuluĭ.

Călmăţuiul, *pîrîŭ,* format din două ramurĭ, în jud. Olt şi Teleorman, care se formează în partea de N.-E. a cîmpieĭ Boianuluĭ, curg cam paralel către S. aproape 30 kil., trec în judeţul Teleorman şi se împreună la N. de comuna Dorobanţul. Udă apoĭ comuna Vodă-Carol, Cîrligaţi, Caravaneţi, Salcia, Putineiul, Dracea şi Ologi. La Voivoda maĭ primeşte şi Urluiul; traversează Piatra şi Viişoara şi se varsă în lacul Suhaia, de lîngă Dunăre. In total parcurge o distanţă de aproape 71 kil.

Călmăţuiul, *pîrîŭ,* jud. Olt şi Teleorman, ramura I-a de V., numit spre distincţiune, în unele locurĭ şi Sodolul, de la nişte dealurĭ situate în lungul maluluĭ drept al săŭ. Ese din cîmpia Boianul la N. de com. Stoicăneşti, maĭ udă Crăciunei-d.-s., Crăciunei-d.-j. şi Poiana, apoĭ trece în Teleorman şi se uneşte cu ramura II-a, de E.

Călmăţuiul, *pîrîŭ,* jud. Olt şi Teleorman, ramura II-a de E. Izvoreşte din Boianul, la N.-E. Curge pe la V. de Tătuleşti, traversează Seaca-Belciugată, Mihăeşti d.-s. şi de jos şi apoĭ, trecînd în jud. Teleorman, se împreună cu ramura de V. la N. de com. Dorobanţul.

Văile Călmăţuiuluĭ cu pîraiele lor, străbat unul din şesurile cele maĭ fertile din jud. Teleorman şi Olt. Comunele situate pe ele

Hosted by Google

aŭ o agricultură frumoasă și prosperă.

Călmățuiul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Socariciul, format din ploĭ. Alimentează lacul Socariciul în timpul primăvereĭ și al toamneĭ.

Călmățuiul, *pîrîŭ,* izvorește din satul cu acelașĭ nume, jud. Tecuciŭ. Are apă numaĭ în timpurĭ ploioase și primăvara.

Călmățuiul, *gîrlă,* în jud. Vlașca, ce vine din sus de Pietroșani și se varsă în Dunăre aproape de Pietroșani.

Călmățuiul, *vale,* ce-șĭ ia naștere din localitatea numită Tîrla-luĭ-Manole, la N. com. Călmățuiul, jud. Tecuciŭ. Merge în direcție N.-S., trece prin satele: Grivița, Călmățuiul, prin teritoriul com. Lieștĭ până la Hanul-Konachi, unde se varsă în o baltă. Are o adîncime de 15 m. Prin mijlocul eĭ trece pîrîul cu acelașĭ nume.

Călmățuiul-Noŭ, *viroagă,* jud. Buzăŭ, ce-'șĭ ia naștere din vărsăturile pîrîuluĭ Istăul, în com. Baba-Ana și merge să se verse în lacul Boldeștĭ.

Călmățuiul-Vechiŭ, *viroagă,* în jud. Prahova, ce'-șĭ ia naștere din com. Parapea, udă moșia Fulga și se unește cu Călmățuiul-Noŭ, mergînd unite să se verse în lacul Boldeștĭ.

Călmățuiuluĭ (Dealul-), *deal* lung, ce începe din com. Costeștĭ, jud. Buzăŭ și se continuă până în com. Rușețul din județul Brăila, pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Călmățuiul.

Călmățuiuluĭ (Valea-), *vale,* străbate toată pl. cu aceeașĭ numire, jud. Teleorman, de la hotarul județuluĭ Olt, între comunele Crîngeni și Băseștĭ, urmînd direcțiunea de la N. spre S.-E. până la terminarea eĭ în com. Viișoara, din pl. Marginea.

Valea-Călmățuiuluĭ își are începutul pe teritoriul com. Bărcănești, jud. Olt, și este formată din două brațe, care merg aproape paralel până la hotarul județuluĭ Teleorman. Unul din aceste brațe, cel din dreapta, începe din apropierea cătunuluĭ Greci, în județul Olt și cel din stînga din dreptul cătunuluĭ Vălcelele-d.-s. Pe cel d'întîiŭ braț curge Pîrîul-Călmățuiuluĭ, iar cel de al doilea este maĭ totd'a-una sec și locuitoriĭ din Olt îĭ zic Sodolul, iar ceĭ din Teleorman, Călmățuiul-Sec. Distanța dintre cele două brațe ale văeĭ Călmățuiuluĭ variază între 10 și 15 kil.; ele aŭ diferite ramificațiunĭ pe partea dreaptă ca și pe cea stîngă până la intrarea în județul Taleorman, unde malurile văeĭ devin din ce în ce maĭ micĭ.

Călnașul, *șosea,* pl. Tazlăul-d.-s., jud. Bacăŭ, pe valea pîrîuluĭ cu acelașĭ nume. Ea unește satele Solonțul și Ardeoani.

Călnașul saŭ **Călnușul,** *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., care obîrșește la izvorul Tăunilor, străbate comunele Solonțul și Ardeoani și apoĭ se varsă de a stînga Tazlăuluĭ-Sărat. In valea sa se află șoseaua Călnașul.

Călnăul. V. Cîlnăul, jud. Buzăŭ.

Călnăul. Vezĭ Custureni, comuna Frumușani, pl. Negoești, jud. Ilfov.

Călnăul, *pîrîŭ,* izvorește din coastele dealuluĭ Dogarul, com. Opărițĭ, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Curge spre E. și se varsă în rîul Sărățelul, tot în raionul comuneĭ Opărițĭ.

Călnăuluĭ (Fundul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ, de unde izvorește rîul Cîlnăul. Este acoperit cu pădurĭ. Brăzdează partea de N. a comuneĭ.

Căloianca, *deal,* situat în jud. Olt, partea de S. a orașuluĭ Slatina. Pe dînsul se află situată mahalaua cu acest nume și maĭ multe viĭ.

Căloianca, *mahala* a orașuluĭ Slatina, situată în partea de S., pe dealul cu acest nume.

Căloianul, *pisc,* la E. comuneĭ Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., județul Vîlcea.

Căltin, *trup de pădure,* care face parte din pădurea Căltin-Săltava, plasa Ialomița-Balta, com. Piua-Petreĭ, jud. Ialomița. E compusă numaĭ din stejar. Are o întindere de 10 hect.

Căltin-Săltava, *pădure,* în plasa Ialomița-Balta, com. Piua-Petreĭ, jud. Ialomița. Este formată din două trupurĭ. Are o suprafață de 50 hect. Esențe: stejar, salcie și plop.

Călțuiul, *lac,* în pl. Borcea, insula Balta, comuna Cocargea, jud. Ialomița.

Călțun, *braț,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, insula Balta; curge pe teritoriul comunelor Jegălia, Gîldăul și Petroiul.

Călțuna, saŭ **Cotuna,** *moșie* a statuluĭ, jud. Buzăŭ, com. Al-

Hosted by Google

beşti, căt. Udaţi, pendinte de mănăstirea Banul. Are 1950 hectare, din care 190 hect. pădure, restul arături şi puţin izlaz.

Călţunaşul, *cătun,* al comuneĭ Albeşti, jud. Buzău. Are 130 loc. şi 22 case, format din însurăţeĭ.

Călugăra, *baltă,* pl. Băileşti, comuna Bistreţul, jud. Dolj, cu o suprafaţă de aproape 850 hect. Conţine peşte. Se maĭ numeşte şi Bistreţul.

Călugăra, *deal,* pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, jud. Bacău, de pe teritoriul satuluĭ Slobozia-Mieluluĭ.

Aci se găseşte gips-albastru, în straturĭ subţirĭ şi maĭ groase, de o calitate compactă; se poate întrebuinţa pentru obiecte de artă şi de lux.

Călugăra, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., acoperit cu păduri, situat între comunele Osebiţi-Mărgineni şi Călugăra-Mare.

Călugăra, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile. Udă satul Slobozia-Mieluluĭ şi se varsă d'a stînga rîuluĭ Trotuşul.

Călugăra, *pîrîŭ,* în jud. Suceava, com. Tătăruşi, numit ast-fel, pentru că se spune că pe albia luĭ ar fi fost un schit dependinte de mănăstirea Probata. Isvoreşte din Groapa-Catîruluĭ şi se varsă în Matioaia (7 kil.)

Călugăra-Mare, *com. rur.*, pl. Bistriţa-d.-j., jud. Bacău, situată pe dealurĭ şi în valea de pe dreapta Bistriţeĭ. Are două cătune: Călugăra-Mare, reşedinţa, şi Sohodolul, numit si Osebiţi-Sohodolul.

Singurul pîrîŭ este Negelul, care străbate teritoriul eĭ de la V. la E.

Vecinătăţile teritoriuluĭ comunal sunt: la N., teritoriul comuneĭ Osebiţi-Mărgineni; la V., teritoriul com. Nadişa; la S., Liuzi-Călugăra; iar la E., ţarina oraşuluĭ Bacău.

In comună se află o biserică; 320 case, foarte rare; o şcoală mixtă, întreţinută de stat, într'un local de vălătucĭ, construit de comună, avînd 6 prăjinĭ împrejmuite în vatra satuluĭ, frecuentată în 1891 de 16 băeţĭ şi 1 fată; 6 cîrciumĭ.

Populaţia: 347 capĭ de familie, cu 1358 suflete. După naţionalitate sunt: 1341 Romînĭ, 11 Ungurĭ şi 6 Izraeliţĭ, toţĭ de protecţiune română. După felul ocupaţiuneĭ sunt: 566 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 8 comercianţĭ, 15 profesiunĭ libere, 49 muncitorĭ şi 21 servitorĭ. Ştiŭ carte 29 persoane, 1329 nu ştiŭ.

Contribuabilĭ sunt 277.

După legea rurală dela 1864, s'aŭ dat la 151 locuitorĭ 427 fălcĭ. Pădurile, care îmbracă dealurile din această comună, aŭ o întindere de 2500 hect.; iar viile carĭ aŭ o poziţiune bună pe partea răsăriteană şi de miazăzi daŭ struguri buni, care se desfac pe piaţa oraşuluĭ Bacău. Intinderea viilor este de 24.93 hect. După controalele divizieĭ filoxerice, viile lucrătoare de aci ocupă o întindere de 49 hect.

Teritoriul comuneĭ este de 3388.24 hect. Proprietarĭ marĭ sunt fraţiĭ Brăescu, carĭ aŭ 1909 hect., dintre care 757 hectare pămînt productiv, cu un venit de 24.600 leĭ; fraţiĭ Micleştĭ, carĭ aŭ 1039 hect., cu un venit de 23.000 leĭ; Statul, care posedă o mică întindere.

Animale sunt: 67 caĭ, 600 vite cornute, 165 porcĭ şi 862 oĭ.

Stupĭ de albine sunt în număr de 16.

Budgetul comuneĭ, pe exerciţiul 1891—92, avea la venitură leĭ 3151 şi la cheltueli leĭ 2849, banĭ 40.

Distanţa la oraşul Bacău este de 7 kil., iar la gara Bacău de 6 kil., măsurată pe calea naţională, care merge de la Sănduleni la Bacău. Reşedinţa comuneĭ este legată şi cu Dealul-Noŭ, printr'o cale vecinală, în care răspunde o cale comunală, venind de la Liuzi-Călugăra. Distanţa spre Osebiţi-Mărgineni este de 3 kil.; spre Liuzi-Călugăra de 4 kil.; iar la Valea-Seacă, reşedinţa plăşeĭ, 21 kil.

Călugăra-Mare, *sat,* jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., care dă numele său comuneĭ, căreia îĭ serveşte de reşedinţă. Este aşezată în împrejurimile oraşuluĭ Bacău, spre Vest de acesta, pe deal. Aci se află primăria şi şcoala într'un local destul de bun. Are 3 cîrciumĭ; 1 biserică, făcută la 1878 de Nastasia Veninoaia, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ. Capĭ de familie sunt 243; suflete 940. Animale sunt: 63 caĭ, 460 vite marĭ cornute şi 128 porcĭ. Acest sat se numea maĭ înainte şi Ungureni. Pe atuncĭ era moşie a Vorniculuĭ Micu Roset, cu 2 bis. In «Condica Liuzilor» (1803) o găsim sub numele de Călugăra, a Căminaruluĭ Răducanu Roset, din ocolul Bistriţa-d.-j.; iar după rotunzirea din 1833 se află în ocolul Bistriţa cu numele de Călugăra-Mare.

Călugăra-Mare, (Ungureni), *moşie,* pl. Bistriţa-d.-j., judeţul Bacău, despre care Th. Codrescu ne spune: «moşie a d-sale Vorniculuĭ Nicu Roset-Bălănes-

Hosted by Google

cu. Are sat, cu 2 biserici, 2 preoți, 1 diacon, 4 dascăli, 6 mazili, 19 băjenari-hrisoloviți, 9 nevolnici, 1 vătav, 4 jidovi; pe lîngă moșiile Barați, Osebiți, Călugăra, Berești și altele, cu un număr de 135 locuitori».

Călugăra-Mare, *pădure,* de fagi și puțini stejari, jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Călugăra-Mare. Intinderea: 662 hectare.

Călugăraşul, *pîrîu,* jud. Putna, pe teritoriul comunei Clipicești, cătr. Vitănești, care se varsă în Putna.

Călugăreasa, *cătun,* al comunei Negoești, plasa Amaradia, jud. Gorj, așezat pe Valea-Cîlniculuĭ. Are o întindere cam de 183 hect.

Populația: 65 familiĭ, cu 280 suflete, din carĭ 28 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 8 pluguri, 23 care cu boĭ și vacĭ, 112 vite marĭ cornute, 9 caĭ, 83 oĭ și 73 rîmătorĭ.

In cătun se găsesc: 8 fîntînĭ; 2 cîrcĭumĭ.

Cătunul are 1 biserică, deservită de 1 cîntăreț.

Călugăreasa, *moșie,* pl. Ocolul, com. Ghindeni, jud. Dolj.

Călugăreasca, *sat,* jud. Olt, pendinte de com. Icoana, pl. Mijlocul, situat în apropiere de cătr. Icoana, pe Valea-Vedeĭ. Are o populațiune de 408 locuitorĭ, din carĭ 55 sunt împroprietăriți, după legea rurală, cu 170 hect.

Călugăreasca, *moșie* particulară, de 165 hect., în com. Berești, plasa Horincea, jud. Covurluiŭ.

Călugăreasca, *moșie.* Vezĭ Vetrișoaia, plasa Prutul, județul Fălciŭ.

Călugăreasca, *moșie,* a statuluĭ, jud. Olt, situată pe teritoriul com. Sinești, plasa Mijlocul, cu o suprafață de 105 hect., din care 55 hect. arabile și 50 hect. pădure, numită Pădurile-Călugărești. E pendinte de trupul de moșie Schitul-Greci.

Călugăreasca, *numire* ce se dedea uneĭ *fășiĭ de moșie,* din trupul Dulceni-Sfîntul-Spiridon, din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman.

Călugăreasca, *pădure,* jud. Olt, pe proprietatea statuluĭ Călugăreasca, situată în partea de E. a com. Sinești, plasa Mijlocul, cu o întindere de 20 hect. Are lemne în grosime de 0,40 pănă la 0,60 cm. în diametru.

Călugăreasca, *pădure,* jud. Olt, în întindere de 30 hect., situată pe proprietatea statuluĭ, teritoriul com. Sinești, pl. Mijlocul. Cade în partea de N. a com. și are lemne diferite în grosime de 4—5 palme.

Călugăreasca, *vale,* pl. Dumbrava-d.-j., com. Călugărei, jud. Dolj, pe care este așezată comuna Călugărei.

Călugăreasca, saŭ **Pueni**, *zăvoiŭ* de salcie, pe proprietatea Pueni, ce aparține statuluĭ, pe marginea Dunăreĭ, în plasa Marginea, jud. Vlașca.

Călugărească (Moara-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Boziorul, cătunul Fișici; moară pe apa Brăiasca și punct de hotar.

Călugărească (Stupina-), (Sforile-Găgeni), *sfoară de moșie* a statuluĭ, jud. Buzăŭ, pendinte de Ciolanul, în com. Găgeni-Vintileanca. Are ca 40 hect.

Călugărească (Valea-), *vale,* com. Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Aci, se presupune, că și-a avut locuința un schimnic.

Călugărească (Valea-), *com. rur.* și *stație de dr. de f.,* jud. Prahova. Vezĭ Valea-Călugărească.

Călugărei, *comună rurală,* din județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j.

Comuna rurală e situată pe ambele povîrnișurĭ ale văeĭ Călugăreasca, ast-fel că o parte a comuneĭ este așezată cu fața spre Nord și o parte cu fața spre S.

Comuna Călugărei se mărginește la N. cu com. Carpenul, de care se desparte prin rîul Dăsnățuiul; la E. cu com. Gubancea, despărțită prin pămîntul locuitorilor din ambele comune, cu pădurea D-lor Dumitru Magdalinescu și Aurel Magdalinescu; la S. cu com. Orodelul, despărțită prin moșia d-luĭ Ioniță Geblescu, proprietar pe moșia Călugărei; iar de delimitările locuitorilor din Orodel se desparte prin micĭ moșoroae. La V. se mărginește cu Verbița, de care se desparte în parte prin pădurea statuluĭ Verbicioasa și în parte prin delimitările locuitorilor. Tot la V. se învecinește cu com. Cleanovul din Mehedinți, de care se desparte prin drumul ce duce de la I-a la a II-a com. Linia de N. a hotaruluĭ com. începe din capul loculuĭ arabil de lîngă pădurea din dreptul comuneĭ Gubancea, merge drept spre V. de-alungul margineĭ moșieĭ d-luĭ Verbiceanu, pe o rîpă care face și hotarul moșieĭ, apoĭ de aci tot spre Vest de-alungul moșieĭ d-luĭ Ioniță Geblescu pănă

Hosted by Google

la conacul moşieĭ; apoĭ se înclină puţin spre S.-V.; spre E. taie moşia Statuluĭ în două, lăsînd partea de N. a cătunuluĭ Boca, din com. Carpen, iar linia merge spre V. pănă la viile com. Carpenul; iar de aci spre S.-V. pănă în rîul Dăsnăţuiul. Urmează puţin cursul rîuluĭ pănă în drumul ce merge de la Călugărei la Carpen, care drum face şi limita linieĭ de V. Linia de V. începe de la Dăsnăţuiul, merge drept spre S. pe lîngă moşia com. Cleanovul, de aci pe lîngă pădurea statuluĭ Verbicioasa, pendinte de com. Verbiţa, pănă în delimitările locuitorilor din com. Orodel, de unde începe linia de S. Linia de S. merge spre E. prin delimitările locuitorilor din Orodel şi proprietatea d-luĭ Ioniţă Geblescu, avînd ca hotar nişte măgurele de mică însemnătate, apoĭ printre pădurea proprietaruluĭ şi delimitările locuitorilor din Cornul, pănă la marginea pădureĭ. Linia de E., formată din pădurea proprietarilor din com. Călugărei, merge spre N. pănă în Dăsnăţuiul, apoĭ spre E. pe marginea rîuluĭ ce face hotar între delimitările locuitorilor din Cornul şi moşia d-luĭ Verbiceanu din căt. Bechetul, mergînd tot spre E. pănă în pădurea d-lor Dumitru şi Aurel Magdalinescu, de unde merge spre E. pănă unde se fineşte pădurea la începerea linieĭ de E. Linia de E. începe din acest punct, merge spre N., tae Dăsnăţuiul, merge pănă la capul pădureĭ, apoĭ între delimitarea loculuĭ de arătură al d-lor Magdalinescu şi pămîntul ce ţine de Gubancea pănă la terminarea moşieĭ, cînd ajunge în vale, unde se termină atît limita cît şi moşia d-lor Magdalinescu.

Comuna este străbătută de Valea-Dăsnăţuiuluĭ, ale căruĭ maluriĭ aŭ o înălţime ca de 200 m. Aceste maluriĭ sunt acoperite cu arăturiĭ, avînd spre N. com. Carpenul, spre V. pădurea com. Verbiţa (pe loc şes) spre S. com. Orodel şi spre E. Gubancea, unde pămîntul este şes. La V. comuneĭ se află o fîntînă numită a Udriĭ, făcută de un păstor numit Udrea. Această fîntînă formează un pîrîŭ, care se scurge în Dăsnăţuiul. O altă fîntînă, la N.-E. de comună, la 2 kil. distanţă, este făcută de loc. comuneĭ în 1882. Comuna este udată de Dăsnăţuiul la N. ce are direcţia de la V.-E. Are poduriĭ stătătoare unul la E. şi altul la V. pe unde se poate trece cu carele, căruţele, călăriĭ şi pe jos. In cele-l'alte părţiĭ loc. îl trec cu picioarele, apa fiind mică. Dăsnăţuiul se revarsă cînd plouă mult, maĭ ales primăvara.

Comuna, se zice, îşĭ trage numele de la nişte călugăriĭ, ce ar fi trăit pe aci de frica Turcilor. A fost înfiinţată de un mare proprietar numit Pleniceanu, zis şi Căpăţînă. Reşedinţa com. este în Călugărei. Se compune din 2 cătune: Bechetul şi Călugărei. Distanţa între ele este de 2800 metri.

Se află o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţiĭ. In tindă se găseşte inscripţia: «Această sfîntă biserică ziditu-s'a din temelie, la anul 1833, cu osteneala mea Serdarul Dumitru Pleniceanu şi muma sa, Maria Pleşoianu». Această biserică se află în căt. Călugărei. Are după legea rurală din 1864, 9 pog. pămînt arabil.

In căt. Călugărei se află o şcoală mixtă, întreţinută de comună şi de judeţ. Are un singur învăţător.

Populaţiunea comuneĭ e de 1272 suflete (688 bărbaţiĭ şi 582 femeĭ), locuind în 327 case şi 8 bordee.

Aŭ urmat la şcoală 50 băeţiĭ din Călugărei şi 2 din Bechetul. Aŭ vîrstă de şcoală 69 băeţiĭ şi 69 fete în Călugărei, 15 băeţiĭ şi 4 fete în Bechetul. Ştiŭ carte în Călugărei, 23 bărbaţiĭ şi 2 femeĭ, şi 10 bărbaţiĭ şi 3 femeĭ în Bechetul.

După legea rurală din 1864, sunt 158 împămînteniţiĭ. De la 1888 pănă la 1892 media naşterilor a fost de 97, iar a morţilor de 75.

Suprafaţa teritoriuluĭ comunal este de 1800 pogoane în care intră şi vatra satuluĭ, de 95 pogoane. Pămînt arabil este în întindere de 1715 pogoane, în care sunt coprinse şi 9 pogoane ale bisericeĭ.

Moşiĭ sunt: aceea a d-luĭ Ioniţă Geblescu, cu o suprafaţă de 1650 pogoane; moşia d-lor Dimitrie şi Aurel Magdalinescu, cu o suprafaţă de 360 pogoane, în Călugărei; în Bechetul, moşia d-luĭ Verbiceanu, cu o suprafaţă de 400 pogoane, şi a d-luĭ Calist Strîmbeanu, cu 250 pogoane. Toate daŭ un venit de 40 leĭ de pogon şi aparţin proprietarilor.

Păduriĭ sunt: aceea a d-luĭ Ioniţă Geblescu, de 302 hect. şi 50 ariĭ; a d-lor Dimitrie şi Aurel Magdalinescu, cu 8 hect. Cea d'întîiŭ e compusă din gîrniţă şi cer, a două din stejar, frasin, ulm şi alte lemne de luncă. Fîneţe sunt 37 pogoane, aparţinînd proprietarilor de maĭ sus, la cariĭ se adaugă în căt. Bechetul 25 pogoane ale d-luĭ Verbiceanu.

Viile, de 75 pogoane, aparţin locuitorilor, 5 pogoane sunt ale d-luĭ Geblescu. Produc vin roşu de bună calitate.

O cale comunală vecinală trece prin com., venind de la com. Gu-

Hosted by Google

bancea; de aci o ia spre S. până în com. Orodel.

Cîrciumĭ sunt două. Comercianţĭ 2.

Contribuabilĭ sunt 197.

Veniturile comuneĭ sunt de leĭ 1752, banĭ 32, iar cheltuelile de leĭ 1713, banĭ 60. Vite cornute sunt 341, oĭ 140, capre 36.

Călugărei, *sat,* plasa Dumbrava-d.-j., com. Călugărei, jud. Dolj, grămadă, cu reşedinţa primărieĭ. Are 1162 suflete, 625 bărbaţĭ şi 537 femeĭ; locuesc în 303 case şi 6 bordee. In sat este o şcoală mixtă, întreţinută de comună şi de judeţ. Are un singur învăţător. In anul şcolar 1892—93, aŭ urmat la şcoală 50 băeţĭ din Călugărei şi 2 din Bechetul. Cu vîrstă de şcoală sunt 69 băeţĭ şi 49 fete. Ştiŭ carte 23 bărbaţĭ şi 2 femeĭ.

In sat este o biserică, în tinda căreia se găseşte următoarea înscripţiune: «Această sfîntă Biserică, ziditu-s'aŭ din temelie la anul 1833 (una mie opt sute treĭ-zecĭ şi treĭ), cu osteneala mea, Serdarul Dumitru Pleniceanu şi muma sa, Maria Pleşoianu».

După legea rurală din 1864, are 9 pogoane arabile. E deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Călugărei, *moşie* particulară, pl. Dumbrava-d.-j., com. Călugărei, jud. Dolj, satul Călugărei. Aparţine d-luĭ Ioniţă Geblescu. Are o suprafaţă de 1650 pogoane.

Călugărei, *pădure* particulară, pl. Dumbrava-d.-j., com. Călugărei, jud. Dolj, satul Călugărei, pe moşia Călugărei. Aparţine d-luĭ Ioniţă Geblescu. Are o suprafaţă de 302 hect. şi 50 arĭi. Felul arborilor: gîrniţa şi cerul.

Călugărelul, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Cănești, cătun. Pîrlita; face parte din pădurea statuluĭ Sforile-Banuluĭ.

Călugărelul, *vale,* jud. Olt, izvoreşte pe teritoriul com. Cornăţelul, pl. Oltul-d.-s., şi se varsă în Valea-Guguluĭ, pe ţărmul drept, tot în raionul com. Cornăţelul.

Călugăreni, *com. rur.,* în plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situată între comuna Bistricioara şi Hangul la E.; com. Pipirig, la N.; comuna Galul, o parte din jud. Suceava şi Transilvania la V.

Este formată din satele şi cătunele: Călugăreni, Gura-Larguluĭ, Poiana-Larguluĭ, Poiana-Teiuluĭ, Roşeni, Dreptul, Frumosul, Buşumeni, Stejarul, Gălbăzeni, Brînzeni, Coroiul şi Reşcani, cu o populaţiune de 2242 suflete, saŭ 561 familiĭ, dintre carĭ deosebim, după sex: 1112 bărbaţĭ, 1130 femeĭ; după stare civilă: 1185 necăsătoriţĭ, 934 căsătoriţĭ, 123 văduvĭ, 50 văduve; 520 copiĭ de sex bărbătesc, 548 copiĭ de sex femeesc. Sunt 23 străinĭ, 81 persoane ştiŭ carte şi 2161 nu ştiŭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu plutăria, agricultura şi cu creşterea vitelor.

Dintre ceĭ împroprietăriţĭ în 1864, sunt astăzĭ: 181 carĭ stăpînesc înşi-şĭ locurile lor, 153 ca urmaşĭ, 8 locurĭ ocupate de alţiĭ. Dintre ceĭ împroprietăriţĭ în 1878, sunt: 30 carĭ stăpînesc înşişĭ locurile lor, 7 ca urmaşĭ, 2 locurĭ stăpînite de către alţiĭ, 1 loc părăsit şi ocupat de către comună, şi 176 de indivizĭ, carĭ deşi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, dar n'aŭ nicĭ un fel de proprietate.

Locurile pentru agricultură sunt foarte mărginite, din pricina formaţiuneĭ muntoase a terenurilor.

Imaşul are o întindere de 650 hect. şi nutreşte un număr de 9070 vite.

In această comună se află 5 bisericĭ, deservite de 13 clericĭ, plătiţĭ din fondurile comunale cu 600 leĭ. Venitul fonciar al pămînturilor bisericeştĭ e de 812 leĭ. Este o şcoală cu un învăţător, plătit de către stat. Sunt: 9 morĭ de apă; 2 pive pentru făcutul sucmanelor; 3 fierărĭĭ; 4 stolerĭ; 3 cojocarĭ; 3 cîrciumarĭ; 2 băcanĭ.

Budgetul comuneĭ e de 6313 leĭ la venitурĭ şi 5373 leĭ la cheltuelĭ.

Comunicaţiunea cu satele mărginaşe se face: prin şoseaua ce vine de la satul Bistricioara spre satul Galul; prin şoseaua care începe din precedenta de lîngă satul Poiana-Teiuluĭ, saŭ maĭ bine zis dintre satul Gura-Larguluĭ şi Poiana-Larguluĭ, şi sue spre cursul superior al pîrîuluĭ Largul, prin satul Coroi, unind cu şoseaua Petru-Vodă, ce dă în satul Pluton, com. Pipirig; pe apa rîuluĭ Bistriţa în jos, cu plutele.

Călugăreni, *com. rur.,* pl. Cricovul, jud. Prahova. Este situată între muntele Ciortea şi dealurile: Valea-luĭ-Moş, Gruiul, Scheile şi Belciul, la 40 kil. departe de reşedinţa judeţuluĭ şi la 20 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din 2 cătune: Călugăreni şi Mireşul, avînd o populaţiune de 2159 locuitorĭ, 1135 bărbaţĭ, 1024 femeĭ, cu 556 capĭ de familie, 429 contribuabilĭ. Locuesc în 500 de case.

In comună sunt 2 bisericĭ: Una s'a clădit în anul 1822, cu cheltuiala locuitorilor, în întîia domnie a luĭ Grigorie D. Ghica Voevod, şi la anul 1850 s'a

Hosted by Google

dărămat până în temelie și s'a reclădit tot cu spesele locuitorilor, în zilele Domnului Barbu Știrbeiu. A doua s'a clădit tot de locuitorĭ, în anul 1856, reparîndu-se în anul 1889.

Locuitorii comuneĭ se ocupă numaĭ cu agricultura și creșterea vitelor, desfăcînd produsul munceĭ lor în orașele București, Ploești și Mizil.

Toți locuitoriĭ sunt moșneni. Eĭ aŭ 31 caĭ și epe, 131 vacĭ, 114 capre, 1002 oĭ și 182 porcĭ.

Școală există în comună de peste 60 anĭ. Localul e proprietatea comuneĭ. In anul școlar 1892—93 s'a frecuentat de 97 copiĭ, 93 bărbați, 4 femeĭ. Cu întreținerea eĭ, statul cheltuește anual 1728 leĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de peste 1000 hect.

In termen mijlociŭ se fabrică aci 15000 decal. țuică și 20000 decal. vin.

In partea de N. a comuneĭ, în muntele Ciortea, se află cariere de piatră și mine de sare, dar nepuse în exploatare. In partea de S. și V. se găsesc cărbunĭ de pămînt.

Terenul cultivabil e productiv numaĭ porumbuluĭ.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

O șosea principală o pune în legătură cu comunele: Mizil, Sîngerul, Tătarul, Salcia și altele.

E brăzdată la E. de dealurile: Cernatul, Culcea și Valea-Scheilor; la V. de dealurile: Papucul, Fețele și Bărboiul; la S. de dealurile: Vîrful-Coasteĭ, Gruiul, Scheile și Belciul; la N. de muntele Ciortea, proprietatea moșnenilor.

E străbătută de gîrlele: Bărboiul, Cernatul și Ciuciurul și de văile: Cheia, Valea-Gloduluĭ, Budureasca și Scheia.

Se mărginește la N. cu com. Sîngerul, la E. cu jud. Buzăŭ, la V. cu comuna Tătarul și Ceptura și la S. cu comuna Vadul-Săpat.

Călugăreni, *sat,* jud. Botoșani, pe țărmul drept al Jijieĭ, în partea de N. a comuneĭ Mănăstireni, plasa Tîrgul. Are o suprafață de 2032 hect. și o populație de 200 familiĭ saŭ 760 suflete.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți și 1 școală mixtă întreținută de stat, cu 1 învățător și 36 școlarĭ.

Vite sunt: 390 vite cornute, 90 caĭ marĭ și micĭ, 1556 oĭ, 2 capre, 200 mascurĭ și 150 stupĭ cu albine.

Sunt în sat 3 meseriași, 4 comercianți și 3 cîrciume.

Călugăreni, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, cătunul comuneĭ Bălteni.

Călugăreni, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. comuneĭ Cobia.

Călugăreni, *sat,* în pl. Cloșani, jud. Mehedinți; ține de com. rur. Orzești. Are 30 familiĭ.

Călugăreni, *sat,* în com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situat aproape de gura pîrîuluĭ cu a sa numire, pe malul drept al rîuluĭ Bistrița, la 53 kilometri depărtare de orașul Piatra.

Are o populațiune de 223 suflete, saŭ 55 capĭ de familie, dintre carĭ: 113 bărbați și 100 femeĭ; 116 necăsătoriți, 96 căsătoriți, 11 văduvĭ; 16 persoane știŭ carte, 207 nu știŭ.

Locuitorii se îndeletnicesc cu agricultura și plutăria.

In acest sat se află: reședința autorităților comunale; 1 școală frecuentată de 43 elevĭ; o pivă; o moară.

Călugăreni, *sat,* face parte din com. rur. Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o populație de 2089 loc., 1095 bărbați și 994 femeĭ. Aci e reședința comuneĭ.

Călugăreni, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Dămienești, pe pîrîul Crețoaia, spre E. de tîrgușorul Dămienești și la o depărtare de 2 kil. de el. Are 77 capĭ de familie, 72 contrib., 286 loc., din carĭ 4 știŭ carte și 71 case. Populația este compusă numaĭ de Ungurĭ. Sunt 693 vite marĭ cornute. Are o biserică catolică de lemn. Catoliciĭ din acest sat, împreună cu ceĭ din satele: Bălușești, Mîgla, Negri, Răcea, Roșiori, Ruși (jud. Roman), Bogdănești, Buhociul, Satul-Noŭ (jud. Bacăŭ), țin de parohia catolică Prăjești, din jud. Bacăŭ.

Călugăreni. V. Tăcmănești, *sat,* jud. Vasluiŭ.

Călugăreni, *cătun,* pendinte de com. Uzunul, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. Acest cătun se compune din trupurile Călugăreni, Branișteа și Ionești. Este proprietate a fraților Vartiade, situată la gura apeĭ Neajlovul, unde dă în Cîlnișteа. Aci este reședința subprefectureĭ plășeĭ. Are o suprafață totală de 1947 hect. La 1864 s'a dat la 77 locuitorĭ 306 hect. pămînt. Are o pădure de luncă în suprafață de 367 hect. situată în valea Neajlovul și Cîlnișteа. Proprietatea maĭ posedă și 174 hect. vie.

Pe valea Neajlovul se află maĭ multe morĭ de apă.

Prin acest cătun trece șoseaua națională București-Giurgiŭ, un-

Hosted by Google

de se află și un han care mai înainte era stația birjelor ce circulau între București-Giurgiu.

In cătun se află o bis. de zid, deservită de un preot și doi dascăli. Acest sat se află situat la 30 kil. departe de București și la 34 departe de Giurgiu. Venitul anual este de 28000 lei.

Lîngă Călugăreni s'a dat vestita bătălie între Sinan-Pașa și Mihaiu-Viteazul.

La 1716, a stat aci Niculae-Vodă al Moldovei care gonise pe Ion-Vodă-Cantacuzino, așteptînd rezultatul invaziunei ungurești.

La 1644, Mateiu-Vodă, în domnia lui, a făcut o biserică la Călugăreni.

Călugăreni și Iteşti, *moșie,* jud. Bacău, plasa Bistrița-d.-s., com. Spineni, despre care Th. Codrescu ne spune: «moșie, în care avea parte și d-lor Spătarul Ion Iurașcu, spătăreasa Marghioala Morțun și alții. Pe lîngă moșiile Peletiuci, Albotești și altele, fără sat».

Călugăreni, fost *pichet* de graniță, în pl. Cloșani, județul Mehedinți.

Călugăreni, *pîrîu,* izvorește de la N.-E. județului Ilfov, din pădurea Grădiștea și se desparte în două: o parte alimentează valea Pociovalistea spre V. iar alta apucă spre E., trece pe lîngă satele: Biținelele, Movilița, Chiroiul, Drăgoești-d.-s., Drăgoești-d.-j., de unde țărmii săi devin mlăștinoși, și se varsă în gîrla Mostiștea.

Călugăreni, *pîrîu,* în pl. Cloșani, jud. Mehedinți, în com. rur. Orzești. Se formează din izvoarele dealului și văei Călugărenilor, udînd satul cu același nume. Se varsă în apa Motrului.

Călugăreni, *pîrîiaș,* ce izvorește din ramura munților Măluștetul (coastele despre E.), com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Curge printre această ramură și a Grințieșului-Mic, udînd satul Călugăreni, în dreptul căruia se varsă, pe partea dreaptă a rîului Bistrița.

Călugăreni, *vale,* în pl. Cloșani, jud. Mehedinți; ține de com. rur. Orzești, satul Călugăreni. Aci se văd urme de zidărie vechiă, pe carî legenda poporană le atribue unei mănăstirî, pe care ar fi zidit-o Sf. Nicodim, în drumul său de la mănăstirea Vodița, la mănăstirea Tismana-Izvoarele.

Această vale este bogată în izvoare cu apă bună și în castanî. Pe această vale, în acele zidăriî, s'au găsit de locuitoriî comunei Orzești, monede vechî.

Călugăreni-Mănăstirei sau Crucea-de-Piatră, *cătun,* pendinte de com. Uzunul, jud. Vlașca, sub deal. Aparține statului. Aparținea înainte mănăstirei Glavaciocul și producea un venit anual de lei 14855. Are o suprafață de 1270 hect., din carî 600 hect. pădure de stejarî, care depinde de ocolul silvic Comana.

Aci se află un han care mai înainte servea de stație birjelor care circulau între București-Giurgiu, înainte de construirea liniei ferate actuale. La 1775 a fost metoc de călugărî, pendinte de Glavaciocul.

Acest cătun se desparte de Călugăreni-Vartiade, prin valea Cîlnistea, peste care sunt două podurî de lemn.

Numele acestui cătun s'a luat de la crucea de piatră ce se află sub mal, în marginea șoselei, care este ridicată de la 1682 de Șerban-Voevod, spre aducere aminte a construirei podului peste apa Cîlnistea-Neajlovul. Cătunul acesta este situat la 35 kil. departe de București și la 29 kil. departe de Giurgiu. Aci a fost bătălia între Sinan-Pașa și Mihaiu-Viteazul la 1595.

Călugăreni-Moșteni, *cătun,* pendinte de com. Uzunul, pl. Cîlnistea, jud. Vlașca, situat pe partea stîngă acestui rîu, din jos de Călugăreni-Vartiade.

Suprafața acestei părți de moșie este de 600 hect., din care 80 hect. pădure. La 1864 s'au împămîntenit 18 loc. cu 56 hect.

Acest cătun are o biserică, zidită la 1881, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și doi dascălî.

Călugăresc (Crîngul-), *numire vechiă* a *cătunului* Crîngul-Sihlelor, jud. R.-Sărat.

Călugări, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Vedea-d.-j. Este situată pe lîngă rîul Vedea, spre N.-E. de orașul Slatina. Are o populație de 596 locuitorî. Pămîntul său e mai mult deluros și produce în abondență porumb, meiu, secară și ovăz. Cultura prunelor e aci înfloritoare.

Contribuabilî sunt 114.

Aci sunt două biserici, deservite de 2 preoți; o școală în cât. Călugărul, frecuentată de 37 copiî, toți băeți. La întreținerea ei contribue și statul cu 360 lei anual.

Budgetul comunei este la venitur de 1617 lei, 93 bani și la cheltuelî tot aceeași sumă.

Călugări, *sub-divizie* a *cătunului* Haimanalele, din jud. Buzău,

Hosted by Google

com. Zilișteanca. Are 100 loc. și 27 case.

Călugări, *deal,* în jud. Buzău, com. Breaza, acoperit cu vii și semănături moșnenești.

Călugărilor (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comunei Sf. Gheorghe sau Cadîrlez, situat în partea sudică a plășei și a comunei, nu departe de țărmul mării. Are o formă lunguiață. Comunică cu grindurile Metavă și Dranov, prin niște fășii înguste de pămînt. Are 80 hectare improductive

Călugărilor (Lacul-), *numire* dată *părții din lacul* Bîlhacul, care udă comuna Cilibia, jud. Buzău.

Călugărilor (Moara-), *locuință izolată,* constînd din o moară, ce aparținea călugărilor din mănăstirea Taița, și e acum a locuitorilor, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, com. Balabancea (căt. Giaferca-Turcă), pe apa pîrîului Boclogea.

Călugărilor (Movila-), *movilă,* jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, com. Fundul-Crăsani, în pădurea Groasa.

Călugărilor (Stupina-), *vechiu pichet,* cu No. 90, către hotarul Moldovei, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Corbul, în partea de V. a ei; numit astfel, pentru că aci se cultivau o mulțime de stupi, aparținînd călugărilor din schitul Măxineni. Azi e han pe drumul spre Măicănești.

Călugărița, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dîmbovița-Dealul, căt. com. Glîmbocata.

Călugărița, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Stănița, spre V. de satul Stănița și la 5 kil. de el. Este așezată într'o mică vălcea, pe pîrîul Călugărița. Are 80 capete de familii, cu 500 suflete, din carî 48 știu carte; locuesc în 63 case. Sunt 65 contribuabilî. Populația este numaĭ romînă. Sunt 107 capete de vite marî. Are o biserică de zid și o școală primară mixtă, care în anul 1886—87 a fost frecuentată de 24 elevî (21 băeți, 3 fete) din 39 înscrișî (32 băeți, 7 fete) Localul de școală este bun. Satul e legat cu orașul Roman prin șosea. Maĭ înainte se numea Negrești.

Călugărița, *cătun,* pendinte de com. Băbăița, plasa Glavaciocul, jud. Vlașca, departe de Babăița de 3 kil. Este proprietate a statuluĭ. A aparținut mănăstireĭ Nămăești. Are o suprafață de 530 hect. S'aŭ împămîntenit la 1864 un număr de: 13 fruntașî, 18 mijlocașî, 7 cu mîinele, 8 cu loc de casă, în total 36 cu 120 hect. pămînt.

Curge pe moșie apa Clenița, ce vine de sus din Catalina-Negreni.

Aci se află o biserică vechie și alta nouă, la care servește un preot și doĭ dascălî.

In sat e o cîrciumă.

Moșia se arendează împreună cu Băbăița cu 8900 leĭ.

Călugărița, *deal,* jud. Fălciu, între satele Curteni și Budești, com. Budești, com. Curteni, pl. Crasna.

Călugărița, *pădure,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s. în com. Bucșești, proprietatea răzeșilor din comună. Are o întindere de peste 90 hect. Este foioasă (fag și stejar) e supusă regimuluĭ silvic.

Călugărița, *pîrîiaș,* în com. Dobreni, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Izvorește din dealul Dohotăria, de lîngă satul Negrești, și unindu-se cu pîrîiașul Dosurile, se varsă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Almașul.

Călugărița, *pîrîu,* jud. Roman, ce curge prin pl. Siretul-d.-s., com. Stănița. Izvorește la Sud de satul Călugărița, trece prin el, și, la tîrgușorul Bîra, se varsă în pîrîul Poenele-Oanceĭ, de a stînga.

Călugărița, *vălcea,* între moșiile, Păulеasca a statuluĭ și Șoimul a d-luĭ G. Cantacuzino, în pl. Margineĭ, jud. Teleorman.

Călugărițele, *cătun,* al comuneĭ Colți, județul Buzău, situat pe stînga Văeĭ-Colților, în coasta munteluĭ Vîrful-Babeĭ. Are 200 locuitorĭ, cari locuesc în 52 case.

Călugăriților (Vîrful-), *colină,* în jud. Buzău, com. Colți, căt. Călugărițele, ramificație din Vîrful-Babeĭ.

Călugărul, *sat,* face parte din com. rur. Tătășești, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N.-V. de București, la extremitatea județuluĭ spre județul Dîmbovița. Prin mijlocul satuluĭ trece șoseaua națională București-Pitești.

Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 370 hect.; cu o populație de 332 locuitorĭ.

Moștenitoriĭ Dr. Capșa, colonel Gramont și Fr. Enachi aŭ 265 hect. și locuitoriĭ 105 hect. Proprietariĭ cultivă 103 hect. (65 sunt sterpe, 37 izlaz și 60 pădure). Locuitoriĭ cultivă 90 hect.; 15 rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Sf.

Hosted by Google

Gheorghe, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă frecuentată de 12 elevi și 13 eleve, cu intreținerea căreia județul și com. cheltuesc anual 1468 lei.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 2 hangii.

Numărul vitelor mari e de 264 și al celor mici de 826.

Stabiliți aci sunt 2 străini.

Călugărul, *cătun,* pendinte de com. Flămînda, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, proprietate a d-luĭ General E. Arion.

Aci se află o școală mixtă cu 3 clase, la care, în 1888, aŭ urmat, în vîrstă de școală, 23 băeți și 37 fete, din 41 băeți și 37 fete.

Călugărul, saŭ **Bistrețul,** *baltă,* jud. Dolj, la 4 kil. de Dunăre. Are 800 hect. suprafață și se întinde pe teritoriul comunelor Bistrețul și Plosca, (pl. Băilești), și com. Cîrna, (pl. Balta).

Călugărul, *deal,* acoperit cu vii și pometuri, com. Filipești-de-Pădure, plasa Filipești, județul Prahova.

Călugărul, *movilă,* spre N. de com. Ianca, jud. Romanați. Incepe șirul de movile care se întind de alungul Dunăreĭ, cînd grupate cîte 3—4—5, cînd izolate.

Călugărul, *munte,* în partea de N. a com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, acoperit cu pădure și izlaz. Merge în aceeași directiune ca și muntele Zmeurătul. Din acest munte izvorește gîrla Brădetul.

Călugărul, *pisc,* comuna Valea-Lungă, plaiul Prahova, jud. Prahova, numit ast-fel de la un pustnic, ce locuia aci.

Călugărul, *poiană,* com. Valea-Lungă, plaiul Prahova, județul Prahova.

Călugărul, *poiană,* la V. de comuna Bădești, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt; servește ca livede de fîn. Și-a luat numele de la un călugăr, care a avut tîrlă aci.

Călugărul, *vale,* jud. Prahova, pl. Cricovul, com. Ceptura.

Călugărului (Dealul-), *munte,* în jud. Suceava, com. Dorna.

Călugărului (Dealul-), *deal,* comuna Diculești, pl. Olteț-ul-d.-j., jud. Vîlcea.

Călugărului (Fîntîna-), *fîntînă* cu apă minerală, com. Căciulați, pl. Znagovul, jud. Ilfov. (Vezĭ Vlăsia, pîrîŭ).

Călugărului (Iazul-), *iaz,* jud. Suceava, în suprafață de 83 fălci, pe moșiile Rădușeni și Oprișeni, format de pîrîul Șomuzul-Mare.

Călugărului (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Bălănești; ese din muntele Arsenia, primește Ciucurul-Orbuluĭ și se scurge în Sărățelul-Bălăneștilor.

Călugărului (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Lapoșul; se scurge în rîul Cricovul, făcînd hotar despre județul Prahova.

Călugărului (Moara-), *moară,* pe rîul Bahluiul, în pădurea Deleni, jud. Botoșani, în apropiere de schitul Lacurile. Se zice că a fost a călugărilor aceluĭ schit.

Călugărului (Moara-), *moară,* în județul Suceava, proprietatea statuluĭ, la iezătura iazuluĭ cu același nume. A fost făcută de mănăstirea Slatina.

Călugărului (Pîrîul-), *pîrîŭ,* la Nordul jud. Ilfov, pl. Znagovul. Izvorește din partea de S. a pădureĭ Vlăsia și alimentează Valea-Pociovalișteĭ.

Călugărului (Pîrîul-), *afluent* al pîrîuluĭ Forăști, în jud. Suceava, com. Uidești (3 kil.)

Călugărului (Valea-), *vale,* pl. Ocolul, com. Preajba, jud. Dolj, ce se unește cu Valea-Sieneĭ, dînd naștere pîrîuluĭ Cîrcea.

Călugărului (Valea-), *vale,* în jud. Muscel, în raionul com. Jupînești; se varsă în Rîul-Doamneĭ, pe malul drept, în dreptul cătunuluĭ Petrești, com. Cosești, pl. Rîul-Doamneĭ.

Călugărului (Valea-), *vale,* situată la E. de tîrgul Stănisești, pl. Stănisești, județul Tecuciŭ. Merge în direcție E.-V. pănă dă în Dobrotfor.

Călugărului (Valea-), *vale* mică, în jud. Tulcea, plasa Babadag, com. Slava-Rusească, cătun. Slava-Cercheză. Se desface din dealul Jidini; se îndreaptă spre S., brăzdînd partea N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ; curge prin păduri și se varsă după 3 kil. în pîrîul Ciucurova (Slava-Cercheză), mai jos de satul Ciucurova.

Călugărului (Valea-), *vale,* comuna Folești-d.-j., plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Călugărului (Vîrful-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cănești, formată din stîncĭ, cu o descindere foarte periculoasă.

Călugărului (Vîrful-), *pisc,* în

Hosted by Google

jud. Buzău, com. Chiojdul, pe hotarul despre Prahova. De sub poalele sale ese izvorul Brădetul.

Căluișul, *pîrîu,* în jud. Neamțu, format către obîrșia sa de două pîrîiașe: Broșteni și Pîrîul-Laculuĭ, care izvoresc din Sudul sistemuluĭ muntos din com. Șerbești, numit Stînca-de-la-Șerbești; curge străbătînd teritoriul com. Dochia, printre satele Dochia și Jidești; apoĭ pe teritoriul com. Girovul, printre satele Jidești și Bahna, coborînd în direcțiune sudică printre comunele Roznovul și Mărgineni, pe la satul Traian (com. Zănești), paralel cu podișele de la Negrițești, pănă intră pe teritoriul com. Podoleni, unde, în dreptul satuluĭ Podoleni, traversează șoseaua mixtă Buhuși-Piatra, între kil. 30—31, vărsîndu-se pe partea stîngă a rîuluĭ Bistrița, după ce a primit maĭ mulțĭ afluenți, dintre carĭ cel maĭ însemnat e pîrîiașul Plopești, format din pîraele Mărgineni și Hoisești (ce vine pe stînga sa).

Căluiul, *com. rur.*, în N.-V. plășeĭ Olteț-ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situată pe țărmul stîng al rîușoruluĭ Căluiul, a căruĭ vale aci e mică și restrînsă de dealurĭ marĭ. E departe de Caracal de 43 kil., iar de Balș, reședința plășeĭ, de 11 kil., se compune din Căluiul (1250 loc.), satul mic Gura-Căluiul, și cătunul Broșteni (254 loc.) In vechime i se zicea Gura-Căluiul. Terenul dimprejur are o altitudine de 190 m. d'asupra niveluluĭ măriĭ.

Are o populație de 1504 locuitorĭ, toțĭ Romînĭ, din carĭ 769 bărbațĭ, 735 femeĭ; 440 capĭ de familie; 769 căsătorițĭ și 732 necăsătorițĭ. Știŭ carte 38 persoane și 1466 nu știŭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. In com. sunt 4 cîrciumĭ. Budgetul com. pe anul 1886—87 a fost de 4924 leĭ la venitурĭ și de 4902 leĭ la cheltuelĭ. Sunt 353 contribuabilĭ. Are o școală. Biserică sunt două: una cu hramul S-țiĭ Voevozĭ (1865), deservită de un preot și 2 cîntăreți; a doua în Broșteni, cu hramul Sf. Nicolae (1854).

Lîngă Căluiul se află o mare pădure, și, pe lîngă sat, șoseaua vecinală către extremitatea județuluĭ. Nu departe se află și mănăstirea Căluiul.

Căluiul, *mănăstire,* în jud. Romanați, cu hramul Sf. Nicolae, lîngă satul cu acelașĭ nume. Este fondată de strămoșiĭ Buzeștilor la 1579, înainte de Mihaiŭ-Viteazul. Ea este importantă din punctul de vedere arheologic și a jucat un rol însemnat în secolul al XVI-lea, al XVII-lea și al XVIII-lea. Aci, aproape de pragul nordic al jud. Romanați se află vatra Buzeștilor, familie ilustră în istoria Romînilor. In satul Strejești s'a stins și îngropat cel din urmă din eĭ. In partea loculuĭ trăesc încă amintirile Buzeștilor păstrate în pisaniĭ saŭ dedicațiunĭ murale, pe lespezĭ mormîntale, pe chipurĭ zugrăvite de alungul pereților; iar între țăranĭ, se păstrează chiar sufletul timpilor eroicĭ, în care aŭ trăit Buzeștiĭ și fraților lor de armă, aceasta o probează cîntecele bătrînești.

Neamul Buzeștilor se stinse prin odraslă bărbătească, la 1831 prin Const. Buzescu, sfîrșitul neamuluĭ săŭ, îngropat la biserica din Strejești, unde stă și o inscripție interesantă în versurĭ, ce începe așa: «Buzești ceĭ din vechime, (pentru țară s'aŭ jertfit) s'aŭ sfîrșit acum prin mine, etc.»

La Căluiul este mormîntul luĭ Radu Buzescu, banul, al luĭ Stroe și femeeĭ sale Stanca, al luĭ Preda Buzescu, etc.; iar în mănăstire sunt portretele celor 2 fraților de arme aĭ luĭ Mihaiŭ-Viteazul cu portretul Domnitoruluĭ și al fratelui săŭ Petru Cercel, ale soțiilor și fiilor acestor domnĭ și ale credincioșilor lor vasalĭ.

Dinaintea mănăstireĭ, sunt băgate, în stană de piatră, oasele Buzeștilor. Poporul crede, că mănăstirea Căluiul a fost întemeiată de niște haiducĭ, poate de la faptul că Buzeștiĭ aŭ fost oamenĭ de arme și cum îĭ numește cîntecul, Zmeiĭ Țăreĭ-Romînești, (purtătoriĭ oștilor și fruntea Boerilor). Buzeștiĭ aŭ edificat mănăstirea, cu patronul Sf. Nicolae, după un războiŭ sîngeros, ca refugiŭ, căcĭ atuncĭ era înconjurată de pădurĭ nestrăbătute.

Mănăstirea Căluiul a fost închinată la Patriarhia Ierusalimuluĭ, la 1673, de Grigorie Voevod. Acum este ruinată de tot. Reparațiunĭ nu-ĭ s'aŭ făcut cînd toate veniturile eșeaŭ afară din țară, de și în hrisovul luĭ Const. Brîncoveanu se hotărîse, că nicĭ din venitul moșiilor nicĭ din al satelor și țiganilor, să nu iasă nimic din țară, dacă nu s'a satisfăcut trebuințele mănăstireĭ, iar locul de care s'a închinat să aibă parte numaĭ de prisosul veniturilor.

De construcție germană, seamănă foarte mult cu cea din Stănești (Vîlcea). Biserica e în mijlocul uneĭ curțĭ cu zid și are 2 brîurĭ de un aspect plăcut. Avem aci pe lîngă mormintele ctitorilor, clopote vechĭ din 1588, maĭ multe inscripțiunĭ, cum și pomelnice interesante.

S'a ocupat de această mănăstire A. I. Odobescu, care ne a adus o mulțime de documente relative la mănăstirea Căluiul a Buzeștilor și carĭ pot

Hosted by Google

servi mult la formarea arboreluĭ genealogic al acesteĭ familiĭ.

Căluiul, *nume,* ce purta în vechime *moşia* Ciuperceni, din jud. Dolj, pl. Cîmpul, com. Ciuperceni.

Căluiul, *pădurice,* în pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, de 70 pogoane, coprinzîndu-se şi acelea după moşia Brîncoveanca.

Căluiul, *pădure,* cu o suprafaţă de 2734 pogoane, pe proprietatea Broşteni, pendinte de mănăstirea Căluiul, lîngă com. Căluiul, pl. Olteţul-Oltul-de-s., jud. Romanaţi.

Căluiul, *vale* şi *rîŭ,* jud. Romanaţi. Rîul izvoreşte din coasta dealuluĭ Frăţia, la hotarul dintre jud. Dolj, Vîlcea şi Romanaţi. Curge în direcţia de la Nord spre Sud-Est, trece pe lîngă com. Căluiul şi se varsă în Olteţul, puţin maĭ sus de com. Oboza. Valea luĭ este strîmtă şi nu se lărgeşte de cît de la cătunul Gura-Căluiuluĭ în jos.

Căluiul (Gura-), *cătun* al com. Căluiul, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe ţărmul stîng al rîuleţuluĭ Căluiul.

Căluiul-Burluiul, *păsune* a statuluĭ, de 252 pogoane, pe proprietatea Corneşul-Burluiul, pendinte de mănăstirea Căluiul, lîngă com. Bechetul, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi.

Călulești, *sat,* face parte din com. rur. Mătăul, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Călunul, *pîrîŭ,* pl. Ocolul, com. Ghercești, jud. Dolj, ce formează limita de Nord a com. Ghercești, către comuna Mischi. Are direcţiunea de la V.-E. şi se varsă pe rîpa dreapta a rîuluĭ Tesluiul.

Căluţul, *iaz,* în jud. Botoşani în partea de Nord-Est a comuneĭ Buimăceni, pl. Jijia, pe moşia Buimăceni.

Cămălinul, *colină,* în jud. Buzeŭ com. Pietroasa-d.-j., formînd un pisc stîncos în masivul munteluĭ Istriţa.

Cămăraşul, (Brezoaia-Cămăraşuluĭ), *sat,* pl. Znagovul, jud. Ilfov. Face parte din c. r. Brezoaia. Este situat la Brezoaia în nişte locurĭ băltoase formate de rîul Ilfovăţul.

Suprafaţa satuluĭ e de 743 hect., cu o populaţie de 178 loc.

D-l Anastasie Gavarof are 597 hect. şi locuitorĭ 146 hect.

Proprietarul cultivă 177 hect., 40 sunt rezervate pentru izlaz şi 380 sunt pădure. Locuitorĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, 1 heleşteŭ şi 2 poduri stătătoare. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Cămăraşuluĭ (Movila-), *movilă,* în judeţul Buzăŭ, comuna Padina, numită astfel fiind că în vechime era aşezat aci un Turc, ca să încaseze taxele impuse pentru păşunatul oilor ce se aduceaŭ din raiaua Brăileĭ. El aplica Dangana (marca turcească) pe ciomagele ciobanilor, ce le păzeaŭ, arătînd cu aceasta, saŭ că oile sunt cumpărate pentru împărăţie, saŭ că taxele sunt plătite.

Cămăraşuluĭ (Valea-), *vale* mlăştinoasă, în comuna Padina, jud. Buzăŭ.

Cămărăşescu (Schitul-luĭ-), *biserică* ruinată, fost schit, azĭ servind ca un fel de capelă în cimitirul comuneĭ Mihăeşti-d.-j., jud. Olt, plasa Şerbăneşti. S'a numit astfel, fiind-că acum vre-o 40 anĭ locuia aci un boer, fost mare proprietar, cu muma sa, în chiliile luĭ, deja atuncĭ în ruină.

Doamna Cămărăşescu, crezîndu-se sfîntă şi inspirată, se purta vecĭnic în doliŭ şi cu un angolpion preţios (cu diamante) la gît, ca un arhiereŭ, cînta în strană la biserică în toate zilele regulat. Zicea Apostolul şi toate rugăciunele.

Iorgu, fiul eĭ, era maĭ mult maniac; tot-d'a-una trist şi melancolic, vorbia numaĭ în monosilabe şi avea vedeniĭ, — zicea el.

In acest schit, care ajunsese faimos, era un fel de oracol, numit Oracolul de la schitul luĭ Iorgu Cămărăşescu.

Cămăruţeĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Sibiciul-d.-s., acoperit cu pădurĭ şi fîneaţă; face hotar despre com. Bălăneşti.

Cămeniţa, *braţ al Dunăreĭ,* în plasa Ialomiţa-Balta, insula Balta, teritoriul comuneĭ Vlădeni, jud. Ialomiţa; comunică cu braţul Săltava.

Cămeşa. V. Surda, *pădure,* jud. Iaşi.

Cămeşoiul, *munte,* jud. Suceava, pe culmea căruia se întîlnesc hotarele moşiilor Baia, Bogdăneşti, Sasca şi Mălini. E îmbrăcat în pădure de brad.

Cămianuluĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte despre Dealul-Aldeĭ, comuna Rădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel; curge de la E. spre V. şi se varsă în Rîul-Tîrguluĭ.

Hosted by Google

Căminariul, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Trotușul; izvorește de pe teritoriul comunei Doftana. Se varsă d'a dreapta în Trotuș.

Cămineasca, *com. rur.,* compusă din satele Cămineasca și Bila, din pl. Cîlnișlea, județul Vlașca, situată pe valea Cîlnișlea, departe de Giurgiŭ de 34 kilometri, de Ghimpați, reședința plășei, de 4 kil., iar de București de 40 kil.

Suprafața moșiei este de 2850 hect., din care 15 hectare pădure. Proprietatea dă un venit anual de 27000 lei.

Cu ocaziunea împămîntenirei s'aŭ dat la locuitorĭ 330 hectare de pămînt.

In anul 1886, această comună avea 1494 locuitorĭ, din carĭ 298 contribuabilĭ. La acea dată venitul comunal se urca la suma de 7366 leĭ, iar cheltuelile la 4017 leĭ. In 1887 a avut venitur̆ 4936 leĭ, iar cheltuelĭ 3141 leĭ.

Se află în comună 2 biserici din care una făcută la 1867. Aceste biserici sunt deservite de 2 preoți și de 3 dascălĭ.

Se află o școală mixtă, condusă de o învățătoare. Școala coprinde 4 clase. In 1888 aŭ urmat la școală 31 băeți și 2 fete.

In anul 1888 s'a cultivat în localitate, de către 255 locuitorĭ, 113 hectare și 40 arii de tutun.

In această comună se face un bîlciŭ la 29 Iunie în fie-care an.

Pe proprietatea Cămineasca-Bila se află: Lacul-de-la-Duzĭ, Lacul-Grădineĭ. Apa Cîlnișlea trece prin mijlocul satuluĭ. Glavaciocul dă în Cîlnișlea la Cămineasca. Valea-Neacșuluĭ dă pe această proprietate în valea Cîlnișlea. Valea-Dorobanțul, ce vine din Naipul, dă iarăși în Cîlnișlea. Valea-Lungă și Valea-Rece încep din pădurea Cămineasca și se unesc cu Cîlnișlea în sat. Maĭ trec prin sat Valea-Seacă ce dă în valea Dorobanțul; Valea-Laculuĭ, care la hotarul Ghimpați dă în apa Glavaciocul; văile Adîncați-Micĭ și Adîncați-Marĭ, ambele eșind din pădurea Cămineasca și dînd în Cîlnișlea la Singureni; Valea-Neacșuluĭ, care ese din moșie și dă în Cîlnișlea. Pe această proprietate se află Măgura-Lungă și Măgura-din-Cot.

Vite sunt: 206 boĭ, vacĭ și bivolĭ, 70 caĭ, 790 oĭ, 50 caĭ și 96 rîmătorĭ.

Prin această comună trece șoseaua ce duce de la Giurgiŭ la Pitești.

Cămineasca, *cătun,* pendinte de comuna Cămineasca, de la care și-a luat numele; situat pe valea Cîlnișlea, jud. Vlașca; proprietate a Doamneĭ Cazimir, născută Mihăilescu. Aci se află o biserică, deservită de un preot și doĭ dascălĭ.

Căminițoaia, *pîrîŭ,* izvorește din comuna Aninoasa și Bădești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, și se varsă în rîul Doamna, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Bădești. Formează aproape limita de Nord între această comună și comuna Domnești.

Cămîrzan, *pădure,* în jud. Botoșani, în partea de S.-E. a comuneĭ Gorbănești, pl. Miletinul.

Cămîrzani, *sat,* pe moșia cu acelaș nume, din jud. Suceava, com. Ciumulești. Își trage numele de la un străvechiŭ proprietar al moșieĭ, Cămîrzan. (Vezĭ actul de hotărnicie al moșieĭ Huși unde se pomenește de Podulluĭ-Cămîrzan). Așezat pe coastele dealurilor: Dealul-Curteĭ, Gania și Colțun, numără 23 case, populate cu 26 capĭ de familie, saŭ 104 suflete (51 bărbațĭ și 53 femeĭ), din carĭ 2 izraelițĭ. Are 20 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă suprafața de treĭ fălcĭ.

Moșia e proprietatea d-luĭ Em. Morțun. Are o suprafața de 700 fălcĭ, din carĭ 420 fălcĭ cultivabile, 200 pădure și 80 fînaț. Locuitorii s'aŭ împroprietărit la 1864 pe Mesteceni și parte din Movileni.

Are o biserică, cu patronul Sf. Gheorghe, construită cu spesele actualuluĭ proprietar, la 1863, deservită de preotul din Ciumulești. Școala din Ciumulești servă și acestuĭ sat.

Drumurile principale sunt: la Fălticeni, prin Leucușești, (13 kil.) și la Fălticeni, pe la Spătărești (16 kil.)

La 1803 «Cămîrzani, a paharniculuĭ Lînă, aveaŭ 5 liuzĭ, cu 60 leĭ anual, fiind și un liud de ceĭ fără bir. La aceștia se adăugaŭ breslașiĭ Morțunești, 3 liuzĭ, plătind 24 leĭ bir pe an».

Pe la 1850, «Cămîrzani i Măstocani, la ținutul Sucevei, ocolul Moldoveĭ, moșie cu părțĭ, în care moșie aŭ parte și d-lor fraților Morțunești, i d-luĭ Costachi Morțun, d-luĭ Costachi Hîrlescu, i alțĭ părtașĭ în ea. Are sat cu o biserică, deservită de un preot, doĭ dascălĭ, doĭ băjenarĭ hrisovoliți, opt nevolnicĭ, 3 vădane, 4 slujbașĭ volnicĭ, un jidov; pe lîngă moșiile Bărăști, Calna, Ciumulești, Leicușești, Dumbrăvița și altele cu un număr de 18 locuitorĭ».

Origina familieĭ Morțun prezintînd oare-care interes istoric, extragem următoarele din genealogia făcută de descendentul eĭ, d. Emanoil Morțun, proprietarul acesteĭ moșiĭ:

Pe la finele Domnieĭ luĭ Pe-

Hosted by Google

tru Șchiopul (1590), tînărul Pavel Morțun trece din Maramureș în Moldova. Un oare-care Lazăr (urmaș luĭ Potcoavă) tocmaĭ venise cu un corp de cazacĭ, vrînd să detroneze și să ia locul luĭ Petru Șchiopul. Pavel Morțun se aventură în conducerea uneĭ părțĭ a oștireĭ moldovene și reușĭ a pune pe fugă armatele căzăcești. Vodă răsplăti vitejia acestuĭ Romîn, dăruindu-ĭ moșia Budinița, din Bucovina. Intre 1630—1640, 4 dintre ceĭ 12 fiĭ aĭ luĭ Pavel Morțun se căsătoresc cu fete din familiile Goian, Giurgiuvanu, Vasilco și Volcinoschi. Ceĭ-l-alțĭ 8 aŭ numaĭ fete, pe carĭ le mărită după Cuciureanu, Hîjdăŭ, Holban, Goroveĭ si Teodorini. Din primiĭ patru Morțunești se trag toți urmașiĭ acesteĭ familiĭ, aflătorĭ astă-zĭ în țară și carĭ aŭ trecut aci după răpirea Bucovineĭ.

Un oare-care Morțun, stăpînitor al Budinților, pe la 1792, lasă treĭ fiĭ: Ilie, Lupu și Constantin.

Lupu trece în Rusia la 1731, intră cadet în armata împărăteseĭ Ana Ivanovna și la 1740 ajunge polcovnic. In acelașĭ an este recomandat din ordinul împărăteseĭ Ana, de către cancelarul Ostermann, Domnitoruluĭ Moldoveĭ Grigore Ghica, care îl gratifică cu boeria de Șătrar. La 1742, se căsătorește cu Maria, fiica medelniceruluĭ Constantin Lînă, dar îșĭ reține partea de Budinți din Bucovina și Ghenăuți de la ținutul Hotinuluĭ. Zestrea soțieĭ era moșia Broșteni de la ținutul Botoșani.

In urmă, potrivit diateĭ luĭ Andreĭ Pisoschi, rămîn în stăpînirea Lîneștilor și moșiile: Leucușești, jumătate din Hîrtop, a treia parte din Huși, întregĭ Camîrzani, Obîrșia și cîte jumătate din Costești și Bărăști, pe apele Șomuzul-Mare, Șomuzul-Băeĭ, și Moldova pănă în Rîșca. Ast-fel pun stăpînire Morțunești pe Cămîrzani.

Pavel, fiŭ al luĭ Ilie, ajunge maior în armata rusească și, la 1812, e luat prizonier de Francezĭ și dus în Franța, de unde se întoarce la 1815 și se călugărește în mănăstirea Neamțu, de unde era cunoscut sub numele de Morțun Franțuzul.

Cămnicioara, *japșe,* jud. Brăila. Unește japșea Cămnița cu iezerul Mrejarul, în ostrovul Iazul.

Cămnița, *japșe,* jud. Brăila, situată în ostrovul Iazul; unește japșea Rogozul cu japșea Cămnicioara.

Cămuești, *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; ține de com. rur. Negoești; are o biserică și peste 160 locuitorĭ.

Cănăițele, *vale,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Dichiseni.

Cândești, *sat,* jud. Dorohoiŭ, pe moșia cu acelașĭ nume, comuna Dersca, pl. Berhometele. Are 117 familiĭ, cu 470 suflete. Se află pe șesul Siretuluĭ, între calea națională Mihăileni-Botoșani și pîrîul Molnița.

Așezările sătenilor sunt bune, fără livezĭ, numaĭ cu grădinĭ.

Proprietatea din vechime a fost a mănăstireĭ Dobrovățul din județul Vasluiŭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 1 pălămar. Este de zid, făcută în anul 1858, de posesorul moșieĭ Stoianovicĭ.

In sat este o școală, cu 1 învățător, frecuentată de 35 elevĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 494 hect. 82 ariĭ pămînt, iar proprietarul moșieĭ are 298 hect. 5 ariĭ cîmp.

Pîraie principale sunt: Vițcanul, ce trece pe moșie, și Molnița, ce curge pe la hotar.

Drum maĭ însemnat este calea națională Mihăileni-Botoșani.

Se hotărește cu: Călinești, Pîrîul-Negru, Vițcani și Bucovina.

Numirea moșieĭ și a satuluĭ, se zice, că vine de la Cîndea, ce era din vechime proprietar. In hrisovul din 1463 (6072), Iunie 11, de la Stefan-cel-Mare, se vede că un Toma Cîndea era consilier domnesc și boer de credință.

Cândești, *sat,* jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Valea-Ungureni.

Cănești, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, pl. Pîrscovul, situată pe ambele malurĭ ale Sărățeluluĭ-Berciĭ, la distanță de Buzăŭ de 40 kil. Limitele sale sunt: la N., începînd din izvorul Slăniculuĭ, de la vîrful Beldimănescul, ajunge pe coaste în piscul Glodul, apoĭ se lasă pe plaiul munteluĭ Umbrărelul și se urcă în culminația Bocul; la E. se lasă din Bocul, pe la Muchia-Inaltă, merge pe coline, pe la Gîriacul, coborînd în apa Sărățeluluĭ-Berciĭ, la gura izvoruluĭ Dragomirul, trece Sărățelul și lăsîndu-se în jos pe Izvorul-Mircii, urcă în Muchea-Seacă și dă în drumul ce merge la Dîlma, apoĭ pe dînsul pănă în vîrful Dîlmeĭ; la S., merge pe plaiul Dîlmeĭ pănă dă în Izvorul-Sărîmbuluĭ, coboară puțin pe izvor și, peste coline, ajunge în marginea căt. Scorușești, urcă pe muchia la-Teĭ, de unde se lasă în izvorul Poenița,

Hosted by Google

urcă pe muchia Trestioara, până dă în apa Fundata, se abate peste coline și pe din jos de cătr. Crivelești, dă în izvorul Slănicelul, pe care merge în sus până în vîrful Beldimănescul. Suprafața acestei comune este de 3880 hect., din care 818 cultivabile, 624 pădure, 357 fînețe, 714 izlaze, 42 livezi, 58 vie și 1169 sterp. Proprietăți mai însemnate sunt: Sforile-Banului și Negoșina (ale statului), apoi: Păcurile, Hîrtopeasca-Moșnească, Negoșina, Bondrea și Valea-Verzii (ale moșnenilor Negoșini, Glodani și Hîrtopești). Terenul este accidentat, fiind format în mare parte din pietriș și pămînturi albe; totuși are porumb, livezi și vii. Cultura albinelor e dezvoltată. E bogată în substanțe minerale, mai cu seamă în sare și ghips. Are 5 mori de apă și două stîne. Peste an se țin aci două tîrguri: la Ispas și la Rusalii. Căi de comunicație n'are alta de cît albia Sărățelul-Bercii.

Vite sunt: 120 boi, 310 vaci, 71 viței, 25 cai, 14 epe, 19 mînji, 1800 oi, 48 capre și 138 porci. Stupi are 590.

Comuna e formată din cătunele: Glodul, Gonțești, Negoșina, Păcurile, Pîrlita, Poenari, Pletari, Șuchea și Valea-Verzii. Populația sa e de 1570 loc., din cari: 320 bărbați însurați, 35 neînsurați, 14 văduvi, 1 divorțat; 320 femei măritate, 62 văduve, 420 băeți și 398 fete. Ei trăesc în 369 case. Media nașterilor e de 47, a deceselor de 33, a căsătoriilor de 9. Populația crește cu o medie anuală de 14 suflete.

Comuna are 299 contrib., din cari 7 comercianți romîni și un străin. Stabilimente comerciale sunt 5.

Budgetul comunei e de 1301 l.

Comuna are o școală, frecventată de 32 elevi și 3 eleve. Carte știu 65 loc. Biserici sunt 5, deservite de 3 preoți, 5 cîntăreți și 5 paracliseri. Catedrala e cea cu hramul S-ții Impărați. Cîrciumi sunt 3. Comuna exista la începutul secolului și era reprezentată prin satele: Cănești, Păcurile și Negoșina. In urmă, satul Cănești fiind situat pe un teren mobil, pămîntul a fugit, casele s'au dărîmat și locuitorii s'au împrăștiat prin cătunele vecine, mai cu seamă la Gonțești și Pîrlita. Dintr'un hrisov a lui Mateiu-Basarab, din anul 1643, August 8, reese că după ce hoții au omorît pe Egumenul Răsbici de la mănăstirea Mendicul (Vintilă-Vodă) și i-au furat hrisoavele și alte acte de proprietate, iar ceata moșnenilor Brăghești și a pus stăpînire pe moșiile ce le poseda până acum mănăstirea, conduși mai cu seamă de Dragomir Frige-Cîine și de fiii săi Gonțea și Dumitrașcu, acești capi ai răzvrătitorilor au fost goniți din vechia lor locuință, cu ocaziunea judecății ce a avut loc între moșnenii Brăghești și călugării de la Menedicul, cînd mănăstirea și-a recîștigat averea. E probabil dar, că Dragomir Frige-Cîine și fiul său Gonțea să se fi stabilit în com. Cănești, dînd naștere satelor Valea-Dragomirului și Gonțești.

Cănești, *cătun,* al com. Cănești, jud. Buzău. In urma prăbușirei pămîntului și dărîmărei caselor, locuitorii s'au împrăștiat în cătunele Gonțești și Pîrlita. Totuși mai numără încă vr'o 20 loc., rămași pe la vechiul lor avut.

Cănești, *colină,* în jud. Buzău, com. Cănești, formată mai mult din pămînturi albe.

Cănicea, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Cerna; ține de com. rur. Izverna.

Cănoasă (Valea-), *izvor* de apă minerală, situat pe loc șes, aproape de șoseaua națională, în centrul comunei Breaza-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, aparținînd obștei locuitorilor. Apa conține pucioasă și iod. Nu i s'a făcut nici o analiză himică până acuma.

Cănțelărești, *sat,* din com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiu, situat pe coasta de V. a dealului Plopul, fiind udat spre V. de rîul Bîrlad.

Se întinde pe o suprafață de 342 hect., din cari 95 ale locuitorilor, avînd o populație de 25 fam., sau 135 suflete.

Are: o biserică făcută din lemn, la 1807, de fostul proprietar, Petru Cazimir; 3 cîrciumi.

Vite sunt: 71 vite mari cornute, 80 oi, 8 cai și 7 rîmători.

Locuitorii posedă: 16 pluguri și 30 care cu boi, 2 căruțe cu cai și 15 stupi.

In partea de N. a satului, pe drumul vechiu dintre Vasluiu și Iași, se află un pod mare de piatră, peste o rîpă, formată din scursura ploilor ce vine despre deal. Acest pod a fost făcut la 1636, de Hatmanul Gavriil, fratele lui Vasile-Vodă-Lupu. La partea de V. a podului se află o piatră în zid, cu inscripțiunea slavonă, a cărei traducere o dăm aci:

«Acest pod l'a făcut Gavriil Hatmanul și cneghinea lui, Liliana. In zilele fratelui său Ioan-Vasile-Voevod, în anul 7144 (1636)».

Căpățîna, *cătun* (tîrlă), în pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița; este pendinte de com. Crunți.

Hosted by Google

Căpățîna saŭ **Căpăcina,** *deal,* pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacăŭ, îmbrăcat cu păduri în care se află un izvor cu apă sulfuroasă, pe teritoriul com. Fîntînele. Pe acest deal s'aŭ găsit urme de o exploatare vechiă de sare și pietre de construcție.

Căpățîna, *deal,* în partea vestică a văeĭ Lozova, com. Branișteа, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Căpățîna, *deal,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pînceștі, spre V. de satul Pînceștі.

Căpățîna, (Măgura - Căpățînеĭ -), *culme de dealurĭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., în partea de V. a eĭ, și despărțind-o de pl. Rîmnicul. Se întinde printre afluenții rîuluĭ Rîmnicul-Sărat și aceia aĭ Slămniculuĭ. Prelungirile sale sunt: Gurguia, Gurguiatul și Trăisteni, în pl. Marginea-d.-s.; Jinurul și Coțatcul în pl. Rîmnicul-d.-s. Este acoperit cu păduri, din carĭ multe sunt în exploatare.

Căpățîna, *deal,* între satele Boureni și Soci, jud. Suceava.

Căpățîna, *munte,* al comuneĭ Horezul, jud. Gorj, la N. plaiuluĭ Vulcan. E acoperit cu pădure de brad și fag. Pe el pășunează vara vitele locuitorilor.

Căpățîna, *munte,* jud. Muscel, pl. Nucșoara, com. Nucșoara.

Căpățîna, *munte,* în jud. Suceava, peste care trece hotarul între com. Broșteni si Bucovina (1383 m.)

Căpățîna, (Vezĭ Licura, județul Vîlcea).

Căpățîna, *munte,* la N. comuneĭ Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză la stînile cu numirea muntelui.

Căpățîna, *pădure,* pe muntele cu acelașĭ nume, com. Nucșoara, jud. Muscel, în întindere de 800 hect., cu un masiv întrerupt din cauza devastăreĭ pădureĭ. Se învecinește la N. cu Boureții, la S. și E. cu muntele Oticul, la V. cu Spinarea.

Căpățîna, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care curge pe teritoriul satuluĭ Schitul-Frumoasa; începe din localitatea numită Rîtul și se varsă în pîrîul Ghidion.

Căpățîna-Porculuĭ, *munte,* jud. Prahova, care trece și pe teritoriul județuluĭ Dîmbovița. Are o înălțime de 1364 m. d'asupra nivelului Mărĭ-Negre. Este situat la limita jud. Prahova, plaiul Peleșul, com. Predeal. E acoperit cu pădure.

Căpățînata, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani; e foioasă; se întinde și în secția Secătura.

Căpățîneni, *sat,* pe rîul Argeș, jud. Argeș, pl. Loviștea, cu 100 locuitorĭ; face parte din com. rur. Corbeni. Are o biserică, cu hramul S-țiĭ Ingerĭ, deservită de un preot și un paracliser. Aicĭ sunt ruinele vestiteĭ Cetățĭ a luĭ Țepeș-Vodă, zidită pe vîrful uneĭ stîncĭ înalte, care surplombează Valea-Argeșuluĭ. Zidurile aŭ aproape 30 m. lungime, 12 lățime și 12—20 m. înălțime. Grosimea lor este de peste un metru. Legenda populară atribue luĭ Țepeș-Vodă această cetate, pe care ar fi zidit-o întrebuințînd ca salahorĭ pe niște boerĭ din Tîrgoviște, carĭ complotaseră în contra luĭ. Ruinele sunt mărețe și poziținea loculuĭ admirabilă.

Căpățîneni, fost *sat* domnesc. L'a dăruit Radu-Vodă Călugărul, la anul 1546, Vistieruluĭ Radu, pentru vitejia sa în bătălia cu Stroia Pribeagul.

Căpățîneni, *moșie,* proprietatea Statuluĭ, jud. Argeș, pl. Loviștea, cu o întindere de 25.100 pogoane, din care 4600 pogoane pădure. La 1877, avea o arendă anuală de 14.558 leĭ 21 banĭ și a fost ipotecată împreună cu alte proprietățĭ ale Statuluĭ, pentru acoperirea emisiuneĭ biletelor ipotecare în suma de 27 milioane. Pe periodul 1883-88, arenda acesteĭ moșiĭ a scăzut la 7700 leĭ.

Pe această moșie se află maĭ multe morĭ și herestrae, pe rîul Argeș.

Căpățînești, *sat,* cu 290 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Pitești. Face parte din com. rur. Dobrogostea-Negovani.

Căpățînești, *cătun* al com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ, situat pe malul iazuluĭ Buzăŭl. Are 470 locuitorĭ și 105 case.

Căpățînești, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Broșteni.

Căpățînești, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mărăcineni, căt. Căpățînești. Are 453 hect., din care 362 arabile, 50 crivină și izlaz, restul prund. Pe apa iazuluĭ, ce trece printr'însa, are 3 morĭ.

Căpățînosul, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-s., com. Fîntînelele, care îmbracă dealul

Hosted by Google

Căpățîna, și aparține Principeseĭ Schoenburg-Waldenburg; aci sunt izvoare cu apă sărată.

Căpinteni, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Florești. Are 560 suflete, 302 bărbați și 258 femeĭ. Locuesc în 137 case, construite mai toate din bîrne și foarte puține de zid. Printre cele de zid este una boerească, a răposatuluĭ B. Bălcescu. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Florești, ce este la 312 m. depărtare. In anul școlar 1892-93 aŭ urmat 18 băeți la școală. Știŭ carte 33 bărbați și 2 femeĭ. Satul Căpinteni este legat printr'o șosea cu satul de reședință, Florești. In sat este o biserică, fondată de Bălan Poenaru. Are 17 pogoane proprietate. Este de lemn și serbează hramul S-ților Voevozĭ.

Căpitan-Ismail, *grădină,* în jud. Constanța, plasa Hîrșova, com. Hîrșova. E situată pe marginea Dunăreĭ, la 1 kil. spre E. de orășelul Hîrșova. Are o suprafață de aproape 15 hect., jumătate cultivate cu viță, iar ceal'altă jumătate, cu legume.

Căpitanul, *munte* mare, la N. de com. Dragoslavele și la V. de com. Rucărul, jud. Muscel, între rîul Dîmbovița și rîul Argeșelul. Formează linia de despărțire între aceste rîurĭ, împreună cu munțiĭ: Draxinul, Măra, Țefelega, Preajma, Plăișorul, Pravățul, Altămașul și Mateiașul.

Căpitanul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, în raionul comuneĭ Rucărul, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Căpitanul, *vale,* jud. Ilfov, ce se varsă în balta Mostiștea, la S. de com. Obilești.

Căpitanuluĭ (Valea-), *vale,* județul Brăila, la 1 kil. spre N.-V. de satul Cazasul. In timpul Turcilor era aci un mare depozit de iarbă de pușcă și muniții.

Căpitanuluĭ (Valea-), *vale,* în pl. Borcea, com. Lupșani, jud. Ialomița; face linie despărțitoare între județul Ialomița și Ilfov.

Căpităneasa, *moară de apă,* pl. Jiul-d.-j., com. Giorocul-Mare, jud. Dolj, pe pîrîul Giorocul-Mare.

Căpoteasa, *vălcea,* jud. Olt, izvorește de la Estul com. Vața, pl. Vedea-d.-s., și se varsă în gîrla Vețișoara, pe țărmul stîng, tot în raionul com. Vața.

Căpotești, *sat,* în partea de N. a com. Ivănești, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, situat pe valea pîrîuluĭ Pietrosul, pe o suprafață de 287 hect., avînd o populație de 73 familiĭ, 201 suflete, din carĭ 53 contribuabilĭ. Locuitoriĭ sunt răzeșĭ vechĭ, avînd moșia lor, despre care se spune că ar poseda documente vechĭ, de pe timpul luĭ Ștefan-Vodă.

Căpotești, *sat,* în jud. Putna, com. Bolotești, pl. Gîrlele. Cătunul este așezat pe malul Putneĭ, între Măgura și Putna.

Are o populațiune de 172 suflete, carĭ locuesc în 46 case. Are o biserică filială, cu hramul Adormirea. Școală nu se află în comună. Copiĭ cu vîrstă de școală sunt 27, 10 băeți, 17 fete. Din aceștia, 5 copiĭ, 4 băeți și 1 fată, urmează la școala din Bolotești.

Căpotești, *sat,* face parte din comuna Hurueștĭ, plasa Berheciul, jud. Tecuciŭ. E așezat pe coasta dealuluĭ cu același nume, în partea de N.-E. a comuneĭ, 2 kil. departe de reședința comuneĭ.

Are o populație de 68 capĭ de familiĭ, cu 290 suflete, locuind în 68 case. Are o biserică, cu hramul Ioan Botezătorul, făcută de locuitorĭ, după cum se vede din inscripția ce se găsește în ceaslov și evanghelie. Are 8 1/2 fălcĭ de pămînt.

Copiĭ în vîrstă de școală sunt: 25 băeți și 20 fete.

Căpotești, *șes,* în comuna Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iași, numit ast-fel după valea Căpotești. Se întinde spre S. de satul Hadîmbul, de la poalele dealuluĭ Căpotești, până în apa Stavnicul. Este acoperit mai peste tot de-o luncă deasă cu feluriți copacĭ și mai cu seamă răchiți.

Căpotești, *vale,* jud. Iași. Incepe de la Sudul văeĭ Ulmilor și merge până în hotarul despre Vasluiŭ a comuneĭ Mironeasa, din pl. Stavnicul. Această vale dimpreună cu văile: Hadîmbul, Rotariul și Ulmi, nu sunt de cît numirĭ de părți a văeĭ Stavnicul. Căpotești formează partea de la sfîrșit a acesteĭ văĭ. Tot cu numele de Căpotești se află și un șes. Legenda spune că numele văeĭ i s'ar fi dat, după numele unuĭ tîrgușor ce odinioară ar fi existat aci și din care se găsesc și astăzĭ pietre și bucățĭ de cărămizĭ. Se poate ca în timpurile vechĭ să fi fost pe acolo vr'o locuință de oamenĭ, și despre aceasta ne putem încredința după cele arătate în «Letopisețul» la pag. 320, t. I. că: «în timpul cînd Calga Sultanul cu oștile de la Soroca s'a tras la Țuțora și Hamil Hatmanul cu tabăra pe Vladnic, Vasile-Vodă înspăimîntat că Tă-

Hosted by Google

tarii înaintase până sub tîrgul Iași, a pornit pe Doamnă împreună cu casele boerilor, prin frînturile codrilor pe la Căpotești, spre Cetatea-Neamțuluĭ. Apoĭ singur Vasile-Vodă, după cîte-va zile a lăsat Iași, așezîndu-se în niște poene în codrul Căpoteștilor dimpreună cu curtea sa.» Din faptul acesta rezultă, că, de oare-ce Domnul s'a retras cu curtea aicea, de sigur că în astă localitate, a trebuit să fie vre-o locuință de oameni, cu toate că nu o pomenește Letopisețul.

Cu numele de Căpotești se află un sat în com. Scheia din jud. Vasluiŭ, tot pe valea pîrîuluĭ Stavnicul, maĭ în jos de com. Mironeasa din jud. Iași. Localitățile sunt aproape una de alta.

Căputeanul, *culme de dealurĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, care se desprinde din muntele Chinul, trece prin Măguricea și Vîrful-Rusuluĭ și formează ridicăturile din stînga Uzuluĭ.

Căprarilor (Dealul-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cislăul. Incepe din fața munteluĭ Scărișoara și se finește la Muchea-Rudarilor.

Căprarilor (Vălceaua-), *vălcea,* care străbate partea de E. a com. Brebul, pl. Prahova, jud. Prahova. S'a numit ast-fel, se zice, de la păstoriĭ de capre, carĭ aveaŭ tîrle în aceste locurĭ.

Căprăreasa, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pendinte de com. Tonea.

Căprăreața, *deal,* com. Mihăești, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Căprăreața, *munte,* la N. comuneĭ Olănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, unde sunt stîne și unde se fabrică brînză.

Căprăretele, jud. Gorj, *depresiune* pe Dealul-Muereĭ, începînd la Vestul cătunuluĭ Roșia-d.-s., și terminîndu-se la hotarul Prigoriĭ.

Căprărețele, *munte,* com. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Căprăria. V. Dealul-Mare, com. Sinești, pl. Cîrligătura, județul Iași.

Căprăria, *deal,* acoperit de pădure de fag, lîngă satul Bîdilița, jud. Suceava.

Căprăria, *localitate,* jud. Brăila, situată la N.-V. de com. Bertești-d.-j., pl. Balta. Sunt aci puțurĭ pentru adăparea vitelor. Se zice că altă dată aci Turciĭ aveaŭ turme de oĭ și capre, de unde și numele localitățeĭ.

Căprăria *movilă,* jud. Brăila, la N.-V. com. Nazîrul, ca la 3 kil. și jum. spre E. de Roman. Servă de hotar între com. Nazîrul și Cotul-Lung.

Căprăria, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești. Izvorește din dealul Căprioara, curge d'alungul luĭ și merge de se varsă în rîul R.-Sărat, lîngă cătunul Toropălești.

Căprărieĭ (Dealul-), *deal,* pe teritoriul com. Dolhești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Căprărieĭ (Poiana-), *poiană,* județul Dorohoiŭ, în pădurea de pe Dealul-Lupărieĭ, com. Dersca, pl. Berhometele.

Căprărieĭ (Pîrîul-), *mic afluent* al pîrîuluĭ Neagra-Broștenilor, jud. Suceava.

Căprărieĭ (Valea-), *vale,* continuare a Văeĭ-Puiciĭ, spre V.-E. de comuna Țigănești, jud. Tecuciŭ.

Căpreanu, *munte,* între comunele Monteorul, Merei și Lipia, jud. Buzăŭ, acoperit de pădurĭ.

Căpreanul, *vale,* în com. Monteorul, jud. Buzăŭ. Incepe din fundul munteluĭ Chilmiziul, se unește cu alt izvor, Căpreanul, și se scurge în pîrîul Sărata, la Fîntîna-Păduceluluĭ, de pe moșia Sărata-Banuluĭ.

Căpreasca (Nenia-), *pădure,* în comuna Vadul-Sorești, jud. Buzăŭ, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopia de Buzăŭ, situată pe moșia Modruzești și Căprești; are 138 hect.

Căpreasca, *pădure.* Vezĭ Arseanca, jud. Vîlcea.

Căpreni, *comună rurală,* din jud. Dolj, pl. Amaradia, situată în partea de N.-V. la 52 kil. departe de Craiova și la 23 kil. departe de Melinești, reședința plășeĭ Amaradia.

E situată între dealurile Artan, Boloșeni și Icleanul, pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Amaradia și pe pîrîul Amărăzuia.

Limitele com. sunt: la E. comuna Slăvuța, la V. com. Andreești (Gorj), la N. comuna Pegeni și Băcești (Gorj), la S. com. Stoina.

Terenul comuneĭ este accidentat de dealurile Boloșeni și Icleanul și de piscurile: Dogaruluĭ, Spireĭ, Gîgîiul, Grînolea, Boloșeni, Bîroaia și Artanul. Dealurile sunt în legătură cu munțiĭ Gorjuluĭ; aŭ o înălțime

Hosted by Google

aproximativă de 600 m. și sunt acoperite cu vii, fînețe și păduri.

Comuna este udată de rîul Amaradia ce trece prin centrul comuneĭ și care se încarcă pe stînga cu pîrîul Amărăzuia, iar pe dreapta cu pîrîul Plopul. In timpul primăvereĭ și al ploilor torențiale, rîul Amaradia se revarsă.

Pe teritoriul comuneĭ se află balta Caragic-Bolosẹni, ce se scurge în Amaradia și unde se găsesc și pești mulți.

Smîrcuri sunt: Arcanul și Scurtul.

Com. Căpreni se crede că-și trage numele de la o mică vălcea, Capra, pe care este așezată. In vechime coprindea 7 sate și anume: Bolosẹni, Căpreni-d.-j., Brădești, Grînolea, Scurtul, Cornetul, Gîgîiul. A fost un timp cînd coprindea și satele: Ciorari-din-Stoina și Toiaga, din com. Slăvuța. Azĭ, comuna este compusă din 9 sate și anume: Bolosẹni, Căpreni-d.-j., sat de reședință, Căpreni-d.-s., Cornetul, Gîgîiul, Golumbeiul, Grînolea, Scurtul și Plopul.

In comună sunt 3 biserici vechĭ și una nouă: una de zid în satul Căpreni-d.-j., cu patronii Sfinții-Gheorghe și Dimitrie; alta în Cornetul, tot de zid, fondată la 1863, de Ioan Pascal Caragea și sora sa Raluca Măldărescu; are ca patron Cuvioasa Paraschiva; alta în Bolosẹni, cu patronul S-ta Maria-Mică.

In satul Căpreni-d.-s. sunt 2 școlĭ primare, 1 de băeți și alta de fete, ce funcționează din 1882. Ambele școlĭ sunt sub același acoperiș; localul este în bună stare. Fie-care școală își are învățătorul eĭ. In anul școlar 1892—93 aŭ fost frecuentate, cea de băeți de 70 școlarĭ și cea de fete de 20 școlărițe.

Populațiunea comuneĭ se urcă la 2247 suflete, din carĭ 1196 bărbați și 1051 femeĭ. Străinĭ sunt 11, 6 Germanĭ și 5 Ovreĭ. In 1864 s'aŭ împroprietărit 334 locuitorĭ.

Suprafața teritoriuluĭ comunal trece de 3500 hect., din carĭ 1170 hect. arabile, 1780 hect. pădure, 335 hect. izlaz, 160 hect. fînață, 119 hect. vii și 55 hect. teren sterp și lacurĭ.

Moșiile sunt în număr de 9 și poartă fie-care numele satuluĭ pe care se află. Pădurile se găsesc pe moșiile Căpreni-d.-s., Bolosẹni, Scurtul, Plopul, Cornetul și Căpreni-d.-j. și aparțin d-neĭ Ecaterina Căpreanu, d-lor Logadi, Zavarof, Murgășianu și moșnenilor. Felul arborilor ce se găsesc, sunt: gîrnița și ștejarul carĭ predomină, apoĭ goruni, fagĭ, cerĭ, paltinĭ, teĭ, sorbĭ, jugastri, carpenĭ, salcĭĭ și aninĭ.

Sunt două morĭ cu aburĭ: una pe proprietatea d-neĭ Căprianu în satul Căpreni-d.-s., și alta în satul Plopul, pe proprietatea d-luĭ Zavarof. Meseriașĭ sunt 4: doĭ tîmplarĭ, un zugrav și un brutar.

Locuitorii posedă 1218 vite cornute, 56 caĭ, 1774 oĭ, 368 porcĭ și 330 capre.

Cîrciumĭ sunt 8 și băcăniĭ 2; una este în Căpreni-d.-s. și alta în Căpreni-d.-j.

Comuna Căpreni este străbătută de șoseaua județeană Căpreni-Craiova, pe o lungime de 8 kil. Satele între ele sunt legate prin potece de car și drumurĭ neșoseluite.

Veniturile com. pe 1892—93 aŭ fost de leĭ 3177,60.

Cheltuelile com. pe 1892—93 aŭ fost de leĭ 3119,27.

Contribuabilĭ sunt 756.

Căpreni-de-Jos, *sat,* pendinte de com. rur. Căpreni, jud. Dolj, situat pe rîul Amaradia, aproape de confluența luĭ cu Amaradia, la 52 kil., N.-V. de Craiova.

Are 389 suflete, 200 bărbați și 180 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la școalele din satul Căpreni-d.-s., ce sunt la 1 kil. depărtare. Cu vîrstă de școală sunt 13 copiĭ. Știŭ carte 9 bărbați și 1 femee. In sat este o biserică de zid, cu hramul Sf. Gheorghe și Sf. Dumitru; 1 cîrciumă și 1 băcănie.

Șoseaua județeană care leagă acest cătun cu Craiova îĭ înlesnește comunicația la N. spre cătunele Căpreni-d.-s. și Golumbeiul, iar la S. spre Ciorari și Stoina.

Căpreni-de-Jos, *pădure particulară,* pl. Amaradia, comuna Căpreni, jud. Dolj, satul Căpreni-d.-j. Aparține d-luĭ N. Murgășianu. Felul arborilor ce se găsesc sunt: cerul, plopul, frasinul, aninul; predomină stejarul.

Căpreni-de-Sus, *sat,* pendinte de com. rur. Căpreni, jud. Dolj, pl. Amaradia, situat la 1 kil. la N. de Căpreni-d.-j., cătunul de reședință al comuneĭ; cu 315 suflete, 167 bărbați și 148 femeĭ. In sat sunt 2 școlĭ: una de băeți, ce funcționează de maĭ mult și una de fete ce funcționează din 1882. Localul școalelor este în bună stare, construit din bîrne. Pentru ele s'aŭ cheltuit 4000 leĭ. Ambele școlĭ sunt sub același acoperiș. Școala de fete are o învățătoare, și este întreținută de comună, iar cea de băeți este întreținută de stat și are un învățător. Școala de băeți a fost frecuentată în anul 1892—93 de 70 băeți și cea de fete, de 20 eleve.

Hosted by Google

In sat este o cîrciumă și o băcănie.

Cătunul acesta se leagă de Căpreni-d.-j. prin șoseaua județeană Craiova-Căpreni. O șosea vecinală îl leagă la N. de Golumbeiu.

Căpreni-de-Sus, *pădure* particulară, pl. Amaradia, com. Căpreni, județul Dolj, satul Căpreni-d.-s.; aparține d-neĭ Ecaterina Căpreanu. Felul arborilor sunt: gîrnița, cerul, plopul, aninul, jugastrul, carpenul, salcia; aninul și stejarul predomină.

Căpreşti - Modruzeşti, *moșie,* în com. Vadul-Sorești, județul Buzău. Vezĭ Modruzești-Căpreni.

Căpriana, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, situat lîngă satul Curmătura.

Căpriana, *deal,* îmbrăcat în pădure de fag, în jud. Suceava, com. Tătărușĭ.

Căprianul, *deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni; acest deal desparte com. Fundul-Răcăciuni de comuna Gropile.

Căprianul, *pădure,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, de pe teritoriul moșieĭ Gîșteni.

Căprianul, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., comuna Fundul-Răcăciuni. Izvorește din pădurea cu același nume, udă satul Curmătura, unde se încarcă cu pîrîiașul Curmătura și se varsă în pîrîul Răcăciuni.

Căprinișul, (Pițigoiasca), *vale,* în cătun. și com. Breaza, jud. Buzău. Ese din munțiĭ Istrița și se scurge în Apa-Limpede.

Căprioara, *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dănulești. Se desface din Măgura-Căpățîneĭ, se întinde în partea de E. a comuneĭ, printre rîul Coțatcul și pîrîul Caprăria. Se termină în rîul R.-Sărat; e acoperit cu pădurĭ.

Căprioara, *pădure* de salcie, pe malul Siretuluĭ, în com. Piscul, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. In vechime, aicĭ era un sat, care s'a desființat, cînd locuitoriĭ luĭ s'aŭ adăugat la formarea satuluĭ Piscul.

Căprioara, *pădurice,* județul Tecuciŭ, com. Tudor-Vladimirescu, situată la extremitatea județuluĭ, în partea de Sud, lîngă Siret.

Căprioara, *vale,* com. Rîmești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Se varsă în rîul Beica, tot în raionul acesteĭ comune.

Căprioareĭ (Valea-), *izvor,* în jud. Buzău, com. Dumbrava-Colțiĭ, cătun. Lupoaia. Ese din localitate și se scurge în Valea-Colților.

Căprioareĭ (Valea-), *vale,* jud. Tecuciŭ, situată la V. de satul Matca; se întinde pănă la S. de sat.

Căprioarele, *deal,* jud. Dolj, plaiul Jiul-d.-mj., com. Intorsura, de lîngă care începe hotarul de N. către com. Vîrvorul.

Căpriorul, *sat,* jud. și pl. Dîmbovița, cătunul comuneĭ Tătărani.

Acest cătun are în raionul săŭ 1175 hectare de pădure.

Căpriorul, *torent,* jud. Gorj, ce ia naștere de la Sudul com. Roșia și se varsă în Roșia la hotarul Colțești, dînd naștere văeĭ cu acelașĭ nume.

Căpriorului (Dealul-), *deal,* comuna Colțești, pl. Olțețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Căpriorului (Muchea-), *colină,* în jud. Buzău, com. Cănești, pe hotarul despre com. Policiori.

Căprișoara, *vîrf de munte,* în dreapta rîuluĭ Argeș, jud. Argeș, plaiul Loviștea.

Căprița, *pădure* de fag, pe poalele dealuluĭ Pietrișul, din com. Valea-Gloduluĭ, jud. Suceava, lîngă frontieră.

Căpriței (Izvorul-), *izvor,* în com. Tisălul, cătun. Valea-Capreĭ, jud. Buzău. Incepe în pădure și se scurge în rîul Nișcovul.

Căpriței (Pîrîul-), mic *afluent* al Bistriței, în jud. Suceava, com. Broșteni.

Căpșuna, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Cobia, cătunul comuneĭ Cobia.

Căptălani, *sat,* face parte din com. Motoșeni, jud. Tecuciŭ, situat pe coasta dealuluĭ Apa-Neagră, departe de reședința comuneĭ cu 6 kil. Are o populație de 32 capĭ de familiĭ, cu 121 suflete. La S. de sat se află ruinele uneĭ bisericĭ, numită Biserica-din-Spinĭ.

Căptăreşti, *trup de moșie* nelocuit, din proprietatea Strîmba, situată în plasa Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Căpuşeni, *sat,* în pl. Simila, jud.

Hosted by Google

Tutova, com. Vlădești, spre N. de satul Vlădești. Are 192 locuitorĭ (din carĭ 16 știŭ carte) și 55 de case. Locuitoriĭ se ocupă cu rotăria și facerea mangaluluĭ.

Cărarea, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, pe teritoriul comuneĭ Cosîmbești.

Cărarea-luĭ-Radu, *loc,* județul Băcăŭ, pl. Bistrița-d.-s., pe teritoriul com. Ciumași.

Cărăboaia, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, situat d'a dreapta Uzuluĭ.

Cărăboaia, *podiș,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmănești, avînd o întindere de 180 hect. și acoperit cu fînețe și locurĭ arabile.

Cărăbușul, *pisc,* pe muntele cu acelașĭ nume, com. Filipești-de-Pădure, pl. Filipești, jud. Prahova, la poalele căruia e pădurea proprietaruluĭ.

Cărădana, *movilă,* în satul Bădărăi, com. Bivolari, pl. Turia, jud. Iași.

Cărăimănesc (Muscelul-), *cătun,* al com. Colți, jud. Buzăŭ, situat pe un platoŭ înalt și înzestrat cu o frumoasă priveliște. Are 350 locuitorĭ și 92 case. De dînsul se alipesc cătunele Camburul, Mățara și Seciul.

Cărăimănesc (Muscelul-), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com Colți, cătr. Muscelul-Cărăimănesc. Are 320 hect., din carĭ 82 pădurea Vîrful-Goșiĭ, restul fînețe, izlaz și curăturĭ. Proprietate în devălmășie a moșnenilor. Aci se află o bogată sorginte de apă minerală: **Muscelul.**

Cărămida, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 20 hect., care împreună cu trupurile: Găvanele, Valea-Ocoliturei și Valea-Iepureluĭ, formează pădurea Bălteni, din com. Pojogi, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Cărămida, *loc izolat,* com. Bălteni, plasa Cerna-d.-s., județul Vîlcea.

Cărămida, *vale* mică, în județul Vlașca, pe proprietatea Uzunuluĭ; dă în valea Bujorul.

Cărămidari, *sat,* județul Brăila. (Vezĭ Licoteanca, de pe moșia Eforieĭ, din com. Filiul).

Cărămidari, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Șesești-d.-j.

Cărămidarilor (Lacul-), *lac,* pe proprietatea Paraipani, pendinte de com. Arsachi, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Cărămidăria, *subdivizie* a *cătun.* Simileasca-Banul, din com. Simileasca, jud. Buzăŭ, numit astfel din cauza că maĭ toțĭ locuitoriĭ se ocupă aci cu facerea cărămideĭ.

Cărămidăria, *baltă,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Buhociul.

Cărămidăria, *șes,* jud. Botoșani, pe teritoriul satuluĭ Manolești saŭ Botoșanca, com. Curtești, pl. Tîrgul, numit ast-fel de la urmele de cuptoare de cărămidă ce se văd.

Cărămidărieĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dorohoiŭ, numit și Dealul-Lăbușteĭ. Se întinde în partea de S. a com. Lozna, pl. Berhometele.

Cărămideĭ (Dealul-), *deal,* jud. Constanța, în pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor Ostrovul, Almalîul și Bugeacul. Se desface din dealul Sapce-Bair. Se întinde spre E. în formă de semicerc, avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., prin partea vestică a plășeĭ și a com. Bugeacul, prin cea sudică a com. Ostrovul, și prin cea nordică a comuneĭ Almalîul. Din el izvorește Valea-Bugeacŭluĭ. Pe muchea luĭ merg drumurile Ostrovul-Cuzgun și Almalîul-Bugeacul. Are o înălțime de 97 m. Este acoperit cu livezĭ și puține semănăturĭ.

Cărămideĭ (Dealul-), *deal,* în com. Dăești, plasa Oltul-d.-s., județul Vîlcea, pe vîrful căruia se văd fărîmăturĭ de cărămizĭ marĭ, în forma cărămizilor întrebuințate la cetățile romane.

Cărănăul, *numire vechie* a *comuneĭ* și *cătunuluĭ* Cîmpulungeanca, jud. R.-Sărat, ce a rămas acum numaĭ pentru cătunul Cărănăul.

Cărănăul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul comuneĭ Cîmpulungeanca, în partea de N., pe poalele dealuluĭ Cărănăul, la 3 kil. spre N. de cătunul de reședință. Are 300 hect., populate cu 24 familiĭ, în totul 266 suflete, din carĭ 14 contribuabilĭ.

Cărănăul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Cîmpulungeanca, în partea de V. a eĭ. Face parte din culmea Cîmpulungeanca. Este acoperit cu păduri.

Cărăpcești, *sat,* în pl. Corodul. jud. Tutova, la marginea despre S. a jud., pe pîrîul Recea,

Hosted by Google

Are 567 locuitorĭ, din carĭ 37 ştiŭ carte; 175 contribuabilĭ. Locuesc în 131 case. Formează o comună, comuna Cărăpceşti, cu căt. Tălpăoani. Are 32.50 hect. viĭ, din carĭ 7.50 nelucrătoare, şi 1.50 livezĭ cu prunĭ. Comerciul se face de 12 oamenĭ, din carĭ 10 Romînĭ şi 2 Evreĭ, în 12 stabilimente comerciale, din carĭ 6 cîrciumĭ. Are o şcoală primară de băeţĭ şi o biserică.

Cărăreni, *numire vechie,* a *satuluĭ* Hagieni, jud. Ialomiţa.

Cărărenilor (Lunca-), *luncă,* în jud. Botoşani, com. Costineşti, pl. Tîrgul.

Cărărilor (Dealul-), *deal,* în judeţul Tulcea, plasa Măcin, comuna Văcăreni, şi cătunul săŭ Gărvanul. Se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., descriind forma unuĭ semi-cerc şi brăzdînd partea nord-vestică a plăşeĭ, pe cea estică a comuneĭ Jijila şi pe cea vestică a comuneĭ Văcăreni. La N. se prelungeşte cu dealul numit Dealul-cu-Monument, la ale căruĭ poale estice se află aşezat satul Gărvanul; la S. cu Dealul-Milcovuluĭ, prin care stă în legătură cu dealul Sevastinul. Poalele sale vestice se sfîrşesc pe malul estic al întinseĭ bălţĭ Jijila; cele nord-estice, pe malurile vestice ale gîrlelor Lăţimea şi Gîrla-Mare; cele de la S. se sfîrşesc pe malul drept al pîrîuluĭ Valea-Jijila. Satul Jijila se află aşezat la poalele sud-vestice ale sale, şi Văcăreni la cele nord-estice. Din el îşĭ iaŭ naştere următoarele pîraie: la V., Valea-Nucilor, ce se varsă în balta Jijila; la S., Valea-luĭ-Bran, afluent al Văeĭ-Jijila; la E., Valea-Gloduluĭ, afluent al Gîrleĭ-Marĭ. Înălţimea cea maĭ mare o atinge în vîrful Pietrosul (162 m.), apoĭ în Movila-Fuseĭ (108 m.) şi Movilele-Săpate (102 m.) Pe costişele sale vestice şi estice sunt viĭ întinse. Din pricina numeroaselor drumurĭ ce-l străbat i s'a dat şi numele. Printre cele maĭ însemnate drumurĭ avem: Calea judeţeană Măcin-Isaccea, drumurile vecinale Jijila-Azaclîul, Jijila-Văcăreni, Jijila-Gărvanul şi Luncaviţa-Gărvanul-Azaclîul. Este acoperit cu păşunĭ şi sămănăturĭ.

Cărăsoaea, *baltă,* în suprafaţă de 3 hect. în partea de S. a satuluĭ Bucureşti, comuna Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Cărăşelul, *baltă,* formată din vărsarea Prutuluĭ, lîngă satul Şendreni, pl. Braniştea, judeţul Iaşi.

Cărătnăul, *cătun* al comuneĭ Sărulești, jud. Buzăŭ. Are 270 locuitorĭ şi 36 case.

Cărătnăul, *vechie numire* a *comuneĭ* Sărulești, jud. Buzăŭ.

Cărătnăul, *vale,* în com. Sărulești, jud. Buzăŭ. Incepe din Fundul-Cărătnăuluĭ şi dă în valea Pecenega.

Cărătnăul şi Sărata, *pădure,* a statuluĭ, pe moşia Sărulești-Cărătnăul, jud. Buzăŭ, pendinte de Episcopie, încorporată cu pădurea de pe Vatra-Schituluĭ-Vintilă-Vodă, şi formînd împreună un corp de 1789 hect.

Cărătnăul şi Sărulești, *moşie,* jud. Buzăŭ. (Vezĭ Sărulești şi Cărătnăul).

Carăuşi, *sat,* populat de 40 familiĭ, în plasa Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna Raşi, jud. Ialomiţa. Este situat pe cîmpul Bărăganul, la 5 kil. spre S. de satul de reşedinţă.

Acest sat maĭ poartă numirea şi de Raşi-d.-s. Numirea de Cărăuşi i s'a dat pentru că locuitoriĭ, pe lîngă plugărie, maĭ exercită şi meseria de cărăuşi.

Cărăuţa, *pîrîŭ,* în judeţul Suceava, mic afluent al pîrîuluĭ Sabasa.

Cărăvanul, *movilă,* plasa Balta, com. Goicea-Mică, jud. Dolj.

Cărăvăeasca, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, insula Balta, com. Şocariciul.

Cărbuna, *deal,* pe moşia Capul-Dealuluĭ, com. Roşcani, pl. Turia, jud. Iaşi.

Cărbunari, (Poiana), *loc izolat,* pe malul stîng al rîuluĭ Bistriţa, în com. Bicaz, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Cărbunari, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Ocna, situat la V. de oraş, pe malul stîng al Trotuşuluĭ, prezintînd Stînca-Lăstunilor.

Cărbunari (La-), *poiană,* com. Tîrleşti, plasa Teleajenul, jud. Prahova.

Cărbunarilor (Valea-), *pîrîŭ* însemnat, în jud. Tulcea, plasa Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Nalbant (şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Trestenic). Izvoreşte din poalele sudice ale dealuluĭ Cilicul; se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi pe cea nord-vestică a comuneĭ. Curge prin pădurĭ, printre

Hosted by Google

dealurile Cogea-Cara-Bair, Buiuc-Cara-Tepe, Cuciuc-Cara-Tepe, de o parte și Carcaman-Bair, Canagic-Bair de altă parte; lasă pădurile, trece prin satul Trestenic și Nalbant, de unde începe să poarte numele de Valea-Pîrîuluĭ-Telița, deosebit de adevăratul pîrîŭ Telița, care udă satul Telița. Malurile sale sunt înalte și pe alocurea și rîpoase. Și-a luat numele în faptul că o mulțime de cărbunarĭ eraŭ stabiliți în munți, de-alungul acesteĭ văĭ.

Cărbunarul, *sat,* în partea de N. a comuneĭ Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel de la ocupațiunea locuitorilor carĭ fac cărbunĭ. Maĭ înnainte se numea Filozofi. E situat pe coasta de S. a dealuluĭ Bordea, în marginea jud. Iași, pe o întindere de 422 hect., în carĭ sunt 200 hect. pădure, iar 82 hect. pămînt arabil sunt ale locuitorilor. Are o populație de 31 familiĭ, saŭ 156 suflete.

Are 1 crîșmă. Pe teritoriul satuluĭ se află un iaz.

Vite sunt: 94 vite marĭ cornute, 5 caĭ și 3 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 7 pluguri și 13 care cu boĭ.

Cărbunarul, *deal,* spre V. de satul Mironeasa, comuna Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iași, numit ast-fel dela cărbuniĭ ce se fac pe el.

Cărbunarul, *pădure.* Vezĭ Trupurile-de-Pădure, com. Lăicăi, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Cărbunarul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, în com. Albești, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 300 hect., avînd un masiv întrerupt și neregulat, din cauza tăerilor neregulate din trecut. Esențe principale: fag, mesteacăn și plop cu vîrsta de 20—30 anĭ.

Cărbunarul, *pîrîŭ,* în jud. Suceava, com. Broșteni, afluent al Cotîrgașuluĭ. Are de tributar pe Pîrîul-Țigănușuluĭ și Rîele.

Cărbunarul, *poiană,* com. Zmeurătul, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Cărbunarul, *vale,* jud. Brăila, la Sudul comuneĭ Fleașca.

Cărbunarul saŭ **Măgura,** *pădure,* la E. de com. Cetățeni-din-Vale, jud. Muscel, din care izvorește valea Măgura și Mitoiul.

Cărbunaruluĭ (Lacul-), *lac,* în Valea-Găveneĭ, la hotarul moșielor Uzunul și Strîmba, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca.

Cărbunăria, *pîrîŭ* mic, în județul Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Balabancea și pe acela al cătunuluĭ săŭ Țiganca-Taița. Izvorește din poalele orientale ale dealuluĭ Negoiul; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. la E.; udă partea centrală a plășeĭ și vestică a comuneĭ, și, după un curs de 2 kil., tot prin pădurĭ și pe la poalele dealuluĭ Cărbunăria, se deschide în Valea-Pîrîuluĭ-Taița, pe dreapta, ceva maĭ jos de satul Taița. Este tăiat de drumul vecinal Taița-Hancearca. Și-a luat numele de la dealul Cărbunăria, pe care altă dată se făceaŭ cărbunĭ din lemnul pădurilor celor întinse de pe acest deal.

Cărbunărița, *șes,* în com. Bozieni, pl. Mijlocul-d.-s., județul Neamțu, situat între tîrgușorul Bozieni, satul Ruginoasa, dealul Stan și pîrîiașele Ciorani și Ruginoasa. Este împărțit, prin șoseaua Piatra-Roman, în două părțĭ, dintre care cea despre S. se maĭ numește și Siliștea.

Intinderea sa e de 146 hect. (102 fălcĭ), iar terenurile sale priesc semănăturilor de orz și porumb.

Cărbunător, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rur. Nicolițelul. Se desface din Dealul-Mare; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și a comuneĭ. Curge prin pădurĭ. Are maluri înalte. Se deschide după 3 kil. în Valea-Telița, chiar lîngă satul Nicolițelul.

Cărbuneanul, se numea în vechime *a treia gură de ocnă,* deschisă în Sălnicul, plaiul Vărbilăul, județul Prahova. Azĭ se numește Baia-Verde, din cauza apeĭ sale verzĭ. Această apă are o sărătură extraordinară și o densitate mare. Ocna a avut o adîncime mare.

Cărbuneanul, *vălcea,* jud. Prahova. Izvorește dintre dealurile com. Slănicul și Văleni; trece pe lîngă Baia-Verde și se varsă în gîrla Slănicul, pe țărmul stîng, în dreptul penitenciaruluĭ din com. Slănicul.

Cărbuneasca, *vechea numire* a com. Scorțianca, din com. Amarul, jud. Buzăŭ.

Cărbunele, *deal,* la E. de com. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel, din care izvorește pîrîul Băneasca.

Cărbunele, *munte,* jud. Gorj, la

Hosted by Google

N. de com. Novaci, lîngă rîul Lotrul.

Cărbunele, *munte,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani. Este acoperit cu brazi.

Cărbunele, *pîrîu,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani. Isvoreşte din muntele Cărbunele şi se varsă în apa Cerna. Dintr'însul se pescuesc păstrăvi.

Cărbunele, *pîrîiaş,* în com. Vînători-Neamţului, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu. Izvoreşte din povărnişul despre N.-E. al munteluĭ Pleşa şi se varsă pe partea stînga a pîrîuluĭ Nemţişorul, drept în faţa pîrîuluĭ Maghernita.

Cărbuneluĭ (Movila-), *movilă,* pl. Băileşti, com. Catanele, jud. Dolj, de lîngă care începe hotarul de E. al com. Catanele către com. Bistreţul.

Cărbunesculuĭ (Muchea-), *colină,* în com. şi căt. Calvini, jud. Buzăŭ, acoperită cu livezi şi puţină vie. Se maĭ numeşte şi Faţa-Bisericeĭ.

Cărbuneşti, *com. rur.,* în jud. Gorj, partea de S.-E. a comuneĭ Petreşti-d.-s., pl. Amaradia, spre S.-E. şi la 27 kil. de oraşul T.-Jiul şi compusă din 2 cătune: Cărbuneşti şi Duţeşti. E situată parte pe deal, parte în vale, în partea stîngă a rîuluĭ Gilortul. Are o suprafaţă de 800 hect., din carĭ 400 hect. arabile, 15 hect. vie, 17 prunet, iar restul pădure şi livezi.

Pămîntul este fertil.

Are o populaţie de 340 familiĭ, cu 1034 suflete. Sunt 186 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 100 pluguri, 2 căruţe cu caĭ, 90 care cu boĭ, 472 vite marĭ cornute, 608 oĭ, 135 capre, 344 rîmătorĭ, 41 caĭ şi 92 stupĭ de albine.

Venitul comuneĭ e de leĭ 1655, iar cheltuelile de 1643 leĭ, 39 banĭ.

Gilortul traversează această comună de la N. la S.

Comunicaţiunea se face prin şoseaua vecinală ce vine despre V., pe la capul podului de pes e Gilortul, din com. Petreşti-d.-s., legînd-o spre E. cu Licureni. Spre N. se leagă prin şoseaua comunală cu comuna Ştefăneşti.

In comună se găsesc: 1 moară, cu 5 alergătorĭ, pe apa Girlortul, 4 puţurĭ cu cumpănă şi 10 izvoare acoperite.

Are 1 şcoală înfiinţată la 1870 şi frecuentată de 55 elevĭ. In această comună a patra parte a locuitorilor ştiŭ carte.

Comuna are 4 biserici, din care: una este ruinată; una e de zid, pe malul drept al Gilortuluĭ, zidită la anul 1797 de Mihail Colţescu; a 3-a la 1780 de locuitorĭ şi a patra la anul 1790 tot de locuitorĭ. Sunt deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Cărbuneşti, *căt.,* jud. Gorj, reşedinţa comuneĭ. Are o suprafaţă de 430 hect., din care 200 hect. arabile, 8 hect. viĭ, 10 hect. prunet, restul tufăriş, fîneaţă şi pădure. Pămîntul este fertil.

Populaţia sa este de 255 familiĭ, cu 761 suflete, din carĭ 106 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 66 pluguri, 1 căruţă cu caĭ, 60 care cu boĭ, 300 vite marĭ cornute, 400 oĭ, 80 capre, 200 rîmătorĭ, 22 caĭ şi 60 stupĭ.

In cătun se găsesc 2 puţurĭ cu cumpănă şi 6 izvoare acoperite.

Cătunul are 2 biserici, din carĭ una e ruinată, iar cea-l'altă făcută de locuitorĭ la anul 1790. Sunt deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Cărbuneşti, *com. rur.,* pl. Podgoria, jud. Prahova. In vechime locuitoriĭ ocupîndu-se cu facerea de cărbunĭ, comuna s'a numit Cărbuneşti.

Este situată pe dealurile Lopatna, Hotarul, Sorescu şi Gogeasca-d.-j., şi pe ambele maluri ale gîrleĭ Lopatna, la 45 kil. departe de Ploeşti, capitala judeţuluĭ şi la 15 kil. de a plăşeĭ.

Populaţia sa e de 1107 locuitorĭ (544 bărbaţi, 563 femeĭ); 272 capĭ de familie; 205 contribuabilĭ. Locuesc în 275 case.

In comună e o singură biserică, fondată la anul 1842 şi deservită de un preot.

Locuitoriĭ se ocupă numaĭ cu agricultura. Eĭ au 22 caĭ, 120 boĭ, 120 vacĭ, 114 viţeĭ, 200 oĭ, 16 capre, 150 porcĭ şi 20 bivolĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni. 36 s'aŭ împroprietărit, la 1864, pe moşia statuluĭ Căldărăşanca, cînd şi li s'aŭ dat 90 hect., iar 11 pe moşiĭ particulare, dîndu-li-se 35 hectare pămînt.

In raionul comuneĭ, pe apa Lopatna, sunt 3 morĭ pentru măcinat.

Şcoala datează în comuna de la 1864, dar n'a funcţionat regulat. A fost frecuentată în 1892 de 18 băeţi şi 4 fete, din numărul de 110 copiĭ în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 36 bărbaţi şi 12 femeĭ.

Toată comuna are o suprafaţă de 1300 hect.

Comerţul se exercită de 4 cîrciumarĭ.

Bugetul comuneĭ este de leĭ 6793.

Comuna are numaĭ o singură

Hosted by Google

șosea, ce vine din județul Buzău, la orașul Ploești.

E udată de văile: Gogeasca, Limpezelul, Seciul și Lopatna.

Cărbunești, *stație de dr. d. f.,* jud. Gorj, pl. Novaci-Amaradia, căt. Petrești-d.-s., pe linia Filiași-T.-Jiul, pusă în circulațiune la 16 Ianuarie, 1888. Se află între stațiile Bărbătești (9.6 kil.) și Copăcioasa (10.2 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mării de 199m,64. Venitul acestei stații pe anul 1896, a fost de 93540 lei, 50 bani.

Cărbunești, *deal,* com. Cărbunești, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se cultivă 13 hect. vie.

Cărbunești, *moșie* a statului, fostă pendinte de mănăstirea Căldărușani, jud. Prahova și care pe periodul 1888-93, s'a arendat cu 2200 lei anual. Arenda s'a scăzut la 1200 lei, pentru-că o parte din moșie s'a vîndut.

Cărbunești, *moșie,* pe care s'au împroprietărit la 1864 parte din locuitorii comunei Tîrlești, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Cărbunești, *pădure* a statului, în întindere de 1255 hect., pendinte de com. Cărbunești, pl. Podgoria, jud. Prahova, formată din trupurile Cărbunești (430 hect.), Căldărușanca-Atîrnați (75 hect.) și Căldărușanca-Aricești (750 hect.)

Cărbunești - Mîndrișca, sau **Mănăstirea - Cașinul,** *moșie,* fostă a Statului, situată pe teritoriul comunei Mîndreasca, jud. Putna, pl. Răcăciuni, în întindere de 650 fălci. Are 2 cantoane: Mîndreasca (600 fălci) și Făurel (50 fălci). Trupul numit De-la-Vale-de-Șosea, în întindere de 400 hect., s'a parcelat în loturi mici și s'a vîndut în anul 1890. Arenda ei anuală, până la 1890, a fost de 3000 lei.

Cărbuni (Lacul-cu-), *lac,* între com. Poiana sau Gîlmeele, din jud. Oltul și moșia Crîngeni. Acest lac servește ca punct de hotar al moșiilor Poiana și Crîngeni, jud. Teleorman.

Cărbuni (Măgura-cu-), *măgură,* situată în jud. Olt, cam la Nord, pe malul drept al Iminoguluĭ. Servă și de hotar între delimitarea locuitorilor din cătunul Perieți-d.-s. și moșia d-luĭ Alexe Romanov.

Cărcești, *sat,* cu 200 suflete, jud. Argeș, plasa Oltul; face parte din com. rur. Cuca.

Cărlești, *sat,* cu 25 fam., județul Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Vitomirești-Trepteni.

Cărligata, *deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., de pe teritoriul com. Mărgineni-Munteni.

Cărligata, *lac,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Nadișa.

Cărligata, *pădure,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., din com. Drăgugești.

Cărligei, *com. rur.,* din plasa Novaci-Amaradia, jud. Gorj, situată pe ambele maluri ale pîrîului Galbenul, la 36 kil. spre răsărit de T.-Jiul. Este formată din 3 cătune: Cărligei, Pereștĭ și Bălcești. Are 300 familii, cu 1370 suflete, din cari 265 contribuabili. Este coprinsă între comunele Bumbești-Pițicul la E., Pociovalișteа la N., Prigoria la S. și Bengești la V. Prin comună trece șoseaua T.-Jiul-Horez-R.-Vîlcea; șoseaua vecinală, care merge la Zorlești și rîul Gilortul și trece prin cătunul Pereștĭ. Suprafața moșieĭ este de 2500 hect., dintre care 1250 ale locuitorilor și 1300 ale proprietarilor. Sunt 8000 hectare pădure, 300 hect. livezĭ, 700 hect. arături, 89 hect. vie, 611 hect. pășune. Are: 4 biserici, deservite de 4 preoți și 4 cîntăreți; 1 școală mixtă, frecuentată de 60 elevi, din cari 15 fete. Are 3 morĭ și 3 cîrciumĭ. Comerciul se face de 3 Romînĭ.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și cultivarea grădinilor.

Ei posedă: 40 pluguri, 1080 vite marĭ cornute, 168 caĭ, 5 bivolĭ, 1200 oĭ, 65 capre, 405 rîmătorĭ. Veniturile com. sunt de leĭ 1338, banĭ 56 și cheltuelile de leĭ 1327, banĭ 76.

Cărmănești, *moșie,* fără sat, în comuna Costișa, plasa Bistrița, jud. Neamțu.

Cărnicea, *lac,* în plasa Ialomița-Balta, insula Balta, com. Stelnica, jud. Ialomița.

Cărniceni, *com. rur.* la S. plasa Turia, jud. Iași, la o depărtare de 18 kil. de orașul Iași. Este așezată între șesul Prutuluĭ și al Jijieĭ. Terenul său e puțin accidentat și prezintă mai multe podișe întinse, avînd satele situate parte pe aceste podișe și parte pe coastele lor. Este formată din satele: Cărniceni, Șetrăreni, Probota, Blîndești, Raiul, Țigănești (Căminărești, tîrgușor) și Perieni. Suprafața este cam de 8400 hect. și populația sa de 695 fam. sau 2648 locuitorĭ Romînĭ, cari se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Hosted by Google

In comună sunt cinci biserici, deservite de 4 preoți și 6 cîntăreți; trei școli, cu 4 învățători și 119 școlari, (87 elevi, 30 eleve); 6 mori, 4 de apă și 2 de aburi.

Budgetul este de 17252 lei 59 bani la venituri și 16940 lei 60 bani la cheltueli.

Numărul vitelor se urcă la 9270 capete, din cari: 35003 vite mari cornute, 348 cai, 4698 oi, 20 capre și 809 rîmători.

Cărniceni, *sat,* din com. Cărniceni, pl. Turia, jud. Iași, așezat pe două platouri despărțite de o rîpă, prin care curge pîrîul Stejărelul. In partea despre E. a satului trece rîul Jijiea, iar pe marginea despre V. trece șoseaua județeană Iași-Botoșani. Are o suprafață cam de 1859 hect. și o populație de 140 familii, saŭ 514 suflete. Partea satului așezată pe costișa despre Est se numește Văleni, după numele văei ce se află în marginea lui. Se zice că această parte de sat s'ar fi înființat la 1815 de către un răzeș, care, cumpărînd moșia, s'a statornicit în această localitate.

Spre S. de satul Cărniceni, pe șesul dintre rîurile Prutul și Jijiea, trece șanțul, numit de oameni, Șanțul-lui-Traian.

Are o biserică zidită la 1792, de d-l Beldiman, fost proprietar, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, întreținută de comună, e înființată la 1865 și frecuentată de 33 elevi.

Numărul vitelor e de 1086 capete, din cari: 750 vite mari cornute, 78 cai, 69 oi și 186 rîmători.

In acest sat, a stat Ghica-Vodă cu tabăra într'o vară, după anul 7165, cînd Constantin-Vodă era gata să vină cu ajutorul lui Racoți, Domnul Transilvaniei, de unde apoi s'a retras mai la vale la Capul-Stînceï.

Cărpănosul, *lac,* în județul Tulcea, plasa Sulina, comuna urbană Chilia-Veche, situat în partea apusană a plășeï și a comuneï. Este format de lacul Tatanir, cu care comunică prin 2 micï gîrle. E înconjurat numaï cu stuf. Are 12 hectare și produce pește puțin.

Cărpinei, *pîrîŭ,* în com. rur. Cloșani, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți; se varsă în Motrul.

Cărpineï (Dealul-), *deal* însemnat, jud. R.-Sărat, în plaiul Rîmnic, com. Dumitrești. Se desface din culmea Lupan și brăzdează partea nordică a com. Este acoperit cu păduri și pășuni.

Cărpinești, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgărițești. Se desface din culmea-Cîmpulungeanca și brăzdează partea de Vest a comuneï. Este acoperit cu păduri și pășuni.

Cărpinișteа, *com. rur.,* în plaiul Slănicul, jud. Buzăŭ, situată pe ambele maluri ale rîuluï Slănic, la o distanță de Buzăŭ de 30 kil. Limitele sale sunt: la S., începînd din marginea căt. Poponeți (com. Băești), urcă peste coline pănă la muchea Piua (comuna Policiori); la V., începînd din muchea Piua, merge pe culmea plaiuluï, prin Muchea-Vizireanuluï și Muchea-Beciuluï, pănă ajunge în Muchea-Gălbezeï, de unde se lasă pe hotarul moșieï Cîrteanca; la Nord, începînd din Cîrteanca se abate pe lîngă muchea Moțoiul și se lasă în albia rîuluï Slănic, în apropiere de Valea-Vaceï, trece Slănicul, urcă pe muchea Podul-luï-Cîrlig, apoi în Groapa-Mare, de unde urcă în Muchea-Furtuneï, apoi în Muchea-Gărdoaia, face o mică curbă spre N.-E. și ajunge în Muchea-Dimieneï și de aci în muchia Florești, de unde se curbează pe hotarul moșieï Licoi, atinge hotarul jud. Rîmnicul, în dreptul muchieï Motohani, merge pe hotarul Rîmniculuï, pănă în muchea Motohancii saŭ Richițiï, în dreptul comuneï Nisipurile; părăsește hotarul Rîmniculuï, și peste coline, se îndreptează spre cătunul Hîrboca, o ia pe hotarul moșieï Hîrboca-Banuluï, ese în Muchea-Dumbrăveï și moșia Clociți, ajunge în viile locuitorilor din cătunul Izvorul-Dulce, apoi merge tot pe plaiŭ, alăturï cu Clociți, pănă în Muchea-luï-Isac; de aci trece pe la muchile Pietroiul și Cremenea, se lasă pe lîngă podul Cal-Alb, pănă în muchea Fulga, ajunge la căt. Poponeți și trece Slănicul în Gura-Văeï-Balauruluï, punct de unde am început. Suprafața acesteï com. este de 4586 hect. din care 2585 arabile, 57 pădure, 1046 fîneață, 473 izlaz, 32 livezi, 108 vii și 291 sterp.

Proprietăți mai însemnate sunt: Furești saŭ Izvorul-Dulce, Richițile, Licoi, Valea-Hotaruluï Valea-Puțuluï și Cocorești saŭ Beceni-d.-j., toate particulare. Terenul comuneï, de și accidendat, dar prezintă o întinsă suprafață pentru cultura cerealelor. Industrie n'are afară de 2 morï de apă și începuturï de cojocărie și cizmărie. Comerțul se mărginește în desfacerea producțiunilor locale și în transporturï. Are 2 tîrguri: la 23 Aprilie și la Dumineca-Mare. Calea cea mai însemnată de comunicație e șoseaua Sapoca-Lopătari, care se întrerupe cînd Slănicul vine mare.

Hosted by Google

Vite are: 617 boĭ, 363 vacĭ, 84 viței, 4 bivolițe, 21 caĭ, 56 epe, 13 mînjĭ, 4150 oĭ, 4 capre 3 asinĭ și 294 porcĭ. Stupĭ sunt 40.

Comuna e formată din cătunele Cărpinișteа, Izvorul-Dulce, Valea-Hotaruluĭ și Valea-Părulu ĭ. Populația sa e de 2040 locuitorĭ, din carĭ bărbațĭ însurațĭ 370, neînsurațĭ 25, văduvĭ 44, divorțațĭ 5, băețĭ 525; iar femeĭ măritate 370, văduve 55, fete 646. Eĭ trăesc în 415 case. Meseriașĭ sunt: 6 lemnarĭ, 1 rotar, 4 fierarĭ, 2 boengiĭ, 3 cojocarĭ, 2 croitorĭ, 2 cizmarĭ și un brutar. Media nașterilor e de 58, a deceselor de 46 și a căsătoriilor de 16. Populația crește cu o medie anuală de 12 suflete.

Comuna are 351 contribuabilĭ, din carĭ 25 comercianțĭ romînĭ. Stabilimente comerciale sunt 11. Budgetul comuneĭ e de 2610 leĭ, 42 banĭ.

Comuna are o școală, în cătunul Valea-Hotaruluĭ, cu 50 elevĭ și 10 eleve. Carte știŭ 83 locuitorĭ. Biserică sunt 3, deservite de 3 preoți, 3 cîntăreți și 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Impărați. Cîrciumĭ are 6. Locuințele sunt bune și confortabile. La începutul secoluluĭ comuna exista, avînd satele: Cărpinișteа, Izvorul-Dulce și Valea-Părulu ĭ; cătunul Valea-Hotaruluĭ s'a înființat mai în urmă. Această comună a servit mai mult timp ca reședință a sub-prefecturei plaiuluĭ Slănicul. Se găsesc niște vechĭ ruine în căt. Izvorul-Dulce, despre care tradiția spune că ar fi fost palate din ale luĭ Vintilă-Vodă.

Cărpinișteа, *cătun,* al com. Cărpinișteа, jud. Buzău, situat la dreapta rîulu ĭ Slănicul și udat în partea de N. de Valea-Puțuluĭ. Are 310 locuitorĭ carĭ locuesc în 53 case.

Cărpinișul, *numire,* ce se mai dă plaiuluĭ Nucșoara, din com. Rîncezi, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Cărpinișul, *com. rur.,* din jud. Gorj, plaiul Novaci, e situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Cărpinișul, care o traversează prin mijloc. Cărpinișul își ia naștere din muntele Plăsala. Numele, se zice, că-ĭ vine de la o pădure de carpenĭ ce acoperea acest loc.

Se învecinește la E. cu com. Radoși, la V. cu com. Crasna, la S. cu com. Ciocădia, iar la N. cu plaiul muntos al comuneĭ. Este proprietatea moșnenilor. Are o suprafață cam de 1225 hect., dintre carĭ 175 hect. arătură, 200 hect. livezĭ, 400 hect. izlaz și 450 hect. pădure.

Are o populație de 237 familiĭ, cu 791 suflete, din carĭ 202 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 98 caĭ, 608 vite marĭ cornute, 1026 oĭ, 216 rîmătorĭ, 326 capre, 55 pluguri, 42 care cu boĭ, 1 căruță cu caĭ; 10 stupĭ de albine.

Venitul comuneĭ este de 1230 leĭ, iar cheltuelile de leĭ 734, banĭ 25.

Comunicația se face prin șoseaua Bumbești-de-Jiĭ-Polovraci și prin alte drumurĭ ordinare. Cu frontiera comunică prin poteca care plecînd din Cărpinișul, trece plaiul munteluĭ Plăsala, Coasta-Crainiculuĭ, Gruia, și de acĭ la Tîmna.

Cărpinișul, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul, căt. com. Găiseni.

Cărpinișul, *cătunaș,* care formează o subdiviziune a căt. Lopătari, din com. Lopătari, jud. Buzău.

Cărpinișul, *culme,* în com. Lopătari, pe malul drept al rîuluĭ Slănicul, jud. Buzău. Sub coastele sale sunt apele minerale de la Lopătari.

Cărpinișul, *deal,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe teritoriul comuneĭ Milești.

Cărpinișul, *deal,* jud. Dorohoiu, pe teritoriul satuluĭ Păltinișul, comuna cu asemenea numire, pl. Prutul-d.-j.

Cărpinișul, *deal,* în jud. Suceava, comuna Uidești, moșia Țolești, parte cultivabil, parte ponoros.

Cărpinișul, *vîrf de munte,* jud. Bacău, pl. Trotușul, pe teritoriul com. Mănăstirea-Cașinuluĭ.

Cărpinișul, *munte,* jud. Suceava, pe teritoriul moșieĭ Borca, comuna Mădeiul.

Cărpinișul, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, care d'impreună cu pîrîiașele Iuga și Căsoasa, formează Pîrîul-Schituluĭ.

Cărpinișul, *pîrîiaș,* în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Izvorește din ramura Munților-Iepeĭ și se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Calul.

Cărpinișul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgărițești. Izvorește din dealul Mărgărițești, merge d'alungul dealului Cărpinișul, udă comuna spre E., trecînd prin căt. Știubeiul, și se varsă în pîrîul Hîrboca, mai jos de căt. Știubeiul.

Cărpinișul, *podiș,* jud. Bacău,

Hosted by Google

pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul, care este format de Munții-Stanei și Sboina-Verde.

Cărpinișul, *vale,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Milești, formată de dealul cu același nume.

Cărpinișul, *vale,* jud. Dorohoiu, lîngă dealul cu asemenea numire, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j.

Cărpinișul, *vale,* com. Oteșani, plasa Horezul, jud. Vîlcea. Se varsă în rîul Luncavățul.

Cărpinișului (Muchea-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Valea-Rațeî. Se desface din Dealul-Cîlnăului și se întinde d'alungul rîului Cîlnăul, brăzdînd partea vestică a comunei. Este acoperit cu pășuni și păduri.

Cărpinoasa, *deal,* la S. com. Călimănești, pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are direcția de la V. spre E.

Cărpinoasa, *pîrîu,* udă poalele de S. ale dealului cu același nume, comuna Călimănești, jud. Vîlcea.

Cărpiți (Dumitrești-Gîlăței-), *sat,* în partea de N.-V. a com. Poiana-Cîrnului, plasa Crasna, jud. Vasluiu. E așezat pe partea dreaptă a pîrîului Vasluețul, pe o suprafață de 398 hect., din cari: 85 hect. pădure și 258 hect., loc de cultură, fînață și imaș. 55 hect. sunt proprietatea locuitorilor, iar restul e proprietatea statului. Are o populație de 60 fam., saŭ 305 loc. Eî posedă: 12 pluguri și 24 care cu boi, 6 pluguri și 5 căruțe cu cai.

Numărul vitelor e de: 70 vite mari cornute, 120 oi, 17 cai și 30 rîmători.

Cărpuleasa, *subdivizie* a cătunului Coiteasca, din com. Săgeata, județul Buzău.

Cărpuleasa, *moșie,* în jud. Buzău, com. Săgeata, cät. Coiteasca, are 312 hect., mai toate arabile.

Cărpuleasa, *pădure,* pe moșia Carpul, din jud. Buzău, com. Cătina, cät. Moara-lui-Enică. Are 140 hect.

Cărstănești, *sat,* pe apa Topologului, în pl. Topologul, jud. Argeș; astăzi nu mai există. Loc istoric însemnat; aicî ținură conferință boerii din oastea lui Mihaiu-Viteazul, după moartea acestuia, spre a-și alege Domn și ridicară la tron pe Șerban-Vodă, la anul 1601.

Cărțibași. Vezî Voinești-Boerești, jud. Tutova.

Cărțile (Malul-cu-), *ruptură,* în jud. Buzău, com. Sibiciul-d.-s., cät. Gornetul, acoperită de pădurea Cuculețul. In poale, are urme de păcură.

Cărunta, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Valea-Seacă. E situat lîngă satul Valea-Seacă.

Cărunta, *munte,* jud. Bacău, pl. Munteluî, com. Brusturoasa. E acoperit cu păduri și e situat la N. culmeî Lapoșuluî. Face parte din Culmea-Bordeî. Pe el se află urme de întăriri vechî.

Cărunta, *pădure,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni, proprietatea d-neî Zamfira Rosetti. Este foioasă, avînd fag și stejar. Are o întindere de 100 hect. și este supusă regimului silvic.

Cărunta, *pădure,* județul Bacău, pl. Munteluî, com. Brusturoasa pe moșia Beleghetul. E proprietatea d-luî N. Ghica. Are o întindere de 4050 hect. și este supusă regimului silvic. Bradul predomină.

Cărunta, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Munteluî, comuna Brusturoasa. Ese din muntele cu același nume și se varsă d'a stînga Ciobănașuluî.

Căruntei (Valea-), *vale,* izvorește din muntele Lazul, plaiul Breaza-Talea, com. Breaza-d.-s., plasa Prahova, jud. Prahova. Curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Prahova, tot în com. Breaza-d.-s.

Căruțașului (Piscul-), *pisc,* la N. de com. Apostolache, plasa Podgoria, jud. Prahova.

Căruțașului (Poiana-), *poiană,* în întindere de 14 hect. pămînt, com. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Căruței (Valea-), *vale,* comuna Ștefănești, plasa Rîul-Doamneî, jud. Muscel.

Căsata, *baltă,* pl. Băilești, com. Negoiul, jud. Dolj.

Căscioarele, *com. rur.,* pl. Oltenița, jud. Ilfov, situată la S.-E. de București, lîngă balta Greaca, la 49 kil. departe de București.

Stă în legătură cu comunele Greaca și Hotarele prin șosele vecinale.

Are o populație de 1209 locuitorî, carî trăesc în 240 case și 7 bordee.

Suprafața totală a comuneî e de 4850 hect., din carî 3898 aparțin statuluî și d-luî A. Sto-

Hosted by Google

lojanu, și 953 însurățeilor, pe moșia Talaba. Peste 1400 hectare rămîn sterpe, din cauza bălților, băltacelor, văilor, pîraelor, carî fac terenul impropriŭ culturei, maĭ ales în timpurĭ ploioase.

In partea de S. e înconjurată de dealurĭ mult ridicate, pe carĭ se cultivă 109,75 hect. vie. In cercul comuneĭ e pădurea Căscioarele, care se întinde pe o suprafață de 480 hect.

Are o biserica cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 3 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, sub un acoperemînt cu primăria, oferit gratuit pe timp provizoriŭ de d-l A. Stolojanu. Pentru întreținerea eĭ, statul plătește, împreună cu comuna, 1860 leĭ anual. Școala este frecuentată de 24 băeți și 3 fete.

Pe teritoriul comuneĭ este un heleșteŭ. Se află 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ.

Comuna are 217 contribuabilĭ și un budget de 5005 leĭ la venitur̆ și 5107 leĭ la cheltuelĭ.

Dintre locuitorĭ, 310 sunt plugarĭ și 2 industriașĭ.

Arătura se face cu 94 pluguri, din carĭ 59 cu boĭ și 35 cu caĭ. Locuitorĭĭ aŭ 101 care și căruțe: 67 cu boĭ și 34 cu caĭ.

Comerțul se face de 7 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 984 (269 caĭ și epe, 308 boĭ, 296 vacĭ și viței, 99 taurĭ, 12 bivolĭ și bivolițe) și al celor micĭ de 1444 (217 porcĭ și 1228 oĭ).

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 221 și neîmproprietăriți 99.

In partea de E., lîngă pădurea Căscioarele, se văd urme din ruinele uneĭ mănăstirĭ, numită de locuitorĭ a luĭ Negru-Vodă.

Căscioarele, *com. rur.,* compusă din cătunele: Căscioarele, Golășei, Popa-Nae, Poiana-luĭ-Stîncă și Susani, toate situate pe proprietatea statuluĭ, vatra mănăstireĭ Căscioarele, pl. Neajlovul, jud. Vlașca. Pe marginea satuluĭ trece rîul Argeșul.

Această comună este departe de București de 36 kil., de Giurgiŭ de 80 kil., de stația Titu de 22 kil, iar de Obedeni, reședința plășeĭ, de 16 kil.

Suprafața totală a moșieĭ este de 6800 hect.; iar suprafața totală a pădureĭ de 4456 hect. Rămîne pămînt descoperit 3344 hect.

Arenda anuală a moșieĭ este de 16280 leĭ.

In 1886, com. a avut o populație de 1340 sufl., din carĭ 250 contrib. Veniturile comuneĭ, în 1886, aŭ fost de 13057 leĭ și cheltuelĭ de 10942 leĭ. In 1887, venitur̆ aŭ fost de 2927 leĭ, iar cheltuelĭ de 2980 leĭ.

In această comună este o biserică cu hramul Intrarea-în-Biserică. Această biserică a fost altă dată mănăstire. Azĭ este deservită de un preot și doĭ dascălĭ și depinde de parohia Căscioarele.

Locuitorĭĭ se ocupă excluziv cu exploatarea de păduri și cu căratul lemnelor la București.

In comună se află o școală mixtă cu 5 clase, condusă de o învățătoare. Clădirea școaleĭ este localul vecheĭ mănăstirĭ Căscioarele.

In acest sat a fost, la 1876, stabilit institutul «Lumina», condus de învățătorul Cordescu; avea ca internĭ 40 băeți și ca externĭ, 82. In acel institut pe lîngă cele 4 clase primare se maĭ preda și 2 clase gimnaziale.

Căscioarele, *sat* mic, pl. Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Brezoaia. Suprafața satuluĭ este de 115 hect., avînd o populație de 69 locuitorĭ.

Domnul Anastasie Gavarof are 50 hectare și locuitorĭĭ 65 hectare.

Numărul vitelor marĭ e de 57 și al celor micĭ de 109.

Căscioarele, *cât.,* pendinte de com. Căscioarele, pl. Neajlovul, jud. Vlașca; situat pe malul drept al Argeșuluĭ, pe proprietatea statuluĭ, vatra mănăstireĭ Căscioarele. Aci este o mahala de țigani ce se numește Susani. In acest cătun se află școala, primăria și mănăstirea.

Căscioarele, *mănăstire,* cu hramul Intrarea-în-Biserică, pe proprietatea statuluĭ, în pl. Neajlovul, jud. Vlașca.

Inainte de secularizarea mănăstirilor, era aci reședința arhieruluĭ saŭ egumenuluĭ Meletie Căscioreanu; acesta a făcut aci o grădină frumoasă și un palat, care se află acum însă în ruine.

Pe inscripția de la ușa mănăstireĭ este scris că biserica a fost zidită de frații Ivașcu și Ivan din Slătioara, la anul 1607, dar s a rezidit la 1859 de arhimandritul Meletie Căscioreanu. Această mănăstire servește acum de biserică de mir. Se văd pietrele mormîntale ale boerilor Crețulești și Băleanu. Aceștĭ boerĭ, carĭ aveaŭ, cel d'întîiŭ moșia Corbi-Ciungi, și cel de al doilea moșia Băleanu, sunt înmormîntați aci.

Pomelnicul ctitoricesc coprinde numele: Ivașcu Alexe Voevod, Grigore Voevod; Constantin Voevod; Iliaș Aluzu; Paraschiva Daia; Mișu Meletie, arhimandrit și Mateiŭ Mușat. Locuitorĭĭ spun că, în vremea vechie, un Vodă al țareĭ, pierzînd în

Hosted by Google

apropiere de Argeș, o mare bătalie, scăpă din mîna inamiculuĭ cu mare nevoe, împreună cu doĭ fiĭ aĭ seĭ, și tustreĭ călărĭ, trecură Argeșul; Vodă spre amintirea acesteĭ împlărĭ, a ridicat aci această biserică, pe care o înzestră cu avere de moșie.

Căscioarele. (Vezĭ Florești-d.-j., pl. Sabarul, jud. Ilfov).

Căscioarele, *moșie* a statuluĭ, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Cotroceni. S'a arendat pe periodul 1886—96 cu 34.100 leĭ anual.

Căscioarele, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Căscioarele, pl. Oltenița, jud. Ilfov. E în întindere de 585 hect. și e formată din trupurile: Tufele-Greculuĭ (225 hect.), Cotroceanca-de-Baltă (325 hect.) și Mărunta (35 hect.)

Căscioreanca, *pichet* de graniță, pe Dunăre, cu No. 5, la S. de lacul Greaca, jud. Ilfov.

Căscoești. (V. Tăngujei, sat, județul Vasluiŭ).

Căsoasa, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa. Ese de pe muntele Sugei din fîntîna Zimbruluĭ și formează dimpreună cu altepîrîiașe, izvoarele Pîrîuluĭ-Schituluĭ.

Cășcăeșul, jud. Bacău. (V. Cheșceșul).

Cășcătia, *vale,* în com. rur. Jidoștița, pl. Ocolul-d.-s., județul Mehedinți.

Cășeria, *sat,* situat pe valea Almașuluĭ, sub poalele dealurilor rîpoase: Malul și Sărata, în comuna Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud Neamțu.

Se mărginește la N. cu satul Dobreni, de care se desparte prin plasa Almașul; la E. cu satul Malul; la V. cu satul Sărata-Pîngărați, și la S. cu satul Mășcătești.

Populația sa e de 210 suflete, 28 familiĭ, din carĭ 9 văduve și 3 nevolnicĭ.

Sunt 51 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de 303 capete, din carĭ: 25 boĭ, 16 vacĭ, 215 oĭ, 8 caĭ, 10 rîmătorĭ, 13 viteĭ, 15 juncĭ și 2 taurĭ.

Cășeria, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta. E pendinte de com. Bucul.

Cășeria, *deal,* com. Izvoarele, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Numit ast-fel pentru că în vechime aci era o cășerie și unde se fabrica cașcaval și caș bun. Servă pentru pășunatul vitelor.

Cășeria, *izvor,* curge din poalele munteluĭ Caraimanul, căt. Bușteni, pl. Peleșul, jud. Prahova. Lîngă șoseaua națională se împreună cu izvorul numit Paltinul și se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, tot în raionul cătunuluĭ Bușteni, din comuna Predealul.

Cășeria, *munte,* la N. com. Vaideeni, plasa Horezul, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză, fiind maĭ multe stîne.

Cășeria, *poiană,* com. Dragoslavele, plaiul Dîmboviței, județul Muscel.

Cășeria, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 1544 hect. E situată în com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Formează împreună cu trupurile: Vaideeni, Zănoagele, Ursoaia și Padina (4038 hect.), pădurea Vaideeni cu munțiĭ.

Cășeria, *vale,* în raionul comuneĭ Predealul, pl. Peleșul, jud. Prahova, care se varsă în valea Limbășelul. E afluent al pîrîuluĭ Azuga.

Cășeria-de-Poduri, *pichet de graniță* și trecătoare despre Transilvania, județul Prahova. Are trecere pe la muntele Mușița.

Cășerieĭ (Poiana-), *șes,* comuna Ogretinul, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Cășoca, *cătun,* al com. Nehoiașul, jud. Buzău. E situat pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Cășoca. Are 130 loc. și 33 case.

Cășoca, *pădure,* în jud. Buzău, com. Nehoiașul, pe muntele Cășoca. Are ca la 500 hect., parte a moșnenilor Nehoieșani, parte ține de moșia Penteleul.

Cășoca, *pîrîŭ,* în com. Nehoiașul, jud. Buzău. Își ia începutul din plaiul Berteĭ și Poiana-Cepeĭ; udă poalele dealurilor: Păltinișul și Cășoca; trece printre munțiĭ: Spedișul-Buzăuluĭ și Pruncea, și dă în rîul Buzăul la punctul numit La-Cheĭ. El primește afluențiĭ: Pruncea-Mare, Pruncea-Mică, Cășoca-Mică și Izvorul-Spedișuluĭ. Pe dînsul sunt treĭ herăstrae. Este avut în păstrăvĭ.

Cășoca-Mică, *izvor,* în com. Nehoiașul jud. Buzău. Incepe din poalele munteluĭ Podul-Caluluĭ, de la plaiul Cășoceĭ și dă în Cășoca-Mare la Șipotul-Cășoceĭ.

Hosted by Google

Căşoceĭ (Dealul-), *munte,* jud. Buzău. E coprins între muntele Spedişul-Buzăuluĭ, pîrîul Căşoca şi Valea-Giurca. E acoperit cu pădure de brad.

Căşoceĭ (Plaiul-), *două ramificaţiunĭ* din muntele Podul-Caluluĭ, jud. Buzău. Una apucă spre N., Căşoca-Mare, şi a doua spre S., Căşoca-Mică. Ambele acoperite cu păşunĭ.

Cătămăreşti, *sat,* în partea de S.-E. a comuneĭ Cucoreni, plasa Tîrgul, jud. Botoşani. Are o suprafaţă de 1317 hect., cu o populaţie de 152 familiĭ, saŭ 530 suflete. Sunt 157 contrib.

In sat este 1 şcoală mixtă, cu 1 învăţător, întreţinută de stat şi frecuentată de 22 elevĭ.

Pe moşie se află: o pădure în întindere de 286 hect.; un iaz; 2 morĭ de apă. Sunt 3 cîrciume.

Vite marĭ cornute sunt 212, caĭ marĭ şi micĭ 32, oĭ 625, mascurĭ 104.

Cătănelul. (Vezĭ Călicelele, jud. Vîlcea).

Cătăneşti, *numire,* ce se dă uneĭ părţĭ din *comuna* Racoviţa, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Cătăneşti, *loc izolat,* în ramificaţiunile de V. ale munteluĭ Istriţa, com. Năeni, jud. Buzău.

Cătăneşti, *mahala,* în com. rur. Greci, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Cătănoaia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Dragosloveni. Se desface din Dealul-Măguri; brăzdează partea de V. a comuneĭ. E acoperit cu păşunĭ. La poalele luĭ se află cătunul Terchești.

Cătănoiul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Oraşuluĭ, cătunul comuneĭ Andreaşi, în partea de N. a comuneĭ, pe partea dreaptă a luĭ.

Cătănoiul, *numire,* ce se maĭ dă *cătunuluĭ* Alunişul-d.-j., comuna Alunişul, pl. Vedea-d.-s., judeţul Olt.

Cătănoiul-Andreĭ, *vechiŭ pichet,* cu No. 10, pe rîul Milcovul, lîngă cătunul Cătănoiul, al comuneĭ Andreaşi, pl. Oraşuluĭ, judeţul R.-Sărat. Azĭ e locuinţă izolată.

Cătăuţul (La-), *locuinţă izolată,* jud. R.-Sărat, în plaiul Rîmnicul, com. Buda, în partea de V., pe pîrîul Cătăuţul, lîngă cătunul Cătăuţul. Azĭ e han pe drumul spre Chiojdeni şi Jitia.

Cătăuţul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul comuneĭ Buda. Aşezat în partea de V. a comuneĭ, pe pîrîul Cătăuţul, la 3 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă, Buda.

Cătăuţul, *culme de dealurĭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni; se desface din Dealul-Cîlnăuluĭ; se întinde spre E. printre rîul R.-Sărat şi afluentul săŭ, pîrîul Cătăuţul, despărţind comunele Buda de Chiojdeni. Este acoperit cu pădurĭ.

Cătăuţul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda. Izvoreşte din Dealul-Cîlnăuluĭ. Curge d'alungul dealuluĭ Cătăuţuluĭ. Udă partea de N. a comuneĭ, trecînd prin cătunele Fundătura, Cătăuţul, Spide, Scărişoara, şi merge de se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, lîngă cătunul Buda-Vechiă.

Cătăuţuluĭ (Fundul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda. Se desface din dealul Cîlnăuluĭ; brăzdează partea de V. a comuneĭ. S'a numit aşa, pentru că de aci izvoreşte pîrîul Cătăuţul. Este acoperit cu pădurĭ întinse.

Căteasca, *sat,* pe rîul Argeşul, jud. Argeşul, pl. Gălăşeşti. Are 49 familiĭ şi face parte din comuna rurală Căteasca-Popeşti. Are o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser.

Căteasca-Popeşti, *com. rur.,* pe rîul Argeşul, jud. Argeşul, pl. Gălăşeşti, la extremitatea judeţuluĭ despre jud. Dîmboviţa, la 27 kil. de com. rur. Costeşti, reşedinţa subprefectureĭ şi la 38 kil. de Piteşti. Se compune din satele Căteasca (maĭ înainte Tufeanca), Coşarele şi Popeşti, avînd peste tot 179 fam., cu 486 suflete, din carĭ 37 familiĭ Ţiganĭ. In comună este o biserică, cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ şi o şcoală primară rurală. Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de 1686 leĭ la venitурĭ, şi de 1599 leĭ la cheltuelĭ. După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 134 contribuabilĭ şi are un budget anual de 2070 leĭ la venitурĭ, şi de 1846 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost, în anul 1887, de: 706 capete vite marĭ, 590 boĭ şi vacĭ, 14 bivolĭ şi 102 caĭ; şi de 897 vite mărunte: 700 oĭ şi 197 rîmătorĭ.

Cătiaşul (Hîngani-), *cătun,* al comuneĭ Chiojdul, jud. Buzău, situat pe malul stîng al pîrîuluĭ Cătiaşul, în apropiere de sorgintea sa. Are 330 locuitorĭ şi 72 case.

Hosted by Google

Cătiașul, *munte,* în com. Păltineni, județul Buzău, coprins între pîrîaele Cătiașul, Nehoiul și rîul Buzăul. Are 1006 metri înălțime, în punctul numit Vîrful-Cătiașuluĭ. E acoperit, cea mai mare parte, cu păduri și izlaz de vite. Masa sa e nestabilă, fiind formată mai mult din pietriș. Din această cauză se macină și se precipită părți dintr'însul cari împiedică circulația, la punctul numit Rupturile-Păltinenilor.

Cătiașul, *moșie* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București. E pendinte de schitul Tîrgușorul, jud. Buzău, căruia s'a dăruit de moșneniĭ Codești, în com. Chiojdul, căt. Cătiașul. Are 380 hect., din care 520 pădure, 78 izlaz, 128 fîneață, 90 arabile, 6 livezi și restul sterp.

Cătiașul, *pădure,* în jud. Buzău, com. Păltineni, căt. Curmătura. Face un corp cu pădurea Ploscari, de 320 hect., din care vre-o 50 s'au transformat în curături și fînețe. Proprietari: moșneniĭ Curmătureni și Cătieșeni.

Cătiașul, *pîrîŭ,* în com. Păltineni, jud. Buzău. Izvorește din poalele munteluĭ Pitica, com. Chiojdul; udă căt. Cătiașul din Chiojdul, apoĭ căt. Cătiașul din com. Păltineni, primind izvoarele Țărîna-Roșie, Grohoțișul și Gherțălăul, și dă în rîul Buzău, la Gura-Cătiașuluĭ, în dreptul căt. Topilele.

Cătiașul-Ploscari, *cătun,* al comuneĭ Păltineni, jud. Buzău, situat în partea de mijloc a pîrîuluĭ Cătiașul. Are 110 loc. și 27 case.

Cătiașuluĭ (Gura-), *cătun,* al comuneĭ Păltineni, jud. Buzău, situat la vărsătura pîrîuluĭ Cătiașul în rîul Buzău, în fața căt. Topilele, din com. Mlăjetul. Are 100 loc. și 22 case. De dînsul e alipită și mica subdivizie Șețul.

Cătiașuluĭ (Vîrful-), *pădure,* în com. Păltineni și Fundătura, județul Buzău. Are ca 280 hect., din care 18 transformate în curături. Proprietate a moșnenilor Păltineni și Fundătureni.

Cătina, *com. rur.,* în plaiul Buzău, jud. Buzău, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ, la distanță de oraș de 59 kil. Limitele sale sunt: la N., începînd din hotarul Roma, de la piscul Murătoareĭ, se lasă în rîul Bîsca-Chiojduluĭ, pe care-l trece, și pe la Pietrele-Romeĭ urcă în vîrful Manta. La E. se lasă peste coline și merge în vîrful Pătîrlegiĭ, de aci în Valea-Colînuluĭ, în vîrful Stîneĭ, în Piscul-Roșu, în vîrful Cetățeleĭ, apoĭ pe valea Seacă atinge cătunul Slobozia. La S., începînd de la N. cătun Slobozia, merge în muntele Pieĭ, trece Bîsca și o ia pe albia apeĭ Zeletinul, pănă în dreptul căt. Tîrlești, (din Prahova). La V., începînd din apa Zeletinul, o ia pe scursura văeĭ Cîinilor, dă în apa văeĭ Cătineĭ, de unde urcă Slemnea pănă în Muchea-Dubanuluĭ, de aci în muntele Tisele, apoĭ în malul Pietreĭ-Rotăriĭ, de unde coboară în apa Stîmniculuĭ, urcă în muntele Carafte și de aci în Piscul-Murătoareĭ. Suprafața sa e de 3953 hect., din cari 258 arabile, 1750 pădure, 165 fînețe, 450 izlaz, 180 livezi, 3 vie și 1147 sterp. Proprietăți mai însemnate sunt: Cătina, Valea-Cătineĭ, Chiojdeanca, Cepturașul, Lera, Roma și Biserica-Fungul-Cătineĭ, mai toate în devălmășie ale moșnenilor Cătineni, Izbășoi, Frăsineni, Rîmbeĭ, Boerești, Miculești, Chiojdeni și Lereni; iar Carpul și Corbul (Florească) sunt particulare.

Terenul comuneĭ e muntos, format în cea mai mare parte din pietriș și nisipuri; de aceea nu se poate cultiva de cît puțin porumb. E însă avut în substanțe minerale, mai cu seamă: fier, sare, gips, păcură, de și nu se exploatează, mai rar chihlibar. Are 2 tîrguri: la 24 Iunie, în căt. Corbul, și la 6 August. Căi de comunicațiune n'are de cît valea Bîsciĭ-Chiojduluĭ, care se întrerupe adesea, din cauza viiturеĭ apelor și căderеĭ malurilor.

Vite are: 658 boĭ, 270 vacĭ, 146 viței, 6 bivolițe, 17 caĭ, 30 epe, 10 mînjĭ, 1200 oĭ, 377 capre și 584 porcĭ. Stupĭ sunt 20.

Comuna e formată din cătunele: Cătunul, Cătina, Cepturașul. Corbul, Lera, Mordana, Motruna, Moara-luĭ-Enică, Păsăroiul, Roma, Tronari, Săticul și Valea-Cătineĭ. Cătunele au o populație de 2240 locuitorĭ, din carĭ: 538 bărbați însurați, 16 neînsurați, 39 văduvĭ, 532 băeți; iar femeĭ măritate sunt 538, 186 văduve, 491 fete. Eĭ trăesc în 543 case. Meseriași sunt: 10 lemnarĭ, 1 tîmplar, 10 rotarĭ, 3 butnarĭ, 1 zidar, 2 fierarĭ și 1 cojocar.

In comună sunt 393 contribuabilĭ, din carĭ 62 comercianți romînĭ. Stabilimente sunt 8. Budgetul comuneĭ e de 2581 leĭ.

Comuna are o școală în căt. Siliștea-Motruna, frecuentată regulat de 35 elevĭ. Carte știu 110 locuitorĭ. Biserică sunt 5, (din care una în ruine), deservite de 2 preoți, 4 cîntăreți și 4 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Dimitrie. Biserică cu oare-care însemnătate

Hosted by Google

istorică e cea din Fundul-Cătineĭ. Cîrciumĭ sunt 6.

Comuna e vechie. Moşneniĭ cătinenĭ posedă un hrisov de la Radu al II-lea, în care se spune că acest pămînt este al lor de vechie baştină. Celel'-alte cătune sunt de maĭ tîrziŭ. Ca locurĭ istorice sunt: Roma şi Pietrele-Romeĭ, Siliştea, Rîpa-Feteĭ, Nanta, etc.

Cătina (Siliştea), *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Cătina, jud. Buzăŭ. E situat pe malul stîng al Bîsciĭ. Are 240 locuitorĭ carĭ staŭ în 60 case.

Cătina, *sat,* pl. Jiul-d.-s., comuna Bralostiţa, judeţul Dolj. Are 93 suflete, 43 bărbaţi, 50 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Bralostiţa, ce este la 2980 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ urmat 6 băeţi. Cu vîrstă de şcoală sunt 19 copiĭ. Ştiŭ carte 27 loc.

Cătina, *sat,* face parte din com. Călineşti, plasa Filipeşti, jud. Prahova.

Cătina, *costişe,* pl. Jiul-d.-s., com. Bralostiţa, jud. Dolj, satul Cătina, pe care se întinde satul cu acelaşĭ nume.

Cătina, *deal,* în partea meridională a com. Tăuteşti, plasa Copoul, jud. Iaşi.

Cătina, *izvor,* în com. Căneşti, jud. Buzăŭ. Incepe de la muntele Umbrărelul şi se scurge în pîrîul Sărăţelul-Berciĭ.

Catina, *sorginte de ape minerale,* în jud. Buzăŭ, comuna Căneşti, cătunul Păcura. Se scurge în valea Barchezi.

Cătina, *lac,* pe proprietatea Blejeasca, a fraţilor C. şi G. Olănescu, situat în pădurea zisă Grădina-luĭ-Boboc, plasa Glavacioc, jud. Vlaşca.

Cătina, *loc* de fîneţe şi pruniĭ, situat în comuna Văleni, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Cătina, *pădure,* în com. Cătina, jud. Buzăŭ. Constă din sforile: Balosinul, Faţa-cu-Gorîniĭ, Vîrful-Rîpeĭ-Feteĭ şi Valea-Seacă, formînd în total 130 hect. ale moşnenilor Frăsineni şi Cătineni.

Cătina (La-), *han,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., comuna Corbul, în partea de Vest, pe drumul ce duce la comunele Măicăneşti şi Rîmniceni.

Cătina (Piscul-cu-), *pisc,* spre S. de com. Talea, plasa Peleşul, jud. Prahova. Şi-a luat numele dela Cătina ce se află pe el. Servă de păşune vitelor locuitorilor.

Cătina-Mare, *insulă* în Dunăre, între com. Flămînda şi insula Cătina-Mică, judeţul Teleorman. Este acoperită cu zăvoiŭ de salcie, proprietate a statuluĭ; se dă în tăere.

Cătina-Mică, *insulă* în Dunăre, la depărtare de 2 kil. de gura Oltuluĭ, puţin maĭ jos de cheiul portuluĭ, jud. Teleorman. Este acoperită cu zăvoiŭ de salcie. Aci, între ţărm şi insulă, abordează cea maĭ mare parte din vasele carĭ vin să încarce cerealele în port.

Cătina-Siliştea, *moşie,* în com. Cătina, jud. Buzăŭ, a moşnenilor Cătinenĭ şi Frăsineni. Are 640 hect. pădure, fîneaţă, izlaz şi curăturĭ.

Cătineĭ (Dealul-), *deal,* la Vest de comuna Poenărei, plaiul Nucşoara, situat între judeţele Muscel şi Argeş.

Cătineĭ (Dosul-), *parte din podul Catina-Siliştea,* din comuna Cătina, jud. Buzăŭ. Formează o sfoară ca de 60 hect.

Cătineĭ (Fundul-), *veche numire,* a cătunului Valea-Cătineĭ, jud. Buzăŭ.

Cătineĭ (Fundul-), *fost schit,* în com. Cătina, jud. Buzăŭ, zidit în secolul XVII de Spiridon Călugărul. Azĭ e biserică de mir.

Cătineĭ (Fundul-), *moşie,* în comuna Cătina, jud. Buzăŭ, ca 500 hect., din care 84 pădure. A fost confirmată printr'un hrisov din 1804, al luĭ Al. Ipsilante, schituluĭ de la Fundul Cătineĭ; restul e a moşnenilor. Hrisovul se află încă în cancelaria foasteĭ Protopopiĭ de Cislăŭ, de unde nu s'a ridicat nicĭ un act, de şi protopopiile de plaiurĭ sunt suprimate din 1864.

Cătineĭ (Lacul-) (Lacul-Mare), *lac* însemnat, în com. şi cătunul Cătina, jud. Buzăŭ.

Cătineĭ (Plaiul-) saŭ **Poiana-Mare,** *colină,* în judeţul Buzăŭ, com. Cătina, cătunul Mordana.

Cătineĭ (Valea-), *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ, cu 160 locuitorĭ şi 34 case. Are sub-divizia Beşguleşti, locuită de descendenţiĭ luĭ Ilie Beşgu, fost căpitan de poteră.

Cătineĭ (Valea-), *vale,* în com. Cătina, jud. Buzăŭ. Incepe din pădurea Mărculeasa şi se scurge in Bîsca-Chiojduluĭ, în dreptul cătunului Cătina.

Hosted by Google

Cătineï (Vîrful-) (Vîrful-Stîrculuï), *munte,* în jud. Buzău, com. Cătina, căt. Valea-Cătineï. E acoperit de pădure.

Cătinele, *numire,* dată unei părţi din *pădurea* Bădeni-Popeşti din comuna Clondirul, jud. Buzău.

Cătinele, *loc izolat,* com. Goleşti, pl. Podgoria, jud. Muscel. La Cătine, se zice, că a fost tăbărîtă o parte din oştirea luï Tudor-Vladimirescu, la 1821.

Cătini, *sat,* în judeţul R.-Sărat, plasa Marginea-d.-j., cătunul comuneï Corbul, situat în partea de Vest a com., la hotarul spre judeţul Putna, aşezat în cîmp.

Cătinişul, *moşie,* avînd o suprafaţă de 460 hect., 23 arïï, în jud. Tecuciu. Este adesea-orï supusă inundaţiilor rîuluï Siret, lîngă care se afla com. Tudor-Vladimirescu, proprietatea d-luï Véron. Este acoperită de poene, de fineţe, iar restul cătină şi cuhalm.

Cătruneşti (Sinteşti), *sat,* face parte din com. rur. Cătruneşti-Mîineasca, pl. Mostiştea, jud. Ilfov. Este situat la N.-E. de Bucureşti, pe malul stîng al văeï Mostiştea. Aci este reşedinţa primărieï.

Se întinde pe o suprafaţă de 964 hect. cu o populaţie de 397 locuitorï.

D-l D. Pişca are 700 hect. şi locuitoriï 264 hect. Proprietarul cultivă 600 hect., avînd 100 hect. pădure. Locuitoriï cultivă tot terenul, rezervînd, pentru izlaz 10 hect.

Are o biserică cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţï. O şcoală mixtă frecuentată de obiceiu, de 25 elevï şi 6 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 2092 leï. In raionul satuluï e 1 heleşteu şi 1 moară de apă.

Comerciul se face de 1 cîrciumar şi 1 hangiu.

Numărul vitelor marï e de 328 şi al celor micï de 625.

S'a stabilit în sat 1 străin.

Acest sat, s'a înfiinţat la anul 1795, de fostul proprietar Baldovin.

Cătruneşti-Mîineasca, *comună rurală,* pl. Mostiştea, jud. Ilfov, situată la N.-E. de Bucureşti, lîngă Valea-Mostiştea; la o distanţă de 29 kil. de Bucureşti.

Se compune din satele: Cătruneşti, Cloşca, Lilieci, Mîineasca, Sineşti-Noi, Sineşti-Vechi. Cu o populaţie de 1382 locuitorï, carï trăesc în 259 case şi bordee. Se întinde pe o suprafaţă de 4416 hect.

D-niï D. Pişca, Sp. Casotti, Fraţiï Dumba, N. Călifaru, statul şi însurăţeiï aŭ 3478 hect. şi locuitoriï 938 hect.

Proprietariï cultivă 2656 hect., avînd 88 hect. izlaz şi 734 hect. pădure. Locuitoriï cultivă tot terenul, rezervînd pentru izlaz ca la 34 hect.

Comuna numără 269 contribuabilï, avînd un budget de 4910 leï la venituri şi 4876 la cheltuelï. In anul 1885 eraŭ 258 contribuabilï.

In comună sunt 3 biserici, deservite de 2 preoţï, la Cătruneştî, Mîineasca şi Sineşti-Vechi, 1 şcoală mixtă; 4 heleştele şi 2 morï cu apă.

Numărul vitelor marï e de 1318, 294 caï şi epe, 6 armăsarï, 560 boï, 365 vacï şi viţeï, 23 taurï, 34 bivolï, 36 bivoliţe, şi al celor micï de 2400, 21 capre, 377 porcï şi 2000 oï.

Dintre locuitorï, 305 sunt plugarï şi 15 aŭ diferite profesiï.

Arătura se face cu 160 pluguri: 130 cu boï şi 30 cu caï. Locuitoriï aŭ 208 care şi căruţe: 157 cu boï şi 51 cu caï.

Locuitorï împroprietăriţï sunt 254 şi neîmproprietăriţï 77. Comerciul se face de 7 cîrciumarï şi 4 hangiï. S'a stabilit în comună 1 străin.

Cătuna, *cătun,* al com. Albeşti, jud. Buzău.

Cătunaşi, *sat,* face parte din com. Umbrăreşti, pl. Bîrlad, jud. Tecuciu. E situat pe partea dreaptă a rîuluï Bîrlad, la o distanţă de reşedinţa comuneï 810 m. E situat la S. comuneï. Are o populaţie de 32 capï de familiï, cu 127 suflete Este înconjurat în partea de V. cu pădure, iar la E. de rîul Bîrlad.

Cătuneanca, *trup de moşie* nelocuită, întrupată cu moşia Petroşani, din pl. Marginea, jud. Vlaşca. Foastă proprietatea a familieï Lapatti; azï e proprietatea succesorilor principeluï Dim. B. Ştirbeiu.

Cătuneanul, *deal,* cu direcţia spre S.-E., în comuna Diţeşti, plasa Filipeşti, jud. Prahova. Pe deal sunt plantate viï, prunï, nucï şi merï. Servă şi de păşunat.

Cătunele, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., situată pe Valea-Motruluï, la o distanţă de Turnul-Severin de 43 kil., iar de Broşteni, reşedinţa plăşeï, de 14 kil. Formează comună cu cătunele: Stăicul-d.-j., Valea-Perilor şi Valea-Caselor, avînd 142 contribuabilï, cu 900 locuitorï, locuind în 180 case.

Locuitoriï posedă: 40 pluguri, 60 care cu boï, 10 căruţe cu caï şi 106 stupï. O parte din

Hosted by Google

această com. e proprietatea statuluĭ. Are 2 biserici deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală cu 1 învăţător, frecuentată de 20 elevĭ. Sunt 2 cîrciumĭ. Budgetul comuneĭ coprinde: la venitурĭ, suma de 738 leĭ; iar la cheltuelĭ, suma de 698 leĭ. Numărul vitelor în această comună este de: 408 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 450 oĭ şi 406 rîmătorĭ. Comuna e străbătută de 2 şosele comunale.

Dealurĭ sunt: Cioaca-Vie, Culmea-Mare, Dealul-Mare, Crucea-luĭ-Ilie, Cracul-Scoroşuluĭ, Cracul-Ţiganuluĭ, Viişoarele, Viile-Părăsite şi Cracul-Poiana-Mănăstireĭ, din vîrful căruia se poate privi în diferite direcţiunĭ la marĭ distanţe.

Văĭ sunt: Valea-Motruluĭ, a Chivădaruluĭ, a Grădişteĭ, a Scoarţeĭ, a Perilor, Valea-Mare, Valea-Cîmpul-Mare, Valea-Bisericeĭ, Valea-Boerească şi Valea-Dăeĭ.

Apele ce udă această comună sunt: Motrul şi Iupca.

In această comună se văd urmele uneĭ zidărиĭ ce se află la Gura-Chivădaruluĭ. Aci se zice că a fost o cetate romană. Zidăria este în malul Motruluĭ şi chiar pe deal. Cărămizĭ de aci s'aŭ luat şi întrebuinţat de către locuitorĭ la sobele şi casele lor. In aceste zidărиĭ s'aŭ găsit obiecte vechĭ, monede cu inscripţiunea împăratuluĭ Sever, săgeţĭ, inele cu iniţiale pe dînsele, iar în 1885, cu ocaziunea unor săpăturĭ, s'aŭ găsit nişte monede vechĭ de aur.

Cătunele, *moşie,* a statuluĭ, în judeţul Roman, pl. Fundul, com. Negri, arendată (1887) împreună cu moşia Călineşti, cu 8200 leĭ anual.

Cătunele-de-Jos, *sat,* în judeţul Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s.; ţine de com. rur. Cătunele.

Cătunele-de-la-Fîntînele, *conac,* pe marginea bălţiĭ Suhaia, judeţul Teleorman. Aci se desface şi se conservă peştele, ce se vînează de năvodarĭ. Sunt magaziĭ pentru peştele sărat.

Cătunele-de-la-Viişoara, *conac,* pentru păstrat peştele, destinat pentru partea de baltă ce cade pe moşia Viişoara, jud. Teleorman.

Cătuneni, *cătun,* pendinte de comuna Bucşani, fostă proprietatea mănăstireĭ Cătuneni. Azĭ e proprietatea d-neĭ Sămăşescu. E situată în pl. Neajlovul, judeţul Vlaşca.

Cătunul, *com. rur.,* pl. Ialomiţa, jud. Dîmboviţa. Această comună, situată spre S.-E. de Tîrgovişte, aproape de marginea judeţuluĭ, pe loc şes şi pe malul stîng al rîuluĭ Ialomiţa, este udată, în raionul săŭ, de rîurile Ialomiţa, Cricovul şi Crivăţul şi se compune din cincĭ cătune: Cătunul, Bujoreanca, Butimanul, Hodărăşti şi Ochiul-Bouluĭ. Are o populaţie de 1876 locuitorĭ. Comuna Cătunul produce tot felul de cereale, şi vite multe. Se află o moară de apă.

Are treĭ bisericĭ şi o şcoală. Şcoala este mixtă şi cu un învăţător. Este frecuentată în cursul anuluĭ de 50—62 elevĭ şi eleve. In comună sunt 102 băeţĭ şi 67 fete cu etatea de şcoală. Localul a fost clădit în 1885, cu primăria la un loc. Şcoala n'are pămînt. Comuna are un venit de 4618 leĭ şi 410 contribuabilĭ.

Această comună se învecineşte la E. cu comuna Hăbudul, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova, de care se desparte prin rîul Cricovul-Dulce, ce dă în Ialomiţa, la S.-E. cu com. Tătărăi, despărţindu-se prin Ialomiţa, la V. cu com. Cojeasca, la N. cu com. Cornеşti, de care se desparte prin rîul Crivăţul, şi la N. cu pl. Znagovul, jud. Ilfov. Comuna Cătunul, atît cu cătunele sale, cît şi cu maĭ toate comunele vecine, se leagă prin şosele comunale, vecinale şi judeţene.

Cătunul, *com. rur.,* plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Situată lîngă pîrîul Sărătura şi Măcliţa, la 38 kil. departe de Ploeşti şi la 10 kil. departe de reşedinţa plaiuluĭ.

Se compune din două cătune: Cătunul şi Poiana-Mĭerleĭ. Are o populaţie de 932 locuitorĭ, fiind 200 capĭ de familie, din carĭ 150 contribuabilĭ; sunt 210 case de locuit.

Comuna n'are biserică. Locuitorиĭ merg la biserica din com. Ogretinul.

Parte din locuitorĭ sunt moşneнĭ; parte s'aŭ împroprietărit după legea rurală şi a însurăţeilor. Eĭ aŭ: 150 boĭ, 200 vacĭ, 180 viţeĭ, 100 oĭ, 5 capre şi 200 porcĭ.

Şcoală nu este în comună. Copiiĭ merg la şcoalele din Ogretinul şi Drajna-d.-s. Ştiŭ carte 40 bărbaţĭ.

Locurĭ însemnate în comună sunt: Vîrful-cu-Pietrele-Infierate şi Malul-cu-Rîpa, La-Coasta-Tare.

Toată comuna are o suprafaţă de 800 hect.

Ţuică se fabrică în comună ca la 750 hectol.

Stupĭ cu albine sunt 50.

Dealurĭ sunt: Malul-de-Răsună, Ursoaia. Pădurea Vîrful-Caşuluĭ se află pe teritoriul comuneĭ.

Cătunul, *com. rur.,* compusă din

Hosted by Google

cătunele: Albeni, Banovul, Brăteşti, Cătunul, Ţavîrlăul, pendinte de pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. Se află situată pe coasta dreaptă a Glavacioculuĭ.

In 1886, avea 940 suflete şi 178 contribuabilĭ.

Budgetul anual era în 1886 de 7713 leĭ la venituri şi 7606 leĭ la cheltuelĭ.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ. In comună se află o şcoală mixtă cu 2 clase, condusă de un învăţător; în 1888 aŭ urmat 11 băeţĭ şi 3 fete.

Această comună este departe de Bucureşti de 65 kil.; de Giurgiŭ 76 kil., iar de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 28 kil. In anul 1888 s'aŭ cultivat o suprafaţă de 1150 hect., cu diferite cereale.

Cătunul, *sat,* face parte din com. rur. Berceni, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cătunul, *sat,* face parte din com. rur. Cătunul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Cătunul, *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ. Are 40 locuitorĭ şi 10 case.

Cătunul, *cătun,* pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. In acest cătun sunt: şcoala, biserica şi casa comunală.

Cătunul, *moşie* a d-luĭ Gheorghe Gr. Cantacuzino, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit loc. din com. Provita-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova.

Cătunul-Biserieeĭ, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti. Face parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Cătunul-Bouluĭ, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Cocul-Popeşti.

Cătunul-de-Sus, *sat;* face parte din com. rur. Dobrotinetul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populaţie de 550 locuitorĭ. Este situat pe dealul Oltuluĭ. Aci e o biserică fondată la anul 1639, de Mateĭ-Vodă-Basarab.

Cătunul-din-Deal, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Bradul-Geamăna.

Cătunul-Moara, *sat;* face parte din com. rur. Bătesti, pl. Crivina, jud. Prahova.

Cătunul-Negraşi, saŭ **Romanaţi,** saŭ **Romînesti,** *moşie,* judeţul Argeş, plasa Cotmeana; cu o întindere de 4950 pogoane pădure. E proprietatea statuluĭ; altă-dată aparţinea mănăstirii Glavaciocul din Vlaşca. La 1871 avea o arendă de 12700 leĭ şi a fost ipotecată împreună cu alte 380 proprietăţĭ ale statuluĭ pentru împrumutul domenial de 78 milioane. Pentru periodul 1883-88, arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la 5720 leĭ.

Cătunul şi Cepturaşul, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina, cât. Cătunul. Are 300 hect. ale moşnenilor Boereşti.

Cătunuluĭ (Faţa-), parte din *moşia* Cepturaşul-Cătunul, din com. Cătina, jud. Buzăŭ; formează o sfoară de 27 hect., din care 11 pădure.

Cătuşa, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Bărbăteşti. Are 150 locuitorĭ.

Cătuşa, *baltă,* lîngă Siret şi staţia Bărboşi, în com. Filesti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. Este formată de pîrîiaşul cu acelaşĭ nume.

Cătuşa, *pîrîŭ,* în com. Filesti, pl. Siret, jud. Covurluiŭ. El începe a izvori din Satul-Costi şi e format din alte patru pîrîiaşe, ce curg prin văile: Dancăĭ, Satul-Costiĭ, Satul-Conachi şi Filesti; apoĭ, străbătînd valea cu acelaşĭ nume, formează la capăt spre S., lîngă Siret, balta Cătuşa.

Cătuşa, *vale,* în com. Filesti, pl. Siret, jud. Covurluiŭ. Ambele coline ale acesteĭ văĭ sunt împodobite cu viĭ aparţinînd celemaĭ multe Gălăţenilor. Pe partea estică a văeĭ Cătuşa trece drumul de fer, iar prin partea vestică linia fortificaţiilor Galaţi-Nămoloasa-Focşani.

Căţălesti, *sat,* pl. Bistriţa-d.-s., com. Spineni, jud. Bacăŭ; situat pe şesul drept al Siretuluĭ, maĭ sus de Spineni. Are o şcoală; o biserică ortodoxă făcută la 1832; o cîrciumă. Sunt 69 capĭ de familie, cu 259 suflete. Vite sunt: 13 caĭ, 169 vite marĭ cornute şi 39 porcĭ.

Căţătul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 225 hect. formată din 2 trupurĭ: Căţătul (200 hect.) şi Altul-Cuceĭ (25 hect.). E situată în com. Dozesti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Căţeaua, *iezer,* în balta com. Gropeni, jud. Brăila. E unit în partea de V. cu iezerul Moara-Bună, comunicînd cu privalul Gingărăşoaia, prin privalul Mocanu.

Căţeaua, *movilă,* jud. Brăila, la 1 ½ kil. spre N. de satul Dudescu, pe lunca Călmăţuiuluĭ.

Hosted by Google

Căţeaua, *prival,* jud. Brăila, care uneşte iezerul Căţeaua cu canalul Vîlciŭ.

Căţeĭ (Valea-), *vale cu pîrîŭ,* com. Corbiţa, jud. Tecuciŭ. Izvoreşte din Dealul-Viilor şi se varsă în Berheciul, pe partea dreaptă.

Căţel (Măgura-luĭ-), *măgură,* jud. Teleorman, la hotarul domeniuluĭ oraşuluĭ Alexandria cu moşia Atîrnaţi, în apropiere de calea naţională Turnul-Vităneşti. Înălţimea eĭ este de 40 m. şi lărgimea la bază de 150 m.

Căţeleĭ (Piatra-), *loc izolat,* şi escavaţie în muntele Bisoca, jud. Buzăŭ. Din interiorul săŭ începe să curgă apa Peceneaga. In această peşteră s'aŭ găsit resturĭ de arme vechĭ, precum: săbiĭ, topoare, etc.

Căţeleĭ (Piatra-), *munte,* în jud. R.-Sărat., plaiul Rîmnic, com. Bisoca. E aşezat în partea de Vest a comuneĭ Carîmbul, pe pîrîul Recea. E acoperit cu păduri şi păşuni. Vara se află aci stîne de oĭ.

Căţeleşti, *cătun,* pendinte de comuna Tecuciul-Kaliideru, din plasa Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Are o populaţiune de 250 suflete şi 49 contribuabilĭ.

Căţelul, *sat,* pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Dudeşti-Cioplea. Este situat spre E. de Dudeşti. In partea de N. are dealurĭ, iar la S. pămîntul e băltos.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 3 cîntăreţĭ. In sat se află o şcoală, frecuentată de 16 elevĭ, cu întreţinerea căreia comuna cheltueşte 1940 leĭ anual.

Populaţia luĭ e de 259 suflete. Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 620 hect. (împreună cu Vitanul), din carĭ 420 hect. aparţin d-luĭ T. Eftimiu şi 200 locuitorilor. Viea se cultivă pe o scară întinsă. 150 hect. rămîn sterpe.

Căţelul, *fort* în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Căţeluluĭ (Măgura-), *semn de hotar,* între moşiile Lisa şi Vînători, din pl. Margineĭ, judeţul Teleorman.

Căţeluluĭ (Piscul-), *pisc,* la V. de com. Ţiţeşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Căţeluluĭ (Valea-), *vale,* între iazurile Romîneşti, comuna Movileni, plasa Copoul, judeţul Iaşi. Se prelungeşte pănă în comuna Păuneşti. Pe ea se fac semănăturĭ.

Căţeluşa, mic *afluent* al Bistriţeĭ, jud. Suceava. Formează hotar între comunele Broşteni şi Mădeiul (3000 m.)

Căţetul, *sat,* face parte din com. rur. Dozeşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vilcea. Are o populaţie de 319 locuitorĭ (163 bărbaţĭ şi 156 femeĭ). Cade în partea de N. a comuneĭ şi este situat pe dealul Căţetul.

Aci este o biserică de lemn, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, fondată la anul 1822. Este la distanţă de 3 1/2 kil. de cătr. Dozeşti, unde este şcoala şi reşedinţa comuneĭ. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 39 (23 băeţĭ şi 16 fete).

Căţetul, *deal,* com. Dozeşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o direcţiune de la N. spre S. Pe el este situat satul Căţetul.

Căţinele, *lac,* în pl. Borcea, insula Balta, com. Şocariciul, jud. Ialomiţa.

Căţinul, *lac,* în pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta. Se întinde pe teritorul comunelor Feteşti şi Stelnica, jud. Ialomiţa.

Căţinul-cu-Butucĭ, *lac.* în plasa Ialomiţa-Balta, insula Balta, comuna Dudeşti, jud. Ialomiţa.

Căţinul-din-Mijloc, *lac,* în pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta, comuna Dudeşti, jud. Ialomiţa.

Căţinul-luĭ-Panait, *lac,* în pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta, com. Dudeşti, jud. Ialomiţa.

Căţunul, *munte,* la N. de com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Căţunul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, pe moşia Muntele-Căţunul, com. Lereşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel. E în întindere aproximativă de 300 hect., cu un masiv des, compus din fag, plop si mesteacăn. Spre vîrf se află puţin molift şi e situată în regiunea muntoasă, cu pante repezĭ, din care se scurg pîraie. Se învecineşte la N. cu Zezerul, la S. cu Văcarea, la E. cu Rîul-Tîrguluĭ şi la V. cu Tărîţoasa.

Căueşti, *sat,* din com. Roşcani, plasa Turia, judeţul Iaşi; satul se află situat pe dealurile: Spineni şi Stîlpeni, avînd o suprafaţă de 1432 hect. şi o populaţie de 83 familiĭ, saŭ 323 locuitorĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Are o biserică, deservită

Hosted by Google

de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 eclesiarhĭ, precum și o școală întreținută de comună, care a fost înființată în 1880, frecuentată de 15 elevĭ.

Numărul vitelor e de 761 capete, din carĭ: 262 vite marĭ cornute, 380 oĭ, 42 caĭ și 77 rîmătorĭ.

Căueşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Adam, spre S.-V. de satul Adam. Are 207 locuitorĭ (din carĭ 16 știŭ carte). Inainte se numea Cucueşti.

Căueşti, *sat,* din com. Scheia-Căpotești, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ. E situat între dealul Dupăita la S., și între al Fauruluĭ la N.-E., pe o întindere de 644 hect. și cu o populație de 56 familiĭ, saŭ 280 suflete. Parte din eĭ sunt răzeșĭ.

Căueşti, *iaz,* în vatra satuluĭ Căueşti, com. Roșcani, pl. Turia, județul Iași; are o întindere de peste 5 hect., și format din scursura iazuluĭ Roșcani. Este abundent în pește.

Căueşti, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, numit ast-fel după valea și satul Căueşti, din com. Scheia. Izvorește din partea de Nord a satuluĭ, din Șipotul-luĭ-Taur; curge prin sat spre E., apoĭ printre Capul-Dealuluĭ, Faurul și Filozofuluĭ și se varsă în pîrîul Rebricea.

Căueştilor (Valea-), *vale,* din com. Scheia, jud. Vasluiŭ; se întinde de la N.-V. către E., prin mijlocul satuluĭ Căueşti și printre dealurile: Movilițeĭ, Dupăiteĭ și Fauruluĭ și se termină lîngă Șesul-Scînteeĭ.

Căuia, *deal,* la E. de satul Căuia-d.-s., com. Negulești, jud. Tecuciŭ.

Căuia, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, izvorește din punctul numit Groapa-Ursuluĭ; trece prin satele Căuia-d.-s., Căuia-d.-j., Răspopi; merge în direcție N.-E. și se varsă în Berheciul.

Căuia-de-Jos, *sat,* face parte din com. Negulești, jud. Tecuciŭ. E situat pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, 800 m. departe de reședința comuneĭ. Are o populațiune de 55 capĭ de familie, cu 198 suflete, carĭ locuesc în 49 case.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriță.

Căuia-de-Sus, *sat,* face parte din com. rur. Negulești, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ. Situat pe dealul cu acelașĭ nume, la N. com., 2 kil. departe de reședință.

Are o populație de 29 capĭ de familie, cu 106 suflete. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 45 (24 băeță și 21 fete). Este străbătut de rîpa cu acelașĭ nume.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriță.

Căuleşti, *sat,* cu 40 familiĭ, jud. Argeș, pl. Cotmeana, pendinte de com. rur. Lunca-Corbuluĭ.

Căuşeni, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, spre N.-E. de satul Poiana-luĭ-Iurașcu, pe malul drept al pîrîuluĭ Sasa. Are 115 capĭ de familie, 425 locuitorĭ, din carĭ 75 contribuabilĭ; 19 știŭ carte. Locuesc în 110 case. In sat se află 499 capete de vite marĭ. Are o biserică de lemn în partea numită Căuțișeni-luĭ-Burchi. Acest sat este alcătuit din părțile numite: Căuțișeni-Giosanuluĭ, Căuțișeni-luĭ-Burchi, Căuțișeni-luĭ-Iurașcu și Căuțișeni-Răzășĭ.

Căuşul, *deal,* de natură pietroasă, acoperit cu tufărișurĭ, în plasa și jud. Tulcea, com. Agi-Ghiol.

Se desface din dealul Orta-Bair, se întinde spre E., cu o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și pe cea apusană a comuneĭ. Are o înălțime de 205 m. dominînd satul Agi-Ghiol, care posedă și tufărișul ce acoperă acest deal.

Căuțișeni-Giosanuluĭ, parte din *satul* Căuțișeni, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, jud. Roman.

Căuțișeni-luĭ-Burchi, parte din *atul* Căuțișeni, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, jud. Roman.

Căuțișeni-luĭ-Iurașcu, parte din *satul* Căuțișeni, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, jud. Roman.

Căuțișeni-Răzeșĭ, parte din *satul* Căuțișeni, com. Poiana-luĭ-Iurașcu, plasa Fundul, județul Roman.

Căzănaruluĭ (Dosul-), *colină,* în com. și cătr. Calvini, județul Buzăŭ; pădure, pe ea se află și puține arături.

Căzăneasca, *moșie,* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, situată în com. Gărdești, jud. Teleorman. Are o întindere de 350 hect. pămînt arabil.

Căzăneasca, *pădure,* pe moșia cu acelașĭ nume, jud. Teleorman, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București. Intinderea eĭ este de 15 hect.

Căzăneşti, *com. rur.,* în pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița. Este situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Ciochina și Sărățeni-d.-s.

Teritoriul comuneĭ, cu suprafața de 7000 hect., din carĭ 400 hect. pădure și 50 hect.

Hosted by Google

luncă băltoasă, se întinde din albia rîuluĭ Ialomița, spre N. pănă în teritoriul comuneĭ Reniga. Moșia este proprietate particulară. După legea rurală din 1864, se află 101 locuitorĭ împroprietărițĭ și 65 locuitorĭ neîmproprietărițĭ.

Se compune dintr'un singur sat și două cătune (tîrle): Drăgoiasca și Bibicelul.

Satul Căzănești este situat pe o mică culme de deal, pe țărmul stîng, la 1 kil. de rîul Ialomița. Este strămutat pe acest loc de puțin timp, maĭ înainte era la 3 1/2 kil. spre S. de actualul sat, tot pe malul stîng al rîuluĭ, unde Ialomița face un mare cot mergînd despre S. spre N. Vechiul sat, părăsit din cauza inundațiilor, era pe locul numit Biserica-Vechiă, unde biserica vechiuluĭ sat s'a păstrat mult timp.

In satul Căzănești este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

După recensimîntul din anul 1890, populațiunea comuneĭ se compune din 1058 locuitorĭ, cu 280 capĭ de familie și 778 membri de familie, saŭ 554 bărbațĭ și 504 femeĭ. După naționalitate: 1049 Romînĭ, 4 Grecĭ, 4 Ungurĭ și 1 German. După religie: 1053 creștinĭ ortodoxĭ, 4 catolicĭ și 1 mozaic. După profesiune: 316 agricultorĭ, 12 meseriașĭ, 11 comercianțĭ, 3 profesiunĭ libere, 74 muncitorĭ și 24 servitorĭ. Știŭ carte 100 persoane și 958 nu știŭ.

Vite sunt: 300 caĭ, 500 boĭ, 1500 oĭ și 125 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ, în anul 1887—88 era de 4989 leĭ.

Instrucțiunea se predă într'o școală mixtă la 38 elevĭ, de un învățător retribuit de comună.

Aicĭ se află o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Prin satul Căzănești trece calea județeană Slobozia-Urziceni.

Căzănești, *com. rur.*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul, la distanță de 28 kil. de orașul Turnul-Severin, și de 17 kil. de Malovățul, reședința plășeĭ. E situată pe Valea-Coșușteĭ și alte văĭ, formînd comună cu cătunele: Jignița și Roșia. Are 560 loc. și 125 case. Contribuabilĭ sunt 109. Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri, 33 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ și 120 stupĭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ. O școală, cu un învățător, e frecuentată de 20 elevĭ.

Budgetul comuneĭ se ridică la venituri de 967 leĭ, și la cheltuelĭ de 774 leĭ.

Numărul vitelor în această comună este de: 216 vite marĭ cornute, 36 capre, 100 oĭ și 205 rîmătorĭ. Comuna este udată de rîul Coșușteа și pîraiele Galbenul, Govodarva, Roșul și Manea.

Văile maĭ principale din această comună sunt: valea Coșușteа, Ilfovul, Mățișul, Manea, Ciușanul - Meilor, Roșia și Govodarva. Iar dealurĭ maĭ principale sunt: Dealul Lupșa, Ochianul, Cocîrțăul, Mățișul - Bisericeĭ, Cracovini, Copilomie, Cornetul, Govodarva, Roșul și culmea Husnicioara-Priboești.

Prin comună trece șoseaua comunală Ciovîrnășani-Căzănești-Poiana-Corcova.

Căzănești, *com. rur.*, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Este situată la o mică distanță de Valea-Oltuluĭ, pe un deal, 7 kil. departe de Rîmnicul și 3 kil. de subprefectură.

Are o populațiune de 430 locuitorĭ (194 bărbațĭ, 236 femeĭ); 132 capĭ de familie; 156 contribuabilĭ și 104 case. In comună e o biserică zidită la anul 1802.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și aŭ: 25 caĭ, 100 boĭ, 90 vacĭ, 200 oĭ și 140 porcĭ. Eĭ s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșiĭ particulare și li s'aŭ dat 187 hect. pămînt.

Copiĭ în vîrstă de școală sunt 52 (19 bărbațĭ și 33 fete). Știŭ carte 20 băețĭ și 4 femeĭ.

In comună sunt 15 stupĭ cu albine.

Comuna, cu izlaz cu tot, are 750 hect. pămînt.

Veniturile comuneĭ sunt de 1400 leĭ.

Moșia Căzănești a fost închinată de logofătul Vlad Căzănescu, mănăstireĭ Horezul, împreună cu viea de acolo și toată starea sa nemișcătoare ce avea la anul 1712.

Căzănești, (Dealul-Cucului), *sat*, pe apa Topologul, jud. Argeș, pl. Topologul. Are 60 familiĭ; în sat e o biserică cu hramul Buna-Vestire, deservită de un preot și un cîntăreț. Face parte din com. rur. Ciutești-Căzănești. Aicĭ este reședința primărieĭ.

Căzănești, *sat*, face parte din com. rur. Cucueți, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Este situat în centrul comuneĭ și e udat de gîrla Cungrea-Mică.

In acest cătun, cel maĭ populat, este biserica comuneĭ, rezidită la 1881, pe ruinele uneĭ vechĭ bisericĭ.

Căzănești, *sat*, din com. Negrești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ, la N.-E. de tîrgușorul Negrești. E situat între două dealurĭ micĭ, pe o întindere de 778 hect. Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 350 locuitorĭ Romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Hosted by Google

In partea de N.-V. a satuluĭ se află biserica, deservită de 2 cîntăreți, făcută de unul numit Buzdugan.

La V. de sat trece pîrîul Rebricea, ce formează șesul cu același nume, bogat în fînețe.

Numĕrul vitelor e de: 157 vite marĭ cornute, 150 oĭ, 13 caĭ și 28 rîmătorĭ.

Locuitorĭĭ posedă: 14 pluguri și 14 care cu boĭ și 1 căruță; 30 stupĭ cu albine.

Căzănești, *deal*, în raionul comuneĭ Căzănești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 8 hect. vie.

Căzănești, *pădure*, a statuluĭ, jud. Olt, în întindere de 350 hect., pendinte de comuna Cucueți, pl. Oltul-d.-j. E formată din trupurile: Zăvoiul (100 hect.) și Valea-Feteĭ (250 hect.)

Căzănești, Rădești, Voicești și **Horezul**, saŭ **Comănița**, *trupurĭ de moșiĭ*, ale statuluĭ, jud. Olt, pendințe de Mănăstirea-Horezul, Ele s'aŭ arendat pe periodul 1888—1893 cu 5500 leĭ anual.

Căzănești-Vărzarĭ, *sat*, județul Argeș, pl. Topologul; face parte din comuna rur. Deduleștĭ-Vărzarĭ.

Căzătura, *munte*, jud. Bacăŭ, pe teritorul com. Tîrgul-Trotușul.

Căzăturile, *vîrf de munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, din culmea Ciortolomuluĭ.

Ceabăul, *deal*, în jud. Fălciŭ, cu o suprafață de 428 hect., în partea de Sud a com. Tîrzi, plasa Crasna, terminîndu-se cu gura Crasna în hotar despre Est cu com. Corni.

Ceacîrul, *cătun* (tîrlă), în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe cîmpul Bărăgan, teritoriul com. Tonea.

Ceacul, *com. rur.*, în jud. Ialomița, pl. Borcea, situată spre V. de orașul Călărași, între comunele Călărași-Vechĭ și Cacomeanca.

Teritoriul comuneĭ se întinde din Dunăre, spre N., pe cîmpia Bărăganul, pe o suprafață de 7000 hect., din carĭ 3000 hect. lac băltos și 500 hect. pădure. Moșia poartă numele Ceacul saŭ Valea-Plopuluĭ și este proprietatea statuluĭ, fostă pendinte, pănă la secularizare, de biserica Sfinții-Apostolĭ din București. Pe periodul 1885-1895 s'a arendat cu suma de leĭ 85000 anual.

După legea rurală din 1864 sunt împroprietărițĭ pe moșie 134 locuitorĭ și neîmproprietărițĭ 165.

Se compune dintr'un singur sat, situat la 10 kil. spre V. de orașul Călărași, sub coasta Bărăganuluĭ. Poartă numele unuĭ sătean. Maĭ înainte s'a numit Valea-Plopuluĭ după numele uneĭ văĭ, ce pleacă din lacul Călărași spre N. Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea este de 1595 locuitorĭ, din carĭ 373 capĭ de familie și 1222 membri de familie (1890). Sunt 794 bărbațĭ și 801 femeĭ. Dintre locuitorĭ, 1590 sunt Romînĭ și 5 Grecĭ, toțĭ de religie creștină ortodoxă. Din aceștia sunt 385 agricultorĭ, 2 meseriașĭ, 3 comercianțĭ, 6 avînd profesiunĭ libere și 10 servitorĭ. Știŭ carte 170 persoane.

Sunt 108 contribuabilĭ, din carĭ 10 se ocupă pe lîngă plugărie și cu comerciul.

Vite sunt: 1500 caĭ, 1800 boĭ, 2400 oĭ, 100 capre, 1500 bivolĭ, 10 asinĭ și 1000 porcĭ.

Venitul comuneĭ în 1887-1888 era de 4036 leĭ și cheltuelile de 6027 leĭ.

E o școală mixtă frecuentată (1890) de 68 băeți și 9 fete, cu 1 învățător. Localul școaleĭ este de zid, construit de comună.

Se află o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 dascălĭ; în budgetul comuneĭ se prevede pentru cler suma de 552 leĭ anual.

Ceadărul, *deal*, în comuna rurală Grozăvești, din jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.

Ceadîrgiul, *nume vechiŭ*, ce purta satul Oinacul, jud. Vlașca.

Ceahlăești, jud. Neamțu. (V. Cehlăești, sat).

Ceahlăul, *masiv muntos*, județul Neamțu, intercalat între Bistricioara, Bistrița și Bicazul. Este sălbatec, tăiat de văĭ, radiind în toate direcțiunile de la creștet și lipsit de comunicațiunĭ. Singura potecă pe el este a pîrîuluĭ Schitul (pe la Durău), care trece pe la vestul vîrfuluĭ Ceahlăul (1908) și conduce la Bicaz. La Nordul masivuluĭ, rîul Bistricioara deschide pasul Tulgheșuluĭ, care conduce în valea Mureșuluĭ.

Piscul cel maĭ înalt din acest masiv este: Ceahlăul saŭ Pionul, cu vîrfurile: Panaghia și Butul, iar ramurile maĭ principale sunt: Răpciunele, Obcina-Verde, Obcina-Bouluĭ, Obcina-Baiuluĭ, Piciorul-Furciturilor, Culmea-Săcuesculuĭ, Obcina-Neagră, Culmea-Hegheșuluĭ.

Masivul Ceahlăuluĭ, pus între linia Bicazuluĭ și a Bistricioareĭ, desparte coloanele armateĭ, carĭ ar utiliza aceste

Hosted by Google

linii, printr'o distanță de 25 kilometri. Este însă de observat, că acele 2 linii și în particular a Bicazului este foarte precară. Masivul Ceahlăului, care le desparte, fiind înalt și sălbatec, iar coloanele ataculuĭ debușînd în valea strîmtă a Bistriței, apărarea în această regiune se poate efectua în condițiĭ avantagioase.

Ceahlăul, *pisc* însemnat al Carpaților, jud. Neamțu. V. Pionul.

Ceairelor (Valea-), *vale,* în județul Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Enisala. Se desface din poalele răsăritene ale dealuluĭ Cala-Culai-Bair. Se întinde spre E. într'o direcție de la V. la E., brăzdînd partea estică a plășeĭ și nord-vestică a comuneĭ. Se întinde pe la poalele dealuluĭ Calabalîc-Bair, trece prin satul Enisala și, după 4 kil. de curs, se termină în stuful de lîngă iezerul Babadag. Pe valea-ĭ merge drumul comunal Enisala-Visterna.

Ceairul-Poștei, *loc izolat,* între comunele Livezeni și Țițești, plasa Rîurile, jud. Muscel, în posesiunea statuluĭ.

Ceairuluĭ (Măgura-), *măgură,* căruia îĭ zice și Măgura din-Ceair, la Sud-Vestul comuneĭ Zimnicea, jud. Teleorman. E semn de hotar între pămîntul cedat locuitorilor din această comună după legea rurală și proprietatea principeluĭ Ipsilante.

Cealîc, *cătun,* în jud. Ialomița, pl. Balta, com. Mărculești, situat pe cîmpul Bărăgan, la 10 kil. de Mărculești. Are 55 familiĭ Romînĭ.

Cealmăul, *vale* mlăștinoasă, în jud. Covurluiŭ, com. Folteștĭ, din pl. Prutul, lîngă dealul Baba-Draga, aproape de Prut.

Ceanac-Cale, *ruinele* uneĭ întăriturĭ turcești, în pl. Hîrșova, jud. Constanța, pe teritoriul comuneĭ urbane Hîrșova, situate pe vîrful pietros al unuĭ deal din apropierea orașuluĭ, la 1 kil. spre N.-V. de oraș. Impreună cu fortăreața Tabia-Chiopriu, ambele ridicate de Turcĭ, servea acestora a împiedica Rușilor trecerea Dunăreĭ, ce se făcea lesne prin acele locurĭ. Ea domină orașul Hîrșova, gîrla Baroiul și un drum vecinal ce duce de la Conacul-luĭ-Manole la Hîrșova. Azĭ sunt niște dărămăturĭ ce vor dispare cu timpul.

Ceapa, *lac,* în insula Balta, pl. Ialomița-Balta, comuna Fetești, jud. Ialomița.

Ceapa, *parte* din *moșia* Stroești, jud. Suceava.

Ceapa, *localitate,* unde astăzĭ sunt tîrlele Oprișănești, din comuna Perișorul, jud. Brăila.

Ceapa, *localitate,* în com. Văscani, jud. Suceava, unde se împart drumurile spre: Stroești, Hărmănești, Ruginoasa, Todirești și Vladnici.

Ceapa-Mocească (Porumbarele), *moșie,* în jud. Buzău, comuna Mizil. Are 209 hect. arăturĭ, fîneață și suhat.

Ceapa-Verde, *pîrîŭ,* în județul R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., comuna Putrida. Izvorește din dealul Strejești, udă partea de V. a comuneĭ, trecînd prin cătun. Putrida-Mică, se varsă în pîrîul Oreavul, pe dreapta luĭ, maĭ jos de cătun. de reședință, Putrida-Mare.

Ceapă (Dealul-luĭ-), *deal,* jud. Suceava, lîngă satul Hîrtoapele.

Ceardac (La-), Bîtca-Scaunelor), *loc de escursiune* în vîrful muntelui Pleșul, chiar în hotarul dintre județul Suceava și Neamțu. Se află aci un foișor de scîndurĭ, făcut de călugăriĭ din Mănăstirea-Neamțuluĭ, în care dînșiĭ aŭ pus o icoană. Pe aci trece poteca ce duce din Bogdănești, Rîșca și Boroaia la Mănăstirea-Neamțuluĭ.

Ceardacul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, cătunul comuneĭ Golești. Și-a luat numele de la un ceardac făcut aci de Turcĭ. Este așezat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Milcov.

Ceardacul, *cîmpie* întinsă, cultivabilă, în com. rur. Scăpăul, pl. Blahnița, jud. Mehedinți.

Ceardacul, *culmea* cea maĭ înaltă a dealuluĭ ce desparte șesul Siretuluĭ de al Moldoveĭ, în com. Cristești, din județul Suceava. Peste acest deal trece șoseaua jud. Moțca-Pașcani-Tîrgul-Frumos. E îmbrăcată de pădure de fag și stejar. Vederea din foișorul ce era așezat aci era din cele maĭ frumoase ale județuluĭ și se întindea într'o mare depărtare peste șesurile Siretuluĭ și Moldoveĭ și munțiĭ.

Cearîngani, *mahala,* în com. rur. Stîngăiceaua, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cearîngani, *deal,* în com. rur. Cîrceni, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cearîngani, *pîrîŭ,* în com. rur.

Hosted by Google

Stîngăiceaua, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cearîngul, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul; ține de com. rur. Drincea.

Cearîngul, *deal cu vii,* în com. rur. Oprișorul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Ceaurul, *com. rur.,* din jud. Gorj, pl. Ocolul, spre S. de com. Băleşti şi la 7 kil. 500 m. de Tîrgul-Jiuluĭ. Se compune din cătunele Ceaurul şi Tămăşeşti. Prin acest sat trece apa Poloaga ce vine din com. Băleşti. Prin ea trece şoseaua comunală şi la 3 kil. spre N. trece şoseaua judeţeană Tîrgul-Jiuluĭ-Severin.

E situat pe şes în albia Jiuluĭ şi pe partea dreaptă. Are o suprafaţă de 2449 hect., din care 2000 hect. arabile, 220 hect. fîneaţă, livezĭ, vii şi izlaz şi 229 hect. pădure.

Din acestea, 1248 sunt ale locuitorilor şi 1201 ale proprietaruluĭ, d-l Dinu Mihail.

Loc. posedă 102 pluguri, 178 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 40 stupĭ cu albine. In com. se află o moară pe apa Poloaga, 2 fîntînĭ şi 27 bunare.

Are o populaţiune de 234 familiĭ, cu 1228 suflete.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1919, banĭ 60 şi cheltuelile de leĭ 1399, banĭ 39. Contribuabilĭ sunt 355.

Sunt în com. 475 porcĭ, 982 vite marĭ cornute şi 83 caĭ.

Se află: 2 biserici, una făcută în anul 1863, iar cea-l-altă în anul 1881, deservite de un preot şi 3 cîntăreţĭ; o şcoală frecuentată de 45 elevĭ; 3 cîrciumĭ.

Ceaurul, *cătun* şi reşedinţa comuneĭ Ceaurul, din pl. Ocolul, jud. Gorj.

Situat pe şes în albia Jiuluĭ şi pe partea dreaptă.

Are o suprafaţă de 1449 hect., din carĭ 1200 hect. arabile, 120 hect. fîneţe, livezĭ cu prunĭ şi izlaz, 129 hect. pădure.

Loc. aŭ 60 pluguri, 100 care cu boĭ şi vacĭ, 2 căruţe; 25 stupĭ cu albine. In cătun se află 1 moară pe apa Poloaga, 2 fîntînĭ şi 18 bunare.

Populaţiunea este de 242 familiĭ, cu 870 suflete.

Vite sunt: 750 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 2 bivolĭ şi 347 rîmătorĭ.

Are 2 biserici, făcute una în anul 1863, iar cea-l'altă în anul 1881, deservite de un preot şi 3 cîntăreţĭ.

Ceauş-Ivan, *loc izolat,* în comuna Pucheni-Marĭ, pl. Crivina, jud. Prahova, fost pendinte de mănăstirea Snagovul.

Ceauş-Tatul, *subdivizie* a cătunului Nenciul, din com. Lipia, jud. Buzăŭ.

Ceauşoaia saŭ **Ceauş-Gheorghe,** numită şi **Verneasca,** *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. şi cătunul Pleşcoiul. Are 147 hect., din care 96 pădure, restul arăturĭ, izlaz şi vie.

Ceauşoaia, *munte,* în cercul comuneĭ Predealul, pl. Peleşul, judeţul Prahova, situat între valea Ceauşoaia şi Orjogoaia. Este proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile.

Ceauşoaia, *proprietate* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, foastă pendinte de mănăstirea Colţea din Bucureşti, com. Predealul, plaiul Peleşul, jud. Prahova, care, împreună cu moşiile Neamţu, Unghia-Mare şi Pristolul, de pe Doftana, are o întindere de 606 hect. şi s'a arendat pe periodul 1888—93 cu 2250 leĭ anual.

Ceauşoaia, *vale,* izvoreşte din raionul com. Predealul, pl. Peleşul, jud. Prahova. Are direcţia de la S. spre N. şi se varsă în pîrîul Azuga, pe ţărmul stîng, după ce udă poalele de V. ale munteluĭ Ceauşoaia.

Ceauşoaica, *subdivizie* a cătunuluĭ Pleşeşti, din com. Pleşcoiul, jud. Buzăŭ.

Ceeliu-Chioi, *vale,* în pl. Babadag, jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rur. Enisala, şi anume pe al cătunuluĭ Visterna. Se desface din dealul Balar-Bair. Se întinde spre S. printre dealurile Stîlparul şi Samaldar-Bair de-o parte, Bairac de alta. Işĭ face drumul numaĭ prin păduri, brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi pe cea sud-vestică a comuneĭ. Prin ea merge şi drumul comunal Visterna-Ciamurli-Canli-Bugeac.

Cega, *braţ* saŭ *prival,* în pl. Ialomiţa-Balta, insula Balta, com. Borduşeani-Marĭ, jud. Ialomiţa.

Cegani, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, situată între comunele Borduşeani-Marĭ şi Stelnica.

Teritoriul comuneĭ are o suprafaţă de 5500 hect., şi se întinde din Dunăre spre V., coprinzînd parte din insula Balta, pe cîmpul Bărăganul, pînă se limitează cu capetele maĭ multor moşiĭ. Coprinde două moşiĭ: Ceganca, proprietate particulară şi Pîrţani, proprietate a statuluĭ, cu 1100 hect., din carĭ 50 hect. izlaz, 50 hect. băltiş şi 1000 hect. pămînt de cultură. Această moşie, înainte de

Hosted by Google

secularizare, aparţinea mănăstireĭ Mislea, după numele căreia moşia se maĭ numeşte Pîrţani-Mislea. S'a arendat pe periodul 1886—1896, cu suma de 9000 leĭ anual.

Improprietăriţiĭ sunt 123 locuitorĭ şi neîmproprietăriţiĭ 110.

Se compune din satele Cegani şi Pîrţani, cu reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale în satul Cegani.

Populaţiunea com. era (1890) de 1200 locuitorĭ, cu 225 capĭ de familie. După naţionalitate sunt: 1194 Romînĭ, 2 Grecĭ şi 4 Bulgarĭ, toţĭ de religiunea creştină ortodoxă. După profesiunĭ sunt: 364 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 1 industriaş, 11 comercianţĭ, 5 cu profesiunĭ libere, 107 muncitorĭ şi 30 servitorĭ. Cu ştiinţă de carte sunt 253 persoane.

Vite: 1400 boĭ, 465 caĭ, 105 bivolĭ, 916 rîmătorĭ şi 946 oĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887—88, era de 3492 leĭ la venitură şi de 4526 leĭ la cheltuelĭ.

E o şcoală mixtă, frecuentată (1890) de 50 elevĭ, cu un învăţător retribuit de stat şi comună. Localul şcoaleĭ este construit de comună cu suma de 3500 leĭ.

Sunt două bisericĭ, deservite de doĭ preoţĭ şi patru dascălĭ. Pentru cler se prevede în budget suma anuală de 360 leĭ.

Pe partea de V. a teritoriuluĭ comuneĭ, trece calea ferată Feteşti-Făurei.

Cegani, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume. Este situat pe o mică coastă la 2 kil. de Borcea.

Aicĭ se află reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

In sat sunt 146 familiĭ de Romînĭ, 1 familie de Grecĭ şi 5 familiĭ de Ţiganĭ.

Este o şcoală mixtă cu un învăţător şi o biserică, la care servesc doĭ preoţĭ şi doĭ cîntăreţĭ.

Vite sunt: 1120 boĭ, 411 caĭ, 89 bivolĭ, 710 rîmătorĭ şi 646 oĭ.

Cehlăeşti, *sătişor,* în com. Felioara, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, aşezat pe valea ce se deschide către Estul mănăstireĭ Agapia, între pîrîul Topoliţa spre N. şi pîrîul Agapia spre S.

Terenurile sale se ridică în podişe treptate către satul Ghindăoani. Are o populaţie de vr'o 30 locuitorĭ.

In acest sat se află o biserică de lemn.

Comunicaţia cu satele vecine se face printr'un drum care începe dintre kil. 33—34 al şoseleĭ Piatra-Neamţu, drept în faţa drumuluĭ ce duce spre mănăstirea Agapia, şi se continuă prin satul Topoliceni-Ocea, pe valea pîrîuluĭ Topoliţa până la satul Păstrăveni.

Ceirul, *deal.* Vezĭ Horodiştea, deal, com. Tîrnauca, pl. Herţa, jud. Dorohoiu.

Ceirul, *deal,* se întinde de la S. spre E., pe teritoriul satuluĭ Hărpăşeşti, com. Popeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi.

Ceirul-Belciuluĭ, *o parte* din ţarina *satuluĭ* Hîrtoapele, jud. Suceava.

Celaclar, *vale,* în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Enigé, cät. Talaşman. Se desface din poalele vestice ale movileĭ Talaşman; se dirige spre N., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ; merge pe la poalele sudice ale dealuluĭ Mustana, şi, după 2 kil. de drum, se uneşte cu valea Ceair-Arabagi spre a se arunca în Balta-Baciuluĭ.

Celariul, *com. rur.,* din N.-V. plăşeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi. Locuitoriĭ îĭ zic Pîrscovul. Se compune numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situat pe un teren şes şi înaintea dunelor de nisip care ajung până aci, prelungindu-se tocmaĭ de la Jiu, dar care aci îşĭ găsesc o stavilă puternică în plantaţiunile de salcîmĭ. E departe spre V. de Caracal de 18 kil., iar de Corabia de 39 kil. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mării este de 138 m.

Are o populaţie de 1890 locuitorĭ, toţĭ Romînĭ, din carĭ 940 bărbaţĭ şi 950 femeĭ; 382 capĭ de familie; 872 căsătoriţĭ şi 1018 necăsătoriţĭ. Ştiu carte 164, nu ştiu 1726. Sunt 351 contribuabilĭ. Ocupaţia locuitorilor e agricultura şi creşterea vitelor. Vite marĭ cornute sunt 2209, vite micĭ cornute 1256, rîmătorĭ 790. Pentru comerţ sunt 14 stabilimente.

Budgetul comuneĭ pe 1886-87 a fost de 3735 leĭ la venitură şi 3640 leĭ la cheltuelĭ.

Are o şcoală primară mixtă, cu un învăţător, frecuentată de 50 elevĭ, din 125 în vîrstă de şcoală. Are 2 bisericĭ: Sf. Nicolae (1838) şi Intrarea-în-Biserică, deservite de 3 preoţĭ şi 5 cîntăreţĭ.

Celariul, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Fărcaşa, jud. Suceava.

Celariul, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Suha-Mare, jud. Suceava.

Hosted by Google

Celărușl, *deal,* comuna Poinărei, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Celcovățul, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, aproape de graniță.

Celebi-Chioi, *sat,* în jud. Constanța, plasa Medjidia, cătunul de reședință, Tortoman. Este așezat în fundul văeĭ Celebi-Chioi-Ceair, la 1 1/2 kil. spre N. de balta Carasul și este închis la N. de către dealul Devcea-Bair, cu vîrful său Devcea-S. (102 metri); la V. de către dealul Ciocurac-Bair, cu un vîrf înalt de 104 metri; iar la E. de către dealul Panghirul, cu vîrful său Panghir-Iuc (97 metri). La S. se întinde balta Carasul.

Populațiunea sa, compusă numaĭ din Sîrbĭ și Bulgarĭ, se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor. Pămîntul produce cereale, maĭ ales ovăz și meiŭ; porumb și grîŭ puțin. Șoseaua județeană Cernavoda-Medjidia trece prin Sudul satuluĭ. Un drum comunal pleacă din partea septentrională a satuluĭ și duce la Tortoman (satul) și la satul Devcea.

Celeiul, *com. rur.,* în Sudul plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Se compune numaĭ din satul cu același nume, situat pe țărmul nordic al gîrleĭ Celeiul, în apropiere de Dunăre și de balta Potelul. E departe spre N. de Corabia de 4 kil., iar de Caracal de 36 kil. E așezat pe un teren șes, cu o altitudine de 44 m. d'asupra nivelului mărit.

Are o populație de 1427 locuitorĭ, din carĭ 381 capĭ de familie; 229 contribuabilĭ. Știŭ carte 71; nu știŭ 1356. Ocupația locuitorilor e agricultura și creșterea vitelor. Vite marĭ sunt 918, vite micĭ 1020 și rîmătorĭ 205.

Are 7 cîrciumĭ. Budgetul comuneĭ pe 1886/87 a fost de 3533 leĭ la venituri, și 3183 leĭ la cheltuelĭ.

Are o școală prim. mixtă de gr. II, cu un învățător, frecentată de 53 elevĭ, din 103 copiĭ în vîrsta de școală. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoți și 3 cîntăreți.

Comparînd cuvîntul Celeiul cu Celeia din Noric, d. Gr. Tocilescu crede că această asemănare se datorește locuireĭ unuia și aceluiași popor în două regiunĭ deosebite.

In epoca tracică și în epoca romană, Celeiul s'a numit Colonia Malva sive Malvensis ex Dacia și a avut mare însemnătate orașul care acum este numaĭ ruine. Malva a fost chiar capitala Dacieĭ-Malvense, o divizie financiară a provincieĭ Dacia. Ca așezămînt vechiŭ, se observă la Celeiul o cetate ca de 4 pogoane, care era legată cu țărmul drept al Dunăreĭ prin un pod, făcut de Constantin-cel-Mare, ale căruĭ picioare ruinate se văd în timpul scăderei marĭ a apeĭ. De aci pornește un drum de piatră roman, care merge către Romula. Pe aci se găsesc multe monede din epoca romană. La Celeiul s'a născut preotul Șapcă, care a jucat un rol la 1848.

Celeiul, *cătun,* alipit comuneĭ Costeni, plaiul Vulcan, jud. Gorj, la S.-E. de comună și la un kil. depărtare de dînsa.

Prin acest cătun trece șoseaua comunală vecinală de la N. spre S. In centrul cătunuluĭ trece rîulețul Orlea, peste care comunicația se face pe un pod de lemn.

E situat pe vălcea și coaste. Are o suprafață de 270 hect., din care: 120 hect. arabile, 50 hect. fînețe, 20 hect. izlaz, 15 hect. viĭ și 20 hect. livezĭ de prunĭ.

Locuitoriĭ aŭ: 20 pluguri, 25 care cu boĭ și vacĭ; 24 stupĭ. In cătun se află 3 bunarĭ și 2 fîntînĭ.

Populația e de 60 familiĭ, saŭ 295 suflete, din carĭ 26 contribuabilĭ.

Vite sunt: 110 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 150 oĭ, 23 capre și 110 rîmătorĭ.

Are 2 bisericĭ de lemn, din care una fondată la 1828, deservite de preotul de reședință din Costeni.

Celeiul, *insulă,* în Dunăre, proprietate a statuluĭ, în fața cătunuluĭ Dasova, jud. Romanați.

Celeiul, *măgură* și *punct trigonometric de observație,* la N.-V. de Băilești, plasa Băilești, jud. Dolj. Are o înălțime de 78 m.

Celeiul, *moșie* a statuluĭ, în jud. Romanați, arendată pe 1887—88 cu 29100 leĭ.

Celeiul, *pichet de graniță,* pe Dunăre, situat în Valea-Tomiĭ, jud. Romanați, în dreptul satuluĭ cu același nume.

Celeiul (Gîrla-), *mică apă,* jud. Romanați, care pune în comunicație în spre E. balta Potelul cu Dunărea. Și-a luat numele de la com. Celeiul ce vine așezată puțin maĭ la Nord. Incepe de la com. Orlea și se termină la Corabia, avînd pe malul stîng înșiruite maĭ multe sate.

Celeiul-Corabia-Dasova, *moșie* a statuluĭ, în jud. Roma-

Hosted by Google

naţi, arendată pe 1887—88 cu 61720 leĭ.

Cenia, *pădure,* situată pe teritoriul com. Bodeşti-Precisteĭ, anexa Oşlobeni, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Aparţine statuluĭ, producînd un venit anual de 2926 leĭ.

Centrul, saŭ **Tîrgul,** *suburbie,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. T.-Ocna. Este situată pe malul stîng al Trotuşuluĭ, în centrul celor-l-alte suburbiĭ.

Are 4 biserici ortodoxe: una, cu hramul Sf. Nicolae, clădită la 1768 de Lascăr Rosetti şi preotul Vasile Arapu şi întreţinută cu propriul eĭ venit; a doua, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, ridicată la anul 1680 de Hatmanul Gheorghe Ursachi, care a contribuit mult la fondarea Tîrguluĭ-Ocneĭ, şi refăcută la 1850, de arhimandritul Damaschin şi acum întreţinută de stat; a treia biserică, cu hramul Buna-Vestire, împrejmuită cu zid înalt, care la 1821 a servit de adăpost contra Turcilor, pe cînd eĭ urmăreaŭ pe Grecĭ, e clădită la 1726 de Răducanu Racoviţă, fost mare vistier, şi de soţia sa Maria, şi acum întreţinută de stat. Pe păretele bisericeĭ se citeşte: «Après avoir réglé les fortunes publiques, j'ai donné des leçons aux plus grands politiques». (După ce am regulat averile publice, am dat învăţăturĭ celor maĭ marĭ politicĭ). La această biserică se află îngropat Costache Negri. A patra biserică cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, înălţată la 1852, de Dumitru şi Nicolae Stoian, e întreţinută din propriul eĭ venit şi subvenţionată de stat cu 230 leĭ pe an. E şi o sinagogă izraelită, zidită la anul 1890, în locul celeĭ vechĭ, de locuitoriĭ Evreĭ. Sunt 242 familiĭ romîneştĭ, 230 izraelite, 42 ungureştĭ şi 12 armeneştĭ. In această mahala numită şi Biserica-Tîrguluĭ, se află toate autorităţile comuneĭ, şcoalele şi o cazarmă. Are o grădină publică.

Cenuşa, *localitate,* jud. Brăila, la 1 1/2 kil. spre E. de satul Tudor-Vladimirescu, unde a fost vechia tîrlă cu acelaşĭ nume.

Cenuşa, *loc. izol.,* în comuna Petricani, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu.

Cenuşa, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Nişcovul, căt. Săseni-Vechĭ.

Cenuşari, *deal,* pe care este situată com. Aricesti, pl. Podgoria, jud. Prahova, între gîrla Sărata şi com. Cărbuneşti.

Cenuşari şi Negoeşti (Moşneni), *păduri particulare,* supuse regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia moşnenilor Cenuşari şi Negoeşti, pendinţi de com. Aricesti, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Cenuşarul, *lac,* jud. Brăila, situat la 4 kil. la S.-E. de comunele Ciacîrul, Noianul şi Busaga.

Cenuşarul, *movilă,* jud. Brăila, la 6 kil., spre S.-E. de satul Ciacîrul în lunca Dunăreĭ, pe teritoriul com. Vizirul.

Cenuşasca, *numire vechiă* a cătunuluĭ Grădinile, com. Măicăneşti, pl. Marginea-d.-j., judeţul R.-Sărat. Numit ast-fel de la moşia Cenuşasca.

Cenuşascăĭ (Viile-), *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea, cătunul comuneĭ Măicăneşti; e reşedinţa plăşeĭ. Şi-a luat numele de la proprietatea Cenuşasca, pe care este situată. Este aşezat în partea de V. a comuneĭ.

Cenuşe (Movila-de-), *movilă,* în judeţul Buzăŭ, com. şi căt. Smeeni, pe moşia Smeeni, în apropiere de localitatea la Siliste. E formată maĭ mult din hărburĭ şi cenuşe.

Cenuşerie (La-), *loc izolat,* comuna Pucheni, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Cenuşerieĭ (Valea-), *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul, care izvoreşte din muntele Lunca-Pescaruluĭ. Se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Ceoaca, *stupărie,* jud. Dolj, pl. Balta, comuna Măceşul-d.-j., pe lîngă care trece limita de V. către com. Cîrna.

Ceoanta, *loc izolat,* în com. rur. Bîcleşul, plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Ceoara, *munte,* acoperit cu pădure seculară, în com. rur. Ilovăţul, plaiul Cerna, judeţul Mehedinţi.

Ceoara, *pădure* şi *loc arabil,* com. Bursucani, plasa Zimbrul, jud. Covurluiŭ.

Ceoara, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa.

Ceoara-Elena, *moşie* particulară, de 1073 hect., în com. Pechea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Ceobleanul, *măgură,* numită şi Conacul-luĭ-Ceobleanu, în jud. Mehedinţi, plasa Blahniţa; ţine de com. rur. Deveselul.

Hosted by Google

Ceochiuțul, *sat,* în pl. Motrul-d.-j.; ține de com. rur. Strehaia. Se împarte în: Ceochiuțul-d.-s. și Ceochiuțul-d.-j. Se află pe proprietatea statuluĭ Strehaia.

Ceocleni, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Miculești.

Ceolanul, *cătun,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j; ține de com. rur. Zegaia.

Ceorani, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Văile; ține de com. rur. Miculești.

Ceoroboreni, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, pl. Blahnița-Cîmpul, la distanță de 35 kil. de Turnu-Severin și de 17 kil. de Vînjul-Mare, reședința plășeĭ. Situată pe loc polejnic, formează comună singură. Are 760 locuitorĭ, din carĭ 120 contribuabilĭ. Locuesc în 154 case.

Locuitoriĭ posedă: 38 pluguri, 83 care cu boĭ și 8 căruțe cu caĭ. Are o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Budgetul comuneĭ este la venituri de leĭ 3621; iar la cheltuelĭ de 1325 leĭ. Numărul vitelor în această comună este de: 460 vite marĭ cornute, 700 oĭ, 40 caĭ și 700 rîmătorĭ.

Ceoroboreni, *lac,* în jud. Mehedinți, plasa Blahnița; ține de com. rur. Ceoroboreni.

Ceoroiul, *mahala,* în jud. Mehedinți, plasa Blahnița; ține de com. rur. Orevița.

Ceotîrla, *măgură,* în jud. Mehedinți, plasa Blahnița, pe teritoriul com. rur. Deveselul.

Ceovîrnășani, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, plasa Ocolul, la distanță de 25 kil. de orașul Turnul-Severin și de 15 kil. de Molovățul, reședința plășeĭ. E situată pe valea Coșușteĭ. Formează comună cu satele: Sucarul, Cocorova și mahalaua Ludul. Are 1390 locuitorĭ, din carĭ 216 contribuabilĭ. Locuesc în 270 case.

Locuitoriĭ posedă: 50 pluguri, 133 care cu boĭ și 12 căruțe cu caĭ; 150 stupĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, cu un învățător, frecuentată de 24 elevĭ.

Budgetul comuneĭ la venituri este de 5475 leĭ, și la cheltuelĭ de 2715 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 798, caĭ 31, oĭ 400, capre 80 și rîmătorĭ 400.

Comuna este brăzdată de dealul Gărdoaia, numit și Dealul-Ceovîrnașuluĭ; Capul-Dealuluĭ, ce poartă și numele de Dealul-Bobuluĭ, și Dealul-Bîrsenilor.

Apele, care udă această comună, sunt: Coșușteа, ce vine despre Sișești; Coșuștița și Gărdoaia, numită și Matca-Gărdoaeĭ. Comuna se mărginește: la E., cu comunele Lupșea și Căzănești; la S., cu comunele Garbovățul, Husmioara și Valea-Boerească; la V., cu comunele Crăgueștі și Sișești-d.-j.; la N., cu Jegujani și Florești.

In această comună s'a găsit un mormînt, în care se afla un inel, o brățară și o diademă, toate de aur, care aŭ fost ridicate și trimese spre conservare Muzeuluĭ Național din București.

Prin această comună trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiŭ.

Ceovîrnășani, *deal,* numit și Dealul-Gărdoaeĭ, în județul Mehedinți, plasa Motrul-d.-s., pe teritoriul comuneĭ Ceovîrnășani. Peste acest deal trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiŭ.

Cepari, *com. rur.,* jud. Romanați, pl. Olteț-Oltul-d.-j. E situată pe țărmul drept al rîuluĭ Beica, și are spre E. ca dealurĭ: Ciochina și Comanul, ramificațiĭ ale dealuluĭ Strejești. E departe de Balș de 17 kil., și de Caracal de 43 kil. E formată din satul Cepari și cătun. Beculești. Are o populație de 1200 locuitorĭ, din carĭ: 608 bărbațĭ și 599 femeĭ; 313 capĭ de familie; 565 căsătoriți și 623 necăsătoriți. 88 știŭ carte și 1112 nu știŭ. Contribuabilĭ sunt 240.

Vite marĭ sunt 354, vite micĭ 285, porcĭ 284.

Sunt 4 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1886-87 a fost de 1852 leĭ la venituri și de 1835 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ: Sf. Treime (1853), Intrarea-în-Biserică (1833), și Sf. Nicolae, deservite de 4 preoți și 7 cîntăreți; o școală primară mixtă, cu un învățător, frecuentată de 41 elevĭ; o moară cu aburĭ.

Cepari. (V. Cepari-Urlueștі, jud. Argeș).

Cepari, *sat,* cu 140 locuitorĭ, jud. Argeș, plasa Pitești; face parte din com. rur. Păduroiul.

Cepari-Bîrsești, *com. rur.,* jud. Argeș, pl. Topologul, pe apa Topologuluĭ, la 5 kil. de com. rur. Tigveni, reședința sub-prefecturеĭ, și la 35 kil. de Pitești. Se compune din satele: Bîrsești, Cepari-Pămîntenĭ, Cepari-Ungurenĭ, Șendrulești, Valea-Caluluĭ și Vlădești. Are 320 familiĭ, saŭ 1374 suflete.

In comună sunt 4 bisericĭ: una în Bîrsești, a doua în Ce-

Hosted by Google

pari-Pămînteni, a treia în Cepari-Ungureni, şi a patra în Vlădeşti. In comună se află o şcoală primară rurală.

Sunt 4 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ, pe 1882-83, a fost de 2320 leĭ la venituri, şi de 2317 la cheltuelĭ. După o publicaţie oficială (1887), această comună număra 328 contribuabilĭ şi avea un budget de 5667 leĭ la venituri şi de 5616 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor, în 1887, a fost de 503 capete vite marĭ (450 boĭ şi vacĭ, 53 caĭ), şi de 1346 vite mărunte (670 oĭ, 296 capre şi 380 rîmătorĭ).

Cepari-Pămînteni, *sat,* cu 70 familiĭ, jud. Argeş, pl. Topologul; face parte din com. rur. Cepari-Bîrseşti. Are o biserică cu hramul Înălţarea-Domnuluĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Cepari-Ungureni, *sat,* cu 60 familiĭ, jud. Argeş. pl. Topologul; face parte din com. rur. Cepari-Bîrseşti. Are o biserică cu hramul Intrarea-în-Biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Cepari-Urlueşti, *sat,* jud. Argeş pl. Topologul. Are 87 familiĭ. Face parte din com. rur. Urlueşti-Băbeni.

Cepcheşul, *munte,* jud. Neamţu, situat pe hotarul Transilvanieĭ, între muntele Ivanoş şi Floarea, de care se desparte prin pîrîiaşul Ivanoş, cum şi muntele Cherechavaş, de care se desparte prin pîrîul Aţa.

Cepeĭ (Poiana-), *colină,* judeţul Buzău, cu mai multe ramificaţiĭ, între muntele Poiana-din-Cale şi Tehărăul. E acoperită cu păşunĭ şi pădure.

Cepeĭ (Valea-), *izvor,* în judeţul Buzău, com. Nehoiaşul. Ese din muntele Poiana-din-Cale şi de la Poiana Cepeĭ şi se scurge în pîrîul Arţagul.

Cepeneaguluĭ (Lacul-), *lac,* la E.-E. comuneĭ Peri-Rîioşĭ, jud. Teleorman.

Cepeneaguluĭ (Movila-), *movilă,* lîngă lacul cu acelaşĭ nume, în com. Peri-Rîioşĭ, jud. Teleorman. Este semn de hotar între moşia Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti şi cele-l-alte moşiĭ vecine.

Cepeşti, *sat;* face parte din com. rur. Oteşti-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 386 locuitorĭ. Cade în centrul comuneĭ.

Cepeşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Rădeşti, spre S. de satul Rădeşti.

Cepila, *localitate,* în judeţul Suceava, la gura pîrîuluĭ Platoniţa, în satul Manolea.

Ceplea, *cătun,* al comuneĭ Broşteni, din plasa Jiul, jud. Gorj, în partea despre N. şi la un kil. depărtare.

Este situat pe loc şes şi lîngă lanţul de înălţime din stînga Jiuluĭ, numit Culmea-Jiuluĭ.

Prin el trece şoseaua Filiaşi-T.-Jiul, care-l leagă la N. cu şoseaua şi comuna Izvoarele, iar la S. cu comuna sa Broşteni.

Are o suprafaţă de 600 hect., din carĭ: 150 prj. pădure de mijloc şi mărunţă, 350 hect. loc de cultură, fîneaţă şi păşune, proprietatea d-lor Cepleni şi Pîrîeni.

Are o populaţie de 49 familiĭ, saŭ 170 suflete, Romînĭ, din carĭ 4 familiĭ ţiganĭ, cu 16 suflete.

Sunt 48 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 112 vite marĭ cornute, 11 caĭ, 174 oĭ, 33 capre şi 60 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 13 pluguri, 26 căruţe cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ şi 8 stupĭ cu albine.

Are o biserică de zid, făcută de un vechiŭ proprietar, Radu Cepleanu, la anul 1770.

Cepleniţa, *com. rur.,* în partea de N. a plăşeĭ Bahluiul, jud. Iaşi, între comunele: Şipotele Bădeni, Cotnari, şi judeţele: Botoşani şi Suceava, întinzîndu-se de la N. spre S.-E., pe o lungime aproape de 26 kil. Terenul eĭ e plin de dealurĭ, carĭ în partea de S.-V. sunt acoperite de pădurĭ, viĭ şi livezĭ, iar partea de N. cu lanurĭ cultivabile, cu imaşe şi fînaţe. Este formată din satele: Cepleniţa, Buhalniţa, Vîrîţiĭ, Moara-Prefectuluĭ, Steclăria şi Borosoaia.

Are o populaţie de 628 familiĭ, saŭ 2384 locuitorĭ, între carĭ sunt cîţĭ-va Ţiganĭ şi Evreĭ. Pe lîngă lucrarea pămîntuluĭ, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu cultura viilor şi a livezilor.

In această comună sunt două biserici, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ, frecuentate de 56 şcolarĭ; 12 morĭ de apă.

Budgetul comuneĭ este de 11012 leĭ, 23 banĭ la venituri şi de 8845 leĭ, 70 banĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor se urcă la 4754 capete, dintre carĭ: 1498 vite marĭ cornute, 224 caĭ, 2473 oĭ şi 559 rîmătorĭ.

Tot teritoriul comuneĭ Cepleniţa, a fost al familiilor Păşcanu, Văcărescu şi Balş şi este azĭ proprietatea familieĭ Christache Zarifopol.

Cepleniţa, *sat,* aşezat în centrul comuneĭ Cepleniţa, plasa Bahluiul, jud. Iaşi, pe podişul şi şesul numit al-Ţiganilor (Puiul)

Hosted by Google

și pe ambele maluri ale rîului Bahluiul. Are o populație de 271 familii, saŭ 1032 locuitori, printre cari unii sunt de origine slavă, vorbind limba rusă.

Este reședința comunei. Are o școală întreținută de comună, înființată în anul 1880 și frecuentată de 23 elevi.

Pe platoul dealului despre S. se află casa proprietății; alăturea este biserica, zidită la 1836 de Mihail Pașcanu, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 eclesiarhi; pe apa Bahluiului este o moară.

Pămîntul satului Ceplenița este nisipos și cleios, iar pe partea podișelor este bun de cultură.

Viea se cultivă pentru trebuința locală și este de calitate bună. Din dealuri și pîrae se scoate multă piatră.

Numărul vitelor este de 2339 capete, din cari: 769 vite mari cornute, 131 cai, 1130 oi și 309 rîmători.

Cepoaselor (Dealul-), *deal*, com. Otești-d.-s., plasa Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cepoaselor (Valea-), *vale*, jud. Olt. Izvorește de la S. de com. Otești-d.-s., și se varsă în Cungrea-Mică, pe țărmul stîng, tot în raionul acestei comune.

Cepoești, *ogaș*, numit și Ogașul-Cepoeștilor, în com. rur. Bărboiul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți; se varsă în apa Corzului.

Cepoiul (Brănișteanul), *munte*, jud. Bacău, pl. Trotușul, pe teritoriul comunei Mănăstirea-Cașinul, cu o înălțime aproximativă de 450 m.

Cepoiul, *vîrf de deal*, jud. Bacău, pl. Trotușul, pe teritoriul comunei Doftana.

Cepoiului (Dealul-), *deal*, jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Onești, pe teritoriul satului Onești.

Ceptura, *com. rur.*, pl. Cricovul, jud. Prahova. Este situată pe valea Ceptura și se compune din 6 cătune: Ceptura-d.-s., Ceptura-d.-j., Valea-Garduluĭ, Șoimescul, Rotari și Malul-Roșu. Are o populațiune de 2338 locuitori (1180 bărbați și 1158 femei), cu 453 capi de familie, din cari 562 contribuabili. Locuesc în 453 case.

In comună sunt 5 biserici: trei în cătunul de reședință (compus din cătunele Ceptura-d.-j., Ceptura-d.-s. și Valea-Garduluĭ), una în Șoimescu, una în Rotari și un schituleț, ce aparține mănăstirei Căldărușani, situat în viea Căldărușani.

Biserica din Ceptura-d.-j. are inscripția:

«La anul 1794, Octombre 17, în zilele Domnitoruluĭ Țăreĭ-Romînești Alexandru Moruzzi, s'a ridicat din temelie biserica cu hramul Intrarea-în-Biserică, de către Neagoe Iordănescu, Ion Diaconul Coconescu, Neagoe Buligescu, și alți».

Biserica din Ceptura-d.-s., n'are pisanie; în sinodicul bisericei se vede că este zidită din temelie de Postelnicul Pîrvu Drăgulănescu și alții, la anul 1835.

Toate aceste biserici sunt deservite de 5 preoți.

Ocupația locuitorilor e agricultura și fabricarea țuicei. Dintre locuitori, 10 sunt meșteșugari, 3 sunt cizmari, 2 croitori, 4 fierari și 1 rotar.

Ei aŭ: 20 cai, 23 epe, 8 bivoli, 25 capre, 2200 oi, 860 porci, 276 boi și 114 vaci.

Parte din locuitori sunt moșneni, parte s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia statului Văleanca-Ceptura, numită și Cotroceanca, Crețulescul, Urlățeanca, Fundoaia, Bălăcennca, Sforile, Radu-Vodă, Căldărușanca, Macoveĭ, etc.

Carte a început să se învețe aci de la 1848. Localul actual s'a construit de comună, pe locul oferit de d-l colonel Cica, proprietarul moșieĭ Bălăceanca. Școalele se frecuentă de 151 copii, din numărul de 457 în vîrstă de școală. Cu întreținerea personaluluĭ, statul cheltuește anual 3160 leĭ. Știŭ carte 104 bărbați și 22 femeĭ.

Intreg teritoriul comuneĭ, cu vatra satului și viile acum filoxerate, este de 2850 hect.; adică: 1500 hect. arabil, 150 hect. fînețe, 100 hect. izlaz, 100 hect. pădure, iar restul de 1000 hect. este compus din dealuri cu vii filoxerate, livezi de pruni și vatra satului.

In cătunele Șoimescul, Rotari și Malul-Roșu se găsesc cărbuni în mare cantitate.

Pămîntul de pe vale este bun la tot felul de cultură; iar cel după deal este bun numai pentru vie, pruni, meri, peri, nuci, persici, vișini și cireși.

Comerciul se exercită în comună de 12 cîrciumari.

Budgetul comuneĭ, pe exercițiul financiar 1894-95, a fost la venituri de 11519 leĭ și la cheltueli 8315 leĭ.

Pe teritorul comuneĭ trece șoseaua națională Ploești-Buzăul și șoseaua către Inotești.

Este brăzdată de dealurile: Merezul, Lilieștĭ-Corbul, Cucea, Malul-Roșu, și de rîpile: Cucea, a Negoeĭ și Malul-Roșu.

Merezul este un deal înnalt, în forma unuĭ trunchiŭ de con, în vîrful căruia este un platoŭ, unde se găsesc mu ime

Hosted by Google

de hîrburĭ și bucăți de cărămidă.

In vîrful dealuluĭ Liliești este un platoŭ frumos, unde, se povestește, că ar fi fost un palat domnesc saŭ o cetate.

Comuna este străbătută de gîrla Ceptura, și de văile: Migala, Țigani, a-Mănăstireĭ, Brînzeasca, a-Călugăruluĭ, Trestia și a-Rugiĭ, și de vălcelele: Neacșa și Găina.

Se mărginește la N. cu com. Gornetul-Cricovul și Tătarul; la E. cu com. Vadul-Săpat; la S. cu com. Fîntînelele și Inotești, și la V. cu com. urb. Urlați și com. Iordăcheanul.

Ceptura, *moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, pendinte de Mănăstirea Radu-Vodă din București; pe periodul 1888-93 s'a arendat cu 615 leĭ anual.

Ceptura, *moșie* a statuluĭ, jud. Prahova, com. Ceptura, pl. Cricovul, fostă pendinte de mănăstirea Cotroceni; pe periodul 1885—95, s'a arendat cu 12000 leĭ anual.

Ceptura, *izvor,* vine din com. Ceptura, jud. Prahova, și se varsă în pîrîul Istăul, în com. Baba-Ana. In timp de ploae causează marĭ pierderĭ agricultorilor prin revărsările sale.

Ceptura, *gîrlă,* curge din partea de N.-E. a căt. Rotari, comuna Ceptura, pl. Cricovul, jud. Prahova; apoĭ spre V. printre cătunele Șoimescul și Sudiți; intră în cătunul Ceptura-d.-S., o ia drept spre E., formînd o mare curbă; desparte cătunul Ceptura-d.-S. de Ceptura-d.-J., tae șoseaua națională Buzăŭ-Ploești; de aci malurile i se micșorează din ce în ce, așa în cît la comunele Conduratul și Degerați se pierd cu totul.

Une-orĭ, cînd vine mare, merge de se varsă tocmaĭ în lacul Fulga. Alte-orĭ, cînd sunt ploĭ torențiale, se revarsă pe cîmpiile comunelor Inotești, Conduratul și Degerați.

Vara, cînd este secată, abia îșĭ urmează cursul, iar cînd plouă torențial, curge cu zgomot, repede, și vine așa de mare în cît nu se poate trece printr'însa.

Ceptura-de-Jos, *mahala* din com. rur. Ceptura, pl. Cricovul, județul Prahova, care împreună cu Ceptura-d.-s. și Valea-Garduluĭ, formează cătunul Ceptura, cătun de reședință. Toate împreună aŭ o populație de 1217 locuitorĭ (616 bărbațĭ, 601 femeĭ).

Cepturașul, *cătun,* al com. Cătina, jud. Buzăŭ. Are 130 locuitorĭ și 34 case.

Cepturașul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul; începe din pădurea Topilele, se unește cu izvorul Stănila și se scurge în rîul Buzăul, la Șetul, com. Păltineni.

Cepturașul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Cătina; începe de la muntele Colînul și se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Cepturașul și **Cătunul,** *moșie,* jud. Buzăŭ. (Vezĭ Cătunul și Cepturașul).

Ceptureanca, *vale,* jud. Prahova, formată din apă de ploaie, la poalele dealurilor dintre comunele Ceptura și Vadul-Săpat, pl. Cricovul; curge spre S. pe canaluri, iar cînd vine mare și pe alăturĭ de ele, înecînd cîmpiile, care sunt maĭ joase; trece pe lîngă căt. Degerați, com. Parepa, pl. Cîmpul, lăsîndu-l la V. și în dreptul căt. Rușani, din aceeașĭ comună, se întîlnește cu Valea-Războiuluĭ.

Cepul, *prival,* jud. Brăila; unește partea E. a iezeruluĭ Melcișul, cu partea de V. a iezeruluĭ Rotundul.

Cepul, *viroagă,* jud. Brăila, la estul comuneĭ Vădeni; unește viroaga Zagna cu lacul Zeton.

Cepușoara, *șir de dealurĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, care se întinde prin com. Doftana, de la V. spre S.-E., pe șesul drept al Trotușuluĭ pănă în Valea-Doftaneĭ. Acest șir prezintă un vîrf numit Cepoiul.

Cepurile, *bălțĭ,* în jud. Botoșani, com. Salcea, pl. Siretul, în întindere de 17 hect.

Cerașul, *com. rur.,* plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Drajna, și pe pîraiele: Valea-Boruluĭ, Valea-Tociĭ și Brădetul, la 47 kil. departe de capitala județuluĭ și la 16 kil. de reședința plaiuluĭ.

Se mărginește la N. cu munțiĭ Transilvanieĭ, la E. cu com. Bătrîni, la V. cu com. Măneciul-Ungureni, și la S. cu Drajna-d.-s.

Se compune din 5 cătune: Cerașul, Valea-Boruluĭ, Valea-Tociĭ, Slonul și Brădetul, avînd o populațiune de 2568 locuitorĭ (1262 bărbațĭ și 1306 femeĭ), 3 familiĭ de Bulgarĭ și 2 de Grecĭ.

Capĭ de familie sunt 537; contribuabilĭ 379. Locuesc în 549 case.

In comună sunt 2 biserici: una în Cerașul și a doua în Slonul, ambele rezidite de e

Hosted by Google

noriași, la anii 1887 și 1879; sunt deservite de 2 preoți.

Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă cu fabricarea cofelor, hîrdaelor, putinelor, etc.

Locuitorii acestei com. sunt parte moșneni, parte clăcași; 204 s'au împroprietărit la 1864 pe moșiile proprietarilor și pe a Eforiei Spitalelor Civile, cînd li s'au dat 510 hect. Ei au: 122 cai, 1980 oi, 118 boi și vaci, 58 capre și 593 porci.

In raionul comunei, pe rîul Drajna, sunt 2 mori de măcinat.

Școala s'a reînființat la 1887.

In cătunul Slonul funcționează o școală care s'a frecuentat, în 1894, de 29 băeți și 6 fete. Cea din Cerașul s'a frecuentat de 45 băeți și 2 fete, din numărul total de 381 copii, (186 băeți și 195 fete), cu vîrsta de școală. Cu întreținerea personalului se cheltuește, anual, 1242 lei. Știu carte 27 bărbați și 4 femei.

In partea de N. a comunei, la locul numit Păducelul, se văd ruinele unei vechi cetăți, după d-l Gr. Tocilescu, ruinele unui castel săsesc.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 3736 hect.

In cătunul Slonul, și la locul numit Valea-Lespezii, sunt izvoare cu apă de pucioasă, neanalizate și neîntrebuințate.

Țuică se fabrică cam 5000 decal. anual.

Atît pe albia rîului Drajna, cît și prin alte localități din raionul comunei, se găsește piatră calcaroasă, din care se face var de bună calitate.

Stupi cu albine sunt 165.

Comerciul se exercită în comună de 8 cîrciumari.

Veniturile comunei se urcă la suma de 3385 lei anual și cheltuelile la 3365 lei.

Această comună n'are nici un fel de șosea regulată. Comunicația se face pe albia rîului Drajna și pe cele-l'alte pîrae laterale.

In raionul comunei sunt: muntele Clăbucetul; poenele: Fața-luĭ-Craiu și Poiana-Feteĭ; piscurile: La-Morminte, Leurdeanul și Chimniți, cari servă vitelor de pășune.

Afară de rîul Drajna, comuna mai e udată de pîraiele: Valea-Tocii și Borul.

Cerașul, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, plaiul Teleajenul, județul Prahova. Are o populație de 461 locuitori (218 bărbați 243 femei). Aci e o biserică rezidită de locuitori la anul 1887.

Ceratul, *cătun,* pendinte de com. Copăcioasa, pl. Amaradia, jud. Gorj. E situat pe loc șes, despărțindu-se de reședința comunei, care rămîne la N., prin calea ferată. Are o populațiune de 80 familii, sau 373 suflete, din cari 68 contribuabili. Locuitorii se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, lemnăria și sădirea pomilor roditori.

Are o întindere de 350 hect., din cari 120 hect. arabile, 70 hect. fînețe, 100 hect. pădure, 51 hect. izlaz și pomet și 9 hect. vatra satului și gării.

Numărul vitelor este de: 100 vite mari cornute, 350 oi, 100 rîmători; sunt 26 stupi cu albine.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, care servește și pentru cătunul Copăcioasa.

Locuitorii posedă 15 pluguri și 23 care cu boi.

Cerătul, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, situată parte pe șesul Cerătului, parte pe costișea dealului Teișul, parte lîngă malul stîng al rîului Dăsnățuiul. Se învecinește la N.-E. cu com. Segărcea, la N.-V. cu com. Lipovul, la S. cu com. Giurgița, din pl. Balta. Limita linieĭ de N. începe de la hotarul com. Segărcea, în direcțiune de la N.-E.—N.-V., trecînd peste dealul Cerătul și rîul Dăsnățuiul. Limita linieĭ de S. începe de la hotarul Giurgița, de la E.-V., trecînd ca și cea de N. peste dealul Cerătul și rîul Dăsnățuiul. Limita linieĭ de E. începe de la hotarul Giurgița, cu direcțiunea de la S. spre N.-E. pănă la com. Segărcea. Limita linieĭ de V. începe de la hotarul Lipovul; de la N. merge spre S. pănă la căt. Portărești, com. Giurgița. Terenul comuneĭ este accidentat de dealul Teișul, înalt cam de 100 m., acoperit cu fînețe și pășune și care are într'însul cariere de piatră; apoi de dealul Cerătul. Comuna este udată de rîul Dăsnățuiul, ce curge de la N.-V. spre S. Pe șesul Cerătuluĭ este un pîrîu numit Malaica-Slătioarele.

Mai înainte com. se numea Cetățuia-luĭ-Traian. Biserică este una singură, în cătunul Cerătul, ce funcționează din 1883, întreținută fiind de comună. Are 5 hect. proprietate. Serbează hramul Sf. Ion Slataos și Cuvioasa-Paraschiva. E deservită de un preot și 2 cîntăreți. Este o școală mixtă în cătunul Cerătul, întreținută de comună; are 5 hect. proprietate; a fost frecuentată în 1892—93 de 44 băeți și 3 fete din căt. Cerătul și de 3 băeți din Malaica. Știu carte 26 persoane în Cerătul și 11 din Malaica. Populația se urcă la 352 familii, sau 1675 suflete, dintre cari în Cerătul 1489 (737 bărbați și 752 femei), în Malaica 186 (92 bărbați și 94 femei).

Hosted by Google

După legea din 1879 sunt 15 însurăței; după cea din 1864 sunt 191 locuitorĭ împământeniți. Case sunt 92 în Cerătul și 12 în Malaica; bordee 220 în Cerătul și 22 în Malaica. Casele mai toate sunt construite din bîrne și zid. Suprafața comuneĭ este de 8259 pogoane, dintre carĭ: 7500 arabile, 100 fînețe, 50 izlaz, 200 pădure. Moșia Cerătul, cu venit de 360000 leĭ, în întindere de 6000 pogoane, aparține d-luĭ Ioniță Geblescu; înainte aparținea d-luĭ Vlădoianu. Moșia Malaica-Slătioarele-Cerătul aparține statuluĭ; aduce un venit anual de 6150 leĭ. Această moșie este dată în loturĭ. Pădurea Cerătul, în cât. Cerătul, în întindere cam de 100 hect., aparține d-luĭ Ioniță Geblescu. Esențe: ulmĭ, arțarĭ, jugastrĭ, alunĭ, teĭ și stejarĭ.

Viĭ se găsesc pe moșia statuluĭ Segărcea, în întindere cam de 300 pogoane; produc vin bun roșu.

Sunt 2 morĭ de apă pe moșia Cerătul.

Transportul se face cu carele și căruțele pe șoseaua județeană Craiova-Bistrețul, ce străbate com. pe o întindere de 3 kil. Prin apropiere de com. trece calea ferată Craiova-Calafat.

In Cerătul sunt 7 cîrciumĭ și 13 comercianțĭ; 8 fierarĭ și 2 cizmarĭ.

Contribuabilĭ sunt 450.

Budgetul com. este la venitурĭ de 3598 leĭ, 33 banĭ și la cheltuelĭ de 3142 leĭ, 52 banĭ.

Loc. posedă 320 vite marĭ cornute, 440 oĭ și 19 caĭ.

Cerătul, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., comuna Cerătul, cu reședința primărieĭ. Are 1489 suflete: 737 bărbațĭ și 752 femeĭ. Locuesc în 92 case și 220 bordee, construite din bîrne și zid. In sat este o școală mixtă, ce funcționează din 1883 și e întreținută de comună. Are 5 hect. proprietate. Cursurile se predaŭ de un învățător. In anul școlar 1892-93 a fost frecuentată de 44 băeți și 3 fete din satul Cerătul și 3 băeți din satul Malaica. Cu vîrstă de școală sunt 70 copiĭ. Știŭ carte 26 loc.

In sat este o biserică, cu hramul Sf. Ion Slataos și Cuvioasa-Paraschiva. E deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Cerătul, *deal,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Zăicoiul, ce se lasă din dealul Rădinești, com. Rădinești, jud. Gorj și merge pe limita comuneĭ Băcești. Din acest deal se lasă Dealul-Leuluĭ. Înălțimea luĭ este de aproape 120 m. E acoperit cu pădurĭ. Culmea principală, din care se ramifică acest deal, este culmea Zănoaga, din jud. Gorj, ce se lasă din culmea munților Părîngul și anume din vîrful Mușetoaia.

Cerătul, *deal,* pl. Jiul-d.-mj., comuna Cerătul, jud. Dolj.

Cerătul, *moșie,* jud. Dolj, plasa Jiul-d.-mj., com. Cerătul, satul Cerătul, în întindere de 6000 pog. și aducînd venit anual de 360000 leĭ. Sunt 2 morĭ de apă pe moșie.

Cerătul, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Cerătul, satul Cerătul, pe moșia Cerătul. Aparține d-luĭ Ioniță Geblescu și are o întindere de 100 hect. Felul arborilor sunt: jugastru, arțar, alun, teiŭ, ulm și stejar.

Cerătul, *șes,* jud Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Cerătul, pe care este situată comuna.

Cerbaruluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* trece prin com. Vîrtoapele-d.-j., jud. Teleorman.

Cerbăria, parte de *pădure,* pe moșia Stănceștĭ, com. Curteștĭ, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Cerbătoarea, *deal,* jud. Botoșani, com. Feredieni, pl. Coșula; este o parte din dealul Țencușa.

Cerbătoarea, saŭ **Gîlgîitoarea,** *pîrîŭ,* jud. Botoșani, iese din dealul Cerbătoarea, com. Feredieni, curge spre E., se unește cu pîraiele Hurgheș și Neaun și se varsă în lacul Leahul, în partea de E. a comuneĭ Feredieni. Pe acest pîrîŭ, în com. Feredieni, sunt 4 morĭ de apă.

Cerbătoarea, *ponoare,* prin care curge pîrîul Cerbătoarea, în com. Feredieni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Cerbeni, *sat,* face parte din com. rur. Otești-d.-s., plasa Oltul-d.-s., jud. Olt. Cade în partea de N. a comuneĭ. Are o populație de 510 locuitorĭ. Aci e o biserică, fondată la anul 1810, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva și Sf. Nicolae. La 1861 s'a reparat radical de d. Căpitănescu.

Cerbeni, *sat,* face parte din com. rur. Sîmbureștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 72 locuitorĭ.

Cerbi (Crîngul), *pădure,* jud. Olt, situată la capul de E. al teritoriuluĭ com. Perieți, pl. Siul-d.-s., pe văile și platoul dintre vălceaua Vediței și a-Oblegului; de aci continuă maĭ spre S. Pădurea-cu-Crîngul, iar la N. se întinde Poiana-Braniștei.

Cerboaica, *pîrîiaș,* între comu-

Hosted by Google

nele Ciolănești-din-Deal și Zlotești, jud. Teleorman. După ce trece prin pădurile din comuna Zlotești, se varsă în rîul Teleorman, tot în dreptul și pe teritoriul comuneĭ Zlotești.

Cerboanele, *vîrf de munte.* Este vîrful Cornetuluĭ-Mare, din com. rur. Busești, satul Nadanova, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Cerbul, *com. rur.,* pe apa Teleormanul, jud. Argeș, pl. Pitești, la 17 kil. de com. rur. Băscovul-Fleștiĭ, (reședința subprefectureĭ), și la 23 kil. de Pitești. Se compune din satele: Arnota și Cerbul, avînd împreună 110 case, locuite de 95 familiĭ, cu 478 suflete. In comună este o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 3 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ; o școală primară rurală; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de 558 leĭ, la venitурĭ și de 552 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicație oficială (1887), această comună numără 80 de contribuabilĭ și are un budget de 1598 leĭ la venitурĭ și de 1847 la cheltuelĭ.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 516 vite marĭ (474 boĭ și vacĭ, 20 caĭ, 2 bivolĭ), și de 500 vite mărunte (300 oĭ și capre și 200 rîmătorĭ).

Cerbul, *sat,* cu 81 familiĭ, jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. cu același nume. Aicĭ este reședința primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 3 preoți, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ; o școală primară rurală.

Cerbul, *deal,* în com. rur. Ordești, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Cerbul, *deal,* la S.-V de comuna Proviță-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova.

Cerbul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Dudești.

Cerbul, *munte,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, pe teritoriul băilor Slănic. E acoperit numaĭ cu brazĭ.

Cerbul, *munte,* în județul Buzău, situat între comunele: Grăjdana, Cîndești și Măgura, pe care le separă. E acoperit cu pădure și izlaz.

Cerbul, *munte,* în județul Buzău, com. Calvini, cătr. Bîsceni-d.-j., pe proprietatea Marcoșul. Are 107 hect.

Cerbul, *munte,* în plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat, așezat în partea de N. a comuneĭ Jitia, lîngă pîrîul Cerbul. E acoperit cu pădurĭ și pășunĭ. Vara se află pe el stîne de oĭ.

Cerbul, *movilă,* jud. Brăila, cea maĭ mare din teritoriul comuneĭ Bordeiul-Verde, departe de 6 kil. de comună spre S.-V.

Cerbul, *movilă,* jud. Brăila, situată la N.-E. de com. Filiul, și la o depărtare de dînsa de 2 kil.

Cerbul, *pădure,* în jud. Buzău, com. Odăile, pe moșia Posobeasca; face împreună cu Dîlma un corp de 215 hect.

Cerbul, *trup de pădure,* pe teritoriul comuneĭ Mera, plasa Gîrlele, jud. Putna, proprietatea răzeșilor din com. Mera. Intinderea eĭ, împreună cu trupurile de pădure Arva-Seacă, Jitia și Pîslea, e de 389 hect.

Cerbul, *pîrîŭ,* jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., com. Buhociul, care se unește cu pîrîiașele: Știrbul, Pleșul și Valea-Iazuluĭ și se varsă în stînga Siretuluĭ.

Cerbul, *pîrîiaș,* jud. Putna, format pe teritoriul comuneĭ Soveja; se varsă în Șușița.

Cerbul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul-d.-s., com. Jitia. Izvorește din muntele Neculae, udă partea de V. a comuneĭ, trece prin cătr. Vintileasca, și se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, maĭ sus de cătr. Intre-Rîmnice, după un curs de 10 kil. Valea sa este frumoasă, mărginită de o parte și de alta de munțĭ înalțĭ, acoperițĭ cu pădurĭ seculare, iar pîrîul, din cascade în cascade, se azvîrle pănă la vărsarea sa.

Cerbul, *vale,* udă cătr. Leleasca, com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. In această vale se varsă vălcelele: Dîrmonul și Valea-cu-Aracĭ. Cerbul, împreunîndu-se cu Valea-Cerbuluĭ, la hotarul com. Otești-d.-s., formează gîrla Cungrea-Mică.

Cerbul, *vălcea,* com. Proviță-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova, ce se varsă în vălceaua Drăgănești, și împreună cu aceasta în rîul Proviță, tot în raionul comuneĭ Proviță-d.-j.

Cerbuleasa, *șes* și *luncă,* în partea despre S. a comuneĭ Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași.

Cerbuluĭ (Cîmpul-), *cîmp,* pl. Jiul-d.-s., com. Florești, județul Dolj.

Cerbuluĭ (Curmătura-), *munte,* în jud. Buzău, com. Chiojdul-din-Bîsca; face hotar despre Chiojdul-Mare din Prahova.

Hosted by Google

Cerbuluĭ (Dealul-), *munte,* în jud. Suceava, com. Mădeiul, teritorul moşieĭ Borca.

Cerbuluĭ (Dealul-), *deal,* acoperit cu pădure, în partea de E. a comuneĭ Copălăul, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Cerbuluĭ (Dealul-), lung *plaiŭ,* în jud. Buzău, com. Mînzăleşti, coprins între pîraiele Sturdza şi Izvorul-Bădiculuĭ.

Cerbuluĭ (Dealul-), *deal,* în judeţul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j. E situat la N. de Verbiţa.

Cerbuluĭ (Dealul-), *deal,* la N.-V. de com. Apostolache, plasa Podgoria, jud. Prahova.

Cerbuluĭ (Grindul-), loc ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, în judeţul Tulcea, plasa Sulina, pe teritoriul comuneĭ Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez, în partea sudică a plăşeĭ şi a comuneĭ, nu departe de ţărmul mărieĭ. Are o lungime de 5 kil., stabilind o comunicaţie între grindurile Metăvă şi acela al-Călugărilor. Are 12 hectare neproductive.

Cerbuluĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzău, com. Măgura; începe în pădurea Măgura, se uneşte cu Valea-Toaceĭ şi dă în Valea-Blidăreĭ.

Cerbuluĭ (Măgura-), *deal,* la N. comuneĭ Giubega, pl. Băileşti, jud. Dolj.

Cerbuluĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzău, com. Cernăteşti, pe Muchea-Sapoceĭ. Dintr'însa începe seria de movile, ce merg pănă în Brăila. Azĭ e aproape distrusă, fiind împrăştiată de căutătoriĭ de comorĭ.

Cerbuluĭ (Piscul-), *pisc,* la N. de com. Apostolache, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Cerbuluĭ (Piscul-), *pisc,* în partea de N. a comuneĭ Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Se întinde de la N. la S. şi serveşte pentru cultură.

Cerbuluĭ (Piscul-), *pisc,* la 7 kil. spre N. comuneĭ Recea, pl. Horezul, jud. Vîlcea.

Cerbuluĭ (Piscul-), *vale,* com. Pojogi, pl. Cerna-d.-s., judeţul Vîlcea.

Cerbuluĭ (Poiana-), *loc izolat,* la N. comuneĭ Recea, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Cerbuluĭ (Pîrîul-), *afluent* al Negreĭ-Broştenilor, judeţul Suceava; are de tributar Pîrîul-Ungureanuluĭ.

Cerbuluĭ (Plaiul-), *munte,* jud. Buzău, pe frontiera Transilvanieĭ, între munţiĭ Stînca-Cheeĭ şi Tabla-Cheeĭ.

Cerbuluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* judeţul Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşuluĭ. Ese din muntele Cerbul şi se varsă în pîr. Slănicul, aproape de Cerdacul.

Cerbuluĭ (Valea-), *vale,* judeţul Prahova, formată din văile: Clăbucetul-Baiuluĭ şi Morarul. Se varsă în rîul Prahova, pe malul drept, spre N. de căt. Buşteni. Malurile sale sunt prăpăstioase şi adîncĭ.

Cerbuluĭ (Valea-), *vale,* judeţul Olt, udă partea de N. a comuneĭ Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., şi se varsă în gîrla Cungrea-Mare, tot pe teritoriul comuneĭ Dobroteasa.

Cerbuluĭ (Vîrful-), *pădure,* în jud. Buzău, com. Măgura, căt. Ungureni. Are 214 hect.

Cerbureni, *sat,* cu 350 loc., jud. şi pl. Argeş; face parte din com. rur. Cerbureni-Iaşul. Are: o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 2 preoţĭ şi 1 cîntăreţ; se află şi o şcoală primară.

Cerbureni-Iaşul, *com. rur.,* în apropiere de rîul Argeşul, jud. şi pl. Argeşuluĭ, la 11 kil. de Curtea-de-Argeş, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 36 kil. de Piteşti. Se compune din satele: Bărbăloteşti, Boroghineşti, Cerbureni, Doblea, Ruginoasa şi Valea-Iaşuluĭ. Are o populaţie de 260 fam., saŭ 1150 suflete, din carĭ 20 Ţiganĭ. In comună sunt 4 bisericĭ, în satele: Bărbăloteşti, Boroghineşti, Cerbureni şi Valea-Iaşuluĭ; 2 şcolĭ primare rurale, una de băeţĭ şi alta de fete.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1882—83, a fost de 1713 leĭ la venitурĭ şi de 1658 leĭ la cheltuelĭ.

Pe teritoriul acesteĭ comune se găsesc mine de lignită, încă neexploatate.

După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 200 contribuabilĭ şi are un budget de 2549 leĭ la venitурĭ şi de 2598 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor, în anul 1887, a fost de: 660 capete vite marĭ (600 boĭ şi vacĭ, 60 caĭ) şi 1160 vite mărunte (800 oĭ, 60 capre şi 300 rîmătorĭ).

Cercelului (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, com. Bodineşti.

Cerchejeni, *sat,* jud. Botoşani,

Hosted by Google

situat pe coastă de deal în partea dreaptă a pîrîuluĭ Ursoaia, și în partea de Nord a comuneĭ Dracșani, pl. Miletinul. Se întinde pe o suprafață de 2446 hect.; cu o populație de 150 familiĭ, cu 600 suflete. Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; 1 școală întreținută de comună cu 1 învățător și 23 școlarĭ; o cîrciumă.

Vite sunt: 235 boĭ și vacĭ, 38 caĭ marĭ și micĭ, 224 oĭ, 54 mascurĭ.

Sunt 28 stupĭ cu albine.

Cerchez-Chioi, *sat,* în județul Constanța, pl. Mangalia, cătunul com. Cara-Omer, situat în partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ, la 10 kil. spre S.-V. de cătunul de reședință, Cara-Omer. Este așezat pe valea Cerchez-Chioi, tocmaĭ în locul unde această vale are malurile maĭ rîpoase și maĭ stîncoase, și este închis la E. de dealul Bair-Mezarlîc cu vîrful său Cerchez-Iuc (187 metri), și la V. de Dealul-Moriĭ.

Suprafața sa este de 1750 hect., dintre care 25 hect. sunt ocupate de vatra satuluĭ și de grădinĭ. Sunt 33 case.

Populațiunea sa, compusă maĭ toată din Bulgarĭ, este de 104 familiĭ, cu 360 suflete.

Drumurĭ comunale vin de la satele: Docuzaci. Mamuzlî, Bairam-Dede, Alibi-Chioi, Dere-Chioi și Hairam-Chioi.

Cerchez-Chioi, *vale,* jud. Constanța, pl. Mangalia, com. rur. Cara-Omer, cătunul Cerchez-Chioi. Cerchez-Chioi este un alt nume al văeĭ Afighimea ce vine din Bulgaria și se unește cu valea Scender. Numele de Cerchez-Chioi îl păstrează de la hotarul spre Bulgaria pănă la satul Mamuzlî. Este coprinsă între dealurile: Bair-Mezarlîc la E. și Dealul-Moriĭ la V. Are malurile înalte, rîpoase și pe alocurea pietroase. Printr'însa merge drumul comunal Dere-Chioi-Calfa-Chioi.

Cerchez-Iuc-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, com. rur. Edil-Chioi, cătunul Edil-Chioi. E situat în partea nordică a plășeĭ și cea sud-vestică a comuneĭ. Are 93 m. înălțime în vîrful Balabanar-Tepe, care domină satul Edil-Chioi, căile Cealic-Cum-Ceair și Amzacea-Dere. E tăiat de drumul județean Medjidia-Mangalia. Se prelungește la E. cu dealul Meragi-Bair. E acoperit cu fînețe și semănăturĭ.

Cerchezele, *loc izolat,* com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Cerchezeni, *fost cătun separat,* acum contopit cu satul Gimbășeni, comuna Cosîmbești, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Cerchezoaia, *pădure,* a statuluĭ, jud. Ilfov, pl. Znagovul, lîngă satul Ciocănești, în întindere de 210 hect.

Cerchezoia, *vale,* jud. Iași, formată de dealurile Perișorul și Cerchezul, pe moșia Păuleni, com. Roșcani, pl. Turia.

Cerchezul, *deal,* care, împreună cu Perișorul, formează valea Cerchezoaia, pe moșia Păuleni, com. Roșcani, pl. Turia.

Cerchezul, *iaz,* în suprafață de 2 hect. 15 arĭi, pe teritoriul satuluĭ Șendriceni-d.-s., plasa Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Cerchezuluĭ (Dealul-), *munte,* în jud. Buzău, comuna Mînzălești, cătunul Săreni, cu vîrful cel maĭ înalt numit Piatra-Pițigoiuluĭ. Face hotar despre comuna Trestioara.

Cerchezuluĭ (Valea-), *izvor,* în jud. Buzău, comuna Mînzălești, cătunul Săreni. Se scurge în valea Poiana-Ascunsă.

Cerc (Fîntîna-cu-), *loc izolat,* în jud. Buzău, comuna Gura Sărățiĭ, cătunul Ciuhoiul.

Cercei, *sat,* face parte din com. rur. Dobrești, plasa Podgoria, jud. Muscel. Este situat în centrul comuneĭ, pe malul stîng al gîrleĭ Cîrcinovul și e străbătut de valea Orjanca și valea Florea.

Are o biserică de zid, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 dascăl. Populația satuluĭ e de 381 locuitorĭ (182 bărbați și 199 femeĭ), din carĭ 83 capĭ de familie.

Cercul, *sat,* din com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iași, situat spre N. de satul Ciurea, peste pîrîul Nicolina, pe dealul Nițelea și Ștejărușul și pe valea dintre aceste dealurĭ. Are 34 familiĭ, cu 143 suflete. Teritoriul satuluĭ este acoperit de viĭ și livezĭ.

Numărul vitelor este de 158 capete, din carĭ: 131 vite marĭ cornute, 12 caĭ și 15 rîmătorĭ.

Cercul, *pod,* în jud. Iași, com. Ciurea, pl. Codrul, pe șoseaua dintre satele Podișul și Cercul, peste pîrîul Nicolina.

Cercurărieĭ (Dealul-), *deal,* pl. Siretul-d.-s., jud. Bacău, de pe teritoriul comuneĭ Oțelești.

Cerdac (La-), *sat,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, la jumătatea drumuluĭ de la Tîrgul-Ocna, la băile Slănic. In

Hosted by Google

sat se află o biserică catolică şi o şcoală.

Cerdac (La-), *numire* dată *punctuluĭ* unde a fost casa proprietaruluĭ Costache Negri, pe moşia Slobozia-Negrea, comuna Călmăţuiul, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ.

Cerdacul, *munte*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Tîrgul-Trotuşul. E stîncos şi acoperit cu păduriĭ.

Cerdacul, *deal,* în jud. Vasluiŭ, partea de E. a satuluĭ Buda, din com. Buda-Rafaila.

Cerdacul, *munte*, jud. Neamţu.

Cerdacul, *pisc,* jud. Vasluiŭ, pe culmea dealuluĭ ce desparte com. Doagele de Plopana, din jud. Tutova.

Cerdacul, *pîrîŭ*, jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, comuna Tîrgul-Trotuş, care trece pe la Cerdacul şi se varsă în Slănic, pe dreapta.

Cerdacul-Cuconuluĭ, *loc,* jud. Dorohoiŭ, pe o margine a culmeĭ înalte a dealuluĭ pe care se află aşezat satul Bagiurea, comuna Darabani, plasa Prutul-d.-j.

Cerdacul-luĭ-Cantemir, *loc,* jud. Fălciŭ, pe dealul despre V. a satuluĭ şi comuneĭ Urlaţi, pl. Mijlocul.

Cerdaculuĭ (Movila-), *movilă,* însemnată, în plasa şi jud. Tulcea, comuna Beş Tepe; situată în partea centrală a plăşeĭ şi sud-vestică a comuneĭ.

Are 180 m., dominînd asupra căilor comunale Sari-Ghiol-Beş-Tepe-Pîrlita.

E acoperită cu verdeaţă.

Cereanca, *pădure,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, între pădurea Riioasa şi rîul Ilfovăţul.

Cerebucul, *picior de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, înalt de 1096 m., situat pe graniţă, despărţind văile pîraielor Ciugheşul şi Agăpioasa. Aci, delegaţiunea delimitareĭ din Viena, a făcut să revină Romînieĭ 44 hect.

Cerebucul. (V. Ciurubucul, schit, jud. Neamţu).

Ceretul, *cătun,* al comuneĭ Scoarţa, plasa Amaradia, jud. Gorj. Se leagă la N. cu cătunul de reşedinţă prin drumul care străbate linia ferată Tîrgul-Jiŭ-Filiaşi; spre S.-E. cu com. Pojogeni.

Este un drum care leagă Copăcioasa, Ceretul cu Pojogeni. Linia ferată Tîrgul-Jiŭ-Filiaşi are ca staţie maĭ apropiată gara Copăcioasa.

Situat pe deal, are o suprafaţă cam de 142 hect., din carĭ 71 hect. arabile, 5 hect. vie, 3 hect. prunet, restul fîneţe, pădure şi tufăriş.

Locuitoriĭ aŭ: 45 pluguri, 1 căruţă cu caĭ, 35 care cu boĭ, 5 fîntînĭ cu cumpănă, 30 stupĭ.

Are o populaţie de 105 familiĭ, cu 358 suflete, din carĭ 98 contribuabilĭ.

Vite sunt: 239 vite marĭ cornute, 12 capre, 12 rîmătorĭ şi 9 caĭ.

Are o biserică, construită la 1538, de un căpitan, Dragoman. Aceasta se vede de pe biletul scris pe pristolul bisericeĭ. Biserica poartă numele căpitanuluĭ şi e deservită de preotul din cătunul de reşedinţă; are şi un cîntăreţ.

Ceretul, *deal,* judeţul Gorj. Face parte din regiunea dealuluĭ Banul. Are o direcţie paralelă cu valea Copăcioasa, care o limitează la S., formînd ast-fel, cu înălţimile despre N. ce vin din culmea Moldoviţuluĭ, un defileŭ.

Are o populaţie de 62 familiĭ, cu 225 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 10 care cu boĭ şi 1 căruţă cu caĭ.

Vite sunt: 100 vite marĭ cornute, 200 oĭ, 7 caĭ şi 50 rîmătorĭ.

Cătunul e udat de pîraiele Cernădia şi Şuşiţa.

Printr'însul trece şoseaua comunală.

Se află 3 morĭ pe apa Şuşiţa şi 7 puţurĭ.

In Ceretul este o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Ceretuluĭ (Braniştea-), *branişte,* pe moşia statuluĭ Trivalea, din com. Netoţi, pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Are o întindere de 16 hect.

Cergăneşti, *mahala* a oraşuluĭ Caracal, la S., în partea de unde pleacă şoseaua spre Redea.

Cerghicea (Cerbicea), *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Filipeni, care udă satul Frunteşti şi se varsă d'a stînga pîrîuluĭ Dunăvăţul.

Cerii (Drumul-), *drum,* jud. Teleorman. Acest drum nu maĭ există, fiind acoperit, în mare parte cu arăturĭ. El venea despre jud. Olt, trecea pe lîngă comunele Liţa, Segarcea, Dracea, Ologi şi se împreuna cu Drumul-Ţinteĭ, pentru a merge la Zimnicea.

Cerii (Vălceaua-), *vălcea,* la S. de com. Măgureni, jud. Teleor-

Hosted by Google

man. Se înfundă în Valea-Bratcovuluĭ.

Cerîngul, *vale,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Poiana-Pleniţa, prin care trece limita de E. către com. Caraula.

Cermăgura, *deal,* în jud. Neamţu, prelungirea către V.-S. a ramureĭ munteluĭ Cernegura. E situat în com. Calul-Iapa, plasa Piatra-Muntele.

Cermegeşti, *com. rur.,* pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din cinci cătune: Bărbărigeni, Brătuleşti, Chiriceşti, Sueşti şi Peşteana.

Este situată pe stînga rîuluĭ Cerna, pe dealurile al-Oilor şi al-Viilor, la 45 kil. departe de reşedinţa judeţuluĭ şi la 40 kil. de a plăşeĭ. Reşedinţa comuneĭ este în căt. Chiriceşti.

Are o populaţie de 1432 locuitorĭ, 629 bărbaţĭ şi 803 femeĭ; 501 capĭ de familie, din carĭ 400 contribuabilĭ. Locuesc în 510 case.

In comună sunt 4 bisericĭ: la Bărbărigeni, Brătuleşti şi Peşteana.

Vite sunt: 8 caĭ, 16 epe, 152 boĭ, 216 vacĭ, 372 capre, 341 oĭ şi 618 porcĭ.

Pe rîul Cerna, în raionul comuneĭ, e o moară.

Locuitoriĭ toţi sunt moşneni.

Are o şcoală frecuentată de 17 copiĭ, 11 băeţĭ şi 6 fete. Clădirea, bună, e proprietatea comuneĭ. Ştiŭ carte 153 bărbaţĭ şi 12 femeĭ.

Sunt 150 stupĭ cu albine.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1470 hect.

Ţuică se fabrică cam vr'o 40000 decal.

Veniturile comuneĭ se urcă la 4260 leĭ şi cheltuelile la 3629.

Este coprinsă între com. Ciumagi, Măldăreşti, Stăneşti, Coieni şi Glăvile. O şosea comunală înlesneşte comunicaţia între această comună şi comunele: Coieni şi Roeşti, spre reşedinţa judeţuluĭ, şi cu Stăneşti, Vîrleni, Zăvoeni şi Măciuca, spre Drăgăşani şi Craiova. Vălcele sunt: Brătăneasa, Ursoaia şi Olteanca. De-alungul Cerneĭ, spre V. de vatra satuluĭ, este lunca comuneĭ, destinată pentru cultura cerealelor.

Cermegeşti, *deal,* în raionul comuneĭ Cermegeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 133 hect. vie.

Cerna, *plaiŭ,* în jud. Mehedinţi. Şi a luat numele de la rîul Cerna, ce îl udă în partea de V. Se mărgineşte: la E. cu plaiul Cloşani şi pl. Motrul-d.-s.; la S. cu pl. Ocolul-d.-j.; la V. cu Banatul, de care e despărţit prin rîul Cerna; iar la N. cu plaiul Cloşani. Acest plaiŭ este format din 18 comune, şi anume:

Balta (cu căt. Balta şi Sfodea); *Bîlvăneşti* (cu căt. Bîlvăneşti şi Călineşti); *Băseşti* (cu căt. Băseşti, Budăneşti, Craciul-Lung şi Păisăşti); *Buseşti* (cu căt. Buseşti şi Nadanova); *Cerna-Virful* (cu căt. Cerna-Vîrful); *Cireşul* (cu căt. Cireşul, Jupăneşti şi Negruşea); *Costeşti* (cu căt. Costeşti); *Dîlbociţa* (cu căt. Dîlbociţa); *Dîlma* (cu căt. Dîlma, Runcuşorul, Dealul-de-Rudina şi Simsca); *Codeanul* (cu căt. Godeanul şi Păuneşti); *Gornenţi* (cu căt. Gornenţi şi Mălărişca); *Gornoviţa* (cu căt. Gornoviţa); *Ilovăţul* (cu căt. Ilovăţul, Borcăneşti, Firizul şi Racova); *Izvernea* (cu căt. Izvernea şi Cănicea); *Marga* (cu căt. Marga, Călineşti şi Şiroca); *Podeni* (cu căt. Podeni); *Prejna* (cu căt. Prejna); *Siliştea* (cu căt. Siliştea, Drăghieşti, Godeanul şi Turtaba).

Plaiul Cerna ocupă poziţiunea cea maĭ muntoasă a judeţuluĭ Mehedinţi. Işĭ are reşedinţa în com. rur. Balta.

Este străbătut de şoseaua vecinală Halînga-Balta-Baia-de-Aramă.

Cerna, *com. rur.,* în jud. Tulcea, pl. Măcin. E situată în partea vestică a judeţuluĭ, la 53 kil. spre S.-V. de oraşul Tulcea, reşedinţa districtuluĭ, şi în partea estică a plăşeĭ, la 25 kil. spre S.-E. de orăşelul Măcin, reşedinţa plăşeĭ.

Numele săŭ e bulgăresc şi însemnează Negru.

Hotarul amănunţit al comuneĭ este următorul: plecînd din vîrful Almalia (al Dealuluĭ-luĭ-Negoiŭ), se îndreaptă spe S.-E., pe muchea dealurilor David şi Amzalîi pănă la vîrful pietros de 250 m., în apropiere de satul Balabancea; de aci ia o direcţiune generală spre S.-V., trece pe la poalele vîrfuluĭ Cerna, taie valea Jaila, şi se urcă în dealul Hasanlar, de unde se îndreaptă spre N.-V., trece iar prin valea Jaila, taie Valea-Cerneĭ, pe de-asupra comuneĭ Satul-Noŭ, de lîngă care se îndreaptă spre N. pe lîngă şoseaua judeţeană Măcin-Satul-Noŭ, pe la poalele dealuluĭ P.-Roşie, taiend Valea-Ulmuluĭ şi, trecînd printre dealurile Priopcea, Cara-Cicula şi Bujorul; de aci o ia spre E. pe muchile dealurilor Megina şi Daiaman-Bair şi se urcă în vîrful Almalia, de unde a plecat. Forma luĭ este aceea a unuĭ patrulater neregulat. Lungimea perimetruluĭ este de 32 kil. Intinderea totală este de 5895 hect.

Se mărgineşte la N. cu comuna Greci, de care se des-

Hosted by Google

parte prin dealurile Priopcea, Megina, Daiaman-Bair; la E. cu comuna Balabancea, de care se desparte prin dealul Amzalîi; la S.-E. cu cătunul Ac-Punar (al com. Cîrjelari); la S.-V. cu comuna Satul-Nou; la V. cu com. Turcoaia, de care e despărțită prin șoseaua județeană.

Dealurile, carĭ brăzdează comuna, pietroase și acoperite cu păduri, sunt: dealul Piatra-Roșie (cu vîrful Cerna, 161 m.) la V.; dealul Cara-Cicula, Priopcea (402 m.), Curt-Bair la N.-V.; Megina, Tichi-Bair, Ciplac-Bair, Caplan-Bair, Elan-Bair, Daiaman-Bair, Almalia (370 m.) la N.; David, Amzalîi (320 m.), Cerna (242 m.) la E.; Para-Bair, Raman-Bair, Orta-Derea, Saia-Cula și Șut-Bair, prin interiorul comuneĭ.

Apele, carĭ o străbat sunt: valea Cerna, care o udă prin mijloc trecînd și prin sat și afluențiĭ săĭ: valea Megina la N.-V., Valea-Ulmuluĭ la V., valea Jaila la S.

Intinderea comuneĭ este de 8193 hect., din carĭ: 80 hect. ocupate de vatra satuluĭ; 5816 hect. ale locuitorilor și 2298 hect. ale statuluĭ.

Populația acesteĭ comune e compusă din Bulgarĭ, în maioritate, și din Romînĭ.

Sunt 386 contribuabilĭ.

Are o școală, fondată de obștia locuitorilor, în anul 1880-81; are 2 învățătorĭ și este frecuentată de 176 elevĭ. Școala are 10 hect. pămînt arabil.

Comuna are 2 bisericĭ, una cu hramul S-țiĭ Arhanghelĭ Mihail și Gabriel; s a fondat de locuitorĭ în anul 1841. Iată traducerea inscripțiuneĭ bulgărești ce se află săpată d'asupra intrăreĭ:

«Această sfîntă și dumnezeiască biserică s'a ridicat aproape de Măcin, în Cerna, în apropiere de Dunăre(?) în anul 1840, la acest loc, cu hramul S-țiĭ Archanghelĭ Mihail și Gabriel, în zilele împăratuluĭ turcesc Sultanul Mahmut și a Mitropolituluĭ T. T. Seronim și a Epitropuluĭ Domiu Monciovicĭ, cu casa și fiiĭ luĭ».

Este deservită de un preot paroh și un cîntăreț, și are 17 hect.

A doua biserică e construită tot de locuitorĭ.

Este și o geamie deservită de un hoge și posedînd 5 hect.

Din cele 8113 hectare, 4317 hectare sunt locurĭ arabile, din carĭ 235 hectare ale Statuluĭ, restul ale locuitorilor, 3041 hect. cu tapiĭ și 1975 hect. în loturĭ de la Stat; 150 hect. pădure, 503 hect. fînețe și izlaz, 60 hect. pămînt neproductiv.

In comună sunt 330 agricultorĭ, avînd 212 pluguri și 1 mașină de secerat.

Vite sunt: 8032 capete, din carĭ 1211 boĭ și vacĭ, 587 caĭ, 597 oĭ și 271 capre.

Sunt 3 meseriașĭ (1 dulgher și 2 fierarĭ); 8 comercianțĭ, (4 băcanĭ și 4 cîrciumarĭ). Se află aci 2 morĭ de apă, 8 de vînt și 1 cu abur.

Budgetul comuneĭ este de 6597 leĭ la venitурĭ și 5770 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt: șoseaua județeană Tulcea-Măcin; 4 drumurĭ comunale ce leagă comuna Cerna cu comunele învecinate: Satul-Nou, Picineaga, Turcoaia, Greci, Ac-Punar.

Maĭ înainte satul a fost turcesc și așezat la 800 metri maĭ în vale de cît cel actual.

Cerna, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rur. Cerna. Se desface din ramurile vestice ale dealuluĭ Amzalîi; se întinde spre V., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea estică a plășeĭ și cea sud-estică a comuneĭ. Se întinde prin văile Cerna și Jaila, făcîndu-le amîndorura malurĭ înalte și pe alocurea pietroase. Natura luĭ e stîncoasă. Are o înălțime de 242 m. E punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satelor Cerna, Satul-Nou și Ac-Punar și asupra drumuluĭ județean Măcin-Babadag. Este acoperit cu pășunĭ și livezĭ.

Cerna, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, pl. Măcin, pe teritorul comuneĭ rur. Cerna. Este punctul culminant al stîncosuluĭ deal Piatra-Roșie, situat în partea centrală a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ. E de natură stîncoasă. Se ridică pănă la 163 m. E punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra văeĭ Cerna, și satelor Cerna și Satul-Nou, precum și asupra drumuluĭ județean Măcin-Satul-Nou. Este acoperit cu mușchiu, și lipsit de pășunĭ.

Cerna, *deal,* în centrul comuneĭ Marginea, pl. Cerna-d.-j., județul Vîlcea.

Cerna, *rîu,* în județul Mehedinți, plaiul Cloșani, și plaiul Cerna. Izvorește în formă de bolboros foarte mare, dintr'o peșteră, din poalele munteluĭ Gîrdomanul, de desuptul plaiuluĭ Gîrdomanul, care duce de la Cerna la munțiĭ Gîrdomanul, Stîna-Mare, Micușa și la graniță.

De la sorgintea eĭ, și pănă la albia mare, ce-șĭ croește, Cerna scoboară o distanță de 300 m.; în albia mare se unește cu micul pîrîiaș Cernișoara și împreună formează puternicul curs al apeĭ Cerna, care se îndreptează spre plaiul

Hosted by Google

Bulzuluĭ; de aci îșĭ urmează cursul către plaiul Oslea, unde eșind, din stîncile Corcoaieĭ, în Lunca-Frasinuluĭ oferă călătoruluĭ cea maĭ frumoasă priveliște; primește pîraiele munților plaiuluĭ Cloșani și cel din urmă Pîrîul-Craioveĭ saŭ Craiovița, de la gura căruia în jos formează granița țăreĭ despre Banat pănă la Precipițiul-Feteĭ.

De la Precipițiul-Feteĭ, trece pe teritoriul Banatuluĭ-Temișoareĭ și îșĭ urmează cursul pe la băile Mehadia pănă la Dunăre în care se varsă pe partea de E. a orașuluĭ Orșova.

Pănă la 1848, Cerna forma granița, pănă la Dunăre, despărțitoare între Romînia și Banatul-Temișoareĭ.

Cerna, *rîŭ,* jud. Vîlcea, cel maĭ mare afluent al Oltețuluĭ. Izvorește din muntele Cursorul (Corșorul). Curge de la N. către S.-E., aproape în direcție paralelă cu Oltețul pănă în dreptul comuneĭ Măldărești, de unde se întoarce către S.-V. și se varsă în Oltețul, puțin maĭ jos de com. Otetelișul, după ce a parcurs aproape 80 kil.

Lărgimea medie a apeĭ este de 6^{m}, adîncimea de 0^{m},50, iar iuțeala curentuluĭ de 3^{m} pe secundă. Lărgimea medie a albieĭ este de 12^{m}. Fundul conține pietriș, iar țărmurile aŭ de la 1^{m} la 1,80 înălțime.

De la origine și pănă la comuna Fometești, valea sa este foarte îngustă, adîncă, nepopulată și impracticabilă. De la Fometești înainte începe a se lărgi treptat, a fi populată și productivă, dar nu devine viabilă de cît la vale de comuna Broșteni. Lărgimea văeĭ între Broșteni și Valea-Mare, variază de la 1 la 2 kil.

Pe valea Cerneĭ trece șoseaua județeană, care, plecînd din Craiova, duce la R.-Vîlcea, după ce a suit Valea-Cernișoareĭ și scoborît pe aceea a Luncavățuluĭ pănă la Slăvitești.

Cerna primește pe stînga pîraele: Marița și Recea. Cel maĭ principal afluent al eĭ este Cernișoara.

Rîul Cerna udă partea de V. a plaiuluĭ Horezul și partea de S. a plășilor Otăsăul și Olteț-ul-d.-j., trecînd prin comunele Slătioara, Cireșiul, Pojogi, Bălteni, Lăpușata, Măldărești, Modoia, Dejoiul, Rusănești. etc., Se varsă în Oltețul, la comuna Otetelișul.

Cerna, *pîrîŭ,* în județul Tulcea, plasa Măcin. Izvorește din poalele sudice ale dealuluĭ David, dintre vîrfurile Orta-Dere și Sut-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., trece prin mijlocul satelor Cerna, căruia 'i-a și dat numele săŭ și Satul-Noŭ; de aci o ia spre V. și se varsă în rîul Ai-Orman saŭ Picineaga. Cursul luĭ este de 18 kil. Valea sa este închisă pe dreapta de dealurile Orta-Dere, Saia-Cula, Para-Bair și Piatra-Roșie, iar pe stînga de dealurile Sut-Bair, Amzalîi și Cerna. Udă partea centrală a comunelor Cerna, Satul-Noŭ, pe cea nordică a Picineagăĭ, precum pe cea centrală și sudică a plășeĭ Măcin. Malurile sale, de la izvor și pănă la Satul-Noŭ, sînt rîpoase.

Basinul săŭ este întins; are o întindere de 200 kil. pătrațĭ, saŭ 20000 hectare, coprinzînd partea centrală a plășeĭ și teritoriile comunelor Cerna, Satul-Noŭ, partea nordică a comuneĭ Cîrjelari și pe cea nordestică a comuneĭ Picineaga. E coprins între dealurile Piatra-Ascuțită, Priopcea, Caracicula, Gorgova la V.; Megina, Almalia, Daiaman-Bair la N.; David, Amzalîi, Carapcea la E.; Ciubucluc-Bair, Cuicuc-Cara, Dicadael și Hasanlar la S.

Afluenți, pe dreapta: Valea-Megina și Valea-Ulmuluĭ; pe stînga: Valea-Jaila, unită cu Ac-Punar.

Cerna-Vîrf, *comună rurală,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la 47 kil. de orașul Turnul-Severin, și la 18 kil. de Baia-de-Aramă, reședința plășeĭ. E situată pe Valea-Coșușteĭ, între dealurĭ marĭ. E formtă dintr'un singur sat. Are 300 locuitorĭ, din carĭ 60 contribuabilĭ. Locuesc în 90 case.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 25 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ, și 200 stupĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ. Budgetul comuneĭ are la venituri 655 leĭ, iar la cheltueli 364 leĭ. Numărul vitelor: 400 vite marĭ cornute, 35 caĭ, 600 capre, 400 oĭ și 200 rîmătorĭ.

Comuna Cerna-Vîrf este legată prin o șosea comunală de șoseaua vecinală Balta-Baia-de-Aramă, care atinge și teritoriul acesteĭ comune.

Cernaia, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, plasa Motrul-d.-j.-Dumbrava, la distanță de 51 kil. de Turnul-Severin și la 7 kil. de Strehaia, reședința plășeĭ. E situată între dealurile Vlădășeștilor și Vieșilor, formînd comună cu cătunele Vlădășești și Viești. Are o populație de 900 locuitorĭ, din carĭ 150 contribuabilĭ. Locuesc în 180 case.

Se mărginește la E. cu com. Munți-din-Față; la S. cu com. Strehaia; la V. cu com. Valea-

Hosted by Google

Bună şi parte din Voloiac; şi la N. cu com. Jirovul.

Locuitorii posedă: 20 pluguri, 42 care cu boi şi 5 căruţe cu cai.

Sunt 26 stupi.

Are: o biserică, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală, cu o învăţătoare, frecuentată de 25 elevi şi 2 eleve.

Budgetul comunei are la venituri 1314 lei şi la cheltueli 612 lei.

Vite sunt: 460 vite mari cornute, 18 cai, 500 oi, 30 capre şi 40 rîmători.

Prin comună trec pîraiele: Cernaia, care se varsă în rîul Motrul; Fîntîna-Mare, care se varsă în lacul Balta-Rece.

Cîmpii în această comună sunt: Fîntîna-Mare, Gura-Văei, Poiana-Mare, Poiana-Popii-Dinu şi poiana Gruia.

Dealuri sunt: Dealul-Cerniî, al-Vlădeştilor, Glămeia, Chicioara şi Dealul-Mare cu vii.

Comuna are o şosea comunală, care o leagă de şoseaua vecinală Strehaia-Broşteni-Baia-de-Aramă.

Cernaia, *pîrîu,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j. Curge pe teritoriul comunei Cernaia şi se varsă în Motru.

Cernata, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.; ţine de comuna rurală Husnicioara. Are 70 case.

Cernatul, *deal,* la E. de com. Călugăreni, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Cernatul, *gîrlă,* ce izvoreşte din muntele Ciortea, com. Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova. Curge spre S. până la un punct, de unde o ia spre E. şi se varsă în gîrla Boboci, pl. Tohani, jud. Buzău.

Cernatul, *munte,* în com. Goideşti jud. Buzău. E coprins între pîrîul Bîsca-Mare şi Izvorul-Cernatului.

Formează unul din cele 5 piscuri ale Penteleului. Face parte din moşia Penteleul-cu-Sforile. Are păşuni întinse şi seculare păduri de brad, molift şi fag.

Cernatul, jud Muşcel, *munte,* pl. Nucşoara. Are 1673.8 m. înălţime d'asupra nivelului Mării-Negre.

Cernatul, *pădure,* pe muntele Cernatul, supusă regimului silvic, com. Albeşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel, în întindere aproximativă de 400 hect. Esenţe: fag şi puţin molift.

Se învecineşte la N. şi E. cu satul Băneasa şi la V. cu pădurea Băneasa.

Cernatul, *deal,* jud. Prahova, com. Hîrsa, pl. Podgoria. Pe acest deal era plantată viţă, dar de cînd aceasta s'a filoxerat, serveşte de fîneţe şi cultură.

Cernatul, *vălcea,* jud. Olt, udă partea de E. a com. Bărcăneşti, pl. Siul-d.-s., de unde îşi ia naştere, şi apoi se varsă în Iminog.

Cernatului (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzău, com. Goideşti. Incepe de sub muntele Viforîta şi se scurge în pîrîul Bîsca-Mare, puţin mai sus de Izvorul-Mileî.

Cernaţi, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Rădăeşti, spre S. de satul Rădăeşti. Are 103 loc., din carî 10 ştiu carte, şi 25 case.

Cernavoda, *com. urb.,* judeţul Constanţa, pl. Medjidia.

Este situată în partea vestică a judeţului, spre V. de oraşul Constanţa, reşedinţa judeţului, şi în partea vestică a plăşeî, la 32 kil. spre Vest de Medjidia, reşedinţa plăşeî. Comunele învecinate cu dînsa sunt: Seimeni, la 7 kil. spre N.-E.; Cochirleni, la 8 kil. spre S.-V.; Taş-Punar, la 14 kil. spre N.-E.; Tortoman, la 14 kil. spre E.; Rasova, la 12 kil. spre S.-V.

Hotarul comunei este următorul: Plecînd de pe malul drept al Dunăreî, din dreptul ostrovului Troina, de lîngă cherhanaua satului Seimeni-Micî, din locul unde se varsă, printr'o gîrliţă, lacul Purcăreţi, hotarul se îndreaptă spre S.-E., mai întîiu pe lîngă malul vestic al lacurilor Purcăreţi şi Ramadan, pe la poalele nordice ale dealului Cernavoda până la poalele dealului Dermengicul, de unde o ia spre E. până la lacul Tibrinul, urcînd valea Tibrinul. De aci se îndreaptă spre N.-E., suind dealul Carapat-Daga, până în vîrful lui cel mai înalt. Se dirige puţin spre E., scoborînd dealul de mai sus până dă în valea Geabac-Ceair. De aci se dirige continuu spre S., mai întîiu spre S.-V., scoborînd cu valea Geabac-Cular, apoi spre S., urcînd şi scoborînd dealul Geabac-Bair; tae valea Geabac-Culac şi şoseaua judeţeană Cernavoda-Medjidia şi se urcă pe muchea dealului Oba-Bair, pe care o urmează puţin spre S.-E. până în vîrful Maiacli-Oba. De aci o ia din nou spre S.-V., coborînd din dealul Oba-Bair şi urmînd valea Oba-Culac, şi, urcînd puţin coastele dealului Cechiraga-Bair, se îndreaptă spre S.-E., coborînd dealul mai sus numit, dă în valea Cechiraga-Culac, până în valea Carasu printre bălţile Carasu şi Cernavoda, aflătoare în sus numita vale. Taie această vale, şoseaua naţională Constan-

Hosted by Google

ța-Cernavoda, calea ferată ce duce de la Cernavoda la Constanța, și se oprește în malul cel înalt și pietros aflător la colțul vestic al bălții Carasu. De aci se dirige spre Vest, urmînd muchea pietroasă și prăpăstioasă a dealuluĭ Cara-Durac-Bair. Trece pe la Nord de fortăreața saŭ maĭ bine zis de ruinele fortăreței turcești, Acsan-Demir-Tabiasî, și merge într'una spre V. pe lîngă malul sudic al bălții Carasu, pe muchea dealuluĭ Cara-Durac-Bair, tăind valea Ghiaur-Amzalî și se oprește puțin la Vest de ruinele uneĭ întăriturĭ turcești de pe muchea dealuluĭ Armutbe-Bair. De aci se dirige în direcțiunea nord-vestică, pe muchea stîncosuluĭ deal Armutbe-Bair, trecînd pe la Est de ruinele uneĭ alte fortărețe turcești; se coboară apoĭ chiar pe malul bălții Carasu, pe care îl urmează tot mereŭ în direcția nord-vestică, pe la poalele septentrionale ale dealuluĭ Carasu, pănă la colțul săŭ vestic. De aci, părăsind malul laculuĭ, urcă dealul Carasu, îndreptîndu-se spre Nord-Vest; dă de ruinele unuĭ val al luĭ Traian pe care îl urmează pănă pe malul Dunăreĭ, trecînd pe la poalele nordice ale vîrfuluĭ Cernavoda și cele sudice ale dealuluĭ Tetera-Bair, oprindu-se pe malul drept al Dunăreĭ în fața ostrovuluĭ Hinogi, la egală distanță de Cernavoda și Cochirleni (4 kil.). De aci, hotarul o ia spre Nord pănă la mărețul pod de fier făcut peste Dunăre în anul 1896, iar de aci spre N.-E. și trecînd pe la V. de orașul Cernavoda, se oprește lîngă pescăria satuluĭ Seimeni-Micĭ, în fața ostrovuluĭ Troina, de unde am plecat.

Forma acestuĭ hotar este aceea a unuĭ trapez neregulat, a căruĭ bază este îndreptată spre E. Lungimea totală a hotaruluĭ este cam de 54 kil.; iar întinderea teritoriuluĭ cuprins într'însul este de 7598 pogoane, saŭ 3799 hect., saŭ 38 kil. pat.

Se mărginește la N. cu com. rur. Seimeni, de care se desparte prin lacurile Purcăreți, Ramadan, Tibrinul, prin valea Tibrinul și dealul Carapat-Daga. La E. cu com. rur. Tortoman, separîndu-se prin valea Geabac-Culac, dealul Geabac-Cair, dealul Oba-Bair și văile Oba-Culac și Bechiraga-Culac. La S., cu comuna rurală Cochirleni, de care se desparte prin muchiile dealurilor Cara-Durac-Bair, Armutbe-Bair, Carasu, malul sudic al bălții Carasu și Valul-luĭ-Traian. La Vest, cu mlăștinosul, băltosul teritoriŭ și acoperit cu stuf și păsunĭ al comunelor rurale Fetești și Dudești, din porțiunea estică a teritoriuluĭ numit Balta, din jud. Ialomița și coprinsă între Dunărea-Mare, cea plutitoare și brațul săŭ secundar, Borcea.

Solul săŭ este în general accidentat, maĭ cu seamă în partea vestică, pe malul Dunăriĭ și la Vest, de balta Carasu. In această parte a comuneĭ, ridicăturile și depresiunile de natură pietroasă și stîncoasă, unele acoperite cu verdeață, fînețe, păsunĭ, altele întinzînd la soare vîrfurile lor goale, ascuțite și roșietice, se îngrămădesc unele într'altele, formînd prin unele locurĭ niște dealurĭ în care e cu neputință să urmezĭ o direcțiune anumită.

Dealurile, carĭ brăzdează teritoriul săŭ, sunt următoarele: Cernavoda la Nord (107 m.), dominînd orașul din spre N.; Dealul-Dermengiculuĭ (108 m.) la Nord-Est; Geabac-Bair (106 m.) la Est; dealul Oba-Bair cu vîrful Mai-Acli-Oba (126 m.) tot la E., prelungindu-se și în interiorul comuneĭ cu Dealul-Turculuĭ, la E. de oraș, (121 m. înălțime în vîrful Devcea). Dealul Bechiraga-Bair spre S.-E., cu 114 m. înălțime, pe care o atinge în vîrful Cilibi-Chioi, dominînd balta Carasu și calea ferată și cea națională Cernavoda-Constanța; pietroasele dealurĭ Cara-Durac-Bair (88 m.), Armutbe-Culac-Bair (78 m.) și Carasu-Bair (82 m.) care o brăzdează la S., pe hotar, dominînd balta Carasu și calea ferată; dealul Tetera-Bair (107 m.) la S.-V., dominînd Dunărea, calea ferată și orașul Cernavoda. Maĭ avem și Valul-luĭ-Traian la S.-V., pe muchea dealuluĭ Tetera-Bair. Aceste dealurĭ sunt maĭ toate, afară de cele estice, de natură stîncoasă, pietroasă, străbătute de o mulțime de văĭ micĭ și adîncĭ, acoperite cu verdeață și fînețe. Cele estice permit cultivarea cerealelor.

Movile sunt în număr de 6, aflîndu-se maĭ toate în spre N. și N.-E. de comună. Parte sunt naturale, parte artificiale, și uneorĭ întărite spre a servi ca puncte de observație asupra Dunăreĭ și orașuluĭ Cernavoda. Cea maĭ însemnată, Sarî-Burun, la S.-E. de oraș, are 110 m., dominînd orașul, calea ferată și cea națională ce duc de la Constanța la Cernavoda. Icĭ și colo se văd ruine de fortărețe și întăriturĭ romane, pe lîngă Valul-luĭ-Traian, și pe muchea dealuluĭ Armutbe-Bair, precum și de tabiĭ (fortărețĭ) turcești d'asupra maluluĭ Dunăreĭ la N. și S. de orașul Cernavoda de o parte și de alta a căeĭ ferate și a drumuluĭ ce se deschide prin valea Carasu.

Dunărea udă Cernavoda la

Hosted by Google

V., de la capătul Valului-luĭ-Traian până la vărsarea lacului Purcăreți într'însa, pe o lungime de 9 kil., într'o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E. Orașul Cernavoda e așezat pe malul săŭ, chiar la locul unde începe valea și balta Carasu. Malurile sale sunt înalte și pietroase, maĭ cu seamă spre S. și N. Ele ajung la maĭ bine de 70 m. Natura lor e granitică. Sunt în special de granit roșu, care e abondent în Dobrogea. Aci sunt cele maĭ puternice și rezistente contraforturĭ, de carĭ Dunărea izbindu-se, n'a fost în stare a le zdrobi, spre a merge în Mare și a fost silită să se îndrepte spre N. făcînd acel mare înconjur pe la Hîrșova, Măcin, Brăila și Galați, înainte de a se vărsa apoĭ în Mare. Lățimea eĭ este de vr'o 900 m. în general; lîngă Valul-luĭ-Traian ea atinge 1300 m. lărgime; adîncimea sa e de la 12—30 m. Ceva maĭ sus de Cernavoda, unde ea are 15 m. adîncime, s'aŭ așezat cele 6 picioare ce susțin mărețul și lungul pod al drumuluĭ de fer București-Constanța. Gîrla Carasu prin care balta cu același nume se scurge în Dunăre, trece prin comună. Are o lungime de 9 kil., făcînd multe cotituri și trecînd pe la S. de Cernavoda. Se deschide în fluviŭ ceva maĭ la vale de debarcaderul orașuluĭ.

Văile sunt numeroase, unele micĭ și intortochiate, ca cele coprinse maĭ cu seamă în depresiunile pietrosuluĭ masiv de pe malul Dunăreĭ. Altele sunt maĭ marĭ și maĭ regulate. Cele maĭ însemnate sunt: valea Carul la S. și S.-V. și care se întinde de la S.-E. spre N.-V. Intr'însa se găsește balta Carasu; adiacenta văeĭ de maĭ sus este valea Bechiraga-Culac, care la început purta numele de Oba-Culac; se află la E., pe hotar; valea Tibrinul, însemnată, la N., pe hotar; valea Ceabac-Culac, adiacenta sa, la N.-E.; Valea-Cișmeleĭ, formată din Văile-Turculuĭ, unită cu valea Bechiraga-Gilcazar, prin interiorul comuneĭ, deschizîndu-se în gîrla Carasu, la poalele dealuluĭ Sarî-Burun. Aceste văĭ sunt acoperite cu verdeață.

Suprafața comuneĭ este de 3799 hect., din carĭ 3593 hect. ale locuitorilor, 26 hectare vatra orașuluĭ cu 369 case.

Populațiunea comuneĭ pe anul 1895—96 a fost de 490 familiĭ, cu 2235 suflete, din carĭ: bărbațĭ 1207 și femeĭ 1128; necăsătoriți 1146, căsătoriți 994, văduvĭ 96 și divorțațĭ 9.

Din aceștia sunt cetățenĭ romînĭ 1532, supușĭ străinĭ 315, nesupușĭ nicĭ uneĭ protecțiunĭ 388.

După religiune sunt: ortodoxĭ 1359, catolicĭ 269, mahomedanĭ 537 și mozaicĭ 70.

Din aceștia sunt: agricultorĭ 154, industriașĭ 16, comercianțĭ 134 (23 cîrciumarĭ); cu alte profesiĭ 97.

Contribuabilĭ sunt 402.

Știŭ carte 763, nu știŭ 1472.

In comună sunt 154 plugarĭ, carĭ aŭ: 3 mașinĭ de bătut porumb, 4 mașinĭ de vînturat, 40 pluguri și 91 care și căruțe.

Vite sunt cam 6000 capete, din carĭ: 155 caĭ, 421 boĭ, 28 bivolĭ, 5324 oĭ, 48 capre și 31 porcĭ.

Mișcarea portuluĭ Cernavoda pe anul 1895: Bastimente de rîurĭ, intrate, 674; eșite, 604. Bastimente de mare, intrate, 71; eșite, tot 71. Toate aceste bastimente aŭ avut 27784 pasagerĭ, 24560 marinarĭ. Din bastimente aŭ fost: romîne 95; engleze 15; austriace 822; turcești 98; ruse 256; grecești 38; bulgare 101; belgiane 2.

S'a importat pentru suma de 2491354 leĭ; și s'a exportat pentru suma de 2485124 leĭ.

Budgetul comuneĭ are la venituri 68228 leĭ, la cheltueli 47589 leĭ.

Căile de comunicație sunt: Dunărea cu portul Cernavoda; calea ferată Cernavoda - Constanța, cu stația Mircea-Vodă; căile județene spre Ostrov și Hîrșova; diferite drumurĭ vecinale ce duc la satele și comunele din apropiere.

Are o biserică, cu hramul S-țiĭ Impărațĭ Constantin și Elena, întreținută de comună, și deservită de 2 preoțĭ, 1 paracliser și 2 cîntărețĭ; maĭ sunt 2 geamiĭ deservite de 2 hogĭ.

Sunt 2 școlĭ, una de băeți și una de fete, cu 1 învățător și 3 învățătoare, frecuentate de 147 elevĭ, (90 băeți, 57 fete). Este și o școală musulmană.

Cernavoda (Ostrovul), *pădure,* plasa Ialomița-Balta, insula Balta, teritorul comuneĭ Fetești, județul Ialomița, lîngă Dunăre. Are 50 hect. cu salcie și plop.

Cernavoda, *pichet de frontieră,* pe Dunăre, județul Ialomița, în dreptul orașuluĭ Cernavoda, din județul Constanța.

Cernavoda - Port, *stație de dr. d. f.,* județul Constanța, plasa Medjidia, com. Cernavoda, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 26 Sept. 1895. Se află la 6.1 kil. de Saligny, stație finală. Inălțimea d'asupra niveluluĭ mării este de $11^{m}.29$. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 92.592 leĭ, 60 banĭ.

Cernavoda-Pod, *stație de dr.*

Hosted by Google

d. f., județul Constanța, plasa Medjidia, com. Cernavoda, pe linia Fetești-Constanța, pusă în circulație la 26 Septembrie 1895. Se află între stațiile Dunărea (4.4 kil.) și Saligny (6. kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mării este de 45m.90. Venitul acestei stații, pe anul 1896, a fost de 22.749 lei, 05 bani.

Cernădia, *com. rur.*, pl. Novaci-Amaradia, jud. Gorj, la N.-E. plășei, situată pe clinele pîrîului Cernădia, la distanță de 48 kil. spre E. de orașul T.-Jiu, între comuna Novaci, la V., Baia-de-Fier la E. și Bumbești-Piticul la S. Este compusă din 3 cătune: Buicești, Vlădoiu și Bercești.

Are o populație de 420 familii, cu 1440 suflete, din cari 252 contribuabili.

Intinderea moșiei stăpînită de locuitori, cari sunt moșneni, este de 3900 hect., din cari un sfert este acoperit de pădure, iar restul de arătură, izlaz și livede.

Comuna are 3 biserici, deservite de 4 preoți și 1 dascăl; 1 școală mixtă, cu 60 elevi; 2 cîrciumi.

Sunt 7 mori de apă și 36 de fîntîni.

Budgetul comunei e de 2270 lei la venituri și 1994 la cheltueli.

Locuitorii posedă: 101 pluguri, 198 care cu boi, 12 căruțe cu cai. Vite sunt: 130 cai, 665 vite mari cornute, 872 oi, 60 rîmători și 125 capre.

Sunt 80 stupi de albine.

Prin comună trece șoseaua vecinală Novaci-Polovragi și apa Cernădia, care izvorește din muntele Tolam.

Cernădia, *cât.*, al comunei Stănești, la E. de comună, în pl. Vulcan, jud. Gorj.

Situată pe șes. Are o suprafață de 1006 hect. din care: 200 hect. arabile, 250 hect. pădure, 120 hect. fînețe, 3 hect. vie, 433 hect. izlaz. Prin ea trece șoseaua comunală.

Locuitorii au: 22 pluguri, 10 care cu boi și vaci.

Sunt 3 mori pe apa Susița și 7 fîntîni.

Are o populație de 63 familii, cu 225 suflete, din cari 54 contribuabili.

Vite sunt: 100 vite mari cornute, 200 oi, 7 cai și 50 rîmători.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Cernădia, *pîrîŭ*, jud. Gorj, format la origine de două brațe, din care unul, ce se numește pîrîul Radu, izvorește la N. de Albe, iar cel de al doilea se numește izvorul Boțoța (Fîntînelele) și izvorește din cătunul Boicești. Aceste brațe se unesc în cătunul Bercești, formînd rîul Cernădia, care curge drept spre S. și se varsă în Galbenul la Bumbești-Piticul. Malul de la V. (cel drept) este format de prelungirea culmei Cernădia, care se termină la com. Bumbești-Piticul, începînd din prelungirea munteluĭ Cornești, numită Schela.

Despre E. (pe stînga) este limitat de dealul Buicești, care se termină la cătunul Lupeștilor, ce face parte din comuna Bumbești-Piticul.

Cernăloasa, *iaz*, în satul Molnița, com. Pilipăuți, pl. Herța, jud. Dorohoiu.

Cernătești, *com. rur.*, în jud. Buzău, plaiul Slănic, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Slănic, la vărsătura sa în rîul Buzău, la distanță de 17 kil. de Buzău. Limitele sale sunt: la N., începe de la muntele Moara-de-Vînt, de unde se lasă la vale, pe hotarul moșieĭ Manasia, pînă în rîul Slănic, d'asupra cătunuluĭ Căldărești; trece rîul și, peste coline, ajunge la Aria-Țigănească; se lasă în Valea-Cîrstianuluĭ, urcă Dealul-Cîrstianul, de unde se lasă în Valea-Ioanichiĭ; urcă apoĭ în piscul Văeĭ-Nuculuĭ, și coboară drept în jos în Valea-Nuculuĭ; apoĭ, puțin maĭ jos de Vîrful-Mare, urcă în Muchea-Blăjani; la E., continuă în jos pe Muchea-Blăjanilor, pînă în hotarul moșieĭ Sforanilor; se lasă în Valea-Blăjani și ajunge în drumul Soreștilor la Movila-Săpată; la S., începînd din Movila-Săpată, merge pe la Crucea-luĭ-Dumitru, trece Valea-Blăjani, urcă pe colina Grindul, de unde coboară în Valea-Caluluĭ (Cacă-Iapă); merge la Natima și de aci în rîul Buzăul în dreptul morilor călugărești ale schituluĭ Ciolanul, comuna Cîndești; la V., din rîul Buzăul, urcă în sus pe Izvorul-Găvanuluĭ, pînă în Muchea-Săpoceĭ, continuă pe culmea acesteĭ muchĭ pînă în drumul plaiuluĭ, apoĭ tot pe slemne merge prin vîrfurile: Pietrișul și Siminocul pînă dă în muntele Moara-de-Vînt.

Suprafața acesteĭ comune este de 3584 hect., din carĭ 2250 arabile, 52 pădure, 133 fînețe, 500 izlaz, 11 livezĭ, 184 vie și 455 sterp.

Proprietățĭ însemnate sunt: Cernătești, Săpoca, Burduceasca, Pîrlătească, Zărnești, Ciocîrlia, (particulare) și Gîrlași a spitaluluĭ Gîrlași.

Terenul com. este accidentat de maĭ multe văĭ și coline, dar priincios agriculturei.

In com. este o moară de apă și o stînă.

Hosted by Google

Are tîrgul Săpoceĭ, care începe la 9 Martie şi continuă până la 23 Aprilie, în toate Miercurile şi Joile. Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua Mărăcineni, Rusavăţul, şoseaua Săpoca-Lopătari, precum şi maĭ multe drumurĭ naturale.

Vite sunt: 760 boĭ, 115 vacĭ, 43 viţeĭ, 7 bivolĭ, 85 caĭ, 83 epe, 13 mînjĭ, 2200 oĭ, 10 capre şi 240 porcĭ. Stupĭ 44.

Comuna e formată din cătunele Căldăreşti, Cernăteşti cu subdiviziile: Luncaşi de la Puţul-luĭ-Parlat şi Rîpeni; Mălăeşti cu sub-diviziile: Ungureni şi Vlădeni; Săpoca, Valea-Puţuluĭ şi Zărneşti-de-Slănic. Populaţia comuneĭ este de 2140 locuitorĭ, din carĭ: însuraţĭ 456, neînsuraţĭ 39, văduvĭ 12, băeţĭ 545; femeĭ măritate 456, văduve 49, fete 583. Eĭ locuesc în 479 case. Meseriaşĭ sunt: 1 rotar, 2 fierarĭ, 1 croitor şi 1 cizmar.

Sunt 393 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 3239 banĭ 97.

Comuna are 2 şcoale, frecuentate de 96 elevĭ şi 4 eleve. Carte ştiŭ 162 locuitorĭ. Sunt 4 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 3 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Voivozĭ.

Cîrciumĭ sunt 9.

Cernăteşti, *com. rur.,* în judeţul Dolj, plasa Dumbrava-d.-s., la 31 kil. de Craiova şi la 16 kil. de comuna Şopotul, reşedinţa plăşeĭ.

Comuna este situată pe două dealurĭ despărţite între ele printr'o vale, prin care trece pîrîul intermitent numit Corzul saŭ Pîrîul-Cernăteştilor. O parte din com. este situată pe Dealul-Caluluĭ, pe costişă şi la poalele luĭ; cea-l'altă parte a comuneĭ este situată dincolo de Valea-Cernăteştilor, la poalele dealuluĭ numit Dealul-Dosuluĭ. Valea, ce desparte comuna în două, se numeşte Valea-Cernăteştilor saŭ Seaca, prin care curge pîrîul maĭ sus numit, care se varsă în dreapta Jiuluĭ.

Comuna Cernăteşti se învecineşte la N. cu comunele Argetoaia şi Salcia; la S. cu com. Şopotul şi cu cătunul Ştefănelul, pendinte de com. Gogoşi; la E. cu cătunul Cornița, din comuna Rasnic; iar la V. cu com. Ţiul. Limita linieĭ de N. trece pe muchea dealurilor Argetoaia, Salcia şi Cernăteştilor. Limita linieĭ de S. merge paralel cu Văile-Triesteniculuĭ şi Bucuruluĭ. Limitele de E. şi de V. tae perpendicular pe cea de S. şi pe cea de N.

Terenul comuneĭ se compune din pamînt negru, pe alocurea nisipos şi pietros. Printre principalele dealurĭ ce accidentează terenul acesteĭ com. se numără dealurile: Argetoaia, al-Sălciilor şi al-Cernăteştilor; la S. de acesta şi paralel cu ele se întinde Dealul-Mînzatuluĭ; între acestea şi dealurile de maĭ sus se află Valea-Mînzatuluĭ; Dealul-Caluluĭ se află la S. de precedentul; Dealul-Dosuluĭ la S. despărţit de Dealul-Caluluĭ prin Valea-Cernăteştilor; Dealul-Triesteniculuĭ ce se continuă spre E. prin Dealul-Bucuruluĭ, la sudul cărora se găsesc văile cu acelaşĭ nume. Înălţimea lor variază între 40—60 m. Direcţiunea lor este V.-E. Sunt acoperite cu tufărişurĭ, cereale, iar parte sunt rîpoase.

Prin centrul comuneĭ, pe Valea-Seacă, curge Pîrîul-Cernăteştilor, ce vine din judeţul Mehedinţi. E format din micĭ izvoare şi din ploĭ, şi curge în această comună cu numele de Pîrîul-Cernăteştilor, iar de la eşirea sa din comună se numeşte Obedeanca. Se varsă în Jiŭ (pe dreapta). Pe Valea-Triestenilor curge pîrîul Triestenilor, care se continuă în Valea-Bucuruluĭ cu numele de pîrîul Bucuruluĭ. Micĭ podeţe de lemn se găsesc pe aceste două pîraie.

Tradiţia spune că comuna Cernăteşti există de pe timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul, care a avut aci o bătălie cu Turciĭ. Numele săŭ vine de la un slujbaş al săŭ, numit Cernat.

Comuna se compune dintr'un singur cătun, numit Cernăteşti.

In comună se află o biserică de zid, fondată de fraţiĭ Constantin, Mihail şi Dimitrie Cernătescu, de jupîn Dumitru şi Ioan Opran. A fost începută la anul 1820 şi terminată la anul 1827. A fost reparată din venitul săŭ. In tinda bisericeĭ se află o înscripţie, în care se arată data începereĭ, a terminăreĭ, precum şi numele ctitorilor. Este deservită de 1 preot şi un cîntăreţ. Are o donaţie de 60 pogoane arabile.

In Cernăteşti se află o şcoală mixtă, cu un învăţător; şcoala funcţionează din 1863; este întreţinută de stat. Localul, de zid, este în bună stare.

In anul 1892—93 a fost frecuentată de 53 băeţĭ şi 2 fete.

Populaţia com. este de 1825 suflete, din carĭ 967 bărbaţĭ şi 858 femeĭ. După legea rurală din 1864, sunt 175 locuitorĭ împămînteniţĭ.

Case sunt 265 făcute din bîrne şi din zid. Casele sunt situate parte pe Dealul-de-Nord, parte pe poalele acestuĭ deal, întinzîndu-se până în şoseaua ce străbate com. prin centru de la V.-E. Cele-l'alte case sunt situate pe poalele Dealuluĭ-din-Dos, formînd ast-fel ca cele de

Hosted by Google

la N. strada principală a comuneĭ.

Suprafață teritoriuluĭ comunal este de 1285 hect., din carĭ: 1080 hect. pămînt arabil, 64 hect. fîneață, 57 hect. izlaz, 13 hect. lac și teren sterp, 71 hect. tufăriș.

Moșia din com. se numește Cernătești. Venitul de 40—50000 leĭ aparține clăcașilor și proprietarilor.

Viĭ se găsesc în întindere de 10 hect.; ele aparțin proprietarilor. Pădurea Cernătești este în creștere (tufăriș), compusă din cer, gîrniță, ulm, frasin, teĭ și alun; aparține clăcașilor și proprietarilor.

In comună este o moară de apă pe Pîrîul-Cernăteștilor.

Se găsesc în comună cîte-va cazane pentru fabricarea rachiuluĭ și a țuiceĭ din prune.

In comună sunt 2 cîrciumĭ; 1 comerciant de manufactură.

Productele se desfac în orașul Craiova. Transportul se face cu carele pe șoseaua județeană Craiova-Severin, pe o întindere de 40 kil. O cale comunală merge pe Valea-Cernăteștilor.

Budgetul comuneĭ, pe exercițiul 1893—94, era de 2750 leĭ și cheltuelile 2750 leĭ.

Vite sunt: 318 vite marĭ cornute, 48 oĭ, 56 porcĭ, 20 caĭ și 30 capre.

Cernăteşti, *cătun,* al com. Cernătești, jud. Buzău, situat pe malul stîng al rîuluĭ Slănic. Are 400 locuitorĭ și 89 case. De dînsul sunt alipite cătunele: Rîpeni și Luncași de la Puțul-luĭ-Parlat.

Cernăteşti, *sat,* județul. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Cernătești.

Cernăteşti, *numire vechie* a *satuluĭ* Valea-Orleĭ, comuna Bucovul, plasa Cricovul, județul Prahova.

Cernăteşti, *numire vechie* a *cătunului* Valea-Poeniĭ, com. Valea-Călugărească, plasa Cricovul, jud. Prahova.

Cernăteşti, *deal,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Cernătești, în Nordul comuneĭ, cu direcțiunea de la V.-E. Are înălțime de aproape 50 m. și este acoperit cu tufărișurĭ.

Cernăteşti (Dealul-Mare), *deal,* plantat cu viță, județul Prahova, ce se întinde de la Bighilin pănă la Valea-Mieilor și apa Cricovul.

Plantarea viilor pe acest deal se crede a se fi făcut de vr'o 3—400 anĭ.

Producțiunea unuĭ pogon dintr'o vie din dealul Cernătești se ridică de la 1201—80 decal. In viile după șesurĭ și văĭ se ridică în aniĭ roditorĭ pănă la 360 decal.

In trecut, vinul din Dealul-Mare se transporta în Transilvania prin Predeal, pănă ce țara vecină a pus taxa vamală existentă, din cauza căreia a devenit imposibil exportul. Astăzĭ se desface pe piețele Bucureștilor, Galaților și Brăileĭ, afară de consumațiunea ce se face în localitate.

Prețul de mijloc al unuĭ decal. de vin variază de la 1.50—4 leĭ. Una din treĭ părțĭ a suprafeței viilor aparține proprietarilor și două din treĭ părțĭ sunt viĭ cu embatic.

Cernăteşti, *moșie,* în jud. Buzău, com. Cernătești, numită și Petrovicioaia. Are 800 hect., din care 500 arabile, 12 pădurea Ciocîrlia, restul izlaz și sterp.

Cernăteşti, *moșie,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Cernătești, cu un venit anual de 40—50000 leĭ.

Cernăteşti, *moșie* a statuluĭ, comuna Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova, pendinte de mănăstirea Glavaciocul. Pe periodul 1885—95 s'a arendat cu 2300 leĭ anual.

Cernăteşti, *pădure,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Cernătești, pe moșia Cernătești. Felul arborilor ce se găsesc sunt: tufanĭ, ulmĭ, cerĭ și stejar; aceștia din urmă predominînd.

Cernăteşti, *vale,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., comuna Cernătești, ce desparte comuna în două părțĭ și prin care curge pîrîul Corzul.

Cernăteşti (Dealul-), *culme de deal,* jud. Buzău, care se prelungește pe malul stîng al Slăniculuĭ și care este acoperită cu viĭ și arătură.

Cernăteştilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Cernătești. Se varsă pe stînga rîuluĭ Obedeanca.

Cernegura, *pisc de munte,* jud. Neamțu, pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, în fața munteluĭ Petricica, format din terase crescătoare în formă de amfiteatru. Vîrful cel maĭ înalt are 280 m. de la nivelul Bistrițeĭ.

După modul cum sunt așezate și înclinate păturile Cernegureĭ, se crede că a format una cu păturile munteluĭ Petricica, într'o vreme maĭ înaintată, și că numaĭ cursul Bistrițeĭ a rupt acea continuitate de teren ducînd-o cu apele sale; iar sinul astfel format, care ajunsese cu mult

Hosted by Google

mai jos de cît patul actual al rîuluĭ și de cît nivelul pămîntuluĭ, pe care e clădit orașul Piatra acuma, a fost umplut cu nisipurĭ, prundișurĭ și alte detrituri aduse de apele Bistriței.

Stratificațiunea: Păturile sunt înclinate spre S.-V.; la bază presintă depozite ce constaŭ din șisturĭ lutoase moĭ și din schisturĭ de greziŭ de Măgura. Depozite de Bonarowca, șisturĭ menelitice și menelituri, prundișurĭ și detrituri fluviatile, nisip și argilă ce devin din ce în ce maĭ dure către bază, din cauză că sunt imbibate de silice. In general șisturile sunt acoperite de o pulbere gălbie.

Aceste fapte, precum și altele scoase din raporturile stratigrafice, ne silesc a admite că avem a face cu șisturile menelitice atît de frecuentate în jud. Neamțu, și care începînd de la Pipirig, se întind spre E. pănă la confluența Nemțișoruluĭ cu Neamțul, și apoĭ spre S. se sfîrșesc în vîrfurile de munțĭ ce înconjură Piatra. Adevăratele menelituri trebue neapărat să fie de desubtul acestor sisturĭ, carĭ apar și la baza mănăstireĭ Petricica.

Formațiunea menelitică corespunde diviziuneĭ superioare a aquitanuluĭ luĭ Mayer saŭ oligoceanuluĭ luĭ Beyrich, și în alte regiunĭ ale Carpaților e cunoscută sub numele de straturile cu solzĭ de peștĭ de la Ilonda, așa numite din cauză că pentru întîiașĭ dată la Ilonda-Mare, în basinul Someșuluĭ, s'aŭ găsit solzĭ de peștĭ Maleta și Amdhysgle, carĭ sunt caracteristice. La noĭ însă, nu s'a putut da peste urme de peștĭ în adevărata formațiune menelitică.

Deasupra depozitelor metalice vine o alternanță de șisturĭ menelitice și de greziŭ de Măgura, formînd trecerea de la depozitele menelitice la adevăratul greziŭ de Măgura. Această trecere se face gradat: la bază predomină șisturile menelitice asupra greziuluĭ, maĭ sus bancurile de greziŭ se fac din ce în ce maĭ groase și grosimea șisturilor scade.

Pănă într'un timp răposatul geolog Gr. Cobîlcescu atribuia, împreună cu alțĭ geologĭ ce aŭ studiat Carpațiĭ, partea superioară, a alteranțeĭ greziuluĭ de Măgura, iar partea inferioară, depozitelor menelitice. De curînd, Uhlig studiind Carpațiĭ din V. Galițieĭ, distinse la partea inferioară a greziuluĭ de Măgura, un sistem de straturĭ, pe care le concentră sub numele de depozitele de Bonarowka. Maĭ apoĭ C. M. Paul văzu că sistemul luĭ Uhlig se găsește cu aceleașĭ caractere și în alte părțĭ ale Carpaților. In urma studiilor din aniĭ trecuțĭ, răpos. Cobîlcescu se dispuse a distinge și la noĭ sistema de Bonarowka și a generaliza încă și maĭ mult această sistemă, care în muntele Cernegura (și muntele Petricica) e reprezintată tocmaĭ prin alternanța, de care e vorba maĭ sus.

Șisturile și grezurile de Bonarowka sunt foarte bogate în urme de peștĭ.

In sfîrșit d'asupra sistemeĭ de Bonarowka, vine adevăratul greziu din Măgura al luĭ C. M. Paul.

Cernegura, *ramură de munte,* în jud. Neamțu, ce se prelungește pe o întindere aproximativ de 8 kil., de la V. pîrîuluĭ Vadurile, com. Vadurile, pl. Piatra-Muntele, pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistrița, mărginindu-ĭ de aproape cursul, pănă în dreptul satuluĭ Calul, (com. Calul-Iapa), străbătînd în lungiș partea despre S. a com. Doamna.

Această ramură poartă în diferite localități numirĭ diverse: Cernegura (pisc), Cîrlomanul (Carpați), Bolovoaia.

Cerneĭ (Culmea-), *munte,* înalt, în jud. Mehedințĭ, plaiul Cloșani. Se împarte în două părțĭ: 1. Culmea-Cerneĭ din dreapta rîuluĭ Cerna, care poartă numele și de Culmea-Godeanuluĭ, și maĭ jos Culmea-Biluluĭ ce ne desparte de Banatul Temișoareĭ. Cele maĭ înalte vîrfurĭ de munte ale eĭ sunt Tutoaia, de 1999 m. și Dobra, de 1923 m.; 2. Culmea-Cerneĭ din stînga numită și Culmea Mehedințuluĭ, este maĭ mică, pentru că cel maĭ înalt pisc al eĭ, Vîrful-Cameneĭ, este de 1230 metri și Piatra-Cloșanuluĭ de 1428 m. Din această culme se trag dealurile Mehedințuluĭ; de aceea poartă și numele de Culmea-Mehedințuluĭ.

Cernelile, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Ocolul, la 4 kil. depărtare de Craiova.

Comuna este situată pe loc șes și pe malul stîng al rîurilor Jiul și Amaradia.

Se învecinește la N. cu com. Isalnița, de care se desparte prin rîul Amaradia; la S. cu comuna Bucovățul, pl. Jiul-d-mj., de care se desparte prin rîul Jiul, la E. cu com. Craiova.

Terenul comuneĭ este șes. Are puține dealurĭ cu o înălțime ce nu trece de 50 m.

Comuna este udată de rîul Jiul, care pănă în dreptul acesteĭ comune are direcțiunea de la N.-V. spre S.-E., iar din această comună își îndreptează cursul spre V. pănă la mănăstirea Cretești, de unde o ia spre S. către com. Bucovățul. Intre satul Cernelile-d.-s. și comuna Breasta este un pod stătător, peste rîul Jiul.

Hosted by Google

Prin nordul comuneĭ curge rîul Amaradia, ce se varsă pe malul stîng al rîuluĭ Jiul, în dreptul satuluĭ Troaca, com. Cernelile.

In comună este lacul Şerca, ce ia naştere din revărsările rîuluĭ Amaradia. Are o suprafaţă aproximativ de 800 metri şi se scurge în rîul Jiul. In această baltă se varsă Balta-Popeĭ şi balta Scheaua, ce iaŭ naştere din izvoare, avînd fie-care o suprafaţă de 300 m. Intr'însele se găsesc peştĭ şi racĭ.

Fîntînĭ sunt: fîntîna Obedeanu, zidită de Petrache Obedeanu, la 1821 şi rezidită, la 1895, de d-na Eliza Opranu.

Se crede că această comună datează din 1700. In vechime coprindea, pe lîngă satele de azĭ, şi satul Atîrnaţi. Către 1875—76 a fost alipită de com. Breasta.

Azĭ coprinde treĭ sate: Cernelile-d.-s., sat de reşedinţă, Cernelile-d.-s. şi Troaca. Poziţiunea naturală a acestor sate este următoarea: Troaca la N., pe malul stîng al rîuluĭ Amaradia, la 2 1/2 kil. depărtăre de satul Cernelile-d.-j.; Cernelile-d.-s., la mijloc, la 1 1/4 kil. depărtare de Cernelile-d.-j., şi în fine Cernelile-d.-s. la S. de satul Cernelile-d.-s.

In comună sunt două biserici: una de zid, în satul Cernelile-d.-S., fondată la 1813 de Dincă Rizea şi reparată la 1883 de Ioan Grecu. Patroniĭ acesteĭ biserici sunt S ţiĭ Constantin şi Elena; a doua în satul Troaca, este zidită la 1855 de Gheorghe Săndoiu şi Dimitrie Paţa şi reparată la 1882 de Ioan Săndoiu. Patroniĭ acesteĭ biserici sunt S-ţiĭ Gheorghe şi Dimitrie. Are 17 pogoane proprietate. La amîndouă bisericile servesc 1 preot şi 1 cîntăreţ.

In satul Cernelile-d.-s., este o şcoală mixtă ce funcţionează din 1891. Este întreţinută de stat. Localul, construit din zid, este în bună stare.

In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 42 băeţĭ şi 2 fete, din 110 copiĭ (62 băeţĭ şi 48 fete) cu vîrstă de şcoală.

Populaţia comuneĭ e de 846 locuitorĭ, din carĭ 439 bărbaţĭ şi 407 femeĭ, locuind în 171 case şi 3 bordee. Ştiŭ carte 18 bărbaţĭ şi 1 femee.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 169 locuitorĭ.

Casele sunt maĭ toate de paiante şi micĭ.

Suprafaţa com. este de peste 4000 pog., din carĭ: 3200 pămînt arabil, 700 pog. pădure, 100 pog. izlaz.

Moşiĭ sunt: Moşia Cernelile-d.-j., cu venitul anual de 17000 leĭ, aparţinînd d-neĭ Eliza Opranu şi înainte aparţinînd mănăstireĭ Horezul; moşia Cernelile-d.-s., cu venitul anual de 4000 leĭ, aparţinînd d-luĭ C. N. Mihail şi care înainte aparţinea d-luĭ Dincă Rizea; moşia Troaca cu venitul anual de 3600 leĭ, care înainte aparţinea d-luĭ Dimitrie Paţa. Restul de pămînt aparţine sătenilor de pe fie-care moşie.

Pădurĭ sunt două: una pe moşia Cernelile-d.-j., în întindere de 450 hect., aparţine d-neĭ Eliza Opranu şi a doua pe moşia Cernelile-d.-s., în întindere de 250 pog., aparţine d-luĭ C. N. Mihail. Esenţe sunt: arţarĭ, plopĭ, ştejarĭ şi frasinĭ.

Pe moşia d-neĭ Eliza Opranu se găsesc stîne unde se fabrică brînză.

In com. sunt 6 cîrciumĭ; 3 în Troaca şi 3 în Cernelile-d.-s.

Prin com. trece şoseaua judeţeană Craiova-T.-Severin pe o lungime de 5 km.

Budgetul com. pe anul 1892-93 a fost de leĭ 4246.77 la venituri şi de leĭ 4114.51 la cheltueli.

Cernelile, *sat,* jud. Vîlcea, face parte din com. rurală Şerbăneşti, plasa Mijlocul. Are o populaţie de 255 locuitorĭ, 125 bărbaţĭ şi 130 femeĭ. Aci este o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ rezidită la anul 1887 pe ruinile alteĭ bisericĭ.

In căt. Cernelile, în silişte a caseĭ locuitoruluĭ Marin Radu Ana, se află un izvor cu apă sulfuroasă, în combinaţie cu apă saliferă.

Cernelile, *moşie* a statuluĭ, situată în com. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, foastă pendinte de Schitul Dintr'un-Lemn, s'a arendat pe periodul 1888—93 cu 910 leĭ anual.

Cernelile, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 53 hect. situată în com. Surpatele, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea şi formată din trupurile: Iliuţa (40 hect.) şi Buzducul (13 hect).

Cernelile, *vale,* izvoreşte din dealurile com. Bălteni, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, şi se varsă în rîul Cerna.

Cernelile-de-jos, *sat,* pl. Ocolul, com. Cernelile, jud. Dolj, cu reşedinţa primărieĭ. Are 248 suflete, 133 bărbaţĭ şi 115 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Cernelile-d.-s., ce este la 568 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ urmat la şcoală 16 băeţĭ. Cu vîrstă de şcoală sunt 20 băeţĭ şi 16 fete.

Ştiŭ carte 8 loc. In sat sunt 58 case. Casele sunt zidite din paiante, avînd aproape fie-care grădina eĭ.

Cernelile-de-Jos, *moşie* particu-

Hosted by Google

lară, pl. Ocolul, com. Cernelile, jud. Dolj, satul Cernelile-d.-j., aparţine d-neĭ Eliza Opranu şi aduce venitul anual de 17000 leĭ. Inainte aparţinea mănăstireĭ Horezul. Pe această moşie, afară de proprietatea cea mare, aŭ pămînt şi locuitoriĭ. Pe moşie se găsesc stîne.

Cernelile-de-Jos, *pădure* particulară, pl. Ocolul, com. Cernelile, judeţul Dolj, satul Cernelile-d.-j., pe moşia Cernelile-d.-j. Aparţine d-neĭ Eliza Opranu; are o întindere de 450 pog. Lemnul, care se găseşte, este arţarul şi plopul; predomină stejarul şi frasinul.

Cernelile-de-Sus, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com Cernelile. Are 168 locuitorĭ, 82 bărbaţĭ şi 86 femeĭ. Locuesc în 34 case şi 1 bordeiŭ. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1891, întreţinută de comună. Are o singură învăţătoare. Localul, construit din zid, este în bună stare. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 54 băeţĭ şi 2 fete, 10 băeţĭ şi 2 fete din Cernelile-d.-s., 16 băeţĭ din Cernelile-d.-j. şi 16 băeţĭ din Troaca. Ştiŭ carte 4 bărbaţĭ şi 1 femee.

In sat este o biserică de zid, fondată la 1813, de Dincă Rizea şi reparată la 1883, de Ioan Grecu. Hramul bisericeĭ este Sf. Constantin. Satul este aşezat la mijlocul com., între satul Troaca la N. şi satul Cernelile-d.-j. la S., la o departare de 1/4 de kil.

Cîrciumĭ sunt 3.

Cernelile-de-Sus, *moşie* particulară, jud. Dolj, plasa Ocolul, comuna Cernelile, satul Cernelile-d.-s.; aparţine d-luĭ Constantin Mihail; înainte aparţinea d-luĭ Dincă Rizea. Are un venit de 4000 leĭ. In această moşie aŭ parte şi locuitoriĭ.

Cernelile-de-Sus, *pădure* particulară, judeţul Dolj, pl. Ocolul, comuna Cernelile, satul Cernelile-d.-s., în întindere de 250 pog.; se găseşte pe moşia Cernelile-d.-s. Aparţine d-luĭ Constantin Mihail şi înainte era a d-luĭ Dincă Rizea. Esenţe: plopĭ şi arţarĭ; predomină stejarul şi frasinul.

Cerneşti, *sat,* în jud. Botoşani, partea de S.-E. a comuneĭ Zlătunoaia, pl. Miletinul, aşezat pe culme de deal. Are o suprafaţă de 619 hect., din carĭ 386 hect. ale proprietaruluĭ şi 224 ale locuitorilor, cu o populaţie de 81 familiĭ, saŭ 324 suflete. Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală, întreţinută de comună, cu 1 învăţător şi 22 şcolarĭ. Sunt 2 cîrciumĭ şi 2 comercianţĭ.

Numărul vitelor este de 260, din carĭ: 110 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 120 de oĭ şi 20 mascurĭ.

Sunt 24 stupĭ cu albine.

Cerneşti, *sat,* face parte din comuna rurală Homorîciurile, pl. Teleajen, jud. Prahova.

Cerneţul, foastă *com. urb.,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., alipită la com. urb. T.-Severin, ca mahala.

Este situată pe albia rîuluĭ Topolniţa şi în apropiere de Dunăre. Cerneţul a fost capitala jud. Mehedinţi până la 1842; acum este ruinată.

In Cerneţul se găseşte biserica Sf. Treime, zidită in formă de cruce, în anul 1670, de către Voevodul Ioan Ghica. In istorie, Cerneţul joacă un rol pentru luptele date aci şi pe cîmpia Severinuluĭ.

Aicĭ a fost casa luĭ Tudor-Vladimirescu; azĭ casa e distrusă. In apropiere de Cerneţul, la distanţă de 1/2 oră, se află Dealul-Gărdanuluĭ, pe care se află viea şi cula luĭ Tudor-Vladimirescu, întreţinute de proprietară d-na Sevastiţa Gărdăreanu.

Teritoriul Cerneţuluĭ a fost adesea inundat de pîraiele ce vin de pe Dealul-Cerneţuluĭ, pentru care cauză, locuitoriĭ Cerneţenĭ, s'aŭ strămutat în oraşul Turnul-Severin.

Cerneţul, *gîrlă,* în jud. Tulcea, servind de hotar în toată lungimea eĭ între plăşile Sulina şi Tulcea. Se formează din două micĭ braţe din interiorul întinselor stufăriĭ, carĭ unindu-se, se apropie de gîrla Dunavăţul, de la care primeşte o mare cantitate de apă prin treĭ micĭ gîrle: Lungul, Sulemanca şi Mihalache-Grecul. De aci se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la N.-E. spre S.-V.; trimete spre E. un braţ, care se termină în grindul Hundiul. După un curs de 12 kil., merge de se varsă în lacul Dranovul, în partea estică a luĭ, maĭ sus de cherhanaua Dranovul. Este mărginită numaĭ de stuf.

Cerneţul-Florea, *punct trigonometric,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ Sf. Gheorghe. E situat în partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe malul stîng al gîrleĭ cu acelaşĭ nume. Are 1 m. înălţime şi e înconjurat cu stuf.

Cernica, *sat,* pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Cernica-Căldărarul. Este situat la E. de Bucureşti, în pădurea Cernica, la N. bălţeĭ cu acelaşĭ

Hosted by Google

nume. Se mai numeşte şi Cernica-Moara. Pe lîngă sat trece pîrîul Cernica. Aci este reşedinţa primăriei.

Are o biserică, cu hramul S-ţii Apostoli, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; o şcoală mixtă, frecuentată de 22 elevi şi 8 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc 2644 lei anual. Localul s'a construit din fondurile judeţului în anul 1888.

Populaţia lui e de 606 locuitori. Suprafaţa totală a satului e de 3334 hect., aparţinînd statului 2850 hect. şi locuitorilor 484 hect. Statul are 2500 hect. pădure, 25 izlaz, 75 sterpe şi 250 le cultivă prin arendaşi.

Comerciul se face de 5 cîrciumari şi 1 hangiu. Are 1 heleşteu.

Numărul vitelor mari e de 280 şi al celor mici de 303.

Cernica, *mănăstire* de călugări, jud. Ilfov, situată pe două insule din lacul Colentina, lîngă satul cu acelaşi nume. S'a fondat de marele Vornic Cernica Ştirbeiu, la anul 1608; are hramul Sf. Nicolae.

Acest schit a durat mai bine de un secol, dar s'a pustiit din cauza unei ciume mari. La anul 1781, Arhimandritul Gheorghe împreună cu doi ucenici de la Sf. Munte găsind acest loc pustiu, cu bine-cuvîntarea Mitropolitului Grigorie, s'au stabilit aci. In timp de 2 ani s'au strîns 16 fraţi. In anul 1784, soţiile boerilor Golescu şi Dudescu, au dat mijloacele necesare pentru întreţinerea schitului.

La anul 1786, pe vremea Domnitorului Mavrogheni, se strînseră aci 103 fraţi, iar Domnul Mavrogheni îi ajuta, dîndu-le toate cele necesare pentru traiu.

Astă-zi este una din cele mai mari chinovii ale ţării şi locul de înmormîntare al multor evlavioşi din Bucureşti.

Aci se află o evanghelie de la Alexandru Moruzzi V.V. şi o altă evanghelie, admirabil îmbrăcată, dăruită de M. S. Regele Carol I.

Se susţine de unii, că între mănăstire şi rîul Dîmboviţa ar fi fost o mănăstire de călugăriţe înfiinţată de jupîneasa Chiajna, soţia Vorniculuĭ Cernica Ştirbeiu, dar care s'a desfiinţat din cauză că mănăstirea ar fi fost călcată de hoţi.

Aci este o bibliotecă, care cuprinde multe cărţi bisericeşti foarte vechi. Această mănăstire numără azi 121 călugări, cu care statul cheltueşte anual lei 28213. Din cauza bălţei, vara, locul e cam nesănătos.

Cernica, *fort,* în jurul Bucureştilor, jud. Ilfov.

Cernica, *baltă,* înconjurată de toate părţile cu stuf înalt, jud. Constanţa, plasa Hîrşova, pe teritoriul comunei rurale Ciobanul; situată în partea vestică a plăşei şi cea nordică a comunei; comunică cu balta Ciungile. Este formată de Dunăre dintr'una din marile ei revărsări de altă dată. Are 30 hect. întindere şi produce puţin peşte.

Cernica, *baltă,* jud. Ilfov, plasa Dîmboviţa, aşezată cam în centrul plăşei, formată de rîul Colentina. Se scurge în rîul Dîmboviţa spre E. de cătunul Căldărarul.

Cernica, *moşie* a statului, jud. Ilfov, pendinte de mănăstirea Cernica. S'a arendat pe periodul 1885—95, cu 9573 lei anual, împreună cu moara, afară de locul dintre heleşteu şi pădure până în locul cedat locuitorilor închis cu şanţuri, care teren s'a lăsat în folosinţa mănăstirei.

O parte din acest teren s'a luat pentru fortificaţii.

Cernica, *vîrf de munte,* judeţul Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, pe graniţă, în şirul cu acelaşi nume. Are 1005 m. înălţime.

Cernica, *şir de munţi,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, pe graniţă, în dreapta Slăniculuĭ. La N. are vîrful cu acelaşi nume. Se lasă spre S. până la 975 metri, pe la izvorul rîuluĭ cu acelaşi nume. In aceşti munţi, pe povîrnişul răsăritean, spre Moldova, se află locul Piciorul, numit pe ungureşte Kiş-Havaş.

Cernica, *dumbravă,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, de pe drumul ce duce de la Oneşti la trecătoarea Oituzul.

Cernica, *pădure* seculară, în valea pîrîuluĭ cu acelaşi nume, jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja. Esenţe: fag şi stejar.

Cernica, *pădure* mare, judeţul Ilfov, pl. Dîmboviţa. Are 2840 hect. E proprietatea statuluĭ.

Cernica, *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Hîrja, de pe hotarul Transilvanieĭ. Ese din muntele Cernica şi se varsă d'a stînga Oituzuluĭ la Poiana-Sărată. E aşezat dincolo de graniţă. El curge în întregime de la N. spre S.

Cernica, *pîrîu,* jud. Ilfov, lîngă satul cu acelaşi nume.

Cernica, *vale,* jud. Tecuciu, si-

Hosted by Google

tuată între Troian și moșia locuitorilor din Brăhășești. Pe această vale se află și cîte-va izvoare. Incepe de la rîpa Ursoiul.

Cernica, *vale,* în pl. Borcea, comuna Dichiseni, jud. Ialomița.

Cernica, *vale,* izvorește de la E. de com. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova. Curge de la N.-E. către S.-V. și se varsă în rîul Prahova, pe malul stîng, cam în centrul comuneĭ Comarnicul.

Cernica-Căldărarul, *com. rur.,* pl. Dîmbovița, jud. Ilfov. E situată la E. de București, în pădurea cu același nume, pe malul de E. al bălțeĭ Cernica, la 15 kil. departe de București. Stă în legătură cu Pantelimonul, prin mănăstirea Cernica, printr'o șosea vecinală.

Se compune din satele Cernica și Căldărarul. Are o populație de 922 locuitorĭ, în care număr intră și călugăriĭ de la mănăstirea Cernica. Locuesc în 190 case.

Suprafața totală a comuneĭ este de 4152 hect.

Statul are 3550 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ, 841 hect. (25 izlaz, 137 sterpe și 2547 pădure). Locuitoriĭ aŭ 602 hect. pe carĭ le cultivă, rezervînd 8 hect. pentru izlaz.

Contribuabilĭ sunt 172.

Budgetul comuneĭ e de 4246 leĭ la venitурĭ și 4138 leĭ la cheltuelĭ.

Dintre locuitorĭ, 180 sunt plugarĭ.

Arătura se face cu 62 pluguri, 46 cu boĭ și 16 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 81 care și căruțe, 69 cu boĭ și 12 cu caĭ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 386 (107 caĭ și epe, 188 boĭ, 69 vacĭ și viteĭ, 4 taurĭ, 18 bivolĭ și bivolițe) și al celor micĭ de 588 (33 capre, 105 porcĭ și 450 oĭ). Locuitorĭ împroprietăriți sunt 139, neîmproprietăriți sunt 203.

S'aŭ stabilit în comună 3 străinĭ.

Cernicari, *mahala,* din orașul Tecuciŭ, județul Tecuciŭ. Situat pe stînga Bîrladuluĭ, la S.-E. Această mahala a fost maĭ inainte pe vale lîngă Bîrlad, făcînd parte din com. Barcea; în urmă s'a deslipit, și, din cauza deselor inundațiĭ ale Bîrladuluĭ, s'a strămutat pe deal, unde se află și astă-zĭ.

Cernișoara, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți. Izvorește din două ciocĭ înalte, numite Ciuceve, și curge spre S. nu departe de Ciuceve, la locul numit Urzicariul. Se unește cu apa Cerna.

Conține păstrăvĭ.

Cernișoara, *rîŭ,* jud. Vîlcea, cel maĭ important afluent al rîuluĭ Cerna. Izvorește din susul Armășeștilor din muntele Slătioara. E situat la S. de com. Horezul. Curge paralel cu rîul Cerna pănă la com. Roești; se întoarce către S.-V. și se varsă în Cerna în dreptul com. Coieni, după ce a udat comunele Mădulari, Modoia, Roești și Coieni.

Valea-Cernișoareĭ are o lărgime maximă de 1 kil.; este populată, productivă și viabilă.

Cernișorul, *trup de pădure,* a statuluĭ, situată în com. Susani și Lungești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are 350 hect., care, împreună cu trupurile: Stupina (380 hect.), Gîrbovul (350 hect.) și Lunca-Stănești lor (440 hect.), formează pădurea Rîmești-Stănești.

Cernitul, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, pe teritoriul cătunuluĭ Cernul. Face parte din șirul dealurilor dintre Tazlăul-Mare și Trotușul.

Cernofca, *braț* secundar al brațuluĭ Chilia, județul Tulcea. Se desface la 4 kil. maĭ jos de orașul Chilia-Vechie; se întinde spre E., pe o lungime de 12 kil. și se termină iar cu brațul Chilia lîngă Peuprava. Adîncimea-ĭ e de 8 m. Cu brațul Babinof și Meslin închide insulele Ciornoiŭ și Meslin. Brăzdează partea nordică a plășeĭ Sulina și a com. Chilia și Sfistofca.

Cernul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucșești; situată în valea pîrîuluĭ Cernul, la o depărtare de 600 metri de satul Bucșești (școala).

Are o biserică, clădită de proprietarul Ioniță Gorgos, în anul 1894; e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Populația e de 157 familiĭ, avînd 603 suflete.

Sunt 3 cîrciumĭ.

Animale sunt: 35 caĭ, 452 vite marĭ cornute, 139 porcĭ și 28 capre.

Cernul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s. Izvorește din munțiĭ Savu și Tarnița din comuna Podurile, curge de la V. spre E. și se varsă în Tazlăul-Mare, pe dreapta, maĭ jos de Tețcani, în fața satuluĭ Gura-Cernuluĭ, la locul numit Iaga, com. Bucșești. Acest pîrîŭ, în cursul săŭ superior, pănă la intrarea în cătunul Cernul, poartă numele de Buda. El se încarcă în comuna Podurile cu pîrîașele: Fundătura, Brănești și Valea-Soseĭ,

Hosted by Google

iar prin comuna Bucșești și Berești, cu pîrîiașele: Căcîcea, Păltinișul, Leordișul, Bucșa, Trența, Cioraci și Teiul.

Cernul, *vale,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucșești, pe care se află cătunele Buleriul și Cernul.

Ceroaia, *pîrîŭ,* jud. Teleorman, străbate teritoriul com. Bîrla, din pl. Teleormanuluĭ, în partea de S.-E., servind de hotar între moșiile Bîrla și Podișorul. Se varsă în rîul Cotmeana, în pădurea Bădești, după ce primește și apele uneĭ viroage, Icoana, maĭ sus de cătunul Podișorul.

Ceroaica, *vălcea,* care se formează pe teritoriul com. Mierlești, pl. Riul-d.-s., jud. Olt; taie dealul despre V. și se varsă în Iminogul, între cătunele Catanele și Moșteni.

Cerpoaca (Măgura-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Lacul-luĭ-Băban. Se desface din dealul Costandoiul; brăzdează partea de V. a comuneĭ. E acoperit cu pășunĭ.

Cerșani, *com. rur.,* jud. Argeș. (Vezĭ Cerșanile).

Cerșani-de-Jos și **de-Sus,** *sat,* jud. Argeș, pl. Gălășești. Are 55 familiĭ, cu 203 suflete. Face parte din com. rur. Cerșanile. Are o biserică cu hramul Toțĭ-Sfinții, deservită de 2 preoțĭ și 1 cîntăreț; are o școală primară rurală.

Cerșanile, saŭ **Cerșani,** *com. rur.,* jud. Argeșul, plasa Gălășești, la 22 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefectureĭ, și la 31 kil. de Pitești. Se compune din următoarele 7 sate: Boblegi, Burdești, Cerșani, (de Jos și de Sus), Predești Stefănești, Strîmbeni și Văjești. Are o populație de 214 familiĭ, cu 725 suflete, din carĭ 5 familiĭ Țiganĭ. In comună sunt 3 bisericĭ și 1 școală primară.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1885-86, a fost de 2280 leĭ 52 banĭ la venitурĭ și de 2215 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicație oficială (1887), această comună are 188 contribuabilĭ; budgetul e de 3261 leĭ la venitурĭ și de 2580 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost, în anul 1887, de 651 capete vite marĭ: 589 boĭ și vacĭ, 62 caĭ, și de 2292 vite mărunte: 1816 oĭ, 22 capre și 454 rîmătorĭ.

Certe-Tele, *lac,* situat în partea vestică a plășeĭ Măcin, în jud. Tulcea, și cea de S.-V. a com. Turcoaia, între Dunăre, din care e format și iezerul Turcoaia. E înconjurat cu stuf. Are 20 hect. întindere.

Certieni, *sat,* în jud. Neamțu, com. Bîrgăoani, pl. de Sus-Mijlocul; e situat în valea de sub dealul cu aceeașĭ numire, pe pîrîul Certieni.

Se mărginește la E. cu satul Ruginoasa, de care se desparte prin Culmea-Certienilor, și cu limita jud. Roman; spre N. cu satul Bîrgăoani, de care se desparte prin limită convențională.

Are o suprafață de 750 hect. și o populație de 38 familiĭ, cu 182 suflete.

Sunt 90 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de 350 capete, din carĭ: 20 boĭ, 80 vacĭ, 200 oĭ, 5 porcĭ, 12 caĭ și 32 juncĭ.

Certieni, *deal,* jud. Neamțu; se întinde din marginea com. Bozieni spre N.-V. până pe teritoriul comuneĭ Talpa, satul Oniceni.

Certieni, *pîrîiaș,* jud. Neamțu; izvorește din dealul cu același nume, com. Bîrgăoani, pl. de Sus-Mijlocul. Curge, traversînd șoseaua Bîrgăoani-Talpa, în apropierea celuĭ d'întîiŭ sat, și se unește apoĭ cu pîrîul Bahnița.

Certieni, *pîrîŭ,* la E. de satul Lărgășani, com. Negulești, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Certieni, *vale,* la E. de satul Lărgășani, com. Negulești, jud. Tecuciŭ, peste rîul Berheciŭ.

Certăști, *sat* și *comună,* în jud. Tutova, pl. Corodul, spre S. de Bîrlad, pe pîrîul Bîrzota. Formează singur o comună. Are 866 locuitorĭ, din carĭ 202 contribuabilĭ. Știŭ carte 138 persoane. Locuesc în 230 case.

In coprinsul acesteĭ comune, pe valea pîrîuluĭ Bîrzota, sunt multe grădinĭ de zarzavaturĭ. Comerciul se face de 15 persoane, în 16 stabilimente, din carĭ 8 cîrciume. Are o școală primară de băeți și 2 bisericĭ.

Cerul, *deal,* jud. Olt; vezĭ Potericiul.

Cerul, *loc,* pe care a fost așezată com. rur. Deveselul, din jud. Mehedinți, pl. Blahnița.

Cerul, *vale,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., ține de teritorul com. rur. Ruptura.

Cerul, saŭ **Leamna,** *moșie* a statuluĭ, situată pe teritoriul com. Brabova, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s. Moșia, foastă proprietate a d-neĭ Catinca Ciocazan, s'a arendat

Hosted by Google

pe periodul 1893—94, cu 3700 leĭ anual.

Ceruluĭ (Lacul-), *lac,* la S. de comuna Mărgineni, jud. Teleorman.

Cerveni, *trup de moşie,* nelocuit, care constitue moşia Gogoşari, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Cervenia, *com. rur.,* în plasa Marginea, jud. Teleorman. E situată pe partea stîngă a rîuluĭ Vedea.

Are drept limite rîul Vedea la S., com. Beiul la N., la E. cîmpia Burnazul, pe care se întinde pănă aproape de comunele Cacaleţi şi Pietroşani din jud. Vlaşca, precum şi hotarul moşiilor Brînceni şi Şoimul, pe partea dreaptă a rîuluĭ Vedea, la V.

In partea despre V. se află pădurea numită Pălăşcuţa, limitrofă cu com. Beiul, unde se împreună apele rîurilor Vedea şi Teleormanul şi maĭ spre S. o altă pădure numită Lamba-Mitroiŭ.

Intinderea comuneĭ, cu a moşieĭ aflată pe dînsa, este de peste 6000 hect. Moşia, foastă proprietate a principeluĭ Dimitrie Ştirbeiŭ, a trecut în anul 1884, în stăpînirea Aşezămintelor Brîncovăneştĭ din Bucureşti. Proprietatea are 4750 hect. arabile, 500 hect. pădure şi 250 hect. izlaz şi livezĭ; maĭ sunt şi ca 150 hect. viĭ ale locuitorilor. Numărul locuitorilor împroprietăriţĭ este de 273, pe o întindere de 456 hect. Trupul de moşie, pe care sunt împroprietăriţĭ locuitoriĭ poartă numirea de Pălia; el se întinde din hotarul com. Zmîrdioasa la V., merge în linie dreaptă la E. şi de aci continuă spre S. pănă în hotarul moşieĭ Cacaleţi, din jud. Vlaşca.

Populaţiunea comuneĭ este de 478 capĭ de familie, cu 2227 de suflete, din carĭ 312 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 5188 capete, din carĭ: 683 caĭ, 1563 vite marĭ cornute, 2868 vite mărunte şĭ 274 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 7943, la venitурĭ şi de leĭ 6949, la cheltuelĭ.

Are o şcoală cu un învăţător, frecuentată de 28 elevĭ; o biserică, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Comuna Cervenia comunică la N. cu Beiul şi la S. cu Conţeşti, prin căĭ vecinale. Comunicaţia cu com. Zmîrdioasa, se face printr'un pod situat la moara de la căt. Şoimul, pe apa Teleormanuluĭ. Distanţa pănă la Alexandria este de 18 kil., pănă la Zimnicea de 23 kil.; la Turnul-Măgurele, reşedinţa judeţuluĭ, 49 kil. şi la Giurgiŭ, 54 kil.

Cervenia, *deal,* în com. rur. Roşniţa, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Cervenia, *deal,* în com. rur. Lupoaia, pl. Motrul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Cervenia (Fundul-Văeĭ-), *loc izolat,* în com. Diţeşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova; proprietatea d-neĭ Maria C. Filipescu.

Cervenia, *moşie,* a Aşezămintelor Brîncoveneştĭ din Bucureşti, în jud. Teleorman, plasa Margineĭ, com. Cervenia. Are o întindere de 5500 hect. pămînt arabil şi pădure. Teritoriul acesteĭ moşiĭ se întinde şi în jud. Vlaşca, pe cîmpia numită Burnazul.

Cervenia, *pîrîŭ,* în com. rurală Lupoaia, pl. Motrul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Cervenia, *pîrîŭ,* ce se varsă în rîul Proviţa, la V. de com. Mărgineni-d.-j., pl. Filipeşti, judeţul Prahova.

Cervenia, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din fundul văeĭ Cervenia şi se varsă în pîrîul Roşioara, la S. de com. Diţeşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova, făcînd maĭ multe zigzagurĭ.

Cervenia, *vale,* în com. rur. Roşiuţa, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Cervenişa, *pîrîŭ,* în com. rur. Degeraţi, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi; se formează din hotarul com. Peri, trece prin Degeraţi şi se varsă spre E. de lac, în Huşniţa, în dreptul satuluĭ Ceochiuţul. Pe acest pîrîŭ se află maĭ multe morĭ.

Cervenişa, *vale,* în com. rur. Degeraţi, plasa Ocolul-d.-j., judeţul Mehedinţi.

Cerviceşti, *sat,* în jud. Botoşani, partea de N. a comuneĭ Cucoreni, pl. Tîrgul. Are o suprafaţă de 1721 hect. şi o populaţia de 188 familiĭ, cu 691 suflete. In acest sat sunt 2 biserică, din carĭ una în ruine, deservite de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Vite sunt: 245 vite marĭ cornute, 36 caĭ marĭ, 400 oĭ şi 42 mascurĭ. In sat se află 1 cîrciumă; sunt 2 meseriaşĭ.

Cerviceşti, *pădure,* jud. Botoşani, pe moşia Cerviceşti, com. Cucoreni, pl. Tîrgul. Are o întindere de 572 hect.

Cesculuĭ (Valea-), *vale,* începe de pe cîmpia dintre com. Ciolăneşti-din-Deal şi Valea-Teleormanuluĭ şi se termină în Valea-Cîineluĭ, între comunele Gărăgău şi Necşeşti, judeţul Teleorman.

Hosted by Google

Cesna, *munte,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani.

Cesna, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani. Se varsă în apa Cerna.

Ceşme, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurli-d.-s., cătunul Eschibaba. Se desface din dealul Alifacî și se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E. Brăzdează partea nordică a plășeĭ și pe cea vestică a comuneĭ. Merge de-alungul pîrîuluĭ Ciarîești. Se prelungește spre S.-E. cu dealul Cail-Dere. Are un vîrf înalt de 286 m., dominînd asupra satelor Cail-Dere, Eschibaba, asupra pîrîuluĭ Beidant, și a drumuluĭ comunal ce le unește. El este de natură pietroasă, acoperit în vîrf cu pășunĭ, și pe la poale cu puține pădurĭ.

Ceşme-Culac, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rur. Enisala. Se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Golovar-Bair, se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S. la N. Brăzdează partea estică a plășeĭ și a comuneĭ. Ea merge numaĭ prin tufărișurĭ și pădurĭ, pe la poalele vestice ale dealuluĭ Iașburun. Este tăiată de șoseaua județeană Babadag-Enisala-Jurilofca. După 3 kil. de drum, se deschide în stuful de pe marginea iezeruluĭ Razelm.

Ceşmeaua, *surpătura unuĭ deal,* în dreptul căt. Izvoarele, reședința com. cu acest nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. Aci se fabrică cărămidă.

Ceşmeaua-Ciobanuluĭ, *loc,* comuna Racovița, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. E situat lîngă șosea.

Ceşmeleĭ (Valea-), *vale,* com. Deleni, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Ceşmeleĭ (Zăvoiul-), *zăvoiŭ*, com. Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Cetate (La-), jud. Teleorman. Vezĭ Zimnicea.

Cetate (La-), jud. Teleorman. Vezĭ Conțești.

Cetate (Dealul-de-la-), *deal,* în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rur. Satul-Noŭ, cătunul Satul-Noŭ. Este maĭ mult o prelungire a dealuluĭ La-Două-Movile; se întinde spre E., într'o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și acea a comuneĭ. Ramificațiile nordice se sfîrșesc pe malul dunărean, iar cele sudice și estice pe malul de N. al iezeruluĭ Oltina. La poalele sale sud-estice se găsesc ruinele uneĭ cetățĭ vechĭ, de la care și-a luat și numele. Este de natură stîncoasă, făcînd malurile Dunăreĭ și ale iezeruluĭ Oltina să fie înalte și pietroase. Este acoperit cu fînețe și tufărișurĭ. Pe muchea sa merge drumul comunal Pîrjoiul-Oltina.

Cetatea, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Cîmpul, la 76 kil. departe de Craiova și la 22 kil. departe de reședința plășeĭ, orașul Calafat.

Situată pe loc șes, la poalele dealuluĭ numit Cetatea, ce se întinde de-alungul maluluĭ stîng al Dunăreĭ. In dreptul comuneĭ Cetatea, pe malul drept al Dunăreĭ, se găsesc satele Cașova și Gămătarci.

Se învecinește la N. și N.-V. cu comunele Gemeni saŭ Dîrvari și Salcia, din jud. Mehedinți și cu com. Risipiți, din județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., la S. cu com. Hunia, iar la E. cu com. Fîntîna-Banuluĭ și la V. cu Dunărea. Limita linieĭ de N. începe din Măgura-Dîrvoruluĭ, merge spre E. pănă la Movila-Lată. Cea de S. e paralelă cu precedenta; cea de E. merge de la Dunăre printre Fîntîna-Banuluĭ și Cetatea, pănă la hotarul Dobridor, iar cea de V. din Dunăre pănă la hotarul Dîrvoruluĭ.

Terenul comuneĭ este puțin accidentat de dealul numit Cetatea, care se întinde spre S. și pănă în Dunăre. Acest șir de dealurĭ este întrerupt de multe văĭ și vîlcele. Dealurile sunt acoperite cu grădinării și semănăturĭ. Partea de N. este cam șeasă, iar pe cea deluroasă se găsesc multe izvoare, transformate în fîntînĭ, pentru întreținerea grădinilor, în timp de secetă.

Afară de Dunăre, comuna este udată de rîulețul Reca, care izvorește aproape de Dunăre, în jud. Mehedinți și se varsă în balta Ochiul, de lîngă Dunăre.

Pe teritoriul jud. Mehedinți, acest pîrîŭ se numește Drincea. In comună are îndreptare de la N.-V.-S.-E. Pe el se află o mulțime de podețe; iar în dreptul jud. Mehedinți cîte-va morĭ.

Inainte, com. Cetatea se numea Ulmul; atuncĭ era compusă din două cătune: Ulmul și Cetatea. Maĭ tîrziŭ, fostul proprietar Dumitru Haralambie le-a unit sub numele de Cetatea.

Numele de Cetatea vine de la o cetate de pămînt înconjurată cu un șanț, avînd formă de circomferință. Această comună a fost teatrul războaielor dintre Rușĭ și Turcĭ, în anĭ 1853—58.

Azĭ se compune din cătunul

Hosted by Google

de reședință Cetatea și din Ulmul.

In comună se află o singură biserică, fondată la anul 1840, de către Dumitru Haralambie, cu hramul la Sf. Constantin și Elena. Pe frontispiciul bisericeĭ se află o inscripțiune, în care se arată numele fondatoruluĭ, precum și anul fondăreĭ. Este deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Se găsesc în comună cîte-va crucĭ cu datele de 1818, 1819, 1820. Acestea sunt resturĭ din cimitirul și biserica satuluĭ din vechime.

In com. Cetatea sunt două școlĭ primare, una de băețĭ și una de fete; ambele în căt. Cetatea.

Școala de băețĭ funcționează din 1817, iar cea de fete din 1878. Sunt întreținute de stat. Aŭ un singur local.

In anul școlar 1892—93 aŭ fost frecuentate de 140 băețĭ și 36 fete, din 490 în vîrstă de școală. Știŭ carte 1500 locuitorĭ, din carĭ 1350 bărbațĭ și 150 femeĭ.

Populația comuneĭ este de 3366 suflete, din carĭ 1979 bărbațĭ și 1587 femeĭ. Dintr'aceștia, 200 sunt streinĭ: Bulgarĭ, Grecĭ, Sîrbĭ, Izraelițĭ, etc.

După legea rurală din 1864, sunt 394 împămînteniți, iar după cea din 1879, sunt 17 insurățeĭ.

Suprafața comuneĭ este de 5750 hect., din carĭ: 5500 arabile, 130 fînețe, 70 izlaz, 50 lac și teren sterp.

Moșia de pe teritoriul comuneĭ se numește Cetatea. Are un venit de 147955 leĭ; aparține proprietarilor și locuitorilor.

Viile de 400 hect. aparțin locuitorilor împroprietăriți și daŭ vin negru.

Pe moșia Cetatea este o moară de aburĭ și una de apă, pe rîulețul Reca.

Meseriași sunt 58, din carĭ: 20 croitorĭ, 15 fĭerarĭ, 18 cizmarĭ, 3 curelarĭ și 2 lemnarĭ.

In comună se găsesc 280 comercianțĭ, dintre carĭ 80 sunt Romînĭ.

Cîrciumĭ sunt 30 și băcăniĭ 10.

Comuna este străbătută de calea județeană Calafat-Severin, lungă de 6 kil. pe teritoriul comunal.

Budgetul comuneĭ pe exercițiul 1893—94 este de 13390 leĭ, 48 banĭ, la venitură și de 13005 leĭ, la cheltuelĭ.

Vite cornute sunt 320, oĭ 89 și caĭ 18.

Cetatea, *cătun,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ; ține de comuna Antonești și este situat pe proprietatea d-luĭ D. Orbescu. Are o populațiune de 465 suflete, dintre carĭ 91 contribuabilĭ.

Cetatea (Bleveşti), *sub-divizie* a cătunuluĭ Cîrlomănești, din comuna Gura-Nișcovuluĭ, județul Buzăŭ.

Cetatea, *sub-divizie* a cătunuluĭ Crîngul, din com. Pătîrlagi, jud. Buzăŭ.

Cetatea. V. satul Pocreaca, com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, județul Vasluiŭ.

Cetatea, *cetate de pămînt,* plasa Jiul-d.-mj., comuna Foișorul, județul Dolj.

Cetatea, *redute* vechĭ în pămînt, jud. Mehedinți, plasa Cîmpul, com. rur. Gemeni.

Cetatea, *urmă de cetate,* județul Dolj, pl. Băilești, com. Siliștea-Crucerĭ.

Cetatea, *urmă de cetate,* județul Dolj, pl. Băilești, com. Siliștea-Crucerĭ, satul Cioroiul-Noŭ, despre care se zice, că datează din timpul celor din urmă războaie ale Rușilor cu Turcĭĭ.

Cetatea, *ruină de cetate,* județul Dolj, pl. Băilești, com. Bistrețul, pe malul stîng al Dunăreĭ, în fața orășeluluĭ bulgăresc Țibrul-Palanca.

Cetatea, *urme de cetate,* județul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Dos. Se găsește pe un deal în pădurea proprietaruluĭ, colonelul I. Gigîrtu. Se zice că datează din timpul năvălireĭ barbarilor. Cetatea, are o formă triunghiulară, este așezată în vîrful unuĭ deal, și de treĭ părțĭ, a lume spre E., N. și S., este înconjurată de o vale adîncă de 20 m. Spre V. se văd urmele unuĭ zid, gros și înalt de 8 m. Intr'o parte zidul este maĭ puțin înalt, unde se crede că ar fi fost poarta cetățeĭ. Zidurile înconjoară cetatea din treĭ părțĭ, două sunt în latul cetățeĭ și unul în lungul eĭ. Înăuntrul cetățeĭ este un loc mare de 6 pogoane.

Cetatea, *urme de cetate,* pl. Jiul-d.-mj., comuna Segîrcea, jud. Dolj.

Cetatea, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Bistrița-d.-j., pe teritoriul com. Răcăciunĭ, cu urme de întăriturĭ în pămînt, înconjurate de șanțurĭ adîncĭ.

Cetatea, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nișcovuluĭ, cătunul Cîrlomănești. Această localitate a atras atențiunea din timpiĭ ceĭ maĭ depărtați ca să fie fortificată, pentru că domină gurile văilor Buzăul și Nișcovul, și poate rezista orĭ-căreĭ forțe, care

Hosted by Google

ar încerca să înainteze pe aceste văĭ, fiind un punct din cele maĭ strategice ale ţăreĭ.

Cetatea, *deal,* pl. Jiul-d.-mj., com. Padea, jud. Dolj.

Cetatea, *movilă* mare de pămînt, jud. Dolj. V. com. rur. Botoşeşti, din plasa Dumbrava.

Cetatea, *deal,* jud. Dolj. V. com. rurală Batoţi, din plasa Blahniţa.

Cetatea, *deal cu viĭ,* în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-d.-s.; ţine de comuna rurală Bobaiţa. Are un fort pe care locuitoriĭ îl numesc Cetatea-luĭ-Traian; iar loculuĭ i-a dat numele de Cetatea.

Cetatea, *movilă,* în com. Pucheni-Micĭ, pl. Crivina, jud. Prahova; unde în urma săpăturilor făcute, s'aŭ găsit maĭ multe săbiĭ, cuţite, iatagane şi alte obiecte.

Cetatea, *deal,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre V. de satul Găureana.

Cetatea, *deal,* jud. Suceava, pe moşia Brana; e acoperit cu pădure de fag. In juru-ĭ se observă două rînduriĭ de şanţuriĭ circulare.

Cetatea, *deal,* în partea de V. a com. Poeneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ; se prelungeşte dea-dreapta pîrîuluĭ Racova. Pe vîrful luĭ se văd şi pănă astăzĭ urmele a două şanţuriĭ, carĭ, zice legenda, ar fi fost făcute în timpul cînd Ştefan-cel-Mare, a avut războiul cu Turciĭ, pe Valea-Racoveĭ. Aceste şanţuriĭ, în localitate, se numesc tabiĭ.

In vale de la acest deal, aproape de cătunul Hîrşoveni (Slobozia-Străjesculuĭ), de-a stînga pîrîuluĭ Racova, se află o movilă, înconjurată de un şanţ, care, se zice, ar fi tot din timpul luĭ Ştefan-Vodă.

Pe şesul numit Valea-Caselor, aproape de Poeneşti-Răzeşi, dea dreapta pîrîuluĭ Racova, se află 2 movile.

Cetatea, *insulă,* pl. Cîmpul, com. Cetatea, jud. Dolj.

Cetatea, *loc,* judeţul Dorohoiŭ, pe culmea dealuluĭ Odăeĭ, în ţarina locuitorilor din satul Corlăteni, com. cu acelaşĭ nume, pl. Coşula.

Se găsesc pe această platformă, urmele uneĭ fortificaţiĭ de pămînt în formă trapezică, înconjurată cu şanţ, ce are încă azĭ adîncimea de $3^1/_2$ m., şi lungimea de $6^1/_2$ m.; are ţărînă în val pe partea din lăuntru; are o singură deschizătură în partea despre S.

Cetatea, *loc,* în pădurea de pe muchea dealuluĭ din linia Prutuluĭ, ce domină asupra şesuluĭ şi a satuluĭ Oroftiana-Frunzetti, com. Oroftiana, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ. Aicĭ se văd urme de şanţuriĭ ce aŭ încă o adîncime peste $4^1/_2$ m., cu un val pe laturea lăuntrică. Suprafaţa închisă are lărgimea maĭ mică de cît lungimea ce este de 401 m.; şi cuprinde 5 hect. 73 arii.

După tradiţie, de unĭĭ se numeşte Cetatea-Saşilor, iar după alţiĭ Cetatea-Leşilor. Se zice că aicĭ a urmat o mare luptă între Moldoveni şi Leşĭ.

Cetatea, *loc strîmt,* jud. Muscel, pe rîul Dîmboviţa, numit ast-fel pe tot locul din faţa Cetăţeĭ-luĭ-Negru-Vodă. Prin Cetate, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa, s'a făcut o şosea, care leagă Tîrgovişteа de Cîmpulung.

Cetatea, *loc izolat,* pe un platoŭ întins, la S. V. de com. Buzeşti, pl. Mijlocul, jud. Olt. Se zice că aci ar fi existat în vechime. E o mare cetate, pe dreapta Vedeĭ, care ar fi fost contimporană cu cea de la Çrîmpoaia-Magazia, şi că ar fi făcut parte din acelaşĭ plan de fortificaţiune, amîndouă avînd poziţiunĭ înalte şi strategice, pe dreapta rîuluĭ Vedea.

Cetatea, *moşie,* în pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman, pe teritoriul comuneĭ Antoneşti, pe valea Tinoasa.

Cetatea, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, comuna Cetăţeni-din-Deal, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel, în întindere aproximativă de 450 hect.

Se învecineşte la N. cu Moşneni, la S. cu pădurea d-neĭ Eliza Filipescu, la E. cu rîul Dîmboviţa şi la V. cu valea Greci.

Cetatea, *pădure,* pe proprietatea Cervenia, jud. Teleorman, în întindere de 500 hect.

Cetatea, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa, pe teritoriul comuneĭ Batoţi.

Cetatea, *vîrful* cel maĭ înalt din dealurile Odobeştilor, judeţul Putna. Se află pe drumul spre Mira, la 1 kil. de Odobeşti, între acest oraş şi Căpătanul. Piscul acesta, în partea despre Milcov, formează o rîpă colosală din vîrf şi pănă jos. Se zice că aci ar fi fost cetatea Crăciuna. Movila Cetatea face parte din podgoria Odobeştilor şi aparţine la 2 negustători, carĭ îşĭ aŭ acolo viile. O mare parte din movilă, anume cea despre

Hosted by Google

Milcov, este dărîmată de apă; în partea despre N. se cunoaște bine șanțul, cu care ea a fost înconjurată. Din vii, la movilă, se trece șanțul prin o dîlmă de pămînt, apoi intri pe un parapet ce a fost împrejurul movileĭ, în lățime de un stînjen și jumătate, și apoĭ de la acest parapet se ridică în sus o movilă. Atît movila de deasupra, parapetul și șanțul sunt acum acoperite cu tufiș și arborĭ. Vieriĭ vecinĭ spun că săpînd viile, adese-orĭ găsesc ghiulele întregĭ și bucățĭ de ghiulele groase, ceea-ce dovedește, că aicĭ a fost o redută și un punct militar de observație la marginea țăreĭ despre Muntenia. Asemenea muncele înalte se văd pe marginea țăreĭ muntenești peste Milcov, la comuna Vîrteșcoiul, care de asemenea probează a fi fost puncte de pază militară. Insă urme de cetate saŭ mine, nu se văd. Cantemir, în «Descrierea Moldoveĭ», vorbind despre cetatea Crăciuna, zice, că ea se afla la piciorul munteluĭ Vranceĭ, nu departe de mănăstirea Mira, că pe timpul luĭ se vedeaŭ ruinele eĭ, și că locul acela pe timpul luĭ, se chema Crăciuna. Din asta se vede că cetatea era la poalele munteluĭ, iar nu pe vîrful munteluĭ, că ea era aproape de mănăstirea Mira, la poalele munteluĭ Vranceĭ. Așa dar, nu pe dealul Odobeștilor. In tot cazul, ea n'a fost departe de piscul ce poartă astăzĭ numele de Cetatea, poate pe locul unde astăzĭ este satul Căpătanul, 1 kil. maĭ sus de piscul pe care stă tabia de care am vorbit și pe care, uniĭ din neștiință, o cred a fi Crăciuna.

Cetatea, *pisc,* com. Grădiștea, plasa Olteț-ul-d.-S., jud. Vîlcea. Aci se văd ruinele uneĭ vechĭ cetățĭ.

Cetatea, *șanțurĭ,* pl. Jiul-d.-j., com. Căciulătești, jud. Dolj, ce înconjoară ruinele bisericeĭ zisă Casa-Albă.

Cetatea, *vale,* în cătunul Vărțul, com. Bălăcești, din pl. Ocolul, jud. Gorj; începe din dealul cu acelașĭ nume, merge paralel cu vatra satuluĭ și se termină spre S.-V. la extremitatea satuluĭ; această vale este formată de dealul Vărțul.

Cetatea-de-Floci, jud. Ialomița. (Vezĭ Floci).

Cetatea-de-la-Antonești, *cetate,* numită de Cezar Boliac, Tinosul; este situată la N. aceleĭ comune, jud. Teleorman, și e înconjurată din toate părțile de apă. (Vezĭ com. Antonești). La explorațiunile arheologice făcute împrejurul acesteĭ cetățĭ, s'aŭ găsit vîrfurĭ de lance, săgețĭ de silex și ornamente de purtat la gît.

Cetatea-de-la-Cervenia, *cetate,* situată spre hotarul moșieĭ Șoimul, jud. Teleorman. Aci s'aŭ făcut importante descoperirĭ arheologice.

Cetatea-Feteĭ, *vechie cetate,* în jud. Ialomița. Locul, unde a fost această cetate, nu se cunoaște cu siguranță. Se dă această numire unor urme de săpăturĭ destul de pronunțate, carĭ constaŭ dintr'un loc pătrat închis cu șanțurĭ adîncĭ. Nicĭ o urmă de zidărie saŭ inscripțiune nu se află, care să justifice numirea de cetate.

Săpătura, căreia i se dă această numire, este la 10 kil. de satul Lupșani și la 5 kil. spre S.-V. de satul Valea-Seacă, într'o pădure de tufă. Are o suprafață de 6400 m. p., înconjurată de un șanț adînc numaĭ de 20—50 centimetri și cu lărgimea de 6—7 metri. Intrarea pare a fi fost numaĭ prin partea de Sud-Vest.

Tradiția spune că ar fi fost aci o cetate, ridicată din ordinul comandantuluĭ unuĭ corp de oștire, stabilit aci pentru a opri năvălirea Turcilor. Comandantul ar fi fost o fată tînără, pe care, Domnitorul țăreĭ de atuncĭ dovedind-o că este fată, i-a dat multe darurĭ și a poruncit ca cetatea să se numească Cetatea-Feteĭ.

Cetatea-Feteĭ, ce'ĭ zice și Gorgănele, Șanțurile și Meterezele-Vechĭ, *loc izolat,* pe marginea dreaptă a văeĭ Vlăsia, 500 m. departe de com. Căciulați, spre N.-V. și la hotarul de N.-E. al comuneĭ Balotești.

Aci se văd niște vechĭ redute, despre carĭ circulă următorea legendă:

«Această cetate s'a făcut pe timpul năvălireĭ barbarilor, de o fecioară de Domnitor, care, văzînd pe tatăl și familia eĭ robițĭ, a ales acest loc maĭ retras, unde s'a ascuns. Ea luase maĭ mulțĭ oamenĭ înarmațĭ, pe carĭ i-aŭ pus d'aŭ zidit cetate. Turciĭ urmărind-o, i-a dat de urmă. Apoĭ se zice că s'ar fi încins o luptă crîncenă între oameniĭ din cetate și Turcĭ.»

Cetatea-Herțeĭ, *loc,* jud. Dorohoiŭ, pe muchea înaltă a dealuluĭ Herțușca, de pe teritoriul satuluĭ cu acelașĭ nume, com. Movila, pl. Herța. Are lungimea de 226 m. și lățimea de 122 m. E de formă pătrată și e înconjurat de marĭ șanțurĭ cu

Hosted by Google

valurile pe din lăuntru. Se văd la mijloc urmele a două şanţurĭ ce o întretae. Pe aci s'aŭ găsit în vechime: săgeţĭ, părţĭ de arcurĭ, de topoare de piatră, cărămizĭ şi zgură.

Cetatea-Jidoveĭ, *urme de cetate,* ce se găsesc în Valea-Albă, pl. Jiul-d.-mj., com. Bucovăţul, jud. Dolj.

Cetatea-Latinilor. (Vezĭ com. rur. Oreviţa, din plasa Blahniţa, jud. Mehedinţi).

Cetatea-Mare, *ruinĭ* a uneĭ vechĭ cetăţĭ saŭ urme a uneĭ vechĭ întărituri, situată în marginea de Nord-Eest a comuneĭ Dagîţa, la extremitatea judeţuluĭ Roman.

Cetatea-Mogoşeşti, jud. Fălciŭ. (Vezĭ Cetăţuia, com. Ghermăneşti).

Cetatea-Mueriĭ. (Vezĭ Muereni).

Cetatea-Năsoeştilor, *pădure,* judeţul Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., pe teritoriul comuneĭ Nadişa.

Cetatea-Neamţuluĭ, jud. Neamţul. (Vezĭ Neamţul, Cetate).

Cetatea-Oaĭe, *ruine,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ urbane Hîrşova şi anume pe malul drept al Dunăreĭ, la 500 m. spre N. de locul de unde se desface gîrla numită Privalul-luĭ-Tair-Buaz şi în dreptul unde Dunărea se desface în două marĭ braţe: Dunărea-Nouă şi cea vechie saŭ Canalul-Măcinuluĭ, lîngă o pădurice de salcĭĭ, la 8 kil. de oraşul Hîrşova; aicĭ sunt nişte ruine foarte vechĭ. In anĭĭ 1828, 1853 şi 1877 Ruşiĭ aŭ trecut, în războaiele lor contra Turcilor, trupele lor prin această trecătoare.

Cetatea-Turnuluĭ, jud. Teleorman. (V. T.-Măgurele, comună urbană).

Cetăţeaua, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaţilor, printre gîrlele Drajna şi Teleajenul, com. Drajna-d.-s., plasa Teleajenul, jud. Prahova. Aci, se crede, a fost un pichet militar de observaţiune, atît asupra lagăruluĭ după Grădiştea, cît şi asupra şoseleĭ după Valea-Teleajenuluĭ şi a ocnelor de la Gura-Văeĭ-luĭ-Dragomir.

Cetăţeaua, *pîrîŭ;* izvoreşte dintre dealul Brozba şi Dealul-Mare, comuna Amărăşti, plasa Oltul-d.-j., judeţul Vîlcea; curge spre Sud pe teritoriul comuneĭ Nemoiul.

Cetăţeaua, *podiş,* jud. Suceava, pe dealul Cetăţuia şi spre E. satuluĭ Rădăşeni. Aci se găsesc din cînd în cînd antichităţĭ, ca: vase de lut, unelte de piatră, etc.

Cetăţeĭ (Valea-), *vale,* în raionul comuneĭ Dobreşti, pl. Podgoria, jud. Muscel, care după ce udă partea de V. a comuneĭ, se varsă în gîrla Cîrcinovul.

Cetăţeĭ (Vîrful-), *vîrf de munte,* în cătunul Gura-Belieĭ, com. Breaza-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova. Cade în partea de E. a şoseleĭ naţionale.

Cetăţeni, *sat,* jud. Neamţu. (V. Nemţeni).

Cetăţeni-din-Deal, *com. rur.,* pl. Dîmboviţa, jud. Muscel. E situat la S.-E. de Cîmpulung, aproape 20 kil. departe de acest oraş. Este aşezată nu departe de malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa, pe un deal înalt; în timpul ernеĭ, comunicaţia e aproape imposibilă.

Numele săŭ de Cetate îĭ vine de la Cetatea-luĭ-Negru-Vodă, ale căreĭ ruine se văd în apropiere.

Se compune din 2 cătune: Cetăţeni-din-Deal şi Mesteacănul; şi se mărgineşte la N. cu com. Bădeni-Pămînteni, la S. cu com. Văleni, la E. cu com. Pucheni şi la V. cu comuna Boteni.

Are 110 contribuabilĭ şi budgetul săŭ pe anul 1889—90 prezintă la venitурĭ 1005 leĭ şi la cheltuelĭ 999 leĭ.

In com. e o şcoală mixtă, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1242 l.; şcoala se frecuentă de 30 elevĭ şi 3 eleve, din numărul de 47 băeţĭ şi 38 fete în vîrstă de la 6–12 anĭ. Ştiŭ carte 80 bărbaţĭ şi 4 femeĭ.

In comună sunt 2 biserică, deservite de 1 preot şi 2 dascălĭ; eĭ se întreţin din ajutorul benevol al locuitorilor.

Locuitorĭĭ sunt moşneni şi pentru vatra satuluĭ a făcut schimb cu proprietara, d-na Eliza Filipescu, dînd 900 pogoane livede pentru 300 din sat. Eĭ aŭ în devălmăşie o mică porţiune de livede şi o pădure ca de vr'o 600 pogoane.

Pe la Estul comuneĭ trece şoseaua judeţeană Tîrgovişte-Cîmpulung. Comuna e aşa de mică, în cît veniturile abia pot face faţă cheltuelilor.

O şosea comunală, în zigzaguri şi foarte repede, uneşte Cetăţeni-din-Deal cu ceĭ din-Vale.

Cetăţeni-din-Deal, *sat,* judeţul

Hosted by Google

Muscel; face parte din com. rurală cu același nume, plaiul Dîmbovița.

Cetățeni - din - Vale, *com. rur.*, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel, la S.-E. de Cîmpulung; 20 kil. departe de acest oraș. Este situată pe malul drept și cel stîng al rîuluĭ Dîmbovița.

Se compune din 2 cătune: Cetățeni-din-Vale și Diaconești, și se mărginește la N. cu com. Bădeni - Pămînteni, la S. cu comuna Lăicăi-Runceasa, la E. cu com. Pucheni și la V. cu com. Cetățeni-din-Deal.

Numele-ĭ vine de la Cetatealuĭ-Negru-Vodă, ale căreĭ ruine se văd și azĭ, unde există și o mică bisericuță săpată în stîncă; bisericuța poartă numirea de Schitul-Negru-Vodă.

Are o populație de 783 locuitorĭ, 380 bărbați și 403 femeĭ; 139 capĭ de familie, carĭ locuesc în 141 case. După starea civilă sunt: 277 căsătoriți, 459 necăsătoriți, 46 văduvĭ și 1 divorțat.

Locuitoriĭ aŭ: 30 caĭ și epe, 187 boĭ, 158 vacĭ, 33 taurĭ, 69 viței și vițele, 1639 oĭ, 94 berbecĭ, 117 porcĭ și 202 capre.

Comuna are 128 contribuabilĭ. In anul 1886, budgetul comuneĭ era la venitură de 1091 leĭ și la cheltueli 1013.

Rîul Dîmbovița trece prin comună și în el se varsă următoarele 5 pîraie, carĭ seacă în timpul secetos: Valea - Perilor, Valea-luĭ-Anghel, Valea - Măgureĭ, valea Mitoi și Chipuri. Pe Dîmbovița, în raionul comuneĭ, e o piuă și o moară.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit după legea rurală din 1864 pe moșia Cîrciuma - de - Piatră. Soseaua județeană Cîmpulung-Tîrgoviștea, leagă această comună cu Lăicăi-Runceasa și Bădeni-Pămînteni. De la jumătatea comuneĭ se ramifică un drum ce leagă comuna cu Cetățeni-din-Deal. In comună sunt multe stîncĭ primejdioase, și carĭ poartă numele de: Colțiĭ-Doamneĭ, Colțiĭ - Șoimuluĭ, Colțul-Trăsnit, etc.

In comună este o singură biserică, zidită din temelie între anii 1868—1871, la care a contribuit și M. S. Regele cu 300 galbenĭ. Inainte a fost o mică bisericuță de lemn, iar pănă atuncĭ oficiul se făcea în Schitul-Negru-Vodă. Această biserică e deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

In raionul comuneĭ se găsesc două izvoare cu apă minerală, cu un debit mic, avînd gustul acru și puturos și de coloare negricioasă, ca de lac stătut. Pe rîpĭ și pîraie se găsește în mare cantitate piatră grezie.

Școală, cu întreținerea căreia statul cheltuește 1404 leĭ anual, e frecuentată de 35 elevĭ și eleve. Ea datează cam de vr'o 40 anĭ. Actualul local s'a construit în anul 1885.

La locul numit Cetatea, se văd urme de ziduri; și în pămînt, pănă la o adîncime de 3 metri, se găsesc hîrburĭ de olărie de diferite grosimĭ. S'aŭ găsit săgeți și săbiĭ de fier.

La Cetățeni-din-Vale se fac anual două bîlciurĭ, la 23 Aprilie și 26 Octombrie.

Cetățeni-din-Vale, *sat*, face parte din comuna cu același nume, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Cetățica, *pisc*, al munteluĭ Cornetul, jud. Buzăŭ, com. Calvini. După urmele rămase, pare a fi fost o fortificație.

Cetățue (La-), *deal*, jud. Suceava (vezĭ Baia).

Cetățueĭ, (Dealul-), *deal*, la E. de satul Homocea, plasa Berheciŭ, jud. Tecuciŭ; e numit ast-fel pentru că aicĭ se află un loc numit Cetățuia.

Cetățueĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, jud. Fălciŭ; izvorește din dealul de sub Cetățuia, trece prin partea de V. și S. a satuluĭ comuneĭ Moșna, pl. Podoleni, și la Podul-Boeruluĭ, unindu-se cu pîraiele Recea și Plochi, formează de acolo pîrîul Moșna.

Cetățuia. (Vezĭ Movila-Giurchea, jud. Bacaŭ).

Cetățuia. (Vezĭ Petro-Dava, jud. Neamțu).

Cetățuia, în vechime **Orzăștea,** *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Nadișa; situat aproape de limită, la o depărtare de $4^1/_2$ kil. de satul Nadișa (școala). Are o biserică, deservită de un cîntăreț; a fost ridicată la 1873.

Cîrciumă e una. Are o populație de 104 familiĭ, cu 440 suflete. Vite sunt: 16 caĭ, 238 vite marĭ cornute și 19 porcĭ.

Cetățuia, *sat*, pl. Dumbrava-d.-j., comuna Vela, jud. Dolj; cu 59 suflete, 26 bărbați și 33 femeĭ. Locuesc în 14 case și 5 bordee. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Bucoviciorul. Acest sat este așezat pe costișea dealuluĭ Mocirla.

Cetățuia, *sat*, face parte din com. rur. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 37 familiĭ. Aci e o biserică fondată de Pîrvu Cătană, la 1750 și reparată de Florea Cătană, la 1848.

Cetățuia, *cetate*, în com. rur. Dîrvari-d.-j., plasa Cîmpul, jud. Mehedinți.

Hosted by Google

Cetăţuia, *localitate*, în partea de E. a comuneĭ Homorîciul, pl. Teleajen, jud. Prahova, unde după spusa locuitorilor, se crede a fi îngropaţi în pămînt de Tătarĭ, banĭ mulţĭ.

Cetăţuia, *mahala*, judeţul Vîlcea; ţine de oraşul Rîmnicul-Vîlcea.

Cetăţuia, *numire*, dată portuluĭ Gura-Ialomiţeĭ, pl. Ialomiţa-Balta jud. Ialomiţa.

Cetăţuia, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., pe teritoriul comuneĭ Mărăşeşti; pe el se află movile înconjurate de şanţurĭ.

Cetăţuia, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., pe teritoriul comuneĭ Mileşti.

Cetăţuia, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăŭ-d.-s, com. Nadişa, pe teritoriul satuluĭ cu acelaşĭ nume.

Cetăţuia, *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, pe teritoriul comuneĭ Văşieşti.

Cetăţuia, *colină*, în jud. Buzăŭ, comuna Pătîrlagi; începe din Valea-Muscheluluĭ şi culmineză în vîrful Cetăţeleĭ. Poziţiune strategică. Aci, în 1821, s'a dat o luptă crîncenă între Turcĭ şi Arvaţĭ.

Cetăţuia, *deal*, în jud. Botoşani, partea de S. a comuneĭ Deleni, spre V. de satul Pîrcovaci; e acoperit în parte cu pădure.

Cetăţuia, *movilă*, în jud. Brăila, la 4 kil. de satul Bordeiul-Verde; servă de hotar între comuna Vizirul şi moşia Lişcoteanca. Aci se văd şanţurile uneĭ cetăţuĭ de pămînt făcută de Ruşĭ la 1828, de unde aŭ atacat garnizoana turcă din satul Vizirul.

Cetăţuia, *movilă*, jud. Brăila, la S.-E. de satul Surdila-Găiseanca; servă ca hotar între această comună şi Filipeşti.

Cetăţuia, *deal*, jud. Tecuciŭ, ce se prelungeşte pe partea de V. a com. Moşna, pl. Podoleni.

Cetăţuia, *deal*, jud. Fălciŭ, acoperit cu pădure, în partea de N.-V. a com. Şişcani, pl. Mijlocul, în hotar cu com. Curteni, din pl. Crasna.

Cetăţuia, *movilă*. (V. Movila-Cetăţuia, com. Bozia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ).

Cetăţuia, *deal*, jud. Iaşi. Se întinde de la V. spre E., despărţind satele Cucuteni şi Băiceni. Pe culmea acestuĭ deal se află un podiş, acoperit de pădurĭ. In partea de E. şi în faţa satuluĭ Băiceni, dealul are un coboriş drept şi se arată ca un zid, format din straturĭ de stîncĭ.

La capătul podişuluĭ, spre N., se află o eşire în semicerc, în forma uneĭ marĭ movile. Pe platoul dealuluĭ este locul numit Cetăţuia, de unde şi-a luat numele tot dealul.

Movila Cetăţuia, poartă numele acesta din vechime, se zice de la o cetate ce ar fi existat în acest loc şi unde se găsesc şi astă-zĭ rămăşiţe de oale de diferite mărimĭ, coarne de cerbĭ, mulţime de oase şi instrumente de piatră, diferiţĭ idolĭ de lut, etc. Toate acestea se găsesc la o adîncime de la 1—2 metri. Sub săpăturĭ se văd terenurĭ zguroase, urme de vetre, pe carĭ aŭ fost foc.

Cetăţuia, *deal*, în jud. Neamţu, com. Siliştea, pl. Bistriţa. Are o înălţime atît de mare, în cît cu ochiul liber se văd oraşele Piatra şi Roman.

Cetăţuia, *deal*, în jud. Neamţu, partea de N. a com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul; prezintă un povîrniş de vr'o 290 m. înălţime.

Pe coastele sale de jur-împrejur se observă urme de valurĭ ce par a fi fost odinioară marginele şanţurilor unuĭ lagăr întărit, precum şi nişte ridicăturĭ ce formaŭ apărările lor; acuma ele sunt ruinate. Se zice că în acest loc Ştefan-cel-Mare s'a retras împreună cu restul oştirĭĭ sale, în urma războiuluĭ de la Valea-Albă.

Acest deal, pănă maĭ acum cîţĭ-va anĭ, a fost acoperit de codri secularĭ.

Cetăţuia, *deal*, în jud. Neamţu, com. Tazlăul, pl. Bistriţa, lîngă satul Frumoasa.

Cetăţuia, *stîncă* înaltă, jud. Neamţu, în mijlocul moşieĭ Bodeşti-Precisteĭ, comuna cu acelaşĭ nume, pl. Piatra-Muntele, spre malul pîrîuluĭ Cracăul.

Cetăţuia, *deal*, în lunca Vedeĭ, com. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, pe care se află ruinele uneĭ cetăţĭ, zisă Tătăreasca, cu o lungime de 35 m. şi o lăţime de 24 metri.

Cetăţuia, *culme* înaltă, în dealul Ursoaia, jud. Olt. Cade în partea de S.-V. a com. Ursoaia, pl. Mijlocul. Locuitorĭĭ îĭ maĭ zic şi Dealul-Cetăţeĭ. Se zice că aci ar fi existat o cetăţue.

Cetăţuia, *deal*, în faţa găreĭ Predeal, com. Predeal, pl. Peleşul, jud. Prahova. Aci, la 1784, armatele turcească şi romînă, con-

Hosted by Google

duse de Mavrogheni, bate cumplit pe Austriacĭ, carĭ intraseră în ţară sub comanda generaluluĭ Rali, şi ocupaseră poziţiunĭ însemnate, între altele Schitul-Predeal şi mănăstirea Sinaia.

Cetăţuia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Slobozia, în partea de V. Este acoperit cu pădurĭ.

Cetăţuia, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Băbeni şi Sgîrciţi; se desface din dealul Baba, brăzdează Vestul comuneĭ. E acoperit cu pădurĭ.

Cetăţuia, *deal,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni, spre S. de satul Văleni. Acest deal este o prelungire a dealuluĭ Cetăţuia, din com. Bozieni, judeţul Neamţu.

Cetăţuia, *deal,* jud. Suceava, pe moşia Huşi, d'asupra căruia se zice că ar fi fost o cetate. Este cultivabil.

Cetăţuia, *deal,* jud. Suceava, d'asupra satuluĭ Stroeşti; din el se scoate piatră.

Cetăţuia, *platoŭ,* jud. Tecuciŭ, în partea de V. a satuluĭ Poiana, înconjurat de toate părţile de văĭ, afară de partea vestică, unde curge rîul Siretul. Locul fiind nisipos, Siretul a mîncat jumătate din el.

Platoul are un diametru de 80 metri. Pentru a ajunge la cetăţue, se trece prin satul Poiana, prin mahalaua numită Ţicăul, de aicĭ prin un drum îngust numaĭ cu piciorul şi călare, ajungem în o vale şi pe urmă ne ridicicăm pe platoŭ (pe cetăţuie).

Priveliştea ce ne o oferă, e încîntătoare, căcĭ se poate privi în toate părţile, cu deosebire în partea de V. până în Carpaţi, la S. până la Focşani, la N. până la Bacăŭ şi Neamţu. E punct strategic important.

La 1 metru de la suprafaţa pămîntuluĭ, se găsesc oseminte de oamenĭ şi animale, precum şi hărburĭ.

Localitatea prezintă un interes istoric. Se crede că aicĭ a fost un cimitir. Lîngă Cetăţuia, la N. şi E. se află 7 movile maĭ micĭ, 3 spre E., în sat, iar 4 pe malul Siretuluĭ spre N.; cea 1-ia, de la S. la N., poartă numele de Movila-cu-Piatră.

Cetăţuia-Cetăţile, *ridicătură de pămînt,* în partea de E. a satuluĭ Porcăreţ, com. Corbeasca, jud. Tecuciŭ.

E un loc strategic important, din toate părţile afară de cea sudică, este înconjurat de dealurĭ şi pădurĭ seculare. Din partea de S. se vede până aproape de Focşani.

Se găsesc arcurĭ şi micĭ obiecte sfărîmate. Locuitoriĭ numesc această localitate Cetăţile.

Cetăţuia, *deal,* în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Corodeşti.

Cetăţuia, *deal,* jud. Vasluiŭ, nu departe de dealul La-Gropĭ, din com. Micleşti, pl. Crasna. Dealul şi-a luat numele de la locul numit Cetăţuia, ce se află în pădurea statuluĭ de pe teritoriul com. Brăduceşti, din jud. Fălciŭ şi în hotarul despre E., al satuluĭ Chiriceşti, din com. Micleşti, plasa Crasna. Această cetăţuie este între două rîpĭ prăpăstioase, ele avînd pe alocurea o adîncime de 25—30 metri. Din rîpă în rîpă este un şanţ în partea sudică, cu o adîncime de 3—4 metri. La mijlocul şanţuluĭ e lăsat loc de intrare. Fundul Cetăţueĭ e format din întrunirea ambelor rîpĭ. Aicĭ, se zice, că se refugeaŭ oamenĭĭ de frica barbarilor, tăind copacĭĭ de prin prejur maĭ mult de jumătate şi cînd năvăleaŭ barbarĭĭ, doboraŭ copacĭĭ preste eĭ.

Cetăţuia are forma unuĭ triunghiŭ, cu o lărgime ca de 10—12 hect.

Cetăţuia, *lac,* în jud. Vlaşca, pe proprietatea Paraipani, în josul satuluĭ Bălărĭĭ; se scurge în Dunăre.

Cetăţuia, *loc,* jud. Bacăŭ, plasa Siretul-d.-s., comuna Mileşti, cu urme de întăririĭ. Aci sunt două rînduri de şanţurĭ vechĭ, adîncĭ de 3 m.

Cetăţuia, *loc,* cu urme de întăririĭ, în jud. Bacăŭ, com. Comăneşti, pe dealul Comăneştilor, în dosul vieĭ, unde se văd ruine de forturĭ (redute şi bateriĭ) moderne, de care se zice că acolo ar fi fost o cioc-nire între Nemţĭ şi Turcĭ. (Războiul dintre Austria şi Turcia, din 1788). Se găsesc însă morminte compuse din 4 pietre marĭ, cuprînzînd oase omeneştĭ, care dovedesc o vechime mare.

Cetăţuia, *loc,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Nadişa, aşezat sub dealul Ţurluiul, unde se văd nişte şanţurĭ adîncĭ pe o întindere mare. Aci se petreceaŭ lupte crîncene între Moldoveni şi Tătarĭ. In apropiere se află urme de zidirĭ ale siliştеĭ satuluĭ Cetăţuia numit Orzăştea în vechime.

Cetăţuia, *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Cernăteşti, la stînga rîuluĭ Slănicul; între Valea-Maluluĭ şi Valea-Plutelşuluĭ se văd ruine de o vechie fortificaţie precum şi hîrburĭ,

Hosted by Google

cenuşe, etc. Tradiţie o atribue Tătarilor.

Cetăţuia, *loc,* în jud. Covurluiŭ, com. Pechea, pl. Siretul. Aicĭ se observă urmele unuĭ şanţ de întăriturĭ.

Cetăţuia, *loc,* la mică depărtare de Cetatea-Herţeĭ, com. Movila, plasa Herţa, jud. Dorohoiŭ, cu urme multe de întăriturĭ. Se zice că ar fi fost făcute spre susţinerea Cetăţeĭ-Herţa; alţiĭ susţin că ele ar fi maĭ din vechime făcute. Pe acolo s'aŭ găsit bombe de fĭer cu gaure, (cărora li se putea pune cozĭ de lemn) săgeţĭ şi alte lucrurĭ.

Cetăţuia, *loc,* în pădurea despre Prut, pe teritoriul satuluĭ Vatra, com. Hudeşti-Marĭ, plasa Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ; pe el se află marĭ şanţurĭ cu valurĭ de pămînt.

Cetăţuia, *loc,* în marginea pădureĭ despre şesul Prutuluĭ, pe teritoriul satuluĭ Hîrbova, com. Mamorniţa, pl. Herţa, jud. Dorohoiŭ, pe a căruĭ înălţătură sunt treĭ rînduri de şanţurĭ vechĭ, ce aŭ adîncimea peste înălţimea omuluĭ. Ţărîna din ele, e pusă în val pe malul despre pădure în partea de la deal. De-a dreapta şi de-a stînga, precum şi la spate despre deal, sunt urmele altor şanţurĭ, ce ar fi fost apărătoare acelor din centru. Se zice că aceste şanţurĭ sînt urmele războiuluĭ urmat între Leşĭ cu Turcĭĭ şi Moldovenĭĭ în împrejurările următoare:

«După ce s'a suit pe tron Constantin Cantemir-Vodă Bătrînul, la 1685, prin luna Septembrie, s'a făcut năvălire în Moldova de Leşĭ, sub Marele Hatman Ioan Stanislaŭ Iablonovski, şi a venit pănă la Boian, pe Prut. Scopul venireĭ era să cuprinză zăhăreaua ce Turcĭĭ duceaŭ la cetatea Cameniţa. Auzindu-se de această coborîre a Polonilor, de îndată li-aŭ eşit înainte Suleiman Paşa Serascherul, cu Selim-Gherei, Hanul Tătarilor şi cu Constantin-Vodă cu boerĭĭ şi slujitorĭĭ; cărora dîndu-le războiŭ, vitejeşte i-aŭ alungat.»

Satul Boian de pe Prut, unde s'aŭ coborît Leşiĭ, este în hotar cu localitatea aceasta a întăriturilor, şi de sigur că şi ea a fost cuprinsă de armate şi poate şi întărită cu şanţurile ale căror urme se văd şi astă-zĭ.

Cetăţuia, *loc,* în pădurea comuneĭ Moşna, plasa Podoleni, jud. Fălciŭ, pe dealul Cetăţuia, pe care se văd urme de şanţurĭ şi ridicăturĭ de pămînt, numite de locuitorĭ Cetăţuia-luĭ-Ştefan-Vodă-cel-Mare. Acest loc are o suprafaţă plană de 1 ½ hect., este înconjurat împrejur de un şanţ, a căruĭ adîncime e aproape de 2 m., iar lărgimea de 3 ½ m., fiind deschis în partea despre V., unde se şi cunoaşte bine locul de poartă. Intr'o parte se află o ruptură de pămînt adîncă, în forma uneĭ caverne, unde, se zice, eraŭ uşele uneĭ tainiţe. In partea de E. a ioculuĭ închis cu şanţul, este o movilă, care servă ca punct de observaţie, şi deschisă despre V. în cetate.

Astă-zĭ cetăţuia se află înconjurată de pădure, iar pe movilă sunt crescuţĭ arborĭ marĭ. Movila este situată la capătul dealuluĭ Cetăţuia, a căreĭ înălţime este foarte mare. Partea de S. a dealuluĭ, al căruĭ vîrf îl termină movila, formează o prăpastie, care împiedică suişul în cetate.

Cetăţuia, *loc,* în partea de N. a satuluĭ Arsura, com. Ghermăneşti, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, e înconjurat cu şanţ, în formă patrată. Se maĭ numeşte şi Cetatea-Mogoşeşti.

Cetăţuia, *loc,* în jud. Fălciŭ, cu ridicăturĭ de pămînt şi înconjurat cu şanţ; e în pădure lîngă poiana şi pîrîul Vladnicul, de pe moşia Vladnicul (mănăst. Vladnicul), pe teritoriul com. Corni, pl. Crasna, în hotarul moşieĭ Vutcani, plasa Mijlocul.

Cetăţuia, *loc izolat,* în jud. Tecuciŭ, comuna Buda, pe dealul Dobrotforuluĭ, la hotarul eĭ despre com. Stănişeşti. Aicĭ se văd urme de şanţurĭ fără o formă precisă. Tradiţia spune, că în vechime ar fi fost locuit de Tătarĭ şi că în fuga lor ar fi aruncat tot ce prădaseră într'un puţ din mijlocul cetăţeĭ.

Cetăţuia, *loc,* jud. Tecuciŭ, situat pe dealul cu acelaşĭ nume, la E. de satul Homocea. Acest loc nu este acoperit cu pădure şi are o formă rotundă. Se poate bine observa chiar din satul Homocea.

Cetăţuia, *loc izolat,* în com. Surupatele, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Cetăţuia, *biserică,* în jud. Buzăŭ, pe piscul Cetăţuia, din comuna Tisăul, căt. Haleşul, ridicată din iniţiativa şi cu cheltuiala monahuluĭ Iosif, ajutat în cît-va şi de caritatea publică; a fost începută în 1858 şi terminată în 1864. Ea e construită numaĭ din piatră. M. S. Regele Carol, viind aci în 1866, ca semn al admiraţiuneĭ sale pentru frumuseţea acestor locurĭ şi al sentimentelor sale de pietate creştină, puse să o zugră-

Hosted by Google

vească cu cheltuiala sa; însă frumoasa pictură cu care a fost ornată, aproape s'a șters, din cauza umidităţeĭ pereţilor. Biserica se administrează de superiorul schituluĭ Ciolanul. In jurul săŭ sunt niște chiliuţe ruinate.

Cetăţuia, *mănăstire,* jud. Iași, situată în capătul despre N.-E. a dealuluĭ Hlincea și care parte de deal a luat numele de Cetăţuia, după biserica zidită aicĭ de Duca-Vodă la 7180 (1672). Această mănăstire a fost înconjurată cu zid de jur-împrejur. Are forma uneĭ cetăţue, și servea în trecut de adăpost și de apărare contra năvălitorilor barbarĭ.

Găsim următoarele în tomul III, pag. 123, din «Letopiseţul», cu privire la această localitate:

«In cetăţuia acesteĭ mănăstirĭ a stat închis Mihail-Racoviţă-Vodă, d'impreună cu boieriĭ ţăreĭ pe la 1716, apărîndu-se în potrivă Austriacilor, carĭ intraseră în ţară cu căpitenia lor Ferentz, ca să prindă pe Mihaiŭ-Vodă. Ajungînd Tătarii în ajutorul Moldovenilor, s'a încins lupta între eĭ și Nemţiĭ, în Valea-Cetăţueĭ, pe pîrîul numit astăzĭ Nicolina, unde Nemţiĭ aŭ fost bătuţĭ și urmăriţĭ până dincolo de Hlincea, iar căpitanul lor Ferentz, fiind prins, i s'a tăiat capul, din porunca Domnuluĭ, chiar în poarta Cetăţueĭ, și trupul luĭ d'impreună cu al altor prinșĭ și uciși în războiŭ, s'a îngropat de vale de Cetăţuie, în marginea oraşuluĭ Iași, în drumul ce merge spre Ţarigrad, și ridicînd o movilă, a infipt d'asupra eĭ o cruce de piatră cu inscripţiunea acesteĭ întîmplarĭ». Movilă fiind îngrădită cu zăplaz, se numește Cerdacul-luĭ-Ferentz, ea există și astăzĭ, lîngă bariera Nicolina, în marginea șoseleĭ judeţene Iași-Vasluiŭ.

Cetăţuia, *schit,* jud. Vîlcea, la 1 kil. spre N. de orașul Rîmnicul-Vîlcea, pe șoseaua care merge la Călimănești. Este situat pe vîrful unuĭ deal, în forma uneĭ căpăţinĭ de zahăr, înconjurat cu castanĭ sălbaticĭ; schitul domină pe o întindere de maĭ multĭ kil., întreaga vale a Oltuluĭ.

Acest schit, metoh al Mitropolieĭ din Bucureşti, a fost reîntemeiat de Mitropolitul Teodosie, în anul 1680 și restaurat în zilele noastre, la 1853, de răposatul Mitropolit Nifon. Prin poziţia sa, înainte d'a se ridica o biserică, a fost o cetate întărită, de unde vine și numele de Cetăţuia.

Tradiţia spune, că ar fi existat din vremĭ, ba chiar ar exista și acum, o comunicaţie subterană între Cetăţuia din Vîlcea și Fedeleșoiul din Argeș, o altă mănăstire de peste Olt. In adevăr, pe malul opus al Oltuluĭ, se află mănăstirea Fedeleșoiul, în apropiere de care se zăresc și azĭ ruine de vechĭ întăriturĭ de zid. Existenţa acestuĭ colosal tunel pare a fi dubioasă, dar ceea ce nu lasă nicĭ o indoială este că atît Cetăţuia din Vîlcea, cît și Fedeleșoiul din Argeș, formaŭ un sistem de apărare a văeĭ Oltuluĭ de invaziune vrăjmașă.

In acest schit s'a săvărșit decapitarea luĭ Radu-de-la-Afumaţi, unde se închisese împreună cu fiul săŭ, de către Moise Basarab, la anul 1529.

Relativ la bisericuţa Cetăţuia, tradiţia spune că în vremile vechĭ de tot, ședea un Domn numit Basaraba în chiliile bisericuţeĭ. El avea cu sine tunurĭ și ostașĭ, cu care se păzea de vrăjmașĭ.

Cetăţuia, *moșie* a statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela; cu venit anual de 4000—5000 leĭ. Moșia a fost pendinte de Episcopia Rîmnicul, dar trecută la stat, după secularizarea averilor mănăstireștĭ.

Cetăţuia, *munte,* în com. Vintilă-Vodă, acoperit de izlaz; formează unul din cele patru piscurĭ fortificate pentru apărarea cetăţeĭ Vintilă-Vodă.

Cetăţuia, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-s.; culminează într'un frumos și important pisc. E acoperit de pădurĭ.

Cetăţuia, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., pe terit. com. Mileștĭ; aparţine d-luĭ Caton Lecca.

Cetăţuia, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Nadișa; aparţine statuluĭ. Are 832 hect., saŭ 408 fălcĭ, cu arborĭ foioșĭ și e amenajată; regimul adoptat este crîngul compus. Inainte de secularizare aparţinea mănăstireĭ Berzunţul.

Cetăţuia, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîsceni-d.-s., cu 100 hect., proprietate în devălmășie a moșnenilor.

Cetăţuia, *pădure* a Statuluĭ, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela, jud. Dolj, în întindere de 250 hect., 58 arĭĭ, 95 c. a.

Este amenajată. Esenţe: ulmĭ, plopĭ, stejarĭ, cerĭ, frasinĭ și gîrniţă; aceasta din urmă predomină.

Cetăţuia, *pădure,* jud. Suceava, sunt diferite esenţe, pe moșia Văscani.

Cetăţuia, *pădure* a statuluĭ, în

Hosted by Google

întindere de 198 hect., situată în raionul comunei urbane Rîmnicul-Vîlcea, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Cetăţuia (Jidova), *pisc,* în jud. Buzău, com. Tisăul, cătr. Halesul, culminaţie a masivului munteluï Ciolanul, format dintr'o imensă stîncă calcaroasă, avînd şi o carieră, din care se extrage piatră de construcţiunï de o calitate superioară. In juru-ï se găseşte şi gips în abondenţă. Din culmea sa se întinde spre E. un vast platoŭ, acoperit cu fînete, păduri şi pomï. La N. se văd miile de vîrfurï ale munţilor atît din Buzău, cît şi din judeţele vecine; la E., întinsa şi frumoasa vale a Buzăuluï şi chiar oraşul; la V., apele Buzăuluï, dispărînd şi apărînd printre gigantice piscurï, printre coline, precum şi printre întinsele holde de porumb semănate pe malurile sale; la S., în apropiere schitul Ciolanul, ascunzîndu-se între arboriï secularelor sale păduri de stejar. Se zice că aci ar fi fost o cetate de jidovï (uriaşï), din care cauză poartă şi numele de Jidova. Se văd încă şi azï resturï de ruine.

Cetăţuia, *pisc,* comuna Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Cetăţuia, *pîrîiaş,* jud. Tutova, ce izvoreşte din com. Adam; curge spre V., trece prin com. Fundeanul şi se uneşte cu pîrîul Recea, puţin maï spre N. de satul Cărăpceşti.

Cetăţuia, *numire,* dată unuï loc închis cu şanţurï, în pl. Borcea, judeţul Ialomiţa, la 3 kil. spre N. E. de satul Mihaiŭ-Viteazul.

Cetăţuia, *numire,* dată unuï loc închis cu şanţurï, în pl. Borcea, jud. Ialomiţa, pe cîmpul Bărăganuluï, spre N. de satul Dichiseni. Se zice, că ar fi fost aci odinioară lagăr militar.

Cetăţuia, *numire,* dată unuï şanţ adînc şi lung de 250 m., făcut pe muchea ce desparte satul Axintele de Frumuşica, în pl. Cîmpuluï, jud. Ialomiţa. Se zice, că acest şanţ ar fi făcut de armatele ruseştï, într'un războiŭ cu Turciï.

Cetăţuia, *şanţ* mare, între V. şi S. de com. Scăeni, pl. Podgoria, jud. Prahova, în apropiere de rîul Teleajen. Tradiţia spune că acest şanţ datează din timpul luï Mihaiŭ-Viteazul.

Cetăţuia, *ruine,* de o vechie cetate, în jud. Buzău, com. Monteorul, cătr. Ogrăzile pe dealul Teişuluï.

Cetăţuia, *urmă de cetate,* plasa Dumbrava-d.-j., com. Vela, jud. Dolj.

Cetăţuia, *urme de cetate,* plasa Balta, comuna Bîrca, judeţul Dolj. Tradiţia spune că aci s'ar fi dat o luptă între Turcï şi Ruşï.

Cetăţuia, *urmele uneï vechï întăriturï,* situată în capul dealuluï între Corcioveni şi Cosiţeni, jud. Tecuciŭ. Sunt treï intrărï.

Cetăţuia, *vale,* pl. Dumbrava-d.-j., com. Vela, jud. Dolj, în satul Cetăţuia.

Cetăţuia, *vîlcea,* jud. Teleorman, o ramificaţie a văeï Teleormanuluï în partea despre Nord a moşieï Orbeasca, în raza comuneï Orbeasca-d.-s.

Cetăţuia-Belcea. (Vezï Belcea, jud. Bacăŭ).

Cetăţuia-luï-Traian, *cetate,* pl. Jiul-d.-mj., com. Cerătul, jud. Dolj, de la care se numea odată ast-fel şi comuna.

Cetăţuia-luï-Traian, *nume,* ce a purtat în vechime com. Cerătul, pl. Jiul-d.-mj., com. Cerătul.

Cetăţuia-Nemţilor, *loc întărit,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., din com. Rîpile, pe teritoriul satuluï Rîpile.

Cetăţuia-Podului, *loc,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăŭ-d.-j., com. Rîpile, numit ast-fel din cauza uneï redute, ale căreï urme se văd şi astăzï pe malul stîng al Trotuşuluï, redută ridicată la capătul podului, acum dispărut, de peste Trotuşul, pe teritoriul cătunuluï Pătrăşcani.

Ceuca, *deal,* jud. Neamţu, prelungit din spre sat. Negreşti spre sat. Dobreni, situat în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele.

Ceuca, *deal,* în jud. Neamţu, com. Budeşti-Precisteï, pl. Piatra-Muntele; situat lîngă anexa Dumbrăvile şi în prelungirea dealuluï cu acelaşï nume.

Ceuşarul, *vale,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani.

Cezieni, *com. rur.,* în partea de N. a plăşeï Ocolul, jud. Romanaţi. E formată din satele: Cezieni (866 loc.), Frăsinetul-de-Pădure (302 loc.), Corlăteşti-Sîrbi (250 loc.) şi Corlăteşti-Atîrnaţi. Situată pe malul drept al Tesluiuluï, spre N.-V. de Caracal, cam la 10 kil., pe un teren, a cărui altitudine e de 140 m.

Hosted by Google

d'asupra nivelului mării. Are o populație de 412 capi de familie, cu 1664 suflete, din cari 333 contribuabili. Știu carte numai 42 persoane.

Vite sunt: 1163 vite mari cornute, 2254 vite mici și 264 rîmători.

In com. sunt 9 cîrciumi și o moară cu aburi, a răposatului Dimitrie Cezianu.

Budgetul comunei pe 1886/87 a fost de 3831 lei la venituri și 3734 lei la cheltueli.

Are o școală primară mixtă de grad. II, cu un învățător, la care au urmat 78 elevi.

Are o biserică, cu hramul Sf. Dimitrie (1849) și în Frăsinetul alta, cu hramul Sf. Nicolae (1854), deservite de 3 preoți și 5 cîntăreți.

Cheabali, *vale,* izvorește de la V. de com. Ogretinul, pl. Teleajenul, județul Prahova; se varsă în gîrla Ogretinul, tot în com. Ogretinul.

Checige, *cîșlă,* sau tîrlă de oi, a locuitorilor din satul Checige, jud. Constanța, sat din care azi au rămas numai cîte-va ruine și cîte-va sate în plasa Mangalia, com. Sari-Ghiol; pe un platou pietros situat d'asupra laculuĭ Mangalia și pe drumul ce duce de la Hagilar la Mangalia.

Checige, *locuință izolată,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rurale Sari-Ghiol. Odinioară forma un sat bogat și frumos, însă în războiul din urmă, incursiunile Cerchezilor și Bașbuzucilor a făcut pe locuitori să-l părăsească și a se stabili mai spre S. Ruinele acestui sat se văd pe un platou înalt, dominînd valea Checige și lacul Mangalia pe o mare întindere.

Chedica (Piedica), *prival,* jud. Brăila, care unește iezerul Curcubeul de la N. Coităneseĭ cu canalul Vîlciul, după ce unește iezerul Tanizlaul, din com. Stăncuța.

Chedreanul, *deal,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, teritoriul com. Agemler; se întinde printre văile Chiorcui și Cioroiul-Ceair de la N. satului Sofular și pănă la S. satului Ciobanisa. Are o înălțime medie de 110 m.

Chehaiaua, *insulă,* pe Dunăre, jud. Ialomița, plasa Borcea, în dreptul satului Ceacul.

Chehaiaua, *pădure,* în insula cu același nume, pl. Borcea, jud. Ialomița. Are 30 hect. Esențe: salcie și plop.

Chehaiaua, *pichet de frontieră,* jud. Ialomița, în insula cu același nume.

Cheĭ (La-), *parte* din *rîul* Bistrița, jud. Suceava, între Bogolinul și Geamalăul.

Cheĭ (La-), *loc izolat,* în com. Nehoiașul, jud. Buzău, pe malul drept al rîuluĭ Buzău, puțin mai jos de Gura-Siriului.

Cheĭ (La-), *vale* și *colț,* în com. Bădeni-Pămînteni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Cheia, *com. rur.,* plaiul Cozia, județul Vîlcea, compusă din 2 cătune: Cheia și Gurguiata. Probabil că numirea îĭ vine de la poziția loculuĭ, închis de munți. Comuna datează, după spusa locuitorilor, de 4—500 ani.

Este situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Cheia, la 17 kil. de capitala județuluĭ și la 4 kil. de Olănești, reședința plaiuluĭ. La început, această comună era pe Dealul-Cheia, unde astăzi este cîmp, și din lipsa de apă s'a mutat pe rîul Cheia.

Are o populație de 804 locuitori (449 bărbați și 355 femeĭ), în care intră și 8 familiĭ de țigani-fierari și 5 familiĭ rudari-lemnari, supușĭ Austriacĭ. Capi de familie sunt 243; contribuabili 190; case de locuit 220.

In comună sunt două schituri și o biserică: Schitul-Iezerul, fondat de Mircea Voevod și Doamna sa Chiajna, la anul 7081, al doilea, Bradul, fondat de ieromonahul Sava la anul 7292 și biserica comuneĭ cu hramul sf. Ingeri, fondată la anul 7286 de Popa Preda, Popa Mateiu și alțiĭ.

In comună se găsesc: 50 cai, 150 boi, 165 vaci, 235 capre și 1250 oi.

Pe rîul Cheia, în raionul comuneĭ, sunt 4 piue, 3 morĭ-rîșnițe și 1 ferăstrău. Locuitoriĭ sunt moșneni. Clăcași sunt numai 5, cărora la anul 1864, li s'a dat 12 hect. pămînt pe moșia statuluĭ Iezerul și Bradul.

De această comună țin munțiĭ: Lespezile și Ionașcu, aĭ statuluĭ, și Comarnicile, Bogdanul, Clinul, Muntișorul și Căprărețele, aĭ comuneĭ.

La locul numit La-Schit e o peșteră ruinată, unde, se zice, că se află mormîntul luĭ sf. Antonie.

In raionul comuneĭ sunt peste 16 izvoare cu apă minerală, în cari se fac băĭ (nefiind stabiliment balnear), și cari vindecă, de scabie, bube, scrofule și reumatizm.

In Valea-Lungă și în alte localități, se văd săpături făcute de Sași, pentru a scoate aur. Aci sunt și carieri de piatră de var.

Școala datează în comună de la anul 1858. Localul e nou,

Hosted by Google

proprietatea comuneĭ. Se frecuentează de 21 copiĭ (17 băeţĭ şi 4 fete), din numărul de 94 46 băeţĭ şi 48 fete), în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 56 bărbaţĭ şi 3 femeĭ. Cu întreţinerea şcoaleĭ statul cheltueşte anual 1404 leĭ.

Stupĭ cu albine sunt 50. Vatra satuluĭ are 150 hect., iar în total peste 4500 hect. pămînt.

Budgetul de veniturile şi cheltuelile comuneĭ sunt de 1273 leĭ.

Se mărgineşte la N. cu comuna Olăneşti, la E. cu Sărăcineşti, la S. cu Smeurătul, Cacova, Dobriceni şi Bărbăteşti şi la V. cu munţiĭ Ionaşcul.

Cheia, *sat,* face parte din com. rur. Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Cheia saŭ **Cheia-Teleajenuluĭ,** *mănăstire de călugărĭ,* judeţul Prahova, aşezată la hotar, în apropiere de pasul Bratocea.

Prima eĭ biserică a fost sub poalele munteluĭ Balaban, fondată la anul 1770, în zilele Domnieĭ luĭ Mavrocordat, şi arsă de Turcĭ, în războiul ce aŭ avut cu Nemţiĭ. După aceasta, la anul 1790, s'a construit o altă biserică maĭ la vale, lîngă apa Tîmpa, în zilele stareţuluĭ Atanasie. La anul 1835 s'a făcut o a treia biserică, ce există şi astă-zĭ, avînd următoarea inscripţie:

«Intru marea slavă şi laudă a prea sfinţieĭ şi de viaţă făcătoare şi nedespărţită Treime, întru a căruĭ cinste şi hramul se prăznueşte. La anul 1835, Iulie 16, s'a ridicat această sfîntă biserică din temelie, cu toate împrejurimile eĭ, în zilele prea înălţatuluĭ nostru Domn Alexandru Dimitrie Ghica Voevod, cu voia frăţine-săŭ, Marele vornic Mihalache Ghica, de la care s'a şi răscumpărat la anul 1846, cu bine-cuvîntarea prea sînţituluĭ nostru Episcop de Buzăŭ D. D. Chesarie, de care s'a şi sfinţit la anul 1839, Iulie 30, prin osîrdia şi osteneala Cuviosieĭ sale, Părinteluĭ Damaschin Ieromonah şi stariţ al sfîntuluĭ Schit Cheia şi a toată sinodia sa, şi cu ajutorul şi cheltuiala multor iubitorĭ de Christos pravoslavnicĭ creştinĭ şi marĭ ctitorĭ aĭ sîntuluĭ lăcaş acesta, spre vecinica lor pomenire».

Are 47 monahĭ, maĭ toţĭ bătrînĭ şi infirmĭ.

Cheia, *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvoreşte din muntele Breaota, punctul Ionaşcul; curge de la N.-V. către S.-E.; se împreună cu rîul Olăneşti, la com. Sărăcineşti, unde poartă numele de Sărăcineşti şi formează rîul Rîmnicul, care se varsă în Olt, pe malul drept, în dreptul oraşuluĭ Rîmnicul-Vîlcea.

De la originea şi pînă la confluenţa rîuluĭ Olăneşti, lărgimea şi adîncimea rîuluĭ Cheia sunt neînsemnate. De aci la vale (cînd primeşte numele de Rîmnicul) are o lărgime medie de 20^{m} şi o adîncime de 0^{m},60. Lărgimea albieĭ variază de la 30—80^{m}. Fundul conţine pĭetrĭş, iar ţărmurile aŭ o înălţime, care variază de la 1—5 m. Lărgimea văeĭ de la S.-E. de com. Cheia, are o lărgime care variază de la 500—1500 m. Fundul văeĭ este p'alocurea acoperit cu arborĭ, formînd luncĭ. Valea este populată, productivă şi viabilă. O cale de comunicaţie e şoseaua ce duce de la Rîmnicul la Olăneşti.

Cheia, *pîrîiaş,* în com. Pîngăraţi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; izvoreşte dintre ramura Măgura-Şomuzuluĭ şi a Cheeĭ; se varsă de-a stînga pîrîuluĭ Tarcăul, faţă în faţă cu pîrîul Lăptoacele.

Cheia, *pîrîŭ,* jud. Prahova, izvoreşte din muntele Bratocea, se uneşte cu pîrîul Dosul-Bobeşuluĭ şi împreună se varsă în rîul Teleajenul, pe malul drept, puţin maĭ jos de mănăstirea Cheia, în raionul comuneĭ Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul.

Cheia, *izvor cu apă minerală,* com. Muerească-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea. Ese dintr'o stîncă de piatră, la N.-V. comuneĭ. Apele acestuĭ izvor conţin: iod, sare, oxid de fier şi sulf în maĭ mare cantitate. Locuitorĭĭ le întrebuinţează ca leac în contra rîieĭ, frigurilor şi ca purgativ.

Cheia, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. urb. Măcin, şi comuna rurală Jijila. Este o comună vestică a dealurilor Pricopanuluĭ, se îndreaptă spre V., avînd o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea nord-vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ urbane Măcin şi cea sudică a comuneĭ Jijila. Se prelungeşte la V. cu dealurile Sărăria, Aganim şi Orliga. Vîrfurile sale maĭ însemnate sunt: Sărăria 109 m., şi Viţelarul 99, ele sunt stîncoase şi servă ca puncte trigonometrice de observaţie de rangul al 3-lea. Poalele sale sudice se opresc pe malul stîng al Gîrliţeĭ-Coticeruluĭ, şi lîngă oraşul Măcin, iar cele nordice, pe malul stîng ale văeĭ Jijila. Din ele iaŭ naştere Valea-Vasilica, Valea-Largă şi Valea-Popiĭ, afluenţĭ aĭ văeĭ Jijila. El lasă spre N.-E. prelungirea numită Dealul-Ştubeiuluĭ. Pe la poalele luĭ trece drumul judeţean Măcin-Isaccea. Este acoperit cu fînaţe şi păşunĭ.

Cheia, *deal,* la V. comuneĭ Oteşani, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea.

Cheia, *loc izolat,* în com. Tisăul,

Hosted by Google

jud. Buzău, ca la 7 kil. pe apa Tisăuluĭ în sus. Aci, în mijlocul munţilor de piatră, se văd ruinele unuĭ palat, pe care tradiţia îl atribue d-neĭ Neaga. Poziţiunea e din cele maĭ inaccesibile, neavînd de cît un singur loc de comunicare, albia Tisăuluĭ. O mica deschizătură pe unde el se scurgea, pe sub poarta palatuluĭ, era închisă cu porţĭ de fier, fiind atîta spaţiŭ lăsat, cît permitea scurgerea apeĭ. Acum poarta nu se maĭ cunoaşte; stîncele, carĭ îĭ formaŭ închiderea, s'aŭ maĭ depărtat puţin, dărîmîndu-se în timpul viitureĭ apelor.

Cheia, *moşie,* în jud. Buzău, comuna Zîrneşti-de-Cîlnău, cătunele Zîrneşti şi Ghizdita. Are 200 hect. şi se împarte în 4 sforĭ: Cheia (Serianca), 75 hect., Cheia (Solomon), 35; Cheia (Cuciturească), 45 şi Cheia Moşnenească, 45 hect.

Cheia, *munte,* pe frontiera jud. Buzău, situat la stînga rîuluĭ Buzăul, în punctul pe unde el intră în judeţ. Are o poziţie strategică şi strîmtează mult albia Buzăuluĭ.

Cheia, *numire,* dată uneĭ părţĭ din muntele Grebănul, din comuna Năeni, jud. Buzău.

Cheia, *vîrf de munte,* în dreapta rîuluĭ Argeşul, jud. Argeş, plaiul Loviştea.

Cheia, *culme de munte,* jud. Vîlcea, care porneşte din muntele Breaota, separă rîul Rîmnicul de apa Olăneşti şi se termină aproape de confluenţa lor, avînd ca vîrf maĭ însemnat muntele Stogul.

Cheia, *pădure,* în jud. Buzău, comuna Zilişteanca, cătunul Slobozia; face un corp cu Flămînda de 230 hect., divizate în 3 părţĭ.

Cheia, *pichet,* jud. Buzău, în poalele munteluĭ Cheia, despre frontiera Transilvanieĭ. Tot aci e stabilit şi un punct de vamă, pentru mărfurile şi călătoriĭ, ce se duc şi vin pe albia rîuluĭ Buzăul.

Cheia, *vale,* în jud. Buzău, com. Zîrneşti-de-Cîlnău, avînd forma numeluĭ ce poartă. Ese din localitate şi se scurge în rîul Cîlnăul, în cătunul Ghizdită.

Cheia, *vale,* în jud. Buzău, com. Zilişteanca; începe din cătunul Slobozia, se uneşte cu Valea-Draculuĭ şi apoĭ se scurge în Cîlnău.

Cheia, *vale,* la S. comuneĭ Mădulari, pl. Cerna, judeţul Vîlcea.

Cheia-Azugeĭ, *localitate,* judeţul Prahova, lîngă muntele Unghia-Mică, unde pîrîul Azuga, care vine de la N., formează un unghiŭ şi apucă spre V.

Cheia-Cordunuluĭ (Cordonul), *numire,* dată uneĭ părţĭ din muntele Cheia, jud. Buzău, ale căreĭ poale le udă Buzăul, intrînd în judeţ.

Cheia-luĭ-Grumazi, *deal,* ce-ĭ maĭ zice şi Vîrful-Gîrligiĭ, situat în partea de N. şi E. a com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Servă de păşune pentru vitele locuitorilor.

Cheia-Motruluĭ, *strîmtoare,* în com. rur. Negoeşti, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Cheia-Proviţeĭ, *localitate,* dintre coastele munţilor Surdeşti şi plaiul Breaza-Talea, comuna Breaza-d.-s., pl. Prahova, judeţul Prahova, de unde izvoreşte rîul Proviţa.

Cheia-Teşileĭ, *localitate,* spre S. de com. Teşila, plasa Peleşul, jud. Prahova, unde se află o carieră de piatră.

Cheie (Moara-de-la-), *locuinţă izolată,* în jud. R.-Sărat, plasa Rîmnicul-d.-s., com. Deduleşti, pe malul stîng al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat. Azĭ e han pe drumul către comuna Deduleşti şi Buda.

Cheiĭ (Crucea-), *loc izolat,* în judeţul Buzău, pădurea Cheia, din com. Zilişteanca.

Cheiĭ (Faţa-), *munte,* în jud. Buzău, com. Nehoiaşul, pe frontiera Transilvanieĭ; format maĭ mult din stîncĭ în apropierea gureĭ pîrîuluĭ Arţagul.

Cheiĭ (Muchea-), *colină,* în com. şi cătun. Chiojdul, judeţul Buzău, culminînd într'un faimos pisc de piatră.

Cheiĭ (Stînca-), *stîncă însemnată,* în judeţul Buzău, comuna Nehoiaşul, ramificaţie din muntele Cheia, situată pe frontiera judeţuluĭ.

Cheiĭ (Tabla-), *munte stîncos,* în jud. Buzău, com. Nehoiaşul, pe frontieră; situat între plaiul Cerbuluĭ şi muntele Zimbrul.

Cheiĭ (Valea-), *sorginte de apă minerală,* în jud. Buzău, com. Tisăul, lîngă palatul Cheia. Conţine sulf şi fier.

Cheiĭ (Valea-), *vale,* în judeţul Buzău, com. Mlăjetul, cătun. Valea-

Hosted by Google

Rea; începe din Valea-Muscelului și dă naștere Văeĭ Rele, care se varsă în Buzău.

Cheiĭ (Vîrful-), *munte* gol, în jud. Buzău, comuna Lopătari, fiind format numaĭ din pietriș fără conzistență.

Cheile, *ramură de dealurĭ muntoase*, pe teritoriul com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțul, situată în prelungirea ramificăției Șomuzului.

Cheile-Bicazuluĭ, *loc izolat*, în com. Bicaz, pl. Piatra-Muntele. jud. Neamțu.

Cheilor (Piscul-), *pisc*, comuna Pojogi, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Cheilor (Valea-), *vale*, în jud. Buzău, com. Colți, începe de la Alunișul și se scurge în Valea-Bouluĭ.

Chelărești, *parte* din *satul* Trifești, plasa Siretul-d.-j., județul Roman.

Chelbe, *deal*, face hotarul între satele Chilișoaia și Păușești, din comuna Păușești, plasa Cîrligătura, jud. Iași.

Chelbe, *pîrîŭ*, jud. Iași; izvorește din partea de V. a sat. Păușești și se varsă în Iazul-Păușeștilor.

Chelcioiul, *deal*, la V. com. Zăvideni, plasa Oltul-d.-s., județul Vîlcea.

Cheleșoaia, *vale*, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, lîngă satul Andrășești.

Chepeiul, *loc șes*, jud. Tecuciŭ, între valea Călmățuiul și Valea-Geruluĭ, la S. de satul I'uteni, comuna cu același nume.

Cheptănarul(Peptănarul), *deal* și *ponor*, pe teritoriul satuluĭ Păltinișul, com. cu același nume, plasa Prutul-d.-j., județul Dorohoiŭ.

Chera, *deal*, pl. Jiul-d.-s., comuna Poiana, jud. Dolj, în V. com., cu o înălțime de aproape 500 m., ramificațiune a dealurilor din județul Gorj. Acoperit cu păduri, viĭ și livezĭ de pruniĭ. In vîrful acestuĭ deal este movila Cula-Nemților.

Chera, *deal*, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Chera, *pîrîŭ*, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Chera, *vale*, în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Cheragi, *vale*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. rur. Cheragi. Vine din Bulgaria sub numele de valea Popucci, apoĭ îșĭ schimbă numele după satele pe care le udă. Se maĭ numește Hoșcadin și Acargea. Are o direcțiune maĭ întîiŭ de la S. spre N., apoĭ de la E. spre N.-V., apoĭ iar spre N. și în fine spre E. trecînd prin sat. Popucci, Cadi-Chioi, Hoșcadin, Acargea și Cheragi. Malurile sale sunt stîncoase, din cauza dealurilor printre care trece, care sunt de natură maĭ mult saŭ maĭ puțin stîncoasă. Este situată în partea sudică a plășeĭ, ocupînd toată partea centrală a comuneĭ.

Cheragi, *deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul com. Cheragi. Se desface din dealul Sari-Ghiol și se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre V. și se întinde pe la Nordul satuluĭ Acargea și printre văile Cheragi și Acargea. Are o înălțime maximă de 107 m.; este tăiat de drumul comunal Cadi-Chioi-Cheragi și pe la Sudul săŭ și paralel cu el, trece drumul comunal Sari-Ghiol-Acargea. Este situat în partea sudică a plășeĭ și cea estică și centrală a comuneĭ.

Cheragi, *vîrf de deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, la hotarul comunelor Cara-Omer-Hazaplar și Cheragi. Este așezat pe culmea dealuluĭ Cara-Iuiuc și are o înălțime de 120 m. Fost punct trigonometric de observațiune, de rangul al II-lea.

Cheragi, *vîrf de deal*, în jud. Constanța, pl. Mangalia, la hotarul comunelor Cara-Omer și Cheragi, cu 4 kil. și jum. maĭ la S. de precedentul. Este așezat pe culmea dealuluĭ Egi-Iuiuc cu o înălțime de 123 metri, dominînd puțin satul Cheragi care este spre E., la 3 kil. și șoseaua județeană Cheragi-Cara-Omer.

Cheranuluĭ (Fîntîna-), *fîntînă*, com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Cherbea, *mahala*, din com. urbană Urlați, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cherec-Havaș, *munte*, județul Neamțu, pe hotarul Transilvanieĭ; situat între mănăstirea Obcina-Cepcheșuluĭ, de care se desparte prin pîrîul Ața-Mare. Face parte din grupa munților Ciucul-Tarcăul.

Cherenea, *movilă*, jud. Romanați, face parte din un lung șir

Hosted by Google

de măgure, care urmînd cursul Dunăreĭ are direcţia de la E. spre V. Este situată lîngă com. Vădăstriţa, jud. Romanaţi.

Cherhanoiului (Grindul-), *loc* ridicat, d'asupra stufuluĭ înconjurător, în plasa Sulina, judeţul Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, şi al cătunuluĭ Letea; se desface din grindul Letea; se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V., spre S.-E.; are o formă lunguiaţă; e străbătut de o mică gîrliţă şi stă în legătură cu grindurile Sulina şi Părul. Are o suprafaţă de 80 hect., neproductivă, fiind acoperit cu nisip.

Cherim-Cuiusu, *sat,* în judeţul Constanţa, plasa Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Hazarlîc, situat în partea răsăriteană şi septentrională a comuneĭ, la 8 1/2 kil. spre N.-E. de cătunul de reşedinţă, Hazarlîc. Este aşezat pe valea cu acelaşĭ nume, fiind mărginit la N. de dealul Curu-Alceac-Bair, la S.-V. de ramificaţiunile nord-estice ale dealuluĭ Mulver-Acceuci. Este dominat de vîrful Imail-Iuc, care are 184 metri şi care este situat la 2 kil. spre V. de sat. Majoritatea locuitorilor o formează Romînĭi şi cu Bulgarĭi. Prin sat trece drumul comunal Enige-Enişenlia. Alte drumurĭ comunale duc la Adam-Clissi, la Urluia şi la Nargilar.

Cherleasca, *vale,* izvoreşte din dealurile com. Tesluiul, pe Oltul-d.-j. jud. Olt, Curge de la E. spre V. şi se varsă în rîul Olt, tot în raionul com. Tesluiul.

Cherlesti, *sat,* face parte din com. rur. Deleni, pl. Oltul-d.-j. jud. Olt.

Cherlesti-din-Deal, *sat,* face parte din com. rur. Tesluiul, pl. Oltul-d -j., jud. Olt. Are o populaţie de 159 loc. Aci e o biserică fondată la anul 1892.

Cherleşti-din-Vale, *sat,* face parte din com. rur. Tesluiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populaţiune de 111 locuitorĭ.

Chesari, *rîpă,* comuna Bălileşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Chesarul, *gîrlă.* (Vezĭ Valea-Popiĭ, jud. Muscel).

Chesaruluĭ (Movila-), *movilă,* spre N. de com. Nedelea, pl. Filipeşti, jud. Prahova, pe malul stîng al rîuluĭ Prahova, formată din dărîmăturile zidurilor uneĭ biserică vechĭ. In temelia acesteĭ biserică se găsesc cărămizĭ foarte tarĭ. Unĭĭ bătrînĭ spun că maĭ înainte cînd araŭ cu plugurile, împrejurul movileĭ, găseaŭ săgeţĭ, arcurĭ vechĭ şi alte obiecte de războiŭ. Cînd rîul Prahova dărîma malul, se găsiaŭ aci oase de oamenĭ.

Chesi-Orman-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Regep-Cuius şi anume pe acel al căt. Techi-Deresi, situat în partea de miază-zi a plăşeĭ şi a comuneĭ, între văile Techi-Deresi-Ceair şi adiacenta sa, Chesi-Orman-Ceair. Are 125 metri înălţime, dominînd văile de maĭ sus şi un drum ce merge de la Techi-Deresi, în Bulgaria. Este acoperit numaĭ cu pădurĭ. Pe muchea luĭ nordică merge hotarul despărţitor între Bulgaria şi Romînia.

Chesi-Orman-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Regep-Cuiusu şi anume pe acel al căt. Techi-Deresi. Vine din Bulgaria, din dealul Ardali-Bair. Se îndreaptă spre V. avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V. şi sub numele de Teres-Condu-Ceair, brăzdează partea meridională a plăşeĭ şi a comuneĭ. Prin ea trece hotarul care desparte Dobrogea romînă de cea bulgărească. Merge printre dealurile Chesi-Orman-Bair la S. şi Carabinus-Orman la N. Primeşte, pe stînga, valea Ardali-Ceair şi nu departe de gura acesteia, se uneşte cu valea Techi-Deresi, lîngă satul cu acelaşĭ nume. Printr'însa merge un drum ce duce de la Techi-Deresi în Bulgaria.

Cheşcheşul, saŭ **Căşcăieşul,** *munte,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, situat la hotarul spre Ardeal pe teritoriul com. Tîrgul-Trotuşul.

Cheşcheşul, saŭ **Căşcăieşul,** *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuş. Ese din muntele Şandrul-Mare, urmează piciorul S.-E. al munteluĭ Cheşcheşul şi se varsă d'a stînga Slăniculuĭ, maĭ în sus de pîrîul Puful, curgînd în întregime pe hotarul spre Transilvania.

Cheşnoiul, *sat,* face parte din com. rur. Cocoreşti, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova. Cade în partea de V. a comuneĭ şi e udat de gîrla Iazul-Morilor.

Cheştelniţa, *deal,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Mileşti, de pe teritoriul satuluĭ Văleni.

Cheştelniţa, *pădure,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Mileşti.

Chetrăria (Pietrăria), *deal,* în ramura munteluĭ Cozla, judeţul Neamţu.

Hosted by Google

Chetrăria (Pietrăria), *munte,* jud. Neamțu, la hotarul Transilvaniei. Are o înălțime de 1595 m. (Vezi Albele, munte).

Chetrăria, *parte* din *pădurea* moșiei Stolniceni-Prăjescu, jud. Suceava.

Chetrăria (Pietrăria), *pîrîiaș,* jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s. Curge prin com. Buhociul și se varsă în pîrîul Valea-Ulmului.

Chetrăriei (Dealul-), sau **Dealul-Pietrăriei,** *deal,* spre S. mănăstirei Horaița, între comuna Dobreni și com. Crăcăoani, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Dintr'însul se scoate piatră și var.

Chetrăriei (Pîrîul-), *pîrîiaș,* în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Izvorește dintre muntele Peștera și Ruptura, ramura Cozlei, și se varsă pe dreapta pîrîului Cuejdiul.

Chetre, *numire,* ce să mai dă satului Vlădnicelele din județul Roman, plasa Siretul-d.-s., com. Stănița.

Chetreni, sau **Pietreni,** *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Stănuești, spre N. de satul Stănuești. Are 435 locuitori, din cari 10 știu carte. Locuesc în 110 case.

Chetrești (Pietrești), *com. rur.,* din plasa Stemnicul, jud. Vasluiu, la distanță de 10 kil. de orașul Vasluiu și de 24 kil. de Negrești, reședința plășei. Se întinde pe o suprafață de 2341 hect., din cari: 83 hect. vie și 265 hect. pădure. Pămîntul locuitorilor e de 388 hect. Are o populație de 265 familii, cu 1325 suflete.

E formată din satele: Chetrești sau Pietrești, Răduești, Albești și Delești.

In această comună sunt 4 biserici, deservite de 4 preoți și 4 cîntăreți; o școală; 3 cîrciumi.

Budgetul e de 2326 lei la venituri și de 2294 lei la cheltueli.

Comerciul se face de 1 Romîn și 2 străini.

Vite sunt: 753 vite mari cornute, 4 bivoli, 420 oi, 26 capre, 109 cai și 184 rîmători.

Locuitorii posedă: 145 pluguri, 182 care cu boi, 8 căruțe cu cai și 200 stupi de albine.

Chetrești (Pietrești), *sat,* în partea de S. a com. Chetrești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiu; situat pe dealul Moara-de-Vînt și înconjurat de vii și livezi.

Are o suprafață de 630 hect., din cari 2 hect. vie și o populație de 81 familii cu 398 suflete, între cari 2 familii evrei, cu 7 suflete.

Locuitorii sunt răzeși.

In sat este o biserică, făcută de lemn, de obștia locuitorilor în 1802 și deservită de un 1 preot și 1 cîntăreț.

Vite sunt: 234 vite mari cornute, 70 oi, 4 capre, 40 cai și 60 rîmători.

Locuitorii posedă: 30 pluguri și 36 care cu boi, precum și 100 stupi de albine.

Chetrești, *deal,* jud. Vasluiu. Se întinde între comunele Laza din pl. Racova și Chetrești din pl. Stemnicul.

Chetrișul, sau **Pietrișul,** *sat,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Tămași, situat la confluența pîrîului Tămași, cu Siretul, la o depărtare de satul Tămași de 1340 m. Are 2 biserici: una, ortodoxă, făcută, la 1833 de Pavel și Ana Cristea; a doua, catolică, făcută de locuitori, la 1836. Capi de familie, sunt 90, din 342 suflete. Vite sunt: 8 cai, 119 vite cornute, 43 porci și 3 capre. Are o cîrciumă.

Chetrișul, *deal,* pe teritoriul comunei Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu. Se prelungește din com. Tureatca și trece în com. Lozna.

Chetrișul (Pietrișul), *deal,* în satul Toflea, com. Brăhășești, jud. Tecuciu.

Chetrișul, *pădure,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Tămași.

Chetrișul, *vale,* formată de-a lungul dealului cu același nume, pe teritoriul com. Dersca, pl. Berhometele, jud. Dorohoiu.

Chetrișului (Valea-), *vale,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., pe teritoriul com. Tamași.

Chetroasa (Pietroasa), *cătun,* în com. Găgești, plasa Gîrlele, jud. Putna.

Are o populațiune de 203 suflete, cari locuesc în 41 case. Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae. Copiii în vîrstă de școală din acest cătun urmează la școala din Găgești.

Chetroasa. V. Fîstîca, *deal,* județul Vasluiu.

Chetroasa, *pîrîiaș,* jud. Putna, pe teritoriul com. Cornățelul. Se varsă în Trotușul, județul Putna.

Chetroasei (Vîrful-), *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Hosted by Google

Chetroiul (Pietroiul), *deal,* în partea de N.-E. a com. Gohorul, jud. Tecuciŭ; cuprins între Valea-Bîrladuluĭ la E. şi Valea-Lupuluĭ la V. Acest deal continuă spre S. sub numele de Ghera şi Pătrăşcana.

Chetrosul (Pietrosul), *sat,* judeţul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Luncani, situat în valea pîrîuluĭ Trebişul, la o depărtare de 3 kil. de satul Luncani. Capĭ de familie sunt 37, din 214 suflete. Vite sunt: 109 vite marĭ cornute, 7 caĭ şi 42 porcĭ.

Chetrosul, *sat,* în jud. Tutova, com. Corodeşti, spre N. de satul Corodeşti. Are 339 locuitorĭ, din carĭ 15 ştiŭ carte. Locuesc în 88 case.

Chetrosul, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., de pe teritoriul com. Gîrleni.

Chetrosul, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., pe teritoriul com. Bereşti.

Chetrosul, saŭ **Dealul-Vieĭ,** *deal,* în partea de N. a satuluĭ Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Chetrosul, *deal,* face parte din Dealul-Mare, com. Popeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Chetrosul, *deal,* în raionul comuneĭ Buda, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Chetrosul, *deal,* se întinde la S. satuluĭ Dumeşti, com. Dumeşti, plasa Fundurile, judeţul Vasluiŭ.

Chetrosul, *iaz,* în suprafaţă cam de 1 ½ hect. cu peştĭ şi piscarĭ; pe teritoriul satuluĭ Pomîrla, com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ.

Chetrosul, *lac,* pe coasta dealuluĭ Chetrosul, spre S. de satul Dumitreşti-Marĭ din comuna Dumeşti, pl. Fundurile, judeţul Vasluiŭ.

Chetrosul, *munte,* jud. Bacăŭ. (V. Pietrosul, din com. Brusturoasa).

Chetrosul, *pădure* de brad, jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, pe moşia Agăşul, proprietatea d-luĭ Eugeniŭ Ghica. Are o întindere de aproape 7000 hectare şi este supusă regimuluĭ silvic.

Chetrosul, *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Luncani; curge pe teritoriul căt. Chetrosul (Pietroiul) şi se varsă d'a stînga în pîrîul Trebişul.

Chetrosul, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiŭ, izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, trece prin satul şi com. Pomîrla şi se varsă în pîrîul Orbeja.

Chetrosul, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea Chetrosul (Pietroiul), com. Rusca, pl. Prutul, jud. Fălciŭ. Curge pe teritoriul com., de la N. la S.; udă s. Cîrligaţi, şi după ce se uneşte cu pîrîul Rusca şi Nemţeni, trece pe teritoriul com. Ivăneşti, şi, aproape de satul Ivăneşti, unindu-se cu pîrîul Sărata, împarte satul în două, formînd şi un iaz mare în partea de S. a satuluĭ. Eşind din iaz şi unindu-se cu Pîrîul-Izvoarelor despre com. Lunca, trece prin teritoriul comuneĭ Berezeni şi intră în balta Berezeni.

Chetrosul, *pîrîŭ,* jud. Iaşi, izvoreşte din pădurea Popeşti, de pe Dealul-Mare, curge prin partea de E. a satuluĭ Frumuşelele, com. Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi, şi se varsă în pîrîul Şacovăţul, la Balta-Ganeĭ.

Chetrosul, *pîrîŭ,* în jud. Tecuciŭ, com. Buda. Se numeşte ast-fel după dealul de unde izvoreşte. Merge în direcţie V.-E. şi se varsă în Zeletin, în faţa satuluĭ Magazia.

Chetrosul, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Chetrosul, com. Dumeşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ. Udă teritoriul acesteĭ comune, curge de la S. spre N., şi se varsă în rîul Bîrlad, la locul numit Moara-Gînduleseĭ, în apropiere de pîrîul Iezerul.

Chetrosul, *pîrîŭ,* izvoreşte din partea de N. a satuluĭ Trohani, com. Gîrceni, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, de pe locul numit Imaşul-Vitelor. Trece prin mijlocul satuluĭ, şi, unindu-se cu Pîrîul-Fîntînelor, se varsă în pîrîul Racova.

Chetrosul, *vale,* formată din prelungirea dealuluĭ Chetrosul. Se întinde de la S. de satul Dumeşti, plasa Fundurile, judeţul Vasluiŭ.

Cheţcani, *cătun,* în com. Moviliţa, pl. Şusiţa, jud. Putna.

Are o populaţie de 185 suflete, carĭ locuesc în 35 case.

Chezlen-Sîrtî, *deal,* în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Bacî. Se desface din dealul Cuciuc-Ceşme-Bair; se îndreaptă spre E., într'o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., printre văile Iomer-Iutlu-Bei la N. şi Cara-Bacî la S., brăzdînd par-

Hosted by Google

tea meridională a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ. Se ridică până la o înălțime de 130 m., dominînd văile de maĭ sus, valea Capulac-Culac, satele Chertic-Punar, Cara-Bacî și Caugagi, drumurile care unesc aceste sate și drumul Cara-Bacî-Capadin, carĭ îĭ întretae în diferite direcțiunĭ muchea luĭ. Este acoperit cu fînețe și semănăturĭ.

Chiajna, *com. rur.,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la V. de București, lîngă rîul Dîmbovița și șoseaua județeană București-Pitești, între București și forturĭ, la 9 kil. depărtare de capitală. Stă în legătură cu com. Roșul prin o șosea vecinală.

Se compune din satele: Chiajna, Dudul, Giulești și Rudeni, cu o populație de 2313 locuitorĭ, carĭ trăiesc în 492 case.

Se întinde pe o suprafață de 2992 hect. Propietarii sunt: Administrația Seminaruluĭ Nifon Mitropolitul, d-l B. M. Missir și d-na Elena Izvoranu, aŭ 1482 hect. și locuitoriĭ 1440 hect. Proprietariĭ cultivă 1382 hect. (80 islaz, restul vie și pădure). Locuitoriĭ cultivă 1028 hect., restul este izlaz și vie.

Sunt 466 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de 10089 leĭ la venitурĭ și de 7499 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt: 4 bisericĭ, în fie-care cătun cîte una, 2 școale mixte; 1 moară cu aburĭ; 2 morĭ cu apă; 1 povarnă; 2 zalhanale; 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 3 heleștaie; 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 1622 (181 caĭ și epe, 11 armăsarĭ, 485 boĭ, 221 vacĭ și viței, 13 taurĭ, 361 bivolĭ și 350 bivolițe) și al celor micĭ de 1920 (6 capre, 147 porcĭ și 1767 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 492 sunt plugarĭ, 20 aŭ diferite profesiunĭ.

Locuitoriĭ aŭ 381 pluguri: 368 cu boĭ și 13 cu caĭ; 402 care și căruțe: 384 cu boĭ și 18 cu caĭ.

Comerciul se face în 17 cîrciume.

Locuitoriĭ sunt în mare majoritate Bulgarĭ.

Chiajna, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, pl. Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la V. de București, între rîul Dîmbovița și șoseaua județeană București-Pitești. Aci este reședința primărieĭ.

Are o suprafață de 1346 hect. și o populație de 1138 locuitorĭ, în majoritate Bulgarĭ. Din tot teritoriul satuluĭ, Administrația Seminaruluĭ Nifon Mitropolitul are 600 hect. și locuitoriĭ 746 hect. Administrația Seminaruluĭ cultivă 574 hect. (15 islaz, 8 pădure, 3 vie). Locuitoriĭ cultivă 596 hect., rezervînd 150 hect. pentru izlaz.

Aci se fabrică, diferite brînzeturĭ.

Are o biserică cu hramul Sf. Niculae, deservită de 3 preoți și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 13 elevĭ și eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuește 1705 leĭ.

In acest sat se află: 1 moară cu apă; 1 povarnă; 1 zalhana; 3 heleștaie; 1 pod stătător. Comerciul se face de 8 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 925 și al celor micĭ de 268.

Acest sat s'a înființat, pe la 1828, de către emigrațĭ Bulgarĭ.

Chiajna, *fort,* în jurul Bucureștilor.

Chiala, *movilă,* jud. Brăila, la $3\frac{1}{2}$ kil. spre S.-V. de satul Slujitori-Albotești, aproape de hotarul comuneĭ Dudescul.

Chială (Măgura-), *măgură,* la S.-V. comuneĭ Adămești, jud. Teleorman.

Chiceni, *mahala,* din com. rur. Folești-d.-s., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în partea de N. a comuneĭ, pe linia Băbeni-Horezul. Copiiĭ în vîrstă de școală urmează la școala din mahalaua Dosul, care este la 1 kil. depărtare.

Chicera, *cătun,* în comuna Crucea-d.-s., pl. Zăbrăuțul, județul Putna.

Are o populație de 819 suflete, carĭ locuesc în 207 case. Are o biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ.

Chicera, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Stănița, spre S.-E. de satul Stănița și la o depărtare de 2 kil. de el. Este așezat pe un platoŭ înalt. Are 41 capĭ de familie, cu 199 suflete, din carĭ 42 contribuabilĭ. Locuesc în 55 case. Sunt 155 capete de vite marĭ.

Chicera, *sat,* face parte din comuna Motoșeni, jud. Tecuciŭ. E situat pe dealul cu același nume. Are o populație de 80 capĭ de familie, cu 322 suflete. E departe de reședința com. de 3 kil. și 300 m., spre E. Se desparte de satul Burlugul prin Valea-Moișoaieĭ saŭ Rîpa-Borseĭ.

Teritoriul satuluĭ are o suprafață de 630 hect.

Locuitoriĭ sunt toțĭ foștĭ clăcașĭ.

Aicĭ se află o biserică, zidită de locuitorĭ în anul 1840, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Copiiĭ se duc la școala din Motoșeni, la o distanță de 3 kil.

Cherica, *vîrf de deal,* jud. Ba-

Hosted by Google

cĭŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, pe teritoriul satului Luncani, unde își are obîrșia pîrîiașul Drăcosul.

Chicera, *deal,* pe teritoriul comunei Crucea-d.-s., pl. Gîrlele, jud. Putna. E situat pe malul stîng al pîrîului Hăulita.

Chicera, *deal,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Pîncești, spre E. de satul Pîncești.

Chicera, *deal* înalt, în jud. Neamțu, pl. Piatra-Muntele, com. Dobreni și Roman, pl. Moldova, com. Tupilați, spre S. de satul Tupilați.

Chicera, *deal,* spre S. de satul Matca, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ. Străbate pădurea cu același nume.

Chicera, *pădure* foioasă, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani, cu o întindere de 83 hect.

Chicerea, *sat,* com. Tomești, pl. Codrul, jud. Iași. Are o populație de 45 familii, cu 229 sufl.

Numărul vitelor e de 219 capete, din carĭ: 122 vite marĭ cornute, 50 oĭ, 17 caĭ și 40 rîmătorĭ.

Chicerea, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Tămași, lîngă satul Tămași.

Chicerea, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comunei Boșoteni.

Chicerea, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., de pe dreapta Bistriței, dintre comunele Luncani și Gîrleni.

Chicerea, *deal,* se întinde din pîrîul Chicerea, de la V. spre E., în partea despre S a com. Tomești, pl. Codrul, jud. Iași. Creasta acestuĭ deal face hotarul cu com. Poeni. Pe toată întinderea luĭ formează șase piscurĭ înalte: Logofeteasa, Glodul, Ochiana, Paraleul, Crucișoara și Stînca, pisc cu care se sfîrșește spre E. Ambele luĭ coaste sunt acoperite cu pădurĭ, și cu multe viĭ și livezĭ.

Chicerea, *deal* ascuțit, în com. Mogoșești, pl. Stavnicul, județul Iași, care unit cu dealul Rugina, se întinde pănă în apa Stavnicul. Este acoperit cu pădurĭ marĭ.

Chicerea, *deal,* jud. Suceava, acoperit de pădure de fag, pe moșia Stolniceni-Costandache.

Chicerea, *piscul* principal al șiruluĭ de deal, ce se întinde de la N. spre S. prin com. Zăpodeni, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, și pe care e așezat și satul Zăpodeni. Din acest șir se desfac maĭ multe ramificărĭ, și anume: în partea despre V. sunt: Dealul-Satuluĭ, ce se termină în valea numită Rohna, pe care deal se zice că ar fi avut existență satul Zăpodia; Taula și Drăgana, carĭ pleacă din mijlocul satuluĭ Zăpodeni, formînd un platoŭ ce se întinde sub numirele: Ganul și Mehadia, după numele fostuluĭ sat. Apoĭ Boloaia, care se termină în șesul Bîrladuluĭ cu numele de Turca, la locul numit Capul-Dealuluĭ. Spre E. se prelungesc două șirurĭ cu numele comun de Dealul-Satuluĭ.

Chicerea, *pădure,* județul Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bărsănești.

Chicerea, *pădure* de mesteacănĭ, jud. Neamțu, în capătul despre N. a satuluĭ Ghigoești, către hotarul com. Șerbești despre Dragomirești.

Chicerea, *parte* din *pădurea* moșieĭ Stolniceni-Prăjescul, jud. Suceava.

Chicerea, *pîrîŭ,* jud. Iași. Izvorește de sub dealul Păunul. Curge printre dealurile: Chicerea și Isac și se varsă în dreapta pîrîuluĭ Tătarca.

Chicerea, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsănești, de lîngă pădurea cu același nume.

Chicereĭ (Dealul-), *deal,* situat în raionul com. Matca, plasa Nicorești, jud. Tecuciŭ.

Chicerna, *deal,* în jud. Tutova, pl. Tutova, com. Cîrjăoani, spre S.-V. de satul Cîrjăoani.

Chicerul, *munte,* la hotarul Transilvanieĭ, jud. Neamțu, situat între muntele Curmătura-Pînteculuĭ și Făgețelul, de care se desparte prin pîraiele Bistrița, Piatra și Frînturile. Se maĭ numește și Culmea-Chicsereĭ.

Chieluluĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, căt. Păliciul. Incepe din muntele Ursoaia și se scurge în rîul Buzăŭ, lîngă Sarea-luĭ-Buzăŭ, făcînd tot de o dată hotar despre com. Pîrscovul.

Chichilaia, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Pănătăul, căt. Sibiciul-d.-j., ramificație din muntele Pănătăul, care merge pînă în vîrful munteluĭ Begul și face hotar despre Sibiciul-d.-s.

Chichilaia-Goșa, *pădure,* în jud.

Hosted by Google

Buzău, com. Sibiciul-d.-s. Are 50 hect., din care 10 moșnenești.

Chichilăleĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzău, com. Pănătău; începe din muntele Chichilaia și se scurge în rîul Buzăul.

Chichilăul, *munte,* județul Bacău, plasa Trotușul, comuna Tîrgul-Trotușul, din dreapta rîuluĭ Trotușul.

Chichilăul, *munte,* în jud. Buzău, com. Mlăjetul, cătunul Valea-Lupuluĭ, continuație din Vîrful-Lazuluĭ. E acoperit de pădure.

Chichileĭ (Vîrful-), *colină,* în jud. Buzău, com. Pătîrlagele; începe din Vîrful-Cetățeleĭ și continuă pînă în Vîrful-Muscelului.

Chichinetele, zis de **Izlaz,** *insulă,* în Dunăre, aproape de gura Oltuluĭ și de com. Izlaz, din plasa Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Are vre-o 65 pogoane de pădure.

Chichinetele, *insulă,* în Dunăre, depinde de com. Orlea, plasa Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. Are o pădure de 80 hect.

Chichinetele-Mic, *insulă,* în Dunăre, plasa Cîmpul, jud. Dolj, în fața orașuluĭ Calafat.

Chichineţul, *com. rur.,* pl. Călmățuiuluĭ, jud. Brăila, situată pe șes, la S.-V. de un lac fără nume și care seacă în timpul verei. Se învecinește la E. cu com. Roșiori, la S.-E. cu com. Colțea, la S. cu com. Brătești din județul Ialomița și la S.-V. cu cătunul Chioibășești. Are o populație de 259 capĭ de familie, cu 1043 suflete, din carĭ 183 contribuabilĭ. Știu carte 83 de locuitorĭ.

Budgetul com. e de 4600 leĭ, la venitурĭ și de 4453 leĭ, la cheltuelĭ.

Sătenĭ împroprietăriți sunt 184, din 1864 și neîmproprietăriți 12.

Vite cornute sunt 1198 (528 boĭ, 473 vacĭ, 30 taurĭ și 162 viteĭ), caĭ 664, oĭ 2305, rîmătorĭ 432 și capre 10.

Suprafața comuneĭ este de 5103 hect., compusă din moșiile: Chichineţul și Chioibășești, din carĭ: 4903 hect. arabile, 571 hect. izlaz și 45 hect. fînețe. Are o școală și o biserică, în satul Chichineţul.

Drumurĭ: la comuna Ciocile, spre N.-V., 3 kil.; la Colțea, spre N., pe lîngă movila Colțea, 6 kil.; la com. Roșiori, pe la Puțul-luĭ-Nicolae-Chițoiul, 9 kil.; la com. Iazul, din jud. Ialomița, spre E. pe la movila Marculuĭ; la cătunul Chioibășești, spre S. Distanța de la Chichineţul la Brăila este de 77 kil.

Chichineţul, *sat,* în jud. Brăila; e situat în partea de V. a com. cu același nume, la 78 kil. spre S.-V. de orașul Brăila. Satul e înființat la 1807. Este așezat pe malul de N. al laculuĭ Chichineţul.

Vatra satuluĭ e de 52 hect.; sunt 143 case, din carĭ 4 cîrciumĭ.

Are o școală mixtă, înființată la 1858, întreținută de județ și de comună; e frecuentată de 44 elevĭ.

In sat este o biserică zidită de fostul proprietar Sorescu, la 1842; e deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser.

Populația satuluĭ este de 165 capĭ de familie, cu 670 locuitorĭ, din carĭ 336 bărbați și 334 femeĭ. Știŭ carte numaĭ 65 locuitorĭ. Vite sunt: 431 caĭ, 790 vite marĭ cornute, 1390 oĭ, 10 capre și 280 rîmătorĭ.

Chichineţul, *iezer,* jud. Brăila, între canalul Cremenea și Vîlciul, unit cu Cremenea din privalul cu același nume, din comuna Stăncuța.

Chichineţul, *lac,* județul Brăila, între satul Chichineţul și Chioibășești. Se zice că la coada luĭ despre V., a fost un izvor mare, dar care a fost astupat, pentru că inunda localitățile.

Chichineţul, *moșie,* jud. Brăila, pendinte de comuna cu același nume. E proprietatea moștenitorilor G. San-Marin. Are o întindere de 1643 hect., cu un venit de 22000 leĭ anual.

Chichineţul-de-Olt, *insulă,* la gura Oltuluĭ, jud. Teleorman, la o depărtare ca de 200 m. de unde se varsă acest rîŭ în Dunăre.

Chichineţul-de-Zimnicea, jud. Teleorman, *punct,* unde se instalează adesea debarcaderul vapoarelor companieĭ austriace de navigațiune pe Dunăre, cînd sunt apele revărsate. Este la o depărtare de 3 kil. de oraș, în susul Dunăreĭ. Aci e și pichet, pentru paza frontiereĭ.

Chichorliţa, *munte,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., d'a stînga Tazlăuluĭ-Mare, din com. Tîrgul-Valea-Rea.

Chicila, *deal,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., com. Tîrgul-Valea-Rea, de pe teritoriul satuluĭ Bălăneasa.

Chicioaia, *vîlcea,* formată pe teritoriul com. Văleni, plasa Șerbănești, județul Olt. Dă în rîul Vedea.

Chicioara, *sat,* plasa Jiul-d. s.,

Hosted by Google

com. Floreşti, jud. Dolj, legat printr'o şosea cu cătunul de reşedinţă, Floreşti. Are 203 suflete, 100 bărbaţi şi 103 femeĭ. Locuesc în 49 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoală mixtă din satul Floreşti, ce este la 3 kil. depărtare. In anul şcolar 1892-93, şcoala a fost frecuentată de 8 băeţi. In vîrstă de şcoala sunt 38 copiĭ (21 băeţi şi 17 fete). Ştiŭ carte 10 loc.

Chicioara, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Pîrscovul, ramificaţie din muntele Pănătăul, care se termină la dreapta Sărăţeluluĭ-Bălăneşti şi în faţa cătunului Trestia.

Chicioara, *deal,* în pl. Jiul-d.-s. şi plasa Amaradia, judeţul Dolj; desparte rîul Amaradia de rîul Jiul.

Chicioara, *deal,* la extremitatea despre V. a comuneĭ Bozieni, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamţu. Are o înălţime de 295 metri. Pantele sale sunt de o inclinaţiune tărăgănată (mică), prezentînd în formaţiunea lor, straturĭ groase de prundişurĭ. Terenul săŭ este acoperit cu păduri întrerupte pe alocurea de poene cultivabile.

Chicioara, *izlaz,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti.

Chicioara, *moşie particulară,* judeţul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti, satul Chicioara; e în întindere de aproximativ 600 pogoane pămînt arabil. Se găseşte pe dînsa şi pădure. Aparţine d-luĭ N. Mandrea.

Chicioara, *munte,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com Andreaşi; se desface din dealul Păpălog şi brăzdează Nordul com. Andreaşi şi Vestul com. Brosteni.

Chicioara, *pădure particulară,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., comuna Floreşti; în întindere de 750 hect., pe moşia d-luĭ N. Mandrea. Esenţe: cer, fag, gîrniţă şi stejar; acesta din urmă predomină.

Chicioara, *sat,* face parte din com. rur. Păuseşti-Măglaşĭ, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 460 locuitorĭ (235 bărbaţi şi 225 femeĭ). Aci e o biserică fondată la 1780 de Diaconul Ioan Ţeveleĭ şi soţia sa Maria şi de Diaconul Ioan Şerban cu soţia sa Dobra.

Chicioara, *coastă,* jud. Gorj, în partea de N.-E. a cătunuluĭ Urseţei din comuna Slobozia, jud. Gorj. Pe dînsa se află viile locuitorilor.

Chicioara, *deal,* jud. Gorj, com. Schela; situat în partea despre N.-E. a comuneĭ. Vîrful acestuĭ deal e acoperit de pădure de fag.

Chicioara, *deal,* situat în centrul comuneĭ Peşteana, pl. Ocolul, jud. Gorj; se prelungeşte spre V., pe o întindere de 2 kil. şi intră în hotarul Mehedinţi, la punctul Tarniţa. Pe acest deal se află pădure. Este proprietatea locuitorilor din com. Peşteana.

Chicioara, *deal,* situat la V. de Arjoci şi în marginea cătunuluĭ Arjoci, plaiul Vulcan, judeţul Gorj. Are forma uneĭ piramide cu o suprafaţă de 25 hect. Pe dînsul sunt viĭ, pruni şi locurĭ arabile. E proprietatea locuitorilor cătunuluĭ Arjoci.

Chiciora, *deal,* în depărtare de ½ kil. de com. Păuşeşti-Măglaşĭ, plasa Cozia, judeţul Vîlcea.

Chiciora, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Izvoranul; ese din Predealul-Buzăuluĭ, de la Fîntîna-Rece, şi se ascunde în nisip. In timp de ploaie ajunge în rîul Nişcovul.

Chiciora, *lac,* jud. Buzăŭ, în comuna Grăjdana, căt. Izvoranul.

Chiciora, *mal,* la V. de comuna Văleni, pl. Argeşelul, judeţul Muscel. D'aci izvoreşte vîlcelul Brăduleţul.

Chiciora, *munte,* pl. Dîmboviţa, jud. Muscel; constitue de la Păpuşa şirul despărţitor între apa Argeşeluluĭ şi Rîul-Tîrguluĭ, împreună cu munţiĭ Grădişteanul, Găinaţul-Mare, Găinaţul-Mic, Dobriaşul-Mare, Dobriaşul-Mic, Strîmtul, Clăbucetul, Coasta-Mănăstireĭ-Nămăeşti, Dealul-Şelarilor, Dealul-Cuculuĭ şi dealul Măţăul.

Chiciorul-Cruceĭ (Piciorul-Cruceĭ), *deal,* în c. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; se desparte de şeşază din ramura munţilor Cozla.

Chiciorul-Cruceĭ, (Piciorul-Cruceĭ), *pîrîiaş,* în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, judeţul Neamţu; izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, ram. Cozleĭ, şi se varsă în pîrîul Cuejdul.

Chiciorul-luĭ-Sfîrdea, (Piciorul-luĭ-Sfîrdea), *munte,* jude-Neamţu, la hotarul Transilvanieĭ, spre marginea jud. Suceava; situat între muntele Preluca-Ursuluĭ şi muntele Piatra-Roşie.

Chiciorul-Mîndruluĭ, (Piciorul-Mîndruluĭ), *deal,* în comuna Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; situat în prelungirea ramureĭ Muncelul spre obîrşia pîrîiaşuluĭ Cuejdul.

Hosted by Google

Chiciorul-Săhastruluĭ, (Piciorul-Săhastruluĭ). (V. Săhastrul, munte, jud. Neamțu).

Chiciorul-Vînăt, (Piciorul-Vînăt), *munte,* lîngă satul Buhalnița, com. cu aceeașĭ numire, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu.

Chiciorul-Vînăt, (Piciorul-Vînăt), *pîrîiaș;* izvorește din muntele cu acelașĭ nume, în com. Buhalnița, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu; se varsă pe partea stîngă a rîuluĭ Bistrița.

Chicira, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. și căt. Mînzălești. E acoperită de izlaz.

Chicira, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. și căt. Mînzălești; sfoară ca de 27 hect. încorporată cu moșia Valea-Pereĭ.

Chicira, *plaiŭ,* face parte din comuna Cărpinișul, jud. Gorj; începe din muntele Plăsala și se terminǎ la marginea de S. a satuluĭ.

Chiciul, saŭ **Zătoaca,** *braț* mic al Dunăreĭ, jud. Tulcea; desparte ostrovul saŭ insula Chiciul, de uscatul Dobrogeĭ, saŭ în special de grindul Zătoaceĭ. Se desface din Dunăre, ceva maĭ jos de satul Azaclîul; se îndreaptă spre E.; avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; trece pe la V. de satul Azaclîul, udîndu-l puțin, și după un curs de 5 kil., în care timp desparte ostrovul Chiciul de grindul Zătoaca, se aruncă iar în Dunăre lîngă movila Zătoaca, la hotarul între com. Pisica și căt. săŭ Azaclîul. Une-orĭ el seacă, și atunceĭ ostrovul Chiciul comunică cu uscatul.

Chiciul, *ostrov,* în Dunăre, aparținînd județuluĭ Tulcea, plasa Măcinul, comuna Pisica, cătunul Azaclîul. E situată în partea nord-vestică a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ. Are forma lunguiață, începînd de aproape de la Gura-Siretuluĭ, se îndreaptă spre N.-E. pănă la movila Zătoaca, aflîndu-se în fața orașuluĭ Galați, și a cătunuluĭ Azaclîul. Brațul, care o desparte de uscatul Azaclîuluĭ, se numește gîrla Zătoaca saŭ Chiciul. Are vre-o 40 hect. întindere, și este acoperită cu tufărișurĭ.

Chiciul, *insulă,* în Dunăre, în județul Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul comuneĭ urbane Hîrșova; situată în partea vestică a plășeĭ și a comuneĭ. Ea este maĭ mult o prelungire a insuleĭ numită Gîsca-Mare, de care în timpul apelor ridicate este despărțită printr'un canal numit Zatonul-Hazan-Bei. Insula Gîsca-Mare ține de jud. Ialomița. Ostrovul Chiciuc are forma trapezică neregulată, cu 2 kil. lungime, pe 1 1/2 lățime, avînd o întindere totală de 200 hect., neproductivă și fiind acoperită cu pădure întinsă de sălciĭ.

Brațul, care o desparte de malul dunărean al Hîrșoveĭ, este adînc de 12 m. și deci navigabil, pe cînd brațul ce o desparte de malul ialomițean este maĭ lat, dar impropriŭ navigațiuneĭ.

Chiciul, *insulă,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, spre S. de orașul Călărași, este situată între Dunăre, Borcea și lacul Călărași. Se dă numirea de Chiciul, cu deosebire, părțeĭ ce mărginește Dunărea și unde se fac încărcărĭ de cereale, cînd Borcea este mică, din care cauză vasele plutitoare nu pot intra în portul Călărași. Pe această insulă, în dreptul cetățiĭ Silistra, din Bulgaria, se află urmele a două redute, construite de Turcĭ pentru apărarea Silistreĭ. Aceste redute aŭ fost ocupate de Rușĭ, în 1828, de unde aŭ bombardat cetatea. Intre cele două redute este locul numit Capul-Poduluĭ, unde era capul poduluĭ, ce Turciĭ construiră, în războaiele ce aveaŭ cu Rușiĭ, între Silistra și această insulă.

Chiciul, *pădure,* jud. Ialomița, în insula cu acelașĭ nume. Are 50 hectare pădure cu plopĭ și salcie.

Chiciul, *pichet de frontieră,* jud. Ialomița, în insulă cu acelașĭ nume, pe malul Dunăreĭ, în fața Silistreĭ.

Chiciul-Iazuluĭ, *pădure,* jud. Brăila, de la gura Siretuluĭ; se mărginește în toate părțile cu Dunărea. Are 2 hect. Principala esență e salcia.

Chiciul-luĭ-Popa-Vasile, *pădure* de salcie, jud. Brăila, situată pe țărmul drept al Dunăreĭ, în fața Brăileĭ. Se mărginește în toate părțile cu Dunărea. Suprafața eĭ e de 1 1/2 hect.

Chiciul-Măcinuluĭ, *pădure* de salcie, jud. Brăila. Se mărginește la S.-E. cu Dunărea-Vechie, la N.-V. cu veriga Măcinuluĭ. Suprafața e de 80 hect.

Chiciul-Moldoveĭ, *pădure,* jud. Brăila. Se mărginește la N.-E. cu viile din marginea Brăileĭ, la V. cu o pădure de pe o moșie particulară și la S. cu Siretul. Suprafața e de 2 hect.

Chiciura, *deal,* pe lîngă satul Rugineni, com. Cavadinești, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ. Merge

Hosted by Google

spre S. şi trece spre E. de com. Rogojeni.

Chiciura, *deal,* în com. rur. Şovarna-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Chiciura, *deal,* în com. rur. Bala-d.-j., plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Chiciura, *deal,* în com. rur. Cernaia, pl. Motru-d.-j., jud. Mehedinţi.

Chiciura, *deal,* în comuna rurală Godeanul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Chiciura, *deal,* acoperit cu vii, în partea de N.-E. a comuneĭ Călineşti, pl. Podgoria, jud. Muscel; e udat la S. de pîrîul Spoita.

Chiciura, *moşie,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Mărgăriteşti. E acoperită cu păduri.

Chiciura, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s.; izvoreşte din Dealul-Cîlnăuluĭ, udă partea de E. a com. Mărgăriteşti, trece prin cătunul Ştubeiul, şi după un curs de 5 kil., merge de se aruncă în Cîlnăul, pe partea dreaptă a luĭ.

Chiciureanul, *fîntînă* şi *loc izolat,* în com. Modoia, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Chiciureni, *sat,* face parte din com. rur. Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Este situat pe Dealul-Chiciurenilor şi are o populaţiune de 120 locuitorĭ, 57 bărbaţĭ şi 63 femeĭ.

Chiciureni, *deal,* spre N.-E. de com. Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova, pe care este situat satul Chiciureni.

Chiciurla, *deal,* în com. Bîrseşti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chiclăul, *deal,* în partea de V. a satuluĭ Brăhăşeşti-d.-s., plasa Zeletinul, jud. Tecuciŭ. Are o lungime de 9 kil. şi se întinde de la N. spre S. paralel cu Valea-Berheciuluĭ.

Chiclăul, *deal,* se întinde la N. com. Tăcuta, pl. Mijloc, jud. Vasluiŭ.

Chiclăul, *vale,* ce se întinde în partea de N. a com. Tăcuta, pl. Mijloc, jud. Vasluiŭ.

Chicluiul, *deal,* o ramificare a dealuluĭ Bordea, din comuna Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, pe teritoriul satuluĭ Mînjeşti.

Chicluiul, *deal.* (Vezĭ Dealul-Mare, com. Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi).

Chicoralul, *deal,* în cuprinsul comuneĭ Floreşti, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s. E o prelungire a dealuluĭ Icleanul.

Chicserei, *picior de munte,* numit şi Chicerul. (Vezĭ Chicerul, munte, jud. Neamţu).

Chicuşa. (Vezĭ Fîstîca, deal, jud. Vasluiŭ).

Chifeni, saŭ **Şerişorul,** *sat,* judeţul Suceava.

Chifeni, *parte* din satul Şarul-Dorneĭ, jud. Suceava.

Chihaia, *eleşteŭ,* în întindere de un hect., pe teritoriul comuneĭ Vărsătura, jud. Putna.

Chihanul, *şes,* în com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi. E situat între dealurile: Lunca, Vodă şi Zanea, din com. Galata. Pe dînsul se face cultură de cereale; este udat de pîrîul Nicolina.

Childeşti. (Vezĭ Telejna-d.-s. şi Butucăria, sate, jud. Vasluiŭ).

Chilege-Ceair, *vale,* în judeţul Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Ese-Chioi. Se desface din poalele nordice ale dealurilor Cuciuc-Cainargi, de pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Ese-Chioi. Se întinde spre N. într'o direcţie generală de la S. spre N., prin teritoriul bulgăresc, intră în Dobrogea romînă la 2 kil. spre V. de pichetul No. 10, brăzdînd partea sudică a plăşeĭ şi cea estică a comuneĭ, mergînd printre dealurile Tiumbet-Bair şi Bei-Ozman-Bair. Abia intră în judeţul Constanţa şi se uneşte cu valea Punar-Osman-Ceair, şi formează valea Begene-Ceair. Malurile sale sunt acoperite în mare parte cu păduri.

Chilia, *ostrov,* în delta Dunăreĭ, în partea nordică a judeţuluĭ Tulcea şi a plăşeĭ Tulcea şi Sulina, coprinsă între braţele Chilia şi Sulina. Are o suprafaţă de 2100 kil. p. (210000 hect.) Are forma a 2 trapeze neregulate suprapuse. Şi-a luat numele de la oraşul Chilia. Solul este un întins şes, format de aluviunĭ, avînd în partea nordică şi cea estică, precum şi pe malul drept al Chilieĭ şi pe cel stîng al Sulineĭ, făşiĭ de pămînt ridicat, ce poartă numele de grinduri. Aşa sunt grindurile: Chilia, Letea, Periprava, Pardina, Stipocul, etc. Este străbătut în toate părţile de gîrle. Cele maĭ însemnate sunt: Şoruli, Pardina, Pătlăgeanca, Ciobanul, Iacob-Suhat, Aliboca-Suhat şi Lopatna. Numărul lor ajunge la 80. La-

Hosted by Google

curĭ sunt 55, din carĭ maĭ însemnate sunt: Roşul, Saona, Ghido, Siminoca, Siderul, Covaciul, Hontul I, Hontul II, Pentilicul, Pentiliciul, Costin, Tătarul, Tătanul, Bisagi, Matiţa, Babina, Velichi-Merheĭ, Bodaproste, Fortuna, cel maĭ mare (600 hect.) In ostrov sunt aşezate: oraşul Chilia, şi satele: Letea, Satul-Noŭ I, Satul-Noŭ al II, Sfistofcul, Periprava, Pardina, Ciatal-Chioi, Pătlăgeanca, Solgenul. Maĭ tot pămîntul este acoperit cu stufărĭ întinse; ele ocupă maĭ mult de cît jumătatea ostrovuluĭ.

Chilia, *com. rur.,* pl. Vedea-d.-s., judeţul Olt; e compusă din 4 cătune: Chilia, Teleşmani, Păcala şi Lereşti-Pelcanĭ.

Este situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Vedea; la 52 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 1213 locuitorĭ; 280 capĭ de familie, din carĭ 244 contribuabilĭ. Locuesc în 285 case.

In comună sunt 3 bisericĭ, la Chilia, Teleşmani şi Păcala; ele sunt deservite de 2 preoţĭ.

Locuitorĭĭ sunt moşnenĭ. Eĭ aŭ: 31 caĭ şi epe, 404 boĭ, 312 vacĭ, 50 capre, 3000 oĭ, 305 porcĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 1000 hect.

Şcoala există în comună de 30 anĭ. Clădirea e proprietatea comuneĭ. Ştiŭ carte 390 bărbaţĭ şi 2 femeĭ. Şcoala se frecuentă de 53 elevĭ din numărul de 147 în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual 1842 leĭ.

Dealurile Vedea, coprinse între rîurile Vedea şi Cioraca, spre E., şi dealul din dreapta Vedeĭ, sunt acoperite cu pomĭ roditorĭ, iar coastele acoperite cu tufiş.

Stupĭ de albine sunt 152.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Budgetul comuneĭ este de 2805.20 leĭ atît la venitурĭ cît şi la cheltuelĭ.

Comuna e brăzdată de şoseaua care vine de la Valea-Mare, din judeţul Argeş, prin cătunul Lereşti-Pelcani-Chilia, la Făgeţelul; de şoseaua Topana, prin Păcala, la Făgeţelul; de şoseaua Făgeţelul-Chilia şi de şoseaua Chilia-Gura-Bouluĭ.

Dealurĭ în raionul comuneĭ sunt: Dealurile-Vedeĭ, coprinse între rîul Vedea şi Ciorîca; dealul din dreapta Vedeĭ; dealul dintre pîrîul Ciorîca şi Valea-Adîncăţeleĭ şi dealul Teleşmani, coprins între Vedea şi valea Făgeţelul.

Com. e udată de rîul Vedea, de la N. la S., de pîrîul Făgeţelul, Adîncăţeaua şi Ciorîca.

Se mărgineşte la N. cu com. Tutana, şi judeţul Argeş, la S. cu comuna Făgeţelul, la E. cu com. Govora şi Gura-Bouluĭ şi la V. cu com. Păroşi. Despre înfiinţarea comuneĭ Chilia, bătrîniĭ spun că este vr'o 100 de anĭ şi maĭ bine.

Chilia, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 526 locuitorĭ. Aci e o biserică zidită din temelie la anul 1830, şi reparată la anul 1845.

Chilia, *sat,* din com. Ivăneşti, plasa Racova, jud. Vasluiŭ, în partea de N.-V. a satuluĭ Huşeni.

Are o întindere de 43 hect. şi o populaţie de 12 familiĭ, cu 57 suflete.

In sat este o biserică.

Numărul vitelor e de 21 vite marĭ cornute, 150 oĭ, 8 caĭ şi 25 rîmătorĭ.

Locuitorĭ posedă: 15 plugur şi 6 care cu boĭ. Sunt şi 35 stupĭ de albine.

Chilia, *sat,* face parte din com. rur. Oteşani, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 317 locuitorĭ (149 bărbaţĭ şi 168 femeĭ). Aci e o biserică fondată de Codreanu, Călimărea şi altiĭ.

Chilia, *braţ,* în jud. Tulcea, unul din cele treĭ marĭ braţe, prin care Dunărea se varsă în Marea-Neagră. Pe toată întinderea sa, face hotarul dintre Dobrogea (Romînia) şi Basarabia rusească. Se desface din Dunăre, din dreptul punctuluĭ numit Ciatal, 7 kil. maĭ sus de Tulcea; se îndreaptă maĭ întîiŭ spre E., apoĭ repede în spre Nord şi după două marĭ cotiturĭ, ajunge în dreptul oraşuluĭ Ismail, de aci spre S.-E., face un cot şi se îndreaptă spre N.-E., pînă la oraşul Chilia, de aci o ia puţin spre E. şi apoĭ se îndreaptă spre S.-E., spre a se deschide în mare. Are o lungime de 111 kil.; e cel maĭ mare din cele treĭ braţe, cu o lărgime de 500 - 700 m. în mediŭ, şi o adîncime de 7—12 m., iar volumul de apă este de $^{17}/_{27}$ din totalul Dunăreĭ. Pe la mijlocul cursuluĭ săŭ, se ramifică în o mulţime de braţe maĭ micĭ, carĭ se pot grupa în două mănunchiurĭ: unul între Ismail şi Chilia, altul între Chilia şi Vîlcovul; tot de o dată şi gura sa are iar maĭ multe ramurĭ. Cel d'întîiŭ, e format din braţele: Chilia, Chitlîţchi, Tătanir şi 5 maĭ micĭ, coprinzînd între ele insulele: Ostrovul-Tătanir I, Daler I, Daler II, Tatanir II, Ivăneşti, Tătarschi (aceste aparţin Romînieĭ), Soloneţul, Catinca, Macinca (aparţinînd Rusieĭ). Al doilea grup este format din bra-

Hosted by Google

ţele Chilia, Cernofca, Babinof, Solomonof şi Stipevoc, coprinzînd între ele insulele Mesliul, Cernoiul (aparţinînd Romîniei), Iarmacov (aparţinînd Rusiei). In fine şi gura sa are mai multe braţe, carĭ sunt: Aceacovschi, Serednai, Novai, Stambul, Cubanschoi, Ostovcina, Stari-Stambul (avînd şi el alte 4 mai micĭ), Popina, Zalivi-Baba-Hasan; cuprinzînd între ele insulele: Popina I, Popina II (aparţinînd Romîniei), Aceacovschi, Stambul, Cuban, Ostovcina (aparţinînd Rusiei). Din ele pleacă mai multe gîrle, carĭ străbat întinsele stufărĭ; aşa este Şondul, ce se deschide tot în Sulina; Pardina, Sulimanca şi Sulimanca-Şesca, care se deschid tot în Chilia. Apoĭ o mulţime de lacurĭ, formate de Chilia, sunt alimentate de ea în revărsările sale, saŭ se scurg într'însa; aşa avem lacurile: Roşul, Covaciul, Honţul, Costinul, Tătarul. Intre Chilia şi Sulina, se întinde Ostrovul-Chilia. Braţul Chilia, are pe malul drept o fîşie de pămînt, ce se ridică d'asupra maluluĭ şi e acoperită cu păşunĭ şi puţine locurĭ arabile. Pe această fîşie se găsesc: oraşul Chilia-Vechie, com. Satul-Noŭ, cătunele Periprava, Ciatal-Chioi, Pătlăgeanca, unite toate printr'un drum comunal, paralele mergînd cu Chilia, adeseorĭ impracticabil, din cauza inundărilor Chilieĭ, remînînd de multe orĭ ca comunicaţia să se facă mai mult pe apă de cît pe uscat. Jumătate din braţul Chilia, aparţine Rusieĭ, care a căutat să facă navigabil braţul Chilia; dar debitul de aluviunĭ fiind prea marĭ, lucrările Rusieĭ pentru destuparea celor 12 gurĭ ale braţuluĭ, aŭ fost zădărnicite. Totuşĭ, vapoare micĭ, avînd toate pavilionul rusesc, urcă cursul său şi intră în Dunărea-Mare şi apoĭ merg la Galaţi saŭ pe Prut în sus.

Chilia, *schit.* (V. Chilia, comună rurală, jud. Olt).

Chilia, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Bărsăneşti.

Chilia, *deal,* pe hotarul despre jud. Suceava a comuneĭ Cotnari, pl. Bahluiŭ, jud. Iaşi. Se întinde de la N. la S. şi este acoperit cu păduri. Pe podişul acestuĭ deal se află şi astăzĭ urmele uneĭ livezĭ cu puţinĭ pomĭ roditorĭ.

Chilia, *pisc,* pe culmea de deal ce se lasă din creasta Carpaţilor, printre gîrlele Drajna şi Ogretinul, com. Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Chilia, *deal,* situat în raionul comuneĭ Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. Pe acest deal se află situat satul Lichitişeni.

Chilia, *deal,* în raionul com. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 2 hect. vie.

Chilia, *deal,* la 10 kil. spre N.-V. de vatra satuluĭ Călineşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Chilia, *movilă* şi punct trigonometric de observaţie de rangul I, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechie. E situată în partea nordică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, pe grindul Chilia, la 7 kil. spre S. de oraşul Chilia, lîngă drumul comunal Mahmudia-Chilia. Are o înălţime de 73.5 m.; e punct strategic important, dominînd asupra întreguluĭ grind al Chilieĭ. Este acoperită cu fîneţe şi păşunĭ.

Chilia, *grind,* în judeţul Tulcea, plasa Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechie. E situat în partea nordică a plăşeĭ şi în cea centralo-nordică a comuneĭ. Se întinde pe malul drept al braţuluĭ Chilia, al braţuluĭ Tătarul şi al gîrleĭ Pardinul; iar în spre Est o linie frîntă formată de stuf. Are o direcţiune generală de la Nord la Sud; lungimea luĭ este 12 kil. şi lăţimea medie de 3 kil., iar suprafaţa totală este 136 kil. p. (saŭ 3600 hect.), ce aparţine în întregime oraşuluĭ Chilia, care însuşĭ este aşezat în partea nord-vestică a grinduluĭ, la unirea braţuluĭ Chilia cu braţul Tătarul. De-alungul luĭ, în partea vestică, merge drumul comunal Chilia-Mahmudia. Tot în partea vestică, între gîrla Pardinul şi drumul comunal sunt aşezate cîşlele saŭ tîrlele locuitorilor. In interiorul luĭ sunt 2 micĭ mlaştine; lîngă oraşul Chilia se află movila Crucea. In partea nordică merge drumul comunal Chilia-Satul-Noŭ-Sulina.

Chilia, *loc de fîneţe,* la V. de cătr. Bogdăneşti, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, jud. Prahova, ce se întinde de la N. de Poiana-Mare până în dealul Bichel şi Valea-Buzatuluĭ.

Chilia, *localitate deluroasă,* în partea de N.-V. a com. Predeal, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Chilia, *pădure,* situată între satele Boghesti-d.-s. şi d.-j., jud. Tecuciŭ. Aicĭ a fost un schit de călugărĭ, care a existat până la 1855, cînd s'a făcut biserica din Boghesti-d.-j.

Chilia, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j.-Trotuşul, com. Săveni; curge pe teritoriul cătunuluĭ Flo-

Hosted by Google

reşti şi desparte la N. comuna Jăvreni de com. Bogdana, căt. Corbul. Işĭ are obîrşia la localitatea numită a Cioareĭ şi se varsă de-a stînga în Trotuşul.

Chilia, *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, între Boghești-d.-s. şi Boghești-d.-j., com. Boghești. Merge în direcţie E.-V. şi se varsă în Zeletin.

Chilia, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Bîdiliţa, jud. Suceava.

Chilia, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Bărsănești; e formată de dealul cu acelaşĭ nume.

Chilia, *vale* şi *poiană,* comuna Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Chilia-Călugăruluĭ. (V. Petricica, munte, jud. Neamţu).

Chilia-Vechie, *comună urbană,* în judeţul Tulcea şi în pl. Sulina. Este aşezată în partea nordestică a districtuluĭ, la 70 kil. spre N.-E. de oraşul Tulcea, capitala judeţuluĭ şi în partea de S. a plăşeĭ, la 52 kil. spre N.-V. de oraşul Sulina, reşedinţa plăşeĭ.

Hotarul amănunţit al comuneĭ este următorul: Plecînd din braţul Chilia, de la locul unde se desparte braţul Tătarul, ceva maĭ jos de satul Pardina, se îndreaptă spre S.-E., urmînd puţin gîrla Pardina, pe care o părăseşte, şi tot mereŭ prin stufurĭ, tae gîrla ce uneşte lacul Bacin cu Costinciuc, gîrla Iacob-Suhat, grindul Stipocul, oprindu-se pe latura meridională, coprinzîndu-l astfel în teritoriul comuneĭ; de aci se îndreaptă spre E., pe lîngă grindul Stipocul, dă de gîrla Lopatna, pe care o urmează puţin şi apoĭ se îndreaptă spre S., dă de braţul Sulina, la mila No. 21, de unde îndreptîndu-se spre E., urmează cotiturile luĭ, pănă la mila No. 15; de aci se îndreaptă spre S., pe lîngă lacul Dovinca, dă de malul vestic al laculuĭ Velichi-Merheĭ, pe care îl urmează puţin, îl părăseşte pentru a ajunge în canalul Cernofca, pe care îl taie; urmează Balcinof în direcţia de N.-E., pănă la vărsarea luĭ în braţul Chilia. De aci ţine cursul acestuĭ braţ, avînd o direcţiune generală de S.-V., trece printre oraşele Chilia-Vechie (romînă) şi Chilia-Nouă (rusă) şi ajunge lîngă satul Pardina.

Forma luĭ generală este aceea a unuĭ trapez neregulat. Lungimea luĭ este de 115 kil., iar întinderea totală, e de maĭ bine de 300 kil. p., saŭ 30000 hect., din carĭ numaĭ 3500 hect. sunt pămînt, restul acoperit de bălţi şi stuf.

Relieful săŭ face parte din regiunea şesuluĭ. Nicĭ un deal saŭ colină nu întrerupe monotonia întinsuluĭ săŭ teritoriŭ, semănat de bălţi şi gîrle. Pămîntul e format din grinduri ce se ridică pănă la 13 m. d'asupra stufuluĭ. Aşa avem grindul Chilia, care aproape singur formează teritoriul cultivabil al comuneĭ; grindul Stipocul (600 hect.). In ele se ridică înălţimĭ artificiale, puncte trigonometrice. Aşa sunt: Movila-Cruceĭ, 7 m., la N.; Chilia, 13 m., la S. în grindul Chilia; Fudul, 7.6 m., la V. lîngă braţul Tătarul; Stipocul, 4.4 m., la S. în grindul Stipoculuĭ, şi altele maĭ puţin însemnate.

Apele sunt numeroase. Braţul Chilia o udă la N., despărţind-o de Basarabia, la V. de Chilia, oraşul are maĭ multe braţe maĭ micĭ; cel maĭ însemnat e Tătarul, care închide între el şi Chilia ostroavele Tătarul-Mic, Daler-Mare, Daler-Mic, Tătarul-Mare saŭ Ivăneşti-Tătarschi, ce aparţin Romînieĭ. La E., iar se desface în maĭ multe braţe, ca: Cernofca, Babinof, Solomonof, etc., carĭ închid între ele insula Meslin, ce aparţin comuneĭ Chilia-Vechie. Braţul Sulina, la S., pe o întindere de 6 mile (11 kil.) de la 15—21. Pe lîngă ele maĭ sunt o mulţime de gîrle, din carĭ cele maĭ însemnate sunt: braţul Pardina, 25 hect. lungime, la N., gîrla Lopatna la S., gîrlele Aliboca Suhat şi Iacob-Suhat, la S. Lacurile sunt numeroase; aşa sunt: Liman-Roşca (100 hect.), Matiţa (300 hect.), Babina (200 hect.), Saon (50 hect.), la E.; Friozorul (100 hect.), Cablovata (110 hect.), Bodaproste (120 hect.) la S.; Batacul (80 hect.) la V. Lăcuşoarele: Cimpoiul, Peşteanul, Pepurnic (toate 120 hect.), Bacin, Ţihac şi Puslar (200 hect.), toate la S.; Tătanir (250 hect), Pojaret, Bisagi-Mic, Bisagi-Lung, Maxinca, Bacin, Fudul şi Cărpănos (300 hect. toate), aşezate la N.-V. Ele produc peşte de calitate mediocră şi mărunt. Venitul lor, ca al Dunăreĭ întregĭ, este al statuluĭ.

Se mărgineşte la N. cu Basarabia, despărţită prin Dunăre, la S. cu com. Beş-Tepe şi Mahmudia, la E. cu comunele Satul-Noŭ (Letea) şi Sfistofca (Periprava).

Intinderea totală e de 30000 hect., din care pămîntul ferm e de 3500 hect., din acestea, 150 hect. ocupate de vatra oraşuluĭ, 1700 hect. ale locuitorilor, 1550 hect. ale statuluĭ şi 140 hect. ale comuneĭ.

Populaţia e amestecată; elementul principal sunt Ruşiĭ, apoĭ Romînii; sunt 500 familiĭ, cu 2300 suflete; 1020 bărbaţĭ, 900 femeĭ, 380 copiĭ; însuraţĭ

Hosted by Google

500, neînsuraţi 380, văduvi 140; contribuabili 750. După naţiuni: 1500 Ruşi, 540 Romîni, 60 Bulgari, 30 Greci, 120 Evrei; restul alte naţionalităţi.

E o şcoală mixtă, fundată în 1879, de locuitori, cu 2 învăţători, frecuentată de 128 elevi, 38 Romîni, 53 Ruşi, 24 Evrei, 4 Bulgari, 5 Greci şi 4 Lipoveni.

Sunt 2 biserici: una lipovenească, fundată în 1865 de sectari, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; a doua romînă, zidită în 1854 de locuitori, cu hramul Sf. Voevozi, deservită de 2 preoţi, 2 cîntăreţi şi 1 îngrijitor.

In comună sunt 800 agricultori, cu 200 pluguri; 4000 vite; 10 meseriaşi; 30 mori de vînt.

Comerciul este activ; în anul 1893—94, aŭ fost în port: 66 năvi intrate şi eşite, cu 3722 tone, din cari 22 romîne, 24 ruse şi 20 elene. Importă coloniale şi manufacture şi exportă peşte proaspăt şi sărat. Importul şi exportul se fac cu Sulina, Vîlcov, Ismail şi Tulcea. Sunt 30 comercianţi în comună.

Budgetul de venituri şi cheltueli se balanţează cu 20000 lei.

Sunt 750 contribuabili.

Căi de comunicaţie sunt: 4 drumuri comunale ce duc la Periprava-Sulina, la Mahmudia, la Pardina-Tulcea, însă calea principală a rămas şi azi braţul Chilia cu ramificaţiunile sale.

Această comună s'a întemeiat în urma războiului de la Crimeia, de locuitorii veniţi din Basarabia, prin stăruinţele guvernului turcesc, dîndu-li-se pămînt pentru case şi arături, precum şi scutiri de dăjdii, podvezi, etc. Mai înainte, nu existaŭ de cît cîte-va tîrle de vite şi cîte-va colibe de pescari ruşi, şi aparţinea Rusiei pănă în braţul Sulina. De la 1878 e în stăpînirea Romîniei.

Chiliana, *vale,* între satele Bărboasa şi Onceşti-Vechi, com. Onceşti, plasa Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Cihlie (La-). Vezi Pîrîul-Chilieĭ, din com. Mădeiul, judeţul Suceava.

Chilieĭ (Dealul-), *deal,* lîngă satul Bîdiliţa, jud. Suceava. E acoperit de pădure de fag.

Chilieĭ (Izvorul-), saŭ **Izvorulluĭ-Mîzgă**, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Pătîrlagi; începe de la Hojeşti şi se scurge în Valea-Vieĭ.

Chilieĭ (Pîrîul-), mic *afluent* al pîrîuluĭ Şînca, din com. Sasca, jud. Suceava.

Chilieĭ (Pîrîul-), saŭ **Pîrîul-Arşiţeĭ**, *afluent* al pîrîuluĭ Mădeiul, jud. Suceava. La gura acestuĭ pîrîŭ, unde se zice La-Chilie, aŭ fost chiliile călugărilor Mateiŭ şi Chiriac, primiĭ întemeietori aĭ satuluĭ Mădeiul.

Chilieĭ (Poiana-), *poiană,* pe dealul Bogata, din com. Sasca, jud. Suceava.

Chilieĭ (Rîpa-), *rîpă,* spre E. de satul Lichitişeni, com. Vultureni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Chilieĭ (Rîpa-), *rîpă,* între dealul Lacul şi Ulmul, în raionul com. Brăhăşeşti, jud. Tecuciŭ.

Chilieĭ (Rîpa-), *rîpă,* pe teritoriul comuneĭ Burdusaci, plasa Stănişeşti, jud. Tecuciŭ. In timpuri ploioase, această rîpă se face pîrîŭ şi se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluĭ.

Chilieĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Goideşti, prin care curge Izvorul-Frasinuluĭ.

Chilieni-de-Jos, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Chilieni, spre S.-E. de Chilieni-d.-s.

Chilieni-de-Sus, *sat,* în judeţul Tutova, pl. Pereschivul, spre V. de oraş, aproape de marginea jud. pe pîrîul Pereschivul. Are 560 locuitorii, din cari 49 ştiŭ carte. Locuesc în 152 case. Acest sat împreună cu satul Chilieni, formează o comună cu cătunele: Chilieni-d.-j., Afumaţi şi Rotăria. In toată comuna sunt 707 locuitori, din cari 50 ştiŭ carte; sunt 105 contribuabili; 189 case.

Teritoriul comuneĭ este acoperit cu dealuri; în cea mai mare parte aceste dealuri sunt acoperite cu vii şi păduri. Viile ocupă o suprafaţă de 83 hect.

Sunt 5 comercianţi.

Are o şcoală primară de băeţi şi 2 biserici.

Chiliile, *com. rur.,* în jud. Roman, pl. Fundul, spre S. de oraşul Roman şi la o depărtare de 23 kil. de el şi de 10 kil. de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezată pe culmea dealurilor ce separă basinul Siretuluĭ de basinul Bîrladuluĭ. Este formată din satele: Chiliile şi Buciumi, cu reşedinţa comuneĭ în satul Chiliile.

Are 424 capi de familie, cu 1267 suflete, din cari 295 contribuabili. Ştiŭ carte 44 loc. Locuesc în 338 case.

Sunt 414 capete vite mari.

Are o biserică de zid; o şcoală mixtă, care, în anul şcolar 1886—87, a fost frecuentată de 17 băeţi.

Budgetul comuneĭ este de 2682 leĭ la venituri şi 2674 leĭ la cheltueli.

Hosted by Google

Chiliile, *sat,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Valea-Arinilor; situat d'a dreapta Tazlăuluĭ-Sărat la o depărtare de 9.5 kil. de satul Lucăcești. Are o populație de 30 capĭ de familie, cu 112 suflete. Sunt 2 cîrciumĭ. In sat este o biserică, clădită de d-na Elena Sturdza, în anul 1848; azĭ e deservită de 2 cîntărețĭ.

Chiliile, *sat,* face parte din comuna rur. Mățăul, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Chiliile, *sat,* în com. Talpa, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; așezat spre N.-E. satelor Hlăpești și Talpa, formînd cu hotarul său, limita jud. Roman.

Terenurile sale se scoboară în pante aplecate spre S.-E.

Suprafața acestuĭ sat e de 213 hect. 90 arĭ, avînd o populațiune de 40 familiĭ, cu 160 suflete.

Sunt 50 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de 175 capete, din carĭ: 46 boĭ, 25 vacĭ, 60 oĭ, 20 caĭ, 10 rîmătorĭ, 10 juncĭ și 4 bivolĭ.

Chiliile, *sat,* jud. Roman, plasa Fundul, com. Chiliile, spre S.-E. de orașul Roman și la o depărtare de 23 kil. de el și de 10 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe vîrful dealuluĭ Chiliile. Poziținea acestuĭ sat predomină o jumătate din județ. Este reședința comuneĭ Chiliile. Are 156 capĭ de familie, 142 contribuabilĭ, 602 locuitorĭ, din carĭ 30 știŭ carte. Locuesc în 170 case. Are o biserică de zid și o școală primară mixtă, care, în anul școlar 1886—87, a fost frecuentată de 17 elevĭ, din 27 înscrișĭ.

Chiliile, mic *cătun,* al comuneĭ Reșca, pl. Ocolul, jud. Romanați; situat aproape de gura Oltețuluĭ, unde se află și o moară pe Olt; e depărtat de Caracal de 9 kil. Spre S.-E. se învecinește cu pădurea Bistrița. Are 259 locuitorĭ. Este aproape de gară și de comuna Reșca.

Chiliile (Chilia-), mic *cătun,* al com. Dobrunul, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat la V. de satul Dobrunul, pe malul drept al Oltețuluĭ. Are 200 locuitorĭ. E străbătut de o șosea județeană, iar altitudinea terenuluĭ e de 145 m. d'asupra nivelului mărĭĭ.

Chiliile, *cătun,* al comuneĭ Trestioara, jud. Buzău, cu 260 locuitorĭ și 49 case.

Chiliile, *subdivizie* a *căt.* Bodromirești, din comuna Bălănești, jud. Buzău.

Chiliile, *fost schit de călugărĭ,* com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova. Azĭ este în ruină. Se păstrează numaĭ pristolul. Locuitorii numesc locul unde a fost mănăstirea, La-Chiliĭ, pentru-că aci aŭ fost chiliile călugărilor mănăstireĭ.

Chiliile, *colină,* în jud. Buzău, com. Robești, cătunul Runcul, acoperită de semănăturĭ și fîneață.

Chiliile, *deal,* pe teritoriul satuluĭ și com. Curteni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Chiliile, *pisc,* la E. de comuna Țițești, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Chiliile, *deal,* în com. Budești-Ghicăĭ, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. E situat în prelungirea dealurilor Climești și Făgețelul.

Chiliile, *deal,* în com. Calu-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Se detașează spre S. din ramura munteluĭ Doșelul.

Chiliile *deal,* com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Chiliile, *deal,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Chiliile. Pe acest deal, care este unul din cele maĭ înalte din pl. Fundul, este așezat satul Chiliile.

Chiliile, *deal* și *punct trigonometric de observație,* jud. Romanați. E un cap al dealuluĭ Frățila, și are o altitudine de 188 m. d'asupra nivelului mărĭĭ. E situat în extremitatea unghiuluĭ ce face Geamartaluiul cu Oltețul și vine spre N. de com. Vîrtina.

Chiliile, *deal.* Vezĭ Podul-Lat, deal, din com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Chiliile, *loc,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., com. Băsăști; este situat la V. de comună. Acest loc se zice s'a numit ast-fel, fiind-că acolo s'aŭ retras oamenii de frica Tătarilor și aŭ locuit prin bordee și chiliĭ.

Chiliile, *loc izolat,* comuna Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chiliile, *moșie* răzășească, județul Bacăŭ, plasa Munteluĭ, pe teritoriul com. Valea-Arinilor.

Chiliile, *pîrîiaș,* izvorește dintre ramurile Doșelul și Chiliile, în com. Calul-Iapa, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu, și se varsă de a stînga pîrîuluĭ Iapa.

Chiliile, *pîrîiaș,* în com. Talpa, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu; izvorește din Dealul-Borșa-

Hosted by Google

nilor şi se varsă, lîngă satul Talpa, în iazul Bernevica.

Chiliile, *pîrîŭ,* pe teritoriul comuneĭ Păuleşti, plasa Vrancea, jud. Putna; se varsă în Putna, după ce udă şi comuna Valea-Săreĭ.

Chiliile, *şes,* se întinde între satele Valea-Mare şi Chiliile din com. Ivăneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Chiliilor (Fundul-). (Vezĭ Pleşa, jud. Putna).

Chiliilor (Gruiul-), *loc izolat,* com. Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Chiliilor (Vîrful-), *munte,* în judeţul Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, căt. Muscelul-Ţigan. E acoperit de fineaţă şi pădure.

Chilimeni, *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Chilimenţi. Vezĭ Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Chilimenţilor (Dealul-), *deal,* cu vie şi pomĭ roditorĭ, situat în com. Ştefăneşti, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Chilimeticul, *pîrîŭ,* ce udă com. Tichirişul, pl. Vrancea, judeţul Putna, şi se varsă în rîul Putna.

Chilimiile, *pisc,* com. Govora, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chilineasa, *pîrîŭ,* jud. Suceava; formează hotarul între com. Bogdăneşti şi Boroaia. Izvoreşte din Dealul-Lupuluĭ şi se varsă în Rîşca.

Chilişca, saŭ **Pilişca,** *şiră de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Doftana, care se întinde d'a dreapta Trotuşuluĭ, începînd aproape de hotarul spre Ardeal.

Chilişoaia, *sat,* în partea de S.-V. a com. Păuşeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi. Are o suprafaţă de 758 hect. şi o populaţie de 17 familiĭ saŭ 71 suflete.

Numărul vitelor e de 95 capete, din carĭ: 70 vite marĭ cornute, 16 caĭ şi 9 rîmătorĭ.

Chilişoaia, *deal,* pe care e situat satul Chilişoaia, din com. Păuşeşti, plasa Cîrligătura, jud. Iaşi.

Chilişoaia, *iaz,* între dealurile Chilişoaia şi Hărpăşeşti, din comuna Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Chiliul, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Retezul; are 70 case.

Chiliul-Mare, *pisc,* com. Petrari d.-j., pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chilmiziul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Lopătari, între muntele Piatra-Secuiuluĭ şi muntele Neharniţa; este acoperit de pădure şi este în mare parte stîncos.

Chilmiziuluĭ (Fîntîna-), *loc izolat,* în muntele Chilmiziul, din com. Lipia, jud. Buzăŭ. Are o vechie fîntînă cu apă renumită.

Chilmiziuluĭ (Pădurea-), *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Lipia. Are 50 hect. proprietate moşnenească.

Chilmiziuluĭ (Plaiul-), *colină,* care se rupe din partea nordică a munteluĭ Căpreanul şi merge pănă în apropiere de Fîntîna-Romîneştilor, jud. Buzăŭ, servind ca hotar între comunele Gura-Sărăţiĭ, Monteorul, Grăjdana, Lipia, Mereiul şi Nişcovul.

Chimnetele, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Muntele, situat la V. de comuna Măgireşti. Prin vîrful acestuĭ deal se desparte această comună de com. Valea-Arinilor.

China, *parte* din *pădurea* Dumbroviţa, de pe proprietatea statuluĭ Dumbroviţa, pl. Bilieşti, jud. Putna, în întindere aproximativă de 12 hect.

China. (V. Pietrosul, pîrîŭ, com. Călineşti, jud. Botoşani).

Chinanul, *pădure,* proprietatea statuluĭ, pe teritoriul com. Buneşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Are o suprafaţă de 600 hect.

Chinciul, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Pardoşi, în partea de S.

Chindiĭ, *loc izolat,* spre hotarul com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. E situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa.

Chindia, *vîrf,* al culmeĭ Paringul, jud. Vîlcea. De aci culmea Paringul se separă de culmea Olăneşti, care se prelungeşte pănă aproape de Rîmnicul-Vîlcea, separînd rîul Rîmnicul de apa Gura-Văeĭ.

Chinea, *munte,* al comuneĭ Cartiul, jud. Gorj, situat spre N. Pe dînsul păşunează vara vitele locuitorilor. In vîrf are puţină pădure de brad şi fag.

Chineja, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din pădurea Voineştilor, teritoriul com. Bereşti, pl. Horincea, ju-

Hosted by Google

deţul Covurluiŭ. La punctul Braniştea, unindu-se cu pîrîiaşul Merea, tot din aceeaşĭ comună, parcurge Valea-Chinejeĭ, pe o distanţă de vr'o 30 kil. şi se varsă în rîuleţul Covurluiul, lîngă satul Umbrăreşti, com. Bujorul. In Chineja se varsă, la satul Moscul, şi Pîrîiaşul-Slivneĭ.

Chineja, *vale,* udată de pîrîul cu acelaşĭ nume, începînd de pe teritoriul com. Bereşti, din partea nordică a satuluĭ Bereşti, şi ţinînd pănă la Umbrăreşti, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ. Pe această vale sunt aşezate, de sus în jos, următoarele sate: Bereşti, T.-Bereşti, Çioinagi, Bălinteşti, Ghibărţeni, Pochişcani, Sl. Băneasa, Băneasa, Moscul, Golăşei, T.-Bujorul şi Umbrăreşti.

Chinejeĭ (Fundul-), *pădure,* în com. Bereşti, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Chinetul, *vîrf de munte,* judeţul Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, din şira Runcul-Stînelor.

Chinga, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, cu o suprafaţă de 10 hect., situată în căt. Bucureşti, com. Dobriceni, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Se mărgineşte la V. cu livezile moşnenilor Dobriceni şi Bodeşti; la N. cu rîul Dobriceni; la S. cu ograda Ogrezeanul; la E. cu locurile de muncă.

Chinga, *teren izolat,* compus din 3 trupurĭ. Face parte din moşia Cetăţuia, jud. Vîlcea. E în întindere totală de 11 hect. 3380 m. p. Se află situat în com. Bujoreni, pl. Cozia. A aparţinut schituluĭ Cetăţuia.

Chinga-Mateeşti. (Vezĭ Lucieni, pădure, jud. Muscel).

Chinga-Răsurile, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, cu o suprafaţă de 10 hect., pendinte de com. Stoeneşti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Se mărgineşte la N. şi E. cu locurile moşnenilor Bodeşti, la S. cu locurile moşnenilor Stoeneşti şi la V. cu locurile moşnenilor Bîrzeşti.

Chinteşti, saŭ **Govora,** *cătun,* al com. Bobiceşti, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat pe malul stîng al Olteţuluĭ, între Bobiceşti-d.-s. şi Bobiceşti-d.-j.

Chinteşti, *nume* al satuluĭ Flămînda (zis şi Valea-Soareluĭ), căt. al com. Redea, pl. Ocolul, jud. Romanaţi. Are 332 loc.

Chinteşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Romanaţi, producînd o arendă anuală de 640 leĭ (1887—1888). Are o pădure de 177 pogoane, lîngă com. Bobiceşti.

Chintinici. (Vezĭ Cînteniciul, jud. Neamţu).

Chinul, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti. Face parte din şirul de munţĭ dintre Uzul şi pîrîul Doftana. Se află situat aproape de graniţă. Are o înălţime de 350 m.

Chinuluĭ (Pîrîul-), *pîrîiaş,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja. Izvoreşte din muntele Mesteacănul, la E. de satul Hîrja şi se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ.

Chinuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* curgînd în pl. Vrancea, jud. Putna. Izvoreşte din vîrful Ţipăul; desparte Satul-Mare de Lunca-Nerejuluĭ-Mare şi se varsă în stînga Zăbaleĭ.

Chinusculuĭ (Fundul-), *munte,* pe teritoriul comuneĭ Soveja, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna. (V. Fundul-Chinusculuĭ).

Chinuşul, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, pe teritoriul com. Mănăstirea-Caşinul.

Chioa, *pîrîŭ,* jud. Putna, ce izvoreşte de sub Sboina-Neagră şi Cîrligată din Fundul-Doschileĭ şi se varsă în Şuşiţa.

Chioaia, *sat,* în partea de N. a com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, situat pe o aşezătură a culmeĭ dealuluĭ cu acelaşĭ nume. Şĭ-a luat numele de la o piuă de bătut sumane, care se află pe pîrîul Chioaia.

In partea de E. a satuluĭ e un iaz, format de apa pîrîuluĭ Chioaia.

Are o suprafaţă de 429 hect., dinn carĭ 257 hect. sunt ale proprietăţeĭ, restul al locuitorilor.

Numărul vitelor e de: 77 vite marĭ cornute, 201 oĭ, 21 capre, 11 caĭ şi 10 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 5 pluguri şi 6 care cu boĭ.

Chioaia, *deal,* între satul Butucăria şi pîrîul Chioaia; se prelungeşte din com. Bereasa, pl. Mijloc, jud. Vasluiŭ, spre S. şi se termină în partea de N. a satuluĭ Telejna-d.-j. Pe culmea luĭ se află satul Chioaia. O parte este acoperită cu pădure, iar pe alta se face semănăturĭ.

Chioaia, *pîrîŭ,* judeţul Vasluiŭ. Izvoreşte despre N., din comuna Bereasa, de sub dealul Boţoaia; trece d'alungul spre S. prin com. Telejna şi se varsă în jos de satul Telejna, în pîrîul cu aceeaşĭ numire după ce formează iazul din satul Butucăria.

Lungimea pîrîuluĭ, e de 5 kilometri.

Hosted by Google

Chioaia, *șes,* bogat în fînețe, jud. Vasluiŭ, pe valea pîrîuluĭ Chioaia.

Chioana, *vechie numire* a *căt.* Dîmbroca, din com. Scurtești, jud. Buzău.

Chioara, *com. rur.*, în plasa Ialomița-Balta, județul Ialomița, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, pe lunca dintre Borcea și rîul Ialomița.

Teritoriul com. are suprafața de 10.500 hect. și se întinde între comunele: Hagieni, Vlădeni și fluviul Dunărea. Coprinde două moșiĭ: Blagodeasca, cu 5500 hect., din carĭ 3400 hect. bălțiș, 100 hect. pădure, 300 hect. izlaz și 1700 hect. pămînt de cultură și Bobul saŭ Corneanca, cu 5000 hect., din carĭ numaĭ 10 hectare pădure, iar restul pămînt de cultură. Aceste moșiĭ sunt proprietățĭ ale statuluĭ și înainte de secularizare aparțineaŭ mănăstireĭ Mărgineni. Pe periodul 1886-1896, Blagodeasca a fost arendată cu suma de 29100 leĭ, iar Bobul s'a arendat, pe acelașĭ period, cu 20050 leĭ.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietărițĭ 191 locuitorĭ și după legea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 273 locuitorĭ; fără proprietățĭ se maĭ află 19 locuitorĭ.

Se compune din satele: Chioara și Bobul și din căt. (tîrlele): Sf. Vasile, Cojoaca și Paraipanul, cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale, în satul Chioara.

Populațiunea comuneĭ este de 1680 locuitorĭ, cu 370 capĭ de familie și 1310 membriĭ de familie, saŭ 786 bărbațĭ și 894 femeĭ. După naționalitate sunt: 1667 Romînĭ, 5 Grecĭ, 2 Bulgarĭ, 2 Unguri, 1 German și 3 de alte naționalitățĭ. După religie sunt: 1674 creștinĭ ortodoxĭ, 2 catolicĭ, 1 protestant, 2 mozaicĭ și 1 lipovean. După profesiunĭ: 439 agricultorĭ, 4 meseriașĭ, 1 industriaș, 9 comercianțĭ, 7 profesiunĭ libere, 120 muncitorĭ și 48 servitorĭ. Cu știință de carte sunt 340 persoane.

Vite: 1950 boĭ, 560 caĭ, 2 bivolĭ, 13 asinĭ, 5800 oĭ, 16 capre și 500 porcĭ.

Venitul comuneĭ în 1887-1888 era de 3094 leĭ și cheltuelile de 5344 leĭ.

Instrucțiunea se predă într'o școală mixtă, la 40 elevĭ și 2 eleve, de un învățător retribuit de stat și comună.

Aicĭ este o biserică, la care servesc 2 preoțĭ și 2 dascălĭ.

Chioara, *sat,* în plasa Ialomița-Balta, jud. Ialomița, pendinte de com. cu acelașĭ nume, este situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomița, în apropriere de Gura-Borciĭ-d.-j., pe un loc puțin ridicat de la nivelul rîuluĭ, din care cauză adesea, este supus inundațiilor. Inainte, satul purta numele de Porceni.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Se află aci o școală mixtă cu 40 elevĭ și 2 eleve și o biserică la care servesc 2 preoțĭ și 2 dascălĭ.

Vite sunt: 720 boĭ, 430 caĭ, 3200 oĭ și 350 porcĭ.

Chioasea, *mahala,* comuna Cireșiul, plasa Cerna-d.-s., județul Vîlcea.

Chioaseĭ (Dealul-), *deal,* la poalele căruia e situată mahalaua Chioasa, com. Cireșiul, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Chiogerciu-Punar-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Bairam-Dede. Se desface din dealul Mezarlîc-Bair. Se întinde printre văile Afighinea și Chiogerciu-Punar-Ceair. Are înălțimea de 161 m., dominînd văile de maĭ sus și satul Bairam-Dede. Este acoperit cu fînețe și izlazurĭ.

Chiogerciu-Punar-Ceair, *vale,* jud. Constanța, în plășile Silistra-Nouă și Mangalia, pe teritoriul comunelor rur. Bairam-Dede, pl. Silistra-Nouă, și Cazil-Murad, pl. Mangalia, fiind tăiată de hotarul dintre aceste plășĭ și com. Pleacă din părțile estice ale dealuluĭ Cazil-Murad. Se dirige spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., printre dealurile Mezarlîc-Bair și Cazil-Murad. Trece prin satul Cazil-Murad și se deschide în valea Merdeven-Ceair pe stînga. Ea e tăiată de drumul județean Bairam-Dede-Mangalia.

Chioi-Deresi, *vale,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rur. Mamut-Cuius. Se desface din dealul Ciflic-Bair, îndreptîndu-se spre N., într'o direcțiune de la S.-E. către N.-V. și după un drum de 2½ kil., se deschide în valea Peștera-Ceair. Se întinde printre dealurile Ciacal-Bair și Peștera-Bair pe la E. și Baarlîc-Bair pe la V. Este situată cam în centrul plășeĭ și la N.-E. comuneĭ și este străbătută în toată lungimea eĭ de drumul comunal Mamut-Cuius-Ivranes.

Chioibășești, *cătun,* jud. Brăila, pendinte de com. Chichinețul. Este situat la S.-V. de Chichinețul, cam la 2 kil. Are 746 suflete, din carĭ 94 capĭ de familie. Loc. posedă 170 boĭ, 165

Hosted by Google

vacĭ, 14 taurĭ, 46 viței, 243 caĭ, 910 oĭ și 151 rîmătorĭ.

Chioibășești, *luncă,* jud. Brăila, la S. satuluĭ cu același nume, pe hotarul de S. al comuneĭ Chichinețul, despre jud. Ialomița. Aci se formează primăvara un lac, care vara seacă cîte o dată.

Chioibășești, *moșie,* jud. Brăila, pendinte de com. Chichinețul, pl. Călmățuiul, proprietatea moștenitorilor G. San-Marin. Are o întindere de 1503 hect. Aduce un venit de 16384 leĭ.

Chiojdeanca, *com. rur.,* pl. Podgoria, jud. Prahova. Este situată pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Chiojdeanca și între dealurile Măstănești, Neagoșul, Nucetul și Trenul, la 41 kil. departe de reședința județuluĭ și la 12 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 3 cătune: Chiojdeanca, Nucetul și Trenul, avînd o populațiune de 2222 loc., 1132 bărbațĭ și 1090 femeĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ.

Locuitoriĭ se ocupă numaĭ cu agricultura. Produsul munceĭ îl desfac în orașul Ploești. Eĭ aŭ 24 caĭ, 9 epe, 129 vacĭ, 89 capre, 1866 oĭ și 440 porcĭ.

In raionul comuneĭ, pe apa Chiojdeanca, sunt 3 morĭ de măcinat.

Locuitoriĭ toțĭ sunt moșneniĭ.

Școală s'a înființat aci, de la anul 1883. A fost frecuentată în anul școlar 1892—93, de 59 băețĭ și 11 fete, din numărul de 396 copiĭ, 253 băețĭ și 143 fete, cu vîrsta legiuită. Cu întreținerea personaluluĭ, statul cheltuește anual 2160 leĭ. Știŭ carte 125 bărbațĭ și puține femeĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1351 hect.

In raionul comuneĭ sunt două micĭ izvoare de apă de pucioasă.

Țuică, în aniĭ rodnicĭ se fabrică, cam 4000 decal.

Comerciul se exercită în comună de 6 cîrciumarĭ.

O șosea comunală o pune în comunicație cu comunele: Apostolache, Salcia și Calvini.

E brăzdată de dealurile: Nucetul, cu vîrful Neagoșul, Haim și Mostănești, cu vîrful Pleșuva și Dealul-Trenuluĭ. Toate servesc pentru pășunatul vitelor.

Afară de gîrla Chiojdeanca, este străbătută de văile Nucetul, Pleșuva și de altele maĭ micĭ.

Se mărginește cu comunele: Apostolache, Salcia, Șoimari și la N. cu jud. Buzăŭ.

Chiojdeanca, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, pl. Podgoria, jud. Prahova. Aci e reședința comuneĭ.

Chiojdeanca, *rîuleț,* izvorește din raionul com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova, și, după ce servește de limită între com. Apostolache și Chiojdeanca, se împreună cu pîrîul Trenul și împreună se varsă în rîul Cricovul-Sărat, în raionul com. Apostolache.

Chiojdeni, *com. rur.,* în plaiul Rîmnicul, județul R.-Sărat, pe ambele malurĭ ale Rîmniculuĭ-Sărat.

Și-a luat numele de la locuitoriĭ, carĭ sunt veniți după Bisca-Chiojduluĭ, jud. Buzăŭ.

Este așezată în V. jud., la 31 kil. spre N.-V. de orașul R.-Sărat, și în partea estică a plaiuluĭ, la 4 kil. spre S.-V. de com. Dumitrești, reședința plaiuluĭ. Comune învecinate sunt: Valea-Salcieĭ la 9 kil., Jitia la 12 kil., Dănulești la 11 kil.

Se mărginește la N. cu com. Andreași, de care se desparte prin Culmea-Alunuluĭ; la E. cu com. Dumitrești, de care e despărțită prin dealul Lupanul; la S. cu com. Buda, de care se desparte prin dealul Cătăuțul; la V. cu com. Bisoca, de care o despart dealurile Măgura și Ulmușorul.

Este brăzdată la N. de dealurile Motnăul, al-Corbuluĭ, al-Vacĭ, la S. de dealurile Duiul, Cătăuțul, Gorunul, al-Spidelor, al-Fieruluĭ.

Rîurile carĭ o udă sunt: Rîmnicul-Sărat, prin mijloc, de la V. la E. și afluențiĭ săĭ: Săritoarea, Turburea la N., Loșnița, Mușa, Budoaia, Talpa, Mărăcini și Viișoara, la E. și V. La S. o udă Cătăuțul, Tînjala, Rîpa-Lungă și Aldi.

Cătunele carĭ o compun sunt: Chiojdeni-Marĭ, reședința, Chiojdeni-Micĭ, la V., Turburea, și maĭ la V., pe rîul Rîmnicul.

Suprafața este de 5000 hect., din carĭ: vatra comuneĭ are 260 hect., locuitoriĭ, 740 hect., și diferițiĭ proprietarĭ, 4000 hect.

Populația e de 317 familiĭ, cu 1286 suflete, din carĭ 655 bărbațĭ, 631 femeĭ; 634 căsătoriți, 579 necăsătoriți, 73 văduvĭ. Din aceștia, 78 știŭ carte.

O biserică, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ și S-țiĭ Impărați Constantin și Elena, zidită în 1839, de marele clucer Costache Niculescu-Cîță și soția sa Ecaterina; este deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. Are 17 pogoane pămînt.

In com. sunt 2 școlĭ: una de băeți, fondată, în 1830, de stat, cu 1 învățător și frecuentată de 40 elevĭ, și una de fete, fondată în 1885, de I. Marghiloman, cu 1 învățător și frecuentată de 22 eleve.

Comuna are: 480 hect. ara-

Hosted by Google

bil, 60 hect. imaș, 1658 hect. pădurĭ, 18 hect. viĭ, 260 hect. fînețe și 600 hect. neproductiv.

Locuitoriĭ aŭ 77 pluguri.

Vite sunt 2641 capete, din carĭ: 434 boĭ, 388 vacĭ, 40 caĭ, 50 epe, 1220 oĭ, 297 capre și 212 rîmătorĭ.

Sunt 5 rotarĭ și 1 dogar. Este 1 moară pe apă.

Căile de comunicație sunt: calea județeană ce vine de la Rîmnicul, trece prin Buda-Dumitrești și merge la Jitia; drumul la Valea-Sălcieĭ și la Bisoca, pe culmĭ.

Contribuabilĭ sunt 259.

Budgetul comuneĭ este de 2582 leĭ, la venitur̆ și de 2131 leĭ, la cheltueliĭ.

Chiojdeni, *moșie,* în jud. Buzău, com. Cătina, ca 200 hect. proprietate în devălmășie a moșnenilor Chiojdenĭ.

Chiojdeni-Marĭ, *sat,* în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătun. de reședință al comuneĭ Chiojdeni, așezat spre E., pe malul stîng al rîuluĭ Rîmnicul-Sărat. Are o întindere de 800 hect., cu o populație de 130 familiĭ, saŭ 530 suflete, din carĭ 100 contribuabilĭ. 47 știŭ carte. Are o biserică și 2 școlĭ, ale comuneĭ.

Chiojdeni-Micĭ, *sat,* în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, cătunul comuneĭ Chiojdeni; este așezat pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat, la poalele dealuluĭ Cățăuțul și la 500 m. spre V. de cătunul de reședință, Chiojdeni-Marĭ. Are o întindere de 700 hect, cu o populație de 70 familiĭ, 334 suflete, din carĭ 75 contribuabilĭ; 11 știŭ carte.

Chiojdenilor (Dealul-), *șir de dealurĭ,* din plaiul Rîmnicul, județul R.-Sărat, pe stînga rîuluĭ Rîmnicul-Sărat. Se desface din culmea Dealul-Roșu; brăzdează partea de N. a comunelor Jitia și Chiojdeni, servindu-le și de hotar. Se sfîrșește în Rîmnicul. E acoperit în mare parte cu pădure.

Chiojdenilor (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni. Izvorește din vîrful Dealul-Roșu; curge d'alungul Dealuluĭ-Chiojdenilor, udă partea de mijloc a comuneĭ, și merge de se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, chiar lîngă cătunul de reședință, Chiojdeni-Marĭ.

Chiojdul - Livezeni, *cătun de reședință,* al comuneĭ Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzău, situat pe rîul Bîsca și pe moșia Brădetul. Are 1380 locuitorĭ, carĭ locuesc în 301 case. Are subdiviziunea Livezeni.

Chiojdul, *sat,* face parte din com. rur. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Aci e reședința comuneĭ. Are o populațiune de 2257 locuitorĭ (1101 bărbațĭ și 1156 femeĭ). In sat sunt 3 bisericĭ. La două nu se știe anul fondăreĭ, iar a treia s'a construit la 1864, avînd de ctitor principal pe Stan Cheșca.

Cade în centrul comuneĭ și este udat de gîrla Chiojdul cu afluenții săĭ: Cornul, Blidari, Micul, Benia, Rașca și Brădetul.

Chiojdul, *gîrlă,* izvorește din muntele Smeurătul, com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Curge spre S. prin mijlocul cătunuluĭ Chiojdul, primind în stînga izvoarele: Gresi, Blidari, Miculuĭ, Brădetul și Benia, iar pe dreapta Gorunul și Rașca și apoĭ se varsă în gîrla Bătrînească, tot pe teritoriul comuneĭ Star-Chiojdul.

Chiojdul-din-Bîsca, *com. rur.,* în plaiul Buzăŭ, județul Buzăŭ, situată pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Bîsca-Chiojduluĭ, la o distanță de Buzăŭ de 66 kil. Limitele sale sunt: La N., începînd din poalele munteluĭ Tătărușul, de la Curmătura-Crasneĭ, continuă pe albia acesteĭ ape pănă la gura Urlătoareĭ. La E., începînd de la gura Urlătoareĭ, trece peste muntele Fețele și se lasă pe izvorul Mreaja în gura Văeĭ-Vaciĭ-Marĭ, la Movila-Caprĭĭ; de aci în curmătura munteluĭ Nehoiul, de unde se lasă pe izvorul Secul, pănă în gura Crivineĭ și de aci în jos în gura izvoruluĭ Răstoaca, unde se întîlnește cu apa Nehoiuluĭ, pe care merge pănă la gura Izvoruluĭ-luĭ-Stroe, urcă curmezișul pe coasta munteluĭ Gogonul, pănă în Lacul-Cînepeĭ, se dirige spre Muchea-Gogonuluĭ, de unde se lasă în gura izvoruluĭ Itșfa, la Moara-luĭ-Vlad-Ciolacul; de aci urcă pe Piscul-Gherțălăuluĭ pănă în Piatra-cu-Semnele, de unde se dirige în muntele Măgura. La S., începînd din muntele Măgura, hotarul merge pe slemnea mucheĭ, pănă în muntele Manta, continuă tot pe slemne pănă în Vîrful-Hinteĭ și tot pe slemne ajunge în muntele Piatra-Romeĭ, de unde se lasă în apa Bîsca-Chiojduluĭ, merge pe Bîsca în jos pănă în hotarul Roma, zis și Hotarul-Boeresc, care desparte cătunul Lera, din com. Cătina, de com. Chiojdul, apucă pe izvorul Roma în sus și ajunge în vîrful munteluĭ Rotărea. La V., începînd din muntele Rotărea se lasă în jos pe Valea-Teiuluĭ pănă în valea Benia, La-Cruce; urmează pe Benia în sus,

Hosted by Google

până în capul moșiei Macoveiul (din com. Chiojdul-Mare), urcă în Piscul-Cerbului și pe lîngă Vîrful-Stejarului se lasă în apa Brădetul; continuă pe apa Brădetului în sus prin mijlocul cătunului Brădetul și urcă în vîrful munteluĭ Călugărul, apoĭ pe lîngă muchea mare a Brădetului se lasă pe Valea-Colniculuĭ, la pichetul de la gura Bîsciĭ-fără-Cale, de aci merge la Piatra-Infierată, dintre Bîscĭ, situată la poalele munteluĭ Plești și dă în apa Bîsciĭ-cu-Cale, pe care merge până la gura izvoruluĭ Bîsculița, o ia pe Bîsculița în sus, până la trecătoare, saŭ calea Munteluĭ și ajunge la Poiana-Carpenuluĭ, de unde se dirige în apa Roșia, pe care merge până dă în apa Siretuluĭ-Mare, continuă pe albia sa în sus, până la gura izvoruluĭ Vîna-Mare, face o mică curbă pe sub muntele Tătărușul și ajunge la Curmătura-Crasneĭ, — punct de unde am plecat.

Suprafața acesteĭ comune este de 8640 hect., din care 320 hect. arabile, 4280 hect. pădure, 520 hect. fînețe, 2174 hect. izlaz, 105 hect. livezĭ și 1241 hect. sterp. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Smăcinișul, Brădetul, Plescioara, Roma, Roma-Spătărească, Păcura-Codeștĭ, Păcura-Popeștĭ, Pitica, Monteorul și Siriul ale moșnenilor Codeștĭ, Popeștĭ și Miculeștĭ, descendințĭ din 5 moșĭ primitivĭ: Nan, Radu, Gonțea, Stroe și Stoica, apoĭ însemnata ceată a moșnenilor Sitileștĭ, acum dispărută și reprezentată prin descendenții lor: Chiojdeniĭ și maĭ cu seamă Isbășoiĭ; iar Eforia Spitalelor Civile are moșia Cătiașul.

Terenul com. e muntos și avut în pădure și izlaze. Din minerale s'aŭ găsit urme de fier; apoĭ păcură, sare, etc.

Are 7 morĭ de apă, 1 pivă, 5 ferăstrae, 1 cășărie și 2 stîne. Comerțul constă în desfacerea acestor producțiuni și în transporturĭ, precum și în vinderea vitelor. Are un tîrg la Ispas.

Căĭ de comunicație șoseluite n'are, însă albia Bîsciĭ îĭ înlesnește mult mersul. Afară de aceasta maĭ are: calea munteluĭ, în muntele Siriuluĭ, și trecătoarea, care o pune în comunicație cu Chiojdul-Mare și Văleni-de-Munte din Prahova. Calea cea maĭ însemnată și tot d'odată strategică, este drumul pe albia Bîsciĭ-cu-Cale, care merge la pichetul Tabla-Buților și de aci în Transilvania.

Vite are: 1034 boĭ, 501 vacĭ, 337 viteĭ, 2 bivolițe, 42 caĭ, 63 epe, 31 mînjĭ, 2850 oĭ, 890 capre, 2 asinĭ și 640 porcĭ. Stupĭ sunt 116.

Comuna e formată din cătunele: Bîsca, Bogzeni, Cătiașul, Chiojdul, Plescioara, Poenițele-d.-j. și Poenițele-d.-s. Populația sa este de 2980 locuitorĭ, din care bărbați însurați 572, neînsurați 99, văduvĭ 73, divorțați 8 și băeți 763; iar femeĭ măritate 572, văduve 82 și fete 811.

Locuesc în 647 case. Străinĭ sunt 2 Grecĭ și 3 Austro-Ungarĭ. Meseriașĭ sunt: 1 croitor, 2 cizmarĭ, 11 lemnarĭ, 5 tîmplarĭ, 7 fierarĭ, 17 rotarĭ, 9 butnarĭ, 4 cojocarĭ, 2 pietrarĭ și 1 brutar. Media nașterilor e de 106, a deceselor de 48, a căsătoriilor de 20.

Comuna are 2 școlĭ în cât. Chiojdul: una de băeți și alta de fete, frecuentate de 65 elevĭ și 20 eleve. Știŭ carte 332 locuitorĭ.

Are 3 bisericĭ, deservite de 3 preoți, 3 cîntărețĭ și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul S-țiĭ Impărațĭ.

Cîrciumĭ sunt 12.

Această comună e una din cele maĭ vechĭ ale județuluĭ și începutul eĭ se poate pune cu certitudine în timpul Tătarilor, ceea s'ar putea proba cu multe numirĭ tătărești aflate pe teritoriul eĭ, precum și cu multe ruine atribuite tot lor. Circulă următoarea tradiție printre locuitorĭ: In timpiĭ de de-mult s'a fost stabilit aci un Tătar cu doĭ fiĭ aĭ săĭ coprinzînd o mare întindere de pămînt, pe care a împărțit-o în urmă între dînsul și feciorii săĭ. In locul unde a rămas tatăl s'a fondat comuna Bătrîna; unde s'a stabilit feciorul cel mare, s'a fondat com. Star-Chiojdul (Chiojdul-Mare), ambele azĭ în jud. Prahova; iar feciorul cel mic a fondat comuna Chiojdul-Mic, saŭ Chiojdul-din-Bîsca. Această tradiție e identică la cîteșĭ trele comune, care și în urmă aŭ fost mult timp reunite, și numaĭ certele dintre moșnenĭ, care nu s'aŭ terminat nicĭ astăzĭ, le-aŭ separat.

In ceea-ce privește numirea Roma, dată unuĭ cătunaș și maĭ multor localităților de aci, există tradiția, că pe cînd Tătariĭ stăpîneaŭ aceste locurĭ, aŭ venit peste dînșiĭ niște oamenĭ foarte răĭ, numițĭ Romanĭ, carĭ i-aŭ alungat și s'aŭ stabilit aci, în jurul munteluĭ Roma și Piatra-Romeĭ. E maĭ mult de cît probabil, că aci e vorba despre o invaziune a Țiganilor lăeți, carĭ încă și astăzĭ îșĭ daŭ numele de Romanĭ, Rîmĭ, etc. Ca nomazĭ, eĭ aŭ părăsit maĭ tîrziŭ aceste locurĭ. Figura și portul locuitorilor arată că sunt Transilvăneni, veniți aci sub diferiți conducătorĭ, formînd diferite cete de moșnenĭ, din care cea maĭ însemnată a fost Sitileștĭ din satul Sita, din Transilvania. Particular este că până

Hosted by Google

astăzĭ, fie-care ceată de moşneni poartă brîie cu culorĭ distinctive de ale alteĭ cete. Brîul indică ceata. Moşneniĭ Sitileşti nu maĭ există ca nume, căcĭ unul dintr'înşiĭ, Stan a fost luat de Spătarul Cantacuzino, proprietar al moşieĭ Roma-Spătărească, în capitală, unde după cît-va timp, a devenit Isbaşe. Fiiĭ săi: Radu, Lera şi Mirea Coadă, cu afiniĭ lor, aŭ început să-şĭ dea numele de Isbăşoĭ în loc de Sitileştĭ. Cea-l'altă parte aŭ luat şi eĭ numele de Chiojdenĭ. Aceasta cam acum 230 anĭ. O importantă colecţiune de hrisoave şi alte documente în această privinţă, posedă d-l Macoveiŭ din Chiojdul-Mare, jud. Prahova.

Chiojdul-Mare, *numire,* ce se maĭ dă *comuneĭ* Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova, spre a o deosebi de comuna vecină din judeţul Buzăŭ, numită Chiojdul-din-Bîsca saŭ Chiojdul-Mic.

Chiojdul-Mic, *numire,* ce se maĭ dă comuneĭ Chiojdul-din-Bîsca, jud. Buzăŭ, spe a se deosebi de Chiojdul-Mare din jud. Prahova.

Chiojdului (Calea-), *cătun,* al comuneĭ Valea-Muscaluluĭ, jud. Buzăŭ. Are 80 locuitorĭ şi 18 case.

Chiopriu-Tabia, *ruine* de întăriturĭ turceştĭ, situate în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ urb. Hîrşova, în partea vestică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ, la 1 1/2 kil. spre N. de oraş pe vîrful unuĭ deal pietros. Ridicate de Turcĭ, spre a apăra oraşul Hîrşova şi a împiedica trecerea Dunăreĭ a armatelor Ruseştĭ. Prin poziţiunea lor domină oraşul Hîrşova, insulele Gîsca-Mare şi Chiciul, gîrla Băroiul, drumurile ce duc de la Hîrşova la Conacul-luĭ-Manole şi Cetatea-Oaeĭ şi cel spre Groapa-Ciobanuluĭ. Cu venirea Romînilor în Dobrogea, ele aŭ fost dărîmate şi risipite.

Chior-Ceşme, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Taş-Punar. Este situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, la 5 kil. spre N.-E. de cătunul de reşedinţă, Taş-Punar. Este aşezat în valea Hagivirt-Dere, şi este închis în partea sud-estică de dealul Mezarlîc-Bair, cu vîrfurile sale Mezarlîc, care are 100 metri şi este maĭ mult la Estul săŭ, şi vîrful Miulten-Tepe, care are 109 m. şi este în partea meridională a satuluĭ. La N. este dominat de vîrful Cara-Tepe, care are 107 metri. Maioritatea locuitorilor este formată de Romînĭ şi de Tătarĭ. Sunt două Chior-Ceşme, unul Romîn şi altul Tătar, despărţite prin drumul comunal Bălţăgeşti-Bilarlar (Dorobanţul). Alte drumurĭ comunale pleacă la Satis-Chioi, la Ghelingec, la Tortoman, la Taş-Punar şi la Boazgic.

Chior-Cuius, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă. Ramificaţiile sale se întind în comunele Aliman, Mîrleanul şi Beilicul. Pe muchea luĭ merge hotarul despărţitor între ele, precum şi drumul comunal Mîrleanul-Bac-Cuius. Este coprins între văile: Mîrleanul, Bac-Cuius-Orman cu Tiutiuliuc-Ceair, pe care le domină prin înălţimea sa de 121 metri. E acoperit cu pădurĭ, fînеţe şi locurĭ arabile.

Chior-Culac, *pîrîŭ,* în plasa şi jud. Tulcea, comuna Beş-Tepe. Izvoreşte din poalele nordice ale dealuluĭ Cairacile. Se îndreaptă spre N., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E. Trece prin mijlocul satuluĭ Beş-Tepe, şi, după un curs de 6 kil., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi centrală a comuneĭ, merge de se varsă în gîrla Dîrnoiul, un braţ al Dunăreĭ, ce închide ostrovul Lătoca. Ca afluenţĭ, primeşte pe dreapta Valea-Lutuluĭ-Alb, şi pe stînga valea Turia. Poalele dealuluĭ Beş-Tepe se termină pe malul săŭ drept. Malurile sale, de la Beş-Tepe la gură, sunt rîpoase. Pe valea luĭ merge în sus drumul comunal Beş-Tepe-Sari-Ghiol; iar în jos drumul Beş-Tepe-Ruinele-Bisericuţeĭ.

Chior-Curu-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Enigea, şi anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Malceova. Se desface din dealul Caramancea; se îndreptează spre V., mergînd printre dealul Caramancea şi Chireslic-Bair; se uneşte cu valea Chireslic-Culac; formează valea Uzun-Ceair, şi se deschide în valea Caramancea. Este situată maĭ mult în centrul plăşeĭ şi la N.-E. comuneĭ şi a cătunuluĭ.

Chior-Dere, *vale,* în jud. Constanţa, plasa Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ rur. Calfa. Este continuarea văeĭ Topolog-Dere şi ţine de la cătunul Calfa pănă la dealul Elmelichi. Trece prin ruinele Ramazan-Chioi şi prin satul Rahman. Are o direcţie de la S.-V. către N.-E. Curge printre dealurile Cremişicu-Bair la N., Coru-Bair şi Sulageac-Bair la S. Primeşte pe dreapta valea Sulageac-Dere. Are malurile rîpoase.

Hosted by Google

Chiorăşti, *cătun,* al com. Lopătari, jud. Buzău. Are 70 locuitorĭ şi 23 case.

Chiorcu-Bair, *deal,* în judeţul Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Chioseler. Se desface din dealul Muuru-Arlichi-Bair şi anume din vîrful Chioseler; se îndreptează spre V. şi ţine pănă la movila Başa-Iuiuc. Are o înălţime de 155 m. şi domină valea Muuru-Arlichi-Alceac, care se întinde la Sudul său. Este situat în partea sud-vestică a plăşeĭ şi nordică a comuneĭ. E acoperit cu verdeaţă şi păduriĭ.

Chiortul, *silişte,* jud. Brăila, pl. Balta, la 3 kil. spre S.-E. de satul Ciacîrul, între movila satuluĭ şi siliştea Ciacîrul.

Chiorul, *iezer,* jud. Brăila, situat în ostrovul Crăcănel la N. de iezerul Şufanul.

Chiosea, *luncă,* proprietate a statuluĭ, la V. de satul Homocea, jud. Tecuciŭ.

Chioseler, *com. rur.*, din jud. Constanţa, pl. Medjidia. E situată în partea apusană a judeţuluĭ, la 62 kil. spre V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ şi în partea meridională a plăşeĭ, la 34 kil. spre S.-V. de oraşul Medjidia, reşedinţa eĭ, pe valea Borungea.

Se măgineşte la N. cu com. Enige şi Mamut-Cuius; la E. cu comuna Carabacî; la V. cu comuna Hazarlîc (plasa Silistra-Nouă); la S. cu comunele Cazil-Murad (plasa Mangalia), Hairau-Chioi (plasa Silistra-Nouă).

Relieful soluluĭ e puţin accidentat. Comuna e brăzdată de următoarele principale dealuriĭ: Chiorcu-Bair (160 metri) la N.; Erghinanlîc (156 metri) tot la N.; Curu-Giugiuc-Bair (164 m.), Mezarlîc-Borungea-Bair (162 m), Ceşme-Bair (140 m.) la V.; Sari-Iuc-Bair (190 m.) la E.; Cavalecanara-Bair (158 m.), Muuru-Arlichi-Bair (158 m.) şi Chuciuc-Cişme-Bair prin interiorul comuneĭ. Sunt acoperite cu fineţe, păşuniĭ şi cîte-va păduriĭ.

Movilele sunt: Borungea (164 m.) la N.-V.; Chioseler (156 m.), Chernei (159 m.) la N.; Iomez-Iuc (150 m.), Suhat-Iuc (158 m.) în interior. Ele sunt artificiale, servind ca puncte de orientare şi observaţie. Cele maĭ însemnate văĭ sunt: Borungea la S., servindu-ĭ ca hotar spre plăşile Mangalia şi Silistra-Nouă, cu adiacentele sale pe dreapta; Cupulan-Culac, care o brăzdează la E.; Chioseler, unită cu Buiuc-Ceral-Ceair prin centru şi Borungea-Culac la V. Valea Enige ce pleacă de pe teritoriul comuneĭ, sub numele de Muuru-Arlichi-Alceac, o brăzdează prin partea centrală şi cea nord-vestică.

Cătunele, care o compun sunt două, şi anume: Chioseler, reşedinţa, în partea de S., pe văile Borungea şi Chioseler, la întrunirea lor; Borungea, tot spre S. la $2^1/_2$ kil. spre V. de reşedinţă, pe valea Borungea.

Suprafaţa comuneĭ este de 5363 hect. din carĭ: 33 hect. ocupate de vetrele celor 2 sate, cu 120 case, iar restul de 5330 hect. se împarte între locuitoriĭ carĭ posedă 4900 hect. şi Statul cu proprietariĭ, carĭ stăpînesc 410 hect.

Populaţiunea comuneĭ pe anul 1895—96 a fost de 151 familiĭ cu 710 suflete, în maioritate Bulgarĭ şi Romînĭ, din carĭ: bărbaţĭ 395, femeĭ 315; necăsătoriţĭ 404, căsătoriţĭ 296, văduvĭ 10; ştiŭ carte 14, nu ştiŭ 686; cetăţenĭ Romînĭ 710; ortodoxĭ 506, mahometanĭ 97, de alte religiunĭ 7; agricultorĭ sunt 144, comercianţĭ 2, cu alte profesiunĭ 9; împroprietăriţĭ sunt 544, neîmproprietăriţĭ 15.

Sunt 155 contribuabilĭ.

Are o geamie în cătunul Chioseler, deservită de un hoge, şi o şcoală mahometană.

In ceea ce priveşte întinderea şi felul terenurilor, cele 5363 hect. ale comuneĭ se împart ast-fel: 53 hect. teren neproductiv, ocupat de vatra satelor; 5310 hect. teren productiv, (din carĭ 410 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 4900 hect. ale locuitorilor); 1916 hect. teren cultivabil, din care 25 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 1891 hect. ale locuitorilor; 2937 hect. teren necultivabil, din care 385 hect. ale Statuluĭ cu proprietariĭ şi 2552 hect. ale locuitorilor; 257 hect. teren izlaz şi 200 hect. teren păduriĭ, ale locuitorilor.

Locuitoriĭ aŭ: 74 pluguriĭ, 95 care şi căruţe şi 2 maşiniĭ de bătut porumb.

Vite sunt 8673 capete, din carĭ: 314 caĭ, 330 boĭ, 1 bivol, 10 asiniĭ, 7910 oĭ şi 108 porcĭ.

Sunt 3 morĭ de vînt.

Budgetul comuneĭ este la veniturĭ de 3168 leĭ şi la cheltueliĭ de 2025 leĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt numaĭ nişte drumuriĭ comunale ce unesc satele între ele şi cu cele învecinate, ca: Ghiol-Punar, Enige, Maamut-Cuius, Caciamac, Cara-Bacî, Becter, Malcoci, etc.

Chioseler, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Chioseler, situat în partea sudică a comuneĭ, pe valea Borungea, unde primeşte pe valea Chioseler, între dealurile Muuru-Arlichi-Bair

Hosted by Google

la V., Cuciuc-Ceşme-Bair la E., movila Suat-Iuc la N., dealul Topaslar la S. Are 4697 hect. întindere, din care 40 hect. ocupate de vatra satuluĭ şi restul, al locuitorilor. Populaţia este de 139 familiĭ cu 635 suflete, în maioritate Bulgarĭ.

Chioserlic, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Alibei-Chioi (şi pe al cătunuluĭ Acadîn). Izvoreşte din poalele sud-occidentale ale Dealuluĭ-Ciliculuĭ. Se îndreaptă spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E. Cursul său descrie un arc de cerc, brăzdînd partea de S.-E. a plăşeĭ şi pe cea de N.-V. a comuneĭ; curge numaĭ prin pădurĭ; udă satul Acadîn în partea de E.; primeşte pe stînga pîrîul Culac-Cîzlar şi, după un curs de 4 kil., merge de se uneşte cu pîrîul Valea-Cişmeliĭ, spre a forma împreună pîrîul Acadîn, ce este un afluent al pîrîuluĭ Taiţa.

Chiostel, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, cătunul comuneĭ Alacapî, situat în partea nordică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, la 6 kil. spre N.-V. de cătunul de reşedinţă, Alacapî, şi la 1 kil. spre N. de extremitatea răsăriteană a bălţeĭ Carasu. Este situat în valea Chiostel, închis fiind dinspre V. de dealul Docuzol-Bair şi dinspre E. de dealul Chiostel şi dominat fiind de către vîrful Acbalcic-Uba, care se află situat la 2 kil. spre N. de com. şi are o înălţime de 59 metri.

Drumurĭ comunale pleacă în toate direcţiunile: spre Alacapî, spre Caratai, spre Dona-Chioi (Carol I), spre Docuzol şi spre Medjidia. Pe la Sudul său (la 1 1/2 kil.) trece calea ferată Constanţa-Cernavoda.

Chioşcul-luĭ-Ioil, *movilă,* în partea de N.-E. a com. Filipeştide-Pădure, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Aci se văd urme de ziduri vechĭ.

Chioveanul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătuneĭ Corbul. E aşezat în partea de V. a comuneĭ, în cîmp, la 9 kil. spre V. de cătuneĭ de reşedinţă, Corbul. Are o întindere de 10 hect. şi o populaţie de 40 fam., cu 240 suflete, din carĭ 22 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 6 persoane.

Chioveanul, *vale,* în pl. Borcea, jud. Ialomiţa, lîngă satul Mihaiŭ-Viteazul.

Chipereşti (Pipereşti), *sat,* com. Ţuţora, pl. Braniştea, jud. Iaşi, situat pe coasta despre N. a dealuluĭ Chipereşti, pe malul drept al rîuluĭ Jijia. Are o populaţie de 12 familiĭ, cu 181 suflete.

In sat este o biserică, făcută la 1835 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarc. In acest loc a fost al 4-lea războiŭ între Ştefan-Vodă cu fratele său Iliaş la 6943 (1435)

Numărul vitelor e de 236 capete, din carĭ: 92 vite marĭ cornute, 91 oĭ, 16 caĭ şi 37 rîmătorĭ.

In acest sat fostul Domn, Grigorie Ghica, a făcut în anul 1775 o fabrică de postav.

Chipereşti, (Pipereşti), *deal,* pe coastele căruia e situat satul Chipereşti, com. Ţuţora, pl. Braniştea, jud. Iaşi. E acoperit de viĭ şi livezĭ.

Chipereşti, (Pipereşti), *trup de moşie,* ce ţine de com. Ruşi, în pl. Tutova, jud. Tutova.

Chipereşti, (Pipereşti), *pod,* judeţul Iaşi, pe apa Jijieĭ, peste care trece şoseaua naţională Iaşi-Ţuţora; maĭ în sus de pod se varsă Bahluiul în Jijia.

Chiperiul, (Piperul), *deal,* în raionul com. Colonești, pl. Stănişeşti, jud. Tecuciŭ.

Chiperiul, *pîrîŭ,* com. Buda, jud. Tecuciŭ. Izvoreşte din com. Colonești, din dealul cu acelaşĭ nume, udă com. Buda în direcţie E. la V. şi se varsă în Zeletin, în faţa satuluĭ Salahorul.

Chiperiul, saŭ **Piperul,** *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătuneĭ Valea-Raţeĭ. E aşezat în partea de N. a comuneĭ, pe o poiană din dealul Strejeşti, la 140 metri spre N.-V. de cătuneĭ de reşedinţă. Are o întindere de 24 hect. şi o populaţie de 42 familiĭ, cu 157 suflete, din carĭ 45 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 8 persoane.

Chipurile, *pîrîŭ,* izvoreşte din com. Pucheni şi se varsă în rîul Dîmboviţa, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Cetăţeni-din-Vale, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel. In timpĭ secetoşĭ seacă.

Chipurile. (Vezĭ Trupurile-de-Pădure, jud. Muscel).

Chira, *sat vechiŭ,* ce s'a desfiinţat împreună cu satele Rîsnarul, Ştefănoaia şi Cioricești, pentru a se forma com. Ghirdoveni, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Chira (Vîrful-Babeĭ-), *colină,* în com. şi cătuneĭ Calvini, judeţul Buzăŭ.

Chiracul, *braţ* (prival), în insula Balta, pl. Ialomiţa-Balta, com. Feteşti, jud. Ialomiţa.

Chiraftei, *sat,* în com. Măstăcani,

Hosted by Google

pl. Prutul, jud. Covurluiŭ, departe de 300 metri în spre V. de reşedinţa comunală. Teritoriul întreg al moşieĭ, pe care se află acest sat, este de 2431 hect., repartizate ast-fel: 1144 hect. arabile, 59 viĭ, 49 fîneţe, 229 imaş, 96 vatra satuluĭ, 597 pădure şi 257 tufăriş; dintr'acestea, 401 hect. aparţin foştilor clăcaşĭ împroprietăriţĭ, locuitorĭ în sat, iar restul proprietăţeĭ marĭ reprezentată prin o moşie cu acelaşĭ nume.

In Chiraftei sunt 167 case, locuite de 687 suflete; o biserică, zidită în 1823 de ascendenţii luĭ Alecu Codreanu, proprietarul moşieĭ.

Chiraftei, *moşie* particulară de 2145 hect., în com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Chiraftei, *nume,* ce se dă *Pîrîuluĭ*-Paruluĭ saŭ Valea-Paruluĭ, judeţul Covurluiŭ, la vărsarea sa în lacul Covurluiŭ, unde desparte cătunele Chiraftei de Măstăcani.

Chiragi, *com. rur.,* din judeţul Constanţa, pl. Mangalia.

Este situată în partea de S. a judeţuluĭ, spre S.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ, şi în cea meridională a plăşeĭ, spre V. de Mangalia, reşedinţa eĭ. Comunele şi cătunele învecinate cu dînsa sunt: Sari-Ghiol, la 5 kil. în linie dreaptă (cătunul eĭ Acbaşi e la 6 kil. spre E.) spre E.; Hazaplar, la 5 kil. spre N., Cara-Omer, la 9 kil. spre V. (cătunul săŭ Daulul-Chioi se află la 5 kil. şi Canlî-Cicur la 7 kil. spre S.-V.)

Hotarul acesteĭ comune este următorul: Plecînd de la hotarul Dobrogeĭ către Bulgaria, de pe muchea dealuluĭ Muraci-Bair, merge spre N.-E., pe muchea dealuluĭ de maĭ sus; trece prin pichetul No. 10; urmează dealul Murfatcea-Cairac; tae valea Cara-Dere, de unde o ia spre N., trecînd la 500 metri spre E. de satul Daulu-Chioi; urmează muchea dealurilor Mezarlîc-Sîrtî şi Egi-Iuiuc; tae drumul Cara-Omer-Chiragi-Mangalia, de unde se dirige spre N.-V., trecînd prin vîrfurile Chiragi II şi Chiragi I, tăind valea Tirpan-Dere, şi ajunge în dealul Cara-Iuc; de aci hotarul se îndreaptă maĭ întîiŭ spre N.-E., coborînd dealul de maĭ sus, şi la 2 kil. spre S.-V. de satul Hazaplar se opreşte apucînd puţin spre S.; apoĭ, spre E., taie valea Casimcea, trecînd prin vîrful Casimcea şi ţinînd muchea dealuluĭ Hazaplar şi aceea a dealuluĭ Casimcea pănă la încrucişarea drumurilor Hazaplar-Mangalia şi Chiragi-Gheringec. De aci hotarul se îndreaptă spre S., ţinînd dealul Casimcea; trece prin vîrful Copacci pe la V. de movila Asan-Oba-Tepe; se dirige de aicĭ spre S.-V., urmînd valea Nalbantul; trece pe la E. de ruinele satuluĭ Nalbant, tăind Valea-Mangalieĭ şi drumul Cara-Omer-Mangalia; urcă dealul Sari-Ghiol, pănă în vîrful Sari-Ghiol, de unde o ia spre S.-E., pe muchea dealuluĭ sus numit; trece prin vîrful Sînîr-Tepe; intră în valea Popucci, pe la satul Popucci, pe care o urcă pe lîngă ciflicul Caciamac, pănă la muchea dealuluĭ Popucci, lîngă movila Cara-Tepe. De aicĭ hotarul ia direcţia vestică pe muchiile dealurilor Popucci, Cadi-Chioi şi Hoşcadin; tae valea Cuciuc-Dere-Culac; trece pe lîngă pichetele cu No. 4, 3 şi 9; urcă în dealul Muraci-Bair, în dreptul pichetuluĭ No. 10, de unde am plecat.

Forma luĭ este aceea a unuĭ dreptunghiŭ neregulat a căruĭ lungime e de 60 kil. Intinderea totală a teritoriuluĭ e de 21222 pogoane, saŭ 10345 hect.

Se mărgineşte la N. cu com. rur. Hazaplar şi cătunul săŭ Mustafacî, de care se desparte prin dealurile Hazaplar şi Casimcea; la E. cu com. rur. Sari-Ghiol şi căt. Hagilar, de care se desparte prin dealul Casimcea, valea Nalbant, dealul Sari-Ghiol şi valea Popucci; la S. cu Bulgaria, de care se desparte prin dealurile Cadi-Chioi, Popucci şi Hoşcadin; iar la V. cu com. rur. Çara-Omer, despărţindu-se prin dealurile Muraci-Bair, Murfatcea-Cairac, Egi-Iuiuc şi Cara-Iuiuc.

Relieful soluluĭ săŭ este destul de accidentat. Este brăzdată de culmea Cara-Omer la V., de culmea Ilanlîc la E., culmea Muraci la S. şi culmea Hazaplar la N.

Dealurile cele maĭ însemnate sunt: Cara-Iuiuc, cu vîrful Chiragi I (120 m.), dominînd văile Daulu-Chioi-Culac, Tirpan-Dere; dealul Tirpan, cu vîrful Tirpan (104 m.), Hazaplar (120 m.) şi Casimcea, cu vîrfurile Casimcea (105 m.) şi Copucci (113 m.), dominînd văile Casimcea şi Nalbant, satele Chiragi, Deleuruşi şi Nalbant, valea Mangalia şi drumul Cara-Omer-Mangalia, la N. acoperite cu semănăturĭ şi fîneţe şi făcînd parte din culmea Hazaplar; Sari-Ghiol cu vîrfurile Deleuruşi (70 m.), Sari-Ghiol (91 m.), Sînir-Tepe (102 m.), Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi (106 m.), avînd ca prelungire vestică dealurile Chiragi, cu vîrful Ulala (103 m.); Deleuruşi (70 m.) şi Acargea, cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi (106 m.) la E., dominînd satele Chiragi, Nalbant, Deleuruşi, Acargea, Hoşcadin, Cadi-Chioi, Popucci şi acoperite cu fîneţe şi semănăturĭ; dealul

Hosted by Google

Egi-Iuiuc, cu vîrfurile Cara-Iuc (117 m.), Chiragi II (123 m.), Mezarlîc-Sîrtî, cu vîrful Valali (102 m.); Acargea, cu vîrful Acargea I (107 m.), ambele ale culmeĭ Cara-Omer, brăzdează com. la V., dominînd văile Mangalieĭ cu adiacentele Tirpan-Dere şi Daulu-Chioi, satele Acargea şi Valali din partea vestică, de natură puţin stîncoasă, acoperită cu păşuni şi fîneţe. Dealurile Murfatcea-Cairac (129 m.), Valali-Bair (109 m.), Hoşcadin cu vîrful Buiuc-Tepe-Hoşcadin (117 m.), Cadi-Chioi (105 m.), Popucci cu vîrful Cara-Tepe (91 m.), toate ale culmeĭ Muraci-Bair, brăzdează com. la S., dominînd valea Mangalia cu adiacentele sale Daulu-Chioi-Culac, Cara-Dere, Cuciuc-Dere-Culac, Cadi-Chioi şi satele Valali, Hoşcadin, Cadi-Chioi şi Popucci din partea de S., de natură pietroasă, făcînd malul stîng al văeĭ Mangalia înalt şi stîncos şi acoperite cu fîneţe şi semănăturĭ.

Movile sunt 25, respîndite în diferite direcţiunĭ, maĭ cu seamă în partea estică; ele sunt parte naturale, parte artificiale şi acoperite cu verdeaţă.

Cursurĭ de apă propriŭ zise nu brăzdează com.; văile însă sunt numeroase şi însemnate. Teritoriul comuneĭ este brăzdat de valea Mangalia cu adiacentele sale. Ea vine din Bulgaria cu numele de valea Popucci, pănă la satul Cadi-Chioi; de aci ia pe cel de pe valea Hoşcadin pănă la satul Hoşcadin, de unde poartă numele de valea Acargea pănă la satul cu acelaşĭ nume. De aci se numeşte Chiragi pănă la satul Deleurușĭ, de unde se numeşte Sari-Ghiol, pănă la deschiderea eĭ în capătul extrem vestic al laculuĭ Mangalia. Are o lungime de 25 kil. şi sub diferitele eĭ numirĭ trece prin satele Cadi-Chioi, Hoşcadin, Acargea, Chiragi, Deleurușĭ, Nalbant, Sari-Ghiol şi Acbaşi. Malurile sale sunt înalte şi pietroase. Prin ea merge Cara-Omer-Mangalia. Adiacentele sale sunt toate pe stînga (cele de pe dreapta sunt scurte şi fără însemnătate). Principalele sunt: Cadi-Chioi-Ceair, ce se deschide lîngă satul Cadi-Chioi; Hoşcadin-Culac, înaltă şi stîncoasă, deschizîndu-se la V. de satul cu acelaşĭ nume; Valali, formată din văile Daulu-Chioi-Ceair, Cara-Dere şi Cuciuc-Dere-Culac, unindu-se în satul Valali, şi care se deschide la S. de satul Acargea; Tirpan-Dere, lîngă satul Chiragi; Casimcea, la E. de acelaşĭ sat; Nalbant şi Deleurușĭ, înalte şi stîncoase, lîngă satele cu acelaşĭ nume.

Cătunele care compun comuna sunt următoarele: Chiragi saŭ Cheragi, reşedinţa, în partea nordică a comuneĭ, pe ambele maluri ale văeĭ Chiragi saŭ Mangalia, închis de dealul Tirpan la N., Egi-Iuc la V., Chiragi la S. şi S.-E., întinzîndu-se şi pe valea Tirpan-Dere în sus şi aşezat pe un teren pietros. Casele sunt aşezate d'alungul drumuluĭ Cara-Omer-Mangalia. Sunt marĭ, bine zidite, înconjurate cu grădiniţe şi aşezate pe patru uliţĭ ce se întretaie cruciş. Deleurușĭ, în partea estică a comuneĭ, la 2 kil. spre E. de cătunul Chiragi, reşedinţa comuneĭ, în valea Mangalia saŭ Chiragi, închis de dealurile Casimcea la N. şi Deleurușĭ la S., întinzîndu-se şi pe pietroasa vale Deleurușĭ şi înconjurat de stîncĭ înalte şi frumoase; satul e aşezat pe un teren pietros; casele sunt micĭ, îngrămădite şi aşezate pe vre-o două uliţĭ micĭ şi strîmte. Acargea, situat în partea centrală a comuneĭ, la 4 kil. spre S. de satul Chiragi, reşedinţa comuneĭ, pe valea Acargea saŭ Mangalia, închis şi dominat la V. de dealul Mezarlîc-Sîrtî, cu vîrfurile Arcagea I şi Valali, iar la E. de dealul Chiragi, cu vîrfurile Ulala, Cheragi şi Arcagea II, şi Acargea cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi, aşezat pe teren stîncos. Valali, aşezat în partea meridională a comuneĭ, la 5 kil. spre S.-V. de cătr. Chiragi, reşedinţa comuneĭ, pe valea Valali la întrunirea celor treĭ văĭ ce o formează: Dauluc-Chioi-Ceair, Cara-Dere şi Cuciuc-Culac-Dere, închis şi dominat la N. de dealul Mezarlîc-Sîrtî cu vîrful Valali, la S.-V. de dealul Valali, la S.-E. de dealul Hoşcadin, cu vîrful Buiuc-Tepe-Hoşcadin, la E. de dealul Acargea cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi. Hoşcadin, în partea de Sud a com., la 6 kil. spre S. de satul Chiragi, reşedinţa comuneĭ, este format din cîte-va case aşezate pe un teren înalt şi stîncos, între văile Hoşcadin (saŭ Mangalia) şi adiacenta sa Hoşcadin-Ceair; e închis şi dominat la N. şi E. de dealul Acargea cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi, la S. şi V. de dealul Hoşcadin cu vîrful Buiuc-Tepe-Hoşcadin. Cadi-Chioi, aşezat în partea meridională a com., la 7 kil., spre S. de cătr. Chiragi, reşedinţa comuneĭ, pe văile Popucci (saŭ Mangalia) şi Cadi-Chioi-Ceair, la întrunirea lor, pe un teren pietros închis şi dominat la N. de dealul Sari-Ghiol cu vîrful Sînir-Tepe şi Acargea cu vîrful Sînîr-Tepe-Cadi-Chioi, la S. şi V. de dealul Cadi-Chioi, la S.-E. de dealul Popucci. E un sat măricel cu aspect plăcut, înconjurat de stîncĭ înalte. Casele sunt bine zidite şi strînse la un loc. Afară de aceste sate maĭ avem şi

Hosted by Google

ruinele a treĭ sate, ce azĭ sunt reduse la cîte-va locuințe. Focul și năvălirile turcești din ultimul războiŭ le-aŭ distrus. Aceste sate sunt: Casimcea, la N. comuneĭ, la 2 kil. spre N.-E. de cătunul Chiragi, reședința comuneĭ, pe un teren înalt și pietros al văeĭ Casimcea, închis și dominat la Vest de dealul Tirpan cu vîrfurile Tirpan și Chiragi II, la N. de dealul Hazaplar cu vîrful Casimcea, la E. și S. de dealul Casimcea; astăzĭ maĭ sunt cîte-va case răspîndite. Nalbant, așezat în partea de E. a comuneĭ, la 3 kil. spre E. de cătunul Chiragi, reședința comuneĭ, pe valea Sari-Ghiol (saŭ Mangalia), pe drumul Cara-Omer-Mangalia, lîngă valea Nalbant, înconjurat cu stîncĭ înalte și găurite; e compus din cîteva case răspîndite, dominate la N. și V. de dealul Casimcea, la E. de movila Asan-Oba-Tepe, și la S. de dealul Sari-Ghiol cu vîrful Sari-Ghiol. Popucci, în partea de S. a comuneĭ, la 7 kil. spre S.-E. de cătunul Chiragi, reședința comuneĭ, pe valea Popucci (saŭ Mangalia), pe un teren pietros dominat de stîncosul deal Popucci la S. și V. și culmea Ilanlîc la N. și E. cu vîrfurile Popucci și Murzac-Tepe.

Populația comuneĭ în 1892 era de 194 familiĭ saŭ 861 suflete. In 1896 populația era de 1066 suflete, din carĭ: 459 bărbațĭ, 402 femeĭ; 460 necăsătoriți, 376 căsătoriți; știŭ carte 8, nu știŭ 853.

Din aceștia, 534 sunt cetățenĭ Romînĭ, 327 supușĭ străinĭ; 88 ortodoxĭ, 268 luteranĭ și catolicĭ, 505 mahometanĭ.

In com. sunt 467 agricultorĭ și meseriașĭ; 1 comerciant; împroprietăriți sunt 810, neîmproprietăriți 51.

Sunt 257 contribuabilĭ.

In ceea-ce privește întinderea și felul terenuluĭ, cele 10345 hect. ale comuneĭ se împart astfel: 84 hect. teren neproductiv (ocupat de vatra satelor); 10361 hect. teren productiv (din carĭ 3515 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ și 6746 ale locuitorilor); din acesta: 6812 hect. teren cultivat (din care 2270 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ și 4542 hect. ale locuitorilor); 1522 hect. teren necultivat (din care 405 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ și 1117 hect. ale locuitorilor); 1926 hect. teren izlaz (din care 839 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ și 1087 hect. ale locuitorilor); 1 hectar teren viĭ (al locuitorilor).

In comună sunt 191 plugarĭ, carĭ aŭ: 185 care și căruțe, 114 pluguri, 21 mașinĭ de secerat, 9 mașinĭ de bătut porumb, 24 grape de fier și 2 trioare.

Animale sunt: 390 caĭ, 757 boĭ, 10 bivolĭ, 29 asinĭ, 14700 oĭ, 36 capre, 114 porcĭ; în total 16036 capete.

Sunt 7 morĭ de vînt.

Comerciul se face de 3 comercianți, prin gara Murfatlar, la 60 kil. spre N.-V.

Budgetul comuneĭ este la venituri de 5569 leĭ și la cheltueli de 1745 leĭ.

Căile de comunicație sunt: calea județeană Mangalia-Cara-Omer, care trece prin comună; apoĭ drumurĭ vecinale și comunale, carĭ unesc cătunele între ele și cu satele învecinate, ca Sari-Ghiol, Hagilar, Copucci, Casimea, Hoșcadin, Valali, etc.

Biserică ortodoxă nu este în comună, populațiunea creștină fiind puțin numeroasă; catoliciĭ aŭ 2 case de rugăciunĭ și mahometaniĭ aŭ 3 geamiĭ, deservite de 3 hogĭ.

Chirana, *movilă,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comuneĭ Piua-Petriĭ.

Chirana, *pădure,* a statuluĭ, în plasa Ialomița-Balta, com. Țăndărei, jud. Ialomița. Formează cu pădurea Cotul-Epureluĭ, un trup de 275 hect., avînd esență de stejar.

Chirca, *sat,* pl. Cobia, cătunul comuneĭ Cojocarul, jud. Dîmbovița.

Chirca, saŭ **Chirculeasca,** *sat,* pl. Sabarul, județul Ilfov; face parte din com. rur. Vîrtejul-Nefliŭ. Este situat la E. de Vîrtejul, pe țărmul stîng al rîuluĭ Sabarul.

Are o populație de 141 locuitorĭ.

Se întinde pe o suprafață de 291 hect., din carĭ 200 aparțin d-luĭ G. Săvulescu și 91 locuitorilor. Proprietarul cultivă 140 hect. (24 sterpe, 20 izlaz și 7 pădure). Locuitoriĭ cultivă 62 hect. (15 sterpe și 14 izlaz).

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 100 și al celor micĭ de 10.

Chirca, *pisc,* pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, jud. Dolj.

Chirca, *pisc,* la distanță de 1 kil. de com. Prundeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Chirceşti, *sat,* în partea de N. a comuneĭ Micleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se compune din treĭ sate: Chircești-Rușĭ, situat pe înclinarea sud-estică a podișuluĭ dealuluĭ Văeĭ-Secĭ. Locuitoriĭ acestuĭ sat sunt colonișt̆ĭ din Bucovina, veniți aicĭ după luarea acesteĭ provinciĭ de către Nemți; Chircești-Moldovenĭ, situat pe coasta nord-

Hosted by Google

vestică a dealuluĭ Văeĭ-Secĭ și Văleni, situat sub poala dealuluĭ cu acelașĭ nume. Are o suprafață de 1558 hectare, din carĭ: 236 hect. sunt pădure și 852 hect. loc de arat, fînaț, imaș, ale proprietățeĭ, iar 470 hect. sunt ale locuitorilor, cu o populație de 148 familiĭ, saŭ 600 suflete, din carĭ 2 familiĭ Evreĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 eclesiarcĭ, făcută la anul 1810 de Al. Hrisoverghi, fost proprietar al moșieĭ.

Sunt 3 iazurĭ și 3 cîrciumĭ.

Numărul vitelor e de 442 vite marĭ cornute, 42 caĭ, 1350 oĭ și 139 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 72 pluguri și 61 care cu boĭ și cu caĭ. Sunt 81 stupĭ.

Chirceşti, *deal,* formează hotarul între satele Șerbești din comuna Cortești și Chircești, din com. Micleștĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Începe din șoseaua Vasluiŭ-Iași și continuă spre E.

Chirceşti, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul numit Lacul, din satul Chircești-Rușĭ, comuna Micleștĭ, pl. Crasna, județul Vasluiŭ. Se unește mai jos, cu un izvor de la locul numit Rața, după care luînd direcțiunea spre S., trece prin mijlocul satuluĭ Micleștĭ, iar la marginea satuluĭ despre S., primind Pîrîul-Fundătureĭ ce izvorește din Valea-Fundătureĭ, își ia direcțiunea spre V., apoĭ la locul numit Valea-Raculuĭ, mai primește un alt pîrîŭ ce vine din satul Popești. De acolo sub numele de Popești, formează o singură albie; trece prin un iaz de pe teritoriul com. Solești, tae apoĭ șoseaua națională Iași-Vasluiŭ, și nu departe de ea, se varsă în pîrîul Vasluet.

Chirchineţul, *prival,* jud. Brăila, la S. de Coităneasa; începe din dreapta Cremeneĭ, o ramură începe de la V. de prival și dă în japșa Ecapa la E.; alta începe din V. privaluluĭ și dă în iezerul Gîsca la S.-V.

Chirci, *sat,* face parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade în centrul comuneĭ, mai spre S.-E. de cătunul Bărăști. Are o populație de 560 locuitorĭ.

Chircia, *pădure,* în partea de S. a comuneĭ Dracșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani, compusă din stejar și carpen. Are o suprafață de 429 hect.

Chircu, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Ivănești, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Chircu, *ponor,* pe teritoriul satuluĭ Ivănești, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Chircu, *vale,* se întinde pe lîngă dealul Chircul, com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Chirculeasca, *moșie,* în județul Buzăŭ, com. Costești, cătunul Groșani, are 90 hectare, toate arabile.

Chirculeasca, *moșie,* în județul Buzăŭ, comuna Simileasca, căt. Spătarul. Are 58 hectare, din care 40 arabile, 6 fîneață și 12 pădure.

Chirculeasca. (Vezĭ Chirca, pl. Sabarul, jud. Ilfov).

Chirculescul, *deal,* comuna Leurdeni, plasa Podgoria, județul Muscel.

Chirculeşti, *cătun,* pendinte de com. Stoenești-Chirculeștĭ, pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca. E situat pe malul drept al apeĭ Argeșul. Suprafață totală a moșieĭ este de 1800 hectare, s'a dat la 1864 la 40 locuitorĭ împroprietăriți 152 hectare. Venitul anual este de 22.000 leĭ. Este departe de București 24 kil., de Giurgiu 48 kil.; pe la marginea despre V. a satuluĭ trece apa Neajlovul, care se apropie aci de rîul Argeșuluĭ. Are o pădure de luncă de 170 hectare.

Chirculeşti, saŭ **Mărĭuţa,** *cătun,* în jud. Vlașca, pendinte de com. Rușĭ-luĭ-Asan.

Chirculeşti, *mahala,* în comuna rur. Greci, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Chirculeşti, *mahala,* în județul Mehedinți, plaiul Cloșani, com. Baia-de-Aramă.

Chirculeşti, *pîrîŭ,* în com. rur. Ruptura, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Chirculeştĭ (Fraţiĭ-), *vechie numire* a căt. Groșani, din com. Costești, jud. Buzăŭ.

Chirculeştĭ (Fraţiĭ-), *moșie,* în com. Costești, căt. Groșani, jud. Buzăŭ. Are 90 hect., din care 14 pădure, restul arabil.

Chirdolul. (Vezĭ Zăvoaiele-Sfinților, jud. Olt).

Chiriac (Moara-luĭ-Alexe-), *locuință izolată,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Ali-Bei-Chioi, și al cătunuluĭ Acadîn. E situată în partea sud-estică a plășeĭ și nord-vestică a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Valea-Bo-

Hosted by Google

clogea, afluent al pîrîuluĭ Taița, la poalele dealuluĭ Boclogea.

Chiriac (Puțul-luĭ-Moș-), *locuință izolată,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Luncavița, în partea nord-vestică a plășeĭ și a comuneĭ, pe o vale între dealul Milan și Movila-Mare și lîngă niște viĭ, la 2 kil. spre N.-V. de satul Luncavița.

Chiriacul, *com. rur.,* compusă din cătunelele: Beiul, Chiriacul, Moșteni-Călărășanĭ, și cu trupul nelocuit Măcărăul, pl. Marginea, jud. Vlașca. Chiriacul cu Beiul, aparține d-lor Apostol Mănescu, I. C. Bălăceanu și Ferdinand Ghica. E situată pe valea cu același nume, la marginea plășeĭ despre Cîlnișteа, departe de București de 58 kil., de Giurgiu de 26 kil. și de Stănești, reședința plășeĭ, de 14 kilom.

Suprafața totală a moșieĭ este 7008 hect. Măcărăul are 400 hect. și Călărășeni-Moștenĭ 388 hect. Estimată de Creditul Funciar Rural din București, numaĭ două părțĭ din Chiriacul cu Beiul, ca avînd o valoare de 1 milion leĭ, este arendată cu 70000 leĭ. Măcărăul se arendează cu Gubavia ce aparține statuluĭ cu 8600 leĭ. Cătunul Moșteni-Călărășani cu o suprafață de 395 hect. și Măcărăul nelocuit, are o suprafață de 400 hect. Pe Măcărăul este pădure de 400 hect., pe Chiriacul 25 hect. In toată com. s'a împroprietărit după legea rurală 502 locuitorĭ, luînd o suprafață de 1400 hect. Această comună are 3 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Aceste cătune sunt depărtate între ele la 6½ kil. Aci este o școală de zid, bine întreținută cu 4 clase mixte condusă de o învățătoare. In 1888 a fost frecuentată de 59 băețĭ și 1 fată, din 90 băețĭ și 50 fete cu vîrstă de școală. In această comună, în 1887, a fost 2547 suflete, cu 545 familiĭ, din carĭ 482 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1888 era de 19122 leĭ la venitурĭ și de 17470 leĭ la cheltuelĭ.

In 1887 s'a arat 3800 hect.

Vite sunt: 1040 boĭ, 260 bivolĭ, 2260 caĭ, 3600 oĭ, 150 capre, 45 rîmătorĭ și 42 asinĭ.

In sat se află două eleștae; ambele sunt pe valea Chiriacul.

Sunt 10 cîrciumĭ; o moară de foc.

Chiriacul, *cătun,* pendinte de comuna Chiriacul, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Aci e o biserică făcută la 1824 cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

In acest cătun este școala comunală și primăria.

Chiriacul, *colină,* în jud. Buzău, com. și căt. Lapoșul, acoperită de semănăturĭ.

Chiriacul, *ponor,* pe teritoriul satuluĭ din com. Păltinișul, plasa Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu.

Chiriacul, *pîrîiaș,* în com. Vînători-Neamțuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Izvorește din munțĭ ce se ridică spre N.-E. mănăstireĭ Neamțu, și se varsă pe stînga pîrîiașuluĭ Nemțișorul.

Chiriacul, *pîrîu,* în com. Borca, județul Suceava; izvorește din muntele Secul și, după un curs de peste 3 kil., se varsă în Bistrița; formează hotar între com. Borca și Mădeiul.

Chiriacul, *prival,* jud. Brăila. Incepe din Dunărea-Vapoarelor și dă în iezerul Cucova.

Chiriacul, *vale,* ce trece prin cătunul Chiriacul, pl. Marginea, județul Vlașca; pe această vale este un eleșteu.

Chiriaculuĭ (Fîntîna-), *fîntînă,* în orașul Craiova, pl. Ocolul, jud. Dolj.

Chiriaculuĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzău, com. și căt. Lapoșul.

Chiriazi (Dealul-), *colină,* în județul Buzău, comuna și căt. Cislăul. Incepe dintre cătunele Buda și Scărișoara și se întinde pănă la Muchea-Hoților.

Chirica, *deal,* la marginea de V. a comuneĭ Crăești, plasa Stănișești, jud. Tecuciu. Este o ramificațiune a dealuluĭ Bălătești; merge în direcție de la V. la E.

Chiricanul, *vale,* jud. Vlașca, începe din Vișina, merge pe la hotarul Petrești, Hanul-luĭ-Pală, Sîrbeni cu Moara-din-Groapă, Udeni cu Vadul-Stancheĭ și se varsă în Neajlov pe la Vînători; se află în plasa Neajlovuluĭ.

Chiricea, *loc.* (Vezĭ Șerbănești, localitate, com. Băsești, plasa Mijlocul, jud. Falciu).

Chiricească, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Glîmbocelul, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd împreună cu trupurile: Goleasca, Băneasa, Dinuleasa, Cîlceasca, Tomeasca, Gherăsoaia și Chițeasca, o întindere de 1350 hect. compuse din stejar, fag, carpen și jugastru.

Hosted by Google

Chiriceni, *pădure.* (Vezĭ Pomîrla, pădure, com. Pomîrla, pl. Prutul-d -s., jud. Dorohoiŭ).

Chiriceşti, *sat,* face parte din com. rur. Cermegeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Aci e reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 310 locuitorĭ (140 bărbaţĭ şi 170 femeĭ). Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 44.

Chiricuş, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul comuneĭ Leontineşti.

Chiricuţa (Rîurenii-Noĭ), *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Pîrlita-Sărulești, pl. Negoeşti. Este situat spre S. pe Pîrlita.

Se întinde pe o suprafaţă de 335 hect. proprietatea d-luĭ P. Rîureanu, din carĭ se cultivă 150 hect. (148 sunt sterpe, 35 izlaz, restul vie).

Populaţia e de 32 suflete.

Numărul vitelor marĭ e de 65 şi al celor micĭ de 32.

Chirie, *iaz,* jud. Buzăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Rîpile, lîngă satul Pătrăşcani.

Chirigelul, saŭ **Chiricelul,** *vîrf de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Comăneşti, situat la S. de vîrful Leloiţa, în şira Laposuluĭ.

Chirigul. (V. Bicazul, moşie, jud. Neamţu).

Chirilă, *sat,* pe moşia şi în com. Broşteni, jud. Suceava. Înşirat pe ţărmurile pîrîuluĭ cu acest nume, numără 72 case, populate cu 75 capi de familie, saŭ 268 suflete, din carĭ 135 bărbaţĭ şi 133 femeĭ. Are 76 contribuabilĭ. Improprietăriţĭ la 1864 sunt: 9 fruntaşĭ, 17 pălmaşĭ şi 11 codaşĭ, stăpînind 145 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prăjinĭ. Biserica din Cojoci şi şcoala din Crucea servesc acestuĭ sat. O singură cărare pentru pietonĭ şi călărĭ ce duce la schitul Rarăul, leagă satul de reşedinţa comuneĭ.

In 1803, «Chirilul răzăşesc avea 35 liuzĭ. ce plăteaŭ 936 leĭ bir anual». («Uricarul», VII, p. 255).

Chirilă, *deal,* jud. Neamţu, în ramura Tazlăul, pe teritoriul moşieĭ Tarcăul.

Chirilă, *vîrf,* pe dealul Nucetul, com. Chiojdeanca, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Chirilă, *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. Satul-Noŭ (şi pe al cătunuluĭ Letea), în partea de V. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Are forma lunguiaţă, întindere de 20 hect. E neproductiv.

Chirilă, *pîrîiaş,* pe moşia Tarcăul, com. Pîngaraţi, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu; izvoreşte din coastele despre S.-V. a ramureĭ Tazlăul, vărsîndu-se pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Tarcăul, în dreptul schituluĭ Tarcăul.

Chirilă, *pîrîŭ,* ce străbate satul cu acest nume, jud. Suceava. Izvoreşte de sub Todicescul, şi, după un curs de 4½ kil., în care a învîrtit 2 morişte, se aruncă în Bistriţa.

Are de tributarĭ pe: Surgelul, Pîrîul-Arşiţeĭ, Pîrîul-luĭ-Holoboca şi al Afinişuluĭ.

Chirilă, *fîntînă,* în com. Bunesti, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Chirilă (Poiana-luĭ-), *poiană,* în com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, formată în făşia pădureĭ ce se întinde spre Sudul pădureĭ Corboaia, în apropiere de poiana Crucerul. Terenurile sale servă pentru arătură.

Chirileĭ (Dealul-), *deal,* servă de imaş satuluĭ Buda, din com. Dolhasca, jud. Suceava, şi conţine bogate cariere de piatră bună de construcţie.

Chirilenilor (Pîrîul-). (V. Tăeturile, pîrîŭ, jud. Suceava).

Chirileşti, *cătun,* al com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ. E situat pe malul drept al rîuluĭ Buzăul, puţin maĭ jos de Gura-Cătiaşuluĭ, staţiune de birjĭ în drumul băilor Bîsca. Are 190 locuitorĭ şi 38 case.

Chirileşti, saŭ **Oarba,** în com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ, în partea vestică şi la depărtare de vr'o 5 kil. de reşedinţa comunală. Are o populaţie de 250 case, 226 familiĭ, cu 1115 suflete. E cel maĭ mare cătun din com. Rogojeni. Locuitoriĭ, foştĭ clăcaşĭ împroprietăriţĭ, posedă vr'o 520 hectare pămînt, iar restul moşieĭ aparţine proprietăţeĭ marĭ. In acest sat e o biserică, cu hramul Sf. Spiridon, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Este şi o şcoală.

Chirileşti, *pădure,* în spre V. de satul cu acelaşĭ nume, com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Chirileştilor (Valea-), *vale,* pe care e aşezat satul Chirileşti, jud. Covurluiŭ.

Chiriloaia, *cătun,* jud. Brăila, situat în partea de mijloc a ostrovuluĭ Ruptura, la Est de

Hosted by Google

Chiscani și la N.-E. de Iezerul-luĭ-Moș-Stan.

Chiriloaia, *baltă* mocirloasă, în suprafață de 50 prăjinĭ, pe șesul Siretuluĭ, în com. Stolniceni, jud. Suceava.

Chiriloaia, *deal,* se întinde de la E. la S., în marginea satuluĭ și com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Chiriloiul, *cătun,* jud. Brăila, situat în partea de N. a ostrovuluĭ Ruptura.

Chirișlic, *sat,* în județul Tulcea, plasa Istruluĭ, căt. comuneĭ Tocsof, așezat în partea de S. a plășeĭ și a comuneĭ, pe malul stîng al pîrîuluĭ Casimcea saŭ Tașăul, la 3 kil. spre S. de reședință. Intinderea e de 18 hectare. Populațiunea este toată tătărească. Sunt 28 fam., cu 92 sufl. In apropiere se află și o peșteră, într'o vale cu pereții stîncoși.

Chirișlic, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Tocsof și pe al cătunuluĭ Chirișlic. Se desface din dealul Ghelingec-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Casimcea și afluentul săŭ valea Chirișlic, pe care o închide între dînsul și dealul Cara-Tepe-Bair. De o-parte și de alta, părețiĭ luĭ sunt stîncoși și stratificați. In dealul Chirișlic, se găsește o peșteră formată de o dislocație a stîncilor și care a fost mărită de ciobanĭ. Dealul are 137 metri înălțime. Este punct trigonometric de rangul al 3-a, dominînd asupra satuluĭ Chirișlic. Este acoperit cu pășunĭ și finețe.

Chirișlic, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Tocsof și pe al cătunuluĭ Chirișlic. Izvorește din dealul Chirișlic-Bair; se îndreaptă spre N., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sudică a plășeĭ și a comuneĭ. Curge printre dealurile Cara-Tepe-Bair și Chirișlic-Bair, și după 4 kil. de curs, se varsă în pîrîul Casimcea, pe dreapta, ceva maĭ jos de satul Chirișlic. Malurile sale sunt stîncoase.

Chirișlic - Bair, *deal,* în județul Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Enigea și pe al cătunuluĭ Malceova. Se desface din vîrful Siribei-Iuiuc și se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune de la S. spre N., mergînd printre văile Chirișlic-Culac și Chior-Curu-Ceair. Este situat maĭ mult în centrul plășeĭ și Nord-Estul comuneĭ. Are o înălțime medie de 135 metri și este acoperit maĭ mult cu semănăturĭ.

Chirișlic-Bair, *deal,* în județul Constanța, pl. Constanța, pe teritoriul comuneĭ rurale Pazarlî. Se întinde pe la Nord-Vestul satuluĭ Pazarlî, printre valea Ester și dealul Ghelingec-Bair, avînd o direcțiune de la S.-V. către N.-E. Are 134 metri înălțime, cu care domină satul Pazarlî și drumurile comunale Pazarlî-Chirișlic (Tulcea) și Ester-Ghelingec. Este situat în partea nord-vestică a plășeĭ și a comuneĭ, la hotarul județelor Tulcea și Constanța.

Chirișlic-Culac, *vale,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Enigea și pe al cătunuluĭ săŭ Malceova. Se desface din dealul Canlî, și îndreptîndu-se către N., merge printre dealurile Ceșme și Chirișlic-Bair; se unește cu valea Chior-Curu-Ceair; formează valea Uzun-Ceair, care se deschide în valea Caramancea. Este situată cam în centrul plășeĭ și în partea estică a comuneĭ.

Chirișlic-Iuc, *movilă,* în județul Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ urbane Mangalia, la 1 1/2 kil. maĭ spre N.-V. de oraș și la S.-V. laculuĭ Ciucura. Este așezat pe culmea dealuluĭ Mangalia și are o înălțime de 43 de metri, dominînd prin înălțimea sa Marea, portul Mangalia, valea Mangalia, iezerul Mangalia, lacul Ciucur, precum și drumurile comunale și șoselele județene carĭ duc de la Mangalia la satele următoare: Ascilar, Copucci, Sari-Ghiol, Hazaplar, Urlu-Chioi și Tuzla. Este situat în partea estică a plășeĭ și a comuneĭ și la 1 1/2 kil. depărtare de Mare.

Chirișlic-Orman, *pădure,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Para-Chioi pe al cătunuluĭ Calaigi E situată în partea meridională a plășeĭ și a comuneĭ, pe ramificațiile orientale ale dealuluĭ Seran-Culac-Bair și Cara-Peletic-Artasi. Satul Calaigi e așezat chiar în marginea sa estică Are o întindere de 130 hect., avînd ca esențe principale fagul, mesteacănul, etc. Este un rest din întinsa pădure numită Calaigi, ce acoperea maĭ tot teritoriul comuneĭ Para-Chioi. Printr'însa trece un drum comunal ce duce de la Calaigi la Para-Chioi și Regep-Cuius.

Chirișlic-Orman, *pădure,* în jud. Constanța, pl. Silistra - Nouă, comuna Gărvanul, căt. Gărvanul-Mare. Este situată pe ramifi-

Hosted by Google

cațiile de S.-E. ale dealuluĭ Sirt-Iol-Bair, în partea de S. a plășeĭ și cea centrală a comuneĭ. E străbătută de drumul comunal Lipnița-Veli-Chioi.

Esențele principale: fag, mesteacăn, etc.

Chirişliva, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Ciucurova. Se desface din nodul central al Dobrogeĭ, format de dealurile Topologul, Sultan-Bair, Baș-Punar și Chirișliva; se îndreaptă spre E.; avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Ciucurova (saŭ Slava-Cercheză) și valea Chirișliva, afluent al văeĭ Slava-Rusă; la E. se prelungește cu dealul Ciucurova. Se ridică pănă la o înălțime de 360 m., fiind și punct trigonometric de observație de rangul al 2-lea. E acoperit în toată întinderea sa numaĭ cu păduriĭ. Pe la poalele de V. merge drumul comunal Topologul-Ciucurova, cu o ramificație spre Atmagea.

Chirişliva, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, și pe teritoriul com. rur. Ciucurova. Izvorește din poalele de S. ale dealuluĭ Chirișliva. Se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la N.-V. la S.-E.; brăzdează partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ; curge printre dealurile păduroase Chirișliva și Baș-Punar; taie drumul comunal Hagi-Omer-Ciucurova, și, după un curs de 8 kil., merge de se unește cu pîrîul Baș-Punar, tocmaĭ în dreptul satuluĭ Baș-Punar, udînd astfel și teritoriul de V. al comuneĭ Slava-Rusă, spre a forma împreună pîrîul Slava-Rusă, care, unită cu Slava-Cercheză, se varsă în iezerul Golovița.

Chiritina, *lac,* pe proprietatea Petroșani, pl. Marginea, județul Vlașca.

Chiriţa, *deal,* în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Bolboși, spre S. de comună, începe din dreptul Primărieĭ și merge spre N.-V. pănă intră în comuna Sura, din jud. Mehedinți. E acoperit cu pădure.

Chiriţa, *iaz,* în partea despre V. a com. Holboca, pl. Braniștea, jud. Iași, cu o suprafață de 19 hect. E format din pîrîul Valea-Lungă.

Chiriţă (Braniştea-luĭ-), *branişte,* situată pe moșia statuluĭ Băsești, jud. Teleorman. Este un pîlc de pădure în întindere de cîte-va hect.

Chiriţă (Crucea luĭ-), *loc izolat,* în com. Bălănești, pe hotarul cĭ despre com. Boziorul, jud. Buzăŭ.

Chiriţeĭ (Valea), *vale,* jud. Teleorman, între comunele Lisa și Piatra, spre N.-V.

Chiriţelor (Prundul-), *ostrov,* în Dunăre, jud. Romanați. Are o pădure de 36 pog. Depinde de com. Gîrcovul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Chiriţeşti, *sat,* face parte din com. rur. Drajna-d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova. Are o populațiune de 114 loc., din carĭ: 55 bărbațĭ și 59 femeĭ.

Chiriţeşti, *sat,* face parte din com. rur. Rîjlețul-Vieroș, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populațiune de 136 locuitorĭ.

Chiriţeşti, *sat,* face parte din com. rur. Vața, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade în partea de S.-V. a comuneĭ. Are o populațiune de 326 locuitorĭ. Aci e o biserică cu următoarea inscripție:

«Cu vrerea și ajutorul împăratuluĭ ceresc, s'aŭ ridicat din temelie această sfîntă și Dumnezeească biserică, ce se prăznuește cu hramul Sf. Nicolae și Cuvioasa Paraschiva și s'aŭ ridicat în zilele Prea Înălțatuluĭ nostru Impărat Nicolae Pavlovicĭ, a toată Rusia și Mitropolit fiind Grigorie, și cu toată cheltuiala de la 10 ctitorĭ: Popa Gheorghe Chiriţescu și alțiĭ. Leatul 1833».

Chiriţeşti, *mahala,* în com. rur. Bîltanele, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Chiriţoaia, *lac,* în jud. R.-Sărat, plasa Orașul, com. Odobasca, așezat în partea de V. a com.

Chiriţuluĭ, (Tufele-de-la-Podul-), *păduricе,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., comuna Slobozia; prin ea trece calea ferată și șoseaua națională ce duc la Focșani.

Chirivoaia, *pîrîŭ,* jud. Botoșani; izvorește din balta Chirivoaia, de sub dealul Chirivoaia; trece pe proprietatea locuitorilor din satul Orășeni, com. Curtești, și se varsă în pîrîul Miletin.

Chirnogi, *com. rur.,* pl. Oltenița, jud. Ilfov, situată spre S.-E. de București, nu departe de țărmul drept al rîuluĭ Argeș, 60 kil. departe de București. Stă în legătură cu Oltenița-Urbană prin o șosea vecinală. Este după com. Lipia-Bojdanĭ, cea maĭ mare comună din jud Ilfov.

Se întinde pe o suprafață de 9440 hect., cu o populație de 4620 locuitorĭ, carĭ trăesc în 778 case și 8 bordee.

Eforia Spitalelor Civile din București și d-niĭ N. și G. Daniilescu aŭ 7000 hect. și locuitorĭ

Hosted by Google

2440 hect. Proprietarii cultivă 2600 hect. (1100 rămîn sterpe; 2150 sunt izlaz, 300 vie și restul pădure). Locuitorii cultivă 1952 hect. (332 sterpe, 150 izlaz și 6 vie).

Sunt 691 contribuabili.

Budgetul comunei este de 8144 lei la venituri și de 8071 lei la cheltueli.

In comună sunt 3 biserici, deservite de 4 preoți și 6 cîntăreți; cu hramurile Sf. Nicolae, Sf. Lazar și Adormirea; sunt două școale (una de băeți și alta de fete) frecuentate obicinuit de 128 elevi și 42 eleve, cu întreținerea cărora statul și comuna cheltuesc anual 3462 lei. Localul școalei s'a construit de județ în anul 1886.

In raionul comunei mai sunt: 2 mori cu aburi, 2 mașini de treerat cu aburi, 2 bălți și 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor mari e de 2853 (781 cai și epe, 4 armăsari, 1251 boi, 743 vaci și viței, 7 tauri, 67 bivoli și bivolițe) și al celor mici de 10,178 (1594 porci și 8584 oi).

Dintre locuitori, 1036 sunt plugari, 26 industriași, 286 au diferite profesiuni. Arătura se face cu 508 pluguri: 446 cu boi și 62 cu cai. Locuitorii au 658 care și căruțe, din cari: 610 cu boi, 48 cu cai.

Locuitori împroprietăriți sunt 541 și neîmproprietăriți 827.

Comerciul se face de 19 cîrciumari și 1 hangiu.

S'au stabilit în comună 9 străini.

Intre Chirnogi și Oltenița este un pod stătător, peste rîul Argeș.

Chirnogi, *numire,* ce se mai dă *satului* Nenciulești, din județul Ialomița, plasa Borcea, comuna Ulmul.

Chirnogi, *lac,* în jud. Ialomița, plasa Borcea, comuna Ulmul, pe valea cu același nume.

Chirnogi, sau **Cleteşti,** *moșie,* jud. Ilfov, pendinte de spitalul Pantelimon, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București. Are o arendă anuală de 84500 lei (1886). Pe această proprietate se află o însemnată moară cu aburi.

Chirnogi, *pădure,* plasa Oltenița, jud. Ilfov. Are 850 hect.

Chirnogi, *vale,* în jud. Ialomița, plasa Borcea, comuna Ulmul.

Chiroiul, *moșie* a statului, jud. Ilfov, pendinte de biserica Sf. Gheorghe - Nou din București, care s'a arendat pe periodul 1883—93 cu 20100 lei anual, împreună cu moșia Sinești.

Chiroiul-Pămînteni, *sat,* face parte din com. rur. Drăgoești-Biținele, plasa Mostiștea, județul Ilfov.

Suprafața totală a satului e de 857 hect., cu o populație de 303 locuitori. Statul are 600 hect. și locuitorii 257 hect.

Statul cultivă prin arendași săi 425 hect. (125 rămîn sterpe, 50 izlaz). Locuitori cultivă tot pămîntul fără să rezerve locuri de fînețe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 17 elevi și 1 elevă, cu întreținerea căreia județul și comuna cheltuesc anual 1410 lei.

Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 287 și al celor mici de 517.

S'au stabilit în sat 3 străini.

Chiroiul-Ungureni, *sat,* face parte din com. Drăgoești-Biținele, plasa Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat spre E. de Biținа-Pămînteni. Prin el trec 3 vîlcele, purtînd diferite numiri, luate de la satele din județul Ialomița, la extremitatea căruia este așezat.

Suprafața totală a statului e de 578 hect., cu o populație de 196 locuitori. Statul are 450 hect. și locuitorii 128 hect.

Statul cultivă prin arendași săi 295 hect. (75 sterpe și 80 izlaz). Locuitorii cultivă 98 hect.; restul servă de izlaz.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 179 și al celor mici de 457.

Chironeştilor (Valea-), *pîrîu,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Valea-Sălcieî; izvorește din Dealul-Cîlnăului; udă partea de E. a com. și merge de se varsă în rîul Cîlnăul, pe dreapta lui, mai sus de cătunul Modreni.

Chirtoacă, *pîrîiaș,* izvorește din partea estică a satului Albești, comuna Albești, plasa Crasna, jud. Fălciu, și, în mijlocul satului, se varsă în pîrîul Strașnicul, numit și Mereul.

Chirul, *deal,* ce se întinde spre N. de satul Potîngeni, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași.

Chirul. (Vezi Portăreasa, județul Ilfov).

Chiruluî (Măgura-), *măgură,* între com. Băsești și Dorobanțul, jud. Teleorman.

Chiruluî (Valea-), *vale,* județul Prahova. Izvorește din dealul Scăeni; străbate pădurea Șerbelnicul și a Eforiei și se pierde

Hosted by Google

în cîmpia Tîrgșoruluĭ. Curge numaĭ în timpurĭ ploioase.

Chisăliţa, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Siretul-d.-s. și Fundul, jud. Roman. Izvorește din Dealul-Mărului; curge de la N.-V. către S.-E.; udă satul Poeniţa; trece pe la V. de satul Poenari și, la S. de acest sat, trece în pl. Fundul, unindu-se la satul Crăești cu pîrîul Zimbrul, de unde apoĭ iea numele de pîrîul Crăiasca și, aproape de vărsare, de Toinar. Primește pe stînga pîrîul Fodorul.

Chisăloaia, *fîntînă,* com. Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Chiscani, *com. rur.,* la E. plășeĭ Vădeni și jud. Brăila, pe malul stîng al Dunăreĭ. Se învecinește la S. cu Tichilești, la V. cu Scorţarul-Vechiŭ și Tudor-Vladimirescu și la E. cu Dunărea.

Teritoriul săŭ face parte din Domeniul Brăileĭ. El se întinde pe platoul de N. al jud., de la șoseaua Brăila-Călărași; coboară muchea pe lunca Dunăreĭ; cuprinde toată lunca dintre Dunărea-Vechie și Dunărea-Vapoarelor, de la satul Chiscani pănă la Brăila și Măcin.

Pe partea de V., pe platoŭ, are două sate: Chiscani și Lacul-Sărat, precum și Băile-Sărate cu cătunul Vărsătura; iar partea de pe lunca Dunăreĭ este traversată de canalele: Lata, Stuparița, Bratușca, privalurile: Filipoiul, Coratisca, Scurtul, Aurel, etc. și iezerele: Paţiul, Gemenele, Orzea, etc.

Aci se află tîrlele Blasova.

Suprafaţă părţiĭ com. de pe platoŭ este de 2933 hect., din carĭ 2483 hect. arabile, 240 izlaz, 5 hect. viĭ, 202 hect. grădinĭ cu zarzavat. Iar partea din lunca Dunăreĭ cuprinde locurĭ de pășune întinse, cînd apele sunt scăzute și ca 590 hect. pădure de salcie.

Populaţia com. este de 256 capĭ de familie, saŭ 1024 locuitorĭ, din carĭ 227 bărbaţĭ și 468 femeĭ; 475 căsătoriţĭ și 334 necăsătoriţĭ; 164 știŭ carte și 850 nu știŭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ și 2 paracliserĭ; două școlĭ, cu 1 învăţător și o învăţătoare, frecuentate de 53 elevĭ și 13 eleve.

In com. sunt 151 contribuabilĭ; 78 împroprietăriţĭ din 1864 și 253 din 1878, iar neîmproprietăriţĭ 9.

Budgetul com. este de 7900 leĭ la venitурĭ și de 7885 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 744, boĭ 383, vacĭ 2450, taurĭ 4, viţeĭ 112, caĭ 377, oĭ 1300, și rîmătorĭ 53.

In com. sunt 31 cîrciume.

Această comună este traversată, pe hotarul de N., de calea fierată Brăila-Buzăŭ, avînd șase cantoane de la 139-144 și halta Silistrarul.

Paralel cu drumul de fier, teritoriul comuneĭ este străbătut de șoseaua Brăila-Călărași.

Drumurĭ: la Brăila, spre N., 10 kil.; la Cazasul, spre N.-V., 11 kil.; la T.-Vladimirescu, spre V., 9 kil.; la Silistrarul, spre S.-V., 12 kil.; la Tirchilești, spre S., 7 kil.; la Vărsătură, spre N., 5 kil. In com. sunt 12 strade și o piaţă. Comuna e înfiinţată de pe la 1828.

Chiscani, *sat,* jud. Brăila, pe muchea de pe lunca Dunăreĭ, la S.-E. comuneĭ Chiscani, ca la 10 kil. spre S. de Brăila, pe drumul Brăila-Piua-Petriĭ.

Suprafaţa vetriĭ satuluĭ este de 101 hect. Sunt 106 case; 4 cîrciumĭ și 2 gheţărиĭ.

Are o populaţie de 126 capĭ de familie saŭ 598 locuitorĭ, din carĭ 271 bărbaţĭ, 297 femeĭ; 344 căsătoriţĭ și 218 necăsătoriţĭ; 54 știŭ carte și 534 nu știŭ.

Are o școală mixtă, înfiinţată la 1864, întreţinută de stat și frecuentată de 35 elevĭ și 5 eleve, cu un bun local de zid. Biserica din sat este zidită de locuitorĭ la 1865 și e acum deservită de un preot, un cîntăreţ și un paracliser.

Vite sunt: 117 caĭ, 1 asin, 257 vite cornute, 1000 oĭ și 33 rîmătorĭ.

Chiscăneni, *tîrlă,* în jud. Brăila, com. Urleasca, pe malul vestic al văeĭ Ianca, la 2 kil. spre V. de satul Urleasca.

Chiscovata, *sat,* în partea de S.-E. a comuneĭ Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani, pe moșia Vorona, a statuluĭ, situat parte pe coasta de deal și parte pe vale. Are o suprafaţă de 343 hect., și o populaţie de 97 familiĭ saŭ 523 suflete. Sunt 126 contribuabilĭ.

Are o biserică, zidită la 1824 și deservită de 2 cîntăreţĭ; o școală, a statuluĭ, cu 1 învăţător, frecuentată de 95 băeţĭ și 12 fete.

Are o cîrciumă. Sunt în sat: 1 comerciant și 6 meseriașĭ.

In acest sat este primăria comuneĭ Poiana-Lungă.

Vite sunt: 198 boĭ și vacĭ, 38 caĭ, 186 oĭ și 38 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 150 stupĭ cu albine.

Chiscovata, *pîrîŭ,* com. Poiana-Lungă, pl. Siretul, jud. Botoșani; izvorește din pădurea Tudora, formează hotarul între pădurea Tudora și Vorona și se varsă în iazul Pancul.

Chiscovul, *deal.* (Vezĭ Catelina,

Hosted by Google

deal, com. Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iaşi).

Chiscul, (Piscul), *deal,* între satele Jăgălia şi Răşcani, comuna Jăgălia, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ.

Chiscul-Ganeĭ (Piscul-), *deal,* situat în partea de S.-E. a satuluĭ Frumuşelele, comuna Păuşeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Chiscul-Gudreĭ. (Vezĭ Dealul-Mare, com. Voineşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi).

Chiscul-luĭ-Donicĭ, *ramură de deal,* dintre şesul Prutuluĭ şi Valea-Paruluĭ, com. Măstăcani, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Chiscul-luĭ-Toader, *deal,* în comuna Mogoşeşti, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, pe costişa căruia e aşezat satul Mogoşeşti-Frumoaseĭ.

Chisculeşti, *movilă,* pe dealul Răusenilor, spre V. de satul Răuseni, com. Comăndăreşti, pl. Jijia, jud. Botoşani. Are 167 m. de-asupra niveluluĭ măriĭ.

Chiseletul, *com. rur.,* plasa Oltenița, jud. Ilfov, situată la S.-E. de Bucureşti, pe ţărmul Dunăreĭ, la extremitatea judeţuluĭ despre judeţul Ialomiţa, 80 kil. departe de Bucureşti. Stă în legătură cu com. Mănăstirea, prin o şosea vecinală.

Se compune din satele: Chiseletul şi Surlari, cu o populaţie de 2400 locuitorĭ, carĭ trăesc în 363 case şi 4 bordee.

Se întinde pe o suprafaţă de 5063 hect. D-na Elena Oteteleşanu şi Eforia Spitalelor Civile din Bucureşti aŭ 3801 hect. şi loc. 1262 hect.

Proprietariĭ cultivă 1825 hect. (1401 hect. sterpe, 525 hect. izlaz şi 50 hect. pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Sunt 287 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 4869 la venitурĭ şi de leĭ 4700 la cheltuelĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ; o şcoală mixtă; o maşină de treerat cu aburĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 1461 (466 caĭ şi epe, 3 armăsarĭ, 225 boĭ, 573 vacĭ şi viţeĭ, 4 taurĭ, 24 bivolĭ şi 156 bivoliţe) şi al celor micĭ de 3313 (36 capre, 211 porcĭ şi 3065 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 516 sunt plugarĭ, 9 meseriaşĭ, 4 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 212 pluguri: 84 cu boĭ şi 128 cu caĭ.

Locuitoriĭ aŭ 227 care şi căruţe: 90 cu boĭ şi 137 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ 237 şi neîmproprietăriţĭ 302.

Comerciul se face de 9 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

S'aŭ stabilit în com. 4 străinĭ. Locuitoriĭ acestuĭ sat, în mare parte, sunt Sîrbĭ.

Chiseletul, (Fundul), *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S.-E. de Bucureşti, pe malul Dunăreĭ, aproape de lacul Mostiştea. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Acest sat este însemnat prin bătălia ce a dat aci Mihaiŭ-Viteazul, Turcilor, la anul 1598.

Locuitoriĭ săĭ fac comerciul cu rogojinĭ.

Se împarte în Chiseletul-Romîn şi Chiseletul-Sîrb.

Se întinde pe o suprafaţă de 3693 hect., cu o populaţie de 1343 locuitorĭ.

D-na Elena Oteteleşanu are 2750 hect. şi locuitoriĭ 943 hect.

Proprietara cultivă 1325 hect. (925 hect. sterpe, 500 hect. izlaz). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are 2 bisericĭ, cu hramurile Sf. Ioan şi S-ţiĭ Voevozĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 14 elevĭ şi 2 eleve, cu întreţinerea cărora statul şi comuna cheltuesc anual 2458 leĭ.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 953 şi al celor micĭ de 2485.

In sat sunt stabiliţĭ 4 străinĭ.

Chiseletul, *baltă,* judeţul Ilfov, lîngă satul cu acelaşĭ nume.

Chiserul, *grind,* saŭ loc ridicat d'asupra stufuluĭ înconjurător, situat în plasa Sulina, judeţul Tulcea, şi pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, cătunul Letca. Are o formă lunguiaţă, cu o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd ast-fel partea vestică a plăşeĭ şi pe cea meridională a comuneĭ. Este cuprins între grindurile Chirilă şi Ariul. Lungimea luĭ ajunge pănă la 3 kil.; iar lăţimea sa medie de 50 m. Suprafaţa întreagă este de 80 hectare, neproductive, din cauză că e acoperit cu nisip.

Chisirigul. (Vezĭ Chiţirigul, jud. Neamţu).

Chisonul. (Vezĭ Cisonul, judeţul Neamţu).

Chiş-Havas (Piciorul-), *picior de munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja, de pe graniţă, aşezat pe coasta dealuluĭ Cernica, unde se află tabla de fruntarie cu Vulturul No. 40, numit Cernica.

Chişata, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., com. Letea, situat în apropiere de com. Dealul-Noŭ, d'a dreapta Bistriţeĭ, la o

Hosted by Google

depărtare de 14 kil. de reședința comunei Letea. Are o școală mixtă; 2 cîrciumi. Sunt 102 capi de familie, saŭ 332 suflete.

Vite sunt: 5 cai, 289 vite cornute și 101 porci.

Chișata, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul comunei Letea. Trece prin satul Chișata și se varsă în Pîrîul-Liuzilor.

Chișărăi, *sat,* în com. Golăești, pl. Braniștea, jud. Iași, așezat pe șes, lîngă apa Jijiei, cu o populație de 47 familii, saŭ 222 locuitori. Pămîntul produce cereale și fînețe.

Numărul vitelor e de 690 capete, din cari: 147 vite mari cornute, 289 oi, 60 cai și 44 rîmători.

Chișărăi, *deal,* pe teritoriul satului Chișărăi, com. Golăești, pl. Braniștea, jud. Iași; e acoperit cu pădure.

Chișărăi, *vale,* formată de dealul Chișărăi, din com. Golăești, pl. Braniștea, jud. Iași.

Chișcata, *pîrîŭ,* ce izvorește de pe teritoriul moșiei Ciornohal, comuna Ringhilești, jud. Botoșani. Curge pe moșia Pogorești, comuna Comăndărești, și se varsă în iazul Chișcata de pe moșia Glăvănești, proprietate a statului, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iași.

Chișcăreni, *sat,* pe moșia Știubeeni, com. cu același nume, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ. Are 93 capi de familii, saŭ 370 suflete. Se află pe malul Bașeului, mai jos de satul Știubeeni.

Chișcăreni, *deal,* pe coasta căruia e situat satul Chișcăreni, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Chișcăreni, *vale,* formată de dealul Chișcăreni, din com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Chișcăreni-Noi. (Vezi Chișcăreni-Vechi, sat, din com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași)

Chișcăreni-Vechi, *sat,* în centrul com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, situat pe dealul Chișcăreni, în partea dreaptă a pîrîului Miletinul, înființat în anul 1850, cu locuitori veniți din satul Plugari, tot din această comună. Inainte de înființarea satului, în această localitate era cîmpie și se afla o singură casă pentru păzitorii de vite. In 1879, prin împroprietărirea însurățeilor, s'a format al doilea sat numit Chișcăreni-Noi, care împreună cu acesta formează un trup, avînd o populație de 233 capi de familii, saŭ 1089 locuitori. Satele aŭ o școală înființată în anul 1882, frecuentată de 60 elevi.

Numărul vitelor e de 2137 capete, din cari: 810 vite mari cornute, 122 cai, 1048 oi și 157 rîmători.

Chișcăreni-Vechi, *movilă,* pe moșia și comuna Știubeeni, pl. Bașeul, județul Dorohoiŭ, lîngă locul unde a fost satul din vechime.

Chișcăroaia, *baltă,* în suprafață de 150—200 m. p., în comuna Dolhasca, jud. Suceava.

Chișcul-Comorilor, *deal,* cu gropi adînci, jud. Bacău, plasa Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Călugara-Mare.

Chișcul-Hoțului, *munte,* județul Bacău, pl. Trotușul, de pe teritoriul comunei Hîrja, situat d'a stînga pîrîului Oituzul.

Chișcul-lui-Iordache, *deal,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Măgirești; face parte din șira dealurilor ce desparte cele două Tazlăuri.

Chișcul-Șipotului, *deal,* județul Bacău, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Călugăra-Mare.

Chișteala-Vechie, *iaz cu baltă,* ce-i zice și Iazul-Miclesculuĭ, între satele Ghibărțeni și Pochișcani, com. Bălintești, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ. Acest iaz aparține moșiei Pochișcani și e în mărime de 5 hect.

Chitariul, *numire,* dată *moșiei* ce aparține răzeșilor din comuna Liești, plasa Bîrlad, județul Tecuciŭ.

Chităroaia, *pădure,* județul Tecuciŭ, situată pe malul Siretului, în fața satului Călieni, jud. Putna, la S. de satul Șerbănești, com. Liești. In marginea acestei păduri, la E., se află prima baterie a forturilor Nămoloasa-Focșani.

Chităroaia, *vale,* jud. Tecuciŭ, se întinde pe lîngă malul stîng al Siretului și pănă în dealul cu același nume. Pămîntul e sterp. In partea de V. se află podul de vase pe rîul Siret ce leagă Călieni (jud. Putna) cu Șerbănești (jud. Tecuciŭ).

Chiticeni, *sat,* jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., com. Berbeceni, situat pe pîrîul Odobul, la poalele dealului Bălușul. Are o biserică, fondată de Mateiu Crupenschi, la 1847. Sunt 41 capi de familii saŭ 112 suflete.

Hosted by Google

Vite sunt: 6 caĭ, 116 vite cornute şi 5 porcĭ.

Chiticilor (Pîrîul-) (Piticilor), *pîrîiaş,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Dărmăneşti, izvoreşte din muntele Hijmul şi se varsă d'a stînga în Uz.

Chiticul, (Piticul), *deal cultivabil,* în comuna Pleşeşti, jud. Suceava.

Chiticul, *pîrîiaş,* în com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, judeţul Neamţu; izvoreşte din muntele Cozla, la locul unde acesta face legătură cu muntele Cîrlomanul şi se varsă pe dreapta în pîrîul Cuejdul.

Chitila, (Zalhanaua-luĭ-Papazolu), *sat,* pl. Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Bucoveni. Este aşezat la S. de Buciumeni, la egală distanţă între pădurea Rîioasa şi rîul Colentina. Intre Chitila şi Colentina este o mare pădure de lemn de tufă.

La V. se văd ruine dintr'o vechie biserică, numită a-Giuleştilor, a căreĭ construcţie a început cam pe la anul 1795 şi la anul 1812, înainte d'a fi terminată, a fost în parte dărîmată de Turcĭ, fără a se fi servit în ea. Construcţia e de toată soliditatea.

In apropiere de sat este fabrica de zahăr, foastă a Principeluĭ Nicolae G. Bibescu, care s'a înfiinţat la anul 1876 şi la anul 1881 a încetat d'a maĭ funcţiona.

Această fabrică a fost refăcută, îmbunătăţită şi înoită, de răposatul Dim. Cezianu, ginerele Principeluĭ Bibescu.

Fabrica e azĭ în deplină activitate şi zahărul produs se desface în toată ţara.

Populaţia satuluĭ e de 322 loc.

Impreună cu Mogoşoaia şi Odăile are 3507 hect.

D-l Movilă are 2820 hect. şi locuitoriĭ 687 hect.

Proprietarul cultivă 1000 hectare, din carĭ 143 izlaz, 1600 pădure; restul rămîn necultivate. Locuitoriĭ cultivă 650 hect.; 37 rămîn sterpe.

Are 1 heleşteŭ şi 1 pod stătător.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

S'aŭ stabilit în comună 11 străinĭ.

Chitila, *staţie de dr. d. f.,* jud. Ilfov, pl. Ilfov, căt. Bucoveni, pe linile: Bucureşti - Ploeşti, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872, între staţiile Bucureşti (9.5 kil.) şi Buftea (7.7 kil.) şi Bucureşti-Piteşti, între staţiile Bucureşti şi Ciocăneşti (13.6 kil.). Inălţimea d'asupra nivelului mărĭ e de 89^{m},64. Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 251220 leĭ, 88 banĭ.

Chitila, *fort,* în jurul Bucureştilor.

Chitlis, *vîrf de deal,* în judeţul Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Luncaviţa. Este situat în partea nord-vestică a plăşeĭ şi cea sud-vestică a comuneĭ. Este piscul cel maĭ înalt al dealuluĭ Pietrosul, avînd 197 m. înălţime. Punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Luncaviţa, asupra Văeĭ-Popeĭ, ce izvoreşte din poalele sale nord-vestice, asupra Văeĭ-Stancheĭ, ce-şĭ ia naştere din poalele orientale şi asupra drumuluĭ comunal Luncaviţa - Măcin. Prin piscul acesta se încrucişează 3 hotare ale comunelor Luncaviţa, Jijila şi Greci. E acoperit cu pădurĭ, exploatate în parte, şi cu păşunĭ.

Chitoaia, *vale,* în com. Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, formată din Valea-Urşiţeĭ.

Chitucul, *deal,* la V. com. Stirbeşti, plasa Olteţul-d.-j., judeţul Vîlcea.

Chitul, *moşie,* situată în partea de V. a văeĭ Călmăţuiul, pe teritoriul com. Lieşti, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ.

Chitulca, *baltă,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Elizabeta-Doamna.

Chiţa, *cătun,* pendinte de com. Bălăriĭ, pl. Cîlnişteа, jud. Vlaşca.

Chiţa, *vircagă,* jud. Brăila, la S.-V. com. Vădeni, avînd direcţia de la S. la N., lungă de vr'o 2 kil. Uneşte lacul Zaghirciocul cu viroaga Zagna.

Chiţani, *sat,* face parte din com. rur. Vaţa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade în partea de S. a comuneĭ. Are o populaţiune de 128 locuitorĭ. Este divizat în două mahalale: Putineşti şi Prodani. Aci e o moară de aburĭ, pe moşia numită Cioara-Călugărească.

Chiţani, *sat,* face parte din com. rur. Gura-Bouluĭ, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populaţie de 230 locuitorĭ.

Chiţani, *deal,* în com. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Chiţcani, *sat,* face parte din comuna Boghesti, plasa Zeletinul, jud. Tecuciŭ, de care se desparte prin rîpa Brezoaia. Situat pe deal, la o distanţă de 2 kil. 600 m. departe de reşedinţa comuneĭ.

Are o populaţie de 48 capĭ

Hosted by Google

de familie, saŭ 209 sufl., locuind în 46 case.

Acest sat maĭ poartă şi numele de Capra.

Satul are o suprafaţă de 584 hect. şi 51 ariĭ.

Locuitoriĭ, foştĭ clăcaşi, sunt împroprietăriţĭ în 1864; stăpînesc 250 hect.; iar proprietarul, d-l Filip Bogdan, are 334 hect., trupurile de moşie, numite Recea şi Coroiul.

Chiţcani, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Puntişeni, pe pîrîul Buga, spre S. de satul Puntişeni. Are 362 loc., din carĭ 24 ştiŭ carte; locuesc în 88 case.

Chiţcanilor (Movila-), *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmniculd.-j., com. Nisipurile, la Estul eĭ, pe malul rîuluĭ Buzăŭ.

Chiţeasca, *sat,* face parte din com. rur. Negreni, pl. Vedead.-j., jud. Olt. Are o populaţiune de 335 loc. Aci e o biserică fondată la anul 1881.

Chiţeasca, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Glîmbocelul, pl. Podgoria, jud. Muscel, avînd, împreună cu alte trupurĭ, o întindere de 1350 hect.

Chiţeĭ (Balta-), *iaz,* spre Sudul satuluĭ Davideni, situat în dreptul unde rîul Moldova face o cotitură mare în spre Ţibucani, pe teritoriul com. Păstrăveni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, lîngă Balta-Gîrbeĭ.

Chiţeşti, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Dîmboviţa, căt. com. Bogaţi.

Chiţeşti, *vechie numire* a *satuluĭ* Nedelcul, com. Hurueşti, plasa Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Chiţibuşi, *deal* şi *punct trigonometric,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s.

Chiţicaruluĭ (Dealul-), *deal,* pe care stă o parte din satul Mihăeşti, jud. Suceava.

Chiţigaia-Mare, cel maĭ înalt *vîrf* al munteluĭ Chiţigăile, jud. Suceava.

Chiţigăile, *pisc,* şi unul dintre piscurile munteluĭ La-Coarne, jud. Suceava. E acoperit de pădure de brad şi fag.

Chiţigăile, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Rîşca, din com. Bogdăneşti, jud. Suceava.

Chiţigoiul (Piţigoiul), *deal,* judeţul Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Tămaşul. Este acoperit cu păduriĭ.

Chiţigoiul (Piţigoiul), *poiană,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., comuna Tămaşi, din pădurea ce îmbracă dealul Valea-luĭ-Antal.

Chiţimi, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Iupca.

Chiţirigul, *sat,* în comuna Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situat aproape de graniţa Transilvanieĭ, pe partea stîngă a pîrîuluĭ Bicazul.

Acest sat este cunoscut pentru exploatarea pădurilor, posedînd 16 ferestrae şi 2 circulare, purtate prin ajutorul apeĭ, cu 122 lucrătoriĭ.

Chiţirigul, *ramură de munţi,* ce se detaşează din grupa sistemuluĭ muntos Ceahlăul, jud. Neamţu, îndreptîndu-se în direcţiune S.-E. prin culmea Obcina-Neagră, saŭ maĭ bine zis între pîrîul Bistra-Mică şi pîrîul Neagra.

Chiţirigul, saŭ **(Chisirigul),** *pîrîiaş,* izvoreşte din munţiĭ cu acelaşĭ nume, grupa Ceahlăuluĭ, jud. Neamţu. Curge spre hotarul Transilvanieĭ, formînd limita judeţuluĭ, de la Muntele-Verde saŭ muntele Făgeţelul, pănă la vărsarea sa pe stînga pîrîuluĭ Bicazul, în dreptul Trecătoareĭ.

Chiţoaia, *gîrlă,* izvoreşte din dealurile comuneĭ Dîrmăneşti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, trece pe la N. de comuna Piscani şi se varsă în rîul Doamna.

Chiţoaica, *vie,* în jud. Buzăŭ, com. Tohani, şi punct de hotar al acesteĭ comune despre com. Finţeşti.

Chitocul, *sat,* din com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Se află la extremitatea comuneĭ în partea de V., limitîndu-se în această parte cu jud. Tutova. E situat pe coasta Dealuluĭ-Varniţeĭ, movila Săcara şi pe valea Chiţocul.

Acest sat şĭ-a luat numele de la dealul şi pîrîul cu acelaşĭ nume.

Are o suprafaţă de 1739 hect., din carĭ: 1573 hect. pe care se află şi pădure a proprietăţeĭ, iar 165 hect. ale sătenilor. Are o populaţie de 214 familiĭ, saŭ 508 suflete, din carĭ 10 familiĭ Ţiganĭ.

In acest sat se află o biserică, zidită de Ştefan Angheluţă, la 1855, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ; este situată la marginea de E. a uneĭ pădurice, în întindere ca de 5 hect.

In satul Chiţocul, a fost o şcoală cu internat, întreţinută de Stefan Angheluţă, unde se preparaŭ elevĭ pentru seminariĭ; această şcoală s'a desfiinţat după moartea fondatoruluĭ eĭ.

Hosted by Google

Actualul proprietar a înființat o școală rurală pe comptul său, în anul 1886, școală care e frecuentată azi de 20 elevi.

Tot în satul Chițocul, a fost și o velniță de rachiu, făcută de vechiul proprietar și pe care actualul proprietar a desființat-o făcînd cunoscuta fabrică de pe șesul Bîrladului.

Fabrica și-a căpătat renume fiind una din cele d'întîiu în țară, atît prin mărimea și frumusețea construcției cît și prin producțiunea spirtului rafinat, cu care se face un mare comerciu, atît în interiorul cît și în exteriorul țărei.

Numărul vitelor e de 730 capete, din cari: 365 vite mari cornute, 154 oi, 20 cai, 20 capre și 171 rîmători.

Chițocul, *deal*, desparte satele Corbul și Chițocul, pl. Crasna, jud. Vasluiu. Se unește cu Dealul-Corbului. Este acoperit de păduri.

Chițocul, *pîrîu*, izvorește din Fîntîna-Blănariului, de sub dealul Movila-Săcară, ce vine spre V. de satul Chițocul, com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiu; trece prin mijlocul satului și se unește, la podul Aftimiei, cu pîrîul Stuhuleț, ul, ce izvorește de sub Dealul-Varniței; curge prin iazul Chițocul; apoi, eșind din el, continuă spre E. sub numele de pîrîul Timoftei, formînd puțin marginea între com. Munteni și Lipovățul; trece în com. Lipovățul, vărsîndu-se în pîrîul cu acest nume.

Chitocul, *vale*, spre S. de satul com. Munteni-d.-j., pl. Crasna, jud. Vasluiu; pe ea se află situată o parte a satului Chitocul.

Chițorani, *sat*, face parte din com. rur. Bucovul, pl. Cricovul, jud. Prahova. Aci e o biserică, cu hramul Sf. Stelian, cu inscripția: «Făcută la anul 1797 de d-luĭ Paharnic Constantin Cantacuzino, cu soția sa Smaranda, în zilele Domnului Ion Alexandru Ipsilante V.V. și Mitropolit Dosifteiu». Inainte, satul purta numele de Gîlmeele.

Chițorani, *deal*, spre E. de com. Bucovul, plasa Cricovul, jud. Prahova; astăzi servă de pășune pentru vite.

Chițovanca, *pădure*, în com. Uriceni, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Chițoveni, *sat*, în centrul com. Uriceni, pl. Coșula, jud. Botoșani, pe țărmul stîng al pîrîului Miletinul; este înființat de la 1826 de Dim. Mavrocordat.

Are o populatie de 68 familiĭ, saŭ 316 suflete; o biserică, zidită la 1770, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Sunt 94 contribuabilĭ; o cîrciumă și un comerciant.

Vite sunt: 124 boi și vaci, 17 cai mari și micĭ, 518 oi și 76 mascurĭ.

Chițuleasca, *cătun*, pendinte de com. Frăsinetul, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, proprietatea fraților Angheleștĭ. Are o suprafață de 620 hect. S'a dat la locuitorii foștĭ clăcași 80 hect. (Vezĭ comuna Frăsinetul).

Chițulești, *hliză de moșie*, în partea de S. a com. Deleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciu, proprietatea unuĭ răzăș din familia Bedrosu. Se zice că din vechime a fost aicĭ sat mic răzășesc, care s'a desființat prin strămutarea locuitorilor în satul de astăzĭ Deleni (Fălciu).

Chiuciuc-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Ciamurli-d.-s. Se desface din dealul Ciamurli; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Slava-Rusă și afluentul pîrîuluĭ Beidaut, anume valea Ciamurli saŭ Valea-Satuluĭ. Se prelungește spre E. cu dealurile Taș-Bair, Bal-Bair, Tasli-Bair, Eniceri și Cara-Burun. La V. stă în legătură cu dealurile Dalîcla și Dolojan. Poalele sale de S. sunt brăzdate de o mulțime de micĭ văĭ rîpoase, ce se deschid toate în pîrîul Ceamurli. Satul Ciamurli e așezat, în parte, la poalele luĭ. Natura luĭ pe alocurea e pietroasă. Vîrful cel maĭ înalt, de 165 metri, este punct trigonometric de observație, de ordinea 3-a, dominînd asupra văeĭ și satuluĭ Ciamurli. E acoperit cu puține păduri la N.; în colo cu fînețe și semănăturĭ.

Chiuciuc-Bair, *deal*, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Casimcea (și anume pe al cătunuluĭ Cuciuc-Chioi) și Tocsof (pe al cătunelor sale Cublia și Rîmnicul-d.-j.) Se desface din dealul Iuci-Tepe-Bair, și anume din vîrful Apti-Iuc (170 m.). Se întinde spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ Tocsof și pe cea sud-estică a comuneĭ Casimcea. Se întinde printre pîrîul Casimcea și afluențiĭ săĭ Dere, Dichilitaș și Rîmnicul-Dere. Cîte-șĭ trele aŭ malurile înalte și rîpoase. Satul Cuciuc-Chioi e așezat la poalele sale vestice și Rîmnicul-d.-j. la cele estice. Pe alocurea, natura luĭ este pie-

Hosted by Google

troasă. Este întretăiat de drumurile comunale ce duc de la Cuciuc-Chioi la Culia, Rîmnicul-d.-j. și Rîmnicul-d.-s. și Sari-Ghiol. Este acoperit cu fînețe și semănăturĭ.

Chiuciuc-Beili, *deal,* saŭ maĭ bine zis vîrf de deal, în plasa și județul Tulcea, pe teritoriul com. rurale Beș-Tepe. Este un pisc înalt al dealuluĭ Beili, situat în partea nordică a plășeĭ și în cea centrală a comuneĭ. Prin el trece hotarul despărțitor între satele Beș-Tepe și Pîrlita, cătunul săŭ. Are 114 metri înălțime, dominînd asupra Dunăreĭ, asupra văeĭ Turia, ce trece pe la poalele sale sudice, și asupra două drumurĭ comunale Beș-Tepe-Pîrlita. Este punct trigonometric de observație de ordinul al 3-lea. E acoperit cu verdeață și fînețe.

Chiuciuc-Cara, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. rurale Cîrjelar, și anume pe al cătunuluĭ Homurlar. Se desface din dealul Dijchadael-Bair. Se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea sudică a plășeĭ și pe cea centrală a comuneĭ. Se întinde d'alungul maluluĭ drept al pîrîuluĭ Homurlar, care din pricina natureĭ dealuluĭ este înalt și rîpos. La E. stă în comunicație cu dealul Orta-Cuirac. Pe muchea luĭ trece și hotarul ce desparte satele Jaila de Homurlar (ale comuneĭ Cîrjelar). Pe la poalele sale trec drumurile vecinale Hasanlar-Jaila, Hasanlar-Homurlar și Homurlar-Jaila. E acoperit cu fînețe și semănăturĭ, iar la poalele sudice cu cîte-va livezĭ.

Chiuciuc-Cara-Tepe, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Nalbant, și anume pe al cătunuluĭ Trestenic. Se desface din dealul Buiuc-Cara-Tepe. Se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N. spre S., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ. Se întinde printre pîrîul Telița și afluentul săŭ valea Alceac-Culac-Punar, pănă în satul Nalbant, ce este așezat la poalele sale. Malurile pîrîuluĭ Telița sunt rîpoase din pricina naturiĭ luĭ. Are 137 m. înălțime; e punct trigonometric de observație de ordinul al 3-lea, dominînd asupra pîrîuluĭ Telița și asupra satuluĭ Nalbant. E acoperit cu semănăturĭ și fînețe.

Chiuciuc-Chesen-Ceair, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Ese-Chioi. Se desface din poalele nord-estice ale dealuluĭ Hagi-Durac-Sîrtî, de lîngă vîrful Ese-Chioi. Se îndreaptă spre N., într'o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-E, printre dealurile Burun-Sîrtî și Bone-Sîrtî. Brăzdează partea vestică a plășeĭ și pe cea nordică a com. După un drum de 4 kil. se deschide în iezerul Gîrlița, în partea sudică a luĭ. Ambele malurĭ sunt acoperite cu tufărișurĭ. Pe valea aceastĭ merge drumul comunal Ese-Chioi-Gîrlița.

Chiuciuc-Chioi, *sat,* în județul Tulcea, plasa Istruluĭ, cătunul com. Casimcea, situat în partea de S.-V. a plășeĭ și de S. a comuneĭ, la 13 kil. spre S. de reședință, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Casimcea saŭ Tașmu. Intinderea satuluĭ este de 18 hect. Populația e toată turcească; sunt 50 familiĭ cu 180 suflete. Drumul comunal Casimcea-Tocsof trece printr'însul.

Chiuciuc-Chioi, *movilă,* în jud. Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. rurale Șiriul, și pe al cătunuluĭ săŭ Terzi-Chioi. E situată în partea sud-vestică a plășeĭ și a comuneĭ, la hotarul județuluĭ Constanța către Tulcea, la 2 kil. depărtare și la S.-V. satuluĭ Chiuciuc-Chioi, județul Tulcea. Este un vîrf înalt al dealuluĭ Arman-Tepe, avînd 131 m. înălțime. Punct trigonometric de observațiune de rangul al 3-a, dominînd satul Terzi-Chioi și valea Terzi-Chioi. Pe la Sudul săŭ trece drumul comunal Chiuciuc-Chioi-Terzi-Chioi (Constanța). Este acoperită cu verdeață.

Chiuciuc-Suhat, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, plasa Babadag, pe teritoriul comuneĭ Enisala, în partea estică a plășeĭ și vestică a comuneĭ. Este vîrful culminant al dealuluĭ Calabalîc-Bair. Are 50 m. înălțime. Punct trigonometric de observațiune de rangul 1-iŭ, dominînd asupra satuluĭ Enisala și lacul Babadag. Pe la poale-ĭ trece un drum comunal Babadag-Enisala. Este acoperit cu fînețe.

Chiva, *numire vechie* a *satuluĭ* Strachina, plasa Ialomița-Balta, comuna Țăndărei, județul Ialomița.

Chiva, *pădure,* foioasă, supusă regimuluĭ silvic, județul Bacăŭ, plasa Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul. E proprietatea locuitorilor din cătunul Curița, com. Cașinul. Esențe: fag și stejar.

Chiva, *pîrîŭ,* ce se maĭ numește și Chivul, județul R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., comuna Laculuĭ-Băban; izvorește din dealul Costandoiul; udă partea de E.

Hosted by Google

a comuneĭ şi se varsă în rîul Rîmna, pe dreapta luĭ.

Chivani, *mahala,* în com. rur. Podina-Mică, plasa Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Chivădarul saŭ **Scaunul-Hoţuluĭ,** *deal,* la S. de comuna Vărtopul, plaiul Vulcan, judeţul Gorj. Pleacă de la N. la S., pănă la hotarul Mehedinţuluĭ, hotar ce trece pe la picioarele luĭ. Pe acest deal se află pădure şi izlaz.

Chiveĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Hîrja. Izvoreşte din muntele Ploştina şi se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ.

Chiveĭ (Rîpa-), *rîpă,* comuna Micesti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Chiveĭ (Vălceaua-), *vălcea,* com. Micesti, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Ciacal, *deal,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Oltina. Se desface din dealul Macuc, se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V.-V. spre S-E.-E., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ, pe cea estică a comuneĭ Oltina, ce se află aşezată la poalele sale sud-vestice şi partea vestică a comuneĭ Beilicul, ce se află aşezată la poalele sale de S.-E. Dintre vîrfurile sale, cel mai înalt este vîrful Oltina, care are 132 m. Natura luĭ e p'alocurea stîncoasă. Este acoperit cu fînete, puţine semănăturĭ şi mai puţine pădurĭ şi tufărişurĭ. Pe muchea sa merge drumul comunal Oltina-Beilicul-Mîrleanul.

Ciacîrul, saŭ **Tufeşti,** *com. rur.,* situată în luncă, pl. Balta, jud. Brăila, pe malul stîng al Dunăreĭ. Se mărgineşte la N. cu Valea-Cînepeĭ şi Gropeni; la S. cu Pîrlita şi Stăncuţa; la V. cu Vizirul şi la E. cu balta de pe malul stîng al Dunăreĭ. Are forma unuĭ patrulater dreptunghiular şi o suprafaţă de 20000 hect., cu o populaţie de 357 capĭ de familie, saŭ 1618 suflete, din carĭ 197 ştiŭ carte şi 1421 nu ştiŭ.

Contribuabilĭ sunt 255.

Sătenĭ împroprietăriţĭ din 1864 sunt 150 şi din 1878, 151; neîmproprietăriţĭ sunt 100.

Are 6 debite şi 10 cîrciumĭ.

Vite marĭ cornute sunt 1664 (boĭ 718, vacĭ 739, taurĭ 5, viţeĭ 202); caĭ sunt 670, oĭ 509.

In comună se face un bîlciŭ, în ziua de Înălţarea-Domnuluĭ.

Drumurĭ: la Brăila 23 kil. spre N.-E. pe malul Dunăreĭ pe drumul poşteĭ vechĭ, pănă la Chiscani şi apoĭ pe şoseaua jud. Brăila-Călăraşi, la malul Dunăreĭ spre E., la Stăncuţa 13 kil. spre S.-E.; la Pîrlita spre S. 11 kil.; la Valea-Cînepeĭ spre N. 8 kil.; la Gropeni spre N. 10 kil. Comuna are 5 strade. Printr'însa era drumul poşteĭ vechĭ de la Brăila la Călăraşi. Com. Ciacîrul s'a fondat în 1832, prin aşezarea locuitorilor din cătunele vecine, şi anume: din Tufeşti, acum siliste spre V. unde se află încă urme; din căt. Ibişul, azĭ siliste spre S.-E. în lunca bălţiĭ; din căt. Porumbuluĭ, azĭ siliste la S.-E.; din Cuptoarele, Ciatîrul, Chirtul şi Rama saŭ Arama.

Mutarea locuitorilor s'a făcut prin executare. In 1848, satul a ars mai mult de jumătate. Ruşiĭ aŭ trecut p'aci în războaiele lor cu Turcĭ.

Ciacîrul, *sat,* judeţul Brăila, pe muchea platouluĭ de N., în partea de V. a comuneĭ cu acelaşĭ nume, la 33 kil. spre S. de oraşul Brăila. Satul este aşezat în lungul mucheĭ şi s'a înfiinţat la 1832. E compus din sătişoarele: Tufeşti, Ibişul, Porumbarul, Cuptoarele, Ciatîrul, Chirtul şi Rama, care eraŭ pe teritoriul acesteĭ com. Administraţia judeţuluĭ de pe atunci a adunat pe locuitoriĭ acestor sătişoare, formînd satul Tufeşti, numit mai în urmă Ceacîrul. Locuitoriĭ cunosc acest sat sub numele de Tufeşti. Suprafaţa satuluĭ este de 150 hect., cu 300 case; 11 cîrciumĭ; 2 băcăniĭ; 5 cusătoriĭ; o cizmărie; o croitorie de haine bărbăteştĭ. Are o şcoală de băeţĭ înfiinţată la 1830, întreţinută de stat şi frecentată de 72 elevĭ; o şcoală de fete, întreţinută de com. şi frecentată de 27 eleve. Ambele şcolĭ aŭ un bun local propriŭ. Are o biserică clădită, la 1838, de locuitorĭ.

Populaţia satuluĭ e de 368 capĭ de familie, saŭ 1637 suflete, din carĭ: 791 bărbaţĭ, 827 femeĭ; 644 căsătoriţĭ, 974 necăsătoriţĭ; 197 ştiŭ carte, 1421 nu ştiŭ.

Vite sunt: 670 caĭ, 9 asinĭ, 1664 vite cornute, 329 oĭ, 10 capre, 314 rîmătorĭ.

Sunt 60 stupĭ.

Ciacîrul, *deal,* com. Filipeşti-de-Pădure, plasa Filipeşti, judeţul Prahova.

Ciagîul, *suhat,* cu loc de păşune, în suprafaţă de 1072 hect., pe trupul moşieĭ Iaşi, proprietatea Strîmba, a d-luĭ Em. Grădişteanu, pendinte de com. Strîmba, pl. Cîlnişteа, jud. Vlaşca.

Ciair-Iuc, *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Constanţa, comuna Techir-Ghiol, căt. Hazi-Diuliuc, situată în partea sudică a plăşeĭ şi cea nord-vestică a comuneĭ,

Hosted by Google

la 5 kil. spre N.-V. de cătun, pe muchea dealuluĭ Hazi-Diuliuc. Are 73 m. înălțime, dominînd drumul comunal Hazi-Diuliuc-Hasancea. Este artificială și acoperită cu verdeață, servind odinioară ca punct de orientare.

Ciair-Orman, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, comuna Cuzgun; se desface din poalele nord-vestice ale dealuluĭ Cara-Amant; se îndreaptă întîiŭ spre N., apoĭ spre V., într'o direcție de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea estică a plășeĭ și a comuneĭ. Trece prin satele Cara-Amat și Cuzgun, se unește cu valea Iort-Culac; și, după 10 kil. de drum, se deschide cu valea Beilicul pe dreapta, ceva maĭ jos de orașul Cuzgun.

Ciairul, saŭ **Glodul,** *teren cultivabil,* pe moșia Muereștilor, județul Vîlcea, în întindere de 8 hect. și 506 m. p. E situat în com. Muereasca-d.-j., pl. Cozia. A aparținut Episcopieĭ Rîmniculuĭ.

Ciairul-din-Mijloc, *vale,* în județul Constanța, plasa Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Rasova. Se desface din poalele sud-estice ale dealuluĭ Malagenilor; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V.-S. spre N.-N.-E., brăzdînd partea vestică a plășeĭ și cea de S. a comuneĭ. După un drum de 4 kil., printre dealurile Malagenilor și Grindul-Mare, se unește cu valea Saiana-Doice, străbate satul Rasova și se deschide în Dunăre chiar în mijlocul satuluĭ. Pe valea eĭ merge drumul vecinal Rasova-Ivrinezul-Noŭ.

Ciairuluĭ (Măgura-), *măgură,* pl. Băilești, com. Silištea-Cruceĭ, jud. Dolj.

Ciairuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Luncavița. Se deschide din poalele nord-vestice ale dealuluĭ Gîlmeele-Inșirate; se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și pe cea de mijloc a comuneĭ, fiind la mijloc între cătunele Luncavița și Rachel, al căror hotar îl face pe o mică întindere. Se întinde printre movilele Cadiasa și Moș-Toma; taie șoseaua județeană Măcin-Tulcea pe la kil. 51, și, după 4 kil. de curs se termină în stuful de pe marginea satuluĭ Luncavița.

Cial-Margea, *sat,* în jud. Constanța, plasa Silistra-Nouă, cătun. comuneĭ Bairam-Dede, situat în partea sud-estică a plășeĭ și sud-vestică a comuneĭ, la 5 kil. spre S. de cătun. de reședință, Bairam-Dede. Este așezat pe Valea-Sarapcea și este închis în partea sudică de dealul Mezarlîc-Malcoci. Este dominat de vîrful Tazlî-Iuiuc, care este la 2 kil. spre N. de sat și care are o înălțime de 178 m. Populațiunea se compune numaĭ din Bulgarĭ și Turcĭ. Drumurĭ comunale pleacă în toate direcțiunile: la N. spre Bairam-Dede; la N.-E. către Cavaclar; la S.-E. către Calfa-Chioi; la S. către Docuzaci și la N.-V. către Demircea și Haiman-Chioi.

Ciali-Ceair, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Gărvan și Lipnița. Este formată din două micĭ văĭ, din carĭ una îșĭ are începutul în părțile nordice ale dealuluĭ Chirigi-Iol-Bair, pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Gărvan; se îndreaptă spre N. tăind hotarul maĭ sus de pichetul No. 11, trece prin satul Veli-Chioi, descriind maĭ multe cotiturĭ, se îndreaptă apoĭ spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., mergînd printre dealurile Sîrt-Iol-Bair și Dermen-Sîrt, și brăzdînd partea sudică a plășeĭ și pe cea estică a celor două comune. După un parcurs de 14 kil. se deschide în balta Ciamurli, la E de satul Lipnița. Cursul superior și-l face prin pădurĭ și anume: Iasi-Orman și Saia-Coru-Orman, iar cel mijlociŭ și inferior prin tufărișurĭ. Malurile-ĭ sunt înalte, însă deschise. Printr'însa merge și un drum comunal ce duce de la Veli-Chioi la Lipnița și de la Veli-Chioi la Cranova în Bulgaria.

Ciali-Mezarlî, *movilă,* în județul Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Sari-Ghiol, și anume pe acela al cătunuluĭ săŭ Ilanlîc, situată pe muchea dealuluĭ Acangi, în partea S.-E. a plășeĭ și a comuneĭ, la 1 1/2 kil. departe spre S.-V. de satul Ilanlîc, aproape de hotarul Bulgarieĭ spre Dobrogea. Are 44 m. înălțimea și domincază satul Ilanlîc, văile Ilanlîc și Scangi, și drumul Ilanlîc-Scangi. E artificială și servea odinioară ca punct de observație.

Cialîciul, *lac,* pl. Ocolul, com. Coșoveni-d.-s., jud. Dolj, în S.-E. comuneĭ; e lung de 260 m. și lat de 100 m.

Ciamurli, *deal,* în pl. Istruluĭ, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rurale Ciamurli-d.-s., de la care și-a luat și numele, se îndreaptă spre E., avînd o direcție ge-

Hosted by Google

nerală de la N.-V. spre S.-E. Lasă spre V. dealul Surtluc-Bair, la N. dealul Secarul, la S. dealurile Sari-Meşelic şi Dolojan. La E. dealurile Ciubucluc-Bair, Bal-Bair, Taş-Bair, Taslî-Bair, Eniceri şi Cara-Burum. Din el izvoresc văile Camena, Dolojan, Eschibaba şi Ciamurli. Are o înălţime de 316 m. şi domineză asupra satelor Ciamurli-d.-s., Camena, Eschibaba, aşezate la poalele sale. Este întretăiat de multe drumurĭ comunale, şi este acoperit în mare parte cu păduri. Dealurile secundare sunt acoperite cu fîneţe şi păşunĭ.

Ciamurli, *vîrf de deal*, în plasa Istruluĭ, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rurale Ciamurli-d.-s., de la care şi-a luat şi numele. Este vîrful culminant al dealuluĭ Ciamurli. Are 316 m. înălţime. Punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea; domineză asupra satuluĭ Camena. Este acoperit cu păduri, iar poalele cu tufărişurĭ şi păşunĭ.

Ciamurli-de-Jos, *com. rur.*, judeţul Tulcea, situată în partea sud-estică a judeţuluĭ şi a plăşeĭ Babadag, pe malul laculuĭ Goloviţa.

Se mărgineşte la N. cu oraşul Babadag, la V. cu Ciamurli-d.-s., la E. cu Canli-Bugeac, la S. cu lacul Goloviţa şi Casap-Chioi.

Dealurĭ sunt: Bal-Bair, Taslî-Bair (161 m.) la N.-V., acoperite cu păduri; Bal Bair (altul), Eniceri (147 m.), acoperite cu livezĭ, la V.; dealul Visterna (52 m.) la N.-E., cu fîneţe. Movile sunt numeroase, artificiale, parte din ele sunt şi naturale; toate acoperite cu verdeaţă.

Apele, carĭ udă comuna, sunt puţine: pîrîul Slava-Rusă o udă de la N.-V. spre S.-E., trece prin cele două sate Caugagi şi Ciamurli-d.-j. Are un afluent pe dreapta, valea Gealtai-Deresi la N. Apoĭ valea Milvel-Culac la E. Ca bălţĭ avem numaĭ Goloviţa la S.

Cătunele, care o formează, sunt: Ciamurli-d.-j., reşedinţă la S.-E., pe malul nordic al laculuĭ Goloviţa, Caugagi la N.-V., pe malul stîng al pîrîuluĭ Slava.

Intinderea este de 7200 hect., din carĭ 180 hect. vetrele satelor, 5500 ale locuitorilor, 1620 ale statuluĭ.

Populaţiunea este amestecată; sunt 214 familiĭ, cu 1107 suflete, din carĭ 220 bărbaţĭ, 204 femeĭ, 694 copiĭ. După naţionalităţĭ sunt: 10 Romînĭ, 1088 Bulgarĭ, 2 Grecĭ, 3 Armenĭ şi 9 Evreĭ.

Sunt 170 plugarĭ, cu 117 pluguri; sunt 4 comercianţĭ. 3500 capete de vite.

Veniturile sunt de 6200 leĭ, cheltuelile de 6150 leĭ. In com. sunt 210 contribuabilĭ.

Drumurile sunt cele comunale, carĭ duc la satele învecinate: Canli-Bugeac, Potur, Beidaut, Slava-Rusă, şi şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa, care trece printre cele 2 sate.

Biserică e una singură, cu hramul Adormirea-Maiciĭ-Domnuluĭ, zidită de locuitorĭ, cu 10 hect., 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Şcoală e una singură în Ciamurli-d.-j., fundată în 1883 de comună, cu 10 hect., 1 învăţător, 57 elevĭ înscrişĭ, 30 promovaţĭ.

Ciamurli-de-Jos, *sat,* în pl. Babadag, jud. Tulcea, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Ciamurli-d.-j., aşezat pe malul laculuĭ Goloviţa, în partea sud-estică a plăşeĭ şi a comuneĭ. Satul are o întindere de 140 hect., cu o populaţie de 160 familiĭ, cu 712 suflete. Ocupaţia principală este agricultura şi creşterea vitelor.

Ciamurli-de-Sus, *com. rur.*, situată în partea centrală a judeţuluĭ Tulcea şi cea nordică a plăşeĭ Istruluĭ, pe pîrîul Ciamurli.

Se mărgineşte la N. cu comuna Slava-Rusă, la E. cu Ciamurli-d.-j., la V. cu judeţul Constanţa, la S. cu com. Beidaut.

Solul este foarte accidentat; ast-fel avem dealurile: Periclic 386 m., Batacla-Başa la V., cu păduri, Sacar-Bair 260 m., Bechir-Ceair 192 metri, Deolniuc-Bair 215 metri, Camena 149 m. la N., cu păduri, Taş-Bair, la E., cu livezĭ, Solugean, Sari-Meşelic, la S., cu fîneţe, Dolojan 210 m., Dalîcla 217 metri, Ciamurli 316 m., Cuciuc-Bair 165 m., prin mijloc, acoperite cu păduri şi livezĭ. Movile sunt puţine.

Apele carĭ udă comună sunt: Valea Hagi-Omer la V., pîrîul Slava-Rusă şi afluentul său Camena la N., Beidaut cu afluenţiĭ săĭ, văile: Durasa-Cairac, Cavaclac-Cairac, Dolojan, Calaigi, la S. şi V., Valea-Satuluĭ saŭ Ciamurli, prin mijloc.

Cătunele carĭ o formează sunt: Ciamurli-d.-s., reşedinţa la S.-E. pe pîrîul Ciamurli, Camena la 6 kil. spre N. pe Valea-Camena, Eschibaba la 5 kil. spre V. pe valea Eschibaba, Testemel la 7 kil. spre N.-V. pe pîrîul Beidaut, Hagi-Omer la 15 kil. spre N.-V. pe valea Hagi-Omer.

Intinderea este de 7515 hect., din carĭ 365 hect. acoperite de vetrele satelor, 5200 hect. ale locuitorilor, 1950 hect. ale statuluĭ.

Are o populaţie de 386 familiĭ, saŭ 1875 suflete. După

Hosted by Google

naţionalitate sunt: 82 Romînĭ, 1618 Bulgarĭ, 161 Tătarĭ, 2 Grecĭ, 3 Armenĭ, 9 Elenĭ şi 6 Ţigani.

Sunt 384 plugarĭ, cu 118 pluguri. Vite sunt 2015 capete.

Budgetul comuneĭ este de 9500 leĭ la venituri şi 9200 leĭ la cheltueli. Are 350 contrib.

Drumurĭ comunale sunt la: Slava, Beidaut şi Ciamurli-d.-j.

Are treĭ biserici, una în reşedinţă, cu hramul Sf. Gheorghe; alta în Eschibaba, cu hramul Metodiu şi Ciril; a treia în Camena cu hramul S-ta Mina, zidite de locuitorĭ, cu cîte 10 hectare, deservite de 3 preoţi şi 3 cîntăreţi.

Şcolĭ sunt 2, în Camena şi Eschibaba, fondate de stat, cu cîte 10 hect., 2 învăţătorĭ, frecuentate de 134 elevĭ.

Ciamurli-de-Sus, *sat,* în plasa Istrul, jud. Tulcea, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Ciamurli-d.-s., aşezat în partea nordică a plăşeĭ şi cea sud-estică a comuneĭ, pe pîrîul Ciamurli. Are 140 hect. întindere. Sunt 112 capĭ de familie, cu 564 suflete.

Ciamurlia, *baltă* saŭ *mlaştină,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Lipniţa şi Ghiuvegea. Ea este o prelungire sudică a bălţeĭ Oltina; începe de la locul unde se sfîrşeşte balta Oltina, lîngă satul Cîşla; se îndreaptă spre N., pănă lîngă movila Iortmac, unde începe balta Iortmac. Are o lungime de 8 kil., o lărgime de 700—800 m. şi este închisă între dealurile Sîrt-Iol-Bair la V., cu dealul deasupra Cîşleĭ la E. Intr'însa, pe stînga, se deschid două văĭ: Dere-Ceair şi Ciali-Ceair, cea d'întîiŭ lîngă locul numit şi Podul-Pieĭ.

Ciardacul, *trup* din *moşia* Agapieĭ, com. Filiorul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, cuprinde pe teritoriul săŭ o pădure de brazĭ.

Ciardacul, *lac,* situat pe teritoriul com. Alimăneşti, pl. Siul-d.-s., jud. Olt.

Ciardacul, *movilă,* jud. Brăila, la 1 1/2 kil. spre N. de satul Nazîrul, unde inginerii statuluĭ-major austriac aŭ avut un punct de triangulaţiune la facerea hărţeĭ judeţuluĭ.

Ciardacul, *movilă,* jud. Brăila, la S. de com. Tichileşti.

Ciardacul, *munte,* în com. Filiorul, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, eşit din ramura munteluĭ Măgura, la S. de mănăstirea Agapia.

Ciarîc-Cairac, *deal,* în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, pe teritoriul comunelor rurale Beidaut şi Casimcea. Se desface din dealul Alifacî, se întinde spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E. şi brăzdînd partea vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ Beidaut şi pe cea estică a comuneĭ Casimcea. Se întinde spre valea Cail-Dere, făcîndu-ĭ malul stîng înalt şi stîncos. El este tăiat de o mulţime de drumurĭ, Alifacî-Cail-Dere-Eschibaba; are un vîrf stîncos de 287 m., care dominează asupra satuluĭ Cail-Dere; este acoperit cu fîneţe.

Ciarînci, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul comuneĭ Ciamurli-d.-s., şi pe acela al cătunuluĭ Eschibaba; izvoreşte din poalele nordice ale dealuluĭ Ceşme, se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ; curge numaĭ prin pădurĭ, şi după un curs de 2 kil., merge de se aruncă în pîrîul Beidaut, pe dreapta.

Ciatal, *pichet* romînesc, în plasa şi jud. Tulcea, pe teritoriul oraşuluĭ Tulcea, la bifurcaţia braţuluĭ Chilia de braţul Tulcea, la 2 kil. spre E. este satul Pătlăgeanca.

Ciatal-Bair, *deal,* în pl. şi jud. Tulcea, com. Congaz, o prelungire vestică a dealuluĭ Orta-Bair, situat în partea sudică a plăşeĭ, şi nord-estică a comuneĭ. Se prelungeşte la N. cu dealul Cazîlgic-Bair. Are 156 m., şi dominează asupra satelor Congaz şi Eni-Chioi. Este acoperit cu tufişurĭ, resturĭ din întinsele pădurĭ de odinioară.

Ciatal-Chioi, *sat,* în pl. şi jud. Tulcea, cătunul comuneĭ Satul-Nouŭ, aşezat pe malul drept al braţuluĭ Chilia, la 7 kil. spre S.-V. de reşedinţă; şĭ-a luat numele de la pichetul Ciatal, situat la bifurcaţia Chilieĭ, de Tulcea. Are o întindere de 880 hectare, din carĭ, casele în număr de 70 ocupă 28 hectare, restul e al locuitorilor şi al Statuluĭ; populaţia lipoveană, are 35 familiĭ, cu 188 suflete.

Ciatal-Iolu-Iuc-Bair, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul bulgăresc al comuneĭ Gărvan şi pe acela al cătunuluĭ Cuiugiuc. Se desface din ramificaţiile vestice ale dealuluĭ Sapo-Bair; se întinde spre V. în o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd ast-fel partea sudică a plăşeĭ şi pe cea sud-vestică a comuneĭ.

Hosted by Google

Are o înălţime de 158 m. şi domineză văile Cavac-Culac-Ceair şi Cuiugiuc-Ceair, precum şi satul Cuciuc-Cainargi, aşezat la poalele sale sud-estice. Este acoperit cu păduri în partea nordică; viile satuluĭ Cainargi îĭ acoperă pantele sud-estice; restul e cu tufărişuri. Pe muchie merge şi un drum comunal Cuiugiuc-Cuciuc-Cainargi.

Ciatal-Orman, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ, şi anume pe acela al cătunuluĭ Pîrjoaia. Se desface din dealul La-Două-Movile. Se întinde spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E. brăzdînd partea vestică şi centrală a comuneĭ şi pe cea nordică a plăşeĭ. La poalele sale vestice este aşezat satul Pîrjoaia, iar la cele estice comuna Satul-Noŭ. Are o înălţime de 140 m. dominînd satele Pîrjoaia şi Satul-Noŭ, precum şi un drum comunal ce le uneşte. Are o natură humoasă şi este acoperit în general numaĭ cu fîneţe şi semănăturĭ.

Ciatal-Orman, *deal,* acoperit cu o pădure mare ce poartă acelaşĭ nume, în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ urbane Cuzgun şi anume pe acela al cătunuluĭ Cara-Amat. Se desface din dealul Echiu-Iuiuc-Olceac; se întinde spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E. şi brăzdează partea estică a plăşeĭ şi a comuneĭ. Se întinde între văile Ciair-Orman, Iort-Culac, Cara-Aci-Alcea şi Cara-Cialic-Culac. Are o înălţime de 140 m. dominînd văile de maĭ sus, satul Cara-Amat şi maĭ multe drumurĭ comunale ce străbat pădurea de 12000 hect. în toate direcţiunile. Esenţele principale de lemn sunt: stejarul, jugastrul şi fagul. Maĭ sunt şi păşunĭ întinse.

Ciatal-Orman, *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Caranlîc, şi anume pe acela al cătunuluĭ Curu-Orman; se desface din dealul Distrail; se întinde spre V., avînd o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V., brăzdînd partea vestică a comuneĭ şi cea estică a plăşeĭ. Se ridică pănă la 140 m. înălţime dominînd valea Hasan-Orman, drumul judeţean Ostrovul-Cuzgun, cel comunal Beilicu-Curu-Orman. Este acoperit cu tufărişurĭ şi păşunĭ.

Ciatal-Orman, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Hîrşova, pe teritoriul comuneĭ rurale Siriul şi anume pe acela al cătunuluĭ Ciatal-Orman saŭ Pantelimon. Pleacă din poalele estice ale dealuluĭ Hagi-Bairam; se îndreaptă spre E. printre dealurile Man-Conu, ce are pe stînga şi Tepe pe dreapta. Trece prin satul Ciatal-Orman şi se deschide în pîrîul Casimcea, pe dreapta luĭ la 2 kil. spre S. de locul numit Moara-Cocoaneĭ. Are malurile înalte şi rîpoase.

Ciatal-Su, *baltă mică* şi puţin însemnată, în jud. Constanţa, pl. Constanţa, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Harman. E situat în partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe limba de pămînt ce desparte lacurile Sinoe de Tuzla. E considerat ca o prelungire a celuĭ d'întîiŭ. Are 8 hect. întindere, înconjurat de nisip; nu produce maĭ nimic, fiind puţin adînc şi noroios.

Ciatal-Tepe, *deal,* în pl. şi jud. Tulcea, com. Agi-Ghiol, se desface din dealul Imalac, se întinde spre E., avînd o direcţie de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plăşeĭ şi de N. a comuneĭ. Se întinde de-alungul văeĭ Sari-Ghiol. E tăiat de drumul comunal Malcoci-Sari-Ghiol. Este acoperit cu iarbă.

Ciatîrul, *silişte,* jud. Brăila, la 4 kil. spre S.-E. de satul Ciacîrul, în Lunca-Dunăreĭ, între movilele Cuptoarele şi siliştea Chiortul. Aci a fost satul Ciatîr.

Ciaunari, *movilă,* jud. Brăila, în marginea de V. a satuluĭ Roman. Aci a fost vechea tîrlă Ciaunari, unde s'a format satul Roman.

Ciaureşti, *sat,* jud. Argeş, plasa Topologul, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Poenarĭ. Are 120 familiĭ şi o biserică, cu hramul Sf. Dumitru; e deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Ciauşeşti, *sat,* cu 300 sufl., jud. Argeş, pl. Gălăşeşti; face parte din com. rur. Stănislăveşti. Are o biserică, cu hramul Toţi-Sfinţiĭ, deservită de un preot şi un paracliser.

Ciauş-Chioi, *sat,* în pl. Istruluĭ, jud. Tulcea, căt. comuneĭ Casimcea, aşezat la 5 kil. spre N. de reşedinţa Casimcea, pe ambele malurĭ ale văeĭ Saslî-Cula, nu departe de pîrîul Casimcea saŭ Taşăul. Intinderea este de 67 hect. Populaţiunea este de 88 familiĭ, cu 315 suflete, în cea maĭ mare parte Turcĭ şi Tătarĭ.

Printr'însul trece şi un drum comunal ce vine din Casimcea şi merge spre Topologul.

Ciauş-Chioi, *vale,* în pl. Istruluĭ, jud. Tulcea, comuna Casimcea,

Hosted by Google

cät. Ciauş-Chioi; ese din poalele estice ale dealuluĭ Curu-Bair; se îndreaptă spre E., primeşte pe stînga valea Saslî-Cula, trece prin satul Ciauş-Chioi şi se deschide în rîul Casimcea, maĭ sus de satul Ali-Facî.

Ciauş-Chioi, *vîrf de deal,* în pl. Istruluĭ, jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Casimcea, şi anume pe acela al cătunuluĭ Ceauş-Chioi, de la care şĭ-a luat numele. Este un vîrf al dealuluĭ Curu-Bair, din judeţul Constanţa, la hotarul între cele două judeţe. Are 280 m., dominînd asupra satuluĭ şi drumuluĭ comunal Ciauş - Chioi - Ali - Facî. Este acoperit cu păşunĭ.

Ciauşul, *numire vechie,* a cătunuluĭ Mărăcini - Greculuĭ, com. Obidiţi, jud. R.-Sărat, tot aşa se maĭ numea şi cät. Plopi-Vechĭ din com. Măcrina.

Cibota. (Vezĭ Cioboata, judeţul Bacăŭ).

Cibrul, *nume,* pl. Cîmpul, com. Ciuperceni, jud. Dolj, ce purta în vechime moşia Ciuperceni.

Cicadaia, *iaz.* (V. Hucul, pîrîŭ, jud. Iaşi).

Cicăneşti, *com. rur.,* aşezată pe şesul dintre Valea-Topologuluĭ şi Valea-Argeşuluĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea, la 6 kil. de com. rur. Şuici, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 50 kil. de Piteşti; se compune din satele: Bărseşti, Cicăneşti-d.-j. saŭ Tutana, Cicăneşti-d.-s., avînd peste tot 173 fam., cu 1041 sufl.

In comună sunt 2 biserici; o şcoală primară rurală; 3 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul 1885—86 a fost de 1142 leĭ la venitурĭ şi de 1076 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 137 contribuabilĭ şi are un budget de 1243 leĭ la venitурĭ şi de 947 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 690 capete vite marĭ (650 boĭ şi vacĭ, 40 caĭ) şi de 1940 vite mărunte (1331 oĭ, 190 capre şi 419 rîmătorĭ).

In apropiere de satul Cicăneşti se recunosc încă urmele uneĭ fabricĭ de sticlărie ce a existat în vremea de demult; asemenea se maĭ găsesc urme de zidărĭĭ vechĭ, biserică şi cimitire. La N.-E. de această comună şi în depărtare de 3 kil. se află ruinele cetăţeĭ Poenari.

Cicăneşti-de-Jos, saŭ **Tutana,** *sat,* cu 66 familiĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea; face parte din com. rur. Cicăneşti. Are o biserică cu hramul Naşterea-Maiceĭ-Domnuluĭ. E deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoala primară rurală.

Cicăneşti-de-Sus, *sat,* cu 56 familiĭ, jud. Argeş, pl. Loviştea; face parte din com. rur. Cicăneşti. Are o biserică cu hramul Sfînta Troiţă, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Cichirdic, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Stănişa, spre V. de satul Stănişa şi la o depărtare de 3 kil. de el. Este aşezat pe deal. Are 32 capete de familiĭ, cu 106 locuitorĭ, din carĭ 32 contribuabilĭ; locuesc în 32 case. Populaţia este numaĭ romînă. Maĭ înainte, satul se numea Todireni-Sturzeĭ.

Sunt 87 capete vite marĭ.

Cicilia, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Colţi, cät. Muscelul-Cărăimăneşti; e acoperit de izlaz, are culminaţie Valea-Cicileĭ, care face hotar despre comuna Boziorul.

Cicloavele, *lac,* în pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul comuneĭ Bordu-şani, jud. Ialomiţa.

Cicoa-Floresculuĭ, *deal,* în com. rur. Jidoştiţa, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cicoare, *poiană,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Racova, din pădurea Racova.

Cicoareĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Grăjdana, cät. Izvoranul; ese din pădure şi se scurge în Valea-Bouluĭ.

Cicracci, *com. rur.,* jud. Constanţa, pl Constanţa.

Este situată în partea de E. a judeţuluĭ, la 26 kil. spre N.-V. de oraşul Constanţa, capitala districtuluĭ şi în partea septentrională a plăşeĭ, la 6 kil. spre E. de comuna Cara-Murad, reşedinţa eĭ. Comunele şi cătunele învecinate cu dînsa sunt: Şahman la 6 kil., Gargalîcul-Mic la 8 kil., Gargalîcul-Mare la 9 kil. (ale comuneĭ Gargalîcul) spre E., Canara, (al comuneĭ Palazul-Mare), la 9 kil. spre S., Carol I la 10 kil. spre V.

Se mărgineşte la N. cu comuna rurală Cogelac (jud. Tulcea), de care se desparte prin dealul Cascalîc-Bair. Cătunul Canara (al comuneĭ Palazul) despărţindu-se prin şoseaua Cara-Murad-Canara şi lacul Sirt-Ghiol; la E. cu comuna Gargalîcul, de care se desparte prin lacul Taşăul, valea Taş-Culac şi dealul Taşăul-Sîrti, cu Marea-Neagră şi cătunul Peletlia (al comuneĭ Cara-Harman), despărţindu-se prin dealul Peletlia, iar la V.

Hosted by Google

cu comuna rurală Cara-Murad, de care se desparte prin dealul Cara-Murad și valea Dulufacî, și cu cătunele Ester și Șeremet (ale comuneĭ Pazarlî), despărțindu-se prin dealurile Docufacî, Beris-Bair, apa Visterna și valea Ali-Culac-Dere.

Solul său este destul de accidentat, fiind brăzdat de treĭ culmĭ cu ramificațiunile lor, și anume: culmile Cara-Murad, puțin și Dorobanțul la V. și culmea Tașăuluĭ la E. Dealurile principale, carĭ brăzdează teritoriul comuneĭ, sunt: Culmea Cara-Murad, dealul Beriș-Bair, cu vîrful Beri-Tepesi (129 m); Dolufacî, cu vîrful Dolufacî-Tepe (78 m.); dealul Cicracci, cu vîrful Dolufacî (103 m.), dealul Iuci-Bair, cu vîrfurile Iuci-Tepe (92 m). și Cicracci (89 m.); dealul Cara-Coium-Bair, cu vîrful Caraevila (74 m.); dealul Mamaia, cu vîrfurile Mamaia (34 m.) și Cogeali (44 m.); dealul Tepe-Bair (90 m.), cu vîrful Movila-Imbinată (83 m.); dealul Cogeali, cu vîrful Islamenc (80 m.). Toate aceste dealurĭ sunt situate în partea de V., plecînd din muchea Cara-Murad, cu o direcție generală de la V. spre E., printre apa Casimcea și văile adiacente pe dreapta: Visterna, Palaz, Dolufacî, Cicracci și Cogeali, dominînd malul drept al pîrîuluĭ Casimcea saŭ Tașăul, făcîndu-l pe alocurea înalt și pietros, văile de maĭ sus, satele Palazul-Mic, Dolufacî, Cicracci, Cara-Coium, Mamaia și Cogeali, malul de V. al laculuĭ Tașăul, o parte din malul Mărĭ, malul de N. al laculuĭ Sîrt-Ghiol, și șoseaua națională Constanța-Babadag-Tulcea de la satul Canara și pănă la satul Palazul-Mic; decĭ pe o distanță de aproape 20 kil., ele sunt presărate cu movile și acoperite cu fînețe și puține semănăturĭ, copacĭ n'aŭ de loc. Dealurile culmeĭ Dorobanțul sunt reprezintate prin dealul Visterna cu vîrful Visterna (134 m.) de natură stîncos, dominînd pîrîul Casimcea și afluentul săŭ pîrîul Visterna, brăzdat de văĭ prăpăstioase și acoperite cu fînețe. Dealurile culmeĭ Tașăul sunt acestea: Aliculac-Bair, cu vîrful Aliculac-Tepe (114 m.); dealul Peletlia, cu vîrful Cara-Tepe (165 m.); dealul Cavargic, cu vîrful Cavargic (105 m.); dealul Palaz, cu vîrfurile Mocan-Iulghent-Uba (105 m.), Cara-Iuba (101 m.) și Palaz-Iuba (94 m,); dealul Tașăul-Sîrtî, cu vîrful Eșil-Iuiuc (104 m.) și Tașăul (85 m.), dealul Șahman, cu vîrful Șahman (64 m.).

Toate aceste dealurĭ sunt situate în partea de E. a comuneĭ, desfăcîndu-se din muchea Tașăul, avînd toate o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., și chiar de la N. la S., întinzîndu-se printre pîrîul Casimcea saŭ Tașăul și văile sale adiacente pe stînga: Ali-Culac-Dere, Alciac-Dere, Cavargic-Culac, Cîșla-Culac și Tașăul, dominînd malul stîng al pîrîuluĭ Casimcea, făcîndu-l icĭ și colo înalt și pietros, văile de maĭ sus, malul de N. al laculuĭ Tașăul și satele Tașăul, Palazmic și Cavargic; ele sunt acoperite cu semănăturĭ și fînețe, și sunt lipsite de pădurĭ saŭ crînguri.

Movilele sunt destul de numeroase, fiind în număr de 38; toate vîrfurile dealurilor amintite maĭ sus sunt surmontate de cîte o movilă; ele sunt artificiale, adică construite atît în timpurile antice cît și în cele medievale, servind fie ca locurĭ de înmormîntare căpeteniilor, saŭ ca puncte de observație, cînd cu invaziunile barbarilor.

Cursurile de apă carĭ udă comuna sunt: 1. Pîrîul Casimcea saŭ Tașăul; vine din județul Tulcea din dealul Hagi-Omer-Bair, intră în județul Constanța maĭ jos de satul Chirișlic (Tulcea), și în com. Cicracci maĭ jos de satul Șeremet (al comuneĭ Pazarlî); udă teritoriul comuneĭ în partea nordică și vestică a comuneĭ, trecînd pe lîngă satul Cavargic (la 1 kil. spre S.-V.), cătunul Cîșlarîn-Canarasî, satul Palazul-Mic, Tașăul (la 1 kil. spre V.) se varsă în lacul Tașăul, de unde maĭ are și numele de rîul Tașăul. Malurile sale sunt înalte și în multe locurĭ stîncoase; primește ca afluenți, pe teritoriul comuneĭ, pe stînga, pîrîul Ali-Culac și pe dreapta apa Visterna la hotarul de N.-V. spre comuna Pazarlî. 2. Pîrîul Tașăul, un altul diferit de cel de sus, pleacă din dealul Tașăul-Sîrtî, udă partea estică și cea centrală a comuneĭ, trece prin căt. Tașăul și se varsă în lacul Tașăul, în partea nord-vestică a luĭ, ca și pîrîul Casimcea, la 800 m. spre E. de gura pîrîuluĭ Casimcea, formînd împreună cu el, la gura lor, o mlaștină acoperită cu stuf. 3. Pîrîul Cicracci, un mic pîrîiaș, în partea centrală a comuneĭ; pleacă din dealul Cara-Coium-Bair, cu o direcție de la S. spre N., și se varsă în lacul Tașăul în partea sudică; are malurĭ înalte.

Văile sunt numeroase, unele maĭ micĭ, altele maĭ marĭ, între carĭ remarcăm: Beriș-Culac și Palazuluĭ, adiacente pe dreapta ale pîrîuluĭ Casimcea, în partea nord-vestică a comuneĭ, Ali-Culac-Dere, Alciac-Dere, Cîșla-Culac, adiacente pe stînga tot ale aceluiașĭ pîrîŭ

Hosted by Google

Casimcea, în partea nordică şi nord-estică a comunei. Valea Taş-Culac ce se deschide în lacul Gargalîc, în partea estică pe hotarul spre com. Gargalîc, valea Dolu-Facî ce trece prin satul Dolu-Facî, valea Cicracci ce trece prin satul Cicracci cu malurile înalte şi rîpoase, deschizîndu-se în lacul Taşăul în partea vestică a luî, prin centrul comunei, valea Cogeali în partea sudică a comunei, deschizîndu-se în partea nordică a laculuî Sîrt-Ghiol, trecînd prin satul Cogeali. Ele foarte rar aŭ apă, numaî în timpul ploilor şi al primăvereî. Bălţî sunt: Lacul Taşăul cu o întindere totală de peste 1000 hect. (din carî 650 hect. aparţin comunei Cicracci) în partea estică a comunei, despărţit de malul mării printr'o plagă largă de 1 kil. acoperită cu pietriş şi nisip. Malurile sale sunt înalte şi prin unele locurî sunt pietroase si stîncoase, maî cu seamă cel sudic. In partea sudică are o insulă numită Cuciuc-Ada (insula mică cu 12 hect.) aparţinînd comunei Gargalîcul. Primeşte pîraiele Casimcea, Taşăul şi Cicracci şi văile Cicracci şi Dolu-Facî. Produce peşte ce se consumă şi se exportă în diferite locurî, însă venitul aparţinînd statuluî. Cara-Coium I (8 hect.), Cara-Coium II lîngă satul Cara-Coium, în partea estică a comunei, sunt acoperite cu stuf. Sîrt-Ghiol cu o întindere de 1200 hect., din carî 250 hect. aparţinînd comunei Cicracci, restul comunei Palaz, malurile joase şi cel nordic acoperit cu stuf, despărţit de mare printr'o plagă largă de 150 m. acoperită cu pietriş şi nisip conchiliar. El este aşezat în partea sudică a comunei. In el se află o insulă numită a luî Ovidiŭ, ce atîrnă de com. Palazu. Mamaia, un lac mic în partea de S.-E. a comunei, lîngă satul Mamaia şi lacul Sîrt-Ghiol, cu 15 hect. întindere şi acoperit numaî cu stuf. Aceste lacurî sunt formate de Marea-Neagră, fiind-că apa lor e sărată şi amară ca şi a mării, conţin maî aceleaşî feluri de peştî şi plante; ele formaŭ maî mult niştе golfurî ale eî, şi apa retrăgîndu-se, ele s'aŭ transformat în lacurî. Marea - Neagră udă comuna în partea estică, pe o lungime de 9 kil.; malul săŭ este puţin înalt, atingînd pe alocurea 6—7 m. lîngă lacul Sîrt-Ghiol, şi acoperit cu o plagă largă de 100—1300 m. acoperită cu nisip şi pietriş, aflătoare între mal şi lacurile Sîrt-Ghiol, Mamaia, Cara-Coium I şi al II-lea, Taşăul şi Gargalîcul format de ea.

Cătunele carî formează comuna sunt nouă şi anume: Cicracci, reşedinţă, în partea centrală a comunei, pe valea Cicracci, şi pe malul vestic al laculuî Taşăul, închis şi dominat la N. de dealul Cicracci cu vîrful Dolu-Facî, la S. de dealul Iuci-Tepe-Bair cu movilele Iuci-Tepe şi Cicracci. Casele sunt micî, adunate fără regulă. Dolu-Facî, tot în partea centrală a comunei, la $2\frac{1}{2}$ kil. spre N.-V. de reşedinţa Cicracci, pe valea Dolu - Facî şi pe colţul nord-vestic al laculuî Taşăul, închis şi dominat la Nord de dealul Dolu-Facî cu vîrful Dolu-Facî-Tepe, la V. de dealul Cara-Murad şi la S. de dealul Cicracci cu Vîrful-Dolu-Facî; el este o adunătură de vre-o 25 case micî, răŭ zidite. Taşăul, aşezat tot în partea centrală a comunei, la 4 kil. spre N. de reşedinţa Cicracci, pe ambele malurî ale pîrîuluî Taşăul, întinzîndu-se până aproape de malul nordic al laculuî Taşăul şi de gura celor două pîrae, Taşăul şi Casimcea; este închis şi dominat, la N. şi V. de dealul Palaz, la E. de dealul Taşăul-Sîrtî cu Vîrful-Taşăul, la S.-E. de dealul Şahman. Palaz-Mic, în partea nordică a comunei, la 8 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă Cicracci, pe malul stîng al pîrîuluî Casimcea şi la poalele vestice ale dealuluî Palaz, de care este dominat prin movilele Cara-Uba, Palaz şi Mocan Iulghen-Uba. Cîşlarîn-Canarassi, o adunătură de vre-o cincî case, în partea nordică a com., la 9 kil. de reşedinţa Cicracci, pe malul stîng al văeî Cîşla-Cula şi al pîrîuluî Casimcea la unirea lor, lîngă un crînguleţ, închis şi dominat la E. de dealul Palaz cu movila Cara-Uba, iar la V. de dealul Berîş-Bair. Cavargic, tot în partea nordică a comunei, la 11 kil. spre N. de reşedinţa, Cicracci, pe ambele malurî ale văeî Alceac-Dere saŭ Cavargic, la 1 kil. depărtate de pîrîul Casimcea, închis la N.-V. de dealul Ali-Culac-Bair, iar la E. şi S. de dealul Cavargic cu movila Cavargic, Cara-Coium, în partea sudică a comunei, la 5 kil. spre S.-E. de reşedinţa Cicracci, pe malul sudic al laculuî Taşăul, la 2 kil. departe spre V. de malul mării, închis şi dominat la N. şi V. de dealul Cara-Chioi-Bair cu vîrful Caraievile, la S. de dealul Mamaia cu vîrful Mamaia. Mamaia tot în partea sudică a comunei la 8 kilometri spre S.-E. de reşedinţă, pe malul nord-estic al laculuî Sîrt-Ghiol, la 500 m. departe spre V. de malul mării, la poalele estice ale dealuluî Mamaia ce-l domină prin movilele Cogeali şi Mamaia. Cogeali, tot în partea sudică a comunei, la 6 kil. spre S. de

Hosted by Google

reşedinţă, pe ambele maluri ale văeĭ Cogeali, închis şi dominat la N. şi E. de dealul Mamaia cu movila Cogeali, la V. de dealul Tepe-Bair şi la S. de dealul Cogeali.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 18320 hect., din carĭ 565 hect. ocupate de vetrele şi grădinile celor 7 sate, cu 374 case; iar restul de 17946 hect., împărţit între Stat şi proprietarĭ, carĭ aŭ 7802 hect. şi locuitoriĭ ce posedă 10144 hect.

Populaţiunea sa totală e de 458 familiĭ, cu 2068 suflete, din carĭ 1123 bărbaţĭ, 945 femeĭ; 1157 necăsătoriţĭ, 852 căsătoriţĭ, 56 văduvĭ, 3 divorţaţĭ; 348 ştiŭ carte, 1720 nu ştiŭ; 1970 cetăţenĭ romînĭ, 96 supuşĭ străinĭ, 2 nesupuşĭ; 1012 ortodoxĭ, 440 catolicĭ, 603 mahomedanĭ, 13 armenĭ; 389 agricultorĭ, 11 comercianţĭ, 17 industriaşĭ, 11 alte profesiĭ.

Sunt 458 contribuabilĭ.

Improprietăriţĭ 489, şi neîmproprietăriţĭ 69.

In ceea-ce priveşte calitatea pămîntuluĭ, cele 18320 hect. se împart ast-fel: 4000 hect. teren neproductiv (din care 565 hect. vetrele satelor şi 3435 hect. bălţĭ, stuf, etc.), 14320 hect. teren productiv, din care: 10918 hect. teren cultivabil (din care 2762 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭ şi 8156 hect. ale locuitorilor), 8 hect. teren necultivat (din care 61 hect. ale statuluĭ), 3311 hect. teren izlaz (din care 1350 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ şi 1961 ale locuitorilor). 30 hect. teren viĭ (din care 3 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ şi 27 ale locuitorilor), 45 hect. păduri (din care 45 hect. ale statuluĭ cu proprietariĭ).

In comună sunt: 353 plugarĭ, carĭ aŭ 249 pluguri (105 cu boĭ, 144 cu caĭ), 343 care şi căruţe (6 cu boĭ, 337 cu caĭ), 5 maşinĭ de semănat, 41 maşinĭ de secerat, 6 maşinĭ de bătut porumb, 2 grape de fier, 20 maşinĭ de vînturat, 105 puţurĭ în comună. Comuna are 22067 capete de vite, din carĭ 1357 caĭ, 2016 boĭ, 4 bivolĭ, 8 asinĭ, 18043 oĭ, 637 porcĭ. In comună sunt 2 morĭ pe apă, 4 morĭ de vînt; 17 industriaşĭ (fierarĭ, mecanicĭ, lemnarĭ, etc).

Comerţul se face de către 11 comercianţĭ.

Budgetul com. este de 15547 leĭ la venituri şi 6213 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa, ce trece pe la 2 kil. spre V. de comună, apoĭ drumurĭ comunale la Cara-Murad şi Palaz-Taşăul.

Sunt 3 biserici catolice şi 5 giamiĭ cu 5 hogĭ.

Sunt 3 şcolĭ catolice şi 3 turceştĭ alipite pe lîngă geamiĭ.

Cicracci, *sat,* în jud. Constanţa, plasa Constanţa, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Cicracci; situat maĭ mult în partea centrală a plăşeĭ şi a comuneĭ pe valea cu acelaşĭ nume şi în apropierea laculuĭ Taşăul; fiind închis la N. de dealul Cicracci cu vîrful său Dolu-Facî şi la S. fiind dominat de vîrfurile Iuci-Tepe (92 metri) şi Cicracci (89 metri). Populaţia sa, compusă din Germanĭ, Romînĭ şi puţinĭ Bulgarĭ, se ocupă maĭ ales cu pescăria şi puţin cu agricultura. Şoseaua naţională Constanţa-Babadag, trece prin apropierea satuluĭ; un singur drum comunal pleacă spre S.-E. ducînd la Cara-Coium.

Cicracci, *deal,* în plasa şi jud. Constanţa, pe teritoriul comuneĭ rurale Cicracci. Se desface din dealul Cara-Murad; se îndreaptă spre V. şi se întinde pe la N. satuluĭ Cicracci pănă la lacul Taşăul. Are o înălţime de 103 m. pe care o atinge în vîrful Dolu-Facî.

Cicracci, *pîrîŭ,* în plasa şi jud. Constanţa, com. Cicracci; izvoreşte din dealul Cara-Chioi-Bair; se îndreaptă spre N. şi, după un mers de 1 1/2 kil., se varsă în lacul Taşăul, la 1 1/2 kil. spre E. de satul Cicracci.

Cicracci, *punct trigonometric de observaţiune,* avînd 89 m. înălţime, pe marginea şoseleĭ naţionale Constanţa-Babadag; domină satul Cicracci, precum şi o parte din lacul Taşăul, jud. Constanţa.

Cicul-Tarcăul, *masiv muntos,* ce se cuprinde între Oltul, Bicazul, Bistriţa, Siretul, Trotuşul şi Uzul, jud. Neamţu. Cele maĭ principale culmĭ ale luĭ sunt: masivul culmeĭ Tarcăuluĭ, dintre pîrîul Domucul şi Tarcăul, Goşmanul, dintre Tarcăul şi Bistriţa. Acest din urmă se bifurcă la sorgintea Asăuluĭ şi trimite Culmea-Pietroasă între Asăul şi Trotuşul, şi Goşmanul între Asăul, Tazlăul-Sărat şi Tazlăul. Spaţiul dintre Tazlăul-Sărat, Tazlăul şi Bistriţa este umplut de un masiv orografic lipit de masivul Goşmanuluĭ la Sudul pîrîuluĭ Nechid şi care se numeşte Masivul-Tazlăuluĭ-Mare. Culmea acestuĭ din urmă este încă aproape paralelă cu catena centrală. Perpendicular pe culmea Ciculuĭ, se îndreptează spre E. Culmea-Hauşuluĭ, care desparte apele Bicazuluĭ, Domuculuĭ şi Tarcăuluĭ, de ale afluenţilor din stînga Trotuşuluĭ. Culmea Tarcăuluĭ, întinsă între Bicazul şi Trotuşul posedă piscurile: Sim-

Hosted by Google

ţiaşul (1372 m.), Has-Hauşul (1555 m.), Sălaşul-luĭ-Mihaiŭ (1489 m.), Tarcăul (1664 m.), Ciudomirul-Mare (1681 m.), Arşiţa-Tărcuţiĭ (1372 m.), Torogleşul (1266 m.), Grinduşul (Tarhăuşul).

Dispoziţiunea paralelă a culmelor masivuluĭ Ciçul-Tarcăul, face ca văile ce brăzdează acest masiv să fie paralele cu frontiera. Văile Domuculuĭ şi Tarcăuluĭ deschid liniĭ de rocadă paralele cu frontiera; ele posedă potecĭ de caĭ şi comunică prin maĭ multe potecĭ între ele, peste culmea Tarcăuluĭ. Masivul Goşmanuluĭ are culmea sa urmată de o potecă de caĭ, care întruneşte comunicaţiunile venind din Valea-Bistriţeĭ, Tazlăelor şi Asăuluĭ. Valea-Bicazuluĭ deschide o trecătoare de al doilea ordin. Văile-Tazlăelor sunt urmate de şosele pietruite, de drumurĭ de care şi, maĭ în sus, de potecĭ ca şi în cele-l'alte vălcele din clina orientală a acestuĭ grup.

Clina occidentală este scurtă, repede, puţin accesibilă; este formată de munţiĭ Ciculuĭ. Clina orientală este accidentată de masivĭ groşĭ, brăzdată de văĭ şi vălcele, reprezintînd munţiĭ Tarcăuluĭ; este mult maĭ accesibilă.

Cierul, *deal,* prelungire spre N.-V. a dealuluĭ Ghilonești, comuna Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Cierul, *deal,* în com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situată pe moşia Almaşul.

Cierul, *vale,* în comuna Cîrligele, plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu.

Cierul-luĭ-Goroveĭ, *deal,* situat în raionul com. Matca, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ.

Cierul-Popeĭ, *parte de pămînt arabil,* la V. de tîrgul Podul-Turculuĭ, jud. Tecuciŭ.

Cieruluĭ (Valea-), *vale,* între dealul Cierul şi Dumbrava, în com. Cristeşti, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Cieşti, *sat,* în jud. Argeş, plasa Cotmeana; face parte din com. rur. Pădureţul-Cieşti. Are 50 capĭ de familie din 377 de suflete. In sat este o biserică cu hramul Sf. Voevozĭ, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Cilibia, *com. rur.,* în pl. Cîmpuluĭ, jud. Buzăŭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, la distanţa de Buzăŭ de 20 kil. Limitele sale sunt: la N. albia rîuluĭ Buzăŭ, începînd din hotarul moşieĭ Bentul, com. Tăbărăşti, pănă în Piatra-Grindul, din com. Cotul-Cioarilĭ; la E., merge pe hotarul moşiilor: Cotul-Cioarilĭ şi Bîlhacul, pănă în hotarul moşieĭ Luciul la apa Strîmba; la S., merge pe apa Strîmba; pănă dă în hotarul moşieĭ Ţuguiatul, la V. se ridică pe hotarul moşieĭ Văleanca şi dă apoĭ în hotarul moşieĭ Bentul, pe care merge pănă în rîul Buzăul.

Suprafaţa acesteĭ comune este de 4450 hect., din carĭ: 3222 arabile, 220 pădure, 56 fîneaţă, 787 izlaz şi 165 sterp.

Terenul e şes şi în mare parte băltos; totuşĭ agricultura se face pe o scară întinsă. N'are industrie, afară de o moară de aburĭ şi 3 stîne pe moşiile Cilibia şi Mînzul. Face un comerţ activ cu cereale, la gara Cilibia, unde se încarcă o mare parte din producţiunea acestuĭ judeţ.

Căĭ de comunicaţie are: calea mixtă Buzăŭ-Brăila, prin Cilibia şi şoseaua vecinală Mizil-Cilibia prin Glodeanul-Siliştea, care o pune în comunicaţie cu maĭ toate comunele din plăşile Tohani şi Cîmpul.

Vite are: 560 boĭ, 505 vacĭ, 286 viţeĭ, 2 bivolĭ, 159 caĭ, 273 epe, 94 mînjĭ, 2820 oĭ, 3 capre, 1 asin şi 298 porcĭ. Stupĭ sunt 150.

Comuna e formată din cătt. Cilibia, Mînzul, Movila-Oiĭ şi Posta, avînd o populaţie de 1330 locuitorĭ, din carĭ: bărbaţĭ însuraţĭ 294, neînsuraţĭ 38, văduvĭ 15, divorţaţĭ 1, băeţĭ 331; iar femeĭ măritate 294, văduve 35, fete 322. Locuesc în 268 case. Străinĭ sunt: 5 Grecĭ, 15 Austro-Ungarĭ şi 1 Bulgar. Meseriaşĭ sunt: 5 fierarĭ, 1 lemnar, 1 rotar, 1 cizmar, 1 maşinist şi 1 zidar.

Comuna are 286 contribuabilĭ, din carĭ 16 comercianţĭ romînĭ şi 4 străinĭ. Budgetul comuneĭ e de 5159 leĭ şi 95 banĭ.

Are o şcoală în cătt. Cilibia, frecuentată de 72 elevĭ şi 3 eleve. Ştiŭ carte 150 persoane. In com. sunt 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Ilie.

Cîrciumĭ sunt 13.

Pe la începutul secoluluĭ se aflaŭ pe acest teritoriŭ numaĭ satele Cilibia şi Jugureanul, în care se fixase poştea, încă din timpul luĭ Alexandru Ipsilante; satele Mînzul şi Movila-Oiĭ s'aŭ înfiinţat după 1830.

Cilibia, *cătun* de reşedinţă al comuneĭ Cilibia, jud. Buzăŭ, situat pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, d'alungul şoseleĭ şi la 4 kil. spre N. de gară. Are 320 locuitorĭ şi 67 case.

Cilibia, *staţie* de *dr. d. f.,* judeţul

Hosted by Google

Buzău, pl. Cîmpul, căt. Cilibia, pe linia Buzău-Făurei, pusă în circulaţie la 13 Septembrie 1872. Se află între staţiile Tăbăreşti (10.3 kil.) şi Rosetti (10.4 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ mării de 58m,74. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 362846 leĭ, 45 banĭ.

Cilibia, (Sforile-Banuluĭ), *moşie,* în com. Cilibia, jud. Buzău, fostă proprietate a statuluĭ pendinte de mănăstirea Banul, azĭ particulară. Are ca 440 hect. arăturĭ, fîneaţă şi 23 hect. crivină.

Cilibia, *moşie,* în com. Cilibia, jud. Buzău; are 570 hect., mare parte arabile, şi 25 hect. crivina: Cotul-Greceanuluĭ.

Cilibia, *numire,* ce se maĭ dă *moşieĭ* Ştiubeiul, din com. Cilibia, jud. Buzău.

Cilibiul, *sat.* (Vezĭ Lăzăreni, sat, com. Golăeşti, plasa Braniştea, jud. Iaşi).

Cilibiul, *iaz,* plasa Bistriţa-d.-s., jud. Bacău, de pe teritoriul comuneĭ Fîntînelele.

Cilianoşul, *izvor,* în com. Goideşti, jud. Buzău. Incepe din muntele Bălescu şi merge de se varsă în pîrîuluĭ Bîsca-Mică, puţin maĭ jos de izvorul Magyarosbochor, făcînd limită despre Transilvania.

Cilci-Dere, un alt *nume* al *pîrîuluĭ* Teliţa, jud. Tulcea, nume ce-l păstrează pe o lungime de 10 kil, de la Mănăstirea-Ciliculuĭ, unde primeşte Valea-Ciliculuĭ şi pănă la satul Cataloi, de unde ia numele de Valea-Cataloi. Este cunoscut maĭ bine sub numele de Teliţa. Sub numele de Cilic-Dere, primeşte pe stînga Valea-Lungă, şi udă satele Poşta şi Frecăţei. Pe valea-ĭ merge drumul comunal Teliţa-Cilic-Poşta-Frecăţei-Cataloi-Babadag.

Cilicul, *mănăstire* de maicĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Teliţa.

In biserică, la stînga, e mormîntul fundatoruluĭ eĭ, anume archiereul Athanasie Lisivencof, cu inscripţia:

«Aci odihneşte primul fundator, zidităr al amîndurora mănăstirĭ, cea de călugărĭ şi cea de călugăriţe, archiereul Athanasie Lisivencof, mort în 1880, Noembrie 15.»

Acest Athanasie, a venit pe la 1835 şi a fundat, pe locul bisericeĭ actuale, o bisericuţă, care a ars. In locul aceleia a construit, la 1870, pe cea actuală, cu cheltuiala sa. In biserică este epitaful care a costat peste 3000 de galbenĭ şi care a fost trimes din Rusia de către un general rus. Tîmpla bisericeĭ este aurită; icoanele asemenea; icoanele sunt aduse din Rusia. Sunt apoĭ 36 strane şi scaunul stariţeĭ, toate de lemn; în fund sus, se vede corul. Biserica toată e construită în lemn, afară de ziduri, carĭ sunt în paiantă; acoperişul este de tinichea. Mănăstirea avea înainte maĭ mult pămînt de cît are acum. Acum are 150 hect., din carĭ 15 hect. viĭ. De la stat primeşte mănăstirea o subvenţie anuală de 5000 leĭ. Maĭ are şi 3 morĭ pe apa Ciliculuĭ. Lîngă mănăstire se maĭ află şi o peşteră unde se îngroapă moartele începînd de la 1860. Peştera e lungă de cîte-va sute de metri, începînd de la mănăstire şi răspunzînd tocmaĭ la Teliţa. Are maĭ multe răsuflăturĭ. In curtea mănăstireĭ, de o întindere de 8 pogoane, se află biserica; apoĭ 9 corpurĭ de clădirĭ, din carĭ 2 maĭ lungĭ. Intr'una, spre Valea-Ciliculuĭ, sunt şcoala, odăile pentru musafirĭ, refectoriul maicelor, şi capela în care se face serviciul în timpul erneĭ. Maicele sunt în număr de 83. Afară de această mănăstire se maĭ află o altă mănăstire maĭ mică (No. 2), care depinde de cea d'întîiŭ şi în care se află o parte din maicĭ, carĭ nu încap în clădirile No. 1. Maĭ înainte, în această mănăstire se aflaŭ călugărĭ, şi de aceea se numea Cilicul-de-Călugărĭ, însă toţĭ aŭ fost transportaţĭ în urmă în mănăstirea Sauna de pe teritoriul comuneĭ Parcheşul. Această mănăstire are hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, la 15 August.

Ciliculuĭ (Dealul-), *culme de dealurĭ,* în plăşile Isaccea şi Babadag, jud. Tulcea, cu o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E. Formează un sistem aproape independent. Este în legătură cu culmea Isacceĭ prin dealul Fundul-Burţiĭ; brăzdează partea estică a plăşeĭ Isaccea, pe cea sudică a comuneĭ Teliţa, pe cea nordică a plăşeĭ Babadag şi pe a comuneĭ Nalbant. Ramificaţiile sale se întind şi în plasa Tulcea, brăzdînd partea de S.-V. a eĭ şi a com. Frecăţei. Din el se desfac spre S.-V. dealurile: Caraman-Bair, Ghel-Tepe şi Tatar-Bair; la S.-E. dealurile Sarî-Tepe, Denis-Tepe şi Cataloi. Vîrfurile sale sunt: unul de 342 m., Eşil-Tepe (169 m.), Buiuc-Cara-Tepe (177 m.), Chiuciuc-Cara-Tepe (137 m.) şi Denis-Tepe (266 m.). Culmea se întinde printre rîul Teliţa şi valea pîrîuluĭ Teliţa. In partea vestică e acoperită cu pădurĭ; restul e acoperit cu tufărişurĭ şi

Hosted by Google

livezĭ, iar poalele şi ramurile cu semănăturĭ.

Ciliculuĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în judeţul Tulcea, pl. Isaccea, com. Teliţa. Izvoreşte din dealul Fundul-Burţiĭ; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea de S.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Curge printre dealurile Ciliculuĭ şi Solda-Copac; trece pe lîngă mănăstirea Cilicul, de unde şĭ-a luat numele, ca şi dealul, şi se aruncă în pîrîul Teliţa, după 5 kil. de curs, nu departe de mănăstire.

Cilieni, *com. rur.,* în plasa Balta-d.-j., judeţul Romanaţi, formată numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situat pe malul drept al Oltuluĭ, între com. Rusăneşti-d.-j. şi Potlogeni. E departe de Corabia de 16 kil., iar de Caracal de 30 kil. Aci se află şi un pod plutitor peste Olt.

Are o populaţie de 572 capĭ de familie, saŭ 1997 suflete, din carĭ 990 bărbaţĭ şi 1007 femeĭ; 925 căsătoriţĭ şi 1072 necăsătoriţĭ. Sunt 396 contribuabilĭ.

Vite marĭ sunt 828, vite micĭ 1040 şi rîmătorĭ 205.

Sunt 7 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul 1886—87 a fost de 4291 leĭ la venitурĭ şi 4047 leĭ la cheltuelĭ.

Are o şcoală primară mixtă de gradul al II-lea, cu un învăţător, frecuentată de 34 elevĭ; o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

Se observă pe aci urma din drumul roman, care ducea de la Izlaz la Romula.

Cilieni, *baltă,* pl. Băileşti, com. Băileşti, jud. Dolj. Se îndreaptă de la E.-V. Ia naştere de la hotarul moşieĭ, din partea de V., şi traversează comuna. Are o suprafaţă de 33 hect. şi se pierde în partea de S.-E. a moşieĭ, pentru a reapare pe moşia vecină, Coveiul. In această baltă se găseşte mult peşte.

Cilieni, *măgură,* pl. Băileşti, com. Băileşti, jud. Dolj, în dreptul căreia limita de V. către com. Seaca formează cu linia de S. un unghiŭ de 100°.

Cimitirul, *deal,* se întinde în formă de terasă spre N.-E. de satul Romîneşti, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iaşi; şĭ-a luat numele de la cimitirul ce se află pe dînsul. E bogat în păşune.

Cimitirul-Vechiŭ, *loc izolat,* pe teritoriul comuneĭ Buneşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, unde se zice că din vechime a existat sat cu biserică, şi din cauza rîpelor ce s'aŭ format prin scurgerea apelor din ploĭ, satul s'a desfiinţat şi locuitorіĭ s'aŭ retras la o aşezare maĭ bună, unde este astă-zĭ satul Băneşti.

Cimitirul-Vechiŭ, *loc,* spre S. de satul Suharăul, comuna cu acelaşĭ nume, plasa Prutul-d.-s., judeţul Dorohoiŭ, unde se află o mare masă de piatră şi o ridicătură de pămînt, ce se zice că a fost altarul bisericeĭ, distrusă de năvălitorĭ, o dată cu satul vechiŭ.

Cimitiruluĭ (Dealul-), *deal,* pe care se află cimitirul satuluĭ Heciul-Lespezĭ, jud. Suceava.

Cimpoereasa, *poiană,* com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea.

Cimpoiaş-Tatu, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Valea-Sălcieĭ. (Vezĭ Tatu-Cimpoiaş, pîrîŭ).

Cimpoiaşul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Trestia. Incepe din muntele Trestianul şi se scurge în Sărăţelul-Bălăneştilor, făcînd hotar despre com. Pîrscovul.

Cimpoiaşul, *izvor,* în jud. Buzăŭ, comuna Grăjdana, căt. Miluiţi; începe din pădurea Ciolanul şi se scurge în rîul Nişcovul.

Cimpoiaşul, *movilă,* jud. Brăila, la V. tîrleĭ Gulieni, din comuna Cioara-Doiceşti.

Cimpoitorul, *deal,* spre N. comuneĭ Bordeni, pl. Prahova, jud. Prahova. Este acoperit cu viĭ, acum filoxerate, şi pomĭ roditorĭ.

Cimpoiul, *lac,* în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. urb. Chilia-Vechie. Este format de gîrla Aliboca-Suhat, primind şi el la rîndu-ĭ lacul Pisceanul, numit astfel din cauza formeĭ luĭ. Este înconjurat numaĭ cu stuf. Are 60 hect. întindere. Conţine peşte puţin.

Cincarul, *subdivizie* a *cătunuluĭ* Mlăjetul, din com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, situat pe lunca ce se află pe partea dreaptă a rîuluĭ Buzăul.

Cincărĭ (Dealul-de-la-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. şi căt. Mlăjetul, situată în marginea lunceĭ Cincaruluĭ.

Cincărĭ (Dealul-de-la-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Trestioara. E acoperită de izlaz.

Cincişoara, *deal,* spre E. de satul Comarna-d.-j., com. Poeni, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Cindia, *sat,* în com. Doamna, pl.

Hosted by Google

Piatra-Muntele, jud. Neamţu, aşezat pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa, sub poalele despre E. şi N. a ramureĭ Cernegura şi în faţa oraşuluĭ Piatra, mărginindu-se spre S. cu Petro-Dava, iar spre N. cu rîul Bistriţa, care face o cotitură spre V., în dreptul Arinilor.

La 1882, era destinat, prin un proect, ca acest sat să se facă anexă a com. Dumbrava-Roşie. Insă fiind-că acea comună a rămas încă neconstituită, interesele satuluĭ se administrează tot de com. căreia aparţine.

Are o populaţie de 59 capĭ de familie, saŭ 231 suflete, din carĭ 114 bărbaţĭ şi 117 femeĭ. Ştiŭ carte 15 persoane.

Contribuabilĭ sunt 29.

In sat sunt: 1 biserică; 2 ferăstrae pentru tăiat scînduri de brad; o şchelă pentru plute; 2 morĭ de apă; o piuă pentru făcutul sucmanilor; 3 rotarĭ; 1 stoler.

Numărul vitelor se urcă la 98 capete, dintre carĭ: 30 boĭ, 25 vacĭ, 3 caĭ, 20 rîmătorĭ şi 20 juncĭ.

Cineli, *sat,* în pl. Babadag, jud. Tulcea, cătunul comuneĭ Baş-Chioi, situat în partea nord-vestică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ, la 4 kil. spre V. de cătunul de reşedinţă Baş-Chioi, pe malul drept al pîrîuluĭ Taiţa, la poalele orientale ale dealuluĭ Consul. Numele săŭ e turcesc, şi e o prescurtare a luĭ Cini-Ali = decoraţiunea luĭ Ali. Se mărgineşte la N. cu com. Alibei-Chioi; la V. cu cătunul Dautcea, al cătunului Orta-Chioi; la E. şi S. cu cătunul Baş-Chioi. Dealurile carĭ brăzdează teritoriul săŭ sunt: Stamuni-Culac la N., Tatar-Bair la E., Consul la V., Dautcea, Dealul-Feteĭ, Cuz-Bair la S. Rîul Taiţa trece prin mijlocul luĭ şi pe lîngă sat. Intinderea teritoriuluĭ săŭ este de 534 hect., din carĭ 12 hect. ocupate de vatra satuluĭ, restul de păşunĭ pe dealurĭ, loc arabil şi 7 hect. grădinării. Populaţiunea este toată bulgară: 76 familiĭ, cu 380 suflete. Pămîntul produce puţine cereale, păşunĭ multe. Sunt şi păduri. Locuitoriĭ se servesc de şcoala şi biserica din cătunul de reşedinţă, care e la 4 kil. spre E. Drumurĭ sunt: cel judeţean Babadag-Măcin, şi altele comunale ce-l unesc cu cătunul Baş-Chioi, cu com. Nalbant la E., Alibei-Chioi la N., Orta-Chioi la V., Ciucurova la S.

Cineul, *colină,* în com. Mlăjetul, căt. Stănila, jud. Buzăŭ, acoperită de fineţe şi pădure.

Cinghelele, *căţine,* jud. Brăila, situate între japşa Băroaia şi privalul Băndoiul.

Cinghineaoa-Mare, *insulă,* în Dunăre, în dreptul Zimniceĭ, judeţul Teleorman. Este acoperită cu zăvoiŭ de salcie.

Cinghineaoa-Mică, *insulă,* în Dunăre, situată maĭ la vale de Cinghineaoa-Mare, jud. Teleorman.

Cinghineni, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Movila-Ruptă, com. Movila-Ruptă, pl. Stefăneşti, jud. Botoşani.

Cinghir, *deal,* plasa Dumbrava-d.-s., com. Terpeziţa, jud. Dolj, înalt de aproape 200 m. şi acoperit cu viĭ.

Ciniĭ (Muchea-de-la), *culminaţie* a colineĭ Cineul, jud. Buzăŭ, care servă de hotar despre com. Colţi. Se numeşte adesea şi Dealul-Ciniilor.

Cinterezul, *culme,* în com. Chiojdul-din-Bîsca, căt. Chiojdul, judeţul Buzăŭ.

Cintul, *deal,* cu viĭ şi cu pometurĭ, com. Filipeşti-de-Pădure, pl. Filipeşti, jud. Prahova.

Cinucul, *deal* cultivabil, între Cristeşti şi Moţca, judeţul Suceava.

Cinurile, *lac,* în plasa Ialomiţa-Balta, insula Balta, pe teritoriul comuneĭ Dudeşti, jud. Ialomiţa.

Cioabă (Măgura-luĭ-), *măgură,* la Nordul com. Bogdana, jud. Teleorman.

Cioaca, *deal,* pl. Jiul-d.-s., com. Filiaşi, jud. Dolj, acoperit în toată întinderea cu pădurĭ. Se maĭ chiamă şi Racoviţa.

Cioaca, *deal,* pl. Jiul-d.-s., com. Fratoştiţa, jud. Dolj, înalt de 92 m.

Cioaca, *deal* cu viĭ, în com. rur. Prunişorul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi; se termină în dreptul comuneĭ Cremenea.

Cioaca, *deal,* la E. com. Slăveşti, pl. Olteţul-d.-s., judeţul Vîlcea.

Cioaca, *măgură,* în jud. Vlaşca, pe proprietatea Cacaleţi.

Cioaca-Cerbuluĭ. *mahala,* în judeţul Mehedinţi, plasa Motrul-d.-s.; ţine de comuna rurală Ploştina.

Cioaca-cu-Rechiţi, *munte,* al comuneĭ Dobriţa, jud. Gorj, spre N. de comună. Pe acest munte se face vara păşunarea vitelor locuitorilor.

Hosted by Google

Cioaca-Ducheĭ, *deal,* în com. rur. Sura, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Cioaca-Ileneĭ, *deal,* în com. rur. Jidostița, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Cioaca-Roșie, *deal,* în com. rur. Văgiulești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Cioara, *com. rur.,* la extremitatea de S. a plășeĭ Călmățuiul, jud. Teleorman, pe partea stîngă a malurilor Dunăriĭ.

Se mărginește la V. cu comuna Seacă, la E. cu comuna Vînători, la S. cu bălțile Cioara și Roșia, și cu fluviul Dunărea; iar la N. cu moșia Lisa.

Suprafața comuneĭ cu a moșieĭ statuluĭ este de 3506 hect., în care intră și bălțile de maĭ sus, formate din vărsăturile Dunăriĭ. Pămîntul arabil este numaĭ ca la 400 hect. Viile locuitorilor sunt situate în partea de S.-E., de unde începe un alt deal numit Părușelul. Intinderea acestor viĭ este de 60 hect. și produc vinurĭ bune. Locuitoriĭ împroprietăriță sunt în număr de 140 pe 350 hect.

Pe moșia statuluĭ aŭ maĭ fost împroprietăriță în 1880 un număr de loc. din diferite comune.

Solul în partea despre deal este de bună calitate, iar cel din vale este mlăștinos și rareorĭ se cultivă, din cauza inundațiunilor Dunăriĭ la care este expus; în schimb însă cînd Dunărea se revarsă, aduce mult pește în lacul numit al-Porculuĭ. Din bălțĭ se recoltează mult stuf și papură. Aci vin la ernatic turme de oĭ, carĭ se coboară de la munte.

Populația comuneĭ este de 694 suflete, din carĭ 155 capĭ de familie și 121 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 4650 capete, din carĭ 208 caĭ și 14 măgarĭ, 684 vite marĭ cornute, 3452 vite micĭ și 295 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 3371 banĭ 36 la venitурĭ și de leĭ 2734 la cheltuelĭ.

Are o școală, care este frecuentată de 15 elevĭ și e dotată cu 8½ hect. pămînt arabil; o biserică deservită de doĭ preoțĭ și doĭ cîntărețĭ.

Drumurĭ de comunicație are la V. cu com. Seaca și la E. cu com. Vînători, pe șoseaua mixtă Turnul-Zimnicea.

In dreptul satuluĭ se află în Dunăre insula Belina și pichetul pentru paza frontiereĭ No. 7.

Cioara, *sat,* în plasa Cîmpuluĭ, pendinte de com. Malul, jud. Ialomița. Este situat pe malul stîng și pe lunca rîuluĭ Ialomița, spre V. și în depărtare de 3 kil. de satul de reședință. De lîngă sat se întinde spre N. valea Cioara.

In acest sat se află 81 familiĭ Romînĭ și 2 familiĭ Țigaĭnĭ.

Are o biserică, deservită de un preot și un dascăl.

Vite sunt: 120 boĭ, 200 caĭ, 1000 oĭ, 6 capre și 230 porcĭ.

Spre E. este pădurea Cioara. La N., la distanță de un kil., trece calea județeană Slobozia-Urziceni.

Cioara, *sat.* (Vezĭ Fîntînelele, sat, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași).

Cioara, *stație de dr. de fer,* jud. Brăila, pl. Balta, com. Cioara-Doicești pe linia Făurei-Fetești, pusă în circulație la 21 Noembrie 1886. Se află între stațiile Murgeni (9.5 kil.) și Dudești (10.2 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mării de 39^{m}, 15. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 107304 leĭ.

Cioara, *movilă,* jud. Brăila, pendinte de com. rur. Cioara, situată spre S.-E. de com., la distanță de 6 kil.

Cioara, *coastă de deal,* din comuna Bălești, jud. Gorj, situată în partea despre V. Incepe din sat și se termină la eșire.

Cioara, *deal,* pe teritoriul satului Fîntînelele, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Cioara, *deal,* la marginea de E. a satuluĭ Taulă, com. Oncești, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *iaz,* pe teritoriul satuluĭ Fîntînelele, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Cioara, *loc de izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Jăvreni, de pe teritoriul satuluĭ Flocești, de unde își are obîrșia pîrîul Chilia.

Cioara, *movilă,* lîngă pădurea cu același nume, în partea de E. a satuluĭ Torcești, pl. Bîrlad, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *pădure,* jud. Ialomița, în pl. Cîmpuluĭ, între satele Cioara și Malul.

Cioara, *pădure,* la E. de satul Dealul-Perjuluĭ, com. Oncești, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *pădure,* la E. de satul Torcești, com. Torcești, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *pădure,* proprietatea statuluĭ, la N. de satul Lespezile, com. Homocea, jud. Tecuciŭ.

Cioara, *vale,* jud. Brăila, care începe dintre satele Cioara-Radu-Vodă și comuna Doicești, merge

Hosted by Google

spre S.-E., adîncindu-se din ce în ce până la satul Murgeanca, la hotarul despre județul Ialomița.

Cioara, *vale,* în pl. Cîmpuluĭ, pe teritoriul com. Malul, jud. Ialomița. Se întinde din lunca rîuluĭ Ialomița spre N. La S. văeĭ este satul Cioara.

Cioara-Doicești, *com. rur.,* numită altă dată Cioara-Mică, pl. Călmățuiuluĭ, jud. Brăila. Este situată pe loc șes. Se mărginește la E. cu comuna Mihaiŭ-Bravul; la N.-E. cu căt. Corcanul; la S.-V. cu com. Cioara-Radu-Vodă; la N. cu căt. Caragica; și la S.-E. cu com. Murgeanca (Ialomița). Populația este de 1637 suflete, din carĭ 368 capĭ de familie. Știŭ carte 179 persoane, nu știŭ 1458.

Sunt 206 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de 6055 leĭ la venitурĭ și de 5557 leĭ și 50 banĭ la cheltuelĭ. Sătenĭ împroprietărițĭ, după legea din 1864, sunt 139, și neîmproprietărițĭ, 96. Sunt 8 debite de tutun și 12 cîrciumĭ. Suprafața comuneĭ e de 6944 hect.

Comuna are 1 biserică, fondată la 1852—1858, de Costache Frăe, proprietarul moșieĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Drumurĭ: la Brăila spre N.-E. pe șoseaua județeană Brăila-Călărași, 61 kil.; la Bertești-d.-j. și la Lacul-Reziĭ, pe la cantonul 21 al căeĭ ferate Făurei - Fetești și șoseaua județeană; și apoĭ pe la căt. Padina, 20 kil.; la comuna Mihaiŭ-Bravul, spre E., prin capul proprietățiĭ locuitorilor, 16 kil.; la com. Luciul; jud. Ialomița, traversînd căile ferate spre S.-V.; la com. Murgeanca (Ialomița), spre S.-E., la Slujitori - Albotestĭ, cam spre N.-N.-V., traversînd căile ferate Făurei-Fetești la cantonul 21, pe lîngă movila Ivănuși, 15 kil. la Cioara-Radu-Vodă, spre S., 1 kil.; la Dimitrești (Ialomița) spre S. pe șoseaua județeană. Sunt 10 strade și o piață în comună.

Se află 1 moară de vaporĭ, a d-luĭ Milona. Comuna este înființată la 1836, de proprietarĭĭ Doicești.

Acum 75 anĭ, spun bătrînĭĭ, comuna era așezată între poziția de azĭ și com. Cioara-Radu-Vodă, la punctul numit Uncheși. Acel sat s'a desființat din cauza ciumeĭ, mutîndu-se apoĭ în locul ce l ocupă azĭ.

Cioara-Doicești, *sat,* jud. Brăila, în partea de S.-V. a comuneĭ cu același nume, la extremitatea de N. a văeĭ Cioara, ca la 62 kil. spre S. de orașul Brăila. Acest sat s'a înființat la 1836 de locuitorĭĭ din Cioara-Radu-Vodă, numit la început Cioara - Mică, dar maĭ tîrziŭ Cioara - Doicești, după numele proprietaruluĭ. Suprafața satuluĭ este 150 hect., avînd 260 case, 13 cîrciumĭ; o moară de aburĭ; o lipscănie și o brutărie. Are o școală de fete; înființată la 1870, întreținută de stat, servind pentru ambele sate și frecuentată de 26 eleve. Biserica este de zid, clădită la 1858, de Manda Frăe, proprietara moșieĭ, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 2 paracliserĭ.

Populația satuluĭ e de 297 capĭ de familie, saŭ 1307 suflete, din carĭ 664 bărbațĭ și 653 femeĭ; 537 căsătoriți și 770 necăsătoriți; 172 știŭ carte și 1148 nu știŭ. Animale sunt: 51 caĭ, 4 asinĭ, 1337 vite cornute, 1797 oĭ, 2 capre și 569 rîmătorĭ.

Cioara-Doicești, *moșie,* județul Brăila, pendinte de com. cu același nume. Proprietatea d-luĭ C. Danielescu și altiĭ, cu suprafața de 4078 hect. și cu venit anual de 70050 leĭ.

Cioara-Mitropolieĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Teleorman, plasa Călmățuiuluĭ, com. Cioara, avînd ca la 100 hect. zăvoiŭ.

In «Istoria» de Dionisie Fotino, moșia Cioara figurează ca hotar al țăriĭ despre Dunăre. Era proprietatea banuluĭ Constantin Crețulescu. Maĭ în urmă a fost închinată Mitropolieĭ din București. După secularizare, averile mănăstireĭ aŭ trecut în stăpînirea statuluĭ și produc un însemnat venit anual. Din partea arabilă s'a vîndut cea maĭ mare parte locuitorilor. Din viile, carĭ se cultivaŭ cu drept de otașniță, s'aŭ rescumpărat asemenea o mare parte de către locuitorĭĭ din com. Cioara.

Cioara-Radu-Vodă, *com. rur.,* pl. Călmățuiul, jud. Brăila. Se maĭ numea Cioara-Mare. Este situată pe loc șes. Se mărginește la N. cu com. Tătarul, la E. cu Cioara-Doicești, la N. cu Slujitori - Albotestĭ și la S. cu Iazul (Ialomița). Are forma unuĭ trapez neregulat.

Suprafața comuneĭ este de 7062 hect. Populația este de 836 suflete, din carĭ 207 capĭ de familie. Știŭ carte 103 și 733 nu știŭ.

Sunt 102 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de 3702 leĭ și 85 banĭ la venitурĭ și de 3671 leĭ și 50 banĭ la cheltuelĭ. Sătenĭ împroprietărițĭ după legea din 1864, 78 și din 1878 sunt 70; neîmproprietărițĭ sunt 36. Sunt 5 debite de tutun și 5 cîrciumĭ.

Vite cornute: 1034 (boĭ 419,

Hosted by Google

vacĭ 390, taurĭ 13, viţeĭ 212); caĭ 502, oĭ 2018 şi rîmătorĭ 314.

In comună sunt 3 morĭ de vaporĭ.

Drumurĭ: la Cioara-Doiceştĭ, spre N.-E., 1 kil.; la Brăila, spre N., pe şoseaua judeţeană Brăila-Ialomiţa, 62 kil.; la Slobozia, din jud. Ialomiţa, spre S.-E.; la comuna Roşiori, spre N.-V., prin proprietatea locuitorilor şi cătunul Vînătoriĭ, 11 kil.; la Tătarul spre N.-V. 8 kil.; la gara Cireşul, pe la cantonul 29.

In comună sunt 2 strade nealiniate. Intre com. Cioara-Radu-Vodă şi Tătarul s'a plantat o pădure de salcîmĭ, în întindere de 400 pogoane.

Această comună este înfiinţată cam de pe la 1770. Numele de Cioara vine de la proprietara moşieĭ, iar Radu-Vodă vine după numele mănăstireĭ din Bucureşti a căreĭ proprietate a devenit moşia. La 1821 a fost invadată de Turcĭ, iar locuitoriĭ aŭ fugit în jud. Muscel. După o lună de la plecarea Turcilor, s'aŭ întors în sat, care nu suferise nicĭ o stricăciune.

Se maĭ aminteşte că Grigorie-Ghica-Vodă în trecerea de la Bucureşti la Iaşi, în drumul săŭ, a dormit în această comună, în noaptea de 15 Septembre 1822.

Cioara-Radu-Vodă, *sat,* judeţul Brăila, la S.-E. comuneĭ cu acelaşĭ nume, pe muchea capului văeĭ Cioara, la 62 kil. spre S. de oraşul Brăila. Acest sat s'a înfiinţat la 1835, sub numele de Cioara-Radu-Vodă, iar maĭ înainte purta numele de Cioara, după numele Movileĭ-Cioareĭ. Acest sat se desparte de Cioara-Doiceştĭ numaĭ prin valea Cioara. Are o şcoală de băeţĭ pentru ambele sate, înfiinţată la 1837; e întreţinută de stat şi frecuentată de 76 elevĭ.

Biserica este clădită de sătenĭ la 1854; e acum deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser.

Populaţia satuluĭ este 187 capĭ de familie, saŭ 756 locuitorĭ, din carĭ 397 bărbaţĭ, 359 femeĭ, 307 căsătoriţĭ şi 449 necăsătoriţĭ. Ştiŭ carte 192, nu ştiŭ 654.

Vite sunt: 901 vite marĭ cornute, 490 caĭ, 2 asinĭ, 2020 oĭ, 4 capre şi 320 rîmătorĭ.

Suprafaţa vetreĭ este de 48 hect., cu: 120 case; 5 cîrciumĭ; 2 morĭ de abur.

Cioara-Radu-Vodă, *moşie,* jud. Brăila. Impreună cu moşia Lacul-Tătaruluĭ, aparţine com. Cioara-Radu-Vodă şi com. Tătarul. E proprietatea statuluĭ. Are suprafaţa de 9000 hect. Venitul: 89202 leĭ anual.

Cioara-Roşie, *gîrliţă,* judeţul Teleorman, provenind parte din izvoare, parte din scursorile bălţiĭ de pe moşia Lisa. Curge între această moşie şi comuna Vînători.

Cioareĭ (Cotul-), *com. rur.,* în plasa Cîmpuluĭ, jud. Buzăŭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăŭ, la eşirea sa din judeţ şi la distanţă de Buzăŭ de 31 kil. Limitele sale sunt: La N. apa rîuluĭ Buzăul, începînd de la Piatra-din-Grind, comuna Cilibia, pănă în hotarul moşieĭ Vizireni (jud. Brăila) în matca vechie a rîuluĭ Buzăul; la E., se lasă în jos pe hotarul moşieĭ Vizireni, pănă în apa Strîmba; la S., merge pe apa Strîmba, pănă în hotarul moşieĭ Movila-Oiĭ; la V., urcă în sus pe hotarul moşieĭ Movila-Oiĭ, pănă la Piatra din drumul Brăileĭ, o ia pe hotarul moşieĭ Cilibia, trece pe la Piatra din răspîntia drumurilor şi ajunge apoĭ la Piatra-din-Grind, din marginea rîuluĭ Buzăul. Suprafaţa eĭ este de 7495 hect., din care 6058 arabile, 304 pădure, 73 fineţe, 600 izlaz şi 460 sterp. Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Cotul-Cioareĭ (a statuluĭ) şi Bîlhacul. Terenul e şes şi foarte mocirlos. Agricultura însă se face pe o scară întinsă, cultivîndu-se maĭ cu seamă porumb şi orz. Sunt 6 stîne situate: 4 la Movila-Ştefuluĭ şi 2 pe Lunca-Nohaiuluĭ. Căĭ de comunicaţie are: şoseaua Buzăŭ-Brăila şi linia ferată, avînd în apropiere gara Cilibia, unde se desface şi se încarcă maĭ toate producţiunile sale.

Vite sunt: 650 boĭ, 420 vacĭ, 246 viţeĭ, 6 bivolĭ, 200 caĭ, 254 epe, 50 mînjĭ, 4400 oĭ, 6 capre, 6 asinĭ şi 200 porcĭ. Stupĭ sunt 70.

Comuna e formată din cătunele: Bîlhacul, Cotul-Cioareĭ, Rosetti şi Ştefuul. Populaţiunea sa e de 1350 locuitorĭ. Locuesc în 338 case.

Meseriaşĭ sunt: 5 lemnarĭ, 2 cizmarĭ şi 1 fierar.

Comuna are 247 contribuabilĭ, din carĭ 12 comercianţĭ Romînĭ şi 1 străin. Stabilimente sunt 12.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 4184 31.

Comuna are o şcoală, în cătunul Cotul-Cioareĭ, frecuentată de 54 elevĭ şi 2 eleve. Carte ştiŭ 39 locuitorĭ. Sunt 2 biserică, în cătunele Cotul-Cioareĭ şi Bîlhacul, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Adormireĭ. Cîrciumĭ sunt 9.

Comuna e nouă şi era reprezentată la început prin satul Ciorani. Cătunul Rosetti este format de 200 însurăţeĭ, împroprietăriţĭ aci în anul 1883. Numele i s'a dat după acel al răposatuluĭ bărbat politic, C. A. Rosetti.

Hosted by Google

Cioareĭ (Cotul-), (Bălteni, Ciorani, Pojorești), *cătun* de reședință, al com. Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău, cu 740 locuitorĭ și 203 case.

Cioareĭ (Cotul-), (Bălteni, Ciorani). *moșie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în com. Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău. Are 5457 hect., din care 1060 s'aŭ dat, în 1883, însurățeilor din com. Rosetti. Această moșie a fost în vechime a Grecenilor. Vistierul Drăghicĭ Greceanu a vîndut-o în 1741, Maiŭ 24, Episcopuluĭ Metodie și în urmă a rămas Episcopieĭ, care a încorporat-o cu moșia Găvănești.

Cioareĭ (Cotul-), *pădure* a statuluĭ, pe moșia Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău, făcînd un corp cu coturile Găvănești, de pe moșia Priviți. Are 433 hect., mare parte crivină. Este împărțită în cantoanele: Cioara, Cățelul-Pîrlit, Banița, Șteful și Cilibia.

Cioareĭ-Găvănești (Cotul-), *moșie.* (Vezĭ Găvănești-Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău).

Cioareĭ (Dealul-), *deal,* în partea de N.-V. a com. Boțești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, paralel cu Dealul-Guguluĭ.

Cioareĭ (Dealul-), *deal,* în partea de E. a comuneĭ Moiĭ, din plasa Jiul, județul Gorj. Incepe de la N., din hotarul comuneĭ Rovinari, merge spre S. și se termină la extremitatea satuluĭ. Pe dînsul nu se află nicĭ o plantație. Acest deal se ramifică din Dealul-luĭ-Bran, pendinte de comuna Pești eana-d.-s.

Cioareĭ, (Măgura-), *măgură,* la Nord-Vestul comuneĭ Adămești, jud. Teleorman.

Cioareĭ (Valea-), *vale,* continuare din Valea-Lupeĭ, com. Barcea, jud. Tecuciŭ; merge spre S. pănă în drumul ce duce din Ivești la Călmățuiul.

Cioareĭ (Vălceaua-), *vălcea,* în pl. Călmățuiul, jud. Teleorman, între comunele Crîngeni și Băsești. Este o ramificațiune a Văeĭ-Călmățuiuluĭ. Pe timpurĭ ploioase și la topirea zăpeziĭ, se formează un pîrîiaș, care se varsă în Călmățuiul, în dreptul comuneĭ Crîngeni. Inceputul acesteĭ vălcele este aproape de cătunul Gîlmelele, comuna Poiana, din județul Olt.

Ciotea, *deal.* (V. Podul-Lat, deal, com. Lipova, pl. Racova, jud. Vasluiŭ).

Cioatelor (Dealul-), *deal,* în comuna Pleșești, jud. Suceava.

Cioata, *deal,* numit ast-fel dela cioatele (rădăcinele) ce se află pe el, rămase dela tăerea pădureĭ. Se întinde în partea de N. a satuluĭ Răduești, comuna Chetrești, pl. Stemnicul, județul Vasluiŭ.

Ciobani, *sat,* jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. Martalogi-Ciobanĭ. (V. a. nume).

Ciobanilor (Movila-), *movilă,* în plasa și jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Agi-Ghiol și pe al cătunuluĭ Sabandgea, situată între dealurile Pietrosul și Dealul-cu-Pomĭ, în partea sudică a plășeĭ și cea de mijloc a comuneĭ, la 4 kil. spre N.-V. de satul Sabandgea, d'asupra văeĭ Cazangea, lîngă Drumul-Pădureĭ. Este de natură stîncoasă. S'a numit așa, pentru că aci îșĭ făceaŭ colibe ciobaniĭ ardelenĭ, cînd îșĭ aduceaŭ oile să ierneze în aceste cîmpiĭ ale Dobrogeĭ.

Ciobanisa, *sat,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, cătunul comuneĭ Agemler, situat în partea de V. a plășeĭ și cea centrală a com., fiind unit cu cătunul de reședință Agemler. Este situat în valea Canara-Dere, fiind închis la N. de dealul Ciobanisa-Bair; la V. de dealul Arabi-Iuc-Bair; la S.-V. de dealul Chedreanul. Are o suprafață de 300 hect., dintre care 2 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ, de grădinĭ și de cele 10 case. Populațiunea, în întregime turcească, este de 20 familiĭ, cu 62 suflete. Drumurĭ comunale duc la satele învecinate: Osmancea, Casîcci, Sofular, Beșoul, Copadin, mergînd în toate direcțiunile și întretăindu-se cu alte drumurĭ comunale.

Ciobanisa-Bair, *deal,* în jud. Constanța, plasa Mangalia, pe teritoriul comuneĭ rurale, Agemler. Merge de la N.-E. către S.-E., în formă de arc de cerc, printre văile Canara-Dere și Arabi-Alciala și se întinde pănă la Nordul satelor Agemler și Ciobanisa. E situat în partea de V. a plășeĭ și cea nordică a com. E acoperită cu verdeață și semănăturĭ.

Ciobanisa-Dere, *vale,* în jud. Constanța, plasa Medjidia, pe teritoriul comuneĭ rurale Cuciuc-Biulbiul, situată în partea estică a plășeĭ și cea meridională a comuneĭ. Se desface din dealul Bair-Biulbiul-Chiuciuc, îndreptîndu-se spre N., cu o direcție de la N.-V. către S.-E. Se deschide în valea Canara-Dere.

Ciobanul, *cîmpie,* în com. rur.

Hosted by Google

Oreviţa, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Ciobanul, *deal,* pl. Siretul-d.-s., jud. Bacău, pe teritoriul com. Buhociul.

Ciobanul, *pisc,* com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Ciobanul, *pod,* în jud. Vlaşca, peste Valea-Milcovuluĭ, la Ruşiluĭ-Asan.

Ciobanul, *vălcea,* plasa Siul-d.-s., jud. Olt. Se formează pe teritoriul de V. al comuneĭ Bărcăneşti, apoĭ se varsă în Iminog.

Ciobanuluĭ (Crucea-), *loc izolat,* în com. Măgura, jud. Buzău, făcînd tot de o dată hotar despre com. Grăjdana.

Ciobanuluĭ (Gîrla-), *gîrlă,* în pl. şi jud. Tulcea, pe teritoriul comunelor rur. Malcocĭ şi Beş-Tepe. Se desface din braţul Sulina, de la mila No. 41, de lîngă satul Iolganul; se întinde spre E., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi a comunelor. Ambele sale maluri sunt acoperite cu cîte două rînduri de sălciĭ. După 9 kil. de curs se aruncă iar în braţul Sulina, la mila No. 34, lîngă pescăria cu acelaşĭ nume.

Ciobanuluĭ (Mormîntul-), *loc izolat,* în jud. Buzău, comuna Sărăţi, căt. Chiuhoiul.

Ciobanuluĭ (Pescăra-), *pescărie,* în pl. şi jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Beş-Tepe, situată în partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe malul stîng al braţuluĭ Sulina, între milele No. 34 şi 35, la locul unde gîrla cu acelaşĭ nume, se varsă în Dunăre.

Ciobanuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvoreşte de sub dealul Strahotinuluĭ, trece prin Iacobeni-Vechĭ, com. Dîngeni, pl. Jijia, jud. Botoşani, şi se varsă în Jijia.

Ciobanuluĭ (Teiul-), *loc izolat,* jud. Buzău, cu o poziţie foarte frumoasă, în com. Lapoşul, în marginea platouluĭ Poiana-Doamneĭ. Aci, spune tradiţia, ar fi fost spînzurat de Turcĭ, un cioban al Doamneĭ Neaga.

Ciobanuluĭĭ (Valea-), *vale,* în pl. Borcea, teritoriul comunelor Ciocăneşti-Sîrbĭ şi Ciocăneşti-Mărginenĭ, jud. Ialomiţa.

Ciobanulu (Valea-), *vale,* comuna Goleşti, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Ciobanuluĭ (Valea-), *vale,* udă centrul com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Cungrea-Mare, tot în com. Dobroteasa.

Ciobanuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* trece prin com. Salcia, din pl. Călmăţuiuluĭ, jud. Teleorman, venind din spre com. Caravaneţi, de la N. spre E.

Ciobarciul, *baltă,* în cîmpia satuluĭ Prisăcani, com. Prisăcani, pl. Braniştea, jud. Iaşi. E cea maĭ mare dintre bălţile comuneĭ. Este formată din vărsările rîuluĭ Jijiea. Peste această baltă se află un pod mare, pe care trece drumul de comunicaţie între satele Prisăcani şi Costuleni.

Ciobălaia, *pîrîŭ,* începător de pe Horlăceni, com. Văculeşti, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. Formează iazul Ciobălăul, şi se varsă în Strahova.

Ciobălaia, *vale,* între dealurile Pietrosul şi Recea, de pe teritoriul com. Văculeşti, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ, prin care trece pîrîul cu asemenea numire.

Ciobălăul, *iaz,* în suprafaţă ca de 12 hect., pe teritoriul satuluĭ Văculeşti, com. cu asemenea numire, pl. Coşula, jud. Dorohoiŭ. E format de pîrîul Ciobălaia.

Ciobăneluluĭ (Drumul-), *drum,* la S.-E. moşieĭ Lisa. Porneşte din spre Dunăre şi merge pănă la gura văeĭ numită Bulgănoaia, la N. com. Vînători, jud. Teleorman.

Ciobăneşti, *sat,* comuna Găneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Ciobăneşti, *loc* de fînete, situat în com. rur. Mioveni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Ciobăniţa, saŭ **Pietrosul,** *pîrîŭ,* mic afluent al Şomuzuluĭ-Mic, com. Liteni, jud. Suceava.

Ciobănoaia, *cătun,* al com. Lipia, jud. Buzău, situat pe valea Ciobănoaia. Are 130 locuitorĭ şi 28 case.

Ciobănoaia, *subdivizie* a *cătunuluĭ* Nisipul, din comuna Valea-Teanculuĭ, jud. Buzău, situat pe valea Ciobănoaia.

Ciobănoaia, *vechiŭ schit* de lemn, pe valea Ciobănoaia, jud. Buzău. Inscripţiĭ n'are. Tradiţia îĭ atribue o vechime de peste 400 de anĭ, adăugînd tot de o dată că monahiĭ de aci s'ar fi retras în munte şi ar fi pus fundamentul schituluĭ Ciolanul. Azĭ servă ca biserică de mir.

Ciobănoaia, *deal,* în jud. Buzău,

Hosted by Google

comuna Lipia, cătr. Ciobănoaia. E acoperit cu vii moșnenești.

Ciobănoaia, *vale,* între comunele Lipia și Valea-Teancului, jud. Buzău; începe din Fundul-Leurdei și merge, deschizîndu-se din ce în ce, pănă dă în șes. Malurile ei sunt acoperite cu vii.

Ciobănușul, saŭ **Ciubănușul,** *sat,* pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, jud. Bacău, situat pe malul drept al Trotușuluĭ, lîngă confluența sa cu pîrîul Ciobănușul. Inainte de noua împărțire administrativă făcea parte din comuna Comănești. Are o populațiune de 37 capĭ de familie, cu 95 suflete.

Ciobănușul, *pădure,* pl. Munteluĭ, jud. Bacău, de pe teritoriul comuneĭ Brusturoasa, proprietatea d-luĭ G. N. Ghica.

Ciobănușul, *pîrîŭ,* pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, jud. Bacău. Izvorește din Transilvania; curge de la V. spre E. pe graniță, pe o distanță de 4½ kil. și, după ce se încarcă cu pîrîiașele Cărunta, pe stînga, și Muerușul, pe dreapta, se varsă, de-a dreapta, în Trotușul.

Ciobea, *pisc,* com. Bîrsești, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Ciobîntăul, *vale,* județul Teleorman; începe din dreptul comuneĭ Văleni, din jud. Olt, de pe moșia Cotorga. Prin această vale curge și pîrîul cu acelașĭ nume, care se varsă în rîul Vedea, pe partea dreaptă, la cătunul Știrbeți, aproape de punctul numit La-Uidumac.

Cioboata, saŭ **Cibota,** *pîrîŭ,* pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacău. Izvorește din Dealul-Bălăceanuluĭ; curge de la V. spre E. și se varsă de-a dreapta Bistriței, după ce se încarcă cu pîrîiașul Cristoiul.

Cioboata, saŭ **Cibota,** *vale,* jud. Bacău, plasa Bistrița-d.-s., com. Blăgești, ce se confundă cu șesul Bistriței.

Ciobota, *movilă,* în jud. Buzău, com. Caragelele, pe moșia Țuguiatul.

Ciobotarului (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzău, com. Brăești, cătr. Pinul, pe moșia statuluĭ Pinul. E acoperită de izlaz.

Ciobotea, *sat,* jud. Argeș, plasa Pitești, pendinte de com. rur. Valea-Măruluĭ. Are 34 familiĭ, cu 209 suflete.

Cioboți, *sat,* face parte din com. rur. Casa-Vechie, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cioboți, *deal,* pl. Jiul-d.-mj., comuna Drănicul, jud. Dolj, înalt de 25 m.

Cioc (Piscul-luĭ-), *pisc,* în raionul com. Frîncești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cioca-Boca, *sat,* com. Ipatele, plasa Funduri, jud. Vasluiŭ, la N.-E. de satul Ipatele și la o depărtare de el de aproape 7 kil.

E situat parte pe șes și parte pe coasta despre E. a Dealuluĭ-Mare, care-l desparte de Ipatele.

Are o suprafață de 72 hect., din carĭ 35 hect. ale locuitorilor, cu o populațiune de 40 familiĭ, saŭ 200 suflete, împroprietăriți după legea rurală.

Prin partea de E. a satuluĭ, trece pîrîul Urșița, peste care, în dreptul satuluĭ, este un pod, servind pentru circulație spre Iași; lîngă pod se află o cîrciumă.

Vite sunt: 43 vite marĭ cornute, 10 oĭ, 9 caĭ și 7 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri și 10 care cu boĭ, 2 pluguri și 3 căruțe cu caĭ; 10 stupĭ cu albine.

Ciocadia, *com. rur.,* plaiul Novaci, jud. Gorj, situată pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Ciocadia, la S. comuneĭ Cărpinișul, la o distanță de 31 kil. de T.-Jiul, capitala județuluĭ. Se compune din 2 cătune: Ciocadia și Huluba.

Are o suprafață de 1440 hect., din carĭ 200 hect. arătură, 60 hect. vie, 120 hect. livezĭ și 1060 hect. pășune și tufărișĭ.

Are o populație de 331 familiĭ, saŭ 835 suflete, din carĭ 298 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 42 pluguri, 90 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ; 150 stupĭ.

Vite sunt: 350 vite marĭ cornute, 59 caĭ, 160 oĭ, 60 capre și 210 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 1130 la venituri și de leĭ 969 la cheltuelĭ.

Comuna este udată de apa Ciocadia, de la care și-a luat numele.

Comunicația se face prin șoseaua comunală Novaci-Ciocadia și prin șoseaua T.-Jiul-Horezul care o atinge la S.

Comuna are: 4 biserici, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală, frecuentată de 22 elevĭ; 4 morĭ pe apă; 30 puțurĭ.

Ciocadia, *cătun* de reședință al com. cu acelașĭ nume, jud. Gorj. Are o suprafață de 1340 hect., cu o populație de 266 familiĭ, saŭ 630 suflete, din carĭ 253 contribuabilĭ.

Hosted by Google

Locuitorii posedă: 32 pluguri, 4 căruțe cu cai, 75 care cu boi.

Vite sunt: 238 vite mari cornute, 46 cai, 114 oi, 43 capre și 165 rîmători. Stupi sunt 50.

In cătun sunt 20 puțuri.

Ciocadia, *pîrîu,* izvorește din muntele Plășala, plaiul Novaci, jud. Gorj. Curge în direcție N.-S.-E.; primește pe stînga pîraiele: Aninișul și torentele Ciura și Făgetul; pe dreapta torentele: Vlăduțoaia, Piscul-Corbului, Ulmetul și Cărpinișul, care dau naștere la văile cu același nume. Se varsă la com. Bengești, în rîul Gilortul.

Valea Ciocadicĭ este productivă, populată și viabilă.

Mijloacele de trecere peste Ciocadia, afară de vaduri, sunt 2 poduri, unul în comuna Ciocadia și al doilea în Huluba.

Ciocanele, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Braloștița. Are o populațiune de 167 suflete, din cari 84 bărbați și 83 femei. Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Braloștița, ce este la 6500 m. depărtare. Cu vîrstă de școală sunt 36 copii. Știu carte 16 locuitori.

Ciocanele, *deal,* la E. comunei Alunul, pl. Oltețul-d.-s., județul Vîlcea.

Ciocanele, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Braloștița, satul Ciocanele. Aparține d-luĭ N. Săulescu. Pe această moșie este și pădure.

Ciocanele, *pădure,* pl. Jiul-d.-s., com. Braloștița, județul Dolj, în satul Ciocanele, pe moșia Ciocanele. Aparține d-luĭ N. Săulescu. Are o întindere de 30 hect. Felul arborilor sunt: fag, gîrniță și cer; acesta din urmă predominînd.

Ciocani, *com. rur.,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, pe pîrîul Tutova, la 12 kil. spre V. de Bîrlad. Este formată dintr'un singur sat, Ciocani, cu cătunul Movileni. Are 416 locuitori, din cari 96 contribuabili, locuind în 116 case. Comerciul se face de 8 persoane.

Budgetul comunei se ridică la suma de 5526 lei, 97 bani. In com. sunt 3 biserici.

Ciocani, *sat,* pl. Bistrița-d.-j., com. Fundul-Răcăciuni, jud. Bacău, situat pe pîrîul Răcăciuni. Are o biserică catolică, clădită în 1704 de locuitori. Capi de familie sunt 43, cu 130 suflete. Animale sunt: 10 cai, 69 vite cornute, 33 porci și 4 capre.

Ciocanul, *sat,* face parte din com. rur. Grădinari-Fălcoianca, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situată spre E. de Grădinari, pe malul drept al rîuluĭ Argeșul. Se întinde pe o suprafață de 279 hect., avînd o populație de 229 locuitori.

D-na Paulina Butculescu are 100 hect. și locuitorii 129 hect.

Proprietara și locuitorii cultivă tot terenul.

Numărul vitelor mari e de 214 și al celor mici de 364.

Comerciul se face de un cîrciumar.

Satul Ciocanul și-a luat numele de la proprietarul Canili-Ciocanu, pe moșia căruia trăiau locuitorii.

Ciocanul, *numire* ce poartă *comuna* și *moșia* Măgureni, din plasa Tîrguluĭ, jud. Teleorman.

Ciocanul, *schit de călugări,* județul Muscel, situat din sus de Cîmpulung, în mijlocul uneĭ livezi, înconjurată de păduri, cu vederea spre Dragoslavele și Mateiașul.

Din hrisoave, aflăm că s'a fondat către începutul secoluluĭ al XVI-lea, de locuitorii de la Mal, și s'a dedicat Sf. Nicolae. Arzînd, s'a preînoit la anul 1600, făcîndu-se schit de călugărițe, cu hramul Intrarea-în-Biserică. Arzînd a doua oară, s'a reparat la 1610, August 10, și s'a prefăcut iar în schit de călugări.

Posedă 3 hrisoave: unul de la Duca-Voevod, cu data de 7185 (1677) Martie 20; altul de la Alexandru Ipsilante, 1775, Decembrie 20 și al treilea cu data de 1827, Februarie 24.

In schitul Ciocanul s'au refugiat adesea Romînii din partea loculuĭ, cînd străinii învadau țara.

Intre cărțile vechi ale acestuĭ schit numărăm pe cele următoare: O evanghelie de la 1683, un Apostol dela 1684 și Faptele Apostolilor, tot de la 1684.

Schitul se administrează de un superior. Monahii sunt în număr de 5, toți bătrîni și infirmi.

Cu întreținerea schituluĭ, statul cheltuește anual 1433 lei.

Ciocanul, *baltă,* în comuna Gorbănești, pl. Miletinul, județul Botoșani.

Ciocanul, *baltă,* formată din izvoare în vatra satuluĭ Mileanca, com. cu același nume, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu.

Ciocanul, *munte,* din culmea Făgărașuluĭ, județul Argeș, plaiul Loviștea.

In sînul luĭ se găsesc grenate; ele sunt de obiceiu încrustate în micaschist. Cîte odată, de

Hosted by Google

asemenea, respîndite pe povîrnișul munteluĭ și duse de apă, se găsesc în pietrișurĭ pe marginele cîtor-va rîurĭ.

Ciocanul, *vîrf de deal,* județul Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., comuna Fundul-Răcăciunĭ, lîngă satul cu acelașĭ nume.

Ciocanul, *deal,* în comuna Măciuca, plasa Cerna-d.-j., județul Vîlcea.

Ciocanul, *loc izolat,* comuna Berevoești-Pămîntenĭ, plaiul Nucșoara, județul Muscel, de unde izvorește pîrîul Ciocanul.

Ciocanul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, proprietate a moșnenilor Berevoești-Pămîntenĭ, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, în întindere de 200 hect.

Ciocanul, unul din cele 6 *pichete* ale județuluĭ Muscel pentru paza fruntarieĭ, 20 kil. departe de pichetul Podul-Rîuluĭ și 3 kil. departe de pichetul Pajera.

Ciocanul, *pîrîŭ,* județul Bacăŭ, plasa Trotușul, de pe teritoriul com. Hîrja; se varsă d'a dreapta Oituzuluĭ.

Ciocanul, *pîrîŭ,* jud. Botoșani. Izvorește din iazul Ciocanul, lîngă satul Ciornohal, com. Ringhilești; curge pe moșia Pogorești, com. Comăndărești și se varsă în iazul Chișcata, de pe moșia Glăvănești, com. Epureni, jud. Iași.

Ciocanul, *pîrîŭ,* izvorește de pe teritoriul satuluĭ Stolniceni, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iași, și se varsă în Iazul-de-la-Răchițĭ.

Ciocanul, *pîrîŭ,* izvorește din vîrful Ciocanul, com. Berevoești-Pămîntenĭ, plaiul Nucșoara, jud. Muscel. Se unește cu Pîrîul-Tîrguluĭ și formează Valea-Satuluĭ, care se varsă în rîul Bratia, tot pe teritoriul comuneĭ Berevoești-Pămîntenĭ.

Ciocanuluĭ (Dealul-), *deal,* județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul comuneĭ Schitul-Frumoasa.

Ciocanuluĭ (Valea-), *vale,* izvorește din raionul comuneĭ Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud Vîlcea, și se varsă în rîul Cerna, tot pe teritoriul acesteĭ comune, pe care o udă în partea de V. Valea-Ciocanuluĭ curge numaĭ în timpurĭ ploioase, saŭ cînd se topește zăpada.

Ciocați, *mahala,* în com. rur. Dragotești, pl. Văilor, județul Mehedinți.

Ciocazana, *pîrîŭ,* în plaiul Novaci, jud. Gorj. Izvorește din munțiĭ Florile-Albe, Băileasa și Rotunda. Curge, trecînd la V. de plaiul Gruiul, despre comuna Tapoși și se varsă în apa Aninișul.

Ciocazana, *pîrîŭ,* în plaiul Novaci, jud. Gorj. Izvorește din plaiurile Văratic și Gruiul, din locul numit Ghiocelul.

Ciocălăul, *deal,* în com. rurală Văgiulești, plasa Văilor, județul Mehedinți.

Ciocănari, *sat,* face parte din com. rur. Poenari-Vulpeștĭ, pl. Znagovul, jud. Ilfov, situat la E. de Vulpești, pe Valea-Sticlărieĭ și la S. de pădurea Radu-Vodă.

Se întinde pe o suprafață de 110 hect.; e proprietatea locuitorilor, și are o populațiune de 326 locuitorĭ. Spre E. trece calea ferată București-Ploești. Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 221 și al celor micĭ de 161.

Ciocănari, *sat,* face parte din com. rur. Măciuca, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 320 locuitorĭ. Este la distanță de 2 kil. de satul Oveselul, unde este reședința comuneĭ.

Ciocănari, *pîrîŭ,* pl. Dumbrava-d.-j., com. Caraula, jud. Dolj; curge prin valea Ciocănari.

Ciocănari, *vale,* pl. Dumbrava-d.-j., com. Caraula, jud. Dolj, prin care curge pîrîul Ciocănari.

Ciocănari, *vale,* pl. Dumbrava-d.-j., com. Rudari, jud. Dolj.

Ciocănari-de-Rudarĭ, *moșie* a statuluĭ, pl. Dumbrava-d.-j., comuna Rudari, jud. Dolj, arendată de la 1893-98 cu 12250 leĭ anual.

Inainte aparținea mănăstireĭ Brîncoveanu. Pe această moșie, ce este dată în loturĭ, sunt cete de moșnenĭ și se găsesc și păduriĭ.

Ciocănari-de-Rudarĭ, *pădure* a statuluĭ, pl. Dumbrava-d.-j., com. Rudari, jud. Dolj, în întindere de 13 hect., 3 ariĭ și 12 centiariĭ. Inainte aparținea mănăstireĭ Brîncoveanu. Felul arborilor ce se găsesc sunt: frasinĭ, ulmĭ, ceriĭ și gîrnițăă; gîrnița predomineză.

Ciocănea, *movilă,* com. Nedelea, pl. Filipești, jud. Prahova.

Ciocăneasa, *vale,* în partea de V. a comuneĭ Mărgineni, plasa Filipești, jud. Prahova. Udă și com. Mărgineni-d.-j.

Hosted by Google

Ciocănei (Dealul - Ciocăneilor), *sat,* jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Moșoaia.

Ciocănelul, *cătun,* în județul R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreiași. Și-a luat numele de la pîrîul Ciocănelul, care-l udă prin mijloc. E așezat în partea de E. a comunei, la poalele dealuluĭ Ciocănelul.

Ciocănelul. (Vezĭ Dăroaia, jud. Vîlcea).

Ciocănelul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreiași. Se desface din Culmea-Scorușuluĭ, și brăzdează partea de V. a comuneĭ. E acoperit cu păduri și pășunĭ.

Ciocănelul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Andreiași. Izvorește din dealul Ciocănelul; udă Estul comuneĭ; trece prin cătr. Ciocănelul, și se varsă în rîul Valea-Largă, după un curs de 5 kil.

Ciocănești, *com. rur.,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la N.-V. de București, pe malul drept al rîuluĭ Ciorogîrla, 29 kil. departe de București. Stă în legătură cu cătr. Fălcoianca printr'o șosea vecinală.

Este formată din satele: Alești-Ciocănești, Ciocănești, Crețul și Urziceanca; cu o populație de 2036 locuitorĭ, carĭ trăesc în 435 case.

Se întinde pe o suprafață de 4375 hect. Statul, d-l Vlad. Ghica, Epitropia bisericeĭ Amza din București și d-l G. Cociu aŭ 3192 hect. și locuitoriĭ 1183, Proprietariĭ cultivă 1154 hect. (80 rămîn sterpe, 525 izlaz și 1433 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul, afară de 70 hect., carĭ rămîn sterpe.

Sunt 385 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ este de 6476 leĭ la venitурĭ și de 5800 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 438 contribuabilĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ; 1 școală mixtă; 1 moară cu aburĭ; 2 mașinĭ de treierat cu aburĭ; 3 păduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 1375 (213 caĭ și epe, 616 boĭ, 470 vacĭ și viței, 43 taurĭ, 33 bivolĭ și bivolițe) și al celor micĭ de 2068 (32 capre, 507 porcĭ și 1529 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 478 sunt plugarĭ, 21 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 155 pluguri: 142 cu boĭ și 13 cu caĭ.

Locuitoriĭ aŭ 283 care și căruțe: 236 cu boĭ și 47 cu caĭ.

Ciocănești, *com. rur.,* în plasa Ocolul, jud. Romanați, formată numaĭ din satul cu același nume, situat între com. Radomirul și Zănoaga și în apropiere de șoseaua Caracal-Craiova, 15 kil. spre V. de Caracal, pe valea Ruiul. Altitudinea terenuluĭ este de 140 m. d'asupra niveluluĭ mărĭĭ.

Are o populație de 140 capĭ de familie, saŭ 504 suflete, din carĭ 249 bărbați și 255 femeĭ; 25 căsătoriți și 248 necăsătoriți.

Sunt 115 contribuabilĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. 40 Mucenicĭ (1855), deservită de un preot și doĭ cîntăreți. Budgetul comuneĭ pe 1886/87 a fost de 1561 leĭ la venitурĭ și 1494 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Ciocănești, *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. cu același nume, pl. Znagovul. Este situat la N.-V. de București, pe malul drept al rîuluĭ Ciorogîrla și la E. de pădurea Cerchezoaia. Aci rîul Ciorogîrla formează o baltă mare, numită Ciocănești.

Acest sat este însemnat în istorie prin victoria ce a repurtat aci Radu de la Afumați asupra luĭ Mehemet-Beĭ, la anul 1521.

Suprafața satuluĭ e de 110 hect.; e proprietatea statuluĭ, avînd o populație de 1412 loc.

Are 2 bisericĭ, cu hramul Adormirea și Tăierea-capuluĭ-Sf.-Ioan, deservite de 2 preoți și 3 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 7 elevĭ și 2 eleve, cu care statul și comuna cheltuesc 1810 leĭ anual. Aci maĭ este 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 884 și al celor micĭ de 1621.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ. In sat s'aŭ stabilit 12 străinĭ.

Ciocănești, *sat,* face parte din com. rur. Văleni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Acest sat este așezat pe coasta și pe poalele despre S. ale dealuluĭ Ciocănești. Are o populație de 102 capĭ de familie, saŭ 484 suflete, din carĭ 252 bărbați și 232 femeĭ.

Ciocănești, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Hociungi, pe malul stîng a pîrîuluĭ Puiul, afluent pe dreapta aĭ pîrîuluĭ Poarca. Acest sat formează un tot cu satul Hociungi, de care este despărțit numaĭ prin pîrîul Puiul. Are vii multe și bune.

Ciocănești, *cătun,* al com. Trestia, jud. Buzăŭ; cu 89 locuitorĭ și 15 case.

Ciocănești, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Ilfov, plasa Znagovul, cătr. Ciocănești, pe linia Chitila-Pi-

Hosted by Google

tești, pusă în circulație la 13 Septembrie 1872. Se află între stațiile Chitila (13.6 kil.) și Ghergani (12.8 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ e de 109m,46. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 64019 leĭ, 25 b.

Ciocănești, *baltă.* (Vezĭ Ciocănești, sat, jud. Ilfov).

Ciocănești, *colină,* în com. Trestia, jud. Buzău, ramificație din Chiciora, acoperită de fîneață.

Ciocănești, *deal,* com. Văleni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Ciocănești, *moșie,* în com. Trestia, jud. Buzău; face parte din Micheea, și e posedată de locuitorĭ.

Ciocănești, *pădure,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, în suprafață de 1434 hect., proprietatea D-luĭ Vlad. Ghica, a statuluĭ și a Bisericeĭ Amza din București.

Ciocănești, *surpătură,* în com. Băjești, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Ciocănești-Mărgineni, *comună rurală,* în plasa Borcea, jud. Ialomița, situată între comunele Ciocănești-Sîrbĭ și Rasa, la o distanță de 24 kil. de orașul Călărași.

Teritoriul comuneĭ are o suprafață de 7000 hect. și se întinde din Dunăre spre N. până la com. Mihaiŭ-Viteazul, coprinzînd parte băltiș în lunca Dunăreĭ, parte cîmp șes. De această comună țin două moșiĭ, carĭ sunt proprietățĭ ale statuluĭ: Ciocănești - Mărgineni, foastă pendinte de mănăstirea Mărgineni, cu 6000 hect., din carĭ 2000 hect. băltiș, 500 hect. izlaz și 3500 hect. pămînt de cultură și care a fost arendată pe periodul 1883—93 cu suma anuală de 50000 leĭ; Găunoși, foastă pendinte de mănăstirea Radu-Vodă, cu 1000 hect. pămînt de cultură și care a fost arendată pe acelașĭ period cu 34050 leĭ.

Sunt 211 locuitorĭ împroprietărițĭ.

Se compune din satele: Ciocănești - Mărgineni, Ciocănești-Pămînteni și Găunoși și din cătunele (tîrlele): Fundeni, Mănăstireni și Odaia, avînd reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Ciocănești - Mărgineni.

Populațiunea comuneĭ este de 1807 locuitorĭ, cu 467 capĭ de familie, din carĭ 1795 Romînĭ, 2 Grecĭ, 6 Bulgarĭ, 2 Ungurĭ și 2 Turcĭ. Sunt 1803 creștinĭ ortodoxĭ, 2 catolicĭ și 2 mahometanĭ. Din aceștia sunt: 485 agricultorĭ, 2 meseriașĭ, 18 comercianțĭ, 3 cu profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ și 30 servitorĭ. Știŭ carte 186 persoane, iar 1621 nu știŭ.

Vite: 1369 boĭ, 945 caĭ, 76 bivolĭ, 1746 oĭ și 280 porcĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887—1888 avea 6102 leĭ la venitурĭ și 8286 leĭ la cheltuelĭ.

Instrucțiunea se predă la 121 băețĭ și 60 fete, în treĭ școlĭ; una de băețĭ, una de fete și una mixtă, de doĭ învățătorĭ și o învățătoare.

In comună sunt două bisericĭ, deservite de douĭ preoțĭ și patru dascălĭ.

Ciocănești - Mărgineni, *sat,* în pl. Borcea, jud. Ialomița, pendinte de comuna cu acelașĭ nume. Este situat pe malul stîng al brațuluĭ Botul, lîngă satul Ciocănești - Sîrbĭ, de care este lipit spre V. Spre E. este lipit de satul Ciocănești-Pămînteni.

Populațiunea satuluĭ este de 170 familiĭ, din carĭ 30 familiĭ Țigani.

In sat se află: o școală de băețĭ cu un învățător; o școală de fete; o biserică, deservită de doĭ preoțĭ și doĭ dascălĭ.

Vite sunt: 861 boĭ, 41 bivolĭ, 518 caĭ, 1055 oĭ și 280 porcĭ.

Ciocănești - Pămînteni, *sat,* în pl. Borcea, jud. Ialomița, pendinte de com. Ciocănești - Mărgineni. Este situat lîngă satul de reședință, de care este alăturat.

Ciocănești-Sîrbĭ, *com. rur.,* în pl. Borcea, jud. Ialomița, situată între comunele Ciocănești-Mărgineni și Vărăști, la o distanță de 25 kil. de orașul Călărași.

Teritoriul comuneĭ se întinde din Dunăre, spre N., până în teritoriul comuneĭ Mihaiŭ-Viteazul, coprinzînd parte loc băltos în lunca Dunăreĭ și parte loc șes, avînd suprafața de 14900 hect., din care 4000 hect. băltiș, 1000 hect. izlaz și 9900 hect. pămînt de cultură. Moșia poartă numele de Ciocănești-Mihaiŭ-Vodă, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de mănăstirea Mihaiŭ-Vodă din București. Pe periodul 1883 — 1893 a fost arendată cu suma de 135000 leĭ. Pe această moșie este și comuna Mihaiŭ-Viteazul.

Comuna se compune dintr'un singur sat, situat pe țărmul stîng al brațuluĭ Căcîna și spre V. de satul Ciocănești-Mărgineni, de care este lipit.

Populațiunea comuneĭ este de 338 capĭ de familie, cu 1437 suflete, saŭ 720 bărbațĭ și 717 femeĭ, din carĭ 1419 Romînĭ, 8 Grecĭ, 7 Ungurĭ și 3 Turcĭ; 1427 creștinĭ, 7 catolicĭ și 3 mahometanĭ; 355 agricultorĭ,

Hosted by Google

7 meseriaşĭ, 21 comercianţĭ, 6 cu profesiunĭ libere, 24 muncitorĭ şi 10 servitorĭ. Ştiŭ carte 137 persoane.

Vite sunt: 669 caĭ, 451 boĭ, 2735 oĭ, 10 capre, 251 bivolĭ şi 377 porcĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887—1888 era la venitur̆ĭ de 4661 leĭ şi la cheltuelĭ de 5452 leĭ.

Sunt 2 şcolĭ, una de băeţĭ, cu 74 elevĭ şi una de fete, cu 57 eleve; o biserică, deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Aicĭ se ţin 2 bîlciurĭ, unul la 8 Septembrie şi altul la Dumineca-Floriilor.

Prin comună trece calea judeţeană Slobozia-Urziceni.

Ciocea, *movilă*, jud. Brăila, la 3 kil. spre N. de satul Strîmbul.

Cioceanca, *pădure,* în pl. Cîmpuluĭ, jud. Ialomiţa, pe teritoriul comuneĭ Moldoveni. Este proprietate a statuluĭ. Are o suprafaţă de 60 hect. Esenţe: stejar, ulm şi plop.

Cioceni, *sat,* face parte din com. rur. Tomşani, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cioceşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, pendinte de comuna rurală Bărbăteşti; are 40 locuitorĭ.

Cioceşti-Mîndra, *com. rur.*, în pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, la N.-E. plăşeĭ, pe valea Cotmeneĭ, la 84 kil. de T.-Măgurele. Are două sate: Mîndra, situat parte pe deal, parte pe valea Cîrna, spre N.; satul de reşedinţă, Cioceşti, care se află numaĭ pe deal.

Se învecineşte la N. cu comuna Malul, la S. cu comuna Bîrla, la V. cu rîul Cotmeana, la E. cu hotarul moşieĭ Miroşi şi cu Valea-Tecuciuluĭ.

Populaţiunea este de 261 capĭ de familie, saŭ 1477 suflete, din carĭ 290 contribuabilĭ.

Intinderea comuneĭ, cu moşiile aflate pe dînsa, este de aproape 800 hect. In cătunul Cioceşti sunt afară de moşneni, 49 locuitorĭ împroprietăriţĭ pe 224 hect.

Proprietar principal este familia răposatuluĭ Nicolae Butculescu, care posedă 400 hect. arabile, 20 hect. pădure şi un hect. vie; iar restul de 200 hect. aparţine moşnenilor.

Solul este mediocru pentru agricultură; mare parte este nisipos, maĭ cu osebire cel din Valea-Cotmeneĭ.

Vite sunt: 2367 capete, dintre carĭ: 569 boĭ şi vacĭ, 113 caĭ, 1410 oĭ şi capre şi 275 porcĭ.

Are o şcoală, cu un învăţător, frecuentată de 15 elevĭ; 2 biserici, una în cătunul Cioceşti şi alta în Mîndra. Cea din Cioceşti este deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. Localul primărieĭ este sub acelaşĭ acoperămînt cu şcoala. Ca stabilimente industriale are un atelier pentru fringhiĭ, o piuă pentru abale şi o moară cu aburĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2525 la venitur̆ĭ şi de leĭ 2505, banĭ 73 la cheltuelĭ.

Comuna Cioceşti-Mîndra este străbătută de la N. spre S. de şoseaua judeţeană Roşiori-Urlueni. Cu comuna Malul şi cu cătunul Podişorul se leagă prin şosele vecinale.

Satul Cioceşti este foarte vechiŭ. El se vede trecut în catagrafia satelor şi a cetelor de moşteni, întocmită la jumătatea secoluluĭ al XVIII-lea. Făcea parte din judeţul Teleorman, pl. Cotmeneĭ. La modificarea administrativă a judeţelor, în 1836, a fost trecut la plasa Teleormanuluĭ, din care face parte şi astăzĭ. Satul Mîndra s'a format maĭ în urmă.

Ciocheni, *mahala*, în com. rur. Merţi-din-Faţă, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Ciochina, *com. rur.,* în pl. Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa, situată pe partea stîngă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Căzăneşti şi Andrăşeşti, la o distanţă de 51 kil. de oraşul Călăraşi, capitala judeţuluĭ.

Teritoriul comuneĭ este proprietate particulară şi coprinde 3500 hect., din carĭ 175 hect. pădure, 80 hect. băltiş şi restul loc pentru cultură.

Sunt împroprietăriţĭ pe moşie 91 locuitorĭ.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe malul stîng al rîululuĭ.

Populaţiunea comuneĭ este de 238 capĭ de familie, saŭ de 979 locuitorĭ (502 bărbaţĭ şi 477 femeĭ), din carĭ 971 Romînĭ, 2 Grecĭ şi 6 Bulgarĭ. Sunt 973 creştinĭ şi 6 catolicĭ; 261 agricultorĭ, 7 meseriaşĭ, 10 comercianţĭ, 10 de profesiune liberă, 13 muncitorĭ şi 37 servitorĭ. Ştiŭ carte 156 persoane; nu ştiŭ 823.

Vite: 415 caĭ, 708 boĭ, 2363 oĭ, 55 capre, 28 bivolĭ, 5 asasinĭ şi 1120 porcĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887—1888 era la venitur̆ĭ de 7230 leĭ, şi la cheltuelĭ de 6062 leĭ.

Sunt 2 şcolĭ, una de băeţĭ, frecuentată de 66 elevĭ, şi avînd un învăţător retribuit de stat şi comună, şi una de fete, frecuentată de 59 eleve şi avînd o învăţătoare, retribuită de comună. Localul este construit de com.

Ciochina, *iaz,* pe teritoriul sa-

Hosted by Google

tuluĭ Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași.

Ciochina, *loc izolat*, în comuna Odăile, jud. Buzău.

Ciochina, *trup de moșie*, la N.-E. moșieĭ Ștorobăneasa, județul Teleorman, care se întinde dincolo de jud. Teleorman. Se învecinește spre V. cu proprietățile locuitorilor din com. Ștorobăneasa. Face însă parte din corpul moșieĭ Ciochina, din județul Vlașca. Locuitoriĭ din Ștorobăneasa zic acestuĭ trup de moșie La-Ciochină.

Ciochina, saŭ **Racoviță**, *trup de moșie*, nelocuit, pendinte de com. Cacaleți, plasa Marginea, jud. Vlașca, încorporat în proprietatea Cacaleți. Are o suprafață de 679 hect. loc ses. A fost proprietatea statuluĭ. Aparținea mănăstireĭ Sf. Gheorghe. Azĭ, aparține succesorilor luĭ Marghiloman.

Ciochina, *măgură*, jud. Vlașca, situată pe proprietatea Cacaleți.

Ciochindel (Măgura-luĭ-), *măgură*, la S.-V. comuneĭ Bogdana, jud. Teleorman.

Ciochinuluĭ (Izvorul-), *izvor*, în com. Odăile, jud. Buzău; începe din culmea munteluĭ Ciochinul și dă în Sărățelul-Bălănești lor.

Ciochinuluĭ (Vîrful-), *colină*, în com. Odăile, jud. Buzău, pe hotarul săŭ despre com. Brăești.

Ciochița, *măgură*, în com. Adămești, jud. Teleorman.

Ciochițăĭ (Dealul-), *deal*, în comuna Diculești, pl. Olțetul-d.-j., jud. Vîlcea.

Ciociĭ (Valea-), *vale*, com. Cacova, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Ciocile, *com. rur.*, pl. Călmățuiuluĭ, jud. Brăila, așezată pe partea de S. a laculuĭ Plașcul, în depărtare de 78 kil. de orașul Brăila. Se mărginește la S.-S.-E. cu com. Chichinețul, la N.-N.-E. cu com. Jugureanul, la N.-E. cu com. Colțea și la S. cu jud. Ialomița. Comuna este pe șes și are forma unuĭ trapez regulat. Suprafața eĭ e de 3472 hect.

Are o populație de 328 capĭ de familie, saŭ 1468 suflete, din carĭ 131 contribuabilĭ. Știŭ carte 97 persoane; nu știŭ 1371.

Budgetul com. este de 14582 leĭ, 80 banĭ la venituriĭ și de 14105 leĭ, 15 banĭ, la cheltueliĭ.

Sătenĭ împroprietăriți după legea din 1864, sunt 235; neîmproprietăriți 68. In Ciocile sunt 5 debite și 10 cîrciumĭ.

Vite marĭ cornute sunt 2119 (1114 boĭ, 967 vacĭ, 12 taurĭ, 21 viteĭ, 5 bivolĭ); caĭ 946, oĭ 2005, rîmătorĭ 879 și capre 9.

Comuna are o biserică, clădită între anii 1875—79 de comună, cu ajutorul locuitorilor și al proprietaruluĭ, G. San-Marin. E deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Are o școală de băeți, înființată la 1834, frecuentată de 25 elevĭ și una de fete, înființată la 1875 și frecuentată de 7 eleve.

Drumurĭ sunt: la Rușețul, spre N.-V., pe la coada laculuĭ Plașcul, prin Movilele-Gemene, 16 kil.; la Buzău, prin moșia Macoveiŭ, la V.; la căt. Nicolești (jud. Ialomița) spre S.; la Chichinețul, drept pe la Crucealuĭ-Drăghicĭ, 3 kil.; la Colțea, spre N.-E., tot drept, pe drumul Chichinețuluĭ, 7 kil.; la Jugureanul, spre N., pe la Crucea-luĭ-Toader, 44 kil.

La o depărtare de 3—4 kil. spre S., se află cîte-va crucĭ, urmele vechiuluĭ sat, care fiind așezat cam în vale, a cauzat strămutarea com. în locul actual.

Ciocile, *sat*, jud. Brăila, la mijlocul com. Ciocile, în partea de E., pe malul despre S. a laculuĭ Plașcul, la 78 kilom. spre S.-V. de orașul Brăila. Acest sat este înființat de vr'o 100 de anĭ și s'a numit ast-fel după numele movilelor Ciocile ce sunt la Sudul luĭ.

Vatra satuluĭ e de 50 hect., cu 385 case, 9 cîrciumĭ, o brutărie și o moară cu aburĭ.

Are o școală de băeți, întreținută de stat, frecuentată de 50 elevĭ, și una de fete, înființată la 1875, întreținută de comună și frecuentată de 16 eleve. Ambele școlĭ aŭ un local propriŭ de zid. Biserica este zidită de loc. la 1873 și e acum deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. Populațiunea satuluĭ și a comuneĭ este de 328 capĭ de familie, saŭ 1468 suflete, din carĭ 751 bărbați și 717 femeĭ; 721 căsătoriți și 747 necăsătoriți. Știŭ carte 97 persoane, nu știŭ 1371.

Vite sunt: 946 caĭ, 2119 vite marĭ cornute, 2005 oĭ, 9 capre și 876 rîmătorĭ.

La 500 m. în partea de E. a satuluĭ se află armanul arendașuluĭ cu o moară de aburĭ.

Ciocile, *moșie*, pendinte de com. Ciocile, pl. Călmățuiul, județul Brăila, proprietatea moștenitorilor G. San-Marin; are o întindere de 2650 hect. și aduce un venit anual de 40960 leĭ.

Ciocile, *movilă*, la 4½ kil. spre S.-V. de satul Ciocile. La această movilă se întîlnesc hotarele județelor Brăila, Buzăul și Ialomița.

Hosted by Google

Ciocile-Goale, *deal,* în com. rur. Jidoştiţa, plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Ciocîltani, *deal,* în com. rur. Oreviţa, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Ciocîlteiul, *sat,* face parte din com. rur. Roeşti, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populaţie de 614 locuitorĭ (305 bărbaţĭ şi 309 femeĭ). Aci e o biserică, reparată la anul 1845.

Ciocîlteilor (Dealul-), *deal,* la E. com. Lăpuşata, plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Ciocîrlanilor (Dealul-), *munte,* în com. Dorna, jud. Suceava.

Ciocîrlanul, *izvor,* în jud. Buzău, comuna Chiojdul; ese din muntele Pitica şi se scurge în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Ciocîrlanul, *loc cu izvoare,* pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonţul, jud. Bacău, de unde izvoreşte pîrîiaşul Cucueţi.

Ciocîrleşti, *sat,* în partea de S. a com. Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ. E situat pe valea dealuluĭ ce mărgineşte comuna la V., pe o întindere de 604 hect., din carĭ 111 hect. sunt pădure, iar 58 hect., loc de arătură şi vatra, sunt ale locuitorilor. Are o populaţie de 32 familiĭ, saŭ 157 suflete.

De acest sat maĭ ţin cătunele: Golia, Corcodelul şi Lunca, a căror întindere şi populaţie este coprinsă în acest sat.

Vite sunt: 140 vite marĭ cornute, 40 oĭ, 17 caĭ şi 9 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri şi 24 care cu boĭ.

Ciocîrlia, *cătun,* al comuneĭ Scurteşti, jud. Buzău, situat pe malul stîng al rîuluĭ Buzău, cu 170 locuitorĭ şi 43 case; are subdivizia Mălureni; în vechime se numea Ulmi şi Tătuleşti.

Ciocîrlia, *deal,* pe care sunt plantate viĭ, situat pe moşia statuluĭ Dorobanţul, jud. Teleorman. Aceste viĭ aŭ fost date cu embatic locuitorilor din com. Cîrligaţĭ, care acum le-aŭ rescumpărat.

Ciocîrlia, *lac,* jud. Teleorman, la N.-E. com. Băseşti, spre hotarul despre moşia Roşiorilor.

Ciocîrlia, *movilă,* pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, căt. Ciocîrlia, com. Scurteşti, jud. Buzău.

Ciocîrlia, *movilă,* în jud. Buzău, com. Scurteşti, căt. Vadul-Paşiĭ, numită şi Movila-de-la-Vadul-Paşiĭ, în locurile date însurăţeilor Băscenĭ. Această movilă a fost explorată în 1881, la locul unde s'aŭ găsit osemintele unuĭ militar, îngropat cu calul săŭ şi resturĭ de armăturĭ: o sabie, o zea mare şi altele, depuse acum în Muzăul de Antichităţĭ din Bucureşti.

Ciocîrlia, *munte,* în com. Broşteni, jud. Suceava.

Ciocîrlia, *pădure,* pe moşia Cernăteşti, comuna Cernăteşti, jud. Buzău. Are 12 hect.

Ciocîrlia, *pîrîŭ,* izvoreşte din partea de N. a satuluĭ Gîrceni, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, de la locul numit Răciul; curge spre S., prin satul Gîrceni, şi se varsă în Pîrîul-Stuhuluĭ.

Ciocîrlia, *vălcea,* ce se formează pe teritoriul com. Coteana, pl. Siul-d.-s., judeţul Olt. Străbate comuna de la N. la S.

Se întîlneşte cu vălcelele: Milcoveanul, Purcelul şi Fîntîneaua şi formează vălceaua numită Coteniţa.

Ciocleşti, *deal,* cu direcţia S.-E., com. Diţeşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Pe dealurĭ sunt plantate viĭ, prunĭ, nucĭ şi merĭ.

Cioclovina, *deal,* în com. Govora, pl. Ocolul, jud. Vilcea.

Cioclovina, *vale.* (V. com. rur. Menţi-din-Jos).

Cioclovina-de-Jos, *schit,* situat sub creasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la N. de mănăstirea Tismana, jud. Gorj. S'a fondat la 1715, de Stanca Glogoveanu.

Tot la această dată s'a fondat şi schitul din vîrful Cioclovineĭ cu ajutorul luĭ Obedeanu Vel Serdarul.

Schitul Cioclovina-d.-j. are 1 călugăr, 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Ciocoaica, *deal,* între com. Văleni şi Lăicăi-Runceasa, pl. Argeşelul, judeţul Muscel. Acestuĭ deal îĭ maĭ zice şi Olarul. Vîrful săŭ poartă acelaşĭ nume.

Ciocoeşti, *sat,* jud. Dîmboviţa, plaiul Ialomiţa-Dîmboviţa, căt. com. Colibaşi.

Ciocoeşti, *loc izolat,* com. Aninoasa, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Ciocoiul, *vălcel,* comuna Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în Cungrea-Mare, pe ţărmul stîng, tot în com. Ciomăgeşti.

Ciocova, *pădure.* (V. Tîrnauca, pădure, com. Tîrnauca, plasa Herţa, jud. Dorohoiŭ).

Ciocoveni, *sat,* face parte din

Hosted by Google

com. rur. Valea-Dragului, plasa Negoești, jud. Ilfov. Este situat la V. de Valea-Dragului, pe malul stîng al rîului Sabarul. In dreptul satului e o mică insulă, formată de rîul Sabarul.

Se întinde pe o suprafață de 1107 hect., avînd o populație de 468 locuitori.

D-l I. Niculescu are 850 hect. și locuitorii 257 hect. Proprietarul cultivă 750 hect., 50 sunt sterpe și 50 izlaz. Locuitorii cultivă 239 hect., 15 sunt rezervate pentru izlaz și restul este vie. Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Are 1 pod stătător; 1 mașină de treerat cu aburi.

Numărul vitelor mari e de 267 și al celor mici de 765.

Ciocracul, *numire,* ce se mai dă cât. Cosmina-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Ciocracul, *mahala,* din comuna Drajna-d.-j., pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Ciocracul, *deal,* la S. și S.-E. de com. Drajna-d.-s., pl. Teleajenul, jud. Prahova, avînd ca piscuri mai înalte: Scafele și Malul-de-Răsună.

Ciocracul, *trup de moșie,* a statului, pendinte de schitul Cheia și Cotroceni, jud. Prahova, care, pe periodul 1888-93, s'a arendat cu 5872 lei anual. Această moșie s'a arendat, împreună cu Valea-Schituluĭ, Văleni și Valea-Satului, afară de părțile vîndute de veci.

Ciocul, *cătun,* în plasa Tîrgului, jud. Teleorman, situat pe calea județeană Turnul-Roșiori-Strîmbeni, la distanță de 2 kil. de com. Scrioștea. Ține de com. Cucueți. Are o populațiune de 159 suflete, din cari 39 contribuabili.

Ciocul, *măgură,* situată pe teritoriul comunei Alimănești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. S'a numit ast-fel fiind-că multă vreme a stat pe vîrful ei o cruce.

Ciocul, *poiană,* plasa Jiul-d.-mj., com. Podari, jud. Dolj.

Cioculani, *deal,* în com. rur. Menți-din-Jos, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Ciofeni, *sat,* în partea de S.-V. a com. Telejna, plasa Mijlocul, jud. Vasluiu, situat între două dealuri cu loc deschis.

Are o suprafață cam de 858 hect., din cari: 114 hect. pădure, și 601 hect. loc de cultură, fînaț, imaș ale proprietățeĭ și 143 hect. ale locuitorilor, cu 8 hect. vie. Are o populațiune de 45 familii, saŭ 240 suflete. In sat este o cîrciumă și o moară cu aburi.

Moșia satului Ciofeni este proprietate, parte a d-luĭ Dimitrie Castroianu și parte a răzeșilor.

Vite sunt: 282 vite mari cornute, 300 oi, 14 cai și 20 rîmători.

Locuitorii posedă: 36 care cu boi, 32 pluguri, 2 căruțe cu cai; 30 stupi.

Cioflanul, *cătun.* (V. Gostavățul, jud. Olt).

Cioflecul, *pîrîŭ* mic, lîngă satul Ciofliceni, plasa Znagovul, jud. Ilfov.

Cioflecul. (V. Dridul, movilă, pl. Mostiștea, jud. Ilfov).

Cioflești, *sat,* jud. Argeș, plasa Gălășești; face parte din com. rur. Răscăeți-Drăghineasca.

Ciofliceni, *sat,* plasa Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Tîncăbești. Este situat spre E. de Tîncăbești și spre V. de balta Znagovul.

Se întinde pe o suprafață de 925 hect., din cari statul are 798 hect. și locuitorii 127 hect. Statul cultivă prin arendașii săi numai 50 hect., iar 748 sunt pădure. Locuitorii cultivă tot terenul, fără să aibă locuri pentru fînețe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți și o baltă. Comerciul se face de 3 cîrciumari.

Populația lui e de 493 locuitori.

Ciofliceni, pl. Negoești, județul Ilfov. (V. Preana-Vechie).

Ciofliceni, *moșie,* a statului, județul Ilfov, pendinte de mănăstirea Gruiul; s'a arendat, împreună cu Tîncăbești, pe periodul 1889-94, cu 9880 lei anual.

Ciofliceni, *pădure,* a statului, județul Ilfov, în întindere de 200 hect. (V. Tîncăbești-Ciofliceni, pădure).

Cioflicul, saŭ **Buhaiul,** *cătun,* pendinte de com. Naipul, pl. Cîlnișlea, jud. Vlașca, situat între apele Cîlnișlea și Glavaciocul, proprietatea d-luĭ Ilie Stan Dorobanțu. Suprafața moșieĭ este de 527 hect., din care s'a dat la 42 locuitori 177 hect.

Cioflicul, *pădure,* a statului, în jud. Vlașca, pe proprietatea cu același nume, pendinte de com. Naipul. Această pădure de tufă are o suprafață de 249 hect.

Ciofrîngeni-Pămînteni (Burluși), *sat,* pe apa Topologului, jud. Argeș, pl. Topologul, pen-

Hosted by Google

dinte de com. rur. Alimăneşti-Ciofrîngenĭ. Are o populaţie de 55 familiĭ. In sat sunt: o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de un preot şi un cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

Ciofrîngeni-Ungurenĭ, *sat,* pe rîul Topologul, pl. Topologul, jud. Argeş, pendinte de com. rur. Alimăneşti-Ciofrîngenĭ. Are o populaţie de 70 familiĭ. In sat e o biserică vechie, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Ciohoranca. Vezĭ Rangul, pîrîŭ, jud. Suceava.

Ciohoreni, *sat,* pe moşia şi în com. Miroslăveşti, jud. Suceava. Aşezat pe ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ Rangul. Are o populaţie de 217 capĭ de familie, saŭ 948 suflete, (479 bărbaţĭ şi 469 femeĭ), din carĭ 12 izraeliţĭ. Sunt 195 contribuabilĭ.

Vatra satuluĭ ocupă suprafaţa de 75 fălcĭ şi 78 prăjinĭ. Locuitoriĭ împroprietăriţĭ după legea din 1864 sunt: 45 fruntaşĭ, 51 mijlocaşĭ şi 38 pălmaşĭ, stăpînind 337 fălcĭ şi 35 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Niculae, zidită la 1864 de locuitorĭ ajutaţĭ de prinţul Gr. M. Sturdza, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Improprietărită la 1864 cu 8 fălcĭ şi 40 prăjinĭ. Şcoala din Miroslăveşti servă şi acestuĭ sat. Drumurile principale sunt: la Muncel (2120 m.), la Verşeni (5375 m.), la Cozmeşti (2968 m.) şi la Miroslăveşti (2060 m.).

Ciohoreni, *deal,* pe coastele căruia stă satul cu acest nume, jud. Suceava.

Cihorinul, *loc.* (Vezĭ Şerbăneşti, localitate, com. Buneşti, plasa Mijlocul, jud. Fălciŭ).

Cioiana, *pîrîu,* izvoreşte din sus de căt. Tunşi, de la Creţeşti, com. Ţicleni, pl. Jiuluĭ, judeţul Gorj; udă cătunele Tuşi, Ţicleni, Răşina şi Peşteana-d.-s., şi se varsă în Jiŭ, în dreptul com. Peşteana, unde este şi 1 pod de lemn, numit Podul-Cioeneĭ.

Cioiana, *vale,* plasa Jiul, judeţul Gorj, aparţinînd la origină comuneĭ Ţicleni. Are direcţie N.-S. pănă la cătunul Tunşi, iară de aci la Ţicleni, schimbă direcţia, îndreptîndu-se către S.-V. şi dînd în Valea-Jiuluĭ.

Valea îşĭ are numele de la pîrîul Cioiana, afluent de partea stîngă a Jiuluĭ.

Cioinagi, *cătun,* cu vr'o 8—10 case, în com. Bălinteşti, plasa Horincea, jud. Covurluiŭ.

Cioinagi, *moşie* particulară, de 325 hect., com. Bălinteşti, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Cioinagi, *pîrîiaş,* pe teritoriul comuneĭ Bălinteşti, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ; se varsă în pîrîul Chineja.

Ciolacul, *pîrîŭ,* ce curge prin jud. Roman, pl. Fundul, com. Bălueşti şi Iucşeşti. Izvoreşte la E. de satul Tabăra; curge de la E. spre V.; udă satul Iucşeşti-d.-j. şi se varsă în rîul Siretul, de a stînga, mai spre S. de satul Iucşeşti-d.-j. Primeşte pîrîul Bălueşti.

Ciolaculuĭ (Iazul-), *iaz,* pe cursul Volovăţuluĭ, în suprafaţă de 31 hect., 51 ariĭ, pe teritoriul satuluĭ Adăşan, comuna Avrămeni, pl. Başeiul, judeţul Dorohoiŭ.

Ciolanul, *schit de călugărĭ,* în jud. Buzăŭ, com. Tisăul, căt. Haleşul, cu 70 monahĭ, fost fondat de Doamna Neaga, cam pe la 1590, dar nu mult după aceea, din cauza invaziunilor, a fost părăsit. Pe la începutul secoluluĭ al XVIII-lea, nişte monahĭ de la schitul Ciobănoaia, vizitîndu-l, găsesc biserica cu totul ruinată şi în interior crescute numaĭ bălăriĭ. Eĭ se decid a rămîne aci, în mijlocul secularelor păduriĭ, ce-l înconjuraŭ, ca să se poată deda cu totul unei vieţe sufleteştĭ şi ascetice. Reparară dar biserica şi incurînd Ciolanul deveni un schit înfloritor şi avut prin multele donaţiĭ ce primea şi crescînd tot de odată şi numărul monahilor. Vechea biserică, (Sf. Gheorghe), nu le maĭ fu încăpătoare; de aceea se simţi necesitate aĭ ridica o altă. Episcopul Chesarie, în 1818, o zidi cu cheltuiala sa, dîndu-ĭ hramul S-ţiĭ Apostolĭ Petru şi Pavel. In 1855 Iunie 24, această biserică a ars. Starinţul Ioanichie o reconstrui şi în 1862 se termină. Ambele bisericĭ sunt înconjurate cu chiliĭ bune şi curat întreţinute.

In apropiere de această mănăstire, se află biserica Cetăţuia, situată pe un deal înalt, împrejurul căruia se cunosc urmele unuĭ şanţ, pe care, se zice, că doamna Neaga l'ar fi făcut ca apărare contra invaziunilor turceştĭ. Chiar a existat o cetăţue, de aceea a şi luat biserica numele de Cetăţuia. Ea a fost fondată de repausatul Iosif Singel, în anul 1859, dinpreună cu alţĭ părinţĭ aĭ mănăstireĭ.

Pe lîngă serviciul bisericeĭ şi al gospodărieĭ caselor lor monahiĭ maĭ lucrează şi alte lucrurĭ de lemnărie, ca: linguri, icoane, etc. Aci se fabrică şi renumita apă de melisa.

Hosted by Google

Ciolanul, *deal,* în județul Roman, pl. Fundul, com. Averești, spre E. de satul Averești-Răzășĭ. Este acoperit cu pădure seculară. In acest deal sunt cariere de piatră de o bună calitate. Se maĭ numește și Mîrșavul.

Ciolanul, *lac,* pl. Băilești, com. Catanele, jud. Dolj. Seacă cu desăvîrșire în timpul vereĭ.

Ciolanul, *movilă,* în plasa Ialomița-Balta, județul Ialomița, pe teritoriul comuneĭ Poiana.

Ciolanul, *pădure,* pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacău, de pe teritoriul comuneĭ Berești.

Ciolanul, *vale,* jud. Vlașca, trece prin com. Ciolanul și se varsă în apa Cîlnișteа.

Ciolanul-Pangăl, *com. rur.,* cu 570 loc. cu căt. Petru-Rareș, pl. Marginea, jud. Vlașca, proprietatea fraților Pangăl; are suprafața de 2448 hect. S'a dat la 66 locuitorĭ suprafața de 358 hect.

Budgetul comuneĭ în 1887 a fost de 2136 leĭ la venitурĭ și de 1945 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ, din care una are hramul Sfinților Voevozĭ și s'a zidit la 1859 cu ajutorul proprietaruluĭ; sunt deservite de 1 preot și 3 dascălĭ.

Comuna este situată la extremitatea de N. a plășeĭ în coasta uneĭ vîlcele numită Valea-Vladuluĭ, pe care se află un helești.

Prin pădurea acesteĭ proprietățĭ trece drumul vechiŭ numit de sătenĭ Brazda-luĭ-Traian.

Este departe de Giurgiu de 25 kil., de Stănești, reședința plășeĭ, de 16 kil., iar de București de 50 kil. Prin sat trece o șosea, care duce la comuna Pangăl.

Vite sunt: 342 boĭ și vacĭ, 20 caĭ, 650 oĭ și capre și 270 porcĭ.

Ciolanuluĭ (Linia-), *cătun,* al com. Tisăul, jud. Buzău, cu 260 loc. și 56 case, format de foștiĭ Țigani aĭ schituluĭ Ciolanul. Are sub-diviziile: Ciolăneanca și Miluiți.

Ciolanului, (Morile-), *mică proprietate* a statuluĭ, în comuna Cândești, jud. Buzău, avînd 27 hect. și 4 morĭ pe rîul Buzău, zise ale Ciolănenilor, fiindcă aparțineau de schitul Ciolanul.

Ciolanuluĭ (Munțiĭ-), *serie de coline,* ce începe din com. Grăjdana, jud. Buzău, de la Vîrful-Predealuluĭ și se termină în comuna Tisăul în Vîrful-Braduluĭ, despărțind valea rîuluĭ Buzău de Valea-Nișcovuluĭ. Ele sunt formate maĭ mult din stîncĭ calcaroase, de unde se extrage pietre de construcțiunĭ, de var, etc. E acoperită de pădurĭ seculare. Cea maĭ mare înălțime a lor e în com. Grăjdina, căt. Miluiți, în punctul numit Vîrful-Ciolanuluĭ.

Ciolanuluĭ (Poiana-), *poiană,* în ramificațiile munteluĭ Ciolanul din com. Măgura, jud. Buzău.

Ciolanuluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* între moșiile Plopi și Zîmbreasca, din pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman. Inceputul eĭ este aproape de com. Balaci; se termină în Valea-Beoceĭ.

Ciolăneanca, *subdivizie* a *cătunuluĭ* Linia-Ciolanul, din com. Tisăul, jud. Buzău.

Ciolăneanca (Vatra-Schituluĭ-Ciolanul), *proprietate* a schituluĭ Ciolanul, în com. Tisăul, jud. Buzău, în jurul mănăstireĭ. Are ca 30 hect. fînețe, livede, etc.

Ciolăneanca, *pădure,* a statuluĭ, pendinte de Ciolanul în com. Tisăul, jud. Buzău. Are 595 hect., acoperite de stejarĭ seculariĭ, în mijlocul cărora e ascuns schitul Ciolanul.

Ciolănești, *cătun,* în com. Mănăstioara, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna. Este situat pe Dealul-luĭ Ciolan, ce face parte din Dealul-Mare și despărțit de com. prin pîrîul Zăbrăuțul-Mic.

Are o populațiune de 246 suflete, care locuesc în 67 case.

Ciolănești-Baldovinești, *moșie,* a statuluĭ, în com. Ciolănești-din-Deal, pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman.

Ciolănești-din-Deal, *com. rur.,* în pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, situată pe Valea-Cîineluĭ, la distanță de 26 kil. de Roșiori-de-Vede, 70 kil. de reședința județuluĭ și 47 kil. de la Alexandria.

Se învecinește cu comunele Silištea-Gumeștĭ, Zîmbreasca, Ciolănești, Lada, Slăvești, Zlotești și Tătărești-d.-j.

Populațiunea acesteĭ comune este de 575 capĭ de familie, saŭ 2365 suflete, din carĭ 537 contribuabilĭ.

Suprafața comuneĭ, cu vatra satuluĭ și cu moșiile de pe dînsa, este de 3800 hect., dintre carĭ 1827 pămînt arabil și 300 pădure. Pe această moșie sunt împroprietăriți 398 locuitorĭ, pe o întindere de 1673 hect. Pădurea, proprietatea statuluĭ, se numește de către locuitorĭ și Teleormănelul; oficial e recunoscută sub numele de Ciolănești-Baldovinești; e compusă din: stejărică, cer, arțar, frasin, ulm, jugastru, carpen, alun și teiŭ. Este pădure bătrînă și se găsește printr'însa

Hosted by Google

arborĭ până la 70 centimetri circumferință. Solul este maĭ mult șes, mediocru pentru agricultură.

Numărul vitelor este de 10303 capete, din carĭ 1522 boĭ și vacĭ, 574 caĭ, 7706 oĭ și 501 porcĭ.

Are un local de primărie; o școală, frecuentată de 16 elevĭ; 2 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Aci se țin și 2 bîlciurĭ anuale, la 14 Septembre și la Duminecа-Tomeĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 12618 banĭ 63 la venitурĭ, și leĭ 10493 la cheltuelĭ.

In această comună, pe cînd exista vechiul drum al Craioveĭ, cunoscut sub denumirea de Drumul-Olaculuĭ (acum 50 anĭ), se afla un releŭ poștal important. Ruinele grajdurilor de caĭ se văd încă și azĭ.

Drumurile de comunicațiune sunt: la comunele Ciolănești-din-Vale, Zîmbreasca, Ciurari, Zlotești și Gumești prin căĭ vecinale. Ia partea despre V., ca la 2 kil. de sat, se văd ruinele uneĭ bisericĭ, unde se spune că a fost mănăstirea Baldovinești. Zidirea, care se arată a fi fost solidă, este astăzĭ adăpostul vitelor și al gunoaielor; împrejurul eĭ se văd urme de locuințe și un șanț care o înconjură. S'aŭ găsit și morminte.

Moșia Ciolănești a fost a mănăstireĭ Baldovinești. Satul Ciolănești este unul din cele maĭ vechĭ ale județuluĭ. In catagrafia satelor făcută sub Domnia luĭ C. Mavrocordat, în secolul trecut, îl vedem figurînd în pl. Mijlocul; după anul 1836 a fost trecut în pl. Teleormanuluĭ.

Ciolănești-din-Vale, *com. rur.,* în pl. Teleormanuluĭ, jud. Teleorman, situată pe Valea-Cîineluĭ, la Sudul comuneĭ Ciolănești-din-Deal. Este așezată pe coasta văeĭ. Poartă și numirea de Capul-Luncĭĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 956 suflete, dintre carĭ 168 capĭ de familie.

Suprafața comuneĭ, dimpreună cu proprietatea statuluĭ și cu moșia Slăvești-Zlotești, tot a statuluĭ, care cade tot pe teritoriul eĭ, este de 2240 hect., la carĭ se maĭ adaugă și 250 hect. pădure. Trupurile de pădure poartă numirile de Bulgăreasca, Cornetul și Teleormănelul; conțin arborĭ bătrînĭ până la o sută de anĭ și alțiĭ între 20—50 anĭ.

Pe această moșie sunt împroprietăriți 136 locuitorĭ, pe o întindere de 678 hect.

In com. e o școală frecuentată de 12 elevĭ; o biserică deservită de un preot și un cîntăreț; o moară cu aburĭ.

Comuna se leagă cu comuna Ciolănești-din-Deal, cu căt. Belciugul și cu com. Ciurari prin șosele vecinale.

Budgetul este de leĭ 4299, banĭ 8 la venitурĭ și de leĭ 3983, banĭ 34 la cheltuelĭ. Sunt 235 contribuabilĭ.

Satul care se numește astăzĭ Ciolănești-din-Vale, a purtat numele de Capul-Luncĭĭ. Ast-fel îl găsim trecut în catagrafia satelor de sub a treia Domnie a luĭ C. Mavrocordat, în secolul al XVIII-lea; făcea parte din pl. Mijlocul.

După modificarea din 1836 a împărțiriĭ județuluĭ, a făcut parte din pl. Teleormanuluĭ, avînd alipit și cătunul Belciugul, care astăzĭ ține de com. Gărdești. Numirea, ca și reședința comuneĭ, era după al cătunuluĭ Belciugul, până la 1859.

Ciolănești, Tisa și **Zăbrăuțul,** *pădure,* jud. Putna, în suprafață de 160 hect., situate pe moșia Ciolănești, pendinte de com. Mănăstioara. E limitată la N. și E. cu răzeșiĭ Fitioneștĭ; la V. cu pădurea d-luĭ V. Apostoleanu; la S. cu răzeșiĭ din Străoane-d.-s.

Ciolcăĭ (Fîntîna-), *fîntînă,* în comuna Slătioara, plasa Horezul, jud. Vîlcea.

Ciolpani, *sat,* face parte din com. rur. Țigănești, plasa Znagovul, jud. Ilfov. Este situat la N. de București, între lacul Țigănești și pădurea Znagovul. Se întinde pe o suprafață de 794 hect., cu o populație de 648 locuitorĭ.

Din teritoriul satuluĭ, 400 hect. aparțin d-luĭ I. Popescu, care cultivă 125 hect.; 25 sunt izlaz, 250 pădure; 393 hect. sunt ale locuitorilor. In acest sat se află o biserică, cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, zidită, la anul 1843, de starița mănăstireĭ Țigănești, cu ajutorul locuitorilor; o școală mixtă, frecuentată de 32 elevĭ și 4 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 1980 leĭ. Localul s'a construit de județ, în anul 1887. Aci este reședința primărieĭ.

In Ciolpani este 1 heleșteŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 239 și al celor micĭ de 460.

S'aŭ stabilit în sat 9 străinĭ.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Acest sat s'a format din familiile clăcașe ale mănăstireĭ Țigănești, din argațiĭ și robiĭ mănăstireĭ și din cîte-va familiĭ venite de aiurea.

Locuitoriĭ și-aŭ făcut casele de locuit într'o răritură de pădure.

S'a înființat după anul 1800

Hosted by Google

şi s'a populat maĭ mult după emanciparea Ţiganilor.

Ciolpani, *deal,* com. Valea-Lungă, pl. Prahova, jud. Prahova. Pe acest deal se află livezĭ şi locurĭ de cultură.

Ciolpani, *iaz,* pe moşia statuluĭ Truşeşti, jud. Botoşani, în partea de V. a comuneĭ Truşeşti, pl. Jijia. Are o suprafaţă de 1 hect.

Ciolpani - Ţigăneşti, *pădure,* a statuluĭ, avînd o suprafaţă de 250 hect., pendinte de com. Ţigăneşti, plasa Znagovul. E formată din 2 trupurĭ: Despre-Schit (150 hect.) şi Despre-Zăvoiŭ (100 hect.).

Ciolpanul, *sătişor,* în com. Costişa, pl. Bistriţa, jud. Neamţu, situat spre marginea comuneĭ Buhuşul.

Ciolpanul, *fost schit,* în satul cu aceeaşĭ numire, jud. Neamţu, şi acum biserică de mir.

Ciolpanul, *vechie numire,* a Bechetuluĭ, jud. Dolj.

Ciolpanuluĭ (Lacul-), *lac,* în pl. Borcea, com. Gîldăul, jud. Ialomiţa.

Ciolpăneşti, *parte* din com. Capul-Pisculuĭ, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Ciomaga, *izvor,* în com. Niculeşti, căt. Petrăcheşti, jud. Buzăŭ. Incepe din fundul văeĭ Ciomaga şi se scurge în rîul Slănicul.

Ciomageĭ (Valea-), *cătun,* al com. Măneşti, jud. Buzăŭ. Are 280 locuitorĭ şi 64 case.

Ciomagul, *deal,* în jud. Vasluiŭ. Este o prelungire a dealurilor: Codrul-d.-s. şi Codrul-d.-j., cu direcţia de la V. spre E. Spre platoul de d'asupra are o dumbravă de stejarĭ.

Acest deal formează limită între com. Mircesti şi Şoroneşti. Spre E. formează un semicerc de la V. la S.-E., de unde ia numirea de Holm. Extremitatea de S. a acestuĭ semicerc, se termină în platoul com. Codăeşti. Pe coasta sa de E. se află satul Rădiul.

Ciomagul, *pisc,* în centrul comuneĭ Bîrzeşti, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Ciomagul, *podiş,* judeţul Iaşi, prelungire în lat a podişuluĭ Ciorani-Ruşĭ, traversînd moşia com. Belceşti, din pl. Bahluiul, în direcţie nord-sudică. Incepe de la hotarul Hodoreĭ, sat din com. Cotnari, pl. Bahluiul, şi se întinde pănă în şesul Bahluiul, pe o lungime cam de 2300 m. Unindu-se în partea de S. cu dealul Balhuiul prin o iezătură vechie, formează o vale adîncă, în care a existat din vechime un iaz. Tradiţia este că acel iaz, format din apa Bahluiuluĭ, avea întinderea de la iezetura, ce era făcută din pămînt amestecat cu lînă, din satul Belceşti, pănă din sus de tîrgul Hîrlăuluĭ, distanţă aproape de 20 kil., care iezătură ar fi fost făcută de Stefan-cel-Mare, în scop de a împiedeca, prin strînsura apeĭ, năvălirea barbarilor, cătră vechea reşedinţă din tîrgul Hîrlăuluĭ.

Că acest iaz a fost pe o întindere destul de mare, se dovedeşte din rădicătura iezăturei, ce se află şi astăzĭ, în marginea despre V. a satuluĭ Belceşti şi care are acum o lungime de maĭ bine de 1 kil., în cît a putut să întreţină apă pe o întindere de cîţĭ-va kil.

Ciomagul, *vale,* în partea de E. a comuneĭ Todireni, pl. Jijia, jud. Botoşani.

Ciomagul, *vălcea,* izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume, com. Bîrzeşti, jud. Muscel, şi se varsă în valea Bîrzeasca, în raionul aceleeaşĭ comune.

Ciomăgeşti, *com. rur.,* jud. Argeş, pl. Oltul, la 35 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 15 kil. de Piteşti. Se compune din 4 sate: Bratia, Ciomăgeşti, Cungrea şi Giuclani, avînd peste tot 166 familiĭ, cu 721 suflete. In comună sunt 2 bisericĭ şi o şcoală primară rurală. Budgetul comuneĭ, pe anul 1882—83, a fost de 1341 leĭ la venitурĭ şi de 1285 leĭ la cheltuelĭ. Această comună se află aproape de limita judeţelor Argeş şi Olt.

După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 150 contribuabilĭ, şi are un budget de 1374 leĭ la venitурĭ şi de 1457 leĭ la cheltuelĭ.

Prin comună trece pîrîul Cungrul-Mare.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 304 capete vite marĭ (290 boĭ şi vacĭ, 14 caĭ) şi de 536 vite mărunte (406 oĭ, 30 capre şi 100 rîmătorĭ).

Ciomăgeşti, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, compusă din 7 cătune: Răduţeşti, Fedeleşoiul, Beculeşti, Dogari, Bădărăi, Păuneşti şi Stănuleasa.

Este situată, parte pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Cungrea-Mare, parte pe dealurile Păuneşti şi Dogari şi parte pe pîr. Lăunele, la 52 kil. departe de capitala jud. şi la 11 kil. de reşed. plăşeĭ.

Hosted by Google

Comuna, de la început, a fost situată pe acest loc, afară de cătunul Stănuleasa, care a fost mai întîiŭ aşezat pe Valea-Sîmburuluĭ şi s'a mutat pe Valea-Lăuneluĭ, cînd cu facerea şoseleĭ.

Are o populaţiune de 1228 locuitorĭ, în care intră şi 7 familiĭ de Ţigani. Capĭ de familie sunt 300; contribuabilĭ 259; locuesc în 320 case.

In comună sunt 3 bisericĭ, la Fedeleşoiŭ, Beculeşti şi Stănuleasa, deservite de 2 preoţĭ; cea din Stănuleasa nu funcţionează.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ la 1864 sunt: 106 pe moşia Eforieĭ, 45 pe moşia statuluĭ, 50 pe moşia d-luĭ C. Trepteanu şi 2 pe moşia d-luĭ I. Zisidis, dîndu-li-se în total 709 hect. Eĭ aŭ 21 caĭ şi epe, 80 boĭ, 150 vacĭ, 30 capre, 600 oĭ şi 50 porcĭ.

Pe rîul Cungrea-Mare este o moară de măcinat.

Cu pădure, izlaz, delimitarea oamenilor şi proprietăţile statuluĭ, ale Eforieĭ şi ale d-lor C. Trepteanu şi Zisidis, comuna are vr'o 4350 hect.

Şcoala se frecuentă de 50 copiĭ, din numărul de 209 în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual 1080 leĭ. Ştiŭ carte 39 bărbaţĭ şi 2 femeĭ.

Stupĭ cu albine sunt 50.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ este de 2672 leĭ, 45 banĭ la venituri şi de 2072 leĭ, 45 banĭ la cheltuelĭ.

Şosele în această comună sunt: şoseaua comunală care trece prin centrul eĭ şi o pune în comunicaţie cu comuna Ciomăgeşti-de-Argeş la N. şi cu comuna Sîmbureşti la S. şi o altă ramură, care pune în comunicaţie cătunul Dogari cu şoseaua comunală.

E brăzdată de dealurile: Pădureĭ, Sîmbureluĭ, Lăuneluĭ, Stănuleşti şi Gorunuluĭ, toate cu direcţia de la N. spre S., şi de piscurile: Sglînboaca, Fătăciunea-Mare, Biserieeĭ, Barza, Turiga, Popeĭ, Rîmboaca, etc. Dealurile şi piscurile servesc, parte pentru cultură, parte pentru păşunarea vitelor.

E udată de gîrlele: Cungrea-Mare, Sîmburul şi Lăunele, şi de văile: Ciocoiul, Balomirul, Ciuta, Fîntînele, Sglîmboaca, Fătăciunea - Mare şi Fătăciunea-Mică, Rudărimea şi Hotarul, etc.

Se mărgineşte cu judeţul Argeş şi comunele Topana, Păroşi şi Sîmbureşti.

Ciomăgeşti, *sat,* cu 240 locuitorĭ, jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume.

Aicĭ este reşedinţa primărieĭ. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Ciomăgeşti, *deal,* în raionul comuneĭ Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 31 hectare vie.

Ciomăgeşti, *proprietate* a statuluĭ, în com. Ciomăgeşti şi Măneşti, jud. Buzăŭ, pendinte de schitul Găvanul; are 5 hect., pădure, fîneaţă şi livede.

Ciomărca, *munte,* lîngă satul Poiana-Grinţieşuluĭ, com. Bistricioara, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Ciomîrneĭ (Pîrîul-), *afluent* al Şomuzuluĭ-Mic, în com. Pleşeşti, jud. Suceava (2500 metri).

Ciomîrtanul, *sat,* com. Zămostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. (Vezĭ Ruşi-Ciomîrtan).

Ciomîrtanul, *deal,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Avereşti, spre S.-E. de satul Avereşti-Răzăşĭ. Este acoperit cu pădure mare. Are carieri de piatră.

Ciomîzga, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Recea, din com. Văscani, jud. Suceava.

Ciopîrceni, *mahala,* com. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Ciopîrceni, *munte,* în partea de E. a com. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova. Servă de păşune.

Ciopîrceni, *vale,* com. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova. Curge de la E. spre V., şi se varsă în rîul Doftana, pe malul stîng, tot în raionul com. Teşila.

Ciopîrceni (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moşia Muntele-Ciopîrceni, pendinte de com. Teşila, pl. Peleşul, jud. Prahova.

Ciopîrceni-de-Jos, *com. rur.,* pl. Cîmpul, jud. Prahova. Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Cricovul-Sărat, la 38 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 6 kil. de reşed. plăşeĭ.

Populaţia sa e de 2061 loc. (1036 bărbaţĭ şi 1025 femeĭ), din carĭ: 12 familiĭ de Ţigani, 4 de Grecĭ şi 4 de Turcĭ.

Capĭ de familie sunt 511; contribuabilĭ 427; case de locuit 545.

In comună e o singură biserică, cu următoarea inscripţie:

«Această sfîntă biserică este zidită din temelie şi înfrumuseţată cum se vede şi pe din lăuntru şi pe din afară de Dumneaeĭ jupîneasa Joiţa Stolniceasa a Dum-

Hosted by Google

nealuĭ răposatul Stolnicul Tudorache Gușatul și cocon Dumnealor Ion Vel comis și întru cinstea și lauda Adormireĭ Născătoareĭ de Dumnezeŭ și pururea Fecioareĭ Maria și întru Nașterea sfîntuluĭ Ioan Botezătorul, în zilele Prea Luminatuluĭ Domn Ion Constantin Nicolae Voevod, fiind Mitropolit Neofit. Maĭ 30 anul 1776.

Această biserică s'a reparat în 1873, prin contribuțiunile locuitorilor; este deservită de 3 preoți.

Locuitoriĭ, în număr de 142, s'aŭ împroprietărit la anul 1864 pe moșia Principeluĭ G. Bibescu, dîndu-li-se 1113 hect. Eĭ aŭ: 204 caĭ, 1103 boĭ, 279 vacĭ, 775 porcĭ, 6972 oĭ, 36 capre și 27 asinĭ.

In com. e o moară de aburĭ.

Școala datează în comună de la 1864; a fost frecuentată în anul 1892—93 de 141 copiĭ, din numărul de 434 în vîrstă de școală. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește anual 1566 leĭ. Știŭ carte 30 bărbațĭ și 7 femeĭ.

Comerciul se exercită de 9 cîrciumarĭ.

Budgetul com. este de 10000 leĭ la venitурĭ și de 8000 leĭ la cheltuelĭ.

Are o șosea comunală, care se desparte în 6 ramurĭ, adică: Sălciile-Urziceni, Albești-Urlați-Ploești, Fulga-Mizil, Adîncata-București și Rădulești-București.

Comuna e brăzdată de 8 movile, făcute din timpurĭ îndepărtate. La cîte-va din ele se găsesc oase de mărimĭ neexistente în prezent și cosciuge de stejar.

Se mărginește cu comunele: Adîncata, Jilava (jud. Ilfov), Sălciile, Fulga, Ciorani-d.-s. și rîul Cricovul-Sărat.

Ciopîrtaculuĭ (Vîrful-), *munte,* în comuna Boziorul, jud. Buzăŭ, pe hotarul despre comunele Goidești și Gura-Teghiĭ.

Cioplea, *sat,* pl. Dîmbovița, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Dudești-Cioplea. Este situat între București și Dudești și însemnat în istorie prin bătălia ce Racoți cu Transilvăneniĭ dete la anul 1657 armateĭ care se revoltase în contra luĭ Const. Basarab, Domnul Țăreĭ-Romînești.

Suprafața totală a satuluĭ e de 1405 hect. Proprietarul, d. T. Eftimiu, are 1183 hect. și locuitoriĭ 222 hect. Proprietarul cultivă 493 hect., (470 rămîn sterpe, 220 izlaz). Locuitoriĭ cultivă 150 hect. (50 rămîn sterpe, 22 sunt rezervate pentru izlaz).

Are o biserică catolică, deservită de preoțĭ catolicĭ și o școală particulară (seminar) condusă de 3 profesorĭ și întreținută din fondurile bisericeĭ catolice.

Populația satuluĭ e de 399 sufl.

Numărul vitelor marĭ e de 243 și al celor micĭ de 819.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Aicĭ se îngropaŭ, maĭ nainte vreme, ceĭ morțĭ de ciumă.

Cioplești, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Văleni. Are 10 capĭ de familie; 12 contribuabilĭ; 60 locuitorĭ. Sunt 15 vite marĭ cornute.

Cioponea, *deal,* la N.-V. de com. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, pe care sunt plantate viĭ.

Cioponești, *sat,* face parte din com. rur. Nisipi, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 195 locuitorĭ. Cade la E. comuneĭ și este udat de rîul Cerna și Valea-Rea și e străbătut la V. de dealul Nimoiul.

Aci e o biserică fondată la anul 1851.

Cioraca, *sat,* jud. Argeș, pl. Oltul, cu 220 locuitorĭ; face parte din com. rur. Uda-d.-j. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și un cîntăreț; o școală primară rurală.

Cioraca, *sat,* jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Valea-Ungurenĭ.

Cioraci, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Bucșești; se scurge în Pîrîul-Cernuluĭ.

Cioranca, *com. rur.,* în plasa Cîmpuluĭ, jud. Buzăŭ, situată în jurul laculuĭ Glavești, departe de Buzăŭ de 21 kil. Limitele sale sunt: La N., începînd de la Movila-Banuluĭ, hotarul merge pe la capul moșieĭ Stîlpul, pănă dă în hotarul moșieĭ Urseasca și Căldărușa; trece pe la capetele moșiilor Costești, Gomoiasca, Budișteni, Gherăseni și Sudiți; la E. din Sudiți, se lasă pe hotarul moșieĭ Brebeanca și atinge hotarul moșieĭ Mărgineanul; la S., după ce a intrat puțin în corpul moșieĭ Mărgineanul, ia pe hotarul moșieĭ Bugheni, pănă dă în hotarul moșieĭ Miroși, (a luĭ N. Vasilescu), apoĭ în hotarul moșieĭ Miroși (a luĭ Sf. Nicolaŭ); la V., ajunge de aci în hotarul moșieĭ Vintileanca, pe care merge pănă la hotarul moșieĭ Lespezeanca, de unde dă în hotarul moșieĭ Stîlpul și continuă pe dînsul pănă în Movila-Banuluĭ. Suprafața sa e de 4175 hect., din care 3413 arabile, 187 pădure, 33 fîneață, 328 izlaz și 214 sterp. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Movila-Banuluĭ, Urseasca saŭ Căldărușa, Cioranca și Sărata-Bugheni, parte ale statuluĭ, parte particulare. Terenul este un vast șes arabil, întrerupt de puțină pădure, de

Hosted by Google

apa laculuĭ Glăveşul şi izvorul Leoteasca. Se cultivă cu deosebire porumb. Căĭ de comunicaţie are şoseaua Buzău-Urziceni prin Cioranca şi drumul natural: Costeşti-Mihăileşti prin Movila-Banuluĭ.

Vite sunt: 517 boĭ, 353 vacĭ, 36 viţeĭ, 7 bivolĭ, 107 caĭ, 193 epe, 5 mînjĭ, 160 oĭ, 3 capre şi 443 porcĭ. Stupĭ sunt 80.

Comuna e formată din comunele Bugheni, Cioranca, Limpezişul şi Movila-Banuluĭ. Populaţia sa e de 980 locuitorĭ. Eĭ locuesc în 245 case. Străinĭ sunt: 15 Austro-Ungarĭ şi 5 Bulgarĭ. Meşteşugarĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 fierar şi 1 maşinist.

Sunt 193 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ e de leĭ 3159, banĭ 51.

Comuna are o şcoală în cătunul Movila-Banuluĭ, frecuentată de 60 elevĭ şi 6 eleve. Ştiŭ carte 45 locuitorĭ. Are o biserică în cătunul Movila-Banuluĭ, deservită de 2 preoţĭ, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser, şi una în com. Limpezişul. Cîrciumĭ sunt 9.

Această comună e formată după 1831. Primiĭ locuitorĭ, carĭ aŭ dat naştere satuluĭ Cioranca, aŭ fost aduşĭ de Grigorie Costescu, în vara anuluĭ 1831. Satul Movila-Banuluĭ s'a format în 1854 de locuitoriĭ aduşĭ de Matache Pandelescu, avocat şi supraveghetor peste moşiile mănăstireĭ Văcăreşti. Cătunul Bugheni s'a format pe la 1859, iar Limpezişul s'a format acum, din însurăţeiĭ împroprietăriţĭ în 1882.

Cioranca, *cătun,* al comuneĭ Cioranca, jud. Buzău, are 200 locuitorĭ. Locuesc în 47 case.

Cioranca (Zisuleasa), *moşie,* în com. Cioranca, jud. Buzău. Are 700 hect., din carĭ 89 pădure, restul arături şi puţină fineaţă.

Ciorani. Vezĭ Belceşti, *sat,* jud. Iaşi.

Ciorani, *cătun,* în com. Pufeşti, pl. Şuşiţa, jud. Putna. Este aşezat pe malul Siretuluĭ şi despărţit de Pufeşti prin pîrîul Caregna.

Are o populaţiune de 480 suflete, care locuesc în 150 case. Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Nicolae; o şcoală mixtă, frecuentată de 13 copiĭ, din 116, în vîrstă de şcoală.

Ciorani, *vechie numire* a *moşieĭ* Cotul-Cioareĭ, jud. Buzău.

Ciorani, *moşie,* judeţul Brăila, de 1500 hect.; formează partea de S. a comuneĭ Gurgueţi, proprietatea doamneĭ Maria Anghel Mavrodin.

Ciorani, *vale,* judeţul Ilfov, care este o continuare din valea Mostiştea, ce începe cam de prin pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov. Are o direcţiune dela N. spre S., avînd pe teritoriul com. Obileşti-Vechĭ, pl. Negoeşti, o lungime de vr'o 4 kil. Pe această vale trece Apa-Vînătă, care vine din plasa Mostiştea, şi care, de la locul unde intră în această vale, ia numele eĭ.

Ciorani, *vale,* judeţul Ilfov, prin care curge pîrîul cu acelaşĭ nume.

Ciorani (Coturile-), *pădure.* (Vezĭ Cotul-Cioareĭ, Găvăneşti, jud. Buzău).

Ciorani-de-Sus, *com. rur.,* plasa Cîmpul, jud. Prahova. Este situată pe malul stîng al rîuluĭ Cricovul-Sărat, pe loc şes, la 37 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de reşed. plăşeĭ.

Populaţia sa e de 883 loc. (464 bărbaţĭ, 419 femeĭ), din carĭ 3 familiĭ de Ţiganĭ.

Capĭ de familie sunt 274.

In comună e o singură biserică, fondată la 1873 prin stăruinţa epitropilor Preotul Nic. Stoenescu, Pîrvu Niculae şi altiĭ, cu ajutorul locuitorilor; e deservită de un preot.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ, la 1864, sunt 115, cînd li s'aŭ dat 559 hect. pe moşia d-luĭ I. Creţulescu. Eĭ aŭ: 71 caĭ, 26 epe, 454 boĭ, 158 vacĭ, 50 bivolĭ, 8 capre, 781 oĭ şi 340 porcĭ.

Şcoala datează în comună de la 1872. In anul 1892-93 s'a frecuentat de 28 elevĭ şi 3 eleve din numărul de 164 copiĭ în vîrstă de şcoală. Cu personalul eĭ se cheltueşte anual leĭ 1080. Ştiŭ carte 36 bărbaţĭ şi 13 femeĭ.

Comuna, cu pămînt arabil şi izlaz, are 2525 hect.

Stupĭ cu albine sunt 32.

Comerciul se exercită de 3 cîrciumarĭ.

Budgetul comuneĭ este de 2803 leĭ la venituri şi de 2793 leĭ la cheltueli.

Şoseaua Albeşti-Ciorani trece prin comună. Această şosea pune în comunicaţie jud. Prahova cu comunele Jilavele, Fierbinţi, Moldoveni, etc., din jud. Ialomiţa.

Se mărgineşte cu comunele: Ciorani-de-jos, Sălciile, Fulga, Hătcărăul, Drăgăneşti şi cătunul Baraitarul.

Ciorani-Ruşi, *podiş,* în comuna Belceşti, pl. Bahluiul, jud. Iaşi. (Vezĭ Ciomagul, podiş).

Ciorari, *sat,* pl. Amaradia, com. Stoina, jud. Dolj, situat la 4 kil. spre N. de Stoina, pe malul drept al Amaradieĭ; cu reşedinţa primărieĭ. Are 379 loc. (201 bărbaţĭ şi 178 femeĭ). Locuesc în 85 de case, construite maĭ toate

Hosted by Google

din bîrne. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Stoina (comuna Stoina), ce este la 2 kil. depărtare. Știŭ carte 20 locuitorĭ. Satul este situat pe valea Ciorari.

Ciorari, *moșie* particulară, plasa Amaradia, comuna Stoina, jud. Dolj, satul Ciorari.

Ciorari, *pădure* particulară, pl. Amaradia, com. Stoina, județul Dolj, satul Ciorari; aparține moșnenilor. Esențe: cer, frasin, fag, ulm. Stejarul predomină.

Ciorari, *vale,* pl. Amaradia, com. Stoina, jud. Dolj, pe care este situat satul Ciorari.

Ciorăești, *cătun,* aparținînd comuneĭ Glodeni, plasa Amaradia, jud. Gorj, situat pe loc șes și în partea de S.-E. a cătunuluĭ de reședință.

Are o întindere de 223 hect., dintre care 80 hectare arabile, 79 hect. fînețe, 13 hect. viĭ, 30 hect. pădure, 3 hect. vatra satuluĭ, toate proprietăți ale locuitorilor.

Are o populație de 41 familiĭ, cu 152 suflete, din carĭ 32 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 4 pluguri și 10 care cu boĭ.

Vite sunt: 13 vite marĭ cornute, 97 oĭ, 7 caĭ și 20 rîmătorĭ.

Sunt 306 stupĭ.

In cătun se maĭ găsește 1 puț și 2 fîntînĭ.

Cătunul are o biserică, deservită de preotul de reședință de la comuna Glodeni.

Ciorăneanul, *loc izolat,* în com. Scăeni, plasa Podgoria, județul Prahova.

Ciorăni, *pîrîiaș,* numit și Pîrîul-Velnițeĭ, în com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul, județul Neamțu. Ia naștere din scursoarea a vr'o 30 de izvoare situate pe ambele laturĭ ale văeĭ Ciorăni. Curge în direcțiune N.-S. pe o întindere de 2 kil., formînd cu apele sale vr'o 5 iazurĭ (heleștae), situate pe teritoriul com. Bozieni.

Ciorăni, *vale,* în com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, formată din dealul Chiciora și prelungirea despre S. a dealuluĭ Cetățuia. Are o întindere de vr'o $2^1/_2$ kil., urmînd direcțiunea N.-S. Partea sa superioară priește fînețelor, iar cea despre S. cerealelor și maĭ cu seamă porumbuluĭ.

Ciorăști, *com. rur.,* în pl. Marginea-d.-j., jud. R.-Sărat, pe malul drept al rîuluĭ Rîmnicul.

Este așezată în partea estică a jud., la 22 kil. spre N.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de S. a plășeĭ, la 18 kil. spre S.-E. de com. Măicănești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Slobozia-Mihălceni, la 2 kil.; Bălești și Măcrina, la 7 kil.; Pușești, la 8 kil.

Se mărginește la N. cu Slobozia-Mihălceni, la E. cu Gulianca, la V. cu Niculești și Bălești, la S. cu Vîlcelele.

Rîul Rîmnicul-Sărat o udă la V., de la S.-V. la N.-V. Sunt în Ciorăști 141 puțurĭ (10—12 m. adîncime).

Cătunele carĭ compun această comună sunt: Ciorăști, reședința, la N.; Sfoara, la S.; Spătăreasca și maĭ la S.; și Codrești, la S.-V.

Suprafața comuneĭ este de 5663 hect., din carĭ: 100 hect. vatra com., 2250 hect. ale locuitorilor, 3313 hect. ale particularilor.

Din acestea: 5400 hect. sunt arabile, 100 hect. imaș, 25 hect. pădure, 20 hect. fînețe, 10 hect. neproductiv.

Populația comuneĭ este de 435 familiĭ, cu 1929 suflete: 999 bărbațĭ, 964 femeĭ; 870 căsătoriți, 974 necăsătoriți, 85 văduvĭ; 185 știŭ carte; 5 sunt străinĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ: Una, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, în cătunul Ciorăști, zidită în anul 1867, de către locuitorĭ, are 305 leĭ venit anual și e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. A doua, în cătunul Codrești, cu hramul Schimbarea-la-Față, zidită în anul 1858, tot de locuitorĭ, are 305 leĭ venit anual și e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Are o școală mixtă, fundată în anul 1886 de comună, cu 1 învățător și frecuentată de 70 elevĭ.

In Ciorăști sunt: 341 plugurĭ; 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de secerat.

Vite sunt 4105 capete, din carĭ: 827 boĭ, 531 vacĭ, 355 caĭ, 359 epe, 1631 oĭ și 402 rîmătorĭ.

Meseriașĭ sunt: 1 rotar, 8 fierarĭ, 2 cojocarĭ, 11 potcovarĭ, 2 plăpămarĭ, 2 tîmplarĭ, 1 boiangiŭ și 7 cizmarĭ. Stația Sihlea se află la 20 kil. spre N.-V. de comună. Comerciul se exercită de 16 cîrciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Slobozia-Mihălceni-Mărtinești, spre Băbești-Voetin, spre Nicolești-Macrina, Știubeiul-Obidiți-Rîmnicul-Sărat, spre Gulianca, Vîlcele-Balta-Albă-Gradiștea-d-s.

Sunt 475 contribuabilĭ.

Budgetul com. este de 9845 leĭ, 52 banĭ, la venitur și de 9516 leĭ, 21 banĭ, la cheltuelĭ.

Ciorăști, *sat,* pendinte de com. Buzești, plasa Mijlocul, județul Olt, situat sub coasta unuĭ deal înalt, pe malul drept al Vedeĭ și în dreptul cătunuluĭ Buzești,

Hosted by Google

reședința comunei. Are 94 locuitori. Se află o biserică fondată la anul 1825, reparată la 1882, și înzestrată cu 10 hect. pămînt, de ctitorul ei, Ioan Buzescu, protopop.

Ciorăşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătunul de reședință al comunei Ciorăști. Și-a luat numele de la moșia cu același nume. Este așezat în partea de N. a comunei, pe malul drept al rîului Rîmnicul. Are o întindere cam de 53 hect., cu o populațiune de 306 familii, saŭ 1388 suflete, din carî 390 contribuabilî. Știŭ carte 149 persoane. Sunt 5 străinî.

Are o biserică, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser; o școală comunală.

Ciorăşti, saŭ **Slobozia-Ciorăşti,** *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reședință al comunei Slobozia-Ciorăști, așezat în partea de N. a comunei, pe malul stîng al rîului Rîmna. Are o întindere de 1768 hect., cu o populațiune de 209 familiî, saŭ 906 suflete, din carî 217 contribuabilî. Știŭ carte 114 loc. Are o biserică, deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; o școală comunală.

Ciorăşti, *sat,* în pl. Pereschivul, com. Liești, jud. Tutova, pe pîrîul Pereschivul, spre V. de satul Liești. Are 633 locuitorî, din carî 28 știŭ carte; 127 case.

Ciorăşti, *sat,* face parte din com. rur. Sirineasa, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 633 locuitorî, 330 bărbați și 303 femeî. Locuitoriî sunt moșneni. Aci e o biserică fondată la anul 1797 de moșneniî Ciorăștî, după cum se vede într'un vechiŭ hrisov. S'a reparat la anul 1882.

Satul cade în partea de V. a comunei și este udat pe la N. de rîul Luncavățul. La S. are locurî de fînețe și un zăvoiŭ. Copiiî urmează la școala din căt. Sirineasa, care e la distanță de 1 1/2 kil. de Ciorăști.

Ciorăşti, *deal,* la S. com. Sirineasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, de la care și-a luat numele satul Ciorăști.

Ciorăşti - Slobozia, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., pe rîul Rîmna. (V. Slobozia-Ciorăștî).

Ciorba, *deal,* situat în raionul com. Corbița, jud. Tecuciŭ, la ale căruî poale se află satul Covragul, com. Valea-Rea.

Ciorba, *pădure,* pe dealul cu același nume, com. Corbița, județul Tecuciŭ.

Ciorbeni, *numele vechiŭ* al *satuluî* Codreni, com. Mileanca, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Ciorbeni, *deal,* pe teritoriul comunei Păltinișul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Ciorbeni (Pustoaia), *deal,* începe de la podul de piatră Ieșanca, de pe moșia Darabani, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, prelungindu-se pănă de-asupra satuluî Bivolul.

Ciorbolea, *pîrîŭ.* (V. Corbîea, pîrîŭ, com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași).

Ciorbolea, *vale,* com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași. Se află după Dealul-Frătenilor, de lîngă satul Albești.

Ciorecul, *munte,* jud. Argeș, pl. Loviștea, avînd o întindere de 1060 pogoane, proprietatea statuluî; aparținea maî nainte Episcopieî de Argeș. Are o arendă de 335 leî anual.

Cioreni. (V. Dracsini, *sat,* com. Dracșani, pl. Miletinul, jud. Botoșani).

Cioreşti, *sat,* jud. și pl. Argeș; face parte din com. rur. Bascovele; are 9 familiî, cu 15 suflete.

Ciorgul, *pîrîŭ,* ce curge prin jud. Roman, pl. Moldova, com. Agiudeni. Izvorește din marginea de E. a platouluî ce separă basinul Moldoveî de al Siretuluî. Curge de la V. spre E. prin șesul Siretuluî și se varsă la satul Agiudeni, în rîul Siretul, de-a dreapta.

Cioriceşti, *sat vechiŭ,* care s'a desființat de o dată cu satele: Rîșnarul, Ștefănoaia și Chira, pentru a se forma com. Ghirdoveni, pl. Filipești, jud. Prahova.

Ciorile, *lac,* în com. Vizirul, jud. Brăila, pe lunca Dunăreî, la 4 kil. spre S.-E. de satul Băjani.

Ciorîca, *sat,* face parte din com. rur. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 270 loc. Cade în partea de E. a comunei, pe Dealul-Băjănieî. E udat de gîrla Ciorîca. Aci e o biserică, zidită la anul 1845, cu hramul Sf. Nicolae și Cuvioasa-Paraschiva.

In raionul satuluî, pe gîrla Ciorîca, sunt 2 morî pentru măcinat.

Ciorîca, *deal,* com. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, ce merge paralel cu gîrla Ciorîca. Acest

Hosted by Google

deal servă locuit. pentru agricultură și pășunatul vitelor. Și-a luat numele de la gîrla Ciorîca. Are o lungime de peste 30 de kil. Cade în partea de E. a comuneĭ.

Ciorîca, *deal,* coprins între rîul Vedea și Ciorîca, com. Chilia, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcția de la N. la S. Pămîntul său e prielnic pomilor roditorĭ. Pe coaste e acoperit cu tufăriș; pe lunca dintre Ciorîca și Vedea se cultivă tot felul de cereale și plante textile.

Ciorîca, saŭ **Profa,** *moșie* a statuluĭ, jud. Olt, foastă pendinte de Mitropolia din București; pe periodul 1888—93, s'a arendat cu 5885 leĭ anual.

Ciorîca, *pădure* a statuluĭ, jud. Olt. (V. Profa și Ciorîca).

Ciorîca, *pîrîă,* izvorește despre N., din jud. Argeș, curge spre S.; intră în jud. Olt și formează la E. limita între comuna Chilia și comunele Govora și Gura-Bouluĭ; trece prin com. Făgețelul, și se varsă în rîul Vedea.

Ciorîța, *sat,* în partea de S.-E. a com. Dănești, plasa Mijlocul, jud. Vasluiŭ. E situat în valea dintre dealurile: Ulmul la E. și Ciorîța la V.

Are o suprafață de 429 hect., din carĭ 28 hect. pădure, cu o populație de 23 familiĭ, saŭ 74 suflete.

In sat este o biserică făcută de d. Racoviță, fost proprietar al moșieĭ, la anul 1872; un iaz.

Prin acest sat curge pîrîul Ciorîța, care izvorește din partea de N. a satuluĭ și se varsă în iazul numit al-Ciorîțeĭ.

Vite sunt: 51 vite marĭ cornute, 85 caĭ și 2 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 3 pluguri, 6 care cu boĭ și 6 căruțe cu caĭ.

Ciorlăteşti. V. Ciorobești, jud. Dolj.

Ciorneiul, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Oniceni, pe malul drept al rîuluĭ Bîrlad și la confluența pîrîuluĭ Oceĭ cu acesta. Este așezat pe șes, spre S.-E. de satul Oniceni. Are 50 de familiĭ, saŭ 213 suflete, carĭ locuesc în 52 case. Sunt 23 contribuabilĭ.

Acest sat se maĭ numește și Cotul-luĭ-Ciorneiŭ.

Locuitoriĭ aŭ 50 capete de vite.

Ciornohal, *sat,* în partea de S. a com. Ringhilești, plasa Ștefănești, jud. Botoșani. E situat parte pe coastă de deal, parte pe valea ce se întinde în coada iazuluĭ Chișcata.

Moșia este proprietatea statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Fîstîci. Are o suprafață de 2071 hect., din carĭ 1430 hect. ale statuluĭ și 641 hect. ale locuitorilor împroprietăriță la 1864, cu o populație de 183 familiĭ, saŭ 579 suflete, din carĭ 133 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ acestuĭ sat sunt aduși de călugăriĭ ce stăpîneaŭ moșia, din satele Coșula și Oneaga, ca chiriași de pămînturĭ.

In partea de V. a satuluĭ, pe dealul Ciornohal, se află o pădure de stejar, în întindere de 286 hect.; se exploatează sistematic și produce un venit anual de 1500 leĭ.

Are o biserică, zidită la anul 1864, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Pe moșie sunt: 5 iazurĭ, 1 cîrciumă. In sat sunt 4 meseriași și 2 comercianțĭ.

Vite: 177 boĭ și vacĭ, 47 caĭ, 602 oĭ și 28 mascurĭ.

Locuitoriĭ posedă 75 de stupĭ.

Ciornohal, *deal,* în partea de V. a moșieĭ Ciornohal, com. Ringhilești, pl. Ștefănești, jud. Botoșani. E acoperit cu pădure.

Ciornoi, *ostrov,* al brațuluĭ Chilia, pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Sfistofca, și pe al căt. Periprava. Este închis între brațul principal Chilia și cele secundare Cernofca și Babinof. Are o lungime de 5 kil. și o lățime medie de 1 1/2 kil. Intinderea sa totală e de 700 hectare. Nicĭ o ridicătură nu se vede pe neîntreruptul său șes. Este acoperit cu stufăriĭ întinse, ce aparțin statuluĭ.

Ciornuleasa, *pădure* a statuluĭ, pl. Oltenița, jud. Ilfov, în întindere de 450 hect., pendinte de com. Tăriceni.

Ciornuleasa, *vale,* pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Cioroaica, *moșie,* în pl. Margineĭ, jud. Teleorman, în hotar cu moșia Lăceni.

Ciorobești, *sat,* plasa Amaradia, com. Goești, jud. Dolj. E situat la 4 kil. la N. de Goești. Are o populație de 178 loc. (92 bărbați și 86 femeĭ), ce locuesc în 43 case. Copiiĭ din sat învață la școala mixtă din satul Goești, care este la o depărtare de 5 kil. In anul 1892—93 aŭ urmat 5 băeți. Cu vîrstă de școală sunt 16 băeți. Știŭ carte 25 persoane.

Ciorobești, *mahala,* face parte din com. rur. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Este situată

Hosted by Google

pe ambele maluri ale rîuluĭ Costești. Are o biserică de zid vechie. Inscripția de d'asupra ușeĭ este săpată pe o lespede de piatră și sună ast-fel:

«Această sfîntă și Dumnezeească biserică întru care se cinstește și se prăznuește Ovedenia prea sfinteĭ de Dumnezeŭ Născătoare, pururea Fecioara Maria, care din temelie este zidită din bun gîndul și cu toată cheltuiala sf. s. părinteluĭ kir Antonie Egumenul Bistrițeĭ, în zilele prea luminatuluĭ Domn Ion Grigorie Voevod, la curgerea anilor cu blagoslovenia prea sf. sale iubitoruluĭ de Dumnezeŭ Părintele nostru kir Grigorie Episcopul Rîmniculuĭ Nouluĭ Severin și ale părinteluĭ Pro-egumen Ilarion Leatul 7258 (1750) Aprilie 12.»

Cioroeşti, *lac,* jud. Teleorman, la N.-V. comuneĭ Saelele, în lunca Oltuluĭ, la capătul pădureĭ din această luncă. Formează hotarul dintre trupul de moșie Tiia din jud. Romanați, care se întinde și în jud. Teleorman.

Ciorogîrla (Samurcăşeşti, saŭ **Ciorogîrla-luĭ-Varlam),** *sat,* jud. Ilfov; face parte din com. rur. Ciorogîrla-Dîrvari, pl. Sabarul. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Ciorogîrla. Pe șoseaua județeană București-Pitești, între căt. Ciorogîrla și Bolintinul-din-Deal, este un pod de lemn peste rîul Ciorogîrla.

A fost moșia luĭ Vodă-Caragea, care a vîndut-o Vodă-Suțu, la anul 1819, pentru plata proviantuluĭ ce rămăsese dator Rusieĭ, din timpul invaziuneĭ de la 1806.

Se întinde pe o suprafață de 925 hect., cu o populație de 804 locuitorĭ.

D-na Eliza Mușicu are 547 hect. și locuitoriĭ 378 hect. Proprietara cultivă 500 hect. Sunt 6 hect. sterpe, 20 izlaz, restul vie și pădure. Locuitoriĭ cultivă 343 hect. (22 sterpe, restul vie).

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 21 elevĭ și 10 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 2162 leĭ. Localul s'a construit de d. N. I. Gherassi.

In sat este 1 mașină de treerat cu aborĭ și 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 376 și al celor micĭ de 226.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Ciorogîrla, *mănăstire,* jud. Ilfov. (Vezĭ Samurcășești).

Ciorogîrla. (Vezĭ Olteni, pl. Sabarul, jud. Ilfov).

Ciorogîrla, *pîrîŭ,* jud. Ilfov. In trecut era o mică viroagă, care îșĭ lua naștere din apropiere de rîul Dîmbovița, dintre comunele Lungulețul și Poienele, jud. Dîmbovița. De la canalizare, Ciorogîrla a devenit un braț al rîuluĭ Dîmbovița, căcĭ de la 3 kil. la vale de com. Lungulețul, rîul Dîmbovița se desparte în două brațe drepte și adîncĭ: unul sub numele de Dîmbovița, apucă spre S.-E. și trece prin București; iar cel-l'alt sub numele de Ciorogîrla apucă spre S. și după ce trece pe lîngă com. Căscioarele, mănăstirea Ciorogîrla și com. Bragadirul, se împreună cu rîul Răstoaca și formează rîul Sabarul (la S. de căt. Vîrtejul). Lîngă Lungulețe un mare stabiliment idraulic și un stăvilar, făcut de Primăria orașuluĭ București, în vederea canalizăreĭ rîuluĭ Dîmbovița.

Direcția acestuĭ rîŭ este de la N.-V. spre S.-E.

Ciorogîrla-Dîrvari, *com rur.,* pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la E. de București, între rîul Ciorogîrla și rîul Răstoaca, 18 kil. departe de București.

E formată din satele: Ciorogîrla, Dîrvari și Cațichea, cu o populație de 1744 locuitorĭ, carĭ locuesc în 359 case.

Se întinde pe o suprafață de 2410 hect.

D-na Elena Mușicu, d. I. Niculescu-Dorobanțu și statul aŭ 1628 hect. și locuitoriĭ 782 hect. Proprietariĭ cultivă 1300 hect. (13 sunt sterpe, 62 izlaz, 247 pădure și restul vie). Locuitoriĭ cultivă 714 hect. (51 sterpe și restul vie).

Comuna are 414 contribuabilĭ. Budgetul eĭ este de 4146 leĭ la ven. și de 4074 leĭ la chelt.

In Ciorogîrla sunt 5 bisericĭ, deservite de 6 preoțĭ; 2 școlĭ mixte (la Ciorogîrla și Dîrvari); 1 moară de apă; 2 mașinĭ de treerat cu aburĭ; 2 poduri.

Numărul vitelor marĭ e de 726: 79 caĭ și epe, 460 boĭ, 174 vacĭ și viței, 11 bivolĭ și bivolițe; 1269 vite micĭ, 12 capre, 60 porcĭ și 1197 oĭ.

Dintre locuitorĭ, 417 sunt plugarĭ și 3 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 167 pluguri: 157 cu boĭ și 10 cu caĭ.

Locuitoriĭ aŭ 231 care și căruțe: 210 cu boĭ și 21 cu caĭ.

Improprietăriți sunt 186 locuitorĭ, iar neîmproprietăriți 241.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Ciorogîrla-luĭ-Varlam. (Vezĭ Ciorogîrla, sat, jud. Ilfov).

Cioroi-Ceair, *vale,* jud. Constanța, pl. Mangalia. Este continuarea văeĭ Cadmular-Alceac.

Se întinde pe teritoriul a treĭ comune: Osmancea, Enghes și Agemler. Are o direcțiune de la S.-E. către N.-V.; merge printre dealul Chedreanul și se deschide în valea Canara-Dere. Drumurile

Hosted by Google

comunale Edil-Chioi-Sofular și Osmancea-Chiuciuc-Enghes se încrucișează tocmaĭ în ea și la hotarul celor 3 comune.

Cioroiașul, *com. rur.,* pl. Băilești, jud. Dolj, situată pe loc șes, la 46 kil. de Craiova și la 11 kil. de Băilești.

Se învecinește la V. cu com. Intorsura, pl. Jiul-d.-mj., la N.-V. cu com. Galiciuica și Giubega, la N. cu com. Perișorul, la S. cu com. Siliștea-Crucei.

Hotarul de N. începe de la com. Rudari; merge în linie dreaptă spre E. trecînd spre S. de Giubega, prin pădurea Perișorul, pănă în hotarul Intorsura. De aci începe hotarul de E., cu îndreptarea de la N. la S., către com. Siliștea-Crucei pănă în hotarul moșieĭ Galiciuica. Hotarul de V., cu direcțiunea S.-V. trece pe la V. de Galiciuica pănă în hotarul Rudari, unde se întîlnește cu linia de N.

In comună sunt treĭ fîntînĭ: una la N.-E. comuneĭ, numită Fîntîna-Șindilița; a doua spre E., numită Fîntîna-din-Drumul-Siliștei; a treia spre V. de com., între Galiciuica și Cioroiașul, numită Fîntîna-Tițăĭ.

Comuna își trage numele de la balta Cioroiul, curățită de Ruși la anul 1828 și de la primiĭ locuitorĭ Cioroeșenĭ veniți aicĭ ca moșneni din vechiul Cioroiul, care s'a desființat la 1828, în urma războiuluĭ dintre Ruși și Turcĭ. După plecarea armatelor rusești, spărgîndu-se vechiul Cioroiul, se așează Cioroiașul de azĭ, iar în jurul săŭ alte sate.

Comuna se compune din două cătune: Cioroiașul și Trochești. Cioroiașul este și cătunul de reședință; ambele cătune sunt închise cu o tabie.

In comună se află o singură biserică, fondată la anul 1847 și terminată la anul 1851. Are hramul Sf. Andreiŭ.

Se găsește în tinda bisericeĭ o inscripție în care se arată data fondăreĭ, precum și numele fondatorilor.

Biserica este deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Are o populație de 17 pogoane.

In comună se află o școală mixtă întreținută de stat. Localul este construit din cărămiziĭ.

Școala are o proprietate de 8½ hect. arabile, iar în vatra satuluĭ are 1 hect.

In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 42 băeți și 3 fete din cătunul Cioroiașul; de 36 băeți și 1 fată din Trochești.

Știŭ carte în Cioroiașul 63 bărbați și 2 femeĭ, în Trochești 38 bărbați și 3 femeĭ.

Populația comuneĭ este de 1890 suflete, din carĭ 931 bărbați și 959 femeĭ. După legea rurală din 1864 sunt 80 împroprietăriți, iar după cea din 1879 sunt 26 însurățeĭ.

In comună sunt 3 străinĭ.

Case sunt 159, bordee 192.

Suprafața teritoriuluĭ este de 4830 pogoane. Moșiile se numesc Cioroiașul și Trochești. Moșia Cioroiașul aparține moșnenilor Cioroeșenĭ. Are o întindere de 800 hect. pămînt arabil și aduce un venit anual de 32000 leĭ.

Moșia Trochești este a statuluĭ, trup pendinte de moșia Perișorul în întindere de 1150 hect. pămînt arabil, cu un venit anual de 46000 leĭ.

Viile aparțin moșnenilor; se găsesc pe moșia statuluĭ și pe a Cioroeșenilor în întindere de 158 hect.; produc vin roșu.

Pe proprietatea d-lor Iancu și Ghiță Cioroianu, sunt două morĭ de aburĭ.

In comună se află cazane pentru fabricarea rachiuluĭ de tescovină.

Meseriașĭ sunt 4: 2 cizmarĭ, 1 lemnar și 1 fierar.

Locuitoriĭ își desfac productele la schela Calafat saŭ Bistrețul.

Transportul îl fac cu carele pe șoseaua comunală Cioroiașul-Calafat și Cioroiașul-Bistrețul.

O cale comunală o unește cu Siliștea-Crucei, o altă cu Intorsura și o a treia cu Galiciuica și Perișorul.

In cătunul Cioroiașul sunt 3 cîrciumĭ cu articole de băcănie și manufactură. In Trochești se află o singură cîrciumă. Pe lîngă cîrciumarĭ maĭ sunt 6 comercianți de cereale.

Budgetul com. este de 2947 leĭ, 18 banĭ la venitură și de 1984 leĭ, 58 banĭ la cheltueli.

Vite cornute sunt 114, caĭ 96, oĭ 48 și porcĭ 18.

Cioroiașul, *sat,* pl. Băilești, comuna Cioroiașul, jud. Dolj, situat la 6 kil. N.-V. de Siliștea-Crucei. Are o populație de 820 suflete, 385 bărbați și 435 femeĭ. Locuesc în 82 case și 69 bordee.

In sat este o școală mixtă, întreținută de stat; are 8½ hect. proprietate. Localul școaleĭ este închiriat, construit din cărămidă și în bună stare. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 78 băeți și 4 fete: din Cioroiașul, 42 băeți și 3 fete și din Trochești, 36 băeți și 1 fată. Cu vîrstă de școală sunt 78 copiĭ. Știŭ carte 63 bărbați și 2 femeĭ. In sat este o biserică de zid, fondată în 1847 și terminată în 1851, cu hramul Sf. Andreiŭ, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți. Are 17 pogoane

Hosted by Google

proprietate. In tinda bisericeĭ se găseşte scrisă data începereĭ şi a terminăreĭ clădireĭ, precum şi numele ctitorilor.

Cioroiaşul, *cătun,* al com. Cioroiul, pl. Olteţul-Oltul d.-s., jud. Romanaţi, situat aproape de vărsarea Olteţuluĭ, maĭ sus de satul Cioroiul. Are 70 de familiĭ şi o biserică, cu hramul Sf. Împăraţi (1856), deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi.

Cioroiaşul, *moşie* particulară, pl. Băileşti, com. Cioroiaşul, jud. Dolj; aparţine moşnenilor Cioroeşeni. Are o întindere de 800 hect. pămînt arabil şi aduce un venit anual de 32000 leĭ. Pe această moşie, şi anume pe porţiunea de pămînt ce aparţine fraţilor Iancu şi Ghiţă Cioroianu, sunt 2 morĭ de aburĭ.

Cioroiaşul, *moşie* a statuluĭ, în judeţul Romanaţi, arendată pe 1887—88 cu 670 leĭ.

Cioroiaşul, *pădure,* pe proprietatea cu acelaşĭ nume, jud. Romanaţi, cu o suprafaţă de 223 pogoane, pendinte de mănăstirea Brîncoveni.

Cioroiul, *com. rur.,* pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, formată din satul Cioroiul şi cătt. Cioroiaşul, situată pe partea stîngă a Olteţuluĭ, aproape de vărsarea sa şi în faţa comuneĭ Fălcoiul, după partea dreaptă. E departe de Balş de 24 kil., iar de Caracal de 14 kil.

Are o populaţie de 293 capĭ de familie, saŭ 1304 locuitorĭ, din carĭ 640 bărbaţĭ şi 664 femeĭ; 626 căsătoriţĭ şi 676 necăsătoriţĭ. Sunt 264 contribuabilĭ.

Budgetul com. pe 1886—87 a fost de 3685 leĭ la venitурĭ şi 3604 leĭ la cheltuelĭ. Vite marĭ sunt 861, vite micĭ cornute 480.

Are o şcoală prim. rur. mixtă gradul II cu 1 învăţător, frecuentată de 48 elevĭ, din 70 în vîrstă de şcoală; 2 bisericĭ: una în Cioroiul, cu hramul Sf. Voevozĭ (1799), clădită de D. Gănescu şi Popa Mateiŭ; a doua în Cioroiaşul; sunt deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; sunt 11 cîrciume.

Cioroiul, *sat,* pl. Ocolul, com. Izvorul, jud. Dolj, cu 408 suflete, 207 bărbaţĭ şi 201 femeĭ. Locuesc în 93 case. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1834. Este întreţinută de stat şi de comună. Localul şcoaleĭ este construit din zid. Are un singur învăţător. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 60 şcolarĭ: 16 din Izvorul, 20 din Cioroiul, 24 din Cornetul. Cu vîrstă de şcoală sunt 51 copiĭ. Ştiŭ carte 62 locuitorĭ.

Cioroiul, fost *sat,* azĭ siliştе, pl. Băileşti, com. Galiciuica, judeţul Dolj.

Cioroiul, *baltă,* pl. Băileşti, com. Cioroiaşul, jud. Dolj, de la care-şĭ trage com. Cioroiaşul numele. A fost curăţită, la 1828, de Ruşĭ.

Cioroiul, *numire,* ce se maĭ dă *satuluĭ* Roseţi-Volnaşĭ, pl. Borcea, jud. Ialomiţa.

Cioroiul, *deal,* pl. Ocolul, com. Secuiul, jud. Dolj.

Cioroiul, *insulă,* în Dunăre, jud. Teleorman, între comunele Flămînda şi Seaca, în dreptul căreia este şi un pichet militar.

Cioroiul, *ostrov,* în jud. Vlaşca, pe malul Dunăreĭ, în faţa oraşuluĭ Giurgiŭ. Inainte de 1829 era aci un sat turcesc numit Garga-Adas, pe care l'aŭ stricat Turciĭ. In 1854 s'a întîmplat aci lupte între Turcĭ şi Ruşĭ.

In acest ostrov păşunează azĭ vitele oraşuluĭ Giurgiŭ. In timpul primă-vereĭ este acoperit tot cu apă. Pe dînsul se află 3 pichete, unul la Veriga şi două maĭ în jos, spre Mocanul. In faţa acestuĭ ostrov s'a făcut canalul din marginea oraşuluĭ, unde staţionează vasele. Din aleia oraşuluĭ Giurgiu se poate vedea, peste ostrovul Cioroiul, marginele Bulgarieĭ, cum şi toate vasele ce plutesc pe Dunăre.

Cioroiul, *moşie,* jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Izvorul, în satul Cioroiul.

Cioroiul, *pădure,* jud. Dolj, pl. Ocolul, satul Cioroiul. Esenţe: frasin, corn, alun, cer, gîrniţă şi stejar; acesta din urmă predomină.

Cioroiul, *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Siliştea-Cruceĭ. Izvoreşte din satul Cioroiul-Noŭ; curge cu direcţia de la V. spre E., şi se varsă pe rîpa stîngă a pîrîuluĭ Baboaia, în dreptul comuneĭ Afumaţi. Are un vad cu 7 podeţe de lemn, 2 spre S. şi 5 spre V. comuneĭ.

Cioroiul, *vale,* în com. Hodivoaia, saŭ Vieriĭ, pl. Marginea, jud. Vlaşca; se scurge în Dunăre.

Cioroiul-Noŭ, *sat,* jud. Dolj, pl. Băileşti, comuna Siliştea-Cruceĭ. Are 888 loc. (443 bărbaţĭ şi 440 femeĭ), carĭ locuesc în 99 case şi 55 bordee. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1889, fiind întreţinută de comună. Are un învăţător şi 8 1/2 hect. proprietate. In anul 1892—93 a fost frecuentată de 44 băeţĭ şi 2 fete.

Hosted by Google

In vîrstă de şcoală sunt 50 de băeţĭ şi 40 de fete. Este o biserică fondată de locuitorĭ, cu hramul Sf. Haralambie, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. Cioroiul-Noŭ este la 4 kil. depărtare de satul de reşedinţă, Siliştea-Cruceĭ. In sat se găsesc două cetăţĭ de pămînt, despre care se zice că sunt: una din timpul Dacilor şi alta din timpul celor din urmă războae ale Ruşilor cu Turciĭ. De aci izvoreşte pîrîul Cioroiul.

Cioroiul-Vechiŭ, fost *sat,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Siliştea-Cruceĭ.

Cioroiului (Dealul-), *deal,* în partea nordică a satuluĭ Gohorul, jud. Tecuciŭ, de sub poalele căruia izvoreşte pîrîul Gohorul.

Ciorovăţul, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna. Izvoreşte din muntele Meterezul-luĭ-Tudor, înalt de 730 m. şi se varsă în apa Bahneĭ, în apropiere de com. rur. Vîrciorova, din plasa Motrul-d.-s.

Ciorsaci, fost *sat,* jud. Suceava, în apropierea moareĭ cu acelaşĭ nume. Existenţa luĭ şi hotarele moşieĭ Ciorsaci le aflăm în următoarele acte:

1. Hrisovul de la Antioh Constantin Voevod, dat în Iaşi, la 9 Iunie 7213 (1705), prin care dă drept mănăstireĭ Solca «a opri satul Ciorsaci de la ţinutul Suceveĭ, cu tot locul şi venitul aceluĭ sat şi să aibă a lua de a zecea parte din ţarine, din pîine şi din fînaţ, şi din grădiniĭ, şi din prisăcĭ, după obiceiŭ, şi din poamete, şi din jir, şi din tot locul şi venitul cît va hi pe hotarul aceluĭ sat, care acest sat este sfinteĭ mănăstireĭ danie şi miluire de la răposatul Vasile Cantacuzino, ce aŭ fost spătar mare, şi de la fratele d-sale Ilie Cantacuzino, ce aŭ fost comis mare...»

2. La 1768, Venedict, egumenul mănăstireĭ Solca se judecă cu Vasile Raţă, căpitan, şi Toader Giurgiuveanu, căpitan, strănepoţiĭ Bouluĭ Logofăt. Aceştĭ din urmă arată că moşia şi satul Ciorsaci aŭ fost făcute danie moşuluĭ lor Dumitraşcu Boul Logofăt, prin diata mameĭ sale Alexandra Vorniceasa, la 7187, diată întărită de Duca Vodă la 7188. Maĭ arată «o carte domnească, dată de stăpînit neamuluĭ lor, asupra acesteĭ moşiĭ, de la răposatul Nicolae Vodă.»

Egumenul arată hrisovul de maĭ sus, din 7213, «făcut în urma danieĭ ce aŭ arătat Raţă şi Giurgiuveanul» şi spune că aŭ avut şi un zapis de danie către mănăstire al boerilor Vasile şi Ilie Cantacuzino, dar cerîndu-i-se zapisul, călugărul a spus că nu-l poate da fiind «răsărit» (pierdut).

A maĭ adăugit călugărul că mănăstirea stăpîneşte de 90 anĭ această moşie, nesupărată de nimenĭ.

3. Faţă cu aceste mărturisirĭ, în acelaşĭ an, 1768, Ghenarie 18, Vodă Grigorie Ioan Calimah hotăreşte: «După judecata cercetăriĭ d-sale veliţilor boerĭ, dovedindu-se că mănăstirea stăpîneşte de 90 anĭ, iar cea-l'altă parte n'aŭ stăpînit nicĭ o dată, nicĭ părinţiĭ lor, nicĭ eĭ, hotărîm Domnia mea ca să stăpînească mănăstirea şi de acum înainte moşia această... iar Vasile Raţă şi Giurgiuveanul neodihnindu-se, uşa divanuluĭ Domnieĭ mele este deschisă...»

4. La 1778, Septembrie 29, Vodă Constantin Dimitrie Moruzzi Voevod, însărcinează pe ispravnicĭĭ ţinutuluĭ Suceveĭ, să facă hotărnicia moşieĭ Ciorsaci «fiind-că răzăşiĭ... de prin prejur o împresoară cu strîmbătate... ca să poată să facă mănăstireĭ şi întăritură cu hrisovul Domnieĭ.»

5. Prin hrisovul, din 3 Decembrie 1803, de la Alexandru Constantin Moruzzi Vodă, se întăreşte stăpînirea mănăstireĭ Solca asupra moşieĭ Ciorsaci, pentru care a avut judecată cu Tănase, fiul Medelniceruluĭ Ştefan Feştilă şi Mihalache Giurgiuveanul.

Astăzĭ, la Ciorsaci, nu maĭ e de cît o moară şi o cîrciumă, ţinînd de moşia Hîrtopul.

Ciorsaci, *iaz,* format de Şomuzul-Mare, în com. Şoldăneşti, jud. Suceava, în suprafaţa de peste 100 fălcĭ.

Ciorsaci, *pîrîŭ,* în com. Şoldăneşti, jud. Suceava. Izvoreşte de la Vărărie şi se varsă în iazul cu acelaşĭ anume (2510 m.).

Ciorta, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, situat pe deal şi pe valea Tazlăuluĭ-Mare, la o depărtare de 900 m. de satul Brătila (şcoala). In anul 1891, din acest cătun, aŭ urmat la şcoală 2 băeţĭ, din 7 copiĭ în vîrstă de şcoală. Capĭ de familie sunt 35, din 126 suflete.

Vite sunt: 4 caĭ, 97 vite cornute, 27 porcĭ şi 7 capre.

Ciorta, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila.

Ciorta, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, de pe teritoriul satuluĭ cu acelaşĭ nume.

Ciortan (Dealul-luĭ-), *deal,* în

Hosted by Google

com. Tohani, com. Valea-Scheilor, jud. Buzău. E acoperit de vii.

Ciortea, *munte,* în lungime de 2 kil., spre N. de com. Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova, în care se află carieri de piatră și mine de sare. In partea de S.-V. se află și cărbuni de pămînt.

Ciorteĭ (Dealul-), *colină,* în com. Bălănești, jud. Buzău, între cât. Turburea și Chiliile, acoperită de pădurea statului și livezile locuitorilor.

Ciorteĭ (Piatra-), *colină,* în com. Gura-Aninoasei, pe hotarul despre comuna Tîrcovul, județul Buzău.

Ciorteşti, *com. rur.,* în partea de N.-E. a plășeĭ Crasna, jud. Vasluiŭ, la distanță de 42 kil. de orașul Vasluiŭ și de 17 kil. de Codăești, reședința plășeĭ. Se află situată pe dealuri, văĭ și șesuri, parte acoperite cu păduri, iar parte cu fînețe și imașe.

Se compune din satele: Ciorteşti, Şerbeşti, Pribeşti, Deleni, Coropceni și Crasna, pe o întindere de 9614 hect., din cari: 1845 hect. pămînt de cultură, imaș și fînaț ale proprietățeĭ, iar 2207 hect. ale locuitorilor. Are o populație de 681 familiĭ, saŭ 2784 suflete, din cari 12 familiĭ Evreĭ, cu 62 suflete; 61 familiĭ Țigani, cu 198 suflete. Sunt 1220 căsătoriți.

Știŭ carte 193 persoane.

In această comună sunt: 5 bisericĭ, deservite de 5 preoți și 7 cîntăreți; o școală; 2 morĭ cu vaporĭ; 16 cîrciumĭ. Comerciul se face de 23 Romînĭ și 8 străinĭ.

Prin mijlocul comuneĭ trece șoseaua națională Iași-Vasluiŭ, paralel cu pîrîul Văsluețul.

Budgetul e de 6875 leĭ la veniturĭ și de 6675 leĭ 45 banĭ la cheltuelĭ.

Vite 1448: vite marĭ cornute, 3330 oĭ, 60 capre, 187 caĭ și 364 rîmătorĭ; sunt 550 stupĭ.

Locuitoriĭ posedă: 181 pluguri cu boĭ și 8 cu caĭ, 147 care cu boĭ și 44 căruțe cu caĭ.

Ciorteşti, *com. rur.,* pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, compusă din 2 cătune: Oltețul și Mecea. Datează cam de vr'o 160 anĭ.

E situată pe valea Oltețul și pe Dealul-Oltețuluĭ și Dealul-Mare, la 65 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populație de 966 locuitorĭ (505 bărbați și 461 femeĭ), din cari: 233 capĭ de familie; 213 contribuabilĭ. Locuesc în 258 case.

In comună sunt 2 bisericĭ: una în cât. Oltețul, fondată la anul 1814 și reparată la 1854 și a doua în cât. Mecea, fondată la anul 1809 și reparată în anii 1855 și 1892.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Eĭ aŭ: 280 boĭ, 117 vacĭ, 57 viteĭ, 14 caĭ și epe, 62 capre, 315 oĭ și 286 porcĭ.

Știŭ carte 63 bărbați.

Toată comuna, cu izlaz cu tot, are 818 hect.

Veniturile comuneĭ se ridică la 1300 leĭ anual și cheltuelile la 1160 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Dealul-Oltețuluĭ, Dealul-Mare, Mecea și udată de văile: Pesceana, Burcești, Bocșa, Rogojina, Lazareaua și Doanda.

Se mărginește la E. cu comuna Săscioara, la V. cu Dealul-Mueriĭ, la N. cu comuna Văleni, la S. cu comuna Zătreni.

Ciorteşti, *sat,* în centrul com. Ciorteşti, plasa Crasna, județul Vasluiŭ, situat între 2 dealurĭ, unul la E. și altul la V. Curge prin mijlocul satuluĭ Pîrîul-Balosineĭ.

Are o suprafață de 870 hect. și o populație de 195 familiĭ, saŭ 847 suflete, din cari: 3 familiĭ Evreĭ, cu 14 suflete; 5 familiĭ Țiganĭ, cu 17 suflete.

Aicĭ este o școală, înființată la 1867, frecuentată de 27 elevĭ; o biserică făcută de obștia locuitorilor pe la 1788, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți. Sunt și 2 cîrciumĭ.

Numărul vitelor e de: 352 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 1200 oĭ, 20 capre și 130 rîmătorĭ.

Locuitorĭ posedă: 60 pluguri și 80 care cu boĭ, 3 pluguri și 12 căruțe cu caĭ; 120 stupĭ.

Ciorteşti, *deal.* Vezĭ Morilor (Dealul-), din comuna Ciorteşti, plasa Crasna, județul Vasluiŭ.

Ciortolanul, *deal,* acoperit de vii, în comuna Văscani, județul Suceava.

Ciortolomul, *sat,* în jud. Tutova, plasa Corodul, com. Vizureni, pe malul stîng al rîuluĭ Bîrlad. Are 294 loc., din cari 13 știŭ carte; 95 case. Are grădinării.

Ciortolomul, *șiră de dealurĭ,* jud. Bacăŭ și Putna, care străbate pe la E. comunele Rîpile, Jăvreni și Bogdana (Bacăŭ) și formează ultimele ramificărĭ din ridicăturile ce despart Trotușul de Siret. Șira ține pe stînga Trotușuluĭ, de la satul Jăvreni pănă la Adjudul-Vechiŭ, (Putna), urmînd direcția de N.-V. spre S.-V. și sfîrșindu-se maĭ sus de confluența celor două rîurĭ. Piscurile sunt: Ciortolomul, Ghidionul, Ruptura și Căzăturile. Poa-

Hosted by Google

lele luĭ sunt acoperite cu viĭ şi pomĭ roditorĭ; maĭ cu seamă podgoriile din judeţul Putna, în sus pe apa Trotuşuluĭ, scot vinurĭ foarte bune.

Ciortolomul, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Bogdana.

Ciortolomul, *pădure,* jud. Bacău, plasa Trotuşul, în com. Căiuţul; proprietatea fraţilor Răducanu Rosetti. Este foioasă (fag şi stejar). Are o întindere de 70 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Cioruşca, *cătun,* jud. Brăila, pendinte de com. Cioara-Radu-Vodă. E situat la S.-E. de reşedinţă, la 6 1/2 kil. depărtare de dînsa. Are 12 capĭ de familie, saŭ 120 suflete, din carĭ 12 contribuabilĭ.

Ciotea, *moară de apă,* pl. Jiul-d.-j., com Sadova, jud. Dolj, pe lîngă care merge hotarul de V. către moşia Domeniuluĭ Coroaneĭ, Sadova.

Ciotic, *pescărie,* în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez. E situată în partea de S.-E. a plăşeĭ şi în cea de S.-V. a comuneĭ, pe grindul Carasevschi, nu departe de pescăria cu acelaşĭ nume. Are 7 colibe.

Ciotoroaba, *ţarină,* pe costişa despre S. a dealuluĭ Stejăruşul din com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Ciovei, *cătun,* com. Bumbeşti-Piţicul, din plaiul Novaciul, jud. Gorj. E situat în albia pîrîuluĭ Baia-de-Fier (Galbenul), maĭ sus de comuna Cîrligeĭ, şi cam în punctul unde pîrîul îşĭ schimbă direcţia de la N. spre E. Are o suprafaţă de 152 hect.

Are o populaţie de 57 familiĭ, cu 255 suflete, din carĭ 35 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 10 pluguri, 150 vite marĭ cornute, 25 caĭ, 124 oĭ, 12 capre, 58 rîmătorĭ şi 15 stupĭ.

In cătun se maĭ găseşte: 5 morĭ; 2 joagăre; 6 puţurĭ şi 3 cîrciumĭ.

Are 1 biserică zidită de locuitorĭ.

Ciovici, *lac,* pl. Ocolul, com. Secuiul, jud. Dolj, cu o suprafaţă de 1/2 hect.

Ciovina, *fîntînă,* situată cam la la mijlocul văeĭ Miloveanul, la 500 metri spre N. de Coteana; face parte din com. Coteana, pl. Jiul-d.-s., jud. Olt.

Ciovliculuĭ (Movila-), *movilă,* în comuna Albeşti, jud. Buzău, făcînd punct de hotar între moşiile Albeşti, Unguriul, Sfoara-Berca, Vîrtoapele şi Bentul.

Circovniculuĭ (Fîntîna-), *fîntînă,* situată pe moşia Crîngeni, jud. Teleorman, pe drumul numit al-Oiĭ. Are o vechime de peste 100 de anĭ.

Ciorcovul, *loc izolat,* în comuna Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Cireaşovul, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, compusă din 3 cătune: Cireaşovul, Sărăceşti şi Pîrliţi. Este situată pe Dealul-Cireaşovuluĭ, la 4 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 118 capĭ de familie, saŭ 650 suflete, din carĭ 133 contribuabilĭ. Locuesc în 102 case. Şĭ-a luat numele de la valea Cireaşovul. Bătrîniĭ spun că această comună s'a înfiinţat cam pe la anul 1778 şi a suferit multe nevoĭ de la Turcĭ.

Are 2 bisericĭ, una în căt. Cireaşovul şi a doua în căt. Pîrliţi, deservite de 2 preoţi, plătiţĭ din fondurile comuneĭ. Locuitoriĭ sunt toţĭ plugarĭ.

S'aŭ împroprietărit, după legea din 1864, 76 locuitorĭ, pe moşia statuluĭ Strihareţul, dîndu-li-se 342 hect. Loc. aŭ: 58 caĭ şi epe, 189 boĭ, 215 vacĭ, 32 capre, 689 oĭ şi 115 porcĭ.

Are o şcoală, frecuentată de 48 elevĭ, din numărul de 93 în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual 1404 leĭ. Ştiŭ carte 185 bărbaţĭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul com. este de 2878 l.

O şosea comunală înlesneşte comunicaţia comuneĭ Cireaşovul cu gara Slatina. E brăzdată de dealul Cireaşovul şi udată de pîraiele: Porcul, Cireaşovul şi Barbul, ce curg de la N. la S. făcînd maĭ multe zigzagurĭ, şi, care unindu-se, se varsă în rîul Oltul.

Se mărgineşte cu comunele: Dobrotinetul, Priseaca, Turia, cu oraşul Slatina şi rîul Oltul.

Cireaşovul, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Cade în partea de E. a comuneĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, fondată la anul 1828, şi reparată la anul 1890.

Cireaşovul, *deal,* în raionul comuneĭ Cireaşovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 46 hect. 75 ariĭ vie.

Cireaşovul, *deal,* pe care este situată com. Cireaşovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, în lungime de 3 kil.

Hosted by Google

Cireaşovul, *moşie* a statuluĭ, jud. Olt. Impreună cu vatra schitului Strihareț și trupul Secuța a mănăstireĭ Cozia, fostă pendinte de Glavacioc, Mitropolia din București și Cozia; s'a arendat pe periodul 1888—93, cu 10500 leĭ anual, afară de terenul cedat școaleĭ de Agricultură din Strihareț.

Cireaşovul, *pîrîŭ*, udă com. Cireașovul de la N. la S., face maĭ multe zigzaguriĭ, se împreună cu pîraiele Porcul și Barbu, și se varsă în rîul Oltul, în raionul com. Cireașovul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt, din care izvorește.

Cireş (Piscul-luĭ-), *pisc,* situat în partea de N. a com. Scorțeni, pl. Prahova, județul Prahova.

Cireşeanca, *numire vechie* a *satuluĭ* Bălțești, din comuna Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, județul Prahova.

Cireşeanca, *moşie,* în com. Șarînga, căt. Dara-d.-s., jud. Buzăŭ. Are aproape 127 hect., din carĭ 78 pădure, 8 vie, restul parte viĭ în otașniță, parte arăturĭ.

Cireşeanca, *moşie,* pe care la 1864, s'aŭ împroprietărit parte din locuitoriĭ comuneĭ Colceag, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cireşeanul, *cătun,* al com. Mizil, jud. Buzăŭ, cu 200 locuitorĭ și 44 case. Are sub-divizia Șindrilita.

Cireşeanul, (Şindrilita), *moşie,* în com. Mizil, căt. Cireșeanul, jud. Buzăŭ. Are 448 hect. arăturĭ, fîneață și izlaz.

Cireşeĭ (Dealul-). (Vezĭ Horodiștea, *deal,* com. Tîrnauca, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ).

Cireşelul, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Drăgugești.

Cireşul, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Gropile.

Cireşelul, partea *dealuluĭ,* ce se află spre E. de satul Popești, com. Micleștĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Cireşi, *stație de dr. de f.,* jud. Brăila, pl. Balta, com. Slobozia-Cireșul, pe linia Făurei-Feteștĭ, pusă în circulație la 21 Noembrie 1886. Se află între stațiile Dudeștĭ (10 kil.) și Făurei (15.5 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mărĭĭ de 30.49 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 50667 leĭ, 29 banĭ.

Cireşoaia, *munte,* plasa Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, jud. Bacăŭ, din culmea Slăniculuĭ, situat lîngă muntele Pietrișul.

Cireşoaia, *pîrîŭ,* plasa Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul, jud. Bacăŭ. Ese din muntele Fînațul și se scurge d'a stînga Slăniculuĭ.

Cireşul, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la distanță de 28 kil. de orașul Turnul-Severin, de 21 kil. de gara Vîrciorova, iar de Baia-de-Aramă, reședință plășeĭ, de 36 kil. Formează comună cu cătunele: Jupănești și Negrușca. Are o populație de 1018 locuitorĭ, din carĭ 168 contribuabilĭ. Locuesc în 232 case.

Comuna Cireșul se mărginește: la E. cu com. Marga, de care se desparte prin apa Balta, ce se ascunde sub stîncele Prosiculuĭ, intrînd într'o peșteră și care apoĭ, eșind la Gura-Găureĭ, curge sub numele de apa Topolnițeĭ. Spre S. se mărginește cu Găniacul, de care se desparte prin ogașul Găniacul-Boclazul și Furca-Moiseștilor de căt. Moiești. La V. se mărginește cu hotarul Mircearca, de care se desparte prin Locul-cu-Amiciĭ, Crucea-din-Povîrna, Cîrșovățul, Fîntîna-la-Iovinț și Culmea-Calinovățuluĭ. Spre N. se învecinește tot cu Mircearca, de care se desparte prin Fîntîna, de unde se începe scursura Călinești și cu comuna Podeni, de care se desparte prin vîrfurile Comorîștea, Ciocaltea, Luncacu-Spiniĭ, Cracul-Godeanuluĭ, Piatra-Tăiată, Piatra-Pîrciuluĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguriĭ, 16 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ și 360 stupĭ. In com. e o biserică, cu un preot și 2 cîntărețĭ; o școală, cu un învățător, frecuentată de 20 elevĭ.

Budgetul comuneĭ este la venituri de 834 leĭ și la cheltueli de 672 leĭ.

Numărul vitelor este de 2089: 500 vite marĭ cornute, 39 caĭ, 700 oĭ, 609 capre și 241 rîmătorĭ.

Cîmpiile în această comună sunt: Lunca-Cireșuluĭ, Lunca-Balta-Răchițuiul, Cîmpul-Peținuiul și Cîmpul-Cîrcioranilor, Cioaca-Negrușa, Cîrsovățul, Boclazul și Furca-Moiseștilor. Dealurĭ sunt: dealul Băsălia, Vîrful-Stoichiĭ, Ocolișul, Caluiavățul, Cîrșovățul, Găniacul, Reciță și Prosecul. Ape sunt: Bahanul, care-îșĭ ia sorgintea din muntele Baia și trece în com. Vîrciorova. Ogașele: Negoiul, Topologul, Dragovița, Piscul-Caruluĭ, Ogașul-Ciuciuruluĭ, Ogașul-Boclazuluĭ, ogașul Vîrful-Stoichiĭ, Ogașul-Mare, Găniacul,

Hosted by Google

Nuci, Ciromoşnicul, al-Ţiganuluĭ, Peţimea şi Topolniţa.

Din punct de vedere istoric în această comună este dealul numit Bătălia, unde se găsesc întăriturĭ de pămînt, numite metereze, în care loc se zice că locuitoriĭ plăeşĭ aveaŭ conflicte cu Turciĭ din Ada-Calé ce veneaŭ să jefuiască în acele părţĭ.

Locuitoriĭ Cireşenĭ, ca şi ceĭ de la com. Podeni, posedă hrisoave din timpul luĭ Mircea-cel-Bătrîn şi alţĭ Domnĭ romînĭ.

Cireşul, *com. rur.,* pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Este situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Cerna, la 58 kil. departe de reşedinţa judeţuluĭ şi la 18 kil. de a plaiuluĭ.

Are o populaţie de 447 locuitorĭ, în care intră şi 4 familiĭ de Ţigani; sunt 120 capĭ de familie; 97 contribuabilĭ; locuesc în 126 case.

Locuitoriĭ sunt toţĭ agricultorĭ şi desfac produsul munceĭ lor la Tîrgul-Horezul şi la Craiova.

In comună e o singură biserică, fondată la anul 1864.

Pe rîul Cerna, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moşneni, 74 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia fraţilor Iancovescu, cînd li s'aŭ dat 188 hect.

Ştiŭ carte 35 bărbaţĭ.

In comună sunt 30 stupĭ cu albine. Ţuică se fabrică pănă la 2800 decal. Vatra satuluĭ are 88 hect., iar toată comuna 488 hect.

Şoseaua vecinală de pe Valea-Cerneĭ, înlesneşte comunicaţia cu com. Slăveşti la N. şi Pojogi la S.

Cireşul e brăzdat de dealurile: Drăganuluĭ, Glemea, Măgura şi udat de văile: Bisericeĭ, Boldeĭ, Pietreĭ, Suhani, Bordeelor şi Groapelor. Intre surpăturĭ citĕm: a-Glemeĭ, a-Boldeĭ, a-Pietreĭ, a-Corbuluĭ şi a-Scoruşuluĭ.

Se mărgineşte cu comunele Pojogi, Turceşti, Mateeşti şi Stroeşti.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 600 leĭ anual.

Cireşul, *sat,* cu 110 familiĭ, saŭ 340 suflete, jud. Argeş, pl. Gălăşeşti, face parte din com. rur. Cacaleţi-Cireşul. In sat este o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală primară rurală.

Cireşul, *cătun,* al com. Mînzăleşti, situat între muntele Cireşul şi pîrîul Sturdza, cu 60 locuitorĭ şi 16 case, jud. Buzăŭ.

Cireşul, *cătun,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Balta-d.-j.

Cireşul, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Oculul-d.-s.; ţine de com. rur. Malovăţul. Această mahala se maĭ numeşte şi Treĭ-Cireşĭ.

Cireşul, *mahala,* în com. rur. Ploştina, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cireşul, *munte,* în comuna Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, avînd înălţimea de 1166 m. E coprins între Izvorul-Găvanuluĭ şi pîrîul Sturdza şi acoperit în mare parte de pădure şi puţin suhat. Maĭ toată masa sa e un conglomerat de conchiliĭ şi gips, numit în localitate sigă.

Cireşul, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Brătila.

Cireşul, *deal,* în partea de N.-E. a moşieĭ Hîrlăul, jud. Botoşani.

Cireşul, *deal,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Cireşul.

Cireşul, *movilă,* jud. Brăila, la 1 1/2 kil. spre N. de satul Slobozia-Cireşul.

Cireşul, *deal,* în partea de E. a comuneĭ Poeneşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Cireşul, *deal,* în raionul comuneĭ Cireşul, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 17 hect., 50 ariĭ vie.

Cireşul, *luncă,* în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Cireşul, *moşie,* în com. Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, ocupînd jumătate a munteluĭ Cireşul. Are 300 hect. pădure, apoĭ fîneţe, izlaz şi locurĭ arabile, proprietate în mare parte a moşnenilor.

Cireşul, (jumătate din muntele Cireşul), *moşie* a statuluĭ, în com. Mînzăleşti, jud. Buzăŭ, pendinte de Găvanul; are 150 hect. pădure, puţin suhat şi curătură.

Cireşul, *loc* de cultură, pe moşia Hîrlăul, pe dealul Cireşul, jud. Botoşani.

Cireşul, *fost pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, pe munte.

Cireşul, *pîrîŭ,* izvoreşte din raionul comuneĭ Rîjleţul-Vieroşi, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, şi intră în raionul com. Rîjleţul-Govora.

Cireşul, *vale,* în com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, formată din Cire-

Hosted by Google

șul-Mare și Cireșul-Mic. Incepe din pădurea Izvoranul și se scurge în rîul Nișcovul.

Cireșul, *vale,* com. Strîmbeni, plaiul Vărbilăul, județul Prahova.

Cireșuluĭ (Dealul-), *deal,* lung de 3200 metri, com. Rîjețul-Vieroși, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcția de la N. la S. Pămîntul său, îngrășat, e prielnic la cultura porumbuluĭ, a grîuluĭ și a prunilor.

Cireșuluĭ (Dealul-), *deal,* com. Rîjețul-Govora, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Cireșuluĭ (Dealul-), *deal,* pe coasta căruia stă partea de E. a satuluĭ Ciumulești, jud. Suceava.

Cireșuluĭ (Dealul-), *deal,* începe din malul stîng al Bîrladuluĭ, merge în direcție V.-E., pănă în poiana Doroși, com. Țigănești, jud. Tecuciŭ.

Cireșuluĭ (Muchea-Văeĭ-), *colină,* în com. Grăjdana, căt. Izvoranul, jud. Buzău; e acoperită de pădure.

Cireșuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* unul dintre afluenții pîrîuluĭ Rîșcuța, jud. Suceava.

Cireșuluĭ (Valea-), *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul comuneĭ Jideni. Și-a luat numele de la pîrîul Valea-Cireșuluĭ. E așezat în partea de E. a comuneĭ, pe pîrîul Valea-Cireșuluĭ.

Cireșuluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în pl. Marginea-d.-s., jud. R.-Sărat. Izvorește din dealul Jinurul, udă partea de miază-zi a comuneĭ Slobozia, cea de E. a comuneĭ Jideni; trece prin cătunul Valea-Cireșuluĭ, comuna Voetinul, și se varsă în pîrîul Coțatcul, lîngă această comună, pe dreapta luĭ.

Cireșuluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, comuna Cîmpineanca. Izvorește din Dealul-Caprie, udă partea de V. a comuneĭ, și merge de se varsă în rîul Milcovul, maĭ jos de cătunul Slobozia-Pîntecești, al aceleași comune.

Cireșuluĭ (Valea-), *șes,* în com. Colți, jud. Buzău, acoperit de fîneață.

Cireșuluĭ (Vîrful-), *munte,* în cătunul Colți, com. cu același nume, jud. Buzău. E maĭ tot gol, fiind format din stîncĭ.

Ciriagi-Iol-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul atît bulgăresc cît și cel romînesc al comuneĭ rurale Gărvan și anume pe acela al căt. său Gărvanul-Mare. Se desface din ramificațiile sudice ale dealuluĭ Sîrt-Iol-Bair; se întinde spre S., într'o direcție generală de la N.-V. spre S.-E., mergînd printre văile Cara-Culac și Ciali-Ceair și brăzdînd partea de S. a plășeĭ și cea de S.-E. a comuneĭ. Pe muchea luĭ trece hotarul spre Bulgaria, prin pichetul No. 11, situat la 122 metri înălțime, și care ast-fel domină satul Gărvanul-Mare și drumul com. Cranova-Gărvanul. Este acoperit cu tufișurĭ și pădurĭ, dintre carĭ maĭ însemnate sunt Saidi-Orman și Echenli-Orman.

Cirimoșnicul, *ogaș,* în com. rur. Cireșul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Cirișoaia, *fîntînă,* com. Foleștid.-j., plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Cirișoaia-Mare, *vale,* care izvorește de pe teritoriul comuneĭ Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea, și se varsă în rîul Pesceana, tot pe teritoriul comuneĭ Glăvile.

Cirișoaia-Mică *vale,* com. Glăvile, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Cirita, *deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., com. Șerbești, de pe teritoriul satuluĭ Bradul.

Cirita, *pădure,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-s., de pe teritoriul com. Ciumași.

Ciritei, *deal,* pe moșia Dobîrceni, comuna Dobîrceni, județul Botoșani.

Ciritei, *deal,* ramificare a dealuluĭ Turia. Se întinde de la N. la S., pe teritoriul satuluĭ Stolniceni, com. Epureni, pl. Turia, jud. Iași.

Ciritei, *deal,* în ramura Balauruluĭ, pe teritoriul com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Parte este acoperit cu pădure, parte cu fînețe și arătură.

Ciritei, *deal,* în partea estică a satuluĭ Horodniceni, jud. Suceava, parte cultivabil, parte acoperit de fînețurĭ.

Ciritei, *loc izolat,* pe cuprinsul moșieĭ cu același nume, com. Gîrcina, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Ciritei, *moșie,* în comuna Gîrcina, plasa Piatra-Muntele, județul Neamțu.

Ciritei, *pădure,* de stejar, în întindere de 21 hect., pe moșia

Hosted by Google

statuluĭ Truşeşti, com. Truşeşti, pl. Jijia, jud. Botoşani.

Ciritei. (Vezĭ Dumbrava-Neagră, *pădure,* în comuna Bărbuleşti, plasa Ştefăneşti, judeţul Botoşani).

Ciritei, *pădure,* în partea de E. a moşieĭ Dobîrceni, com. Dobîrceni, plasa Ştefăneşti, judeţul Botoşani. Are întindere de 71 hect. şi e compusă maĭ mult din stejar.

Ciritei, *pădure,* pe moşia Gorbăneşti, în partea de S.-E. a com. Gorbăneşti, plasa Miletinul, jud. Botoşani.

Ciritei, *vale,* scăldată de pîrîul Braniştea, din com. Brădăţelul, jud. Suceava.

Ciritei-luĭ-Drîncă, *pădure,* pe moşia Buhăceni, com. Dîngeni, plasa Jijia, jud. Botoşani, în întindere de 20 hect.

Ciritei-luĭ-Vrabie, *pădure,* pe moşia Dîngeni, com. Dîngeni, jud. Botoşani, în întindere de 15 hect.

Cisla, *loc izolat,* comuna Tina, plasa Mijlocul, judeţul Vîlcea.

Cislăul, *com. rur.,* în plaiul Buzăŭ, jud. Buzăŭ, situată pe malul drept al rîurilor: Bîsca-Chiojduluĭ şi Buzăul, la o distanţă de Buzăŭ de 45 kil. Limitele sale sunt: la N., rîul Bîsca-Chiojduluĭ, de la vărsătura sa în Buzăŭ; la E., hotarul merge pe albia rîuluĭ Buzăul, pănă în lunca Predeştilor, de unde apucă pe Izvorul-cu-Sălcile şi prin pădure ajunge în muntele Fîntîna-Hoţilor; la S., din Fîntîna-Hoţilor, merge în muntele Stîna-Bătrînă şi, prin pădurea Butuceana, coboară în apa Cricovuluĭ; la V., începînd din rîul Cricovul, o ia pe izvorul Sofronia, pe la Călugărul, urcă în muntele Runcul, ajunge în Vîrful-Cocioabeĭ, şi, continuînd drept pe slemne, suie în muntele Gîlma, apoĭ dirigindu-se spre S.-V. şi, făcînd o mare proeminenţă, ajunge în muntele Salcia, de unde se lasă peste plaiurĭ în apa Bîsca-Chiojduluĭ. Suprafaţa acesteĭ comune este de 7420 hect., din care 1597 arabile, 4857 pădurĭ, 121 fîneţe, 538 izlaz, 142 livezĭ, 43 viĭ şi 122 sterp. Proprietăţĭ maĭ însemnate sunt: Cislăul, cu trupurile Buda, Bărăşti, Scărişoara (ale statuluĭ,) şi Crăciuneşti a şcoaleĭ din Mizil şi o altă sfoară, a ceteĭ de moşnenĭ Crăciuneşti. Terenul e muntos şi acoperit de pădurĭ, dar are fertila luncă a Cislăuluĭ, pe care se cultivă mult porumb, precum şi maĭ multe coline, acoperite de viĭ şi livezĭ. Din punct de vedere geologic, e de o deosebită importanţă muntele Nicovanul. Din substanţe minerale are: păcură, sare, fer, etc. In com. sunt 8 morĭ de apă. Comerciul constă în transportul şi vinderea lemnelor, precum şi în creşterea rîmătorilor. Are 3 tîrguri: la 29 Martie, 8 Septembrie şi 20 Decembrie. Căĭ de comunicaţie are şoseaua Buzăŭ-Frontiera, precum şi un drum peste muntele Scărişoara, prin Buda la Mizil; tot acest drum servea, cînd plaiul Buzăŭ făcea parte din jud. Săcuieni, ca să lege acest plaiŭ cu Bucovul din Prahova.

Vite sunt: 568 boĭ, 229 vacĭ, 122 viţeĭ, 4 bivoliţe, 25 caĭ, 17 iepe, 8 mînjĭ, 1450 oĭ şi 620 rîmătorĭ. Stupĭ sunt 129.

Comuna e formată din cătunele: Bărăşti, Buda, Cislăul şi Scărişoara, cu sub-diviziunile lor: Aninoasa, Bîrleşti, Ciuciurul, Crăciuneşti şi Ungureni. Are o populaţie de 2586 locuitorĭ. Case sunt 661. Străinĭ sunt: 3 Grecĭ şi 6 Austro-Ungarĭ. Meseriaşĭ sunt: 8 lemnarĭ, 3 tîmplarĭ, 20 rotarĭ, 8 butnarĭ, 5 zidarĭ, 4 cizmarĭ, 6 fierarĭ, 3 croitorĭ, 1 boiangiŭ, 1 cojocar, 2 brutarĭ, 1 vărar, 2 bărbierĭ şi 20 mangalagiĭ.

In com. sunt 497 contribuabilĭ. Budgetul e de leĭ 4954, banĭ 90.

Comuna are o şcoală în căt. Cislăul, frecuentată de 59 elevĭ. Bisericĭ sunt 4, deservite de 4 preoţĭ, 3 cîntăreţĭ şi 3 paraclisĭ. Catedrala e mănăstirea Cislăul. Cîrciumĭ sunt 9. Comuna era în vechime reşedinţa protopopieĭ plaiuluĭ Buzăŭ, acum desfiinţată. Locurĭ însemnate sunt: ruinele de la Aninoasa, Siliştea din lunca Cislăuluĭ, mănăstirea Cislăul, schitul Crăciuneşti, muntele Scărişoara şi maĭ cu seamă ruinele palatuluĭ Doamneĭ Neaga din Buda.

Comuna şĭ-a luat acest nume, pentru că în vechime aci se strîngeaŭ fruntaşiĭ satelor şi fixaŭ dările, numite cislă, pentru întregul plaiŭ.

Mulţĭ din locuitoriĭ acesteĭ comune sunt Ţigani, foştĭ robĭ aĭ mănăstireĭ Cislăul.

Cislăul, *cătun* de reşedinţă, al comuneĭ Cislăul, jud. Buzăŭ, cu 1140 locuitorĭ şi 311 case. Are două sub-diviziunĭ: Aninoasa şi Ungureni.

Cislăul, *fostă mănăstire* de călugărĭ şi metoh al Episcopieĭ Buzăŭ, în com. Cislăul, pe drumul Penteleuluĭ, jud. Buzăŭ, iar azĭ biserică de mir. După tradiţie, această biserică a fost zidită pentru prima oară de Doamna Neaga, care a mutat aci pe călugăriĭ de la Aninoasa, schit

Hosted by Google

ce era aproape în ruine și care îndată s'a și desființat, abia mai cunoscîndu-i-se astăzi urmele. Episcopul Metodie a rezidit-o în anul 1749, iar Episcopul Chesarie, în 1839, văzînd-o cu totul prădată și ruinată, puse să o edifice din nou. Intre obiectele demne de văzut sunt: Ușile de la intrare, sculptate cu o rară artă și frumusețe, purtînd pe un canat marca țăreĭ și inițialele luĭ Alexandru Ipsilante Voevod, iar pe altul un corb, înconjurat de cruce și cîrje cu inițialele luĭ Cozma, Episcopul Buzăuluĭ, toate acestea înconjurate cu ghirlande, încărcate cu frunze, fructe, leĭ și păsărĭ. Sfeșnicele sunt de alamă, făcute în timpul Episcopuluĭ Cozma.

Pe frontispiciul bisericeĭ se găsește următoarea inscripție:

«Această sfîntă biserică s'a zidit din temelie spre cinstea și lauda prea sfinteĭ de D-zeŭ născătoare, prin osîrdia și toată cheltueala iubitoruluĭ de D-zeŭ Episcopul Buzăuluĭ Chir Chesarie, într'același loc, unde a fost cea de la 1749, care a fost zidită din temeliile de fericitul întru pomenire, Episcopul Buzăuluĭ Chir Metodie. Slăbind fiind de cutremure, s'a dărîmat și așa împodobindu-se aceasta pe din năuntru și pe din afară, s'a înfrumusețat pe alocurea cu zugrăvelĭ și cu toate cele trebuincioase pănă la cel mai mic lucru, fiind învechite de vreme și stricate celel-alte. Ale căreia lucru săvîrșindu-se s'a și sfințit în zilele prea înălțatuluĭ Domn Alexandru Dimitrie Ghica Voevodul, cîrmuindu-se sf. Mitropolie de ceĭ treĭ Archiereĭ aĭ țăreĭ, fiind anul 1839, Decembrie 20. Zugrav, Gavril Andronescu.»

Dipticul D-niĭ:

Mateĭ, Constantin, Vintilă, Zamfira Doamna, Șerban, Grigore, Radu, Antonie, Guca, Ghica, Constantin, Doamna Neaga. Achiereĭ: Metodie, Teodosie, Cozma, Ștefan, Serafim, Filaret, Cristofor, Mitrofan, Rafael, Ioasaf, Antim, Misail, Iosef, Grigorie, etc.

Sunt mai multe sfeșnice și pe unul din ele se află următoarea inscripție:

«Aceste sfeșnice s'aŭ făcut în zilele sfinției Sale Episcopul-Buzăuluĭ, Chir Cozma, de răposatul robul luĭ D-zeŭ, Dosifteiŭ Iermonahul, Archimandrit, 1786.»

Cislăul, *pădure,* în com. Cislăul, județul Buzăŭ, făcînd parte din marea pădure Cislăul-cu-Trupurile. Are 960 hect. cu lemne bune de construcție, în partea numită Fundul-Căcîceĭ.

Cislăul-cu-Trupurile, *pădure* a statuluĭ, în comuna Cislăul, jud. Buzăŭ, formată din 5 trupurĭ: Bărăști, Buda, Cislăul, Predești și Scărișoara, formînd împreună un corp de 4692 hect. Esențele principale sunt: fag, tufă, jugastru, paltin, ulm, arțar, anin și plop.

Cislăul (Vatra-Schituluĭ-), *moșie* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în com. Cislăul, județul Buzăŭ, ca de 580 hect., din care 500 fertila luncă a Cislăuluĭ, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul; restul e islaz și crivină.

Cislăuluĭ (Piatra-), *colină stîncoasă,* în com. Cislăul, județul Buzăŭ, în dreptul obîrșieĭ izvoruluĭ Cîrsteĭ; servă și ca limită despre com. Viperești.

Cismarul, *deal* cu viĭ, în com. rur. Vînjul-Mare, plasa Blahnița, jud. Mehedinți.

Cismăroaia, *fîntînă,* com. Tesluiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Cison, *pîrîiaș,* jud. Neamțu, în partea despre E. a munteluĭ Ceahlăul; situat în partea unde se crede că este stînca Dochieĭ, lîngă locul numit Poiana-sub-Ponoară, în partea cea mai sălbatică a masivuluĭ.

Cistia, *ostrov,* al statuluĭ, județul Brăila, situat în ostrovul Bregoloiul; se mărginește la E. cu Dunărea-Vechie și la V. cu Lacul-Rezeaua.

Cișmănești, *sat,* așezat pe deal în partea de N.-E. a com. Dobîrceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1138 hect., din carĭ 1000 hect. proprietatea mare, cu 42 hect. pădure și 138 hect. ale locuitorilor. Are o populație de 68 familiĭ, saŭ 232 suflete, din carĭ 130 bărbați și 122 femeĭ, cu 55 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Biserica este adusă de locuitorĭ, din satul Solonețul, jud. Iași, pe la anul 1750.

Vite sunt: 433 boĭ și vacĭ, 86 caĭ, 1210 oĭ și 97 porcĭ.

Cișmăneștilor (Dealul-). *deal,* pe teritoriul satuluĭ Cișmănești, com. Dobîrceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Cișme, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rurale Enigea și pe al cătunuluĭ Molceova. Este îndreptat de la N.-V. către S.-V., avînd forma uneĭ liniĭ curbe. Brăzdează partea vestică a plășeĭ, cea centrală a comuneĭ și cea estică a cătunuluĭ Molceova. Are o înălțime de 164 metri. Se întinde printre văile Molceova și Chireslic-Culac. Este acoperit cu fînețe și icĭ-colo sunt arborĭ răspîndițĭ. Este tăiat de calea județeană Medjidia-Cuzgun și de drumurile vecinale Molceova-Cocargea și Molceova-Idres-Cuiusul. Partea sa sudică se termină, în valea Diordin-Giorman, prin niște maluri rîpoase.

Cișme-Culac, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Caranlîc. Se

Hosted by Google

desface din poalele nordice ale dealuluĭ Sari-Iol-Bair. Se îndreaptă spre N., într'o direcţiune generală de la S. spre N., brăzdînd partea estică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ; trece prin mijlocul satuluĭ Caranlîc şi, mergînd printre dealurile Arpalic la dreapta şi Distraiul la stînga, se deschide, după un drum de 8 kil., în valea Beilicul, pe stînga. Printr'însa merge drumul comunal Beilicul-Caranlîc-Dobromirul.

Cişme-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Medjidia, pe teritoriul comuneĭ Enigea şi pe al satuluĭ Molceova. Se desface din dealul Canlî, purtînd numele de valea Calfa. Merge în direcţiune N.-E. către S.-V. Brăzdează partea sud-vestică a plăşeĭ şi cea nord-estică a comuneĭ. Face hotar între com. Enigea şi Cocargea. Trece printre dealurile Canlî şi Piribei şi se deschide în valea Diordin-Giorman. Este străbătută în toată lungimea eĭ de drumul Medjidia-Enigea.

Cişme-Culac, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Hazarlîc şi pe al cătunuluĭ Ghiol-Punar, care se află aşezat chiar pe această vale. Se desface din poalele estice ale dealuluĭ Ghiol-Punar, avînd o direcţiune de la N.-V. spre S.-E. Brăzdează partea vestică a plăşeĭ şi cea nord-estică a comuneĭ. Trece prin mijlocul satuluĭ Ghiol-Punar, mergînd printre dealurile Ceşme-Bair şi Mezarlîc-Borungea-Bair. Are o lungime de 3 kil., şi este acoperită în cea maĭ mare parte de tufărişurĭ.

Cişmeaua, *sat,* în partea de N. a oraşuluĭ Botoşani, com. Popouţi, jud. Botoşani, pe pîrîul Sicna. Are o populaţie de 64 familiĭ, saŭ 252 suflete şi o suprafaţă de 164 hect. ale locuitorilor. Sunt 92 contribuabilĭ.

Numele satuluĭ se crede a veni de la cişmeaua zidită în partea de N.-V. a satuluĭ, despre care se zice că ar fi foarte vechie, zidită de Ştefan-cel-Mare, Domnul Moldoveĭ.

Inscripţia, de pe zid, spune că cişmeaua a fost prefăcută din noŭ la anul 1831 Maiŭ, în 20, de diaconul Panaitescu Neculaĭ din Botoşani.

Acest sat se crede a fi vechiŭ. Are o biserică zidită la 1847.

Numărul vitelor este de: 129 vite cornute, 12 caĭ, 202 oĭ şi 26 mascurĭ. Sunt 8 stupĭ cu albine. Este o cîrciumă.

Cişmeaua, *iaz,* pe teritoriul satuluĭ Cişmeaua, com. Popouţi, jud. Botoşani, format din pîrîul Sicna.

Cişmeaua, *loc,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Oneşti, de pe şesul Maluluĭ.

Cişmeaua-Albă, *fîntînă,* în comuna Călăraşi, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j.

Cişmeaua-de-la-Zăvoiul-luĭ-Popa-Mihalache, *cişmea,* în tîrgul Horezul, jud. Vîlcea, vestită pentru apa eĭ cea bună şi uşoară. E aşezată pe moşia statuluĭ.

Cişmeaua-luĭ-Vasile, *fîntînă,* în com. Călăraşi, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j.

Cişmeleĭ (Dealul-), *deal,* jud. Botoşani. Incepe pe teritoriul com. Botoşani, şi se prelungeşte pănă în satul Cişmeaua, com. Popouţi, plasa Tîrgul. In acest deal, în partea de mijloc, despre satul Cişmeaua, s'aŭ găsit cuţite, bucăţi de sabie şi chiar arme întregĭ.

Cişmeleĭ (Măgura-), *măgură,* la Vestul com. Bogdana, jud. Teleorman.

Cişmeleĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Deleni, com. Fîntînele, jud. Botoşani, şi se varsă în Gîrla-Săpata, comuna Fîntînele.

Cişmeleĭ (Ponorul-), *ponor,* comuna Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoşani.

Cişmeleĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în plăşile Isaccea şi Babadag, jud. Tulcea, pe teritoriul comunelor rurale Meidan-Chioi (Isaccea) şi Alibei-Chioi (Babadag). Izvoreşte din dealul Fundul-Burţiĭ; se îndreaptă spre S., în o direcţie generală de la N. la S., brăzdînd partea de E. a plăşeĭ Isaccea şi a comuneĭ Meidan-Chioi; şi pe cea de N. a plăşeĭ Babadag şi a comuneĭ Alibei-Chioi, curge pe lîngă dealurile Bostănăriilor şi Eni-Ormangic-Tepe, şi după 7 kil. de curs, se uneşte cu valea Chioserelic, în satul Accadîn, pentru a forma pîrîul Accadîn.

Cişmeleĭ (Valea-), *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bărsăneşti.

Cişmeleĭ (Valea-), *vale,* la N. de Onceşti-Noĭ, com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ.

Cişmelele, *sat,* în com. Tulucesti, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ. Are 138 familiĭ. Face parte din parohia Odaia-Manolache.

Cişmelele, *fîntînă,* pl. Olteniţa,

Hosted by Google

jud. Ilfov, cu treĭ izvoare, în drumul care leagă cătunul Radovanul cu cătunul Căscioarele. Are apă bună şi curge în mare cantitate, prin 3 ţevĭ.

Cişmelele, *moşie* a statuluĭ, în întindere de 1000 fălcĭ, foastă pendinte de biserica Precista din Galaţi, în com. Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Cişmelele-Micĭ, *moşie* particulară, de 386 hect., în com. Fileşti, plasa Siretul, judeţul Covurluiŭ.

Ciubida, *lac,* în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Cara-Orman, situat în partea de V. a plăşeĭ şi cea de N.-V. a comuneĭ. S'a format din revărsarea anterioară a gîrleĭ Litcovul, cu care acum comunică prin două gîrlițe. Este înconjurat de toate părţile cu stuf. Are o întindere aproximativă de 70 hect. Conţine peşte de apă dulce, adus de gîrla Litcovul. Venitul său aparţine statuluĭ.

Ciubota-Roşie, *pîrîŭ,* ce curge prin jud. Roman, pl. Fundul, com. Giurgeni, de la N. spre S. şi se varsă în rîul Bîrlad, de a stînga, lîngă hanul Ciubota-Roşie şi la S. de el.

Ciubotarul, *pîrîiaş,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, ce izvoreşte din muntele Cepoiul şi, după ce trece prin com. Mănăstirea-Caşinul, se varsă în Caşinul, pe malul său drept.

Ciubotaruluĭ (Balta-), *baltă,* pe teritoriul com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Ciubucciţa, *pădurice,* pe malul Siretuluĭ, jud. Tecuciŭ, pl. Bîrladul, com. Bucești.

Ciubucluc-Bair, *deal,* în plasa Măcin, pe teritoriul com. rur. Cîrjelari, şi pe al cătunuluĭ său Iaila. Se desface din dealul Cale-Bair (un vîrf al dealuluĭ Sacar-Bair, din pl. Babadag, com. Atmagea). Se întinde spre N., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea sud-estică a plăşeĭ şi pe cea estică a comuneĭ. Se prelungeşte spre V. cu dealul Orta-Cuirac şi spre E. cu dealul Ghiobilche-Bair. Din el îşĭ iaŭ naştere două văĭ care formează valea Orta-Chioi, precum şi valea Homurlar. Se ridică până la o înălţime de 305 m. Este tăiat de drumurile comunale Iaila-Atmagea-Homurlar-Orta-Chioi. Este acoperit cu livezĭ, tufărişurĭ şi puţine pădurĭ.

Ciubucul, *munte,* jud. Suceava, între comunele Broşteni şi Şarul-Dorneĭ.

Ciubuculuĭ (Valea-), *vale,* pe proprietatea Stăneşti, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Ciucanica, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşuluĭ, com. Broşteni. Se desface din muntele Chiciura, brăzdează partea de V. a comuneĭ, prin cătunul Vulcăneasa, şi se termină în rîul Milcovul. Este acoperit cu pădurĭ şi păşunĭ.

Ciucăneasa, *numire vechie* a *satuluĭ* Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Ciucăneasca, *vale,* com. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Ciucea, *cătun,* la N.-V. com. Tichileşti, în dreapta şoseleĭ Brăila-Călăraşi, ca la 5 kil. spre N.-V. de Tichileşti. Vatra satuluĭ cu izlazul locuitorilor este de 700 hect. Are o populaţie de 270 locuitorĭ (144 bărbaţĭ şi 124 femeĭ), carĭ locuesc în 38 case. Ştiŭ carte 6 persoane.

Vite sunt: 473 vite marĭ cornute, 65 caĭ şi 21 rîmătorĭ.

Ciucea, *dijmă* mare a Domeniuluĭ Brăileĭ, cu case de locuit pentru arendaş şi pentru oamenĭĭ de serviciŭ, la 3 kil spre S.-V. de cătunul Ciucea, pe partea stîngă a şoseleĭ Brăila-Călăraşi. Intinderea terenuluĭ dijmeĭ e de 50 hect.

Ciucea, *movilă,* jud. Brăila, în dreptul cătunului Ciucea, tăiată de şoseaua Brăila-Călăraşi.

Ciuceveni, *numire* ce se dă de locuitorĭĭ *satuluĭ* Suceveni, jud. Tutova.

Ciucheri, *baltă,* în com. rur. Gogoşi, plasa Blahniţa, jud. Mehedinţi.

Ciuchilă, *deal,* situat în raionul com. Matca, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ.

Ciuchinarilor (Vatra-), partea estică a *satuluĭ* Dolhasca, jud. Suceava.

Ciuchiţi, *mahala,* din com. rur. Sineşti, plasa Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ciuciucul, *deal,* la V. com. Segarcea-din-Deal, judeţul Teleorman, spre pîrîul Siuluĭ. Pe acest deal sunt sădite viile locuitorilor.

Ciuciucul, *ogaş,* în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, jud. Mehedinţi.

Hosted by Google

Ciuciul, *sat,* pendinte de comuna Ursoaia, pl. Mijlocul, jud. Olt. E situat pe luncă, în dreapta gîrleĭ Plapcea și sub dealul Golașul. Are 180 locuitorĭ, ceĭ maĭ mulțĭ moșnenĭ. Sunt 7 loc. împroprietăriță după legea rurală. Eĭ posedă: 80 boĭ, 30 vacĭ, 25 caĭ, 540 oĭ și 70 porcĭ. Aci se află o biserică, fondată la anul 1819 de Mateiŭ Ciuciu, Dumitru Ciuciu și alțiĭ.

Ciuciul, *vale,* în com. Sărulești, cătunul Țurloești, jud. Buzău. Incepe din localitate și se scurge în valea Pecenega.

Ciuciure (La-), *sorginte* de apă în com. Măgura, cătunul Unguroiul, jud. Buzău, care curge în mare volum, pe patru gurĭ saŭ ciuciure.

Ciuciureanca, *vale,* în comuna Cislăul, cătunul Scărișoara, județul Buzău. Incepe din Fundul-Seciuluĭ și se scurge în Buzău. In timp de ploaie vine mare și inundă adesea lunca Cislăuluĭ, cauzînd pagube.

Ciuciurele, *cătun,* al com. Băești, jud. Buzău, cu 110 locuitorĭ și 23 case.

Ciuciurele, *pîrîŭ,* în județul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., com. Bordești. Izvorește din Dealul-Nucilor, udă partea de E. a comuneĭ și merge de se varsă în rîul Rîmna, maĭ sus de cătunul Ferchești, al comuneĭ Dragosloveni, după un curs de 5 kilom.

Ciuciurelor (Dealul-), *deal,* în comuna Măgura, cătunul Unguriul, jud. Buzău, acoperit cu livezĭ și porumb; de sub dînsul începe izvorul apeĭ de la Ciuciure.

Ciuciurul, *sub-divizie* a *cătunuluĭ* Scărișoara, din comuna Cislăul, jud. Buzău.

Ciuciurul, *izvor,* vine din raionul com. Chiojdeanca, județul Prahova. Se împreună în com. Salcia, pl. Podgoria, cu alte izvoare și formează gîrla Salcia.

Ciuciurul, *gîrlă,* izvorește din muntele Ciortea și udă comuna Călugăreni, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Ciuciurul, *vale,* comuna Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Ciuciuruluĭ (Coasta-), *colină,* în com. Tisaul, cătunul Pisculeni, județul Buzău, acoperită de pădure.

Ciuciuruluĭ (Izvorul-), *izvor,* com. Mărunțișul, cătunul Măguricea, jud. Buzău. Incepe de la coasta Boldanuluĭ și se scurge în rîul Buzău.

Ciuciuruluĭ (Muchea-), *colină,* parte goală, în comuna Băești, cătunul Ciuciurele, județul Buzău, d'alungul maluluĭ stîng al rîuluĭ Slănic.

Ciuciuruluĭ (Vîrful-), *pisc,* în cătunul și com. Pătîrlagele, jud. Buzău, culminație a munteluĭ Muscelul.

Ciuciuveni, *pădure,* în com. Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Ciuciuluĭ (Dealul-), *colină,* în com. Mănești, jud. Buzău, pe hotarul despre com. Mînzălești, acoperită de pădure.

Ciucur-Chioi, *sat,* în jud. Constanta, pl. Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Enișenlia. Situat în partea de E. a plășeĭ și cea de N. a comuneĭ, la 10 kil. spre N.-V. de satul Enișenlia, reședința comuneĭ, pe ambele maluri ale văeĭ Ciucur-Chioi, la poalele estice ale dealuluĭ Arpalic și la cele vestice ale dealuluĭ Ciucur-Chioi; satul e înconjurat cu păduri și tufărișurĭ.

Intinderea totală e de 966 hect., din carĭ 40 hect. ocupate de vatra și grădinile satuluĭ.

Populația e de 42 familiĭ, saŭ 151 suflete.

Ciucur-Chioi, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, com. Enișenlia, cătunul Ciucur-Chioi, de la care și-a luat și numele. Se desface din dealul Baș-Punar-Sîrtî; se întinde spre N., într'o direcție de la S. la N., printre văile Derinea-Ceair, saŭ Beilicul, și adiacenta sa, valea Ciucur-Chioi, brăzdînd partea estică a plășeĭ și cea nord-vestică a comuneĭ. La poalele sale vestice e așezat satul Ciucur-Chioi și la cele estice satul Bazîrgian, pe carĭ le domină prin înălțimea sa de 115 m. E tăiat de un drum comunal Bazîrgian-Ciucur-Chioi. Este acoperit cu păduri frumoase, tufărișurĭ și pășunĭ. De aci, vederea se întinde d'asupra văeĭ Beilicul și orășeluluĭ Cuzgun.

Ciucur-Chioi, *vale,* în județul Constanța, plasa Silistra-Nouă, com. Enișenlia, cătunul Ciucur-Chioi, de la care și-a luat numele. Se desface din Baș-Punar-Sîrtî; se îndreaptă spre N., în direcție S.-N., prin păduri și tufărișurĭ, printre dealurile Ciucur-Chioi și Arpalic. Trece prin satul Ciucur-Chioi, și, brăzdînd partea estică a plășeĭ și nord-vestică a comuneĭ, se deschide în valea Beilicul, pe stînga, nu departe de orășelul Cuzgun,

Hosted by Google

după un drum de 5 kil. Printr'însa merge un drum vecinal Ciucur-Chioi-Teche-Chioi.

Ciucurova, *com. rur.*, în pl. Babadag, jud. Tulcea, situată în partea vestică a județului, la 38 kil. spre S.-V. de orașul Tulcea, capitala județului, și în partea vestică a plășei, la 16 kil. spre N.-V. de orașul Babadag, reședința plășei.

Hotarul amănunțit al comunei este acesta: Plecînd din vîrful Sivri-Tepe, al dealului Bac-Ceiș, se îndreaptă spre S.-E. printre dealurile Jidini și Pelitu, până în vîrful Jidini; de aci o ia spre S., pe la poalele dealului Jidini, taie valea Jidini, urmează puțin Valea-Călugărului, pe care o părăsește spre a tăia pîrîul Ciucurova, saŭ Slava-Cercheză, printre satele Ciucurova și Slava-Cercheză și urcă dealul Ciucurova; urmează spre V. muchea acestuĭ deal, până în dreptul satului Ciucurova; de aci o ia spre S.-V. pe drumul comunal Ciucurova-Topologul, taie valea Chirișliva, urcă dealul Baș-Punar, și dă în hotarul județului; o ia spre N.-V. pe muchea dealului Baș-Punar, trece peste dealul Chirișliva și se oprește în dealul Topologul, nodul central al dealurilor Dobrogeĭ; din acest deal o ia spre N.-E., pe la poalele luĭ, taie pîrîul Aram-Ceșme, saŭ Slava-Cercheză, valea Atmagea, valea Dulgherul, până în dreptul satului Atmagea; de aci o ia spre E., pe muchea dealului Bac-Ceiș până în vîrful Sivri-Tepe, de unde am plecat. Forma luĭ este aceea a unuĭ trapez neregulat; lungimea perimetruluĭ e de 44 kil., iar întinderea totală este de 5982 hect.

Marginile comuneĭ sunt: la N. și N.-V. se învecinește cu com. Atmagea, de care se desparte prin dealul Bac-Ceiș, valea Dulgherul și dealul Topologul; la V. cu com. Topologul, jud. Constanța, despărțită prin dealul Baș-Punar; la S. și E. cu com. Slava-Rusă, despărțită prin dealul Ciucurova și Valea-Călugăruluĭ; la N.-E. cu comuna Baș-Chioi, de care se desparte prin dealul Pelitul.

Dealurile sunt numeroase; maĭ tot teritoriul eĭ este brăzdat de ele; principale sunt: dealul Cîrjelaruluĭ, la N.-V.; la V. Baș-Punar, Topologul; dealul Bac-Ceiș, la N.; dealurile Dulgherul și Chirișliva, la V.; dealul Pelitul, la N.-E.; dealul Sivri-Tepe (deal ascuțit), la N.; dealul Ciucurova, la S.; dealul Crîșlui, la V.; Dealul-Alb (numit așa de la coloarea pămîntuluĭ, fiind maĭ multă cretă într'însul), lîngă Ciucurova; Dealul-Călugărilor, la E., (la poalele luĭ trăiaŭ niște călugărĭ, ce voiaŭ se fundeze și o mănăstire, de unde și numele luĭ); dealul Cetatea-Vechie, tot la E. (numit ast-fel după niște ruine ce se aflaŭ pe muchea luĭ); la N.-E. maĭ este dealul Jidina, saŭ Jidini, cu multe izvoare; la poalele-ĭ estice este o carieră de piatră a statuluĭ; dealul Jidina-Mică; dealul Caragea, la E. și N. Pe valea dealuluĭ Caragea să găsesc două fîntînĭ săpate de niște familiĭ romîne, carĭ voiaŭ să fundeze aci un sat, însă aŭ fost gonite pe malul Dunăreĭ de către Turcĭ. Toate aceste dealurĭ sunt acoperite cu pădurĭ întinse și frumoase; unele din ele sunt pietroase.

Apele carĭ udă com. sunt: valea Ciucurova, saŭ Slava-Cercheză, numită maĭ sus de Ciucurova, valea Haram-Ceșme, la S.; afluenții săĭ sunt: Valea-Popeĭ, la V.; valea Chirișliva, la S.; Valea-Dulgheruluĭ unită cu valea Atmagea, la V.; valea Jidina, afluent al pîrîuluĭ Taița, la N.; Valea-Călugăruluĭ, la E. Valea Ciucurova trece prin mijlocul satuluĭ, despărțind mahalaua tătărească de cea rusească.

Are un singur cătun, cel de reședință, împărțit în două mahalale: tătărească și rusească.

Intinderea totală a comuneĭ este de 5982 hect., din carĭ 97 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 1885 hect. ale locuitorilor, și 4000 hect. ale statuluĭ, maĭ toate pădurĭ.

Populațiunea este amestecată și compusă din cinci naționalități: Germanĭ, Rușĭ, Turcĭ, Romînĭ și Evreĭ. Sunt în comună 144 familiĭ, cu 759 suflete. După naționalitate sunt: Germanĭ, 77 fam., cu 404 sufl.; Rușĭ, 33 familiĭ, cu 201 suflete; Tătarĭ, 28 familiĭ, cu 125 suflete; Romînĭ, 6 familiĭ, cu 19 suflete, și Evreĭ, 3 familiĭ, cu 11 suflete.

In comună e o școală, fondată, în anul 1883, de locuitorĭ; are 10 hectare pămînt. In anul 1893—94 a fost frecuentată de 66 elevĭ. E o biserică ortodoxă rusească, făcută de lemn, în anul 1820, de unul Naum; azĭ deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

In com. sunt: 240 plugarĭ, 1 tîmplar și 1 dulgher. Se află 2 morĭ pe apă și 1 cu aburĭ.

Vite sunt 1736 capete, din carĭ: 375 caĭ, 24 boĭ, 187 vacĭ, 450 oĭ, 170 capre și 530 rîmătorĭ.

Sunt 2 comercianțĭ.

Budgetul comuneĭ este la venitură de 3230 leĭ și la cheltueli de 3100 leĭ.

Sunt 110 contribuabilĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile comunale ce trec prin comună, ca: Topolog (Constanța) Ciucurova, ce duce prin co-

Hosted by Google

mina Baș-Chioi la Tulcea, spre Cîrjelari, spre Urumbeni (Constanța), spre Atmagea și spre Baș-Punar; Slava-Cercheză-Slava-Rusă-Babadag. Aceste drumuri sunt nesoseluite, mai mult naturale.

Ciucurova, *șir de dealuri,* în plasa Babadag, județul Tulcea, și pe teritoriul comunelor rurale Ciucurova, și Slava-Rusă. Este o prelungire estică a dealului Chirișliva, cu o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., în formă de semicerc, brăzdînd partea vestică a plășei, cea sudică a comunei Ciucurova și cea vestică a comunei Slava-Rusă. Se întinde printre pîraiele Slava-Cercheză (numit prin dreptul lui, Valea-Ciucurovei) și Slava-Rusească (purtînd pe aci numele de valea Baș-Punar). Valea Ciucurova curge pe la poalele lui nordice. Are o înălțime de 335 m., dominînd asupra satelor Ciucurova, Baș-Punar, a văilor cu același nume, și asupra drumurilor cari îl întretaie. Este acoperit în cea mai mare parte cu păduri, și pe muchii cu pășuni.

Ciucurova, alt *nume* al *pîrîului* Slava-Cercheză, județul Tulcea, nume pe care îl poartă pe întreg teritoriul comunei Ciucurova, de la care și-a luat numele, și pănă în satul Slava-Cercheză, de unde își ia numele lui adevărat.

Ciudin (Iazul-lui-), *iaz,* în suprafață de 1 falce, 40 prăjini, pe moșia Lămășeni, județul Suceava.

Ciudomirul, sau **Ciudamirul** *șiră de munți,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, comuna Brusturoasa, care se ramifică din munții Tarcăul-Mare, trece pe graniță, prin vîrfurile Ciudomirul-Mare, Ciudomirașul și se curmă pănă în Valea-Camîncăĭ și a Trotușuluĭ. Prezintă și vîrful Sociurul. Înălțimea mijlocie a culmeĭ este de 590 m. în aproximație.

Ciudomirul, *vîrf de munte,* jud. Bacău, plasa Munteluĭ, comuna Brusturoasa, din șira Ciudomirul, așezat pe granița austriacă, în colțul de N.-V. al districtuluĭ Bacău. Înălțimea luĭ e de 1664 m.

Ciudomirul, *pîrîu,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care obîrșește pe povîrnișul meridional al munteluĭ cu același nume. Are cursul întreg pe graniță, de la N. la S., cu o lungime de 7500 m. și se varsă d'a stînga Trotușuluĭ, la Palanca.

Ciudomirul-Mare, *munte,* jud. Neamțu, pe hotarul Transilvanieĭ, situat lîngă muntele Tîrhoașul. Are o înălțime de 1681 metri.

Ciudomirul-Mic, sau **Ciudomirașul,** *vîrf de munte,* jud. Bacău, plasa Munteluĭ, comuna Brusturoasa, din șira Ciudomirul, situat la S. de Ciudomirul-Mare.

Ciudului (Izvorul-), *izvor,* în com. Calvini, jud. Buzău. Incepe din muntele Teișul și se scurge în Bîsca-Chiojduluĭ.

Ciufa (Ciufa-Neamțului), *numire* dată *munteluĭ* Titilele, din com. Pătîrlagi și *munteluĭ* Salcia, din com. Calvini, de pe hotarul jud. Prahoveĭ, jud. Buzău. Ambele sunt puncte trigonometrice.

Ciufoiul, *lac,* în jud. Buzău, com. Goidești, căt. Brătilești.

Ciugheșul, *sat,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, situat pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Ciughieșul, pănă la confluența sa cu Trotușul, și anume pe o lungime de 10 kil. Centrul satuluĭ este la o depărtare de 8920 m. de satul Brusturoasa. Are o biserică catolică, clădită de locuitorĭ, cu ajutorul primărieĭ, în anul 1888; 3 cîrciumĭ. Capĭ de familie sunt 138, saŭ 608 sufl., dintre care aproape jumătate Ungurĭ, ce s'aŭ stabilit în această localitate de maĭ multe secole.

Vite sunt: 50 caĭ, 316 vite cornute, 38 porcĭ și 36 capre. Se găsesc 5 herestraie de apă și o moară.

Ciughșeul, *moșie,* județul Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, cu o întindere de aproape 5000 hectare.

Ciugheșul, *pîrîu,* județul Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, care, venind din Ardeal, de la satul Codărești, curge pe graniță pe o lungime de 3 kilometri și apoĭ prin Romînia, cu direcția S. spre N. Se varsă d'a dreapta rîuluĭ Trotușul, la satul Ciugheșul, după un curs de 14 kilometri și după ce se încarcă pe stînga cu pîrîiașele Haușul și Voica.

Ciuha, saŭ **Malul-Sărat,** *deal,* jud. Gorj, formează țărmul drept al Gilortuluĭ, de la confluența pîrîuluĭ Baia-de-Fĭer cu Gilortul, pănă în dreptul cătunuluĭ Bălcești, separînd apele pîrîuluĭ Ciocadia de ale Gilortuluĭ.

Ciuha, *deal,* la N. comuneĭ Sirineasa, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Ciuha (In-deal-la-Ciuhă), *deal,*

Hosted by Google

com. Poenărei, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Ciuha (In-vîrf-la-Ciuhă), *loc izolat,* în căt. Piatra, com. Bădeni-Ungurenĭ, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Ciuhoiul, *cătun,* al comuneĭ Gura-Sărățiĭ, jud. Buzău, situat pe coastele de Sud ale munteluĭ Ciuhoiul. Se află situat într'o frumoasă poziție. Are 60 locuitorĭ, locuind în 21 case.

Ciuhoiul, *colină,* în jud. Buzău, com. Gura-Sărățiĭ, care începe din Vîrful-Vladimiruluĭ și se continuă până în dealul Gruiul. E acoperită de păduri, livezĭ și viĭ renumite. Face hotar despre com. Pietroasa-d.-j.

Ciuhoiul, *moșie,* în jud. Buzău, com. Gura-Sărățiĭ, căt. Ciuhoiul. Are 230 hect., din care 100 vie și arături, restul pădure.

Ciuhuiul, *prelungire* a *dealuluĭ,* dintre șesul Prutuluĭ și Valea-Paruluĭ, com. Măstăcani, plasa Prutul, jud. Covurluiŭ.

Ciuhurezul, *pisc,* la E. de com. Valea-Popeĭ, pl. Rîurile, județul Muscel.

Ciulcești, *mahala,* în com. rur. Stîngăceaua, pl. Motrul-d.-j., județul Mehedinți.

Ciuleĭ (Iazul-luĭ-), *iaz,* format de Șomuzul-Mic, în com. Giurgești, jud. Suceava, în suprafață de o falce.

Ciuleiul, *deal,* spre E. comuneĭ Scundul, pl. Oltul-d.-s., județul Vîlcea, care separă valea Cîrstea de Valea-cu-Apă.

Ciuleiul, *pîrîŭ,* județul Bacău, pl. Trotușul, comuna Doftana, care desparte moșia Doftana de Bogata și se varsă de-a stînga Trotușuluĭ.

Ciuleiul, *vale,* com. Șușani-d.-s., pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Ciuletele, *vale,* în partea de S. a comuneĭ Dîrmonești, plasa Filipești, jud. Prahova.

Ciulina, *baltă,* formată din revărsările Siretuluĭ, situată în partea de V. a satuluĭ Homocea, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Ciulinești. (Vezĭ Silinești, *sat,* com. Bivolari, pl. Turia, jud. Iași).

Ciulinești (Vezĭ Unsa, *mănăstire,* com. Feredieni, pl. Coșula, județul Botoșani).

Ciulinețul, *baltă,* formată din vărsăturile Prutuluĭ, în comuna Folteștĭ, plasa Prutul, județul Covurluiŭ.

Ciulini-Marĭ, *iezere,* jud. Brăila, situate la S. de iezerele Frumoasele, între Vîlciul și Bîndoiul.

Ciulini-Micĭ, *iezere,* jud. Brăila, situate la S. de Ciulini-Marĭ, între Vîlciul și Băndoiul.

Ciulinoara, *baltă,* pe șesul Siretuluĭ, în com. Călinești, plasa Siretul, jud. Botoșani.

Ciulinosul, *mlaștină,* în suprafață de 800 m. p., în comuna Dolhasca, jud. Suceava.

Ciulnețul, *rîŭ,* în jud. Tulcea, plășile Măcin și Isaccea, pe teritoriul comunelor rurale Pisica, Văcăreni (Măcin) și Luncavița (Isaccea). Se desface din Dunăre, din dreptul mileĭ 87, de lîngă Movila-Candonuluĭ; se îndreaptă spre E., tăind d'alungul grindul Pisica; trece prin satul Pisica, o ia apoĭ spre S.-V., până în dreptul grinduluĭ Ciupitoaia, de unde se îndreaptă spre S.-E., trecînd pe la 2 kil. spre E. de satele Gărvanul și Văcăreni. Face apoĭ un cot spre S., până la confluența cu Gîrla-Mare; până aci curge numaĭ prin stuf; de aci, întrînd pe teritoriul comuneĭ Luncavița, se apropie de uscat, mergînd paralel cu el; ia o direcție continuă spre E. cu micĭ cotiturĭ, trece pe la poalele nordice ale dealuluĭ Milanul, de unde apucă spre S., trecînd aproape de satul Luncavița, de unde apucînd spre E., maĭ sus de satul Rachel, merge de se varsă în Dunăre, pe dreapta, în dreptul mileĭ No. 71. Cursul săŭ are o lungime de 22 kil., brăzdînd partea nordică a plășilor Măcin și Isaccea și a comunelor Pisica, Văcăreni și Luncavița. Malurile sale sunt joase, și, de la dreptul satuluĭ Văcăreni până la vărsare, sunt plantate în mod natural, pe două șiruri, sălcii, carĭ îĭ daŭ aspectul uneĭ alee. Pe lîngă ea merge drumul comunal Pisica-Luncavița. In ea se scurg, pe dreapta bălțile Tinda, a-Cluciuluĭ, Gîrla-Mare, Valea-Nevestelniței, a-Gloduluĭ, pîrîul Luncavița, văile Ciairuluĭ și Turiacul; pe stînga, balta Crapia.

Ciulniţa, *com. rur.,* în plasa Ialomița-Balta, județul Ialomița, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între comunele Larga și Bora.

Teritoriul comuneĭ coprinde treĭ moșiĭ și se întinde din rîul Ialomița, spre S., pe cîmpia Bărăganul, până maĭ spre S. de linia ferată București-Fetești, pe o suprafață de 12910 hect., din

Hosted by Google

carĭ 80 hect. pădure și restul pămînt de cultură.

Sunt împroprietăriți 176 locuitorĭ și neîmproprietăriți 126.

Se compune din satele Ciulnița și Livedea și din cătunele (tîrlele): Rădana, Grindul, Patru-Punți, Ulucile-Lungĭ, Maicanul-Mare, Maicanul-Mic, Vîrtopul, Măcrișul, Sălcioara, Moș-Mihaiŭ, Puțul-Noŭ, Calul, Lunca, Băjești, Frînghiile și Valealuĭ-Asan.

Populațiunea comuneĭ este de 1379 locuitorĭ, din carĭ 290 capĭ de familie și 1089 membriĭ de familie. Sunt: 724 bărbați și 655 femeĭ; 1372 Romînĭ, 1 Grec, 4 Bulgarĭ și 2 Germanĭ; 1377 creștinĭ ortodoxĭ și 2 catolicĭ; 391 agricultorĭ, 5 meseriașĭ, 4 comercianți, 4 avînd profesiuni libere, 98 muncitorĭ și 52 servitorĭ.

Știŭ carte 213 persoane.

Vite: 603 caĭ, 1204 boĭ, 3600 oĭ, 80 capre, 45 bivolĭ, 6 asinĭ și 250 porcĭ.

Venitul com., în 1887—1888, era de 4592 leĭ și cheltuelile de 5288 leĭ.

Sunt 2 școlĭ, una de băeți, cu 58 elevĭ și una de fete, cu 16 eleve.

In comună este o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ.

Partea de S. a teritoriuluĭ comuneĭ este traversată de linia ferată București-Fetești, avînd pe teritoriul comuneĭ stația Ciulnița, pe Bărăganul. De la S. spre N. trece linia ferată Călărași-Slobozia.

Ciulnița, *com. rur.,* pl. Podgoria, jud. Muscel, la S. de Cîmpulung, 74 kil. departe de acest oraș și 18 kil. departe de subprefectură.

Se compune din 2 cătune: Ciulnița și Prundeni. Inainte vreme s'a numit Podul-Piuliței.

Este situată pe ambele malurĭ ale gîrleĭ Budișteanca, care străbate com. de la N. spre S.

Are o populație de 768 locuitorĭ, 371 bărbați și 397 femeĭ, cu 185 capĭ de familie, carĭ trăesc în 165 case.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și puținĭ cu comerciul. In comună sunt 42 stupĭ cu albine.

Locuitoriĭ aŭ 122 boĭ, 147 vacĭ, 22 caĭ, 964 oĭ, 133 porcĭ și 2 bivolĭ.

Comuna este înconjurată spre N. de viĭ și pădurĭ cu stejar, fag și gîrniță; iar în cele-l'alte părțĭ, de livezĭ cu prunĭ, merĭ, perĭ, cireșĭ și nucĭ.

S'aŭ împroprietărit, după legea din anul 1864, 102 loc., pe moșiile: Mănăstirea-Cotrocenĭ și a d-luĭ Lazăr Calenderoglu.

Comuna are 125 contribuabilĭ. Venitul eĭ (1889—90) se urcă la suma de leĭ 1680 și cheltuelile la 1450 leĭ.

Peste gîrla Budișteanca este un pod de lemn, numit Podul-Piuliței, care înlesnește comunicația spre Leurdeni și Glîmbocata. Prin comună trece șoseaua națională București-Pitești și alte treĭ șosele comunale.

Pănă la construcția șoseleĭ naționale comuna era situată maĭ sus; apoĭ locuitoriĭ s'aŭ strămutat, așezîndu-se pe linia șoseleĭ. Aci sunt 2 bisericĭ: una cu hramul Sf. Paraschiva, așezată afară din comună, zidită cu cheltuiala locuitorilor, la anul 1814, și a doua, cu hramul Sf. Impărați, clădită în anul 1888, de d-l M. Eustatiade, pe moșia sa, Ciulnița. Atît clădirea, cît și materialul destinat serviciuluĭ este bogat. Ambele bisericĭ sunt deservite de 2 preoți și 3 cîntăreți.

In anul 1890, d-l M. Eustatiade, proprietar, a construit un local de școală, cu care a cheltuit 25000 leĭ, dotîndu-l cu mobilier și cu toate cele trebuincioase.

Ciulnița, *sat,* în județul Ialomița, plasa Ialomița-Balta, situat parte pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița, sub coasta Bărăganuluĭ, parte d'asupra coasteĭ.

In acest sat se coprinde și fostul sat separat Amza, care astăzĭ este contopit cu Ciulnița.

Are o școală de băeți și una de fete.

In sat este o biserică deservită de un preot și doĭ dascălĭ.

Ciulnița, *sat,* face parte din comuna cu același nume, județul Muscel. Are o populație de 378 locuitorĭ, 178 bărbați și 200 femeĭ, din carĭ 90 capĭ de familie. Aci este reședința primărieĭ.

Ciulnița, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Ialomița, pl. Balta-Ialomița, com. Ciulnița, pe linia București-Fetești, pusă în circulație la 17 Noembrie 1886, între stațiile Ghimpați (13 kil.) și Mărculești (12.2 kil.) și pe linia Călărași-Slobozia, între stațiile Siliștea (12 kil.) și Mărculești (12 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului Mării de $38^{m},67$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 77692 leĭ, 75 b.

Ciulnița, *nume,* ce purta *satul* Malul-Mare, jud. Dolj, pl. Ocolul, către 1845, cînd se afla pe malul drept al rîuluĭ Jiul.

Ciulnița, *deal,* în raionul comuneĭ cu același nume, jud. Muscel, pe care se cultivă 10 hectare vie.

Ciulnița, *baltă,* pl. Jiul-d.-j., comuna Grindeni, jud. Dolj.

Hosted by Google

Ciulnița, *baltă,* formată de pîrîul Ciulnița, în jud. R.-Sărat, pl. Gradiștea, comuna Vălcelele. Este așezată în partea de E. a comuneĭ; se întinde și în teritoriul comuneĭ Gradiștea-d.-j. Este proprietatea statuluĭ. Are o întindere de 400 hect., și produce un venit de 1000 leĭ anual.

Ciulnița, *insulă,* în Dunăre, proprietate a statuluĭ, în dreptul com. Celeiul, din pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Ciulnița, *pădure* de salcie, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, com. Ciulnița, pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița. Are o suprafață de 50 hect.

Ciulnița, *pichet de graniță,* pe Dunăre, al VII-lea, începînd din spre Dolj, în dreptul comuneĭ Gura-Padineĭ, județul Romanați.

Ciulnița, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Grădiștea, com. Vălcelele. Se formează din maĭ multe pîraĭe, ce brăzdează teritoriul comuneĭ, și din ploĭ; udă mijlocul comuneĭ, trecînd chiar prin cătunul de reședință, și merge de se varsă, după un curs de 10 kil., în balta Ciulnița, la E. comuneĭ.

Ciulnița, *vălcea,* în jud. Vlașca, ce vine din Corbi-Marĭ, trece pe proprietatea Corbi-Ciurgĭ, despre Argeș și se scurge apoĭ în Argeș.

Ciulpanul, *deal,* în com. rur. Jidoștița, pl. Ocolul-d.-s., județul Mehedinți.

Ciumacov, *grind,* în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Sf. Gheorghe (Cadîrlez), situat în partea sudică a plășeĭ și S.-V. a comuneĭ. Se desface din Grindul-Călugărilor; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la V. la E., brăzdînd partea de S. a stufuluĭ care-l înconjoară, și se termină pe malul măriĭ. Distanța nu e de cît de 1 kil. între el și apele măriĭ. Forma luĭ e lunguiață și se aseamănă cu aceea a unuĭ herăstrău. Lungimea sa e de 100., iar întinderea sa totală e de vre o 80 hect. Este neproductiv, fiind acoperit cu nisip.

Ciumagi, *com. rur.,* plasa Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din treĭ cătune: Păsculești, Bunești și Bărluiul. Este situată pe Piscul-Bisericeĭ, până în dealul Inurilor, la 80 kil. departe de capitala județuluĭ. Are o populație de 792 loc. (384 bărbați și 408 femeĭ); 290 capĭ de familie; 200 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 300 case.

In comună sunt 2 biserici de zid.

Locuitoriĭ sunt moșneni. Știu carte 50 de persoane.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 500 hect.

Veniturile comuneĭ se urcă la 1307 leĭ anual și cheltuelile la 1153 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Cerneĭ și Inurilor și udată de văile: Bărluiul și Pietroasa.

Ciumagi, *deal,* comuna Ciumagi, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 17.50 hect. vie.

Ciumalul, *deal,* lîngă satul Todirești, com. Văscani, jud. Suceava.

Ciumalul, *pădure* de stejar, ce acopere dealul cu acest nume, jud. Suceava.

Ciumalul, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Boldești, com Văscani, jud. Suceava.

Ciumași, *com. rur.,* pl. Bistrița-d.-s., jud. Bacăŭ, situată la poalele dealurilor și pe șesul Bistrițeĭ. Cuprinde cătunele: Iteștĭ, reședința, Ilieșul, Ciumași, Făgețelul și Borleanul, înșirate d'a-lungul maluluĭ stîng al Bistrițeĭ.

Pe la anul 1803, Ciumași răzășeștĭ se găseaŭ în jud. Neamțu, ocolul Siret.

In statistica din 1874 nu se găsesc de cît cele d'intîiŭ treĭ cătune.

Teritoriul comuneĭ se mărginește: la V. cu Bistrița, care îl desparte de com. Gîrleni; la S. cu com. Săucești; la E. cu secția Pădureni (com. Berești) și la N. cu Racova.

Are o școală mixtă, care funcționează din 1884, în satul Iteștĭ, întreținută de stat și care a fost frecuentată în 1891 de 39 copiĭ, dintre carĭ 15 fete.

Biserică sunt 3, deservite de 2 preoți și 6 cîntăreți. Sunt 288 case de locuit. Cîrciumĭ sunt 4.

Are o populație de 287 capĭ de familie, saŭ 1125 suflete, dintre carĭ 1110 Romînĭ și 15 Izraeliți, de protecțiune romînă. După felul ocupațiuneĭ sunt: 460 agricultorĭ, 3 meseriașĭ, 5 comercianți, 13 avînd profesiunĭ libere, 33 muncitorĭ și 8 servitorĭ. Mulți dintre eĭ sunt plutași.

Contribuabilĭ, după recensămîntul pentru periodul 1891—1896, sunt 237.

Budgetul comuneĭ, pe exercițiul 1891—92, are la venitурĭ leĭ 6412, banĭ 55 și la cheltuelĭ leĭ 2658, banĭ 39.

Teritoriul comunal este de 1822 hect.

Proprietarĭ sunt: Principesa Lucia Schoenburg de Waldenburg, cu o moșie de 1991 hect.;

Hosted by Google

moștenitorii lui S. Pisoschi, cu 24 hect. și Al. Chiribău, cu 48 hect. Pădurea după moșie se numește Cirita.

Viile ocupă o întindere de 78 arii. După controalele diviziunei filoxerice (1891), viea lucrătoare ocupă 8 hect.

Vite sunt: 39 cai, 525 vite mari cornute, 238 rîmători și 86 oi.

Stupi de albine sunt 76.

Distanțele: la Bacău, capitala districtului, 16 kil.; la com. Gîrleni, stația de drum de fer cea mai apropiată și reședința plășei, 6 kil.; la com. Racova, 7 kil.; la com. Săucești, 11 kil.; la com. Berești, 3 kil.

O cale vecinală leagă reședința acestei comune, pe de o parte cu satul Hemeiușul, comuna Fîntînelele, tăind calea națională Bacău-Piatra; iar pe altă parte cu satul Berești.

Ciumași, *sat,* jud. Bacău, plasa Bistrița-d.-s., comuna cu același nume. Are o populație de 80 familii, sau 327 suflete. Are biserică, zidită la 1831 și deservită de preotul din Itești și de 2 cîntăreți. Sunt 2 cîrciumi.

Vite sunt: 15 cai, 181 vite mari cornute și 80 rîmători.

Este la o depărtare de Itești de 3 kil.

Ciumați, *com. rur.,* pl. Cîmpul, jud. Prahova. Asupra înființărei acestei comune, bătrînii povestesc următoarele: Mai de demult, pe locul unde azi e comuna, era o pădure secular și în mijlocul ei o mare poiană. Pe timpul ciumei celei mari, în această poiană se aduceau bolnavii de ciumă, pe care-i așezau în niște colibe făcute din frunzar. Mulți au pierit, dar și mai mulți s'au însănătoșit. Cei ce s'au făcut sănătoși, considerînd acea poiană de bun augur, nu s'au mai reîntors la satele lor, ci au rămas pe loc, făcînd la început bordee și mai în urmă case. Pădurea s'a tăiat și pe loc s'a întins satul Ciumați.

Este situată pe loc șes, pe țărmul drept al rîului Prahova, la 21 kil. departe de capitala județului și la 5 kil. departe de Drăgănești, reședința plășei.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 682 hect.

Se compune din 3 cătune: Ciumați, Olari și Funari, cu o populațiune de 642 locuitori (318 bărbați și 324 femei), avînd 318 capi de familie, 246 contribuabili, sunt 269 case de locuitori.

In comună e o singură biserică, cu hramul Sf. Impărați, zidită în anul 1869, cu ajutorul locuitorilor și altor persoane; e deservită de un preot.

Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă cu olăria și rogojinăria. Ei desfac produsul muncei lor la orașele Ploești, București, Giurgiu, Mizil, etc.

S'au împroprietărit la 1864, pe moșia Domeniului Coroanei Gherghița, 190 locuitori, dîndu-li-se 654 hect. Locuitorii au: 152 cai și epe, 84 vaci, 312 boi, 3 bivoli, 9 capre, 1072 oi și 348 porci.

Școala funcționează în comună de la 1875. Localul e proprietatea comunei. Cu întreținerea personalului se cheltuește 1728 lei anual. S'a frecuentat în 1892 de 50 băeți și 4 fete, din numărul de 190 copii cu vîrsta de școală.

Știu carte 74 bărbați și 2 femei.

Stupi cu albine sunt 91.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumari.

Veniturile comunei se urcă la suma de 4240 lei anual.

Șoselele sale o pun în comunicație cu Ploești, Călărași, Gherghița și Balta-Doamnei.

Ciumați, *sat,* face parte din com. rur. Izvoarele, pl. Oltenița, jud. Ilfov. Este situat la S. de Izvoarele, pe malul drept al rîului Argeș. Aci Valea-Seacă se varsă în rîul Argeș.

Se întinde pe o suprafață de 830 hect., cu o populațiune de 199 locuitori.

D-l A. Stolojanu are 702 hect. și locuitorii 128 hect. Proprietarul cultivă 582 hect. (10 sterpe, 110 izlaz). Locuitorii cultivă 90 hect. (25 izlaz și 13 vie). Comerciul se face de un cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 119 și al celor mici de 105.

Ciumați, *sat,* face parte din comuna rurală Ciumați, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Are o populație de 255 locuitori (126 bărbați și 129 femei).

Ciumați, *tîrlă,* jud. Buzău, pe Buzeelul-Sec, de pe țărmul stîng al rîului Buzău, la 5 1/2 kil. spre N.-V. de satul Scorțarul-Nou. Vatra satului e de 5 hect. Are 14 case locuite de 17 capi de familie, cu 58 suflete. Animale sunt: 27 cai, 82 vite cornute, 136 oi și 12 rîmători.

Ciumați, *loc izolat,* în jud. Buzău, com. Simileasca, cătun. Bănceasca, în crivina dintre Iazul-Morilor și rîul Buzăul.

Ciumați, *localitate,* pe malul drept al Putnei, în direcția comunei Jorești, jud. Putna. S'a numit ast-fel pentru că a servit ca loc de înmormîntare în timpul ciumei.

Ciumaților (Izvorul-), *izvor,* în

Hosted by Google

com. Pătîrlagi, jud. Buzău. Ese din muntele Titila și se scurge în Valea-Musceluluĭ.

Ciumaților (Movila-), *movilă,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Cocargea. Are o înălțime de 18 m. Numirea i s'a dat aș-fel pentru că, la 1828, cînd satele erau bîntuite de ciumă, mulțĭ oamenĭ se adăposteau aicĭ.

Ciumeasca, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Mioveni, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Are, împreună cu trupul de pădure Mioveanca, o întindere de 750 hect.

Ciumeĭ (Vălceaua-), *vălcea,* jud. Teleorman, trece prin com. Segarcea-din-Vale, la N. Incepe de aproape de hotarul despre moșia Rîioasa și se înfundă spre com. Segarcea-din-Deal, luînd direcțiunea dela N. spre E.

Ciumerna. (Vezĭ Obcina-Ciumerneĭ, jud. Suceava).

Ciumerna, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Suha-Mică, jud. Suceava.

Ciumernicul, *poiană,* pe valea rîuluĭ Teleajenul, com. Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, județul Prahova.

Ciumernicul, *vale,* izvorește de sub muntele Fața-luĭ-Gherghel, curge de la N.-V. către S.-E. și se varsă în rîul Teleajenul, pe țărmul drept, în raionul comuneĭ Măneciul-Ungurenĭ, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Ciumești, *com. rur.,* plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, la S.-V. de Cîmpulung, 26 kil. departe de acest oraș.

Este așezată pe malul drept al rîuluĭ Doamna (la E.) și de-a-lungul Dealuluĭ-Boli (la V.).

Se mărginește la N. cu com. Micești, la S. cu com. Mărăcineni, la V. cu jud. Argeș, de care se desparte prin gîrla Budeasa-Mică, și la E. cu com. Colibași, de care se desparte prin rîul Doamna.

Are 3 cătune: Ciumești, Ulițeasca și Sărărești, cu o populație de 629 loc., 315 bărbați și 314 femeĭ. cu 145 capĭ de fam.

Sunt 129 contribuabilĭ. Are un venit (1889—90) de 1599 leĭ și cheltuelĭ în suma de 1504 leĭ.

Se întinde pe o suprafață de 742 hect. Moșia e a locuitorilor, parte posedînd-o din moșĭ-strămoșĭ, parte căpătată prin împroprietărire, la 1864. Proprietarĭ în comună sunt: Nae I. Micescu, I. Micescu și Trandafirescu.

Locuitorĭĭ în majoritate se ocupă cu agricultura și parte cu zidăria.

Eĭ aŭ: 420 boĭ și vacĭ, 80 porcĭ, 450 oĭ și 25 caĭ.

In jurul comuneĭ, spre E., sunt livezĭ, spre V. pădurĭ cu stejarĭ și fagĭ, și în comună multe ogrăzĭ cu prunĭ.

Rîul Doamna udă com. Ciumești la E., iar de la V. spre E. este străbătută de văile: Micești lor, Ulițeasca, Savĭĭ, Bolĭĭ și Budeasa-Mică. Intre rîul Doamna și calea ferată Golești-Cîmpulung este lacul Băzdăvanul și Rugina.

Calea ferată Golești-Pitești, avînd stația Ciumești, și șoseaua națională Pitești-Frontieră, străbat această comună de la N. spre S. și merg aproape paralel, pe malul drept al rîuluĭ Doamna, peste care este un pod de fier al caleĭ ferate.

Are o biserică și o școală.

Știŭ carte 124 bărbați și 12 femeĭ.

Ciumești, *sat,* face parte din comuna rurală cu același nume, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Doamna și pe Dealul-Bolĭĭ. De la V. spre E. îl străbate Gîrla-Saveĭ și Gîrla-Bolĭĭ, care formează în partea de E. a satuluĭ lacul Băzdăvanul și Rugina. Calea ferată Golești-Cîmpulung trece pe la E. cătunuluĭ, pe malul drept al rîuluĭ Doamna; are pe teritoriul satuluĭ, stația Ciumești.

Populația luĭ e de 450 locuitorĭ.

Are o școală, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1242 leĭ; e frecuentată de 43 elevĭ, din numărul de 108 copiĭ în vîrstă de școală. Localul școaleĭ s'a clădit în anul 1868.

Biserica, zidire vechie, s'a clădit sub epitropia Pitaruluĭ Istrate Micescu, în unire cu comuna. Ea este deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Ciumești, *stație de dr.-d.-f.,* jud. Muscel, pl. Rîul-Doamneĭ, com. Ciumești, pe linia Golești-Cîmpulung, pusă în circulație la 1 Iulie 1887. Se află între stațiile Gropeni (5 kil.) și Clucereasa (7.8 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭĭ de 280m,17. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 44398 leĭ, 58 banĭ.

Ciumești, *nume,* ce purta în vechime *com.* Pielești, din jud. Dolj, pl. Ocolul.

Ciumești, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Ciumești, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, în întindere de 1000 hect., compusă din stejar, fag și carpen.

Ciumești (Zăvoiul-de-la-), *pădurice,* jud. Muscel. (V. Colibași-Vierosul).

Hosted by Google

Ciumuleşti-Ganea, *com. rur.,* în pl. Moldova-d.-j., jud. Suceava, spre S. şi la 16 kil. de Fălticeni. Aci e acum reşedinţa subprefecturei plăşei. Se mărgineşte la E. cu com. Uideşti, la V. cu com. Fîntîna-Mare, la S. cu com. Boroaia şi la N. cu com. Şoldăneşti şi Preuteşti. Formată din satele: Ciumuleşti, Ioneasa, Negoteşti, Movileni, Mesteceni, Leucuşeşti-Softa, Leucuşeşti-Dumitriu, Ganea, Bărăşti şi Cămîrzani, cu reşedinţa în cel d'întîiŭ. Are o populaţie de 666 capĭ de familie, saŭ 2610 suflete, 1276 bărbaţĭ şi 1334 femeĭ, din carĭ 54 izraeliţĭ. Contribuabilĭ sunt 735. Are cincĭ bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 7 cîntăreţĭ; 2 şcoale rurale mixte, frecuentate de 71 elevĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1892—1893, are la venitурĭ 7090 leĭ şi la cheltuelĭ 7072 leĭ, iar al drumurilor 1458 leĭ venit şi 1182 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 303 caĭ, 512 boĭ, 572 vacĭ, 2400 oĭ, 544 porcĭ şi 4 bivolĭ. Pe Şomuzul-Băeĭ sunt 4 morişte.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul mărĭĭ variază între 335—345 m. E udată de Moldova şi de pîraiele: Mediasca, Movileni, Tătărani, Cucoşeni, al-Stîneĭ, Găvanul, al-Focşeĭ, Horaiţa, Brudul şi Calna.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ e de 3154 fălcĭ şi 50 prăjinĭ, din carĭ 425 pădure, 1262 cultivabile, 276 fînaţ şi restul nefolositor. Improprietăriţĭ la 1864 sunt 110 fruntaşĭ, 211 pălmaşĭ şi 178 codaşĭ, stăpînind 996 fălcĭ şi 68 prăjinĭ.

Ciumuleşti-Ganea, saŭ **Ciumuleşti-Mîrza,** *sat,* pe moşia şi în com. cu acelaşĭ nume, jud. Suceava. Aşezat pe văile şi coastele a treĭ dealurĭ: Severinul, al-Cireşuluĭ şi Gorbăneşti. Are 91 case, populate cu 103 capĭ de familie, saŭ 342 suflete, 166 bărbaţĭ şi 176 femeĭ. Sunt 123 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă suprafaţa de 13 fălcĭ şi 65 prăjinĭ. Moşia e proprietatea d-luĭ Emanoil Morţun, cumpărată de la Zoiţa Ganea. E în întindere de 171 fălcĭ, din carĭ loc de cultură 90 fălcĭ, 12 fălcĭ fînaţ, una pădure şi 68 nefolositor. Impropriet. la 1864 sunt: un fruntaş, 90 pălmaşĭ şi 11 codaşĭ, stăpînind 221 fălcĭ şi 61 prj.

Are o biserică, cu hramul Schimbarea-la-Faţă, zidită de fraţiĭ Ioniţă şi Mateĭ Ganea, la 1790 şi care arzînd, în 1871, cu toate odoarele, distrugîndu-se şi inscriipţiile, a fost restaurată la 1871, maĭ mult cu cheltueala fostuluĭ proprietar, Al. Agioglu. E deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ şi împroprietărită cu 8 fălcĭ şi 40 prăjinĭ.

Este o şcoală rurală mixtă, cu un învăţător, plătit de stat, înfiinţată la 1868 şi frecuentată de 38 elevĭ, din numărul de 121 copiĭ în vîrstă de şcoală.

Drumurĭ principale sunt: la Fălticeni (16 kil.), la Negoteşti (18 kil.), la Drăguşeni (13 kil.).

La 1803 «Ciumuleşti, a cluceruluĭ Ioniţă Ganea, aveaŭ 38 liuzĭ, plătind bir 608 leĭ pe an, fiind şi 3 liuzĭ de ceĭ fără bir. La aceştia se adăugeaŭ «breslaşiĭ ot tam», 7 liuzĭ cu 72 leĭ pe an.»

Ciunca, *deal,* situat la N.-E. comuneĭ Topeşti, plaiul Vulcan, jud. Gorj. Are o suprafaţă de 40 hect. Este parte stîncos şi rîpos, iar parte cultivabil.

Ciunca, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Brăeşti, com. Brăeşti, pl. Cîrligătura, judeţul Iaşi, aproape de dealul şi satul Buda.

Ciunca, *pîrîŭ,* (Vezĭ Corbîea, pîrăŭ, com. Brăeşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi).

Ciunciuleşti, *cătun,* în judeţul Mehedinţi, plasa Văile; ţine de com. rur. Horăşti.

Ciunga, *movilă,* în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, pe cîmpul Bărăganuluĭ. Această movilă formează punctul de întîlnire al maĭ multor moşiĭ.

Ciunga, *pădure* a statuluĭ, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, comuna Hagieni; formează trup de 180 hect. cu pădurea Cotul-Mieluluĭ; e compusă din stejar şi salcie.

Ciunga-Mare, *movilă,* în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, comuna Hagieni.

Ciunga-Mică, *movilă,* în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, comuna Hagieni.

Ciungarilor (Dealul-), *deal,* la V. de comuna rurală Poinărei, plaiul Nucşoara, situat între judeţul Muscel şi judeţul Argeş.

Ciungălanuluĭ (Pădurea-), *pădure,* în judeţul Buzăŭ, comuna Gura-Sărăţiĭ, cătr. Atîrnaţi. Are 13 hect. pe moşia Bengeasca.

Ciungetul, *sat,* face parte din comuna rurală Mălaia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Este situată pe rîul Latoriţa, la 58 kil. de com. Olăneşti, reşedinţa plaiuluĭ. Are o populaţie de 119 locuitorĭ (60 bărbaţĭ şi 59 femeĭ). Ca populaţie şcolară are 7 copiĭ (4 băeţĭ şi 3 fete). E la distanţă de 8 kil. de cătr. Mălaia unde e şcoala.

Aci e o biserică clădită de moşnenĭ.

Hosted by Google

Ciungetul, *loc de fîneţe,* com. Buneşti, plasa Ocolul, judeţul Vîlcea.

Ciungetul, *pirîiaş,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, comuna Doftana. Ese din muntele Băsaca şi se varsă d'a stînga pîr. Doftana.

Ciungi, *izvor* de ape minerale, jud. Neamţu, situat în Pădurea-Văraticului, lîngă localitatea cu acelaşi nume. Apa ce conţine e feruginoasă, destul de concentrată, prin faptul că pietrele dimprejur sunt acoperite de un strat gros de sesquioxid de fier.

Ciungi, *locuinţă izolată,* în com. Filiorul, pl. de-Sus-Mijlocul, jud. Neamţu, la locul numit Poiana-Ţigăncei, în vecinătatea munteluĭ cu acelaşi nume.

Aicĭ este ocolul vitelor mănăstireĭ Văratic; o curte, cîte-va chiliĭ, hambare, toate în mijlocul uneĭ cîmpiĭ, bogată în fînețe.

Ciungi. (Vezĭ Bicazul, judeţul Neamţu).

Ciungi, *şir de dealurĭ,* plasa Tazlăul-d.-j., judeţul Bacău, care începe în vîrful Ciungiĭ, din com. Tîrgul-Valea-Rea, străbate com. Drăgugeşti, urmînd malul stîng al Tazlăuluĭ-Mare, pănă în hotarul com. Brătila. Prezintă şi piscurile: Măgura, Boţul, Bourul, Peştera şi Loghinul.

Ciungi, *vîrf de deal,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Tîrgul-Valea-Rea.

Ciungi, *deal,* în judeţul Neamţu, com. Mastacău, plasa Bistriţa. Se află situat în prelungirea dealuluĭ numit Codrul-Neagulŭĭ.

Ciungi, *munte,* spre V. de mănăstirea Văratecul, în comuna Filiorul, plasa de Sus-Mijlocul, judeţul Neamţu. Suişul săŭ este anevoios. De pe vîrful săŭ se desfăşoară privirilor de o parte cîmpia bogată a Moldoveĭ, şesul întins dintre rîul Bistriţa şi apa Moldoveĭ, pănă dincolo de satul Cristeşti, pănă la Dealul-Păşcanilor, de altă parte pănă la dealul ce apără vederea oraşuluĭ Piatra, muntele Cozla; către V., creştetul uriaş şi rîpos al Ciahlăuluĭ, mărgineşte vederile maĭ departe.

Ciungi, *munte,* între com. Broşteni şi Dorna, jud. Suceava.

Ciungi, *pădure,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., din comuna Bărsăneşti.

Ciungi, *pîrîŭ,* în judeţul Suceava, comuna Sasca, tributar al Sasceĭ-Marĭ.

Ciungiĭ-luĭ-Marcu, *munte,* în judeţul Suceava, com. Mălini.

Ciungilor (Dealul-), *munte,* între comuna Sasca şi Mălini, jud. Suceava, acoperit de pădure de brad.

Ciungilor (Valea-), *pîrîŭ,* jud. Bacău, plasa Munteluĭ, de pe teritoriul comuneĭ Comăneşti; se scurge d'a stînga Trotuşuluĭ.

Ciungilor (Valea-), *vale,* pe teritoriul comuneĭ Cudalbi, pl. Zimbrul, judeţul Covurluiŭ, între Cudalbi şi comuna Măcişeni, cu direcţie spre E., către com. Mînjina.

Ciungitura, *munte,* în judeţul Suceava, com. Dorna.

Ciungiul, *deal,* în com. rur. Gogoşi, plasa Blahniţa, judeţul Mehedinţi.

Ciungul, *despărţire* a *comuneĭ* Dăbuleni, judeţul Romanaţi, în spre V. E despărţit de Dăbuleni prin un pod al şoseleĭ Corabia-Bechet. Are 2 morĭ pe apă. (Vezĭ Dăbuleni).

Ciungului (Lacul-), *lac,* la Nordul comuneĭ Măgureni, judeţul Teleorman.

Ciungului (Muchea-), *culme,* a coasteĭ Bărăganuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul comuneĭ Bordușeani.

Ciunta, *deal,* începe din marginea de S. a satuluĭ Lipovăţul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, şi se termină la satul Deleni, după ce se leagă cu Dealul-Făgădăuluĭ.

Ciunta, *pămînt arabil,* pe teritoriul comuneĭ Buciumeni, pl. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ.

Ciunteĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Gorj, pl. Jiul, com. Roşia, spre S.-E. de comună, ramificaţie din Dealul-Bătrîn. Aparţine comuneĭ Teişani; începe din matca Roşieĭ şi se termină în comună, în Valea-Ciunteĭ. Acest deal este acoperit de viĭ, pruni şi pădure.

Ciupa. (V. Lagărul, judeţul Argeş).

Ciupa, *pîrîŭ,* udă partea de E. a comuneĭ Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea; se varsă în rîul Luncavăţul.

Ciupa-luĭ-Mavrodolu, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia, cät. com. Pătroaia.

Ciupa-Mănciulescu, *sat,* jude-

Hosted by Google

ţul Dîmboviţa, pl. Cobia, cătunul com. Pătroaia.

Ciupagea, saŭ **Popeşti-Ciupagea,** *cătun,* pendinte de com. Ueşti-Golească, plasa Neajlovul, jud. Vlaşca. E situat pe Valea-Drîmbovniculuĭ. (V. com. Ueşti-Golească).

Ciupagul, *sat.* (V. Humele, jud. Argeş).

Ciupagul, *moşie.* (V. Bălteni, judeţul Argeş).

Ciupagul, *moşie,* jud. Argeş, pl. Cotmeana, com. Ungheni-Colţi, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, fostă pendinte de mănăstirea Colţea din Bucureşti. Are o întindere de 834 pog., din carĭ 48 pog. pădure, producînd o arendă de 4850 leĭ.

Ciupăgioaia, *mahala,* în judeţul Mehedinţi, pl. Dumbrava; ţine de com. rur. Greci.

Ciupelniţa, *com. rur.,* plasa Cîmpul, jud. Prahova. In vechime a fost reşedinţa plăşeĭ.

Este situată pe valea rîuluĭ Vîtnăul, la 21 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de a plăşeĭ.

Se compune din două cătune: Ciupelniţa şi Trestieni. Are o populaţie de 167 capĭ de familie, saŭ 693 suflete (357 bărbaţĭ şi 336 femeĭ), din carĭ 6 familiĭ de Ţiganĭ. Sunt 129 contribuabilĭ şi 131 case de locuit.

In comună sunt 2 bisericĭ: una în cătunul Trestieni, făcută de zid de familia G. Sterin; a doua în cătunul Ciupelniţa, de lemn, reparată de Mihail Ciupelniţeanu. Ambele bisericĭ aŭ hramul Adormirea, şi sunt deservite de 2 preoţĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864. Eĭ aŭ: 30 caĭ, 34 epe, 174 vacĭ, 8 bivolĭ, 218 boĭ, 404 oĭ şi 238 porcĭ.

Pe apa Vîtnăul, în raionul comuneĭ, este o moară de măcinat.

Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 81, din carĭ 14 urmează şcoala din com. Cornurile. Ştiŭ carte 26 bărbaţĭ.

Comuna se întinde pe o suprafaţă de 1400 hect.

Sunt 130 stupĭ cu albine.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Venitul com. este de 2350 leĭ anual.

Ciupelniţa, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, pl. Cîmpul, jud. Prahova. Aci e reşedinţa comuneĭ.

Ciuperca, *sat,* în jud. şi plasa Tutova, com. Tuleşti, spre S.-E. de satul Tuleşti. Are o populaţie de 84 locuitorĭ, carĭ locuesc în 22 case. Ştiŭ carte 4 persoane.

Ciuperca, *prival,* jud. Brăila, ce începe din Dunăre şi dă în iezerul Botea.

Ciupercari, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Grădiştea, căt. com. Domniţa, aşezat în partea de V. a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, la $3\frac{1}{2}$ kil. spre V. de căt. de reşedinţă Domniţa. Are o întindere cam de 50 hect., cu o populaţie de 55 familiĭ, saŭ 189 locuitorĭ, din carĭ 90 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 45 persoane.

Ciuperceanca, *moşie,* în plasa Tîrguluĭ, jud. Teleorman, care, împreună cu moşia Cotorga, face parte din domeniul Văleni, din jud. Olt, proprietatea d-luĭ Constantin Colibăşanul. Are o întindere de 500 hect.

Ciuperceni, *com. rur.,* în judeţul Dolj, plasa Cîmpul, situată în stînga Dunăreĭ, cam la 1 kil. depărtare, socotind din marginea de V. a comuneĭ, în faţa satuluĭ Novesăltul, din Bulgaria. Este despărţită de Dunăre prin balta Ciuperceni şi prin fineţele locuitorilor ciupercenĭ. Se află la 9 kil. spre S.-V. de Craiova şi la 9 kil. spre S.-V. de Calafat.

Se învecineşte la N. cu comuna Calafat, la S. cu Dunărea, la E. cu comunele: Desa, Smîrdan şi Poiana, iar la V. tot cu Dunărea. Limita linieĭ de N. începe de la V., din Dunăre, merge în direcţia de V.-E., despărţind pămîntul delimitat locuitorilor ciupercenĭ în 1864 şi loturile locuitorilor din Ciuperceni-Noĭ, de moşia Calafat şi urmează această direcţiune pănă la proprietatea bisericeĭ din comuna Smîrdan, de unde ia direcţiunea N.-S. pănă la proprietatea şcoaleĭ din comuna Smîrdan; de acolo apucă spre E.-V. pănă la movila de hotar din colţul de N.-V. al comuneĭ Smîrdan. De la această movilă ia direcţiunea N.-S. pănă la movila de hotărnicie Bistriceanca, colţul de S.-V. al comuneĭ Smîrdan; de la movila Bistriceanca ia direcţiunea de la V. spre E. pănă la movila de hotărnicie Fîntîna-Agieĭ în colţul de S.-E. al comuneĭ Smîrdan; de la movila Fîntîna-Agieĭ merge de la S. spre N. pănă la movila de hotărnicie de la V. de Grindul-luĭ-Tutun, colţul de N.-E. al comuneĭ Smîrdan. De la movila aceasta, merge puţin spre V., apoĭ spre N. pănă la altă movilă de hotărnicie, formînd hotarul despărţitor între loturile

Hosted by Google

locuitorilor din Ciuperceni-Noĭ și între pămîntul delimitat locuitorilor din com. Smîrdan. De la această din urmă movilă urmează direcțiunea de la S. spre N., pănă la movila care vine în linie de la V. spre E. cu Fîntîna-de-Piatră, din delimitarea locuitorilor călăfătenĭ; de la movila Fîntîna-de-Piatră, ia direcțiunea V. spre E. și merge pe valea dintre nisipurile de la Grindul-luĭ-Tutun și nisipurile de pe Drăcila, pănă la movila de hotărnicie de la N. de Grindul-luĭ-Tutun, colțul de N.-E. al nisipurilor plantate de salcîmĭ pe moșia satuluĭ Ciuperceni, formînd hotarul despărțitor între delimitarea călăfătenilor, numită Drăcila și între loturile locuitorilor din căt. Ciuperceni-Noĭ, apoĭ între Drăcila și nisipurile plantate cu salcîmĭ, unde se termină limita de N. Limita linieĭ de E. începe de la movila despre N. de Grindul-luĭ-Tutun și merge spre S. și puțin spre V.-N. și N.-E. formînd hotarul despărțitor între pămîntul delimitat locuitorilor din comuna Poiana și între loturile locuitorilor din căt. Ciuperceni-Noĭ, între loturĭ și pămîntul delimitat locuitorilor din comuna Desa, apoĭ între moșia statuluĭ Ciuperceni și moșia Desa, trecînd pe lîngă fîntîna de la hotarul Poeneĭ pănă în Dunăre aproape și puțin la E. de pichetul 39. Are ca limită liniile de S. și cea de V. formate din cursul Dunăreĭ, care formează hotarul despărțitor între Romînia și Bulgaria. Cursul Dunăreĭ începe de la limita de N. și curge în direcțiunea de N. și N.-E. spre S. și S.-V. pănă în dreptul pichetuluĭ 33, Schela-Vechie, de unde ia direcțiunea N. spre S., pănă la pichetul 35, Bogdan; de la acest punct, pănă la pichetul 37, Rîiosul, curge iarăși în direcțiunea N. și N.-E. spre S. și S.-V.; de la pichetul 36, Rîiosul, pănă la pichetul 37, Canapa, curge în direcțiunea N.-V. spre S.-E.; astfel, de la pichetul 35, Bogdan, pănă la pichetul 37, Canapa, cursul Dunăreĭ înfățișează un mare arc, aruncîndu-se spre S.-V. către Bulgaria și cu deschizătura arculuĭ spre N.-E. către Romînia.

Din dreptul pichetuluĭ Canapa, Dunărea ia direcțiunea de la V. către E. și curge în direcțiune, pănă trece de hotarul între Ciuperceni și Desa, formînd în cursul săŭ ostroavele: Schela-Vechie, Bogdan și Canapa, în dreptul teritoriuluĭ comuneĭ Ciuperceni.

Satele și localitățile de a lungul Dunăreĭ, pe malul săŭ drept, în fața localităților romîne sunt: Tatîrgicul-și Novesalțul, aproape în fața comuneĭ Ciuperceni; Hanul și Nazir-Mala, aproape în fața pichetuluĭ romînesc (și a măgurii) Bogdan; Idegliță și Gloniță, în fața pichetuluĭ romînesc Rîiosul; Botova, în fața pichetuluĭ romînesc Canapa; orășelul Arcer și satul Slivia, în fața pichetuluĭ romînesc Arcer.

Terenul n'are alte accidente naturale de cît cîte-va movile, numite de locuitorĭ măgurĭ saŭ grinduri, între carĭ maĭ însemnate sunt, începînd cu cele maĭ apropiate de comună: Măgura-Oprineĭ, cu înălțimea aproximativă de 8 m. în direcțiunea S.-V. de comună și Măgura-Mare, cu înălțimea aproximativă de 9 m. la N.-V.; Grindurile din fața pichetuluĭ Schela-Vechie, înălțime aproximativă de 9 m., la N.-V.; Grindurile Ghidicelului, de 13 m., spre N.-E.; Grindul-Mare, înălțime aproximativă de 12 m., la S.; Măgura-Bogdan, în înălțime de 10 m., spre S. și S.-V.; Grindul-Chesmiĭ, cu înălțimea aproximativă de 10 m., la S.; Măgura-Gheșiĭ, înălțime aproximativă 12 m., la S. și S.-E.; Măgura-Viilor, înălțime aproximativă de 12 m., spre S.-E.; Măgura-Înșiratelor, înălțime aproximativă de 12 m., spre S.-E.; Măgura-luĭ-Minciună, înălțime aproximativă de 8 m., spre S. și S.-E. Măgura-Radeĭ, înălțime aproximativă de 10 m. spre S.-E.; Măgura-Murtiĭ, înălțimea proxim. de 13 m., spre S. și S.-E.; Grindul-Tinoaseĭ, înălțime aproximativă de 10 m., spre S.; Grindurile-Arceruluĭ, între care cel maĭ înalt are 18 m., spre S.-E.; Grindurile-Golniceanuluĭ, între care cel maĭ înalt are 18 m. aproximativ, spre S.; și Grindul-luĭ-Tutun, în înălțime aproximativă de 13 m., spre E.

Direcțiunea este socotită de la cătunul de reședință Ciuperceni.

Măgura-Mare, Grindurile din fața pichetuluĭ Schela-Vechie și Grindurile Ghidicelului se află pe teritoriul cătunuluĭ de reședință Ciuperceni, Grindul-luĭ-Tutun se află pe teritoriul vîndut în loturĭ locuitorilor din cătunul Ciuperceni-Noĭ. Toate cele-l'alte se află pe moșia statuluĭ Ciuperceni.

Terenul fiind șes, se află maĭ multe bălțĭ formate din revărsările Dunăreĭ, între carĭ maĭ însemnate sunt: Balta satuluĭ Ciuperceni, spre E. de comună, cu o întindere aproximativă de 150 hect; începe la jumătatea căeĭ între Calafat și Ciuperceni și se scurge în Dunăre; Lacul-Șchiopuluĭ spre S.-E. de com., în întindere aproximativă de 420 m. p.; Lacul-cu-Salcie spre S. de com., în întindere aproximativă de 2 hect.; Lacul-Gogoneț, spre S. de Lacul-cu-Salcia, în întindere aproximativă de 50 ariĭ; Lacul-Sărat spre S. de Lacul-Gogoneț, în în-

Hosted by Google

tindere aproximativă 3 1/2 hect.; Balta-Paşiĭ, spre S.-V. de Lacul-Sărat, formată din maĭ multe bălţi, cu întindere aproximativă în total de 20 hect.; Lunga, la S. de Balta-Paşiĭ, în întindere aproximativă de 15 hect., se scurge în Dunăre, numaĭ cînd sunt apele marĭ (vărsate); Mancinița la S. şi S.-E. de comună şi spre E. de Lunga, cu întindere aproximativă de 250 hect., cînd sunt apele vărsate, comunică cu Lunga şi prin aceasta, cu Dunărea. De Mancinița ţin: Lacul-luĭ-Guţă spre V. de Mancinița, Balta-Oproaica spre N.-E. şi E. de Mancinița, Lacul-luĭ-Dumitru-Stoian şi Lacul-Eneĭ spre S. şi alte vărsăturĭ, cu întindere aproximativă în total de 90 hect.; Balta-Rotundeĭ spre E. de căt. Ciuperceni-Noĭ, întindere aproximativă 10 hect.; Balta-Radeĭ, spre Sud-Est de Mancinița, în întindere aproximativă de 40 hect. De Balta-Radeĭ ţin o mulţime de vărsăturĭ, cu întindere aproximativă de 80 hect. excluziv Balta-Radeĭ; Buicliul, spre S. şi S.-V. de Mancinița, în întindere aproximativă de 20 hect.; Agia, spre S. de Buicliul, în întindere aproximativă de 15 hect. comunică cu Buicliul; Murta spre E. de Agia, în întindere aproximativă de 15 hect. Rîiosul, spre E. şi spre N. de pichetul Rîiosul, în întindere aproximat. de 15 hect., se scurge în Dunăre. De Rîiosul ţin: Strîmba şi alte vărsăturĭ, cu întindere aproximativă de 10 hectare; Idegla, spre S. de comună, în întindere aproximativă de 80 hectare, se scurge în Dunăre, prin Rîiosul. De Idegla ţin: Topilele-Marĭ şi Topilele-Micĭ, la N.-E. de Idegla, cu întindere aproximativă de 20 hect.; Tinoasa, la E. de Idegla, în întindere aproximativă de 80 hect., comunică cu Idegla; Ovesele spre E. de Tinoasa, în întindere aproximativă de 80 hect., comunică cu Tinoasa, numaĭ cînd sunt apele vărsate; Lungulița, spre S.-S.-E. de Tinoasa, în întindere aproximativă de 34 hect.; Balta-Arcerului spre S. de Lungulița, în întindere aproximat. de 210 hect., începe la pichetul Canapa şi se scurge în Dunăre între pichetele Dervent şi Arcer. De balta Arcer ţin multe vărsăturĭ: Canapa şi altele, cu întindere aproximativă în total de 70 hect.; Lacul-Gloniceanul, lîngă Grindul-Gloniceanul, în întindere aproximativă de 10 hect., scurgere n'are, însă cînd sunt apele vărsate, comunică cu Rîiosul şi prin acesta cu Dunărea.

Balta Ciuperceni se află în delimitarea locuitorilor din căt. de reşedinţă Ciuperceni; Lacul-Şchiopului şi Balta-Rotundeĭ, se află în locurile Ciuperceni-Noĭ; iar toate cele-l'alte se află pe moşia statuluĭ, Ciuperceni.

Conacul moşieĭ e un loc izolat spre S.-E. de comună şi la o depărtare cam de vre-o 11 kilometri.

Izlazurĭ sunt: Izlazul cătunuluĭ Ciuperceni-Noĭ şi izlazul de pe moşia statuluĭ, Ciuperceni.

Poene se află printre salcîmiĭ plantaţi pe nisipurile din moşia statuluĭ Ciuperceni, însă nu aŭ numele deosebite.

In această comună se găsesc cîte-va crucĭ: Crucea de la biserica ridicată în anul 1879, cînd a fost angină în sat. Crucea din marginea satuluĭ spre N. lîngă şoseaua comunală vecinală Ciuperceni-Smîrdan, ridicată tot în anul 1879. Crucea luĭ Mocofan, lîngă şoseaua comunală vecinală Ciuperceni-Calafat. Crucile (două) luĭ M. Cîrjaliul în Grindul-Ghidicelului. Crucea-Miloguluĭ, lîngă drumul Viilor-Pechiĭ, Crucea-Rîiosuluĭ, Crucile-Ghinciĭ (două), pe o înălţime, între Agia şi Buicliul.

Comuna este udată de fluviul Dunărea, care formează limita sa de V. şi de S.

In această comună aflîndu-se cîmpiĭ întinse şi acoperite de păşunĭ şi fineţe îmbelşugate, maĭ ales în vechime, Romînĭi de la Carpaţi coboară cu vitele, oile şi caiĭ lor, şi vin de petrec iarna aci, unde găsesc în abundenţă fineţe şi păşune pentru vite. Poate maĭ mulţĭ crescătorĭ de vite, din satul Ciuperceni, din judeţul Gorj, venind cu vitele la ernat şi stabilindu-se pe aceste locurĭ pe timpul întemeereĭ acesteĭ comune, mica lor colonie s'a numit Ciuperceni, după numele satuluĭ de origine; cu timpul numărul locuitorilor crescînd, satul a devenit comuna cu numele de Ciuperceni.

Pe timpul războaelor dintre Ruşĭ şi Turcĭ (1828, 1853, etc.), locuitoriĭ comuneĭ aŭ fost siliţĭ de către Turcĭ să părăsească comuna şi să treacă în satele vecine ale Vidinuluĭ, unde eraŭ ţinuţĭ până după încheerea păceĭ, cînd slobozîndu-ĭ, veneaŭ iarăşĭ la vetrele lor şi populaŭ din noŭ comuna.

In cătunul de reşedinţă se află o silişte numită Siliştea-Bătrînă, spre S. şi S.-V. de com.

Tot în cătunul de reşedinţă se află o măgură, care de la 1798 s'a numit Măgura-Oprineĭ şi a căreĭ legendă este încă neuitată de locuitoriĭ comuneĭ.

Metereze (întărituri de pămînt) vechĭ sunt: Meterezul de lîngă şoseaua Ciuperceni-Smîrdanul, spre N. meterezul Măgura-Mare. Meterezul de lîngă şoseaua Ciuperceni-Calafat, în limita munteluĭ Bălanul. Meterezul din faţa pichetuluĭ Schela-Vechie. Meterezul Măgura-Oprineĭ şi Meterezul Bogdanul.

Hosted by Google

In războiul Romîno-Ruso-Turc de la 1877—1878, bateriile de la Ciuperceni, Schela-Vechie, Măgura-Mare, Măgura-Oprineĭ, Bogdanul şi Rîiosul, aŭ luat parte la bombardarea Vidinuluĭ şi asupra vapoarelor turceştĭ.

Cătunele carĭ compun comuna sunt: Ciuperceni care este cătunul de reşedinţă şi cătunul Ciuperceni-Noĭ, situată spre S.-E. de precedentul pe un loc puţin maĭ înalt de cît cătunul de reşedinţă. Intre aceste 2 cătune, distanţa este de 6 kil. Altădată comuna s'a compus din cătunul de reşedinţă Ciuperceni şi din Smîrdanul; azĭ, com. cu reşedinţă, s'a deosebit.

In cătunul de reşedinţă se află biserica Sf. Gheorghe, fondată de locuitoriĭ comuneĭ. E începută la 1852 şi terminată în 1856. In tinda bisericeĭ se află inscripţia: «Această sfîntă şi dumnezeiască biserică s'a zidit şi s'a isprăvit şi s'a zugrăvit cu cheltuiala locuitorilor satuluĭ Ciuperceni şi a sfinteĭ mănăstirĭ Horez şi cu facerea de bine şi ajutor de Gheorghe Coandă şi cu alegerea şi îndemnarea maĭ mult de G. Despa în anul 1856, Februarie 28. Zugrav H. Dimitriu.»

Un preot şi un cîntăreţ oficiază la această biserică.

Două şcolĭ sunt în comuna Ciuperceni.

O şcoală mixtă în cătunul de reşedinţă, ce funcţionează din 1840.

A doua şcoală mixtă în cătunul Ciuperceni-Noĭ ce funcţionează din 1892.

Totalul locuitorilor în comună este de 3152, din carĭ bărbaţĭ 1597 şi femeĭ 1555. Din aceştia sunt 300 împămînteniţĭ după legea rurală din 1864, iar după legea din 1879 sunt 6 însurăţeĭ.

In Ciuperceni sunt 298 case şi 68 bordee; iar în Ciuperceni-Noĭ, 215 case şi 93 bordee.

Suprafaţa întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 14170 hect., adică: pămînt arabil 6629 hect., fîneaţă 2121 hect., izlaz 1926 hect., teren sterp 358 hect., pădure 1769 hect., bălţĭ 1206 hect.

Moşia statuluĭ Ciuperceni se numea maĭ înainte Cibrul şi Căluiul. Are o suprafaţă de 3008 hect., şi un venit de 112800 leĭ; din această moşie a statuluĭ s'a vîndut în loturĭ 2668 hect., în anul 1890. Se seamănă pe ea grîŭ, porumb, secară, orz, rapiţă, meiŭ, linte, fasole, cînepă şi pepenĭ.

Fînele aŭ întindere de 116 hect. şi se întind pe teritoriul delimitat locuitorilor Ciuperceni, în 1864; iar 2005 hect. se găsesc pe moşia statuluĭ, Ciuperceni; 225 hect. viĭ aparţin locuitorilor, se găsesc pe teritoriul delimitat lor în 1864; produce vin roşu de bună calitate; 25 hect. viĭ, aparţin statuluĭ, ele se găsesc pe moşia statuluĭ Ciuperceni.

Păduriĭ de salcîmĭ sunt pe o suprafaţă de 1603 hect.; păduriĭ de sălciĭ pe o suprafaţă de 166 hect. Sunt situate pe moşia statuluĭ Ciuperceni şi aparţin statuluĭ. Sunt compuse din salcîmĭ, sălcĭ, plopĭ, duzĭ, stejarĭ, ulmĭ şi puţinĭ pinĭ. Predomină însă salcia şi salcîmul. Pădurile de sălciĭ, plopĭ, etc., sunt amenajate, iar cele de salcîmĭ nu.

In comună sunt 20 de meseriaşĭ, 1 cizmar, 1 strungar, 1 cojocar, 1 brutar, 2 butnarĭ (dogarĭ), 7 dulgherĭ şi 7 fierarĭ (Ţigani); toţĭ sunt în cătunul de reşedinţă.

In comună sunt 21 de comercianţĭ, dintre carĭ 4 băcanĭ şi 4 cîrciumarĭ, la cele opt cîrciumĭ din cătunul Ciuperceni; 3 băcanĭ şi treĭ cîrciumarĭ, la cele treĭ cîrciumĭ şi la cele treĭ băcăniĭ din căt. Ciuperceni-Noĭ. Locuitoriĭ îşĭ desfac productele în oraşul Calafat.

Locuitoriĭ se duc şi la bîlciurĭ, la Poiana în ziua de 25 Martie, la Rusaliĭ, în ziua de 15 August, unde vînd lînă, vite şi pepenĭ. Comuna are zi de tîrg în Calafat, odată pe săptămînă, anume Sîmbăta.

Comuna este străbătută de: şoseaua comunală vecinală Ciuperceni-Calafat, în întindere de 6 kil., trece în apropiere la E., de balta Ciuperceni şi de Dunăre. Şoseaua comunală vecinală Ciuperceni-Smîrdanul în întindere de 5 kil. trece pe lîngă viile locuitorilor, printre Grindurile-Ghidiceluluĭ şi pe lîngă Fîntîna-de-la-lotul-luĭ-Tunăreanu calea naturală Ciuperceni-Ciuperceni-Noĭ 6 kil., apoĭ de la Ciuperceni-Noĭ la Conacul-Moşieĭ, 5 kil. aproximativ. De la conac se maĭ prelungeşte încă spre S. calea naturală de la Ciuperceni la Arcerul-Balta-Arcerul şi locul de scurgere al bălţiĭ numit Gîrla-Arceruluĭ, trece pe lîngă: Viea statuluĭ Lacul-cu-Salcia, Lacul-Gogoneţul şi Lacul-Sărat; la S. de Lacul-Sărat această cale se ramifică în treĭ: una trece pe lîngă Lunga şi prin Idegla şi Tinoasa (Privlacul-Barbuluĭ); a doua, cea principală, trece pe lîngă (spre V. de Buicliul) Agia, pe lîngă (spre E.) Tinoasa şi Lungulița; a treia trece pe lîngă (spre V.) Mancinița, (spre E.) Buicliul, Agia (spre N. şi spre E.), Oveasă şi duc cîte trele la Arcerul. Calea naturală de la Ciuperceni la Prundul-Arceruluĭ trece pe lîngă: (spre E.), Balta-Ciuperceni, Dunăre şi Bogdanul, la N. de Bodganul această

Hosted by Google

cale se ramifică în două: una merge tot pe lîngă Dunăre, a doua merge mai spre E. și trece pe la Rîiosul, pe lîngă E. de Lacul-Gloniceanu și se întîlnesc amîndouă la pichetul Canapa și de aci, împreună, merg în Prundul-Arceruluĭ.

Intinderea este de 27 kil. aproximativ; iar calea Ciuperceni-Arcerul, 25 kil. aproximativ. Calea naturală Ciuperceni-Noĭ-Smîrdanul, în întindere aproximativă de 2 kil.

Veniturile pe exercițiul 1893—94 aŭ fost de leĭ 5719, banĭ 82; cheltuelile aŭ fost de leĭ 5691, banĭ 95.

Vite cornute sunt 425, oĭ 214, caĭ 128, porcĭ 86.

Ciuperceni, *com. rur.,* în partea de S. a com. Pîrîul, din plasa Ocolul, jud. Gorj, compusă din mahalalele: Fometești, Priporul, Vălceaua și Didilești, formînd o singură comună. Are o suprafață de 1140 hect., din carĭ 600 hect. pădure, 280 hect. arabile, 90 hect. izlaz, 161 hect. fînețe și 9 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 309 familiĭ, din carĭ 5 fam. de Țigani, cu 1594 suflete. Sunt 195 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri, 85 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ. Sunt 20 de stupĭ.

Vite: 1624 vite marĭ cornute, 101 caĭ, 475 oĭ, 47 capre și 729 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ este la venitur̆ de leĭ 903 și la cheltuelĭ de leĭ 896, banĭ 66.

Cursurile de apă ce udă comuna sunt: rîul Tismana și pîrîul Pește̦ana.

Prin comună trece șoseaua comunală ce vine de la N., din comuna Pîrîul, și se leagă spre S. cu șoseaua județeană Tîrgul-Jiŭ-Severin.

Comuna are: 2 morĭ pe apă, 45 puțurĭ și 12 fîntînĭ.

Are o școală, fondată la anul 1858, frecuentată de 44 elevĭ, din 47 înscrișĭ; 2 biserici de lemn, deservite de 3 preoțĭ și 6 cîntărețĭ.

Ciuperceni, *cătun,* face parte din comuna Poenari, jud. Gorj, la N. comuneĭ Sîrbești, pe valea Olteț̦uluĭ. Are o suprafață de 1770 hect., cu o populație de 35 familiĭ, saŭ 184 suflete, din carĭ 25 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 18 pluguri, 17 care cu boĭ și 2 căruțe cu caĭ.

Vite: 194 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 248 oĭ, 63 capre și 28 rîmătorĭ. Sunt 16 stupĭ.

Este udat de rîul Olteț̦ul.

Comunicația se face pe șoseaua județeană T.-Jiŭ-Vîlcea.

Cătun are: o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 4 morĭ de apă; 4 pive; 8 fîntînĭ; 1 cîrciumă.

Ciuperceni, *sat,* jud. Dolj, plasa Cîmpul, com. Cîmpul.

Ciuperceni, *cătun,* în județul Teleorman, plasa Călmățuiul, pendinte de com. Flămînda. Are o populațiune de 354 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ.

Ciuperceni este sat vechiŭ; făcea parte din jud. Olt. Dionisie Fotino, reproducînd punctele de hotar ale țăriĭ, fixate în urma păciĭ de la 1741, arată că aci hotarul urma pe măgură, printre viile Ciupercenilor, dintre carĭ jumătate rămîneaŭ la Culă (raiaua Turnuluĭ), jumătate în Țara-Romînească.

Pe la marginea acestuĭ cătun trece Drumul-luĭ-Traian, venind despre com. Flămînda și îndreptîndu-se pe deal, de unde se pierde, pană la com. Putineiul, unde reapare.

Ciuperceni, *cătun.* (V. Buteasca-d.-j., plasa Glavaciocul, județul Vlașca).

Ciuperceni, *mahala,* în com. rur. Padina-Mică, plasa Dumbrava, jud. Mehedinți.

Ciuperceni, *moșie* a statuluĭ, jud. Mehedinți, pl. Cîmpul, comuna Ciuperceni, arendată de la 1889 la 1894, cu 165100 l. anual. Suprafața moșieĭ este de 10460 hect.

Ciupești, fost *sat,* pe dealul cu acelașĭ nume, jud. Suceava.

Ciupești, *deal* cultivabil, în com. Stoiniceni, jud. Suceava.

Ciupești, *afluent* al pîrîuluĭ Bahna, com. Stolniceni, jud. Suceava.

Ciupitoaeĭ (Grindul-), *loc ridicat,* deasupra stufuluĭ înconjurător, în plasa Măcin, județul Tulcea, pe teritoriul com. Văcăreni, și pe al cătr. săŭ Gărvan. Este situat în partea nordică a plășeĭ și cea a comuneĭ; începe de pe malul stîng al Gîrleĭ-Marĭ, se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune de la S.-V. spre N.-E.; comunică cu Grindul-Pisiceĭ, cu care se confundă. Are o formă lunguiață. Este presărat cu cîte-va micĭ lacurĭ și udat la V. de Gîrla-Lățimeĭ și Gîrla-Mare, la E. de Gîrla-Luncaviț̦eĭ. Pe la E. de el trece drumul vecinal Luncavița-Pisica. Are o întindere cam de 80 hect. Este înconjurat de treĭ părțĭ cu stuf și nu este productiv.

Ciupuria, *cătun,* al com. Popînzălești, plasa Olteț̦ul-Oltul-d.-s., jud. Romanați. E situat la N. de satul Popînzălești, pe malul drept al rîuluĭ Tesluiul, pe un teren cu o altitudine de 180 m.

Hosted by Google

d'asupra nivelului mării. E departe de Balș de 7 kil. și de Caracal de 28 kil. Are o populație de 60 familii, saŭ 200 locuitorĭ. In Cimpuria este o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1837), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Ciura (Lespezeanca), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Amarul, căt. Mirosi, proprietatea Eforiei Spitalelor Civile din București. Are 420 hect., din carĭ 180 arabile, 50 fîneață, 150 izlaz și restul sterp. Depindea de schitul Lespezile, din care cauză e cunoscută sub numele de Lespezeanca.

Ciurari, *com. rur.,* în pl. Tîrgului, jud. Teleorman. Se învecinește la E. cu com. Gărdești, din plasa Teleorman, la V. cu com. Drăgșănei, la N. cu com. Zîmbreasca din pl. Teleormanului și la S. cu com. Săceni. Este situată pe ambele maluri ale văeĭ Tinoasa.

Suprafața comuneĭ este de 900 hect., aparținînd maĭ toate locuitorilor moșneni. Numaĭ 5 locuitorĭ sunt împroprietăriți.

Populațiunea comuneĭ este de 1450 suflete, din carĭ 246 capĭ de familie; 193 contribuabilĭ.

Numărul vitelor din comună este de 4189 capete, din carĭ 764 vite marĭ cornute, 239 caĭ, 2850 oĭ, 30 capre și 306 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 2936, banĭ 8 la venituri și de leĭ 2394, banĭ 92 la cheltuelĭ.

Are o școală, frecuentată de 17 elevĭ; două biserici, deservite de doĭ preoți și treĭ cîntăreți.

Căile de comunicațiune sunt: spre com. Ciolănești-din-Deal la N.; la com. Gărdești și la gara Beuca, prin șosele vecinale.

Distanța de la comună până la reședința județului este de 65 kil., până la Roșiori de 24 și până la Alexandria de 42 kil.

Ciurari, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dealul-Dîmbovița, căt. com. Văcărești.

Ciurari, *sat,* pl. Oltenița, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Izvoarele. Este situat la E. de căt. Izvoarele, pe malul drept al rîuluĭ Argeș. Are 1 heleșteŭ.

Se întinde pe o suprafață de 869 hect., cu o populație de 643 locuitorĭ.

Statul are 477 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 401 hect. (62 izlaz și 14 vie), și locuitoriĭ aŭ 392 hect., din carĭ cultivă 345 hect. (25 sterpe și 22 vie). Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 300 și al celor micĭ de 385.

S'aŭ stabilit în sat 2 străinĭ.

Ciurarul (Coasta), *deal,* acoperit de tufiș și fînaț, în com. Dolhasca, jud. Suceava.

Ciurarul, *podiș,* pe teritoriul comuneĭ Lătăĭ, pl. Coșula, jud. Botoșani. Acest deal se prelungește și în com. Flămînzi, pl. Coșula.

Ciurarului (Movila-), *movilă,* pe dealul Ciurarul, din comuna Flămînzi, pl. Coșula, jud. Botoșani. Pe această movilă se zice că era loc de observație în vechime.

Ciurarului (Valea-), *vale,* izvorește din raionul comuneĭ Aninoasa, pl. Rîurile, jud. Muscel, și se varsă într'un iaz format de rîul Bratia, pe teritoriul aceleĭ comune.

Ciurăria, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Cleja.

Ciurbele, *localitate sărată,* în comuna Soveja, plasa Zăbrăuțul, jud. Putna.

Ciurbești, *sat,* în com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași, situat pe coasta de S.-E. a dealuluĭ Recea, cu o populație de 45 familiĭ, saŭ 198 loc. Are o biserică, deservită de un cîntăreț.

Numărul vitelor e de 314 capete, din carĭ: 226 vite marĭ cornute, 30 caĭ și 58 rîmătorĭ.

La 7087, Martie 12, Alexandru-Vodă, fratele luĭ Potcoavă, a fost prins în marginea iezerului ce se afla în acest sat, urmărit fiind de oastea luĭ Petru-Vodă.

Satul Ciurbești se află pe moșia Statuluĭ.

Ciurbești, *pîrîŭ,* izvorește de sub coasta dealuluĭ Recea, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iași, trece prin satul și valea cu acest nume, și se varsă în ochiul din șesul Bîrcă.

Ciurca, *pădure,* în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu.

Ciurca, *pîrîiaș,* în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu. Se varsă pe stînga pîrîuluĭ Calul.

Ciurcica, *pădure,* în partea de S. a com. Poiana-Cîrnuluĭ, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, în hotar cu com. Ciortești.

Ciurdea, *deal,* în partea despre S. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iași. Se întinde de la N. spre S., din pîrîul Stavnicul, până la dealul Meriĭ-Jupîneselor din com. Voinești. E acoperit cu pădure.

Hosted by Google

Ciurdea, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea Cucuteni, com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iaşi, curge spre S.-E., şi, lîngă satul Slobozia, din com. Voineşti, se varsă în pîrîul Stavnicul.

Ciurea, *com. rur.,* din pl. Codrul, jud. Iaşi, spre S. de oraşul Iaşi. Terenul eĭ prezintă maĭ multe dealurĭ, acoperite cu pădurĭ, viĭ şi livezĭ. Este formată din satele: Ciurea, Piciorul-Lupuluĭ, Curăturile, Slobozia, Poiana-cu-Cetatea, Lunca-Bîrnoveĭ, Todirel şi Cercul, pe o suprafaţă de 8593 hect., cu o populaţie de 420 fam., saŭ 2009 sufl.

Toate satele din această comună nu datează de mult timp, căcĭ pe locurile unde se află ele acum, eraŭ în vechime codri nestrăbătuţĭ; de la un timp nu tocmaĭ depărtat, aŭ început a se aşeza pe aceste locurĭ muncitorĭ, cu carĭ se serveaŭ călugăriĭ grecĭ de la mănăstirile Bîrnova şi Dobrovăţul, la exploatarea pădurilor şi facerea mangaluluĭ.

Locuitoriĭ stabiliţĭ aicea maĭ înainte se numeaŭ Toporaşĭ, pentru-că în fie-care an eraŭ luaţĭ de beilic la Iaşi cu topoarele, ca să taie lemne pe la autorităţile publice.

In com. Ciurea sunt 4 biserici, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ, cu 3 învăţătorĭ şi 75 şcolarĭ, 62 băeţi şi 13 fete. Este o moară de aburĭ.

Budgetul com. e de 10206 leĭ, 79 banĭ la venitурĭ şi de 9726 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor se urcă la 2689 capete, din carĭ: 1779 vite marĭ cornute, 149 oĭ, 232 capre, 212 caĭ şi 317 rîmătoriĭ.

Ciurea, *sat,* în com. Ciurea, pl. Codrul, jud. Iaşi. Maĭ înainte se numea Ciurel. Este situat pe podişul şi pe coasta despre V. a dealuluĭ numit Şeapte-Teĭ, spre S. de oraşul Iaşi, la o distanţă de 8 kil. Are o populaţie de 74 familiĭ, saŭ 383 locuitorĭ romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

E reşedinţa comuneĭ. Are: o casă comunală; o biserică vechie de lemn, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 eclesiarc; o şcoală, înfiinţată în anul 1868, frecuentată de 60 elevĭ, cu 2 învăţătorĭ

Numărul vitelor e de 411 capete, din carĭ: 328 vite marĭ cornute, 31 caĭ şi 47 rîmătorĭ.

Ciurea, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dagîţa, spre S. de satul Dagîţa. Are 70 capĭ de familie, saŭ 70 contribuabilĭ, 278 suflete, din carĭ 6 ştiŭ carte; locuesc în 81 case. Sunt 208 vite marĭ cornute. Are o biserică de lemn.

Ciurea, *cătun* (tîrlă), în pl. Ialomiţa-Balta, pe cîmpul Bărăganuluĭ, teritoriul comuneĭ Cosîmbeşti, jud. Ialomiţa.

Ciurea, *staţie de dr.-d.-f.,* judeţul Iaşi, pl. Codrul, com. Galata, pe linia Vasluiŭ-Iaşi, pusă în circulaţie la 1 Maiŭ 1892. Se află între staţiile Bîrnova (9.9 kil.) şi Iaşi (8.5 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ de 58m,93. Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 22.777 l. 55 b.

Ciureĭ (Dealul-), *deal,* spre V. de dealul Curmăturile, din comuna Şoldăneşti, jud. Suceava.

Ciureĭ (Pîrîul-), *afluent* al pîrîuluĭ Buciumeni, în com. Şoldăneşti, jud. Suceava. Izvoreşte din Fîntîna-luĭ-Briciŭ, avînd de tributar, de a stînga, pîrîul Tîmpeşti.

Ciureĭ (Pîrîul-), numit şi Pîrîul-Rupturеĭ, jud. Suceava, *pîrîŭ,* izvoreşte din Bucovina şi se varsă în Iazul-Buneştilor (1250 m.).

Ciureĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte din Dealul-d.-j., com. Bălileşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, şi se varsă în rîul Bratia, în raionul comuneĭ.

Ciurel, *moşie,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Roşul, proprietatea statuluĭ. Trupul de cîmp din Ciurel s'a vîndut locuitorilor în 41 loturĭ.

Ciureşti, *sat,* contopit cu cătunul Niţuleşti, com. Vaţa, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt.

Ciureşti, *sat.* face parte din com. rur. Profa, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Ciureşti, *com. rur.,* în jud. Tutova, pl. Corodul. (Vezĭ Ciureşti, sat.)

Ciureşti, *sat,* în judeţul Tutova, pl. Corodul, spre S. de oraş, pe pîrîul Murgociul. Are 1175 locuitorĭ, din carĭ 71 ştiŭ carte; 290 contribuabilĭ; locuesc în 273 case. Formează singur o comună, com. Ciureşti. Teritoriul com. prezintă 2 dealurĭ separate prin pîrîul Murgociul. Se cultivă tutunul şi viea; aceasta din urmă pe o suprafaţă de 95,50 hect., din care 1 hect. nelucrătoare. Cu comerciul se ocupă 16 locuitorĭ, toţĭ Romînĭ, în 15 stabilimentele comerciale, din carĭ 4 cîrciumĭ. Are o şcoală primară de băeţĭ. In com. sunt 2 biserici.

Ciureştilor (Dealul-), *deal,* comuna Vaţa, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt. Işĭ trage numele de la un fost proprietar Ion Ciurariŭ. Pe el sunt aşezate cătu-

Hosted by Google

nele: Ciurești, Bondoci, Nițulești, Florești și Chirițești.

Ciureșuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Gorj, pleacă, de la N.-E. spre S.-V., din Cracul-Lung. Are o întindere de 4 kil. Primește întrînsa Valea-Albuluĭ, vale situată spre N. de com. Topești, plaiul Vulcan.

Ciurezul, *surpătură,* spre E. de com. Sîmbureștĭ, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. E acoperită cu păduri.

Ciurgăul, *deal,* puțin înalt, în partea de N.-V., pe moșia Răuseni, lîngă Jijia, com. Comîndărești, pl. Jijia, jud. Botoșani.

Ciurila, *deal,* pe teritoriul com. Văculești, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Ciurila, *pîrîŭ,* în com. rur. Lîmnicul, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți. Se unește cu pîrîul Desăragi și ambele se varsă în apa Cervenița.

Ciurla, *deal,* în partea de N. a com. Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Ciurla, *pîrîŭ,* izvorește din satul Podoleni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, din partea numită Ciurla, și, unit cu pîrîul numit Valea-Adîncă, în mijlocul satuluĭ, formează pîrîul Podoleni, care în partea de E. a com. Podoleni, se varsă în pîrîul Moșna.

Ciurlicul, *pîrîŭ,* ce curge prin jud. Roman, pl. Moldova, comunele Botești, Pildești și Ghirăești. Izvorește la S. de satul Botești și curge de la N. la S. Udă satele Pildești și Ghirăești și se varsă, la S. de acest din urmă sat, în rîul Moldova, de-a stînga.

Ciurubucul, *schit,* în com. Buhalnița, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Este așezat pe cursul superior al Pîrîuluĭ-Alb, lîngă Stînca-Dochieĭ, și între niște stîncĭ numite Tabăra-Vulturilor.

Legenda înființăriĭ schituluĭ spune că numele cel faimos al acestuĭ loc a îndemnat a se zidi aci un schit, care a fost pănă la 1704, dar în ziua de Paște, pe cînd se serba în biserică Sf. Inviere, un munte de omăt desfăcîndu-se din Vîrful-Pionuluĭ și surpînd stîncile, a îngropat schitul cu toțĭ sihastriĭ; o icoană ce a scăpat din acea catastrofă, a însemnat locul fostuluĭ schit, și maĭ în urmă a pricinuit facerea schituluĭ Ciurubucul, unde se află și pănă astă-zĭ. Din acea întîmplare și chipul Dochieĭ a suferit schimbare.

Ciurubucul, *deal,* se întinde de la S. de satul Dumești, com. Dumești, plasa Funduri, județul Vasluiŭ.

Ciurubucul, *vale,* formată din prelungirea dealuluĭ Ciurubucul, ce se întinde la S. satuluĭ Dumești, com. Dumești, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Ciurucul, *cătun,* în com. Cîmpurile, plasa Zăbrăuțul, jud. Putna. Este așezat pe malul Șușițeĭ, avînd înaintea luĭ, tot pe malul Șușițeĭ, cătunul Cîmpurile-d.-j.

Are o populațiune de 524 suflete, carĭ locuesc în 135 case; o biserică filială, cu hramul S-ta Paraschiva. Copiiĭ în vîrstă de școală urmează la școala din cătunul Cîmpurile-d.-j.

Ciurucul, *trup de pădure,* situat în com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna, în întindere de 30 fălcĭ, proprietatea luĭ Gh. Ghițescu.

Ciurucul, *pădure,* în com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna, în întindere de 35 fălcĭ, proprietatea locuitorilor răzeșĭ din com. Cîmpurile.

Ciurul, *sat,* în centrul com. Ostopceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani. E așezat pe coasta de N.-E. a dealuluĭ Ciurul, pe un loc ponoros, pe țărmul din dreapta Prutuluĭ. E compus din două părțĭ: Ciurul-din-Deal și Ciurul-din-Vale.

Moșia este proprietate vechie a loc. răzașĭ, se zice din timpul luĭ Ștefan-cel-Mare. Ar fi stăpînit-o și familia Bogdan. Acest Bogdan a împărțit-o la treĭ fiĭ, dînd luĭ Ștefan partea numită astă-zĭ Bîscăceni, luĭ Dumitru partea din mijloc, numită astă-zĭ Ciurul, și luĭ Andronic, al treilea fiŭ, partea numită Romînești, saŭ Ostopceni-Balos.

Părțile Romînești și Bîscăceni s'aŭ înstrăinat și a rămas răzașilor numaĭ partea din mijloc, numită astă-zĭ Ciurul, care se întinde din Prut pănă în pîrîul Corogea. Maĭ pe urmă aŭ vîndut partea de lîngă Prut, așa că astă-zĭ stăpînesc numaĭ pănă în pîrîul Bașeul. Are o suprafață de 292 hect., cu o populație de 61 familiĭ, saŭ 234 suflete. Este o biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală a județuluĭ, cu un învățător, frecuentată de 36 elevĭ.

Satul e străbătut de șoseaua județeană Ștefănești-Iași, pietruită. Sunt 4 cîrciumĭ și 6 comercianțĭ.

Vite: 480 vite marĭ cornute, 160 caĭ marĭ și micĭ, 2463 oĭ, 2 bivolĭ și 60 mascurĭ.

Stupĭ de albine sunt 100.

Ciușanul, *vale,* în com. rur. Govodarva, pl. Motrul-d.-s., județul Mehedinți.

Hosted by Google

Ciușlea, *com. rur.,* în plasa Șușița, jud. Putna.

Este situată pe malul Siretuluĭ, nu departe de unde se varsă gîrla în partea dreaptă a Putneĭ. Distanța comuneĭ de reședința sub-prefectureĭ (Mărășești) e de 5 kil., iar de capitala județuluĭ e de 13 kil.

Înălțimea e de 72 m. deasupra niveluluĭ măriĭ.

Mărginile acesteĭ com. sunt: la N. Mărășești, peste apa Șușițeĭ, la S. comuna Miricești, la E. rîul Siretul, care-l desparte de județul Tecuciŭ, iar la V. Făurei, peste rîul Putna.

Comuna este udată de rîul Siretul și de Gîrla-Morilor. Apele Siretuluĭ venind marĭ, mănîncă chiar din vatra satuluĭ.

Comuna Ciușlea se compune din următoarele cătune: Ciușlea (unde e și primăria comuneĭ), Doaga și Străjescul.

Populațiunea eĭ, după cel din urmă recensămînt, a fost de 358 capĭ de familie, saŭ 1379 suflete, 724 bărbațĭ și 652 femeĭ. Această populațiune se împărțea ast-fel:

După naționalitate: 1368 Romînĭ, 2 Grecĭ, 6 de diferite naționalitățĭ. După religiune: 1370 creștinĭ-ordodoxĭ și 6 mozaicĭ. După ocupațiunĭ: 311 agricultorĭ, 4 meseriașĭ, 24 industriașĭ, 113 comercianțĭ, 113 muncitorĭ și 8 servitorĭ. Știŭ carte 90 persoane (83 bărbațĭ și 7 femeĭ). Numărul caselor de locuit e de 342.

In com. sunt 2 bisericĭ filiale, una cu hramul Adormirea și a doua cu hramul Sf. Ion Botezătorul, în cătunul Străjescul.

Instrucțiunea publică se predă într'o școală mixtă, situată într'un local închiriat și frecuentată de 33 copiĭ, 29 băeți și 4 fete, din 143 în vîrstă de școală.

Pentru întreținerea școaleĭ, comuna prevede în budgetul săŭ 502 leĭ anual.

In comună sunt 338 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1893/94 a fost de 4182 leĭ, 10 b. la venitурĭ și de 4177 leĭ, 45 b. la cheltuelĭ.

Pămîntul este nisipos argilos.

Locuitoriĭ aŭ: 1 mașină de treerat cu abur, 12 pluguri de lemn, 82 de fier, 6 grape de fier și 4 morĭ de apă.

Vite sunt: 1670, dintre carĭ: 473 boĭ, 305 vacĭ, 78 caĭ, 608 oĭ și 206 porcĭ.

Sunt 85 stupĭ de albine.

In comună sunt: 3 fierarĭ, 1 grădinar, 6 băcanĭ, 2 dogarĭ, 2 fabricanțĭ de rachiŭ, 3 cizmarĭ și 6 cîrciumarĭ.

Maĭ multe șosele comunale și vecinale pun Ciușlea în legătură cu comunele: Mărășești la N., Bilieștĭ și Mircești la S., și Făurei la V. Pe aci trece șoseaua națională Focșani-Tecuciŭ. Pe Siret se află un mare pod de șeicĭ, servind de trecătoare drumuluĭ județean Focșani-Tecuciŭ.

Ciușlea, *cătun,* în comuna cu același nume, plasa Șușița, jud. Putna. Este așezat pe malul Siretuluĭ, nu departe de unde dă gîrla în partea dreaptă a Putneĭ. Are o biserică parohială, cu hramul Adormirea; o școală mixtă, frecuentată de 33 copiĭ, 29 băeți, și 4 fete, din 143 în vîrstă de școală.

Ciușlea, *parohie,* în com. cu acelașĭ nume, plasa Șușița, județul Putna, formată din 1 biserică parohială, cu hramul Adormirea, în cătunul Ciușlea și din 1 biserică filială, coprinzînd satele Străjescul și Doaga, cu hramul Sf. Ioan Botezătorul, în cătunul Străjescul.

Ciușlea, *pădure,* jud. Putna, depinzînd de moșia Ciușlea, cu silișteleă mănăstireĭ Răchitoasa, proprietate a statuluĭ. Are 4 trupurĭ în întindere de 220 fălcĭ: Danciul, 189 fălcĭ; Ciușlea, 8 fălcĭ; Rădulești, 20 fălcĭ și partea despre Bilieștĭ, 3 fălcĭ.

Ciușlic, *vale,* jud. Tecuciŭ, plasa Bîrladul, comuna Bucești. Incepe din partea stîngă a Siretuluĭ, continuă spre S.-V., prin locul numit Baltă, face o cotitură spre E. și se varsă în Siret, pe moșia d-luĭ Nicolescu.

Ciușmeaua-Antonieĭ, *izvor* cu apă minerală, în com. Ciurea, plasa Codrul, jud. Iași, aproape de satul Piciorul-Lupuluĭ, în pădurea Bîrnova. Acum e ruinat și nu are de cît un apeduct de lut, prin care iese apa izvoruluĭ, împrejurul căruia se formează un sediment roșu.

Depărtarea de la orașul Iași pănă la izvor, e de 1 1/2 oră.

Ciușmeleĭ (Dealul-), Făunoaia, *deal,* în com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ. (V. Ludești-Budăiul).

Ciușmeleĭ (Dealul-), *deal,* în partea despre S. și în fața satuluĭ Cucuteni, com. Cucuteni, plasa Stavnicul, jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. la S. și se termină la satul Bogdănești, formînd în partea despre E. valea iazuluĭ Bîrdăhanul.

Ciuta, *cătun,* al comuneĭ Măgura, jud. Buzăŭ, cu 400 locuitorĭ și 96 case; e subdivizat în treĭ: Izvorul-Ciuteĭ, Ciuta-Moșnenească și Ciuta-Huidănești.

Ciuta, *deal,* în județul Mehedințĭ, plaiul Cloșani; ține de com. rur. Cloșani.

Hosted by Google

Ciuta, *deal,* la V. com. Bunești pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Ciuta, *carieră de piatră,* în jud. Buzău, com. Măgura, cătr. Ciuta, sub muntele Cetățuia. Exploatarea se face prin 20 guri, dintre care cele mai bogate sunt Văcăria și Ciuciurele. Această piatră, grație uniformității meseĭ eĭ și fragilității, se întrebuințează cu succes în construcțiuni, precum: canale, trepte, etc., și mai cu seamă pentru ornamentațiuni, ceea ce o apropie mult de cea extrasă din cariera Albești, din Muscel. Din blocurile neîntrebuințate se fabrică var de calitate superioară.

Ciuta, *lac,* în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, com. Dudești.

Ciuta (Ţinteşti), *moșie,* în jud. Buzău, com. Măgura. Are 500 hect., din carĭ: 390 hect. pădure, 18 hect. arabile, 50 hect. fînață și izlaz, restul livezĭ și sterp.

Ciuta, *movilă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Goicea-Mică.

Ciuta, *movilă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Măceșul-d.-j., de lîngă care începe limita de N. către com. Măceșul-d.-s.

Ciuta, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Cloșani; se varsă în apa Motruluĭ.

Ciuta, *pîrîă,* jud. Tecuciŭ. Se unește cu pîrîul Găiceana, pe teritoriul com. Găiceana și, împreună, se varsă în Berheciŭ.

Ciuta, *vălcea,* com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Se varsă în Cungrea-Mare, pe țărmul stîng, în raionul com. Ciomăgești.

Ciuta-Moşteneasca, *moșie,* în jud. Buzău, com. Măgura, cătr. Ciuta. Are 90 hect. arăturĭ, fîneață, livezĭ și pădure proprietate moșnenească.

Ciuta-Pîcleanca, *moșie,* în jud. Buzău, com. Măgura, cătr. Ciuta. Are 510 hect., din carĭ 480 pădure, restul livezĭ, fînețe și arăturĭ.

Ciutaci, *movilă,* jud. Brăila, situată la N.-E. satuluĭ Scorțarul-Vechiŭ, la 1 ½ kil. depărtare, la locul unde se întîlnesc moșiile: Nazîrul, Cotul-Lung, Scorțarul-Vechiŭ și Domeniul-Brăileĭ.

Ciutacul, *tîrlă,* jud. Brăila, la N. com. Urleasca, pe moșia Esna, la 9 kil. spre N.-V. de com. Urleasca.

Ciutaţi, *sat,* face parte din com. rur. Domnești-Călțuna, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Cade la V. de Domnești-d.-j., între rîul Ciorogîrla și Răstoaca.

Are o suprafață de 70 hect., din carĭ proprietarul, d. G. Mavrache, are 35 hect. și locuitoriĭ 35. Locuitoriĭ cultivă viea pe o suprafață de 2 hect.

Are o populație de 159 loc. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 77 și al celor micĭ de 136.

Ciutările, *loc,* în com. rur. Negomirul, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Ciuteĭ (Izvorul-), *izvor,* în comuna Măgura, jud. Buzău. Incepe de la Ciuta-Moșnenească și se scurge în Buzău. E renumit prin apa sa bună.

Ciuteĭ (Plaiul-), *colină,* în jud. Buzău, com. Grăjdana, cătr. Izvoranul, pe hotarul despre comuna Măgura. E acoperită de pădure.

Ciuteşti, *sat,* cu 80 de familiĭ, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Ciutești-Căzănești. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Ciuteşti-Căzăneşti, *com. rur.* jud. Argeș, plasa Topologul, aproape de rîul Topologul; se compune din satele: Căzănești, saŭ Dealul-Cuculuĭ, și Ciutești, avînd împreună 140 familiĭ, saŭ 580 suflete. In comună sunt 2 biserici vechĭ și o școală primară rurală. După o publicație oficială (1887), această comună are 113 contribuabilĭ, și un budget de 1959 leĭ la venitură și de 1886 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 336 capete vite marĭ și 226 capete vite mărunte.

Ciutul, *rîpă,* care desparte satul Toflea de Brăhășești, com. Brăhășești, jud. Tecuciŭ.

Ciutura, *com. rur.,* jud. Dolj, din plasa Jiul-d.-mj., la 21 kil. de Craiova și la 21 kil. de reședința plășeĭ Segarcea.

Situată pe valea Ciutura și pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Ciutura care străbate com. de la N.-S.

Se învecinește la E. cu com. Vîrvorul, la V. cu com. Tîncănăul, pl. Dumbrava-d.-j., la N. cu com. Terpezița, plasa Dumbrava-d.-s., și la S. cu com. Perișorul, pl. Dumbrava-d.-j. Limita linieĭ de N. începe de la S.-V. comuneĭ Terpezița, merge drept spre E. și după o lungime de 12 kil. se împreună la lunca Rupturĭ cu capătul de N. al linieĭ de E. Limita linieĭ de E. începe de la lunca Rupturĭ, merge de la N. spre S. pănă

Hosted by Google

la movila Ulmul-cel-Mare, unde se împreună cu capătul de E. al linieĭ de S. Limita linieĭ de S. începe de la movila Ulmul-cel-Mare, merge de la E. spre V. până la hotarul moşieĭ luĭ Tecu Ghenea, la movila Drăgoaia. Limita linieĭ de V. începe de la hotarul Drăgoaia, merge drept spre S. până la comuna Terpezița.

Terenul comuneĭ este accidentat de următoarele dealurĭ: la S. de Dealul-Viilor, cu o înălțime de 100 m., la N. de Dealul-Gabruluĭ acoperit cu pădurĭ și înalt de 150 m., la E. de Dealul-Vîrvoruluĭ și la V. de dealul Scumpia.

Comuna este udată de pîrîul Ciuturica ce izvorește din micĭ văĭ pe teritoriul acesteĭ comune și merge de se varsă în Dăsnățuiul la Podul-Bisericeĭ.

Comuna Ciutura și-a luat numele de la pîrîul Ciuturica. A fost fondată la anul 1575 de locuitorĭ veniți din alte comune, carĭ la început s'aŭ așezat pe dealurile ce ocolesc com., iar maĭ tîrziŭ s'aŭ așezat în vale, pe locul unde se află azĭ. Se compune dintr'un singur cătun, în care se află reședința autorităților comunale și care se numește Ciutura.

In comuna se află un schit numit Ciutura, fondat la 1540—1542, făcut din zid, aproape ruinat.

In tinda bisericeĭ se află următoarea inscripție: «Fondată de Constantin Voevod Basarab, la anul 1540—1542.» Este deservită de un preot și un cîntăreț. Are o proprietate de 17 pogoane pămînt arabil, dat după legea rurală din 1864.

Se află în comună o școală mixtă, ce funcționează din anul 1832; e întreținută de stat. Are $8^1/_2$ hect. pămînt arabil. Localul școaleĭ e făcut din zid, cu cheltuiala comuneĭ. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 52 băeți și 15 fete. In vîrstă de școală sunt 150 de băeți și 100 de fete. Știŭ carte 130 bărbați și 20 femeĭ.

Populația comuneĭ este aproape de 1200 sufl. din care 470 femeĭ și 730 bărbați. După legea rurală din 1864, sunt 200 locuitorĭ împămînteniți, iar după cea din 1879, sunt 8 însurățeĭ.

Sunt 300 case și 80 bordee.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 2730 pogoane din care 1100 pogoane pămînt arabil, 400 pogoane fîneață, 200 pogoane izlaz, 30 pogoane pămînt sterp, și 900 pogoane pămînt.

Moșia se numește Ciutura, aparține statuluĭ. Suprafața vîndută este de 418 hect., suprafața remasă 133 hect. Suprafața vîndută este împărțită în 82 loturĭ.

Pădurea de pe moșia statuluĭ se numește Ciutura; aparține statuluĭ. Lemnul ce o compune este: stejarul, cerul și gîrnița; predomină cerul.

Viile aŭ o întindere cam de 600 pogoane, din care 300 aparțin statuluĭ și se găsesc pe moșia sa; iar 300 pogoane aŭ fost rescumpărate de locuitorĭ.

In com. se găsesc 4 cîrciumĭ și 4 comercianți. Transportul se face cu carele pe căile comunale ce o unesc cu Calafat și cu Cetatea.

In com. se țin două bîlciurĭ anuale: unul la Rusaliĭ și cel-l'alt la Floriĭ.

Venitul com. este de 2648,19 leĭ și cheltuelile de 2440,30 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 260, oĭ 140 și caĭ 20.

Ciutura, *sat,* pl. Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj. (Vezĭ com. Ciutura).

Ciutura, *moșia* statuluĭ, pl. Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj, în întindere de 133 hect. Arendată de la 1893—98, pe 5500 leĭ. Din această moșie, care înainte era mult maĭ mare, s'aŭ dat 418 hect., în 82 loturĭ.

Moșia, înainte de secularizarea averilor mănăstirești, era pendinte de mănăstirea Jitia.

Ciutura, *pădure* a statuluĭ, plasa Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj, pe moșia Ciutura. Lemnul care se găsește este stejarul, gîrnița și cerul; cerul predomină.

Ciutura-Fărămată, *mahala,* în jud. Mehedinți, plasa Blahnița, com. rur. Orevița.

Ciutureşti, *com. rur.,* în pl. Fundul, spre S.-E. de orașul Roman, jud. Roman, și la o depărtare de 39 kil. de el și de 14 de reședința plășeĭ. Este așezată în extremitatea de S.-E. a județuluĭ pe un teren deluros. Este formată din satele: Alexandri, Ciutureşti, Misăhănești, Poiana-Humeĭ și Strîmba, cu reședința comuneĭ în satul Ciutureşti. Are 212 capĭ de familie, saŭ 987 locuitorĭ, din carĭ 212 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 233 case. Știŭ carte 24 persoane. Are o biserică de lemn. Venitul anual este de leĭ 2024,34; iar cheltuelile de leĭ 2024.

Sunt 1272 capete de vite marĭ.

Ciutureşti, *sat,* în jud. Roman, plasa Fundul, com. Ciutureşti, spre S.-E. de orașul Roman la o depărtare de 39 kil. de el și de 15 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe coasta unuĭ

Hosted by Google

deal, spre N. Are 97 capete de familie, saŭ 479 suflete, din carĭ 104 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 111 case. Ştiŭ carte 10 persoane. Este reşedinţa comuneĭ Ciutureşti. Are o biserică de lemn. Vite sunt 580 capete.

Ciutureşti, *moşie* a statuluĭ, în jud. Roman, plasa Fundul, comuna Ciutureşti, arendată (1887) cu 6440 leĭ anual.

Ciutureşti, *pădure*, proprietatea statuluĭ, în judeţul Roman, pl. Fundul, com. Ciutureşti, în întindere de 400 hect.

Ciutureşti - Mischiĭ, *nume* ce purta în vechime *com.* Mischiĭ, pl. Ocolul, com. Mischiĭ, jud. Dolj.

Ciuturica, *pîrîŭ*, pl. Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj, izvoreşte din dreptul satuluĭ Ciutura şi se varsă în stînga rîuluĭ Dăsnăţuiul, la Podul - Bisericeĭ, curgînd prin valea Ciuturica.

Ciuturica, *vale*, pl. Jiul-d.-mj., com. Ciutura, jud. Dolj, prin care curge pîrîul Ciuturica.

Ciuturoaia, alt *nume* al *com.* Ştirbeiul, jud. Romanaţi.

Ciuturoaia. (Vezĭ Ştirbeiŭ-Vodă, jud. Vîlcea).

Cîcacea, *baltă*, aflătoare în marginea-d.-s. a satuluĭ Vădeni, comuna Rogojeni, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ.

Cîcaina, *deal*, jud. Fălciŭ, pe a căruĭ coastă de E., se află aşezată o mare parte a satuluĭ Novaci, com. Duda, pl. Podoleni.

Cîineanca, *vălcea*, judeţul Teleorman, între moşiile Bîrla şi Podişorul.

Cîineacca, *sat*, în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna Ţîndărei, este situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomiţa, în dreptul satuluĭ de reşedinţă, care este malul stîng şi cu care comunică printr'un pod de lemn.

Pe lîngă acest sat, în partea de Vest, trece calea ferată Feteşti-Făurei.

In sat, pe rîul Ialomiţa, sunt două morĭ cu cîte 6 pietre.

Cîineasca, *trup* din *moşia* Tufeni, la hotarul eĭ despre comuna Surduleşti, judeţul Teleorman.

Cîineasca, *numire*, dată de locuitorĭ Pîrîuluĭ-Cîineluĭ, judeţul Teleorman. Această numire se vede trecută şi în diferite acte de hotărniciĭ de moşiĭ.

Cîineluĭ (Gîrla-), *gîrlă*, izvoreşte dela N. de comuna Salcia, pl. Podgoria, jud. Prahova, de sub Rîpa - Stîneĭ, se împreună în raza comuneĭ cu izvoarele Ciuciurul, Bîlcilor, Păcureĭ, Oanceĭ, Stupina-Popeĭ, Burlacul şi Vulpea şi formează gîrla Salcia. Această vale e acoperită cu pădure; are şi puţine locurĭ de fineţe şi semănăturĭ.

Cîineluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ*, străbate toată plasa Teleormanuluĭ de la N. spre S., începînd de la hotarul comuneĭ Strîmbeni în jud. Argeş. Cursul săŭ urmează valea cu acelaşĭ nume, începînd de pe cîmpia Burdeĭ din judeţul Argeş. După ce intră în judeţul Teleorman, udă comunele Strîmbeni, Rîpa, Siliştea, Ciolăneşti, Gărdeşti şi Necşeşti din plasa Teleorman; Gărăgăul, Vîrtoapele, Bivolita până la comuna Mavrodin din plasa Tîrguluĭ, unde se împreună cu pîrîul Tinoasa, pentru a se scurge amîndouă în rîul Vedea, între comunele Nenciuleşti şi Mavrodinul.

Cîineluĭ (Valea-), *vale*, judeţul Teleorman. Inceputul eĭ este în judeţul Argeş, aproape de comuna Ioneşti, pe cîmpia Burdea. La distanţă de cîţĭ-va kilometri, se formează pîrîul cu acelaşĭ nume. Valea, primind din amîndouă părţile diferite ramurĭ de văĭ şi vîlcele, dintre carĭ maĭ principale sunt Valea-Cesculuĭ, a Pietrişuluĭ şi Tinoasa, se termină în valea.

Cîineluĭ (Valea-), *vale*, izvoreşte din hotarul comuneĭ Pojogi, jud. Vălcea, trece prin mahalaua Irişte şi dă în rîul Tîrîia, pe teritoriul comuneĭ Turceşti, pl. Olteţul-d.-s.

Cîineni (Căineni), *com. rur.*, în partea de S.-V. a plaiuluĭ Novaci, jud. Gorj. E situată pe loc şes în albia şi pe partea stîngă a Jiuluĭ; e formată din 2 cătune: Cîineni, unde e şi reşedinţa şi Şofrăceni. Se mărgineşte la N. cu comuna Titila, la V., cu rîul Jiul, la S., cu comuna Curtişoara şi la E., cu Gruiul şi Voiteşti de care se desparte prin pîrîul Inoasa.

Are o întindere de 1590 hect., din carĭ 200 hect. arabile, 500 hect. fineţe, 46 hect. pomet, 800 hect. pădure, 30 hect. vie, şi 14 hect. vatra satuluĭ.

Are o populaţie de 160 familiĭ saŭ 670 suflete, din carĭ 117 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 80 pluguri, 130 care cu boĭ, şi 4 căruţe cu caĭ.

Vite: 1290 vite marĭ cornute, 137 caĭ, 774 oĭ şi 1059 rîmătorĭ.

Hosted by Google

Venitul comuneĭ este de leĭ 906, banĭ 14, iar cheltuielele leĭ 800, banĭ 93.

Apele ce udă această comună sunt: Jiul și părîul Unguroaia, care curge numaĭ în timpurĭ de iarnă saŭ în timpurĭ ploioase.

Comunicația se face prin: șoseaua națională, care trece la V. Comuneĭ; șoseaua comunală, care străbate comuna de la N. la S.; un drum ordinar, care o pune în legătură cu șoseaua națională și altul, care o leagă cu comuna Gruiul și care a fost transformat în șosea vecinală.

In comună se găsesc 14 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Are 1 școală primară înființată în anul 1881 de locuitorĭ și frecuentată de 42 elevĭ și 4 eleve din 57 înscrișĭ.

Are 2 bisericĭ deservite de 1 preot și 1 cîntăreț, biserica din Cîineni, este fondată la 1853 de locuitorĭ și reparată la anul 1882.

Cîineni, *com. rur.,* jud. Argeș, pl. Loviștea. (V. Căineni, com. rurală).

Cîineni (Căineni), *com. rur.,* în pl. Grădiștea, jud. R.-Sărat, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul.

Este așezată în partea de S. a jud., la 32 kil. spre S.-E. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de V. a plășeĭ, la 13 kil. spre V. de Grădiștea-d.-s., reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Drog, la 8 kil., Vișani, la 6 kil., Amara, la 8 kil.

Se mărginește la N.-E. cu com. Grădiștea-d.-s.; la E. cu Șuțești, din jud. Brăila, de care e despărțită prin rîul Buzăul; la S. cu Vișani; la V. cu Drog; la N.-V. cu Amara, de care se desparte prin balta Amara.

Rîul Buzăul o udă la S., de la S.-V. la N.-E.; balta Amara la N., Sărata la V. In Cîineni sunt și 12 puțurĭ (8—13 m. ad.).

Cătunele carĭ o compun sunt: Stăvărești, reședința, la V.; Plăsoiul, la E.; Maralaiul, maĭ la E.; Cîineni, la S.

Suprafața comuneĭ e de 4552 hect., din carĭ 45 hect. vatra comuneĭ, 505 hect. ale locuitorilor, 4000 hect. ale particularilor.

Populația e de 207 familiĭ, cu 883 suflete. Știŭ carte 170 persoane.

In com. sunt 2 bisericĭ: una în cătunul Stăvărești, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1835 de vechiul proprietar, Alex. Bagdat și reparată în 1880 de Maria Stavăra, are 17 pogoane pămînt și deservită de 1 preot, 1 cîntăreț; a doua biserica, în cătunul Cîineni, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1843 de pitarul Pantazi Bagdat, reparată în 1866 de Grigorie Bagdat și zugrăvită în 1868; are 17 pogoane pămînt.

Este o școală de băeți, în cătunul Stăvărești, fundată în 1885 de locuitorĭ; are 1 învățător și e frecuentată de 22 elevĭ.

Comuna are 3000 hect. pămînt arabil, 500 hect. imaș, 56 hect. păduri, 150 hect. fînețe, 300 hect. neproductiv.

In com. sunt 125 pluguri.

Vite sunt 3215 capete, din carĭ: 560 boĭ, 250 vacĭ, 190 caĭ, 155 epe, 4 măgarĭ, 2000 oĭ, 6 capre și 50 rîmătorĭ. Comerțul constă în importul de țesuturĭ, gaz, vin, țuică, și în exportul de cereale și vite; transportul se face prin gara Făurei (jud. Brăila), la 15 kil. spre S.-V. Sunt în comună 6 comercianți, din carĭ 5 cîrciumarĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vecinale spre Amara; spre Grădiștea-d.-s.; la Vișani; la Drog.

Comuna are 196 contribuabilĭ. Veniturile sunt de 5245 leĭ, 35 banĭ, iar cheltuelile sunt de 3188 leĭ, 69 banĭ.

Cîineni (Căineni), *com. rur.,* plaiul Cozia, jud. Vîlcea. La 7 kil. depărtare se află cătunașul Rîul-Vaduluĭ, unde se află vama și trecătoarea la Turnul-Roșu în Transilvania. Locuitorĭ și chiar străinĭ numesc maĭ lesne această comună Rîul-Vaduluĭ. Aci e trecătoare prin munțĭ, în Austro-Ungaria. Din vechime există trecătoare la punctul Cîineni.

Este situată pe valea Oltuluĭ, pe Valea-Ureĭ și Rîul-Vaduluĭ, la 65 kil. departe de reședința județuluĭ și la 47 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populație de 380 locuitorĭ, în care intră și 5 familiĭ de Țigani; sunt 85 capĭ de familie, 90 contribuabilĭ; locuesc în 100 case.

In comună e o singură biserică, fondată de Petru, Petcu și Stoian și reparată la anul 1865. Inscripția e cea următoare: «Acest sfînt și Dumnezeesc locaș s'a zidit și s'a înălțat întru numele și lauda sfîntuluĭ și făcătoruluĭ de minunĭ Nicolae de la Miralichia, cu toată osteneala și cheltuiala d-lor Jupan Petcu, Petru și Stoian.»

Locuitorĭ se ocupă maĭ mult cu lemnăria, cu pescuitul și vînătoarea. Produsul munceĭ îl desfac la R.-Vîlcea, Slatina, Drăgășani, ducînd plutele pănă la Dunăre.

In comună sunt 1200 oĭ, 500 capre, 150 vacĭ, 80 boĭ și 10 caĭ. Pe Valea-Ureĭ, în raionul comuneĭ, sunt 3 morĭ și 2 herăstrae.

Locuitorĭ sunt moșnenĭ. De această comună ține și muntele Coasta, unde se fabrică brîn-

Hosted by Google

ză, la 2 stînĭ, numite «Stînele-Cîinenilor.»

Școala datează în comună de 80 anĭ. Clădirea e bună și e proprietatea comuneĭ. Se frecuentă (1895) de 14 copiĭ, 13 băeți, 1 fată, din numărul de 28, 17 băeți, 11 fete, în vîrstă de școală. Știŭ carte 50 bărbați și 10 femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ statul cheltuește anual 1080 leĭ. Toată com. are 450 hect. pămînt.

Prin Cîineni trece șoseaua națională R.-Vîlcea-Rîul-Vaduluĭ. Veniturile com. se urcă la 2635 leĭ și cheltuelile la 1687 leĭ anual. Dispune d'un capital de 1629 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Scăuelele, Dealul-luĭ-Vlad, Călicelele, Cătănelul și Runcul și udată de rîul Olt, Rîul-Vaduluĭ, valea Scăuelele, Negoiasa și Valea-Ureĭ.

Pe rîul Olt se văd încă, în dreptul acesteĭ comune, urme din Podul-luĭ-Traian, făcut pentru a trece în jud. Argeș, pe țărmul stîng. Pe aci trecea drumul luĭ Traian, reparat de Carol al VI-lea. La anul 1848, prin această comună, aŭ trecut Rușiĭ, mergînd în potriva Ungurilor.

Cîineni a fost în toate timpurile un punct strategic însemnat: astăzĭ încă se maĭ cunosc urmele a două fronturĭ bastionate, construite de către Austriacĭ și Turcĭ în războiul lor de la 1710. In această privință, iacă cum se exprimă răposatul căpitan Filip, în studiul săŭ asupra Olteniei: «Poziția de la Cîineni este tare prin natura sa, și are o însemnătate militară destul de mare, pentru a atrage asupra-ĭ atențiunea barbaților competințĭ.»

Cîineni maĭ este important, prin faptuluĭ că aci se întîlnesc amîndouă drumurile, care din Valahia-Mică, cît și din Valahia-Mare, duc în Transilvania; sub Regulamentul Organic eraŭ drumurĭ de poștă pe amîndouă liniile: drumul de la Pitești prin Curtea-de-Argeș, Sălătruc, Pripoarele, la Cîineni și drumul poșteĭ din R.-Vîlceĭ prin Cozia, Călinești la Cîineni și de aci la Turnul-Roșu.

Tot aci, la Cîineni, sus, d'asupra satuluĭ, se află o mare lespede de marmură albă cu o inscripție latinească, în forma și stilul lapidar a monumentelor romane, prin care se perpetua trecerea Oltenieĭ sub sceptrul Habsburgilor și construcția șoseliĭ d'a lungul Oltuluĭ de la Turnul-Roșu pănă la Rîmnicul-Vîlceĭ.

Iată această inscripție:

Sta viator
Ubi natura stare jubet
Et virtus Trajani stetit.
Hic
Sub auspiciis
Caroli sexti
Sub acta brevi bello sed forti animo
Eugenio
Caesaris vicario duce
Ripensi Dacia
Ut mediac mutuis commerciis
jungeretur alpestris
Effractis nupibus praecipitatis in
planum ductis Alpibus pante juxtis
XI horarum via vehicularis aperta est
Opus egit
Stephanus comes a Steinville
Legatus et praeses in Daciis
Architecto Friderico Schwanicio
Quid providentia Augusti
Pro salute publica per fidele
ministerium passet
Gratae posteritate perenne monumentum
Jam valde prospere et memineris
Virtuti Caroli inviam nulla esse
Viam
Quedum Alpes eviscerat et flumina
damat
Bellum sistit populosque montibus
nudatos
Imperio frenat obsequio felices
Via Carolina
Haec est
MDCCVII.

(Anul aci indicat este greșit și trebue să fie: MDCCXVII).

Se știe că în urma păciĭ de la Pasarovitz în anul 1718, Turcia cedă Austrieĭ, între altele și întreaga Oltenie, care rămase sub coroana imperială pănă la încheerea păciĭ de la Belgrad, în anul 1739. De atuncĭ a rămas în toată Oltenia zicătoarea: «de cînd cu Nemțiĭ cu coadă.»

Cea dîntîiŭ îngrijire a guvernuluĭ Austrieĭ, luînd în posesiune Oltenia (1718), a fost de a uni prin comunicațiunĭ mutuale Dacia-Alpestră (Transilvania) cu Dacia-de-Mijloc (Oltenia).

De aceea, pe de o parte, a pus a se curăți albia Oltuluĭ de stîncile care împiedicaŭ orĭ-ce transport pe apă; iar pe de alta se deschise cu multe greutățĭ Via Carolina, care mergea de la Turnul-Roșu pănă la Bogdănești, aproape de Rîmnicul-Vîlciĭ. La Turnu-Roșu se săpă în piatră următoarea inscripțiune:

Haec via
In Dacia
Aperta est
Anno MDCCXVII.

Această șosea pe marginea Oltuluĭ fu considerată în acele vremurĭ ca o lucrare extraordinară și fu asemănată cu construcțiile Romanilor, căcĭ, zice inscripția de la Cîineni: «chiar vitejia luĭ Traian s'a oprit aci.» Construcția acestuĭ drum costase 60000 de fiorinĭ. Dificultățile eraŭ într'adevăr marĭ, avînd a învinge stîncoasa rezistență a Carpaților și capriciile furioase ale Oltuluĭ.

Cîineni (Căineni), *sat*, jud. Argeș, plasa Loviștea, comuna Cîineni. (Vezĭ Căineni, sat).

Cîineni (Căineni), *cătun* de reședință, al comuneĭ cu acelașĭ nume, jud. Gorj, situat în albia, și pe partea stîngă a Jiuluĭ.

Hosted by Google

Are o întindere de 770 hect., din carĭ 110 hect. arabile, 255 hect. fînețe, 28 hect. pomet, 16 viĭ, 357 islaz și pădure și 8 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 85 fam., saŭ 340 sufl., din carĭ 62 contrib.

Locuitoriĭ posedă 40 pluguri, 70 care cu boĭ, 2 căruțe cu caĭ; 650 vite marĭ cornute, 67 caĭ, 424 oĭ și 659 rîmătorĭ.

In cătun se găsesc 9 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Aci este 1 biserică și 1 școală. Serviciul bisericeĭ se face de preotul din cătunul Șofrăceni.

Cîineni (Căineni), *sat,* în județul R.-Sărat, pl. Grădiștea, căt. com. Cîineni. Este așezat în partea de miază-zi a comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Buzăul, în apropiere de lacul mineral Balta-Sărată. Are o întindere cam de 15 hect. (vatra satuluĭ), cu o populațiune de 65 familiĭ, saŭ 237 suflete, din carĭ 60 contribuabilĭ. Știŭ carte 30. Are o biserică, la care deservește preotul din cătunul Stăvărești. Aci e și o școală a comuneĭ.

Cîineni, *moșie,* în jud. Rîmnicul-Sărat, proprietatea familieĭ Bagdat; se întinde peste rîul Buzăul.

Cîinenilor (Culmea-), *culme de munte,* jud. Vîlcea, care pleacă din Muntele Vîrful-Mare, și se îndreaptă către E. Este coprinsă între rîul Cîineni și Rîul-Vaduluĭ, avînd ca piscurĭ maĭ principale; muntele Coasta-Cîinenilor și Dealul-luĭ-Vlad. Această din urmă culme constitue prin contraforturile sale, două poziținĭ tactice, situate una la comuna Cîineni și cea-l'altă la frontieră, chiar pe malul stîng al Rîuluĭ-Vaduluĭ.

Cîineștilor (Dealul-), *deal,* la poalele căruia se află situată comuna Surpatele, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Se maĭ numește și Pleștioara.

Cîjma, *deal,* în com. rur. Ivarna-d.-j., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Cîlbotinul, *ostrov,* în jud. Vlașca, avînd 340 hectare pădure de salcie, situat pe domeniul Giurgiul, în dreptul satuluĭ Malul-d.-j.; depinde de ocolul silvic Giurgiul.

Cîlcea, *platoŭ,* acoperit cu pădurice, pe teritoriul satuluĭ Ghermănești, com. cu acelașĭ nume, pl. Podoleni, județul Fălciŭ, în partea de E. Pe acest platoŭ, pe o lungime de 2 kil., se întinde un șanț vechiŭ, adînc de 3 metri și larg de 5 metri. Locuitoriĭ spun că aŭ găsit pe aicĭ, lucrînd pămîntul, gloanțe și fărîmăturĭ de boambe.

Cîlcești, *com. rur.,* în partea de S. a comuneĭ Godinești, din plaiul Vulcan, jud. Gorj, în apropierea rîuluĭ Tismana, și în partea dreaptă a luĭ, situat sub dealul Pietrișul. Are o suprafață de 225 hect., din care 50 hect. pădure, 115 hect. arabile, 40 hect. fînețe și 20 hectare livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 180 familiĭ, saŭ 693 suflete, din carĭ 140 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri, 95 căruțe cu boĭ, 1 căruță cu caĭ, 205 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 40 oĭ, 12 capre și 125 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 650, banĭ 88 și cheltuelile de leĭ 602, banĭ 88.

Rîul Tismana ce vine din spre N. udă partea de E. a acesteĭ comune.

Prin Cîlcești trece șoseaua comunală care o leagă la N. cu cătunul Racoți, iar la N.-E. tot prin șoseaua comunală se leagă cu cătunul Pîrîul.

In această comună se găsesc 2 morĭ pe apă, 9 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Comuna are 1 școală, fondată la 1836, frecuentată de 51 băeți și 1 fată, din 49 înscrișĭ; 2 bisericĭ de lemn, una fondată la 1832, iar a doua reedificată la 1888, deservite de un preot și doĭ cîntăreți.

Locuitoriĭ sunt moșnenĭ.

Cîlnăeni, *numire vechie* a *satuluĭ* Miloșești, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Cîlnăianul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. și căt. Colți, format din stîncĭ și acoperit de pădurĭ. Extremitatea sa de V. se termină în muntele Vîrful-Oiĭ, iar cea de E. în muntele Vîrful-Sboiuluĭ.

Cîlnăianuluĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Colți. Incepe din vîrful munteluĭ Cîlnăianul și se scurge în Valea-Coltilor.

Cîlnăul, *deal,* în plaiul Rîmnicul, jud. R.-Sărat. Se desface din vîrful Dinul; trece pe la izvoarele rîuluĭ Cîlnăul; se întinde spre E., lăsînd la stînga culmile Cătăuțuluĭ și Scărișoara; de aci se prelungește spre S., intră în pl. Rîmnicul-d.-s., și sub diferite numirĭ, ca: Dealul-Spidelor, Poiana-Mălaiuluĭ, Ernatica, Streaja și Străjești, se întinde pănă la hotarul județuluĭ, despărțind afluențiĭ rîuluĭ R.-Sărat de aceia aĭ Cîlnăuluĭ. Este acoperit cu pădurĭ întinse și pășunĭ.

Cîlnăul, *rîŭ,* în jud. R.-Sărat și

Hosted by Google

jud. Buzău. Izvorește din dealul Fundul-Çîlnăului, jud. R.-Sărat, com. Valea-Sălcieĭ. Se îndreptează spre S. pe lîngă hotarul jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul; udă în drumul său cătunul Modreni, com. Valea-Sălcieĭ; intră apoĭ în plasa Rîmnicul-d.-s., udă cătunul Costomir, comuna Valea-Rațeĭ, cătunele Murgești, Mocani, Suditul, Matohani, Nisipeni, Racoviteni și Petrișorul, ale comuneĭ Racoviteni; în județul Buzău, păstrînd aceeași direcție, udă comunele Vadul-Soreștilor, Zernești-de-Cîlnău, Fundeni, Slobozia-de-Cîlnău, Haimanalele, și se varsă în rîul Buzău, pe stînga luĭ, în dreptul orașuluĭ Buzău, după un curs de 70 kil. Cursul luĭ e repede în jud. R.-Sărat și lin în jud. Buzău. Basinul său e cuprins între culmile Cîmpulungeanca, Dimieni, Clociți și Blejani, la V.; și între culmile Cîlnăuluĭ, Spidele, Poiana-Părului și Ernatica, la E., coprinzînd decĭ, în jud. R.-Sărat, o mică parte din plaiul Rîmnicul (com. Valea-Sălcieĭ), o bună parte din pl. Rîmnicul-d.-s. (com. Mărgărițești, Cîmpulungeanca, Valea-Rațeĭ și Racoviteni).

Cîlnăul primește ca afluent principal Hîrboca, care se varsă în el la comuna Hîrboca, după ce primește Cărpinișul.

Cîlnăul-Găvanele, *cătun,* al comuneĭ Zilișteanca, jud. Buzău, alipit de marele cătun Haimanalele, format din însurățeĭ, în 1880. Are 40 locuitorĭ și 12 case.

Cîlnăul-Găvanele, *moșie* a statuluĭ, jud. Buzău, pendinte de schitul Găvanele. Are 182 hect. arabile, acum date însurățeilor.

Cîlnăul-Gîrboveĭ, *cătun,* al comuneĭ Zilișteanca, jud. Buzău, alipit de marele cătun Haimanalele, format din însurățeĭ în 1880.

Are 70 locuitorĭ și 30 case.

Cîlnăul-Gîrboveĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Zilișteanca, pendinte de schitul Nifon. Are 820 hect., din carĭ 8 hect. pădure, 42 hect. izlaz și restul arabil. Parte din corpul acesteĭ moșiĭ s'a dat însurățeilor (190 hect.) în 1880 și 77 împroprietăriților din 1864, iar 553 hect. s'aŭ vîndut la particularĭ.

Cîlnăul-Sărindăreanca, *moșie,* în jud. Buzău, com. Zilișteanca, cătun. Slobozia, fostă pendinte de mănăstirea Sărindarul și azĭ particulară. Are 580 hect., toate arabile.

Cîlnăul-Șeineașca, *moșie,* în județul Buzău, com. Zilișteanca, cătun. Haimanalele. Are 190 hect. arabile și puțin izlaz.

Cîlnăuluĭ (Gura-), *cătun,* al comuneĭ Zilișteanca, jud. Buzău, alipit cătun. Haimanalele, format din însurățeĭ. Are 70 locuitorĭ și 20 case.

Cîlnăuluĭ (Gura-), *moșie,* în comuna Zilișteanca, jud. Buzău, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie. Are 700 hect., din carĭ 27 hect. crivină, 30 hect. izlaz și restul arabil. Din această moșie, 270 hect. s'aŭ dat însurățeilor, iar restul a devenit proprietate particulară.

Cîlnia, saŭ **Canlia,** *com. rur.,* în plasa Silistra-Nouă, jud. Constanța. Este situată în partea vestică a județuluĭ, spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea nordică a plășeĭ, spre E. de orășelul Ostrov, reședință. Comunele învecinate sunt: Bugeam, la 5 kil. spre S.-V.; Gîrlița, la 5 kil. spre S.-V.; Lipnița, la 5 kil. spre S.-E.; Satul-Noŭ, la 5 kil. spre N.-E.

Se mărginește la N. cu com. Satul-Noŭ, de care se desparte prin dealul Ghivizlicul; la E cu comuna Lihnița, de care se desparte prin culmea Coșlugea; la S. și V. cu com. Gîrlița, de care e despărțită prin dealul Draca și valea Scorci; iar la N.-V. cu jud. Ialomița, de care desparte Dunărea.

Solul este accidentat de prelungirile vestice și nord-vestice ale culmeĭ Coșlugea. Printre dealurĭ însemnăm ca principale: Ghivizlicul (140 m.), la N.; Coșlugea, cu vîrful Coșlugea (138 m.), la V.-E.; Cîlnia, cu vîrful Cîlnia (102 m.), în interior; Licirna (122 m.), Draca, cu vîrful Draca (125 m.), la V. și S.-V., ele aparțin toate culmeĭ Coșlugea și sunt acoperite cu fînețe, imașurĭ și cîte-va pădurĭ, resturĭ din întinsele pădurĭ de odinioară.

Dunărea udă com. la N.-V., pe o distanță de 3 kil., avînd malul înalt și stîncos, din pricina pietroaselor dealurĭ ce-șĭ trimet ramificațiunile până la fluviŭ. Văĭ sunt puține; toate se deschid în Dunăre și aŭ apă numaĭ în timpul ploilor toamneĭ; printre ele distingem: Ghivizlicul-Mare, la N., cu o direcție de la E. spre V.; Cîlnia, formată din unirea văilor Cîlnia-Mare ce trece prin satul Cîlnia și Canli-Dere; Cîlnia-Vechie, care brăzdează com. prin mijloc; Licina, cu malurile-ĭ rîpoase și păduroase, la V.; valea Gîrlița saŭ Scorci, la S.-V.

Este formată numaĭ dintr'un singur cătun, Cîlnia, în valea Cîl-

Hosted by Google

nia, închis și dominat la N. de dealul Cîlnia, la E. de dealul Coșlugea, la S. și V. de dealul Licina. Satul e mare, așezat într'o poziție frumoasă și înconjurat de vii și livezi.

Suprafața lui este de 3040 hect.

Populațiunea totală pe 1896 este de 187 familii, cu 933 suflete, din cari: 505 bărbați, 488 femei.

Sunt 503 agricultori și meseriași; 2 cîrciumari.

Contribuabili sunt 185.

Budgetul comunei este la venituri de 5651 lei și la cheltueli de 2281 lei.

Căi de comunicație sunt numai niște drumuri comunale sau vecinale ce duc la satele apropiate: Bugeacul, Pîrjoaia, Satul-Nou, Galița și Coșlugea.

In com. este o biserică, cu hramul Sf. Voevozi, zidită și întreținută de comună, avînd și de la stat 10 hect. și deservită de 1 preot, 1 paracliser și 1 cîntăreț; o școală rurală mixtă cu 1 învățător și 71 elevi; școala e întreținută de stat și are 10 hect. de pămînt.

Cîlnia, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Cîlnia, de la care și-a luat numele. Se desface din ramificațiile vestice ale dealului Coșlugea; se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la E. spre V., întinzîndu-se printre valea Cîlnia-Vechie și o altă vale mai mică, ambele adiacente ale văiei Cîlnia, brăzdînd astfel partea nordică a plășei și cea centrală a comunei. Are o înălțime cam de 105 m., dominînd astfel satul Cîlnia, care în parte este așezat la poalele sale sudice, valea Cîlnia, al cărui mal drept este înalt și rîpos, valea Cîlnia-Vechie și drumul Cîlnia-Dunăre. Este acoperit cu tufărișuri, resturi din întinse păduri și cu fînețe.

Cîlnia, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Cîlnia. Sub numele de valea Canlî-Dere, se desface din poalele nordice ale dealului Canlî-Dere; se îndreaptă spre N., într'o direcție generală de la S.-E. spre N.-E., și, cum se apropie de com. Cîlnia, ia numele de valea Cîlnia; străbate această comună prin mijloc, trecînd pe la poalele vestice ale dealului Cîlnia; face un arc și, după un drum de 10 kil., se deschide pe malul drept al Dunărei, la 4 kil. mai jos de satul Pîrjoaia. Brăzdează partea de N. a plășei și cea centrală a comunei. Malurile sale, de la comuna Cîlnia până în Dunăre sunt înalte și rîpoase, de oare-ce este strînsă de aproape de dealul Cîlnia, și de o ramificație a dealului Canlî-Dere.

Ca văi adiacente mai însemnate are valea Cîlnia-Vechie, pe dreapta. Intreg teritoriul, străbătut de această vale și adiacentele sale, este cuprins între dealurile Coșlugea la E. și Canlî-Dere la V., coprinzînd întreg teritoriul com. Cîlnia, care se află în interiorul ei ca într'un basin. Această vale nu are apă de cît numai toamna și primăvara, după topirea zăpezilor. Pe malul său drept, merge drumul comunal ce duce de la Cîlnia la malul Dunărei.

Cîlnia-Vechie, *vale,* în județul Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rurale Cîlnia. Se desface din poalele vestice ale dealului Coșlugea; se îndreaptă spre V., într'o direcție generală de la V. spre E.; face un mare arc de cerc, ocolind dealul Cîlnia și mergînd pe la poalele movilei Coșlugea, și, după un drum de 2½ kil., se deschide în valea Cîlnia, pe dreapta, ceva mai sus de deschiderea acesteia în Dunăre, brăzdînd astfel partea nordică a plășei și a comunei. Este tăiată de un drum comunal ce duce de la Cîlnia la Pîrjoaia.

Cîlnicul, *com. rur.,* pl. Ocolul, județul Gorj, la S.-V. comunei Hodoreasca, aproape de șoseaua județeană T.-Jiul-Severin. Numirea o are de la apa Cîlniculuĭ ce o udă de la N. la S.

Are o suprafață de 1494 hect., din care 1000 hect. pădure și vatra satului, 80 hect. fînețe și 414 hect. arătură.

Are o populație de 185 familii, sau 717 suflete, din cari 10 Țigani. Sunt 250 contribuabili.

Locuitorii posedă: 50 pluguri, 62 care cu boi și vaci, 1 căruță cu cai, 552 vite mari cornute, 26 cai, 221 oi și capre și 240 porci.

Venitul comunei e de 785 lei anual, și cheltuelile de 776 lei, bani 64.

Comunicația se face prin șoseaua comunală care la N.-E. o pune în legătură cu comuna Șomănești, iar la S.-V. cu șoseaua județeană T.-Jiul-Severin.

Are o școală, frecuentată de 47 elevi, din 50 înscriși; 2 biserici de lemn, fondate de locuitori în secolul trecut și acum deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

In comună sunt 2 mori de apă; 1 cîrciumă.

Cîlnicul, *cătun,* al comunei Bîrzeiul-de-Gilort, plasa Amaradia, jud. Gorj, situat pe malul stîng al rîului Gilort și la S. de com. Albeni. Are o suprafață cam de 800 hect., din cari 124 hect. ara-

Hosted by Google

bile, 4 hect. vie, 6 hect. prunet, 666 hect. pădure, tufăriș și fînețe.

Are o populație de 80 familiĭ saŭ 250 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ. Locuitoriĭ aŭ 17 pluguri și 36 care cu boĭ. Sunt 20 stupĭ.

Cătunul este udat de apa Cîlniculuĭ.

Comunicația cu comuna Albeni și cu cătunul săŭ de reședință, Bîrzeiul-de Gilort, se face printr'o șosea comunală.

In cătun se găsesc 3 puțurĭ cu cumpănă și 7 izvoare acoperite.

Cătunul are 3 biserică, din carĭ una reparată de defunctul general Gheorghe Magheru, e deservită de preotul din Bîrzeiul-de-Gilort.

Cîlnicul, *pîrîŭ,* județul Gorj. Izvorește din Dealul-Sporeștilor; udă comuna Cîlnicul; se îndreaptă spre S. și se varsă în rîul Tismana la comuna Hodorească.

Cîlnicul, *pîrîŭ,* în plaiul Novaci, jud. Gorj, format din 2 pîraie: Ursoaia și Crețul. Cel d'întîiŭ izvorește din partea Dealuluĭ-Muereĭ, numit Dealul-Alimpeștilor, iar cel d'al 2-lea din Dealul-Poenarilor. Se întrunesc amîndouă la hotarul Zorleștilor, unde Cîlnicul primește pîrîul Prizlocul, care izvorește din malul Bumbești-Pițicul. De la Zorlești la vale, pîrîul ia numirea de Cîlnicul. Primește în dreapta Lia și Cornetul, iar pe stînga Prigoria și Hotopelul și apoĭ se varsă în Gilort, la comuna Albeni.

Pe acest pîrîŭ sunt 6 poduri de lemn, 2 în comuna Albeni, 2 în Negoești și 2 în comuna Prigoria.

Lățimea sa medie este de 10 metri, iar adîncimea de 0,40 m.

Cîlnișteа, *plasă,* în partea de mijloc a jud. Vlașca, se hotărește la N. cu plășile Neajlovul și Glavaciocul, la E. cu jud. Ilfov, la V. cu jud. Teleorman, la S. cu plasa Marginea. Numele i s'a dat după acel al rîuluĭ Cîlnișteа, de care este udată pe toată întinderea sa, fiind străbătută de acest rîŭ prin mijlocul eĭ.

Reședința acesteĭ plășĭ este la cătunul Călugăreni (proprietatea D-luĭ Vartiade) ce ține de comuna Uzunul.

Suprafața acesteĭ plășĭ este de 120000 hectare, cu o populație de 48544 suflete.

După statistica făcută în 1889 de Sinod, populația ar fi de 39515 suflete. La 1860, spune Frunzescu în Dicționarul săŭ Geografic, această plasă avea 27 comune, cu 28950 locuitoriĭ.

In această plasă, afară de Epureștĭ-Sîrbĭ, Copăceni și Bila, unde sunt Bulgarĭ, cele-l'alte sate sunt populate cu Romînĭ.

Plasa în total are 28 comune, cu 69 sate și anume:

1. *Adunați-Copăceni,* cu satele: Adunați-Copăceni și Pîrlita.

2. *Bălăriile,* cu satele: Bălăriile, Căminească-d.-j., Căminească-d.-s. și Stîlpeni.

3. *Brănișteri,* cu satele: Brănișteri-d.-j., Brănișteri-d.-s., Brănișteri-Mănăstire și Năneasca.

4. *Căminească,* cu satele: Căminească și Bila.

5. *Comana,* cu satele: Comana, Falaștoaca și Vla:-Țepeș.

6. *Copaciul,* cu satele: Crovul și Copaciul.

7. *Dadilov,* cu satul: Dadilov.

8. *Dărăști,* cu satele: Dărăști-d.-s., Dărăști-d.-j. și Dărăști-Mărcuțeĭ.

9. *Drăgănești,* cu satul: Drăgănești.

10. *Ghimpați,* cu satul: Ghimpați.

11. *Grădiștea,* cu satele: Grădiștea-d.-s. și Grădiștea-d.-j.

12. *Epurești,* cu satele: Epurești-Romînĭ, Epurești-Sîrbĭ și Mateiŭ-Basarab.

13. *Letca-Vechie,* cu satul: Letca-Vechie.

14. *Măgura,* cu satele: Măgura-Luceanca, Gurueni, Măgura-Buească, Vitănești și Găvănești.

15. *Mihăilești,* cu satele: Tufele, Bănești, Costieni, Mihăilești-d.-j. și Mihăilești-d.-s.

16. *Naipul,* cu satele: Balaci, Cioflicul și Naipul.

17. *Novaci,* cu satul: Novaci.

18. *Păngărești,* cu satul: Păngărești.

19. *Popești,* cu satul: Popești.

20. *Prunarul,* cu satele: Carapancea și Prunarul.

21. *Singureni,* cu satul: Singureni.

22. *Stănești-Chirculești,* cu satele: Stănești și Chirculești.

23. *Stoenești,* cu satele: Stoenești-Moșneni, Stoenești-d.-j. și Stoenești-d.-s.

24. *Strîmba,* cu satele: Crîngurile, Strîmba-d.-j. și Strîmba-d.-s.

25. *Tangărul,* cu satele: Gubavia, Mirăul, Petru-Rareș și Tangărul.

26. *Tîrnava-de-jos,* cu satele: Comoara, Dandara și Tîrnava-d.-j.

27. *Tîrnava-de-sus,* cu satul: Tîrnava-d.-s.

28. *Uzunul,* cu satele: Călugăreni-Moșneni, Călugăreni-Mănăstireni și Uzunul.

Această plasă are 7336 contribuabilĭ. Venitul pe anul 1888 a fost de 113545 leĭ și cheltuelile de 94053 leĭ.

In această plasă numaĭ treĭ comune aŭ tîrguri anuale saŭ bîlciurĭ, și anume: Drăgănești, la 25 Martie; Căminească, la 29 Iunie; și Strîmba, la 6 Aug.

Hosted by Google

Sunt în total 53 biserici, deservite de 38 preoți și 91 dascăli.

Școli sunt 30, din cari 9 de zid și 21 de nuele; cursurile sunt predate de 17 învățători și 13 învățătoare.

In anul 1888 aŭ fost frecuentate de 970 băeți și 185 fete, din 2409 băeți și 1509 fete în vîrstă de școală.

Vii sunt în 23 comune, în întindere de 2328 hect.

S'a cultivat tutun în anul 1888 în următoarele comune:

Căminească, 113 hectare 40 arii; Bălăriile, 35 hect. 40 arii; Copăceni, 153 hect. 37 arii; Epurești, 8 hect. 85 arii; Ghimpați, 154 hect. 14 arii; Naipul, 16 hect. 62 arii; Pîngălești, 52 hect. 23 arii; Tîngărul, 57 hect. 41 arii.

In total s'a cultivat o suprafață de 591 hect. și 62 arii, pe care s'a produs 240632 kgr. tutun, în valoare de 182175 lei.

In tot județul Vlașca s'a cultivat în anul 1888, de către 2171 loc., o suprafață de 988 hect. cu tutun care a produs 412677 kgr., în valoare de 350424 lei. Din aceasta se vede că plasa Cîlnișteа, singură, a produs mai mult ca jumătate din total.

Păduri ale statului în această plasă sunt pe o întindere de 5500 hect. și particulare, pe 7000 hect.

In plasă, afară de rîul Cîlnișteа, curg apele Teleormanul și Clenița la marginea sa de V. și udînd Măgura, Gurueni, Lăceanca, Budăiasca, Vitănești și Găvănești.

Rîul Glavaciocul trece pe la extremitatea de N. a plășei, udînd satele Letca-Vechie și Copăceni.

Valea-Milcovului trece pe la Ghimpați. Valea Bălăriile pe la com. cu același nume.

Apa Neajlovul udă satele: Epurești, Stoenești, Chirculești, Singureni, Crîngurile și Ioneasca, saŭ Călugăreni-Vartiadi. Pe rîul Argeșul care face limita de E., sunt satele: Mihăilești, Novaci, Dărăști, Adunați-Copăceni și Grădiștea.

Pe apa Cîlnișteĭ sunt situate satele: Tîrnava-d.-s., Tîrnava-d.-j., Drăgănești, Tunari, Naipul, Căminească, Pîngălești, Strîmba, Stoenești, Tîngărul, Uzunul, Călugăreni, Brăniștari, Dadilovul, Comana și Falaștoaca.

In această plasă sunt șase morĭ de apă pe Neajlovul și opt morĭ de aburĭ.

Partea plășeĭ care produce maĭ mult grîŭ și porumb este partea de V.; partea de E. produce mult fîn. In plasă se cultivă inul, cînepa și gogoșiĭ de mătase. Partea despre N. este productivă în cartofĭ, și tutun; de asemenea are viĭ multe.

Locurĭ istorice sunt: Călugăreni, Uzunul, Hulubești, Cruceade-Piatră, Strîmba, Stoenești, Comana și Grădiștea.

Plasa e străbătută de următoarele căĭ de comunicație: șoseaua națională Giurgiu-București, care trece prin Călugăreni și ese la Copăceni la Argeș; șoseaua județeană ce merge pe la Pangăl în Glavaciocul; șoseaua județeană ce duce la Alexandria; șoseaua județeană ce duce la Letca; șoseaua vecinală de la Strîmba-Grădiștea, prin satele Călugăreni, Brăniștari, Budești. Linia ferată Giurgiu-București intră în această plasă, la Comana și ese la Grădiștea.

Cîlnișteа, *rîŭ*, jud. Vlașca. Vine din sus de Letca-Nouă, de la satul Tîrnava-d.-s. și se varsă în rîul Argeș, în jos de satul Falaștoaca, tot din acest județ. Primește în cursul eĭ apele: Milcovul, din sus de satul Letca-Nouă; apoĭ Glavaciocul, din jos de Dușanca; Neajlovul, care se varsă într'însul la Pari-Moreĭluĭ-Varlam, hotar între Hulubești și Călugăreni saŭ Ioneștia fraților Vartiadi; Uzunul; apele văilor: Stoenești, Tîngarul, Sasi, Dadilovul și Gurbanul. In jos de satul Călugăreni, un braț din această apă poartă și numirea de Neajlovul, ast-fel că de la Călugăreni în jos spre Brăniștari se văd două ape, una Neajlovul și alta Cîlnișteа; se unesc apoĭ amîndouă în dreptul comuneĭ Dadilovul sub denumirea de Cîlnișteа. Lungimea acestuĭ rîŭ, de la sorginte pănă la gura luĭ, este de 57 kil.

De la numele rîuluĭ și a văeĭ poartă numele și plasa Cîlnișteа. Satele de pe ambele laturĭ ale Cîlnișteĭ sunt: Tîrnava-d.-s., Tîrnava-d.-j., Naipul, Căminească, Pîngălești, Tîngarul, Stoenești, Strîmba, Uzunul, Călugăreni, Brăniștari, Dadilovul, Budeni, Comana și Falaștoaca.

Lîngă acest rîŭ s'a întîmplat vestita bătălie dintre armata romînă, comandată de Mihaiŭ-Viteazul și armata turcească, comandată de Sinan-Pașa, la anul 1595.

Peste rîul Cîlnișteа sunt 5 podurĭ stătătoare și anume: la Căminească, la Pangăl, la Strîmba, la Călugăreni, acestea patru de lemn, iar al 5-lea de fĭer, așezat în fața satuluĭ Comana și peste care trece linia ferată București-Giurgiu.

Cîlțea, *semn de hotar*, la Nordul comuneĭ Merișani, jud. Teleorman; desparte moșia statuluĭ Merișani, de moșia Doagele.

Cîlțești (Borcănești), *cătun*, al

Hosted by Google

com. Gura-Sărăţii, jud. Buzău, cu 80 locuitorĭ şi 63 case. Mare parte din locuitorĭ sunt Ţigani.

Cîlţeşti, *moşie,* comuna Mihăeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, proprietate a statuluĭ. Are 50 hect. 5796 m. p. loc de cultură şi 191 hect. pădure. S'a arendat pe periodul 1886—95, cu 615 leĭ anual.

Cîmp (Poiana-din-), *poiană,* în com. Cetăţeni-din-Deal, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Cîmpeni, *com. rur.,* pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, formată numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, situată în partea de V. a plăşeĭ, în valea Balşiţa. Se mărgineşte la V. cu jud. Dolj, tocmaĭ unde Tesluieţul formează hotarul judeţuluĭ. Se află, spre V. de Balş, la 7 kil.; e departe de Caracal cu 37 kil., fiind la 185 metri d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre.

In Cîmpeni sunt 110 familiĭ, cu 646 locuitorĭ, toţĭ Romînĭ, din carĭ 330 bărbaţĭ şi 316 femeĭ; 268 căsătoriţĭ şi 378 necăsătoriţĭ, 10 ştiŭ carte şi 636 nu.

Budgetul comuneĭ e de 1403 leĭ la venitурĭ şi 1395 leĭ la cheltuelĭ. Sunt 114 contribuabilĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1871), deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

Ocupaţiunea de căpetenie a populaţiuneĭ este agricultura şi industria domestică. Numărul vitelor marĭ este de 385; porcĭ sunt 117 şi oĭ 728.

Cîmpeni, *sat,* cu 25 familiĭ, judeţul Argeş, plasa Topologul; face parte din com. rur. Giurgiuveni-Vătăşeşti.

Cîmpeni, *sat,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., al com. Săcuieni, aşezat pe strînga pîrîuluĭ Valea-Mare. Acest cătun a fost reşedinţă a comuneĭ pănă la 1864. Capĭ de familie sunt 69 şi suflete 221. Animale se numără: 15 caĭ, 143 vite cornute şi 4 porcĭ.

Cîmpeni, *sat,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., al com. Băhnăşeni, situat în stînga rîuluĭ Tazlăul-Mare, alăturea de satul Pustiana, com. Scorţeni, în depărtare de 7744 m. de satul Băhnăşeni, reşedinţa comuneĭ. Are o biserică, zidită de Epitropia Sf. Spiridon din Iaşi, în anul 1861, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Aci se găsesc 2 cîrciumĭ. Capĭ de familie sunt 126, suflete 518. Animale se numără: 11 caĭ, 230 vite marĭ cornute şi 40 porcĭ.

Aci se află şi puţurĭ cu păcură galbenă, mult căutată.

Cîmpeni, *sat,* face parte din com. rur. Şerbăneşti, plasa Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populaţie de 383 locuitorĭ, 190 bărbaţĭ şi 193 femeĭ.

Cîmpeni, *moşie,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., comuna Băhnăşeni, despre care Th. Codrescu zice: «moşie cu părţĭ şi răzeşească, în care moşia are parte şi Sfînta Mănăstire Tazlăul, închinată Sf. Mormînt; iară din răzăşĭ Iordache Cîrlan şi Iosib sin Ghiorghe Intuneric, vînd, la 1841, d-sale Gh. Obreja, 6 stînjenĭ de acole, părtaşĭ cu partea din Obreja, 220 stînjenĭ, bez de 303 stînjenĭ analogon din codrul, după alegerea făcută; răzeşĭ maĭ sunt şi diaconul St. Lazăr, Iftimie Barescu, postelnicul Vasilie Vicol, Maria luĭ Vasilie Pelin, Iancu Cîrlan şi altĭ maĭ mulţĭ răzăşĭ şi părtaşĭ în ea. Are sat, cu 1 biserică, 1 preot, 2 dascălĭ, 2 privilegiaţĭ, 9 nevolnicĭ, 15 văduane, 8 slujbaşĭ volnicĭ, 2 jidovĭ; pe lîngă moşiile Schitul-Frumoasa, Băseşti, Băhnăşeni şi altele, cu un număr de 85 locuitorĭ».

Cîmpeni, *moşie,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Săcuieni, despre care Th. Codrescu, zice: «în care moşie are parte d-luĭ Vornicul Grigorie Done, şi d-luĭ comisul Manolachi Lupaşcu, iară din răzăşĭ sunt şi Petrea Epure, Iordache Căruntu, din partea Zăhărească, Toader Foamete, Tudosie Gog din Bălăneasa, şi alţĭ maĭ mulţĭ. Are sat, cu 1 biserică, 2 preoţĭ, 2 dascălĭ, 2 privilegiaţĭ, 95 mazilĭ, 5 căpătîierĭ, 3 nevolnicĭ, 7 văduane, 3 jidovĭ; pe lîngă moşiile Chiticeni, Silivestri, Berbenceni, Săcuieni şi altele, cu un număr de 80 locuitorĭ».

Cîmpeni, *pădure,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Săcuieni, foioasă, de 40 hectare.

Cîmpia, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Arsura, com. Ghermăneşti, plasa Podoleni, jud. Fălciu, în partea de E.

Cîmpia-Radovanuluĭ, *cîmpie* întinsă, la N. de mănăstirea Curtea-de-Argeş, jud. şi plasa Argeş, care se întinde pănă subt poalele ultimelor ramificaţiĭ ale Carpaţilor.

Cîmpina, *com. urb.,* plaiul Prahova, jud. Prahova, la 45°.7.50 latitudine nordică şi la 12°.24.00 longitudine estică.

Această com. e vechie. Datează cu mult înainte de anul 1503 şi aceasta o învederează relaţiunile sale comerciale ce avea pe atuncĭ cu Braşovul.

Hosted by Google

Este situată pe malul rîuluĭ Prahova, la 36 kil. departe de Ploești. Aci este reședința plaiuluĭ Prahova.

Se compune din 5 cătune: Măcelarul, Broștelul, Slobozia, Păcureți și tîrgul Cîmpina, cu o populațiune de 2716 loc., 1363 bărbațĭ, 1353 femeĭ; dintr'aceștia 16 familiĭ Țigani, 15 Evreĭ, 3 Bulgarĭ, 17 Unguri, 1 Francez, 7 Germani, 3 Italienĭ și 3 Grecĭ.

Capĭ de familie sunt 644; contribuabilĭ 700; case 524.

In comună sunt 3 bisericĭ, toate în tîrgul Cîmpina. Una fondată la anul 1828, reparată la anul 1887, are următoarea incripție:

«Această sfîntă și Dumnezeiască biserică ce prăznuește hramul sf. Troiță, este ridicată din temelie și cu toate carĭ se văd prin prejur cu cheltuiala Dumnealuĭ Căminaruluĭ Grigorie Bujoreanul și prin ipistășia și ajutorul Dumnealuĭ Vistierul Radul Plopeanul, în zilele Rușilor, cînd Grigorie Ghica Voevodul Țăreĭ-Romînești era pribeag în Cîmpina, 1828, Iulie 15».

Biserica Adormirea a fost zidită din temelie, la anul 1727, avînd de ctitorĭ pe Grigorie Bujoreanul și soția sa Maria, carĭ aŭ hărăzit pentru întreținerea eĭ a patra parte din moșia Cîmpineĭ, ce o aveaŭ ca proprietate.

La 1833 s'a rezidit de către Arhimandritul Calinic, starețul sf. mănăstirĭ Cernica, din fondul moșieĭ ce lăsase Grigorie Bujoreanul mănăstireĭ Cernica.

La 1888 s'a maĭ reparat iar, din cauza unuĭ incendiŭ ce-ĭ distrusese acoperișul.

La ușa bisericeĭ este inscripția următoare:

«Această sfîntă și Dumnezeiască biserică s'a zidit din temelie și s'a înfrumusețat după cum se vede întru cinstea Adormirei Născătoareĭ de Dumnezeŭ și a sfîntuluĭ ierarh Nicolae prin Sfinția sa Părintele Calinic Arhimandritul, starițul sfinteĭ mănăstirĭ Cernica, cu cheltuiala D-luĭ răposatuluĭ Grigorie Căminarul Bujoreanul, soția D-luĭ Maria, fiind-că acești fericiți ctitorĭ a patra parte din moșia Cîmpineĭ aŭ hărăzit-o Sfinteĭ mănăstirĭ Cernica, în zilele binecredinciosuluĭ Impărat a toată Rusia Nicolae Pavlovicĭ și Mitropolit al Ungro-Vlahieĭ Chir Chir Grigorie. Anul 1833 Octombrie 14, ajutînd și chir Ștefan sin Albut de aicĭ, epistășind cu osteneala Dionisie Ximnahul Cernicanul și D-luĭ Vistierul Radul Plopeanul».

A treia biserică are hramul S-țiĭ Voevozĭ. Toate aceste bisericĭ sunt deservite de 5 preoți, 3 plătiți de stat și 2 de comună.

Locuitorĭĭ se ocupă cu agricultura, comerciul și industria. Sunt aci 4 olarĭ, 30 dulgherĭ, 10 zidarĭ și 5 rotarĭ. Eĭ desfac produsul munceĭ lor în localitate, la tîrgul săptămînal din Breaza-d.-s., precum și la diferite bîlciurĭ anuale din Telega și Filipești.

Locuitorĭĭ s'aŭ împroprietărit la anul 1864, cînd li s'aŭ dat 928 hect. pe moșia Cîmpina, care se poseda în devălmășie de Mitropolia din București, Domnica Căicoianul și Prințul Barbu Știrbeiŭ.

Din raportul adresat de Scarlat Crețulescu, Șeful Ministeruluĭ Cultelor, către Măria Sa Prințul Alexandru D. Ghica, Caimacamul țăreĭ, se vede că, la anul 1854, între Mitropolia din București și Mănăstirea Cernica, s'a săvîrșit un schimb, prin care Mitropolia dă mănăstireĭ Cernica, moșia Brănești, din jud. Ilfov, în schimbul moșieĭ Cîmpina, jud. Prahova, moșie care pe acea vreme se arenda cu 18000 leĭ vechĭ anual.

In comună sunt: 92 caĭ, 10 epe, 418 vacĭ, 51 bivolĭ, 38 capre, 665 oĭ și 912 porcĭ.

Pe rîul Doftana, în raionul comuneĭ, este o moară.

Sunt două școlĭ: una de băeți și alta de fete, înființate la 1863. Localul e proprietatea comuneĭ. Cu întreținerea școalelor, statul cheltuește anual 16000 leĭ. Școala de băeți e frecuentată de 114 elevĭ, iar cea de fete de 118 eleve.

Carte a început să se învețe aci pe la 1835. Știŭ carte peste 1000 persoane. Despre înființarea școaleĭ, iacă ce găsim în «Curierul Romîn», No. 39, din 9 Martie, 1839:

«In Martie 1839 (după ce Vodă Ghica vizitase orașul), obștia locuitorilor de la Cîmpina cer a li se da școală, căcĭ răposata Căminăreasă Maria Bujoreanca a lăsat un venit pentru asemenea școală obștească în limba romînă, maĭ adăugînd că răposata a lăsat ca executor al testamentuluĭ pe Arh. Calinic de la Cernica. Cîmpineniĭ roagă pe Domnitor a-l obliga să facă o nouă școală.

In același an, Domnitorul Ghica vizită școala din acel oraș, în care intrînd, toțĭ elevĭĭ cu o detunare de glasurĭ, îĭ urară îndelungarea vieței.

D-l Profesor I. P. Brezoianu, cu voia Măriei-Sale, făcu deosebite întrebărĭ școlarilor asupra Aritmeticeĭ, Gramaticeĭ, Geografieĭ, la care, după sigurele răspunsurĭ ale școlarilor, dovedi deosebita sa sîrguință, după care M. S. cercetă și la caligrafie pe maĭ mulțĭ, apoĭ săvîrși mulțumind d-luĭ profesor de rîvna d-sale. In urmă întorcîndu-se către școlarĭ, le zise: «Vedeți copiĭ că toate piedicile ce vă opreaŭ de a vă folosi și lumina, s'aŭ rupt. Siliți-vă dar și maĭ mult, ca să fiți o dată folositorĭ neamuluĭ și vouă înși-vă.» După aceea se auzi o strigare de o mulțime de glasurĭ: Să trăești Măria-Ta».

Hosted by Google

Comuna se întinde pe o suprafață de 1569 hect.

In raionul orașuluĭ se presupune a fi mine de sare, căcĭ se găsește multă în pămînt, cînd se sapă puțurile de păcură.

Comerciul se exercită de 17 cîrciumarĭ; sînt și alte diferite prăvălĭ cu diferite obiecte de vînzare; hoteluri, cafenele; este o piață destul de bogată și alte diferite stabilimente industriale.

Cîmpina are peste 20 de strade; unele din ele aŭ devenit frumoase prin lărgimea lor, prin plantația și prin poziția lor pitorească.

Orașul are patru barierĭ: Telega, la E.; Măcelarul, la N.; Gara la V. și Ploești, la S.

Șoseaua națională îĭ înlesnește comunicația cu comunele: Băești, Breaza, Cornul, Poiana. Altă cale de comunicație este șoseaua Cîmpina-Telega.

Veniturile comuneĭ pe anul 1893—94, aŭ fost de 40615 leĭ și cheltuelile de 40387 leĭ.

E brăzdată de dealurile: Curiacul numit și Boboc, în partea de N. a comuneĭ și Muscelul, tot la N. Primul servește de pășune și arătură, iar cel de al doilea are pe dînsul numaĭ livezĭ.

Comuna e străbătută de văile: Prahova, Doftana și Curiacul.

In partea de N. are două lacurĭ marĭ: Șipotul, zis al-Bisericeĭ și Curiacul. In cătunul Măcelarul se află o fîntînă de leac, de unde poporul în ziua de Izvorul-Tămăduireĭ se duce de ia apă spre a spăla pe ceĭ ce suferă de ochĭ.

In oraș, maĭ este o judecătorie de pace, un spital, o farmacie, o stație telegrafo-poștală, reședința uneĭ companiĭ de dorobanțĭ și un stabiliment balnear, pe proprietatea Prințuluĭ D. Știrbeiŭ. (In ceea ce privește stabilimentul balnear, apele minerale și istoricul lor, v. Gahița.)

La 11 Iulie 1788, oastea Domnuluĭ N. Mavrogheni, care avea tabăra la Cîmpina, plecă de aci spre Predeal, și, străbătînd pe la Timeș în Ardeal, se întîlni cu oastea austriacă, unde lovindu-se răŭ, i-aŭ zdrobit pe Austriacĭ, luînd o mulțime de soldațĭ și robĭ, cu steagurile lor, dimpreună și cu tobele.

La 1821, Ipsilante, care se afla la Tîrgoviște, dete poruncă luĭ Duca, comandantul corpuluĭ de oștire din Ploești, să pornească cu oștirea către Tîrgoviște și să îngrijească de proviziunĭ pentru 1500 călărețĭ.

Duca tăbărĭ la Băicoiŭ, lăsînd la Cîmpina strejĭ spre a-ĭ da de veste de cele ce s'ar întîmpla în urma plecăreĭ luĭ.

Boerii liberați de Tudor de la Belvedere, plecară spre Brașov. Duca, care primise ordin de la Ipsilante să-ĭ întîmpine și să-ĭ aducă la Tîrgoviște, le eși înainte la Cîmpina. Boerĭĭ se înspăimîntară cu atît maĭ mult că nu se puteaŭ opune luĭ Duca, care avea întreițĭ ostașĭ de cît dînșiĭ; se cotizară dar cu toțiĭ și răscumpărară cu banĭ libertatea lor.

Arnăuțiĭ rebelĭ, emigrațĭ în Austria, prinzînd de veste despre plecarea boerilor, eșiră prin munțĭ înaintea lor în cete și se puseră la pîndă pe la strîmtorile munților din Prahova, Muscel și Buzăŭ; eĭ jefuiră pe fugarĭ.

Boerĭĭ reclamară Pașeĭ de la Silistra și Sultanuluĭ, care dete ordin către Chehaia-Beĭ pentru încetarea acestor desordine. Chehaia-Beĭ puse pe drumul Ploeștilor un Cîrc-Serdar cu 50 neferĭ de pază, carĭ se preumblaŭ din vama Predeal pănă în Cîmpina.

Cîmpina, *fostă vamă* a țăreĭ, în secolul trecut, jud. Prahova. Pe vremea domnieĭ luĭ Alexandru Ghica-Vodă, vama a fost mutată de la Cîmpina la Breaza și de aci la Predeal, în anul 1852.

La Posada era p'atuncĭ a doua controlă vamală și reședința căpitănatuluĭ de plaiesĭ. In Romînia veniturile vamale aŭ aparținut «Domnuluĭ stăpînitor a toată țara» și se dedeaŭ în arendă. Cel din urmă arendaș al vămeĭ Predeal a fost repausatul Lazăr Kalinderu.

La 1864 vămile aŭ trecut la stat.

Cîmpina, *stație de dr. de f.*, jud. Prahova, pl. Plaiul-Prahova, căt. Poiana, pe linia Ploești-Predeal, pusă în circulație la 10 Iunie 1879. Se află între stațiile Băicoiŭ (14 kil.) și Comarnic (14.3 kil.). Inălțimea d'asupra nivelului mărieĭ e de 403.82 m. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 235677 leĭ, 11 banĭ.

Cîmpina, *deal*, com. Cîmpina, pl. Prahova, jud. Prahova, pe care se cultivă ½ hect. vie.

Cîmpina, *platoŭ*, pe care este situat orașul Cîmpina, plaiul Prahova, jud. Prahova.

Cîmpineanca, *com. rur.*, în pl. orașuluĭ, jud. R.-Sărat, așezată pe malul drept al rîuluĭ Milcov.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 40 kil. spre N. de orașul R.-Sărat, și în partea de mijloc a plășeĭ Orașul, la 13 kil. spre N. de comuna Cotești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Faraoane, la 8 kil.; Nolești, la 8 kil.; Mîndrești și Vîrteșcoiŭ, la 9 kil.; Cîrligele, la 10 kil.

Se mărginește la N. cu co-

Hosted by Google

muna Pătești (jud. Putna), de care se desparte prin rîul Milcovul; la E. cu Focșani; la S. cu comuna Cîrligele, de care se desparte prin valea Dălhăuțul; la V. cu Faraoane și Vîrteșcoiŭ, de care se desparte prin pîrîul Valea-Seacă.

Este o comună din regiunea cîmpuluĭ.

Rîurile care o udă sunt: Milcovul, la N., de la N.-V. la S.-E. și cu afluenții săĭ: pîraiele Pietrosul și Valea-Cireșuluĭ prin interiorul eĭ; Dălhăuțul la S. Sunt 7 puțurĭ (26—32 m. adîncime) și 2 cișmele, care se scurg în canalul Focșanilor.

Cătunele, carĭ compun această comună, sunt: Pînteceștĭ, reședința, în spre V. pe rîul Milcovul; Vălcelele, la E.; Paraschiveni, la S.; Slobozia, la mijloc.

Suprafața comuneĭ este de 1370 hect., din carĭ 500 hect. ocupate de vatra comuneĭ, 870 hect. ale locuitorilor.

Populațiunea comuneĭ este de 395 familiĭ, saŭ 1111 suflete, din carĭ 588 bărbațĭ și 523 femeĭ. Știŭ carte 184 persoane.

In comună sunt două bisericĭ: una, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, zidită în anul 1835 de locuitorĭ; a doua, cu hramul Sf. Dumitru, zidită în anul 1843 de Alecu Bălțatul, ajutat de locuitorĭ; amîndouă deservite de un preot și un cîntăreț.

Este o școală de băeți, fondată în 1893 de comună; are un învățător și e frecuentată de 20 elevĭ.

Comuna are 771 hect. pămînt arabil, 98 hect. viĭ.

Căile de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Focșani, spre Broșteni și spre Cîrlige-Cotești-Plăinești-R.-Sărat.

Comuna are 435 contribuabilĭ. Veniturile sunt de 8974 leĭ, 24 banĭ anual și cheltuelile de 8451 leĭ, 94 banĭ.

Cîmpineanca, *moșie,* jud. Brăila, pendinte de com. Cazasul, pl. Vădeni, proprietatea d-lor Sulioti; are o suprafață de 3000 hect., producînd un venit anual de 40000 leĭ.

Cîmpineanca, *pădure,* în com. Gherăseni, jud. Buzăŭ, pe moșia Rotunzeni; are 100 hect.

Cîmpiniță, *sat,* face parte din com. rur. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova. Are o populație de 45 locuitorĭ (20 bărbațĭ și 25 femeĭ).

Cîmpiniță, *stație de dr. de f.,* jud. Prahova, pl. Prahova, com. Poiana, pe linia Cîmpina-Doftana. Înălțimea d'asupra nivelului mărĭĭ e de 443.52 m.

Cîmpiniță, *deal,* com. Cîmpina, pl. Prahova, jud. Prahova, acoperit cu pădure particulară, supusă regimuluĭ silvic, de la 1883.

Cîmpiniță, *gîrlă,* izvorește de la N.-E. de com. Cornul, pl. Prahova, jud. Prahova, curge spre S.-V. și după ce face o curbă pe la N. de orașul Cîmpina, se varsă în rîul Prahova.

Cîmpșorul, *sat,* face parte din com. Boteni, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Este situat în centrul comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Argeșelul și la poalele dealuluĭ Păducelul. La N. este udat de valea Băneasca. In dreptul satuluĭ, pe rîul Argeșelul, este o moară. Populația luĭ este de 297 locuitorĭ (163 bărbațĭ și 134 femeĭ), cu 67 capĭ de familie.

Cîmpșorul, *deal,* com. Fometești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Cîmpul, *plasă,* județul Buzăŭ, mărginindu-se la N. cu plaiul Slănic și plasa Sărata; la V. cu plasa Tohani; la S. cu jud. Ialomița și la E. cu județele Brăila și Rîmnicul-Sărat. Suprafața eĭ e de 121098 hect., din carĭ: 94890 arabile, 4323 pădure, 2979 fînețe, 15143 izlaz, 4 vie și 3759 sterp. Terenul este un vast șes, întrerupt puțin de malul stîng al rîuluĭ Buzăul și malul drept al rîuluĭ Călmățuiul, din care cauză partea de teren, coprinsă între aceste două rîurĭ, formează o vale adesea băltoasă, smîrcoasă, cu sărăturĭ și nisipurĭ, ceea ce-ĭ răpește din fertilitate. Apele carĭ o udă sunt: rîul Buzăul și rîul Călmățuiul cu afluenții lor; lacurile: Costeiul, Bîlhacul, Bentul, Glaveșul, apoĭ viroagele: Strîmba, Călugărul, etc. și maĭ multe alte bălțĭ și smîrcurĭ neînsemnate. Clima e plăcută, dar expusă vînturilor și adesea seceteĭ. Industrie nu are alta, afară de 10 morĭ de aburĭ, din carĭ maĭ însemnată e cea din com. Pogoanele; o căsărie la Luciul și 49 stîne. Toată activitatea locuitorilor e concentrată în munca pămîntuluĭ; se cultivă de preferință porumb, orz, grîŭ, secară, meiŭ, etc. Căĭ de comunicație are: linia ferată Buzăŭ-Brăila, șoseaua mixtă Buzău-Brăila, șoseaua Buzău-Urziceni, șoseaua Glodeanul-Siliștea-Cilibia, șoseaua Buzăŭ-Albești cu ramificațiile eĭ și șoseaua Pogoanele-Padina, precum și maĭ multe drumurĭ naturale, din carĭ maĭ însemnate sunt: Drumul-Feruluĭ, Drumul-Săreĭ, drumul Buzăŭ-Frindul, pe la Movila-Manciuluĭ, etc.

Vite are: 14968 boĭ, 10993 vacĭ, 5208 viței, 50 bivolĭ, 96 bivolițe, 5800 caĭ, 5284 epe, 1472 mînjĭ, 62150 oĭ, 121 capre, 44 asinĭ și 9590 porcĭ.

Hosted by Google

Stupĭ sunt 630.

Plasa e formată din 22 comune rurale: Albești, Brădeanul, Caragele, Căldărești, Cilicia, Cioranca, Cochirleanca, Costești, Cotul-Ciorii, Găvănești, Gherăseni, Largul, Luciul, Maxenul, Meteleul, Padina, Pogoanele, Săgeata, Scurtești, Smeeni, Tăbărești și Țintești, cu o populație de 33380 suflete, din carĭ: bărbați însurați 7019, neînsurați 580, văduvĭ 443, divorțați 15, băeți 9016; iar femeĭ măritate 7019, văduve 681, fete 8607. Eĭ trăiesc în 7052 case. Străinĭ sunt: 165 Austro-Ungarĭ, 51 Grecĭ, 9 Izraeliți, 12 Bulgarĭ, 5 Germanĭ și 2 Polonĭ. Meseriașĭ sunt: 35 lemnarĭ, 2 tîmplarĭ, 15 rotarĭ, 15 zidarĭ, 14 croitorĭ, 25 cizmarĭ, 74 fierarĭ, 13 mașiniștĭ, 5 boiangiĭ, 7 cojocarĭ și 11 brutarĭ.

In plasă sunt 6263 contribuabilĭ, din carĭ 349 comercianți romînĭ, 44 străinĭ și 3 izraeliți.

Budgetul comunelor e de 108202 leĭ, 77 banĭ.

Plasa are 23 școlĭ, din carĭ 2 de fete, cu un număr de 23 învățătorĭ și 2 învățătoare. Școalele sunt frecuentate de 1417 elevĭ și 146 eleve. Carte știu 2428 locuitorĭ. Biserică are 41, deservite de 49 preoți, 40 cîntăreți și 31 paracliserĭ. Cîrciumĭ sunt 10. Tîrgurĭ sunt 12.

Cîmpul, *plasă*, din jud. Dolj, numită ast-fel din cauză că fiind situată pe loc șes, coprinde multe cîmpiĭ. Este situată în colțul sud-vestic al județuluĭ, pe malul stîng al Dunăreĭ. Forma sa se poate asemăna cu un sector de cerc, ale căruĭ raze ar fi formate de limitele de N. și E. și al căruĭ arc ar fi reprezentat prin fluviul Dunărea.

Se mărginește la N. cu plasa Dumbrava d.-j., de care se desparte printr'o linie convențională cu direcția de la V.-E., ce pleacă din dreptul jud. Mehedinți până în dreptul com. Moțățeĭ. La E. se mărginește cu pl. Băilești, de care se desparte printr'o linie convențională, cu direcția N.-S. începînd din dreptul comuneĭ Moțățeĭ și mergînd spre S. până la Dunăre (com. Ghidiciul și Rastul). La S. și E. se mărginește cu fluviul Dunărea, care începînd din comuna Cetatea, curge cu direcția de N.-S. până în fața insuleĭ Golenți și de aci se îndreptează spre V. până în dreptul insuleĭ Independența, descriind un mare arc de cerc cu convexitatea spre această plasă. Din dreptul insuleĭ Independența o ia spre S. până în dreptul com. Desa, de unde se îndreptează direct spre E. până în dreptul com. Ghidiciul. In acest din urmă parcurs descrie un și maĭ mare arc de cerc cu concavitatea către această plasă. Limita de E. maĭ este formată, în dreptul jud. Mehedinți și de o linie convențională cu direcția N.-S.

Terenul acesteĭ plășĭ este șes. Se găsesc însă cîte-va dealurĭ de înălțime mică, precum dealul Cetatea, în dreptul comuneĭ Cetatea, continuațiune a dealuluĭ Dobridorul și un mare număr de movile înșirate pe marginea Dunăreĭ, carĭ aŭ servit ca puncte de observațiune, în timpul războaelor de la 1828 și 1877 (vezĭ com. Ciuperceni și Desa).

Această plasă este udată de Dunărea, din dreptul comuneĭ Cetatea până în dreptul comuneĭ Ghidiciul, despărțind această plasă de Bulgaria. Incepînd de la com. Cetatea și până la comuna Ciuperceni, malul stîng al Dunăreĭ este maĭ înalt de cît cel drept, iar de aci înainte malul drept se înalță maĭ mult de cît al nostru până la com. Bistrețul, plasa Băilești.

De la comuna Ciuperceni și până la comuna Ghidiciul, se întind, de alungul Dunăreĭ, adevărate dune mișcătoare formate de nisipurĭ tîrîte de vînturĭ. Intinderea și năvălirea dunelor care amenințaŭ proprietățile mărginașe lor aŭ fost împiedicate prin plantațiĭ de dafinĭ și salcîmĭ. (Vezĭ com. Maglavit, proprietatea bisericeĭ Madona-Dudu).

Bălțile carĭ, cele maĭ multe sunt formate din revărsările Dunăreĭ, comunică cu acest fluviŭ, sunt: Maglavit, Moțățeĭ, Golenți, Comani, Ciuperceni, Desa, Topile-le-Marĭ, Topilele-Micĭ, Mancinița, Tinoasa, Ovesăle, Tunari, Piscul și Poiana. Maĭ în toate aceste bălțĭ se găsește mult pește.

In Dunăre se află maĭ multe insule și ostroave: Cetatea, în dreptul comuneĭ Cetatea; Golul, com. Golenți; Calafat, nunumită Independența de la 1877; Chichinetele-Mic, în dreptul Calafatuluĭ; Bogdanul, com. Ciuperceni; Alicul, com. Desa.

Plasa Cîmpul coprinde 15 comune, carĭ sunt: Basarabi, Ciuperceni, Calafat (com. urb.), Cetatea, Desa, Dobridor, Fîntîna-Banuluĭ, Ghidiciul, Hunia, Maglavit, Moțățeĭ, Piscul, Poiana, Tunari și Smîrdan.

Inainte de 1892, cînd s'a făcut noua împărțire administrativă, coprindea Sudul plășeĭ Dumbrava-d.-j. și o parte din plasa Băilești, cu comunele: Cornul, Corlatele, Risipiți, Rudari, Galicea-Mare, Galiciuica, Giubega, Caraula, Orodelul, Poenița și Poiana-Plenița.

Intinderea plășeĭ e de 94562 hect.

Populațiunea plășeĭ Cîmpul e de 13685 capĭ de familie, saŭ 54724 suflete, din carĭ 28633

Hosted by Google

bărbaţi şi 26091 femei. Ştiu carte 6495 persoane, nu ştiu 48229.

Numărul caselor şi al bordeelor e de 14265.

Reşedinţa plăşei e în com. urb. Calafat; tot în Calafat se află şi reşedinţa judecătoriei de ocol.

In plasa Cîmpul sunt 19 biserici, din cari 14 de zid şi 5 de lemn, deservite de 16 preoţi parohi, 6 preoţi supranumerari, 23 cîntăreţi şi 2 paracliseri.

Instrucţiunea primară se predă de 4 institutori şi 24 învăţători, precum şi de 4 institutoare şi 3 învăţătoare. Localuri de şcoli sunt 25, din cari 13 mixte.

Numărul copiilor cari frecuentă şcoalele din această plasă este de 1924, din cari 1570 băeţi şi 354 fete, din 8958 copii în vîrstă de şcoală.

Plasa produce cereale de tot felul şi finețe, precum şi vinuri bune (Caraula şi Pleniţa); iar din Dunăre şi lacuri se prinde peşte, care produce mult venit locuitorilor şi comerţului.

Localităţile cele mai principale din plasă sunt: Calafatul, care e port mare la Dunăre şi face comerţ însemnat cu cereale. Aci ancorează vasele plutitoare pentru import şi export. Are o căpitănie de port, vamă, biroŭ telegrafo-poştal.

Cetatea şi Maglavitul, de şi comune rurale, aŭ o mică schelă pe Dunăre, pentru încărcarea cerealelor.

Locurile istorice din plasă sunt: Calafatul, care prin poziţiunea sa geografică-topografică, a avut în toate timpurile o mare însemnătate strategică; el a fost teatrul mai multor războaie între Ruşi şi Turci (1828 şi 1835); între Romîni şi Austriaci (1790); între Romîni-Ruşi şi Turci la 1877, cînd de aci s'a tras primul foc asupra Vidinuluĭ.

Poiana şi Ciuperceni aŭ însemnătate tot din războiul din 1877—78. Desa, Pleniţa şi Maglavitul aŭ în jurul lor ruine antice, romane şi dace.

La localitatea care poartă azi numele de Basarabi a existat mult timp un tunel cît putea să treacă un om singur; tunelul se credea a fi din timpul Hunilor, pe unde, zice tradiţia, se strecuraŭ ei în ascuns şi făceaŭ devastaţiuni în ţară. Localitatea din această cauză se numeşte Hunia.

La localitatea Desa se află un izvor de apă minerală, neexploatat, a căruia apă e de mult folos locuitorilor.

Prin această plasă trec: calea ferată Craiova-Calafat; calea judeţeană Craiova-Calafat prin Golenţi şi Calafat, cu ramura laterală Calafat-Poiana; calea judeţeană Craiova-Cetatea; calea comunală Cetatea-Calafat prin Fîntîna-Banului, Hunia, Maglavit şi Basarabi; calea comunală Calafat-Ciuperceni-Moţăţei prin Desa şi o mulţime de alte căi comunale, servind comunelor între ele.

Cîmpul, *plasă,* în jud. Ialomiţa, situată în partea de N.-V. a judeţuluĭ.

Pănă la anul 1832, jud. Ialomiţa fusese împărţit în 7 plăşi şi comunele plăşei Cîmpuluĭ făceaŭ parte din treĭ plăşi: din plasa Gîrbovi, care coprindea sate şi din jud. Buzăŭ, din pl. Jilavele, care coprindea sate ce astăzi sunt în jud. Prahova şi din pl. Dridul, cu sate ce sunt în jud. Ilfov. La 1832, jud. Ialomiţa s'a împărţit în 4 plăşi, iar comunele din prejurul tîrguşoruluĭ Urziceni aŭ format pl. Cîmpuluĭ.

Plasa Cîmpuluĭ se mărgineşte la E. cu pl. Ialomiţa-Balta, de care se desparte printr'o linie dreaptă, ce pleacă din limita de S. a judeţuluĭ Buzăŭ, spre E. de satul Grindul şi atinge rîul Ialomiţa spre E. şi aproape de satul Malul. De aci limita merge pe cursul rîuluĭ pănă în siliştea satuluĭ Vadul-Pietros şi apoĭ spre S. pănă în Valea-Seacă. Limita plăşeĭ despre S. merge din satul Valea-Seacă spre V. pănă în jud. Ilfov. Limita de V. o formează rîul Prahova, lîngă satul Patru-Fraţi, apoĭ rîul Ialomiţa, pănă lîngă satul Moldoveni, de unde apucă spre S.-E. în linie dreaptă pănă în dreptul satuluĭ Valea-Seacă. Limita de N.-V. merge din rîul Prahova spre N.-E., pănă lîngă satul Boldescu din jud. Prahova, de unde pleacă limita de N., care se termină lîngă satul Grindul, despărţind pl. de jud. Buzăŭ.

Terenul plăşeĭ este puţin accidentat. Deosebit de văile: Săpunari, Ileana, Sărata şi Plopuluĭ, cari sunt mai pronunţate şi cari taie cîmpia plană, nu este de cît coasta rîuluĭ Ialomiţa, cu înălţimea de la 30—50 metri, care se întinde pe partea dreaptă a rîuluĭ şi formează o largă luncă, care în unele puncte e în lăţime de peste patru kil.

Prin această plasă curg rîurile: Ialomiţa, care udă terenul plăşeĭ de la V. spre E.; Prahova, care o udă pe o mică întindere, despărţind-o de jud. Ilfov; pîrîul Sărata, ce-şi ia curgere de pe valea Sărata din jud. Buzăŭ şi curge despre N. spre S.; în fine pîrîul Ghighiul. Lacuri mai însemnate sunt: Jilavele, Urziceni, Cioara, Lehliul şi Săpunari.

Sunt în plasă 23 comune, formate din 42 sate şi anume:

Hosted by Google

1. *Urziceni,* cu tîrgușorul Urziceni și satul Cotorca.

2. *Gîrbovi,* cu satele: Gîrbovi și Bozianca.

3. *Grindul,* cu satele: Grindul și Grindași.

4. *Armășești,* cu satele: Armășești și Rădulești.

5. *Bărbulești,* cu satele: Bărbulești și Poșta.

6. *Manasia,* cu satul Manasia.

7. *Alexeni,* cu satele: Alexeni și Pupăzeni.

8. *Broșteni-Noĭ,* format dintr'un singur sat.

9. *Malul,* cu satele: Malul, Broșteni-Vechĭ și Cioara.

10. *Jilavele,* cu satele: Slătioarele și Jilavele.

11. *Moldoveni,* cu satele: Moldoveni, Pantoiul și Patru-Frați.

12. *Coșoreni,* format dintr'un singur sat.

13. *Borănești,* cu satele: Borănești și Sintești.

14. *Speteni,* format dintr'un singur sat.

15. *Bărcănești,* format dintr'un singur sat.

16. *Eliza - Stoenești,* format dintr'un singur sat.

17. *Condeești,* format dintr'un singur sat.

18. *Ulești,* format dintr'un singur sat.

19. *Frumușica,* cu satele: Brătia, Pîrlitul, Panduri și Frumușica.

20 *Axintele,* cu satele: Axintele și Bărbătești.

21. *Arțari,* cu satele: Arțari și Vlăiculești.

22. *Ștefănești,* cu satele: Odaia și Ștefănești.

23. *Lehliul,* cu satele: Săpunari și Lehliul.

După statistica din 1891, s'a constatat că populațiunea plășeĭ este de 36962 locuitorĭ, cu 9372 capĭ de familie și 27590 membrĭ de familie, din carĭ 18768 bărbațĭ și 18194 femeĭ; sunt 10097 agricultorĭ; 322 meseriașĭ; 9 industriașĭ; 309 comercianțĭ; 128 avînd profesiunĭ libere; 809 muncitorĭ și 857 servitorĭ.

Știŭ carte 5653 persoane; nu știŭ 31309.

Pămîntul de cultură al plășeĭ este pămînt negru argilo-nisipos și produce mult grîŭ, porumb, orz, ovăz, secară, fasole, tutun, etc., de aceea arenda moșiilor plășeĭ este maĭ mare de cît în cele-l'alte plășĭ ale județuluĭ. Pe amîndouă țărmurile rîuluĭ Ialomița și prin Sudul plășeĭ, sunt pădurĭ de diferite esențe, bune pentru foc și lucru. Pășunile sunt maĭ restrînse, din cauza întindereĭ ce se dă agriculturеĭ, totușĭ în anul 1887 eraŭ 72479 capete de vite, și în 1888 eraŭ 81217.

Producțiunile plășeĭ se transportă, cu căile ferate București-Feteștĭ, Ploești-Buzăŭ și cu carele, în București și în porturile: Oltenița, Călărași și Gura-Ialomițeĭ. Micul comerciŭ se face cu băuturĭ, coloniale și manufacturĭ, în fie-care comună și cu deosebire în tîrgușorul Urziceni, unde se face tîrg săptămînal și două tîrgurĭ anuale de vite.

Căĭ de comunicație în această plasă sunt: șoseaua națională împietrită, ce pleacă din Urziceni, trece prin satul Coșoreni și duce spre București și șoseaua județeană, ce pleacă tot din Urziceni spre Slobozia.

Subprefectura e cu reședința în Urziceni.

In Urziceni este un spital înființat de județ.

Venitul anual al comunelor din plasă e de 136433 leĭ, 06 banĭ și cheltuelile de 129781 leĭ, 82 banĭ.

Instrucțiunea se predă în 34 școlĭ primare rurale la 1136 elevĭ și 284 eleve, de 34 învățătorĭ și învățătoare, din carĭ 15 retribuițĭ de stat și comună, iar ceĭ-l'alțĭ de comună și județ. In com. Armășești este o școală de agricultură practică și de meseriĭ cu internat pentru băețĭ și fete. (V. acest nume).

In plasă sunt 38 de biserică, cu 115 deserventĭ.

Statul posedă în această plasă 6 proprietățĭ: Grindul, Cotorca, Odaia - Protopopuluĭ, Broșteni-Vechĭ și Gîrbovi.

Cîmpul, *plasă,* în jud. Mehedinți, ce-șĭ ia numele de la frumoasele și întinsele cîmpiĭ ce posedă. Se întinde în partea de S. a județuluĭ și se mărginește: la E. cu jud. Dolj; la S. cu Bulgaria, de care e despărțită prin fluviul Dunărea; la V. cu plasa Blahnița; și la N. cu pl. Dumbravă.

Această plasă coprinde 21 comune și anume:

1. *Almăjelul,* cu cătunul Almăjelul.

2. *Braniștea,* cu cătunele: Braniștea și Goanțul.

3. *Corlățelul,* cu cătunul Corlățelul.

4. *Caşmirul,* cu cătunele: Caşmirul și Aurora.

5. *Darvari-de-Jos* cu cătunul Darvari-d.-j.

6. *Dobra,* cu cătunele: Dobra, Ostrovul și Cosanda.

7. *Drîncea,* cu cătunele: Drîncea și Cearîngul.

8. *Gîrla Mare,* cu cătunele: Gîrla-Mare și Atîrnați.

9. *Gemeni,* cu cătunul Gemeni.

10. *Izimșea,* cu cătunul Izimșea.

11. *Obîrșea,* cu cătunul Obîrșea.

12. *Oprișorul,* cu cătunul Oprișorul.

13. *Prisăceaua,* cu cătunele: Prisăceaua și Scorila.

Hosted by Google

14. *Pristolul,* cu cătunele: Pristolul și Insurăței.

15. *Punghina,* cu cătunul Punghina.

16. *Recea,* cu cătunul Recea.

17. *Salcea,* cu cătunul Salcea.

18. *Valea-Anilor,* cu cătunele: Valea-Anilor și Rudari.

19. *Vînători,* cu cătunul Vînători.

20. *Vlădaia,* cu cătunele: Vlădaia și Ștircovița.

21. *Vrata,* cu cătunul Vrata.

Reședința plășeĭ e în comuna rurală Vînători.

Suprafața totală a plășeĭ Cîmpul este de 79497 hect., din care 36000 hect. sunt cultivabile, 10000 cu păduri, 1456 cu vii și restul necultivabile.

In această plasă, statul posedă treĭ moșii, aducînd un venit anual de leĭ 121500.

In plasă sunt 18 școlĭ și 26 bisericĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, cultura vieĭ, iar ceĭ de pe marginea Dunăreĭ, cu pescuitul din Dunăre.

In plasă se produce în mare cantitate: porumb, secară, grîŭ, orz, ovăz, etc.

Vin renumit este cel produs de viile de pe dealul Golul-Drînceĭ.

Localităţĭ istorice în această plasă sunt: Cleanovul, Pristolul, Gîrla-Mare, Almăjelul și altele.

In plasa Cîmpul sunt 2 bîlciurĭ anuale maĭ principale: al Corlăţeluluĭ și al Cleanovuluĭ. Plasa Cîmpul are o mică schelă, la marginea Dunăreĭ, la Gîrla-Mare, pentru încărcatul cerealelor.

Cîmpul, *plasă,* jud. Prahova. Se mărginește la E. cu jud. Buzăŭ, de care se desparte printr'o linie oblică, dusă dela N. la S. și care trece pe la E. de com. Adîncata, Ciorani-d.-j., Ciorani-d.-s. și Fulga; la N. se mărginește cu plasa Cricovul, de care se desparte printr'o linie curbă, dusă din limita judeţuluĭ Buzăŭ (E.), pănă la plasa Crivina (V.), care trece pe la N. de comunele Parepa și căt. Trestieni, tăind pîrîul Cricovul-Sărat, care curge printre aceste comune; la V. se mărginește cu plasa Crivina, de care se desparte printr'o linie aproape perpendiculară, dusă de la N. la S. și care trece pe la V. de comunele Buda-Palanca și Balta-Doamneĭ, oprindu-se în rîul Ialomița; la S. se mărginește cu județul Ilfov, de care se desparte puțin prin rîul Ialomița și cu parte din pîrîul Cricovul-Sărat, precum și printr'o linie convențională dusă pe la S. de com. Hătcărăul.

Din punctul de vedere administrativ, pl. Cîmpul se compune din 16 comune rurale, adică: Adîncata, Balta-Doamneĭ, Buda-Palanca, Ciorani-d.-j., Ciorani-d.-s., Ciupelnița, Cornurile, Ciumați, Drăgănești, Fulga, Gherghița, Hătcărăul, Netoți, Parepa, Sălciile și Sicrita.

Reședința plășeĭ e în com. Drăgănești, căt. Drăgănești.

Cele maĭ populate comune din plasa Cîmpul sunt: Ciorani-d.-j., Fulga și Gherghița, apoĭ vin comunele: Sălciile, Drăgănești și Adîncata. Cele maĭ puțin populate sunt: Ciupelnița, Sicrita, Cornurile și Ciorani-d.-j.

Terenul acesteĭ plășĭ e prielnic agriculturei. Dintre toate plășile județuluĭ s'ar putea zice că numaĭ plasa Cîmpul este exclusiv agricolă. Locuitoriĭ sunt cu totul dedaţĭ agriculturei și cultivă pămîntul cu oare-care îngrijire.

Iarna, eĭ se îndeletnicesc și cu alte meșteșugurĭ, precum: facerea de oale, străchinĭ, rogojinĭ, roate, fringhiĭ și altele.

Populația plășeĭ e de 15216 locuitorĭ, din carĭ 4170 contribuabilĭ.

Rîurĭ principale sunt Ialomița și Cricovul-Sărat.

Această plasă s'a împărțit în 16 parohiĭ, avînd și 8 filiale:

1. *Parohia Ciumați,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunele: Olari, Ciumați și Fînari.

2. *Parohia Balta-Doamneĭ,* cu biserica parohială Sf. Impărați, compusă din cătunele: Curcubeiul, Lacul-Turculuĭ și Bîrla.

3. *Parohia Gherghița,* cu biserica parohială Sf. Procopie, compusă din cătunele: Independența, Ungureni și Malamucul, și avînd ca filiale bisericile: Sf. Dumitru, Adormirea și Sf. Haralambie.

4. *Parohia Hătcărăul,* cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătunul Tufari.

5. *Parohia Buda-Palanca,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

6. *Parohia Netoți,* cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Trestieni-d.-s. și Zănoaga, avînd filială biserica Sf. Treĭ-Erarhĭ.

7. *Parohia Drăgănești,* cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Meri, Baraictarul, Belciugul, avînd ca filiale bisericile: Sf. Nicolae și Adormirea.

8. *Parohia Sicrita,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

9. *Parohia Ciupelnița,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunele: Trestieni-d.-j., Cornul-d.-s. și Cornul-d.-j. (com. Cornurile), avînd ca filiale bisericile: Adormirea și Duminica-Tuturor-Sfinţilor.

10. *Parohia Sălciile,* cu biserica parohială S-ţiĭ Impărați.

Hosted by Google

11. *Parohia Ciorani-d.-j.,* cu biserica parohială Adormirea.

12. *Parohia Parepa,* cu biserica parohială Schimbarea-la-Față, compusă din cătunul Rușani.

13. *Parohia Adîncata,* cu biserica parohială Adormirea.

14. *Parohia Fulga-d.-s.,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

15. *Parohia Fulga-d.-j.,* cu biserica parohială Sf. Haralambie.

16. *Parohia Ciorani-d.-s.,* cu biserica parohială Adormirea.

Cîmpul, *sat,* face parte din com. rur. Valea-Mare, pl. Rîul-Doamnei, jud. Muscel. Are o populație de 238 locuitori (112 bărb. și 126 fem.)

Cîmpul, *poiană,* com. Zăvoeni, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Cîmpul, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Trotușul. Izvorește din muntele Fînețele și se duce în Slănic pe stînga.

Cîmpul-Apei, *pîrîu,* în com. rur. Prisăceaua, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Cîmpul-Ascuns, *cîmpie,* în jud. Vlașca, pe proprietatea Iași, pendinte de cät. Strîmba-d.-j.

Cîmpul-Brezei, *platoŭ,* pe care este așezat satul Breaza-d.-s., plaiul Prahova, jud. Prahova; are o poziție frumoasă.

Aceast platoŭ este tăiat în lung de șoseaua națională Ploești-Predeal.

Cîmpul-Cerneĭ, *loc izolat,* la N. comunei Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Cîmpul-Colentinei, *cîmpie* frumoasă, județul Ilfov, în vale de mănăstirea Plumbuita. Aci, la anul 1830, s'a făcut sfințirea steagurilor și armelor miliției naționale. La anul 1834, tot aci s'a săvîrșit jurămîntul credinței ostășești.

Cîmpul-Foamei, *cătun,* comuna Arcani, plaiul Vulcanul, județul Gorj. E situat pe șes, la S. de com. Arcani și în albia pîrîului Jalești. Are o suprafață de 590 hect., din carĭ 253 hect. pădure, 230 hect. locurĭ arabile, 35 hect. fînețe, 35 hect. viĭ și 37 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 131 familiĭ, saŭ 832 suflete, din carĭ 4 familiĭ Țigani. Sunt 92 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 pluguri, 5 căruțe cu caĭ și 56 care cu boĭ.

Numărul vitelor e de 540 capete. Stupĭ sunt 60.

Prin cătun trece șoseaua comunală, care-l pune în legătură spre S. cu com. Stolojani, iar la N. cu com. Arcani.

In cătun se află 5 morĭ pe apa Jaleșuluĭ, 27 pive, 10 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Are o biserică de zid, fondată la anul 1872, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Cîmpul-luĭ-Albeață, *deal,* în comuna Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. E situat în spre S.-V. ramureĭ Cernegura, lîngă satul Calul.

Cîmpul-luĭ-Covrig, *deal,* în com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situat în spre N.-V. de ramura Cernegura.

Cîmpul-luĭ-Dan, *loc izolat,* comuna Călimănești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Cîmpul-luĭ-Dragoș. V. Tîrgul-Păscani, jud. Suceava.

Cîmpul-luĭ-Neguț, *poiană,* la E. de com. Priseaca, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Cîmpul-Lupteĭ, *loc,* pe teritoriul satuluĭ Vîrful-Cîmpuluĭ, în hotar cu satul Ionășani, com. Vîrful-Cîmpuluĭ, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. Numirea aceastä e păstrată prin tradițiune, din timpul cînd s'a făcut crunta sfărîmătură a oștilor polone sub Regele Albert, de către Moldoveni conduși de Stefan-cel-Mare. După această biruință, eroul Moldoveĭ se retrase la tîrgul Dorohoiŭ, pentru a se odihni și făcu mare serbare, mulțumind luĭ Dumnezeŭ, în biserica făcută de el, cu hramul Sf. Nicolae. Osemintele ce se descopăr din cînd în cînd prin rupturele ce le face Siretul, în malurile din această parte și despre Dobronăuți, sunt ale luptătorilor căzuți în acel războiŭ.

Cîmpul-Mare, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. E situată pe malul stîng al rîuluĭ Oltul și pe valea rîuluĭ Cungrea-Mare. Se compune din două cătune: Cîmpul-Mare și Vlîngărești.

Are o populațiune de 260 familiĭ, saŭ 708 suflete, din carĭ 149 contribuabilĭ.

Aci e reședința plășeĭ Oltul-d.-s.

Pămîntul de cultură e parte șes, parte deluros; sunt 300 hect. arabile și 250 hect. pădure.

Comuna e legată cu cele l'alte com. de pe valea Oltuluĭ prin șoseaua județeană principală. Aci se face bîlciŭ de patru orĭ pe an, la 9 și 25 Martie, 29 Iunie și 15 Octombrie.

Are o școală înființată la 1896, și frecuentată de 29 elevĭ. Cu întreținerea eĭ, statul cheltuește 756 leĭ anual. Sunt 2 biserici,

Hosted by Google

deservite de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Pe rîul Olt sunt 2 morĭ de măcinat; pe apa Cungrea este una.

Locuitorĭi aŭ: 360 vacĭ și boĭ, 42 caĭ, 960 oĭ, 35 capre și 370 rîmătorĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 2684 hect. Locuitorĭ împroprietăriți la 1864 sunt 160, pe 470 hect.

Cîmpul-Mare, *cătun,* în județul Mehedinți, plaiul Cloșani; ține de com. rur. Iupca.

Cîmpul-Mare, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cîmpul-Mare, *localitate,* județul Argeș, pl. Oltuluĭ, pendinte de com. rur. Cremenari. Aicĭ se face anual două bîlciurĭ marĭ, la 9 Martie și la Înălțarea-Domnuluĭ.

Cîmpul-Mare, *cîmpie,* în com. rur. Prunișori, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cîmpul-Mare, *cîmpie,* ridicată d'asupra satuluĭ Bobaița, plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Cîmpul-Mare, *deal* și *punct trigonometric de observațiune,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna; ține de Culmea-Gordeanuluĭ.

Cîmpul-Mare, *deal,* în raionul com. Cîmpul-Mare, plasa Oltul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 17 hectare vie.

Cîmpul-Mare, *loc arabil,* în raionul com. Găiceana, pl. Berheciŭ, jud. Tecuciŭ.

Cîmpul-Mare, *podiș,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Poiana.

Cîmpul-Părului, *moșie* a statuluĭ, în jud. Romanați, arendată pe 1887—88 cu 21100 leĭ.

Cîmpul-Războiuluĭ, *loc,* pe culmea dealuluĭ Podriga, în satul cu același nume, com. Drăgușeni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ. Numire păstrată prin tradițiune, de la războiul urmat aicĭ între frații Ilieș și Ștefan, fiiĭ luĭ Alexandru-cel-Bun, Domnul Moldoveĭ, pentru scaunul domnieĭ.

Intre multele războaie urmate între acești doĭ frați, Letopisețul Moldovenesc scrie despre cel de al treilea războiŭ următoarele:

«După aceea fără zăbavă s'aŭ maĭ ispitit Iliaș-Vodă, de aŭ maĭ intrat în țară cu oaste leșească, și i-aŭ eșit înainte Stefan-Vodă la Podrag; unde lovindu-se oștile, aŭ pierdut Iliaș-Vodă războiul».

Se vede lămurit din această descriere că localitatea Podriga, din vechime se numea Podraga, și că ea ar fi rămas necunoscută astă-zĭ, dacă prin tradițiune nu s'ar fi păstrat urmele războiuluĭ dintre acești doĭ frați.

Cîmpul-Văcărești lor, *loc izolat,* com. Gănești, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Cîmpuluĭ (Movila-), *movilă,* județul Brăila, pe ulița Giurgeni, din satul Insurățeĭ.

Cîmpuluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* jud. Putna. Izvorește din Dealul-Mare și se varsă în Șușița, între Varnița și Repedea.

Cîmpuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Prahova; udă partea de V. a cîmpuluĭ Brezeĭ; se îndreaptă spre E.; deschide o prăpăstioasă vale numaĭ de stîncĭ, numită Vîjîitoarea, din cauza zgomotuluĭ ce face apa cînd cade din stîncă în stîncă. Ia naștere din muntele Vrăbiești și se varsă în rîul Prahova, pe țărmul drept, între comunele Breaza-d.-j. și Breaza-d.-s.

Cîmpulungul, *oraș,* capitala județuluĭ Muscel, situat cam în centrul județuluĭ.

Este așezat la 45°, 16′, 0″ latitudine B. și 42°, 42′, 33″ longitudine E. Cîmpulungul se află la 493 m. d'asupra Bucureștilor și la o înălțime de 580 m. d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre.

Orașul are o lungime de 5 kil., o lățime de aproape 1 kil. și o formă pentagonală.

Periferia orașuluĭ este cea următoare:

Laturea de E., începînd din hotarul de jos al Nămăeștilor, merge la biserica din Valea-Mare, de unde dă în marginea Bogăteștilor și d'aci în Valea-Romînești lor, apoĭ în Mățăul, până la Groșani.

Laturea de S. începe din marginea Mățăuluĭ și se înjugă cu marginea Poenarilor; d'aci se întinde pe lîngă Grădiștea și Valea-Unchiașuluĭ și merge pe lîngă Godeni până dă în marginea Berevoeștilor.

Laturea de V. începe din Berevoești și merge înainte de se vecinește cu Oțelul, Bîndea și Albești.

Laturea de N. începe din Albești, dă în apa Bughiĭ, apucă spre E., pe lîngă Voinești și se vecinește maĭ sus cu moșiile Bărățieĭ, a Lereștilor și cu Lalul.

Privită din înălțime, poziținea orașuluĭ este una din cele maĭ pitorești. Cîmpulungul este așezat pe un platoŭ dintre două dealurĭ, numite Muscele, și pe malul drept al rîuluĭ Tîrgul. Este străbătut prin centru de un canal făcut anume pentru curățirea străzilor și pentru stin-

Hosted by Google

gerea incendiilor. La S. are un cheiŭ solid de piatră, care servă pentru apărarea şoseleĭ de furia rîuluĭ Tîrgul.

Sub Mateiŭ-Basarab, Cîmpulungul era împărţit în suburbiile:

Scheiul (numită ast-fel de la Scheeni); Valea (după vîlcelul ce curge prin tîrg, de la care şi biserica şĭ-a luat numele de Valea); Marina (după hramul bisericeĭ); Sf. Nicolae-din-Sus (după hramul bisericeĭ); Bradul (după un brad bătrîn din curtea bisericeĭ, căzut la 1821); Popa-Savu (după fondatorul bisericeĭ din capul tîrguluĭ); Tîrgul (de la tîrgul oraşuluĭ); Marginea, Popa-Stoica, Popa-Ene, Sf. Gheorghe şi Malul. In catagrafia de la 1831, aflăm Cîmpulungul impărţit în mahalalele: Scheiul, Popa-Savu, Biserica-Domnească, Şubeşti, Sf. Gheorghe, Curelari, Malul, Mărcuşul, Bărbuşa, Vişoiul şi Bughea.

Sunt patru strade principale: Strada Negru-Vodă (care începe de la Mănăstire pănă în Scheiŭ); Strada Rîuluĭ, numită ast-fel de la rîul ce udă Cîmpulungul în toată lungimea luĭ (începe de la Ţigănie şi merge pănă la foasta locuinţă a luĭ Petre Oncea Patraulea); Strada Mateiŭ-Basarab (începe de la Sf. Gheorghe şi merge pe lîngă Şubeşti, Sf. Treime, Sf. Ilie, Bradul, pănă la casa răposatuluĭ Protopop Iacoveanu), şi Strada Gruiuluĭ, care merge pe sub dealul cu acelaşĭ nume.

Toate aceste strade sunt îndreptate paralel în lungul oraşuluĭ şi trec prin centrul luĭ. Ele sunt pavate parte cu bolovanĭ de Rucăr; trotuarele sunt pardosite cu macadam şi curat întreţinute.

Dintre ulicioare vom enumera pe cele maĭ populate:

Lazăr, Mircea-Vodă, care începe de la casa răposatuluĭ Popa Ţîrîială şi merge pe lîngă Biserica-Domnească pănă la piaţă; Jianu, în memoria primuluĭ profesor de romînească al şcoalelor naţionale din Cîmpulung; Socol, în amintirea tragiceĭ morţĭ a luĭ Socol; a-Fierarilor, Calea-Băilor, Bărăţieĭ, Primărieĭ, Fundeni, Chirca, Vişoiŭ, Sf. Gheorghe, Closter, Albeşti, Crucea-de-Piatră, Calea Dobroeştilor, Nămăeşti, etc. Cele-l'alte strade aŭ primit numirea bisericilor saŭ a proprietarilor de căpitenie.

Următoarele strade sunt plantate cu arborĭ: Negru-Vodă, (în dreptul bisericeĭ Sf. Nicolae); a-Fierarilor; Şoseaua Cîmpulung-Albeşti, cu începerea din str. Mateiŭ-Basarab.

Oraşul are treĭ barierĭ: Scheiul, Flămînda şi Mărcuşul.

In Cîmpulung sunt treĭ pieţe: Piaţa Sf. Ilie, situată între strada Mateiŭ-Basarab şi Mircea-Vodă, cu hală şi gherete, unde se face tîrg săptămînal în toate Sîmbetele, Scheiul şi Piaţa Judeţelor. In spatele mănăstireĭ, în zilele de la 17—28 Iulie, se face un tîrg anual, numit Sf. Ilie şi care, de obiceiŭ e mult animat.

Acest tîrg aduce comuneĭ un venit însemnat.

Inainte de 1633, bîlciul Sf. Ilie se făcea pe locul comuneĭ, în dosul bisericeĭ Sf. Ilie.

Tradiţia spune că în timpiĭ de emigrare la munţĭ, (de frica barbarilor) zborul acesta se muta şi el pe plaiurĭ; ast-fel, în plaiul Dîmboviţa este un munte cu acest nume, care, se crede, că şĭ-ar fi luat numele dela zborul ce s'a făcut în timp de cîţĭ-va anĭ pe creasta luĭ.

Un înscris de vînzare, vechiŭ şi care după indicaţiunea răposatuluĭ C. D. Aricescu, se află în posesiunea unuĭ sătean din Rucăr, zice «şi am băut adălmaşul la zborul luĭ Sf. Ilie, aicĭ-sus, pe creasta plaiuluĭ Sf. Ilie».

Mateiŭ Basarab prin hrisovul săŭ din 10 Aprilie 7155 (1647) mută zborul acesta de pe locul comuneĭ, pe locul mănăstireĭ, legînd prin testament «a nu plăti orăşeniĭ vamă de niciunele din cîte ar vinde, orĭ ar cumpăra la acest zbor».

La început, venitul tîrguluĭ era neînsemnat. Pe la 1855 aducea an peste an, folos ca de 2000 leĭ vechĭ; iar azĭ aduce 6—8000 leĭ. Locul a fost cedat comuneĭ de stat.

Oraşul se împarte în 4 colorĭ saŭ comisiĭ: Coloarea de galben coprinde Scheiul şi Vişoiul, saŭ partea de N. a oraşuluĭ; Coloarea de Roşu coprinde partea din centru saŭ Tîrgul; Coloarea de Verde partea de S. saŭ Mărcuşul; Coloarea de Albastru, coprinde Bughea-de-Sus şi Malul saŭ Bughea-de-Jos.

Populaţia oraşuluĭ (1897) se urcă la 11244 locuitorĭ, din carĭ 10954 ortodoxĭ şi 290 de alte religiĭ; din aceştia sunt aproape 5000 de contribuabilĭ.

In anul 1897 s'aŭ născut 501 copiĭ (230 băeţĭ şi 263 fete) iar decese aŭ fost 319.

Căsătoriĭ aŭ fost 113.

Intre edificiile oraşuluĭ numărăm: şcolile primare de băeţĭ şi cele de fete, gimnaziul, şcoala normală (frumoasă construcţie recentă), spitalul judeţean, prefectura, primăria, casa creditului agricol, cazarma reg. 30 de dorobanţĭ, cazarma călăraşilor, poşta şi telegraful, diferite oteluri, etc.

In Cîmpulung se află un muzeŭ: «Negru-Vodă», recunoscut de Ministerul Instrucţiuneĭ publice, şi care se află instalat în tra-

Hosted by Google

pezăria mănăstirei Negru-Vodă din oraș. Muzeul are ca dotă:

a) diferite pisanii, parte pe pietre tumulare, parte pe cruci și ornamentațiuni din piatră saŭ lemn, cari s'aŭ aflat prin curțile și tindele bisericilor mănăstirilor din județ;

b) icoane de pictură bizantină;

c) pergamente;

d) deosebite obiecte, ca: cruci, săgeți, iconițe, monede, călimări (din epoca fanarioților), topoare preistorice, oseminte pietrificate (de animale antideluviane) și diferite exemplare de minerale.

Sunt 19 biserici: Mănăstirea Cîmpulung, situată în strîmtoarea intrărei orașuluĭ spre S. Pre cît se vede din ruinele ce maĭ există în partea dreaptă, se presupune că odată a servit de apărarea orașuluĭ, iar clopotnița de observator. E așezată între două culmi de munți înalți și este udată de Rîul Tîrguluĭ. Ea s'a fondat de Radu-Negru și s'a restaurat, pe la anul 1633, de Mateiŭ-Basarab, tot cu acele pietre, înzestrînd-o cu moșiĭ. La 1819 a fost dărîmată de cutremur și la 1832 s'a restaurat de stat.

Această biserică a fost transformată de Mateiŭ-Basarab în mănăstire de călugărĭ.

La această mănăstire sunt:

1. Piatra mormîntală a luĭ Nicolae Vodă Basarab, purtînd următoarea inscripțiune slavonă, din 16 Noembrie, 1364, ce o dăm în traducere, după d. Profesor Grigore Tocilescu:

«In luna Noembre, 16 zile, răposat-aŭ marele și de sine stătătorul Domn Ion Nicolae Alexandru Voevod, fiul mareluĭ Basarab Voevod, la anul 6873, indictionul al III-lea, vecinica luĭ pomenire».

Această piatră (lungime 1 m. 04, lățime 0.90, grosime 0.04) se păstrează în interiorul bisericeĭ (narthex), la dreapta întrăreĭ, sub jețul regal, fiind așezată pe un postament. Este una din cele maĭ vechĭ inscripțiunĭ slavone din Romînia, ce aŭ ajuns pănă la noĭ; ea nu a rămas necunoscută luĭ Șincaĭ, care o menționează însă sub o dată greșită, (1366).

2. Pisania mănăstireĭ Cîmpulung din 1636, în care se vorbește despre primul fondator «Radu-Negru Voevod, carele a fost din început descălecător Țăreĭ-Romînești și din început a fost cursul anilor de la Adam 6723 (1215)».

3. Idem, din anul 1636, în care se menționează privilegiile orașuluĭ Cîmpulung, după cum a fost din timpul luĭ Radu Negru-Vodă.

4. Idem, din 1827, a luĭ Grigorie Vodă Ghica, vorbindu-se despre preînoirea mănăstireĭ cu ziduri nouă.

Aceste 3 pietre sunt încastrate pe peretele din față al bisericeĭ.

5. O piatră mormîntală în curtea mănăstireĭ lîngă zidul despre stînga al bisericeĭ, cu inscripțiunĭ în limba romînă.

6. Pisania de la paraclis din 1718.

7. Un chivot de argint poleit cu aur, reproducînd în miniatură forma vechie a bisericeĭ, lucrare remarcabilă din începutul secoluluĭ al XVII-lea. Obiectul a fost dăruit mănăstireĭ de către Mateiŭ-Vodă Basarab și soția sa Elena, după cum se arată din inscripțiunea slavonă, cu data 7150 (1641), Decembrie 25, ce se află zugrăvită cu aur pe smalț.

8. O cățuie de argint, de formă vechie, cu două picioare și cu inscripțiunea slavonă-romînă, din 1657, din care se vede că a fost hărăzită mănăstireĭ Cîmpulung de către un Gheorghe și soția luĭ Stanca, cu copiiĭ lor.

9. O evanghelie romînă din 1682, ferecată în argint; scoarțele aŭ pe ele cizelate diferite scene din viața luĭ Christos, cu inscripțiunĭ grecești d'asupră-le.

10. In inventariul mănăstireĭ figurează și un epitrahil de la Mateiŭ-Vodă Basarab.

Astă zĭ această mănăstire a rămas ca simplă biserică de mir, servind de catedrală orașuluĭ; se administrează de un îngrijitor cu rangul de arhimandrit și se întreține de stat. In curtea bisericeĭ se află un paraclis și alte multe clădirĭ.

Clopotnița bisericeĭ este o zidire gigantică, avînd o înălțime de 32 metri și o lățime de 12 metri. Este de cărămidă, lucrată solid și artistic.

Biserica Domnească s'a zidit de Doamna Chiajna și de fiul eĭ Petru, în anul 1567. Nu maĭ păstrează nimic, nicĭ din forma sa vechie arhitecturală, nicĭ din pisania și pietrele sale tombale. Ea s'a reparat la 1721 și apoĭ la 1889, cînd, la 30 Iulie, acel an, s'a și tîrnosit.

Privilegiile Bisericeĭ Domnești, acordate eĭ de Mircea II și de succesoriĭ luĭ, eraŭ:

Preoțiĭ se scuteaŭ:

De tributul preoțesc și de ploconul vlădicesc, cum și de toate rînduelile coborîte de la Mitropolie;

De oerit, dijmărit, vinerit, căminărit, etc.

Fie-care din ceĭ treĭ preoțĭ aĭ bisericeĭ eraŭ scutițĭ pentru 80 rîmătorĭ, 80 stupĭ și 100 oĭ (hrisovul luĭ Mihail Suțu). Toate acestea se fac dar.

Biserica s'a zugrăvit din noŭ și odoarele s'aŭ preînoit. Posedă numaĭ 5 icoane vechĭ și o

Hosted by Google

cruce frumoasă îmbrăcată în argint cu inscripțiune grecească din anul 1625. Intre icoane este aceea a Domnuluĭ Hristos, care se datorește vestituluĭ zugrav cîmpulungean din veacul trecut, Șerban Diaconul.

Biserica Sf. Nicolae din Tîrg, s'a zidit pe la 1570 și s'a reparat la 1670 și 1700. Această biserică posedă o piatră cu inscripțiune grecească din anul 1707, un fragment sculptural incastrat în zid și o evanghelie romînă din anul 1812, ferecată în scoarțe de argint, operă admirabilă în filigrane pe smalț și cu inscripțiune grecească din anul 1669.

Biserica Marina. Tradiția susține că această biserică ar fi maĭ vechie de cît biserica luĭ Radu Negru, totușĭ ea nu posedă astăzĭ nicĭ o urmă despre o atare vechime.

Răposatul C. D. Aricescu pune fondarea acesteĭ biserici între aniĭ 1100—1200 și susține că a fost reparată la 1215, 1677 și 1707.

Ca obiecte interesante posedă: *a)* Cristelnița de piatră cu inscripțiune de jur împrejur; *b)* treĭ icoane și anume: Domnul Hristos, Maica-Domnuluĭ și Mucenița Marina. Icoana Mucenițeĭ Marina poartă pe dînsa inscripțiune, din care se vede că a fost făcută în luna Iulie, 30 zile, leatul 1781 «de mîna mult-păcătosuluĭ Șerban Diaconul Zugraf ot Dolgopol» (adică, din Cîmpulung); *c)* două sfeșnice de lemn frumos sculptate; și *d)* o pereche paftale de argint. Tîmpla merită a fi semnalată ca obiect de artă.

Biserica Bradul s'a zidit între aniĭ 1300—1400, s'a reparat la 1590 și 1766. Posedă un catavas de lemn, o cruce lucrată în filigran, o icoană cu hramul Adormirea și cu semnătura: «Spandoni Zograv, 1773»; alta de «Gheorghe Pop Zograv, 1837»; o a treia, reprezintînd Soborul Sf. Voevozĭ, ușile avînd pe ele sculptate un vultur cu două capete și maĭ multe pietre cu inscripțiunĭ anterioare anuluĭ 1800.

Biserica Sf. Treime. Din pisania slavonă ce se află în frontispiciu cu data 1632, se vede că această biserică a fost zidită și zugrăvită în timpul luĭ Mateiŭ-Basarab.

Picturile ce se observă astăzĭ, deși datează numaĭ din anul 1730, cînd a fost reparată, dar prezintă un mare interes din punctul de vedere al arteĭ bizantine. Această biserică posedă 6 pietre cu inscripțiunĭ slavone și romîne din secolul al XVII-lea și XVIII-lea și 3 icoane vechĭ.

Biserica Șubești s'a zidit, după cum se vede din pisania săpată în frontispiciu, din temelie, la anul 1779 de către Dosifteiŭ Arhimandritul mănăstireĭ Cîmpulung, și cu Trandafir logofătul, alăturea de altă biserică făcută în anul 1552 și apoĭ dărîmată.

Are o tîmplă și un jeț domnesc și arhieresc frumos lucrate. Maĭ posedă o icoană vechie din 1825. In curtea bisericeĭ se aflaŭ aruncate patru pietre; din acestea una este chiar pisania slavonă a vecheĭ bisericeĭ, alta poartă data 1575, a treia anul 1727 și a patra este un fragment cu inscripțiune slavonă.

D-l Profesor Gr. G. Tocilescu, Directorul Muzeuluĭ Național, din al căruĭ raport extragem aceste detaliĭ, a dispus așezarea lor în Muzeul din Cîmpulung.

Biserica Sf. Gheorghe, biserică vechie, care are o ușă de narthex și fereastra din fundul altaruluĭ de piatră, lucrate în stil deosebit ce se apropie de cel gotic. Pictura din interior este de la începutul secoluluĭ al XVIII-lea și datorită unuĭ zugrav local, Manea.

Biserica Sf. Ilie s'a zidit către anul 1620 și s'a reparat la anul 1712.

Biserica Fundeni posedă o fereastră de piatră lucrată dintr'o piatră de mormînt, cu inscripțiune slavonă din anul 1622 și o alta, cu inscripțiune slavonă din 1558. La pragul ușeĭ se vede o piatră mormîntală cu inscripția slavonă din anul 1620 și alte 8 pietre și fragmente cu inscripțiunĭ slavone. Dintre odoare are două paftale de argint, carĭ prezintă un interes artistic.

Biserica Scheiul s'a zidit după răposatul C. Aricescu între aniĭ 1200—1300 și s'a reparat la 1550, 1665, 1780 și 1842. Pietrele vechĭ ale mănăstireĭ nu se maĭ păstrează, pentru-că s'aŭ întrebuințat în noua zidire.

Biserica Valea s'a zidit, după părerea răposatuluĭ C. Aricescu, între aniĭ 1300—1400, s'a reparat la aniĭ 1592, 1700 și 1800. Posedă șase icoane vechĭ, datorite luĭ Șerban Diacon, zugrav din secolul trecut. Ele prezintă interes artistic. Această biserică se află azĭ închisă.

Biserica Sf. Nicolae-din-Sus s'a zidit către anul 1708 și s'a reparat la 1750, 1790 și 1855.

Biserica Vișoiul s'a zidit la 1773.

Biserica Apa-Sărată s'a zidit la 1831.

Biserica Bughea s'a zidit la 1815.

Biserica din Malul-de-Sus, după cum se constată dintr'un hrisov de la Vintilă-Vodă, s'a zidit între aniĭ 1532—1534.

Hosted by Google

Foasta *Biserica Sf. Vineri*, azi dărîmată, s'a zidit la anul 1758. Enoriaşii aŭ trecut la biserica Domnească, care s'a tîrnosit în anul 1890.

Tot în raionul oraşuluĭ este şi biserica Flămînda, care se administrează de primărie.

Biserica Sf. Nicolae (Gruiul) se întreţine de fondatorul eĭ, Const. Pop; iar cele-l'alte bisericĭ se administrează de epitropiile respective şi se întreţin de enoriaşĭ din veniturile ce aŭ.

Mănăstirea Catolică (Bărăţia). Negru venind în Cîmpulung la 1290, aduse cu el Saşĭ şi Unguri, carĭ ocupară centrul oraşuluĭ. Negru făcu şi o biserică catolică pentru soţia sa Ana, fata regeluĭ Ladislav al Ungarieĭ, ale căreia ruine sa văd şi azĭ în grădina luĭ Căprăruş, sub numele de Cloaster, cum îĭ zic ţăraniĭ.

D-l G. Ionescu-Gion, în conferinţa sa «Romînia în secolul al XVII-lea,» spune despre Closter, următoarele:

«.....O altă biserică, tot catolică, se află în ruină, fără acoperiş, numaĭ zidurile îĭ staŭ în picioare. Fusese clădită în onoarea S-teĭ Elizabeta, Regina Ungarieĭ, şi fusese ca o mănăstire unde locuiaŭ călugăriĭ din ordinul S-tuluĭ Francisc. Această biserică a fost mare, lungă de 40 paşĭ şi lată de 12; fusese în vremurile eĭ frumoasă, monumentală şi făcea şi minunĭ. Bolnaviĭ de toate neamurile veneaŭ aci şi numaĭ prin şederea lor în biserică se reînsănătoşaŭ.»

Mănăstirea Franciscanilor este cunoscută de Cîmpulungenĭ sub numele de Cloaşter (Kloster.)

In privinţa eĭ spune d-l Profesor Grig. Tocilescu:

«In grădina luĭ Căprăruş, strada Mateiŭ-Vodă, se află ruinele vecheĭ Bărăţiĭ a Franciscanilor, pe care tradiţia o atribue Doamneĭ Ana a luĭ Negru-Vodă. Poporul numeşte aceste ruine Cloaşter (de la cuvîntul german Kloster) şi maĭ multe pietre cu înscripţiunĭ latine există până astăzĭ prin zidurile caselor învecinate.»

In privinţa acestuĭ Cloaster, un document latin, publicat de Sulzer în «Geschichte des Transalpinischen Dacien», ne spune cu data de 1799, Fevruarie în 4, că această mănăstire a fost zidită pentru călugăriĭ catolicĭ de soţia luĭ Negru-Vodă, contesa Margaretha, născută catolică în Transilvania şi fusese zidită nu departe de mănăstirea pe care Negru-Vodă, ortodox, o zidise pentru călugăriĭ ortodoxĭ din Cîmpulung. Acestea le scrie acum 100 de anĭ, părintele Bonaventura Andrenjin, guardianul Bărăţieĭ Cîmpulung, care maĭ adaugă că, în mănăstirea Franciscanilor, se maĭ află şi trunchiul uscat al unuĭ arbore făcător de minunĭ, ceea ce consună cu afirmaţiunea luĭ Bachsicĭ din 1640, că Cloasterul făcea minunĭ.

Un alt document din 1660, «Relatio de Statu Ecclesiae catolicae in Valahia, Moldavia et Transylvania», făcută de părintele Gabriel Mancicĭ, ne spune că Cloşterul fusese zidit de fericitul întru pomenire Capistrano, în timpul principeseĭ Caterina, soţia luĭ Negru-Vodă, care soţie, după cîte se vede, avea multe şi diferite nume, de vreme ce treĭ documente citarăm şi cîte trele nume deosebite: Ana, Margareta, Caterina.

Cloasterul s'a reparat la anul 1410 şi 1642.

La 1714 cloasterul se mută în piaţa oraşuluĭ, pe locul unde este astă-zĭ, sub numirea de Mănăstire de Monahĭ aĭ Sf. Francisc, dedicată Sf. Evanghelist Iacob, cunoscută de orăşenĭ sub numele de Bărăţia.

La 1730, clopotniţa, ce era de lemn, s'a făcut de zid.

In 1737, dîndu-ĭ Turciĭ foc, arse şi rămase ruinată vr'o 30 anĭ, în care timp serviciul divin se serba într'o cameră a Bărăţieĭ din catul de sus. Ea se repară la 1760 de Egumenul Antoniu Corvin. Reparîndu-se, se maĭ micşoră, remănînd numaĭ altarul drept biserică, după cum arată zidul despre grădina mormintelor.

O piatră mormîntală, în lungimea de 2.15, lăţimea 1.04, grosimea 0.13, pusă lîngă altar în interiorul bisericeĭ, are următoarea inscripţiune latină din anul 1300, săpată în caractere monahale:

+ANNO. DNI. M. CCC+
HIC. SEPVLTVS EST.
COMES. LAVRENTIVS. DE
LONGO CAMPO. PIE
MEMORIE

Acest monument care constată existenţa unuĭ comite de Cîmpulung, anterior anuluĭ 1300, este după d. Grig. Tocilescu, de o mare însemnătate pentru istoria oraşuluĭ şi a ţăreĭ.

Pentru centrul oraşuluĭ s'a înfiinţat două cimitire la două extremităţĭ: unul la Flămînda (cu o clădire mortuară) pe partea de S.-E. a oraşuluĭ şi altul la Scheiŭ, în partea de N.-V. a oraşuluĭ, avînd şi acesta o casă mortuară.

Pe lîngă vatra comuneĭ, orăşeniĭ maĭ posedă în devălmăşie şi munţiĭ următorĭ: Plaiul-luĭ-Petru (din rîul Cîmpulung până în apa Dîmboviţeĭ); Plaiul-Frăciĭ; Jimbura (până la Păpuşa); Plaiul Voevodul (peste Clîncea până la Capra); Modroghinul, Boar-

Hosted by Google

teșul, Netotul, Vîrtopul și Epurile.

Din acești munți, trei și-au schimbat numele: Jimbura, Modroghinul și Netotul și se numesc azi: Colții-lui-Andreiu, Bătrîna și Valea-Barbului.

Acești munți nu intră în vatra sau moșia orașului; probă, hrisovul lui Leon-Vodă, din 26 August 1630 și al lui Mateiu-Basarab, din 6 Decembrie 1637, care spune curat: «Vatra orașului nu intră în coprinsul munților; ci munții încep din șezutul (căminul) orașului înainte.» Intr'adevăr, munții arătați sunt la o depărtare de vr'o 7 ore de vatra orașului. Acești munți au fost și sunt proprietatea orășenilor, lemnele și păsunea din ei sunt ale tuturor (ființă colectivă); iar nu împărțiți, la fiecare individ în parte.

Până către finitul secoluluĭ al XVII-lea, acești munți dedeau puțin folos comuneĭ. Moșia era plină de păduri și de păsuni și arenda acestor munți consta în «cîte-va oca de brînză și de lapte gros din partea ciobanilor ce-și păsteau vitele în ale plaiurĭ, de la Aprilie până la Septembrie.»

De la 1700 încoace, și maĭ ales de la Regulament, venitul munților a crescut gradat, începînd de la 50 leĭ, și urcîndu-se până la 6000, afară de epoca Fanarioților, cînd arenda lor nu ajungea nicĭ pentru plata ploconuluĭ la postelnicul cel mare, patronul comuneĭ.

Până azĭ, munții orașuluĭ sunt în indiviziune.

Moșia Bărățieĭ e a moșnenilor Cîmpulungenĭ din moșĭ strămoșĭ. Negru-Vodă a întărit această vechie posesiune a lor cu hrisovul său din 1202. Probe sunt hrisoavele luĭ Mateiu (1637) și Leon-Vodă, carĭ sună:

«Fiind-că moșia și plaiurile orașuluĭ au fost de baștină (moștenească) ale orășenilor Cîmpulungenĭ, de la moșĭ de la strămoșĭ, cu mult înaintea de șederea (formarea) orașuluĭ, din zilele altor bătrînĭ domnĭ, ce au fost de demult, etc.....

«Și am văzut Domnia mea și cartea cea vechie a bătrînuluĭ Negru-Voevod din anul 1292 și cartea bătrînuluĭ Vlad (Dracula) din 1439.»

Moșia orașuluĭ era împărțită după datina Romanilor în porțiunĭ egale, numite funiĭ sau chingĭ, în limba hrisoavelor, afară de locul de pășune (izlazul vitelor) ce era proprietate a tutulor. Fie-care moșnean cîmpulungean avea partea luĭ în oraș (loc de casă cu curte și grădină) și partea luĭ în muscele (livede de pruni și fîn). P'acea vreme, moșnenii Cîmpulungenĭ, zice Const. Aricescu, fiind maĭ toți chirigiĭ, urma ca fie-care să-și aibă părticica de fînețe în muscelele coprinse în moșie.

Un monument public e bustul luĭ Radu-Negru.

Monumentul luĭ Radu-Negru este ridicat din inițiativă cu totul privată, și anume de către obștea moșnenilor Cîmpulungenĭ, descendințĭ aĭ moșnenilor împroprietăriți de Radu-Negru Voevod.

Bustul luĭ Radu-Negru este lucrat de artistul Mirea, și el moșnean Cîmpulungean, lucrare care a fost premiată la Paris. Piedestalul, pe care este așezat bustul, este tăiat în piatră din carierele din Albești (Muscel) și lucrat după planurile făcute de arhitectul Al. Săvulescu.

Intre colonadele celor patru laturĭ ale piedestaluluĭ, sunt lipite patru plăcĭ de marmură neagră, purtînd inscripțiunile:

«In anul 1898 Aug. 15. In zilele Regeluĭ Carol I, Fundatorul Regatuluĭ Romîn;

Cîmpulungul, Primul Scaun Domnesc, salută chipul de bronz al urzitoruluĭ țăreĭ Romînești;

Inălțatu-s'au chipul luĭ Radu Negru Basarab, descălicătorul țăreĭ Romînești;

Memorieĭ luceafăruluĭ Basarabesc, admiratoriĭ glorieĭ străbune, închină acest monument.»

Monumentul este așezat în capătul din spre N. al bulevarduluĭ orașuluĭ, cu fața în lungul bulevarduluĭ.

Prima școală romînească din Cîmpulung s'a fondat de Doamna Chiajna, soția luĭ Mircea al II-lea Voevod, la anul 1567, sub numele de Școala Domnească, al căreia profesor romîn se plătea dela Mitropolie. Școala aceasta există până la finele secoluluĭ al XVIII-lea, tot cu acelașĭ nume, pe locul grădineĭ Voroveanuluĭ (cartea ispravniculuĭ din 22 Martie, 1800); iar pe la 1801, sub Mihaiŭ Suțu, Dumitru Rosetti, fondatorul schituluĭ Mărculești (Flămînda), după ce repară biserica, făcu o școală de băețĭ de limba romînă, în locul școaleĭ Domnești, a Doamneĭ Chiajna, care încetase în acel an din cauza turburărilor politice; fixă o gratificație anuală profesoruluĭ, afară de salariul ce-l primea de la Mitropolie. Localul școaleĭ era într'o casă de lîngă biserica Sf. Ilie, dăruită de comisul Ion Craioveanul. De aci se mută în localul de azĭ al caselor, dăruit de egumenul Dosofteiŭ.

Maĭ tîrziŭ, cam după la 1874 încoace, cînd populația școlară s'a înmulțit, s'a înființat școala de băețĭ No. 2, și apoĭ cele două școlĭ de fete. Invățămîntul secundar nu se predă în

Hosted by Google

Cîmpulung de cît de dată foarte recentă.

In Cîmpulung sunt 6 şcolĭ primare, din care 3 de băeţĭ, 2 de fete şi 1 mixtă, în mahalaua Malul.

Frecuenţa acestor şcolĭ a fost în anul 1897: şcolile de băeţĭ No. 1, 2 şi 3 652 elevĭ; şi cele de fete No. 1 şi 2, 315 eleve; şi şcoala mixtă, 113 copiĭ. In total numărul şcolarilor a fost de 1050, cu 50 în plus ca în anul precedent.

Maĭ sunt încă 2 şcolĭ particulare, o şcoală mixtă la mănăstirea catolică şi o şcoală (pensionat) de fete.

Invăţămîntul secundar se predă în un gimnaziŭ şi în şcoala normală «Carol I», o construcţie frumoasă, aşezată la poalele Flămîndeĭ, care a costat maĭ bine de un milion.

In oraş este un spital judeţean, înfiinţat la anul 1864, care a funcţionat regulat cu 18 paturĭ, şi care, pe lîngă suma alocată în budget pentru întreţinere, maĭ are o donaţie a decedatuluĭ Arhimandrit Dionisie Aninoşanu. Pentru spital, s'a construit un noŭ local în anul 1890.

Budgetul oraşuluĭ Cîmpulung se balanţează cu suma de 229868 leĭ la venitурĭ şi la cheltuelĭ.

Intre cheltuelile cele maĭ însemnate, pe care le face comuna, menţionăm:

pentru	şcolĭ	3640 leĭ;
»	cler	29916 »
»	serv. med.	17530 »
»	poliţ.	32030 »
»	lum. oraş.	14240 »

Primăria oraşuluĭ Cîmpulung are contractate următoarele împrumuturĭ la Casa de Depunerĭ:

100000	leĭ	făcut în	anul	1886
200000	»	»	»	1893
100000	»	»	»	1896
200000	»	»	»	1896

Poliţia oraşuluĭ se compune din: 1 cap al poliţieĭ; 1 comisar-director; 2 comisarĭ; 1 comisar special al găreĭ; 4 subcomisarĭ şi 1 agent special.

Un comandant de sergenţĭ, un ofiţer de sergenţĭ, 30 sergenţĭ de zi şi de noapte.

In oraş, de-alungul rîuluĭ Tîrgul, în partea opusă a oraşuluĭ, sunt 17 morĭ pentru măcinat făină de grîŭ şi porumb, şi maĭ multe pive saŭ dîrste pentru bătut postav saŭ dimie. Aci maĭ sunt: o fabrică de salamurĭ a d-luĭ Iohann G. Schuster, o fabrică de hîrtie, proprietatea d-luĭ Stef. Ioanide, în valoare de peste 1 milion leĭ, cu instalaţiunĭ moderne şi unde sunt ocupaţĭ peste 250 lucrătorĭ; o fabrică de var alb şi ipsos, a d-luĭ Victor Socecŭ, cu instalaţiunĭ complecte în această ramură. Peste 100 de lucrătorĭ sunt ocupaţĭ.

Locuitoriĭ din Scheiŭ se ocupă cu facerea de şiţă şi doniţe; iar ceĭ din Vestul oraşuluĭ se ocupă în special cu olăria.

Comerciul, pe lîngă lipscăniĭ, băcăniĭ şi cîrciumĭ, maĭ constă şi din vînzarea produsuluĭ industrieĭ naţionale precum: şiţă, doniţĭ, stofe de lînă, pînzeturĭ, costume naţionale, curelărie, tăbăcărie, olărie, ş. a. Parte din orăşenĭ se maĭ ocupă cu fabricarea ţuiceĭ şi parte cu agricultura. In Cîmpulung sunt 152 pluguri de lemn ţărăneştĭ, 32 pluguri pe fier, 34 rariţe de lemn şi 28 morĭ de apă.

Maĭ e un abatoriŭ cu 16 gherete.

Notiţe istorice. — Dăm aci evenimentele cele maĭ principale carĭ s'aŭ petrecut în Cîmpulung:

Cîmpulungul este unul din oraşele romîneştĭ cele maĭ vechĭ ale Romînieĭ. Existenţa luĭ datează cu mult înainte de întemeierea principatuluĭ Ţărĭĭ-Romîneştĭ. Pe la 1290, Radu Negru Basarab înalţă biserica domnească, pe care apoĭ o înzestră cu moşiĭ şi alte dăniĭ nepotul săŭ, Nicolae Alexandru Basarab (1320—1364).

Mormîntul acestuĭ viteaz domn a fost descoperit în anul 1889, de d. Gr. Tocilescu în interiorul bisericeĭ cîmpulungene. Din inscripţiunea în limba slavonă, comunicată şi interpretată de d-sa în sînul Academieĭ Romîne («Annale», tom. 14, anul 1892), rezultă că Nicolae Alexandru Basarab nu este altul de cît cunoscutul Alexandru Basarab, tatăl luĭ Vladislav şi al luĭ Radu Basarab. Anul morţiĭ sale este 1364. O altă pleatră mormîntală scrisă latineşte a fost semnalată de d-sa în biserica catolică din oraş: este referitoare la *Laurentius, comes de Longocampo, Laurentius, comite de Cîmpulung,* mort în anul 1300. Este cea maĭ vechie inscripţiune din cîte se cunosc pănă azĭ din evul mediŭ.

La Cîmpulung a conăcit Carol al XII-lea, Regele Suedieĭ, la anul 1712, în drumul săŭ de la Piteşti la Törtzburg, după cum se găseşte într'o scrisoare a luĭ Ştefan-Vodă Cantacuzino către Patriarhul Iacob.

La 1737, Iulie 29, în timpul zboruluĭ Sf. Ilie, pe cînd mulţĭ Turcĭ, neguţitorĭ şi militarĭ se aflaŭ la acest zbor, un mic corp de oştire austriacă, sub comanda unuĭ colonel, coboară în Cîmpulung pe la Dragoslavele, măcelăreşte pe toţĭ Turciĭ aflaţĭ în zbor şi oraş, şi se întăresc în întrul murilor mănăstireĭ, ca într'o cetate. Turciĭ aflaţĭ în ţară aleargă la ştirea aceasta şi înving pe Nemţĭ, daŭ foc mănăstireĭ şi oraşuluĭ, în cît, zice cronica, a ars cu mare groază. Turciĭ încriminară pe Cîmpu-

Hosted by Google

lungenĭ ca complicĭ aĭ Nemţilor şi pe mulţĭ îĭ puseră sub sabie. Vr'o cîţĭ-va anĭ oraşul fu pustiit. Parte din orăşenĭ fugiră în ţara nemţească, parte pribegiră prin Ţara-Romînească şi Moldova, iar ceĭ săracĭ rămaseră pe loc. Cu întoarcerea Cîmpulungenilor la vetrele străbune, eĭ aduseră cu dînşiĭ mulţĭ Romînĭ de pe la satele pe unde se adăpostiseră, şi cu toţiĭ se puseră a ridica Cîmpulungul din noŭ, cu lemne din pădurile oraşuluĭ.

La 1785, în urma revoluţieĭ luĭ Horia şi Cloşca, mulţĭ din Romîniĭ-Ardelenĭ, invinşĭ de trupele austriace (la 28 Fevruarie, 1785), emigrează în Cîmpulung pe moşia oraşuluĭ. Eĭ se învoiră cu capiĭ comuneĭ de atuncĭ, a da pe tot anul cîte 40 banĭ (13 parale şi 1 ban) de fie-care individ. (Cartea Isprăvnicatuluĭ din 1806, Ianuarie 2).

La 1788, iar trecură Nemţiĭ în ţară, suferind şi atuncĭ Cîmpulungeniĭ mult de la dînşiĭ. Şi atuncĭ se arseră mulţime de case, între carĭ cîte-va biserici şi schitul Mărculeşti.

In timpul răscoaleĭ din anul 1821, Cîmpulungul a fost ocupat de Nicolae şi Iorgu, fraţiĭ luĭ Ipsilante, cu parte din ostaşiĭ corpuluĭ ce comandaŭ.

Sub ocupaţiunea rusă dintre 1828—1832, Ioan Văcărescu, care s'a opus amesteculuĭ Rusieĭ în lucrările Adunăreĭ Legislative, privind aceasta ca o călcare a autonomieĭ ţăreĭ, a fost exilat la Cîmpulung, din pricina unor versurĭ cu tendinţă politică.

In anul 1855 găsim în oraş: 36 preoţĭ şi 2 protopopĭ, unul peste plăşile Argeşelul şi Rîurile şi altul peste plaiurĭ şi plasa Podgoria.

Avea 41 boerĭ de neam, 15 mazîlĭ, 469 patentarĭ, carĭ dădeaŭ un venit trimestrial de 6994 leĭ; 659 ţăranĭ contribuabilĭ şi 126 Ţiganĭ emancipaţĭ, carĭ dădeaŭ un venit anual de 76126 leĭ vechĭ şi 32 parale.

Pentru moşiile locuite, nelocuite şi contribuţia drumurilor, se plătea anual 37045 leĭ şi 4 parale.

In Cîmpulung, cu suburbiile, eraŭ 80 care cu 4 boĭ, 145 care cu 2 boĭ, 9 care cu 3 şi 2 caĭ, 1893 vacĭ şi viţeĭ; 16 militarĭ, 10 dorobanţĭ, 8 fabricĭ de pieĭ cu venit anual 1960 leĭ, 19 morĭ cu venit anual 11400 leĭ, 7 dîrste cu venit 1700 leĭ, 8 pive cu venit 1050 leĭ, 24 olărĭi cu venit 16000 leĭ, 5 povernĭ cu venit de 500 leĭ, 29 morarĭ şi dulgherĭ, 17 cizmarĭ, 21 zidarĭ şi 44 fierarĭ.

Şcoala naţională se frecuenta de 140 elevĭ.

Spitalul avea 20 paturĭ.

S'aŭ altoit 90 copiĭ; s'aŭ născut 270 şi aŭ murit 147.

Făcîndu-se recensămîntul populaţiuneĭ, s'a constatat că avea 6215 suflete, afară de suburbiĭ. Case în raionul oraşuluĭ eraŭ 835 şi 1256 cu cele din suburbiĭ. Venitul oraşuluĭ se urca anual la 1000 de galbenĭ.

In Cîmpulung s'aŭ născut: C. D. Aricescu, Iorgulescu, Nicolae Rucăreanu şi primul legist din timpul Regulamentuluĭ (1830), Urianu, care, murind la 1854, a lăsat şcoaleĭ primare de băeţĭ No. 1 din oraş, o bibliotecă destul de însemnată.

Privilegiele oraşuluĭ. — Oraşul Cîmpulung, fiind la loc de munte, zic hrisoavele oraşuluĭ, şi nutreţul orăşenilor cu greŭ de procurat în aste locurĭ pietroase şi păduroase, unde nu se putea pune plugul, toţĭ Domniĭ, văzînd nevoile ce eraŭ pe bieţiĭ locuitorĭ, din cauza luptelor pentru independenţă şi a emigrărilor pentru frica de barbarĭ, aŭ dotat com. Cîmpulung cu diferite privilegiĭ, sancţionîndu-le cu semnăturĭ domneştĭ şi boereştĭ, cu sigiliĭ şi cu anateme teribile în potriva celor ce din lăcomie saŭ răutate s'ar încerca a le nimici, saŭ a le modifica măcar.

Prin aceste hrisoave, comuna Cîmpulúng era scutită:

De dare de lemne şi de fîn la Crăciun funcţionarilor Domnuluĭ şi aĭ statuluĭ (hrisovul luĭ Mircea al II-lea din 20 Fevruarie, 1559).

De găleată, de slujba domnească, de vama pîrcălabilor de oraş şi judeţ, pentru orĭ-ce ar vinde saŭ ar cumpăra Cîmpulungeniĭ (hrisovul luĭ Radu al XI-lea, din 7 Maiŭ, 1616).

De vama de pită de la bîlciul Sf. Ilie, cum şi de vama de cal, de boŭ, de oaie, de pătură, de peşte şi de alte lucrurĭ, ce se desfac de locuitorĭ la ăst bîlciŭ (hrisovul luĭ Mateiŭ-Basarab, din 12 Aprilie, 1636).

De vama pentru orĭ-ce ar vinde şi ar cumpăra Cîmpulungeniĭ la cîmp (în bîlciurile din Principat) «de la alţĭ oamenĭ din ţară să ia vamă iar de la orăşenĭ nu, după vechea datină şi după coprinsul tuturor hrisoavelor şi al mănăstireĭ luĭ Mateiŭ Basarab din oraşul Domnieĭ mele Cîmpulungul» (hrisovul luĭ Gheorghe Ghica I, din 21 Ianuarie, 1660).

«De birul de taler, de miere, de ceară, de seŭ, de potvadă, de caĭ, de olac şi de slujbele şi mîncăturile cîte sunt peste an în ţara Domnieĭ mele, nicĭ o supărare să nu aibă orăşeniĭ Cîmpulungenĭ» (hrisovul luĭ Grigorie Ghica, din 21 Aprilie, 1662).

De fumăritul şi căminăritul pescarilor (cartea Brîncoveanuluĭ, din 14 Octombrie, 1703).

Hosted by Google

«De goştinărit pentru 1000 rîmătorĭ trecuţĭ de Cîmpulungenĭ în Austria pe la schela Dragosloveni să nu plătească eĭ vamă» (cartea luĭ Const. Mavrocordat, din 31 Martie, 1733).

De olăcărit (cartea luĭ Mih. Racoviţă, din 13 Iunie, 1742).

De carele de oaste, de rupturĭ şi satarale ce sunt pe siliştĭ, de birul lefilor, de birul oştilor, de birul cailor, de birul untuluĭ şi al meiuluĭ, de toate dăjdiile şi orînduelile ce ar eşi din visteria domnească (hrisovul luĭ Şerban Cantacuzino, din 31 Iulie, 1688).

«De orĭ-ce mărunţiş vînd eĭ pe la tîrgurile din judeţ şi ţară» (hrisovul luĭ Mihail Racoviţă).

Pe lîngă acestea, accizariĭ nu puteaŭ întîrzia în Cîmpulung, ca aiurea, de cît de la Maiŭ pănă la Septembrie; pe cînd în alte părţĭ şedeaŭ maĭ tot anul, în sarcina locuitorilor, ca slujbaşĭ domneştĭ (cartea luĭ Const. Brîncoveanul, din 22 Octombrie, 1700).

După cum am spus, orăşeniĭ se îndeletniceaŭ maĭ mult cu chirigeria. Eĭ, după cartea luĭ Const. Brîncoveanu, aveaŭ dreptul înaintea tutulor să încarce mărfurile ce se descărcaŭ în oraş, destinate pentru Austria, saŭ cele ce coboraŭ pentru Romînia, pe la schela Dragoslavele. După ce orăşeniĭ împlineaŭ suma dorită, restul mărfeĭ se putea încărca şi de chirigiĭ din Muscel, saŭ de aiurea.

Pe lîngă acestea, nicĭ un funcţionar d'aĭ Tronuluĭ saŭ d'aĭ statuluĭ, nicĭ boier, nicĭ neguţitor, nicĭ ţăran, nimenea, cu un cuvînt, n'avea voie a cumpăra de la orăşenĭ nicĭ case şi locurĭ în oraş, nicĭ delniţă la cîmp şi la viĭ, nicĭ livezĭ în muscele, nicĭ vad de moară; în scurt, proprietatea mişcătoare nu putea vinde moşneanul Cîmpulungean la străinĭ, ci orăşean la orăşean. (Hrisovul luĭ Radu al XI-lea, din 7 Maiŭ, 1615).

La întîmplare de moarte a verĭ-unuĭ moşnean, datoria mortuluĭ către boerĭ, neguţitorĭ saŭ ţăranĭ (ce nu făceaŭ parte din comună) se plătea acestora de moştenitoriĭ răposatuluĭ. Creditoriĭ nu se puteaŭ despăgubi cu proprietăţile debitoruluĭ. In lipsă de moştenitorĭ, comuna vindea prin licitaţie la orăşenĭ toată averea mortuluĭ şi din baniĭ strînşĭ se plăteaŭ datoriile luĭ; iar restul se da la biserica unde odihnea ţărîna familieĭ luĭ, spre pomenirea sufletuluĭ săŭ.

Cu toate acestea, acest aşezămînt s'a desfiinţat încă de pe la anul 1750, de chiar orăşeniĭ Cîmpulungenĭ prin vînzările de locurĭ şi case în oraş, de fîneţe şi ogrăzĭ cu prunĭ în muscele, de viĭ şi livezĭ cu prunĭ la Văleni, de ferăstrae, de vaduri, de moară, etc.

Străiniĭ n'aveaŭ voie a se neguţitori cu nemic în oraş (hrisovul luĭ Mihail Racoviţă, din 15 Ianuarie, 1742). Mărfurĭ portative (tolbaşĭ) şi mărfurĭ străine şi scumpe (giuvaeruri şi şalurĭ) nicĭ chiar în casele particularilor nu se puteaŭ desface între 1750 şi 1821. Neguţitoriĭ, cu mîna pîrgarilor scoteaŭ afară din oraş pe ceĭ ce veneaŭ să-ĭ păgubească în interesele lor, asemenea cu meseriaşiĭ, rachieriĭ, etc. Spre exemplu: cel ce voia să vînză în oraş vin, de ar fi fost chiar omul luĭ Vodă saŭ al Banuluĭ, trebuia, ca să fie tolerat, să lase butia seacă pe seama comuneĭ şi cuvîntul era, ca să poată trece orăşeniĭ vinul lor din Văleni, Ciocăneşti şi Nucet, ce nu-l puteaŭ trece la viĭ toamna şi primăvara.

Aceste privilegiĭ, zic hrisoavele toate, «datu-s'aŭ judeţuluĭ, celor 12 pîrgarĭ, preoţilor şi tutulor orăşanilor de la mare pănă la mic, cîţĭ sunt moşnenĭ aĭ oraşuluĭ Cîmpulung şi feciorilor lor cîţĭ Dumnezeŭ le va dărui».

Indatoririle comuneĭ către tron şi stat. — Pentru toate privilegiile şi drepturile de care se bucura, com. Cîmpulung era obligată către Domn şi Visterie, la tributul legitim. Acest bir creştea orĭ scădea, după Domnĭ, după boerĭ şi după împrejurărĭ, şi iarăşĭ după voinţa lor se regula termenul plăţeĭ luĭ.

Pănă la 1716, comuna nu cunoştea alt impozit din partea guvernuluĭ de cît tributul legitim. Aşa de ex., sub Grigorie Ghica, tributul anual pe cap era de un galben, plătit în două rînduri, la Sf. Gheorghe şi la Sf. Dumitru.

Domniĭ grecĭ împovărară comuna cu «diferite dajdiĭ» încît rămase oraşul la «multă lipsă şi sărăcie» (după zisa hrisoavelor) şi «văzînd Domnia mea», zice Şerban Cantacuzino, în hrisovul din 1 Iulie, 1688, «că pentru multul greŭ ce aŭ asupra lor vor să se risipească şi să fugă orăşenii, şi jeluindu-se că aŭ mare pas de la dregătoriĭ ce merg cu slujbe acolo şi de la slugile lor, că le fac multă cheltueală şi mult catahrisis, luînd maĭ mult de cît dăjdiile ce sunt datorĭ a da eĭ la vistiera Domnieĭ-mele; drept aceea m'am milostivit Domnia-mea de i-am ertat pentru sărăcia lor, pentru-că aŭ venit de s'aŭ tocmit cu Domnia-mea de şi-aŭ luat ruptoare să aibă a da la cămara Domnieĭ-mele, la Sf. Gheorghe şi Sf. Dumitru, iproci, şi la vremea haraciuluĭ să dea şi eĭ ca cele-l'alte oraşe la vremea aceea, iar afară de acestea, nimic; de toate bună pace să aibă. Decĭ, voĭ toţĭ, slu-

Hosted by Google

gile Domnieĭ mele, și voĭ boerĭ marĭ și slugile voastre și voĭ slujbașĭ aĭ țăreĭ, să vă feriți de acest oraș al Domnieĭ mele, căcĭ eĭ înșĭ daŭ ruptorile deosebit și nu sunt amestecați cu țara; căcĭ cine s'ar ispiti a le face verĭ-un răŭ peste cartea Domnieĭ-mele, acela să știe bine că mare scîrbă și rea pedeapsă va trece de către Domnia-mea. Pentru-că așa e porunca Domnieĭ-mele.»

Sub Brîncoveanu plătea comuna un fiorin în 5 rînduri: la Sf. Dumitru, la Sf. Gheorghe, la seama cea mare, la haraciu și la adausul haraciuluĭ (hrisovul din 17 Sept., 1702).

Sub Ion Mavrocordat, fiorinul se plătea în patru rînduri: la Sf. Gheorghe, la Sf. Dumitru, la al treilea și la al patrulea sfert (hrisovul din 8 Martie, 1717).

Sub Nicolae Mavrocordat, plata comuneĭ «era plătită în 7 rînduri: la dajdia haraciuluĭ (tributul Porții), la a doua seamă, pentru plocoanele Bairamuluĭ, pentru cheltuelile visterieĭ, pentru lipsa haraciuluĭ, pentru cheltuiala... (șters) i a slugilor Domnieĭ-mele și pentru dajdia lefilor» (cartea din 20 Martie, 1730).

La 1794, comuna vărsa în casa statuluĭ 1287 leĭ, pentru 408 tributarĭ. Pentru oerit și dijmărit daŭ eĭ o mică sumă; asemenea și pentru olăcăriile și podvezile domnești.

La acestea, de la 1750 se adaugă ploconul în numerar al marelui postelnic, care dimpreună cu tributul și podvezile era un jug foarte greŭ pentru cetățenĭ. Aceasta fu una din cauzele risipireĭ orașuluĭ în maĭ multe rînduri și a fugireĭ țăranilor cu grămada din Romînia în Turcia.

Catolicii. — Prin catolicĭ Cîmpulungeniĭ înțeleg Sașĭ, și Ungurenĭ maĭ cu seamă, numiții Papistașĭ. Eĭ fură aduși în Cîmpulung la 1290, de Negru-Vodă și se înmulțiră în scurt timp, grație protecției Doamneĭ Ana, soția luĭ Negru-Vodă și a Doamnelor catolice ce stătură în urma eĭ pe tronul Negrilor.

Catoliciĭ aceștia — scrie d-l G. Ionnescu-Gion în «Romînia în secolul al XVII-lea»,—de neam Sașĭ, pe la 1640, nu maĭ vorbesc limba lor, ci romînește. Eraŭ vr'o 400 suflete catolice, carĭ, din cauza lipseĭ de preoțĭ catolicĭ, trecuseră odată la luteranizm și apoĭ reveniră la catolicizm prin stăruințele preotuluĭ Giovenale Falco, care se afla la 1640 în Cîmpulung, și vorbea bine romînește.

Domniĭ grecĭ protejară pe catolicĭ, dotînd Bărăția cu proprietățĭ, cu drepturĭ și privilegiĭ. Influența Austrieĭ în țară contribui mult la înmulțirea catolicilor. Cu timpul, numărul lor a descrescut că azĭ abia aŭ remas numaĭ cîte-va familiĭ.

Monumente istorice.— Din rămășițele vechimeĭ, însemnăm:

1. Ruinele cetățiĭ romane numite astă-zĭ Grădiștea, unul din castelele care apăraŭ valul saŭ troianul ce pleacă de la Flămînda, lîngă Turnu-Măgurele și trece prin Pitești și Cîmpulung în Transilvania pe la Bran.

2. Biserica de mir întemeiată de Radu Negru la 1290 și prefăcută în mănăstire de Mateiŭ Vodă Basarab, în anul 1636.

3. Ruinele vecheĭ mănăstirĭ a Franciscanilor, numite pănă astăzĭ *Kloașter*.

4. Biserica catolică din str. Negru-Vodă, cu înscripțiunea latinească din anul 1300.

5. *Crucĭ de piatră în Cîmpulung.*— Prin ulițele orașuluĭ, prin curțile bisericilor și prin grădinile particularilor, se găsesc mulțime de crucĭ și crucioae vechĭ, pe carĭ D-l Grigore Tocilescu, a dispus să se conserve în Muzeul ce s'a înființat de D-sa «în acel vechiŭ și interesant oraș, ce trecea drept primul scaun al voevodatuluĭ romîn», după cum se exprimă în raportul săŭ din 24 August, 1890, publicat în «Monitorul oficial».

Vom indica cîte-va din ele, după D-sa:

a) Crucea luĭ Duca-Vodă, din 1672, conținînd privilegiile încă din vechime ale orașuluĭ Cîmpulung. Această cruce este astă-zĭ zidită în casa d-luĭ Nae Ionescu-Berechet, din Strada Negru-Vodă, No. 84. Inscripțiunea după cele-l'alte fețe nu s'a putut citi, fiind astupată cu zid.

Răpausatul C. D. Aricescu, în cartea sa, «Istoria Cîmpulunguluĭ» dă coprinsul inscripțiuneĭ acesteĭ crucĭ istorice, reparată pentru a patra oară și numită Crucea-Jurămîntuluĭ:

«Intru numele tatăluĭ și al fiuluĭ și al duhuluĭ Sf. ridicatu-s'a această cinstită și Dumnezeiască cruce întru slava și ciustea Nașterieĭ Domnuluĭ nostru Isus Hs. și întru pomana Domnieĭ mele, Eŭ, Duca Voevod, și a Doamneĭ Domnieĭ mele, Anastanca, și a fiuluĭ Domnieĭ mele, Ion Constantin V. V.

Văzînd Domnia mea mila orașuluĭ Cîmpulung, cum să fie ertat de vama de pîine, să nu dea vamă domnească așișderea și orășaniĭ să nu dea vamă pentru orĭ-ce vor vinde, cum a fost ertați de răposatul Negru V. V., cînd a fost leatul 6723 (1215 ?) și de Alexandru V. V. Iliaș fost-a leatul 7135 (1627) și de alțĭ bătrînĭ răposați Domnĭ, precum scrie în cărțile cele bătrîne și în pisania sfinteĭ mănăstirĭ, care este pusă d'asupra ușeĭ biserieeĭ, întărită de repausatul Mateiŭ V. V. cu mare blestem.

Iar cînd a fost acuma, în zilele Domnieĭ mele, venit-aŭ județul cu orășaniĭ cu jalbă la Domnia mea, spuind cum că le strică călugăriĭ mila orașuluĭ, ce aŭ avut de la alțĭ bătrînĭ Domnĭ.

Drept aceea, Domnia mea văzînd cărțile cele bătrîne și ce scrie în pisania sf. mănăstirĭ, Domnia mea încă am în-

Hosted by Google

tărit mila cu această cinstită cruce, ca să fie ertaţi.

Aşişderea şi pentru judecata oraşuluĭ, pe orăşenĭ să-ĭ judece Judeţul cu 12 pîrgarĭ şi cu bătrîniĭ oraşuluĭ; iar călugăriĭ saŭ pîrcălabiĭ saŭ măcar alţĭ să n'aibă a se amesteca ca să strice judecata şi obiceiurile lor ce aŭ fost de la alţĭ bătrînĭ Domnĭ; ci toate legile şi judecăţile lor să fie stătătoare; şi nicĭ judeţul să nu aibă voie a lua vamă de la orăşeniĭ ceĭ ce vor vinde, cum nicĭ Domnia mea, de acestea toate cîte scriŭ maĭ sus.

Iar cine nu va intrări mila, să fie proclet şi anatema; şi ispravnic a fost Andrea Judeţul cu 12 pîrgarĭ.

Decembrie 25, 7180 (1673)».

b) O cruce, copie după crucea luĭ Duca-Vodă, făcută în anul 1790, de către Judeţul Nicolae Cocoş. Această cruce are lungimea de 2,60; lăţimea 1,03 şi grosimea 0,32, şi se află în curtea caselor luĭ N. Ionescu-Berechet.

c) Crucea de lîngă lagărul roman Jidova, apoape de puţul de la şosea, cu inscripţiune slavonă, din 1661.

d) Crucea din dreptul Văeĭ-Drînceştilor, cu inscripţia romînă, din timpul luĭ Grigorie Vodă Ghica.

e) Crucea din curtea biserice Scheiul, din anul 1675, în limba romînă.

f) Crucea de la drum, cum scoborĭ din curtea biserice Scheiul, anul nu se ştie, fiind piatra îngropată în pămînt.

g) Crucea din ograda luĭ Dumitru Soare, strada Negru-Vodă (Scheiul), cu inscripţiune în limba slavonă, din anul 1615.

h) Crucea din strada Negru-Vodă, în dreptul biserice Valea, cu inscripţiune slavonă.

i) Crucea din curtea bis. Valea din timpul luĭ Şerban-Vodă.

j) Crucea din strada Negru-Vodă, în dreptul caseĭ Urlăţeanu, romînească, din timpul luĭ Const. Vodă-Brîncoveanu.

l) Crucea din curtea biserice Şubeşti, slavonă, din timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul.

m) O piatră cu inscripţiune, la fîntîna luĭ Bumbulicĭ, strada Mateiŭ-Basarab (Gruiul), căzută jos în apă.

n) Crucea de la Gh. Mihăescu, strada Mateiŭ - Basarab, din anul 1660.

o) Fragment de cruce în apropiere de cea precedentă.

p) Altă cruce romînească din 1725, lîngă localul şcoaleĭ de băeţi.

De însemnat e şi pisania săpată pe piatra de la schitul Mărculeşti (Flămînda), din anul 1765, care se află în curtea poliţieĭ. De asemenea baniţa de piatră de 440 ocale, cu inscripţiunea săpată în 1 Ianuarie 1825, cu ocaziunea venireĭ luĭ Grigorie Vodă Ghica, în judeţul Muscel.

Cîmpulungul, *staţie de dr.-d.-f.,* jud. Muscel, pl. Dîmboviţa, comuna Cîmpulungul, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie, 1887. Se află la 6.9 kil. de Schitul-Goleşti. Înălţimea d'asupra niveluluĭ mării e de 570m,61. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 430528 leĭ, 5 banĭ.

Cîmpulungul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Valea-Mare, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, compusă din stejar, fag, carpen, jugastru, ulm, frasin şi plop, avînd, împreună cu trupul de pădure Aninoasa, 75 hect.

Cîmpulungul. (V. Tîrgul, rîŭ, jud. Muscel).

Cîmpulungeanca, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., pe rîul Cîlnăul.

Şi-a luat numele de la muntele Cîmpulungeanca; înainte se numea Cărănăul, de la muntele Cărănăul.

Este aşezată în partea de V. a judeţuluĭ, la 25 kil. spre N.-V. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea N.-V. a plăşeĭ, la 21 kil. spre N.-V. de com. Sgîrciţi, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Pardoşi şi Mărgăriteşti, la 6 kil.; Valea-Sălcieĭ, la 8 kil.; Valea-Raţeĭ, la 9 kil.

Se mărgineşte la E. cu Pardoşi, de care e despărţită prin Cîlnăul; la S. cu Mărgăriteşti; la N. cu Valea-Sălcieĭ; la V. cu Niculeşti şi Sărulesti, din jud. Buzăŭ, de care e despărţită prin dealul Cîmpulungeanca.

Este brăzdată la V. de culmile Cîmpulungeanca şi Cărănăul, la N. de dealul Valea-Sălcieĭ, la S. şi V. de dealul Homocioaia.

Rîul Cîlnăul, cu afluentul săŭ Groapa-Mare, o udă la E., curgînd de la N. la S. In interiorul comuneĭ este o baltă cu richiţĭ; 2 puţurĭ şi 5 fîntînĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: Cîmpulungeanca, reşedinţa, la S. şi Cărănăul la N.

Suprafaţa sa e de 1000 hect., din carĭ 900 hect. ale locuitorilor, (150 vatra comuneĭ) şi 100 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia e de 104 familiĭ, cu 566 suflete, din carĭ 286 bărbaţĭ, 280 femeĭ; 208 căsătoriţĭ, 352 necăsătoriţĭ, 6 văduvĭ. Ştiŭ carte 28 persoane.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în anul 1837 de locuitoriĭ comuneĭ; posedă 17 pogoane pămînt şi e deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser; o şcoală de băeţĭ, fundată de comună în 1888, cu 1 învăţător şi 32 elevĭ.

Comuna are 500 hect. arabile, 270 hect. imaş, 200 hect. pădure, 4 hect. viĭ, 20 hect. fîneţe, 6 hect. teren neproductiv.

Hosted by Google

Locuitorii aŭ: 50 pluguri; 1020 capete de vite, din cari: 90 boi, 65 vaci, 6 cai, 8 epe, 800 oi și 20 rîmători.

In comună sunt 2 comercianți, 1 băcan și 1 cîrciumar.

Căi de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Sărulești; spre Valea-Sălcieĭ-Jitia; spre Mărgăriteşti-Valea-Rațeĭ-Racoviteni; spre Pardoși-Băbeni-Rîmnicul-Sărat. Valea-Cîlnăului e cel mai bun drum.

Comuna are 104 contribuabili. Veniturile sunt de 799 lei și 69 bani anual.

Cîmpulungeanca, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătunul de reședință al comuneĭ Cîmpulungeanca. Inainte se numea Cărănăul, de la piscul de deal lîngă care se află; acuma l'a luat pe acela al culmeĭ întregi, care o brăzdează în partea de V. Este așezat în partea de S. a comuneĭ, la poalele culmeĭ și dealuluĭ Cîmpulungeanca, pe pîrîul Cîlnăul. Are o întindere cam de 700 hect., cu o populație de 80 familiĭ, saŭ 300 suflete, din cari 90 contribuabili. Știŭ carte 20 persoane. Are o biserică, deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 cîntăreț; tot aci se află și școala comuneĭ. Numele de Cărănăul ce l'a avut în vechime, a rămas numai pentru cât. Cărănăul, care se află așezat în partea de N. de el.

Cîmpulungeanca, *subdivizie* a cât. Petrăcheşti, din com. Niculești, jud. Buzăŭ, avînd și dînsa o altă subdivizie, Pe-Vale, unde se află cîte-va case.

Cîmpulungeanca, *culme de dealuri,* jud. Buzăŭ și R.-Sărat, ce se desface din muntele Dinul saŭ Țuțuiul și se întinde spre S., prin județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul și plasa Rîmnicul-d.-s. Este așezată în partea de V. a județuluĭ R.-Sărat și servă, pe o întindere de mai bine de 40 kil., ca hotar între acest județ și Buzăul. Principalele vîrfurĭ din această culme sunt: Dinul saŭ Țuțuiul, cu 870 metri înălțime, apoĭ Carpenul-Cumătra, Goicelul, Tătarul, Cărănăul, Cîmpulungeanca, Homocioaia, Dămieni, Hîrboca și Clociți. Se întinde printre afluenții rîuluĭ Slănicul (afluent al Buzăuluĭ), și aceĭ aĭ Cîlnăuluĭ, afluentul săŭ. De o parte și de alta, lasă o mulțime de ramificațiunĭ, carĭ brăzdează partea estică a plaiuluĭ Slănicul (din jud. Buzăŭ), și partea vestică a plaiuluĭ Rîmnicul și plășeĭ Rîmnicul-d.-s. din jud. Rîmnicul-Sărat. Principalele sunt: Dealul-Cîlnăuluĭ, Fundul-Cîlnăuluĭ, Valea-Sălcieĭ, Modreni și Lacul, în jud. Rîmnicul-Sărat; Gărătucul, Cîmpulungul, Homocioaia, Fundul-Dămieni, Clociți și Blejani, în jud. Buzăŭ. In partea de N. e acoperit cu păduri, la mijloc cu pășuni, și la S. cu semănăturĭ.

Cîmpulungeanca, *vîrf,* în culmea Cîmpulungeanca, județul R.-Sărat, plasa Rîmnicul-d.-s., com. Cîmpulungeanca, în partea de V. a comuneĭ. E acoperit cu păduri și pășuni multe.

Cîmpulungeanca, *moșie,* în comuna Niculești, județul Buzăŭ, fostă a statuluĭ, pendinte de Episcopie. Are 560 hect., din care 190 hect. arabile, 150 hect. fîneață, 96 hect. izlaz, 38 hect. pădurea Capota, restul livede și sterp.

Cîmpulungeanca, *proprietate* a statuluĭ, pe care s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ cătunuluĭ Mănești, com. Berevoești-Ungurenĭ, plaiul Nucșoara, jud. Muscel.

Cîmpulungeanca, *izvor,* în comuna Niculești, cât. Petrăcheşti, jud. Buzăŭ. Incepe din Dealul-Cîmpulungenceĭ și se scurge în rîul Slănicul.

Cîmpulungeanului (Pîrîul-), *afluent* al Sasceĭ-Marĭ, județul Suceava.

Cîmpulungenceĭ (Vîrful-), *colină,* în com. Niculești, jud. Buzăŭ, pe hotarul despre Rîmnic, avînd 481 m. înălțime; punct trigonometric. Din acest vîrf pleacă mai multe ramificații, din care una merge spre Podul-Munceĭ, alta spre Petrăcheşti, iar altele în jud. Rîmnic, purtînd toate numele de Dealul-Cîmpulungenceĭ.

Cîmpurelul (Odaia-Pitaruluĭ), *sat,* face parte din com. rur. Dobreni-Cîmpurelul, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Dobreni, cam la egală distanță între rîul Argeș și rîul Sabarul.

Se întinde pe o suprafață de 510 hect., cu o populație de 505 locuitorĭ. Familia D. Gr. Ghica are 276 hect. și locuitoriĭ 234 hect. Proprietarul cultivă 212 hect. (15 izlaz, 15 vie, 34 pădure). Loc. cultivă 145 hect. (9 sterpe, 59 izlaz, 22 vie).

Are o biserică, cu hramul Vinerea-Mare, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. In sat e 1 mașină de treerat cu aburi și 4 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 368 și al celor micĭ de 566.

Cîmpurile, *com. rur.,* în pl. Zăbrăuțul, jud. Putna.

Hosted by Google

Comuna Cîmpurile este situată pe ambele laturĭ ale Șușiței și ale afluentului său Crimineț.

Marginile acestei comune sunt: la N. județul Bacău, la E. comuna Răcoasa, la S. Vizantia și la V. Soveja, peste apa Șușiței.

Distanța comunei de sub-prefectura plășei e de 26 kil., iar de capitala județului de 54 kil. Comuna este udată de pîrîul Șușița și de pîrîiașele Vladul, Valea-Babei, Crimineț, Dracia-Mare și Mică, Rădoaia, Ungurul, Lupașcul, Voineagul, Vînătorul, Grajdul, Giurgea, Sărățelul, Săratul, Puești, Flămîndul, Lărguța, Podobitul și Merioara. In muntele Răchitașul, de pe teritoriul ei, se află locul numit Comoara-luĭ-Bucur, unde este un mare sipot.

Comuna Cîmpurile e formată din următoarele cătune:

Cămpurile-d.-j., Cămpurile-d.-s., Ciurucul, Gura-Văiei, Roșculești și Rotilești.

Populațiunea după cel din urmă recensămînt, e de 705 capĭ de familie, cu 2564 suflete, din carĭ 1283 bărbațĭ și 1281 femeĭ.

Această populație se împarte ast-fel: 1163 neînsurațĭ (632 bărbațĭ, 531 femeĭ), 1234 însurațĭ, 167 văduvĭ (34 bărbațĭ, și 133 femeĭ); 2530 Romînĭ, 1 Grec, 12 Unguri, 1 Rus și 20 de alte diferite naționalităților; 2532 ortodoxĭ, 12 catolicĭ, 19 mozaicĭ și 1 armean. Sunt 511 agricultorĭ, 1 meseriaș, 14 comercianțĭ, 15 avînd profesiunĭ liberale, 282 muncitorĭ și 30 servitorĭ.

Știŭ carte 197 persoane, dintre carĭ: 191 bărbațĭ și 6 femeĭ.

Numărul caselor de locuit e de 650.

Este o biserică parohială, cu hramul Adormirea, în satul Cîmpurile-d.-j. (Parohia Cîmpurile-d.-j.); una, filială, în Ciuruc, cu hramul S-ta Paraschiva și două filiale (făcînd parte din parohia Valea-Babeĭ), una în Rotilești, cu hamul Sf. Nicolae și alta în Cîmpurile-d.-s., cu hramul Adormirea.

Instrucțiunea publică se predă într'o școală mixtă, situată în căt. Cîmpurile-d.-j. E frecuentată de 23 copiĭ. Pentru întreținerea eĭ, comuna cheltuește 402 leĭ anual.

Budgetul pe anul 1893—94 a fost de 6411 leĭ la venitурĭ, și de 6059 leĭ, 64 b. la cheltuelĭ. Sunt 459 contribuabilĭ.

Teritoriul cultivabil al comuneĭ este de 500 hect., iar restul este: 760 hect. fînețe și 1750 izlaz.

Un sfert din întinderea comuneĭ e acoperit de pădure.

Ele sunt exploatate de locuitorĭ, pentru lemne de foc și cherestea. Parte din loc. se ocupă cu facerea de șindrilă în pădurile de la Cașin și Lepșa.

In comună sunt: 16 fabricĭ de rachiŭ de prune, 2 fierării, 8 lemnarĭ, 6 morarĭ, 1 cizmar, 1 pivă, 2 vărarĭ, 2 brînzarĭ, 1 brutărie, 1 cîrciumă și alțĭ 5 comercianțĭ diferițĭ.

Bîlciurĭ se fac: la Dumineca-Tomeĭ, la Inălțare și în zilele de 25 Martie, 29 Iunie, 15 August, 8 Septembrie și 8 Noembrie.

Comunicația se face printr'o șosea comunală care merge paralel cu Șușița și pune Cîmpurile în legătură la E. cu com. Răcoasa și la S.-V. cu Soveja.

In muntele Răchitașul de pe teritoriul acestei comune se află locul numit Comoara-luĭ-Bucur, de unde izvorește un șipot mare.

Cîmpurile-de-Jos, *sat,* în com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna. Acest cătun este așezat pe malul Șușiteĭ, din sus de cătunul Ciurucul.

Are o populațiune de 836 suflete, carĭ locuesc în 235 case. Se află o biserică parohială, cu hramul Adormirea; o școală mixtă, frecuentată de 14 copiĭ (12 băeți și 2 fete). Comuna Cîmpurile cheltuește 402 leĭ anual pentru întreținerea școaleĭ.

Cîmpurile-de-Jos, *parohie,* în com. Cîmpurile, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna, formată din o biserică parohială, cu hramul Adormirea, în căt. Cîmpurile-d.-j. și din o biserică filială, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, în cătunul Ciurucul.

Cîmpurile-de-Sus, *cătun,* în comuna Cîmpurile, pl. Zăbrăuțul, jud. Putna. Se află așezat pe malul Șușiteĭ, la locul unde aceasta primește pîr. Crimineț.

Are o populațiune de 634 suflete, carĭ locuesc în 160 case. Este aci o biserică filială, cu hramul Adormirea, ce ține de parohia Valea-Babeĭ.

Cîndeasca, *sat,* face parte din com. rur. Belciugatele-Cojești, pl. Mostiștea, jud. Ilfov. Este situat la E. de Belciugatele, la vărsarea văeĭ Sarul în valea Mostiștea, lîngă șoseaua județeană București-Brăila.

Se întinde pe o suprafață de 1165 hect., cu o populație de 185 locuitorĭ. D-l C. Cioflan are 1000 hect. și loc. 165 hect. Proprietarul cultivă 700 hect. (100 hect. sterpe, 75 hect. izlaz, 125 hect. pădure). Locuitorii cultivă tot terenul.

In sat este un helești. Comerciul se face de 1 cîrciumar. Numărul vitelor marĭ e de 262 și al celor micĭ de 609.

Cîndeni, *cătun,* al com. Băbiciul,

Hosted by Google

pl. Ocolul, jud. Romanați. E situat la N. de satul Băbiciul, pe malul Oltuluĭ, unde acesta formează o insulă mică.

Cîndești, *com. rur.*, în pl. Sărata, județul Buzău, situată pe malul drept al rîuluĭ Buzăul, la distanță de or. Buzău de 14 kil. Limitele sale sunt: La N., începe din muntele Cerbuluĭ și merge pe hotarul pădureĭ Unguriul pănă în hotarul moșieĭ Palanca, pe care se lasă în apa rîuluĭ Buzăul; la E., se hotărește cu rîul Buzăul, pe albia căruia merge pănă la Morile-Călugărești; la S., începînd din albia rîuluĭ Buzăul, apucă pe hotarul moșieĭ Cîrlomănești (Gura-Izvoruluĭ), pe care merge pănă în pădurea Lunceni-Nisipoasa; la V., merge pe hotarul acesteĭ păduriĭ, pănă dă în muntele Cerbul. Suprafața sa e de 2530 hect., din carĭ 840 hect. arabile, 1020 hect. pădure, 58 hect. fîneață, 307 hect. izlaz, 142 hect. livezi, 80 hect. viĭ și 83 hect. sterpe. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Cîndești-d.-j., Cîndești-d.-s., apoĭ sfoara Cîndești (particulare); statul are sforile: Moara-Părăsită și Morile-Schituluĭ-Ciolanul. Terenul este accidentat, fiind format în mare parte din dealurĭ și coline. E avut în substanțe minerale și maĭ cu seamă în cărbunĭ de pămînt.

Comuna e formată din cătunele: Cîndești-d.-j., Cîndești-d.-s. și Sătucul, numit și Palanca-d.-j. Populația sa e de 1840 locuitorĭ, carĭ trăesc în 381 case. Meseriașĭ sunt: 4 lemnarĭ, 1 tîmplar, 2 rotarĭ, 4 butnarĭ, 2 căruțașĭ, 1 cizmar, 2 cojocarĭ, 6 fierarĭ, 2 brutarĭ și 4 vărarĭ. Sunt 366 contrib., din carĭ 55 comercianțĭ. Stabilimente sunt 35.

Vite: 264 boĭ, 89 vacĭ, 70 viteĭ, 25 caĭ, 31 epe, 4 mînjĭ, 320 oĭ, 72 asinĭ și 210 rîmătorĭ. In com. sunt 7 morĭ.

Cale de comunicație are șoseaua Buzău-Frontiera.

Budgetul e de 6165 leĭ anual.

Sunt 2 școlĭ, frecuentate de 78 elevĭ și 35 eleve.

Carte știu 138 persoane. Biserică sunt 3, deservite de 2 preoțĭ, 3 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ. Catedrala e cea din Cîndești-d.-j. La cea din Cîndești-d.-s., acum în ruine, sunt îngropațĭ toțĭ membriĭ însemnateĭ familiĭ a Cîndeștilor. Cîrciumĭ sunt 14. Casele sunt frumoase și curate; sunt demne de amintit vechile case boerești, construite în stilul secoluluĭ al XVIII-lea, ale Cîndeștilor, ale luĭ Mihăiță Filipescu (Buzatul) și ale luĭ Ghica Căciulă-Mare, de și schimbate din pricina reparațiilor ce li s'aŭ făcut de noiĭ proprietarĭ.

Din actele de proprietate, rezultă că Cîndești existaŭ ca sat în 1580, iar numele și l'a luat după familia Cîndeștilor, care a locuit aci. Acest sat poartă și azĭ numele de Cîndești-d.-s. Cele-l'alte două cătune, Cîndești-d.-j., și Sătucul, în timpul luĭ Barbu sin Șerban-Cîndescul, nu eraŭ populate. Moșia Cîndești-d.-j., trecînd în posesiunea Hatmanuluĭ Mihăiță Filipescu, acesta a adus oamenĭ din alte sate și a populat-o, dînd naștere cătunuluĭ Cîndești-d.-j., cam pe la 1820. Moșia Sătucul, devenind proprietatea luĭ Ghica Căciulă-Mare, acesta a adus maĭ multĭ locuitorĭ de la munte, avînd în cap pe Mihalcea din Pănătău, și pe la 1823 a pus temeliile acestuĭ sat.

Cîndești, *com. rur.*, pl. Dîmbovița-Dealul, jud. Dîmbovița. Această comună este situată spre N.-V. de Tîrgoviște, pe malul drept al rîuluĭ Dîmbovița, parte pe cîmpie, parte pe dealurĭ și parte pe vălcele. In apropierea sa sunt dealurile: Dealul-cel-Mare, de d'asupra comuneĭ, Conciul, Mircea, Ghipeți, Costiuna și Rîpa-luĭ-Sfredel; văile: Valea-Seacă, Valea-Urîteĭ, Valea-luĭ-Drăgoiŭ, Valea-Trifiĭ și Valea-luĭ-Căul; piscurile: Păișoiul, Piscul-Chiveĭ și Piscul-Urliacul. Cîndești e udat în partea răsăriteană de rîul Dîmbovița și are în raionul săŭ heleșteul numit La-Morĭ și lacul numit Vîrtopul. Comuna Cîndești se compune din treĭ cătune: Cîndești-din-Vale, Aninoșani și Dragodănești, cu o populație de 1700 locuitorĭ. E formată din șapte ulițe: strada Cîmpu-Lung, strada Grivița, strada Cimitiruluĭ, strada Rotarilor, strada Suseni, strada Valea-Popiĭ și strada Aninoșani. Locuitoriĭ se ocupă cu lemnăria și rotăria. Sunt șase morĭ de apă și două pive pentru țesăturile de lînă. Pe teritoriul eĭ se află pucioasă și cărbunĭ de pămînt. Sunt treĭ bisericĭ și două școlĭ, o școală în Cîndești și a doua în cătunul Dragodănești, amîndouă mixte, avînd fie-care cîte un învățător, salariat de stat. Școala din Cîndești este frecuentată de 77 băețĭ și fete, iar cea din Dragodănești de 58 băețĭ și fete. In toată com. sunt peste 113 băețĭ și 77 fete în vîrstă de școală. Școala din Cîndești este fundată în 1837, iar cea din Dragodănești în 1888. Comuna are un venit anual de 1936 leĭ. In Cîndești sunt 171 contribuabilĭ și în Dragodănești 143 contribuabilĭ. Cîndești se învecinește spre E. cu com. Voinești, de care se desparte prin rîul Dîmbovița; spre V. cu Muchea-Dealuluĭ și cătunul Cîndești-din-Deal, ce ține de comuna Botești, de care se desparte prin pădure și deal; spre

Hosted by Google

N. cu com. Gemenea, de care se desparte prin valea Căul și Dîmbovița; în fine, spre S. se învecinește cu cât. Sturzeni, proprietatea familiei N. Blaremberg, ce ține de com. Priboiul, de care se desparte prin Valea-Seacă.

Cîndești, *com. rur.,* în S. plășei Bistrița, jud. Neamțu, așezată pe întinsul văilor și a coastelor formate de dealurile Țiclăul, Zamfira, Runcul, precum și pe podișele ce se întind în dreapta rîului Bistrița și a hotarului jud. Bacău.

Se mărginește la E. cu jud. Bacău, de care se desparte prin linie convențională, precum și în parte de afluentul Bistriței, numit Cocîrla; la N.-E. cu comuna Buhuș, de care se desparte prin rîul Bistrița; la N. cu comuna Socea, de care se desparte prin limită convențională; la V. cu com. Tazlăul, de care se desparte prin culmea Dragva și extremitatea Lingurari.

Este formată din satele: Bărcănești, Bălcești, Cîndești, Cotreanța, Frunzeni și Țîrdeni, avînd o suprafață de 2284 hect., cu o populație de 1988 locuitori, saŭ 518 familii, din cari: 1033 bărbați, 955 femei; 934 necăsătoriți, 892 căsătoriți, 162 văduvi, 52 văduve, 49 nevolnici; 561 copii; 59 străini (dintre cari 39 Evrei). Știu carte 42 persoane.

Dintre locuitorii împroprietăriți în 1864, sunt astă-zi: 22 cari stăpînesc înșiși locurile lor; 18 ca urmași; un loc este părăsit și se stăpînește de către comună; 94 de inși sunt cari, de și însurați și cultivatori de pămînt, n'aŭ nici o proprietate.

Terenurile acestei comune sunt bogate în calcare, din care se extrage un var foarte bun: priesc însă foarte bine și culturei plantelor.

Agricultura se face pe o întindere de 1069 hect. 42 arii.

Suhatul are o întindere de 142 hectare, nutrind 1499 capete de vite, dintre cari: 190 boi, 339 vaci, 417 oi, 54 cai, 110 rîmători, 208 juncі, și 181 vite mari cornute.

In această comună se află: 3 biserici, 2 în bună stare, iar a 3-a ruinată, deservite de 4 preoți și 6 eclesiarhi, plătiți din fondurile comunale cu 450 lei anual; venitul fonciar al pămînturilor bisericești se urcă la suma de 615 lei. Are o școală cu un învățător, plătit de către stat; 8 mori de apă; 16 vărării; 3 fierării; 22 rotării; 6 cîrciume.

Budgetul e de 4434 lei 90 bani la venituri și 4370 lei la cheltueli.

Comunicațiunea cu satele vecinașe se face prin șoseaua ce duce din satul Cîndești, peste rîul Bistrița, în șoseaua mixtă Bacău-Piatra; din sat. Cîndești, prin satul Vădurele la satul Soci; precum și prin diferite drumuri naturale, ce leagă diversele localități limitrofe.

Cîndești. Vezi Perieni, *sat,* com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iași.

Cîndești, *sat,* face parte din comuna Albești, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel. Are o populație de 200 locuitori, cari se ocupă mai mult cu pietrăria, dogăria și scîndăria.

Cîndești, *sat,* în județul Neamțu, com. Cîndești, plasa Bistrița, așezat lîngă dealul Țiclăul, la 31 1/2 kil. depărtare de orașul Piatra, între satul Vădurele (comuna Socea), Frunzeni și Bărcănești (din comuna Cîndești), pe pîrîul Dragva.

Are o întindere de 420 hect. (vatra satului), cu o populațiune de 709 suflete, saŭ 300 familii.

In acest sat se află: 1 biserică, deservită de 2 preoți și 2 eclesiarhi; o școală, frecuentată de 79 elevi; 4 mori de apă; 10 vărării; 2 fierării; 7 rotării.

Numărul vitelor se urcă la 552 capete, dintre cari: 80 boi, 140 vaci, 200 oi, 22 cai, 40 de rîmători și 70 vite mari cornute (viței și juncі).

Cîndești, *sat,* în județul R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., cătunul comunei Tîrgul-Cuculuĭ saŭ Plăinești, care e reședința plășei. Este așezat în partea de V. a comunei, pe un deal înalt, numit Dealul-Cîndeștilor, la 2 1/2 kil. spre V. de cătunul de reședință, Tîrgu-Cuculuĭ. Are o întindere de 10 hect. (numaĭ vatra cătunuluĭ), cu o populațiune de 350 familiĭ, saŭ 1090 suflete, din cari 161 contribuabilĭ; 250 știŭ carte. Are o biserică deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală comunală.

Cîndești, *deal,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., în partea de V. a comunei Plăinești.

Cîndești, *înțărcătoare,* în raionul comunei Berevoești-Ungureni, plaiul Nucșoara, județul Muscel. Aci se află un izvor de apă minerală.

Cîndești, *moșie,* cu părți și răzășească, în com. Cîndești, pl. Bistrița, județul Neamțu. Este formată din trupurile Motocani-Grozești, cu cătunele Frunzeni și Bărcănești, în care aŭ avut părți și Postelnicul Grigorie, spătarul Iordache, comisul Alecu Crupenski, Aga Alecu, căminarul Iordache Urechești, dintre răzeși urmașii lui Vasile Velicu, care

Hosted by Google

la 1841 vinde de vecĭ 124 prăjinĭ de acolo, luĭ Costache Vasiliŭ; urmașiĭ luĭ Trifan Savin, care la 1847 vinde 2 pașĭ din partea Zăpășească, începătoriŭ din dealul Țiclăul până în zarea Tazlăuluĭ, caminăreseĭ Sultana Urechie.

Această moșie se află așezată pe lîngă moșiile: Bulcești, Bodești-Buhușoaiĭ, Bețești, Cotreanța și Blăgești. Are sat.

Cîndești-de-Jos, *moșie,* în com. Cîndești, județul Buzăŭ. Are 760 hect., din care 500 pădure, restul arăturĭ, izlaz, viĭ și livezĭ. Actele de proprietate ale moșieĭ aflate în posesiunea familieĭ Manea Stoea, sunt foarte importante pentru studiul familieĭ Cîndeștilor.

Cîndești - de - Jos, (Filipești), *cătun,* al com. Cîndești, județul Buzăŭ, cu 440 locuitorĭ și 94 case. Are o frumoasă biserică, zidită de Mihail Filipescu Hatmanul, la 1825 și restaurată în anul 1884.

Cîndești-de-Jos, (Pîcleanca), *moșie,* în com. Cîndești, județul Buzăŭ. Are 50 hect. pădure, fîneață și arăturĭ.

Cîndești (Morile-de-la-), *mică proprietate* a statuluĭ, în com. Cîndești, pendinte de schitul Ciolanul, jud. Buzăŭ; are 32 hect. arabile.

Cîndești -de - Sus, (Slobozia-Ghicăĭ), *cătun* de reședință al comuneĭ Cîndești, jud. Buzăŭ, cu 1100 locuitorĭ, carĭ locuesc în 216 case.

Cîndești-de-Sus, *biserică,* în comuna Cîndești, cătunul Cîndești-d.-s., jud. Buzăŭ. S'a zidit la 1665 de familia Cîndeștilor și s'a reparat sub Mihaiŭ Racoviță, la 1741, de Elenca Cîndeasca și la anul 1829 de Luxandra Cîmpineanu, soția vorniculuĭ Ioan Cîmpineanu, și fata ultimuluĭ dintre Cîndeștĭ, Barbu Șerban Cîndescu. Pe frontispiciŭ se află următoarea inscripție:

«Meremetisitu-s'aŭ această sf. biserică cu cheltueala d-neĭ Luxandra Cîmpineanu. Leat 1829, Iulie 30. Fiind epistat d-luĭ Biv Polcovnic Vasilache Negri.»

Intre figurile ctitoricești, care se mai pot distinge sunt: Barbu Cîndescu, cu soția sa Stanca și fiiĭ Șerban și Smaranda; Barbu Paharnicul cu soția (nedescifrabil) și fiicele Luxandra și Smaranda; Jupîn Barbu Cîndescu, cu soția sa Maria și fiul Constantin; la ultima reparație s'a mai adăugat între ctitorĭ și Ienache Văcărescu, avînd în față doĭ copiĭ: Șerban și Luxandra. In interiorul bisericeĭ sunt îngropațĭ membriĭ familieĭ Cîndescu, dar pietrele funerariĭ fiind fragile și călcînd pe dînsele ceĭ ce vin în biserică, inscripțiile aproape s'aŭ șters. Cîndeștiĭ sunt fondatoriĭ mănăstireĭ Berca și figurează între ctitoriĭ mănăstireĭ Bradul.

Cîndești-de-Sus, *moșie,* în com. Cîndești, jud. Buzăŭ. Are 830 hect., din care 520 hect. pădure, restul arăturĭ, fîneață, viĭ și livezĭ.

Cîndești-din-Deal, *sat,* județul Dîmbovița, pl. Dîmbovița, căt. comuneĭ Bocești.

Cîndești-Moara-Părăsită, *mică proprietate* a statuluĭ, în comuna Cîndești, pendinte de mănăstirea Bradul, județul Buzăŭ. Are 9 ariĭ arabile.

Cîndra, *movilă,* pl. Balta, com. Goicea-Mică, jud. Dolj.

Cîneluĭ (Balta-), *baltă,* a Bistrițeĭ, drept muntele cu acest nume, jud. Suceava.

Cîneluĭ (Dealul-), *munte,* în comuna Broșteni, jud. Suceava.

Cîneluĭ (Pîrîul-), *mic afluent* al Bistrițeĭ, jud. Suceava.

Cîneni, saŭ **Letea,** *moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., comuna Letea, despre care Th. Codrescu zice: «moșie cu părțĭ și răzășească, în care moșia are parte și d-luĭ Vasile Anastasiu; și d-neĭ Marioara Folcea, care, la anul 1850, vinde 15 stînjenĭ de acolo, d-sale Smarandeĭ Gheorghiŭ, cîte 6 galbenĭ stînjenul; sunt și alțĭ maĭ mulțĭ răzeșĭ și părtașĭ în ea. Are sat, cu 1 vătav, 3 nevolnicĭ, 3 vădane, 1 căpătîier, 1 slujbaș-volnic; pe lîngă moșiile Letea, Osebiți, Folciĭ și altele, cu un număr de 28 loc.»

Cînepăria, *loc șes,* situat între calea ferată Tecuciŭ-Bîrlad și șoseaua județeană, com. Țigănești, plasa Nicorești, județul Tecuciŭ.

Cînepeĭ (Dealul-), *deal,* în comuna Băbiceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Cînepeĭ (Lacul-), *lac,* în comuna Păltineni, jud. Buzăŭ, în apropiere de muntele Monteorul; servă ca hotar despre comuna Chiojdul-din-Bîsca.

Cînepeĭ (Valea-), *vale,* se întinde între dealurile Cînepeĭ și Murguța, în com. Bădiceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Cînepeĭ (Valea-), *vale,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta. Este situată lîngă satul Slobozia și are direcția de la V. spre E.

Hosted by Google

Cînepeĭ (Valea-), *vale,* ocupă partea de N.-E. a comuneĭ Groppiţa, pl. Copoul, jud. Iaşi. S'a numit ast-fel dela producţiunea cînepeĭ ce se face pe această întinsă vale.

Cînipiştea, *deal* cultivabil, în comuna Stolniceni, jud. Suceava.

Cînipiştea, *loc izolat,* com. Domneşti, plaiul Nucşoara, judeţul Muscel, unde femeile cultivă cînepă.

Cînipiştele, *movilă,* în comuna Merei, căt. Odăile, jud. Buzăŭ, situată pe drumul Mireĭ.

Cîntarelor (Dealul-), *colină,* în com. Vintilă-Vodă, căt. Sîrbeşti, jud. Buzăŭ. E acoperită de pădurea statuluĭ Vintilă-Vodă.

Cîntarul, *numire,* dată uneĭ părţi din *pădurea* Vintilă-Vodă, jud. Buzăŭ.

Cîntaruluĭ (Piscul-), *deal,* în partea estică a văeĭ Lozova, com. Braniştea, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Cîntăceşti, *pîrîiaş,* pe teritoriul comuneĭ Paltinul, pl. Vrancea, jud. Putna; se varsă în stînga Zăbaleĭ.

Cîntăreţul, *fîntînă,* pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti, jud. Dolj.

Cînteniciul, *sătişor,* în comuna Roznovul, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu, aşezat pe podişul din dreapta rîuluĭ Bistriţa, în coprinsul moşieĭ cu a sa numire, la 15 kil. depărtare de oraşul Piatra.

Acest sătişor, de abia în formaţiune, are numaĭ cîte-va case de curînd făcute, şi o populaţiune de vr'o 30 locuitorĭ, carĭ se ocupă cu plutăria şi agricultura.

Cînteniciul, *moşie,* în com. Roznovul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu, situată între moşiile Roznovul, Mastacăul şi Calul. Aparţine caseĭ răposatuluĭ hatman Alecu Rosetti Roznovanul. Se maĭ numeşte şi Chintiniciul.

Cîpîtanul, *pădure,* situată în comuna Mera, pl. Gîrlele, judeţul Putna, în întindere de 314 hect., proprietatea moştenitorilor Sm. Iacovache.

Cîrbeşti, *com. rur.,* din pl. Ocolul, jud. Gorj, situată în partea stîngă a Jiuluĭ, pe un deal, ramificaţie din Dealul-Sulieţeĭ, aproape de şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani. E compusă din 3 cătune: Cîrbeşti, Dîmbova şi Tîlveşti.

Are o suprafaţă de 706 hect., din carĭ 100 hect. pădure, 150 hect. izlaz, 100 hect. fîneţe şi 356 hect. arabile.

Populaţia este de 308 familiĭ, saŭ 667 sufl., din carĭ 10 familiĭ Ţiganĭ. Sunt 280 contrib.

Locuitorĭĭ posedă: 37 pluguri, 106 care cu boĭ, 3 căruţe cu caĭ; 496 vite marĭ cornute, 24 caĭ, 187 oĭ şi capre şi 259 porcĭ.

Venitul comuneĭ e de 1554 leĭ, banĭ 30, iar cheltuelile de 1553 leĭ, banĭ 81.

Comunicaţia, în această comună, se face pe de o parte pe şoseaua naţională, iar pe de alta pe şoselele comunale care o leagă cu cătunele sale Dîmbova şi Tîlveşti.

Are 1 şcoală, frecuentată de 30 de elevĭ, din 34 înscrişĭ.

Are 1 biserică de lemn, fondată de locuitorĭ în anul 1790 şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Cîrbeşti, *cătun,* al comuneĭ Cîrbeşti, pl. Ocolul, jud. Gorj.

Are o suprafaţă de 216 hect., din carĭ 40 hect. pădure, 45 hect. izlaz, 22 hect. fîneţe şi 109 hect. arabile.

Populaţia e de 100 familiĭ, saŭ 250 suflete, din carĭ 90 contribuabilĭ. Locuitorĭĭ posedă: 17 pluguri, 46 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 116 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 100 oĭ şi capre şi 59 porcĭ.

Are 1 şcoală, frecuentată de 30 elevĭ; 1 biserică de lemn, fondată de locuitorĭ în 1790 şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Cîrcea, *sat,* pl. Ocolul, comuna Preajba, jud. Dolj, cu reşedinţa Primărieĭ. Are 1274 suflete, 661 bărbaţĭ şi 613 femeĭ. In anul 1864 s'aŭ împămîntenit 75 locuitorĭ cu loc de casă şi grădină. Locuesc în 137 case şi 154 bordee. Dintre case, 118 sunt de zid, 3 din bîrne, 3 din paiante şi 13 din nuele. Din cele 154 bordee, 42 sunt de zid şi restul de lemn. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din anul 1840. Este întreţinută de stat şi comună şi are un singur învăţător. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala regulat 27 băeţĭ. Cu vîrsta de şcoală sunt 232 copiĭ: 115 băeţĭ şi 117 fete. Ştiŭ carte 160 locuitorĭ (156 bărbaţĭ şi 4 femeĭ). In sat este o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, fondată de moşneniĭ Dumitrache Chintescu şi preotul Şerban Chintescu.

Data fondăreĭ nu se ştie, căcĭ prin reparaţia făcută în 1874 de preotul Ioan Zamfirescu, cu toţĭ enoriaşiĭ satuluĭ, vechia inscripţiune s'a şters. Bătrîniĭ însă spun că este fondată de maĭ bine de 150 de anĭ. In 1874

Hosted by Google

s'a pus în tinda bisericeĭ o altă inscripțiune, în care se spune, că s'a reparat, zugrăvit și înfrumusețat prin îngrijirea și cheltuiala preotuluĭ Ioan Zamfirescu și a întreguluĭ sat. Are 1 preot și 2 cîntăreți.

Satul Cîrcea este udat de pîrîul Cîrcea și se desparte de satul Preajba, prin Valea-Vărzăriilor. In sat sunt 15 industriași și anume: 5 rotarĭ, 6 dulgherĭ, 1 dogar și 3 fierarĭ. Cîrciumĭ sunt 7.

Cîrcea, *stație de dr.-d.-f.,* județul Dolj, plasa Ocolul, comuna Preajba, pe linia Slatina-Craiova, pusă în circulație la 5 Ianuarie, 1875. Se află între stațiile Pielești (6.7 kil.) și Craiova (8.3 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului Mărĭ de 185^{m},04. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 22558 leĭ, 37 banĭ.

Cîrcea, *deal,* plasa Ocolul, com. Balta-Verde, județul Dolj, din care ese pîrîul Cîrcea.

Cîrcea, *poiană,* în com. Vipereștĭ, pădurea Valea-Largă, jud. Buzău. In mijlocul săŭ este un izvor, Puturosul, cu ape minerale.

Cîrcea, *pîrîŭ,* pl. Ocolul, com. Balta-Verde, jud. Dolj, ce izvorește din dealul Cîrcea, merge spre S.-V., se împreună cu pîrîul Făcăile, apoĭ o ia spre S. și se varsă în lacul Bîzdîna, care dă în rîul Jiul.

Cîrcea, *șes,* pl. Ocolul, comuna Preajba, jud. Dolj, pe care este situată com. Preajba.

Cîrcea, *vale,* pl. Ocolul, comuna Preajba, jud. Dolj, prin care curge pîrîul Cîrcea.

Cîrceiul, *sat,* în pl. Orașul, jud. R.-Sărat, cătunul comuneĭ Budești. Și-a luat numele de la Pîrîul-Cîrceĭ, pe care e așezat, spre V., la 500 m. de cătunul de reședință. Are 10 hect. întindere.

Cîrceiul, *pîrîŭ,* în plasa Orașul, jud. R.-Sărat. Izvorește din Dealul-Cornițelor, udă com. Budești la S., trece prin cătunele Cîrcei și Budești și se varsă în pîrîul Oreavul, de a stînga luĭ.

Cîrceni, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, plasa Motrul-d.-j.-Dumbrava, la o distanță de 59 kil. de orașul Turnul-Severin, și de 14 kil. de Strehaia, reședința plășeĭ. Este formată dintr'un singur sat. Se mărginește la E. cu com. rur. Grozești; la S. cu proprietatea statuluĭ Strehaia; la V. cu com. Munți-din-Dos; și la N. cu com. Borăști, din județul Gorj. Are o populație de 500 locuitorĭ, din carĭ 95 contribuabilĭ, carĭ trăesc în 116 case. Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 30 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ. Sunt 36 stupĭ.

In com. este o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, cu un învățător și frecuentată de 23 elevĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ este la venitur de 510 leĭ și la cheltuelĭ de 483 leĭ.

Vite sunt: 200 vite marĭ cornute, 16 caĭ, 210 oĭ și 116 rîmătorĭ.

Comuna Cîrceni este situată pe vale. Inainte de Regulamentul Organic era situată pe dealul Pleșcota. Dealurile mai principale din această comună sunt: Dealul-Borăsculuĭ, Dealul-Surleĭ, Dealul-Mormîntuluĭ, Dealul-Plescoteĭ, Dealul-Menților și Dealul-Cearănganilor. Văĭ principale sunt: Valea-Pătulelor, Valea-Mare, Valea-Vîrzobuluĭ și Valea-Inuluĭ.

Comuna este udată de apa Șușița, care vine din Carpați și merge spre E. de se varsă în Jiŭ. Este legată de șoseaua vecinală Strehaia prin șoseaua Strehaia-Ohaba, ce o străbate prin mijloc.

Cîrceni, *mahala,* în com. rur. Văgiulești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Cîrceni, *deal,* în com. rur. Munți-din-Dos, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cîrceni, *pîrîŭ,* în com. rur. Văgiulești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Cîrcii (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Preajba, ce se formează din împreunarra văeĭ Sfenea cu Valea-Călugăruluĭ, la punctul numit Zăcătoarea-Vitelor-de-la-Fîntîneață.

Cîrcinovul, *plasă* desființată, din județul Muscel, care coprindea, pe la începutul sec. al XVIII-lea, toate comunele de la Cîrcinov până la Glîmbocata (azĭ plasa Podgoria), unde se termină județul Muscel.

Cîrcinovul, *sat,* face parte din com. Topoloveni, pl. Podgoria, jud. Muscel. In vechime era stație de poștă. După cum arată Const. Aricescu, în a sa «Istoria Revoluțiuneĭ din 1821», aci Tudor Vladimirescu, în drumul săŭ spre Pitești, spînzură maĭ mulțĭ panduri pentru furtișaguri.

Carol al XII-lea, Regele Suedieĭ, în drumul săŭ spre Pitești, la anul 1712, a trecut prin Cîrcinov.

In zilele de 9 și 25 Martie și

Hosted by Google

în Dumineca Floriilor, se fac aci, pe lîngă tîrgul duminical, oboare de vite pentru înlesnirea vînzătorilor și cumpărătorilor. La 1831, ivindu-se în țară boale epidemice, la Cîrcinov s'a stabilit carantină.

Cîrcinovul, *deal,* în centrul comuneĭ Bîrzești, plasa Argeșelul, jud. Muscel, pe malul stîng al pîrîuluĭ cu acelașĭ nume.

Cîrcinovul, *gîrlă,* izvorește de pe teritoriul com. Vulturești, județul Muscel, (din dealul Teișul), din apropiere de com. Boțești, jud. Dîmbovița; udă comunele: Dobrești, Beleți, Priboeni, Țigănești și Topoloveni și se varsă în rîul Argeșul, în dreptul com. Căteasca-Popești, jud. Argeș, la locul numit Moara-Mocanuluĭ.

Cîrcinovul, *vale,* com. Voroveni, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Cîrciorani, *cîmpie,* în com. rur. Cireșul, plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Cîrciul, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, pl. Văile, com. rur. Văgiulești.

Cîrciuma-Boerească, *localitate,* în căt. Valea-Tîrseĭ, com. Breaza-d.-s., plaiul Prahova, jud. Prahova, unde Valea-Tîrseĭ, ce-șĭ ia naștere din muntele Răfacea, se varsă în rîul Prahova.

Cîrciuma-cu-Tufanul, *cîmpie,* în com. rur. Prisăceaua, plasa Cîmpul, jud. Mehedinți.

Cîrciuma-de-Piatră. V. Lăicăi-Runceasa, jud. Muscel.

Cîrciuma-Domesnică, *loc izolat,* în com. Vînători-Neamțul, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. E situată în dreapta pîrîuluĭ Ozana, drept la gura pîrîuluĭ Domesnic, între kil. 15—16 ale drumuluĭ ce duce spre satul Pipirigul.

Cîrciuma-luĭ-Sbranca, *locuință izolată,* în com. Vînători-Dumbrava-Roșie, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. Este situată la ½ kil. distanță pe drumul de la Piatra la Roznov (șoseaua națională).

Cîrciuma-Scriitoruluĭ-din-Rîjnov, *han,* jud. Prahova, ce se vede și azĭ în fața șoseleĭ naționale și a căeĭ Azuga, construit la anul 1818, de Al. Filipescu, cunoscut în localitate sub numele de Căciulă-Mare, pe atuncĭ proprietarul luncilor Dintre-Prahova.

Pe pereții hanuluĭ eraŭ zugrăvițĭ un cerb și o căprioară, și a purtat multă vreme numele de maĭ sus.

Cîrciuma-Stancăĭ, *movilă,* spre apus de comuna Tia-Mare, jud. Romanați. Face parte dintr'un lung șir care se întinde în partea de S. a Romanațuluĭ.

Cîrciumărești, *sat,* face parte din com. rur. Leurdeni, pl. Podgoria, jud. Muscel. Cade la V. comuneĭ, pe malul stîng al rîuluĭ Argeș. Are o populație de 165 locuitorĭ (77 bărbațĭ și 88 femeĭ), din carĭ 35 capĭ de fam. In partea de N. a cătunuluĭ este o moară cu aburĭ; o pădure și viĭ. Prin centru trec calea ferată și șoseaua națională București-Pitești.

Cîrciumeĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Suceava, satul Topilele.

Cîrciumeĭ (Dealul-), *deal,* com. Titireciul, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, în depărtare de 1 kil. spre S.-E. de vatra satuluĭ, numit astfel după o cîrciumă ce a fost aci din vechime.

Cîrciumeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Hîrja, care se scurge d'a dreapta Oituzuluĭ.

Cîrîl-Mîsî-Ceair, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. rur. Gărvanul și pe al cătunuluĭ săŭ Cuiu-Giuc. Se desface din poalele de S.-V. ale dealuluĭ Sîrt-Iol-Bair, nu departe de Gărvanul-Mic, al căruĭ teritoriŭ îl desparte de acel al cătunuluĭ Veli-Chioi. Se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V., formînd un arc de cerc și brăzdînd partea de S. a plășeĭ și cea de E. a comuneĭ. După un drum de 3 kil, se deschide în valea Saila, numită și Nersus-Ceair. Malurile sale puțin înalte. E tăiată de un drum comunal ce duce de la Gărvanul la Lipnița.

Cîrja, *deal,* pe care se află așezată parte din com. Beuca, pl. Teleorman, județul Teleorman. Acest deal își are începutul la gura văeĭ Burdea, în punctul unde aceasta formează niște scursorĭ de apă, din care este format helești din acea comună, numit Lacul-Boeresc.

Cîrja-de-Jos, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Cîrja, la marginea de E. a jud., pe malul Prutuluĭ.

Cîrja-de-Sus, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, la marginea de E. a județuluĭ, pe malul Prutuluĭ. Are o populație de 759 locuitorĭ, carĭ locuesc în 169 case. Știŭ carte 24 persoane. Formează o

Hosted by Google

comună (com. Cîrja) cu cătunele: Cîrja-d.-j. (cu care formează aproape un sat), Bîrsana și Hrăniceni. In toată comuna sunt 1383 locuitorĭ, din carĭ 253 contribuabilĭ; 317 case. Știŭ carte 66 persoane. Are 56 hect. vie. Se cultivă vĭermĭ de mătase. Pe teritoriul acesteĭ com. se află o mulțime de bălțĭ, formate din revărsările Prutuluĭ și din care se scoate mult pește și stuh. O mare parte din loc. se ocupă cu pescuitul. Comerciul se face de 20 persoane.

Are o școală primară de băeți și o biserică. Aci, pe malul Prutuluĭ, sunt pichete pentru paza fruntariilor.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 6058 leĭ, 35 banĭ anual.

Cîrjalia. V. Licura, jud. Vîlcea.

Cîrjan (Iapa-luĭ-), *lac,* în com. Viperești, jud. Buzăŭ.

Cîrjanul, *tîrlă,* jud. Brăila, la 6½ kil. spre N. satuluĭ Slobozia-Cireșul, înființată de familia Cîrjan, lîngă movila cu același nume.

Cîrjanul, *movilă,* jud. Brăila, la S. movileĭ Obeala-Mică, aproape de hotarul com. Slobozia.

Cîrjanul, *munte,* la N. de orașul Cîmpulung, jud. Muscel. La poalele luĭ trece rîul Bughea.

Cîrjanul, *gîrlă,* jud. Dolj, plasa Băilești, com. Catanele, ce izvorește pe teritoriul acesteĭ comune și care se varsă direct în Dunăre. Formează puțin limita de V. a comuneĭ Catanele, către com. Negoiul.

Cîrjari, *sat,* face parte din com. rur. Vîlcănești, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Cîrjăoani, *sat,* în pl. Tutova, județul Tutova, spre N.-V. de Bîrlad și în apropiere de dînsul. Are 274 loc., din carĭ 47 știŭ carte; locuesc în 67 case. Formează o comună, comuna Cîrjăoani cu cătunele: Hreasca și Fundătura. In întreaga comună sunt 542 loc., din carĭ 55 știŭ carte; 70 contrib.; 133 case. Are 26 hect. viĭ. Sunt 5 comercianțĭ, din carĭ 2 cîrciumarĭ. Teritoriul este maĭ mult deluros. Se află o școală primară de băeți și o biserică.

Venitul comuneĭ este de 4465 leĭ, 25 banĭ.

Cîrjăul, *deal,* în partea de E. a satuluĭ și com. Tîrzi, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. Se întinde, pe o suprafață de 79 hect., în direcțiune cu dealul Stana.

Cîrjăul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, insula Balta, comuna Dudești.

Cîrjăul, *pîrîŭ,* izvorește din dealul Cîrjăul, com. Tîrzi, plasa Crasna, jud. Fălciŭ. Unindu-se cu pîrîul Stana, în satul Tîrzi, ia numirea de Tîrzi.

Cîrjei, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-s.; ține de com. rur. Hinova.

Cîrjeĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Suceava, izvorește de după Bîtca-Teiușuluĭ și se varsă în Bistrița (2400 m.).

Cîrjelar, *com. rur.,* așezată în partea vestică a județuluĭ Tulcea și în cea de S. a plășeĭ Măcin, pe pîrîul Cîrjelar, afluent al rîuluĭ Picineaga.

Se mărginește la N. cu com. Cerna; la V. cu com. Cuium-Punar; la E. cu com. Atmagea și Orta-Chioi; iar la S. cu com. Orumbeĭ, din jud. Constanța. Relieful soluluĭ aparține regiuniĭ dealurilor. Cele maĭ însemnate dealurĭ sunt: Taslîc-Bair, Cale-Bair, Sacar-Bair (399 m.) la E., acoperite cu pădurĭ; Ciubucluc-Bair, Carapcea (310 m.), tot la E., acoperite cu tufărișurĭ și livezĭ; Amzalîĭ (380 m.), Cerna (310 m.) la N., acoperite cu pădurĭ și tufărișurĭ; Asanlar la V., pietros; Dijcadael-Bair (308 m.), Chiuciuc-Cairac, Orta-Cairac (285 m.), Borun-Bair, Hagi-Tepe (327 m.) prin interiorul comuneĭ, acoperite cu fînețe și tufărișurĭ.

Apele carĭ udă comuna sunt: valea Ai-Orman saŭ Picineaga, la V., avînd ca afluenți, pe dreapta: Cîrjelar, unită cu valea Homular și Valea-Capreĭ; valea Saila-Dere, la N. avînd ca afluenți: Domus-Culac, pe stînga și valea Ac-Punar-Dere pe dreapta; valea Saila-Dere, afluentul pîrîuluĭ Cerna.

Cătunele carĭ formează com. sunt: Cîrjelar, reședința, la S., pe pîrîul Cîrjelar; Hasanlar, la 2 kil. spre N.-V., pe valea Homurlar; Homurlar, la 3½ kil. spre N.-E., tot pe valea Homurlar; Iaila, la 10 kil. spre N. de pîrîul Iaila; și Ac-Punar, la 12 kil. spre N., pe valea pîrîuluĭ Ac-Punar-Dere.

Intinderea comuneĭ este de 12200 hect., din carĭ 380 hect. ocupate de vetrele celor 5 sate, 3500 hect. aparținînd locuitorilor și 8620 hect. aparținînd statuluĭ.

Populațiunea este amestecată; elementul predominant sunt Romînĭ, veniți aci din Țara Romînească încă din timpul secolului trecut. Sunt 275 familiĭ, cu 1146 suflete, din carĭ 275 bărbați, 247 femeĭ, 624 copiĭ; sunt 748 Romînĭ, 112 Bulgarĭ, 199 Turcĭ, 66 Tătarĭ, 7 Ruși și 11 Evreĭ.

In com. sunt 293 plugarĭ, avînd

Hosted by Google

218 pluguri şi 4820 capete de vite. Sunt 6 comercianţi.

Veniturile sunt de 6200 leĭ şi cheltuelile de 6598 leĭ. Contribuabilĭ sunt 250.

Biserică sunt două: una în Cîrjelar, cu hramul Adormirea-Maicii-Domnului; a doua în Ac-Punar, cu hramul Adormirea; fie-care are 10 hect. şi sunt deservite de un preot şi un cîntăreţ.

Şcolĭ sunt două: una în cät. Cîrjelar şi a doua în cät. Ac-Punar. Aŭ 3 învăţătorĭ şi sunt frecuentate de 115 elevĭ.

Cîrjelar, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătunul de reşedinţă al comuneĭ Cîrjelar. E aşezat în partea de S. a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Cîrjelar. Intinderea sa este de 67 hect. Populaţiunea este de 102 familiĭ, cu 450 suflete. Pămîntul e acoperit cu păduri şi livezĭ. Printr'însul trece drumul comunal Coinen-Punar-Atmagea.

Cîrjelar, *pîrîŭ.* Este unul din izvoarele rîuluĭ Ai-Orman, şi cel maĭ însemnat. Izvoreşte din dealul Canat-Calfa, de la poalele luĭ nord-estice, din jud. Constanţa. Se îndreaptă maĭ întîiŭ spre E. Intră în judeţul Tulcea, curgînd spre V., într'o direcţie generală de la S.-E. spre N.-V.; primeşte pe dreapta pîrîul Valea-Capreĭ, curge numaĭ prin păduri, pănă la confluenţa luĭ cu pîrîul Canat-Calfa, de unde începe să poarte numele de Ai-Orman. Brăzdează partea sudică a plăşeĭ Măcin, jud. Tulcea şi a comuneĭ rurale Cîrjelar, despărţind-o pe o mică întindere de comuna Coiuru-Punar. Lungimea sa e de 6 kil. E tăiat de drumul comunal Canat-Calfa-Cîrjelar.

Cîrjelar, *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comuneĭ rurale Cîrjelar. Izvoreşte din poalele nord-estice ale dealuluĭ Taşlic-Bair; le udă pe o mare întindere; se îndreaptă spre V., avînd o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; trece prin com. Cîrjelar, pe la poalele orientale ale luĭ Borun-Bair, şi, după un curs de 7 kil. după ce a brăzdat partea sudică a plăşeĭ şi centrală a comuneĭ, se varsă în pîrîul Homurlar, pe stînga luĭ, chiar în interiorul satuluĭ Hasanlar. Malurile luĭ sunt rîpoase şi înalte. Pe valea luĭ merg drumurile vecinale Cîrjelar Hasanlar şi Cîrjelar-Homurlar.

Cîrjelarul-Mic, *pîrîŭ,* judeţele Constanţa şi Tulcea, cu malurile înalte, pietroase şi acoperite cu păduri din partea nordică a plăşeĭ Hîrşova şi cea nord-vestică a comuneĭ Topologul. Izvoreşte în dealul Ghiolgic-Bair, se îndreaptă spre N.-E., intră în jud. Tulcea, şi se uneşte cu Valea-Capreĭ spre a forma împreună pîrîul Ai-Orman saŭ Picineaga. Este tăiat de un drum comunal ce vine de la Canat-Calfa (Tulcea) la Topologul.

Cîrjeneasca, *moşie,* a moşnenilor în dăvălmăşie, în jud. Buzăŭ, com. Vispeşti. (V. Băduleasca).

Cîrjenilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Borcea, judeţul Suceava.

Cîrjoaia, *sat,* în jud. Iaşi, com. Băiceni, pl. Bahluiul. Şĭ-a luat numele de la pîrîul Cîrjoaia, ce curge prin mijlocul luĭ. Are o suprafaţă cam de 2800 hect., din carĭ 400 sunt acoperite cu păduri, şi o populaţie de 202 familiĭ, saŭ 1024 locuitorĭ.

In sat se află o biserică, deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 3 eclesiarcĭ; o şcoală, înfiinţată în 1865 şi frecuentată de 62 elevĭ.

Numărul vitelor este de 657 capete, din carĭ: 333 vite marĭ cornute, 34 caĭ, 510 oĭ şi 80 rîmătorĭ.

In partea de S.-E. a satuluĭ, este o fîntînă (acum ruinată), din care izvoreşte apa ce dă în iazul numit la-Grădină, şi care fîntînă poartă numirea de Fîntîna-Doamneĭ, despre care legenda zice că ar fi făcută de o Doamnă a luĭ Ştefan-Vodă-cel-Mare.

Moşia Cîrjoaia, a familieĭ Aslan, a fost cumpărată de doamna Ruxanda Panait Bals şi dată zestre fiiceĭ sale, doamna Vlădoianu.

Cîrjoaia, *baltă,* com. Călineşti, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Cîrjoaia, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Ivăncăuţi, com. Păltinişul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Cîrjoaia, *deal,* în com. Băiceni, pl. Bahluiul, jud. Iaşi. Este acoperit cu pădure.

Cîrjoaia, *pîrîŭ,* jud. Iaşi. Izvoreşte de sub dealul Cîrjoaia, curge de la N. spre E. şi se varsă în dreapta rîuluĭ Bahluiul, la satul Hodora, com. Cotnari, pl. Bahluiul, după ce primeşte în stînga pîrîul Valea-Raculuĭ. Pe cursul luĭ sunt patru morĭ de apă.

Peste acest pîrîŭ, în partea de S.-E., puţin maĭ în jos de satul Cîrjoaia, se află un pod mare de piatră boltit, despre care se zice, că ar fi fost făcut din timpul luĭ Ştefan-cel-Mare.

Hosted by Google

Cîrlan (Ograda-luĭ-), *șes,* în jud. Buzău, com. Beceni, cătr. Enculești, acoperit de fîneață și livezĭ.

Cîrlan (Plaiul-luĭ-), *colină,* în jud. Buzău, com. Cătina, cătr. Săticul, formată din pietriș și acoperită de hîgiŭ.

Cîrlani, *munte,* jud. Bacău, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Mănăstirea-Cașinul.

Cîrlanul, *deal,* jud. Bacău, plasa Trotușul, com. Căiuțul, de pe teritoriul cătunuluĭ Pralea.

Cîrlanul, *deal,* în partea de E. a com. Moreni, plasa Filipești, jud. Prahova. Maĭ toate dealurile com. Moreni sînt acoperite cu viĭ.

Cîrlanul, *munte,* în com. Bogdănești, jud. Suceava, acoperit de pădure de fag și brad.

Cîrlanul, *loc cu izvoare,* județul Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonțul, de unde izvorește pîrîiașul Cucuietul.

Cîrlanuluĭ (Dealul-), *deal,* lîngă satul Mihăești, jud. Suceava.

Cîrlanuluĭ (Piscul-), *munte,* în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cătunul Sîrbești. Are izlaz și fineață.

Cîrlanuluĭ (Poiana-), *colină,* în jud. Buzău, comuna Rîșiavățul, cătunul Păliciul, înconjurată de pădure.

Cîrlanilor (Tîrla-), *pădure,* în jud. Buzău, com. Cătina, numită și Fața-Păișuluĭ; face parte din pădurea Balosinul-Mic.

Cîrlești, *sat,* în partea de N. a comuneĭ Bereasa, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ. E situat pe Dealul-Cîrlești, pe o întindere de 143 hect. Are o populațiune de 12 familiĭ, saŭ 57 suflete; o biserică.

Vite: 20 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 12 oĭ și 7 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 1 plug și 3 care cu boĭ, 1 plug și 2 căruțe cu caĭ; 12 stupĭ cu albine.

Cîrlești, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Forești.

Cîrlești, *deal,* în com. rur. Jegujani, plasa Motrul-d.-s., județul Mehedinți.

Cîrlești, *vale,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Jegujani.

Cîrlești-lor (Dealul-), *deal,* în partea de E. a comuneĭ Bereasa, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Cîrlig (Muchea-luĭ-), *colină,* în jud. Buzău, com. Beceni, cătr. Enculești. E acoperită cu izlaz, Face hotar despre com. Beciul. I se zice și Curmătura-luĭ-Cîrlig.

Cîrlig (Podul-luĭ-), *muchie,* în com. Cărpinișteа, jud. Buzău, situată pe movila Valea-Vaciĭ.

Cîrligata, *pîrîiaș,* pl. Bistrița-d.-j., județul Bacău, se scurge în pîrîul Trebișul, despărțind satul Secătura, din com. Fîntînelele, de com. Osebiți-Mărgineni. Se varsă în pîrîul Trebișul.

Cîrligata, *pîrîiaș,* pe teritoriul comuneĭ Soveja, jud. Putna. Izvorește din muntele Fundul-Doschileĭ și se varsă în Șușița.

Cîrligata, *afluent* al Bistrițeĭ, în com. Broșteni, jud. Suceava.

Cîrligați, *com. rur.,* în pl. Călmățuiuluĭ, jud. Teleorman, pe partea stîngă a Văeĭ-Călmățuiuluĭ. Limitele eĭ sunt: la S.-E. com. Caravaneți; la V. comunele Vodă-Carol și Dorobanțul; la S. pîrîul Călmățuiul; iar la N. dealul numit Ciocîrlia. Maĭ toată com. este așezată în vale și e înconjurată din toate părțile de dealurĭ. Satul Cîrligați este despărțit în două părțĭ, carĭ nu se deosebesc de cît printr'o mică distanță ca de 50 m. Partea despre N.-V., spre comuna Vodă-Carol, purta înainte numirea de Slobozia. Jumătate din vatra satuluĭ, care poartă această numire, se găsește situată pe moșia statuluĭ Dorobanțul.

Suprafața comuneĭ și a moșieĭ de pe dînsa este aproape de 1800 hect. Moșia este proprietatea moștenitorilor decedatuluĭ G. Bădescu. Locuitoriĭ împroprietăriți sunt în număr de 203, pe 370 hect. Viĭ sunt plantate pe 38 hect.

Populațiunea comuneĭ este de 1326 suflete, din carĭ 303 capĭ de familie; 247 contribuabilĭ.

Vite: sunt 4311 capete, din carĭ: 272 caĭ, 864 vite marĭ cornute, 2798 vite micĭ cornute și 368 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de 5551 leĭ și 4 banĭ la venitурĭ și de 4462 leĭ și 70 banĭ la cheltuelĭ.

Are o școală, care e frecuentată de 36 elevĭ și este dotată cu $8\frac{1}{2}$ hect. pămînt, din moșia statuluĭ Dorobanțul.

Bisericĭ are două, deservite de 1 preot și 2 cîntăreți. Biserica cea vechie servește astăzĭ de cimitir. Această biserică e situată pe partea dreaptă a Văeĭ-Călmățuiuluĭ, unde a fost maĭ înainte satul Cîrligați.

Căile de comunicațiune

Hosted by Google

sunt: la S.-E. spre com. Caravaneți, și la V. cu com. Vodă-Carol și Dorobanțul, prin șosele vecinale.

Distanța comuneĭ de reședința județuluĭ este de 27 kil.; de Roșiori, de 21 kil. și de Alexandria, de 44 kil.

Pe teritoriul eĭ străbate de-a curmezișul, venind din spre comuna Mîndra, Brazda-luĭ-Novac. Această brazdă formează semnul de despărțire al celor două părțĭ ale satuluĭ Cîrligați. Numita brazdă prezintă pe la unele locurĭ o adîncime pănă la 2 m., iar prin alte părțĭ abia se maĭ cunoaște, fiind acoperită de arăturĭ.

Tot în această comună se află măgura Zugurliciul, înaltă de 8 metri și largă de 130 metri, Măgura-Toboșuluĭ (nu a Țebroșuluĭ, cum greșit se vede reprodus maĭ pe toate hărțile și manualele de geografie), care formează punctul de hotar între moșiile Cîrligați și Dorobanțul.

Satul Cîrligați este vechiŭ. El se vede trecut în nomenclatura satelor, făcută sub domnia luĭ C. Mavrocordat și a făcut parte din jud. Olt, pl. Margineĭ, pănă la anul 1836.

Cîrligați, *sat,* în centrul com. Rusca, plasa Prutul, jud. Fălciŭ, în partea de V., situat între pîraiele Chetrosul și Nemțeni, pe o suprafață de 150 hect., cu o populație de 92 familiĭ, saŭ 352 suflete, din carĭ 79 contribuabilĭ.

Acest sat cu moșia și cu un alt sat Spărieți, se aflaŭ din vechime în proprietatea Episcopieĭ de Huși. Aceasta se constată din un raport de hotărnicie aflat în condica Episcopieĭ de Huși (lit. A., fil. 89). Iată coprinsul acestuĭ raport făcut de boieriĭ: Vel Paharnicul Vasile Buhăescu și Biv-vel căpitanul Nicolaĭ Cogălniceanu, însărcinațĭ de Vodă a hotărî aceste două moșiĭ ale Episcopieĭ, Cîrligați și Spărieți:

«Înștiințăm pe Măria Ta că din luminata porunca Mărieĭ Tale am mers la moșiile Sfinteĭ Episcopiĭ a Hușilor anume Spărieți și Cîrligați ce sunt alăturea, ca să alegem și să hotărîm pe scrisorĭ ce va avea Sfînta Episcopie și după stăpînire și după mărturire a oameniĭ bătrînĭ carĭ cum ar ști s'ar mărturisi de vreme ce aŭ jeluit Svinția Sa Părintele Episcopul Hușuluĭ kir Inochentie că dresele Episcopieĭ ce aŭ avut pe moșiĭ cele maĭ multe s'aŭ prăpădit la vreme de nepace. Arătîndu-ne Svinția Sa un uric de la Irimie Movilă Vodă din vletul 7100, care uric l'aŭ găsit Svinția Sa la un om din Chișinăŭ, dînd seamă omul că aŭ căzut la mîna luĭ de la un Turc, în care uric scrie că satul Spărieți este danie de la însușĭ Măria Sa din hotarul Tîrguluĭ Hușilor. Așijderea și pe satul Cîrligați iarășĭ aŭ arătat Svinția Sa cărțĭ Domnești de stăpînire, întîiŭ o carte de la Gașpar Vodă din vletul 7127 și altă carte, de la Alexandru sin Ilieș Vodă, din vlet. 7129 și altă carte de la Alexandru sin Radul Vodă din vletul 7131 și altă carte, de la Duca Vodă din vletul 7176: de slobozie ce aŭ avut Episcopia la satul Cîrligați și osebit aŭ adus Svinția Sa părinteluĭ Episcopul înaintea noastră doĭ călugărĭ bătrînĭ de vîrstă ca de 70 de anĭ anume Theodosie Pînte și Nicolaĭ carĭ aŭ mărturisit, cu sufletele lor, că aceste moșiĭ s'aŭ stăpînit de către Episcopie tot cu pace de cînd țin eĭ minte, de 50 anĭ, și eĭ aŭ fost rînduițĭ de la Episcopie dejmarĭ de aŭ strîns dejma aceluĭ loc și știŭ și de la părinții lor că și maĭ înainte s'aŭ stăpînit de către Episcopie tot cu pace, arătîndu-ne și locul odăilor și a prisăcilor, ce aŭ avut Episcopia la Cîrligați și ni-aŭ arătat și hotarul acestor sate Cîrligați și Spărieți, pe unde s'aŭ stăpînit și s'aŭ dejmuit de către Episcopie. Insă Cîrligați despre V. s'aŭ stăpînit, pănă în pîrîul văeĭ ce se numește Sărata și tot pîrîul în jos pănă în prejma unuĭ pietre ce este pisti Sărata dispre S. carĭ ni aŭ arătat un om Focșe, că dintr'ace piatră în jos se începe moșia luĭ, pe care moșie scrisorĭ nu ni-aŭ arătat ca să dovedească cum se numește moșia luĭ; iar hotarul Spărieților din jos ni aŭ arătat iar aceĭ călugărĭ că să înfundează în pișcul luĭ Epure, iar de către E. bate coasta Spărieților în capitile Stănileștilor și a Volosănilor, iar de către tîrgul Hușĭ se hotăresc aceste două moșiĭ Spărieți și Cîrligați cu satul Plopeni ce este moșia Episcopieĭ, precum s'aŭ dovedit din hotarnica Plopenilor, în care scrie că merg Cîrligați alăturea cu Plopeni iar acum, de 5 anĭ încoace s'aŭ sculat aceștĭ oameni anume Andreĭ Vornicul, Iordaki Focșe, i Constantin Bădărăŭ, i Popa Ion Hirțu, i Toader Gîscă și alțĭ rudeniĭ a lor de înpresoară moșiile Episcopiĭ Cîrligați și Spărieți, pentru care mergînd noĭ acolo la locul cel cu pricină și împreună cu aceĭ oameni am văzut starea loculuĭ și am luat sama și pe scrisorĭ dovedind și stăpînire și întrebînd și pe aceĭ oameni ce aŭ a răspunde, eĭ aŭ arătat un uric vechĭ de la Ștefan Vodă cel Bun și alte scrisorĭ făcute tot pe acel uric, în care s'aŭ aflat scriind că strămoșiĭ lor Leoa și Petru aŭ cumpărat de la Naste, nepoata luĭ Michăilă Buză și de la Mărina fata Hușuluĭ o bucată de pămînt pe Sărata parte ce este despre Elan pe din jos de hotarul Tîrguluĭ, care după cunoștința noastră pe numele aceluĭ Leoa s'aŭ numit acea bucată de loc satul Leoști și iară-șĭ maĭ arată aceștĭ oameni de maĭ sus numițĭ neamul din Leoa și din Petru un zapis din vletul 7134: a strămoșilor lor Gheorghie și Simeon și Liavul scriind că aŭ vîndut eĭ satul Leoști din obîrșia Sărăți Ghenghiĭ ce aŭ fost vel logofăt: drept 100 talerĭ, și iar aŭ maĭ vîndut și o bucată de loc, ce este maĭ din jos de satul Leoști pe Sărata despre răsărit drept 30 leĭ, tot Logofătuluĭ Ghenghiĭ și aceĭ vînzătorĭ mărturisesc, eĭ în zapisul lor, că acest loc a lor a fost luat domnesc, și părinții lor l-aŭ fost răscumpărat de la Pătru Vodă și aŭ și ispisoc de la Pătru Vodă, dar acest ispisoc acum nu se află la mîna acestor oameni de maĭ sus numițĭ, fără numaĭ zapisul cu care vînduse moșiĭ lor, Ghenghiĭ logofătuluĭ și ispisoc de întăritură ce-i s-aŭ întărit logofăt Ghenghea pe acel zapis de la Alexandru Vodă din vletul 7141: s-aŭ aflat la mîna lor zicînd eĭ că ș'aŭ rescumpărat moșia ce aŭ fost vîndută de strămoșiĭ lor, de la Prăjescul ginerele Ghenghiĭ logofăt măcar că zapis de la Prăjăscul iar nu s'aŭ aflat numaĭ adeverează și alte două ispisoace ce s'aŭ aflat la mîna lor, unul de la Cantemir Vodă din vletul 7200 și altul de la... Vodă de pîră ce aŭ avut răzeșiĭ de Leoști între sine-șĭ, și cum că s'aŭ rescumpărat eĭ satul Leoști, de la Prăjescul, să dovedește, iar de ace bucată de loc nemică nu pomenește într'acele is-

Hosted by Google

pisoace, pentru care cercetînd noĭ cu amăruntul pricinile, am întrebat pe aceĭ oamenĭ răzeșĭ de Leoști cu ce dovadă cer satul Leoști, și maĭ cer osăbit și ace bucată de loc din jos de Leoști despre răsărit, de vreme că de la uricul de la Ștefan Vodă pe satul Leoști nu scrie fără numaĭ pe ace bucată de pămînt și eĭ aŭ răspuns că cer acele moșiĭ cu uricul luĭ Ștefan Vodă și cu zapisul moșilor lor cel de vînzare, ce scrie c'aŭ vîndut satul Leoști și ace bucată de loc din hrisovul ce aŭ avut eĭ de la Ștefan Vodă, și fiind că aŭ pus eĭ temelie tot cu acel uric a luĭ Ștefan Vodă, precum și moșiĭ lor cînd aŭ vîndut-o așa și aceștia oamenĭ maĭ sus numițĭ tot cu acel uric cerînd 2 moșiĭ și satul Leoști și altă bucată de loc, osăbit dar această cerere a lor s'aŭ aflat, fără de cale fiind aeve dovadă, căcĭ moșiĭ lor mărturisesc la acel zapis a vînzăriĭ c'aŭ avut acele moșiĭ satul Leoști și ace bucată de loc din uricul luĭ Ștefan Vodă și la uric nimic nu pomenește de satul Leoști fără numaĭ de ace bucată de pămînt, ce scrie c'aŭ cumpărat strămoșiĭ lor Leoa și Petru drept 47 zloțĭ tătărăștĭ și tot această bucată de pămînt aŭ fost din început și șezînd pe dînsa Leoa s'aŭ numit Leoști. Așa aŭ dat cunoștința noastră și pe uricul lor ce dovedește că dintr'o moșie s'aŭ făcut două, noĭ le-am dat în stăpînire numaĭ moșia ce se numește Leoști din pîrîul văeĭ Sărățiĭ fața despre apus, pănă în hotarul Șchiopenilor, care și la uricul lor scrie partea cea de către Elan iar preste pîrăŭ fața despre răsărit, în hotarul Spărieților, iarăș s'aŭ aflat că n'aŭ nicĭ o treabă măcar c'aŭ maĭ arătat și această pricină că strămoșul lor Pătru ce este arătat numele luĭ la uricul luĭ Ștefan Vodă ar fi avut iaz pe hotarul Spărieților care să numește și pănă acum iazul luĭ Pătru și cu această pricină aŭ vrut eĭ să cuprinză și o parte de loc din hotarul Spărieților, dar cercetînd noĭ s'aŭ aflat că acel iaz este pe hotarul Plopenilor ce este danie Sfinteĭ Episcopiĭ de la Irimie Movilă Vodă, care sat este și hotărît împrejur, și fiind c'aŭ fost acel iaz pe loc Domnesc, nu le-am dat ascultare ne avînd eĭ ispisoc de danie de la vre un Domn pe acel iaz încă și aceasta s'aŭ dovedit că unde aŭ descălicat aceștĭ oamenĭ, satul din început s'aŭ chemat tot satul Cîrligați, precum nicĭ eĭ n'aŭ putut tăgădui și era pripus că s'ar fi înpresurat o parte de loc de Cîrligați, cu hotarul Leoștilor, fiind că satul lor să chiamă Cărligați numaĭ noĭ după stăpînire am dat hotarul pîrăul văeĭ Sărățiĭ și pe hotărîrea noastră aŭ rămas satul fața despre apus, pe hotarul Leoștilor. Mărturisind și eĭ că stăpînirea despre ambe părțĭ pînă în pîrăŭ s'aŭ stăpînit însă pentru satul Leoști s'aŭ primit aceștĭ răzeșĭ să ție hotarul pănă în pîrăul Sărățiĭ, dar pentru acea bucată de loc ce maĭ cer eĭ să li se maĭ dea neodihnindu-se eĭ pe socoteala și hotărîrea noastră, li-am dat voe să-și caute judecata la luminat Divanul Mărieĭ Tale și cum va alege Divanul, așa să rămîe, aceasta înștiințăm pe Măria Ta: vlet 1756, Iun. 9.

Subscriși: Plecațĭ robiĭ Mărieĭ Tale: Vasile Buhăescul, vel Paharnic; Nicolae Cogălniceanu, biv-vel Căpitan».

Cîrligați, *braț,* în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, teritoriul comuneĭ Bordușani, jud. Ialomița.

Cîrligați, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul, com. Cîrligați. Prin cumpărătoare, s'a alipit la această moșie o parte din moșia Gongul, care se află pe teritoriul comuneĭ Belitori, căt. Adîncata.

Ast-fel rotunjită, moșia Cîrligați, cu trupul eĭ Gongul, se hotărește la S.-E. cu moșia Caravaneți, la E. cu moșia Belitori, de care o desparte Drumul-luĭ-Traian, la N. cu moșia statuluĭ Dorobanțul și la V. cu proprietățile locuitorilor din comuna Vodă-Carol.

Cîrligătura, *plasă,* în partea de S. a județuluĭ Iași. Se întinde de la N.-V. spre S.-E., fiind așezată pe șirul dealurilor ce se prelungesc de-a dreapta rîuluĭ Bahluiul. Terenul săŭ este foarte accidentat, fiind întretăiat de o mulțime de văĭ, printre carĭ sunt formate culmĭ, dîmburĭ și podișe, pentru care i s'a dat și numele de Cîrligătura.

Se mărginește la N.-E. cu pl. Bahluiul, începînd de la Tîrgul-Frumos și pînă la tîrgușorul Podul-Iloaeĭ, iar de acolo cu pl. Copoul, pănă la satul Lițcani; la E. cu plasa Stavnicul, de la satul Lițcani spre S., pănă în marginea jud. Roman; la S. și V. cu jud. Roman.

Intinderea plășeĭ e de 46524 hect.

Este formată din comunele:

1. *Buznea,* cu satele: Buznea, Gănești și Jora, în partea despre V. a plășeĭ.

2. *Brăești,* cu satele: Brăești, Cristești, Buda, Albești cu Scorțești, Prigoreni, Gugea, Valea-Oilor și Făcuți. Se întinde de la N. la S. plășeĭ, din jos de Tîrgul-Frumos.

3. *Sîrca,* cu satele: Sîrca, Budăile (Frîncești), Lungani, Crucea, Cosițeni, Mădîrjești și Goești. Se întinde de la N. la S. prin mijlocul plășeĭ.

4. *Sinești,* cu satele: Sinești, Osoiul, Cotîrgaci și Stornești, la S. plășeĭ.

5. *Popești,* cu satele: Popești, Rădeni, Obrijeni, Doroșcani, Hărpășești, Mădîrjac, Frumușelile și Bojila. Se întinde de la N. la S. plășeĭ, în partea despre V.

6. *Păușești,* cu satele: Păușești, Dumești, Hoisești, Căcărăzeni, Butulucul, Holmul și Scobîlțeni. Se întinde de la N. la S., formînd marginea despre E. a plășeĭ.

7. *Tîrgul-Frumos,* comună urbană, în capătul despre N.-V. a plășeĭ.

Din șirul neîntrerupt al dealurilor ce se află între rîurile Siretul și Prutul, ramura ce se desface de la Poenele-Oanceĭ din jud. Roman (maĭ jos de Tîrgul-Frumos), cuprinde toată pl. Cîrligătura, luînd diferite numirĭ, după pozițiunile în care se află și anume: Dealul-Mare, Budeanul, Horpazul, Scaiul, Lăcătușeni, Prosia, Pleșul, Bivolul, Beciul, Recea, Simerași, Dea-

Hosted by Google

lul-Vieĭ, Găvanul, Goești, Treĭ-Parale, Viea-luĭ-Pascal, Cristești, Buda, Ciunca, Frăteni, Prigoreni, Hodoreanul, Sărăturile, Gorganul, Ineamănul, Țintirimul, Bostanul, Aria-Vechie, Dealul-Șipotelor, Bobeica, Brezila, Dealul-Șepticenilor, al-Ulucilor, Sinești, Izvorul, Căprăria, Cantocul, Ponoara, Săpăturile, Podobița, Hertezul, Mohorîța, Rața, Obrijeni, Doroșcani, Humăria, Ceirul, Mangalagiul, Florea, Pietrosul, Balta-Ganeĭ, Păușești, Dumești și Chelbea.

Pîraiele ce curg printre văile dealurilor plășeĭ Cîrligătura, afară de rîul Bahluiul, care trece prin marginea despre N.-E. a plășeĭ, sunt: pîrîul Bahluețul, ce intră în plasă pe lîngă Tîrgul-Frumos, curge spre E. și la Podul-Iloaeĭ, se varsă în rîul Bahluiul; pîraiele: Sîrca-Velnițeĭ, Buznea, Buda, Coșești, Brăești, Ciorbolea, Făcuți, Cristești, Sirghiĭ, Lacul, Ineamănul, Budancea, Lupul, Peri, Bostanul, Șipotele, Captarilor, Gorganul, Torentul, Șepteceni, Vătroaia, Uluci, Mărgineanul, Osoiul, Șacovățul, Rădeni, Țigănimea, Popești, Doroșcani, Chetrești, Obrijanca, Rogina, Păscăloaia, Răchita, Pietrosul și Pietroasa.

De la V. la E., trece, prin partea de N. a plășeĭ, șoseaua națională și calea ferată, începînd de la Tîrgul-Frumos și pănă la satul Lițcani, din jos de tîrgușorul Podul-Iloaeĭ, spre orașul Iași. Aceste căĭ înlesnesc comunicația cu orașele citate. Alte căĭ comunale și vecinale, înlesnesc comunicația cu satele și comunele megieșe; principalele sunt: Drumul de la Tîrgul-Frumos spre E., ce trece prin mijlocul plășeĭ prin satele: Cristești, Brăești, Goești, Crucea, Popești, Scobîlțeni și Podul-Iloaeĭ; de la Podul-Iloaeĭ, la Păușești și Hărpășești; de la Tîrgul-Frumos, la Buznea și Gănești.

Din 46524 hect., întinderea suprafeței plășeĭ Cîrligătura, se cultivă 10622 hect. pentru cereale; 103 hect. sunt acoperite cu viĭ și 15435 hect. cu pădurĭ, din carĭ: 11297 hect. sunt proprietate particulară și 4138 hect. a statuluĭ; 20464 hect. sunt acoperite de imașe, fînațe, ape, livezĭ și locurĭ pentru așezarea satelor.

Pămîntul cultivat produce tot soiul de cereale, de o calitate bună. Imașurile întinse și fînețele înlesnesc creșterea vitelor, carĭ sunt în număr de 36075 capete, din carĭ: 12104 vite marĭ cornute, 19054 oĭ, 372 capre, 947 caĭ și 3597 rîmătorĭ.

Comerciul constă în vînzarea productelor, cerealelor, a vitelor și a lemnelor.

Sunt 18 morĭ de apă, 8 de aburĭ și o velniță.

Plasa Cîrligătura este locuită de 2994, familiĭ saŭ 13703 suflete, din carĭ: 6998 bărbați și 6705 femeĭ. Din aceștia: 13447 sunt Romînĭ, 226 Izrailițĭ, 19 Germanĭ, 13 Polonĭ, 13 Ungurĭ, 6 Rușĭ, 2 Grecĭ și 1 Francez.

Această plasă se administrează de un sub-prefect cu reședința în tîrgușorul Podul-Iloaeĭ.

Numărul bisericilor ortodoxe, este de 24, cu 17 preoțĭ, 18 cîntărețĭ și 13 eclesiarhĭ.

Școlĭ sunt 12, cu 12 învățătorĭ și cu o populație școlară de 349 elevĭ și 34 eleve.

Cîrligățile, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, insula Balta, com. Dichiseni.

Cîrligei, *cătun,* în jud. Gorj, comuna Cîrligei. Se întinde pe o suprafață de 650 hect. Este situat pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Galbenul, la S.-E. de Bumbești-Pițicul. Prin el trece șoseaua Horezul-T.-Jiul și șoseaua ce merge la Zorlești. Are 180 familiĭ, cu 800 suflete, din carĭ 132 contribuabilĭ. Are: 2 biserică, deservite de 2 preoțĭ și 2 dascălĭ; o școală frecuentată de 62 elevĭ; 4 morĭ; 22 fîntînĭ. Locuitoriĭ posedă: 90 caĭ, 580 vite marĭ cornute, 753 oĭ, 277 porcĭ, 37 capre, 2 căruțe cu caĭ, 43 care cu boĭ. Sunt 26 stupĭ.

Șoseaua națională care trece prin centrul comuneĭ, o leagă în partea de N.-E. cu jud. Vîlcea și la S.-V. cu T.-Jiul. Moșia aparține locuitorilor moșnenĭ.

Cîrligei, *deal,* la E. comuneĭ Zorlești, jud. Gorj, pe malul drept al Calniculuĭ.

Cîrligele, *com. rur.,* în pl. Orașul, jud. R.-Sărat, așezată pe pîrîul Mera.

Este așezată în partea de N. a județuluĭ, la 34 kil. spre N. de orașul Rîmnicul-Sărat, și în partea de V. a plășeĭ Orașul, la 4 kil. spre N. de com. Cotești, reședința plășeĭ. Comunele învecinate sunt: Bonțești la 3 kil., Golești și Broșteni la 6 kil., Faraoanele la 7 kil.

Se mărginește la N. cu căt. Dălhăuțul (al com. Faraoanele), de care se desparte prin pîrîul Valea-Dălhăuțul; la E. cu moșia particulară Șuțul, pendinte de com. Golești; la S. cu com. Blidarea, de care se desparte prin pîrîul Mera; și la V. cu com. Bonțești.

Apele carĭ o udă sunt pîraie neînsemnate formate de ploĭ și carĭ sec vara, așa sunt: pîrîul Dălhăuțul la N., pîrîul Mera la S. In com. sunt 4 puțurĭ.

E formată dintr'un singur sat: Cîrligele.

Hosted by Google

Suprafața com. este de 763 hect., din carĭ 18 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 688 hect. ale locuitorilor și 57 hect. ale proprietățiĭ private.

Populația este de 240 familiĭ, saŭ 973 suflete: 501 bărbațĭ și 472 femeĭ; 402 căsătoriță, 503 necăsătoriță, 66 văduvĭ, 2 divorțațĭ. Știŭ carte 167, nu știŭ 806.

Sunt două biserică: Una, cu hramul Sf. Voevozĭ, este de lemn; bătrîniĭ spun că s'a fundat cam în anul 1730 de către locuitoriĭ Albu Capanu, l'astia A. Capanu, preotul Tudorache și Vlad Frunză. A doua, cu hramul Sf. Nicolae, este construită de bîrne; se zice că s'a fundat în anul 1740 de proprietariĭ Șonțu, Moșoiu și familia Vintilescu. Fie-care biserică are cîte 17 pogoane pămînt, și 200 leĭ venit de la comună și sunt deservite de 2 preoțĭ și 2 paracliserĭ.

Este o școală de băeță, fundată în 1846, de locuitorĭ; are 1 învățător, și e frecuentată de 52 elevĭ.

Loc. posedă: 22 pluguri; 766 capete vite, din carĭ: 172 boĭ, 65 vacĭ, 51 caĭ, 28 epe, 384 oĭ și 66 rîmătorĭ. Sunt 34 comercianțĭ, din carĭ 3 băcanĭ, 3 cîrciumarĭ și 3 măcelarĭ.

Căĭ de comunicație sunt drumurile vecinale: spre Focșani; spre Bonțești-Faraoanele; spre Golești; spre Cotești și Piăinești-Rîmnicul-Sărat.

Sunt 176 contribuabilĭ. Veniturile sunt de 5708 leĭ, 63 banĭ, iar cheltuelile de 5518 leĭ, 93 b.

In raza comuneĭ se află așa numitele metereze: niște redute făcute în pămînt de artileria Austriacilor, în timpul războiuluĭ ce aŭ avut cu Turciĭ, în anul 1789.

Cîrligele, *loc izolat,* la 8 kil. departe de vatra comuneĭ Călimănești, plasa Cozia, județul Vîlcea.

Cîrligele, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com. Brezoiul, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Cîrligele (Lacul-cu-), *mlaștină,* în com. Lipia, județul Buzăŭ, în apropiere de pădurea Crîngul, a orașuluĭ Buzăŭ.

Cîrligeni, *mahala,* în com. rur. Samarinești, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Cîrligi, *com. rur.*, în plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu, situată în drumul ce duce de la Girovul spre Uscați. Se mărginește la S.-E. cu com. Șerbești; la N. cu com. Dragomirești și Uscați, de carĭ se desparte prin dealurile Corniĭ și Socĭ; la V. cu com. Bodești-Precisteĭ și Dobreni.

Terenurile sale sunt accidentate, aplecîndu-se către V. spre Valea-Cracăuluĭ și traversate de văĭ adîncĭ în direcțiune N.-S.

Este formată din satele și cătunele: Cîrligi, Soci, Dragomirești, Dudești, Vadul și Valea-Albă. Are o populațiune de 1149 suflete, cu 326 capĭ de familie, carĭ locuesc în 297 case. Sunt: 546 bărbațĭ, 603 femeĭ; 583 neînsurațĭ, 474 căsătoriță, 89 văduvĭ (46 văduve), 3 divorțațĭ; 242 băeță și 264 fete. Sunt 17 străinĭ. Știŭ carte 154 persoane, nu știŭ 995.

Dintre locuitoriĭ împroprietăriță în 1864, sunt: 72 carĭ stăpînesc înșiși locurile lor; 58 ca urmașĭ; 41, carĭ de și însurațĭ și cultivatorĭ de pămînt n'aŭ nicĭ un fel de proprietate.

Numărul vitelor în comună este de 732 capete.

Aci se află: 3 biserică, deservite de 3 preoțĭ și 5 eclesiarhĭ; o școală, cu un învățător plătit de stat; o clădire mare, locuința proprietaruluĭ moșieĭ; 4 morĭ de apă. Sunt 4 dulgherĭ; 8 rotarĭ; 4 ferarĭ; 3 cizmarĭ.

Budgetul com. e de 4053 leĭ la ven. și de 3760 leĭ la chelt.

Comunicațiunea cu satele vecinașe se face prin: șoseaua jud. Girov-Tupilați; prin șoseaua comunală Cîrligi-Corni, Bodești-Precisteĭ, începînd de la kil. 15 al precedenteĭ și terminînd în dreptul kil. 13 al șoseleĭ Piatra-Neamțu (lîngă satul Bodești-Precisteĭ); printr'un drum natural ce duce din sat. Cîrligi în Dușești și Soci; prin alte drumurĭ naturale, ducînd la diferite localităț.

Cîrligi, *com. rur.,* în jud. Roman, plasa Siretul-d.-j., spre S.-S.-E. de orașul Roman și la o depărtare de 20 kil. de el și de 19 de reședința plășeĭ. Este așezată pe șes. E compusă din satele: Cîrligi și Ruptura, cu reședința comuneĭ în satul Cîrligi. Are 445 capĭ de familie, saŭ 1799 suflete, din carĭ 330 contribuabilĭ; locuesc în 392 case. Știŭ carte 39 persoane. Locuitoriĭ aŭ 983 capete de vite. In com. sunt: 2 biserică: una de zid și alta de lemn; o școală mixtă, care în anul 1886—87 a fost frecuentată de 13 elevĭ (10 băeță și 3 fete). Veniturile anuale ale comuneĭ sunt de leĭ 3246,69 și cheltuelile de leĭ 3165. Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Cîrligi, *sat,* în com. Cîrligi, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu. E situat la 18 kil. depărtare de orașul Piatra, pe dealul cu acelașĭ nume.

Are o populație de 470 locuitorĭ.

Hosted by Google

In acest sat se află: reședința autorităților comunale; o biserică, deservită de 1 preot și 2 eclesiarhi; o școală, frecuentată de 67 elevi; o clădire mare ce servește de locuință proprietarului moșiei Cîrligi; 2 mori de apă. Sunt aci 6 rotari; 2 fierari; 2 cizmari. Numărul vitelor e de 350.

Cîrligi, *sat,* în jud. Roman, plasa Siretul-d.-j., com. Cîrligi, spre S.-S.-E. de orașul Roman și la o depărtare de 20 kil. de el și de 19 de reședința plășei. Este așezat pe șes. Este reședința com. Cîrligi. Are o populație de 194 capi de familie, saŭ 704 suflete, din cari 148 contribuabili; locuesc în 179 case. Știŭ carte 22 persoane. Sunt 533 capete de vite. Are o biserică de zid; o școală mixtă, care în anul 1886—87 a fost frecuentată de 13 elevi (10 băeți și 3 fete) din 36 înscriși. Este legat cu orașul Roman prin șosea. Acest sat cu moșia înconjurătoare și împreună cu moșiile: Aldești, Sohodolul și Ruptura, aparțineaŭ familiei Vorniculuĭ Alecu Catargiu.

Cîrligi, *iaz,* în com. Cîrligi, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu. Este format din scursoarea pîrîiașuluĭ Dubărca. Osebit de aceasta însă, în această comună, lîngă satul Cîrligi, maĭ sunt încă vr'o 3 iazuri, cari poartă acelașĭ nume.

Cîrligi, *moșie,* pe cuprinsul com. cu acelașĭ nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Cîrligi, *pădure,* la V. com. Negrilești, plasa Nicorești, județul Tecuciŭ.

Cîrligi (Dealul-de-la-), *deal,* în jud. Neamțu, com. Cîrligi, pl. Piatra-Muntele. Se află în prelungirea dealurilor ce vin din com. Șerbești.

Cîrligul, *com. rur.,* în plasa Moldova, jud. Roman, spre N.-V. de orașul Roman și la o depărtare de 18 kil. de el și de 17 kil. de reședința plășeĭ. Este formată din satele: Cîrligul, Bretcani și Cîrligul-Ghirăești, cu reședința com. în satul Cîrligul. Are 164 capi de familie, saŭ 688 suflete, din cari 133 contribuabili; locuesc în 159 case. Știŭ carte 66 persoane. Sunt 385 capete de vite. Pe teritoriul eĭ se găsesc vii. Are o biserică; o școală prim. mixtă, care în anul 1886—87, a fost frecuentată de 36 elevi din 61 înscriși. Ține de circumscripția fiscală Dulcești. Venitul anual este de leĭ 1422,46 și chelt. de leĭ 1419. Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Cîrligul *sat,* pl. Jiul-de-mj., com. Bucovățul, jud. Dolj. Are 502 suflete, (260 bărbați și 242 femeĭ), cari locuesc în 180 case și 5 bordee. Știŭ carte 50 locuitori.

Cîrligul, *sat,* în jud. Iași, plasa Copoul, com. Copoul. E situat la poalele dealuluĭ Șorogari, pe coasta vestică. Are o populație de 77 familiĭ, saŭ 177 locuitori; o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh.

In marginea de S.-V. a satuluĭ se află iazul Cîrligul, bogat în pește.

Numărul vitelor e de 511 capete, din cari 164 vite mari cornute, 310 oĭ, 9 caĭ și 28 rîmători.

Cîrligul, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Cîrligul, spre N.-V. de orașul Roman și la o depărtare de 18 kil. de el și de 17 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe deal. Este reședința comuneĭ Cîrligul. Are 127 capi de familie; 115 contribuabilĭ; 544 locuitori, din cari 43 știŭ carte și cari locuesc în 126 case. Sunt 311 capete de vite. Se cultivă aci viea. Are o biserică de lemn; o școală mixtă, care a fost frecuentată (1886-87) de 36 elevi din 61 înscriși. Este legat de orașul Roman prin șosea. Acest sat este alcătuit din 2 părți: Cîrligul-Ghirăești și Cîrligul-Răzeși.

Cîrligul. Vezi Trupurile-de-Pădure, jud. Muscel.

Cîrligul, *baltă,* în partea dreaptă a Prutuluĭ, spre E. de satele Popești și Lunca, com. Lunca-Banuluĭ, pl. Prutuluĭ, jud. Fălciŭ.

Cîrligul, *iaz,* în marginea de S.-V. a satuluĭ Cîrligul, din com. Copoul, pl. Copoul, jud. Iași. E bogat în pește. Din acest iaz se formează pîrîul Căcaina, ce trece prin partea de E. a orașuluĭ Iași.

Cîrligul, *pădure* a statuluĭ, pl. Jiul. de-mj., comuna Bucovățul, jud. Dolj, satul Cîrligul. Felul arborilor ce se găsesc sunt: cer, stejar, gîrniță și gorun.

Cîrligul, *prival,* jud. Brăila, la E. com. Vizirul, aproape de Dunărea-Vechie; unește lacul Rotundul cu lacul Fusarul.

Cîrligul-Ghirăești, *partea* despre E. a *satuluĭ* Cîrligul din pl. Moldoveĭ, jud. Roman.

Cîrligul - Glodeanul, *com. rur.* (Vezi Glodeanul-Cîrlig, județul Buzăŭ).

Hosted by Google

Cîrligul-Goșa, *fîneață,* în jud. Buzău, com. Sibiciul-d.-s., aflată pe locul dintre Muscelul-Cărăimănesc și Ceauș-Bucur.

Cîrligul-Inalt. Vezĭ Dosul-Curțeĭ, jud. Vîlcea.

Cîrligul-Mare, *cătun,* al com. Glodeanul-Cîrlig, județul Buzău. Are 820 loc. și 231 case.

Cîrligul-Mare, *moșie,* a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Văcărești, în com. Glodeanul-Cîrlig, jud. Buzău. Are 2930 hect., din care 820 s'a dat însurățeilor.

Cîrligul-Mic (Tăbăceni), *moșie* a statuluĭ, pendinte de Slobozia și Stavropoleos, în com. Glodeanul-Cîrlig, jud. Buzău, acum dată în loturĭ locuitorilor. Are 857 hect., maĭ toate arabile.

Cîrligul-Mic (Tăbăceni-Apostolache), *cătun,* al com. Glodeanul-Cîrlig, jud. Buzău. Are 150 loc. și 47 case.

Cîrligul-Răzeși, *partea* despre V. a *satuluĭ* Cîrligul, din plasa Moldoveĭ, jud. Roman.

Cîrligului (Pădurea-), *pădure,* în partea de N.-V. a com. Dobîrceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani. Are o întindere de 71 hectare și se exploatează.

Cîrligului (Pîrîul-), *pîrîŭ,* izvorește din pădurea Cîrligul, com. Dobîrceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani, și se varsă în pîr. Corogea, tot pe teritoriul com. Dobîrceni.

Cîrligului (Valea-), *vale,* prin care curge pîrîul Cîrligul, din com. Dobîrceni, pl. Ștefănești, jud. Botoșani.

Cîrlogani, *com. rur.,* în partea cea maĭ de N. a plășeĭ Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați. E situată lîngă rîușorul Beica și la poalele Strejești (247 m. altitudine), departe de Balș de 19 kil., și de Caracal de 46 kil. E formată din satele: Cîrlogani (1057 locuitorĭ), Scorbura (100 locuitorĭ), și Stupina (100 locuitorĭ). Are 248 contribuabilĭ; 295 capĭ de familie; în total 1257 suflete, din carĭ 637 bărbați și 620 femeĭ; 452 căsătoriți și 805 necăsătoriți. Vite marĭ cornute: 520, vite micĭ 1075 și porcĭ 624. Are 7 cîrciumĭ. Budgetul comuneĭ este de 2058 leĭ la venitурĭ, și de 2052 leĭ la cheltuelĭ (1886-87).

Are o biserică, cu hramul Sf. Niculae (1882), deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

In o depărtare de 2 kil. spre S.-V. de sat se află o ruină de biserică, în Valea-Trestiĭ, făcută de cărămidă groasă.

Cîrlogani, *com. rur.,* pl. Olteț-d.-j., județul Vîlcea. E compusă din 2 cătune: Cîrlogani și Băroiul. Este numită ast-fel după pîrîul Cîrloganul. Este situată pe văile Cîrloganul și Telești, pe malul stîng al Oltețuluĭ, cam la 80 kil. departe de reședința județului și la 34 kil. de a subprefectureĭ.

Are o populație de 515 locuitorĭ (275 bărbați și 240 femeĭ). din carĭ 100 capĭ de familie; 170 contribuabilĭ. Locuesc în 120 case.

In comună e o biserică, fondată la anul 1815, de răposațiĭ Preotul Vlad și Ion G. Cernătescu.

Meseriași sunt: 4 cojocarĭ, 5 dulgherĭ, 3 rotarĭ și 2 tîmplarĭ. Produsul munceĭ îl desfac la Craiova și Tîrgul-Bălcești.

In comună sunt 20 caĭ, 60 boĭ, 20 vacĭ, 40 capre și 140 oĭ.

Pe rîul Olteț, în raionul comuneĭ, este o moară.

Loc. împroprietăriți la 1864 sunt 22, pe 58 hect., în moșiile d-lor Const. Mărgăritescu și Ion G. Cernătescu; restul de locuitorĭ sunt moșneni.

Știŭ carte 30 bărbați și 2 femeĭ.

Se fabrică aci anual pănă la 1500 decalitri țuică.

Comuna are aproximativ 1400 hect. pămînt.

Veniturile se urcă la 1715 leĭ anual.

Cîrlogani e udată de vălcelele: Cîrloganul, Roscăi și Telești.

Cîrlogani, *sat,* face parte din com. rur. cu același nume, pl. Olteț-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populație de 426 locuitorĭ (225 bărbați și 200 femeĭ). Aci e reședința comuneĭ. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 59 (34 băeți și 25 fete).

Cîrlogani, *deal,* în raionul comuneĭ Cîrlogani, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 30 hect.; 50 ariĭ vie.

Cîrlogani, *moșie,* a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucuresti, jud. Romanați, cu o întindere de 1447 pog., din carĭ 1318 pog. pădure, producînd o arendă anuală de 960 leĭ. E pendinte de schitul Șerbănești, din jud. Vîlcea; se află lîngă comuna Cirlogani, pl. Olteț-Oltul-d.-s.

Cîrlogani-Tetoiul, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de comuna Cîrlogani, pl. Olteț-d.-j., jud. Vîlcea.

Cîrloganul, *vale,* comuna Cîrloganul, pl. Olteț-d.-j., județul Vîlcea. Udă partea de E. a comuneĭ și se varsă în rîul Olteț.

Hosted by Google

Cîrlomanul, *cătun,* în com. Putineiul, din pl. Călmăţuiul, jud. Teleorman. Este situat pe vale, între dealul care duce la com. Salcia, la depărtare de 2 kil. de com. Putineiul.

Prin acest căt. trece şoseaua vecinală care pune în legătură com. Putineiul cu com. Salcia şi cu celelalte comune de pe valea Călmăţuiului.

Are populaţiune de 560 suflete, din carî 92 contribuabilî. Biserica din acest cătun este foarte vechie; inscripţiunea de la intrare, în literile cirilice, s'a şters.

Cîrlomanul, *munte,* în prelungire către N. a ramureî munteluî Cozia, jud. Neamţu. Este situat pe teritoriul de hotar între comuna Gîrcina şi comuna Doamna.

Cîrlomanul, *pisc de munte,* situat spre N., în prelungirea ramureî Cernegura, pe teritoriul com. Doamna, plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu. Aicî se găsesc, în formaţiunea păturilor, depozite de Bonarowka, cu lespezî ce aŭ urme numeroase de solzî şi de peştî; conglomerate din zona inferioară a formaţiuneî cu sare, şi marne salifiere care se întind până în malul Bistriţeî; adevărate depozite de menelituri nu sunt.

Cîrlomăneşti, *cătun,* al comuneî Gura-Nişcovuluî, judeţul Buzăŭ. Are 3 subdiviziunî: Cetatea, Pleşea şi Sătucul, cu o populaţie de 400 locuitorî, care locuesc în 86 case.

Cîrlomăneşti, *com. rur.,* în pl. Corodul, jud. Tutova, spre S. de Bîrlad, la marginea judeţuluî. Are 966 locuitorî (din carî 104 ştiŭ carte), din carî 200 contribuabilî; 250 case. Este formată dintr'un singur sat: Cîrlomăneşti. Se cultivă viea pe o suprafaţă de 71,50 hect. şi livezile cu prunî, pe o suprafaţă de 5,50 hect. Comerciul se face de 15 persoane. Are o moară cu vaporî. In sat este o şcoală primară de băeţî.

Veniturile sunt de 7798 leî 13 banî.

Cîrlomăneşti, *platoŭ,* în apropiere de vărsătura rîuluî Nişcovul în Buzăŭ, jud. Buzăŭ, cu o poziţiune strategică, dominînd ambele văî şi oprind înaintarea în susul lor. In partea de S., ne maî avînd nicî un obstacol, se poate vedea orî-ce mişcare până în Dunăre. In jurul săŭ s'aŭ dat maî multe lupte şi se văd încă urme de fortificaţiî. In apropiere e tumulul Cetatea.

Cîrlomăneşti, *moşie,* în comuna Gura-Nişcovuluî, jud. Buzăŭ. Are 160 hect., din care 50 vie şi 110 pădure, proprietate a moşnenilor Cîrlomăneşti.

Cîrlomăneşti, *platoŭ,* în partea de S.-E. a satuluî Cîrlomăneşti, jud. Tutova.

Cîrlomăneşti, *şes* întins, spre N.-V. de satul Cîrlomăneşti, jud. Tutova.

Cîrlomăneşti (Gura - Izvoru - luî-), *moşie,* în com. Nişcovul, jud. Buzăŭ, proprietate a statuluî, pendinte de Episcopie. Are 700 hect., din carî 498 pădurea Miera saŭ Adîncata. Restul de 202 hect. s'a vîndut şi constă din arăturî, viî cu embatic, livezî, etc. şi două morî.

Cîrlomăneşti(Viea-), *proprietate* a statuluî, pendinte de mănăstirea Berca, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Nişcovuluî, cătunul Săseni-Noî. Are vie şi puţin loc sterp.

Cîrlovoaia, *cătun,* al com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ. Are 190 loc. şi 43 case.

Cîrlovoaia, *moşie,* în com. Gura-Nişcovuluî, căt. Săseni-Noî, judeţul Buzăŭ. Are 130 hect., din carî 80 păduriî, restul arătură şi viî.

Cîrlovoaia, *pădure,* în com. Valea-Teanculuî, căt. Zoreşti, jud. Buzăŭ, avînd 97 hect. întindere.

Cîrlovoaia (Lipianca, Popeasca), *pădure,* în com. Grăjdana, jud. Buzăŭ, avînd aproape 340 hect. întindere.

Cîrlovoaia (Poiteasca), *moşie,* în com. Mărăcineni, jud. Buzăŭ. Are 435 hect., din care 380 arabile, restul prund şi crivină. Are 2 morî pe apa Buzăuluî.

Cîrna, *com. rur.,* din pl. Balta, jud. Dolj, la 51 kil. departe de Craiova şi la 10 kil. de reşedinţa plăşeî Măceşul-d.-s.

E situat pe loc şes, lîngă balta Cîrna. Şesul se numeşte Cîrna. Se învecineşte la E. cu com. Măceşul, la V. cu Plosca, la N. cu Goicea-Mare, la S. cu Dunărea. Limita de V. este formată de Movila-Gogăî şi de apa rîuluî Dăsnăţuiul. Limitele de N. şi de E. sunt formate de movile; iar limita de S. de Dunăre.

Pe teritoriul eî se găseşte: Balta-Cîrneî, cu o suprafaţă de 500 pog., şi care începe din com. Bistreţul şi se termină la punctul numit Ţicbanul, pe moşia Cîrna.

Iazurî şi gîldae sunt multe, formate fiind prin revărsările Dunăreî. Pe Dunăre, în dreptul comuneî; se găsesc zmîrcurî cu tufe

Hosted by Google

de trestie, tufărișurĭ numite zătoane; locurĭ izolate; fîntînĭ se găsesc, în toată comuna multe.

Cîrna este udată de apa Dăsnățuiuluĭ ce are scurgere în balta Cîrna. Curge prin V. comuneĭ, cu îndreptarea de la N.-V.-S.-E. Sunt două vaduri, unul la punctul numit Podul-de-Pămînt și altul la punctul numit Buștila.

In anul 1875—76 a fost unită cu com. Goicea-Mare. Azĭ se compune dintr'un singur cătun, numit Cîrna.

In marginea Dunăreĭ se vede o cetate de cărămidă, ale căreĭ urme se pĭerd din ce în ce, căcĭ cînd Dunărea vine mare rupe una cîte una din cărămizile sale.

Se afla în comună o biserică, zidită la anul 1852 și care se ruinase. Pe ruinele eĭ s'a ridicat azĭ alta, cu cheltuiala locuitorilor. Are hramul Sfinților Voevozĭ.

Școala este mixtă; funcționează din 1863; e construită de comună; are o proprietate de 8½ hect. și o împrejmuire de 1 hect. In anul școlar 1892—93 aŭ urmat regulat la școală 53 băeți și 8 fete, din 70 băeți și 90 fete în vîrstă de școală. Știŭ carte 110 locuitorĭ, din carĭ 97 bărbați și 13 femeĭ.

Populația este de 1470 loc., din carĭ 700 bărbați și 736 femeĭ. După legea rurală din 1864 sunt 259 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 40 însurățeĭ.

Case sunt 322. Toate sunt de pămînt bătut.

Suprafața teritoriuluĭ comunal este de 223 hect. Din acestea sunt: 2550 pog. arabile, 500 fînață, 300 izlaz, lac și teren sterp 2000 pog., pădure de salcie numită Zătoane ca la 500 pog.

Moșia numită Cîrna saŭ moșia Măceșul aparține statuluĭ. Arenda este de 81150, pe periodul 1884—94. Suprafața vîndută este restul pănă la 339 hect. și 5128 m. p. rămasă. In loturĭ micĭ sunt date 183 loturĭ. In loturĭ marĭ 29, din care 7 loturĭ de cîte 25 hect. și 22 cîte 10 hect.

Pădure este în întindere de 500 pog. pe moșia Cîrna. Este compusă numaĭ din sălciĭ. Atît pădurea cît și moșia aparțin statuluĭ și aparțineaŭ altă dată mănăstireĭ Arnota.

Fînețe sunt 500 pogoane.

Viile aparțin locuitorilor și se găsesc pe pămîntul lor.

Locuitoriĭ își desfac productele la schelele Bistrețul și Gighera. Importă bumbacurĭ, stămburĭ, pentru îmbrăcăminte și cele necesariĭ caseĭ, asemenea și lemne de construcție. La Băilești se duc cu pește și cu vite.

Comunicația se face prin șosele comunale, carĭ pun în legăturĭ com. la N. cu Goicea-Mică, la E. cu Măceșul-d.-j., iar la V. cu Plosca, peste pîrîul Dăsnățuiul.

Aci, la 1877, în lunile Iunie și Iulie, în timpul războiuluĭ pentru independență, se aflaŭ staționate comp. 1 și 4 ale batalionuluĭ III de vînătorĭ.

Veniturile comuneĭ pe exercițiul 1893—94 aŭ fost de 3387 leĭ, 55 banĭ.

Cheltuelile comuneĭ pe același an aŭ fost de 3163 leĭ, 20 banĭ.

Vite cornute 300, și oĭ 20.

Cîrna, *sat,* pl. Balta, com. Cîrna, jud. Dolj, cu reședința primărieĭ.

Cîrna, *altă numire* a *satuluĭ* Gunoaia, com. Burdusaci, jud. Tecuciŭ.

Cîrna. Vezĭ Goicea-Mare, județul Dolj.

Cîrna, *baltă,* pl. Balta, com. Cîrna, jud. Dolj, ce se întinde și prin com. Măceșul-d.-j., unde se cunoaște sub numele de Balta-Mare. Comunică în partea de E. cu balta Nedeiul, prin gîrla Gravița și cu balta Sglavociul prin gîrla Icleanul.

Cîrna, *movilă,* în comuna Cotul-Ciorĭ, jud. Buzăŭ, lîngă viroaga Cotora.

Cîrna, *deal,* în com. rur. Bîltanele, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cîrna, *vale,* în com. rur. Bîltanele, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cîrna, *vălcea,* în com. Cioceștĭ-Mîndra, jud. Teleorman. Incepe din dreptul comuneĭ Urlueni, la N.-E., și se termină în satul Mîndra. Printr'însa se scurg apele ce se formează din ploĭ, în rîul Cotmeana.

Cîrneasca saŭ **Croitori,** *vălcelușă,* în jud. Vlașca, ce merge prin Petrești-d.-s. și dă în valea Desa, care se varsă în Neajlovul.

Cîrneciul, *iezer,* jud. Brăila. E situat în ostrovul Bregoloiul, la S.-E. de ostrovul Rotundul.

Cîrneĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, lîngă satul Piua-Petreĭ.

Cîrneĭ (Dealul-), *deal,* capul dealuluĭ Ursuluĭ, jud. Tecuciŭ, unde a fost satul, și care s'a mutat în locul de astă-zĭ, numit Gunoaia, Cîrna, saŭ Bahnița, com. Răchitoasa.

Cîrneĭ (Cîmpia-), *cîmpie.* (Vezĭ Dăroaia, jud. Vîlcea).

Hosted by Google

Cîrneï (Măgura-), *măgură,* în com. Băseşti, pl. Călmăţuiul, judeţul Teleorman.

Cîrneşti, *mahala,* în com. rur. Severineşti, pl. Motrul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Cîrnitura, *loc,* cu prăpastie adîncă, jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-j., com. Călugăra-Mare.

Cîrnitura, *pîrîŭ,* curge pe moşia Buzeni, com. Bălueşeni, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, şi se varsă în pîrîul Drăsleuca.

Cîrnul, *schit,* pendinte de mănăstirea Căldăruşani, com. Ruşiavăţul, jud. Buzău, zidit la 1536 de Mircea-Vodă şi Doamna Chiajna. E cea mai vechie biserică din judeţ. La 1643 a fost reparată de Mateiŭ-Vodă Basarab şi a stat ast-fel pănă în 1821, cînd, la lacul Cîrnuluï (500 metri departe de schit), s'a dat o crîncenă luptă între Turcï şi Arvaţï. Turciï, de şi învinşï, aŭ jefuit şi distrus ce aŭ putut. Din această cauză, ieromonahul Lavrentie şi Naum Căldăruşanul, l'aŭ restaurat în 1822. Intre ctitorï, pe lîngă Mircea Ciobanul şi Doamna Chiajna, figurează şi Mateiŭ Basarab; apoï: Lepădatul, Lupul, Maria, etc., carï aŭ dăruit schituluï maï multe moşiï. Frontispiciul din 1822, fiind scris cu văpsea, în mare parte s'a şters. Biserica devine importantă prin vechea eï pictură de la Pantocrator şi cupola, care a rămas tot cea din 1536; părepiï sunt zugrăviţï din timpul luï Mateiŭ Basarab. Are cîte-va icoane vechï şi importante pentru studiul iconografieï şi maï multe manuscripte. Cele maï importante aŭ fost luate de Cezar Boliac în 1865. Demn de notat este şi un clopot vechiŭ, de o armonie şi o frumoasă sonoritate. Azï, schitul Cîrnul e biserică de mir.

Cîrnul, *munte,* în jud. Buzău, comuna Ruşiavăţul, căt. Tega, ale căruï plaiurï se întind pănă la Geroasa saŭ Podul-Roşu, din com. Măruntişul şi culmineză în Vîrful-Cîrnuluï. Sub ale luï coaste e situat schitul Cîrnul. E acoperit cu pădure, livede şi viï.

Cîrnul (Poiana), *deal,* în com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Este situat în prelungirea munteluï Cozmiţa şi acoperit cu pădurï.

Cîrnul, *trup de sat,* în com. Bicazul, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Este situat pe malul drept al rîuluï Bistriţa, în dreptul şoseleï naţionale Piatra-Prisăcani.

Cîrnul, *trup de sat,* în com. Buhalniţa, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. Se maï numeşte şi Cîrnul-Bistriţeï.

Cîrnul, *numire* dată *moşieï* Tega, din com. Ruşiavăţul, jud. Buzău. Are o pădure de 13 hect.

Cîrnul-Jugureni (Cîrneanca), *moşie,* în com. Jugureni, judeţul Buzău, proprietate a statuluï, pendinte de schitul Cîrnul. Are o întindere de 54 hect.: fîneaţă, arăturï, viï cu embatic şi pădurea Cîrnul-Jugureni, de 22 hect.

Cîrnul (Metohul), *ruine* de schit, în com. Năeni, jud. Buzău, situate pe o mică proprietate a statuluï.

Cîrnuleasa, *moşie nelocuită,* în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluï, comuna Moldoveni, proprietate a Eforieï Spitalelor Civile din Bucureşti. Are o întindere de 200 hect., din carï 30 hect. pădure.

Cîrnuluï (Faţa-), *colină,* în com. Ruşiavăţul, căt. Muscelul-Ţigan, jud. Buzău. E acoperită de fîneaţă şi pădure.

Cîrnuluï (Izvorul-), *sorginte de apă minerală,* lîngă schitul Cîrnul, jud. Buzău; conţine sulf şi sărurï; se scurge în rîul Buzău pe Valea-Cîrnuluï.

Cîrnuluï (Poiana-), *sat* şi *com. rur.,* în jud. Vasluiŭ. (Vezï Poiana-Cîrnuluï).

Cîrpeşti, *sat,* în partea de N. a com. Urdeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, aşezat pe Valea-Băseştilor. Are o populaţie de 12 familiï, cu 58 suflete.

Cîrpiţi, *sat,* în com. Stînca, pl. Braniştea, jud. Iaşi, situat pe şes, la poalele despre E. ale dealuluï Stînca, pe malul stîng al rîuluï Jijiea. Are o populaţie de 126 familiï, saŭ 238 locuitorï romînï, carï se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor.

Este reşedinţa comuneï. Are o şcoală, înfiinţată în anul 1869, frecuentată de 46 elevï.

In partea despre N. a satuluï se află un pod, construit de lemn, peste apa rîuluï Jijiea, pe care trece drumul la Iaşi.

Numărul vitelor e de 2252 capete, din carï: 752 vite marï cornute, 1172 oï, 41 caï şi 287 rîmătorï.

Cîrstăneşti, *com. rur.,* plaiul Horezul, jud. Vîlcea, compusă din 3 cătune: Cîrstăneşti, Bogdăneşti şi Cucesti. Este situată pe valea rîuluï Lunca-văţuluï.

Are o populaţiune de 641 locuitorï, 328 bărbaţi şi 313 fe-

Hosted by Google

meĭ, în care intră și 10 fam. de Țigani; capĭ de fam. sunt 215, contrib. 155 și case 214.

In raionul comuneĭ sunt 2 bisericĭ: una în cătunul Cîrstănești, fondată la anul 1552 și reparată la 1869 și alta în cătunul Bogdănești, fondată la anul 1662 și reparată la 1805.

Locuitoriĭ se ocupă cu cultura cîmpuluĭ și creșterea vitelor, meșteșugarĭ fiind: 6 rotarĭ și 8 dulgherĭ.

Eĭ aŭ 10 caĭ, 80 boĭ, 96 vacĭ, 100 capre și 250 porcĭ.

Pe rîul Luncavățuĭ, în raionul comuneĭ, sunt 4 morĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni. 77 s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșia statuluĭ Cîrstănești și a d-lor C. Vlădescu, Greceanu și R. Mărculescu, cînd li s'aŭ dat 244 hect.

Știŭ carte 15 persoane.

Țuică se fabrică pănă la 2000 decal. anual. Toată com. cu izlaz cu tot are 2000 hect. pămînt.

Veniturile și cheltuelile se urcă la 1000 leĭ anual.

E brăzdată de dealul Foleștĭ și Piscul-Rușița și udată de văile: Priodișteĭ, Ponoarelor, Turburea, Valcidorul și Cîrstea, toate la E.

Se mărginește cu com. Foleștĭ-d.-j., Oteșani, Armășești și Ursi.

Cîrstănești, *sat,* face parte din com. rurală cu acelașĭ nume, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Are o populație de 284 locuitorĭ, 148 bărbați și 136 femeĭ; iar ca populație școlară are 93 copiĭ, 55 băeți și 38 fete. Biserica acestuĭ cătun s'a fondat la anul 1552 și s'a reparat la 1869.

Moșia Cîrstănești a fost cumpărată de părintele Ioan, Arhimandritul mănăstireĭ Horezul, și dăruită acesteĭ mănăstirĭ, după cum se vede în hrisovul luĭ Constantin-Vodă Brîncoveanu: ..... «Și iară aŭ maĭ cumpărat părintele Ioan o moșie ce se chiamă Cîrstănești ot Sud Vîlcea, pe apa Luncavățuluĭ, de la Mateiŭ Postelnicu Drăgoescu, drept talere 70, care aŭ dat-o mănăstireĭ Horezul, ca să-ĭ fie de hrană».

Cîrstănești, *deal,* în raionul comuneĭ Cîrstănești, pl. Horezul, jud. Vîlcea, pe care se cultivă 6 hect. 50 ariĭ vie.

Cîrstănești, *deal,* com. Foleștĭ-d.-j., plaiul Horezul, jud. Vîlcea, avînd vîrfurile: Dugheanul și Scărișoara.

Cîrstănești, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Horezul, județul Vîlcea, care, împreună cu cureaua din Bogdănești, s'a arendat, pe periodul 1885—95, cu 1400 leĭ anual.

Cîrstănești, *proprietate* a statuluĭ, pe care se află o pădure în întindere de 295 hect., situată în com. Oteșani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, formată din trupurile: Dosul-Călugăruluĭ, 135 hect.; Dosul-Vulturi, 20 hect.; Valea-Bunul, 125 hect. și Dosul-Rosieĭ, 15 hect.

Cîrstea, *cîmpie.* (V. Tîrsa, jud. Vîlcea).

Cîrstea, *vălcea,* izvorește de la N. de com. Oteștĭ-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt, și se varsă în Cungrea-Mică, pe țărmul drept, tot în raionul com. Oteștĭ-d.-s.

Cîrstea, *vale,* izvorește din raionul comuneĭ Scundul, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, și se varsă în pîrîul Guguianca, între com. Fișcălia și Orlești.

Cîrstea, *vale,* la V. comuneĭ Ioneștĭ-Minculuĭ, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Cîrsteasca, *viroagă,* pe moșia Papa, din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman. Este formată numaĭ din scursoarea apelor și trece pe lîngă braniștea dintre șoseaua județeană și calea ferată Costești-Măgurele. Se varsă în Vedea, în dreptul com. Papa, la N.

Cîrsteĭ (Dealul-), *deal,* comuna Oteștĭ-d.-s., pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Cîrsteĭ (Poiana-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com. Odobasca. Se desface din muntele Deleanul, brăzdează partea de N. a comuneĭ, și se termină în rîul Mahriul. Este acoperit cu pășunĭ însemnate.

Cîrsteĭ (Valea-), *vale,* izvorește din jud. Argeș, străbate com. rurală Poenărei, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, de la V. spre E. și se varsă în rîul Doamneĭ tot în cercul acesteĭ comune.

Cîrsteşti, *sat,* face parte din com. rur. Bărăști-de-Vede, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade în partea de V. a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Gruiul. Are o populație de 250 locuitorĭ.

Cîrsteşti, *cătun,* pendinte de comuna Potcoava, plasa Mijlocul, jud. Olt, situat pe malul stîng al gîrleĭ Plapcea. Are 408 loc.

Cîrstiani, *pîrîŭ,* se varsă în rîul Luncavățul, în raionul comuneĭ Măldărești, pl. Cerna, județul Vîlcea.

Cîrstianul, *deal,* în partea de E. a com. Moreni, plasa Filipești, jud. Prahova.

Hosted by Google

Cîrstianul, *vale,* com. Spineni, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Cîrstianuluĭ (Valea-), *vale,* în com. Cernăteşti, judeţul Buzăŭ. Trece prin căt. Mălăeşti, Căldărusa şi Vlădeni şi dă în Valea-Laculuĭ, cu care merge împreună în rîul Slănicul.

Cîrstieni, *sat,* face parte din comuna Gorganul, pl. Podgoria, jud. Muscel. Cade la N. comuneĭ.

Are o populaţie de 699 locuitorĭ, 399 bărbaţĭ şi 300 femeĭ.

Prin mijlocul cătunuluĭ trece gîrla Rîncăciovul.

Cîrstieni, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, comuna Gorganul, plasa Podgoria, jud. Muscel. Are, împreună cu pădurea Stariţa, 125 hect., şi e compusă din stejarĭ, fagĭ, carpenĭ şi alunĭ.

Cîrstiĭ (Izvorul-), *izvor,* în com. Viperesti, cătunul Predeşti, jud. Buzăŭ. Incepe de la Fîntîna-luĭ-Moise şi se scurge în rîul Buzăul.

Cîrstiĭ (Malul-), *colină,* în com. Bălăneşti, jud. Buzăŭ, acoperită de pădurĭ şi izlaz.

Cîrstoagele, *loc izolat,* lîngă schitul Slătioarele, plasa Oltul, jud. Vîlcea.

Cîrstoagele. Vezĭ Richiţile, jud. Vîlcea.

Cîrstoaia, *vălcea,* izvoreşte de la V. de com. Mereni, plasa Vedea-d.-j., jud. Olt, şi se varsă în gîrla Turcul, tot în raionul com. Mereni.

Cîrstuleşti, saŭ **Gura-Raculuĭ,** *sat,* plasa Amaradia, comuna Bulzeşti, jud. Dolj. Are 245 suflete, 120 bărbaţĭ şi 125 femeĭ. Locuesc în 103 case.

In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1850 şi este întreţinută de comună. In anul şcolar 1892—93, a fost frecuentată de 84 şcolarĭ, 30 din Seculeşti, 26 din Cîrstuleşti, 17 din Năstăseşti şi 12 din Bulzeşti. Are un singur învăţător.

Cu vîrstă de şcoală sunt 34 copiĭ. Ştiŭ carte 37 locuitorĭ.

In sat este o biserică de zid, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Cîrşovăţul, *deal,* în com. rur. Cireşul, plaiul Cerna, judeţul Mehedinţi.

Cîrşul, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, comuna rurală Bala-d.-j.

Cîrşul, *deal,* în satul Cîrşul, din jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Bala-d.-j.

De la poalele acestuĭ deal izvoresc maĭ multe izvoare puternice de apă minerală, unele cu pucioasă, iar altele cu sare.

Cîrteanca, *sub-divizie* a *cătunuluĭ* Coiteasca, din comuna Săgeata, jud. Buzăŭ.

Cîrteanca, *numire* dată uneĭ *sforĭ de moşie,* din com. Săgeata, jud. Buzăŭ, care, prin cumpărătoare, s'a alipit moşieĭ Coiteasca, cu care formează un singur trup.

Cîrteanca (Criteanca), *moşie,* în com. Beceni, căt. Enculeşti, jud. Buzăŭ. (Vezĭ Enculeasca).

Cîrtojani. *com. rur.,* compusă din cătunele Cîrtojani şi Sadina, plasa Neajlovul, jud. Vlaşca. E situată pe valea Drîmbovniculuĭ. Moşia e proprietate a statuluĭ, fostă a mănăstireĭ Stavropoleos. Are o suprafaţă de 3650 hect., din care s'a dat la 291 locuitorĭ, împroprietăriţi după legea rur., 760 hect.; la 1882 s'a maĭ dat la această comună pentru 40 însurăţeĭ şi o şcoală, suprafaţa de 235 hect. Are pădure în 2 corpurĭ de 1114 hect. Se arendează anual cu preţul de 33000 leĭ, împreună cu Crucişoarele.

Această comună, în 1886, avea 1954 suflete, din carĭ 385 contribuabilĭ.

Budgetul pe 1886 era de 11907 leĭ la venitурĭ şi de 8330 leĭ la cheltuelĭ; în anul 1887 era de 5223 leĭ la venituri şi de 3719 leĭ la cheltuielĭ.

In 1887 s'a arat suprafaţa de 2000 hect. In ambele cătune este cîte o biserică, deservite de cîte 1 preot şi 3 dascălĭ. S'a oficiat în 1888 la ambele bisericĭ 65 botezurĭ, 25 căsătoriĭ şi 63 înmormîntărĭ. Depărtarea între cătune este ca de 2 kil.

Aci sunt 2 şcoale: una de băeţĭ, cu 4 clase, condusă de un învăţător, şi una de fete, cu 3 clase, condusă de o învăţătoare.

In 1888 aŭ urmat la ambele şcolĭ 37 băeţĭ şi 17 fete.

Aci se exploata pădurile Sadina şi Brăneşti. Se face un tîrg cu obor de vite, la 23 Aprilie în fie-care an. Este departe de Bucureşti de 34 kil., de Giurgiu de 60 kil. şi de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 16 kil. Aci este reşedinţa ocoluluĭ silvic Cîrtojani.

In această comună sunt: 426 boĭ, 30 bivolĭ, 140 caĭ, 736 rîmătorĭ, 2006 oĭ şi capre. Sunt în sat 12 cîrciumĭ şi case bune de locuit ale proprietăţiĭ cu magaziĭ şi pătule îndestulătoare.

Hosted by Google

Cîrtojani, *cătun,* pendinte de comuna Cîrtojani, pl. Neajlovul, jud. Vlaşca, pe proprietatea statuluĭ cu acelaşĭ nume, situat pe apa Drîmbovnicul, între Sadina şi Gratia. Aci s'a împroprietărit la 1864, 160 locuitorĭ pe o suprafaţă de 546 hect. Se află o biserică, clădită la 1852, cu hramul Sf. Gheorghe, deservită de un preot şi doĭ dascălĭ, şi unde, în 1888, s'aŭ oficiat 35 botezurĭ, 13 căsătoriĭ şi 39 înmormîntărĭ. Constitue singură o parohie ce poartă numele de parohia Cîrtojani. Aci sunt: primăria, două şcolĭ, casa arendaşuluĭ; 6 cîrciumĭ.

Cîrtojani-de-Jos, saŭ **Vida Cîrtojani,** *com. rur.,* compusă din cătunele Cîrtojani-d.-j., Buciumul şi Vida-d.-s., pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. Este situată în valea Glavaciocul, departe de Bucureşti de 62 kil., de Giurgiu de 64 kil. şi de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 13 kil. In 1886 avea 1278 suflete, din carĭ 238 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ, în anul 1886, era: venitурĭ 10729 leĭ, cheltuelĭ 6965 leĭ; pe anul 1887 venitурĭ 4528 leĭ, cheltuelĭ 3501 leĭ.

Aci e o biserică deservită de un preot şi doĭ dascălĭ; ţine de parohia Vida-Cîrtojani, cu cătunele Vida-Cîrtojani, Cîrtojani-d.-j., Vida-Furculeşti şi Călugăreasca. Se face tîrg de vite la 21 Maiŭ şi 14 Septembrie ale fie-căruĭ an, iar în fie-care Duminecă se face tîrg de săptămînă. Se află o moară cu aburĭ.

Cîrtojani-de-Jos, saŭ **Vida-Cîrtojani,** *cătun,* pendinte de com. cu acelaşĭ nume, pl. Glavaciocul, jud. Vlaşca. E situat pe valea Glavacioc, în josul cătunelor celor-l'alte, din care se constitue comuna şi e proprietatea moşnenilor. In cătun este o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, biserică deservită de un preot şi doĭ dascălĭ.

Cîrţa, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Lohan, trece prin satul şi com. Epureni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ, şi unindu-se cu pîrîul Bălcoaia, din sus de Gura-Văeĭ, se varsă în Pîrîul-luĭ-Ivan.

Cîrţa, *vale,* prin care curge pîrîul Cîrţa, jud. Fălciŭ, com. Epureni, plasa Prutul. Pe valea acestuĭ pîrîŭ, lîngă Piscul-luĭ-Vodă, se află locul numit Benţa.

Cîrţibaşi, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdăniţa, spre V. de satul Bogdăniţa, pe pîrîul Simila. Are 195 locuitorĭ (din care 23 ştiŭ carte), carĭ locuesc în 100 case. Acest sat este aşezat pe coasta de E. a prelungireĭ dealuluĭ Tabăra.

Cîrţibaşi, *sătişor,* în jud. Tutova, compus din vr'o 9 case. E situat la poalele unuĭ deal, la N. de satul Cîrţibaşi de care şi ţine, şi în apropiere de schitul Cîrţibaşi.

Cîrţibaşi, *schit,* în cătunul Cîrţibaşi şi spre N. de dînsul, pl. Similia, com. Bogdăniţa, jud. Tutova. Acest schit este situat pe coasta de E. a unuĭ deal, într'o mică vălcică în pădure.

Cîrţibaşi, *moşie,* în judeţul Tutova, pl. Simila, com. Bogdăniţa.

Cîrţibaşi, *pădure,* în jud. Tutova, de peste 50 hect., pe moşia cu aceeaşĭ numire, proprietatea statuluĭ.

Cîrţocleasca, *cătun,* în judeţul Teleorman, pl. Margineĭ, com. Beiul. Are o populaţiune de 497 suflete, din carĭ 83 contribuabilĭ.

Cîrţocleasca, *moşie* a statuluĭ, pe teritoriul com. Beiul, judeţul Teleorman. Face parte din moşia Beiul şi a fost vîndută locuitorilor în loturĭ.

Cîşla, *com. rur.,* în jud. Tulcea, pl. Tulcea, situată în partea de N. a judeţuluĭ, la 6 1/2 kil. spre V. de oraşul Tulcea, reşedinţa judeţuluĭ, şi în partea de N. a plăşeĭ, la 38 kil. spre V. de Mahmudia, reşedinţa plăşeĭ.

Numele sĕŭ este turcesc şi vine de la cuvîntul «cîşli» care însemnează tîrlă de oĭ, şi anume de la tîrla de oĭ ce a avut-o aci un Turc bogat numit Husein Efendi.

Hotarul amănunţit al comuneĭ este următorul: Plecînd de pe malul drept al Dunăreĭ, din dreptul mileĭ No. 55, se îndreaptă spre S., mergînd prin stuf; taie gîrla Somova; ese din stufăriĭ, taie şoseaua judeţeană Tulcea-Măcin, printre kil. 9—10; urcă şi coboară dealul Coazima, de la poalele căruia o ia puţin spre V., până la dealul Cortel, de lîngă care, făcînd un mare arc de cerc, apucă spre S.-E., pe la N.-E. de satul Frecăţei, prin dealurile Cartal-Tepe, Su-Bair, şi la poalele de V. ale dealuluĭ Tăuşan-Tepe, se îndreaptă spre E. ocolind acest deal, până lîngă şoseaua naţională Tulcea-Babadag, în dreptul kil. 7, de unde spre N., urmînd valea Tăuşan-Iol, intră în stuf, taie lacul Cîşla şi gîrla Somova şi se opreşte în Dunăre, în faţa bifurcaţieĭ Chilieĭ şi Tulceĭ, de unde, mergînd spre V. ajunge la mila 55, de unde am plecat.

Forma hotaruluĭ e aceea a unuĭ trapez neregulat, a căruĭ lungime este de 32 kil. pătraţĭ.

Hosted by Google

Intinderea totală a terenuluĭ cultivabil, aparţinînd locuitorilor, e de 22,24 kil. pătraţĭ, saŭ 2224 hect.

Comuna se mărgineşte la N. cu Basarabia, de care se desparte prin Dunăre; la S. cu com. Frecăţei, despărţită prin dealurile Cartal-Tepe şi Su-Bair; la V. cu com. Somova, şi la E. cu oraşul Tulcea, despărţită prin valea Tăuşan-Iol.

Relieful soluluĭ e în general accidentat, dar puţin ridicat.

O mare întindere este acoperită cu stuf. La S. şi V. sunt dealurile: la V. Coazima (110 m.), Cortel (180 m.), acoperite cu semănăturĭ şi păşunĭ; la S., Cartal-Tepe (157 m.), continuaţia sa, pietrosul Su-Bair (124 m.), acoperite cu fineţe; spre S.-E., Tăuşan-Tepe saŭ Muchea-Mare, stîncos (104 m.), acoperit cu păşunĭ, şi lîngă satul Cîşla, la S. luĭ sunt dealurile: Cîşla (179 m), pe care se fac semănăturĭ, Pietrosul, la V. (72 m.) acoperit cu fineţe, Dealul-Armenilor, la S.-V. (115 m.), acoperit cu fineţe şi Dealul-Bursucărieĭ saŭ Daudin-Tepe (88 m.), acoperit cu păşunĭ. Movile sunt puţine, naturale şi toate acoperite cu verdeaţă; cele maĭ însemnate sunt: Movila-Cheală la S. şi Movilele-Înşirate (Sira-Bairlar), tot la S.

Apele sunt: Dunărea la N., de la mila No. 54 (bifurcaţia Chilieĭ şi Tulceĭ) pănă la mila 55 (1800 kil.); gîrla Somova, tot la N., curgînd prin stuf şi vărsîndu-se în Dunăre; maĭ sunt apoĭ nişte văĭ carĭ aŭ apă numaĭ în timpul ploilor, şi primăvara: Valea-luĭ-Moş-Grigoraş la V., văile Bechir, a-Nucilor şi a-luĭ Hagiŭ, formînd unite valea Cîşla saŭ a-Şerpilor, prin mijlocul comuneĭ; văile La-Podul-Bulgaruluĭ si Tăuşan-Iol saŭ valea Muchea-Mare la E., Valea-Lupuluĭ la S.-V. La N. se află balta Cîşla (180 hect.) înconjurată cu stuf; conţine mult peşte, ce se consumă în localitate.

Comuna este formată dintr'un singur cătun, cel de reşedinţă, aşezat la poalele de N. ale dealuluĭ Cîşla, de oparte şi de alta a şoseleĭ judeţene Tulcea-Măcin.

Intinderea totală a comuneĭ e de 3724 hect., din carĭ 156 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 2224 hect. ale locuitorilor, restul de 1344 hect. (bălţĭ, stuf şi loc neproductiv) aparţinînd Statuluĭ.

Populaţiunea e amestecată, compusă din Romînĭ, Bulgarĭ, Ruşĭ, Turcĭ, Grecĭ şi Ovreĭ. Sunt 114 familiĭ, cu 557 suflete, din carĭ: Romînĭ, 74 familiĭ cu 370 suflete; Ruşĭ, 16 familiĭ cu 69 suflete; Turcĭ-Tătarĭ, 12 familiĭ, cu 66 suflete; Bulgarĭ, 10 familiĭ, cu 45 suflete; Grecĭ 3; Izraeliţĭ 4.

E o şcoală mixtă, fondată în anul 1880 de către locuitorĭ; are 10 hect. pămînt de la Stat; e condusă de un învĕţător, şi pe anul 1893—94 a fost frecuentată de 42 elevĭ (32 băeţĭ şi 10 fete), din carĭ 35 Romînĭ, 2 Bulgarĭ şi 5 Ruşĭ).

Este o biserică ortodoxă, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită de locuitorĭ în anul 1882, pe ruinele uneĭ vechĭ biserică, zidită în anul 1844 de către Neculae Tololoiŭ. Biserica e în bună stare. Are 10 hect. pămînt de la stat din 1887, 380 leĭ la venituri, 332 la cheltuelĭ, 120 leĭ subvenţia primărieĭ. E deservită de 1 preot, 1 diacon şi 1 paracliser.

Din întinderea comuneĭ sunt: 750 hectare locurĭ arabile, 100 hectare ocupate cu tufăriş, resturĭ din frumoasele păduri devastate de exploatatorĭĭ turcĭ, 1600 hectare fineţe şi izlazurĭ, şi restul de 2000 hectare ocupate de stufărĭĭ şi bălţĭ al căror venit aparţine statuluĭ.

In com. sunt 73 plugarĭ, posedînd 88 pluguri; 2199 capete de vite, din carĭ 210 boĭ, 94 vacĭ, 72 caĭ, 60 epe, 4 asinĭ, 1162 oĭ, 381 capre, 40 ţapĭ şi 97 porcĭ. Pescăria e ocupaţiunea Ruşilor. Sunt 5 morĭ de vînt. Budgetul are la venituri 3170 leĭ, la cheltuelĭ 3140 leĭ.

Căile de comunicaţie sunt: Şoseaua judeţeană Tulcea-Măcin, ce trece prin comună, şi apoĭ multe drumurĭ comunale ce duc la comunele învecinate: Frecăţei, Posto, Somova, Cataloi, A-gi-Ghiol.

Relativ la istoricul comuneĭ se povesteşte următoarele: Cîşla a fost întemeiată cam pe la anul 1812 de un Turc bogat Husein-Efendi, care a avut aci o tîrlă de oĭ; aceste oĭ păşteaŭ în poenile de prin pădurile întinse ce se aflaŭ odinioară pe aci, şi carĭ aŭ fost tăiate de Turcĭ şi Romînĭ basarabenĭ; din ele s'aŭ făcut vase plutitoare. Se povesteşte că acel Efendi era foarte crud. Pe la 1844 vine Neculae Tololoiŭ cu turmele sale aci, deschide cîrciumă, face biserică şi toţĭ se grupează împrejurul luĭ, lucru care i-a atras ura Turculuĭ; Efendi l'a şi tăiat dar şi Turcul şi-a primit răsplata de la Romînĭ, căcĭ a fost ucis a doua zi.

Cîşla, *sat,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, cătunul comuneĭ Oltina. E situat cam în partea centrală a plăşeĭ şi cea S.-V. a comuneĭ, la 5 kil. spre S. de cătunul de reşedinţă, Oltina. Este aşezat la marginea sudică a iezeruluĭ Oltina, la N.-E. bălţeĭ Ciamurlia, fiind închise la E. de dealul de-asupra Cîş-

Hosted by Google

leĭ şi dominat la E. de movila Cîşla, la S. de movila Iartmac, care are 140 metri. Suprafaţa sa este de 440 hectare, dintre care 32 hectare sunt ocupate de vatra satuluĭ şi de grădinĭ. Populaţiunea sa, a căreĭ maioritate este formată de Romînĭ, este de 42 familiĭ, cu 175 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu pescăria, cu care fac un negoţ întins, şi apoĭ cu creşterea vitelor; cultivă puţin şi viţa de vie, avînd în partea S.-E. a satuluĭ un pămînt care prieşte viţeĭ. Casele sunt adunate în grupurĭ formînd printre ele uliţĭ drepte. Un singur drum comunal pleacă din sat, spre E., care se ramifică în două, la Movila-Cîşleĭ, o ramură apucînd spre N. şi ducînd la Oltina şi alta spre S. ducînd la Curu-Orman, la Ghiuvegea şi la Lipniţa.

Cîşla, *movilă,* în jud. Constanţa, plasa Silistra-Nouă, com. rurală Oltina, cătunul Cîşla, de la care şi-a luat şi numele. Este aşezată pe muchea dealuluĭ de d'asupra Cîşliĭ în partea de N. a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ. Are 137 m. înălţime. Fost punct trigonometric de gradul al 3-lea şi dominînd prin înălţimea sa satul Cîşla, aşezat la 1 kilometru spre V. de ea, iezerul Oltina, drumurile comunale ce duc de la Cîşla la Oltina şi Caranlîc. Este o movilă naturală şi e acoperită cu verdeaţă.

Cîşla, *baltă,* în plasa şi jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Tulcea, situată în partea apusană a plăşeĭ şi a oraşuluĭ. Este înconjurată cu stuf, formată fiind de revărsările 'gîrleĭ Somova, lîngă care e aşezată. Are 115 hectare, şi conţine peşte bun, care se consumă în comuna Cîşla şi în oraşul Tulcea. Venitul ce produce, e al statuluĭ.

Cîşla, *deal,* în plasa şi jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Cîşla, situat în partea vestică a plăşeĭ şi cea sudică a comuneĭ. Şĭ-a luat numele de la tîrla (cîşla) de oĭ ce o avea aci un Turc bogat Husein-Efendi. Are 179 m. înălţime, dominînd asupra drumuluĭ judeţean Tulcea-Măcin şi valea La-Podul-Bulgaruluĭ. E acoperit cu tufăriş şi fineţe.

Cîşla, *loc izolat,* în jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul, marginea de S.-V. a com. Hurduji, după dealul Dumbrava, în hotar cu com. Deleni.

Pe acest loc, se zice, a fost în vechime sat mare, despre a căruĭ desfiinţare sunt două versiunĭ. După uniĭ s'a desfiinţat din cauza invaziuneĭ Tatarilor şi a Turcilor, locuitoriĭ strămutîndu-se în satele de astă-zĭ Deleni şi Hurdugi, fiind pe atunci locurĭ acoperite cu codri marĭ unde se puteaŭ adăposti; după alţiĭ, din cauza asprimeĭ peste măsură a proprietaruluĭ de atunci aŭ fugit locuitoriĭ în cotro aŭ putut, şi parte s'aŭ aşezat în satul Deleni.

Cîşla, *vale,* în plasa şi jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Cîşla. Este formată din alte treĭ văĭ: Bechir, Ceair şi Hagiul. Brăzdează partea vestică a plăşeĭ şi cea centrală a comuneĭ, trecînd printr'însa; traversează şoseaua judeţeană Măcin-Tulcea, pe la kil. 7, şi se termină după 4 kil. în stufăria din apropiere. Este dominată de dealul Cîşla. Prin vale-ĭ trece drumul Cîşla-Frecăţei, şi un altul ce duce la Telita.

Cîşla-Caraman, *tîrlă* de oĭ, în judeţul Constanţa, plasa Constanţa, pe teritoriul comuneĭ Techir-Ghiol, şi pe al cătunuluĭ săŭ Haz-Diuliuc, la poalele movileĭ Caraman-Iuc. Şĭ-a luat numele de la proprietarul eĭ, un cioban ardelean.

Cîşla-Punar, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Caranlîc, cătunul Curu-Orman. Se desface din poalele nord-vestice ale dealuluĭ Mezarlîc-Bair; se îndreaptă spre N., într'o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E.; trece prin satul Curu-Orman, taie drumul judeţean Ostrov-Cuzgun; primeşte pe stînga Valea-luĭ-Ghenciu; şi, după un drum de 8 kil., merge de se deschide în valea Beilic-Ceair, pe stînga. Malurile sale sunt înalte şi acoperite cu verdeaţă. Printr'însa merge şi un drum comunal ce duce de la Curu-Orman la Beilic.

Cîşleĭ (Dealul-de-d'asupra-), *deal,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, com. Oltin, cătunul Cîşla, de la care şĭ-a luat numele. Se desface din dealul de la Merchez, se întinde spre V. în direcţie N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi cea centrală şi estică a comuneĭ. Are pe dînsul două movile: Cîşla şi Movila-luĭ-Moş-Stanciu, de 148 metri înălţime. La poalele sale sud-vestice este aşezat satul Cîşla. Este acoperit cu semănăturĭ, fineţe şi tufărişurĭ, rămăşiţe din întinsele pădurĭ de odinioară. Pe muchea sa merge şi drumul comunal Cîşla-Caranlîc.

Cîtina, *insulă,* în Dunăre, plasa Balta-Oltul-d.-j., judeţul Romanaţi. (Vezĭ Gura-Boazuluĭ).

Cîtina, *insulă,* judeţul Romanaţi,

Hosted by Google

în dreptul com. Gîrcovul, care împreună cu Șurla și Gîrcovul, are 160 hect. pădure.

Cîz-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, com. Baș - Chioi, căt. Cineli. E situat în partea vestică a plășeĭ și cea sudică a comuneĭ. E un vîrf maĭ înalt al Dealuluĭ-Feteĭ. Are 180 m. înălțime, dominînd asupra văeĭ pîrîuluĭ Taița și satuluĭ Cineli. Este acoperit cu puțină pădure pe vîrf, iar pe povîrnișurĭ cu pășunĭ.

Claia, *munte,* d'asupra Culmeĭ-Jepilor, în com. Predeal, căt. Bușteni, pl. Peleșul, jud. Prahova, numit ast-fel de locuitorĭ, pentru că are forma uneĭ clăĭ de fîn.

Clainicul, *pîrîŭ,* în com. rurală Șușița, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Clainicul, *vale,* în com. rurală Șușița, plasa Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Clainicul - Mare, *deal,* în com. rur. Balotești, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Clainicul-Mic, *deal,* în comuna rurală Balotești, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Clajna, *cătunaș,* al com. Lopătari, jud. Buzăŭ. Are 20 locuitorĭ și 5 case. E situat în poalele munteluĭ Măceșul.

Clajneĭ (Poiana-), *platoŭ,* situat pe malul stîng al rîuluĭ Slănicul, între Izvorul-Măceșuluĭ și Izvorul - Smoleanuluĭ, în partea de N. a comuneĭ Lopătari, județul Buzăŭ. E acoperit de fînețe.

Clatnova, *iezer,* jud. Brăila, în ostrovul cu acelașĭ nume.

Clatnova, *ostrov,* jud. Brăila, comuna Tichilești. E format de Dunărea-Vechie.

Clăbucelul, *pîrîiaș,* pl. Trotușul, jud. Bacăŭ, care îșĭ are obîrșia din muntele Clăbucul; curge pe teritoriul com. Mănăstirea-Cașinul și se varsă în pîrîul Clăbucul, pe dreapta.

Clăbucetul (Muntele-), *munte,* jud. Argeș, pl. Loviștea, com. Sălătrucul, pendinte de schitul Fedeleșoiŭ, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din București. Are o întindere de 3329 pogoane pășune, producînd o arendă anuală de 200 leĭ.

Clăbucetul, *munte.* (Vezĭ Galbina, jud. Muscel).

Clăbucetul, *munte,* jud. Muscel, plaiul și com. Nucșoara, pendinte de schitul Titireciul, jud. Vîlcea, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din București. Are o întindere de 1665 hect. pădure și pășune, și este arendat (1890) pe prețul de 910 leĭ anual.

Clăbucetul, *munte,* plaiul Dîmboviței, jud. Muscel. Constitue, de la Păpușa, împreună cu munțiĭ: Grădișteanu, Găinațul - Mare și Mic, Dobriașul - Mare și Mic, Strîmtul, Chiciora, Coasta-Mănăstireĭ - Nămăești, Dealul-Șelarilor, Dealul - Cuculuĭ și dealul Mățăul, șirul despărțitor între apa Argeșeluluĭ și rîul Tîrgul.

Clăbucetul, *munte,* spre N.-V. de com. Cerașul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Clăbucetul, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 500 hect.

Clăbucetul-Azugeĭ, *munte,* traversează mijlocul com. Predeal, pl. Peleșul, jud. Prahova. Este renumit pentru pădurile de fag, pentru nenumăratele stîne de oĭ, pentru bogatele luĭ pășunĭ și locurĭ de fînețe, care contribue mult la calitatea cașcavaluluĭ, cunoscut în comerț sub numele de «Cașcaval de Azuga» și care rivalizează cu renumitul «Cașcaval de Penteleŭ».

Clăbucetul-Azugeĭ(Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pe moșia Clăbucetul-Azugeĭ, pendinte de com. Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova. Aparține Epitropieĭ caseĭ Doamneĭ Zoe Basarab Brîncoveanu.

Clăbucetul-Baiuluĭ, *munte,* jud. Prahova, com. Predeal, pl. Peleșul. E renumit pentru stînele de oĭ, pădurile de fag și locurile de fînețe. Este situat între Valea - Greculuĭ, valea Leuca, Tîrla-Berbeculuĭ și pîrîul Provița. Aparține, ca și Clăbucetul-Azugeĭ, Epitropieĭ caseĭ Doamneĭ Zoe Basarab Brîncoveanu.

Clăbucetul-Baiuluĭ, *vale,* izvorește din muntele Tîrla-Berbeculuĭ, com. Predeal, pl. Peleșul, jud. Prahova; curge de la N.-V. către S.-E.; se împreună cu Valea-Morariuluĭ și formează Valea-Cerbuluĭ, care se varsă în rîul Prahova, spre N. de căt. Bușteni.

Clăbucetul-Brezeĭ(Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, încă din anul 1883, pe moșia Clăbucetul-Brezeĭ, pendinte de comuna Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Clăbucetul - Taurului, *munte,*

Hosted by Google

jud. Prahova, com. Predealul. Are bogate păşuni şi locuri de fînețe.

Acest munte a fost dăruit schitului Predeal, de Banul Filipescu, după cum se arată din hrisovul lui Gheorghe D. Bibescu, din 1844.

Cu mult înainte, Biv-vel Logofăt Chrisoscoleŭ, proprietarul acestuĭ munte pe acel timp, dărueşte după cererea Ieromonachului Ionichie, la poalele acestuĭ munte, un loc ce se întinde de la Valea-Olăreseĭ şi până la Puriştoaca, pentru construcţia schituluĭ Predeal.

Acest munte, împreună cu Piscul-luĭ-Cumpăt, Dutca, Răşnoava şi Dosul-Cerbuluĭ, a fost maĭ pe urmă vîndut de Biv-vel Logofăt Chrisoscoleŭ, Doamneĭ Sachelarie, pe preţul de 2000 de galbenĭ.

La anul 1844, Baronul Cristodor Sachelarie, proprietarul prin moştenire al munţilor cumpăraţĭ de Doamna Sachelarie, lăsînd în urma morţeĭ sale marĭ datoriĭ, aceştĭ munţĭ aŭ fost cumpăraţĭ de Marele Ban Alexandru Filipescu, cu preţul de 5407 galbenĭ.

Pănă la anul 1863 a fost proprietatea schituluĭ Predeal, iar azĭ aparţine Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Răposatul Manoil Laranaga a înfiinţat la anul 1884 în Clăbucetul-Tauruluĭ, la locul unde Limbăşelul se varsă în Azuga, o fabrică de var negru. Cîţĭ-va anĭ maĭ tîrziŭ, Laranaga scăpătînd, fabrica înfiinţată de el a trecut în posesiunea d-luĭ Basilie Aldasaro.

Clăbucul, saŭ **Călăboci,** *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, de pe teritoriul com. Mănăstirea-Caşinul. E situat pe graniţă, spre Austro-Ungaria şi în colţul de S.-V. al judeţuluĭ. Înălţimea sa este de 1370 m. Este acoperit cu păduriĭ de fagĭ groşĭ, amestecaţĭ cu brazĭ înalţĭ.

Aci comisiunea de delimitare din 1888 a hotărît să revină Romînieĭ 97 hect., făcînd să treacă linia de hotărnicie din acest munte, printr'o rîpă, în rîul Caşinul, peste care trece; iar nu prin piciorul Calabucs-Alya ca maĭ înainte.

Clăbucul, *munte,* în com. Soveja, pl. Zăbrăuţul, jud. Putna, la hotarul ţăreĭ, spre N.-V.

Clăbucul, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Mănăstirea-Caşin, care şerpueşte pe graniţă, spre Transilvania de la N. spre S., vărsînd i-se pe stînga în apa Caşinuluĭ.

Clăbucul, *pîrîŭ,* jud. Putna, ce izvoreşte de sub coastele munteluĭ Clăbucul şi a poieneĭ Căpuşa, ce se ţine de muntele Sboina-Verde şi merge de se varsă la Lepsce-Marĭ, drept Piscul-Paltinuluĭ.

Clăcaşiĭ-de-Schitul-Frumoasa, *pădure* foioasă, judeţul Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Schitul-Frumoasa, proprietatea clăcaşilor din comună. Are o întindere de 23 hect. si este supusă regimuluĭ silvic.

Clădita-Mare, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălini, în hotarul Bucovineĭ. Are 1073 metri altitudine.

Clăilor (Valea-), *şes,* în jud. Buzăŭ, com. Bîsceni. E acoperită de fineaţă.

Clăniţa, *rîuleţ,* care curge prin valea cu acelaşĭ nume, al căreĭ început este în pădurea Oardeĭ, din com. Izvorul-d.-j., jud. Argeş.

Acest rîuleţ străbate o mare parte din jud. Teleorman şi apoĭ parte din judeţul Vlaşca, formînd limita luĭ la extremitatea de N.-E. atît cu judeţul Argeş, cît şi cu parte din Vlaşca.

Clăniţa formează hotarul natural al moşiilor din com. Slobozia-Trăsnitul despre judeţele Argeş şi Vlaşca.

După numele acestuĭ rîuleţ s'a dat prin legea administrativă din 1892 numirea plăşeĭ Clăniţa din jud. Vlaşca. Mulţĭ îĭ scriŭ numele greşit: Cleniţa, în loc de Clăniţa, cum îl pronunţă şi locuitoriĭ.

Clăşneşti, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Glogova. Are 200 locuitorĭ; o biserică deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ; o şcoală cu un învăţător, frecuentată de 26 elevĭ.

Clăteşti, *sat,* jud. Ilfov, ce face parte din com. rur. Mitreni-Clăteşti, pl. Oltenita. Este situat la S. de Mitreni. La E. şi S. este udat de rîul Argeş.

Se întinde pe o suprafaţă de 317 hect., pe carĭ le cultivă locuitoriĭ, în număr de 289 suflete.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 31 elevĭ şi 9 eleve. Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 338 şi al celor micĭ de 159.

Clăteşti, *mahala,* în partea de E. a satuluĭ Corni-d.-s., com. Corni, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Cleanovul, *com. rur.,* în judeţul

Hosted by Google

Mehedinți, pl. Blahnița-Cîmpul, la distanță de 63 kil. de orașul Turnul-Severin, iar de Vînjul-Mare, reședința plășeĭ, de 28 kil. Este situată pe ambele dealurĭ ale rîuluĭ Dăsnățuiul, și se mărginește: la E. cu com. Carpenul, din Dolj; spre S. cu comuna Vîrbița, tot din Dolj; spre V. cu com. Guardenița, din Mehedinți și spre N. cu com. Saca, din Dolj.

E formată din 2 sate: Cleanovul și Preajba. Are 280 contribuabilĭ; 2100 suflete, carĭ locuesc în 318 case.

Calitatea pămîntuluĭ e bună.

Locuitoriĭ posedă: 180 pluguri, 257 care cu boĭ și 16 căruțe cu caĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, cu 1 învățător, frecuentată de 42 elevĭ. In comună sunt 8 cîrciumĭ.

Budgetul coprinde la venitur suma de leĭ 5179 și la cheltuelĭ 3223 leĭ.

Numărul vitelor din această comună este: 1600 vite marĭ cornute, 58 caĭ, 1485 oĭ și 883 rîmătorĭ.

Prin Cleanovul trece șoseaua Bîcleșul-Guardenița-Cleanovul.

Dealurĭ în comună sunt: Dealul-Cleanovuluĭ, al-Băltoaicheĭ și al-Gîrbovuluĭ, care formează văĭ cu acelașĭ nume.

Pîraie sunt: Dăsnățuiul, Băltoicăul și Gîrbovul.

In com. Cleanovul se fac treĭ bîlciurĭ anuale, și anume: La Sf. 40 Mucenicĭ; la Duminica Tomeĭ și la Sf. Ilie.

Se zice că bîlciul de la Sf. Ilie a fost prădat în anul 1802 de către Turciĭ luĭ Pazvantoglu din Vidin.

Cleanovul, *deal,* în com. rur. Cleanovul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Clecea-Mare, *grind,* în județul Tulcea, pl. Măcin, com. urbană Măcin, căt. Ghecetul. E situat în partea nord-vestică a plășeĭ și vestică a comuneĭ. Are o formă lunguiață, cu o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; comunică la V. cu grindul Coada-Spinăuluĭ și la N.-E. cu Grindul-Oaeĭ și al-Pietroiuluĭ; la E. de el se află Balta-Porcilor; este străbătut de drumul comunal Măcin-Ghecet, și de o gîrliță ce se scurge în Balta-Oaeĭ, din spre N. Are o întindere cam de 80 hect. Este înconjurat de toate părțile cu stuf.

Clecevățul, *pîrîŭ,* ce vine despre com. rur. Bresnița, și se varsă în Topolnița, în com. rur. Bîrzi, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Cleja, *com. rur.,* județul Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j. E așezată d'a dreapta Siretuluĭ. Se alcătuește din 3 cătune: Cleja, reședința, Somușca și Valea-Rea.

Aceste sate formaŭ maĭ înainte, cu o moșie închinată din Bucovina (Condica-Liuzilor), 2 comune: Cleja, compusă din Cleja-d.-s., Cleja-d.-j. (în vechime Bida), Cleja-Statuluĭ (moșia maicilor) și Osebiți-Cleja; Somușca, cu Valea-Rea («Analele Statistice» de Marțian, 1873).

Teritoriul comuneĭ se mărginește la N. cu com. Faraoanele, la S. cu com. Fundul-Răcăciuni, la E. cu com. Gioseni, de care se desparte prin Siretul, și la V. cu com. Valea-Rea. Este udat de pîraiele Cleja și Valea-Rea.

Sunt 2 biserici: una ortodoxă și una catolică în satul Cleja. Case de locuit sunt 605; cîrciumĭ 7, dintre care una pe șoseaua națională Bacăŭ-Focșani.

Populațiunea comuneĭ este de 606 capĭ de familie, cu 2529 suflete, dintre carĭ: 51 Romînĭ, 2379 Ungurĭ, 91 Izraeliți și 8 Armenĭ, toți de protecțiune romînă. După felul ocupațiuneĭ se deosebesc: 1430 agricultorĭ, 14 meseriașĭ, 3 industriașĭ, 12 comercianți, 2 având profesiunĭ libere și 12 servitorĭ. Știŭ carte 27 persoane. Contribuabilĭ, după recensămîntul pentru periodul 1891—96, sunt 544. După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 8 locurĭ, cu 23 fălcĭ pămînt în țarină.

Teritoriul comuneĭ are o întindere de peste 1000 hect. Proprietar mare este N. Drăgoianu, care are o moșie de 127 hect., cu un venit de 3150 leĭ anual; G. Mihail, cu o moșie pe Valea-Somușca; în fine maĭ mulți răzeșĭ.

Pădurile ocupă aproximativ 140 hect.

Budgetul pe exercițiul 1891—92, are la venitur leĭ 4390, banĭ 58, și la cheltuelĭ leĭ 2538, banĭ 90.

Viile ocupă 197 hect., care în 1890, aŭ dat 2955 hectol. vin alb. După controalele diviziei filoxerice (1891) viea lucrătoare are 246 hect., cea nelucrătoare 2½ hect.

Totalul pămînturilor de cultură este de 476 hect.

Din teritoriul com. se scoate piatră de var și se fabrică var. Unele familiĭ se ocupă cu facerea pălăriilor de paie. Animale sunt: 355 caĭ, 787 vite marĭ cornute, 617 porcĭ, 308 capre și 786 oĭ. Stupĭ de albine sunt 55.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de calea vecinală Fundul-Răcaciuneĭ-Călugăra, și de șoseaua națională Bacăŭ-Focșani.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 23 kil.; la comuna Valea-Seacă, reședința plășeĭ, 9

Hosted by Google

kil.; la com. Faraoani, 4 kil.; la com. Fundul-Răcăciuneĭ, 8 kil.; la com. Gioseni, 11 kil.

Cleja, *sat,* județ Bacău, plasa Bistrița-d.-j. Este reședința comuneĭ cu același nume. E situat pe pîrîul Cleja. Are o populație de 384 capĭ de familie, saŭ 1342 suflete, toțĭ Ungurĭ. Are 2 bisericĭ: una ortodoxă, în stare de ruină, fondată la 1847 de Iorgu Anastasiu, și a doua, catolică, făcută de locuitorĭ la 1811, și în care slujește 1 preot. Sunt 5 cîrciumĭ.

Vite: 195 caĭ, 433 vite cornute, 407 porcĭ și 181 capre.

Cleja, *pîrîŭ,* județul Bacău, plasa Bistrița-d.-j., com. Cleja, care curge în direcția E. spre malul drept al Siretuluĭ și udă satele Cleja și Somușca.

Clejani, *com. rur.,* situată în pl. Neajlovul, jud. Vlașca, pe coasta dreaptă a rîuluĭ Neajlovul, departe de București de 36 kil., de Giurgiu de 60 kil., iar de Obedeni, reședința plășeĭ, de 5 kil. Această comună se află pe proprietatea cu același nume, care are pe dînsa maĭ multe alte comune. Aparținea în secolul trecut familieĭ Deșul, apoĭ a trecut familieĭ Vilara, de la care a avut-o Maiorul Mișu Anastasievicĭ, care a îmbogățit-o cu multe edificiurĭ însemnate, cum: un palat cu grădinĭ frumoase, morĭ sistematice pe apa Neajlovuluĭ, magaziĭ cu 3 etage, pătule, școlĭ cu maĭ multe încăperĭ de zid; s'a făcut chiar un sat cu case din noŭ de zid, în care s'adusese o colonie de străinĭ; în timpul din urmă, după moartea luĭ Maior Mișu, a trecut în stăpînirea d-luĭ Trifu.

In această com. este judecătoria ocoluluĭ III, din jud. Vlașca.

Populațiunea se ridică la 1404 suflete, cu 320 familiĭ, din care 266 contribuabilĭ.

Budgetul e la venitурĭ de 16877 leĭ și la cheltuelĭ de 5570 leĭ.

Sunt două bisericĭ, din carĭ una cu hramul Nașterea-Maiciĭ-Domnuluĭ, cu un preot și doĭ cîntărețĭ; constitue singură o parohie cu numele de Blejani.

In această comună este o școală de zid, care avea în trecut 2 învățătorĭ salariațĭ de fostul proprietar, Maior Mișu. Această școală a fost clădită la 1834 de comisul Vilara, apoĭ rezidită la 1853 de d. Maior Mișu, care a transformat-o în internat de băeți; la 1875 aci urmaŭ 32 elevĭ internĭ și 120 externĭ; azĭ sunt doĭ învățătorĭ și 172 elevĭ.

Pe moșia acesteĭ comune s'a împămîntenit, la 1864, un număr de 206 locuitorĭ, dîndu-li-se 618 hect.

S'a cultivat de către 37 locuitorĭ o suprafață de 10 hect. și 68 ariĭ cu tutun, care a produs 7983 kilograme tutun, în valoare de 5293 leĭ.

Această proprietate are 5600 hect. pămînt, și a fost estimată de Creditul funciar rural din București, la suma de 1920600 leĭ.

Are și o pădure în suprafață de 1100 hectare.

Vite sunt puține, dar bune; sunt mulțĭ porcĭ de rasă palatină, adușĭ din Serbia, boĭ de rasă ungurească, se maĭ găsesc și oĭ multe, puținĭ caĭ și puține capre.

La 1533, Radu-Vodă s'a bătut cu Mehmet-Beiŭ, la Clejani, unde l'a învins. Tot aci, la 1522, s'a dat o bătălie între Radu-de-la-Afumațĭ și Turcĭ.

Clencești, *mahala,* în com. rur. Almăjelul, plasa Cîmpul, jud. Mehedinți.

Clenciul, *vîrf de deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Măreștĭ. E așezat d'a stînga pîrîuluĭ Dunăvățul.

Clenița, *vale,* ce ese din județul Argeș, din pădurea Oardeĭ, intră în jud. Vlașca maĭ sus de com. Negreni, udă plasa Glavaciocul, trecînd prin Bîțcoveni, merge prin satele Talpa, Gălășescul-Catalina, Negreni, Băbăița, și, din jos de comuna Măgura, dă în Teleorman.

Cletecinul, *lac,* în județul Buzăŭ, com. Odăile, cătunul Lacul. E acoperit de trestie și papură.

Clifa, *pădure,* situată între satele Godinești-d.-s. și Godinești-d.-j., com. Godinești, pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Clifele, *munte,* peste care trece frontiera între com. Broșteni și Bucovina, jud. Suceava. Are 1367 m. altitudine.

Climăuți, *numire vechie* a *statuluĭ* Pilipăuți, comuna cu același nume, plasa Herța, județul Dorohoiŭ. (V. Pilipăuți).

Climești, *sat,* jud. Bacău, plasa Siretul-d.-s., comuna Berești. E situată maĭ sus de Berești. Are o biserică zidită de locuitorĭ la 1819. Este o cîrciumă. Capĭ de familie sunt 73, cu 330 suflete. Vite: 26 caĭ, 116 vite cornute și 33 porcĭ. Distanța la reședința comuneĭ, unde e școala, este 702 m.

Climești, *sat,* în com. Budești-Ghicăĭ, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. E așezat pe valea dealuluĭ cu același nume, în co-

Hosted by Google

prinderea moșieĭ Ghirva. Se mărginește la S.-E., cu județul Roman, de care se desparte prin linia de hotar a județuluĭ; la N., cu satul Budești-Ghicăĭ; la V., cu satele Făureĭ și Micșunești.

In acest sat se află: 1 biserică deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; 2 morĭ de apă; o fierărie; o casă mare a proprietățeĭ, cu grădină și fîntînĭ cișnitoare.

Numărul contrib. e de 38.

Populațiunea se urcă la 367 suflete, saŭ 77 familiĭ.

Vite sunt: 797 capete, dintre carĭ: 154 boĭ, 59 vacĭ, 413 oĭ, 26 caĭ, 110 rîmătorĭ și 35 juncĭ.

Climeşti, *deal,* în prelungire cu dealurile Chiliile și Făurei, situate în com. Budești-Ghicăĭ, jud. Neamțu. Formează legătură cu dealurile din jud. Roman.

Climeşti, *moșie,* în com. Budești-Ghicăĭ, pl. de Sus-Mijlocul, județul Neamțu, proprietatea familieĭ Gr. Cozadini. Produce un venit anual de 44000 leĭ. Casa proprietățiĭ este o clădire mare, luxoasă. Diferite unelte agricole, vite de rasa olandeză și elvețiană, sunt evaluate aproximativ la suma de 50000 de leĭ. Are sat.

Numirea vechie: Ghirva.

Clinceanca, *moșie,* nelocuită, jud. Ilfov, pl. Znagovul; face parte din com. rur. Bucoveni. Proprietarul, d-l I. Dunca, are 290 hect., pe carĭ le cultivă, rezervînd 1/2 hect. pentru cultura viței.

Clinceni, *sat,* face parte din com. rur. Slobozia-Clinceni, pl. Sabarul, jud. Ilfov. Este situat la S. de Slobozia, între rîul Răstoaca și rîul Ciorogîrla.

Se întinde pe o suprafață de 714 h. a., cu o pop. de 812 loc.

Din teritoriul satuluĭ, 294 h. aparțin d-neĭ Frederica Paleologu, din carĭ cultivă 280 hect., rezervînd 14 hect. pentru izlaz. Locuitoriĭ aŭ 420 hect., pe carĭ le cultivă, rezervînd 15 hect. pentru cultura vieĭ.

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; un pod stătător.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 436 și al celor micĭ de 158.

Timpul înființăreĭ satuluĭ nu se știe. In biserica din sat există o carte, pe scoarța căreia este scris așa: «Acest locaș dumnezeesc este zidit la anul 1694 de către D-luĭ D-nul Rămădan Paleologu, proprietarul moșieĭ Clinceni.»

Aceeași inscripțiune s'a maĭ găsit și pe o pieatră care este în altarul biserieeĭ.

Clinciul, *sat.* (Vezĭ Clinceni, jud. Ilfov).

Clinciul, *cătun,* al com. Vernești, jud. Buzăŭ, cu 50 loc. și 11 case. Are sub-divizia Poenari.

Clinciul, *sat,* pl. Oltenița, jud. Ilfov; face parte din comuna rur. Spanțovul. Este situat spre N.-V. de Spanțovul, între văĭ.

Are o suprafață de 800 hect., cu o populație de 29 loc.

Statuluĭ aparțin 218 hect. și însurățeilor 582 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 130 hect. (50 sterpe, 13 izlaz, 15 vie și 10 pădure). Loc. cultivă 527 hect. (15 sterpe, 25 izlaz și 15 vie).

Numărul vitelor marĭ e de 56 și al celor micĭ de 57.

Clinciul, *baltă,* jud. Ilfov, lîngă satul cu același nume, proprietatea statuluĭ. Se arendează împreună cu moșia Clinciul.

Clinciul, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de Episcopie, în jud. Buzăŭ, com. Vernești. Are 121 hect. arabile.

Clinciul-Gorgănelele (Bosie), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Vernești. Are 130 hect. arabile și 20 prund.

Clinciul (Craifeleanul), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Vernești. Are 32 hect. arabile.

Clinciul (Jitianul, saŭ **Măleanca),** *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Vernești. Are 190 hect. arabile.

Clinciul (Vernescu), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Vernești. Are 172 hect. arabile.

Clinciul, *moșie,* a statuluĭ, jud. Ilfov, fostă pendinte de biserica Sărindarul. S'a arendat pe periodul 1885—95 cu 11000 leĭ anual, împreună cu balta.

Clinciul. Vezĭ Surlari, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Clinciul - Filiti, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Vernești. Are 130 hect. arabile.

Clinciul - Moșnenilor - Lipieni, *moșie,* în com. Vernești, jud. Buzăŭ. Are 43 hect. arabile.

Clinciul și **Surlari,** *pădure* a statuluĭ, în întindere de 36 hect., pendinte de com. Chiseletul, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Clinelor (Dealul-), *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Clineţul, *gîrlă,* în plasa și jud. Tulcea, com. rurale Maru-Ghiol și Saru - Nasuf. Este formată, la izvor, din 2 brațe ce pornesc din poalele sudice ale dealuluĭ

Hosted by Google

Cara-Bair, de lîngă ruinele cetăţeĭ Zaporojeni; se îndreaptă spre V., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea răsăriteană a plăşeĭ şi pe cea sudică a comunilor, şi, după un curs de 6 km. merge de se varsă în marele iezer Razelm, pe partea dreaptă a luĭ. Este înconjurată de toate părţile numaĭ cu stuf.

Clinovul, *pîrîŭ,* izvoreşte de la E. comuneĭ Armăseşti, plasa Cerna-d.-s., judeţul Vîlcea; udă partea de S. a acesteĭ comune şi se varsă în rîul Cernişoara.

Clinul, *deal,* ocupă partea de V. a com. Gropniţa, plasa Copoul, jud. Iaşi. I s'a dat această numire după direcţiunea pantelor sale înclinate.

Clinul, *munte,* comuna Cheia, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Clinul, *vale,* jud. Iaşi, formată de inclinaţiunea pantelor dealuluĭ Clinul, din com. Gropniţa, plasa Copoul.

Clipiceşti, *com. rur.,* în pl. Gîrlele, jud. Putna.

Comuna Clipiceşti este situată pe ambele maluri ale Putneĭ; cătunul Clipiceşti maĭ sus de Ireşti, iar Vităneşti, maĭ jos de Ireşti şi anume: Clipiceşti şi Vităneşti-d.-s. pe malul stîng al Putneĭ, iar Vităneşti-d.-j., pe malul drept.

Distanţa comuneĭ de reşedinţa subprefectureĭ (Odobeşti) e de 15 kil., iar de capitala judeţuluĭ, de 21 kil.

Înălţimea comuneĭ e de 205 m. d'asupra nivelului mărieĭ.

Marginile acesteĭ comune sunt: la N. şi N.-E., Crucea-d.-s., Panciul peste apa Şuşiţeĭ; la N.-V. şi V., Ireşti; la E., Crucea-d.-j. peste apa Şuşiţeĭ; la S.-E., Ţifeşti şi Găgeşti; iar la S., Măgura-Odobeştilor.

Comuna se compune din următoarele cătune: Clipiceşti, unde e şi primăria comuneĭ, Vităneşti-d.-j. şi Vităneşti-d.-s. Populaţiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 224 capĭ de familie, cu 864 suflete (416 bărbaţĭ, 448 femeĭ), din carĭ 423 neînsuraţĭ (211 bărbaţĭ, 212 femeĭ), 358 însuraţĭ, 70 văduvĭ (19 bărbaţĭ, 51 femeĭ), 13 divorţaţĭ (7 bărbaţĭ, 6 femeĭ); 850 Romînĭ, 1 Sîrb, şi 13 de diferite naţionalităţĭ; 851 ortodoxĭ, 6 armenĭ şi 7 mozaicĭ; 188 agricultorĭ, 13 meseriaşĭ, 7 industriaşĭ, 15 comercianţĭ, 13 profesiunĭ libere, 72 muncitorĭ şi 53 servitorĭ.

Ştiŭ carte 116 persoane, din carĭ 87 bărbaţĭ şi 29 femeĭ.

Numărul caselor de locuit sunt 197.

In comună e o biserică parohială, cu hramul Sf. Dumitru, în satul Clipiceşti şi una filială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ în satul Vităneşti. Pentru întreţinerea lor, com. cheltueşte 150 leĭ anual.

Instrucţiunea se predă într'o şcoală mixtă, construită de comună şi frecuentată de 10 copiĭ (6 băeţĭ şi 4 fete), din 39 de copiĭ (18 băeţĭ şi 21 fete) cu vîrsta de şcoală. Pentru întreţinerea eĭ, com. vine în ajutor cu 174 leĭ anual.

Sunt 190 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1893—94, era de 6156.16 leĭ la venitură şi de 6053.07 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul cultivatorilor a fost de 32.

Instrumentele agricole sunt: 1 maşină de treerat cu aburĭ, 1 maşină de vînturat, 21 pluguri de lemn, 27 de fier şi 2 morĭ de aburĭ.

Vite sunt 754, din carĭ: 237 boĭ, 109 vacĭ, 55 caĭ, 208 oĭ, 2 capre şi 143 porcĭ.

Viile din Clipiceşti sunt aşezate pe dealul de de-asupra maluluĭ Putneĭ şi constitue resursa principală a locuitorilor, aducîndu-le până la 21 hectol. de hectar. Intinderea viilor din comună se ridică la 468 hect., producînd (1893) 6561 hectol. vin alb şi 3392 hectol. vin roşu, în valoare totală de 248825 leĭ.

In comună sunt 219 stupĭ de albine.

Industria şi comerciul sunt reprezentate prin: 1 accizar, 2 cîrciumarĭ, 1 băcan, 5 dogarĭ, 3 cizmarĭ, 1 cărăuş şi 23 fabricanţĭ de rachiŭ.

Maĭ multe şosele comunale pun în legătură com. Clipiceşti cu Ţifeşti la S.-E., şi cu Ireşti la N.-V. Şoseaua judeţeană Focşani-Boloteşti-Tichirişul trece prin Vităneşti-d.-j., punînd astfel satul în legătură, de o parte cu Găgeşti şi de alt cu Ireşti-d.-j.

Clipiceşti, *sat,* în com. cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, jud. Putna. Este aşezat pe malul stîng al Putneĭ, maĭ sus de Ireşti.

Are o biserică parohială, cu hramul Sf. Dumitru. In ajutorul eĭ vine com. Clipiceşti, cu 75 leĭ anual. Are o şcoală mixtă, zidită de comună şi frecuentată de 10 copiĭ (6 băeţĭ şi 4 fete). Numărul copiilor în vîrstă de şcoală e de 39 (18 băeţĭ şi 21 fete).

Clipiceşti, *parohie,* în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Gîrlele, jud. Putna, şi formată din cătunele Clipiceşti şi Vităneşti. E formată din 1 biserică parohială, cu hramul Sf. Dumitru, în cătunul Clipiceşti şi 1 filială, cu hramul

Hosted by Google

S-ții Voevozĭ în Vitănești. Comuna cheltuește pentru fie-care biserică 75 leĭ anual.

Clipiceşti (Hlizele-de-la-), *trup de pădure.* (Vezĭ Mera-Baloteşti).

Clipiciul, *lac,* pe moșia Fetele, proprietatea fraților C. și Gr. Olănescu, pendinte de com. Blejasca, plasa Glavaciocul, județul Vlașca.

Cliserul, *sub-divizie* a căt. Simileasca, din com. Simileasca, jud. Buzău. Are o biserică fundată de familia Filipescu.

Cliserul, *deal,* în județul Buzău, comuna Gura-Sărăților, cătunul Valea-Botiĭ. E acoperit de viĭ.

Cliserul, *numire* dată uneĭ părțĭ din *moșia* Simileasca, județul Buzău. E acoperită în mare parte cu grădinĭ de zarzavat. E maĭ numită și Filipeasca.

Clociţi, *cătun,* al comuneĭ Vadul-Soreşti, jud. Buzău, cu 425 locuitorĭ, carĭ locuesc în 97 case. Aci se presupune a fi fost cetatea dacică Ramidava.

Clociţi, *colină,* ramificație din dealul Dumbrăveĭ, jud. Buzău, prelungindu-se spre S.-E. între Valea-Clociți și Valea-Licoi, în com. Vadul-Soreștilor. Are înălțime ca de 415 m.

Clociţi, *izvor,* în jud. Buzău, comuna Vadul-Soreștilor; începe din dealul Dumbraveĭ și se scurge în valea Hîrboca. Pănă acum 20 anĭ, acest izvor, de cîte orĭ venea mare, aducea în albia sa o mulțime de monede romane de argint. Cauza încetăreĭ nu poate fi de cît, saŭ sleirea tezauruluĭ, saŭ vre-un obstacol care ĭ-a abătut cursul.

Clociţi (Lixăndreasca), *moșie,* în jud. Buzău, com. Vadul-Soreștilor. Are 130 hect., din carĭ 28 pădure.

Clociţi - Pantelimonul, *moșie,* a Eforieĭ Spitalelor Civile din București, jud. Buzău, pendinte de mănăstirea Grăjdana, în comuna Vadul-Soreștilor. Are 197 hect., din care 95 pădure, restul arabil, viĭ și izlaz.

Clociţi (Spiroaica), *moșie,* în jud. Buzău, comuna Vadul-Soreștilor, căt. Clociți. Are 460 hect., din carĭ 140 pădurea Dumbrava, restul arăturĭ, viĭ, livede și izlaz.

Clociţi (Sfoara - Lăudatul), *moșie,* în jud. Buzău, com. Vadul-Soreștilor. Are 43 hect., din care 16 pădure.

Clocociovul, *sat,* situat la S., pendinte de orașul Slatina, jud. Olt, cu care formează o comună. E locuit numaĭ de agricultorĭ.

Clocociovul, *mănăstire,* situată în gura văeĭ cu același nume, jud. Olt. (Vezĭ descripția la orașul Slatina).

Clocociovul, *deal,* situat la S. de orașul Slatina, jud. Olt. E acoperit cu viĭ și țarine.

Clocociovul, *vale,* situată între dealurile Caloianca și Clocociovul, jud. Olt, la S. de Slatina. Are direcția E.-V. și se varsă în Olt.

Clocoticiul, *sat,* cu 72 sufl., jud. Argeș, pl. Loviștea. Face parte din com. rur. Racoviţa.

Clocoticiul, *deal,* com. Casa-Vechie, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Clocoticiul, *loc,* pl. Jiul-d.-j., comuna Roziștea, jud. Dolj, unde bălțile: Metița, Strîmba, Ocrugli, Seaca, Groșețul, Lungă, Trestia și Jieţul, se varsă în balta Ochiul.

Clocoticiul, *vale,* începe de sub muntele Piva, din plaiul Vulcan, jud. Gorj, și se prelungește de la E. spre V. pe o întindere de 4 kil., lăsînd în partea despre N. muntele Piva, iar în partea despre S. Cracul-Mărului. In muntele Piva izvorește un mic pîrîŭ, care poartă numirea văeĭ și care se varsă în rîul Bistrița.

Clocoticiul, *vale,* com. Cacova, pl. Ocolul, jud. Vălcea.

Clocoticiul, *vale,* com. Prisaca, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Clocoticiul, *deal,* în com. rur. Secul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Clondirul (Clondirul - Băjenari), *com. rur.,* în pl. Sărata, jud. Buzău. E situată pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Sărata, la distanță de oraș de 2300 m. Limitele sale sunt: la N., șoseaua națională, peste care trece puțin în dreptul com. Pietroasa, începînd din hotarul moșieĭ Bădeni și pănă în hotarul moșieĭ Coca din com. Șarînga; la E., se lasă pe hotarul moșiilor Stîlpul și Bornească și merge pănă în Movila-Banuluĭ; la S. din Movila-Banuluĭ, merge pe hotarul moșieĭ Bradul-Berca, pănă în hotarul moșieĭ Marișoaica din com. Vintileanca; la V., începe din Marișoaica și pe hotarul moșieĭ moșnenilor Bădeni dă în șosea. Suprafața sa este de 2020 hect., din care 1570 arabile, 70 fîneață, 240 izlaz, 37 viĭ și

Hosted by Google

103 sterp. Proprietăți mai însemnate sunt: Bradul-Berca, Bărbuleanca și Bădeni-Miluiți (ale statului), Cătinele și Bădeni-Popești (particulare). Terenul e șes și puțin fertil, avînd multe sărături.

Căi de comunicație sunt: șoseaua națională și șoseaua comunală Clondirul-Pietroasa.

Vite are: 440 boi, 246 vaci, 93 viței, 174 cai, 296 epe, 62 mînji, 2630 oi, 1 asin și 270 porci. Stupi sunt 15.

Comuna e formată din cătunele Atîrnați, Bălțăreți și Clondirul, cu o populație de 1270 loc., din cari: bărbați însurați 280, neînsurați 25, văduvi 9, băeți 332; iar femei măritate 280, văduve 25, fete 319, cari locuesc în 272 case. Meseriași sunt: 2 lemnari, 1 cizmar și 2 fierari.

Budgetul com. e de 3041 lei.

Comuna are o școală frecuentată de 50 elevi și 5 eleve. Carte știu 94 loc. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser. Cîrciumi sunt 7.

Această comună și-a luat naștere în secolul trecut cu locuitori aduși din diferite părți de Egumenii mănăstirei Bradul, pentru a avea brațe de lucru pe moșia Bradul. Cu ocaziunea ocupărei țărei de Ruși (1806—1812), locuitorii au părăsit căminurile, neputînd suporta podvezile impuse și nu se întoarseră de cît după 1812, cînd își iau naștere satele Clondirul-d.-j. și Băjenari-Pitaruluĭ-Haralambie. Mai tîrziu fixîndu-se aci o stațiune postală, se formează din surugii cât. Postea (Atîrnați) și tot cam în acel timp se pun bazele și satuluĭ Bălțăreți; toate aceste sate se reunesc în 1864, într'o singură comună: Clondirul-Băjenari.

Clondirul, *cătunul* de reședință, al com. Clondirul, jud. Buzău, cu 620 loc. și 135 case. La început se împărțea în două: Clondirul-d.-s., constînd din vechiul sat Băjenari-Haralambie și Clondirul-d.-j. Acum, ambele s'au reunit sub numele de Clondirul.

Clondirul (Clondirul-de-Sus), *cătun,* al com. Șarînga, județul Buzău. E situat sub ramificațiile de S.-E., ale munteluĭ Istrița. Are 440 loc. și 106 case.

Clopotul, *poiană,* jud. Suceava, pe moșia Stolniceni-Costandache.

Clopotul, *pîrîiaș,* județul Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonțul, curge prin valea cu același nume și se varsă în pîrîul Solonțul.

Clopotul (La-), *pasagiu,* al drumuluĭ ce duce la Sibiu, județul Vîlcea. De la com. Cornetul, Oltul curge formînd o mulțime de cotituri printre niște stînci înalte și sălbatice, desbrăcate de ori-ce vegetație, de un aspect înfiorător. O legendă populară culeasă de d. George I. Lahovari, pretinde că în acest loc ar fi căzut în Olt, în vremuri de demult, un clopot colosal, destinat Episcopieĭ de Rîmnic orĭ mănăstireĭ Curtea-de-Argeș, care de veacuri stă îngropat în valurile clocotinde ale rîuluĭ.

Clopotuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonțul, avută în puțuri cu păcură.

Clopoțel (Iazul-luĭ-), *iaz,* jud. Suceava, spre S.-V. și în marginea orașuluĭ Fălticeni. E format de pîrîul Buciumeni și are o suprafața de 400 m. p.

Clopoțel (Țarina-luĭ-), *țarină,* județul Suceava, în suprafață de 20—25 fălci, între Fălticeni și pîrîul Buciumeni.

Clopoțelul, *iaz,* jud. Botoșani, format din pîraie, pe moșia statuluĭ Vorona, comuna Poiana-Lungă, pl. Siretul.

Cloșani, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la distanță de 73 kilom. de orașul Turnul-Severin, iar de Baia-de-Aramă, reședință plășeĭ, de 11 kil. E situată în munte, pe albia rîuluĭ Motrul-Mare și Motrul-Mic (Motrișorul sau Motrul-Sec). Comuna Cloșani este compusă din satul Motrul-Mare care este reședința comuneĭ și Motrul-Sec, de care aparține și Poiana, unde este sucursala vămeĭ Vîrciorova.

Are 1105 locuitori, din cari 199 contrib., locuind în 245 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura, creșterea vitelor și facerea șindrileĭ de brad.

Parte din locuitori se ocupă cu pescuitul păstrăvuluĭ din apa Cerna și pîraiele sale și cu facerea brînzeĭ numită «de toamnă», sau brînză «degerată».

Locuitorii posedă: 16 pluguri, 20 care cu boi, 11 căruțe cu cai și 1015 stupi.

Are 3 biserici, deservite de 2 preoți și 4 cîntăreți; o școală cu 1 învățător.

Sunt 4 cîrciumi.

Budgetul are la venituri lei 1646; iar la cheltueli 1097 lei.

Numărul vitelor este de: 890 vite mari cornute, 304 oi, 2000 capre, 103 cai și 600 rîmători.

Cloșani se mărginește: la E. cu comuna Pocruia; la S. cu com. Orzești; la V. și N. cu Austro-Ungaria.

Locuri de muncă în comuna Cloșani sunt: Poenile-d.-j. și Poenile-d.-s.

Hosted by Google

Dealurĭ: Dealul-Cloșanilor, Socetul, Puntea, Cracul-luĭ-Petre, al-Ursuluĭ, al-Miciorățuluĭ, al-Porculuĭ, al-Izvoarelor, al-Lupșeĭ, al-Ponoroacelor și al-Sohodoarelor.

Ape sunt: Rîul Cerna, pîrîul Cernișoara, Cărbunele, Bulzul, Ivanul, Scărișoara, Godeanul, Naiba, Vînătorul, Motrul, Craiovița, Frumosul, Carpenul, Valea-dintre-Dealurĭ, Pîrîul-Ursuluĭ, al-luĭ-Petre, al-Ciuteĭ, al-Runculuĭ, Alunul, Mileanul, Scărișoara, Motrul-Sec, Capra, Dobrota și Lupșa.

Munțiĭ din această comună sunt: Oslea, Gropile, Balmăjie, Mocirlice, Scărișoara, Bulzul, Vlăsia, Rădoteasa și Micușea.

Prin comună trece șoseaua comunală Padeșul-Orzești-Cloșani, ce se leagă cu județul Gorj și șoseaua Baia-de-Aramă-Brebina-Orzești-Cloșani.

Tudor Vladimirescu, fiind vătaf de plaiŭ, a avut reședința plaiuluĭ în comuna rurală Cloșani. Casele carĭ și le-a făcut există și pănă astă-zĭ, servind de local pentru școală și primărie; de asemenea se află o moară și un eleșteŭ de pește în apropiere de casă, în bună stare, foste ale erouluĭ din 1821.

Văile comuneĭ Cloșani și ale com. Obîrșia ca și ale com. Busești sunt prăpăstioase, și servesc de potecĭ trecătoare peste munțĭ în Austria, adică în Banatul Temișoareĭ și în Transilvania.

In anul 1848, Unguriĭ sub conducerea luĭ Kossuth, aŭ venit peste munte, pe plaiul Oslea în com. rur. Cloșani și de aci aŭ plecat spre Dunăre.

In timpul războiuluĭ Romîno-Ruso-Turc din 1877—1878, se răspîndise vestea că Unguriĭ aŭ intrat în țară, pe la Baia-de-Aramă, din care cauză a fost trimisă imediat armata, spre Baia-de-Aramă, și s'a fortificat Culmea-Cerneĭ.

In comuna Cloșani se află o peșteră cu stalactite și stalagmite frumoase.

Cloșani, *plaiŭ,* ocupă partea de N. a județuluĭ Mehedinți. Se mărginește: la N., cu creasta munților Carpați, care îl despart de Transilvania și Banatul-Temișoareĭ; la V. de Banatul-Temișoareĭ tot prin munțiĭ Carpați, și rîul Cerna; la S. cu plaiul Cerna și pl. Motrul-d.-s., iar la E. cu jud. Gorj și o parte din plasa Văilor. Acest plaiŭ, care și-a luat numele de la munțiĭ Cloșani, este format din 18 comune și anume:

1. *Baia-de-Aramă,* cu cătunele: Baia-de-Aramă, Dealul-Mare și Tarnița.

2. *Bala-de-Jos,* cu cătunele: Cîrșul și Bala-de-Jos.

3. *Bala-de-Sus,* cu cătunele: Bala-de-Sus, Brateșul, Lăturoasa, Moriștea, Zăgoicea și Motrul-Mare.

4. *Cloșani,* cu cătunele: Motrul-Sec și Comănești.

5. *Comănești,* cu cătunele: Brativoești, Ludul, Molani, Pistrița și Crainici.

6. *Crainici,* cu cătunele: Sărdănești și Valea-Plopuluĭ.

7. *Glogova,* cu cătunele: Glogova, Boghicești, Clejnești, Iormănești, Olteanul și Cochirani.

8. *Iupca,* cu cătunele: Iupca, Cîmpul-Mare, Chiținuiul, Giurești, Angheleștĭ și Sărdănești.

9. *Mărășești,* cu cătunele: Mărășești, Bratilovul și Stănești.

10. *Negoești,* cu cătunele: Negoești, Apa-Neagră, Cănucești și Padeșul.

11. *Obîrșia,* cu cătunul Obîrșia.

12. *Orzești,* cu cătunele: Orzești, Brebina, Călugăreni, Titerlești și Văeni.

13. *Ponoarele,* cu cătunul: Ponoarele, Băluța, Bîrăiacul, Brînzeni, Buicani, Cracul-Munteluĭ, Gîrdăneasa, Ghergheștĭ, Proitești, Mocovișteа, Rîeni, Răiculeștĭ, Șipotul și Valea-Ursuluĭ.

14. *Rătejul,* cu cătunele: Linia-de-Jos, Linia-de-Sus și Chiliul.

15. *Rudina,* cu cătunele: Rudina și Bereștĭ.

16. *Șovarna-de-Jos,* cu cătunul Șovarna-de-Jos.

17. *Șovarna-de-Sus,* cu cătunele: Șovarna-de-Sus, Runcul și Studina.

18. *Vladimirești,* cu cătunele: Vladimirești, Ohaba și Popești.

Reședința subprefecturiĭ e în com. urbană Baia-de-Aramă; de asemenea și a judecătorieĭ de pace, numită judecătoria Ocoluluĭ Baia-de-Aramă; tot în reședință se află un spital și oficiul telegrafic.

Suprafața totală a plaiuluĭ Cloșani este de 60933 hect. dintre care 11240 hect. sunt cultivabile, 20000 cu pădure, 100 cu viĭ, 300 cu pomĭ și restul necultivabile.

Plaiul Cloșani este udat de maĭ multe rîurĭ, dintre carĭ cele maĭ principale sunt: Cerna, Motrul, Bulba și Bribina.

Toată partea de N. a acestuĭ plaiŭ este brăzdată de munțĭ înalțĭ, dintre care ceĭ maĭ însemnațĭ sunt: Dobra, înalt de 1923 metri; Gîrdomanul, Groapele, Oslea, Olanul, Pietrele-Albe, Stîna-Mare și Totoaia, înalt de 1993 metri.

In plaiul Cloșani statul posedă 2 moșiĭ, cu un venit anual de 1600 leĭ.

Locuitoriĭ comunelor apropiate de graniță și munțĭ se ocupă cu pescuitul păstrăvuluĭ din apa Cerna și afluențiĭ săĭ și cu facerea șițeĭ.

Hosted by Google

Din punctul de vedere geologic, acest plaiŭ este avut în tot felul de metale, şi maĭ cu seamă în aramă şi cărbunĭ. Arama s'a exploatat în maĭ multe rînduriĭ din minele de la Baia-de-Aramă, Băroaia şi Tehomirul.

In plaiul Cloşani se găsesc şi ape minerale, cum sunt cele de la Bala-de-j., Bala-de-s. şi Baia-de-Aramă, care conţine fier, pucioasă şi alte substanţe.

Ca locuriĭ istorice în plaiul Cloşani avem: Meterezul din frumoasa cîmpie a Padeşuluĭ, făcută de Tudor-Vladimirescu. Rămăşiţele de zidăriĭ de la Călugăreni, Ponora şi de Piatraluĭ-Stan. Maĭ sunt mănăstirea Schitul-Baia-de-Aramă, casa, moara şi eleşteul luĭ Tudor-Vladimirescu, din com. rur. Cloşani.

In plaiul Cloşani este şi o sucursală a vămeĭ Vîrciorova, care funcţionează numaĭ în timpul vereĭ, cît staŭ vitele locuitorilor în munţiĭ pentru păşunare. (V. Cloşani, trecătoare).

Cloşani, *trecătoare,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Cloşani, începe de la locul numit Poiana, proprietate a generaluluĭ Gh. Angelescu şi a colonelului G. Palade.

Aci este pichetul Cloşani şi sucursala vămeĭ Vîrciorova, numită Poiana.

Din acest loc, trecătoarea se desparte în două părţiĭ: o parte apucă prin satul Motrul-Mare, pe apa Motruluĭ, la locurile de muncă ale Motrenilor, numite Poenile-Marĭ şi Poenile-Micĭ. Apoĭ sus pe Scărişoară, plaiul Păltineilor, în culmea stîngă a Cerneĭ, coboară în Cerna, luînd o direcţie spre plaiul Gîrdomanuluĭ ce duce la muntele Gîrdomanuluĭ şi Stîna-Mare, ducînd peste hotar în Transilvania; iar o ramură pe plaiul Bulzuluĭ în munţiĭ Bulzuluĭ şi alţiĭ.

A doua parte apucă prin satul Motrişorul-Sec, merge la locurile de muncă ale Motrişorenilor, de aci la Buza-Plaiuluĭ, apoĭ urcă Plaiul-Oslea, în culmea Cerneĭ, de aci coboară la apa Cerna, în valea Cerneĭ, la Lunca-Frasinuluĭ şi continuă înainte tot sub numele de Plaiul-Oslea, pănă la munte sus la Pietrele-Albe.

Cloşani, *deal,* în com. rur. Cloşani, plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Cloşani, *pisc,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Cloşani, numită şi Poiana-Cloşanilor; înaltă şi punct de observaţiune în toate părţile, avînd o înălţime de 1428 m.

Cloşani, *pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Cloşani.

Cloşca (Ţiganca), *sat,* pl. Mostiştea, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Crătuneşti-Măineasca. Este situat la V. de Crătuneşti, pe valea Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 478 hect. şi are o populaţie de 135 locuitorĭ.

Familia Casotti are 390 hect. şi locuitoriĭ 88 hect. Proprietarul cultivă 250 hect., avînd 140 hect. pădure. Locuitoriĭ cultivă tot terenul, fără să aibă locurĭ de fineaţă.

Comerciul se face de un cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 115 şi al celor micĭ de 117.

Cluceresa, *sat,* face parte din com. rur. Racoviţa, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Are o populaţie de 134 capĭ de familie, saŭ 723 suflete, din carĭ 358 bărbaţĭ şi 365 femeĭ, împreună cu Racoviţa-d.-s.

In lunca Clucereasa, pe o colină numită Mărgineanca, ce-ĭ se maĭ zice şi Piscul-Liliecilor, se văd niştе ruine. In apropiere de poalele acesteĭ coline se află treĭ marĭ fîntînĭ şi un heleşteŭ.

Aci este o mare fabrică de spirt, proprietate a d-luĭ I. A. Dobrovicĭ, aproape de şoseaua care duce de la Cîmpulung la Piteşti. Această fabrică s'a zidit la 1865 de fostul proprietar, Moraitu. Produce spirt escelent, care se exportă în străinătate. Este aprovizionată cu cele maĭ nouă şi perfecţionate aparate.

Statul încasează de la această fabrică aproape 300000 leĭ anual.

Proprietarul eĭ face mare comerţ cu vitele, pe care le îngraşă cu borhot. Resturile servesc la îngrăşatul pămîntuluĭ.

Cluceresa, *staţie de drum de fier,* jud. Muscel, plasa Rîurile-Argeş, com. Racoviţa, pe linia Goleşti-Cîmpulung, pusă în circulaţie la 1 Iulie, 1887. Se află între staţiile Ciumeşti (7,8 kil.) şi Stîlpeni (8,1 kil.). Înălţimea d'asupra nivelului mării de 308 m., 65. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896, a fost de 161094 leĭ, 55 banĭ.

Cluceresa, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, comuna Racoviţa, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel. Are împreună cu trupul de pădure Racoviţa, o întindere de 1000 hect., compusă din stejar, fag, carpen, jugastru, frasin, plop, plută şi anin.

Clucerul, *cătun,* în comuna şi satul Nămoloasa, plasa Bilieşti, jud. Putna.

Hosted by Google

Cluciuluĭ (Balta-), *lac,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, comuna Pisica. Este formată de o revărsare anterioară a Dunăreĭ, cu care comunică acum prin o gîrliță, care o alimentează. E situată în partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ; la E. comunică cu balta Tinda. Malul săŭ nordic este acoperit cu stuf, iar cel sudic este mărginit de Grindul-Cluciuluĭ și al Pisiceĭ; pe la N. trece drumul comunal, pe țărmul Dunăreĭ, Pisica-Azaclîŭ. Are o întindere cam de 1 kilometru.

Cluciuluĭ (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, com. Pisica. E situat în partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ. El este o prelungire orientală a grinduluĭ Gemeneĭ; se îndreaptă spre S.-E., mărginind spre N. Balta - Cluciuluĭ și se termină în grindul cel mare al Pisiceĭ. Are o formă lunguiață; o lungime de 4 kil. și o întindere de 20 hect. La N. e mărginit de pădurea Gemeneĭ și Balta-Cluciuluĭ; la S. e înconjurat cu stuf; pe la E. merge drumul comunal Luncavița-Pisica.

Coacă, *ogaș,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Argetoaia, satul Bălăcești-Iordăcheni.

Coacăzele, *munte,* în com. Șarul-Dorneĭ, jud. Suceava.

Coacăzelor (Pîrîul-), *afluent* al Pîrîuluĭ - Rusuluĭ, în com. Șarul-Dorneĭ, jud. Suceava.

Coacăzelor (Pîrîul-), mic *afluent* al pîrîuluĭ Suha-Mică, jud. Suceava.

Coada, *locuință izolată,* lîngă comuna Chiseletul, pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Coada, *baltă,* la E. de comuna Chiseletul, plasa Oltenița, județul Ilfov.

Coada, *cîmpie,* în com. rur. Dobra, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Coada - Aninoaseĭ. (Vezĭ Aninoasa, vale, com. Jupînești, jud. Muscel).

Coada-Bălțeĭ, *prelungire* nord-vestică a *iezeruluĭ* Babadag, situată în pl. și jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Zibil. Are o formă ovală. Malurile eĭ sunt joase și acoperite de două părțĭ cu stuf. Coprinde 5 insulețe de diferite mărimĭ, carĭ se acoper tot-d'a-una cînd vin apele marĭ. Pe malu-ĭ vestic merge șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța; iar pe cel estic drumul comunal Zibil-Congaz-Eni-Chioi. In ea se varsă pîrîul Telița, precum și Valea-Izvoruluĭ unită cu valea Hagilar. Avînd tot-d'a-una apă, are și pește, ce se consumă în Zibil și Satul-Noŭ. Sunt 2 cherhanale pe malurile eĭ.

Coada-Bîtlanuluĭ, *pădure,* în județul Ialomița, pl. Ialomița-Balta, insula Balta, teritoriul comuneĭ Stelnica.

Coada-Chiciuluĭ, *pădure,* în insula Chiciul, pl. Borcea, jud. Ialomița. Are 5 hect. salcie și plop, cu etate de 7—9 anĭ.

Coada-Făgețeluluĭ, *deal,* în jud. Suceava, com. Preutești, parte acoperit cu pădure, parte cu fînaț.

Coada-Fețeĭ, *loc izolat,* com. Breaza-d.-s., pl. Prahova, jud. Prahova.

Coada-Gemeneĭ, (De-la-). *poiană,* com. Rîjețul-Vieroș, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt.

Coada-Gîrleĭ, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Risipiți. (Vezĭ, Gîrleĭ-Coada).

Coada-Gîrleĭ, mic *afluent* al pîrîuluĭ Recea, com. Văscani, județul Suceava.

Coada-Ienceĭ, *cătun,* pendinte de com. Silistrarul, jud. Brăila. E situat la S.-V. de com. și la o depărtare de 6 kil. Populația sa e de 55 suflete, formînd 12 familiĭ.

Coada-Ienceĭ, *tîrlă,* în județul Brăila, pe hotarul de S.-E. al comuneĭ Gurgueți, pe muchea văeĭ Ianca, aproape de unde vălceaua Jilava, din com. Roman, se unește cu Valea-Ienceĭ, cam la 11 kil. spre S.-E. de satul Gurgueți. Suprafața satuluĭ este de 1 hect., avînd 4 case, locuite de 4 capĭ de familie, saŭ 10 locuitorĭ. Animale sunt: 9 vite cornute și 8 caĭ.

Coada-Ienceĭ, *lac,* în jud. Brăila; situat la V. de com. Scorțarul-Vechiŭ, pl. Vădeni. Suprafața sa e de 150 hect. Apa sa conține substanțe minerale. In războiul din urmă cu Turciĭ, Rușiĭ trecînd p'aci, aŭ construit un pod de lemn.

Coada-Izvoruluĭ, *sat,* în jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. și com. Ulieștĭ.

Coada-Izvoruluĭ, *sat,* face parte din com. rur. Mănești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova. Are o populație de 344 loc., din carĭ 174 bărbațĭ și 170 femeĭ. Locuitoriĭ maĭ numesc acest cătun și Meiță. Aci e o biserică, cu următoarea inscripție:

Hosted by Google

«Această sfîntă și Dumnezeiască biserică, ce se prăznuește hramul Sf. Adormireĭ a Maiciĭ Domnuluĭ, s'a început din temelie, cu mila luĭ Dumnezeŭ, de cucernicul Preot Popa Andronache și de d-luĭ Doctor Silivestru, în zilele Măriel Sale Grigore Ghica Voevod, 1828, și s'a stricat de cutremur și a meremetisit-o D-luĭ Coconu Dimitrie Mănescu, 1845, și s'a zugrăvit de locuitoriĭ satuluĭ ceĭ maĭ cu temeiŭ: Costache, Radu, Nicolae, în zilele prea înălțatuluĭ Domn George Bibescu Voevod, 1847, Iulie 15. Pîrvu Zugrav cu fiul său Florea, ot Tîrgoviște».

Locuitoriĭ acestuĭ cătun se ocupă maĭ mult cu fabricarea varuluĭ alb, pe care-l transportă la Bucureștĭ.

Coada-Izvoruluĭ, *sat,* face parte din com. rur. Vlădeni, plasa Tîrgșorul, jud. Prahova.

Coada-Laculuĭ, *lac,* în județul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., comuna Rîmniceni, în partea de S., format de rîul Rîmnicul-Sărat. Conține știucă, crap și biban, ce se vînd și se consumă în localitate.

Coada-Laculuĭ, *viroagă,* jud. Prahova, pl. Prahova, ce servește de scurgere heleșteuluĭ din dosul mănăstireĭ Brebul, în pîrîul Lupa.

Coada-Lupuluĭ, *chiciŭ,* în jud. Brăila, situat în partea de N. a ostrovuluĭ Calia, aproape de unde se unește Lata (ramificație de Dunăre) cu Dunărea-Vapoarelor, în dreptul com. Tichilești, pl. Vădeni.

Coada-Maluluĭ, *sat,* face parte din com. rur. Măgurelele, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Coada-Maluluĭ, *loc izolat,* com. Bătrîni, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Coada-Rîpeĭ, *loc cu izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Obîrșia.

Coada-Stînceĭ, *sat,* în com. Holboca, pl. Braniștea, jud. Iași. E situat pe coasta de E. a dealuluĭ Ruseni, care formează malul drept al șesuluĭ Jijieĭ și al Prutuluĭ. Se întinde pe o suprafață de 958 hect., cu o populație de 59 fam. saŭ 287 locuitorĭ. Are o biserică, zidită la 1730 de boier C. Baluș și acum deservită de 1 eclesiarc.

Numărul vitelor e de 1089 capete, din carĭ: 408 vite marĭ cornute, 582 oĭ, 30 caĭ și 69 rîmătorĭ.

Coada-Sulimanuluĭ, *loc izolat,* în jud. Ilfov, pl. Negoești, com. Călărețĭ.

Coada-Văeĭ, *vale,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Poiana-Plenița.

Coada-Vîrfuluĭ, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Cerna; ține de com. rur. Gornovița.

Coadă, *pîrîiaș,* jud. Tecuciŭ, izvorește din satul Țîțul, curge spre E., prin mijlocul com. Corbița, pl. Zeletinul și se varsă în raionul comuneĭ, în partea dreaptă a rîuluĭ Berheciul.

Coadă (Valea-luĭ-), *vale,* la S. de satul Răchitoasa, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ.

Coade (La-), *vale,* în pl. Borcea, teritoriul comuneĭ Rasa, jud. Ialomița. Incepe de la N. laculuĭ Gălățuiul și merge spre N.-E., avînd o lungime de 4 kil. Peste această vale trece drumul vechiŭ ce duce de la Călărași la Bucureștĭ.

Coadele, *sat,* pl. Znagovul, jud. Ilfov. Face parte din com. rur. Lipia-Bojdani. Se numește astfel, fiind-că aci este coada bălțeĭ Znagovul. Este situat la N.-V. de Gruiul, lîngă balta Znagovul. In partea de S. este limitat de pădurea Znagovul. La N. parte din pămîntul săŭ e smîrcos.

Are o biserică deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Populația luĭ e de 502 locuitorĭ. Se întinde pe o suprafață de 1276 hectare, din carĭ 1030 aparțin statuluĭ și 246 locuitorilor. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 492 hect. (5 sterpe 47 izlaz și 486 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerțul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 175 și al celor micĭ de 274.

S'aŭ stabilit în sat 2 străinĭ.

Coadele, *cătun* (tîrlă), în plasa Borcea, teritoriul com. Rasa, jud. Ialomița.

Coadele, *loc izolat,* jud. Ilfov, pl. Oltenița, com. Radovanul.

Coadele, *pădure,* pl. Oltenița, jud. Ilfov.

Coadele saŭ **Izvoarele-Znagovuluĭ,** *pîrîŭ,* izvorește din maĭ multe fîntînĭ, situate pe comuna Cojasca, jud. Dîmbovița. Intră apoĭ în județul Ilfov și pe moșiile Sterianele, Linia Păltineanul și Butimanul și formează două micĭ heleștae cu pește, fiind legate prin zăgaz: unul în moșia Sterianul-d.-s., avînd o suprafață de un hect. și altul în moșia Sterianul-d.-mj., avînd o suprafață de 1.50 hect.

După ce udă com. Poenari-Vulpești, se întîlnește cu apa Luciuluĭ, la căt. Ulmeni, com. Poenari, pl. Znagovul, județul Ilfov.

Hosted by Google

Coama-Caluluĭ, *loc izolat,* com. Teișani, pl. Teleajenul, județul Prahova.

Coameși, mic *afluent* al pîrîuluĭ Sabasa, jud. Suceava.

Coarba, *sat,* com. Rădiul-Mitropolieĭ, pl. Copoul, jud. Iași. E situat pe podișul dealuluĭ cu acelașĭ nume, în partea dreaptă a rîuluĭ Jijia.

Are o populație de 17 familiĭ, saŭ 84 locuitoriĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor.

Numărul vitelor e de 346 capete, din carĭ: 135 vite marĭ cornute, 15 caĭ, 153 oĭ și 45 rîmătorĭ.

Coarba, *deal,* jud. Iași, în partea de E. a satuluĭ Rădiul, comuna Rădiul-Mitropolieĭ, plasa Copoul. Se întinde de la S. spre N. și se termină în șesul Jijieĭ. La poalele acestuĭ deal se formează valea Coarba, ce vine în partea de E. a comuneĭ.

Coarba, *vale.* Vezĭ Coarba, deal, jud. Iași.

Coarne (La-), *culme de munți,* com. Bogdănești, jud. Suceava, ale căreĭ piscurĭ sunt: Chițigăile, Druganul, Tina-Roșie, Arșița-Pădurețuluĭ și Măgura. E acoperită de brad și fag.

Coarnele, saŭ **Doboea,** (ungurește Halas), *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul, așezat pe hotarul județuluĭ, spre Transilvania. Are o înălțime de 1255 m. Se află la N. de muntele Clăbucul.

Coarnele-Capreĭ, *sat,* comuna Belcești, pl. Bahluiul, jud. Iași. S'a înființat în anul 1879; i s'a dat numirea de la o pădure vechie, din apropiere. E așezat pe coasta despre N. a podișuluĭ Larga.

Populația este de 221 capĭ de familie, saŭ 1042 locuitorĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și cu creșterea vitelor.

Satul are o școală înființată în anul 1883, frecuentată de 7 elevĭ.

Numărul vitelor e de 1585 capete, din carĭ: 770 vite marĭ cornute, 92 caĭ, 614 oĭ și 109 rîmătorĭ.

Coarnele-Capreĭ, *pădure,* jud. Iași, com. Belcești, pl. Bahluiul, lîngă satul cu acelașĭ nume.

Coarnelor (Rîul-), *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Mănăstirea-Cașinul. Izvorește din muntele Clăbucul și se varsă d'a stînga pîrîuluĭ Cașinul.

Coasta, *sat,* județul Vîlcea, face parte din com. rur. Păușești-Măglași, plaiul Cozia.

Are o populație de 611 locuitorĭ (300 bărbațĭ și 311 femeĭ).

Aci e reședința comuneĭ; școala e frecuentată de 38 băețĭ, din 136 copiĭ în vîrstă de școală.

Are o biserică, fondată în anul 1829, de familia Ceaușuluĭ Ștefan.

Coasta, *numire* ce să dă *extremităților de N., S. și E. a cîmpuluĭ Bărăganul,* jud. Ialomița. Coasta despre N., ce poartă numele de coasta Ialomița, începe a fi pronunțată în partea de V. a județuluĭ, din dreptul satuluĭ Moldoveni, unde este lipită de apa rîuluĭ Ialomița, dar maĭ spre E. este maĭ înaltă și se depărtează de albia rîuluĭ, formînd o luncă largă de 4 kil. în care se află înșirate, la poalele coasteĭ, satele: Coșereni, Borănești, Speteni, Bărcănești, Eliza-Stoenești, Condeești, Uleși, Frumușica, Axintele și alte sate micĭ. Maĭ spre E. de satul Axintele, coasta atinge rîul Ialomița, apoĭ formează o îngustă luncă, în care se află satele: Crăsani, Copozul, Rași și Orezi. De aci, lunca se lungește iarășĭ, căcĭ coasta merge spre S., iar albia rîuluĭ merge spre N. și, pe luncă, sub poalele coasteĭ, se află satele: Bordușelele, Marsilieni, Albești și alte sate maĭ micĭ. Spre E. de Albești, din dreptul satuluĭ Bueștĭ, coasta iarășĭ atinge apa Ialomițeĭ, iar de aicĭ se depărtează, mergînd paralel cu cursul rîuluĭ, și formează o îngustă luncă pănă la satul Mărculești, unde lunca se lărgește, căcĭ cursul Ialomițeĭ merge spre N. pănă la satul Bucul. De la Mărculești, coasta se depărtează mult de apa rîuluĭ pănă la satul Vlădeni, unde se unește cu coasta de E., formată de Borcea. Coasta Ialomițeĭ, în toată lungimea sa, este aproape verticală și nu se poate trece de cît prin anumite drumurĭ, numite șughițe, formate prin săpăturĭ saŭ prin curgerĭ de apă, de pe cîmpul Bărăgan, pe luncă. Înălțimea eĭ este de 30—35 m.

Coasta de S. începe din dreptul satuluĭ Vărăști; se întinde spre N.-E., pănă la N. laculuĭ Gălățuiul; iar de aci se dirigează spre N., apoĭ spre E. pănă la satul Jegălia, formînd o terasă largă de 10 kil. în dreptul orașuluĭ Călărași și care, cu cît se apropie de Jegălia, se îngustează. De la Jegălia, coasta merge spre N.-E., apoĭ spre N., pănă în dreptul satuluĭ Gaița, unde, depărtîndu-se de Borcea, se unește cu coasta Ialomițeĭ. Coasta aceasta este formată de Dunăre și Borcea și are o înălțime care variază de la 15—30

Hosted by Google

m. Nu are repeziciunea aceleĭ de N., de cît între satul Feteşti şi Stelnica, unde poartă numirea de Briciul. In dreptul oraşuluĭ Călăraşi, coasta se numeşte Slemna, iar în dreptul satuluĭ Tonea poartă numirea de Tînda-Mînda.

Coasta, *deal,* între comunele Poenari şi Jugurul, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Coasta, *deal,* situat în dreapta gîrleĭ Ogretinul, jud. Prahova, plaiul Teleajenul, com. Ogretinul.

Coasta, *deal,* în jud. Roman, comuna Ghirăeşti, spre V. de satul Ghirăeşti.

Coasta, *munte,* la V. com. Cîineni, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Aci se fabrică brînză, la două stîne, numite Stînele-Cîinenilor.

Coasta, *pădure,* în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Drăgugeşti, proprietatea colonelului Crupenski. Este foioasă (fag, şi stejar). Are o întindere de 120 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Coasta, *pădure* foioasă (fag, şi stejar), în jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., com. Valea-Rea, proprietatea moştenitoruluĭ luĭ Gr. Rosetti (443 hect.) şi aĭ luĭ V. Condopolu. Are o întindere de 543 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Coasta-Bărbăteştilor, *pădure* de stejar, pe moşia Văscani, judeţul Suceava.

Coasta-Bengăi, *munte,* la N. comuneĭ Novaci, plaiul Novaci, jud. Gorj. E situat între munţiĭ Petrimanul, Bora, Ştefan şi Cărbunele. Pe acest munte este o biserică vechiă.

Coasta-Braduluĭ, *surpătură,* comuna Dobriceni, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Coasta-Braşovenilor, *deal,* în comuna Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, la E. de dealul Zaria, separat de acesta printr'un pîrîŭ.

Coasta-Bratiĭ, *loc izolat,* com. Berevoeşti-Pămînteni, plaiul Nucşoara, jud. Muscel.

Coasta-Bursuculuĭ, *deal,* jud. Suceava, acoperit de lanurĭ, pe moşia Heciul-Lespezi.

Coasta-Buzeĭ, *deal,* în jud. Suceava, com. Bogdăneşti. E acoperit de pădure de stejar.

Coasta-Cernelelor, *pădure* particulară supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 125 hect. pe moşia Cernelele, pl. Ocolul-Otăsăul, jud. Vîlcea.

Coasta-Cernuluĭ, *pădure,* în jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti. Esenţe: fag şi stejar.

Coasta - Cioacelor, *surpătură,* com. Vaideeni, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Coasta-Ciorîceĭ. Vezĭ Băjenieĭ (Coasta-), jud. Olt.

Coasta-Cîinenilor, *pisc,* pe culmea Cîinenilor, jud. Vîlcea.

Coasta-Colaculuĭ, *deal,* pe moşia Heciul, jud. Suceava, acoperit cu lanurĭ şi imaş.

Coasta-Corbuluĭ, *mahala,* com. Recea, plaiul Horezul, judeţul Vîlcea.

Coasta-Crainiculuĭ, *munte,* la N. com. Radoşi, plaiul Novaci, jud. Gorj. E situat între munţiĭ Molitvişul, Groapa-luĭ-Purcel, Florile-Albe şi Tăuzul.

Coasta-Cretenilor, *vale,* în jud. Bacău, pl. Bistriţa-d.-s, de pe teritoriul com. Ciumaşi.

Coasta-Dealuluĭ, *pădurice* a statuluĭ de 2 hect., pendinte de com. Dudeşti, plasa Dîmboviţa, jud. Ilfov.

Coasta-Dobreĭ, *deal,* la S. com. Tîrzi, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, între dealul Prisaca şi şesul Lohan. Are o suprafaţă de 280 hect.

Coasta-Feţiĭ, *deal,* com. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Porneşte de la S. din rîul Otăsăul, înălţîndu-se treptat spre N. şi formînd piscul cu acelaşĭ nume, din al căruĭ vîrf se observă la N.-V. munţiĭ Buila şi Arnota, unde se află mănăstirea Arnota, pe o poziţiune încîntătoare.

Spre S.-V. este mănăstirea Dintr'un-Lemn, cu o mică bisericuţă numită Bolniţa, iar în partea de N.-E. se vede schitul Surpatele.

Coasta-Guzari, *parte* a *dealuluĭ* Guzari, com. Hurduji, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ. Şĭ-a luat numirea de la pîrîul cu acelaşĭ nume.

Coasta-Hareĭ, *vale,* în jud. Suceava, com. Brădăţelul.

Coasta-Iazuluĭ-Mare, *deal,* în jud. Suceava, comuna Brădăţelul.

Coasta-Iazuluĭ-Mic, *vale,* în judeţul Suceava, com. Brădăţelul.

Hosted by Google

Coasta-Ivani, *deal,* în partea de S.-V. a com. Urşi, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea.

Coasta-Înaltă, *loc izolat,* la N. de com. Albeşti, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Coasta-Jidovului, *deal,* acoperit cu fînaţ, în jud. Suceava, comuna Lespezi, cătr. Siretelul.

Coasta-Lasculuĭ, *deal,* în com. rur. Pătulele, pl. Blahniţa, jud. Mehedinţi. E acoperit cu viĭ.

Coasta-Liteni, *vale,* în comuna Brădăţelul, jud. Suceava.

Coasta-luĭ-Bostă, *vale,* în jud. Suceava, com. Brădăţelul, dintre dealurile Viea şi Coasta-Iazuluĭ-Mare.

Coasta-luĭ-Necşan, *vale,* lîngă satul Probota, judeţul Suceava.

Coasta-Lunceĭ, *şes,* între satele Moara-luĭ-Ciorneiŭ şi Tîngujei, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ.

Coasta-Lungă. Vezĭ Pietrari, deal, jud. Vîlcea.

Coasta-Lungă, *deal,* porneşte de la S. com. Şerbăneşti, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, se înalţă treptat-treptat spre N., servind de limită între cătunele Cernelele şi Şerbăneşti şi se termină formînd Piscul-Floareĭ, din al căruĭ vîrf se vede stabilimentul balnear de la băile Govora, situat la valea Hinţeĭ.

Coasta-Lungă-Dealul-Mare, *trupurĭ de pădure* ale statuluĭ, în jud. Vîlcea, com. Pojogi, pl. Cerna-d.-s., în întindere de 75 hectare, formînd, împreună cu trupul Corbul, pădurea Foleşti-d.-s.

Coasta-Lupeĭ, *sat,* face parte din com. Nicoreşti, jud. Tecuciŭ. E situat pe un deal şi despărţit de satul Piscul-Corbuluĭ prin o rîpă. Se hotăreşte la N. cu satul Poiana, de care se desparte prin o pădure. Situat în partea de N.-V. a comuneĭ, la o depărtare de 2 kil. de reşedinţa eĭ. Are o lungime de 3 kil.

Populaţiunea satuluĭ e de 110 capĭ de familie, saŭ 614 sufl.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 83 copiĭ (71 băeţĭ şi 12 fete); o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută de locuitorĭ şi deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Dealurile ce-l înconjoară sunt acoperite de viĭ, carĭ produc un vin negru escelent.

Coasta-Marc, *deal,* în comuna Mărgineni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamţu. E situat în spre hotarul şoseleĭ Hoiseşti. Are terenurĭ cultivabile.

Coasta-Mare, *deal,* sub care e aşezată com. Scăioşi, plasa Teleajenul, jud. Prahova.

Coasta-Mare, *deal,* în jud. Suceava, com. Lespezi. E acoperit de fînete.

Coasta-Mare, *deal,* com. Titireciul, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, în depărtare de 2 kil. spre N.-E. de vatra satuluĭ.

Coasta-Mare, *deal,* lîngă com. Păuşeşti-Măglaşi, pl. Cozia, jud. Vîlcea.

Coasta-Măgureĭ, *sat,* com. Băiceni, plasa Bahluiul, jud. Iaşi. I s'a dat numirea după movila numită Măgura, ce se află în partea despre E. a satuluĭ. Acest sat e înfiinţat de la 1879 cu noĭ împroprietăriţĭ. Are o suprafaţă de 200 hect. şi o populaţie de 4 familiĭ, saŭ 37 sufl.

Numărul vitelor e de 80 capete, din carĭ: 42 vite marĭ cornute, 5 caĭ, 20 oĭ şi 11 rîmătorĭ.

Coasta-Mănăstireĭ, *deal,* la N. com. Romani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Coasta-Mierla, Pietrari şi Vlăduceni, *pădurĭ* particulare, supuse regimuluĭ silvic, pendinte de com. Păuşeşti-Măglaşi, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Coasta-Nogeĭ, *şiră de dealurĭ,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, comunele Comăneşti şi Văsieşti.

Coasta-Panacilor, *coastă,* jud. Suceava, pe care se află împrăştiat satul cu acelaşĭ nume.

Coasta-Păuşeştilor, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, în întindere de 150 hect., pe moşia Păuşeşti, com. Păuşeşti, plasa Ocolul-Otăzăul, judeţul Vîlcea.

Coasta-Perilor, *deal,* acoperit de pădure de fag, lîngă satul Bîdiliţa, jud. Suceava.

Coasta-Pietroasă, *munte,* la N. com. Cărpinişul, plaiul Novaci, jud. Gorj.

Coasta-Pisculuĭ, *pisc,* în partea de E. a com. Trestioara, plasa Vărbilăul, jud. Prahova.

Coasta-Pivelor, *pisc.* (V. Tîrsa, jud. Vîlcea).

Coasta-Plapceĭ, *deal,* la N. de com. Mogoşesti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, cu direcţia de la N. la S. Este împădurit, proprietate a statuluĭ, în exploatare.

Hosted by Google

Pe acest deal se cultivă cereale și sunt cîte-va petece de vie.

Coasta-Plopilor, *deal,* acoperit de huceaguri și fînaț, în com. Bogdănești, jud. Suceava.

Coasta-Popeĭ, *deal,* situat în căt. Valea-Mereni, com. Mereni, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt, cu direcțiunea de la S. la N. In vîrful acestuĭ deal se cultivă cereale pe o mică suprafață.

Coasta-Roşie, *vale,* în jud. Suceava, com. Brădățelul.

Coasta-Sărăţeĭ, *deal,* în com. Hurduji, plasa Mijlocul, județul Fălciu, numit ast-fel de la pîrîul Sărata.

Coasta-Seacă, *deal,* care desparte cătunul Urșani, de mahalaua Tănășești, com. Rîmești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Coasta-Suhăĭ, *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Coasta-Şanţurilor, *deal,* pe moșia Ruginoasa, jud. Suceava, nu departe de satul Stolniceni-Costandache, din comuna Lespezi. Aci se văd treĭ șanțurĭ foarte marĭ trase paralel (una ceva maĭ depărtat de celel'alte două), despre care legenda spune că aŭ servit ca forturĭ într'o bătălie.

Coasta-Şaruluĭ, *munte,* d'asupra satuluĭ Șarul, jud. Suceava, îmbrăcat în pădure de brad.

Coasta-Şipotuluĭ-luĭ-Anton, *vale,* în comuna Brădățelul, jud. Suceava.

Coasta-Tazlăuluĭ, *munte,* în comuna Tazlăul, pl. Bistrița, jud. Neamțu.

Coasta-Văcaruluĭ, *deal,* județul Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Drăgugești.

Coasta-Vieĭ, *deal,* se întinde la Sudul comuneĭ Codăești, plasa Mijlocul, jud. Vasluiŭ.

Coasta-Viilor, *deal.* (Vezĭ Raclariul, deal din com. Mironeasa, pl. Stavnicul, jud. Iași).

Coasta-Viilor, *deal,* pe teritoriul comuneĭ Mărunței, pl. Siul-d.-s., județul Olt, altă-dată acoperit cu viĭ, care daŭ un vin bun; azĭ e acoperit cu locurĭ de arătură și izlaz de pășunat.

Coasta-Vlaiculuĭ. Vezĭ Flămînda, movilă, jud. Muscel.

Coastă (De-sub-), *fîntînă,* pl. Ocolul, com. Mischi, județul Dolj.

Coasteĭ (Dealul-), *deal,* ce ține de muntele Furul, jud. Putna.

Coastele-Roşuluĭ, *loc izolat,* între muntele Oticul și Berevoescu, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Coastelor (Dealul-), *deal,* cu direcția de la N.-E. la S.-V. com. Star-Chiojdul, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Cade în partea de E. a comuneĭ.

Coazima, *deal,* în pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Somova. Se desface din dealul Certelul; se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. la N.-E., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și cea estică a comuneĭ. Are 110 m. înălțime. E punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Cîșla, asupra Văeĭ-luĭ-Moș-Grigoraș, și asupra șoseleĭ naționale Tulcea-Isaccea-Măcin. Este acoperit în cea maĭ mare parte cu pășunĭ și fînețe.

Coba-Iuc, *movilă,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Casap-Chioi, situată în partea estică a plășeĭ și sudică a comuneĭ. Este naturală, are 12 m. înălțime, și este acoperită cu verdeață.

Cobălaşul-de-Jos, *munte,* jud. Putna, pe teritoriul satelor: Valea-Săreĭ, Podurile și Prisaca.

Cobălaşul-de-Jos, *pădure,* situată pe teritoriul comuneĭ Herăstrăul, pl. Vrancea, jud. Putna, în întindere de 1700 hect.; e proprietatea locuitorilor din comuna Podurile.

Cobălaşul-de-Sus, *munte,* jud. Putna, pe teritoriul satelor: Valea-Săreĭ, Podurile și Prisaca.

Cobălaşul-de-Sus, *pădure,* situată pe teritoriul comuneĭ Valea-Săreĭ, pl. Vrancea, județul Putna, în întindere de 1400 hect. Proprietate a 134 locuitorĭ din indiviziune din comuna Prisaca.

Cobia, *plasă,* situată în partea de S.-V. a județuluĭ Dîmbovița. Această plasă șĭ-a luat numele de la valea Cobia și de la comuna și mănăstirea ce poartă tot acest nume.

Plasa Cobia se învecinește la N. cu plășile unite Dealul-Dîmbovița, avînd în partea de N.-E. ca hotar natural pîrîul Șuța; la V. și S.-V. cu jud. Argeș, neavînd hotare naturale; la S. și la S.-E. cu jud. Vlașca; și la E. cu pl. Bolintinul.

In partea de N., plasa Cobia este acoperită de dealurĭ și văĭ,

Hosted by Google

pline cu păduri și udată de o mulțime de pîraie; iar în partea de S. are cîmpii întinse, acoperite cu semănături și izlazuri de vite.

Clima este călduroasă și sănătoasă, pămîntul productiv, locuitorii aŭ ca ocupațiune principală agricultura. Munți nu sunt în această plasă; dealuri sunt: Băsești, Simanul, Butoiul și Piscul, în raionul comunei Valea-Mare; Mitul și Unchiașul-Mihaiŭ, în cuprinsul comunei Bădulești; Chilianul, din raionul comunei Gura-Foii, Frasinul, Blidari, Cloșcari și Burdușani, în cuprinsul comunei Cobia; Șuța, în comuna Șuța-Seaca și altele mai puțin însemnate. Printre aceste dealuri sunt o mulțime de văi și vălcele.

Plasa Cobia este udată de o mulțime de pîraie, rîuri și rîulețe:

Argeșul, ce trece pe lîngă comunele: Pătroaia, Ionești, Greci și curge spre S.-E.; este pe dînsul un pod stătător, făcut de județ la comuna Ionești. Neajlovul, care trece pe lingă com. Morteni, Puntea-de-Greci, Broșteni și Petrești și intră în jud. Vlașca; Potopul, Răstoaca care se unește cu Potopul și alte rîulețe mai puțin însemnate, precum: Pîrîul Cobia, cu afluenții săi Pietroasa și Cumboaia; vălceaua Foaia, care se varsă în Potopul; pîrîul Șuța, în partea de N.-E., care se varsă în Răstoaca; pîrîiașul Tinoasa, lîngă com. Mogoșani; apele Nejlovelul, Voia, Broasca și Țeplea, prin raionul comunei Pătroaia.

Plasa Cobia produce tot felul de cereale, precum: grîŭ, porumb, orz, ovăz, etc. Animalele sunt numeroase. Are păduri multe, precum: pădurea Băsești, com. Valea-Mare, de 50000 arii; Broasca de 2500 arii; Odaia-Turculuĭ, comuna Mătăsarul, de 18000 arii, Golgota, în apropiere de com. Dragodana de 27000 arii; Morteni-d.-j., de 70000 arii; Pătroaia, de 20000 arii; Șuța-Seaca, de 171050 arii; Uliești, de 63900 arii și altele mai puțin întinse.

Ca industrie, plasa Cobia are în com. Gura-Foii o mare fabrică de sfori și fringhii, înființată de inginerul și proprietarul Constantin Chiru; apoi mai sunt: o moară de aburi și una de apă în com. Bădulești; o moară de aburi în Broșteni; o moară de apă în Cuparul; o moară de apă și una de aburi în Găești, avînd o fabrică de făină; o moară de apă și una de aburi în Mătăsarul; o moară de apă în Mogoșani; o moară și o piuă de aburi în Morteni; o moară de apă în Perșinari; patru mori de apă în Petrești; o moară de apă în Valea-Mare.

Tîrguri anuale mai principale sunt: tîrgul de la Pătroaia, la 29 Iunie și cel dela Găești la 8 Septembrie.

Această plasă este străbătută de mai multe căi: calea-ferată București-Pitești - Vîrciorova, ce vine despre E. de la Titu și intră în plasa Cobia pe la cât. Costești - din - Deal, trece prin gara și orașul Găești și intră în jud. Muscel, ducîndu-se la gara Leordeni; calea națională saŭ șoseaŭa București-Pitești, ce merge despre E. spre V. prin com. Cojocarul, Găești și Bădulești, pe lîngă com. Valea-Mare și intră în pl. Dîmbovița, trece prin comuna Glîmbocata, după care intră în jud. Muscel, trecînd prin comunele Ciulnița, Leordeni, etc. și merge la Pitești; șoseaua județeană Tîrgoviște-Găești - Vlașca, care vine despre N.-N.-E., intră în plasa Cobia și trece prin com. Șuța-Seacă, Piciorul-de-Munte, Dragodana și la Găești se încrucișează cu șoseaua națională și calea - ferată, merge spre S., trecînd Argeșul pe un mare pod la com. Ionești și înaintează prin com. Greci, Uliești, Petrești și apoi intră în județul Vlașca. Afară de acestea mai sunt și alte șosele vecino-comunale și drumuri neșoseluite ce unesc comunele unele cu altele.

Plasa Cobia se compune din com. urbană Găești și din 23 comune rurale, care sunt: Bădulești, Broșteni, Cobia, Cojocarul, Crîngurile, Cuparul, Dragodana, Gura-Foii, Gura-Șuții, Greci, Ionești, Mătăsarul, Mogoșani, Morteni, Pătroaia, Perșinari, Petrești, Piciorul-de-Munte, Puntea-de-Grecĭ, Sperieteni, Șuța-Seacă, Uliești și Valea-Mare. Peste tot, împreună cu Găești, pl. Cobia are o pop. de 31336 loc.

Ca centre mai populate sunt: comuna Cobia, cu 3256 locuitori, Găești, cu 2470 locuitori, Gura-Șuții, cu 2450 locuitori, Pătroaia, cu 2114 locuitori, Uliești, cu 1979 locuitori.

Sunt două mănăstiri: mănăstire Cobia și Pătroaia, precum și 58 biserici prin diferite sate și comune. In Găești este o școală primară urbană de băeți, cu 3 institutori și una de fete, cu 2 institutoare; iar prin plasă sunt 17 școli rurale și anume două plătite de județ și 15 de stat. Școalele, aĭ căror învățători sunt salariați de județ, sunt în comunele Gura-Suții și Valea-Mare, iar școalele aĭ căror învățători sunt plătiți de stat, sunt în comunele: Bădulești, Cobia, Crîngurile, Gura-Foii, Greci, Mătăsarul, Mogoșani, Morteni, Pătroaia, Perșinari, Petrești, Piciorul-de-Munte, Sperieteni, Șuța-Seacă și Milești.

Hosted by Google

Cobia, *com. rur.,* plasa Cobia, jud. Dîmbovița. Această comună e situată pe dealurile: Frasinul, Blidari, Cloșari și Burdujani, și pe văile: Căpșuna, Gura-Porculuĭ și Valea-Cobieĭ. Este udată în partea de N. de pîrîul Pietroasa, spre V. de pîrîul Bumboaia, iar prin centru de valea Cobia. Peste aceste rîurĭ sunt în com. treĭ podețe.

Comuna Cobia se află spre S.-V. de Tîrgoviște, aproape de șoseaua județeană Tîrgoviște-Găești jud. Vlașca și se compune din două-spre-zece cătune: Frasinul-din-Deal, Frasinul-din-Vale, Blidari, Căpșuna, Gura-Porculuĭ, Călugăreni, Bumboaia, Crăciunești, Gherghițești, Mănăstioara, Făgetul și Arsurele, cu o populație peste tot de 3256 locuitorĭ. Are pe teritoriul eĭ multă pădure și livezĭ bogate în prunĭ.

In toată comuna sunt șapte bisericĭ întreținute de enoriașĭ și o mănăstire, numită mănăstirea Cobia, fondată de Șerban Cantacuzino și întreținută azĭ de Eforia Spitalelor Civile din București.

Se învecinește spre E. cu comuna Piciorul-de-Munte, de carĭ se desparte prin pădurĭ și dealurĭ cu văĭ; spre V. cu com. Butoiul și com. Valea-Caselor, despărțindu-se iarășĭ prin dealurĭ, văĭ și pădurĭ; spre N. cu com. Lucieni, despărțindu-se tot prin dealurĭ, văĭ și pădurĭ și unindu-se prin șoseaua vecino-comunală; iar spre S. cu Găești, despărțindu-se prin pîrîul Potopul și unindu-se tot prin șosea vecino-comunală.

In Cobia este o școală mixtă întreținută de stat, frecuentată de 66 elevĭ și eleve, avînd un învățător, salariat de stat. In toată comuna sunt preste 208 copiĭ de ambele sexe cu etatea de școală. Localul de școală este cu primăria la un loc, clădit în 1885.

Comuna are 3974 leĭ venit anual.

Cobia, *mănăstire,* în comuna cu același nume, județul Dîmbovița.

Cobia, *pîrîŭ* și *vale,* în cuprinsul comuneĭ cu același nume, jud. Dîmbovița. Acest pîrîŭ primește în sine alte pîrîiașe maĭ micĭ și merge de se varsă în pîrîul Potopul, aproape de Găești.

Cobiceni, *sat,* în partea de S.-E. a comuneĭ Todireni, plasa Jijia, județul Botoșani. E așezat sub coastă de deal, pe țărmul drept al Jijieĭ. Moșia se compune din 2 părțĭ: Cobiceni-luĭ-Panaite-Neculaŭ, de 1000 hect. și Cobiceni-Fraților-Gușerescu, de 258 hect., pe lîngă carĭ se maĭ adaugă și părțile locuitorilor de 214 hect. Are o populație de 60 familiĭ, saŭ 280 suflete, carĭ locuesc în 45 case. Are o biserică, deservită de personalul bisericeĭ din Hlipiceni. Sunt 45 de contribuabilĭ. Vite sunt: 214 boĭ și vacĭ, 6 caĭ, 116 oĭ, 25 mascurĭ. Stupĭ cu albine sunt 10.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Cobîla, *sat,* pe moșia cu același nume, comuna Șendriceni, plasa Coșula, jud. Dorohoiŭ. Are 124 familiĭ, saŭ 496 suflete. Așezările sătenilor sunt bune, cu livezĭ; iar a proprietățeĭ moșieĭ casă de lemn, cu heiurile necesare, grădină și 14 pogoane vie.

Proprietatea moșieĭ este a d-luĭ C. Plagino. Biserica este mică, făcută din vechime de Gh. Cuciuc; are hramul Sf. Gheorghe, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 pălămar.

Calitatea pămîntuluĭ este parte bună, parte maĭ slabă. Sătenĭĭ împroprietăriți aŭ 246 hect. 14 ariĭ pămînt; proprietarul are 594 hect. 36 ariĭ cîmp, și 630 hect. 17 ar. pădure tînără cu diferite esențe, între care predomină fagul și stejarul.

Pîrîul ce trece pe moșie, este Lozneanul.

Drumurĭ principale sunt: calea județeană Dorohoiŭ-Leorda, și acel din sat spre Dorohoiŭ.

Hotarele, cu: Toloaca, orașul Dorohoiŭ, Strahova, Bosia, Horlăceni și Hapăi.

Cobîleĭ (Dealul-), *deal,* în partea de E. a com. Vutcani, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ, cu direcția N.-S.

Cobolcic, *lac,* în plasa Ialomița-Balta, jud. Ialomița, insula Balta, spre E. de satul Stelnica.

Cobolul, *numire* ce se maĭ dă *lacului* Căbăul, jud. Ialomița.

Cobreşti. Vezĭ, Zătreni, comuna rurală, jud. Vîlcea.

Cobuzul, *afluent* al Bistrițeĭ, în comuna Borca, județul Suceava.

Coca, *vechie numire* a *comuneĭ* Niculești, jud. Buzăŭ.

Coca, *vechie numire* a *comuneĭ* Șarînga, jud. Buzăŭ.

Coca, *numire,* dată maĭ multor localități coprinse între munțiĭ Bodinești, Sărățelul-Berciĭ și rîul Slănic, precum și în jurul munteluĭ Istrița, județul Buzăŭ. Acestea par a fi teritoriul Caucaland, ocupat de puternicul trib al Goților, Cauci.

Coca, *moșie,* în com. Șarînga, jud. Buzăŭ. Are 300 hect. viĭ și arătură.

Hosted by Google

Coca, *munte,* în jud. Buzău, com. Niculești, pe hotarul despre com. Grabicina, avînd înălțimea de 671 metri și acoperit de pădure.

Coca, *pădure,* în județul Buzău, comuna Vintilă-Vodă, cătunul Bodinești, face un corp cu sfoara Fundurile, de 12 hect. Proprietatea bisericeĭ din Bodinești.

Coca, *pîrîŭ,* izvorește de la N. comuneĭ Armășești, plasa Cerna-d.-s., județul Vîlcea. Are o direcție de la N.-E. spre S.-V. și se varsă în rîul Cernișoara.

Coca - Antemirească (Coca-Plină), *cătun,* al com. Niculești, jud. Buzău. Are 340 locuitorĭ și 77 case.

Coca-Mereiască, *sfoară de moșie,* în com. Niculești, cătunul Podul-Munciĭ, jud. Buzău, proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Poiana-Măruluĭ. Are o întindere de 23 hect.

Coca-Mereiască, *moșie,* în jud. Buzău, com. Niculești, căt. Podul-Munciĭ. Are 490 hect., din care 25 pădure, restul arăturĭ, fînețe, izlaze și livezĭ. Se desparte în patru sforĭ: Coca-Vlahuți, cu 230 hect.; Coca-Furtunescu, cu 144; Coca-Vișanul, cu 82 și Coca-Frunză-Verde, cu 34.

Coca-Niculești (Coca-Seacă), *cătun* de reședință, al com. Niculești, jud. Buzău. Are 270 locuitorĭ și 69 case. Are sub-divizia Berhoiul.

Coca-Niculești, *moșie,* în jud. Buzău, com. Niculești, căt. Petrăchești. Are 320 hect., din carĭ 64 pădure, restul arăturĭ, izlaz și livezĭ.

Coca-Plină, *izvor,* în jud. Buzău, com. Niculești. Incepe din poalele munteluĭ Umbrărelul, de la Fundul-Cociĭ și se scurge în Coca-Seacă.

Coca-Scheiĭ, *moșie,* în jud. Buzău, com. Niculești, fostă proprietate a statuluĭ, acum particulară, formată din 2 sforĭ: Coca și Scheiul. Are 550 hect., din carĭ 60 pădurea Poteca și Gurguiul, restul arăturĭ, izlaz, fînață și livezĭ.

Coca-Seacă, *izvor,* în jud. Buzău, com Niculești. Incepe de la poalele Dealuluĭ-Caprĭĭ, de la Fundul-Cociĭ, se unește cu Coca-Plină și merge să se verse în rîul Slănicul, puțin mai jos de căt. Podul-Munciĭ.

Cocani, *sat,* pl. Znagovul, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Crevedia. Este situat spre N.-V. de Crevedia-d.-j., pe malul stîng al văeĭ Deșloaica, care izvorește din jud. Dîmbovița și trece prin pădurea cu același nume. Pe marginea de E. a statuluĭ trece șoseaua jud țeană București-Tîrgoviște.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; un pod stătător; o cîrciumă.

Populația luĭ e de 264 locuitorĭ. Suprafața totală a satuluĭ e de 699 hect., din carĭ, proprietarĭĭ, Doamna Eufr. Bărbătescu, A. Vasilescu, C. Berlescu și N. I. Popescu, aŭ 565 hect., iar locuitoriĭ 134 hect. Proprietarĭĭ cultivă 325 hect., avînd 235 hect. pădure și 5 izlaz. Locuitoriĭ rezervă pentru izlaz 8 hectare.

Numărul vitelor marĭ e de 146 și al celor micĭ de 176.

Cocargea, *com. rur.,* în județul Ialomița, plasa Borcea, situată între comunele Petroiul și Dudești, din pl. Ialomița-Balta.

Teritoriul comuneĭ are o suprafață de 16000 hect. și se întinde din Dunăre spre N., coprinzînd parte din insula Balta, loc în cîmpia Bărăganul, avînd jumătate pămînt băltos și jumătate pămînt de cultură. Are două moșiĭ: Cocargea și Buliga-Tîmburești.

Sunt împroprietărițĭ 322 locuitorĭ; neîmproprietărițĭ se maĭ află 327 locuitorĭ.

Se compune din satele: Cocargea și Buliga și din cătunele (tîrlele): Nefelea și Renciul, avînd reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în Cocargea.

Populațiunea comuneĭ este de 2513 locuitorĭ, cu 655 capĭ de familie și 1860 membri de familie, saŭ 1292 bărbațĭ și 1223 femeĭ. Sunt: 2480 Romînĭ, 6 Grecĭ, 2 Bulgarĭ și 27 Ungurĭ; 2508 creștinĭ ortodoxĭ și 7 catolicĭ; 688 agricultorĭ, 4 meseriașĭ, 2 industriașĭ, 37 comercianțĭ, 7 avînd profesiunĭ libere, 25 muncitorĭ și 77 servitorĭ. Cu știință de carte sunt 338 persoane, fără 2157.

Vite: 756 caĭ, 2851 boĭ, 4459 oĭ, 507 capre, 204 bivolĭ, 8 asinĭ și 546 porcĭ.

Venitul comuneĭ în 1887—1888 era de 7550 leĭ și cheltuelile de 8072 leĭ.

Sunt două școlĭ, una de băețĭ, cu 80 elevĭ și condusă de un învățător, retribuit de stat și comună și una de fete, cu 31 eleve și condusă de o învățătoare, retribuită de comună. Localul școaleĭ este de zid, construit de comună.

Bisericĭ sunt treĭ, din carĭ două în bună stare; sunt deservite de treĭ preoțĭ și patru dascălĭ; comuna cheltuește anual pentru cult suma de 828 leĭ.

Hosted by Google

Pe partea de N. a teritoriuluĭ comuneĭ trece calea-ferată București-Fetești, avînd pe teritoriul com. stația Elena.

Cocargea, *com. rur.*, din județul Constanța, pl. Medjidia, situată în partea centrală a județuluĭ, la 42 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea meridională a plășeĭ, la 28 kil. spre S.-V. de orășelul Medjidia, reședința eĭ, pe valea Cocargea.

Se mărginește la N. și E. cu com. Mamut-Cuius; la S. cu com. Chioseler; iar la V. și N.-V. cu com. Enige.

Solul e puțin accidentat de următoarele principale dealurĭ: Dealul-Piribei (140 metri), la N.-V.; Idris-Cuius (148 m.), la N.; Merea-Bair și Cara-Iuiuc (147 m.), la N.-V.; Sarî-Iuc-Bair (138 m.), la S.; Orta-Burum-Bair (132 m.), la S.-E.; Susustarîfî-Bair și Ciughinea-Orman-Bair la S.-V.; Dichilitas-Bavi-Sîrtî (142 m.), la V.; Diordingi-Orman (144 m.), la N.; Buiuc-Mezarlîc-Bair, prin centru; aceste dealurĭ sunt acoperite cu fînețe, semănăturĭ și puține păduri, maĭ cu osebire pe cel din urmă. Movilele sunt artificiale; sunt 12, din carĭ maĭ însemnate sunt: Sorița (147 m.), la N.-E.; Spapînar (145 m.), la N.; Cocargea (142 m.), prin interior, lîngă satul Cocargea; ele aŭ servit ca puncte de orientare.

Sunt maĭ multe văĭ: Diordingi-Orman la N., cu adiacentele sale pe stînga: valea Cust-Culac la E., Cocargea saŭ Sai-Ceair prin mijloc și Cinghinea-Orman-Ceair, unită cu Ceatîrîc-Ceair pe la V. și S.-V.

Cătunele carĭ formează comuna sunt două: Cocargea, reședința, în partea centrală, pe valea Cocargea saŭ Sai-Ceair; Alibei-Ceair, în partea meridională a comuneĭ, la 5 kil. spre S.-E. de reședință, pe pantele dealuluĭ Sarî-Iuc-Bair.

Populațiunea e de 83 familiĭ, cu 397 suflete, în maioritate Romînĭ, din carĭ bărbațĭ 218, femeĭ 179. Știŭ carte 68 persoane, nu știŭ carte 329.

Contribuabilĭ sunt 88; cetățenĭ romînĭ 379, supușĭ străinĭ, 17; ortodoxĭ 363, mahomedanĭ 34; agricultorĭ 82, comercianțĭ 2, industriașĭ 1, cu alte profesiĭ 3.

Budgetul comuneĭ e de 2405 leĭ la venitурĭ și de 2228 leĭ la cheltuelĭ.

Căĭ de comunicație sunt numaĭ niște drumurĭ comunale ce unesc satele între ele și cu cele învecinate, ca Molciova, Enige, Chioseler, Carabacî, Caciamac, Idris-Cuius, etc.

Pe teritoriul comuneĭ, pe valea Diordingi-Orman, la 3 kil. spre N.-E. de cătunul Cocargea, se văd ruinele satuluĭ Spapînar, distrus de incendiŭ în ultimul războiŭ, (1877), iar locuitoriĭ s'aŭ refugiat în Cocargea.

Cocargea, *sat,* în jud. Constanța, plasa Medjidia, cătunul de reședință al com. Cocargea. E situat în partea centrală a eĭ, în valea Cocargea, saŭ Sai-ceair, între dealurile Buiuc-Mezarloi-Ceair, la N.-E. și E.; Dikili-Taș-Bair-Sîrtî la N.-V. și V.; Susustarîfi-Bair la S.

Intinderea luĭ e de 312 hect., din carĭ 18 hect. ocupate de vatra satuluĭ cu grădinile locuitorilor, restul împărțit între stat și locuitorĭ. Populațiunea e de 45 familiĭ, cu 189 suflete în maioritate Romînĭ.

Căĭ de comunicație sunt o mulțime, ducînd spre satele vecine: ca Enige, Indirs-Cuius, Alibei-Ceair.

Cocargea, *sat,* în plasa Borcea, jud. Ialomița, pendinte de comuna cu același nume. Este situat pe coasta Bărăganuluĭ și țărmul stîng al Borcieĭ.

Tîmburești este vechea numire a acestuĭ sat.

Aicĭ este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea este de 571 familiĭ Romînĭ, 8 familiĭ Țigancĭ și 5 familiĭ Grecĭ, saŭ 1942 suflete, din carĭ 604 bărbațĭ, 584 femeĭ și 754 copiĭ.

Sunt două școlĭ, una de băețĭ, cu un învățător, și una de fete, cu o învățătoare.

Biserică sunt două, la carĭ deservesc doĭ preoțĭ și treĭ dascălĭ.

Vite: 631 caĭ, 2485 boĭ, 4217 oĭ, 204 bivolĭ, 8 asinĭ și 546 porcĭ.

Cocargeanul, *braț* (prival), în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, insula Balta, comuna Cegani.

Cocărcilul, *pîrîŭ,* ce udă comuna Nistorești, plasa Vrancea, jud. Putna și se varsă în Zăbala.

Cocăziș (Pîrîul-luĭ-Niță-), *pîrîŭ,* afluent al Sabaseĭ, jud. Suceava.

Cocăzișul, *pîrîŭ,* mic afluent al pîrîuluĭ Borca, jud. Suceava.

Cocăzișul, *munte,* în com. Mălini, jud. Suceava.

Coceiul, *tîrlă,* jud. Brăila, la N. movileĭ Coceiul, de pe dreapta șoseleĭ-Brăila-Călărași și aproape la 300 m. de șosea.

Coceiul, *movilă,* jud. Brăila, în dreptul tîrleĭ Coceiul.

Cocenești, *sat,* face parte din co-

Hosted by Google

muna rurală Mățăul, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Coceneşti, (Vezĭ Bragadirul, jud. Ilfov).

Cocenosul, *lac,* în jud. Ialomița, plasa Borcea, com. Văcărești.

Coceştilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în cătunul Slobozia, com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Cochezile, *braț* (prival), în jud. Ialomița, plasa Borcea, insula Balta. Se întinde pe teritoriul comunelor Dichiseni și Șocariciul.

Cochineşti, *sat* și *com. rur.*, pe apa Cotmeana, jud. Argeș, pl. Cotmeana., la 18 kil. de com. rur. Costești, reședința subprefecturei, și la 41 kil. de Pitești. Numaĭ are nicĭ un alt cătun alipit și numără 120 fam., cu 380 suflete. In cătun sunt 2 bisericĭ, una cu hramul Adormirea și alta cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservite de doĭ preoțĭ și doĭ cîntărețĭ.

Numărul vitelor era în anul 1887 de 440 vite marĭ (398 boĭ și vacĭ, 42 caĭ) și de 1330 vite mărunte (1180 oĭ și 150 rîmătorĭ).

Cochira, *prival,* jud. Brăila, între canalul Vîlciul și Dunărea-Vechie, în com. Stăncuța. Pleacă din privalul Ruptura-Căndoiuluĭ și se unește cu privalul Ozinca-Vechie, din com. Vizirul.

Cochira, *braț* (prival), în jud. Ialomița, pl. Borcea, com. Vărăști.

Cochirleanca, *com. rur.*, în jud. Buzăŭ, plasa Cîmpuluĭ, în partea de S.-V. a loculuĭ Cochirleanca, de pe hotarul jud. Rîmnicul, la o distanță de Buzăŭ de 22 kil. 340 m. Limitele sale sunt: la N. și E. hotarul jud. Rîmnic, începînd din moșia Zoița pănă în lacul Costeiul; la S. hotarul merge pe Drumul-Fĭeruluĭ, pănă în drumul Bogdanuluĭ; la V. merge pe drumul Bogdanuluĭ pănă în hotarul moșieĭ Zoița. Suprafața sa este de 7378 hect., din care: 6244 arabile, 12 păduriĭ, 492 fîneață, 462 izlaz și 168 sterp. Proprietățĭ maĭ însemnate sunt: Aria (a școaleĭ Galbenul), Cochirleanca (statul), Movila saŭ Cochirleanca (Spitalul Gîrlași), Găgianul, Siliștea, Bobocul și Părul-Siliștea (particulare). Terenul este un șes întins (ondulat puțin în dreptul cătĭ. Pîrliți) și fertil, unde se cultivă porumb, orz, grîŭ și adesea rapița. Are o moară de aburĭ. Căĭ de comunicație are linie ferată Buzăŭ-Rîmnicul, șoseaua comunală Scurtești-Cochirleanca și drumurile naturale: al-Fieruluĭ și al-Bogdanuluĭ.

Vite: 815 boĭ, 374 vacĭ, 183 viței, 2 bivolĭ, 3 bivolițe, 218 caĭ, 88 epe, 22 mînjĭ, 2100 oĭ, 6 capre și 405 porcĭ.

Comuna e formată din cătunele Aria, Bobocul, Cochirleanca, Movila și Roșiori cu sub-diviziile lor: Gîngeanul, Părul și Pîrliți. Populația sa e de 1360 loc., din carĭ: 287 bărbațĭ însurațĭ, 64 neînsurațĭ, 17 văduvĭ, 346 băețĭ; iar 287 femeĭ măritate, 29 văduve, 330 fete. Case sunt 284.

Sunt 217 contrib., din care 6 comercianțĭ romînĭ.

Budgetul com. e de 3878 leĭ, 73 banĭ.

Comuna are o școală în cătĭ. Cochirleanca, populată de 35 elevĭ și 10 eleve. Carte știŭ 36 loc. Bisericĭ sunt 2, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Sf. Mihail și Gavril. Cîrciumĭ sunt 5.

Comuna și-a luat naștere după 1830. Cel d'întîiŭ locuitor stabilit aci a fost Ioan Găgianu, în jurul căruia maĭ adunîndu-se și alțiĭ, aŭ dat naștere satuluĭ Găgeni, care, în 1840, era format. Cătunașul Părul nu era de cît o mică cîrciumă, avînd în față un păr, unde se opreaŭ călătoriĭ și pe care o vijelie l'a dărîmat în 1883. In jurul cîrciumeĭ s'aŭ făcut apoĭ și alte case. Cătunul Bobocul a fost început de Radu Bobocu, care, găsind în mijlocul moșieĭ siliște de vechiŭ sat; s'a oprit aci în 1848, atrăgînd în juru-ĭ și pe alțĭ locuitorĭ și așa aŭ dat naștere cătĭ. Bobocul-Siliștea. Cele-l-alte cătune sunt din ultimele deceniĭ, iar Roșiori format din însurățeĭ, în 1884.

Cochirleanca, *cătun* de reședință, al com. Cochirleanca, jud. Buzăŭ, cu 600 loc. și 120 case. Are sub-diviziile Găgianu și Pîrliți.

Cochirleanca, *moșie,* în com. Cochirleanca, jud. Buzăŭ, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie. Are 670 hect., toate arabile, afară de 21 ocupate de viroaga Slatina, ce curge pe hotarul acesteĭ moșiĭ despre Rîmnic. Acum, parte s'a dat insurățeilor (230 hect.), iar parte (440) a devenit proprietate particulară.

Cochirleanca, *numire,* ce se maĭ dă *moșieĭ* Movila, a spitaluluĭ Gîrlași, jud. Buzăŭ.

Cochirleanca, *pîrîŭ.* Izvorește de pe teritoriul comuneĭ Pîrliți, jud. Buzăŭ; intră în jud. Rîmnicul-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j. pe la movila Cochirleanca; se varsă în pîrîul Valea-Bouluĭ, lîngă com. Slobozia-Galbenul, județul R.-Sărat.

Hosted by Google

Cochirleni, *com. rur.*, din jud. Constanța, pl. Medjidia. E situată în partea de V. a județuluĭ, la 65 kil. spre V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în partea de S.-V. a plașeĭ, la 23 kil. spre S.-V. de orășelul Medjidia, reședința plășeĭ, d'asupra Dunărieĭ, lîngă lacul Cochirleni.

Se mărginește la N. cu com. urbană Cernavodă; la E. cu comuna Enige; la V. cu comuna Mamut-Cuius; la S. cu com. Rasova și fluviul Dunărea.

Solul este în general destul de accidentat, maĭ cu seamă în partea de N. și cea de S. Principalele dealurĭ carĭ brăzdează comuna sunt: Cochirleni, de natură stîncoasă, cu vîrful Cernavoda (117 m.) spre N.-V., dominînd Dunărea; Amut-Bair, Uzum-Amet și Udu-Amet-Bair la E.; Ivrinez (121 m.) la S.; Geam-Pașa (93 m.) la V.; Uzum-Bair (109 m) prin interiorul comuneĭ; toate sunt de natură stîncoasă și acoperite cu fînețe și ceva semănăturĭ. Movilele sunt numeroase și aŭ servit ca puncte de orientare și de observație; cele maĭ însemnate sunt: Cernavodă (115 m.) la N.; Movila-Mare (113 m.), Movila-luĭ-Moș-Oprea (107 m.) prin interiorul comuneĭ; Ivrinez (126 m.) la S.; toate sunt acoperite cu verdeață.

Este udat de Dunărea, la V., pe o lungime de 4—5 kil. în o direcție generală de la S.-V. spre N.-E. Aci fluviul are malul drept din spre comună înalt și rîpos; lărgimea luĭ medie este aci de 900 m., adîncimea de 10—22 m.; formează în partea de N. ostrovul Hinogul. Pe teteritoriul com. se află: balta Cara-Su saŭ Cernavodă, la S.; balta Cochirleni la S. și V. care are o întindere de 170 hect. adîncă de 4—8 m. și conținînd pește bun; balta Ivrinez, prelungirea celeĭ precedente, acoperită numaĭ cu stuf; gîrla Cochirleni, prin care lacul cu acelașĭ nume comunică cu Dunărea, lungă de 1 kil., largă de 12 m., adîncă de 1 1/2 m., în spre S.-E. Sunt apoĭ numeroase văĭ cu malurĭ înalte, frumoase și acoperite cu verdeață; principalele sunt: Valea-Mare, la N.-V., și care se deschide în Dunăre; valea Cochirleni, prin care curge gîrla Cochirleni, în spre V., deschizîndu-se tot în Dunăre; văile Moș-Oprea și Amut-Ceair, deschizîndu-se în balta Cara-Su la N.; valea Geam-Pașa, la V., se deschide în lacul Cochirleni; Valea-Peșterii, care în comună poartă numele de valea Uzum-Amet, unită cu văile Sarapci-Culac și Udu-Amet-Culac prin interiorul și E. comuneĭ; văile Moș-Dinu și Ivrinez prin interiorul comuneĭ, se deschid împreună cu precedenta în balta Ivrinez.

Cătunele carĭ compun comuna sunt două: Cochirleni, reședința, în partea de V.; pe malul de N. al laculuĭ cu acelașĭ nume, la 12 kil. departe de Dunăre, spre E. de ea, dominată la N. și E. de dealul Cochirleni; Ivrinez saŭ Ivanez în partea de E., la 6 kil. spre S.-E. de reședință, lîngă stuful Ivrinez, pe valea Peștera saŭ Azum-Amet. La 1 1/2 kil. spre V. de acest sat, pe malul de S. al stufișuluĭ Ivrinez se văd ruinele vechiuluĭ sat Ivrinez, ars de un incendiŭ în timpul ultimuluĭ războiŭ din 1877—78 și aĭ căruĭ locuitorĭ s'aŭ stabilit maĭ spre E., formînd actualul sat.

Suprafața totală a comuneĭ este de 5671 hect., din carĭ 52 hect. ocupate de vatra satelor cu 231 case, iar restul de 5619 hect. împărțit între stat cu proprietarĭĭ ce posedă 945 hect. și loc. carĭ stăpînesc 4674 hect.

Populațiunea, maĭ toată romînească, este de 250 familiĭ, cu 902 membri, saŭ 1152 suflete, din carĭ bărbațĭ 572, femeĭ 580; căsătoriți 440, necăsătoriți 666, văduvĭ 56, divorțațĭ 1; cu știință de carte 183, fără 971; ortodoxĭ 1152; cetățenĭ romînĭ 1146, supușĭ străinĭ 6; împroprietăriți 11; agricultorĭ 192, comercianțĭ 5, altele 13.

Contribuabilĭ sunt 210.

In comună este o biserică ortodoxă în cătunul Cochirleni, zidită de locuitorĭ în 1871, cu hramul Sf. Dumitru, avînd 10 hect. de pămînt de la stat, și fiind deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser.

Școală e una mixtă rurală, tot în cătunul Cochirleni, înființată de stat, cu 10 hect. de pămînt; cu 1 învățător și 1 învățătoare, frecuentată de 56 elevĭ (42 băeți și 14 fete).

In ceea ce privește întinderea și felul terenurilor cele 5671 hect. ale comuneĭ se divid astfel: 292 hect. teren neproductiv (din care 52 hect. vatra satelor, 240 hect. bălți, stuf, drumurĭ, etc.), 5379 hect. teren productiv (din care 705 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭĭ și 4674 hect. ale locuitorilor); din acestea: 2276 hect. teren cultivat (din care 505 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭĭ și 1771 hect. ale locuitorilor); 2839 hect. teren necultivat (din care 150 hect. ale statuluĭ cu proprietarĭĭ și 2689 hect. ale locuitorilor); 207 hect. teren izlaz (ale locuitorilor); 7 hect. teren vĭĭ (ale locuitorilor).

Sunt 192 plugarĭ, carĭ aŭ 146 pluguri, 188 care și căruțe și 1 mașină de secerat.

Hosted by Google

In comună sunt 6774 capete de vite, din carĭ 399 caĭ, 975 boĭ, 25 bivolĭ, 5 asinĭ, 4994 oĭ și 376 porcĭ.

Comerciul se face prin gara Saligny, la 7 kil. spre N.-V. de cincĭ comercianțĭ (din carĭ 2 cîrciumarĭ) și constă în import de coloniale, manufactură și în export de vite cu produsele lor.

Budgetul comuneĭ este de 9370 leĭ la venitурĭ și 7005 leĭ la cheltuelĭ, sunt 210 contrib.

Căĭ de comunicație sunt: pe Dunăre și balta Cochirleni cu luntrele, de oare-ce vapoarele nu se opresc în dreptul satuluĭ; diferite căĭ comunale ce unesc cătunele între ele și cu localitățile vecine, ca: Cernavodă, Racova, Saligny, Peștera, Enige, etc.

Comuna a fost înființată în secolul trecut de Romînіĭ de pe malul stîng al brațuluĭ Borcea (al Dunării), fugind de vexațiunĭ și impozite.

Ca curiozități istorice amintim treĭ valurĭ romane:

a) Valul mare de piatră în partea de N. a comuneĭ pe malul de S. al bălțiĭ Cara-Su și pe muchea dealuluĭ Cernavodă, sfîrșindu-se pe malul Dunăreĭ în dreptul insuleĭ Hinogul lîngă ruinele vechiuluĭ oraș roman Axiopolis, care nu era așezat la Cernavodă, după cum s'a crezut pănă acum, ci maĭ sus cu 3 1/2 kil. de Cernavodă în dreptul ostrovuluĭ Hinogul.

b) Valul mare de pămînt ce a mers paralel cu precedentul, pănă lîngă movila Moș-Oprea, o ia spre V. (pe cînd precedentul o ia spre N.-V.) pe muchea dealuluĭ Cochirleni, trece pe la 500 m. spre N. de satul Cochirleni și se termină pe malul Dunăriĭ, la 3 kil. spre S.-V. de valul de piatră.

c) Valul mic de pămînt vine din spre E. pe muchea dealuluĭ Uzum-Amet, se îndreaptă spre N. pe lîngă Movila-Mare și în dreptul movileĭ luĭ Moș-Oprea devine apropiat și paralele cu valul cel mare și la 2 kil. spre E. de satul Cochirleni se împreună cu el.

Maĭ amintim ruinele moderne ale satuluĭ Ivrinezul pe malul de S. al stufuluĭ Ivrinezul, distrus în timpul războiuluĭ de la 1877—78 și rezidit ceva maĭ spre E.

Cochirleni, *sat,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, cătunul de reședință al comuneĭ Cochirleni, situat în partea vestică a plășeĭ și cea nord-vestică a comuneĭ, pe malul nordic al laculuĭ Cochirleni, la 1 1/2 kil. spre E. de Dunăre, la poalele dealuluĭ Cochirleni. Are o întindere de 2928 hect., din care 38 hect. ocupate de vatra satuluĭ, cu 135 case. Are o populație de 125 familiĭ, saŭ 724 suflete.

Coci-Tepe, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ Congazul și pe acela al cătunuluĭ săŭ Hagilar; este o prelungire sudică a dealuluĭ Cataloiul, brăzdează partea nordică a plășeĭ și cea vestică a comuneĭ. Are 117 m. înălțime. E punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Hagilar, și pîrîuluĭ Hagilar, ce izvorește dintr'însul; este acoperit cu sămănăturĭ.

Cocianul, *munte,* jud. Buzăŭ, pe frontieră, ramificație din Păpăuți, care îngustă albia Bîsciĭ-Marĭ, este avut în vînaturĭ și maĭ cu seamă în gîinușe și cocoșĭ sălbaticĭ, carĭ vin aci din Transilvania, unde vînatul este oprit.

Cocianul, *pichet* de vară, la frontieră, județul Buzăŭ, așezat pe malul stîng al rîuluĭ Bîsca-Mare, la gura izvoruluĭ Bîsculița, formînd un platoŭ, ca de 100 m. pătr., între ambele pîraie, înconjurat de jur împrejur de maiestoșiĭ munțĭ: Hosszukös (Păpăuțul), Pitulatul și Poiana-din-Cale. Este cea maĭ frumoasă poziție din județul Buzăŭ.

Cociĭ (Vîrful-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Voda, între comunele Bodinești și Sîrbești, acoperit de pădurea statuluĭ Vintilă-Vodă. Dintr'însul se rupe maĭ multe ramurĭ, din care unele merg pe moșia Mavra din comuna Mănești, iar altele spre com. Grabicina, cunoscute sub numele: Dealul-Cociĭ.

Cocinele, *poiană,* jud. Vîlcea, com. Călimănești, plaiul Cozia.

Cocinele, *vale,* în jud. Mehedinți, com. rur. Padina-Mică, pl. Dumbrava, pe unde trece Brazda-luĭ-Iorgovan.

Cocinelor (Dealul-), *deal,* în jud. Vîlcea, com. Copăceni, pl. Cerna-d.-s.

Cocioaba,(Coasta-luĭ-Jenică), *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. și căt. Băești, ca 6 hect.; e proprietate moșnenească.

Cociobești, *cătun,* al com. Gura-Dimieniĭ, jud. Buzăŭ, cu 90 locuitorĭ și 20 case.

Cociocul, *com. rur.,* pl. Znagovul, jud. Ilfov, situată la N. de București, între Valea-Nedeĭ și valea Tutunarul, pădurea Vlăsia și pădurea Radu-Vodă, 26 kil. departe de București.

Se compune din satele: Bălteni, Brătulești, Cociocul, Perișul, Piscul, Piscul-Hereasca și

Hosted by Google

Văleni-Buriașul, cu o populație de 2447 loc., carĭ trăesc în 612 case și 5 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 5158 hect. Toată aparține Domeniuluĭ Coroaneĭ, afară de Piscul-Herească, care e al statuluĭ.

Domeniul Coroaneĭ are 3277 hect. și locuitoriĭ 1881 hect.

Administrația Domeniuluĭ cultivă 465 hect. (8 sterpe, 77 izlaz și 2727 pădure). Locuitoriĭ cultivă 1868 hect.

Sunt 430 contribuabilĭ.

Budgetul com. este de 7672 leĭ la venitурĭ și de 7209 leĭ la cheltuelĭ.

In comună sunt 3 biserică: la Bălteni, Cociocul și Piscul; o școală mixtă; 1 moară de apă; 1 povarnă; 2 eleștaie.

Numărul vitelor marĭ e de 1816 (455 caĭ și epe, 801 boĭ, 513 vacĭ și viteĭ, 7 taurĭ, 40 bivolĭ și bivolițe) și al celor micĭ de 3005 (37 capre, 622 porcĭ și 2346 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 538 sunt plugarĭ, 12 meseriașĭ, 28 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 287 plugarĭ: 183 cu boĭ și 104 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 451 care și căruțe: 315 cu boĭ și 136 cu caĭ.

Comerciul se face de 18 cîrciumarĭ.

S'aŭ stabilit în comună 8 străinĭ.

Cociocul, *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. cu același nume, pl. Znagovul. Este situat spre N. de București, pe malul drept al văeĭ Tutunarul și la N. de pădurea Vlăsia. Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 809 hect., avînd o populație de 617 locuitorĭ.

Domeniuluĭ Coroaneĭ aparțin 400 hect. și locuitorilor 409 hect. Pe Domeniul Coroaneĭ se cultivă 132 hect. (250 pădure și 18 izlaz). Loc. cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă frecuentată de 20 elevĭ și 5 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 2402 leĭ și al căruĭ local s'a construit de județ, în 1884; un spital rural; 1 eleșteŭ; 1 moară de apă; 1 povarnă.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ. Stabiliți sunt 4 străinĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 466 și al celor micĭ de 1065.

Cociocul, *pădure* a statuluĭ, jud. Ilfov, în întindere de 45 hect. Vezĭ, Vadul-Aneĭ, pădure.

Cociocul, *pădure,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, 2728 hect., proprietatea Domeniuluĭ Coroaneĭ.

Cociocul, *vale,* jud. Ilfov, în jurul comuneĭ Dobreni-Cîmpurelul, trece prin com. Berceni și făcînd maĭ multe zig-zagurĭ, trece pe aproape de Berceni și între Dobreni, tăind șoseaua București-Dobreni prin două gîturĭ numite Mamina-Mare și Mamina-Mică.

După ce face maĭ multe cotiturĭ se scurge în rîul Sabarul. Pe fundul acesteĭ văĭ se află apă în toată întinderea eĭ. Peștele nu se poate vîna, din cauza stufuluĭ cel des pe care-l taie locuitoriĭ dĕ învelesc cu el casele și coșarele.

Cociorba, *plaiŭ,* com. Salcia, pl. Filipești, jud. Prahova. E acoperită cu pădure.

Cociorva, *deal,* pe moșia Brehuești, com. Brehuești, pl. Siretul, jud. Botoșani.

Cociorva, *ramură de dealurĭ,* ce se detașează din Culmea-Tazlăuluĭ, între Pîrîul-Cociorveĭ și Pîrîul-Baceĭ, pe teritoriul comuneĭ Tazlăul, pl. Bistrița, jud. Neamțu.

Cociorva, *pîrîiaș,* în com. Vînători-Neamțuluĭ, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu, izvorește din munțiĭ Măgura, aproape de Agapia-Vechie, curgînd în direcția N.-E. pănă în dreptul satuluĭ Vînători, unde primește pe partea dreaptă Pîrîul-Gloduluĭ; de aicĭ străbătînd șoseaua Humulești, Mănăstirea-Neamțuluĭ între kil. 2—3, se varsă pe dreapta pîrîuluĭ Neamțul.

Cociorva, *pîrîiaș,* în com. Tazlăul, pl. Bistrița, jud. Neamțu, izvorește din ramura munteluĭ Tazlăul și a Cociorveĭ. Se varsă în pîrîul Tazlăul în dreptul kil. 43 al șoseleĭ județene Dobreni-Tazlăul-Moinești.

Cociorva, *vale,* între Dealul-Cociorveĭ și dealul Mogoșul, pe moșia Brehuești, com. Brehuești, jud. Botoșani.

Cociorveni, *pîrîŭ,* jud. Dorohoiŭ, vine din Bucovina, prin com. Buda, pl. Herța, trece prin satul Buda, și se varsă în Molnița.

Cociuba, *siliște,* ce ține de com. Ruși, în pl. Tutova, jud. Tutova.

Cociubița, *siliște,* ce ține de comuna Ruși, în pl. Tutova, jud. Tutova.

Cociugeni, *sat,* în partea de N.-E. a comuneĭ Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoșani, situat pe un podiș înalt și acoperit parte cu pădure. Are o suprafață de 872 hect., din carĭ 729 proprietate mare și 143 hect. ale sătenilor și cu o populațiune

Hosted by Google

de 98 familiĭ, saŭ 249 suflete. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, cu 75 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 160 boĭ şi vacĭ, 20 caĭ, 900 oĭ, 30 mascurĭ şi 40 stupĭ. Se află o cîrciumă şi 2 comercianţĭ.

Cociul, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Stănueşti, la N. de satul Stănueşti. Are 208 locuitorĭ, din carĭ 8 ştiŭ carte; 44 case.

Cociul, *iezer* mic, în jud. Brăila, comuna Tichileşti, între privalul Lungul şi Japşa-Porculuĭ, cu care comunică la S.-E.

Cociul, *pîrîŭ,* ce izvoreşte din Valea-Largă, judeţul Putna, desparte satele Bîrseşti de Topeşti şi merge de se varsă în dreapta Putneĭ, maĭ jos de acest din urmă sat.

Cociuluĭ (Valea-), saŭ **Valea-Cornetuluĭ,** *vale,* pe proprietatea Cioflicul saŭ Naipul, pl. Cîlnişţea, jud. Vlaşca.

Cociungenilor (Pîrîul)-, *pîrîŭ,* izvoreşte din pădurea Cociungeni şi se varsă în Jijia, com. Buimăceni, plasa Jijia, jud. Botoşani.

Cocîrceni (Ursăcheşti), *cătun,* al com. Bălăneşti, jud. Buzăŭ, cu 160 locuitorĭ şi 40 case.

Cocîrceni, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, începe de la Poiana-Larguluĭ, trece pe la Şopron şi se scurge în Sărăţelul-Bălăneşti.

Cocîrla, *pîrîiaş,* în comuna Cîndeşti, pl. Bistriţa, jud. Neamţu.

Cocîrţa, *trup de moşie,* pe teritoriul satuluĭ Buda, com. Corbiţa, jud. Tecuciŭ, situat în partea de S.-V.

Cocîrţăul, *deal,* în com. rur. Căzăneşti, pl. Motrul-d.-s., judeţul Mehedinţi.

Coclinul, *colină,* în com. Boziorul, jud. Buzăŭ, pe hotarul despre com. Odăile.

Cocoaneĭ (Iazul-), *lac,* în com. Glodeanul-Gîrligul, jud. Buzăŭ, face hotar despre căt. Cotorca.

Cocoaneĭ (Lacul-), *lac,* în com. Glodeanul-Siliştе, jud. Buzăŭ, format dintr'un vechiŭ eleşteŭ; are mult peşte.

Cocoaneĭ (Lacul-), (Ograda-Olaruluĭ), mică *pădure,* în com. Beceni, jud. Buzăŭ, reunită cu Poiana-luĭ-Soare; are 15 hect.

Cocoaneĭ (Moara-), *locuinţă izolată,* în jud. Tulcea, plasa Istruluĭ, com. Casimcea, cătunul Cuiuc-Chioi, în partea sud-vestică a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe pîrîul Casimcea, la confluenţa luĭ cu Valea-Terzi-Chioi, lîngă Podul-luĭ-Gogea-Amet. Este o moară, ce şi-a luat, probabil, numele de la o cucoană ce ţinea moşia Ceatal-Orman, din jud. Constanţa.

Cocoaneĭ (Poiana-), *poiană,* comuna Rădeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Cocoaneĭ (Rîpa-), *rîpă,* pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, jud. Dolj.

Cocoanele, *deal,* cu direcţia S.-E., com. Diţeşti, pl. Filipeşti, jud. Prahova. Pe dealurile acesteĭ comune sunt plantate viĭ, pruniĭ, nucĭ şi merĭ. Parte din ele, fiind distruse de filoxeră, servă şi de păşune pentru vitele locuitorilor.

Cocoara, *vale,* se prelungeşte de la E. la V. pe teritoriul satuluĭ Giurgeşti, com. Stroeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Cocoareĭ (Piscul-), *pisc de deal,* jud. Tecuciŭ, unde se împreună pîrîul Reprivăţul cu Berheciul, com. Godineşti, pl. Berheciul.

Cocogeşti, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti, face parte din com. rur. Drăganul-Bascovele.

Coconari, *cătun,* al comuneĭ Zilişteanca, jud. Buzăŭ, alipit mareluĭ căt. Zilişteanca; are 70 locuitorĭ şi 16 case.

Coconi, *sat,* pl. Olteniţa, judeţul Ilfov, face parte din com. rur. Mănăstirea. Este situat la N. de Mănăstirea, pe malul de V. al bălţeĭ Mostiştea. In dreptul acestuĭ sat, în partea bălţeĭ, se văd zidurile şi boldurile unuĭ pod legat cu fier, care se presupune a fi făcut de Mihaiŭ-Viteazul.

Are o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 13 elevĭ şi 1 elevă, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc anual 1350 leĭ. Populaţia satuluĭ e de 770 locuitorĭ; iar suprafaţa luĭ e de 531 hect., toate ale loc., din carĭ cultivă 388 hect., rezervînd pentru izlaz 143 hect. Pe teritoriul acestuĭ sat se află o baltă.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 734 şi al celor micĭ de 1400.

Coconi, *pisc,* la N. de cătunul Scurteşti, com. Stefeşti, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Hosted by Google

Coconul, *movilă,* jud. Brăila, pe moșia Brateșul, din com. Surdila-Găiseanca, la 3 kil. depărtare.

Cocora, *com. rur.,* în plasa Ialomița-Balta, județul Ialomița. Este situată la N. plășeĭ între comunele Reviga și Colelia.

Teritoriul acesteĭ comune are suprafața de 4000 hect., din carĭ 170 hect. pădure și se întinde din teritoriul comuneĭ Padina, județul Buzău, spre S., până în teritoriul comuneĭ Căzănești. Moșia, compusă din două trupurĭ, este proprietate a statuluĭ, sub numirea de Cocora-Mileasca, fostă pendinte de mănăstirea Mărgineni, și a fost arendată pe periodul 1883-1893 cu suma de 50100 leĭ; iar pe periodul 1893-1898 s'a arendat numaĭ cu suma de 19910 leĭ, fiind-că 2256 hect., 0917 s'aŭ parcelat, pentru a se vinde în loturĭ la locuitorĭ.

Pe moșie se află satul Munteni-Buzăŭ, și cătunul (tîrla) Ghinica, carĭ țin de comuna Reviga.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe loc șes, la 6 kil. spre V. de satul Reviga. Cocora a fost până la 1 Aprilie 1891, sat pendinte de comuna Reviga, iar de atuncĭ formează singură comună.

După statistica din 1887, populațiunea constă din 236 familiĭ Romînĭ, 6 familiĭ Țigani, 2 familiĭ Ungurĭ și 2 familiĭ Grecĭ, în total cu 1230 suflete.

Aci se află o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă cu 1 învățător, retribuit de comună, frecuentată de 52 elevĭ.

Vite: 300 caĭ, 470 boĭ, 2200 oĭ și 700 porcĭ.

Lîngă acest sat, pe pogoanele locuitorilor, sunt urme de săpăturĭ, pe unde se găsesc pietre și hîrburĭ de vase de diferite forme; legenda spune că ar fi fost cînd-va pe aicĭ locuințe tătărești.

Cocora, *munte,* acoperit cu bătrîne pădurĭ, în sus de com. Moroeni, plaiul Ialomița, județul Dîmbovița, în dreapta mătceĭ apeĭ. Spre E. de Cocora este muntele Furnica, ce servă de graniță între jud. Dîmbovița și Prahova.

Cocora, *munte.* Vezĭ Muntele Cocora, moșie a statuluĭ, județul Vîlcea.

Cocora, *vălcea,* pe teritoriul comuneĭ Milcovul, plasa Siul-d.-s., județul Olt, se varsă în Olt.

Cocorani, *cătun* (tîrlă), în plasa Ialomița-Balta, pendinte de comuna Andrășești, județul Ialomița.

Cocorasca, *sfoară de moșie,* în comuna Lipia, județul Buzăŭ, făcînd parte din corpul Mircești al diferiților moșneni.

Cocorasca, *fîntînă,* în plasa Dumbrava-d.-j., comuna Poiana-Plenița, jud. Dolj.

Cocorata, *baltă,* în pădurea Prisacănilor, plasa Braniștea, jud. Iași, formată din vărsarea Prutuluĭ.

Cocorăști, *com. rur.,* plasa Tîrgșorul, județul Prahova. Se maĭ numește și Cocorăști-de-Grind.

Este situată pe malurile rîurilor Cricovul-Dulce și Prahova, la 18 kil. departe de capitala județuluĭ și la 12 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 6 cătune: Colțul, Perșunari, Cheșnoiul, Cocorăști, Gheoldum și Țigănia, avînd o populațiune de 1583 locuitorĭ (966 bărbați, 617 femeĭ), în carĭ intră și 29 familiĭ de Țiganĭ, carĭ se ocupă cu fierăria.

In toată comuna sunt 315 capĭ de familie; 260 contribuabilĭ; 325 case de locuit.

In comună sunt 2 bisericĭ: la Colțul și la Cocorăști, deservite de 2 preoțĭ.

Locuitorĭĭ desfac produsul munceĭ lor în orașul Ploești. Eĭ aŭ 526 boĭ, 215 vacĭ, 47 caĭ, 12 bivolĭ, 750 oĭ, 189 porcĭ și 15 taurĭ.

In raionul comuneĭ, pe rîul Prahova, sunt 2 morĭ de mă cinat.

S'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșia d-lor Alecu și Scarlat Cocorăscu, și a d-luĭ C. Movilă, 169 locuitorĭ dîndu-li-se 773 hect. pămînt.

Școală există în comună de 40 anĭ. Localul e proprietatea comuneĭ. E frecuentată de 36 băeți și 5 fete, din numărul de 157 copiĭ (82 băeți și 75 fete), cu vîrsta de școală. Cu întreținerea personaluluĭ, statul cheltuește anual 1404 leĭ.

Stupĭ cu albine sunt 138.

Comerciul se exercită în comună de 7 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă anual la 5471 leĭ și cheltuelile la 4567 leĭ.

Șoselele din comună înlesnesc comunicația cu Varnița și Mănești.

In partea de N. a comuneĭ e o movilă. Comuna e udată la S. de Cricovul-Dulce și la N. de rîul Prahova.

Cocorăști, *com. rur.,* în partea de N. a plășeĭ Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați, formată numaĭ din satul cu același nume; e situată în stînga rîuluĭ Beica, la N. de dealul Cocorăști. E de-

Hosted by Google

parte de Balș de 17 kil., iar de Caracal de 40 kil. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărĭĭ e de 220 m. Are 130 capĭ de familie, saŭ 532 suflete, din carĭ 258 bărbațĭ și 274 femeĭ, 206 căsătorițĭ si 326 necăsătorițĭ. Sunt 86 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ a fost pe 1886-87 de 1381 leĭ la venitурĭ și de 1359 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ sunt 253, vite micĭ 412 și rîmătorĭ 100.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae (1865), deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ. Este 1 cîrciumă.

Cocorăști, *sat,* județul Prahova, face parte din com. rurală cu acelașĭ nume, plasa Tîrgșorul. Are o biserică cu următoarea inscripție:

«Intru numele tatăluĭ și al fiuluĭ și al sfîntuluĭ Duh și întru ajutorul prea luminatuluĭ hram al «Sfinteĭ Treimĭ» în zilele creștinuluĭ-Mateiŭ-Basarab-Voevod, cu vrerea luĭ Dumnezeŭ Domnul Țăreĭ-Romînești, adică eŭ robul luĭ Dumnezeŭ, Jupîn Radul Vel-logofăt în Cocorăști, Jupînița Maria și cu coconiĭ meĭ Radul, Vlad, Mihail, Ioana, Marica, Păuna, început'am această sfîntă și dumnezeiască biserică cu cinstit hramul «Sfinteĭ Treimĭ» din temelia eĭ și pănă la sfîrșitul eĭ, cu ajutorul milostivuluĭ Dumnezeŭ ca să ne fie de pomenire pentru ertarea păcatelor și mîntuirea sufletelor noastre. Să ne fie de ajutor întru împărăția ceruluĭ și sfîntuluĭ jertfelnic, și am început în luna Iunie, leatul 1653 și am isprăvit-o în Aprilie 12, leatul 1655 și ostenitorĭ împreună aŭ fost din început pănă la sfîrșit și Drăghiciŭ Logofăt din Vlădeni».

Acest cătun cade în partea de N.-V. a comuneĭ și e udat de rîul Prahova.

Cocorăști, *sat,* județul Prahova, face parte din com. rur. Măgureni, pl. Filipești.

Are o populație de 542 locuitorĭ (329 bărbațĭ și 213 femeĭ). Legenda spune că acest sat datează din timpul luĭ Radu-Negru.

Aci e o biserică cu hramul Sf. Haralambie, fondată de proprietarul moșieĭ, Grigorie Caribolu, la anul 1826. Lîngă această biserică se văd niște ruine de zidărie vechie, unde se presupune a fi fost o biserică fondată cam din timpul luĭ Mihaiŭ-Viteazul.

Cocorăști, *deal,* în jud. Prahova, com. Cocorăști, pl. Tîrgșorul, pe care se cultivă 2 hect. vie.

Cocorăști, *deal,* spre E. de comunele Cocorăști și Arcești, între apa Beuca și Dranovățul, la N. de jud. Romanați.

Cocorăști, (Berceni-de-Jos), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Cărpiniștea, cătun. Valea-Părăluĭ. Are 850 hect. Se desparte în treĭ părțĭ: Cocorăști-Nicolaŭ, cu 740 hectare; Cocorăști-Berha, cu 80 hect. și Cocorăști-Mitulescu, cu 30 hect.; are pe ea: arăturĭ, fînețe, livede și izlaz.

Cocorăști, (Berceni-de-Jos), *subdivizie* a cătunuluĭ Valea-Părăluĭ, din com. Cărpiniștea, jud. Buzăŭ.

Cocorăști-Capreĭ, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de com Măgureni, pl. Filipești, jud. Prahova.

Cocorăști-Mislii, *com. rur.,* pl. Vărbilăul, jud. Prahova. Este situată pe apa Mislea, ce o udă în tot lungul săŭ, la 26 kil. departe de capitala județuluĭ și la 21 kil. de Slănicul, reședința plaiuluĭ.

Se compune din 4 cătune: Cocorăști-Mislii, Goruna, Zăvoaia și Gura-Cumetreĭ, avînd o populațiune de 1325 locuitorĭ (689 bărbațĭ și 636 femeĭ) și 3 familiĭ de Țiganiĭ, fierarĭ-lăcătușĭ. Capĭ de familie sunt 352; contribuabilĭ, 312; case de locuit, 297.

In comună sunt 2 bisericĭ: una în cătun. Goruna, zidită la anul 1851, sub Domnia luĭ Barbu Știrbeiŭ, Mitropolit fiind Nifon, cu cheltuiala luĭ Nicolae Țițeiŭ și Preotul Gheorghe, și a doua în cătunul Cocorăști-Mislii, de lemn, vechie, construită la început pe Valea-Sgroaseĭ și adusă de locuitorĭ cînd a început să se întemeieze comuna, pe locul unde se vede azĭ. Este aproape în ruină.

Locuitoriĭ, pe lîngă agricultură, se mai ocupă cu dulgheria, zidăria, butăria, rotăria, fabricarea țuiceĭ și a varuluĭ alb.

Un număr de 152 locuitorĭ, s'a împroprietărit la anul 1864, pe moșia statuluĭ Cocorăști-Mislii, cînd li s'aŭ dat 820 hect.

Vite sunt: 14 caĭ și epe, 89 vacĭ, 481 oĭ, 320 porcĭ și 218 boĭ.

In comună, între cătunul de reședință și cătun. Goruna, este o fabrică de gaz.

Școala datează în comună de 21 anĭ, și e frecuentată de 25 băeți și 1 fată, din numărul de 132 copiĭ (78 băeți și 54 fete) în vîrstă de școală. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 1080 leĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 1095 hect. izlaz și pămînt de muncă, afară de pădurea Misleanca.

Țuică s'a fabricat în anul 1893 peste 1450 hectol. Viile sunt parte acum filoxerate.

Comerțul se exercită de 5 cîrciumarĭ.

Se leagă prin șosele cu comunele: Doftănețul, Gara-Plopeni, Găgeni, Țintea și Bordeni.

Hosted by Google

E udată de rîurile: Mislea, Doftăneţul, Coroiasca şi Burduza, şi de alte multe văĭ şi vălcele, ce o străbat în lung şi'n lat.

Cocorăşti-Mislii, *sat,* jud. Prahova, face parte din com. rur. Cocorăşti, pl. Vărbilăul.

Cocorăşti-Mislii, *deal,* în judeţul Prahova, com. cu acelaşĭ nume, plaiul Vărbilăul; pe ea se cultivă 50 hect. vie.

Cocorăşti-Mislii, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 2458 hect., pendinte de comuna Cocorăşti-Mislii, pl. Vărbilăul, jud. Prahova, formată din trupurile: Cocorăşti (1883 hect.) şi Dumbrava (575 hect.) Aceste trupurĭ se despart prin apa Mislea.

Cocorăşti-şi-Goruna, *moşiĭ* ale statuluĭ, în com. Cocorăşti-Mislea, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova, foste pendinte de mănăstirea Mislea; pe periodul 1888—93 s'aŭ arendat cu 1916 leĭ anual. La început se arenda cu 4300 leĭ, însă s'a scăzut din arendă 2384 leĭ, pentru partea vîndută la locuitorĭ.

Cocoreni, *cătun,* al comuneĭ Peşteana-d.-s., plasa Jiuluĭ, jud. Gorj, spre S.-V. şi ca la 3 km. departe de comună, situat parte pe loc şes şi parte pe deal.

Are o suprafaţă de 750 hect., din care 150 hect. pădure, 210 hect. izlaz, 40 hect. fîneţe şi 350 hect. cultură.

Are o populaţie de 58 familiĭ, cu 250 suflete, din carĭ 106 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 16 plugurĭ, 50 care cu boĭ şi 5 căruţe cu caĭ.

Vite sunt: 130 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 100 porcĭ, 200 oĭ şi capre.

Comunicaţia în acest cătun se face prin şoseaua naţională Filiaşi-Pietroşani, care o pune în comunicaţie la N. cu comuna sa Peşteana, iar la S. cu cătunul Ohaba.

Cocori, *vîrf de deal,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Bîrsăneşti.

Cocorova, *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d. s., com. Poiana. Are o populaţie de 325 suflete (168 bărbaţĭ şi 158 femeĭ), carĭ locuesc în 90 case, construite cea maĭ mare parte din bîrne. Printre case este una vechie boerească, construită din zid de d-l N. N. Maimarovicĭ. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Poiana-d.-j., ce este la 1152 metri depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 14 băeţĭ şi 2 fete. Cu vîrstă de şcoală sunt 16 copiĭ. Ştiŭ carte 22 loc. In sat este o biserică construită din bîrne.

Cocorova, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., ţine de com. rur. Ciovîrnăşani.

Cocorova, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., comuna Poiana, satul Cocorova, aparţine moşnenilor. Pe această moşie se găseşte şi proprietatea d-luĭ N. N. Maimarovicĭ.

Cocorova, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Poiana, satul Cocorova, în întindere de 37 pog., cu un venit anual de 468 leĭ. Aparţine d-luĭ N. N. Maimarovicĭ.

Cocorova, *pădure* particulară, jud. Dolj, plasa Jiul-d.-s., com. Poiana, satul Cocorova, aparţinînd moşnenilor. Este compusă din ulmĭ, jugastri, fagĭ, frasinĭ; stejarul predomină.

Cocorova, *gîrlă,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., comuna Poiana; ese din valea Măilăţelul, comuna Poiana, se varsă în stînga rîuluĭ Gilortul, în dreptul satuluĭ Poiana-d.-s. Se încarcă pe malul drept cu pîraiele Lainicul şi Bulbuceni.

Cocorul, *sat,* jud. Argeş, pl. Oltul, pe rîul Topologul, cu 99 loc., face parte din com. rur. Galicea-Flămînda. Aicĭ era maĭ înainte-vreme staţie de caĭ de poştă pe drumul vechiŭ al poşteĭ Piteşti-Rîmnicul-Vălcea, peste Dealul-Negru. (Vezĭ, Cocorul, poştă).

In sat este o biserică cu hramul Sfîntul Nicolae, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Cocorul, *mahala,* în com. rur. Strîmtul, plasa Văilor, jud. Mehedinţi.

Cocorul, a treia *poştă* pe drumul vechiŭ de la Piteşti la Rîmnicul-Vălcea, jud. Argeş, pl. Oltul. Cele-l'alte poşte eraŭ Bascovul, Topologul, Cocorul şi Rîmnicul. Poşta Cocorul avea 36 caĭ de rînd (1850).

Cocorul, *deal,* în com. rur. Rucşoreni, pl. Dumbrava, judeţul Mehedinţi.

Cocorul, *lac,* în jud. Gorj, com. Peşteana-d.-s., plasa Jiuluĭ, cătunul Cocoreni, în partea de E. a cătunuluĭ, format de rîul Jiŭ; nu seacă nicĭ-odată. Are o suprafaţă cam de 3 hect.; din el se prinde mult peşte şi împrejurul luĭ creşte rogoz pe care locuitoriĭ îl întrebuinţează la acoperişiul caselor.

Cocorul, *munte* şi *pisc de munte,* (2098 m.), jud. Vîlcea, în munţiĭ Paringuluĭ, din care se prelungeşte către S. culmea Bis-

Hosted by Google

triţa, care desparte rîul Horezul de Bistriţa. Această culme se termină în dreptul com. Horezul.

Cocorul, *pîrîŭ,* în comuna rur. Strîmtul, pl. Văilor, judeţul Mehedinţi.

Cocorul, *vale,* în com. rur. Rucşoreni, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Cocorul, *vale,* în com. rur. Strîmtul, pl. Văilor, jud. Mehedinţi.

Cocorul, *vălcea,* com. Spineni, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt.

Cocorului (Movila-), *movilă,* jud. Ilfov, pe teritoriul comuneĭ Obileşti-Vechĭ, plasa Negoeşti. Are o înălţime de vr'o 10 m.

Cocorului (Valea-), *vale,* jud. Ilfov, are o lungime de vr'o 400 m. Incepe de pe teritoriul comuneĭ Obileşti-Vechĭ, pl. Negoeşti, şi are o direcţie de la V. spre E. şi S.

Cocoş (Lacul-luĭ-), *lac,* în judeţul R.-Sărat, plasa Marginead.-s., com. Bobeasca; în partea de E. a eĭ.

Cocoşatuluĭ (Piscul-), *pisc,* pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti, judeţul Dolj.

Cocoşei, *partea* de S. a *cătunuluĭ* Palanga, com. Buda-Palanga, pl. Cîmpul, jud. Prahova.

Cocoşelul, *loc izolat,* com. Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Cocoşeşti, *sat,* face parte din com. rur. Strîmbeni-Blejoiul, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova.

Cocoşul, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, căt. comuneĭ Cornăţelul. Aci este ca la 5000 arĭ pădure. La Cocoş este un spital întreţinut de Eforia Spitalelor Civile.

Cocoşul, *mănăstire* de călugărĭ, în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. urbane Isaccea.

Mănăstirea se află aşezată într'o pădure, în fundul uneĭ scobiturĭ a munţilor. Spre stînga se află o alee frumoasă de nucĭ de peste 500 m. lungime, ce conduce la mănăstire. La dreapta, spre mănăstire, se văd nişte săpăturĭ, şi printre dărîmăturĭ nişte cărămizĭ, hîrburĭ de oale, şi un chiup (vas de pămînt) mare. Mănăstirea este înconjurată cu un zid de piatră de rîŭ şi de stîncă nu tocmaĭ înalt. Clopotniţa însă are ca la 20 m. înălţime şi d'asupra bolţiĭ se vede următoarea inscripţie:

«Sub Domnia M. S. Regeluĭ Romînieĭ, Carol I, şi a soţieĭ sale, Regina Elisabeta, sub episcopatul Prea Sfîntuluĭ Episcop Iosif al Dunăriĭ-de-Jos, s'a zidit această clopotniţă şi paraclis cu hramul Adormirea - Maiceĭ - Domnuluĭ, prin stăruinţa şi cheltuiala soboruluĭ Sf. Mănăstirĭ Cocoş, în timpul stăriţieĭ prea cuvioşieĭ sale Archim. Daicul, în anul al 23-lea al stăriţieĭ sale, în anul mîntuireĭ 1883».

Curtea mănăstireĭ e spaţioasă (cam de 5 pogoane), în mijlocul căreia se înalţă mănăstirea cea nouă, la dreapta şi în fund se văd chiliile călugărilor în număr de vre-o 50, la stînga se vede mica bisericuţă, cea vechie, iar lîngă picioarele clopotniţeĭ sunt 2 fragmente de piatră: unul, jumătate a uneĭ pietre drept-unghiulare, găsită în vale, lîngă puţ, n'are nicĭ o inscripţie; cea-l'altă jumătate acoperită cu litere, a fost dusă maĭ întîiŭ la Nicoliţel şi apoĭ în Bucureşti, sub Grigorie Ghica, pe la anul 1853; cel-l'alt fragment este restul uneĭ coloane dăruită de răposatul Désiré More de la Igliţa.

Biserica cea nouă, are d'asupra uşeĭ următoarea pisanie:

«Această Sf. şi Dumnezeiască biserică, s'a zidit în timpul stăriţieĭ prea cuvioşieĭ sale Visarion archimandritul, începătorul acestuĭ sfînt locaş; iar cu chieltuiala dumisale Hagi Nicolae Ghişa Poenarul, s'a zidit această sfîntă biserică, în aniĭ de la Hristos, 1853».

Biserica e simplă, mare şi goală; în fund se găseşte corul, iar păreţiĭ sunt lipsiţĭ de orĭ-ce zugrăvelĭ saŭ sfinţĭ; icĭ şi colo se găsesc cîte-va icoane; catapeteazma, sfeşnicele împărăteştĭ, tronul episcopal, cadrele icoanelor dăruite, sunt singurul lux în această biserică; la intrare se află un mormînt, e acela al fundatoruluĭ săŭ, Visarion. Bisericuţa mică este maĭ mult o casă drept-unghiulară, prevăzută d'asupra cu o clopotniţă mică fără clopot, acoperită cu olane. Interiorul e împărţit în două: la stînga sunt 4 odăĭ micĭ, chiliile luĭ Visarion şi a celor 4 călugărĭ carĭ aŭ fondat mănăstirea aceasta la 1842, cu cheltuiala luĭ Ignatie Irodeanul, unul din ceĭ 3 călugărĭ; în dreapta este biserica, curată şi spoită cu var, păreţiĭ lipsiţĭ de sfinţĭ şi numaĭ cu cîte-va icoane; tîmpla e frumos sculptată. Alipită cu bisericuţa este o odăiţă, în care se păstrează craniile tutulor călugărilor morţĭ, şi printre carĭ se află şi acelea ale luĭ Visarion şi Nicolae Poenarul, fundatoriĭ eĭ. In clopotniţă se află 5 clopote de diferite mărimĭ şi chiliile călugărilor.

Urcînd Valea-Cocoşuluĭ (600 m. lungime), se află o cişmea în piatră, cu o apă rece şi cristalină. Pe piatră se vede săpată următoarea inscripţie:

Hosted by Google

«Anul de la Hristos 1867, August 15. Cu ajutorul luĭ Dumnezeŭ s'a făcut această cișmea de dumnealuĭ Theodor Moruian, pentru sfînta mănăstire Cocoș, cu hramul Sf. Troița, spre a luĭ pomenire».

Piatra are formă drept-unghiulară; semi-luna și soarele din josul cruceĭ, precum și iataganul de jos arată că s'a făcut în timpul dominațiuneĭ turcești. Numele de Cocoș vine de la vechea biserică dispărută, care avea d'asupra un cocoș, în amintirea cocoșuluĭ, care a amintit luĭ Petru, lepădarea sa de Isus Hristos. Maĭ înainte, mănăstirea a avut o însemnată avere; așa, prin daniile călugărilor carĭ intraseră într'însa și a altor persoane evlavioase, ea ajunsese să aibă 800 hect. păduriĭ, 416 hect. pămînt cultivabil, herghelii de caĭ, turme de oĭ, boĭ, capre, etc. Statul i-a intentat proces și starițul de-atuncĭ, păr. Cornilă Săbăreanu, n'a apărat bine interesele mănăstireĭ, așa că statul cîștigînd, a confiscat averile mănăstireĭ, lăsîndu-ĭ 100 hec. pămînt cultivabil, din carĭ 20 hectare viile de la Urloiul, de lîngă mănăstire, două morĭ, una în valea Lozora (comuna Meidan-Chioi), și alta pe valea Pîrlita (com. Balabancea).

In timpul de față sunt în mănăstire 46 monahĭ întreținuțĭ de Ministerul Cultelor, din 1893, de cînd aŭ trecut la stat. La mănăstirea Cocoșul se află o condică vechie a mănăstireĭ, începută în 1835, cu titlul de: «Venirea părinților carĭ aŭ fundat acest sfînt locaș, cu hramul Sf. Treime, și urmașiĭ, pănă în vremea de acum». In 1835 aŭ venit: Visarion archimandritul, fundatorul mănăstireĭ; el era de origine din Ardeal (ținutul Făgărașuluĭ); a fost la Sf. Munte și de aci a venit însoțit cu doĭ ucenicĭ, Gherontie și Isaia, a cumpărat de la o cadînă, tarla'ia (bucata de pămînt) de aci, și maĭ tîrziŭ a pus fundamentele vecheĭ biserice (1842), care există și azĭ. Maĭ în urmă cu cîțĭ-va anĭ, vine de se călugărește aci și Nicolae Hagi Ghișa Poenarul (din satul Poiana, Transilvania), aducînd cu el 15 miĭ galbenĭ, 500 oĭ, 15 caĭ, și cu carĭ banĭ a făcut în 1853 noua biserică. Legenda spune că vechea biserică, ce acum nu maĭ există, ar fi fost fundată de cîțĭ-va din ceĭ 70 apostolĭ sub conducerea luĭ Antipa, carĭ aŭ fugit de persecuțiunile din Constantinopole. La stînga de mănăstire, se făcea în vremurĭ, la 15 August, un fel de iarmaroc, din care beneficia mult mănăstirea.

Cocoșul, *movilă,* în com. și căt. Smeeni, jud. Buzăŭ, pe pămîntul locuitorilor.

Cocoșul, *baltă,* în cercul comuneĭ Frînceștĭ, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Cocoșul, *braț* (prival), în plasa Borcea, în insula Balta, com. Șocariciul, jud. Ialomița.

Cocoșul, *pisc,* la V. comuneĭ Zăvideni, plasa Oltul-d.-s., județul Vîlcea.

Cocoșul, (Moara-Mănăstireĭ-), *locuință izolată,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Balabancea, (și pe acela al cătunuluĭ săŭ Taița). Este o moară ce aparține mănăstireĭ Cocoșul, așezată pe valea Pîrlita, maĭ jos puțin de unirea eĭ cu valea Pîrlita-Mică; la 6 kil. spre S. de mănăstirea Cocoșuluĭ.

Cocoșuluĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ urbane Isaccea, se desface din ramurile estice ale dealuluĭ Cadiul, se întinde spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea nordică a plășeĭ și pe cea vestică a comuneĭ. Se întinde printre văile Acic-Tepe și Capaclia; la poalele sudice se află situată mănăstirea Cocoșul, de la care și-a luat și numele. Are o înălțime de 148 m. și e punct trigonometric de observație de ordinul al 3-lea, fiind acoperit în parte cu păduriĭ și în parte cu pășunĭ. Pe la poalele luĭ merge drumul comunal Isaccea-Balabancea.

Cocoșuluĭ (Izvorul-), *izvor,* curge din muntele Plaiul Chiojduluĭ, com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, ia direcția dela S.-V. către N.-E. și se varsă în gîrla Siriașul, tot în raionul com. Star-Chiojdul.

Cocoșuluĭ (Piscul-), *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, ramificație din muntele Stevia, care se întinde între Valea-Cocoșuluĭ și Valea-Popiĭ.

Cocoșuluĭ (Poiana-), *poiană,* com. Teișani, plasa Teleajenul, jud. Prahova.

Cocoșuluĭ (Valea-), *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul, începe din muntele Stevia și dă în pîrîul Siriul.

Cocoșuluĭ (Valea-), *vale,* puțin însemnată, în jud. Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul comuneĭ urbane Isaccea. Se desface din poalele nordice ale dealuluĭ Breazul, se îndreaptă spre N., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd

Hosted by Google

partea nordică a plășeĭ și pe cea sudică a comuneĭ. Curge chiar pe lîngă mănăstirea Cocoșul, de la care și-a luat și numele, după un curs de 3 kil. se împreună cu o altă vale, spre a forma împreună valea Capaclia, ce se varsă în balta Capaclia.

Cocota, *iaz,* jud. Dorohoiŭ, în suprafață de 3 1/2 hect., pe moșia Slobozia, com. Buda, pl. Herța.

Cocoțaţi, *cătun,* jud. Brăila, pendinte de comuna Slujitori-Albotești, pl. Călmățuiului, situat la S. de com., 5 kil. depărtare. Populația-ĭ se urcă la 227 suflete, 48 familiĭ, având 30 contribuabilĭ.

Vite cornute 328 (boĭ 113, vacĭ 65, taurĭ 12 și viței 28); caĭ 102, oĭ 1026 și rîmătorĭ 93.

Cocovinca, *vale,* în pl. Borcea, jud. Ialomița, se întinde spre N. de Valea-Căpitanuluĭ, până lîngă satul Lupșani.

Cocul-Popeşti, *com. rur.,* pe apa Cotmeana, jud. Argeș, plasa Pitești, la 18 kil. de com. rur. Băscovul-Fleștiĭ (reședința subprefecturei) și la 9 kil. de Pitești. Se compune din următoarele 6 sate: Dealul-Bisericeĭ, Dealul-Bouluĭ, Dealul-Focaleteseĭ, Negulești, Popești și Valea-Cocul. Are o populație de 226 familiĭ, cu 911 locuitorĭ, din carĭ 10 Țigani, carĭ locuesc în 114 case. In comună sunt două bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 2 paracliserĭ; e o școală. Budgetul comuneĭ pe 1882—83 a fost de 1245 leĭ la venitură și de 1224 leĭ la cheltueli. După o publicație oficială (1887), această comună numără 157 contribuabilĭ și are un budget de 2229 leĭ la venitură și de 1445 leĭ la cheltueli.

Numărul vitelor din această comună a fost, în anul 1887, de 388 vite marĭ (364 boĭ și vacĭ, 24 caĭ) și 1018 vite mărunte; 699 oĭ, 17 capre și 32 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ sunt moșneni, și după o tradiție păstrată între dînșiĭ, aŭ avut o luptă mare pe la începutul veaculuĭ cu soldațiĭ turcĭ, în care luptă, Romîniĭ aŭ rămas victorioșĭ.

Coculeţi, *cătun* (tîrlă), în plasa Cîmpuluĭ, com. Armășești, jud. Ialomița.

Codăeşti, *com. rur.,* în centrul și spre E. plășeĭ Mijlocul, județul Vasluiŭ, la distanță de 28 kil. de la orașul Vasluiŭ. E formată din tîrgușorul și satul Codăești și Șerbotești, pe o întindere de 3375 hect., din carĭ: 67 hect. pădure și 2649 hect. loc de cultură, fînaț, imaș ale proprietățeĭ, iar 649 hect. sunt ale locuitorilor; sunt 2 hect. vie; cu o populație de 426 familiĭ, saŭ 1772 suflete, din carĭ 515 suflete Evreĭ.

In comună sunt două bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 4 cîntărețĭ; două școlĭ, două morĭ, una cu aburĭ și una de apă, 1 iaz și 18 cîrciumĭ. Comerțul se face de 30 Romînĭ și 53 străinĭ.

Budgetul comuneĭ e de 15800 leĭ la venitură și de 15598 leĭ, 6 banĭ la cheltueli. Statul încasează 1842 leĭ, de la 307 contribuabilĭ.

Numărul vitelor e de: 878 vite marĭ cornute, 2300 oĭ, 18 capre, 98 caĭ și 195 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 73 pluguri, 24 căruțe cu caĭ, precum și 326 stupĭ cu albine.

Codăeşti, *tîrgușor,* în pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, distanță aproape jumătate între Vasluiŭ și Iași, așezat pe un platoŭ la poalele dealuluĭ Piatra, în depărtare de 3 kil. de șoseaua națională Iași—Vasluiŭ spre dreapta, pe o suprafață de 1996 hect., din carĭ 1583 hect. cu 42 hect. pădure ale proprietățeĭ, iar 321 hect. ale locuitorilor și cu o populațiune de 154 fam., avînd 177 suflete Romînĭ, 515 Evreĭ și 6 Armenĭ.

Are: o școală, înființată în anul 1865, cu un local model zidit de comună și frecuentată de 85 elevĭ; o biserică fundată la anul 1857, de d. V. Ghica, fostul proprietar al moșieĭ Codăești, cu 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o moară de aburĭ; 1 iaz și 16 cîrciume.

Tîrgușorul Codăești este reședința comuneĭ și a plășeĭ Mijlocul-Crasna, pe lîngă carĭ autorități, maĭ este o judecătorie de ocol, o cazarmă de dorobanțĭ și un oficiŭ telegrafo-poștal. Este la distanță de 31 kil. de Vasluiŭ.

Locuitoriĭ se ocupă în cea maĭ mare parte cu comerciul, prin schimbul materiilor confecționate cu acele brute, produs al locuitorilor de prin satele învecinate. Se fac iarmaroace septămînale pentru desfacerea vitelor.

Tîrgușorul Codăești, a devenit proprietatea comuneĭ, fiind rescumpărat de ea, în anul 1882.

In marginea de S. a tîrgușoruluĭ se află casele proprietățeĭ.

Numărul vitelor e de 535 vite marĭ cornute, 1100 oĭ, 16 capre, 51 caĭ și 120 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 43 pluguri, 13 care cu boĭ, 5 pluguri și 78 căruțe cu caĭ, precum și 186 stupĭ.

Codăeşti, *sat,* din com. Codăești, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ,

Hosted by Google

compusă din treĭ mahalale ale tîrgușoruluĭ Codăești; două se află în partea de S. a comuneĭ așezate pe văile Vidrișoaia și Maziluluĭ, printre carĭ curge pîrîul cu asemenea numire și una în partea de E. a comuneĭ, așezată pe un șes întins, pe lîngă care curge pîrîul Dobrovățuluĭ. Are o populație de 177 fam., saŭ 765 suflete, cu 54 Țigani.

Numărul vitelor e de 670 vite marĭ cornute, 80 caĭ și 1572 oĭ.

Codeiul, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Trotușul, de pe teritoriul comuneĭ Tîrgul-Ocna, acoperit cu viĭ și livezĭ de arborĭ fructiferĭ.

Codescul, *lac,* în pl. Ialomița-Balta, insula Balta, com. Fetești, jud. Ialomița.

Codeşelul, *vale,* jud. Muscel, se varsă în rîul Argeșelul, pe teritoriul comuneĭ Davidești, din care izvorește.

Codiţa-Roşie, *deal,* în com. rur. Văgiulești, pl. Văile, jud. Mehedinți.

Codoaia, *lac,* în pl. Borcea, insula Balta, com. Cocargea, jud. Ialomița.

Codoasa, *pădure,* în pl. Ialomița-Balta, com. Sudiți, jud. Ialomița, formează cu pădurea Sărindăreanca un trup de 90 hect., avînd esențe de stejar și ulm.

Codoiul, *trecătoare,* pe coasta rîuluĭ Ialomița, în pl. Cîmpuluĭ, com. Speteni, jud. Ialomița.

Codreanca, *movilă,* în comuna Stîlpul-Monteorul, jud. Buzăŭ.

Codreanul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., al comuneĭ Bîrsănești, situat între satele Brătești și Bîrsănești.

Codreanuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, pe teritoriul com. Mănăstirea-Casinuluĭ.

Codreasa, *loc arabil,* în raionul com. Găiceana, jud. Tecuciŭ, spre E. de satul Huțul.

Codreni, *sat,* numit din vechime Ciorbeni, pe moșia cu asemenea numire, com. Mileanca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ, cu 50 fam., 192 sufl. Așezările sătenilor sunt proaste și numaĭ unele cu micĭ grădinĭ; iar proprietarul moșieĭ are casă mică de vălătucĭ. Proprietatea este a d-neĭ Smaranda Cimara, născută Balș. Calitatea pămîntuluĭ este bună în totalitate pentru agricultură și viticultură. Sătenii împroprietăriți aŭ 7100 hect., 40 ariĭ pămînt, iar proprietarul 2010 hect., 75 ariĭ. Iazurĭ sunt 7, între care maĭ mare este acel numit Zama, de 10 hect., cu peștĭ.

Drumurĭ: acel de la Rădăuți-Bivolĭ, către Mihăileni-Dorohoiŭ și acel de la Dărăbani, către Puțureni la Ștefănești.

Se învecinește cu: Puțureni, Bivoli, Dărăbani, Mileanca și Drăgușeni.

Codreni, *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Preasna-Nouă, pl. Negoești. Este situat la V. de Preasna-Nouă, pe malul drept al văeĭ Mostiștea. Are o poziție plăcută, coprins între două dealurĭ spre N. Se întinde pe o suprafață de 1182 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ 890 hect. (35 sterpe, 75 izlaz, 40 pădure). Locuitoriĭ aŭ 142 hect., pe carĭ le cultivă, rezervînd 15 hect. pentru izlaz și 6 cultura viteĭ.

Populația luĭ e de 260 loc. In raionul satuluĭ e un eleșteŭ.

Are o biserică, cu hramul Schimbarea-la-Față, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 183 și al celor micĭ de 467.

Codreni, fostă *mănăstire,* lîngă cătunul Codreni, pl. Negoești, jud. Ilfov.

Codreni, *moșie* a statuluĭ, jud. Ilfov, arendată pe periodul 1889—1894, cu 30000 leĭ anual. Această moșie aparținea jumătate mănăstireĭ Bradul și jumătate schituluĭ Codreni. Trupul Codreni s'a vîndut și s'a scăzut din arendă 6742 leĭ anual.

Codreni, saŭ **Bonciul,** *pădure* a statuluĭ, jud. Ilfov, în întindere de 75 hect., pendinte de com. Preasna-Nouă, plasa Negoești.

Codrescul, *iaz,* pe teritoriul satuluĭ Holm, com. Păușești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Codreşti, *sat,* cu 75 locuitorĭ, județul Argeș, pl. Oltul, face parte din com. rur. Drăguțești-Săpunari.

Codreşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., cătun com. Ciorăști. Și-a luat numele de la moșia Codrești. Este așezat în partea de V. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ R.-Sărat, la 2 kil. spre S.-V. de cătunul de reședință Ciorăști. Are o întindere de 21 hect., cu o populație de 78 familiĭ, saŭ 326 suflete, din carĭ 124 contribuabilĭ. Știŭ carte 15 persoane.

Codreşti, *mahala,* face parte din com. rur. Turcești, pl. Olțetul-

Hosted by Google

d.-s., jud. Vîlcea. Cade la V. comuneĭ și este udată de rîul Tîrîia, Valea-Seacă și Pîrîul-Poduluĭ. La N.-V. este brăzdată de dealul Codrești și la S.-E. are locurĭ arabile și de fînețe.

Aci e o biserică.

Codrești, *lac,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Ciorăști, căt. Codrești, format de pîrîul Codrești, produce pește caracudă ce se consumă de locuitorĭ.

Codrești, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Ciorăști, se formează pe teritoriul comuneĭ, udă cătunul Codrești și se varsă în R.-Sărat, lîngă acest cătun.

Codrești, *siliște,* a satuluĭ Valea-Seacă, pl. Trotușul, com. Bogdana.

Codrețul, *loc* de arătură, com. Talpa, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu.

Codrișorul, *deal,* al com. Runcul, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. E situat spre E. de comună. Pe acest deal sunt viile locuitorilor.

Codrovița. Vezĭ Lunca, sat, comuna Zlătunoaia, pl. Miletinul, jud. Botoșani.

Codrul, *plasă,* în partea de S. a județuluĭ și orașuluĭ Iași, așezată pe șirul dealurilor ce se prelungește de la N.-V. spre S.-E., pe partea dreaptă a rîuluĭ Bahluiul, formînd linia de hotar între județul Vasluiŭ.

Se mărginește la N. cu orașul Iași, de care se desparte prin pîrîul Nicolina și cu plasa Braniștea prin rîul Bahluiul; la E. tot cu pl. Braniștea, despărțită prin apa Jijieĭ; la V. cu pl. Stavnicul prin o linie dreaptă de hotar și la S. cu jud. Vasluiŭ și Fălciŭ.

Teritoriul plășeĭ are forma uneĭ semi-lune; i s'a dat numele de Codru, pentru că avea din vechime codri nestrăbătuțĭ, prin care trecea drumul ce lega orașul Iași cu țara de jos.

Ea este formată din comunele:

1. *Galata,* cu satele: Galata (tîrgușor), Hlincea, Valea-Adîncă, Vișan, Horpaz, Lunca-Cetățueĭ și Zanea, în partea de N.-V. a plășeĭ.

2. *Ciurea,* cu satele: Ciurea, Piciorul-Lupuluĭ, Curăturile, Slobozia, Poiana-cu-Cetatea, Lunca-Bîrnoveĭ, Todirel și Cercul, în partea de S.-V. a plășeĭ.

3. *Buciumi,* cu satele: Buciumi, Păun, Bîrnova cu Pietrăria, Socola (tîrgușor) și Vlădiceni, în centrul plășeĭ.

4. *Tomești,* cu satele: Tomești, Goroni, Chicirea și Osoiul, la N.-E. plășeĭ.

5. *Poeni,* cu satele: Poeni (tîrgușor), Comarna-de-Jos și Comarna-de-Sus, în partea de S.-E. a plășeĭ.

Intinderea plășeĭ este de 29425 hect.

Calitatea soluluĭ este favorabilă pentru orĭ-ce soiŭ de cultură.

Dealurile ce se prelungesc în această plasă, pe toată întinderea eĭ, nu sunt de cît continuarea ramurilor Dealuluĭ-Mare care trece din plășile Cîrligătura și Stavnicul și sub numirea de Bordea și Răpedea, încinge maĭ cu seamă toată partea de S., formînd: piscurĭ, culmĭ, podișe și văĭ cu diferite numirĭ, și anume: Bordea, Piscul-Bordea, Pietrăria, Păun, Șanta, Hlincea, Cetățuea, Galata, Riga, Nucul, Ezereni, Poiana-Cailor, Pripoarele, Mesteacănul, Coloneața, Palanca, Cazacul, Perjul, Todirel, Popa-Vasile, Lopeți, Șapte-Teĭ, Lunca, Vodă, Prisecile, Nițelea, Oița, Stejărușul, Rîsetele, Răcea, Ciurbești, Vărăticelul, Piciorul-Bordea, Boiștea, Cincișoara, Chicirea, Plochi, Propitura, Stoianul, Curagăul, Musteață, Podișul, Blănariul, Pisculuĭ-Miron, Opinceĭ, Murgul, Parmuva, Doamneĭ și Isac.

Dintre rîurile marĭ: Bahluiul udă marginea despre N.-E. a plășeĭ, începînd de la orașul Iași, pănă la vărsarea luĭ în Jijia și apoĭ rîul Jijia, pănă în marginea plășeĭ Braniștea, între satele Costuleni și Comarna; iar dintre pîraie sunt: Nicolina, Galata, Zanea, Valea-Adîncă, Horpaz, Doĭ-Perĭ, Vișanul, Repedea, Vămășoaia, Vlădiceni, Țiganul, Vasluețul, Bolovanul, Oița, Roșa, Stoianul, Musteața, Curagăul, Propitura, Podișul-Șărpoaia, Humulețul, Tătarca, Efrimoaia, Ruptureĭ și Chicirea.

Prin mijlocul plășeĭ, începînd din marginea orașuluĭ Iași, trece spre S. șoseaua națională pănă în marginea jud. Vasluiŭ, dincolo de Poeni; — apoĭ atinge marginea despre N.-E., calea ferată Iași-Ungheni.

In partea despre V., trece șoseaua județeană, începînd din marginea orașuluĭ, prin comunele: Galata, Ciurea și Mogoșești, pănă în marginea județuluĭ Vasluiŭ spre S.

La N.-V. plășeĭ, prin com. Galata, trece șoseaua județeană, Iași-Roman.

Afară de aceste înlesnirĭ de comunicație, maĭ sunt diferite drumurĭ vecinale și comunale ce leagă satele și comunele, după trebuințele localităților.

Din 29425 hect. din întinderea plășeĭ Codrul, 3757 hect. este pămînt cultivabil, pentru cereale; 2240 hect. pentru cul-

Hosted by Google

tura viilor; 7816 hect. pămînt, acoperit cu păduri, din cari: 5484 hect. sunt proprietate particulară, şi 2332 hect. ale statuluĭ; iar 15612 hect. pămînt cuprins de imaşe, fînaţe, ape, livezi şi locuri pentru aşezarea satelor.

Pămîntul produce tot soiul de cereale, dar cultura cartofilor e cea maĭ răspîndită, maĭ cu seamă în com. Poeni, proprietatea M. S. Regeluĭ Carol I.

Plasa aceasta este maĭ mult o podgorie întinsă, care produce vinuri de diferite calităţi şi în abundenţă; între localităţile recunoscute se înseamnă: Nebuna, Vişanul, Socola, Galata şi Valea-Adîncă.

Sunt livezi întinse, cu pomi fructiferi, cari produc poame bune şi frumoase.

Pădurile se exploatează pentru lemne de foc şi diferite trebuinţi.

Din dealuri se scoate piatră pentru şosele, zidiri şi var. Dealurile: Repedea, Păunul şi Pătrăria sunt renumite pentru carierele de piatră.

Numărul vitelor ce se cresc în plasa Codrul este de 13030 capete, din cari: 7531 vite mari cornute, 2371 oi, 244 capre, 1051 cai şi 1833 rîmători.

Industria casnică se menţine în unele localităţi; industria mare e reprezentată prin două mori, una de aburi şi una de apă; o fabrică de crohmoală, două de lumînări, două de săpun şi o şcoală de butnărie şi rotărie.

In această plasă se află o populaţie de 2256 familiĭ, saŭ 10369 suflete, din cari: 5333 bărbaţi şi 5036 femeĭ; dintre aceştia: 9936 sunt Romînĭ, 299 Izraeliţi, 52 Germani, 31 Italieni, 19 Polonezi, 12 Francezi, 9 Unguri, 6 Bulgari şi 5 Greci.

Romînii se ocupă cu lucrarea pămîntuluĭ, creşterea vitelor, cultura viilor şi a livezilor, cu cărăuşia şi pietrăria. Străinii sunt parte posesori de moşiĭ, parte în serviciŭ pe la proprietăţi.

Această plasă este administrată de un sub prefect, cu reşedinţa în tîrguşorul Socola, com. Buciumi; avînd sub jurisdicţiunea sa 5 comune, cu 23 sate şi 3 tîrguşoare.

Pentru pricinile de judecăţi dintre locuitori, pe lîngă judecătoriile comunale, se află şi o judecătorie de Ocol în com. Buciumi.

Numărul bisericilor ortodoxe este de 22, deservite de 27 preoţi, 2 diaconi, 23 cîntăreţi şi 13 eclesiarhi.

Numărul şcoalelor e de 11, cu 12 învăţători şi 1 învăţătoare, iar populaţia scolară e de 300 elevi şi 133 eleve.

Codrul. V. satul Lunca, comuna Drăguşeni, jud. Suceava.

Codrul, *curea de moşie,* judeţul Dolj, pl. Balta, com. Măceşul-d.-j., cu care se limitează comuna în partea de E.

Codrul, care împreună cu Dumbrava şi Sbîrul, formează *pădurea* de pe moşia şi com. Gremeşti, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă de 215 hect., pădure bătrînă şi tînără.

Codrul-Cucului, *deal,* la N. de satul Lihacea, jud. Tecuciŭ. Se întinde în direcţie V.-E. pănă la hotarul satuluĭ Sîrbi, formînd hotarul între satul Sîrbi şi Lihacea.

Codrul-Cucului, *pădure,* la E. de satul Măldăreşti, com. Negulesti, jud. Tecuciŭ.

Codrul-de-Jos. Vezi Codrul-d.-s., jud. Vasluiŭ.

Codrul-de-Sus, *deal,* jud. Vasluiŭ, începe de la N. com. Mircesti, din dealul Tufeştilor, se lasă spre S., formînd limita de V. a satuluĭ Mircesti, iar în dreptul luĭ, dealul ia numirea de Codrul-d.-j., în marginea de S. a comuneĭ se împreună cu dealul şi platoul satuluĭ Şurăneşti.

Codrul-de-Sus (Valea-Siliştei), *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, com. Bălileşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, în întindere de 500 hect., compusă din stejar, fag, carpen şi mesteacăn.

Codrul-Mănăstireĭ, *deal,* în judeţul Suceava, com. Dolhasca; e acoperit de pădure bătrînă de fag.

Codrul-Neguluĭ, *deal,* în com. Mastacău, plasa Bistriţa, jud. Neamţul. E situat în prelungirea dealuluĭ Ciungi, spre hotarul com. Calul-Iapa.

Codrul-Olteţul, *loc izolat,* în comuna Bălceşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vîlcea.

Codrul-Racoveĭ, *pădure,* în partea de V. a satuluĭ Puşcaşi, comuna Rădiul, pl. Stemnicul, judeţul Vasluiŭ. Se întinde de la N.-E. spre S.-V. pe marginea satuluĭ, de d'a dreapta pîrîuluĭ Racova, formînd o linie în semicerc.

Codrul-Sîrbilor, *pădure,* pe teritoriul comuneĭ Ţifeşti, pl. Gîrlele, jud. Putna, în întindere de 51 hect., proprietatea d-luĭ Nic. Chir. Săveanu.

Codruluĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe te-

Hosted by Google

ritoriul comuneĭ rurale Luncaviţa (şi anume pe acela al cătunuluĭ de reşedinţă), situată în partea N.-V. a plăşeĭ şi în cea de mijloc a comuneĭ, la 500 m. spre S.-V. de satul Luncaviţa. S'a numit aşa fiind-că era la marginea unuĭ intins codru (pădure de fagĭ), azĭ redus la tufăriş. Are o înălţime de 41 m., punct strategic, dominînd asupra satuluĭ Luncaviţa, a rîuluĭ Luncaviţa şi a şoseleĭ judeţene Măcin-Tulcea, ce trece pe la poalele eĭ. Este artificială şi e acoperită cu verdeaţă.

Codruluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Tulcea, plasa Isaccea, pe teritoriul comuneĭ Luncaviţa şi pe al cătunuluĭ de reşedinţă. Şi-a luat numele de la împrejurarea că străbatea un întins codru de fagĭ, azĭ cu totul exploatat. Se deschide din dealul Pietrosul, se îndreaptă spre N., avînd o direcţiune de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea nordică a plăşeĭ şi pe cea sudică a comuneĭ. Cursul său îl face maĭ întîiŭ prin pădurĭ şi prin tufărişurĭ. Formează cu Valea-Stupineĭ, lacul numit Balta-Satuluĭ, şi după 4 kil. se deschide în valea Puţul-Popeĭ, nu departe de satul Luncaviţa.

Coeni, *com. rur.,* pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. Este situată pe pîrîul Silea, la 51 kil. de Rîmnicul-Vîlceĭ, capitala judeţuluĭ.

Vatra satuluĭ are 105 hect., iar teritoriul întregeĭ com. este de 400 hect.

Are o populaţiune de 868 loc. (520 bărbaţĭ şi 348 femeĭ), în care intră şi 5 familiĭ de Ţigani; sunt 295 capĭ de familie; 222 contribuabilĭ.

In comună e o biserică vechie, care s'a reparat la 1846; sunt 330 case.

Sunt 918 vite marĭ şi micĭ. Pămîntul comuneĭ e moştenesc.

Comuna e brăzdată de dealurile: Oiĭ, Negrăĭ, Negrăiţa, Peşteana şi Scundul, şi udată de văile: Olteanca, Negrăiţa şi Peşteanca. Veniturile se urcă la 2005 leĭ anual şi chelt. la 1201.

Coeni, (Cueni), *sat,* face parte din com. rur. Izvoarele, pl. Oltenita, jud. Ilfov. Este situat la E. de cătunul Izvoarele, pe malul drept al rîuluĭ Argeş. Aci Valea-Rachiereĭ se varsă în rîul Argeşul. D'aci şi până la extremitatea judeţuluĭ despre jud. Vlaşca, locul e smîrcos.

Se întinde pe o suprafaţă de 2058 hect., cu o populaţie de 486 locuitorĭ.

D-na Elena Ştefănescu şi d-nul H. Vasile aŭ 1750 hect. şi locuitoriĭ 308 hect.

Proprietariĭ cultivă 950 hect. (380 sterpe, 175 izlaz, 25 vie şi 250 pădure). Locuitoriĭ cultivă 278 hect. (15 sterpe şi 15 vie). Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 264 şi al celor micĭ de 419.

Are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 14 elevĭ, 6 eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc anual 1500 leĭ.

Coeni, *deal,* în raionul com. Coeni, pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 32 hect. 50 ariĭ vie.

Coeni, *moşie* a statuluĭ. (Vezĭ Gostinari, moşie, jud. Ilfov).

Cofa, *pădure,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-j., com. Bîrsăneşti.

Cogălniceanu, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Cuza-Vodă, pe malul stîng al rîuluĭ Siret, spre N. de satul Cuza-Vodă şi la o depărtare de 2 kil. 230 metri de el. Este aşezat într'o poziţiune joasă, pe un teren mlăştinos. Are 79 capete de familiĭ, saŭ 327 suflete, din care 60 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 27 persoane. Locuesc în 86 case.

Sunt 215 capete vite marĭ.

Acest sat s'a înfiinţat în 1878, prin împroprietărirea noilor însurăţeĭ şi s'a numit ast-fel după cunoscutul bărbat politic M. Cogălniceanu.

Cogea-Alĭ, *sat,* în jud. Constanţa, pl. Constanţa, cătunul comuneĭ Cicrîcci. E situat în partea răsăriteană a plăşeĭ şi cea meridională a comuneĭ, la 6 kil. spre S. de cătunul de reşedinţă, Cicrîcci, pe valea Cogea-Alĭ, la un kil. spre N. de lacul Sîrt-Ghiol. Este închis la V. de dealul Tepe-Bair cu vîrfurile luĭ: Movila-Imbinată (83 metri) şi Islam-Iuc (90 metri); la S. de dealul Cogea-Alĭ şi la N.-E. de dealul Mamaia, cu vîrful său Mamaia (34 metri). Suprafaţa sa este de 2230 hect., din carĭ 214 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ, cu 87 case, şi de grădinĭ. Populaţiunea sa este de 112 familiĭ, cu 546 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu negoţul de peştĭ, pe care îĭ pescuesc din lacul Sîrt-Ghiol. Locuitoriĭ sunt Romînĭ, Bulgarĭ, Austriacĭ, şi Turcĭ; aceştia din urmă în mai mare număr. Şoseaua judeţeană Mangalia-Constanţa trece prin apropierea şi pe la V. satuluĭ; drumurĭ comunale pleacă la Mamaia, la Canara, la Cicrîcci şi la Cara-Coium.

Cogea-Cara-Bair, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe terito-

Hosted by Google

riul com. rur. Nalbant, şi pe acela al cătunuluĭ săŭ Trestenic. Se desface din Dealul-Ciliculuĭ; se întinde spre miază-zi, avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de N. a plăşeĭ şi cea de N.-V. a comuneĭ. Se întinde de-alungul Văiĭ-Cărbunarilor (Izvorul Teliţa). La poalele sale sudice, spre malurile Văiĭ-Cărbunarilor, se află situat satul Trestenic. Pe la poalele sale estice, merge drumul comunal Cilicul-Trestenic. Are 240 m. înălţime. E acoperit cu păduri în bună parte, cu tufărişuri şi păşuni.

Cogeasca-Nouă, *sat,* în partea de N. a com. Cucuteni, pl. Stavnicul, jud. Iaşi. E situat pe un podiş de deal, pe sub coasta căruia curge rîul Bahluiul. Se află la jumătatea drumuluĭ dintre Iaşi şi Podul-Iloaeĭ. Face parte din moşia Cucuteni. Are o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 251 suflete. Prin el trece şoseaua naţională şi calea ferată. Are o mică staţie numită Cucuteni. Acest sat s'a înfiinţat la 1825, de către Domniţa Hangerliu, cu locuitorĭ Ruşĭ, aduşĭ din Bucovina. Pentru aceasta, satul se maĭ numeşte La-Ruşĭ. Numărul vitelor e de 855 capete, din carĭ: 248 vite marĭ cornute, 258 oĭ, 41 caĭ şi 108 rîmătorĭ.

Cogeasca-Vechie, *sat,* în partea de N.-V. a com. Cucuteni, plasa Stavnicul, jud. Iaşi. E situat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume. Are o populaţie de 93 familiĭ saŭ 422 suflete; o biserică zidită la 1864, deservită de un preot şi un dascăl; o şcoală întreţinută de comună, înfiinţată în anul 1886 şi frecuentată de 29 elevĭ.

Numărul vitelor e de 1185 capete, din carĭ: 304 vite marĭ cornute, 678 oĭ, 51 caĭ şi 152 rîmătorĭ.

In această localitate, în timpul luĭ Dumitraşco-Cantemir-Vodă, pe la 7219, după cum găsim în «Letopiseţul», tom. III, aŭ staţionat «o vară cîte-va steaguri: Leşĭ, Lipcanĭ, Cazacĭ şi Svezĭ, carĭ aveaŭ firman de la Impărăţie pentru a sta în ţară, în protiva Mosculuĭ».

Cogelac, *com. rur.,* din judeţul Tulcea, plasa Istrul, situată în partea de S. a judeţuluĭ, la 78 kil. spre S. de oraşul Tulcea, capitala judeţuluĭ, şi în partea sudică a plăşeĭ, a căreĭ reşedinţă este.

Numele săŭ este tătăresc şi vine, probabil, de la numele propriŭ Gogiĭ, ce-l purtaŭ Tătariĭ carĭ aŭ fundat satul acum 100 anĭ; de aci Gogielacul, şi în urmă Çogelacul.

Hotarul amănunţit al comuneĭ este următorul: Plecînd de la poalele movileĭ Joc, situată pe o înălţime a dealuluĭ Rîmnicul-Bair, se îndreaptă spre S., pe muchea dealuluĭ Rîmnicul-Bair; taie dealul Iaram-Iuc, de unde o ia spre S.-V., pe lîngă drumul Inan-Ceşure-Tocsof, pănă aproape de Cîşla-luĭ-Ţiţeĭ; de aci se dirige spre S., trece prin vîrful Buiuc-Cogelac-Tepe, şi ajunge în hotarul judeţuluĭ; se îndreaptă spre S.-E., urmînd acest hotar, taie văile Ali-Culac-Dere şi Alciac-Dere, de unde se ridică spre N.-E., paralel cu şoseaua naţională Tulcea-Constanţa, pănă pe muchia dealuluĭ Cascalîc-Bair; urmează apoĭ această muchie spre S.-E. şi, de la un vîrf al săŭ (de 115 m.) se dirige spre N., străbate pîrîul Duimgi, printre satele Tariverdi şi Duimgi, dă în şoseaua naţională Constanţa-Tulcea, de unde o ia puţin spre N.-V., apoĭ spre N.-E., pe lîngă drumul Tariverdi-Potur, taie dealul Haidîn, pănă în dreptul satuluĭ Sariient, de unde, spre V., pe la poalele dealuluĭ Haidîn, taie valea Hagi-Avat şi ajunge iarăşĭ în vîrful de unde am plecat. Forma generală a hotaruluĭ e aceea a unuĭ trapez neregulat, a căruĭ lungime este de 50 kil. Intinderea sa e de 13200 hect.

Marginile comuneĭ sunt următoarele: La N. se învecineşte cu comunele Beidant şi Potur; la E. cu comunele Casap-Chioi şi Cara-Nasuf; la V. cu comuna Tocsof; la S. cu judeţul Constanţa.

Comuna face parte din regiunea dealurilor, maĭ mult de cît din a şesurilor. La N.-V. avem dealurile: Rîmnicul-Bair (186 m.), dealul Iarîm-Iuc (206 m.) şi dealul Inan-Bair (184 m., acoperite cu tufărişuri şi semănăturĭ); la N. şi N.-E. culmea Haidîn (180 m.), de natură stîncoasă, acoperită cu păşuni şi fîneţe; iar în partea de S. avem culmea Cascalîc-Bair, cu vîrfurile Buiuc-Cogelac-Tepe (194 m.), Cogelac (132 m.), Periclĭ-Iol-Tepe (145 m.), acoperite cu semănăturĭ. Afară de acestea, teritoriul comuneĭ e presărat cu o mulţime de movile artificiale şi naturale, a căror înălţime variază între 135—190 m., maĭ cu seamă în partea vestică.

Rîul Duimgi, izvorînd din dealul Iarîm-Iuc, sub numele de Inan-Dere şi care udă com. de la N. la S., trecînd şi prin satele Inan-Ceşure şi Tariverdi, de la care maĭ poartă numele de pîrîul Tariverdi. Are malurĭ înalte şi rîpoase. Afluent maĭ însemnat are pe dreapta pîrîul Cogelacul, cu malurĭ înalte, pietroase, şi care trece prin satul cu acelaşĭ nume.

Hosted by Google

Cătunele din carĭ e formată această comună sunt: Cogelacul, cătunul de reşedinţă, aşezat în spre V., pe ambele maluri ale pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume; Inan-Ceşme (Fîntîna-luĭ-Inan), spre N., pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Duimgi, la 5 kil. spre N. de cătunul de reşedinţă; Tariverdi, la 2 kil. spre E. de cătunul de reşedinţă, pe malul stîng al pîrîuluĭ Duimgi.

Suprafaţa totală a comuneĭ este de 13028 hect., din carĭ 426 ocupate de vetrele celor treĭ sate, 32 hect. numaĭ de case; restul este al locuitorilor, divizat ast-fel: 2002 hect. izlaz, 8330 hect. pămînt parcelat, 1878 hect. pămînt cu tapiĭ (avut de sub Turcĭ) şi 394 hect. cu plantaţiĭ.

Populaţiunea este amestecată şi compusă din elemente diferite: Germanĭ, Romînĭ, Tătarĭ, Turcĭ, Evreĭ, etc. Sunt 411 familiĭ, cu 1083 suflete, din carĭ: 115 Romînĭ, 1211 Germanĭ, 97 Tătarĭ, 31 Evreĭ, 8 Armenĭ şi 721 Bulgarĭ.

Instrucţiunea se predă în treĭ şcolĭ, cîte una în fie-care cătun, şi fundate: cea din Cogelac la 1880, cea din Inan-Ceşure la 1889, şi cea din Tariverdi la 1892; aŭ cîte 10 hect. pămînt şi sunt conduse de cîte un învăţător, şi frecuentate de 148 elevĭ, Germanĭ în maioritate.

Este o biserică ortodoxă în satul Inan-Ceşure, cu hramul Înălţarea-Domnuluĭ, fundată de locuitorĭ în 1888 şi deservită de un preot şi un cîntăreţ; are 10 hect. date de stat. Germaniĭ, carĭ sunt protestanţĭ, aŭ casele lor de rugăciunĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este în general bună, pămîntul fiind aproape şes şi udat de pîraie; se seamănă diferite cereale.

Pămîntul arabil e în întindere de 8375 hect., maĭ sunt 2002 hect. izlaz, 394 hect. plantaţiĭ, 1978 hect. fîneţe; restul este loc neproductiv.

Sunt 368 plugarĭ, avînd: 350 pluguri (din carĭ 100 cu 2 brăzdare); 30 maşinĭ de vînturat şi 20 de bătut porumbul. Bulgariĭ se ocupă cu grădinile de zarzavaturĭ. Sunt în cătunul Cogelac 9 meseriaşĭ, din carĭ: 3 fĭerarĭ, 1 hămurar, 1 tinichigiŭ, 2 cizmarĭ, 2 lemnarĭ, 2 fabricanţĭ de uleiŭ; în Tariverdi sunt 4 meseriaşĭ. Sunt în toată com. 3 morĭ cu caĭ, 2 de vînt, 1 cu abur şi 2 pe apă. Sunt 10 comercianţĭ (3 băcanĭ şi 7 cîrciumarĭ) şi 1 brutar.

Budgetul, la venitурĭ cît şi la cheltuelĭ, este de 12500 leĭ. Sunt 379 contribuabilĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt numeroase şi străbat în toate direcţiile teritoriul comuneĭ: şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa, trece pe lîngă satele Tariverdi şi Cogelac; drumurĭ comunale duc la comunele învecinate: Beidant, Patur, Casap-Chioi, Tocsof, etc.

Satul Cogelac s'a fundat de către Tătarĭ, şi anume de Tătariĭ «Gogiĭ», carĭ i-aŭ dat şi numele, acum 100 de anĭ; peste eĭ aŭ venit coloniştiĭ germanĭ din Basarabia; Tătariĭ aŭ început să se retragă în faţa lor, şi la 1877—78 s'aŭ retras maĭ toţĭ, iar Germaniĭ aŭ fundat satul Tariverdi.

Cogelac, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, cătunul de reşedinţă al comuneĭ rurale Cogelac. E situat în partea de S.-V. a comuneĭ, pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Cogelac, şi la poalele de N. ale dealuluĭ Caşcalîc-Bair. Are o întindere de 5392 hect., din carĭ 157 hect. ocupate de vatra satuluĭ, 860 hect. izlaz, 3440 hect. pămînt al locuitorilor, 157 hect. plantaţiĭ, 778 hect. tapiĭ.

Populaţia e amestecată; sunt 180 familiĭ, cu 771 suflete, din carĭ: Romînĭ 105, Germanĭ 697, Tătarĭ 52, Evreĭ 18 şi Armenĭ 8. Loc. se ocupă cu meşteşugurĭ diverse şi cu agricultura.

In Cogelac este o biserică şi o şcoală.

Cogelac, *vîrf de deal,* în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cogelac şi la hotarul despărţitor al cătunelor sale Cogelac-Inan-Ceşure şi Tariverdi. E situat în partea de S. a plăşeĭ şi cea de mijloc a comuneĭ, la 2 kil. spre N. de satul Cogelac, de la care şĭ-a luat şi numele. Este unul din vîrfurile cele maĭ înalte ale dealuluĭ Haidîn. Are o înălţime de 132 m. Punct trigonometric de observaţie de al 3-lea rang, dominînd asupra satelor Cogelac şi Tariverdi, asupra pîrîuluĭ Duimgi şi a şoseleĭ naţionale Tulcea-Constanţa. Este acoperit cu fîneţe şi păşunĭ.

Cogelac-Dere, *vale* cu apă, în jud. Tulcea, pl. Istruluĭ, pe teritoriul com. rur. Cogelac, de la care şĭ-a luat şi numele. Izvoreşte din poalele de N. ale dealuluĭ Caşcalîc-Bair; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea de S. a plăşeĭ şi pe cea de mijloc şi de E. a comuneĭ. Curge pe la poalele dealuluĭ Caşcalîc, trece prin mijlocul satuluĭ Cogelac, face maĭ multe cotiturĭ, şi, după un curs de 6 kil., merge de se varsă în pîrîul Duimgi, pe dreapta, puţin maĭ jos de satul Tariverdi, unde şoseaua naţională Tulcea-Babadag-Constanţa trece pîrîul Duimgi. Malurile sale sunt stîncoase.

Hosted by Google

Cohalul, *baltă,* jud. Dorohoiŭ, pe teritoriul com. Păltinișul, pl. Prutul-d.-j.

Cohalul, *deal* rîpos, în com. Liteni, jud. Suceava.

Coi-Culac, *pîrîŭ,* de mică însemnătate, în județul Tulcea, plasa Babadag, pe teritoriul com. rur. Slava-Rusă (și anume pe acela al cătunului său Baș-Punar). Izvorește din poalele de E. ale dealuluĭ Periclic, de pe teritoriul comuneĭ Topologul-Tătar (jud. Constanța); intră repede în jud. Tulcea; se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. la E., brăzdînd partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ și, după un curs de 2 kil. se împreună cu valea Amutlu-Culac și, amîndouă unite, se varsă în valea Baș-Punar. Străbate păduri întinse și frumoase, printre dealuri înalte și stîncoase.

Coia(Balta-luĭ-), *lac,* (80 hect.), în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ urbane Măcin, și pe al cătunuluĭ său Ghecet, în partea de N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ. Este formată de o revărsare anterioară a Dunăriĭ, cu care azĭ nu mai comunică. Este izolată, înconjurată de toate părțile cu stuf.

Coia (Gîrla-luĭ-), *gîrlă,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ urbane Măcin, și pe al cătunuluĭ său Ghecet. Este formată de alte două gîrlițe mai micĭ: Gîrla-Combreĭ și Privalul-luĭ-Coia. Se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la S.-V. spre N.-E.; primește pe dreapta Gîrla-Spinăuluĭ și balta Stanimir. Brăzdează partea de N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ, și după 4 kil. de curs numaĭ prin stuf, se varsă în Balta-Lățimeĭ, la S. de ea.

Coia (Privalul-luĭ-), *gîrlă,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul comuneĭ urbane Măcin și pe al cătunuluĭ său Ghecet. Pornește din Dunăre, puțin mai jos de Ghecet. Se îndreaptă spre N., avînd o direcție generală de la S.-V. spre N.-E.; trece prin stuf, printr'un grind îngust de tot, pe la E. de Balta-luĭ-Coia; se unește, după 6 kil. de curs, cu Gîrla-Combreĭ și formează Gîrla-luĭ-Coia; brăzdează partea de N.-V. a plășeĭ și a comuneĭ.

Coiful, *peșteră,* în jud. Suceava, în stînca ce formează malul stîng al Bistriței, din jos de Colțul-Acreĭ.

Coimanda, *deal,* în partea de E. a satuluĭ Novaci, com. Duda, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Coimatul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, insula Balta, teritoriul comuneĭ Făcăeni.

Coita, *izvor,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, cătunul Plăvățul. Începe de la muntele Viișoara și dă în Izvorul-Sărĭ care se varsă în pîrîul Sturdza.

Coităneasa, *viroagă,* jud. Brăila. Unește Cremenea cu Vîlciul, despărțind ostrovul Popa de ostrovul Iapa.

Coiteasca, *cătun,* al com. Săgeata, jud. Buzăŭ, cu 140 loc. și 26 case. Are sub-diviziile: Bordușani, Cărpuleasa, Cîrteanca și Murgescul.

Coiteasca, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Săgeata, cătunul Coiteasca, formată din Cîrteanca, cu 420 hect. și Coiteasca, propriŭ zisă, cu 514 hect., în total 934 hect., mai toate arabile.

Coiteĭ (Podul-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzălești, cătunul Plăvățul. E acoperită de fîneață și servă ca hotar despre jud. Rîmnicul.

Coium-Baba, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ urbane Babadag. Se desface din dealul Orta-Bair; se întinde spre E., d'alungul pîrîuluĭ Babadag, brăzdînd partea estică a plășeĭ și a comuneĭ. Orașul Babadag e așezat la poalele sale. Are o înălțime de 233 metri. Punct trigonometric de observație de ordinul al 3-lea și punct strategic, dominînd asupra orașuluĭ Babadag. Este acoperit cu păduri întinse și la poale cu pajiștĭ. Pe vîrful luĭ este o mică poiană, iar în vale iezerul Babadag își întinde apele sale liniștite. Pe această poiană este un mormînt de piatră cioplită.

Coium-Punar, *com. rur.,* în pl. Măcin, jud. Tulcea. E situată în partea de S.-V. a plășeĭ și a județuluĭ, la poalele dealuluĭ Ghium-Ghirmeș.

Numele său, turcesc, înseamnă «Fîntîna-Oiĭ».

Se mărginește la N. cu com. Satul-Noŭ și Picineaga; la V. cu com. Ostrovul; la S. cu com. Orumbeĭ, ambele din jud. Constanța și la E. cu com. Cîrjelar.

Solul e în general accidentat. Culmea Ghium-Ghirmeș (321 m. și acoperită cu păduri și livezĭ) străbate com. de la N.-V. spre S.-E. Are următoarele ramificațiĭ: Coium-Punar la V.; Baba-Bair și Camber-Tepesi, la mijloc, Sînîr-Taș-Tepesi

Hosted by Google

la S. (119 m.), Canat-Calfa la E. Movile sunt puține, mai însemnată este Eșil-Tepe la S.-V. (228 m.).

Apele cari udă comuna sunt: Ai-Orman saŭ Picineaga, la N.-E. și N., primind ca afluenți văile Canat-Calfa și a-Caprii, pe stînga; Valea-Hogii, ce izvorește sub numele de pîrîul Ghium-Ghirmeș, la V.; pîrîul Coium-Punar, unit cu văile Lugi-Dere și Cana-Mișea, la S.

Cătunele cari formează comuna sunt: Coium-Punar, reședință, la S., pe pîrîul cu același nume; Canat-Calfa, la 3 kil. spre N.-V., pe valea Ai-Orman.

Intinderea comunei este de 4735 hect., din cari 47 hect. ocupate de vetrele satelor, 1440 hect. ale locuitorilor, iar restul de 3248 hect. păduri și livezi, aparținînd statului.

Populația este toată romînă; sunt 197 familii, cu 917 suflete, din cari 413 bărb. și 504 fem.

Locul arabil ocupă 2343 hect., izlazul 670 hect., pădurile 1735 hect.

In Coium-Punar sunt: 212 plugari, posedînd 187 pluguri; 2 fabricanți de var, 1 fierar, 1 cojocar; 4 mori de apă. Comerțul este activ: se exportă var, lînă, brînzeturi, lemne de foc și vite; importul constă în băuturi spirtoase, manufacturi, băcănii, etc. Sunt 5 comercianți (1 băcan și 4 cîrciumari).

Vite sunt 5748 capete, din cari: 915 vite mari și 4833 vite mici. Sunt 2 mașini de secerat și una de vînturat.

Budgetul comunei este la venituri de 4080 lei, iar la cheltueli de 3973 lei. Contribuabili în toată comuna sunt 185.

Căi comunale duc la Picineaga, Ostrovul, Satul-Noŭ, Cîrjelar și Orum-Cei; mai sunt altele, cari unesc cătunele între ele.

Are o școală condusă de un învățător și frecuentată de 43 elevi; o biserică, cu hramul Inălțarea-Domnului, în cătunul Ai-Orman, zidită în 1879, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Mai sunt 2 geamii în Canat-Calfa și Coium-Punar.

Locuitorii romîni aŭ venit și aŭ format această comună în urma războiului romîno-rusoturc de la 1877—78; înainte de venirea lor în aceste locuri se găseaŭ aci Tătari, veniți din Crimeea; locurile eraŭ acoperite cu păduri întinse și întunecoase, mai ales în satul Ai-Orman. Se zice că aŭ fost mulți urși pe aci de unde și numele de Ai-Orman = Pădurea-Ursului. Tătarii amestecați cu Cerkezii s'aŭ retras în Turcia după încheerea păcii de la Berlin.

Coium-Punar, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, cătunul de reședință al com. Coium-Punar, așezat pe pîrîul cu același nume, în partea sudică a com. Are o întindere de 1800 hect., din cari 18 hect. ocupate de vatra satului. Populația e romînă. Sunt 53 familii, saŭ 236 suflete.

Coium-Punar, *deal,* în județul Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul com. rurale Coium-Punar, care este așezat la poalele sale sudice. Se desface din dealul Ghium-Ghiurmesi. Se întinde spre V. printre văile Coium-Punar și Valea-Hogii, la N. și Valea Ulmilor, la S., într'o direcție generală de la E. spre V.; brăzdează partea vestică a plășei și a com. și cea nordică a satului cu același nume; este străbătut de calea vecinală Coium-Punar-Ostrovul și e acoperit în cea mai mare parte de păduri.

Coium-Punar, *pîrîŭ,* în județul Tulcea, plasa Măcin, pe teritoriul comunei rurale Coium-Punar și în județul Constanța. Își ia naștere din poalele meridionale ale culmei de dealuri, numită Ghium-Ghirmeș; se îndreaptă spre S., avînd o direcție generală de la N.-E. spre S.-V.; curge pe la poalele dealului Baba-Bair și Camber-Tepesi; trece pe la poalele dealului Samîr-Taș-Tepesi, pe la E. de satul Coium-Punar; primește pe stînga valea Cana-Mișea; intră în jud. Constanța, și după un curs de 5 kil., după ce a brăzdat partea sudică a plășei și a comunei, merge de se varsă în pîrîul Aigăr-Ahmet, pe dreaptă la E. de satul Aigăr-Ahmet. Malurile sale sunt rîpoase.

Coium-Punar, *vale,* în județul Constanța, pl. Hîrșova, pe teritoriul comunei rurale Coium-Punar. Se desface din poalele vestice ale dealului Ghium-Ghiurmesi-Dere; se îndreaptă spre V., brăzdînd partea vestică a plășei și a comunei și după un drum de 2½ kil. se deschide în Valea-Hogii; merge printre dealurile Coium-Punar, la S. și Ghium-Ghiurmesi-Dere, la N. Este străbătută de calea vecinală ce duce de la Coium-Punar la Ostrovul și este acoperită de verdeață și sămănături.

Cojana, *deal,* în jud. Vasluiŭ, comuna Tîngujei, plasa Mijlocul.

Cojana, *vale,* jud. Vasluiŭ, plasa Funduri, com. Tîngujei, formată din prelungirea dealului Cojana. Se unește cu valea Gorgana, formată de dealul cu același nume și în prelungirea lor, pe teritoriul comunei, ia numirea de Valea-Raculuĭ.

Hosted by Google

Cojana, *deal,* județul Tecuciŭ, situat la E. de satul Glăvănești.

Cojana, *pîrîŭ,* izvorește din jud. Tutova, merge spre V. în partea estică a satuluĭ Glăvănești, comuna Muncelul, jud. Tecuciŭ.

Cojani, *cătun,* ține de com. Ștefănești, plasa Amaradia, jud. Gorj. E situat pe malul drept al rîuluĭ Gilortul. Are o suprafață de 920 hect., din carĭ 75 hect. arabile, 3 hect. prunet, iar restul fînețe, pădure, tufăriș și rîpe, proprietatea d-neĭ Elena Magheru.

Are o populație de 47 familiĭ, saŭ 185 suflete, din carĭ 43 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 7 pluguri, 20 care cu boĭ, 221 vite marĭ cornute, 206 oĭ, 74 rîmătorĭ, 45 capre, 34 caĭ și 14 stupĭ.

Comunicația se face prin șoseaua vecinală ce-l pune în legătură la N.-E. cu Albeni, iar la S. cu Tîrgul-Petrești. Spre V. o șosea comunală îl pune în legătură cu comuna Pojogeni.

Rîul Gilortul trece prin mijlocul cătunuluĭ.

Are 1 biserică, deservită de un cîntăreț.

Cojanul, *vechie numire* a *com.* Gura-Aninoaseĭ, jud. Buzăŭ.

Cojasca, *com. rur.,* plasa Ialomița, jud. Dîmbovița. Această comună se află spre S.-E. de Tîrgoviște, la 40 kil. și maĭ la vale de Bilciurești, reședința plășeĭ, pe șoseaua jud. Tîrgoviște-Butimanul, pe o cîmpie frumoasă și pe malul drept al rîuluĭ Ialomița.

Comuna Cojasca se compune din două cătune: Cojasca și Fîntînelele, cu 2500 locuitorĭ.

Are o biserică și o școală. Școala din Cojasca este mixtă, cu 2 învățătorĭ; este frecuentată de 62—90 copiĭ de ambe sexe, din 154 copiĭ cu etatea de școală. Localul școaleĭ este noŭ, clădit în 1885, de zid, cu primăria la un loc. Pămîntul are 14 prăjinĭ pogonești.

Venitul com. e de 5000 leĭ. Sunt 600 contribuabilĭ.

Cojasca se învecinește la E. cu comuna Cătunul și Cornești, de care se desparte prin Ialomița și se unește prin șoseaua județeană și vecino-comunală; la V. cu Ghergani și Vizurești, unindu-se cu Ghergani prin șosea vecino-comunală; la N. cu Bilciurești, unindu-se prin șosea județeană; și la S. cu cătunul Sterianul, din comuna Lucianca, jud. Ilfov.

Cojburunul, *peninsulă,* în marele iezer Razelm, situată în plasa și jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Moru-Ghiol și pe acela al cătunuluĭ săŭ Dunăvățul-d.-j., în partea de S.-E. a plășeĭ și în cea de S. a comuneĭ. Este coprinsă între golful Holbina și lacul Razelm, care de altmintrelea formează acest golf. In fața eĭ se devarsă lacul Dranov. La N. este o gîrlă, care face de comunică gîrla Dunăvățul cu golful Golbina. Se termină prin două capete carĭ poartă numele de Cojburunul-Mare și Cojburunul-Mic. Are o suprafață de peste 700 hect., toată este acoperită cu stuf. Cînd apele cresc, o bună parte din această peninsulă este sub apă.

Cojești, *sat,* în jud. Ilfov, com. rur. Belciugatele-Cojești, plasa Mostiștea. Este situat la V. de Belciugatele și la N. de pădurea Pasărea, lîngă calea județeană București-Brăila.

Se întinde pe o suprafață de 725 hect., cu o populație de 195 locuitorĭ.

D-l N. G. Marinescu are 567 hect. și locuitoriĭ 158 hect.

Proprietarul cultivă 260 hect. (40 sterpe și 267 pădure).

Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Are o biserică, cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ: 1 moară cu aburĭ; 1 mașină de treerat cu aburĭ; 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 1 cîrciumar și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 133 și al celor micĭ de 510.

Cojești. Vezĭ Domnești-d.-j., pl. Sabarul, jud. Ilfov.

Cojoaca. *cătun* (tîrlă), în județul Ialomița, plasa Ialomița-Balta, pendinte de comuna Chioara.

Cojocari, *tîrlă,* județul Brăila, în lunca Dunăreĭ, din comuna Vizirul, pe malul drept al canaluluĭ Vîlciul.

Cojocarul, *com. rur.,* pl. Cobia, jud. Dîmbovița. Această com. se află spre S. și la 33 kil. de Tîrgoviște, lîngă calea ferată București-Pitești-Vîrciorova, spre E. de Găești la o mică distanță și pe o cîmpie întinsă, care se numește cîmpia Răstoaca.

Comuna Cojocarul se compune din treĭ cătune: Cojocarul, Meri și Chirca, cu o populație de 756 locuitorĭ.

Se cultivă aci grîŭ, porumb și orz.

Are 2 bisericĭ.

Cojocarul, *deal,* situat la V. de comuna Șerbănești-d.-j., plasa Șerbănești, județul Olt. Se află pe platoul Boianuluĭ și are direcțiunea N.-V. către S.-E. Se termină în centrul comuneĭ, lîngă

Hosted by Google

Dorofeiŭ, prin capătul Ivăneștilor.

Cojocarul, *iezer,* județul Brăila, situat la S. de iezerele Căițele.

Cojocarul, *pădure,* în județul Constanța, plasa Silistra, pe teritoriul comunei rurale Para-Chioi. E situată în partea centrală a plășeĭ și cea estică a comuneĭ, pe ramificațiile de N.-V. ale dealuluĭ Baș-Punar; este azĭ un rest din întinsele pădurĭ de odinioară ce acopereaŭ aceste pante numeroase ale dealuluĭ. Esențe principale sunt: fagul și jugastrul.

Cojocarul, *vale,* situată la Vestul comuneĭ Șerbănești-d.-j., plasa Șerbănești, județul Olt. Se formează în platoul Boianuluĭ, merge paralel cu Dealul-Cojocaruluĭ și se varsă în Dorofeiŭ, pe dreapta luĭ, chiar în comună.

Cojocaruluĭ (Țarcul-), *izvor,* în județul Buzăŭ, comuna Rușiavățul, căt. Tega Incepe în această com. și se scurge în rîul Buzăŭ.

Cojocărești, *mahala,* în comuna rur. Jegujani, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Cojoceasca-Pribeagul, *moșie* a statuluĭ, com. Ulmul, județul Brăila.

Cojoci, *sat,* face parte din com. rur. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Cade cam în centrul comuneĭ, între gîrlele Alunișul și Faurul. Are o populațiune de 150 locuitorĭ.

Cojoci, *sat,* pe moșia și în com. Broșteni, jud. Suceava. Își trage numele probabil de la primul descălicător, poreclit ast-fel, și care are și astăzĭ odrasle. Așezat pe țărmul stîng al Bistrițeĭ. Are 19 case, populate cu 20 capĭ de familiĭ, saŭ 80 suflete (39 bărbațĭ și 41 femeĭ), din carĭ 3 Țiganĭ. Contribuabilĭ sunt 15.

In sat este o cîrciumă și o băcănie. Improprietăriți la 1864 sunt 2 fruntașĭ, 8 pălmașĭ și 13 codașĭ, stăpînind 67 fălcĭ, afară de ceĭ cu 10 prăjinĭ. Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ. Școala din Crucea servă și acestuĭ sat. La Cojoci este punct vamal pentru privegherea plutelor, să nu se strecoare fraudulos din Bucovina. Aci se trec în revistă toate plutele și se constată acelea carĭ sunt indigene și acelea carĭ trec cu tranzit.

O singură cărare pentru pietonĭ și călărețĭ ce duce de la Crucea la Rărăŭ, trece pe aci. Oamenii își aduc proviziile de carĭ aŭ nevoe, pe caĭ, formînd un fel de caravane.

Cojoci, *movilă,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, în apropiere de satul Crunți.

Cojocilor (Dealul-), *deal,* com. Făgețelul, pl. Vedea-d.-s., jud. Olt. Are o direcție paralelă cu gîrla Alunișul. Pe acest deal sunt situate cătunele: Cojoci și Ianțești. Servă locuitorilor parte pentru agricultură, parte pentru pășune. Cade la V. de comună.

Cojocilor (Dealul-), *munte,* în com. Broșteni, jud. Suceava.

Cojocul, *baltă,* formată din vărsăturile Prutuluĭ, în com. Folțești, pl. Prutul, jud. Covurluiŭ.

Cojoiul, *sat,* plaiul Ialomița, căt. comuneĭ Vîrfurile, județul Dîmbovița.

Cojujna, *loc izolat,* în comuna Bicazul, pl. Piatra-Muntele, județul Neamțu, situat pe dreapta rîuluĭ Bistrița, în apropierea satuluĭ Bicazul.

Colac (La-), *sorginte de apă minerală,* în comuna Bălănești, căt. Cocîrceni, județul Buzăŭ, avînd sulf și fier. Își ia naștere din proprietatea luĭ E. Colacu și se scurge în Sărățelul Bălănești.

Colacul, *com. rur.,* în pl. Vrancea, jud. Putna. Este situată pe ambele laturĭ ale Putneĭ, în deal, la o depărtare de $^1/_2$ ceas de Tichirișul. Comuna se numește probabil ast-fel, de la forma teritoriuluĭ ce ocupă, care este încolăcit de rîul Putna.

Distanța comuneĭ de reședința sub-prefectureĭ (Vidra) e de 3 kil., iar de capitala județuluĭ de 49 kil.

Mărginile acesteĭ comune sunt: la N. com. Vidra, la N.-E. și E. Tichirișul, la S.-V. comuna Valea-Săreĭ și la V. com. Bîrsești. Teritoriul eĭ e udat de rîul Putna și de pîraiele Sărata, Bărbunța, Fîntînele și Orbanul.

Colacul se compune din cătunele: Colacul (unde e și primăria comuneĭ) și Podurile.

Populațiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 250 capĭ de familie, cu 878 suflete (442 bărbațĭ și 436 femeĭ), din carĭ 368 neînsurațĭ, (199 bărbațĭ, 169 femeĭ), 432 însurațĭ, 76 văduvĭ, (27 bărbațĭ, 49 femeĭ) și 2 divorțațĭ (femeĭ); 873 Romînĭ și 5 de diferite naționalități; 873 ortodoxĭ și 5 mozaicĭ; 399 agricultorĭ, 1 meseriaș, 7 comercianțĭ, 2 avînd profesiuni libere și 3 servitorĭ.

Știŭ carte 23 persoane (bărbațĭ). Numărul caselor de locuit e de 263.

Hosted by Google

Are o biserică parohială, cu hramul S-ţii Voevozi, în satul Colacul şi una filială, cu hramul Buna-Vestire, în satul Podurile. Comuna vine în ajutorul bisericilor cu 120 leĭ anual.

Budgetul, pe anul 1893—94, a fost de 2356,33 leĭ la veniturĭ şi de 2293,56 leĭ la cheltuelĭ. Sunt 197 contribuabilĭ.

Pămîntul comuneĭ Colacul, în mare parte nisipos, e puţin favorabil semănăturilor. O mare parte a teritoriuluĭ e ocupat de pădurĭ şi de livezĭ de prunĭ.

Locuitorĭ aŭ 27 pluguri de lemn şi 2 morĭ de apă.

Vite sunt 1807, din carĭ: 60 boĭ, 132 vacĭ, 43 caĭ, 1303 oĭ, 110 capre şi 159 porcĭ.

Stupĭ sunt 61.

In comună sunt: 5 cîrciumĭ, 2 fierării, 1 boiangerie, 1 băcănie, 4 măcelării, 12 fabrice de rachiŭ.

Un articol însemnat de comerţ sunt prunele uscate, care se consumă nu numaĭ în ţară, dar şi în străinătate.

Fabricarea varuluĭ ocupă o parte din sătenĭ.

Varul se face din piatra ce se găsea pe moşie, dar care acum se aduce de la Năruja.

Comuna e pusă în legătură cu şoseaua judeţeană Focşani-Bolotești-Tichirişul, printr'o şosea comunală, care se prelungeşte spre V. la Valea-Săreĭ.

Colacul, *sat,* jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, cătun. comuneĭ Ghergani. In cătunul Colacul, care este vecin cu alte cătune, formînd un centru mare de populaţiune, s'a înfiinţat o şcoală în anul 1888—89, care e condusă de un învăţător, plătit de com. Ghergani, de care ţine.

Colacul, *sat,* în comuna cu acelaşĭ nume, plasa Vrancea, jud. Putna. Este aşezat pe malul stîng al Putneĭ, la o jumătate oră de Tichirişul.

Are o biserică parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, pentru care comuna cheltueşte 60 leĭ anual.

Colacul, *numire* ce se maĭ dă *satuluĭ* Panţoiul, pl. Cîmpuluĭ, com. Moldoveni, judeţul Ialomiţa.

Colacul, *parohie,* în comuna cu acelaşĭ nume, plasa Vrancea, jud. Putna, formată din cătunele Colacul şi Podurile, cu 2 bisericĭ: una parohială, cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ, în Colacul, a doua filială, cu hramul Buna-Vestire în Podurile. Comuna Colacul cheltueşte cu ele 120 leĭ anual.

Colacul, *baltă,* pe şesul dintre apa Prutuluĭ şi a Pruteţuluĭ, judeţul Fălciŭ, com. Stănileşti, pl. Prutul, situată între Pruteţul şi balta Răcosul.

Colacul, *insulă,* în mijlocul laculuĭ Znagovul, jud. Buzăŭ, comuna Boldeşti, cu o suprafaţă de 2 hect.

Colacul, *pîrîŭ,* jud. Putna, ce izvoreşte din munţiĭ Sovejeĭ şi se varsă în Putna, la satul cu acelaşĭ nume.

Colacul-de-Piatră, *numire veche* a *cătunuluĭ* Stăvăreşti, comuna Cîineni, jud. R.-Sărat.

Colacul-de-Piatră, *localitate izolată,* în jud. Prahova, com. Scăeni, pl. Podgoria. Aci e o piatră ce servă de hotar între com. Scăeni şi Boldeşti.

Colacul-de-Piatră, *pîrîŭ,* în judeţul R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Socariciul. Se formează din ploĭ şi micĭ pîraie şi se varsă în balta Socariciul.

Colaculuĭ (Dîmbul-), *munte,* în jud. Suceava, în jurul căruia curge Bistriţa, întorcîndu-se aproape de unde a plecat. Se află din sus de satul Crucea.

Colaculuĭ (Lacul-), *băltoagă,* în jud. Suceava. Are o suprafaţă de 2 prăjinĭ pe şesul Siretuluĭ. E formată de pîrîul Probota şi izvoare. Se varsă în Siretul. Tradiţia spune că în fundul eĭ ar fi nişte clopote ale mănăstireĭ Probota. Păgîniĭ le furaseră, şi, văzîndu-se urmăriţĭ, le-aŭ aruncat aci.

Colanul, *com. rur.,* pl. Dealul-Dîmboviţa, jud. Dîmboviţa. Această comună cu cătunele sale înconjură oraşul Tîrgovişteа în partea de V., S.-V., S. şi S.-E. Cătunele sale sunt situate la o distanţă foarte mică de oraş, pe cîmpiĭ întinse.

Comuna Colanul se compune din opt cătune: Preseaca, spre V. de Tîrgovişte, Dumbrava spre S.-V. şi Colanul spre S., cîte trele aceste cătunele situate pe matca rîuleţuluĭ Ilfovul; Udreşti, Ulmi şi Matraca spre S. şi S.-E., situate pe cîmpie; Dimoiul şi Nisipurile, aproape de malul drept al Ialomiţeĭ, spre S.-E. de Tîrgovişte.

Colanul, cu toate cătunele sale, numără o populaţie de 1305 locuitorĭ romînĭ.

In cătunul Ulmi se găseşte aproape de biserică vre-o două movile marĭ artificiale foarte vechĭ, sub care se zice că zac mulţime de oase omeneştĭ. Ulmi, în vechime, se zice că era locul de execuţiune al condamnaţilor la moarte.

Comuna produce cereale multe, iar pe teritoriul eĭ sunt în-

Hosted by Google

tinse păduri. Cîte-va fabrici de gaz din raionuluĭ Tîrgovișteĭ țin de Colanul. Tot aci sunt și teascurĭ de ceară pentru lumînărĭ.

In cătunele acesteĭ comune sunt patru biserici și o școală. Cele opt cătune formînd un fel de semi-cerc în jurul Tîrgoviștei, de aceia com. s'a numit Colanul.

Școala este mixtă și cu primăria la un loc. Are un învățător. Mulți din copiiĭ urmează la școalele din Tîrgoviște.

Colăcelul, *pîrîŭ,* ce udă teritoriul com. Tichirișul, pl. Vrancea, județul Putna și se varsă în stînga Zăbaleĭ.

Colăcelul, mic *afluent* al pîrîuluĭ Ortoaia, din com. Dorna, jud. Suceava.

Colărețul, *sat,* în județul Mehedinți, plasa Dumbrava; ține de com. rur. Plopi. Are 100 de case.

Colărețul, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, plasa Dumbrava; curge prin satul cu același nume, spre com. Greci.

Colbea, *loc,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băhnășeni, cu urme de șanțurĭ vechĭ.

Colboasa, *baltă,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Rușĭ.

Colbul, *localitate,* pe Bistrița, imediat după Colțul-Acreĭ, jud. Suceava.

Colceagul, *com. rur.,* plasa Cricovul, județul Prahova. Este situată pe loc șes, la 32 kil. departe de capitala județuluĭ și la 14 kil. de a plășeĭ.

Are o populațiune de 943 locuitorĭ (458 bărbați, 485 femeĭ).

Capĭ de familie sunt 306; contribuabilĭ 170; case de locuit 297.

In comună e o singură biserică, fondată în anul 1885 și deservită de un preot. Biserica s'a construit de locuitorĭ.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile Suteanca și Cirișeanca, dînduli-se 318 hect. Eĭ aŭ: 19 caĭ, 56 epe, 159 vacĭ, 1068 oĭ și 186 porcĭ.

Școala datează de la anul 1880.

Comuna se întinde pe o suprafață de 669 hect.

Terenul cultivabil e producător și prielnic porumbuluĭ, grîuluĭ și ovăzuluĭ.

Comerciul se exercită de 4 cîrciumarĭ. Veniturile se urcă la 2858 leĭ și cheltuielile la 2790 leĭ anual.

Șoselele o pun în comunicație cu comunele: Inotești, Parepa, Tomșani.

E udată numaĭ de rîul Călmățuiul.

Colceagul, *numire* ce se mai dă *satuluĭ* Ulești, plasa Cîmpuluĭ, jud. Ialomița.

Colceagul, *sfoară de moșie,* în județul Buzău, comuna Lipia, făcînd parte din corpul Miricești al diferiților moșneni.

Colceagul, *vale,* în jud. Ilfov, care desparte moșia Petrăchioaia de moșiile Greci-Gradiștea, Micșunești, Greci-d.-s., Balamuci, Balta-Neagră și Scuipiciul.

Pe această vale este o groapă mare despre care legenda spune că în timpurile vechĭ era locuită de Jidovĭ (uriașĭ). Poartă și azĭ numele de Groapa-Jidovilor. Pe această vale sunt maĭ multe puțurĭ cu apă foarte bună de băut.

Colcigeni, *cătun,* (tîrlă), în pl. Ialomița-Balta, comuna Rași, pe cîmpul Bărăgan, județul Ialomița.

Colelia, *com. rur.,* pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița. Se învecinește spre E. cu com. Cocora, și spre V. cu com Grindul.

Teritoriul comuneĭ are o suprafață de 3200 hect. pămînt de cultură și coprinde două moșiĭ. După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriți 110 locuitorĭ; neîmproprietăriți se maĭ află 31.

Se compune dintr'un singur sat, situat la N. plășeĭ pe un teren ondulat, în depărtare de 6 kil. de satul Grindul, 6 kil. de satul Cocora și la 75 kil. de Călărași, capitala jud.

Numirea vechie a satuluĭ este Urîta.

Populațiunea este de 1044 locuitorĭ, cu 266 capĭ de familie și 778 membriĭ de familie, din carĭ 543 bărbați și 501 femeĭ; 1032 Romînĭ, 6 Grecĭ, 4 Germanĭ și 2 Unguri; 1040 creștinĭ ortodoxĭ și 4 catolicĭ; 284 agricultorĭ, 28 meseriașĭ, 16 comercianți, 8 cu profesiunĭ libere, 44 muncitorĭ și 28 servitorĭ. Știŭ carte 105 persoane.

Numărul contrib. e de 175, din carĭ 11 se ocupă cu comerciul, iar ceĭ-l'alți cu agricultura.

• Vite: 699 caĭ, 53 boĭ, 2167 oĭ și 477 porcĭ.

Venitul comuneĭ în 1887—1888 era de 3354 leĭ și cheltuelile de 3642 leĭ.

Instrucțiunea se predă în două școlĭ, una de băeți, condusă de un învățător salariat de stat și comună cu 60 elevĭ și una de fete cu 8 eleve cu o învățătoare, salariată de comună. Școala are localul săŭ construit de comună.

Hosted by Google

Aci este o biserică, la care deservesc doĭ preoțĭ și doĭ dascălĭ; în budgetul comuneĭ s'a prevăzut pentru cult suma anuală de 340 leĭ.

Coleșani, *numire vechie* a *comuneĭ* și *cătunuluĭ* Corbul, plasa Marginea-d.-j., jud. Rîmnicul-Sărat.

Coliba-Popeĭ, *locuință izolată,* în pl. Sulina, jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechie. E situată în partea de V. a plășeĭ și a comuneĭ, pe malul drept al brațuluĭ Tatanir, ce se desface din brațul Chilieĭ. S'a numit așa de la fostul eĭ stăpîn, un popă din Chilia.

Colibași, *com. rur.,* pl. Ialomița-Dîmbovița, jud. Dîmbovița. Această comună se află spre N.-E. de Tîrgoviște, la distanță de 20 kil. aproape, situată pe vale. Prin raionul acesteĭ comune curge pîrîul Cricovul, care intră în jud. Prahova și curge la vale prin com. Edera.

In coprinsul acesteĭ comune sunt: Valea-Cricovuluĭ, valea Leurda, valea Salcia, Piscul-Răŭ, Vîrful-Scumpiĭ și Plaiul-Babeĭ. Comuna Colibași se compune din treĭ cătune: Colibași, Tisa și Ciocoești, avînd o populație de 630 loc. romînĭ. In această comună sunt multe puțurĭ de păcură; sunt principala producțiune a comuneĭ. Este și o moară de apă.

In Colibași sunt: o biserică și o școală. Școala este mixtă, cu un învățător salariat de stat. Ea este frecuentată de 15—21 copiĭ de ambele-sexe, din numărul de 75 copiĭ cu etate de școală. Localul este bun și e clădit în 1886. Școala are 6 pog. pămînt.

Venitul com. este de 2000 leĭ. Sunt 130 contribuabilĭ.

Se învecinește spre E. cu com. Edera, plaiul și jud. Prahova, de care se desparte prin pîrîul Cricovul; spre V. cu com. Ocnița, pl. Dealul, de care se desparte prin dealurĭ și văĭ; spre N. cu Valea-Lungă, despărțindu-se iarăși prin Cricovul; spre S. cu com. Moreni, pl. Filipești, jud. Prahova, de care se desparte tot prin Cricovul. Se unește cu comunele vecine indicate prin șosele comunale și drumurĭ practice neșoseluite.

Colibași, *com. rur.,* pl. Sabarul, jud. Ilfov. E situată pe o luncă șeasă, la S. de București, pe țărmul stîng al rîuluĭ Argeș, la 28 kil. departe de București. Spre S. de com. Colibași se varsă rîul Neajlovul în rîul Argeș. Stă în legătură cu căt. Gostinari, prin o șosea vecinală.

Se întinde pe o suprafață de 947 hect. Aproape întreaga proprietate e a locuitorilor. Mica parte ce o are familia principeluĭ Dim. Gr. Ghica în aceasta moșie, vr'o 10 hect., rămîne stearpă.

Comuna numără 313 contrib. și are un budget de 3941 leĭ la venitурĭ și 3862 leĭ la cheltuelĭ.

In comună este o biserică, cu hramul Sf. Filoftea, deservită de 3 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală mixtă frecuentată de 21 elevĭ și 1 elevă.

Numărul vitelor marĭ e de 1266 (589 caĭ și epe, 363 boĭ, 301 vacĭ și viței, 3 taurĭ, 10 bivolĭ) și al celor micĭ de 445 (190 porcĭ, 225 oĭ). Dintre locuitorĭ 361 sunt plugarĭ, 11 meseriași, 13 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 263 pluguri: 144 cu boĭ, 119 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 296 care și căruțe: 150 cu boĭ, 146 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 202 și neîmproprietărițĭ 194.

Comerciul se face de 11 cîrciumarĭ.

S'aŭ stabilit în comună 4 străinĭ.

Teritoriul săŭ este străbătut de un mic prival care își ia naștere din partea de N.-V. a comuneĭ și după ce face o curbă spre E. își îndreaptă calea spre S. către com. Gostinari.

Acest prival odinioară a format cursul vre-uneĭ ape și aceasta se constată după albia sa și după semnele ce se găsesc într'însul.

Comuna Colibași numără 342 case, populate cu 368 familiĭ, saŭ 1720 suflete. Dintre acestea, 28 sunt Țigani, 6 Sîrbĭ, 2 Grecĭ și restul Romînĭ.

Colibași, *com. rur.,* plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, la S. de Cîmpulung, 38 kil. departe de acest oraș. Este situată pe țărmul stîng al rîuluĭ Doamna și are o întindere aproape de 200 hectare.

Se compune din 2 cătune: Colibași și Vierosul și se mărginește la N. cu com. Piscani, la S. cu com. Valea-Mare, la E. cu pl. Podgoria și la V. cu com. Ciumești.

Are o populație de 884 loc. (459 bărbați și 425 femeĭ), cu 260 capĭ de familie. Locuitoriĭ aŭ: 160 boĭ, 210 vacĭ, 72 juncĭ și 153 porcĭ.

Rîul Doamna trece pe la V. comuneĭ. In el se varsă, pe malul stîng, gîrla Vierosul, Valealuĭ-Pană și Valea-Neagră. Peste rîul Doamna, în cercul comuneĭ, s'a construit un pod de fier, pentru calea ferată.

Comuna numără 196 contribuabilĭ, și are un budget de 1197 leĭ la venitурĭ și 1173 leĭ la cheltuelĭ.

Hosted by Google

S'aŭ împroprietărit după legea din 1864, 200 loc.

Biserică este una, afară de mănăstirea Vieroșul; s'a clădit de obștia loc., la anul 1859, după cum se arată în pisaniĭ, și este acum deservită de 2 preoțĭ și 1 dascăl.

Școala, cu întreținerea căreia statul cheltuește 1404 leĭ anual, se frecuentă de 30 elevĭ și eleve. S'a fondat de obștia locuitorilor în 1864.

Colibași, *com. rur.,* pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați. Se compune numaĭ din satul cu acelașĭ nume, care a format maĭ de mult comună cu Doba. E situată pe un teren șes, aproape de confluența Mamuluĭ cu Oltul și de șoseaua și de linia ferată Corabia-R.-Vîlcea, la 23 kil. departe de Balș și la 42 kil. spre N. de Caracal. Altitudinea terenuluĭ, d'asupra nivelului Mărĭĭ este de 133 m. Are 93 contrib. și 132 capĭ de familie; o populație de 515 loc., toțĭ Romînĭ, din carĭ 248 bărbațĭ și 267 femeĭ; 217 căsătoriți și 298 necăsătoriți; din aceștia 39 știŭ carte și 276 nu știŭ.

Budgetul comuneĭ e de 2351 leĭ la venitурĭ și 2346 leĭ la cheltuelĭ. Locuitorĭĭ se ocupă cu agricultura, cu industria domestică și cu creșterea vitelor.

In Colibași sunt 2 cîrciumĭ.

Vite marĭ sunt 397, vite micĭ 1700 și rîmătorĭ 100.

E o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită la 1762, de locuitorĭ și acum deservită de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ.

Colibași, *cătun,* ține de com. Pojogeni, pl. Amaradia, jud. Gorj. E situat pe șes, pe malul drept al rîuleț uluĭ Blahnița. Are o suprafață cam de 390 hect., din carĭ 250 hect. arabile, 5 hect. vie, 1 hect. prunet, restul pădure și tufăriș.

Are o populație de 80 fam., cu 300 suflete, din carĭ 50 contribuabilĭ.

Locuitorĭĭ sunt moșneni și se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Locuitorĭĭ posedă 35 pluguri, 4 căruțe cu caĭ, 80 care cu boĭ, 260 vite marĭ cornute, 250 oĭ, 72 rîmătorĭ, 12 stupĭ, 6 capre și 14 caĭ.

Comunicația se face prin șoseaua județeană T.-Jiŭ-Rîmnicul-Vîlcea, care traversează cătunul, venind de la V. din com. Scoarța; printr'o șosea comunală care o leagă la N. cu Bobul; printr'un drum care o leagă la S.-V. cu cătunul săŭ de reședință Pojogeni.

In cătun se maĭ găsesc: 1 moară de apă și 3 puțurĭ cu cumpănă.

Are 2 biserică, făcute la anul 1830, de Constantin Bălteanu, proprietarul acesteĭ moșiĭ.

Colibași, *sat,* face parte din comuna rurală cu acelașĭ nume, jud. Muscel.

Colibași, *schit,* cu hramul Buna-Vestire, în satul cu acelașĭ nume, din jud. Romanați.

Colibași, *munte* cu pădure, jud. Dîmbovița, în marginea de N.-V. a județuluĭ despre Transilvania.

Colibași - Mărăcineni, *proprietăți* ale statuluĭ, pendinte de vatra mănăstireĭ Vieroșul, plasa Rîul-Doamneĭ. Aŭ 407 hectare loc arabil și 1754 hect. pădure. Pe periodul 1888—93 s'aŭ arendat cu 10450 leĭ anual.

Colibași - Vieroșul, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, jud. Muscel, com. Colibași, plasa Rîul-Doamneĭ, în întindere de 75 hectare.

Colibași-Vieroșul, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 2018 hectare, pl. Rîul-Doamneĭ, județul Muscel, compusă din trupurile: Colibași-Vieroșul (1754 hectare), Zăvoiul-Văleanca (2 hect.), Drăgoiul (1 hect.), Zăvoiul de peste rîul Doamna (49 hect.), Zăvoiul-de-la-Ciumești (57 hect.), Zăvoiul-de-la-Vieroș (46 hectare), Zăvoiul-de-la-Mureș (81 hect.), Zăvoiul-de-la-Gropeni (23 hect.), și Zăvoiul-de-la-Găvane (5 hectare).

Colibașul, *com. rur.,* în județul Mehedinți, plasa Ocolul, la distanță de 14 kil. de Turnul-Severin, iar de Malovățul, reședința plășeĭ, de 4 kil. Este situată pe dealurĭ și văĭ. E formată dintr'un singur sat, avînd 108 contribuabilĭ, 675 locuitorĭ, în 124 case.

Locuitorĭĭ posedă: 14 pluguri, 26 care cu boĭ și 4 căruțe cu caĭ. Sunt 105 stupĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ e de 600 leĭ la venitурĭ și 497 leĭ la cheltuelĭ.

Vite sunt: 200 vite marĭ cornute, 11 caĭ, 460 oĭ, 89 capre și 200 rîmătorĭ.

Prin această comună trece șoseaua județeană Turnul-Severin - Tîrgul - Jiŭ, din care, prin centrul satuluĭ, se ramifică o șosea comunală ce duce spre Rudina la Baia-de-Aramă.

Comuna e străbătută de: Dealul-Colibașuluĭ, Poiana-Hoțească și de pîrîul Pleșuva, pe care se află morĭ de măcinat.

Colibașul, *deal,* în com. rurală Colibașul, pl. Ocolul-d.-s., jud.

Hosted by Google

Mehedinți. Este acoperit cu pădure, locurĭ de muncă și viĭ.

Peste acest deal trece șoseaua județeană Turnul-Severin-Tîrgul-Jiŭ.

Colibeĭ (Pîrîul-), *afluent* al *pîrîuluĭ* Rîșca, jud. Suceava.

Colibeĭ (Pîrîul-), *afluent* al Sabaseĭ, jud. Suceava.

Colibeĭ (Poiana-), *poiană*, comuna Smeurătul, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Colibeĭ (Valea-), *vale*, a pîrîuluĭ cu acest nume, în jud. Suceava, com. Bogdănești, unde se află și un herăstrău.

Colibelor (Dealul-), *deal*, la N.-E. de com. Alunul, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea.

Colibelor (Izvorul-), *izvor*, în jud. Buzău, com. Chiojdul. Iese din pădurea Frîntura, muntele Siriul și se scurge în Bîsca-cu-Cale, între munții.

Colina-Dohan-Crasna, *deal*, pe teritoriul com. Stroești, plasa Crasna, jud. Fălciŭ. Pe costișa luĭ sunt situate satele: Stroești, Gugești și Valea-luĭ-Bosie. Această culme se lasă în jos spre S., prin comunele Tătăreni, Crasnășeni și Vinețești, până în șezul Bîrladuluĭ, unde se termină în Gura-Crasneĭ.

Colinelor (Dealul-), *deal*, com. Rădești, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Colinița, *colină*, în com. Cislăul, căt. Scărișoara, jud. Buzău, acoperită de pădure.

Colintina, *sat*, plasa Dîmbovița, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Colintina-Fundeni. Este situat la N.-E. de București, înconjurat de un braț al văeĭ Pasărea și gîrla Colintina.

Această moșie, care aparținea luĭ Constantin Brîncoveanu Voevod, a fost dăruită chiar de el mănăstireĭ S-ții Apostolĭ din București.

La 1821, Tudor-Vladimirescu puse sentinele la Colintina, spre a împiedica fuga boerilor. La 25 Martie, același an, Ipsilante își așează tabăra la Colintina, iar el se instalează în casele Banuluĭ Grigorie Ghica.

Are o biserică, cu hramul Înălțarea-Domnuluĭ, deservită de doĭ preoți și un cîntăreț; o școală mixtă, frecuentată de 62 elevĭ și 11 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 3042 leĭ.

Populația satuluĭ e de 254 suflete. Suprafața luĭ e de 406 hect., din carĭ 315 aparțin caseĭ Ghica și 91 locuitorilor.

Are 1 moară pe apă; 2 poduri; 11 cîrciumĭ; 1 heleșteŭ. Sunt și treĭ zalhanale.

In termen de mijloc în aceste zalhanale se taie anual 3000 bivolĭ și bivolițe, 2600 boĭ și vacĭ și 6000 oĭ și capre, care se consumă în București.

Colintina, *localitate*, în comuna Gura-Bouluĭ, plasa Vedea-d.-s., jud. Olt, unde Gîrla-Bouluĭ se varsă în gîrla Vedița.

Colintina, *lac*, jud. Ilfov, la N. de București, format de pîrîul Colintina.

Colintina, *pîrîŭ*, ce-și ia naștere maĭ la vale de com. Bolovani aproape de căt. Stănești, jud. Dîmbovița, merge în jud. Ilfov și se varsă în lacul Cernica, de aci se scurge în Dîmbovița și cu Dîmbovița în Argeș la satul Budești.

Colintina-Fundeni, *com. rur.*, pl. Dîmbovița, jud. Ilfov, la N.-E. de București, înconjurată de un braț al văieĭ Pasărea și gîrla Colintina, 6 kil. departe de București. Stă în legătură cu com. Afumați și Ștefănești prin șosele vecinale terminate.

Se compune din satele: Colintina, Fundeni, Plumbuita; cu o populație de 821 locuitorĭ, carĭ trăesc în 255 case.

Suprafața totală a comuneĭ e de 1410 hect. Proprietarĭĭ: G. Nicolescu, Casa Ghica, St. Capșa și statul, aŭ 1115 hect., din carĭ cultivă 647 hect (160 izlaz, 50 sterpe, 25 pădure, restul cultura viteĭ). Locuitorĭĭ aŭ 295 hect., din care cultivă 243 hect., restul îl rezervă pentru izlaz.

Comuna are 217 contribuabilĭ, cu un budget de 18836 leĭ la venitурĭ și 13959 la cheltuelĭ.

Dintre locuitorĭ, 62 sunt plugarĭ, și 129 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 66 pluguri: 60 cu boĭ și 6 cu caĭ. Locuitorĭĭ aŭ 112 care și căruțe: 94 cu boĭ și 18 cu caĭ.

Comerciul se face de 28 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 472 (55 caĭ și epe, 100 boĭ, 136 vacĭ, 5 viteĭ, 96 bivolĭ, 80 bivolițe) și al celor micĭ de 28 (2 porcĭ, și 26 oĭ).

Locuitorĭ împroprietărițĭ sunt 46 și neîmproprietărițĭ 172.

In comună sunt 3 bisericĭ (la Colintina, Fundeni și Plumbuita).

S'aŭ stabilit în comună 18 străinĭ.

Colivacul, *mahala*, în jud. Mehedinți, pl. Ocolul, com. rur. Malovățul.

Colîni (Bășica-de-la-), *movilă*,

Hosted by Google

în com. Glodeanul-Silișteа, jud. Buzău.

Colînul, *moșie,* în județul Buzău, comuna Cătina, cătunul Cepturașul, în intindere de 76 hect. curături și fîneață.

Colînul, *munte,* în jud. Buzău, com. și cătunul Cătina. Face hotar între proprietatea moșnenilor, pădurea Jariștea și Vîrful-Corbului, de pe moșia Florească-Bureli.

Colînului (Vîrful-), *munte,* în comuna Valea-Muscelului, jud. Buzău. Formează centrul unui cerc de munți; e acoperit de izlaz.

Colnicele, *colină,* în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cătunul Scheiul, acoperită de pădure.

Colnicele, *moșie,* în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cătunul Scheiul, 62 hectare curături, livede și fîneață.

Colnicele, mică *pădure,* în com. Vintilă-Vodă, cătunul Scheiul, jud. Buzău. Face un corp cu Bodinești, Scorușul și Muchea-Arapului, avînd în total 16 hect.

Colnicele, *izvor,* în jud. Buzău, com. Vintilă-Vodă, cătunul Scheiul. Iese din muchea Colnicele și se scurge în rîul Slănicul.

Colnicul, *colină,* în jud. Buzău, com. Pîrscovul, ramificație din muntele Pănătăul.

Colnicul, *deal,* pe teritoriul satului Oroftiana, com. cu aceeași numire, plasa Herța, județul Dorohoiu.

Colnicul, *numire* dată *pădurei* de pe moșia Lunca-Frumoasă, din com. Pîrscovul, jud. Buzău; are singură 320 hect., face un corp cu pădurea Pîrscovul.

Coloneață. Vezi Bordea, deal, jud. Iași.

Coloneață, *podiș,* în jud. Vasluiu, com. Dobrovățul, plasa Crasna. E acoperit cu păduri.

Coloneață, *pîrîu.* (Vezi Dobrovățul, pîrău, jud. Vasluiu).

Colonești, *com. rur.,* pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Este situată pe valea rîului Vedița, la 37 kil. de capitala județului și la 9 kil. de a plășei.

Are o populațiune de 814 locuitori (459 bărbați și 355 femei), din cari 191 capi de familie; 245 contribuabili. Sunt 200 case de locuit.

In comună sunt două biserici: una la N. ce se numește Biserica-Albă, fondată la anul 1756, și reparată în anul 1881, cu hramul Cuvioasa Paraschiva și a doua, la S. de comună, fondată în anul 1746 și avînd hramul Sf. Voevozi. Aceste biserici sunt deservite de 3 preoți, plătiți din fondurile comunei și de enoriași.

Mai toți locuitorii comunei sunt agricultori. Ei au: 18 cai și epe, 186 boi, 130 vaci, 1000 oi și 150 porci. Locuitorii sunt moșneni, afară de 19, cari s'au împroprietărit la 1864, cu 68 hect. pămînt din moșia d-lor Calinderoglu, Toma Bogdan și alți.

Comuna Colonești are, împreună cu izlaz, 1430 hect.

Școala e frecuentată de 44 copii (43 băeți și 1 fată) din numărul de 397 copii (202 băeți și 195 fete) în vîrstă de școală. Cu întinderea ei, satul cheltuește anual 1404 lei. Localul e proprietate particulară.

Stupi cu albine sunt 19.

Comerciul se face de 2 cîrciumari.

Veniturile comunei se urcă la suma de 1733.26 lei.

Două șosele, una națională, înlesnește comunicația între comună și comuna Negrea și alta comunală, înlesnește comunei comunicația cu comunele Vlaici și Maldărul.

In comună sunt două dealuri, unul la E. și altul la V., ce vin de la N. la S. și merge paralel cu comuna. In dealul de la V. sunt 2 piscuri: Piscul de la cotul șoselei naționale și Piscul de la gura vîlcelei Lupoaia.

In dealul de la E. este un pisc ce se numește Gruiul-Mare, avînd amîndouă o lungime ca de 2000 m. Parte din ele servesc pentru pășune și parte se cultivă.

Prin Colonești trec: valea rîului Vedița, de vîlceaua Gruiul-Mare, pîrîul Alba, pîrîul Moși, gîrla Ulmul-Mare, Ulmul-Mic, Lupoaiele și Sucețul.

Colonești, *com. rur.,* pl. Stănișești, jud. Tecuciu, compusă din 13 cătune: Analogul, Corbul, Danciul, Panul, Poiana, Satul-Nou, Spira-d.-j., Spira-d.-s., Tîrgul-Colonești, Valea-Mare, Valea-lui-Mateiu, Valea-Morei și Zăpodia.

Comuna cade la extremitatea de N. a județului, la 91 kil. depărtare de capitala județului și la 12 kil. de reședința plășei.

E situată pe ambele laturi ale pîrîului Zeletinul, care izvorește în raionul comunei chiar.

Are o populație de 1925 suflete, în cari intră 49 Evrei; 627 capi de familii; 610 contribuabili, locuind în 610 case și 8 bordee.

In comună sunt 3 biserici: în Colonești, în Corbul și în

Hosted by Google

Spria-d.-s., deservite de 3 preoți și 4 cîntăreți.

Locuitorii sunt parte răzeși, parte clăcași împroprietăriți.

In această comună sunt: 165 pluguri de lemn, 8 de fier; 3 mori, 1 de aburi, 1 de vînt și 1 de apă pe rîul Zeletinul. Locuitorii aŭ: 485 boi, 640 vaci, 105 cai, 50 epe, 3 armăsari, 109 capre, 730 oi și 272 porci. Sunt 40 stupi.

In raionul comunei sunt 5 iazuri cu pește.

Suprafața întregei com. este de 7300 hect., din cari: 2500 hect. pămînt arabil, iar restul îl ocupă vatra satului și fînețele.

Viile ocupă 69 hect. In 1892 aŭ dat 2040 litruri vin alb, 170 litruri vin roșu.

Ca proprietar în această com. este d-nul Ghiță Apostoleanu, care are 1338 hectare și 47 arii.

Sunt școli: una în căt. Spria-d.-s., datînd din 1896, se frecuentă de 60 copii (40 băeți și 20 fete) din numărul de 95 (58 băeți și 37 fete); a doua în Colonești, care datează din anul 1868, avînd localul propriŭ, se frecuentă de 36 copii (30 băeți și 6 fete), din numărul de 75 copii (50 băeți și 25 fete).

Budgetul are la venituri 4230 lei anual.

Este străbătută de următoarele căi de comunicație: șoseaua județeană ce duce spre Bacăŭ; alta ce duce la tîrgul Glodurele (jud. Bacăŭ); alta ce duce la tîrgul Plopana (jud. Tutova), trecînd prin Satul-Noŭ; șoseaua ce duce în com. Tulești (jud. Tutova), care se leagă cu șoseaua ce duce la Bîrlad, și șoseaua județeană ce vine din Tecuciŭ, ce se leagă la N. cu șoseaua din județul Roman, prin com. Dămienești.

E brăzdată de dealurile: Zarea - Tutovei, avînd o înălțime de 350 m., cu următoarele ramificațiuni: Dealul Șoimul, Rusenilor, Chiperului și Zarea-Dobrotforului în partea de V., avînd o înălțime de 290 m., cu următoarele ramificații: Dealul-Baimaculuĭ, Botezuluĭ, Pădurenilor, Panuluĭ, Corbuluĭ și Zăpodiile.

Este străbătută de rîul Zeletinul, care trece prin centrul com., priimind următoarele pîraie pe dreapta: Poiana, Spria-d.-j., Corbuluĭ și Zăpodia, iar pe stînga, Danciul, Spria-d.-s., Valea-Mare, Valea-Moareĭ și Valea-luĭ-Mateiŭ

Se mărginește la N. cu com. Odobești (jud. Bacăŭ) și com. Dămienești (jud. Roman), la S. com. Buda, la E. cu com. Plopana, Dragomirești, Tulești și Avrămești (jud. Tutova), la V. cu tîrgul Glodurele, Antohești și Făghieni (jud. Bacăŭ).

Colonești, *tîrgușor,* face parte din com. Colonești, jud. Tecuciŭ. Aicĭ se află reședința comuneĭ. E situat pe partea dreptă a pîrîuluĭ Zeletinul, pe vale. Afară de populația creștină ortodoxă sunt și 53 capi de familiĭ Evreĭ.

Tîrgul este așezat pe ambele părți ale șoseleĭ.

Are o școală frecuentată de 35 copii (30 băeți și 6 fete); o biserică, cu hramul Sf. Ierarh Nicolae. Este de lemn de stejar, făcută la 1832 de Vasile Vidrașcu; s'a reparat în anul 1860. Se întreține de locuitorĭ, avînd 5 fălcĭ și 60 prăjinĭ loc arabil.

Colonia-Italiană. V. Cornești, sat, jud. Iași.

Colorea, *pisc,* în jud. Buzăŭ, com. Viperești, cătunul Fîntînelele, pe moșia statuluĭ Slobozianu.

Colteşti, *com. rur.,* pl. Olteț-d.-s., jud. Vîlcea, compusă din 3 cătune: Ilaciul, Roșia și Ocracul.

Este situată pe țărmul drept al rîuluĭ Olteț, la 60 kil. depărtare de capitala județuluĭ și la 14 kil. de a plășeĭ.

Are o populațiune de 1176 loc. (598 bărbați și 578 femeĭ), în care intră și 3 familiĭ de Țigani-fierarĭ; sunt 360 capĭ de familie; 208 contribuabilĭ și 306 case.

In raionul comuneĭ sunt 3 bisericĭ. Una în căt. Ilaciul, fondată la anul 1791, s'a reparat la anul 1851; a doua, în Ocracul, s'a fondat la 7302 (1794) și a treia în căt. Roșia, fondată la anul 1795. Ambele din urmă s'aŭ reparat la anul 1860.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt plugarĭ. Maĭ sunt 13 meșteșugarĭ. Produsul munceĭ îl desfac în Broșteni, Horezul, Polovragi, Grădiștea, Găngulești, etc.

In comună sunt: 21 caĭ, 200 boĭ, 248 vacĭ, 100 capre, 500 oĭ și 600 porcĭ. Pe apa Oltețul, în raionul comuneĭ, sunt 3 morĭ.

Toți locuitorii sunt moșneni.

Școala datează în comună de la 1862. Copiĭ în vîrstă d'a o frecuenta sunt 144, (78 băeți și 66 fete). Știŭ carte 100 bărbați și 1 femee.

Intreaga comună are 1158 hect.

Șoseaua comunală leagă comuna Colțești cu comuna Slăvești și Alunul. Veniturile și cheltuelile comuneĭ se urcă la 1200 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile Mueriĭ, Mare, Dolani, Preeratul, Ilaciuluĭ, Căpriorul și udată de văile: Adîncăței, Preeratul, Roșia, Ilaciul și Iezerul, osebit de rîul Olteț.

Hosted by Google

Colteşti, *deal,* în raionul com. Colțești, pl. Oltețul-d.-s., jud. Vîlcea, pe care se cultivă 1 kil. 50 arii vie.

Colţani (Pe-), *loc izolat,* în cât. Piatra, com. Bădeni-Ungureni, pl. Dîmbovița, jud. Muscel.

Colţatul, *movilă.* (Vezi Șirul-Movilelor, com. Știubeieni, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ).

Colţăneni, *cât.* al com. Mihăilești, jud. Buzăŭ, cu 320 loc. și 72 case.

Colţăneni, *lac,* în jud. Buzăŭ, com. Mihăilești, continuație a laculuĭ Mărgineanul. Se scurge în pîrîul Sărata.

Colţăneni (Colţica-), *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Mihăilești, numită și Cufuritul saŭ Mihăilești, maĭ des însă: Sărata-Mănăstireĭ-Mislea.

Colţea, *com. rur.,* pl. Călmățuiuluĭ, jud. Brăila, situată pe șes. Se învecinește la E. cu hotarul moșieĭ Mărgineanca din jud. Ialomița, la V. cu com. Chichinețul, la N.-E. cu comuna Fleașca și la N. cu moșia Mitropolia, la S. cu com. Iazul din jud. Ialomița. Are forma unuĭ trapez. Suprafața com. e 2647 hect. Populația e de 758 suflete; 167 capĭ de familie, 54 știŭ carte, 704 nu știŭ. Are 133 contrib. și 12 patentarĭ romînĭ. Venitul com. e de 2775 leĭ și cheltuelile de 2505 leĭ, 75 b.

Sătenĭ împroprietărițĭ, după legea din 1864, sunt 83 și neîmproprietărițĭ 24. Sunt 4 debite și 7 cîrciumĭ.

Vite marĭ cornute sunt 858 (381 boĭ, 353 vacĭ, 12 taurĭ și 112 vițeĭ), caĭ 468, oĭ 290, rîmătorĭ 235 și capre 2.

Are 1 biserică, cu hramul Sf. Nicolae, zidită la 1872 de locuitorĭ, deservită de 1 preot, și 1 cîntăreț.

Drumurĭ: La com. Tătarul, spre E. prin locurile locuitorilor distanță 8 kil., la gara Dudești spre N.-E. tot prin locurile locuitorilor pe la Crucea-luĭ-Moise-D.-Chesarul 4 kil., la com. Smirna, din jud. Ialomița, pănă la Crucea-luĭ-Moise-D.-Chesarul. La Chichinețul spre S.-V. drept pănă la Crucea-luĭ-Moise-Negoiță și movila Colțea 6 kil. La Ulmul spre N.-V. pe la Crucea-luĭ-Stan-Vlădescu 13 kil. In comună sunt 2 strade și casele sunt dese și răŭ construite, fără plantațiunĭ. Are o moară cu vaporĭ, care, produce 700 leĭ anual.

Comuna este înființată la 1818, de cîțĭ-va locuitorĭ și și-a luat numele de la moșia Colțea. Distanța de la Colțea la Brăila: 71 kil.

Colţea, *sat,* jud. Brăila, în mijlocul comuneĭ cu același nume, cam în partea sa de V., la 71 kil. spre S.-V. de orașul Brăila. Acest sat este înființat la 1818 și numit ast-fel de la mănăstirea căreia era închinată: Colțea.

Vatra satuluĭ este de 68 hect. cu 156 case; 7 cîrciumĭ; o moară cu aburĭ.

Are o școală mixtă, înființată la 1850, întreținută de com. și jud. și frecuentată de 20 elevĭ și 5 eleve; o biserică, clădită la 1872 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 2 paracliserĭ. Populația satuluĭ este de 167 familiĭ, saŭ 760 locuitorĭ, din care 387 bărbațĭ, 373 femeĭ, 325 căsătorițĭ, 455 necăsătoriți; 71 știŭ carte și 689 nu știŭ.

Vite sunt: 467 caĭ, 860 vite marĭ cornute, 920 oĭ, 3 capre și 240 rîmătorĭ.

Colţea, *lac,* jud. Brăila, care se întinde la E. satuluĭ Colțea; în timpul vereĭ seacă. Pe marginea de E. a luĭ se află armanul arendașuluĭ.

Colţea, *moșie,* jud. Brăila, pendinte de com. Colțea, pl. Călmățuiuluĭ, este unită cu moșia Batogul și aparține spitaluluĭ Colțea din București. Are o suprafață de 3260 hect. Venitul e de 65480 leĭ anual.

Colţea, *movilă,* jud. Brăila, situată în drumul de la comuna Colțea la com. Chichinețul.

Colţeni (Valea-Seacă), *cătun,* al com. Trestia, jud. Buzăŭ, cu 120 locuitorĭ și 31 case.

Colţenilor (Vîrful-), *colină,* în com. Trestia, cât. Colțeni, județul Buzăŭ, acoperită de pădurea și izlaz.

Colţeşti, *com. rur.,* în jud. Gorj, plasa Gilortuluĭ, la S. de com. Tăndălești. E situată pe șesul și coasta cu același nume în partea stîngă a rîuluĭ Amaradia, formînd singură comună.

Are o suprafață de 350 hect., din carĭ 50 hect. pădure, 100 hect. arabile, 141 hect. fînețe, 37 hect. viĭ și 22 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 116 familiĭ, cu 482 suflete, din carĭ 101 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 50 care cu boĭ, 5 căruțe cu caĭ; 247 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 229 oĭ, 5 capre și 203 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 894, banĭ 33 la venitur și de leĭ 852, bani 51 la cheltuelĭ.

Comunicația se face prin șoseaua vecinală, ce vine de la S. din com. Busuioci, trece prin centrul acesteĭ comune și o pune

Hosted by Google

în legătură, la N., cu com. Tăndălești; apoĭ prin șoselele comunale, care o pun în comunicație cu cele-l'alte comune vecine.

In comună sunt 8 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Are 1 biserică de zid, făcută de locuitorĭ la anul 1857; azĭ e deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ.

Colți, *com. rur.,* în plaiul Buzăŭ, jud. Buzăŭ, și Valea-Sibiciuluĭ, pe ambele malurĭ ale Văeĭ-Colților, la o distanță de Buzăŭ de 66 kil. Limitele sale sunt: la N., începe de la Muchea-Cinilor, se lasă pe izvorul la vale pănă în rîul Bîsca-Rozileĭ și urcă pe Bîsca în sus pănă la izvorul Hînsarul; la E., merge pe izvorul Hînsaruluĭ în sus, pănă aproape de sorgintea sa, o ia pe hotarul moșieĭ Băleanca, urcă pe muche la Poiana-Corduneĭ și de aci la Mormîntul-Țiganuluĭ, apoĭ se dirige în muntele Martiria, pe a căruĭ culme merge pănă în Lacul-Samaraluĭ, continuă pe plaiul, ajunge în Vîrful-Cicileĭ și apoĭ în Vîrful-Mățărilĭ; la S., începînd din Mățărea, (care desparte și plaiul Buzăŭ de plaiul Pîrscovul), merge în Vîrful-Boșoveiuluĭ, de aci în muntele Vîrful-Junculuĭ, continuă pe plaiŭ, lăsîndu-se la Vizunilĭ, urcă la Muntele-Goșiĭ, de unde se lasă pe apa Brustușuluĭ, pănă la Mărul-Domnesc, de unde urcă în sus în muntele Vîrful-Goșiĭ, se lasă apoĭ pe hotarul moșieĭ Trestioara, drept în gura izvoruluĭ Ruginosul, întîlnește iar izvorul Brusturișul și merge pe dînsul pănă la întîlnirea luĭ cu izvorul Valea-Bouluĭ; de aci urcă pe plaiurĭ pănă în Vîrful-luĭ-Bîĭ, se lasă în jos în Valea-Colților, apoĭ urcă la Vîrful-luĭ-Pal, continuînd în sus pe plaiŭ pănă la Muchea-Sterminеĭ; la V., începînd din Stermina, merge pănă în Izvorul-Stînelor, pe albia căruia se urcă drept în Muchea-de-la-Cinilĭ.

Suprafața comuneĭ e de 3520 hect., din carĭ 41 arabile, 2160 pădure, 152 fîneață, 340 izlaz, 83 livezĭ și 744 hect. sterp.

Proprietățĭ însemnate sunt: Alunișul (statul), hotarul Colți-d.-j., hotarul Colți-d.-s., parte din Bîsca și hotarul Cărăimănesc, ale cetelor de moșneni.

Terenul este foarte muntos și steril, constînd numaĭ din munțĭ stîncoșĭ și coline nisipoase, pe care, rar, se vede iarbă. Din substanțe minerale are chihlibar, fier și maĭ multe ape minerale, dar care nu se pot întrebuința, din cauza sălbăticieĭ loculuĭ, a izolațiuneĭ și a depărtăreĭ.

Sunt 4 morĭ pe apa Bîsca, 2 pe Valea-Colților, 1 pe Valea-Bouluĭ, 1 pivă, 3 fierăstrae și o stînă. Se țin anual 2 tîrgurĭ: la Ispas și la 8 Noembrie.

Cale de comunicație are acea care duce la Valea-Sibiciuluĭ, dar și acest drum e dificil și adesea periculos.

Vite sunt: 620 boĭ, 173 vacĭ, 68 viței, 17 caĭ, 26 epe, 13 mînjĭ, 1600 oĭ, 365 capre și 380 porcĭ. Stupĭ sunt 113.

Comuna e formată din cătunele: Alunișul, Călugărițele, Colți-d.-j., Colți-d.-s., Camburul, Comarnici, Fijerești, In-Poiană, Ligurești, Lupoae, Măgădani, Mățara, Muscelul-Cărăimănesc, Paltenul, Strîmba, Seciul și Valea-Bouluĭ. Populația sa e de 2080 locuitorĭ, din carĭ bărbațĭ însurațĭ 427, neînsurațĭ 22, văduvĭ 28, băețĭ 563; iar femeĭ măritate 427, văduve 76, fete 537. Case sunt 546. Meseriașĭ sunt: 2 lemnarĭ, 1 tîmplar, 4 rotarĭ și 2 fierarĭ.

Budgetul e de 1938 leĭ, 38 banĭ anual.

Bisericĭ sunt 4, cu 3 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 4 paracliserĭ. Catedrala e cea cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ. Biserica de la Alunișul e săpată într'o singură piatră.

Cîrciumĭ sunt 3.

Locurĭ însemnate de vizitat sunt: Peștera de la Piatra-luĭ-Dragomir, zisă și Gaura-luĭ-Dragomir, Vizunia, Piatra-Lăstunuluĭ, etc.

Comuna probabil, și-a luat numele de la muntele Colți, un semi-cerc care culminează în 7 colțĭ de piatră, ce se ridică din masiv pănă la 200 m. și în centrul cărora e situat cătunul Colți-d.-s., leagănul acesteĭ comune.

Colți, *munte,* maĭ în sus de comuna Moroeni, jud. Dîmbovița. E situat pe Ialomița în sus, în stînga.

Colți, *munte,* jud. Muscel, la N. de comuna Rucărul, ale căruĭ poale le udă rîul Dîmbovicioara.

Colți, *pădure,* supusă regimuluĭ silvic, comuna Rucărul, județul Muscel.

Colți (Vîrful-cu-), *loc izolat,* în cătunul Piatra, com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Colți-Băjeni, *loc izolat,* în comuna Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Colți-de-Jos, *cătun* de reședință al com. Colți, jud. Buzăŭ, are 230 locuitorĭ și 68 case, situat pe malul stîng al Văeĭ-Colților, în apropiere de vărsarea eĭ în Valea-Sibiciuluĭ.

Colți-de-Jos (Hotarul), *moșie,*

Hosted by Google

în comuna Colți, jud. Buzău, proprietate moșnenească în devălmășie, are 560 hect., mare parte gol și pietriș, fînețe și curături. Sunt hrisoavele de proprietate date de Domnii Mihnea-Vodă 7056 și 7086, Constantin Șerban 7162 și Alexandru Ipsilante.

Colți-de-Sus, *cătun,* al comunei Colți, jud. Buzău; are 70 locuitori și 23 case.

Colți-de-Sus (Hotarul), *movilă,* în com. Colți, jud. Buzău, proprietate moșnenească. Are 590 hect. și mare parte goală; e acoperită cu puțină fînețe și izlaz.

Colți - Doamnei, *colți* groși și înalți de piatră, în formă de pălărie tricornă, d'asupra unei mari stîncî, pe muntele Doamna, județul Muscel. Tradiția locală spune că aceĭ colți, pe carĭ, cînd îĭ privești, pare că cad pe tine, nu ar fi jocul naturei, ci s'aŭ ridicat de Radu-Negru și că aŭ fost înțepeniți cu piroane groase de fier și întărite cu plump topit.

O altă tradiție spune că dealurile opuse, despărțite prin rîul Dîmbovița, se uneaŭ printr'un pod de piele, care se ridica și așeza după trebuință.

Colți-luĭ-Andreiŭ, *munți* înalți de piatră, jud. Muscel, aproape de locul unde izvorește rîul Dîmbovița, în vecinătate cu muntele Oticul.

Colți-luĭ-Balbeș, *proprietate* a Eforiei Spitalelor Civile din București, pendinte de com. Sinaia, pl. Peleșul, jud. Prahova, în întindere de 1364 hect., tot teren împădurit, afară de 5 hect. locurĭ de fînețe; a fost arendată pe periodul 1887—90 cu 100 leĭ anual.

Colți-luĭ-Guran, *loc izolat,* în com. Bădeni - Ungurenĭ, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Colți - Păltinetuluĭ, *surpătură,* com. Bertea, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova; servă de pășune vitelor.

Colțica, *tîrlă,* în jud. Brăila, la 3 kil. de satul Ionești-Bertești, lîngă Movila-Ieduluĭ, pe moșia Colțica, pendinte de com. Bordeiul-Verde.

Colțica, *moșie,* în jud. Brăila, cu 1290 hect., situată la V. de comuna Batogul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile.

Colțica, *sfoară de moșie,* în județul Brăila, între com. Ionești-Berlești și com. Filiul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile, pendinte de comuna Bordeiul-Verde.

Colțiĭ (Parte-din-Bîsca-), *moșie,* în jud. Buzău, com. Colți, proprietate moșnenească; are 200 hect. pădure, fîneață și sterp.

Colților (Piatra-), *munte* stîncos, în jud. Buzău, com. Colți, cătun. Colți-d.-s., culminînd în 7 piscurĭ de piatră în formă de colțĭ.

Colților (Valea-), *vale,* în jud. Buzău, com. Colți, formată din Valea-Alunișuluĭ și Valea-Căprioareĭ, carĭ se reunesc la N. de cătunul Colți-d.-s. Sub numele de Colți, merge de se varsă în Valea-Sibiciuluĭ, lîngă cătunul Intre-Sibicee (com. Mlăjetul). In timp de ploaie această vale e foarte violentă, aduce bolovanĭ marĭ în marele volum de apă, ce, după toțĭ munțiĭ vecinĭ, se scurge în albia sa. După retragerea apeĭ, vin mulțĭ căutătorĭ de chihlibar, acesta, rupt din munțĭ, găsindu-se împrăștiat, sub forme de bolovanĭ, prin pietrișul de pe malurĭ.

Colțișorul, *deal,* în jud. Botoșani. Incepe pe moșia Cociungeni, com. Zlătunoaia, trece pe moșia Măscăteni, com. Trușești, și se termină pe moșia Ionășeni, com. Șoldănești.

Colțișorul, *pădure,* pe moșia Albești, com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani. Are o întindere de 514 hect. E compusă maĭ mult din stejar, carpen și ulm. Se exploatează sistematic.

Colțoaia, *deal,* pe care este situată comuna Podeni-Vechĭ, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Colțul, *sat,* jud. Argeș, pl. Cotmeana. Are o populație de 120 familiĭ și o biserică vechie, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot și un cîntăreț. Acest sat face parte din com. rur. Ungheni-Colțul.

Colțul, *sat,* face parte din com. rur. Cocorăști, plasa Tîrgșorul, jud. Prahova. Aci e reședința comuneĭ. Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire și Sf. Nicolae, fondată în zilele Domnitoruluĭ Alexandru Dimitrie Ghica Voevod și Mitropolituluĭ Neofit, de credinciosul și marele logofăt Ion Cocorăscu, cu începere de la anul 1839, luna Maiŭ 16, și terminată în ziua de 16 Maiŭ 1840, cînd s'a și sfințit. S'a reparat la 1876.

Colțul, *sat,* face parte din com. rur. Tîrgșorul-Vechiŭ, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova.

Colțul. Vezĭ Dăroaia, județul Vîlcea.

Hosted by Google

Colțul, *colină,* în jud. Buzău, comuna Fințești, peste care curge în cascade izvorul Șipotul. E acoperită de puțină pădure.

Colțul-Acreĭ, cel maĭ periculos *cot* de pe tot lungul Bistriței, în jud. Suceava, com. Dorna.

Colțul-Albineĭ, *munte* de piatră calcaroasă, cu colț d'asupra satuluĭ Stoenești, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel.

Colțul-Bufnițeĭ, *loc,* lîngă cât. Bădeni, com. Bădeni-Ungurenĭ, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel.

Colțul-cel-Mare (In-), *loc izolat,* comuna Bădeni-Ungurenĭ, plaiul Dîmboviței, jud. Muscel.

Colțul-Corniĭ, *sat,* în partea de N. a com. Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. E așezat pe malul Prutuluĭ, între satele: Măcărești, din jud. Iași și Sălăgeni (Fălciŭ), pe o suprafață de 26 hect. 54 ariĭ. Are o populație de 65 fam., saŭ 283 sufl., din carĭ 57 contrib. Are o biserică vechie, deservită de un dascăl.

Colțul-Pietreĭ (La-), *localitate,* în jud. Prahova, pl. Vărbilăul, com. Mălăești, cât. Mălăești-d.-s., unde este o carieră de piatră.

Colțul-Porculuĭ, *deal,* în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, comuna Bisoca, în partea de N. a comuneĭ. E acoperit cu pășunĭ și pădurĭ; vara se fac aci stîne de oĭ.

Colțul-Șoimuluĭ, *loc izolat,* cu o poziție frumoasă, în jud. Muscel, plaiul Dîmboviței, com. Cetățeni-din-Deal. Aci este o mare stîncă de piatră.

Colțul-Trăsnit, *loc izolat,* în județul Muscel, plaiul Dîmboviței, com. Cetățeni-din-Deal. Aci sunt o mulțime de stîncĭ de piatră, cu diferite forme și primejdioase. Una din aceste stîncĭ poartă numele de Colțul-Trăsnit.

Colțul-Unghenilor, *moșie,* jud. Argeș, pl. Cotmeana. Are o întindere de 1250 pogoane, din care 150 pogoane pădure, proprietatea statuluĭ. Maĭ înainte era pendinte de Mitropolia din București. La 1871 avea un venit anual de 11150 leĭ, și a fost ipotecată cu alte 380 moșiĭ ale statuluĭ pentru asigurarea împrumutuluĭ domenial de 78 milioane. Pe periodul 1883—1884, această moșie a fost arendată cu 11200 leĭ anual. In timpul din urmă, statul a vîndut această moșie.

Colțuluĭ (Piscul-), *pisc.* (Vezĭ Dăroaia, jud. Vîlcea).

Colțuna, *numire* ce se maĭ dă *moșieĭ* Călțuna saŭ Cătuna din com. Albești, jud. Buzăŭ.

Colțunul, *deal,* în com. Ciumulești, jud. Suceava.

Columbul, *deal,* pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, jud. Dolj, prin care trece limita de N. a com. Este înalt de aproape 300 m. și acoperit cu livezĭ de prunĭ, viĭ și pădure măruntă.

Coluni, *loc cu izvoare,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Brătila, de pe teritoriul satuluĭ Gura-Văeĭ.

Colunul, *poiană,* pl. Ocolul, com. Mischi, jud. Dolj.

Coman (Valea-luĭ-), *apă,* com. Bădeni-Pămînteni, pl. Dîmbovița, jud. Muscel.

Comana, *com. rur.,* compusă din cătunele: Budeni - Comana, ce este peste Cîlnișteа, pe partea stîngă a apeĭ, departe 3 kil.; Falastoaca, cătun ce este la Gura-Cîlnișteĭ, unde dă în Argeș, pe partea dreaptă a Cîlnișteĭ, departe de Comana de 4 kil. și Vlad-Țepeș saŭ Gurbanul, sat noŭ făcut cu ocazia împroprietăririĭ țăranilor însurățeĭ la 1882, situat pe Valea-Gurbanuluĭ, în spre Băneasa și departe de Comana de 6 kil. Această comună, pendinte de pl. Cîlnișteа, jud. Vlașca, e departe de Giurgiu de 48 kil., de 29 kil. de Ghimpați, reședința plășeĭ, iar de București de 33 kil. Toate cătunele din care se compune comuna sunt situate pe proprietatea statuluĭ Vatra-Mănăstireĭ-Comana, foastă a acesteĭ mănăstirĭ și care azĭ se arendează pe prețul de 70100 leĭ anual.

Suprafața întregeĭ moșiĭ este de 12500 hect., din carĭ 7000 hect. pădure.

In 1886 comuna a fost populată de 2574 locuitoriĭ, formînd 774 familiĭ.

Sunt 464 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ, în 1886, a fost de 15313 leĭ, la venituri și de 9300 leĭ, la cheltuelĭ.

In această comună sunt 4 bisericĭ, deservite de 2 preoți și 8 dascălĭ; 2 școlĭ, una în Falaștoaca și a doua în Comana, ambele mixte. Aŭ urmat, în 1888: La școala din Comana 22 băeți și 12 fete; la cea din Falaștoaca, 34 băeți și 6 fete.

Viĭ sunt în întindere de 51 hect., 50 ariĭ.

In întreaga comuna s'aŭ împroprietărit din diferite sate 361 loc. însurățeĭ și s'a dat la 5 școlĭ și lor o suprafață totală de 1860 hectare.

Este o moară de foc și un atelier de reparațiunĭ.

Hosted by Google

In com. este o fabrică de cogniac, ce se fabrică din vinurile de la Greaca, din cele din jurul comuneĭ şi maĭ cu seamă din cele de la Pruntul-Belu.

Străinĭ sunt mulţĭ, maĭ cu seamă Grecĭ şi Evreĭ. Sîrbĭ şi Bulgarĭ sunt puţinĭ.

In 1876 s'a făcut o încercare de arendaşul moşieĭ, de a canaliza o parte din mlăştinele Cîlniştеĭ, strîngînd apele într'un şanţ de recepţie; prin aceasta s'a dat cultureĭ o suprafaţă de peste 500 pogoane pămînt ce pănă atuncĭ era acoperită cu bălţĭ.

Căĭ de comunicaţie sunt: Linia ferată Bucureşti-Giurgiu, care are staţia Comana chiar în marginea satuluĭ, pe coasta văeĭ Gurbanuluĭ şi cam la gura eĭ pe această proprietate merge linia ferată pe o distanţă de 18 kil., adică din hotarul Grădiştea la 29 kil. pănă în hotarul Băneasa la 47 kil., urmînd Valea-Gurbanuluĭ şi trecînd pe lîngă satele Comana şi Vlad-Ţepeş. Aci este un pod de fer peste apa Cîlniştеĭ.

Maĭ sunt şosele în spre Falastoaca şi Budeni fără legătură între ele; apoĭ şoseaua Budeni-Comana.

Pe această proprietate trec văile: Gurbanul, Militarul, a-Puţuluĭ şi a-Dadilovuluĭ.

Comana, *cătun,* pendinte de comuna Comana, pl. Cîlniştea, judeţul Vlaşca, situat pe proprietatea statuluĭ Comana.

Aci s'aŭ împroprietărit în 1864, un număr de 186 locuitorĭ, dîndu-li-se 468 hect. In acest cătun este staţia Comana, a linieĭ ferate Giurgiu-Bucureşti.

Tot aci este mănăstirea Comana, care servă de biserică de mir, cu hramul Sf. Nicolae şi deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

In localul mănăstiriĭ este instalată a şcoală mixtă, compusă din 4 clase, la care, în 1888, aŭ urmat 22 băeţĭ şi 12 fete.

Comana, *staţie de dr. de f.,* jud. Vlaşca, pl. Cîlniştea, căt. Comana, pe linia Bucureşti-Giurgiu, pusă în circulaţie la 1 Noembrie 1869. Se află între staţiile Grădiştea (4.7 kil.) şi Băneasa (18.1 kil.). Inălţimea d'asupra niveluluĭ mărіĭ de 40m,88. Venitul acesteĭ staţiĭ, pe anul 1896, a fost de 69382 leĭ, 25 banĭ.

Comana, *mănăstire,* pe coasta dreaptă a apeĭ Cîlniştea, în comuna Comana, plasa Cîlniştea, jud. Vlaşca.

Mănăstirea Comana este zidită de Şerban-Basarab Voevod, la anul 1588; nepotul săŭ Şerban Cantacuzino a reedificat-o la anul 1741. O vechie inscripţie ce se găseşte şi azĭ la această mănăstire sună ast-fel:

«Această sfîntă şi dumnezeiască mănăstire, făcută este din temelie de cel de mult ce in blagolo... saŭ săvîrşit răposatul Şerban Voevod, care a domnit Ţara-Romînească cel adevărat şi vechiŭ Basarabesc la (şeapte miĭ nouă-zecĭ şi şeapte) decĭ învechindu-se de multă vreme, cît şi la stricăciunĭ ajunsese nu numaĭ sfînta biserică ci şi alte zidurĭ de prin prejur, care ajungînd pănă la nepoţĭ şi strănepoţĭ aceluiaşĭ răposat Domn de maĭ sus, din multă osîrdie şi pohtă dumnezeiască s'aŭ îndemnat (cel de strănepoţĭ Şerban Cantacuzino vel paharnic fiul răposatuluĭ Drăghicĭ Cantacuzino, vel spătar, nepot al aceluiaşĭ răposat Şerban Voevod dintr'a luĭ fiică Elena şi feciorul luĭ Constantin Cantacuzino vel postelnic) şi s'a lucrat cu multă ostenеală şi cheltueală şi cu lucru şi cu altele, înfrumuseţînd biserica: nu cu înălţarea şi zidirea slonuluĭ acestuia precum se vede şi afară dintr'alte zidirĭ şi cu multe argintăriĭ şi odoare şi moşiĭ şi ţiganĭ, o aŭ întărit arătîndu-se desăvărşit ctitor, întru slava luĭ Dumnezeŭ şi a celuĭ de minunĭ făcător, Marele Nicolae care are şi hram, este această veşnică pomenire a luĭ şi a neamuluĭ săŭ, leatul 3GH (7250 d. Chr.) Şerban Basarab Voevod, Zoiţa Doamna, Şerban Cantacuzino, Mateiŭ Pîrvu, Vlad Voevod, Constantin Voevod, Constantin Voevod, Radu Voevod, Şerban Voevod, Ion Voevod, Elena Doamna, Maria Doamna».

La 1765, sub Domnia luĭ Grigorie-Vodă Ghica, avu loc aci o luptă între Turcіĭ, ce veneaŭ din Giurgiu şi Cazacіĭ, comandaţĭ de colonelul rus Nazarie; acesta neputînd ţine piept Turcilor, s'a închis în mănăstirea Comana. Pe cîmpul între Comana şi Grădiştea, oastea turcească, în număr de 1500 oamenĭ, a atacat pe Nazarie şi a dat o luptă mare în pădurea ce este pe hotarul Grădiştеĭ, ce se zice Bătaia-Mare, unde s'a găsit în dese rînduri pintenĭ, suliţi şi scărĭ de şea, urme ale lupteĭ de atuncĭ.

De la 1862, de cînd s'aŭ secularizat averile mănăstireştĭ, nicĭ o reparaţie nu s'a făcut localuluĭ ce înconjură mănăstirea, aşa că acum se găseşte în ruine.

In ele locueşte, într'o aripă arendaşul moşieĭ Comana; în cea-l'altă este şcoala şi locuinţa învăţătoareĭ. Mănăstirea servă de biserică de mir comuneĭ, care a reparat-o acum cîţĭ-va anĭ.

Această mănăstire avea următoarele moşiĭ: Siminovul, Goleşti, Comana, Călugăreni, Buteşti, Ruica, Buciumeni, Rîiosul, Petroşanca, Pruntul, Copăceni şi Creţeşti.

Comana, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Sărăţiĭ, căt. Atîrnaţi, fostă proprietate a statuluĭ, pendinte de mănăstirea Comana. Acum e vîndută în 44 loturĭ. Are 268 hect., din care 14 pădure, restul arăturĭ şi viĭ.

Comana, *pădure* de stejar şi de

Hosted by Google

şleaŭ, proprietatea statuluĭ, ocupînd partea moşieĭ d'adreapta Cîlnişteĭ şi despre S., jud. Vlaşca. Suprafaţa eĭ este de 7000 hect. Se exploatează din 2 părţĭ: despre Pruntul-Belu, pe la Puţul-Militaruluĭ şi despre Crucea-de-Piatră, pe la Dadilovul. Depinde de ocolul silvic Comana. Prin mijlocul eĭ trece linia ferată Bucureşti-Giurgiu.

In această pădure sunt maĭ multe suhaturĭ, poenĭ, şi se află situate satul Vlad-Ţepeş saŭ Gurbanul şi satul Dadilovul.

Această pădure servă de loc de întîlnire a diferitelor societăţĭ culturale din Bucureşti, carĭ vin să petreacă vara în această localitate. Aci se vînează foarte mult: lupĭ, vulpĭ şi epurĭ.

Comanacul, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, pe teritoriul com. Mănăstirea-Caşinul.

Comanacul, *pîrîŭ,* udă teritoriul satuluĭ Hălceni, com. Şipotele, pl. Bahluiul, jud. Iaşi, şi se varsă în pîrîul Miletinul.

Comanca, *cătun,* al com. Deveselul, în partea de S. a plăşeĭ Ocolul, jud. Romanaţi.

Are 433 de locuitorĭ, şi este situat la S. de Caracal (5 kil.), pe şoseaua Caracal-Corabia şi în apropiere de calea ferată. De Corabia este departe de 37 kil. Alăturĭ, spre N., se află Movilaluĭ-Sterie, punct triangular, cu 138 m. altitudine d'asupra niveluluĭ mărieĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită în 1786, de Stancu Dorobanţu şi Metodie Monahul, ale căror portrete sunt pe pereţiĭ bisericiĭ; aceasta e deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Şcoala este în Devesel.

Comanca, *sat,* face parte din comuna rur. Muereasca-d.-s., pl. Cozia, jud. Vîlcea. Are o populaţiune de 264 locuitorĭ (135 bărbaţĭ, şi 129 femeĭ).

Comanceĭ (Cîmpia-), *cîmpie,* jud. Teleorman. Incepe de la com. Dudul, jud. Olt, şi se întinde între moşiile Plopi, Crîngeni, Mîndra, Dorobanţul şi Vodă-Carol. Această cîmpie are peste 25 kil. în lungime şi aproape 20 kil. în lat.

Comanceĭ (Valea-), *vale,* jud. Teleorman şi judeţul Olt. Vine despre com. Beciul, din jud. Olt, intră în jud. Teleorman şi trece pe lîngă moşiile Crîngeni, Dorobanţul şi Mîndra, servind în maĭ multe puncte ca hotar natural, între acele moşiĭ. Aproape de moşia Dorobanţuluĭ se pierde, începînd a se forma de aci înainte Cîmpia-Comanceĭ.

Comanda, *sat,* aşezat în judeţul Mehedinţi, în partea de N. a comuneĭ Strehaia, căreia 'ĭ aparţine. Este situat pe un platoŭ ce predomină valea Motruluĭ, valea Hoznicieĭ şi valea Coşuşteĭ.

Are peste 500 locuitorĭ, carĭ locuesc în 147 case; o biserică de zid, deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ. In acest sat se află niştе întăriturĭ de pămînt.

Comanda, *deal,* în com. Pojogeni, jud. Gorj. E întorsătura dealuluĭ Cerătul, ce se dirige de la N. spre S., dînd naştere dealuluĭ Boia. Pe sub poalele acestuĭ deal curge pîrîul Blahniţa.

Comanda, *deal,* la 4 kil. spre N. comuneĭ Recea, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Aci e un pichet unde păzesc soldaţiĭ în timpul erneĭ, fiind potecă de trecut în Austria.

Comanda, *platoŭ,* în com. rur. Strehaia, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi, pe care este aşezat satul Comanda.

Comani, *com. rur.,* pl. Siul-d.-j., jud. Olt, situată pe valea Oltuluĭ, la 30 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 4 kil. de Drăgăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Are o populaţie de 2230 locuitorĭ, din carĭ 600 capĭ de familie, 452 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 380 case şi 200 bordee.

Locuitoriĭ sunt Romînĭ şi se ocupă cu plugăria şi cu cultura viilor, care le dă un vin bun şi căutat; sunt şi 10 Bulgarĭ şi 50 Ţiganĭ. Meseriaşĭ sunt: 3 cojocarĭ, 5 cizmarĭ, 4 croitorĭ abagiĭ, 15 fierarĭ, etc. Eĭ desfac productele lor pe pieţele de la Caracal, Slatina şi la gările din apropiere ale căilor ferate.

Moşia, parte e proprietate a statuluĭ, numită Vetrele-Schituluĭ-Comani şi Gîlmeele, cu 419 hect., din carĭ 118 hect. pădure mare cu lemne de plop, stejar şi salcie, în grosime de 0,40—1,20 metru în circomferinţă; parte e particulară şi aparţine la diferiţĭ proprietarĭ.

Locuitoriĭ împroprietăriţĭ, după legea rurală, sunt 311, pe 1483 hect.

Tot teritoriul comuneĭ are o întindere de peste 4432 hect.

Pămîntul de cultură e fertil.

Locuitoriĭ posedă: 200 caĭ şi epe, 1600 boĭ, 800 vacĭ, 150 bivolĭ, 2500 oĭ, 50 capre, şi 800 porcĭ.

In raionul comuneĭ sunt 2 biserici: una numită Schitul-Comaneĭ-Vechĭ, întreţinută de stat şi deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţĭ, avînd şi cîte 30 leĭ anual din budgetul comuneĭ; iar a doua se plăteşte de comună şi de locuitorĭ. Cea d'intîiŭ s'a zidit la 1833 de

Hosted by Google

Gheorghe Pîlcău și soția sa Bălașa. Cea de a doua s'a fondat la anul 1809, de un proprietar, Radu și soția sa Despa, și apoĭ s'a reparat la anul 1856 de C. Mărgăritescu și soția sa Smaranda.

Carte a început a se învăța cam de pe la 1856. Școala funcționează regulat de la 1862. Localul actual e bun, nou, spațios și higienic, situat în centrul comuneĭ. Se frecuentă de vr'o 59 copiĭ (52 băeți și 7 fete, din numărul de 108 copiĭ, 90 băeți și 18 fete în vîrstă de școală). Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 1080 leĭ. Știŭ carte 160 bărbați și 18 femeĭ.

In termen de mijloc se fabrică în com. 190 hectol. tescovină și drojdie și 1592 hectol. vin. Gîndaciĭ daŭ pînă la 75 kgr. gogoși. Stupĭ sunt 50.

Veniturile comuneĭ pe ultimul exercițiŭ financiar, se ridică la 5896,45 leĭ, și cheltuelile la 5896,45 leĭ.

Comuna are șase strade paralele, de la V. la E., toate șoseluite și carĭ daŭ în șoseaua județeană Slatina-Turnu-Măgurele, care trece pe lîngă marginea de E. a comuneĭ, și o leagă la N. cu Mărunței și la S. cu Drăgănești.

La E. se întinde Dealul-Oltuluĭ acoperit cu viile Comanilor, d'asupra căruia se ridică un platoŭ întins pînă la Stoicănești, care formează Cîmpia-Boianuluĭ, cu locurĭ arabile, livezĭ și izlazurĭ. Aci sunt 3 măgurĭ, din carĭ cea maĭ însemnată e măgura Zavragiul. Dealurĭ sunt 2: al-Viilor și al-Jugălieĭ.

La V. se limitează cu rîul Oltul, peste care sunt maĭ multe poduri de vase, pentru trecerea la Caracal, în jud. Romanați.

Vălcelele maĭ însemnate sunt: Valea-Jugălieĭ, Vălceaua-cu-Teĭ, Raci, a-Boianuluĭ, a-Dragneĭ.

Comani, *sat,* pl. Cîmpul, com. Maglavitul, jud. Dolj, grămadă, cu 802 suflete, 408 bărbați și 394 femeĭ. Locuesc în 156 case și 36 bordee.

Comani, *deal,* în raionul comuneĭ Comani, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 197,25 hect. vie.

Comani. Vezĭ Vetrele-Schituluĭ-Comani și Gîlmeele, jud. Olt.

Comani, *moșia* statuluĭ, pl. Cîmpul, com. Maglavitul, jud. Dolj, în satul Comani. Arendată de la 1884—94 cu 47000 leĭ. Suprafața vîndută este de 1427 hect., iar suprafața rămasă este de 394 hect.

Comani-Vechĭ, *fost schit,* azĭ biserică de mir, în com. Comani, pl. Siul-d.-j., jud. Olt. A fost zidit de un Gheorghe Pîlcău și soția sa Bălașa, pe malul Oltuluĭ. La anul 1832, Oltul, care-și mănîncă necontenit malurile, se surpă și o înecă. In 1832 a fost rezidită de un alt Gheorghe, tot din familia celuĭ d'întîiŭ, însă maĭ în interiorul comuneĭ, unde se află și azĭ.

Primul fondator închinase acest sfînt locaș, împreună cu o moșie a sa, sfinteĭ Mitropoliĭ, pentru întreținerea eĭ și perpetuarea pomenireĭ sale. Pentru îngrijirea moșieĭ și a bisericeĭ, Mitropolia trimitea cîte un călugăr, cu titlul de stariț al schituluĭ. Cel din urmă a fost unul Nichifor, numit și Comăneanu. Acest călugăr, saŭ că prevedea că și această a doua biserică are să aibă tot soarta celeĭ-d'întîiŭ, saŭ din evlavie, saŭ că dorea ca legîndu-și și el numele de un monument, să se imortaliseze, saŭ că, urmărea un profit oare-care, căpătînd autorizarea Sf. Mitropoliĭ, începu a clădi din noŭ, în anul 1859, o altă biserică, tot cu numele de schitul Comani, însă pe un loc cu mult maĭ înalt, în com. Mărunțeĭ, și o sfinți în anul 1866.

Biserica din Comani, mutîndu-și starițul reședința la Mărunțeĭ, rămase în sarcina comuneĭ; dar maĭ tîrziŭ după moartea luĭ Nichifor-Comăneanu, locuitoriĭ reclamînd statuluĭ cheltuelile de întreținere, s'a admis ca și biserica din Comani să fie întreținută de stat, sub numele de Comani-Vechĭ.

Comanul, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Bistrița-d.-j., com. Dealul-Noŭ, așezat la poalele dealuluĭ cu acest nume. Satul are o cîrciumă și numără 15 capĭ de familie, cu 45 suflete.

Vite sunt: 3 caĭ, 25 vite cornute și 11 porcĭ.

Comanul, *sat,* face parte din comuna rur. Nemoiul, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are 121 familiĭ; iar ca populațiune școlară 67 copiĭ, 35 băeți și 32 fete. Aci se văd ruine din biserica Comanul, făcută se zice de banditul Coman, la anul 1800 și distrusă de incendiŭ la anul 1886.

Comanul, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Dealul-Noŭ.

Comanul, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Tețcani.

Comanul, *vîrf de munte,* județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., comuna Schitul-Frumoasa, pe te-

Hosted by Google

ritoriul satuluĭ Schitul-Frumoasa și lîngă vîrful Fruntea-Comanuluĭ.

Comanul, *pădure,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Dealul-Nou, foioasă, cu o întindere de 164 hect., dintre care: 1074 proprietate a luĭ Nicu Sion și 57 hect. aparținînd țăranilor din comună.

Comanul, *poiană,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Schitul-Frumoasa.

Comanul, sau **Neagra,** *pîrîŭ,* jud. Bacău, plasa Tazlăul-d.-s., care izvorește din vîrful de munte Fruntea-Comanuluĭ, din locul numit Bîtca-Neagră, unde se află izvorul Negura. Acest pîrîŭ curge de la V. spre E. și după ce se încarcă d'a stînga cu Tisoasa, iar d'a dreapta cu Pîrîul-Schituluĭ, trece pe la N. cătunuluĭ Răteni și se varsă în dreapta Tazlăuluĭ-Mare, pe teritoriul com. Băsești, formînd hotar spre com. Tazlău, din județul Neamțu. Are o lungime de aproape 16 kil.

Comanul, *pîrîiaș* mic, în plasa Bistrița, jud. Neamțu.

Comanul, *vale,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., în care curge pîrîul cu acelașĭ nume.

Comarna-de-Jos, *sat,* în com. Poeni, pl. Codrul, județul Iași. Și-a luat numele de la un om numit Comarnic, care din vechime, venind cu o turmă de oĭ, s'a așezat într'o poiană în mijlocul codrilor, ce eraŭ atuncĭ pe aceste locurĭ. Acest sat d'împreună cu Comarna-d.-s., formează un trup despărțit prin pîrîul Stoianul.

Suprafața teritoriuluĭ e de 1430 hect., cu o populație de 193 familiĭ, saŭ 755 locuitorĭ Romînĭ, puținĭ Țiganĭ și cîțĭ-va Evreĭ.

Aicĭ sunt livezĭ și viĭ ce produc fructe și vin, cu carĭ se fac negoț.

In sat este o biserică, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarh; o școală întreținută de comună, înființată la 1864, și frecuentată de 44 elevĭ.

Numărul vitelor e de 751 capete, din carĭ: 450 vite marĭ cornute, 130 oĭ, 48 caĭ și 123 rîmătorĭ.

Pe timpul năvălireĭ Turcilor, în acest sat aŭ stat două zăloage turcești, carĭ adunaŭ proviziĭ pentru armată.

Comarna-de-Sus, *sat,* în comuna Poeni, pl. Codrul, jud. Iași. Are 143 familiĭ, cu 707 suflete.

Numărul vitelor e de 453 capete, din carĭ: 252 vite marĭ cornute, 54 oĭ, 47 caĭ și 100 rîmătorĭ.

Satul acesta formează un trup cu satul Comarna-d.-j.

Comarnici, *cătun,* al comuneĭ Colți, județul Buzău, cu 50 locuitorĭ și 13 case, alipit de cătunul Alunișul.

Comarnici, *vale,* în jud. Buzău, comuna Colți, cătunul Alunișul; începe din pădure și se scurge în Valea-Bouluĭ.

Comarnicile, *munți,* com. Cheia, plaiul Cozia, județul Vîlcea. Aci e o stînă. Cade la V. comuneĭ.

Comarnicul, *com. rur.,* plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Este situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Prahova, la 51 kil. departe de Ploești și la 15 kil. de reședința plaiuluĭ (Sinaia), într'o poziție frumoasă, la poalele munților: Găgușul, Doamnele, Răzarele, Floriul, Gîlmeia, Gurguiata și Comarnicul.

Se compune din 9 cătune: Comarnicul, Poiana, Ghioșești, Podul-Vîrtos, Podul-Neaguluĭ, Posada, Podul-Luna, Podul-Cerbuluĭ și Secăria.

Are o populațiune de 4365 loc. (2220 bărbați și 2145 femeĭ); sunt 31 familiĭ de Țiganĭ, o familie elvețiană (fabricant de cărămidă), una franceză (fabricant de var), una spaniolă (ferăstrăŭ și fabrică de var), una germană (ferăstrăŭ), și una italiană (pietrar).

Capĭ de familie sunt 851; contribuabilĭ 796; case de locuit 851.

In comună sunt două biserică: una în cătunul Comarnicul și a doua la N. de cătunul Podul-Neaguluĭ, la localitatea numită Lespezile.

Cea din Comarnic s'a fondat la anul 1815 de familia Brîncoveanu; iar cea de la Lespezĭ, de jupîn Pîrvul Cantacuzino, vel logofăt cu tatăl săŭ Drăghiciŭ, vel spătar, la anul 1661 și reparată la 1862.

Ambele biserică sunt deservite de 3 preoți, 2 plătiți de stat și unul de Eforia Spitalelor Civile din București.

Locuitorĭĭ se ocupă maĭ toți cu dogăria, șindrilăria și cioplirea pietreĭ. Eĭ desfac dogăria la Ploești și București, iar șindrilăria și piatra în diferite părțĭ ale țăreĭ.

Locuitorĭĭ, în număr de 578, s'aŭ împroprietărit la anul 1864, cînd li s'aŭ dat 2420 hect., din carĭ 2327 hect. în moșia Doamneĭ Zoe Brîncoveanu și 93 hect. în moșia Pleșuva, pendinte de Eforia Spitalelor Civile.

Eĭ aŭ: 152 caĭ, 32 epe, 413

Hosted by Google

vacĭ, 522 capre, 4752 oĭ și 485 porcĭ.

In raionul comuneĭ sunt, pe rîul Prahova, 2 morĭ, 3 ferăstrae și 2 fabricĭ de var hidraulic și ciment ale d-lor Basile Aldasaro și H. Schorsch.

Mulțumită poziținneĭ sale, aeruluĭ săŭ curat, apeĭ, hotelurilor ce s'aŭ construit în ultimiĭ anĭ și caselor celor sănătoase și higienice, în curînd, Comarnicul va deveni, ca și Sinaia, Bușteni, Cîmpina, etc., un sat de vilegiatură.

Școala mixtă e în comună de la anul 1865. S'a frecuentat în anul școlar 1892—93 de 161 copiĭ (126 băeți și 35 fete), din numărul de 676 copiĭ (376 băeți și 300 fete), cu vîrsta legiuită. Știŭ carte 800 bărbați și 200 femeĭ. Cu întreținerea personaluluĭ școlar statul cheltuește anual 1728 leĭ. O școală mixtă funcționează și în cătunul Secăria.

In termen mijlociŭ se fabrică în comună cam 4609 decal. țuică de bună calitate. Stupĭ cu albine sunt 248.

Nu se cultivă alte cereale de cît porumbul.

Comerciul se exercită în comună de 18 cîrciumarĭ.

Veniturile se urcă la suma de 13304 leĭ (1893—94), și cheltuelile la 12449 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt: șoseaua națională Ploești-Predeal; șoseaua comunală Comarnic-Teșila și calea ferată Ploești-Predeal, pe albia rîuluĭ Prahova, formînd din sus de cătunul Posada două marĭ tuneluri.

E brăzdată de munțiĭ: Fruntea-luĭ-Văsiĭ, Găguțul, Răzorile, Doamnele, Pleșuva-Mare, Pleșuva-Mică, Floriul, Gîlmeia, Comarnicul, Seciurile, Vîrful-Bonculuĭ, Rădăcina, Turda, Poiana-Bouluĭ, etc.

E străbătută de văile: Larga, Dogaruluĭ, Bouluĭ, Măgaruluĭ, Obieleĭ, Mesteacănuluĭ, Belieĭ, Talea, Bogdan, Orațiile, Conciul, Floriul, Cernica, etc., carĭ străbat comuna în toate direcțiunile. Cursul lor fiind foarte repede, maĭ ales în timpurĭ ploioase, fac marĭ stricăciuni terenuluĭ și aduc din munțĭ bolovanĭ marĭ.

Se mărginește la N. cu com. Sinaia, de care se desparte prin Valea-luĭ-Bogdan și Valea-Largă; la V. cu județul Dîmbovița și comuna Talea; la E. cu comuna Șotrile și la S. cu com. Breaza-d.-s.

Hrisoave din anul 1791, Octombrie 21, un răspuns al luĭ Mihaiŭ Vodă Șuțu, către ispravnicul ot sud Prahova, ne arată că un oare-care Stoica de la Comarnic, reclamînd că niște volintirĭ l'aŭ jefuit «cu pricină de hainlîc», M. S. poruncește ispravnicilor să cerceteze și orĭ să îndrepteze, orĭ să-ĭ trimită la divan.

La 1845, Domnul Țăreĭ Gheorghe Bibescu, vizitînd Comarnicul și rămînînd foarte nesatisfăcut de drum, dă următoarea poruncă:

«Către sfatul administrativ.

Pentru desăvîrșita neîngrijire și neorînduială, ce am găsit pe drum, întru călătoria noastră de la București la Comarnic, atît din partea Cîrmuireĭ județuluĭ Prahoveĭ, cît și din partea obștesteĭ direcțiiĭ a poștelor, măcar că li se dedese în știre cu maĭ multe zile înainte de aceasta a noastră călătorie, Noĭ depărtăm din slujbă pe cîrmuitorul acestuĭ județ Serdarul Ion Crețulescu, iar acel obștesc director, Paharnicul Tache Zisul, se va pune la arestul agieĭ, pe soroc de 8 zile.»

Comarnicul, *sat,* face parte din com. rur. Comarnicul, pl. Peleșul, jud. Prahova. Are o populațiune de 1276 locuitorĭ (649 bărbați și 627 femeĭ). Aci e reședința comuneĭ. Este așezat lîngă rîul Prahova, într'o frumoasă poziținne.

Comarnicul, *stație de dr. d. f.,* jud. Prahova, pl. Prahova, comuna Comarnicul, pe linia Ploești-Predeal, pusă în circulație la 1 Decembrie, 1879. Se află între stațiile Cîmpîna (14.3 kil.) și Valea-Largă (9.4 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de $555^{m},60$. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 207823 leĭ, 25 banĭ.

Comarnicul, *vîrf de munte,* în Culmea-Comarniculuĭ din plaiul Loviștеĭ, jud. Argeș. Are, după geologul Cobălcescu, 1887 m. înălțime d'asupra niveluluĭ Mărĭĭ-Negre.

Comarnicul, *munte,* la E. de com. Comarnicul, pl. Peleșul, județul Prahova, pe la poalele căruia trece șoseaua comunală ce merge spre căt. Secăria.

Comarnicul, *deal,* la N.-E. comuneĭ Lapoșul, pl. Olțeț-ul-d.-j., jud. Vîlcea, din care izvorește pîrîul Lapoșul, care se varsă în rîul Olțeț la căt. Dobriceni.

Comarnicul, *pichet* și *trecătoare* spre Transilvania, jud. Prahova.

Comarnicul, *vale,* izvorește de la poalele munteluĭ Comarnicul, jud. Prahova, curge de la N.-E. către S.-V. și se varsă în rîul Prahova, pe malul stîng, în raionul comuneĭ Comarnicul, pl. Peleșul.

Comarova, *sat,* în județul Constanța, pl. Mangalia, căt. co-

Hosted by Google

munei urbane Mangalia. E situat în partea sud-estică a comunei, la 5 kil. spre Nord de orașul de reședința Mangalia, în apropiere de Mare și la V. lacului cu același nume, fiind dominat de movila Comarova, care este la Nord-Vestul său. Suprafața sa este de 120 hect., dintre care: 15 hect. sunt ocupate numai de vatra satului și grădini. Populațiunea sa este de 4 familii, cu 14 suflete, Turci și Bulgari ocupîndu-se în special cu pescăria.. Șoseaua județeană Mangalia - Constanța trece pe la V. său, iar drumul comunal Mangalia - Tuzla trece prin sat.

Comarova, *lac,* în județul Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comunei urbane Mangalia și anume pe acela al cătunului său Comarova. Este situat în partea sud-estică a plășei și nord-vestică a comunei. Are o suprafață de 60 hect. și este acoperit cu stuf peste tot. In partea sud-vestică se întinde satul cu același nume.

Comarova, *movilă,* în jud. Constanța, pl. Mangalia, pe teritoriul comunei rurale Buiuc-Tatlîgeac, situată fiind în partea sud-estică a plășei și cea meridională a comunei. Are 64 m. și a fost punct trigonometric de observațiune rangul al II-lea; este acoperită cu verdeață și e artificială.

Comarzanul, *baltă,* pe moșia Lișna, com. Pilipăuți, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiu.

Comasca. Vezi Păltinașul, *rîu,* jud. Ilfov.

Comasca, sau **Căcata,** *viroagă,* în jud. Vlașca, ce ese din Dunăre în josul Giurgiului, trece pe lîngă satul Braniștea și după ce se unește cu Cacova, dă în Dunăre, în dreptul ostrovului Marotinul.

Comănacul, *sat,* face parte din com. rur. Mănești, pl. Tîrgșorul, jud. Prahova. Are o populație de 14 locuitori (7 bărbați și 7 femei). Locuitorii mai numesc acest cătun și Catinca.

Comănacul, *moșie,* a d-lui N. I. Niculescu, jud. Prahova, pe care, la 1864, s'au împroprietărit parte din locuitorii comunei Mănești, pl. Tîrgșorul.

Comănacul, *vîrf de deal,* comuna Breaza-d.-j., pl. Prahova, jud. Prahova. Parte din acest deal e acoperit cu pruni, nuci, aluni, etc., iar parte servește pentru pășunarea vitelor.

Comăneanca. Vezi Crivina, comună rurală, jud. Prahova.

Comăneanca, *numire vechie* a *comunei* Pucheni - Miroslăvești, pl. Crivina, jud. Prahova.

Comăneanul, sau **Uda-Comăneanul,** *numire* ce purta mai înainte *moșia* Uda-Paciurei, din pl. Călmățuiul, jud. Teleorman. Numele moșiei era luat după al proprietarului. S'a schimbat și numele moșiei și mai în urmă și al comunei ce s'a format, zicîndu-i-se Uda-Paciurii.

Comăneasa, *deal,* pl. Jiul-d.-s., com. Scăești, jud. Dolj, înalt aproape de 52 m., și îndreptat cu direcțiunea de la V. la E. Costișa dealului este acoperită cu vii, iar la poalele lui se întinde com. Scăești.

Comăneasca, *cătun,* jud. Brăila, pendinte de comuna Scorțarul-Vechiu, plasa Vădeni, situat la V. de comună, dincolo de lacul Coada-Enceî, la 4 kil. depărtare.

Populația sa e de 157 suflete cu 37 familii. Știu carte 13 loc.

Comăneasca, *moșie,* jud. Brăila, pendinte de comuna Scorțarul-Vechiu, proprietatea Baronului I. Eder. Are 5290 hect., aducînd anual 25000 lei venit.

Comăneasca, *vale,* în comuna Gura-Aninoasei, cătunul Rătești, jud. Buzău. Iese din pădure și se scurge în rîul Buzăul.

Comănești, *com. rur.,* pl. Munteluî, jud. Bacău. E așezată în valea rîului Trotușul și pe costișele dealurilor. Se compune din 7 cătune: Comănești, reședința, cu secția Podeiul; Lunca-Asăul; Asăul, cu secția Straja, pe stînga rîului; iar Podina, Șupaul, Leloaia și Gura-Ciobănușul, sau Ciobănușul, pe dreapta lui.

In satul Comănești s'a oprit cît-va timp Ștefan Gheorghiță Voevod din Răcăciuni, după ce a fost detronat din scaunul domnesc și înlocuit prin Ghica-Vodă. Acestea s'a întîmplat la anul 1657. Lîngă satul Comănești se află întăriri de piatră ce se cred a fi făcute, de trupele rusești la 1848.

Pe cînd s'a făcut statistica din 1878, comuna era compusă numai din 4 sate: Comănești, Leloaia, Asăul și Lunca-Asăul.

Teritoriul comunei se mărginește la E. cu comunele Varsîești și Dărmănești, la S. cu moșia statului Lapoșul, la V. cu teritoriul comunelor Valea-Arinilor și Valea-Văsăieștilor.

Este brăzdată de munții: Lăpușul, Leloaia, Piciorul-Lat, Lacul-Sec, Goanța și cei de după graniță și udată de pî-

Hosted by Google

raiele: Ciobănușul, Leloaia, Șupanul, Asăul, Urminișul și altele.

Are 2 școlĭ mixte: una care funcționează din 1866, în satul Comănești, întreținută de stat, într'un local construit de com. din bîrne, și a doua care funcționează din 1890, în cătunul Asăul, întreținută de comună într'un local închiriat. In 1891, ambele școlĭ aŭ fost frecuentate de 51 copiĭ, dintre carĭ 7 fete.

Sunt cincĭ bisericĭ, cîte una în satele: Comănești, Șupanul, Leloaia, Asăul și Lunca-Asăul, deservite de 3 preoțĭ și 8 cîntărețĭ, și una catolică în satul Comănești, cu un preot. Case de locuit sunt 915; cîrciumĭ 37.

Are o populație de 946 capĭ de familie, saŭ 3486 suflete (1722 bărbațĭ și 1764 femeĭ), din carĭ: 3225 Romînĭ, 260 Ungurĭ, 1 Francez; 850 agricultorĭ, 38 meseriașĭ, 56 industriașĭ, 56 comercianțĭ, 40 avînd profesiunĭ libere, 250 muncitorĭ și 45 servitorĭ. Știŭ carte 3244 persoane, nu știŭ 242. Contribuabilĭ, după noul recensămînt, sunt 660. După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 475 loc. cu 1838 fălcĭ și 40 prăjinĭ pămînt.

Teritoriul comuneĭ are o întindere aproximativă de 8000 hect. Proprietarĭ marĭ sunt: D. Ghica, care are o moșie cu păduriĭ și băĭ de păcură, care daŭ un venit anual de 141000 leĭ și G. Ghica, a căruĭ moșie, ce cade pe teritoriul comuneĭ, dă un venit anual de 10000 leĭ. Mai aŭ părțĭ de moșie: Principele Al. Știrbeiŭ, N. Ghica, Eug. Ghica și G. Șeptilicĭ.

Pădurile ocupă aproximativ 6000 hect.

In com. sunt: 4 izvoare cu ape minerale (chloro-sodice, acid carbonic, etc.); cărbunĭ de pămînt; mine de păcură (peste 50 băĭ, mai cu seamă la Valea-Maluluĭ), ozocheritā (ceară de pămînt) și piatră de ornamente; o fabrică de cherestea cu aburĭ și 23 herăstraie de apă. Transportul cheresteleĭ se face cu plutele pe apa Trotușuluĭ și a Asăuluĭ. Compania Goetz a făcut stăvilarĭ și mai multe haiturĭ pe aceste ape.

Viile ocupă o suprafață de 10 hect., care în 1890, aŭ dat 7.60 hectol. vin alb. După controalele diviziеĭ filoxerice (1891), viea lucrătoare are aceeași întindere.

Vite sunt: 215 caĭ, 2041 vite marĭ cornute, 576 porcĭ, 711 capre, (statistica din 1890) și 1759 oĭ, care în 1891 aŭ dat 2608 kgr. lînă țurcană și 404 kgr. lînă miță.

Budgetul com. pe exercițiul 1891—92, are la venitурĭ leĭ 21978, banĭ 25 și la cheltuelĭ leĭ 17803, banĭ 32.

Teritoriul comuneĭ este străbătut de o ramură a căeĭ județene care o unește cu Moinești, cu Ocna și cu Pasul-Ghimeșul, prin Palanca.

Este o cale ferată care unește Moinești cu T.-Ocna și care trece pe la satul Comănești.

Distanțele: la Bacăŭ, capitala districtuluĭ, 54 kil.; la com. Moinești, reședința plășeĭ, 6 kil.; la com. Văsiești, 3 kil.; la com. Dărmănești, 8 kil.; la com. Brusturoasa, 31 kil. și la com. Valea-Arinilor, 12 kil.

Comănești, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, la distanță de 50 kil. de orașul Turnul-Severin, iar de Baia-de-Aramă, reședința plășeĭ, de 12 kil. E situată pe vale. Formează comună cu satele Molani, Brativoești și Ludul.

Are o populație de 1187 locuitorĭ; 211 contrib.; 283 case. Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 72 care cu boĭ, 9 căruțe cu caĭ și 218 stupĭ.

Are 3 bisericĭ, deservite de 1 preot și 4 cîntărețĭ; o școală cu un învățător, frecuentată de 28 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ suma de 1257 leĭ, iar la cheltuelĭ suma de 963 leĭ.

Vite sunt: 960 vite marĭ cornute, 31 caĭ, 250 oĭ, 76 capre și 221 rîmătorĭ.

Se mărginește: la E. cu comuna Glogova; la S. cu com. Crainici; la V. cu com. Balad.-s.; la N. cu orașul Baia-de-Aramă și com. Negoești.

Pîraie sunt: pîrîul numit Apa-Comăneștilor, Bistrița și Molani, carĭ formează un singur curs de apă, care în cursul săŭ ia numele de Crainici și de Iupca.

Dintre dealurĭ mai principale sunt: Dealul numit Scaunul-Domnesc pe care, se zice, Tudor-Vladimirescu își așezase o gardă de observațiune, de oare-ce acest deal, prin poziținea sa înaltă, oferă o privire în toate direcțiunile și la marĭ distanțe; dealul numit Mormîntul-Jidovuluĭ, ce se află între Comănești, Glogova și Clesnești și care are forma uneĭ figurĭ omenești, cu lungime de 120 m., iar diametrul capuluĭ de 20 m. și formînd la gît 12 m., peste piept 36 m., și la încingătoare 20 m.

Comănești, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, reședința comuneĭ cu același nume, situat pe malul stîng al Trotușuluĭ în fața pădureĭ de pe dealul Goanța, la E. căreia, pe un podiș, se află sătișorul Podeiul.

Are: o școala mixtă; două bisericĭ, una ortodoxă, zidită pe la 1790, de familia Ghica, de-

Hosted by Google

servită de 1 preot și 2 cîntăreți, și alta catolică zidită de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Această biserică a fost restaurată de Charlota Keminger, Baroana Lippa, născută Benvenuti. La moartea eĭ, locuitoriĭ catolicĭ aŭ cerut să o înmormînteze chiar în biserică. Sunt 8 cîrciumĭ.

Are 188 capĭ de familie, saŭ 653 suflete.

Vite sunt: 77 caĭ, 557 vite marĭ cornute, 208 porcĭ și 166 capre.

Teritoriul acestuĭ sat e bogat în păcură și cărbunĭ de piatră; sunt multe herestraie pe apă.

Aci s'aŭ făcut clădirĭ marĭ, de către compania Goetz de la Galați, care exploatează pădurile din munții mărginași. Fabrica de cherestea a companieĭ se găsește în dosul parculuĭ moșieĭ Comănești.

Comănești, *sat,* în com. Gănești, pl. Horincea, jud. Covurluiŭ, aproape lipit de reședința comunală. Are 98 case și 445 suflete.

Comănești, *sat,* pe moșia cu asemenea numire, com. Suharăul, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Are 190 fam., cu 615 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a moștenitorilor luĭ Teodor Calimachi.

Biserica, mică, de vălătucĭ, e deservită de 1 preot, 2 cîntăreți, 1 pălămar; făcută în vechime de către sătenĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este maĭ toată bună. Sătenii împroprietăriți aŭ 242 hect., 07 ariĭ pămînt în a lor stăpînire; iar proprietarul moșieĭ 1160 hect., 79 ariĭ cîmp și 287 hect., 44 ariĭ pădure: bătrînă, tînără și tăetură, cu multe esențe, în care domină: carpănul, fagul și stejarul. Iazurĭ sunt maĭ multe, între carĭ cel maĭ mare este al Miclesculuĭ, în suprafață de 7 hect., 16 ariĭ.

Hotarele moșieĭ sunt: Hudești, Suharăul și Oroftianul.

Comănești, *cătun,* al comuneĭ Pojogeni, situat pe colina Țapul și pe pîrîul Țărățelul, din pl. Amaradia, jud. Gorj, la S.-V. de cătunul de reședință.

Are o suprafață cam de 460 hect., din carĭ 200 hect. arabile, 12 hect. vie, 4 hect. prunet, iar 244 hect. pădure și tufăriș.

Locuitoriĭ sunt moșneni, ocupîndu-se cu agricultura și creșterea vitelor.

Are o populație de 100 fam., cu 400 suflete, din carĭ 84 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 35 pluguri, 43 care cu boĭ, 176 vite marĭ cornute, 270 oĭ, 141 capre, 18 stupĭ și 95 rîmătorĭ.

Comunicația se face prin șoseaua județeană T.-Jiul-Filiași și prin drumurĭ de care.

In cătun sunt și 3 puțurĭ cu cumpănă și 3 izvoare acoperite.

In partea de S. a satuluĭ curge pîrîul Blahnița de la N. la S., îndreptîndu-se spre com. Petrești-d.-s.

Comănești, *cătun,* al com. Bobicești, pl. Olteț-Oltul-d.-s., județul Romanați.

Comănești, *deal,* în jud. Mehedinți, pl. Cloșani, com. rur. Comănești; poartă numele și de Brăzișori.

Comănești, *moșie,* pl. Munteluĭ, jud. Bacăŭ, remasă moștenire pe urmă răposatuluĭ Aga Nicu Ghica, și care moșie la anul 1872 s'a împărțit între moștenitoriĭ luĭ și anume: Dimitrie N. Ghica-Comănești eanu, Eugeniŭ N. Ghica - Comănești eanu, Niculaĭ N. Ghica-Comănești eanu și Maria Princepesa Alexandru Barbu Știrbeiŭ, născută Ghica-Comănești eanu.

Moșia Comănești se întinde prin comunele Comănești, Vășiești, Brusturoasa, Agășul, Dărmănești și Doftana, pe marginele apeĭ Trotușuluĭ, avînd maĭ multe trupurĭ și anume: Pravila, Doftana, Brătulești, Măscașul, Dărmănești, Comănești, Vasîești, Comănești-loc-slobod și Vășiești-loc-slobod. Ea se mărginește despre V. și N. cu hotarul Transilvanieĭ, despre S. și E. cu moșiile Ocna, proprietate a statuluĭ, Brătești, proprietate particulară, Berzunțul, domeniŭ al statuluĭ, Mărzănăiești, răzășie, Petrimănești, răzășie, Plopul, domeniŭ al statuluĭ, Viermești, răzășie, Lapoșul, domeniŭ al statuluĭ, Moinești, proprietatea Societățeĭ anonime pentru exploatarea petroliuluĭ, Urminișul, proprietate particulară, Lucăcești, domeniŭ al statuluĭ, toate aceste proprietățĭ vecine situate în județul Bacăŭ; și cu Mănăstirea Tazlăul, domeniŭ al statuluĭ, Pîngărați, domeniŭ al statuluĭ, situate în județul Neamțu.

Hotarele moșieĭ Comănești sunt demarcate în planul inginerului Beller, făcut în anul 1843. Situația acesteĭ moșiĭ este muntoasă, în munțiĭ ceĭ marĭ aĭ Carpaților și acoperită în cea maĭ mare parte cu codru mare de brad, amestecat cu mesteacăn și fag; iar în regiunele inferioare sunt și pădurĭ frumoase de stejar; malurile Trotușuluĭ și ale rîurilor principale, Ciugheș, Sulța, Uzul, Asăul și Doftana, sunt deschise și cultivate cu arăturĭ și livezĭ, de către locuitoriĭ așezați în toată lungimea rîurilor menționate. Exploatările productelor principale

Hosted by Google

ale moșieï, precum și clădirile de pe dînsa, sunt următoarele: *a)* Pădure, precum s'a menționat maĭ sus; în cea maĭ mare parte lemnul de brad dă venit în 3 moduriĭ și anume: I. Se vinde direct ca lemn, la locuitoriĭ. II. Se lucrează prin ferăstraie de apă și cu vapor. III. Locul acoperit cu pădure se dă în arendă pentru pășunare. *b)* Arătura este foarte puțină în proporție cu întinderea moșiilor, din cauză că s'aŭ dat maĭ toate locurile de arătură la locuitoriĭ împămînteniță. *c)* Fînețele și imașele, parte se cosesc și parte se vînd în baniĭ. *d)* Viile se lucrează pe seama proprietățeï și produc un vin foarte bun. *e)* Moriĭ și piue se arendează la locuitoriĭ pe baniĭ. *f)* Stabilimente de menționat, sunt casele boierești de la Comănești cu parcul. Parcul acesta, într'o întindere de 40 fălcĭ, este negreșit una din cele maĭ mariĭ și maĭ frumoase grădiniĭ din țară. El conține două orangeriĭ mariĭ și o florărie pline cu plante exotice cele maĭ rariĭ. Se maĭ află cascade, havuzuriĭ, un lac mare și maĭ multe canaluriĭ pe care se umblă în barcă, insule cu pavilioane și chioșcuriĭ. Apoĭ tot parcul este prevăzut cu drumuriĭ șoseluite și foarte bine întreținute. Casele boierești de la Doftana (secția Larga) cu grădină și parc. Casele boierești de la Dărmănești cu parc și viie. Clădirile Companieï Goetz de la Comănești și Palanca, precum și locul vămeï de la Palanca și casele boierești de Ciobănuș. *g)* Păcura se exploatează prin puțuriĭ săpate. *h)* Cărbuniĭ de pămînt se află foarte mulțĭ și sunt de calitate bună, anume lignit, care arde bine. S'aŭ găsit în maĭ multe locuriĭ chiar straturiĭ groase, și aŭ fost exploatate pentru moara de vapor Gueldri din Iași.

Intinderea și natura pămînturilor din acest vast domeniŭ, care ocupă o parte considerabilă a întregului județ, 55202 fălcĭ din 287194, a fost determinată în modul următor, la anul 1869, de fostul geometru al statuluĭ în Moldova, Baronul Carol Keminger de Lippa, carele, în calitate de co-epitrop al averiĭ lăsată copiilor săĭ minoriĭ de răposatul Aga Nicu Ghica, a administrat și a îmbunătățit aceste proprietățĭ: pădure, 39632 fălcĭ; imașe, livezi și poieni, 6706 fălcĭ; arătură, 271 fălcĭ; curtea cu parcul din Comănești, 40 fălcĭ; viĭ, 73 fălcĭ; locul păcureï și cărbunilor, 105 fălcĭ; ape, cu marginele neproductive, 1121 fălcĭ; comunele împămîntenite, 7257 fălcĭ.

Din tot acest cuprins, aparțin acum: luĭ Dimitrie N. Ghica, trupurile Comănești și Palanca, 9789 fălcĭ; moștenitorilor Principeseï Alexandru Știrbeĭ, trupurile Dărmănești cu Brusturoasa, 9133 fălcĭ; luĭ Eugeniŭ N. Ghica, trupurile Brătulești cu Agășul, 10436 fălcĭ; luĭ Nicolae N. Ghica, trupurile Doftana cu Beleghetul, 9417 fălcĭ; luĭ Gheorghe N. Ghica, trupurile Larga cu Ciobănușul, 9068 fălcĭ.

Comănești, *trup de moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, din domeniul Comănești, în com. cu acelașĭ nume.

Comănești, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, se formează din izvoarele satuluĭ Comănești și curge spre com. Crainici.

Comănești-Loc-Slobod, *trup de moșie,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, domeniul Comănești, din com. cu acelașĭ nume.

Comăniță, *com. rur.,* pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. E situată pe dealul și valea Oltuluĭ, compusă din 2 cătune: Comanița și Schitul-Deleni.

Are o populație de 155 capĭ de familie, saŭ 742 suflete, în care intră și 10 familiĭ de Țiganĭ.

Sunt 143 contribuabilĭ.

Pămîntul săŭ e maĭ mult deluros. Locuitoriĭ sunt moșneniĭ și se ocupă numaĭ cu agricultura.

In com. sunt 2 biserici, deservite de 2 preoți și 2 dascălĭ. La 1 Septembrie 1896 s'a înființat o școală de cătun, frecuentată acum de 36 băeți. Este întreținută de stat.

Budgetel are la venituriĭ 2207.14 leĭ.

Locuitoriĭ aŭ: 250 boĭ și vacĭ, 40 caĭ, 540 oĭ și 130 porcĭ.

In raionul comuneï se văd ruinele uneï vechĭ mănăstiriĭ, la locul numit Bolovanul.

Comuna e legată prin șoseaua județeană, la N. cu Căzănești-Cucueți și la S. cu Tesluiul.

Comăniță, *sat,* face parte din com. rur. cu acelașĭ nume, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt.

Comăniță, *deal,* în raionul com. Comăniță, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 24 hect. 25 ariĭ vie.

Comăniță. Vezĭ Horezul, județul Olt.

Combreï (Gîrla-), *gîrliță,* în județul Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Pisica, și al cătunuluĭ săŭ Azaclîul, în partea N.-V. a plășeï și V. a comuneï. Este maĭ mult o baltă, în

Hosted by Google

forma uneĭ sticle cu gîtul strîmt. Mărgineşte în partea sudică Grindul-Oalelor; începe de lîngă Grindul-Combreĭ; se întinde spre E., şi, după 3 1/2 kil. de curgere se varsă în balta Plosca. Izvorul eĭ este în pădurea Golăşei.

Combreĭ (Gîrla-), *gîrlă,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, com. urb. Măcin, cătun. Ghecet. Se desface din Dunăre, la 4 kil. maĭ jos de satul Ghecet; se îndreaptă spre E., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E.; străbate prin mijloc Grindul-Combreĭ, şi după ce a brăzdat partea N.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ, merge de se varsă, după un curs de 3 kil. în gîrla luĭ Coea, pe partea stîngă, lîngă o tîrlă saŭ Cîşlă, în faţa Bălţiĭ-Mocanuluĭ.

Combreĭ (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, pe teritoriul com. Pisica şi pe al cătunuluĭ Azaclîul. Se desface din Grindul-Oalelor; se întinde spre E., de-alungul Gîrleĭ-Combra, pe o lungime de 4 kil., o lărgime de 300 m. şi o întindere de 400 hect. Este neproductiv, parte acoperit cu semănăturĭ.

Combreĭ (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, com. urb. Măcin, cătunul Ghecet, pe malul drept al Dunăreĭ. Are o formă curioasă. Este străbătut de Gîrla-Combreĭ. Se întinde pe malul Dunăreĭ pănă în Grindul-Oalelor, pe o lungime de 8 kil., pe o lăţime medie de 1 kil., avînd o întindere totală de 6 kil. pat. (600 hect.), aparţinînd o parte (acoperită cu o pădure numită a Golăşeilor) com. Pisica. La V. are apa Dunăreĭ ca limită; la E., un stuf puţin întins, apoĭ balta luĭ Coea, gîrla luĭ Coea, şi Balta-Mocanuluĭ. Este străbătut de gîrlele Combra şi Coea, apoĭ de două gîrliţe, care alimentează Balta-Mocanuluĭ. Pe dînsul, la confluenţa Gîrleĭ-Combreĭ cu Coea, există o tîrlă.

Comidava, *numire* ce a purtat *cetatea* din com. Pietroasa-d.-j., jud. Buzăŭ. (V. Pietroasa, cetate).

Comindirul, *izlaz,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziştea, ce se găseşte pe hotarul moşiilor Maria N. Păianu, şi moşia bisericeĭ Maica-Domnuluĭ-Dudu, din Craiova.

Comisoaia, *movilă,* în jud. Buzăŭ, com. Fundeni, pe moşia Fundeni.

Comisul, *munte,* la N. jud. Muscel, între rîul Dîmboviţa şi frontieră. Aci, culmea principală a Carpaţilor, în dreptul plaiuluĭ Dîmboviţa, îşĭ schimbă brusc direcţiunea spre S.-E., merge în jos de Piatra-luĭ-Craiŭ, la piscul Sf.-Ilie, de unde se îndreaptă spre N.-E., formînd în această parte hotar, jud. Dîmboviţa.

Comisuluĭ (Dealul-), *deal,* se întinde de la S.-V. de satul Chetreşti, pl. Stemnicul, judeţul Vasluiŭ; numit ast-fel de la un vechiŭ proprietar.

Comişani, *com. rur.,* pl. Dealul-Dîmboviţa, jud. Dîmboviţa. Această comună se află spre S.-E. de Tîrgovişte, la 12 kil. depărtare de acest oraş şi pe malul drept al Ialomiţeĭ.

In raionul comuneĭ, afară de Ialomiţa, peste care e o moară, este şi un eleşteŭ şi vr'o treĭ pîrîiaşe micĭ. Comişani nu are alte cătune alipite şi numără o populaţie de 1246 loc.

In Comişani este o biserică şi o şcoală. Şcoala este mixtă, condusă de un învăţător, salariat de stat. Ea este frecuentată de 31—45 copiĭ de ambe sexe, din 120 copiĭ cu vîrstă de şcoală. Localul este noŭ, clădit în 1885, de zid, cu 4 camere şi cu primăria la un loc.

Comuna are 3000 leĭ venit şi vr'o 221 contribuabilĭ. In partea de S. a Comişianilor este o pădure mare, numită Iuda, care ţine de cătun. Racoviţa şi numără 50000 ariĭ aproape. La Comişani aŭ fost lupte între Romînĭ şi Turcĭ (1595—1599).

Comişanuluĭ (Grindul-), *grind,* la V. cu com. Seaca, jud. Teleorman. Acest grind a fost fixat în anul 1864 ca semn de hotar al locurilor destinate locuitorilor împroprietăriţĭ după legea rurală din spre domeniul statuluĭ Turnul-Suroaia.

Comişanuluĭ (Izvorul-), *izvor,* curge pe moşia Seaca, în partea despre bălţile Dunăreĭ, jud. Teleorman.

Comişanuluĭ (Măgura-), *măgură,* în com. Seaca, pe grindul cu aceeaşĭ numire, jud. Teleorman. E semn de hotar.

Comişeanca, *numire* ce purta maĭ înainte o *parte din moşia* Seaca, jud. Teleorman, şi care se găseşte prin actele de hotărnicie.

Comişeanca, *trup de moşie,* în com. Vîrtoapele-d.-j., jud. Teleorman. Este lipit cu trupul de moşie numit Nichita.

Comişeasca, *numire* ce se maĭ dă cătunuluĭ Nichita, din com. Vîrtoapele-d.-j., jud. Teleorman.

Comîndăresculuĭ (Movila-),

Hosted by Google

movilă, jud. Botoșani, pe Dealul-Vieĭ, pe hotarul moșiilor Răuseni și Comîndărești, la 208 m. de-asupra nivelului mării saŭ 103 m. d'asupra șesului Jijieĭ.

Legenda spune că în pădurea ce se întinde pe coasta Dealuluĭ-Vieĭ, locuia un haiduc, numit Comîndărescu și că de pe movila numită Comîndărescu, ce e lîngă pădure, acel haiduc observa drumurile și trecătoriĭ și de aicĭ se lăsaŭ cu toțiĭ spre șleahurĭ și prădaŭ pe trecătoriĭ boerĭ și negustorĭ și nicĭ o dată pe oameniĭ săracĭ.

Tot despre acest Comîndărescu, legenda spune că goninduI Turciĭ, pentru a-ĭ lua iapa ce se numea Paga, pănă pe Dealurile-Cracalieĭ, pe moșia Pogorești, com. Comîndărești, acolo l'aŭ prins și tăiat.

Comîndărești, *com. rur.,* jud. Botoșani. Și-a luat numele de la satul Comîndărești. E situată în partea de S.-E. a plășeĭ Jijia, în hotar cu jud. Iași și se întinde pe dealurile ce se ridică pe de o parte și de alta de rîul Jijia, pe mai multe văĭ strimte și șesul Jijia. Se compune din satele: Comîndărești, Pogorești, Rediul și Răuseni.

Teritoriul săŭ accidentat, e format din dealurĭ și podișe, carĭ aŭ în general direcțiunea N.-V. spre S.-E. Cele mai însemnate dealurĭ sunt: Răuseni, Dealul-Vieĭ, Topală și Pungeni în dreapta Jijieĭ și Mihăiasa, Vulturul, Dealul-Pogoreștilor și Cracalia în stînga Jijieĭ, apoĭ Ciurgăul și Turda, mai micĭ.

Movile situate pe dealurĭ înalte, de unde vederea se întinde departe, sunt: Movila-Comîndăresculuĭ, pe Dealul-Vieĭ, a-Cruceriuluĭ și a-luĭ-Gherman pe dealul Pogorești, Movila-Hîrlăuluĭ și Chiscuieștĭ, pe dealul Răuseni.

Cel mai înalt punct ajunge la 103 metri (Movila-Comîndăresculuĭ de peDealul-Vieĭ), unde este o piramidă topografică; are 208 m. d'asupra nivelului mării.

Comuna e udată de rîul Jijia, prin mijloc, în direcția N.-V. spre S.-E. Are opt iazurĭ, conținînd pește și stuf.

In această comună, în satul Pogorești, pe țărmul stîng al Jijieĭ, la distanța de 800 m. de satul Comîndărești, se află instalată o stațiune meteorologică de al 2-lea rang.

Suprafața totală a comuneĭ e de 5838 hectare, din carĭ: 3381 hectare ale proprietarilor marĭ, 583 hect. ale statuluĭ, 896 hect. ale locuitorilor răzașĭ și 978 hect. ale locuitorilor împroprietăriți la 1864 și 1880.

Are o populație de 340 capĭ de familie, saŭ 1296 suflete, din carĭ 661 bărbați și 633 femeĭ, locuind în 350 case. Sunt 356 contribuabilĭ.

In partea de V. și S.-V. a comuneĭ, pe dealurile Răuseni, al Vieĭ și Topala, se află pădurĭ formate din micĭ rediurĭ; aŭ o întindere de 80 hect., carĭ se exploatează sistematic. Sunt 3 viĭ pe dealurile Vieĭ și Topală în întindere de 12½ hect.

Vite sunt: 765 boĭ, 463 vacĭ, 150 caĭ, 302 porcĭ, 2500 oĭ și 6 capre. Sunt 406 stupĭ cu albine.

Distribuția pămîntuluĭ comuneĭ e de: 2054 hect. arătură, fînețe, 1000 hect. pășune și locul satelor, 2500 hect. pădure, 80 hect. drumurĭ, locurĭ sterpe, iazurĭ și 200 hect. ape.

Are două morĭ de apă pe Jijia și două morĭ cu aburĭ.

In comună sunt 4 cîrciumĭ și 2 dughene; 6 comercianți și 10 meseriașĭ. Sunt 3 biserici, deservite de 1 preot, 2 cîntărețĭ și 2 eclesiarhĭ; o școală de băeți, înființată la 1865, condusă de un învățător, plătit de stat și frecuentată de 60 elevĭ și 3 eleve.

Comuna e străbătută de calea ferată Dorohoiu-Iași, cu stație la Rediul și de 2 drumurĭ marĭ neșoseluite pe ambele părți ale Jijieĭ, carĭ merg spre Iași și Botoșani.

Budgetul are la venitur̆ĭ 7087 leĭ, 15 banĭ, și la cheltuelĭ 6555 leĭ, 32 banĭ.

Comîndărești, *sat,* în centrul comuneĭ Comîndărești, jud. Botoșani. Și-a luat numele de la proprietarul Const. Comîndărescu care l'a întemeiat acum 80 de anĭ. E situat pe țărmul drept al Jijieĭ, parte pe șes, parte pe o colină.

Moșia are o întindere de 798 hectare, din carĭ 583 hect. ale statuiuĭ și 215 hect. ale locuitorilor împroprietăriți la 1864 și 1880.

Are o populație de 52 capĭ de familie, saŭ 204 suflete, din carĭ 109 bărbați și 95 femeĭ, carĭ locuesc în 40 case. Sunt 50 contribuabilĭ.

Pădurea statuluĭ, situată pe Dealul-Vieĭ și Valea-Vidreĭ, are 44 hect. și produce un venit de 500 leĭ anual prin exploatare. In pădure e și o vie.

Vite sunt: 66 boĭ, 49 vacĭ, 35 caĭ, 67 porcĭ și 100 oĭ.

Are o școală de băeți, a statuluĭ, înființată la 1865, condusă de un învățător și frecuentată de 60 elevĭ și 3 eleve.

Comîrla, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., pe teritoriul com. Gropile, situat pe hotarul despre jud. Putna.

Comoara, *cătun,* pendinte de com. Tîrnava-d.-j., plasa Cîlnișlea, jud. Vlașca. E situat pe valea Cîlnișlea. Moșia e pro-

Hosted by Google

prietatea statuluĭ, fostă a Mitropolieĭ înainte de secularizare. Se arendează cu Dandara, pe preţul de 22400 leĭ anual.

La 1864 s'aŭ împroprietărit 102 locuitorĭ, dîndu-li-se 300 hect., la 1882 s'a dat la 8 însurăţeĭ 54 hect.

Are o biserică zidită la 1866, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

In Comoara este şcoala comunală ce ţine de Tîrnava-d.-j.

Aci este o pădure compusă din Crîngul-Hoţilor, 200 hectare şi din Crîngul-Turculuĭ, 150 hect. şi care depinde de ocolul silvic Ghimpaţi.

Comoara, *mahala,* în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-d.-s., com. rur. Molovăţul.

Comoara, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., de pe teritoriul com. Buda.

Comoara, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Mileşti.

Comoara, *movilă,* în jud. Brăila, la 1½ kil. spre N.-E. de satul Nazîrul; servă de hotar între com. Nazîrul şi Cazasul, pe muchea Baldovineşti.

Comoara, *movilă,* în jud. Brăila, situată la hotarul nordic al comuneĭ Surdila-Găiseanca, pe muchea viroageĭ Buzeielul-Sec, lîngă gîrla Dăscăleşti.

Comoara, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, cătunul Faţa-luĭ-Nanu.

Comoara, *movilă,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul com. Aliman. Este situată în partea de N. a plăşeĭ şi a comuneĭ, pe o prelungire orientală a dealuluĭ Zbreia. Are o înălţime de 115 m. Fost punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea. Printr'însa trece hotarul despărţitor între comunele Aliman şi Mîrleanu. Prin înălţimea sa domină Dunărea, lîngă care se află balta Vederoasa, valea Catiţa şi drumul comunal Mîrleanu-Rasova. Este artificială şi acoperită cu verdeaţă.

Comoara, *deal,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Coşula, com. Hilişeul, pe teritoriul satuluĭ Hilişeul-Curt.

Comoara, *deal,* în jud. Fălciŭ, pl. Mijlocul, com. Viltoteşti, pe teritoriul satuluĭ Văleni.

Comoara, *pisc de munte,* în comuna Dorna, jud. Suceava.

Comoara, *deal,* în jud. Vîlcea, pl. Olteţul-d.-s., com. Mateeşti, care împreună cu dealurile Filip şi Seaca, formează un şir paralel cu dealurile Carantina, Măgura şi Cornăţelul, întinzîndu-se de la N. la S.

Comoara, *petec de pădure* de stejar, de 300 hect., în jud. Vlaşca, pe proprietatea statuluĭ cu acelaşĭ nume; depinde de ocolul silvic Ghimpaţi.

Comoara, *loc izolat,* com. Ciomăgeşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Comoara, *pichet de graniţă,* pe marginea Dunăreĭ, în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa.

Comoara-luĭ-Bucur, *localitate,* în jud. Putna, pe muntele Răchitaşul, unde se crede că un oare-care Bucur ar fi găsit o comoară. Legenda spune că de cînd s'a săpat comoara, a început să ţîşnească şipotul care se află şi azĭ acolo.

Comoara-Pelceĭ, *pisc,* situat în capul dealuluĭ Izvoarele, la V. de com. cu acelaşĭ nume, plasa Siul-d.-s., jud. Olt. E acoperit cu viĭ.

Comoară (La-), *loc izolat,* jud. Ilfov, pl. Znagovul, com. Căciulaţi, în jurul căt. Păşcani.

Comoară (Lacul-de-la-), *lac,* în jud. Buzăŭ, com. Mînzăleşti, căt. Bîsceni, în apropiere de malul stîng al rîuluĭ Slănicul.

Comora, *pădure,* la N. comuneĭ Pîrîul, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. E situată pe deal şi văĭ. Are o suprafaţă de 46 hect., proprietate a moştenitorilor Hagiade.

Comora, *pădure* a statuluĭ, în jud. Ilfov, în întindere de 375 hect. (Vezĭ Tîncăbeşti-Cioflicenĭ, pădure).

Comoreĭ (Dealul-), *deal,* în partea de E. a pădureĭ de pe moşia Tudora, com. Tudora, pl. Siretul, jud. Botoşani.

Comoreĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Somova, în partea nordică a plăşeĭ şi în cea vestică a comuneĭ. Trimete spre E. ramura dealuluĭ Stînca-Mare. Pe la poalele vestice curge Valea-Adîncă, iar din poalele nordice izvoreşte valea Ogurluiul. Are un vîrf pietros de 130 m., punct trigonometric de observaţie de rangul al 3-lea, dominînd asupra satuluĭ Parcheş şi a şoseleĭ judeţene Măcin-Tulcea, ce-l tae în două. Este acoperit cu păduri întinse, şi pe la poale cu semănături.

Comoreĭ (Drumul-), saŭ **Drumul-Hoţilor,** *drum,* în judeţul

Hosted by Google

Teleorman, de la Roșiori spre com. Drăgănești.

Comoreĭ (Măgura-), *măgură,* în com. Adămești, județul Teleorman.

Comoreĭ (Movila-), *movilă,* la E. com. Caravaneți, jud. Teleorman.

Comoreĭ (Pîrîul-), *afluent* al *pîrîului* Fărcașa, jud. Suceava.

Comoreĭ (Vălceaua-), *vălcea,* între comunele Beuca și Merișani, jud. Teleorman; formează hotarul natural al acestor două moșiĭ.

Comoreĭ (Vălceaua-), *vălcea,* ramificațiune din Valea-Teleormanuluĭ, în partea despre N.-V. a com. Orbeasca-d.-s., jud. Teleorman.

Comorĭ (La-), *deal,* la V. de satul Cherdana, com. Condrăcheștĭ, plasa Berheciul, jud. Tecuciŭ.

Comorĭ (La-), *poiană,* în jud. Suceava, pe moșia Stolniceni-Costandache.

Comorĭ (La-). Vezĭ, Cruce (La-), jud. Vîlcea.

Comorile, *deal,* în jud. Neamțu, plasa de Sus-Mijlocul, com. Bozieni, formînd prelungirea spre E. a dealuluĭ Cetatea. Coastele sale sunt puțin înclinate. Spre partea despre S. e așezat satul Ruginoasa, precum și locurile sătenilor.

Comorile, *pisc,* în jud. Prahova, pl. Teleajenul, com. Opărițĭ.

Comorile, *localitate,* pe valea satuluĭ Robești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea, unde se găsește piatră de var.

Comorile, *pădure,* jud. Buzăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Luncani.

Comorile. Vezĭ Pomîrla, pădure, plasa Prutul-d.-s., județul Dorohoiŭ.

Comorile. Vezĭ Tîrnauca, pădure, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ.

Comorilor (Dealul-). Vezĭ Dealul-Mare, com. Voinești, plasa Stavnicul, jud. Iași.

Comorilor (Dealul-), *deal,* acoperit de pădure de fag, în com. Dolhasca, jud. Suceava.

Comorilor (Pîrîul-), *pîrîŭ,* unul dintre afluenții pîrîuluĭ Moișa, în comuna Bogdănești, județul Suceava.

Comorilor (Vîrful-), *vîrf de deal,* situat în partea de N.-V. a comuneĭ Gornetul-Cuib, plasa Podgoria, jud. Prahova; e acoperit cu pădure.

Comorîșcea, *deal,* în com. rur. Cireșul, plaiul Cerna, județul Mehedinți.

Comorîșcea, *deal,* în com. rur. Degerați, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinți.

Comorîșcea, *deal,* în com. rur. Inoasa, pl. Motrul-d.-s., județul Mehedinți, cel maĭ nalt punct al dealuluĭ Albu.

Comorîșcea, *loc,* în com. rur. Negomirul, plasa Văilor, jud. Mehedinți.

Comorniță, *deal,* la S. de satul Suhulețul, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ.

Comorniței (Valea-), *vale,* formată din prelungirea coasteĭ vestice a Dealuluĭ-Comorniței, spre S.-V. de satul Suhulețul, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ; e bogată în pășune.

Comoșteni, *com. rur.,* județul Dolj, plasa Balta. E situată în partea de E. a jud., la 36 kil. S. de Craiova și la 21 kil. departe de reședința plășeĭ, Măceșul-d.-s., pe țărmul drept al Jiuluĭ, pe o pantă puțin cam înclinată numită dealul Comoșteni, de la care șĭ-a luat numele.

Se învecinește la E. cu rîul Jiul, la V. cu com. Gîngiova și la S. cu com. Zăvalul.

Limita linieĭ de N. începe din Domeniul Coroaneĭ de la Drigul-Pisculuĭ, merge spre S.-V. pănă în apa Jiuluĭ, iar de aci, în linie dreaptă spre V., trecînd prin delimitările locuitorilor din Comoșteni și Gîngiova și terminîndu-se la Măgura-luĭ-Scarlat, din Măceșul-d.-s. Limita linieĭ de S. începe de la colțul delimitărilor de sus a Gigherenilor, trece spre E. în linie dreaptă pe la colțul delimităreĭ de jos a locuitorilor din comuna Gighera, pe la Măgura Tuița, capul pădureĭ Zăvalul, despre comuna Zăvalul și de aci prin o linie ondulată pe la Ciulnița-d.-s., terminîndu-se în apa Jiuluĭ, la capul Ciulnița-d.-j. Limita linieĭ de V. începe de la S.-E. Măgureĭluĭ-Scarlat, merge spre S.-E. pănă la Grindul-Cailor și de aci iar spre E. în ondulațiunĭ pănă la colțul delimităreĭ de sus a locuitorilor comuneĭ Gighera. Limita linieĭ de E. despre Domeniul Coroaneĭ Sadova, începe de la capul Ciulniței-d.-j., merge în ondulațiunĭ prin ocolul Dragul și se termină la Drigul-Pisculuĭ.

Comuna este accidentată de dealul Comoșteni, precum și de

Hosted by Google

măgurele următoare: Movila-din-Cîmp, ce ocupă o suprafață circulară 14 metri diametru și 4 metri înălțime; Măgura-Ostriĭ cu diametru de 22 m. și înălțime de 5 m. situată la hotarul moșieĭ Așezămintelor Brîncovenești, despre moșia Zăvalul.

In comună se găsesc următoarele fîntîni: a luĭ Crivia, în partea de V., făcută de un om numit Criva la anul 1813; fîntîna Găvanul la N.-V., făcută tot în anul 1813 de un medelnicer și reparată la anul 1853 de locuitoriĭ comuneĭ.

Com. e udată de Jiŭ spre E. Are un pod stătător la punctul Movila-Crucea.

Este compusă dintr'un singur sat: Comoșteni.

Are o biserică, zidită la anul 1786 de repausatul Șerban Lăzărovicĭ, de Anica, soția sa, de Luca Cocioiul, Constantin Cocioiul și de preotul Dimitrie. In tinda bisericeĭ se găsește o inscripție, în care se vede însemnat anul fondăreĭ și numele celor de maĭ sus. La anul 1878 s'a acoperit cu tinichea; la 1789 s'a zugrăvit. Biserica e deservită de un preot și 2 cîntăreți. Are o proprietate de 34 pogoane arabile, date în 1864, și o moștenire de aproape 400 pogoane arabile.

In comună se află o școală mixtă ce funcționează din anul 1838; este întreținută de comună; localul de zid a fost făcut cu cheltuiala comuneĭ (4500 leĭ). Are o clasă de 42 m. p. și o cameră pentru locuința învățătoruluĭ. In 1892—93 a fost frecuentată de 68 băeți și 9 fete. In vîrstă de școală sunt 94 băeți și 118 fete. Știŭ carte 100 bărbați și 20 femeĭ.

Populațiunea comuneĭ este de 1197 suflete (774 bărbați și 423 femeĭ). Străinĭ sunt 2. După legea din 1864, sunt 179 locuitorĭ împămînteniți, din carĭ 51 fruntașĭ, 101 mijlocașĭ și 27 toporașĭ. Insurățeĭ din 1879 sunt 6. Pe moșia statuluĭ Nedeia s'aŭ împămîntenit 4 locuitorĭ în 1894.

Case de zid sunt 125, bordee 145.

Suprafața comuneĭ este de 1472 pogoane, din care 1462 pogoane arabile. Viĭ sunt pe 20 de pogoane. Fîneață nu aŭ locuitoriĭ, vitele și le pasc pe fînețele arendașuluĭ, căruia plătesc.

Moșia se numește Comoșteni, cu trupurile Nedeia și Gighera. Are o întindere de 19 pogoane care daŭ un venit cam de 480000 leĭ.

Arendașul plătește așezămintelor Brîncovenești 277090 leĭ anual.

Pădurea Comoșteni, în întindere de 390 hectare, aparține Așezămintelor Brîncovenești. Este situată de-a lungul comuneĭ Comoșteni și Gîngiova, pe malul drept al Jiuluĭ. Este compusă din cerĭ, arțarĭ, frasinĭ, jugastri; predomină stejarul.

Fînețele, de 24 hect., aparțin Așezămintelor Brîncovenești și sunt arendate.

Viile aparțin locuitorilor împămînteniți la 1864; se găsesc pe delimitările lor și aŭ o întindere de 20 hect.; produc vin de bună calitate.

Locuitorĭ daŭ la măcinat porumbul lor la moara de aburĭ de pe moșia Gîngiova.

Aicĭ sunt fabricĭ de cărămidă.

Schimbul îl fac locuitoriĭ cu orașul Craiova, cu schelele Bechetul și Copanița; duc cereale și vite și importă lemne de construcție, blane, fier, bumbac, etc. Transportul îl fac cu carele și cu căruțele trase de caĭ, pe căile vecinale comunale ce pun com. în legătură cu Bechetul. Cu orașul Craiova este pusă în comunicație printr'o șosea comunală ce are în comună o lungime de 1 kil. 270 m.

Vite cornute sunt 541, caĭ 200, măgarĭ 9, porcĭ 306 și capre 146.

Cîrciumĭ sunt 7.

Venitul com. este de 3620 leĭ, 56 banĭ și cheltuelile de 3005 leĭ, 52 banĭ.

Comoșteni, *sat,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Comoșteni. (Vezĭ com. Comoșteni).

Comoșteni, *deal,* pl. Balta, comuna Comoșteni, jud. Dolj, pe care este situată comuna și de la care această și-a luat numele.

Comoșteni, *moșie* particulară, județul Dolj, pl. Balta, com. Comoșteni, cu trupurile Gîngiova și Gighera, în întindere de 12000 pogoane aproximativ, arendate cu 277000 leĭ. Aparține Așezămintelor Brîncovenești. Pe această moșie se găsește o stînă ce produce anual până la 3000 kil. brînză.

Comoșteni, *pădure* particulară, jud. Dolj, pl. Balta, com. Comoșteni, în întindere de 300 hect. Aparține Așezămintelor Brîncovenești. Se întinde de alungul com., la E. de com. Comoșteni și Gîngiova, pe țărmul drept a rîuluĭ Jiul. Este compusă din arțarĭ, frasinĭ, jugastri; stejarul predomină.

Comșiĭ (Movila-), *movilă,* com. Nedelea, pl. Filipești, jud. Prahova.

Conac (De-la-), *fîntînă,* pl. Ocolul, com. Mischi, jud. Muscel.

Conaca, *fîntînă,* plasa Dumbrava-d.-s., com. Risipiți, jud. Dolj.

Hosted by Google

Conachi, *şiră de dealurĭ*, jud. Bacău, pl. Sire.ul-d.-s., care înconjoară partea de V. a comunelor Mărăşti, Obîrşia şi Tîrgul-Glodurile, făcînd o curbă.

Conachi, *drum vechiŭ*, jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., care unea Bacăul cu Tecuciul, trecînd prin comunele Boteşti, Obîrşia şi Glodurile.

Conacul, *tîrlă*, jud. Brăila, compusă din două case, la N.-V. com. Ianca, pe ţărmul drept al rîuluĭ Buzăul, ca la şase kil. spre S.-V., de Suţeşti.

Conacul-Geodi, *movilă*, judeţul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Vîrtopul, de lîngă care începe hotarul de N. al com. către com. Gubancea.

Conacul-luĭ-Alecu, *localitate*, cu o mică pădurice între com. Celarul şi Caracalul, jud. Romanaţi.

Conacul-luĭ-Cioc, *movilă*, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Livezile, de unde începe hotarul de V. al com. către com. Vîrvorul.

Conacul-luĭ-Zuţă-Jianu, *loc*, în Valea-Gînsaculuĭ, spre V. de comuna Fălcoiul, pl. Ocolul, jud. Romanaţi.

Conacul-luĭ-Zuţă-Jianu, *localitate*, între comunele Celarul şi Diosti, jud. Romanaţi.

Conăcheasca, *numire* dată de locuitorĭ uneĭ *părţĭ* din *pădurea* Buciumenilor, jud. Tecuciŭ.

Conăcheasca, *vale*, judeţul Tecuciŭ. Incepe din Siret, com. Bucureşti; continuă spre S.-E. unde a fost satul Vultureni şi se varsă în Bîrlovişa.

Conceasca, *pîrîŭ*, jud. Dorohoiŭ, pe teritoriul satuluĭ Conceasca, com. Hudeşti-Marĭ, plasa Prutul-d.-s.; trece prin sat şi se varsă în Podriga.

Conceşti, *sat*, pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Hudeşti-Marĭ, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Are 272 familiĭ, saŭ 1061 suflete.

Proprietatea moşieĭ este a d-luĭ Scarlat Lucinschi. Este o biserică, cu hramul Naşterea-Domnuluĭ, deservită de 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; este făcută din noŭ de bîrne în 1882, în locul celeĭ vechĭ ce a ars în acel an.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 696 hect. 15 arĭ pămînt; iar proprietarul moşieĭ are 1460 hect. 74 arĭ cîmp, şi 213 hect. 40 arĭ pădure tînără cu diferite esenţe, între carĭ predomină stejarul şi carpenul. Iazurĭ sunt treĭ, de mică întindere. Vie este în mărime de 4 pogoane.

Pîraiele ce curg pe moşie sunt: Conceasca, Larga şi Podriga.

Drumurĭ însemnate: acel de la Dorohoiŭ la Darabani şi acel de la Hudeşti la Săveni.

Hotarele cu: Gîrbeni, Ghitcăuţi, Darabani şi Hudeşti.

Loc însemnat este Mormîntul-Crăeseĭ; se află pe această moşie, în cătunul Alba.

Conciul, *vale*, jud. Prahova. Izvoreşte de la poalele munteluĭ Doamnele, curge dela N.-E. către V. şi se varsă în rîul Prahova, pe malul stîng, în raionul com. Comarnicul, plaiul Peleşul.

Pe această vale este un frumos pod de fier al căieĭ ferate, după care imediat intri în tunelul ce este pe linia ferată Predeal.

Condeeşti, *com. rur.*, în jud. Ialomiţa, pl. Cîmpuluĭ. Este situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomiţa, între comunele Eliza-Stoeneşti şi Ulești.

Teritoriul com. are o suprafaţă de 950 hect., din carĭ 10 hect. pădure. Cea maĭ mare întindere a moşieĭ aparţine locuitorilor com., carĭ sunt moşneni. După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit numaĭ 5 locuitorĭ, iar 47 nu aŭ nicĭ o proprietate.

Această comună are un singur sat, situat la 4 kil. spre S. de rîul Ialomiţa, sub coasta aceluĭ rîŭ, ce formează marginea lunciĭ rîuluĭ, avînd la V. satul Eliza-Stoeneşti şi la E. satul Ulești.

Populaţiunea com. este de 647 locuitorĭ, 173 capĭ de familie şi 501 membriĭ de familie, din carĭ: 349 bărbaţĭ şi 325 femeĭ; 672 Romînĭ, 1 Sîrb şi 1 Rus; 183 agricultorĭ; 6 meseriaşĭ; 7 comercianţĭ; 1 de profesiune liberă şi 2 muncitorĭ. Ştiŭ carte 164 persoane, nu ştiŭ 510.

Vite: 325 caĭ, 272 boĭ, 327 oĭ, 18 bivolĭ şi 315 porcĭ.

Venitul comuneĭ în 1887—1888 era de 2242 leĭ şi cheltuelile de 2880 leĭ.

Are o şcoală mixtă, condusă de un învăţător, retribuit de comună şi jud. şi frecuentată de 32 elevĭ şi 2 eleve.

E o biserică deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ.

Condeeşti, *fîntînă*, în judeţul Mehedinţi, com. rur. Sladoma, pl. Dumbrava.

Condia, *pîrîŭ*, jud. Olt, pl. Vedea-d.-j. Udă partea de N.-V. a com. Constantineşti, şi se varsă în Plapcea-Mare, tot în raionul com. Constantineşti.

Condochia, *deal*, în jud. Suceava, com. Pleşeşti.

Hosted by Google

Condoeşti, *sat,* face parte din com. rur. Ștefănești, plasa Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 384 suflete (198 bărbați și 186 femei). E la o distanță de 1 kil. de cătunul Școala, unde e școala comunei. Numele său vine de la o vechie familie, care a trăit aci.

Este situat în centrul com. Ștefănești.

Stă în legătură cu cătunele Șerbănești și Ștefănești prin o șosea.

Condoeşti, *deal,* în jud. Vîlcea, pl. Oltul-d.-j., cătunul Condoești, comuna Ștefănești.

Condratu (Lacul-de-la-), *baltă,* pe teritoriul comunei Păulești, jud. Putna; de aci izvorește pîrîiașul Țiganul.

Condrăcheşti, *com. rur.,* în județul Tecuciu, plasa Berheciul, compusă din 5 cătune: Condrăcheşti, Drăgeşti, Floreşti, Gherdana și Ocheni. Situată pe ambele laturi ale rîului Polocinul, la 64 kil. departe de capitala județului.

Are o populație de 342 capi de familie, sau 1877 suflete, din cari 300 contribuabili, locuind în 314 case.

Aici sunt 5 biserici: în Condrăcheşti, Drăgeşti, Floreşti, Gherdana și Ocheni, deservite de 3 preoți și 3 cîntăreți.

Locuitorii posedă: 100 boi, 496 oi, 198 vaci și 16 cai.

Sunt 634 stupi.

In raionul com. sunt 2 iazuri și 3 mori de vînt.

Intinderea pămîntului arabil e de 1852 hect.

Budgetul com. se urcă la suma de 6197 lei și 47 bani anual.

Școala datează în com. de la 1867. E frecuentată de 30 copii, 29 băeți și 1 fată, din numărul de 229 copii, 118 băeți și 111 fete, în vîrstă de școală.

Este străbătută de șoseaua județeană, care se împarte în satele din prejur și pe urmă trece prin Ocheni în tîrgul Găiceana.

Polocinul străbate com. prin centru. E brăzdată de dealurile: Drăgeștilor, al-Comorii, Ruginosul și Mățcani.

Se mărginește cu com. Găiceana, la N.; cu com. Hurueşti, la S.; cu com. Corni, la V. și cu com. Negulești, la E.

Condrăcheşti, *sat,* face parte din com. cu același nume, jud. Tecuciu. Situat la N. com., la 1 kil. și 800 m. departe de reședința ei.

Are o populație de 44 capi de familie, sau 252 suflete, locuind în 42 case.

Satul mai înainte se numea Giorzești; în urmă a luat numele de Condrăcheşti, de la familia Condrache care a fost proprietară aci.

Locuitorii îi zic «Satul-lui-Condrache».

Are o biserică, cu hramul Ioan Botezătorul, care este făcută în 1800, Martie 17, de Ioan Panoșatu, după cum se găsește scris în Penticostariu; tot aci se vede că satul se numea pe la 1800 Giorzești și în urmă Condrăcheşti. De la familia Condrache se păstrează un pomelnic din 1835.

In mijlocul bisericei se află mormîntul lui Ștefan Beldiman († 1867) și soția sa Anica († 1839).

Condrea, *sat,* în partea de N.-E. a com. Lunca-Banului, pl. Prutul, jud. Fălciu, așezat pe malul drept al Prutului, înconjurat de bălți și supus inundațiilor. Și-a luat numele de la un bătrîn răzăș, numit Vicol Condrea, care s'a stabilit pentru prima dată în acest loc pe la anul 1804.

Locuitorii acestui sat în număr de 9 familii, cu 30 suflete, din cari 7 contribuabili, au răzășie căpătată în trupul moșiei Măldăreni, de pe timpul Hatmanului Costache Ghica, după cum ne spun bătrînii. Această moșie se află astăzi pe proprietatea Telemăneștilor.

Condrea, *sat,* face parte din comuna Umbrărești, pl. Bîrladului, jud. Tecuciu. E situat în partea de V. a com., la o depărtare de 2 1/2 kil. de reședința ei.

Populație: 75 capi de familie, sau 198 suflete.

Are o școală, frecuentată de 30 copii, 29 băeți și 2 fete.

Biserica, cu hramul Sf. Voevozi, este făcută de locuitori, din lemn, în locul alteia foarte vechie.

Actiala s'a reînoit în 1834.

Satul Condrea avea înainte mai mulți locuitori, dar, din cauza inundațiilor Siretului, ei s'au mutat în satul Salcia. Locuitorii sunt vechi răzăși.

Condrea, *parte* din *șesul* Prutului, ce se află în raionul satului Condrea, com. Lunca-Banului, pl. Prutul, jud. Fălciu.

Condrea, Dorobănţeşti, sau **Fotache,** a doua *gură de ocnă,* deschisă în com. Slănicul, plasa Vărbilăul, jud. Prahova, după încetarea funcționării celei de la Mihaiu Olteanu. Aceasta vine în josul celei d'întîiu ocne, la o distanță cam de 800 m.

Pănă acum vr'o 12 ani erau sturii de sare afară. Sarea e foarte albă și mai densă ca cea

Hosted by Google

de la ocna Mihaiŭ Olteanu. Apa din gura acesteĭ ocne este foarte sărată și servește la băĭ pentru oameniĭ bolnavĭ de reumatizm.

Condreni, *sat,* în com. Vînătorĭ-Neamțuluĭ, plasa de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. E situat pe valea pîrîuluĭ Neamțul, în apropiere de Cetatea-Neamțuluĭ. Se mărginește spre V.-S. cu satul Lunca; spre N.-E. cu Cetatea-Neamțuluĭ; spre S. cu satul Vînătorĭ, de care se desparte prin pîrîul Neamțul și prin ambiĭ afluenți aĭ acestuia: Nemțișorul și Ozana.

Terenurile sale sunt deschise în valea rîurilor, ridicîndu-se drept către N. în terase considerabile dela 300—400 m. d'asupra niveluluĭ.

Vatra satuluĭ are o întindere de 123 hect., 86 fălcĭ și 60 prăjinĭ. Populațiunea se urcă la suma de 157 suflete, saŭ 35 capĭ de familie, din carĭ 8 văduane, 10 nevolnicĭ. Loc. se îndeletnicesc cu lucrarea pămîntuluĭ și creșterea vitelor.

In acest sat se află: o velniță, 4 morĭ de apă și 2 pive pentru făcutul sucmanelor.

Numărul contribuabililor: 35.

Vite sunt: 200 capete, dintre carĭ: 115 vite marĭ cornute, 10 caĭ și 33 rîmătorĭ.

Condreoaia, *șes,* în com. Pleșești, jud. Suceava.

Condrești. V. Telejna-d.-s., sat, jud. Vasluiŭ.

Condriĭ (Izvorul-), *izvor,* curge din Poiana-Condriĭ, com. Star-Chiojdul, plasa Teleajenul, jud. Prahova; ia direcția S.-E. și se varsă în gîrla Bîsca-cu-Cale, tot în raionul comuneĭ Star-Chiojdul.

Condriĭ (Poiana-), *poiană,* pe plaiul Chiojduluĭ, în partea de N. a com. Star-Chiojdul, plaiul Teleajenul, jud. Prahova. Servește de izlaz pentru vitele loc.

Condroaia, *gîrlă.* Izvorește din pădurea Dumeștilor, de la locul numit Impuțita, jud. Vasluiŭ; trece pe teritoriul com. Todirești, din pl. Fundurile, și la satul Hucul, se varsă în rîul Bîrlad.

Condulești, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Broșteni.

Condurache, *movilă,* jud. Botoșani, pe podișul Novaci, spre E. de satul Bîznoasa, comuna Zlătunoaia, pl. Miletinul-Tîrgul.

Conduratul, *com. rur.,* pl. Cricovul, jud. Prahova. Se numea în vechime Tătărăi-Conduratul.

Este situată pe loc șes, la 40 kil. departe de capitala județuluĭ și la 20 kil. de a plășeĭ.

N'are nicĭ un cătun alipit. Are o populațiune de 845 locuitorĭ, 410 bărbați și 435 femeĭ, cu 172 capĭ de familie; sunt 154 contribuabilĭ; 168 case de locuit.

In comună e o singură biserică, zidită în anul 1848, pe ruinele uneĭ vechĭ bisericĭ, de Costache Filipescu. S'a reparat, în 1872, de locuitorĭ. Este deservită de un singur preot.

Locuitoriĭ se ocupă numaĭ cu agricultura. Produsul agricol îl desfac la orașul Ploești și gara orașuluĭ Mizil.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit, parte la anul 1864, parte la anul 1879. Ceĭ d'întîiŭ aŭ primit pămînt din moșia fostă a d-luĭ Ion Otetelișanu, iar ceĭ din urmă pe a Schituluĭ-Țigănești. In total s'a dat 465 hect.

Școală există în comună de la 1871, dar regulat funcționează de la 1889. S'a frecuentat în anul 1895 de 60 băeți, din numărul de 190 copiĭ, 96 băeți și 94 fete, cu vîrstă de școală. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește anual 1080 leĭ. Știŭ carte 48 bărbați și 12 femeĭ.

Toată suprafața comuneĭ e de 1495 hect. Pămîntul nu e tot prielnic, fiind și sărăturĭ.

Comerciul se face în comună de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ, afară de drumurĭ, se urcă la 3815 leĭ și cheltuelile la 2796 leĭ anual.

In comună sunt șosele vecinale spre: Colceagul, Fîntînelele, Degerați, Fulga, Mizil și Baba-Ana.

E brăzdată de două movile și udată de o singură gîrlă ce vine din com. Vadul-Săpat.

Se mărginește cu moșiile: Baba-Ana, Mizilul, Degereșteanu și Colceagul.

Conegi. V. Orășeni sat, comuna Curtești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Conegi, *deal,* lîngă satul Orășeni, com. Curtești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani. Se zice că numele i-ar veni de la ceĭ d'întîĭ locuitorĭ stabiliți în vale, veniți din Transilvania și carĭ se numeaŭ Conegĭ; eĭ aŭ format satul care pe urmă a luat numele de Orășeni-din-Vale.

Conegi, *vale,* între dealul Conegi și Dealul-Vieĭ, pe teritoriul satuluĭ Orășeni, com. Curtești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Conești, *cătun,* pendinte de comuna Mihăești-d.-s., pl. Șerbănești, jud. Olt, situat pe valea pîrîuluĭ Călmățuiuĭ și dealurile

Hosted by Google

luĭ. Are o populațiune de peste 400 locuitorĭ, maioritate moșnenĭ, posedînd 850 hect. arabile. Eĭ aŭ: 104 boĭ, 39 vacĭ, 45 caĭ, 180 oĭ, 20 capre și 95 porcĭ.

Aci se află o biserică, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ.

Congaz, *com. rur.,* situată în partea centrală a jud. Tulcea și nordică a plășeĭ Babadag, pe pîrîul Telița.

Numele săŭ este turcesc, și însemnează Satul-Sîngeluĭ, din cauza uneĭ lupte sîngeroase, dată aci între Turcĭ și Rușĭ, la 1829.

Se mărginește la N. cu com. Cataloi; la E. cu Agi-Ghiol și Sari-Chioi; la S. cu Zebil și Babadag; la V. cu Armutlia și Nalbant.

Relieful soluluĭ e accidentat de dealurile: Sarî-Tepe, cu vîrful Sarî-Tepe (79 m.), la N.-V., cu fînețe; Ciatal-Bair (156 m.), Orta-Bair (170 m.), Taș-Bair, la N.-E. cu tufărișurĭ; Tugarlea-Bair, Dealul-din-Fundul-Găvanuluĭ (167 m.), la S. și S.-E., cu semănăturĭ; Denis-Tepe (266 m.) la V. Movile sunt numeroase, între carĭ: Ploschili (121 m.), Cudoŭ (116 m.), Toximim (115 m.), la S.-E., sunt naturale.

Apele carĭ o udă sunt: pîrîul Taița și valea Telița la S.-V.; izvorul Telița, la E.; Valea-Izvoruluĭ, cu afluentul săŭ valea Hagilar, prin mijloc.

Bălțĭ sunt: Coada-Bălțiĭ, o prelungire a laculuĭ Babadag, și Toprac-Chiopru, la S.

Cătunele carĭ formează comuna sunt: Congaz, reședința, la E., pe pîrîul Telița; Hagilar, la 5 kil. spre N.-V., pe pîrîul Hagilar; Satul-Noŭ, la 7 kil., spre S.-V., pe pîrîul Taița.

Intinderea com. e de 10500 hect., din carĭ 122 hect. vetrele satelor, 7300 hect. ale locuitorilor, 3178 hect. ale statuluĭ.

Populația e amestecată; sunt 357 familiĭ, saŭ 1800 suflete, din carĭ 400 bărbațĭ, 352 femeĭ și 1045 copiĭ; dintre aceștia sunt: 391 Romînĭ, 1376 Bulgarĭ, 2 Rușĭ, 5 Grecĭ, 14 Germanĭ, 18 Armenĭ și 3 Evreĭ.

Sunt 359 plugarĭ avînd: 300 pluguri; 2200 capete de vite; 15 morĭ de vînt.

Pămîntul e foarte prielnic culturei.

Veniturile comuneĭ sunt de 7792 leĭ și cheltuelile de 7600 l.

Sunt 415 contribuabilĭ.

Comerțul e activ; se importă manufacturĭ și se exportă cereale, vin și vite.

Drumurĭ sunt: calea națională Tulcea-Constanța, prin mijloc, și drumurĭ comunale la Babadag, Armutlia, Zebil, Sari-Chioi și Agi-Ghiol.

Bisericĭ sunt treĭ: una în Congaz, cu hramul Nașterea-Maiciĭ-Domnuluĭ; a doua în Hagilar, cu hramul Adormirea și a treia în Satul-Noŭ, cu hramul Intrarea-în-Biserică, zidite de locuitorĭ; aŭ 10 hect. pămînt de fiecare; sunt deservite de 3 preoțĭ și 4 cîntărețĭ.

Școlĭ sunt două, una la Congaz și a doua în Hagilar, fondate de comună și avînd fiecare 10 hect. pămînt. Instrucțiunea se predă de 3 învățătorĭ, la 148 elevĭ.

Congaz, *sat,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, cătr. de reședință al com. Congaz. E așezat în partea nordică a plășeĭ și esticĕ a comuneĭ, pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Telița. Are o întindere de 122 hect. și o populație de 315 familiĭ, saŭ 1289 suflete.

Congaz-Bair, *deal,* în jud. Constanța, pl. Medjidia, pe teritoriul com. rur. Medjidia. Este o ramură a dealuluĭ Tabia-Franțuzească ce se îndreaptă spre V., avînd o direcțiune generală de la S.-E. spre N.-V. Brăzdează partea centrală a plășeĭ și cea vesticĕ a comuneĭ. Are o înălțime de 120 m. și este acoperit în cea maĭ mare parte cu fînețe și pășunĭ. Icĭ și colo cîțĭ-va arborĭ risipițĭ, arată că, înainte, întinse pădurĭ acopereaŭ acest deal. Pe la partea luĭ de E. trece drumul ce duce de la Medjidia la Mamut-Cuiusu.

Constandachi, *șes,* lîngă dealurile Obrijeni, Mohorîta și Rața, din com. Sinești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Constandiĭ (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, comuna Gura-Sărățiĭ, cătr. Nenciulești. Se scurge în Izvorul-Dulce.

Constantin-Mămăligan, *vale,* în jud. Vlașca, ce începe din moșia Trestenicul-d.-s. și se scurge în valea Trestenicul-d.-j.

Constantinești, *com. rur.,* în jud. Olt, pl. Vedea-d.-j. Este situată pe gîrla Plapcea-Mare, la 20 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 120 capĭ de familie, saŭ 596 suflete, din carĭ 168 contribuabilĭ; locuesc în 142 case.

In com. e o biserică, fondată pe la 1813 și de atuncĭ reparată, avînd ca ctitorĭ pe Crăciun Ioniță, Filip Olteanul și alțiĭ; e deservită de 1 preot, plătit de com. și de locuitorĭ.

Sunt 5 croitorĭ și 2 tîmplarĭ. Eĭ vînd produsul munceĭ lor la orașele Slatina și Pitești.

Vite sunt: 42 caĭ și epe, 300 boĭ, 12 capre, 1500 oĭ și 260 rîmătorĭ.

Hosted by Google

Locuitorii sunt moşneni, afară de 20, cari s'aŭ împroprietărit la 1864 pe 45 hect., pe moşia d-luĭ Ciocaneli.

Şcoala există în com. de la 1860. Clădirea e bună şi e proprietate particulară. Se frecuentă de 38 copii, din numărul de 98 în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 756 leĭ. Ştiŭ carte 79 bărbaţi şi 2 femeĭ.

Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile sunt în sumă de 2668.23 leĭ anual.

In comună se află numaĭ o şosea comunală care-ĭ înlesneşte comunicaţia spre S. cu comuna Mogoşeşti. In partea de V. este un deal, cu direcţia de la N. la S., în lungime de 4 kil., pe care se cultivă cereale şi puţine viĭ.

E udată de gîrla Plopcea-Mare, de la N. la S., gîrlă în care se varsă văile: Plopul, Condia şi Gorganea.

Se învecineşte la N. cu com. Poborul şi Albeşti; la S. cu com. Mogoşeşti; la E. cu com. Tătărăi şi Scornicesti; şi la V. cu com. Oporelul.

Constantineşti, *cătun,* pendinte de com. Suţeşti, pl. Ianca, jud. Brăila. E situat la N. com. şi la 7 kil. depărtare. Populaţia sa e de 76 capĭ de familie, saŭ 310 suflete. Ştiŭ carte 33 persoane, nu ştiŭ 277.

Are o şcoală mixtă, înfiinţată la 1885 şi frecuentată de 15 elevĭ.

Constantineşti, *mahala,* în com. rur. Padina-Mare, pl. Dumbrava, jud. Mehedinţi.

Constantineşti, *deal,* în raionul com. Constantineşti, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 2 hect. vie.

Constanţa, *judeţ,* unul din cele două judeţe ale Dobrogeĭ.

Şĭ-a luat numele de la reşedinţa sa, oraşul Constanţa, cel maĭ însemnat port şi singurul chiar al Romînieĭ la Marea-Neagră (exceptînd Sulina, care e un port de transit fluvial-maritim; Mangalia maĭ nicĭ socotindu-se ca port). Inainte de anexarea Dobrogeĭ, se numea Kiustendge; aşa îl cunoşteaŭ şi străiniĭ; acest nume îĭ vine tot de la oraşul Constanţa (vechia Tomis) căreia Turciĭ îĭ ziceaŭ Kiustendge, saŭ Kiustengea care de sigur e o modificare a numeluĭ antic Constanţa saŭ Constantziana, precum se numea în epoca bizantină oraşul Tomis.

Topografia. — Jud. Constanţa este aşezat în partea estică-extremă a regatuluĭ Romîn, între Dunăre şi Mare, şi în partea meridională a peninsuleĭ Dobrogea. Este situat între 24° 58′ şi 26° 36′ longitudine orientală (0° la Paris), adică de la fortul Arab-Tabia de lîngă Silistra pănă la gura Periteaşca (comunicaţie a laculuĭ Sinoe cu Marea), şi în tre 43° 44′ şi 44° 58′ latitudine boreală saŭ septentrională, adică de la punctul Ilanlîc-Tepe la piciorul sudic al Movileĭ-Cazacilor, pe malul Dunăreĭ.

Cea maĭ mare lărgime a judeţuluĭ de la V. la E. este de la Arab-Tabia la capul Tuzla, măsurînd 117 kil. Diagonalele sale cele maĭ lungĭ sunt: 1. de la S.-V. la N.-E., adică de la Arab-Tabia, de lîngă Dunăre, la gura Periteaşca (gura laculuĭ Sinoe în Mare), avînd 150 kil. lungime; 2. de la N.-V., la S.-E., adică de la Movila-Cazacilor lîngă Dunăre pănă la movila Ilanlîc-Tepe de lîngă Mare, cu o lungime de 140 kil. Alte liniĭ maĭ însemnate sunt:

a) De la N.-V. spre S.-E.: 1. de la Movila-Cazacilor la gura Periteaşca, avînd 75 kil. lungime; 2. de la Cernavoda la Constanţa, 56 kil. în linie dreaptă; 3. de la Arab-Tabia la movila Ilanlîc, 115 kil.; 4. cea maĭ mică lăţime este de la satul Boazgic la satul Mamaia, cel d'întîĭ pe Dunăre, al 2-lea pe Marea-Neagră, de 44 kil.

b) De la S.-V. spre N.-E.: 1. de la Arab-Tabia la Movila-Cazacilor, 120 kil.; 2. de la Ilanlîc-Tepe la gura Periteaşca, 100 kil.; 3. de la Copucci (pe hotarul Bulgarieĭ) la vîrful Atmagea (400 m.) (la hotarul judeţuluĭ Tulcea) cu 135 kil.; 4. cea maĭ mică lungime e de la movila Cara-Iuc (pe hotarul Bulgarieĭ) la vîrful Şeremet (pe hotarul judeţuluĭ Tulcea), de 65 kilometri.

c) Liniĭ carĭ pleacă de la oraşul Constanţa: 1. la gura Periteaşca, 52 kil.; 2. la Sultan-Bair (Atmagea) 85 kil.; 3. la Hîrşova, 80 kil.; 4. la Cetatea-Oiĭ, 88 kil.; 5. la Boazgic, 54 kil.; 6. la Cernavoda, 56 kil., şi în linie dreaptă pe calea ferată 62 kil.; 7. la Rasova, 58 kil.; 8. la Ostrov 105 kil.; 9. la Arab-Tabia, 112 kil.; 10. la movila Cara-Iuc, 63 kil. şi la vîrful Docuzaci (pe hotarul Bulgarieĭ), 65 kil.; 11. la Cuzgun, 68 kil.; 12. la Mangalia, 42 kil.; 13. la Ilanlîc-Tepe, 53 kil.; 14. la Medjidia, 32 kil.

d) Dacă considerăm orăşelul Medjidia ca centrul geografic al judeţuluĭ, după cum e şi centrul agricol, avem atuncĭ maĭ multe liniĭ-raze plecînd: 1. spre Constanţa 32 kil.; 2. la capul Midia, 35 kil.; 3. la gura Periteaşca, 67 kil.; 4. la Seremet, 27 kil.; 5. la vîrful Atmagea, 77 kil.; la Movila-Cazacilor, 83 kil.; 7. la Cetatea-Oiĭ, 66 kil.; 8. la Hîrşova, 58 kil.; 9. la Boazgic, 23

Hosted by Google

kil.; 10. la Cernavoda, 24 kil.; 11. la Rasova, 26 kil.; 12. la Ostrov, 75 kil.; 13. la Arab-Tabia, 82 kil.; 14. la movila Cara-Iuc, 38 kil.; 15. la vîrful Docuzaci, 50 kil.; 16. la Copucci, 57 kil.; 17. la Ilanlîc-Tepe, 63 kil.; 18. la Cuzgun, 40 kil.; 19. la Mangalia, 55 kil.; 20. la capul Tuzla, 44 kil.

e) Distanțele în linie dreaptă dintre comunele urbane, afară de cele menționate mai sus, sunt următoarele: 1. de la Hîrșova la Cuzgun, 66 kil.; (pe drum, 82 kil.); 2. de la Hîrșova la Ostrov, 80 kil. (pe drum, 124 kil.); 3. la Cernavoda, 40 kil. (53 kil., pe drum); 4. la Mangalia, 115 kil.; 5. de la Cernavoda la Cuzgun, 30 kil.; 6. la Ostrov, 60 kil. (71 kil. pe drum); 7. la Mangalia, 75 kil.; 8. și la Cuzgun la Ostrov 35 kil.; 9. la Mangalia, 70 kil.; 10. de la Ostrov la Mangalia, 105 kil.

Suprafața totală a județului Constanța este de 6058 kil. p. sau 605881 hect., sau 1210762 pogoane. Din această întindere $^1/_{20}$ este ocupată de Dunăre, gîrle, bălți și stufuri, $^1/_{10}$ este ocupată cu păduri și crînguri, $^1/_{35}$ este ocupată de vetrele satelor.

Teren neproductiv, sunt 35509 hect.: vetrele satelor și orașelor, 15782 hect., cu 20376 case și clădiri; bălți, mlaștini, drumuri, etc., 19527 hect.

Teren productiv sunt 570732 hect. ale statului și proprietarilor: 171637 hect.; ale locuitorilor: 399095 hect.

Hotarul amănunțit al județului Constanța este următorul: plecînd după malul drept al Dunării, de la E. de orașul Silistra, la N. de fortul Arab-Tabia, hotarul o ia mai întîiu spre E., urmînd într'una malul cel înalt, stîncos și rîpos al Dunării, trecînd pe la N. de orășelul Ostrov sau Silistra-Nouă, până în dreptul satului Bugeacul, de unde se îndreaptă spre N.-E., trecînd pe la N. de lacul Gîrlița și la N. de satul Pîrjoaia, până la ostrovul Pîrlitul, pe urmă spre E. pe la Nordul lacului Oltina; de la poalele movilei Oltina se dirige din nou spre N.-E. pe la N. de lacul și satul Mîrleanul, până la Măgura-Drăgaicii, de unde trece spre E. pe la N. de balta Vederoasa, până la satul Rasova, pe urmă spre N.-E. pe la V. de Cochirleni, Cernavoda, Seimeni-Mari și Mici; de la Boazgic apucă spre N.-V. până la Topal, de lîngă care o ia din nou spre N.-V. pe la V. de Hîrșova, până la Cetatea-Oii; făcînd un mare arc de cerc spre E. până la cotul Cluciul, se îndreaptă spre N.-E. pe la V. de satele Ciobanul, Gîrlici, Dăeni, Ostrov și se oprește la poalele sudice ale Movilei-Cazacilor; în tot acest parcurs a avut direcția generală de la S.-V. spre N.-E. și a urmat cursul Dunării, coprinzînd însă și mai multe insule. De la poalele sudice ale Movilei-Cazacilor, hotarul își schimbă direcția, luînd pe aceea de la N.-V. spre S.-E., îndreptîndu-se spre Mare; acest hotar, de la Mare spre Dunăre, este acesta: de la gura Periteașca (comunicația lacului Sinoe cu Marea) se îndreaptă spre S.-V., taie lacul Sinoe și se oprește la poalele ruinelor vechei Istropolis (de pe lîngă teritoriul comunei Cara-Harman), se îndreaptă apoi spre V. de lacul Tuzla, ale cărui maluri le urmează mereu, mai întîi spre S., apoi spre V., și în fine spre N., pe la gura rîului Peletlia, oprindu-se la 2 kil. spre N. de gura acestui pîriu; apoi, spre V., într'o linie dreaptă, trece prin movila Duimgi, spre N.-V. urcă dealul Cascalai-Bair, iar de la poalele vîrfului acestuia, movila Pericli-Ial-Tepe, o ia spre S.-V., paralel cu șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța până dă de valea Alciac-Dere; face o întorsătură în dreptul sat. Seremet, trece prin Movilalui-Toader, de unde se îndreaptă spre S.-V., taie pîrîul Casimcea sau Tașaul, ajunge la poalele dealului Cirișlic-Bair, urcă și scoboară dealul Șeremet-Bair, se îndreaptă spre V., taie dealul Cirișlic-Bair, urcă dealul Ghelingec-Bair, de unde o ia spre N.-V., până într'un vîrf al dealului Cara-Tepe-Bair, de unde duce, spre N.-V., până în pîrîul Casimcea, ceva mai sus de satul Cirișlic, la locul unde primește valea Curu Culac sau Tocsof; de aci o ia spre N.-V., urcînd cursul pîrîului Casimcea până la afluența acestuia cu valea Ceatăl-Orman, se dirige spre N., trece pe la V. de satul Tocsof, pe muchia dealului Tașlî-Culac, pe urmă spre V., până dă iar de pîrîul Casimcea, pe care îl trece la confluența sa cu pîrîul Rîmnic, la locul numit Podul-lui-Gogoncea și Moara-Cocoanei, urcă dealul Arman-Tepe, într'o direcție N.-N.-V., trece prin movilele Manca-Tepe-Dermen și Ciuciuc-Chioi; în dreptul satului Ciuciuc-Chioi se îndreaptă iar spre V., iar de la capătul văei Mandalîlc-Dere, spre N., pe la poalele dealului Dulgherul, trece prin movila Turbencea, printre satele Casimcea (Tulcea) și Curudgea, taie dealul Turbencea, urcă dealul Turbencea-Bair, de unde apoi o ia direct spre E., până lîngă satul Ciauș-Chioi, pe urmă spre N. până pe dealul Mișelic-Bair, apoi spre N.-E., taie pîrîul Hagi-Omer, dealul Batacla-Bașa, dealul Periclic, tăind spre N.

Hosted by Google

valea Caiculac, valea Baș-Punar saŭ Slava; merge pe muchea dealuluĭ Baș-Punar, pănă într'o direcție N.-V., străbate dealul Cirișliva și se oprește în pădurosul deal Topolog, nodul central al dealuluĭ d'împrejur; de aci hotarul se îndreaptă spre V., pe muchiile dealurilor Sultan-Bair, Ghiolgic-Bair, apoĭ spre S.-V., urcă și coboară dealurile Canat-Calfa, și Ghiun-Ghiurmeș, pănă în dreptul satuluĭ Urumbei; spre N.-V. paralel cu cursul pîrîuluĭ Aigăr-Ahmet, trece prin satele Coium-Punar și Aigăr-Ahmet, taie dealul Sînărtaș-Tepesi, merge pe la poalele sudice ale dealuluĭ Ghium-Ghiurmeș, pe care, la capătul Văeĭ-Ulmilor, îl urcă și îl coboară într'o direcțiune nordică, taie valea Hagil și în sfîrșit se îndreaptă spre V. și se oprește pe malul Dunăreĭ la 2 kil. maĭ jos de satul Ostrovul, la poalele sudice ale Movileĭ-Cazacilor.

In partea răsăriteană, hotarul județuluĭ îl face Marea-Neagră, de la gura Periteașca la movila Ilanlîc-Tepe, pe o lungime de 122 kil. și cu o direcție generală de la N.-E. spre S.-V. De la gura Periteașca se îndreaptă maĭ întîiŭ spre S.-V. pănă la capul Midia, aproape în linie dreaptă pe la răsărit de lacul Sinoe, stupul Cituc, satul Cara-Harman, prin gura Boazuluĭ (comunicație sudică a laculuĭ Sinoe cu M.-Neagră); de la capul Midia o ia spre V., formînd un fel de baie numită baia Midia, apoĭ spre S.-V., spre S. și spre S.-E. pănă la promontoriul Constanța, mergînd pe la E. de lacurile Tașăul și Sirt-Ghiol și satele Mamaia, Palaz și Anadol-Chioi; de la promontoriul Constanța, hotarul, țărmul Măriĭ, descrie următoarea linie sinuoasă S, în a căreĭ convexitate superioară se află orașul Constanța și a căruĭ concavitate inferioară este ocupată de golful și portul Constanțeĭ; o ia în urmă, aproape în linie dreaptă, spre S.-S.-E., pănă la capul Tuzla, pe la Est de lacurile și satele Agigea și Techir-Ghiol; de la capul Midia, hotarul se îndreaptă spre S.-V. pănă la punctul Ilanlîc-Tepe. In partea sudică hotarul este format de o linie imaginară despărțind Dobrogea romînă de cea bulgară, cu o lungime de 148 kil., o direcție generală de la S.-E. spre N.-V. Plecînd de la vîrful Ilanlîc-Tepe (33 m.), de lîngă pichetul No. 31, hotarul o ia spre V., ținînd muchea dealuluĭ Acangi, trece pe la S. de satul Ilanlîc, de movila Cialî-Mezarlîc, pe la N. de movila Acangi-Tepe și satul Acangi (Bulgaria), taie valea Acangi, vîrful Caciamac, pichetul No. 5, lîngă ruinele Caciamac (Bulgaria), de unde apucă spre N.-V., tăind văile Papucci și Chadi-Chioi, pe la N. de movila Cara-Tepe (Bulgaria), urcînd și coborînd dealurile Cadi-Chioi și Hoșcadin, pe la S. de satele Cadi-Chioi și Hoșcadin și Valali, pănă în valea Ciuciuc-Dere-Culac; de aci merge spre V. pănă la vîrful Iurtluc-Tepe, pe muchea dealurilor Valali și Murfatcea-Cairac, pe la Sud de satele Daulu-Chioi și Canli-Cicur; din vîrful de maĭ sus hotarul se îndreaptă spre S.-V. pănă la vîrful Docuzaci, tăind Valea-Izvoruluĭ, ținînd muchiile dealurilor Bair-Iuiuc și Deri-Chioi, tăind valea Cerkez-Chioi, pe la 1 kil. spre S. de satele Dere-Chioi și Cerchez-Chioi, urcă și urmează muchea Dealuluĭ-Moriĭ și a culmeĭ Docuzaci, trecînd prin vîrful Movileĭ-Marĭ și, pe la 2 kil. spre S.-V. de satul Docuzaci, din vîrful Docuzaci, hotarul se dirige spre N.-V., ținînd tot dealul Docuzaci, tăind valea Armutlia, pe ale 1 1/2 kil. spre V. de ruinele satelor Artmutlia și Aț-Sadîc, merge pe muchea dealuluĭ Hairam Chioi, taie valea cu acelașĭ nume, pe la 2 kil. spre V. de satul Hairam-Chioi, dealul Calaigi, trecînd prin vîrfurile Calaigi (200 m.), Țiuli (140 m.), movila Sevendic (198 m.), ține muchea dealuluĭ Sevendic, tăind văile Cogea-Ceair și Iarîm-Culac, pe la 1 1/2 kil. spre Vest de satul Sevendic și spre Est de satele Hasamcea și Deli-Iusuf-Chuias (Bulgaria) și se urcă în vîrful Iarîm-Baș a (196 m.); de aci hotarul o ia spre S.-V., urcînd și coborînd muchea dealuluĭ Ghiol-Punar, prin pădurea Sulei-Orman, taie valea Enișenlia și adiacenta eĭ, valea Hazarlîc, pe la 1 1/2 kil. spre S. de satele Hazarlîc și Enișenlia, urcă dealul Hazarlîc pănă în vîrful Hazarlîc, de unde se îndreaptă spre S.-S.-V. tăind valea Techir-Chioi Ciair, urcînd dealul Irasli-Bair, străbătînd lunca Dermen-Sîrtî, valea Caralmus-Ugun-Culac, pe la 2 kil. spre Sud de satul Dobromirul-din-Deal, dealul Caralmus-Orman-Bair, coboară în valea Terescondu-Ceair, pănă la unirea eĭ cu valea Techi-Deresi-Ceair și Ardalîc-Ceair, taie aceasta din urmă la 1200 m. spre S. de satul Techi-Ceresi și se urcă în vîrful Tuzla-Iuc al dealuluĭ Techederesi; din acest vîrf hotarul se dirige spre N.-V. pănă în vîrful Veli-Chioi ținînd muchea dealuluĭ Techideresi-Air, taie valea Regep-Cuius-Ceair, la 800 m. spre Vest de satul cu acelașĭ nume, urmează muchea dealurilor Cara-Peretlic-Artas și Siran-Culac-Bair, prin pădurea Chereșlic-Orman, trece apoĭ prin valea Satis-Chioi-Ceair, și urcă vîrful Veli-Chioi; de aci hotarul o ia spre S.-E. de satul

Hosted by Google

Veli-Chioi, pe muchea dealuluĭ Veli-Chioi-Bair, prin pădurile Cara-Ali-Corusu, Iasi-Orman, Saidi-Orman, pănă în vîrful Ciriagi-Iuc al dealuluĭ Ciriagi-Iol-Bair, de unde se îndreaptă spre V. pe la 1 kil. spre S. de satele Garvanul-Mare și Garvanul Mic, pe muchiile ramificațiunilor culmeĭ Carvac-Bair, prin pădurea Berbotași-Orman, tăind văile Culac-Punar-Ceair, Dumecican-Culac-Ceair, prin vîrful Garvan, prin valea Cingine-Ceair, pe la poalele sudice ale dealuluĭ Regene-Bair, valea Carvac-Cula-Ceair, vîrful Cuiuguc, al dealuluĭ Bei-Orman-Bair; de aci spre S.-V., urcînd și scoborînd dealurĭ și văĭ ca: valea Chilege-Ceair, dealul Timbet-Bair, valea Punar-Orman-Ceair, dealul Șaban-Bair, pe la 1 kil. spre S. de satul Ese-Chioi, vîrful Opanez al dealuluĭ Mahalè-Orman-Bair; din acest vîrf hotarul se dirige spre N.-N.-V., tăind văile Mahalè-Orman-Ceair, Curu-Canara, dealul Ese-Chioi, dealul Belezlichi-Sîrtî, pîrîul Pampurghiolgiŭ, și dealul Sarîmesea-Bair, de unde ia spre V.-V.-N. pe muchea dealuluĭ de maĭ sus, prin movila Gabroviță, tăind pîrîul Almalîul la 2 kil. spre S.-V. de satul cu același nume; urcă și coboară dealul Ieral-Ceea-Bair în valea Rege-Deresi-Ceair, la pichetul No. 5; de aci, spre N. trece prin valea Rege-Deresi, pe șoseaua națională bulgară Silistra-Varna printre ruinele forturilor Medjidia-Tabia (Bulgaria) și Arab-Tabia, face un arc de cerc, lăsînd spre V. fortul Ilanlîc-Tabia (Bulgaria) și se oprește pe malul Dunăreĭ, la 800 metri spre E. de orașul Silistra.

Forma sa este aceea a unuĭ trapez regulat, cu baza spre V.; cele două laturĭ marĭ paralele sunt: 1. de la Arab-Tabia la Ostrov 120 kil.; 2. de la Ilanlîc-Tepe la gura Periteașca, 100 kil.; cele-l-alte două sunt: 3. de la Ostrov la gura Periteașca, 75 kil.; 4. de la Arab-Tabia la Ilanlîc-Tepe 115 kil. Lungimea toată a perimetruluĭ este de 410 kil., iar a conturuluĭ total de 782 kil.

Județul Constanța se mărginește la N. cu jud. Tulcea, la E. cu Marea-Neagră, la S. cu Bulgaria, despărțindu-se prin contraforturile Balcanilor, și la V. cu județele Ialomița și Brăila, despărțindu-se de cel d'întîiŭ prin Dunărea-Mare, de cel de al doilea prin Dunărea-Nouă și canalul Măcinuluĭ saŭ Dunărea-Vechie.

Orografia. — Jud. Constanța este format, orograficește vorbind, de o serie de platourĭ, de natură stîncoasă, carĭ se înlănțuesc unele cu altele, formînd prin unele locurĭ, maĭ cu seamă prin partea V. și S.-V., văĭ (culac, alcea, ceair) și dealurĭ, coline (bairurĭ, iuiucurĭ, etc.) Aceste dealurĭ sunt ultimele prelungirĭ ale munților Balcanĭ esticĭ, carĭ își trimet ramificațiunile nordice, între Dunăre și Mare pănă aproape de delta bătrînuluĭ fluviŭ; ele formează o dublă terață, din care o parte de șirurĭ saŭ culmĭ de dealurĭ se îndreaptă spre V., împiedicînd prin caracterul lor stîncos ca Dunărea să se verse maĭ repede în Mare. O altă parte, cea estică, maĭ puțin largă de cît precedenta, se desfășură către Mare.

Această dublă terață își are limita, saŭ, maĭ bine zis, muchea saŭ coama, reprezentată prin dealurile Murai-Bair, Cara-Omer-Bair, Sîrtî-Bair, Hazaplar-Bair, Aiatan-Bair, Constanța, Canara, Cara-Murat, Dorobanțul și Înșiratele, avînd forma unuĭ arc mare de circonferință, cu convexitatea îndreptată spre Mare și împărțind teritoriul județuluĭ în două marĭ terațe: prima, cea vestică, balcano-danubiană, mult maĭ largă, maĭ dezvoltată; secunda, numită balcano-marină, îndreptată spre E. Ele se numesc ast-fel după direcțiunea ce urmează, atît dealurile și ramificațiunile lor, din ce în ce maĭ micĭ spre Dunăre saŭ spre Mare, avînd aceeași tulpină comună: ondulațiunile balcanice, cît și după drumul ce urmează văile dintre dealurĭ, carĭ se ridică: cele maĭ lungĭ și maĭ însemnate spre Dunăre, cele maĭ scurte și neînsemnate, spre Mare.

Terața balcano-dunăreană coprinde tot Vestul, centrul și Nordul județuluĭ, cu o întindere de $^6/_7$ din suprafața sa totală și anume plășile: Silistra-Nouă, Medjidia, Hîrșova, jumătatea vestică a plășeĭ Mangalia și a plășeĭ Constanța.

Putem divide această terață în treĭ altele maĭ micĭ:

a) Terața danubiană propriŭ zisă saŭ vestică, stînd în contact de-a dreptul cu fluviul și reprezentată prin colinele: Ostrovul, cu vîrful Silistra (102 m.); Coșlugea, cu vîrful Coșlugea (139 m.); Oltina, cu vîrful Oltina (140 m.); Mîrleanul, cu vîrful Drăgaica-Măgura (108 m.); Rasova, cu vîrful Săpata (158 m.); Cochirleni, cu vîrful Moș-Oprea (108 m.); Cernavoda, cu vîrful Defcea (131 m.); Seimeni, cu vîrful Tibrin (102 m.); Boazgic, cu vîrful Seimeni (92 m.); Topal, cu vîrful Olacul (125 m.); Ghizdărești, cu vîrful Treĭ-Movile (111 m.); Hîrșova, cu vîrful Ciobanul (72 m.); Cîșla, cu vîrful Cadi-Cîșla (116 m.); Balgiul, cu vîrful Cinstitul (82 m.); Gîrlici, cu vîrful Cioro-

Hosted by Google

boaia (124 m.); Dăeni, cu vîrful Roști (138 m.); și Ostrovul, cu vîrful Ostrovul (120 m.).

b) A doua sub-terață, numită centrală, este la E. de precedenta și este formată din următoarele: Almalîul, cu vîrful Almalîul (134 m.); Ese-Chioi, cu vîrful Ese-Chioi (144 m.); Gîrlița, cu vîrful Cuingire (171 m.); Garvanul, cu vîrful Veli-Chioi (158 m.); Para-Chioi, cu vîrful Cara-Arman (142 m.); Cuzgun, cu vîrful Cuzgun (185 m.); Enigea, cu vîrful Suatiuc (158 m.); Copadin, cu vîrful Idris-Cuius (147 m.); Medjidia, cu vîrful Murfat (129 m.); Docuzol-Bair, cu vîrful Docuzol (109 m.); Tortoman, cu vîrful Taș-Punar (109 m.); Bălțăgești, cu vîrful Cara-Tepe (107 m.); Înșiratele, cu vîrful Înșiratele (209 m.); Dulgherul, cu vîrful Carnele (168 m.); Turbencea-Bair, cu vîrful Turbencea (252 m.), Calfa, cu vîrful Drăgan (302 m.); Ramazan, cu vîrful Făgărașul-Nou (228 m.); și Sultan-Bair, cu vîrful Doerani (392 m.); cel mai înalt vîrf al jud.

c) A treia sub-terață este reprezentată prin dealurile: Sari-Iol-Bair, cu vîrful Dobromir (209 m.); Dobromir, cu vîrful Hazarlîc (186 m.); Ghiol-Punar, cu vîrful Iarim-Bașa (196 m.); Schender, cu vîrful Ciali-Verde (176 m.); Hairan-Chioi, cu vîrful Armolia (182 m.); Docuzaci, cu vîrful Movila-Mare (200 m.); Cerchez-Chioi-Bair, cu vîrful Cerchez-Chioi (187 m.); Ghiuvenli, cu vîrful Cazil-Murad (165 m.); Enghez-Bair, cu vîrful Iribuler (125 m.); Tîrla-Bair (101 m.); Toprai-Sari-Bair, cu vîrful Elibe-Chioi (108 m.); Omurcea (120 m.); Hagi-Cabul, cu vîrful Hagi-Cabul (101 m.); Carol, cu vîrful Dana-Chioi (130 metri).

Mai toate dealurile primei sub-terațe, cele cinci șase de la începutul celor'lalte două terațe, și ultimele trei ale teraței a 2-a, sunt de natură stîncoasă. Văile formate de ele sunt înalte și prăpăstioase; ele merg ridicîndu-se în partea vestică, de la N. spre S., și în partea nord-estică de la V. spre E., atingînd în vîrful Doerani (aproape 400 m.) punctul culminant al județului întreg. Cele din partea vestică și sud-estică sunt acoperite cu păduri frumoase, pășuni și livezi întinse; pe cînd restul, cele din partea centrală, estică, și cea nordică, excepție făcînd cele de N.-E., sunt lipsite de păduri, iar fînețele ocupă întinderi nemăsurate; movilele par ca niște sentinele în zare.

Terața balcano-marină coprinde restul estic, sud-estic și nordic al județului; dealurile cari compun această terață se dirig, toate de la V. spre E. până la malul Mării care este foarte aproape de linia despărțitoare între cele două terațe, dunăreană și marină, în cît în unele locuri, d. ex. în dreptul Constanței, distanța între Mare și culmea principală este de 7—10 kil. Ea ocupă $^1/_2$ din întinderea totală a județului, și anume jumătățile estice ale plășilor Constanța și Mangalia. Înălțimea medie e de 75 m., mult mai mică de cît a teraței danubiene. Culmile cari compun această terață sunt, începînd de la S. spre N.: Muraci-Bair (170 m.), Cara-Omer, cu vîrful Cheragi și Ghiuvenli (152 m.), Sari-Ghiol (103 m.), Ilanlîc, cu vîrful Hagilar (101 m.), Capucci cu vîrful Copucci (114 m.), Mangalia, cu vîrful Capucci (82 m.), Tuzla, cu vîrful Tasli-Iuc (94 m.), Techir-Ghiol, cu vîrful Techir-Ghiol (82m.), Aiatan-Bair, cu vîrful Caramat-Iuc (74 m.), Constanța, cu vîrful Ciatal-Iuc (71 m.), Canara, cu vîrful Izlam-Tepe (191 m.), Cara-Murad, cu vîrful Cara-Murad (103 m.), Cicracci, cu vîrful Cicracci (82 m.), Tașăul, cu vîrful Cara-Tepe (161 m.), Cara-Harman, cu vîrful Gargalîc (95 m.), și Dorobanțul, cu vîrful Bel-Tepe (190 m.).

Aspectul general al acestor dealuri diferă mult de acele al teraței danubiene; aici o monotonie, o uniformitate obositoare domnește pretutindeni, afară de cele 4—5 de la început, unde găsim peisagii frumoase, stînci ocrotitoare de peșteri minunate, ca aceea de la Mangalia; altă-dată au fost scăldate mult mai înăuntru de valurile Mării, care retrăgîndu-se, a lăsat ca semn al domniei ei de odinioară, lanuri sărate ca: Tuzla, Mangalia, Sirt-Ghiol, Tașăul, Gargalîc, Sinoe. Sunt acoperite cu sămănături și fînețe întinse; cu movile numeroase ce par ca niște sentinele uitate pe ambele platouri ale Dobrogei.

Movilele sunt, unele naturale, altele artificiale, adică făcute de oameni în amintirea unor fapte petrecute în vechime, altele se aseamănă cu movilele din Rusia; altele au servit ca puncte de observațiune; cele mai multe sunt acoperite cu verdeață și se găsesc în partea sudică, sud-estică și centrală a județului.

Tumulî sunt niște ridicături de pămînt, mai mult sau mai puțin înalte, cu care este presărat mai tot teritoriul Dobrogei și în special al județului Constanța. Săpate, unele din ele au dat la lumină medalii și bijuterii antice; altele însă au fost cu totul goale. Este de observat, că tumulii cei mici con-

Hosted by Google

verg către un tumulus mai înalt de cît cele-l'alte, și de pe care se vede în toate părțile, până la o mare depărtare. Această înălțime a servit ea oare ca observator în nemărginirea stepeĭ, orĭ a suportat vre-o fortificație? Tumuliĭ, după publicistul Blondeau, pușĭ mai în tot-d'auna pe liniile crestelor valurilor și pe drumurĭ, ar fi, în acelașĭ timp, indicatorĭ de drumurĭ, observatorĭ, morminte. Este constatat că mulțĭ tumulĭ ascund morminte, bunioară cele din Rusia sudică și Valahia estică unde sunt foarte numeroșĭ; une orĭ eĭ sunt pușĭ pe linia de despărțire a apelor. Nu este probabil ca eĭ să fi servit în acelaș timp și ca morminte și ca observatorĭ.

Hidrografia. —Jud. Constanța este udat de Dunăre și de Mare; are păraie numeroase și întinse lacurĭ, atît cu apă dulce cît și cu apă sărată, este, comparat cu județul Tulcea, cu care împreună formează Dobrogea romînă, mai puțin favorizat de cît acesta; unde în jud. Tulcea pîraiele, gîrlele, lacurile, sunt mai numeroase, mai abundente în apă, întreținînd mai peste tot județul o umiditate bine făcătoare, carĭ îl scutesc de secetele, uscăciunile și ariditățile județuluĭ Constanța. Totușĭ, acesta stă mai bine în hidrografie de cît multe județe din țară, cum de pildă: Ialomița, Vlașca, Brăila, Covurluiŭ, etc., cu toate că acestea sunt mai productive de cît el, lucru care depinde însă de constituția geologică a soluluĭ. El depinde de două basinurĭ: al Dunăreĭ și al Mării-Negre.

Basinul Dunăreĭ ocupă exact întinderea teraței balcano-dunărene, și anume partea sud-vestică, centrală și nord-vestică a județuluĭ, decĭ plășile Silistra-Nouă, Medjidia, Hîrșova și jumătățile vestice ale plășilor Mangalia și Constanța; este mărginit la V. de însușĭ cursul Dunăreĭ și la E. de linia despărțitoare întru cele două terațe, dunăreană și marină; coprinde decĭ a $^{6}/_{7}$ din întinderea totală a județuluĭ.

In jud. Constanța, Dunărea udă partea vestică, sud-vestică și nord-estică a județuluĭ, începînd imediat de la E. Silistreĭ și până la 3 kil. mai jos de satul Ostrov, pe o lungime de aproape 180 kil. Direcțiunea cursuluĭ său este următoarea: De la Silistra până la Bugeacul (8 kil.), are direcția de la V. spre E.; de la Bugeacul până la ostrovul Pîrlitul (17 kil.), de la S.-V. spre N.-E.; de la ostrovul Pîrlitul la vîrful Oltina, iar de la V. spre E.; de aci se dirige în spre N.-E. până la Măgura-Drăgaica (7 kil.), de unde se îndreaptă spre E. până la Rasova (10 kil.); de la Rasova curge spre N.-E., pe lîngă Cochirleni și Cernavoda, până la Boazgic (25 kil.); de la Boazgic face un mare arc cu convexitatea spre V. până la Ghizdărești (30 kil.); de la acest sat o ia spre N.-V., iar de la Hîrșova descrie până la punctul Cluciul o linie curbă, mai mare de cît o semicircumferință (50 kil.), iar de la Cluciul până mai jos de Ostrovul la 3 kil., curge în direcția S.S.V.-N.N.E. De la Silistra până la Hîrșova poartă numele de Dunărea-Mare, pentru a fi deosebită de canalul Borcea saŭ Dunărea-Mică; de la Hîrșova la Ostrovul și mai departe, se numește Dunărea-Vechie saŭ Canalul-Măcinuluĭ, în opoziție cu Dunărea-Nouă saŭ Canalul-Brăileĭ. Lărgimea sa variază de la 500 m. la 2200 m.; în unele locurĭ e mai strîmtă ca 500 m., ca lîngă Ostrovul, unde are 250 m.; în altele e mai largă chiar ca 2200 m., cum în dreptul Silistreĭ (2400), iar în locul unde formează insule, este și mai largă, ajungînd până la 5 kil., cum este la ostrovul Cluciul, de lîngă Hîrșova; în general, lărgimea medie variază între 500—800 metri. Adîncimea, de asemenea, este variabilă, însă mai puțin ca lărgimea; în unele locurĭ are 15 m., în altele 60 m. și mai mult chiar; în general adîncimea medie variază între 12—25 m., fluviul fiind mai adînc către malul cel înalt, din dreapta, de cît către cel din stîngă.

In cursul eĭ Dunărea formează mai multe insule, din care numaĭ o parte aparțin județuluĭ Constanța, restul ținînd de județul Ialomița, și de județul Brăila. In general, aceste insule sunt acoperite: parte cu pietriș și nisip, parte cu păduri de sălciĭ și richițĭ, parte cu amîndouă din aceste feluri, parte cu pășunĭ bune pentru vite. Principalele insule, începînd de lîngă Silistra spre Ostrovul, sunt: Hopa, Pastramagi, Ostrovul-Vechiŭ, Ostrovul-Mare, Ostrovul-Mic, Pacuiul-luĭ-Soare, Cali-George, Calungiria, Pîrlitul, Strîmbul, Puiul-Strîmbuluĭ, Hozunada, Ostrovul-Lung, Hinogi, Troina, Purcărețĭ, Seimeni-Marĭ, Seimeni-Micĭ, Ostrovul-de-la-Vale, Boazgicul de la N. și de la S., Cala-Chioi, Topalul-Mare și Mic, Cluciul, Gîrlici, Dăeni; întinderea lor totală este cam de 8000 hect.; toate aŭ formă alungită, de la V. spre E., saŭ de la S. spre N.; toate suferă de furia Dunăreĭ, fiind acoperite în timpul inundațiunilor de marĭ cantități de apă. Malul Dunăreĭ este, de la Silistra până la Hîrșova, de aci până mai jos de Gîrlici, Ostrovul și Dăeni, înalt.

Hosted by Google

Gîrlele saŭ verigele formate de Dunăre, în mod natural, saŭ de oamenĭ în mod artificial, sunt niște brațe ale fluviuluĭ, care se întind pe acolo pe unde malul le permitea; principalele sunt: veriga Rasova, lîngă satul cu acelașĭ nume (9 kil. lungime); veriga Topalul (7 kil.) lîngă Topalul; veriga Dăeni (5 kil.) și veriga Ostrovul (4 kil.) lîngă satele cu acelașĭ nume; maĭ avem o gîrlă importantă, numită Băroiul, care se desface de lîngă Hîrșova și merge paralel cu Dunărea pănă maĭ jos de Dăeni, unde se deschide în fluviŭ (45 kil.), formînd maĭ multe lacurĭ și închizînd între fluviŭ și ea o suprafață de 7000 hect., acoperită cu stuf și semănată cu bălțĭ.

Basinul Măriĭ-Negre coprinde partea estică a județuluĭ, exact închiderea teraței balcano-marină, întinzîndu-se decĭ de la malul Mării spre V. pănă la linia despărțitoare între cele două terațe, danubiană și marină, peste jumătățile estice al plășilor Constanța și Mangalia. E mult maĭ puțin închis de cît basinul dunărean coprinzînd $^1/_7$ din suprafața totală a județuluĭ, dar tot așa de bogat, în ceea-ce privește cantitatea de apă sărată și dulce. In importanță comercială însă, basinul Mării este superior celuĭ dunărean.

Marea-Neagră udă județul la E., de la gura Periteașca, canalul de comunicație între lacul Sinoe pănă la movila Ilanlîc-Tepe, pe o lungime de aproape 80 kil. Malul săŭ are o direcțiune generală de la S. spre N.; scobiturile, băĭ saŭ golfurĭ, sunt puține și fără însemnătate; de la gura Periteașca el se dirige spre S.-V. pănă la capul Midia; de aci, făcînd o largă scobitură, baia Midia se îndreaptă spre S., pănă la capul Constanța; aci iar formează o scobitură, baia Constanța, care servă de port orașuluĭ cu acelașĭ nume; de la Constanța se dirige spre S.-E. pănă la capul Tuzla, formînd la N. de acesta capul Agigea; de la Tuzla se îndreaptă spre S.-V. prin capul Cumarova, pe lîngă Mangalia, pănă la punctul Ilanlîc-Tepe. Malul este pretutindenea aproape înalt, exceptînd distanța de la gura Periteașca la Gura-Boazuluĭ (7 kil.), unde e la nivelul Mării. Contraforturile nord-estice ale ramificațiunilor Deli-Ormanuluĭ (Balcanul estic), se opresc brusc pe marginea apeĭ; malul e stîncos și pietros. Odinioară nivelul Mării era maĭ ridicat de cît cel actual și acolo unde astăzĭ se găsesc lacurĭ întinse, Marea era pretutindenĭ; solul dobrogean însă, printr'o ridicare lentă, a făcut-o să se retragă cu vre-o cîțĭ-va kilometri.

Nivelul săŭ e maĭ sus de cît acel al Mării-Mediterane, căcĭ un curent puternic domnește în Bosfor și Dardanele. Apa Mării-Negre este maĭ puțin sărată de cît a Mediteraneĭ, din pricina numeroaselor și puternicilor fluviĭ ce se varsă într'însa, Istrul, Nistrul, Dniprul, Donul, Rugul, (Cazil-Ermac din Asia-Mică), carĭ îĭ aduc multă apă dulce, ce desărează întru cît-va apa eĭ, întocmaĭ ca și Baltica. La început ea a fost un lac, și numaĭ după ruperea Dardanelelor și Bosforuluĭ de către valurile Mediteraneĭ, ea a devenit Mare; ca lac ocupa partea centrală, unde găsim adîncimĭ de 2500—3000 m., și cea sudică, pe cînd jumătatea nordică, nord-estică și vestică a devenit Mare în urma irupțiuneĭ Mediteraneĭ. Coloarea sa este verzue închisă și une-orĭ, prin jocul de lumină, pare neagră închisă, de unde și numele săŭ; maĭ cu osebire în timpurile noroase, ea pare foarte neagră.

Temperatura eĭ este foarte variabilă, și aceasta din cauză că e închisă și apoĭ este expusă suflăreĭ vîntuluĭ rece de iarnă. Crivățul rusesc o face să fie rece iarna. Temperatura suprafeței se scoboară la $0^0 - 2^0$ chiar, așa în cît prinde ghiață din cînd în cînd pe coaste, și se citează anĭ, în secolul al XV-lea, cînd ghiața a avut o grosime de 3 coțĭ și se întindea la 100 mile (180 kil.) spre interior, așa că Ovidiŭ, în exilul săŭ de la Tomi, avea tot dreptul să se plîngă de asprimea ierneĭ. Vînturile de N.-E. și S.-E., suflînd cu putere maĭ în tot timpul, dar maĭ cu osebire în timpul toamneĭ și ierneĭ, face ca Marea să fie în totd'a-una agitată și decĭ și navigația periculoasă.

Adîncimea mijlocie este de 1800 metri, adîncimea minimă (peste 180 m.) se găsește în regiunea nord-vestică, delimitată printr'o linie, care ar trece de la Varna, în Bulgaria, la Eupatoria, pe coasta de V. a Crimeeĭ; adîncimea cea maĭ mare (2245 m.) se găsește la centre, între Crimeea și Asia-Mică.

Temperatura suprafeței variază de la 22^0 c, la centru pănă la $23^0,9^c$ și 25^0 c, la E. și la V. La o adîncime de 9 m. pănă la 53 m., temperatura nu era maĭ mult de cît $14^0,4^c$ la coasta de S., de $12^0,2^c$ și $11^0,1^c$ la N. și lîngă coastele orientale și occidentale. Variațiunile temperaturiĭ în Marea-Neagră sunt foarte caracteristice, la adîncime de peste 55 m. La această adîncime, termometrul nu arată de cît $7^0,2^c$, dar cu cît se afundă maĭ jos el se ridică, și la 1800

Hosted by Google

m. arată 9°,3°. In alte Mări, situate în latitudini mijlocii, temperatura scade regulat de la suprafață spre fund sau cel mult la o oare-care adîncime ea rămîne invariabilă (12°,8° pentru Marea-Mediterană). O altă particularitate a Mării-Negre este că la o adîncime de 137 m. se găsesc urme de hidrogen sulfuros, a cărui proporțiune crește așa de repede, în cît la 180 m. prezența acestui product se arată în mod foarte senzibil și că la 286 m. și mai jos, face viața animală imposibilă. La această adîncime nu s'au mai găsit de cît scoici, jumătate fosile ale oare-căror moluscĭ speciale lagunelor Mării-Negre și Mării-Caspice.

In privința lacurilor sau bălților, județul Constanța stă aproape tot așa de bine ca și jud. Tulcea, și e în al 2-lea rang, după acesta, în întreaga țară, relativ vorbind, în numărul, cantitatea lor și venitul adus din pescuitul ce se practică în ele. Relativ la gustul apeĭ, lacurile se împart în două categorii: cele cu apă dulce, aceste toate formate de fluviul Dunărea, și cele cu apă sărată, formate de Marea-Neagră, în timpul cînd ea acoperea locurile în care se află ele actualmente.

Cele mai principale, începînd de la S.-V. spre N.-E., de la Silistra către Hîrșova, sunt: Gîrlița, Oltina, Mîrleanul, Alimanul, Vederoasa, Limpezișul, Șarpul, Cochirleni, Cara-Su, Medjidia, Seimeni-Micĭ, Domneasca-Mare, Domneasca-Mică, Puturoasa, Slateia, Rotundul, Ciobanul, Dăeni, Gîrlici, Sinoe, Tuzla, Gargalîc, Tașaul, Sîrt-Ghiol, Tăbărăna, Agigea, Tuzla-Ghiol, Cumarova, Mangalia, etc.

Toate lacurile ocupă o întindere de 12000 hect., și sunt centre importante de pescuit. Venitul lor aparține statuluĭ, pe fie-care an peste 40000 leĭ.

Sunt mai multe pîraie, între carĭ cele mai principale sunt: Cara-Orman, Beilicul, Boazgicu, Pietrișul, Topîrșcea, Roști, Peletlia, Gargalîc, Casimcea, Tașaul, Techir-Ghiol, Musurat, Tatlăgeac, etc.

Clima Dobrogeĭ, în general, și a județuluĭ Constanța în special, este salubră.

Județul Constanța, care coprinde $^2/_3$ din toată Dobrogea, $^1/_{20}$ din toată țara, cu o întindere de 6058 kil. p., se împarte în 5 plășĭ: Medjidia, Hîrșova, Constanța, Silistra-Nouă și Mangalia, carĭ toate împreună cuprind 7 comune urbane, 73 com. rur., formate din 301 sate.

Populațiunea. — Populațiunea din întregul județ, pe anul 1896-97, este de 32000 familiĭ, sau 112227 suflete, din carĭ 59322 bărbați și 52905 femeĭ.

Această populațiune, afară de aceea a orașuluĭ Constanța, după stare civilă, religiune, naționalitate, protecțiune, profesiune și instrucțiune, este următoarea după recensămîntul din 1894:

După starea civilă: necăsătoriți: 31479 bărbați, 26838 femeĭ; căsătoriți: 20165 bărbați, 19888 femeĭ; divorțați: 62 bărbați, 95 femeĭ; văduvĭ: 1189 bărbați, 2092 femeĭ.

După relig.: ortodoxĭ 68122, catolicĭ 1588, protestanți 2116, lipovenĭ 1155, mahomet. 28210, izraeliți 143, armenĭ 372, de alte religiunĭ 102.

După naționalitate: Romînĭ 56617, Grecĭ 1176, Bulgarĭ 10079, Armenĭ 372, Turcĭ 7230, Tătarĭ 20980, Sîrbĭ 45, Italienĭ 201, Francezĭ 18, Germanĭ 3030, Austriacĭ 287, Unguri 168, Ruși 185, Lipoveni 1155, Muntenegreni 15, Izraeliți 143, de alte diferite naționalități 107.

După protecț.: romînă 97630, rusă 1153, bulgară 251, sîrbă 3, muntenegreană 5, franceză 17, germană 41, austriacă 308, ungară 269, turcă 576, italiană 187, greacă 341, fără protecțiune 1027.

După profesiune: proprietarĭ marĭ, de la 100 hect. în sus, 190, agricultorĭ, lucrătorĭ manualĭ de pămînt, 22731, cîrciumarĭ 399, băcanĭ 161, lipscanĭ 114, brutarĭ 63, măcelarĭ 34, zarzavagiĭ 56, servitorĭ 791, fĭerarĭ 185, bărbierĭ 36, doctorĭ în medicină 7, advocați 4, morarĭ 104, ingineri și architecți 2, funcționarĭ 455, farmaciștĭ 11, antreprenorĭ de lucrărĭ publice 3, cu diferite alte profesiunĭ 3122.

Știu carte 10092 bărbați și 3114 femeĭ; nu știu 42803 bărbați și 45799 femeĭ.

Mișcarea populațiuneĭ de la 1 Septembrie 1895 până la 1 Septembrie 1896, după actele de stare civilă ale comunelor urbane și rurale, din acest județ, este următoarea:

Născuți 5143, din care 2642 de sex bărbătesc și 2501 de sex femenin; morți 3748, din carĭ 1993 de sex bărbătesc și 1775 de sex femenin; căsătoriĭ 670; divorturĭ 1; născuți morți 23, din carĭ 12 de sex masculin și 11 de sex femenin. Este deci un excedent de 1395 născuți asupra morților.

Negreșit că cifra de 101808 suflete ce se dă județuluĭ Constanța, e cu mult sub adevăr, cu toate emigrările Turcilor și Tătarilor în Bulgaria sau Turcia; ea a crescut necontenit și astă-zĭ ea trece peste 110000 și cu a orașuluĭ Constanța, peste 120000 suflete.

Etnografia actuală. — Romînii sunt veniți de timpuriu în Do-

Hosted by Google

brogea; încă din secolul al XIV-lea, pe la sfîrșitul luĭ, cînd Mircea, coprinzînd ambele malurĭ ale Dunăreĭ pănă la Marea-Neagră, a coprins și Dobrogea, aŭ început a emigra, în aceste întinse ținuturĭ numeroase familiĭ. Emigrațiunea s'a făcut și în secoliĭ următorĭ, căcĭ numaĭ așa ne explicăm cum emigrațiunile de de la începutul și mijlocul veaculuĭ nostru, aŭ prins rădăcinĭ așa de iute și așa de bine în astă țară. Avem de aceea, numirĭ romîne de sate în carĭ azĭ locuesc alte ginți: Calica, Pîrlita, Sarica, Portița, Sf. Gheorghe, Iglița, Piatra-Feteĭ, Cocoșul, Drăgaica, Tocilele, Valea-Plopilor și Oblicița (maĭ tîrziŭ Isaccea) din județul Tulcea. In secoliĭ trecuțĭ, nenorocirile ce bîntuiaŭ principatele Moldoveĭ și Valahieĭ, dările cele grele ce apăsaŭ asupra populațiuneĭ sărace, persecuția de la începutul secoluluĭ nostru, a favorizat această emigrare. Eĭ locuesc maĭ cu preferință Nordul județuluĭ Tulcea, în plășile Măcin, Tulcea, Isaccea, puțin și în Babadag, în principalele porturĭ ale litoraluluĭ Măriĭ-Negre; iar în județul Constanța, în partea luĭ de V. prin Nordul plășeĭ Silistra-Nouă și Vestul plășilor Medjidia și Hîrșova și anume prin satele Bugeacul, Ostrovul, Gîrlița, Pîrjoaia, Satul-Noŭ, Oltina, Beilicul, Mîrleanul, Rasova, Cochirleni, Seimeni, Topal, Ghisdărești, Hîrșova, Ciobanul, Gîrlici, Dăeni și Ostrovul, toate așezate pe malul drept al Dunăreĭ. In interiorul județuluĭ, și anume prin centrul plășeĭ Medjidia-Hîrșova, eĭ locuesc alături cu Bulgariĭ și Tătariĭ, prin diferite sate ce poartă numirĭ turcești, ocupîndu-se cu creșterea vitelor și întru cît-va cu agricultura. Eĭ sunt urmașiĭ ciobanilor, numițĭ Mocanĭ, veniți din Transilvania încă de pe la jumătatea secoluluĭ trecut, în urma tratatelor încheiate între Turcia și Austria; eĭ aŭ fost pănă în zilele trecute reîmprospătațĭ cu elemente romînești venite nu numaĭ din Ardeal, dar și din Țara-Romînească, făcînd pe cele-l'alte elemente, și în special pe cel bulgăresc, a ceda tărîmul și a se retrage în fața invaziuneĭ elementuluĭ latin. Numărul lor crește din ce în ce, grație guvernuluĭ, care protegează pe coloniștiĭ stabiliți de bună-voe.

Romînĭĭ, zice Allard, locuesc aproape numaĭ pe malurile fluviuluĭ; satele lor se aseamănă toate prin aspectul lor mizerabil; ele nu se deosebesc de alt-fel de satele bulgărești saŭ tătărești din interior. Așezate în general în condițiunĭ higienice foarte rele, locuințele se găsesc maĭ tot-d'a-una în fundul văilor și pe malurĭ mlăștinoase, cît maĭ aproape de apa unde se adapă turmele. Toate casele se aseamănă; diferitele populațiunĭ aŭ adoptat pentru satele lor acelașĭ sistem de construcție. Piatră nu se întrebuințează de cît prin locurile unde se găsesc ruine grece, romane și genoveze. Pe malurile Mării maĭ cu seamă și pe malurile Dunăreĭ, casele sunt niște cutiĭ în paiante, ale căror găurĭ sunt astupate cu pămînt frămîntat cu baligă de vite. Acoperișurile, susținute de căprioriĭ, înaintează mult înainte și de asupra ușeĭ pentru a forma o galerie exterioară; ele sunt acoperite de ordinar cu trestie, pămînt și foarte rar cu olane. Interiorul caselor, numaĭ cu un singur cat, se compune de obiceiŭ din 3 părțĭ: întîia saŭ intrarea, este bucătăria; în mijloc se găsește un mare cămin, de-asupra căruia acoperișul se deschide mult pentru a lăsa eșirea fumuluĭ, dar în acelașĭ timp intrarea ploaeĭ, a vîntuluĭ și a zăpezeĭ în timpul ierneĭ. Fundul vetreĭ comunică cu un coș, care ese afară din perete în camera vecină și o încălzește. Această sobă, cu două scopurĭ, ca și întreaga casă, e un fel de coș mare; străinul, la prima vedere, ar crede că stratul de var ascunde o construcție solidă, însă se înșală, și înțelege apoĭ cu greŭ fantasticul echilibru al întregeĭ case. Sticla este aproape necunoscută prin sate; o foaie de hîrtie unsă și lipită de cercevele este de ajuns. Mobilierul din năuntru seamănă cu cel din casele turcești. In casele romînești, icoane rusești colorate împodobesc zidurile. Trusoul fetelor de măritat este atîrnat prin cuie; strălucitoarele colorĭ ale stofelor daŭ camereĭ aspectul cel maĭ pitoresc.

Bordeele se întîlnesc numaĭ în satele romînești pe marginea Dunăreĭ; în ele locuitoriĭ caută un adăpost în contra căldureĭ vereĭ și a friguluĭ ierneĭ. Este un fel de vestibul înclinat de la intrare în fundul acestor gropĭ, în care rare-orĭ o ferăstrue lipită cu hîrtie lasă să pătrundă lumina zileĭ. Către sfîrșitul toamneĭ satele încep să ia un aspect foarte animat; se fac pregătirile pentru iarnă; se repară locuințele, se construesc altele nouă, saŭ maĭ bine zis, se pun porțĭ de lemn și se sapă staule subterane. Locuitoriĭ rămîn ast-fel închișĭ toată iarna; primăvara eĭ maĭ pot încă dormi sub acoperișurile lor; vara însă se culcă afară, pentru a scăpa de numeroasele insecte acătătoare și înaripate, carĭ acoperă zidurile caselor, în cît le ascunde și coloarea albă. Această împrejurare explică ușurința cu care

Hosted by Google

bieții locuitorĭ cedează călătorilor acoperișurile lor. In întîia zi intri fără grijă, dar a doua zi facĭ ca și dînșiĭ și-ți petrecĭ noaptea afară. Casele sunt grupate în sate fără nicĭ o regularitate. Se vede că ideia de un drum saŭ străzĭ, fie orĭ-cît de întortochiată, nu le-a trecut prin minte.

O altă colonizare a Dobrogeĭ cu Romînĭ a maĭ fost făcută încă pe la mijlocul secoluluĭ trecut, după încheerea tractatelor dintre Turcia și Austria. Mocaniĭ, păstorĭ saŭ ciobanĭ ardelenĭ, în timpul ierneĭ, veneaŭ cu numeroasele lor turme, de iernaŭ pe cîmpiile cele întinse ale Dobrogeĭ, unde, conform tractatelor, aveaŭ aci un traiŭ liniștit, nesupărațĭ de nimenĭ, ba chiar protejațĭ de Turcĭ, carĭ dobîndeaŭ de la eĭ, în schimbul voeĭ ce li se dăduse de a veni aci, o mulțime de micĭ vite cornute, carĭ le serveaŭ la alimentațiune și carĭ se exportaŭ de către Gelepĭ chiar și la Constantinopole. Incetul cu încetul Mocaniĭ se stabiliră aci, își aduseră femeile lor și fundară maĭ multe sate în Dobrogea.

Romîniĭ însă nu eraŭ tocmaĭ bine văzuțĭ de către Turcĭ, sub stăpînirea acestora; dacă se întîlnea cine-va cu eĭ, prin stepele peninsuleĭ, eĭ se dedaŭ drept Bulgarĭ și se prefăceaŭ că nu știŭ romînește, dar era ușor a-ĭ descoperi, căcĭ tipul romîn a păstrat pecetia neștearsă a origineĭ sale romanice.

Locuitoriĭ întinselor cîmpiĭ mlăștinoase de pe malul stîng al Dunăreĭ, aŭ o natură liniștită, blîndă și indolentă, de o moliciune și de o slăbiciune fizică foarte marĭ. In general, eĭ poartă pe fizionomiile lor urma clorozeĭ și a anemieĭ. Instrumentele lor sunt, în raport cu această slăbiciune, și par maĭ mult a jucăriĭ, comparate cu instrumentele analoage ale celor-l'alte popoare. In timpul frumos al anuluĭ, Romîniĭ se ocupă maĭ cu seamă cu agricultura Eĭ aŭ multe vite, pe carĭ le lasă în voe prin satele lor. In toate Duminicele, după prînz și sărbătorile, fetele și flăcăiĭ fac cerc în jurul a 2 saŭ 3 lăutarĭ Țiganĭ și execută jocurile lor naționale: horă, sîrbă, chindie, etc. Țăraniĭ romînĭ aŭ păstrat, în parte, puritatea tipuluĭ italian; femeile lor aŭ o figură blîndă și plăcută, talia lor este sveltă și bine făcută, pielea lor este albă. Expresiunea lor este maĭ puțin melancolică de cît a bărbaților. Indată ce frigul începe să se simță, zice Allard, Valahiĭ intră în bordeițele lor, în carĭ staŭ pănă în primăvară, nevoind să iasă la lucru, dar mergînd des la cîrciumă, unde se îmbată cu rachiŭ și joacă cărțĭ. Aceste obiceiurĭ, din nefericire, n'aŭ dispărut nicĭ pănă astăzĭ cu totul, totuși o ameliorare se vede în starea țăranuluĭ nostru, atît aicĭ cît și în Dobrogea. Femeile, tot-d'a-una maĭ muncitoare ca bărbațiĭ, se ocupă cu tot felul de lucrărĭ prin casă, maĭ cu seamă cu țesutul de stofe, de pînză saŭ lînă, din carĭ își fac vestminte.

Romîniĭ poartă șalvarĭ largĭ de pînză albă saŭ vopsită în negru, saŭ de lînă, făcuțĭ în casă; peste eĭ aŭ un mintean scurt; iarna poartă cojoace și abale; în cap aŭ căciulĭ în tot timpul. Obiceiurile lor, din cauza multeĭ și îndelungateĭ conviețuirĭ la un loc cu Bulgariĭ, s'aŭ împrumutat de la uniĭ la alțiĭ, așa că se aseamănă foarte mult. O deosebire vedem la însurătoare: pe cînd Bulgariĭ, după ce-și însoară flăcăiĭ saŭ își mărită fetele, țin mult timp pe însurățeĭ pe lîngă eĭ, muncind împreună, și folosindu-se în comun, Romîniĭ după ce și-aŭ căpătuit copiiĭ, îĭ trimet să trăiască împreună, simțind ast-fel încă de la început greutățile și necazurile viețeĭ de familie.

Bulgariĭ, de origină slavică, veniți în secolul al VII-lea și al VIII-lea aŭ coprins malul drept al Dunăreĭ pănă la Marea-Neagră; eĭ aŭ format pănă în timpul nostru marea maioritate a populațiuneĭ peninsuleĭ. Eĭ se ocupă cu agricultura, care este unul din principalele izvoare de îmbogățire al lor; cultivatorĭ și horticultorĭ prin excelență, agricultura lor este sistematică și poate fi comparată cu acea a Germanilor, carĭ sunt singuriĭ lor emulĭ; se ocupă mult, și cu pricepere, de creșterea vitelor.

Bulgariĭ aŭ fruntea înaltă, ochiĭ viĭ, în general negri saŭ castaniĭ, nasul încovoiat fără a fi aquilin, ochiĭ tăiațĭ oblic și puțin deschișĭ, barba de aceeașĭ culoare ca și părul, puternică și buclată; talia puțin înaltă; sunt svelțĭ, însă nu și viguroșĭ, cu mersul agale și trăgănat.

Afară de Romînĭ și Bulgarĭ, am văzut că sunt în județ: Turcĭ, Tătarĭ, Germanĭ, Grecĭ, Ruși, Izraeliți, etc. Sunt maĭ multe secte religioase, între carĭ numărăm: Staroveștiĭ, Nemoliaciĭ (carĭ nu se roagă), Bespopoviții (fără preoțĭ), Molocaniĭ (carĭ nu mănîncă carne), Subotniciĭ (carĭ țin sărbătoare Sîmbăta), Scopițiĭ, etc.

Un număr mare de Țiganĭ se ocupă cu fierăria și cu lăutăria.

Județul Constanța are 7 comune urbane și 73 comune rurale, cu 103 cătune. Cele 5

Hosted by Google

plăși în care este împărțit aŭ următoarea populațiune: Constanța, 25477 suflete; Mangalia, 18765; Medjidia, 21476; Hîrșova, 23561 și Silistra-Nouă, 23562; în total 112227 loc.

Dobrogea, sub guvernul otoman, forma un singur județ sub denumirea de Sanjacul, Sivalicul saŭ Mutesariflicul Tulcei și făcea parte din provincia (vilaietul) Dunărei, care cuprindea toată Bulgaria și Dobrogea. Ea era administrată de un Mutesarif, cu reședința în orașul Tulcea și avea o întindere de la gurile Dunărei până la Cernavoda inclusiv și în lărgime pe malul Mării, de la Vîlcovul până dincolo de Constanța. Era împărțită în șapte Cazale saŭ Caimacamlîcurĭ (păși): Tulcea, Sulina, Custendje, Măcin, Hîrșova, Babadag și Medjidia; și în 4 Mudirlicurĭ (polițiĭ): Chilia, Isaccea, Mahmudia și Cernavoda. Orĭ ce aglomerație de case forma o comună, care se administra de ciorbagiĭ (juraț), aleșĭ de consăteniĭ lor sub președinția unuĭ muhtar (primar) numit de guvern. Mudiriĭ celor patru tîrgulețe administraŭ comuna împreună cu un consiliŭ ales de locuitorĭ; iar justiția se dădea de un Naib (judecător de pace) numit de guvern, azistat de un consiliŭ, ales de locuitoriĭ comunei.

Plășile eraŭ cîrmuite de Caimacamĭ, numițĭ de guvern, cu concursul unuĭ consiliŭ ales de delegațiĭ comunelor, sub titlul de Medjilissi-Idarei-Căza; Justiția era prezidată de un Cadiu numit de guvern, avînd de consilierĭ treĭ notabilĭ aleșĭ tot de aceĭ delegațĭ, sub denumirea de Medjilissi-Daari și judecaŭ în prima instanță. Un consiliŭ județean Medjilissi-Idarei-Siva, ales de delegațiĭ plășilor, administra, împreună cu Mutesariful, județul; un consiliŭ judeciar, Temizi-Hucuc, asemenea ales de aceĭ delegațĭ, administra justiția, sub prezidența unuĭ Hachim (judecător) numit de guvern, atît în materiĭ de apel (Instinab), contra deciziunilor date de tribunalele de ocoale cît și ca tribunal de prima instanță al județuluĭ.

Mutesariful, Caimacamul, Mudirul și Muhtarul, precum și Naibul, Cadiul și Hachimul eraŭ de drept președințiĭ consiliilor care se aflaŭ sub resortul lor. Capiĭ tuturor religiunilor eraŭ de drept membriĭ în toate consiliile, fie administrative, fie judeciare. In materiĭ pur religioase eĭ judecaŭ pe toțĭ credincioșiĭ lor, fără amestecul guvernuluĭ civil, care era numaĭ dator a-ĭ acorda tot concursul cerut, fără nicĭ un control din partea luĭ.

Afacerile judiciare eraŭ lăsate sub jurisdicțiunea unuĭ tribunal de comerciŭ, cu reședința în Tulcea.

Serviciul sanitar al acestuĭ județ este condus de un medic primar de județ, doĭ medicĭ de spitale, 3 medicĭ de orașe, 12 agențĭ sanitarĭ de circumscripție rurale, 4 agențĭ sanitarĭ de circumscripție urbane, 6 vaccinatorĭ de plasă. 18 moașe de circumscripție rurale. E un spital județean la Cernavoda, un spital rural la Para-Chioi. Boalele predominante sunt paludizmul și reumatizmul.

Instrucțiunea publică. — In cursul anuluĭ școlar 1895/96, aŭ funcționat 71 școlĭ rurale mixte în acest district, și anume: 10 în plasa Constanța, 21 în plasa Hîrșova, 6 în plasa Mangalia, 13 în plasa Medjidia și 21 în plasa Silistra-Nouă; iar în comunele urbane 12, din care 2 de băeți și 2 de fete în orașul Constanța și cîte una de băeți și alta de fete în comunele urbane Cernavoda, Hîrșova, Medjidia și Ostrov. Școalele din Mangalia și Cuzgun sunt rurale. Personalul didactic a fost compus din 62 învățătorĭ, 23 învățătoare, 13 institutorĭ și 18 institutoare, toțĭ retribuițĭ de stat. Școale particulare aŭ funcționat șase în Constanța, și anume: una a comunității bulgare, una a comunității grece, școala confesională armeană, 2 școale confesionale izraelite și grădina de copiĭ «Lelia Petraru»; una în Cara-Murad, a comunității germane și școalele particulare romîne de curs primar, din comuna Cara-Bacî și din cătunele: Ghelingec, Saragea și Terchi-Chioi, întreținute de locuitorĭ.

După datele recensămîntuluĭ din 1895, s'aŭ constatat copiĭ în vîrstă de școală: 764 băeți și 399 fete în comunele rurale din pl. Constanța, 1683 băeți și 1461 fete în comunele rurale din pl. Hîrșova, 317 băeți și 145 fete în comunele rurale și comuna urbană Mangalia din pl. Mangalia, 709 băeți și 576 fete în comunele rurale din pl. Medjidia, 1055 băeți și 842 fete în comunele din pl. Silistra-Nouă, în fine 400 băeți și 402 fete în comunele rurale și în com. urb. Cuzgun, din desființata plasă Traian, saŭ în total 4928 băeți și 3825 fete, în total 8753 copiĭ. In comunele urbane Constanța, Cernavoda, Hîrșova, Medjidia și Ostrov, prin același recensămînt, s'aŭ constatat 808 băeți și 567 fete cu etatea obligatorie de a frecuenta școala.

Cele 71 școale primare rurale aŭ fost frecuentate în cursul anuluĭ școlar 1895—1896 de 3205 băeți și 1352 fete. La

Hosted by Google

școlile urbane aŭ fost înscrișĭ în acelașĭ an 890 băeți și 627 fete. Școlile particulare aŭ fost frecuentate în cursul aceluiașĭ an școlar: cele ale comunităților străine din Constanța și din comuna Cara-Murad de 198 băeți și 37 fete; școalele confesionale de 75 copiĭ; institutul «Lelia Petraru» de 38 și școlile particulare romîne de 129 copiĭ.

De la 1 Octombrie 1896 s'a înființat în Constanța un gimnaziŭ clasic cu 2 clase, desființîndu-se școala normală. La gimnaziŭ sunt înscrișĭ 50 elevĭ pentru clasa I și 8 pentru clasa II.

Cultul.—In județ sunt 55 biserici, din care 49 rurale și 6 urbane; dintre acestea 4 sunt închise, fiind în stare de ruină. Personalul bisericesc se compune din 71 preoți, din carĭ 55 parohĭ, 13 supra-numerarĭ și 3 aparținînd comunității elene din Constanța și Mangalia. Sunt 3 parohĭ urbanĭ cu 3 supra-numerarĭ și 49 parohĭ ruralĭ cu 10 supra-numerarĭ și 3 preoți aĭ comunității elene. Maĭ sunt și următoarele case de rugăciune: 174 geamiĭ mahomedane, cu 53 hatipĭ, 176 hogĭ și 66 muezinĭ; 8 case de rugăciune, aparținînd: 3, comunității protestante; 2, comunității catolice; 1, comunității bulgare; 2, comunității lipovene. Toate aceste 8 case aŭ ca personal 4 preoți și 7 dascălĭ și sunt întreținute de comunitățile respective.

Producțiuni.—Jud. Constanța stă bine în ceea ce privește unele bogății, într'altele nu. Așa, e bogat în producțiunĭ vegetale; cele animale nu-ĭ lipsesc; e sărac însă în ce privește producțiunile minerale.

Județul are o întindere însemnată; pămîntul maĭ pretutindenĭ e bogat în humus, dar adese-orĭ, din lipsa de umiditate, pe platourile înalte din interior, unde elementul lichid lipsește, recoltele sunt sărace. Aceste terenurĭ s'aŭ lăsat pentru pășunĭ. Poate că acestor terenurĭ li s'ar reda fertilitatea prin săparea de puțurĭ arteziane și prin împădurirea parțială a lor. Ploile ar fi atuncĭ maĭ frecuente și recoltele ar fi adăpostite de vîntul de la N., care le usucă înainte să fie bune de cules.

Cerealele cultivate în Constanța sunt: grîul, orzul, secara, porumbul, meiul; dintre legume: fasole, mazăre, cartofĭ, rapiță; plante textile: cînepă, in și în fine tutun; dar maĭ cu seamă sunt cultivate: grîul, orzul și secara care constitue împreună cu plantele oleaginoase obiectele maĭ principale de export; porumbul este baza alimentațiuneĭ agricole; este cultivat cu succes și cultura luĭ, întinzîndu-se din ce în ce, a ajuns a figura chiar printre articolele de exportațiune. Dintre arborĭ se plantează: vișinul, zarzărul, caisul, mărul, părul, prunul, persicul și dudul, carĭ se găsesc răspîndițĭ prin tot județul; gutuiul, alunul și cornul se găsesc chiar în stare sălbatică prin pădurĭ. Vița se cultivă cu succes pe lîngă Ostrov, Almalîul, Ese-Chioi, Lipnița, Coșlugea, etc. și partea de V. a plășeĭ Silistra-Nouă. Calitatea vinurilor e relativ bună, însă ar deveni excelentă, dacă s'ar îmbunătăți procedeurile de vinificare. Livezile, după cum am spus, ocupă mare întindere, căcĭ acolo unde nu prieste cerealelor, prieste ierbeĭ, a căreĭ abundență în acest județ este proverbială; ele sunt și naturale și artificiale (pe carĭ oameniĭ seamănă lucernă și trifoiŭ) și nenumărate turme pasc pe aceste întinse și bogate cîmpiĭ.

Pădurile sunt și ele una din bogățiile județuluĭ, cu toate că nu sunt exploatate saŭ tăiate nesistematic. Odinioară aceste pădurĭ eraŭ mult maĭ întinse de cît azĭ; dar neîngrijirea imperiuluĭ otoman, spiritul devastator, însoțit de aviditatea cîștiguluĭ al populațiuneĭ rurale, aŭ ruinat în mare parte aceste frumoase și întinse pădurĭ, care altă-dată ocupaŭ jumătate din întinderea județuluĭ, întinzîndu-se din Dunăre în Mare. Astă-zĭ abia aŭ maĭ rămas ca la 28393 hectare.

Livezĭ și pășunĭ bogate, pădurĭ întinse și stufoase, bălțĭ, lacurĭ abundente; Dunăre și Mare, iată cauzele ce fac ca animale de tot soiul să se găsească pe mult încercatul pămînt al Dobrogeĭ. Totușĭ, înainte de războiŭ, numărul lor era mult maĭ mare ca cel actual. Calul, boul, vaca, oaia, capra, rîmătorul și asinul sunt cele maĭ îngrijite dintre animalele domestice și cu a căror creștere se îndeletnicește o mare parte a populațiuneĭ rurale a acestuĭ județ. Ogariĭ dobrogenĭ eraŭ ceĭ maĭ renumițĭ din Orient; păsărĭ domestice sunt abundente; dintre animalele sălbatice, cerbul, căprioara, vulpea, lupul și mistrețul sunt foarte multe în pădurile cele întinse; mistrețul se găsește în bălțile Delteĭ. Peștele, care constitue un însemnat articol de export, este abundent și de cele maĭ marĭ speciĭ în Mare, Dunăre, bălțĭ, lacurĭ și gîrle. In ceea-ce privește producția animală a Dobrogeĭ, iată ce maĭ zice Allard: «In pădurile Dobrogeĭ se găseaŭ vre-o cîte-va căprioare, carĭ aŭ dispărut azĭ, dar animalele sălbatice cele maĭ comune sunt:

Hosted by Google

mistrețul, lupul, epurile, pisica sălbatică, vulpea, etc., un mic șoarece de cîmp, Sulic, care se găsește și prin stepele Rusiei. Mulțimea de lupi este enormă (azi s'a mai împuținat); ei se ascund prin stufișurile stepelor și se întîlnesc adeseori. Ei vin de obiceiu prin sate, spre a vîna animale domestice, care de alt-fel (pe atunci) nu se mîncau de cît cînd erau începute de lupi. Lupilor le plac țițele vacilor și de multe ori nu mănîncă de cît această parte a animaluluĭ. Vulpile se găsesc de asemenea foarte multe și aŭ pradă bogată în vînatul acestor stepe, care este foarte abundent: mai cu seamă epuriĭ. Păsările sălbatice iarăși se găsesc multe, ast-fel: prepelițele, carĭ fiind puțin sălbatice se vînează ușor, dropiile marĭ și micĭ, pitpalacul, turturele de Turcia, ciocîrlia, bufnița, pescărușul sunt foarte comune. Pițigoiul se întîlnește puțin, dar mierlele roșiĭ sunt așa de numeroase, în cît se prind cu sutele în crăpăturile caselor, unde-și aŭ cuiburile. Rîndunica și pescărușul își fac cuiburile pe coastele înalte și cretoase ale Mării.

Păsările de apă sunt foarte abundente pe lacurĭ și pe Dunăre; une-orĭ lacurile par acoperite cu o pînză albă, așa sunt de numeroase. Mai însemnate sunt: lebăda, gîsca sălbatecă, rața sălbatecă, pelicanul, becața, becațina, găinușa de apă, flămîndul, butarul, cocostîrciĭ, berzele, etc. Cocostîrciĭ, ale căror cuiburĭ sunt așezate pe acoperișurile caselor, sunt obiectul unei adevărate veneraținni. Aquila regală, vulturul cel mare, gipactul, eretele, gaia, cucuvaia, cioara, corbul negru, etc., se văd la fie-care pas; pe marginea Mării se văd o mulțime de larĭ, pescarĭ, rîndunicĭ de Mare. Toate aceste păsărĭ nu sunt de loc, saŭ nu eraŭ pe atuncĭ supărate de locuitorĭ, a căror nepricepere la vînătoare e remarcabilă și armele sunt rarĭ. Zoologia dobrogeană nu prezintă în general nimic deosebit, și speciile de animale ce se găsesc aci, sunt acelea, care și în alte țărĭ se găsesc sub aceeași latitudine. Animalele domestice sunt foarte numeroase, căci ocupațiunea locuitorilor, mai cu seamă a Mocanilor și a Tătarilor, este creșterea vitelor. Bulgariĭ și Romînii singurĭ îngrașă porciĭ, carĭ se văd în toate satele de pe lîngă Dunăre. Bivolițele daŭ un lapte foarte căutat. Fie-care familie are una saŭ două perechĭ de boĭ; ca și în Romînia, boul este de talie mică, slab și fără energie. Tifosul stepelor cauzează multe epizootiĭ. Carnea de oĭ și de capre e foarte căutată, carnea acestor animale are un gust sălbatec. Caiĭ se găsesc în număr destul de mare; măgarul și catîrul sunt însă rarĭ; cînii, ca în toate părțile supuse Turciei, se găsesc pretutindenĭ.

Cu insectele se face imediat cunoscință, cum intri în Dobrogea; între ele distingem țînțarul, tăunul și puriciĭ. Este cu neputință a descrie chinul unei nopți pe malul Dunării, cînd cine-va n'a avut precauțiunea de a fi luat cu dînsul o cusinieră (o mică cutie) și cu rădăcina pulverizată a unei plante, pe care Germaniĭ o numesc Pyrethrum carneum, și cu care trebue să umpli patul în timpul nopței, ciorapiĭ și cămașa în timpul zilei, dacă vrei să nu fiĭ mîncat. Cantitatea de insecte este așa de mare în locuințe, că toțĭ locuitoriĭ se culcă sub cerul liber, și aceasta este una din cauzele frigurilor intermitente care bîntue această țară. Un alt flagel al ținutuluĭ este și lăcusta; soarele se întunecă une-orĭ de noriĭ formațĭ din aceste insecte și cînd ele se lasă pe pămînt, totul este acoperit. Moluștele sunt destul de numeroase.

Producțiunile. — Agricultura este una din cele 3 ocupațiunĭ ale locuitorilor dobrogenĭ; se ocupă cu ea Romîniĭ, Bulgariĭ și Turciĭ. In părțile de S., E. și V. ale județuluĭ, grație calității soluluĭ și altor împrejurărĭ climatologice, fertilitatea pămîntuluĭ este superioară multor locurĭ din țară, dar cu toată fertilitatea soluluĭ, agricultura a rămas staționară din următoarele cauze: absența de căĭ de comunicație, lipsa de capitaluri, de instrumente agricole precum și rigurozitatea climeĭ în cele mai multe părțĭ. In agricultură este adoptat pretutindenea sistemul extenziv cu zăcere bis-anuală și tris-anuală; instrumentele nouă și sistematice aŭ început a se întroduce în multe localități, ceea-ce contribue la ridicarea agriculturei, ținută pănă acum în loc, atît de cauzele enumărate, mai sus, cît și de lipsa de umiditate trebuincioasă plantelor.

In urma recensămîntuluĭ general, se constată că întinderea semănăturilor din județ, pe anul agricol 1895/96, este cea următoare: grîŭ 41800 hect., secară 13211 hect., rapiță 707.50 hect., trifoiŭ, lucernă, dugsie, etc. 964.20 hect., orz 106255.37 hect., porumb 32398.20 hect., in 12413.75 hect., meiŭ 20530.82 hect., ovăz 13785.47 hect., cînepă 5.50 hect.

In județ sunt 19 morĭ cu aburĭ pentru măcinat făină, 8 morĭ cu apă, 22 morĭ plutitoare pe apă, 249 morĭ cu vînt și 8 morĭ cu caĭ. Sunt asemenea 2

Hosted by Google

fabricĭ de pielărĭĭ, aflate în comunele urbane Ostrovul și Hîrșova, osebit de aceea din reședința comuneĭ, 3 fabricĭ de uleĭŭ, 21 mașinĭ pentru dărăcit și tors lînă, 4 instalațiunĭ pentru fabricat cărămidă, 29 cazane pentru fabricat rachiul de drojdie și 1 fabrică pentru cașcaval. Mașinĭ și instrumente agricole în tot județul sunt:

1013 mașinĭ de secerat, 198 mașinĭ de cosit, 44 mașinĭ de treerat, 27 mașinĭ de semănat, 158 mașinĭ de vînturat, 28 mașinĭ de bătut porumb, 4 mașinĭ de tăiat paie, 163 pluguri de lemn, 9793 pluguri de fier, 1834 boroane de fier, 2303 boroane de lemn, 4800 grape, 723 tăvălugurĭ, 716 rariță, 2444 care marĭ de povară, 4304 care cu osiĭ de lemn, 9012 căruțe cu osiĭ de fier, 246 tîrmace, 18 trăsurĭ pe arcurĭ, afară de cele din comuna de reședință.

Intinderea județuluĭ fiind de 6058 kil. p. saŭ 605881 hect., avem acuma tablourile următoare:

Teren productiv 560732 hectare, teren neproductiv 35149 hectare.

Terenul productiv se împarte în: Terenul statuluĭ și proprietarilor 171637 hect., terenul locuitorilor 399095 hect.

Terenul neproductiv coprinde: vetrele satelor 157822 hectare, bălțĭ, heleștaie, etc., 19527 hectare.

Terenul productiv se subîmparte: cultură cu cereale, legume, livezĭ, etc. 90337 hect. statul și prop.; 23625 hect. locuitorĭ; necultivat 31357 hect. statul și prop.; 81854 hect. loc.; izlaz 26270 hect. statul și prop.; 37405 hect. loc.; viĭ 110 hect. statul și prop.; 2006 hect. loc.; păduri 23625 hect. statul și prop.; 5368 hect. loc.

In total s'aŭ cultivat 274670 hect. în 1895—96, carĭ aŭ dat 3469600 hectolitri de grîne și 153520 cîntare metrice de fasole și fîn.

In județ e o întindere de 1862 hect. și 74 ariĭ cultivate cu viĭ. Maioritatea acesteĭ întinderĭ este în plasa Silistra-Nouă și în special în comunele Ostrovul și Almalĭul.

In tot jud. se găsesc 1190 duzĭ (aguzĭ).

Sunt 694 stupĭ cu miere.

Numărul vitelor e de aproape 180000: 1703 armăsarĭ, 17666 caĭ, 15525 iepe, 4840 mănjĭ, 601 taurĭ, 36716 boĭ, 27490 vacĭ, 15875 viței, 95 taurĭ de bivolĭ, 384 bivolĭ, 950 bivolițe, 462 malacĭ, 1 cămilă, 316 asinĭ, 170 asine, 74 mînjĭ de asinĭ, 373 țapĭ, 4562 capre, 1108 iezĭ, 30937 berbecĭ, 338489 oĭ, 76001 mieĭ, 8747 porcĭ, 5898 scroafe și 7144 purceĭ.

Dintre toate articolele de exportațiune, lîna este acela care interesează maĭ direct comerciul Europeĭ. Statisticele trimise de administrațiunile locale înaintea războiuluĭ, evalua numărul oilor în Sand-jacul Tulceĭ de 645000, dar dacă se ține cont de impozitul ce se dă pentru fie-care cap, ceea-ce face pe proprietarĭ să nu dea adevărata sumă a vitelor lor, rezultă că această sumă e cu mult inferioară celeĭ reale. In 1876, negustorĭ bine informațĭ despre numărul oilor, spuneaŭ că sunt 750000 de oĭ, ceea-ce este maĭ apropiat de adevăr. Numărul acestor animale cu lînă, după războiŭ, s'a mărit. Țăraniĭ se ocupă cu pricepere și stăruință de turmele lor. Fie-care oaie produce pe an 1 1/2 oca de lînă și chiar 2. Cea maĭ mare parte din această lînă e țigae 90%, iar 10% e de o calitate inferioară, care cu timpul tinde a dispare. In Sandjacul Tulcea și Constanța s'aŭ făcut încrucișărĭ cu berbecĭ aduși din Basarabia; dar nu s'a obținut de cît produse de calitate inferioară. Se exportă din portul Tulcea prea puține oĭ, căcĭ locuitoriĭ le țin pentru lînă. In districtul Tulcea sunt 7% părțĭ lînă albă și restul neagră. In districtul Constanța sunt 30% părțĭ lînă albă și 70% părțĭ lînă neagră. Diferența între lîna neagră și cea albă e de 30 francĭ la 100 de kgr. Oile aŭ produs în anul 1896, cantitatea de 668894 kgr. de lînă.

Lacurile cu pește sunt numeroase în Dobrogea și se divid în două categoriĭ: lacurile alimentate de Dunăre, de la Hîrșova pănă la Sulina, și cele alimentate de Mare, de la canalul Sf. Gheorghe în spre Mangalia. Lacul Razelm, cel maĭ important din toate lacurile din Dobrogea, comunică cu toate cele-l'alte și este alimentat de Mare, comunicînd în acelaș timp cu Dunărea prin canalul Dunărețul. Turciĭ închiriaŭ toate bălțile și lacurile de la Hîrșova pănă la îmbucăturile Dunăreĭ, precum și toate lacurile pănă la Chiustenge. Antreprenorul plătea 7000 de lire pe an. La rîndul săŭ, antreprenorul punea asupra pescarilor o dijmă de 10 pănă la 15% și pentru unele bălțĭ plăteaŭ chiar 30 pănă la 40%.

In cartea sa «La Bulgarie Orientale», Allard zice:

«Pescăria este principală industrie a satelor așezate pe malurile fluviuluĭ saŭ ale lacurilor. In timpul apelor scăzute ale Dunăreĭ, cînd apele lacurilor se revarsă în fluviŭ, determinînd în canalele lor de comunicație

Hosted by Google

un puternic curent, Romînii și Bulgarii, cari se dedeau de obiceiu acestei industrii, așează zăgazuri de plase de-a curmezișul canaluluĭ și prind astfel mari cantități de pește, pe care îl spintecă și îl întind acoperindu-l cu sare, ca să se usuce la soare. Aceasta este una din bazele alimentațiunei pentru iarnă. In Dunăre este o prodigioasă abundență de pește; pescarii numai bagă coșurile cu plasele lor în apă și le scot repede afară pline cu pește. Silurul (somnul) este foarte abundent în fluviu și în lacuri, unde el distruge o mulțime de alți pești mai mici. Știuca, crapul, plătica sunt foarte comune, precum și marele și micul morun, cu ale căruĭ ouă se face un mare comerț de icre. Se pescuesc de asemenea și o mulțime de racĭ foarte mari; unii din ei ajung pănă la 30 cm.»

Industria mică se găsește numai prin cele 7 comune urbane și este reprezentată prin: 1 fabrică de postav, 1 fabrică de substanțe uleioase, 1 fabrică de lumînări de ceară, 1 fabrică de bere, 3 fabrici de tăbăcărie, 3 fabrici de apă gazoază, 2 fabrici de dărăcit lînă și 1 fabrică de săpun.

Căile de comunicație:

1. Maritime, cari au ca puncte de plecare portul Constanța și la o distanță mare și Mangalia.

Din Constanța pleacă vapoare în toate porturile romîne, la Odesa, Constantinopol și chiar în Marea Mediterană, și vin la dînsa vapoarele tutulor națiilor din Europa.

2. Fluviale, pe Dunăre, de la Ostrovul pănă la Hîrșova prin Cernavoda; cîte-și trele fiind schele pe fluviu.

3. Calea ferată Cernavoda-Constanța, lungă de 64 kil., cu stațiile Mircea-Vodă, Medjidia, Murfatlar, unește fluviul cu Marea, și, prin podul cel măreț de la Cernavoda, unește București cu Constanța.

4. Drumuri mari de comunicație între comunele rurale mai însemnate și orașe. Medjidia este centrul lor; de aci pleacă în diferite direcțiuni drumuri: la Hîrșova, Cara-Murad, Cernavoda, Constanța, Mangalia, Cuzgun-Ostrovul; mai este un drum d'alungul Dunărei, de la Ostrovul la Ostrovul (din plasa Hîrșova), de la Hîrșova la Babadag și Constanța, de la Cuzgun și Ostrovul la Mangalia, de la Mangalia la Cara-Omer, de la Constanța la Mangalia.

5. Calea națională Tulcea-Constanța.

6. Drumuri mici de comunicație, cari leagă între ele toate comunele, satele și cătunele. Se simte necesitatea unei căi ferate Constanța-Tulcea pentru exploatarea pădurilor și minelor din jud. Tulcea.

Comerciul. — Comerciul jud. Constanța este destul de prosper, mai cu seamă potrivit cum sta el înainte de venirea Romînilor în Dobrogea, sub Turcĭ, cari nepricepîndu-se în afacerile comerciale, lăsau toate în părăsire. Orașul Constanța, și mai puțin porturile dunărene și Mangalia, nu făceau de cît foarte mici tranzacțiuni comerciale; acum însă, cu stabilirea Romînilor, el își luă sborul și sub ocîrmuirea guvernelor, cari nu cruță nimic pentru a ridica din nou această provincie care a avut epoca ei de înflorire și mărire, vom azista la transformarea complectă a Dobrogei. Această țară este destul de bogată, produce cereale în abundență, animale în mare număr, păduri bogate, pășuni întinse, pescării renumite, etc.; toate așteaptă numai să fie puse la preț și exploatate. Cu toate că avem o cale ferată, Dunărea, Marea, totuși căile de comunicație, prin care să se scurgă aceste produse, cam lipsesc, și, guvernul și județul se silesc din răsputeri spre a remedia acest rău. Trei lucrări au făcut o revoluțiune în comerciul peninsulei: calea ferată Cernavoda-Constanța, podul peste Dunăre, care o leagă direct cu regiunea agricolă a țării romînești, mărirea portului Constanța, care mai deună-zi era gol și azi nu mai poate încăpea numărul vaselor ce vin să-l viziteze. Importul și exportul, active, se face prin portul Constanța, Mangalia, Hîrșova, Cernavoda, Ostrov, Medjidia și vama Cara-Omer.

Au intrat în cursul anului 1895, 2671 vase de mare și de rîuri, și au eșit 2658, în total 5319 (nationale 670 și străine 4648) avînd o capacitate de 1443797 tone.

Istoricul.—Din timpurile cele mai vechi, pămîntul cuprins între Dunăre și Marea-Neagră aparținea Traciei zăpădoase și era locuită de două neamuri ale poporului Trac, anume Geții și Dacii, cari mai tîrziu au trecut Dunărea și au cuprins țara Agatirșilor (Transilvania). Intre secolii VIII—V, Ionienii din Asia-Mică au stabilit colonii pe întregul litoral al Mării-Negre; în Tracia N.-E. înfloreau coloniile Milesiane Istropolis și Tomis, colonia Heracliei din Pont, Callatis, cari răspîndiră cultura elenă în țările necivilizate ale Norduluĭ. Prin poziția sa geografică a servit drept teatru evenimentelor istorice celor mai însemnate; pe dînsa au călcat armiile marilor cuceritori Darius, regele Perșilor, Philipp

Hosted by Google

al II-lea și Alexandru-cel-Mare, regiĭ Macedonieĭ, Traian, împăratul Romanilor, Attila, regele Hunilor, pentru ca să tăcem hordele pustiitoare ale altor neamurĭ, ce aŭ năvălit în Imperiul Roman de Răsărit.

«In epoca ocupațiuneĭ romane, zice d. Gr. Tocilescu («Revista Tinerimeĭ», noua serie, vol. II, p. 188), Moesia de maĭ tîrziŭ era împărțită în două domeniĭ etnice: unul la V.: dardano-moesiac, cel-l'alt la E.: geto-dacic, la care se adaugă teritoriul orașelor grecești de pe litoralul Mării-Negre: Istros, Tomis, Callatis, Dionysopolis, Odessos și Mesembria. Primul domeniŭ se compunea din Dardanĭ, locuitorĭ aĭ Dardanieĭ (la extremitatea S.-V. a provinceĭ Moesia); din Scordiștĭ, la N.-V. de Dardanĭ, întinzîndu-se spre E. până la Margus (astă-zĭ Morava); și în fine din Moesĭ și Tribalĭ, primiĭ la V. de Ciabrus (astă-zĭ Țibrița, pe lîngă Ratiaria); ceĭ d'al doilea la răsărit de acest rîŭ, pe lîngă Oescus, ambele popoare înrudite, ocupînd teritoriul cunoscut în inscripțiunĭ sub numele de civitates Moesiae et Treballiae. In acest domeniŭ dardano-moesiac s'a format la începutul ereĭ noastre ŭn district roman cu un comandament milităresc, aflător maĭ întîiŭ la Naissus (Niș), capitala Dardanieĭ, iar de la Tiberius încoace, în urma creăreĭ limesuluĭ danubian (între aniĭ 12–14 d. Chr.) se mută pe malul drept al Dunăreĭ la Viminacium (Costolaci). Acestuĭ district corespundea întreaga Moesie superioară de maĭ tîrziŭ și partea apusană a Moesieĭ inferioare. Aci se concentra până în epoca flavică miezul apărăriĭ granițelor la Dunărea de jos, în triunghiul format la V. și E. prin cursurile rîurilor Margus și Utus (Vid). Patru legiunĭ fură așezate în cele treĭ castre dunărene: Viminacium, Ratiaria și Oescus.

La răsărit de Triballĭ, cuprinșĭ de timpuriŭ sub numele de Moesĭ, începea al doilea domeniŭ etnic, compus din triburile getothrace și ocupînd partea de mijloc și cea estică a Moesieĭ inferioare de maĭ tîrziŭ, adică teritoriul menționat în monumentele epigrafice sub numele de Ripa Thraciae.

Acest teritoriŭ se găsea pe la 29 a. Chr., cînd M. Licinius Crassus supuse pe Moesĭ și pe Triballĭ, sub ascultarea regilor geți. Unul din aceștia, anume Roles, care domnea peste regiunea dintre Haemus și Dunăre, ajută pe Crassus ca să sfărâme ultimele rămășițe ale Bastarnilor și să bată pe Zyraxes, căpetenia Geților, în regiunea gurelor Dunăreĭ. Roles este primit în clientela statuluĭ roman, iar, maĭ tîrziŭ, principatul săŭ se alipește la regatul odrysic al luĭ Rhœmetalces, iarășĭ un client al Romanilor. Ast-fel stăpînirea Odrysilor se întindea în S. ca și în N. Balcanilor până la Dunăre, fluviul Dunărea formînd granița N. a Thracieĭ.» După constatările aceluiașĭ scriitor, orașele grecești de la Marea-Neagră fură cucerite deja în a. 72 a. Chr. de către proconsulul Macedonieĭ, M. Terentius Varro Lucullus, trăind față de Roma în raporturile unor civitates foederatae. Curînd după aceea însă, ele sunt supuse de Dacĭ, carĭ se întăriseră foarte în cetatea Genucla (pe lîngă Istropolis). Numaĭ după cuprinderea și sfărâmarea acesteĭ fortărețe de către generalul roman M. Licinius Crassus, orașele în cestiune fură din noŭ alipite la provincia Macedonia, stînd ast-fel până la începutul Domnieĭ luĭ Tiberius. Atuncĭ ele trecură sub privigherea guvernatoruluĭ Moesieĭ; iar de la Domițian încoace, cu crearea Moesieĭ inferioare, alcătuiră o parte integrantă din această provincie. Totușĭ ele formaŭ între dînsele o confederație deosebită, cunoscută sub numele de *pentapolă* saŭ hexapolă (κοινὸν τῆς Ἑξαπόλεως τοῦ εὐωνύμου Πόντου), avînd drept metropolă orașul Tomis, și un cult imperial deosebit sub prezidența unuĭ Ποντάρχης.

Sub Romanĭ, maĭ cu seamă după cucerirea Dacieĭ de către Traian, provincia prosperă, se ridică colonĭ în N. eĭ, ca Troesmis (Iglița), Durostorum (Silistra), Noviodonum (Isaccea), Arubium (Măcin), Carsus (Hîrșova), Tropaeum Traiani (Adam-Clissi), Axiopolis (Cernavoda), etc.

In epoca împăraților Antoninĭ progresul merge crescînd; aceasta este epoca de aur a provinciilor danubiene; monumentele cele maĭ importante ale Romanilor sunt ridicate în această epocă. Dar în secolul III p. Ch. invazia Goților fu dezastroasă pentru Dacia și Moesia; incursiunile se continuă sub Valerian și Galian; Claudiu II, Aurelian și Prob, asigurară întru cît-va liniștea imperiuluĭ, însă pierzînd Dacia, țărmul drept rămase descoperit; cultura dispăru repede, cîmpiile redeveniră pustiĭ și țara îșĭ luă iar numele de Mica-Sciție, care de la organizarea luĭ Dioclețian, făcea parte din diocesul Tracieĭ, al prefectureĭ Orientuluĭ și avînd de capitală orașul Tomis. Valente acordă Goților a se stabili în Sciția, dar aceasta grăbi căderea provincieĭ; Romaniĭ sunt

Hosted by Google

învinși la Marchianopolis; chiar împăratul pĭeri în această luptă și țara fu cumplit devastată. Teodosiu îĭ gonește, dar ajută liniștita lor așezare în Moesia, unde Goții luară locurĭ și formară colonĭi agricole.

Cu împărțirea imperiuluĭ de către Teodosiu, invaziunile nu încetară, și această provincie n'u avu liniște un moment; Hunĭi pradă toate orașele de pe malul Dunăreĭ, între care și Tomis, atrași fiind de bogățiile lor; după Hunĭ, vin alte popoare ca Bastanii, Carpiĭ, etc., și în urma lor, prin secolul al VI-lea p. Ch. Bulgariĭ, carĭ coprind ținutul între Dunăre, Balcanĭ și Mare. Aceștia se creștinează. Eĭ trăesc multă vreme în bună pace cu Bizantiniĭ, până în secolul al XII-lea, cînd Bulgariĭ uniți cu Romînii se rescoală, bat pe Bizantinĭ și fondează un imperiŭ al lor; coprinzînd și ținuturile dunărene. In acest timp, Genoveziĭ stabilesc colonĭi saŭ contuare comerciale pe ruinele vechilor orașe elene: la Mangalia, Tomis, Eracle (lîngă Babadag), etc. In secolul al XIV-lea năvălind Turcii în Europa, coprind peninsula Balcanică și ținutul nostru, care era domnit de un principe numit Dobroticĭ, de unde provine și numele Dobrogea.

Pe la sfîrșitul sec. al XIV-lea, în anul 1387, Mircea-cel-Bătrîn, domnul Țăriĭ Romînești, coprinde o parte din Bulgaria și Dobrogea și se intitulează Domn: «... pe ambele țărmurĭ ale Dunăreĭ până la Marea-cea-Mare»; de atuncĭ aŭ început emigrațiunile Romînilor în Dobrogea, unde îĭ găsim și astă-zĭ. Dar în anul 1453, Turciĭ luînd Constantinopolul, deveniră stăpînitoriĭ întregeĭ peninsule Balcanice și de acum încolo soarta eĭ este legată cu destinele imperiuluĭ otoman.

In timpurile moderne încep emigrațiunile, carĭ aŭ dat etnografieĭ țăreĭ un aspect așa de variat. Așa după Romînĭ și Bulgarĭ, vin de se stabilesc în Dobrogea Turcii ca stăpînitorĭ.

In sec. al XVI-lea Tătariĭ carabĭ, și în al XVII-lea Tătariĭ cabailĭ din gintea Nogal, din Bender, Hotin și Akerman, s'aŭ refugiat în Moldova ca să scape de dominația moscovită, formînd sate și orașe. In sec. al XVIII-lea, Rușiĭ cazacĭ și haholĭ, în urma unor persecuțiunĭ religioase aŭ emigrat în Dobrogea, stabilindu-se în delta Dunăreĭ. Tot în acest secol aŭ început și Turciĭ a se așeza sistematic și statornic. In sec. XIX-lea, pe la 1840, Bulgariĭ din Bazargc din Bulgaria, aŭ emigrat în mase marĭ în Dobrogea, fondînd vre-o 30 sate; la 1844 Germaniĭ (șvabĭ alzacienĭ) stabiliți în Rusia de împăratul Alexandru I, aŭ trecut în Dobrogea și aŭ fondat vre-o 10 comune. In a doua jumătate a secoluluĭ nostru, aŭ venit Greciĭ și Evreiĭ, carĭ aŭ luat în mîinele lor comerțul țăreĭ. După războiul din Crimeea din 1857—58, Tătariĭ din Crimeea, Cercheziĭ și Abaziĭ din Caucazia aŭ emigrat în Dobrogea, dar după războiul de la 1877—78, al căruĭ teatru a fost întru cît-va și Dobrogea (luptele de la Ghecet și Bugeac) toțĭ aceștia, împreună cu Turciĭ, aŭ emigrat în Turcia și nu s'aŭ reîntors de cît un mic număr de Turcĭ și Tătarĭ, și iată cum astă-zĭ această țară așa de mică prezintă o așa mare deosebire de naționalităț, care trăesc unele lîngă altele, menținute în ordine și liniște de elementul cel maĭ numeros, Romînii.

Monumente istorice. — Principalele resturĭ saŭ ruine istorice din județul Constanța sunt:

I. Valurile-luĭ-Traian. Aceste valurĭ sunt în număr de treĭ: unul de piatră, altul de pămînt și al treilea tot de pămînt, dar maĭ mic de cît cel precedent. Ele aŭ fost studiate cu amănuntul, măsurate și descrise de d. profesor Gr. Tocilescu, ale căruia cercetărĭ le dăm aci în rezumat:

1. Valul de piatră are două șanțurĭ, unul înainte și altul înapoĭ; aŭ o înălțime de $1^{m},50—2^{m}$; pe val este un zid de 2 m. lărgime, făcut din piatră cubică; pe lîngă acest val sunt din distanță în distanță 26 lagăre, de la Cernavoda la Constanța, carĭ sunt legate cu zidul valuluĭ; toate lagările sunt de piatră și înconjurate cu șanțurĭ adîncĭ; valul are frontul de apărare către N.; el a fost construit în timpul luĭ Constantin-cel-Mare. Poziția și direcția luĭ este următoarea: începînd din spre E., de pe malul Mării, la 800 m. spre S. de Constanța, se dirige spre V.; este tăiat de șoseaua județeană Constanța-Mangalia, merge puțin alăturea cu calea ferată Cernavoda-Constanța, o părăsește, dar iar se întîlnește cu ea și este tăiat de la 5 kil. spre S.-V. de orașul Constanța; maĭ merge puțin spre V. și apoĭ, despărțindu-se de valul mare de pămînt, cu care a mers alăturea până aci; el— la S. de cel de pămînt — o ia spre S.-V., pe dealurile Hazi-Diuliuc și Lazma-Hale; e tăiat din noŭ de calea ferată la 5 ½ kil. spre E. de satul Hasancea; la 2 kil. spre S. de satul Hasancea îșĭ schimbă direcția luînd-o spre N.-V., trece pe la 500 m. spre V. de Hasancea, unde taie iar calea ferată, o ia pe partea de S. a dealuluĭ Ho-

Hosted by Google

roslariol-Bair, trece prin partea de N. a satului Omurcea, și de aci, tot spre N.-V., trece pe la 1 1/2 kil. spre N.-E. pe dealurile Gherme-Bair și Tașli-Bair. Pe la 500 m. spre S.-V. de satul Alacapî, intrînd în valea Cara-Su saŭ Medjidia, e tăiat din noŭ de calea ferată în dreptul satului Alacapî, și paralel cu calea ferată urmează valea Cara-Su, pe la poalele nordice ale dealului Cara-Acic-Bair, pănă la o distanță de 3 kil. spre N.-V. de satul Alacapî, unde se întîlnește cu valul cel mare de pămînt, schimbîndu-și reciproc poziția: cel de piatră, care era spre S., ia poziția nordică și cel de pămînt la N. de el. Aci este și un lagăr de piatră. Distanța între valurî este de 20 m. Ambele valurî merg acum paralel, pe dealul Medjidia, sunt întrerupte puțin, coboară dealul Medjidia în valea Cara-Su, unde reapar din noŭ cu numeroase întreruperî micî saŭ în tăerî, la E. de Medjidia, trec chiar prin orașul Medjidia, și pe la poalele nordice ale dealului Ali-Bei-Ceair, prin valea Cara-Su, paralel cu calea ferată, se îndreaptă spre E., trec pe la gurile văilor Taslî-Dere, Cara-Durac-Culac, pe lîngă fortăreața Acsan-Demir-Tabias, urcă și coboară dealul Cara-Durac-Bair, taie valea Ghiaur-Amzalî, urcă dealul Armutlu-Bair, ținînd într'una malul sudic al bălții Cara-Su. La 2 kil. spre E. de Movila-luî-Moș-Oprea, saŭ 10 kil. spre S.-E. de Cernavoda, se despart aceste valurî; cel din spre N., adică cel de piatră, o ia spre N.-V. pe malul bălții Cara-Su, pe cînd cel de pămînt o ia spre V.; cel de piatră, ținînd muchea nordică a dealului Cochirleni părăsește vecinătatea laculuî Cara-Su, merge spre V., trece pe la 700 m. spre N. de vîrful Cernavoda, pe de-asupra muchieî dealuluî Teterar-Bair, și se sfîrșește pe malul Dunăreî, la 4 kil. spre S.-V. de orășelul Cernavoda, în dreptul ostrovuluî Hinog, lîngă ruinele cetățiî romane Axiopolis, pe care d. Tocilescu a dezgropat-o în toamna anuluî 1898.

2. Valul cel mare de pămînt are și el tot două șanțurî ca și precedentul, unul înainte, altul dinapoî, se ridică pănă la 3 m., și șanțul dinainte saŭ cel apărător fiind de 3 m. adîncime, fac ca înălțimea luî totală să fie de 6 m., de la fundul șanțuluî pănă la creasta valuluî. Pe lîngă acest val se găsesc din distanță în distanță castre de pămînt, din carî unele sunt legate cu valul, altele se găsesc așezate lîngă val. Fortul săŭ de apărare este spre N. situat. El a fost făcut în timpul luî Traian, decî este maî vechiŭ ca cel de piatră. El începe de pe malul Măriî, la 780 m. la S.-V. de orașul Constanța, la 20 m. spre N. de cel de piatră, merge paralel cu el, tae șoseaua județeană Constanța-Mangalia și calea ferată Cernavoda-Constanța, în aceleași puncte, aproape ca și valul de piatră; la 7 kil. spre V. de Constanța, se desparte de cel de piatră, o ia spre V.-N.-V. pe muchea dealurilor Constanței și Horosbar-Iol-Bair, paralel cu calea ferată, și alăturî tot paralel cu un drum comunal Alacapî-Constanța, trece pe la 1 1/2 kil. spre N. de satul Hasancea, dominînd valea Cara-Su, trece pe lîngă ruinele fortuluî Eschiduran-Iol-Tabia, pe la 2 kil. spre N. de satul Omurcea, pe la 1 1/2 kil. spre N.-E. de satul Murfatlar; merge pe muchea dealurilor Germe-Bair, Sas-Tîrla și Tașlî-Bair, tae valea Cara-Chioi, pe lîngă movila cu același nume, trece pe la 1 kil. spre N.-E. de satul Alacapî, intră în valea Cara-Su, tăind valea Caratai-Alcea și este tăiat de calea ferată Cernavoda-Constanța, la 3 kil. spre N.-V., lîngă un lagăr de piatră, unde se întîlnește cu valul de piatră, schimbîndu-și poziția, căcî el e acum spre S., pe cînd cel de piatră spre N., merge paralel cu el la o distanță de 20 m. depărtare, trecînd prin orașul Medjidia, pe malul sudic al bălții și văiî Cara-Su, pănă la colțul S.-V. al bălții, la 10 kil. spre S.-E. de Cernavoda, unde despărțindu-se de cel de piatră, care o ia spre N.-V., apucă spre V., pe muchea sudică a dealuluî Cochirleni, trece pe la N. de Movila-luî-Moș-Oprea, pe la 500 m. spre N. de satul Cochirleni și se sfîrșește pe malul Dunăreî, la 1 1/2 kil. spre N.-V. de satul maî sus amintit.

3. Valul cel mic de pămînt are numaî un șanț către S.; n'are lagăre de loc; după poziținea luî în teren, pare a fi fost o linie de apărare contra unuî inimic ce ar fi venit din S.; înălțimea luî e de la 1—3 m.; este cel maî vechiŭ și în apropiere de Constanța și este tăiat de cele-l'alte două. Pare a fi fost construit de un popor barbar ce locuia în Dobrogea înainte de epoca venireî și cucerireî de Romanî. El începe chiar de pe peninsula pe care e așezată Constanța, o ia spre S.-V., la 4 kil. 200 m.; e taiat de calea ferată Cernavoda-Constanța, la 3 kil. de cele două valurî de piatră și cel mare de pămînt; la 4 kil. e tăiat iar de calea ferată, ce o ia spre S. de el; la 5 kil. din noŭ îl taie drumul de fier. Își păstrează direcția luî spre

Hosted by Google

S.-V., pe muchea dealurilor Lazma-Halale și Hazi-Diuliuc, până la movila Cara-Iuc-Tepe, la 2 kil. spre S. de satul Hasancea, mergînd până aci aproape paralel cu valul de piatră; de la această movilă o ia spre V., pe cînd valul de piatră o ia spre N.-V., merge pe muchea dealuluĭ Mametcea, taie văile Mahometcea-Ceair-Dere și Mangalia-Dere, la 2 1/2 kil. spre S. de satul Omurcea; taie muchea dealuluĭ Mangalia-Culac-Bair, pe la 3 kil. spre S. de satul Murfatlar, taie valea Serpla-Culac sau Tatar-Orman-Dere, și se urcă pe dealul Culuc-Bair, la 3 kil. spre N.-E. de satul Biuiuc-Biulbiul; de aci o ia spre N.-V. pe muchea dealuluĭ de la Murfat, trecînd pe la 2 kil. spre V. de satul Chiuciuc-Murfat, pe dealul Cara-Chioi-Bair, pe lîngă movilele Endec-Tepe și Cara-Tepe, pe la 1 kil. spre V. de satul Endec-Cara-Chioi, până pe dealul Tabia-Franțuzească, lîngă movila Endec-Cara-Chioi, la 4 kil. spre S.-E. de orașul Medjidia; de aci e întrerupt; dar direcția luĭ trebue să fi fost pe V., pe muchea dealurilor Tabia-Franțuzească, Conaz-Bair, Perdea-Culac-Bair, Amzalî-Bair, Udnaucet-Bair. Apare pe dealul Uzun-Bair, la 1 kil. spre S. de Movila-Mare; de aci el se dirige spre N.-V. trecînd pe lîngă această movilă, până în dreptul Movileĭ-luĭ-Moș-Oprea, cînd se apropie de valul mare de pămînt, merge paralel cu el cît-va timp și se împreună amîndouă la 2 kil. spre E. de satul Cochirleni, formînd unul și acelașĭ val, cel mare de pămînt suprapunîndu-se celuĭ mic de pămînt; astfel merg de se sfîrșesc pe malul Dunărĭĭ, la 1 1/2 kil. spre N.-E. de Cochirleni.

II. Valul de pămînt de la Vlah-Chioi în partea vestică a județuluĭ. Se cunoaște pe o lungime de 3 kil., începînd de pe malul estic al bălțiĭ Vederoasa și trecînd pe muchea dealuluĭ Germeli, la 1 1/2 kil. spre N.-E. de satul Vlah-Chioi. Se termină pe malul vestic al bălțiĭ Baciul. Are șanțul de apărare sau de front în spre S.; decĭ e foarte vechiŭ și construit de barbarĭ înainte de Romanĭ.

III. Tomis sau Tomi. După toate inscripțiunile găsite pe pietre funerarĭĭ, onorarĭĭ, monete de aur, argint, etc., s'a ajuns la concluzia că ocupa locul sau peninsula pe care este așezată astă-zĭ Constanța și că odinioară ocupa un loc foarte întins, înglobînd într'însa și terenul pe care este așezat astă-zĭ satul Anadol-Chioi, la 2 kil. spre N.-V. de Constanța. Aci s'aŭ găsit numeroase monete și inscripțiunĭ cu numele de Tomi (a se vedea orașul Constanța).

IV. Callatis, după inscripțiunile găsite, monete, etc., s'a constatat că ocupa locul pe care este așezat astă-zĭ orășelul Mangalia, întinzîndu-se, probabil, pănă lîngă lacul Mangalia, care constituia un admirabil port.

V. Istropolis sau Istros se afla pe locul ocupat astă-zĭ de satele Casaap-Chioi și Cara-Nasuf.

VI. Axiopolis se află pe ruinele din dreptul ostrovuluĭ Hinogub, la 3 1/2 kil. spre S.-V. de Cernavoda. Săpăturile d-luĭ Gr. Tocilescu aŭ constatat existența a două cetățĭ construite în diferite epoce; de la una din ele începea valul cel de piatră.

VII. Carsum, după indicațiunile tableĭ Pentingeriane și itinerariul Antonin, se crede a fi fost pe locul unde se găsește astă-zĭ orășelul Hîrșova.

VIII. Capidava, ruinele de la Cala-Chioi, lîngă satul Topal.

IX. Tropaeum Trajani, ale căruĭ ruine s'aŭ desgropat de curînd, prin îngrijirea și stăruința d-luĭ Gr. Tocilescu, distinsul nostru arheolog, se afla situat în partea vestică a județuluĭ, în valea Ghiol-Punar, la 2 kil. spre N.-V. de satul Adam-Clissi și la poalele vestice ale dealuluĭ Adam-Clissi-Bair. El era așezat pe un cot de deal. Este, în parte, astă-zĭ desgropat; ruinele sale ocupă o întindere de 12 hect. Era înconjurat cu ziduri înalte și groase, avînd 30 turnurĭ în jurul său. Zidul înconjurător era construit din piatră mare cioplită și este în mare parte conservat. Pănă acum s'aŭ desgropat cele treĭ porțĭ principale apărate cu turnurĭ; înăuntrul orașuluĭ: «via principalis» în toată întregimea și lungimea eĭ. Pe ea se poate observa astăzĭ foarte bine un canal de scurgere și alăturea un apeduct; s'aŭ desgropat multe edificiĭ, între carĭ treĭ basilice, din care una: bizantină, cu cripcă sub altar; alta foarte mare cu cîte 2 rînduri de stîlpĭ sau coloane care amintește basilica Julia din Roma; și o a treia: basilica fornesis. Orașul a fost construit în timpul împăratuluĭ Traian, de unde și numele său de Tropaeum Trajani. Pe la 285 fiind distrus de către Goțĭ, l'a reconstruit Constantin-cel-Mare, la anul 317 sub numele de Tropaeensium Civitas, după cum arată o inscripțiune găsită la poarta dinspre E. In jurul orașuluĭ se maĭ văd și alte temeliĭ de construcțiunĭ, cum și locul unde a fost cimitirul din epoca creștină.

Aci, la Tropaeum, maĭ trebue alăturat și

Monumentul triumfal de lîngă Adam-Clissi. Acest monument este situat la 1 kil. spre N.-E. de Tropaeum Trajani, pe mu-

Hosted by Google

chea dealuluĭ Adam-Clissi-Bair, la 2 kil. spre N. de satul Adam-Clissi. El a fost desgropat tot de către d. Gr. Tocilescu în ultimiĭ anĭ. Și azĭ pare ca o movilă înaltă de 20 m. Construită dintr'un miez de piatră, al căruĭ diametru este 30 m., iar circumferința de 102 m., monumentul în vechime a fost învestmîntat cu o coajă de blocurĭ de piatră cioplită și cu frise și metope ce reprezintă în sculpturile lor scene, din războiul Romanilor cu Dacii. Marginea superioară era crenelată cu 30 pietre, ce aŭ, scluptate pe ele, 30 prizonieri principi dacĭ, iar d'asupra, din mijlocul acoperișuluĭ, se ridica un trofeŭ uriaș de 10 m. înălțime, pe al căruĭ pieptar este reprezentat Trajan călare. Coiful trofeuluĭ nu s'aŭ găsit; probabil că a fost de metal și a dispărut. De la pămînt până la corpul monumentuluĭ era o scară circulară cu 7 trepte. Pietrele carĭ învestmîntaŭ edificiul căzuseră, din cauze necunoscute, în jurul monumentuluĭ, și aŭ fost acoperite de un strat de pămînt, pe care crescuse o pădurice. Găsirea acestuĭ monument, precum și a Tropaeuluĭ, o datorăm distinsuluĭ nostru arheolog, Grigore Tocilescu, care după o muncă neobosită de 10 anĭ a desgropat o parte din gloria strămoșilor noștri. Monumentala sa lucrare «Monumentul de la Adam-Clissi», îĭ va constitui un titlu neperitor pentru posteritate.

Afară de aceste vechĭ orașe, ale căror ruine sunt maĭ mult saŭ maĭ puțin cunoscute, maĭ sunt și altele, a căror existență, bănuită numaĭ, a fost scoasă la iveală prin cîte-va inscripțiunĭ găsite pe lîngă unele sate, astfel: 1. la Cara-Harman, în Nordul județuluĭ, s'a descoperit ruinele uneĭ cetățĭ pătrate de origină romană. Maĭ sunt urme de cetățĭ vechĭ la Musait ($2^1/_2$ kil. spre S.-V. de satul Rasova); 2. la Oltina; 3. la Satul-Noŭ; 4. la Ceatal-Orman (Pantelimon), la Bugeacul, etc., pe lîngă ruinele castrelor de de-alungul valurilor descrise maĭ sus.

«In timpul năvălirii barbarilor, zice d. Tocilescu («Istoria Romînă»), Dobrogea a fost stăpînită de Hunĭ (după moartea luĭ Attila anul 453), de Slavii Sievenți saŭ Sieverane, și de Bulgariĭ luĭ Isperuch (pe la 679), carĭ gonesc pe Slavĭ. Romînii încep de timpuriŭ să locuiască într'însa: eĭ sunt pomeniți aci de scriitorĭ sub numele de Vlachĭ, încă pe la începutul secoluluĭ al XI-lea.

«In evul-mediŭ, Genovezii, ce aveaŭ în mîna lor comerciul aproape esclusiv al Mării-Negre, de unde exportaŭ în Occident pește, pieĭ lucrate, carne sărată, sclavĭ și maĭ cu seamă grîne, aŭ trebuit să aibă comptuare la Mangalia, Constanța, Licostom (Chilia), Moncastro (Cetatea-Albă) și Vecina (Măcin). Portulanele italiene menționează foarte adesea aceste stațiunĭ comerciale.

«Pe la jumătatea secoluluĭ al XIV-lea (1357) în Dobrogea domnea un voevod, Dobroticĭ (Dobrodicius, Dobordize), care avea capitala la Varna și o flotă de vase destul de însemnată pe Marea-Neagră. De la numele luĭ se trage numele Dobrogeĭ. El moare pe la 1385 și-ĭ urmează fiul săŭ Ivanko, care'l vedem, în 27 Maiŭ 1387, că încheie un tractat de comerciŭ cu orașul Genua; se fixează vamă $1^0/_0$ la intrare, ca și la eșire, și se scutește un număr de articole ca: aurul, argintul, mărgăritarele, corăbiile și mărfurile de tranzit. Genoveziĭ vor avea un consul, care să dea dreptate Genovezilor.

«Tot în acest an Lazăr, prințul Serbieĭ, care fusese bătut de Turcĭ și îndatorit la plată de tribut, se unește cu Bosniaciĭ și cu Romîniĭ, și cîștigă la Plocinic (lîngă Toplița) o victorie din cele maĭ strălucite. Această victorie însuflețește pe Ivanko și-l face, ca împreună cu Șișman, țarul Tîrnoveĭ, să se scoale asupra Turcilor. Șișman însă este învins; toate cetățile de pe malul drept al Dunăreĭ: Hîrșova, Dîrstorul, Nicopoli, chiar și Vidinul, se iaŭ de Turcĭ; țara luĭ Șișman se face pașalîc.

« Cuprinderea Bulgarieĭ de Turcĭ nu putea lăsa în pace pe Mircea-cel-Bătrîn. El văzînd primejdia, trece Dunărea, ia Vidinul, Șistovul, Nicopoli, Silistra și toate cetățuile dunărene până la gura rîuluĭ, gonește pe Turcĭ din Dobrogea și coprinde țara.

«Mircea se intitulează de acum înainte (anul 1387) despotul Dobrogeĭ și stăpînitor al Silistreĭ, avînd titlu întreg: «Domn a toată Țara-Romînească, al părților de peste Carpați și al țărilor tătărești (Basarabia-de-Jos), ducele Amlașuluĭ și Făgărașuluĭ, stăpînul banatuluĭ de Severin și pe ambele țărmurĭ ale Dunăriĭ pretutindenĭ până la Marea-cea-Mare (Marea-Neagră)». El întărește orașele dunărene cu oștirĭ romînești, și susține aci neîntrerupt lupta cu Turciĭ.

«Cu moartea luĭ Mircea s'a perdut și stăpînirea asupra Dobrogeĭ. Turciĭ și-aŭ stabilit dominațiunea asupră-ĭ; orașele înfloritoare până aci, parte le-aŭ distrus, parte le-aŭ lăsat în părăsire; porturile maritime și dunărene se dărapănă și se înomolesc; și numaĭ pe la începutul secoluluĭ al XIX-lea, în urma

Hosted by Google

războaelor Rușilor cu Turcii în 1828 și 1853, se pregătește o epocă mai bună pentru aceste regiuni o dată așa de înfloritoare.

«In fine tractatul de la Berlin consfințînd reintrarea Dobrogei în stăpînirea Romînilor, un viitor plin de speranțe zîmbește și acestei provincii, unde deja în timpii din urmă s'a adus multe îmbunătățiri; dar va fi încă nevoie de temeinice sforțări pănă să se poată dezvolta într'însa începuturi prospere de cultură».

Meritul de cercetare și desvălire a vechilor cetăți grece și romane, a lucrărilor lor de apărare și a monumentelor artistice, epigrafice, etc., revine în cea mai mare parte d-lui Grigore Tocilescu, profesor universitar și singurul nostru arheolog, care după o muncă neobosită de mai bine de 18 ani, a reușit a scoate la lumină o întreagă civilizațiune greco-romană, de care literatura antică este aproape mută.

Constanța, *plasă,* din jud. Constanța.

Și-a luat numele de la orașul Constanța, reședința județului.

Se mărginește la N. cu plasa Babadag, din jud. Tulcea; la E. cu Marea-Neagră; la S. cu plasa Mangalia și la V. cu plășile Hîrșova și Medjidia.

Este situată în partea răsăriteană a județului, între 25°40' și 26°40' longitudine orientală și între 43°45' și 44°38' latitudine boreală. Cele mai lungi diagonale ale sale sunt: de la N. la S., de la vîrful Movila-Înșirată la ruinele Popucci, 88 kil., și de la V. la E., de la vîrful Tortoman la gura Periteașca, 60 kil.; cea mai mică de la V. spre E., de la Valea-Ciobanului la malul Mării, 10 kil.; mijlocia este de la vîrful Caratai la orașul Constanța 35 kil.

Solul e mai puțin accidentat, de cît a celor-l'alte plăși ale județului Constanța. Ondulațiunile terenului, dealurile și văile se succed la intervale mari, dealurile fiind terminate cu platouri întinse și văile fiind lungi și puțin adînci. Aspectul lor e uniform, mai toate sunt lipsite de păduri; ici și colo crînguri sau tufe mari întrerup monotonia platoului.

Movilele, numeroase, par ca niște sentinele pierdute în zare. In partea estică însă, Marea și lacurile formate de ea, mai înveselesc privirea obosită a călătorului. Plasa ține și de terața dunăreano-balcanică și de cea marină, mai mult de a doua de cît de cea d'întîiu. Principalele culmi sau sisteme de dealuri ce-i brăzdează teritoriul sunt: 1. culmea Dorobanțul, la N.-V., cu vîrful Ghelingec (203 m.) străbate printre pîraiele Boazgic și Casimcea, e de natură stîncoasă formînd pe alocurea văi înalte și frumoase; 2. Culmea Carol I, tot la N.-V. cu vîrful Cara-Murad (130 metri), printre văile Dere-Chioi și valea Cara-Murad; 3. Cara-Murad, la N., printre valea Ester și pîrîul Casimcea cu vîrful Beriș-Tepesi (145 m.); 4. culmea Tașăul între lacurile Tașăul, Gargalîc, Sinoe, Mare și pîrîul Casimcea, cu vîrful Cara-Tepe (165 m.), la N.-E.; 5. culmea Carcara, în partea centrală, cu vîrful Movila-Imbinată (91 m.), între lacurile Tașăul și Sirt-Ghiol, Mare și Valea-Ciobanului; 6. culmea Constanței, tot în partea centrală, cu vîrful Tașli-Iuc (74 m.) între lacul Sirt-Ghiol, Mare, Valul-lui-Traian și valea Horoslav; 7. culmea Techir-Ghiol, la S., cu vîrful Cara-Amat (74 m.), între văile Omurcea, Mare, Zidul-lui-Traian și lacul Tuzla; 8. culmea Murfatlar, la V., cu vîrful Cara-Iuc (88 m.), între văile Omurcea, Cara-Su și Endec-Cara-Chioi. Movile sunt numeroase, răspîndite în diferite direcțiuni, servind ca puncte de observație și de orientare.

Hidrografia este representată prin Mare, vre-o 4 lacuri și 2 pîraie, precum și o mulțime de văi.—Marea-Neagră udă plasa la E., de la Tuzla și pănă la gura Periteașca, pe o lungime de aproape 60 kil. Malul său este în general înalt și rîpos, pe alocurea este și stîncos, ca în împrejurimile Constanței; în două locuri intră mult în Mare, formînd două promotorii: Constanța și Midia. Prin multe locuri, el este acoperit cu bande largi de nisip, ca între lacul Tașăul și țărm, și ceva mai sus de gura Buazului.

Lacuri sunt 7, și anume: coada sudică a bălței celei întinse Sinoe, pe o întindere de 800 hectare, la N.-E., comunicînd cu Marea prin gura Periteașca de o parte, la N.-E., și gura Buazului de alta, la S.; între el și Mare, se găsește stuful Chituc (900 hect.), iar în partea vestică o largă bandă de nisip între el și lacul Tuzla ce aparține județului Tulcea; Gargalîc (250 hect.) la E.; Tașăul tot la E. (1200 hect.); Sirt-Ghiol (1300 hect.) la E., coprinzînd Insula-lui-Ovidiu; Tăbăcăria (150 hect.) la S. de precedentul; Agigea-Ghiol (100 hect.) la S.; Tuzla-Ghiol (700 hect.) la S. Toate aceste lacuri se găsesc situate în niște depresiuni, peste cari apa Mării odinioară era revărsată; pămîntul executînd o mișcare lentă de ridicare, apa Mării s'a retras, lăsînd în urma-i aceste

Hosted by Google

lacurĭ. Ele aŭ malurile înalte, unele chiar pietroase ca Taşăul; conțin peştĭ mulțĭ şi bunĭ şi aparțin statuluĭ.

Pîraiele carĭ o udă sunt: Peletlia, ce se deschide în lacul Tuzla, Gargalîc, ce se varsă în lacul Gargalîc, la N.-E. amîndouă; Casimcea saŭ Taşăul, cu afluentul săŭ pe dreapta, apa Visterna, la N.; Techir-Ghiol care se varsă în lacul Techir-Ghiol la S.

Văile nu sunt numeroase şi nu conțin apă de cît foarte puțin timp din an, din cauza lipseĭ de pădurĭ. Principalele sunt: Dere-Chioi, Ghelingec şi Tortoman la N.-V.; Ciobanul şi Hagi-Cabul la V.; Horoslav în partea centrală; Agigea, Hagi-Diuliuc şi Omurcea, cu malurile-ĭ înalte şi stîncoase, în partea meridională.

Plasa Constanța este formate dintr'o comună urbană, capitala județuluĭ Constanța, aşezată pe malul Măriĭ, pe promotoriul Constanța şi din 12 comune rurale, coprinzînd 43 sate, şi anume: Cara-Murad, reşedința eĭ, la N., pe valea Cara-Murad; Cara-Harman, la N.-E., pe valea cu acelaşĭ nume, lîngă lacul Sinoe, cu cătunele Cara-Harman, Peletlia şi Traian; Carol I la N.-V., pe valea Bilarlar, cu cătunele Carol I şi Dorobanțul; Cicracci, în partea centrală, pe malul vestic al laculuĭ Taşăul, cu cătunele Cicracci, Cara-Coium Cavargic, Cogealac, Mamaia, Palazul-Mic, Taşăul şi Dolu-Facî; Copadin în partea de S.-V., pe valea Copadin; Gargalîc, la N.-E., pe malul vestic al laculuĭ Gargalîc, cu cătunele Gargalîcul-Mare şi Gargalîcul-Mic; Hasancea, în partea centrală, pe valea Hasancea, cu cătunele Hasancea şi Mahometcea; Murfatlar la V., pe valea Cara-Su; Omurcea, tot la V., pe valea Cara-Su, cu cătunele Omurcea şi Nazîrcea; Palaz, la E., pe malul vestic al laculuĭ Sirt-Ghiol, cu cătunele Palazul-Mare, Anadol-Chioi, Canara şi Horoslar; Pazarlî, la N., pe valea Pazarlî, cu cătunele Pazarlî, Ghelengic, Ester şi Selemet; Techir-Ghiol, la S., pe malul nordic al laculuĭ Techir-Ghiol saŭ Tuzla-Ghiol, cu cătunele Techir-Ghiol, Agigea, Hagi-Diuliuc şi Laz-Mahale.

Populațiunea plăşeĭ Constanța (afară de oraşul Constanța) pe anul 1895—96 este următoarea: 3213 familiĭ, saŭ 13620 suflete împărțite după cum urmează: bărbațĭ 7884, femeĭ 5736; necăsătorițĭ 7058, căsătorițĭ 6086, văduvĭ 465, divorțațĭ 11; ştiŭ carte 1905, nu ştiŭ 11715; cetățenĭ romînĭ 11924, supuşĭ streinĭ 1563, nesupuşĭ nicĭ uneĭ protecțiĭ 133; ortodoxĭ 5819, catolicĭ 1697, mahometanĭ 6549; de alte religiĭ 56.

După ocupațiunĭ (cu oraşul Constanța): agricultorĭ, meseriaşĭ, etc. 3076, industriaşĭ 329, comercianțĭ 825, cu profesiĭ libere şi altele 1410.

Contribuabilĭ sunt 5837.

Pămîntul plăşeĭ produce cereale şi păşunĭ multe, maĭ puțin însă viĭ şi pădurĭ.

Intinderea totală a plăşeĭ Constanța este de 1185 kil., saŭ 118529 hect., împărțite în modul următor: terenul productiv 103093 hect., terenul neproductiv 15436 hect.; terenul productiv: statul şi proprietariĭ 45820 hect., locuitorĭ 57273 hect., terenul neproductiv: vetrele satelor 3806 hect., bălțĭ, heleştae, etc., 11790 hect.

Terenul productiv cultivat cu grîne, legume, etc. 27077 hect. aparținînd statuluĭ şi proprietarilor; 46352 hect. locuitorilor; teren necultivat 6965 hect. statul şi proprietariĭ; 5349 hect. locuitorĭĭ; izlaz 10773 hect. statul şi proprietariĭ; 6194 hect. locuitorĭĭ; viĭ 31 hect. statul şi proprietarĭĭ; 175 hect. locuitorĭĭ; pădurĭ 1036 hect. statul şi proprietariĭ; total 45820 hect., aparținînd statuluĭ şi proprietarilor şi 57273 hect. locuitorilor (socotind şi oraşul Constanța).

Sunt în plasă 3076 plugarĭ, carĭ aŭ 13 maşinĭ de treerat cu aburĭ, 18 de semănat, 324 de secerat, 80 de bătut porumbul, 8 de ales sămînța, 458 grape de fier, 144 maşinĭ de vînturat, 2 maşinĭ diferite agricole; 1581 pluguri cu boĭ, 392 pluguri cu caĭ; 806 care cu boĭ, şi 1821 căruțe cu caĭ.

Vite: 226 armăsarĭ, 3879 caĭ, 3353 epe, 1533 mînzĭ, 151 taurĭ, 6787 boĭ, 5867 vacĭ, 2510 vițeĭ, 123 asinĭ, 8 catîrĭ, 8370 berbecĭ, 63152 oĭ, 30335 mieĭ, 40 țapĭ, 204 capre, 100 ezĭ, 1986 porcĭ şi 1176 scroafe.

Pescuitul este ocupațiunea principală a locuitorilor de lîngă Mare, şi de pe lîngă cele 8 bălțĭ formate de ea. Sunt în plasă 825 puțurĭ prin sate şi 19 pe cîmp, răspîndite.

Industria acesteĭ plăşĭ, socotind şi oraşul Constanța, este cea maĭ însemnată dintre toate ale celor-l'alte plăşĭ; în toată plasa sunt: 329 industriaşĭ (armurierĭ, fierarĭ, tîmplarĭ, tinichigiĭ, etc.); 8 morĭ cu aburĭ; 3 morĭ cu apă şi 49 de vînt; 1 fabrică de postav, 1 de uleĭ, 1 de lumînărĭ de ceară, 1 de bere, 1 de tăbăcărie (toate în oraşul Constanța).

Comerciul eĭ, afară de acel al oraşuluĭ Constanța, este puțin însemnat. Constă în importul colonialelor, manufacturelor, pieilor lucrate, spirtoase, etc. şi în export de cereale, animale şi

Hosted by Google

lînă. In toată plasa sunt 825 comercianți, dintre carî 50 hangiî și 144 cîrciumarî.

Veniturile comunelor (afară de orașul Constanța) se urcă la 117953 leî, iar cheltuelile la 48838 leî.

Căile de comunicație sunt: pe apă, pe Marea-Neagră (la portul Constanța), pe lacurî și bălți, cu luntrele; pe uscat: calea ferată Constanța-Cernavoda-București cu stațiunile Constanța și Murfatlar; șoseaua națională Constanța-Babadag-Tulcea; șoselele marî carî duc la Hîrșova, Medjidia, Biulbiul și Mangalia; drumurî nenumărate vecinale și comunale ce leagă toate satele între ele.

Sunt 6 biserică ortodoxe, întreținute de stat și comune avînd cîte 10 hect. pămînt și fiind deservite de 9 preoți, 5 dascălî și 9 cîntăreți; maî sunt și 12 case de rugăciune.

Instrucțiunea se predă în 15 școlî primare, din care 2 de băeți și 2 de fete, în orașul Constanța, cu 7 institutorî și 4 institutoare, 11 școlî rurale mixte cu 11 învățătorî și 8 învățătoare. Sunt frecuentate de 1257 elevî, 752 băeți și 523 fete. Sunt și 12 școale străine ale comunităților catolice și armene.

Plasa este bogată în monumente istorice: vechile cetățî grece Tomis (Constanța), Istropolis (la N. de Cara-Harman), valurile luî Traian, etc., formează partea arheologică a eî. (A se vedea partea istorică la descripția județuluî).

Constanța, *com. urb.*, capitala districtuluî Constanța.

Situația. — Este așezată pe malul Mărîî-Negre, în partea estică a județuluî și a plășeî, pe o mică peninsulă ce intră puțin în Mare și se termină prin capul cu același nume. E situată la 26° 21′ 25″ longitudine orientală și 44° 10′ 15″ latitudine boreală. Se află la 235 kil. în linie dreaptă, 260 kil. pe calea ferată, spre E. de capitala regatuluî. Este așezată în partea sud-estică a Dobrogeî, la 95 kil. în linie dreaptă (112 pe șoseaua națională) de Tulcea, capitala districtuluî Tulcea; la 55 kil. de hotarul spre Bulgaria; la 115 kil. de Silistra și la 53 kil., în linie dreaptă și 66 kil. pe cale ferată, de Dunăre. Comunele și cătunele învecinate cu Constanța sunt: Anadol-Chioi, la 2 kil.; Palazul-Mare, la 5 kil.; Canara, la 9 kil.; Horoslar, la 9 kil., toate spre N.-V. (ale comuneî Palazul); Hasancea, la 10 kil. spre V.; Mametca, (cătunul com. precedente), la 12 kil. spre S.-V.; Laz-Mahale, la 9 kil.; Hagi-Diuliuc, la 11 kil.; Agigea, la 12 kil.; Techir-Ghiol, la 16 kil., toate cătune ale comuneî Techir-Ghiol, spre S.-V. Față de comunele urbane ale județuluî, ea are următoarea situație: Medjidia e așezată la 34 kil. spre V.; Cernavoda, la 53 kil. tot spre V.; Mangalia, la 50 kil. spre S.; Hîrșova, la 82 kil. spre N.-V.; Cuzgun, la 70 kil. spre V.; Ostrovul, din pl. Silistra-Nouă, la 110 kil. tot spre V.; cum vedem ea are o poziție excentrică față atît de județ (Medjidia reprezentînd centrul), cît și de plasă.

Hotarul său amănunțit este următorul: Plecînd de pe malul Mărîî-Negre, la N. de Tăbăcăria-Vechie, la 5 kil. spre N. de Constanța, o ia maî întîiu spre V., pe malul nordic al Iazuluî-Tăbăcărieî, apoî spre S., pe lîngă malul de V. al aceluiașî lac și pe la poalele estice al dealuluî Anadol-Chioi, pe la E. de satul Anadol-Chioi, se urcă în movila Talina-Tepe; de aci o ia spre S.-V., pănă la movila Sarîm-Tabia, de unde se dirige spre S.-V., pe pantele estice ale dealuluî Constanța, pănă la locul de întretăere ale valuluî nordic de zid al luî Traian cu calea ferată Cernavoda-Constanța; de aci, în linie dreaptă se îndreaptă în direcție sud-estică spre Mare, taie muchiile dealurilor Laz-Mahale și al-Viilor, șoseaua județeană Contanța-Mangalia, și se oprește pe malul Mărîî, la locul unde se deschide valea Sara-Iuc în Mare, la 4 kil. spre S. de Constanța; de aci hotarul ia direcțiunea spre N., urmînd necontenit malul Mărîî, maî întîiu spre N., apoî spre N.-E. formînd o mare curbă cu convexitatea spre V., portul saŭ baia Constanța, pănă la capul Constanța, de unde se dirige spre N.-V., pe la E. de orașul Constanța, Tăbăcăria-Nouă și la N. de Tăbăcăria-Vechie, de unde am plecat. Forma hotaruluî este lunguiață, ca aceea a unuî romb neregulat; lungimea luî totală este de 20 kil., iar întinderea totală coprinsă într'însul este de 2378 pogoane, saŭ 1189 hect.

Teritoriul orașuluî se mărginește la N., N.-V. și V. cu cătunul Anadol-Chioi, al comuneî Palazul-Mare, de care se desparte prin dealurile Anadol-Chioi și Constanța; la S. cu cătunul Laz-Mahale, al comuneî Techir-Ghiol, despărțindu-se prin dealurile Laz-Mahale și al-Viilor; la E. cu Marea-Neagră.

Relieful solului. — Teritoriul comuneî fiind prea mic, dealurî nu sunt numeroase; aŭ ondulațiunile întinse, așa că trecerea de la deal la vale se face pe nesimțite; sunt de natură cam stîncoasă și unele acoperite nu-

Hosted by Google

mai cu semănături și fînețe. Principalele sunt: dealul Anadol-Chioi, 40 m. la N., tăiat de calea națională Constanța-Tulcea; dealul Constanța la V. (60 m.), pe muchea căreia merge calea ferată Constanța-Cernavoda și ruinele celor trei valuri ale lui Traian; dealul Laz-Mahale (45 m.) la S.-V.; Dealul-Viilor, la S. și S.-V. de Constanța, pe muchia căreia merge șoseaua județeană Constanța-Mangalia, cu pantele estice acoperite cu vii, de unde și numele său, și lîngă care pe malul mării se găsesc băile orașului. Movile sunt numeroase față cu întinderea teritoriului; sunt 24, grămădite mai cu seamă în 2 grupuri la N.-V. și V. de oraș; printre ele distingem: Tabia-Tepe la N.-V.; Saram-Tabia, la V.; Avreline sau Avra-Tepe, la marginea de V. a orașului (57 m.) dominîndu-l; ele sunt artificiale, servind ca puncte de orientare, de observație și probabil unele din ele au servit ca locuri de înmormîntare.

Orașul propriu zis este format din două părți: I. Partea peninsulară, de formă trapezoidală, cu baza mică (S.), de 700 m. spre Mare, iar cu cea mare de 950 m. (N.); se leagă cu partea continentală a orașului; are 3 laturi scăldate de Mare: 1. cea de N. (de la vamă la clădirea institutului geografic, 700 m.); 2. cea de E. cu 1050 m.; 3. cea de V. cu 1500 m., în total 3250 m. coastă învecinată cu Marea. Malul vestic formează două terațe spre Mare, spre S. este apărat contra rupturilor și dărîmăturilor printr'un mal de piatră ce înaintează în Mare pănă la 450 m.; malul estic însă neprotejat de nimic, este atacat continuu de valurile Mării și cu cît merge spre N. cu atît se surpă mai mult, din cauza constituției solului, care aci nu mai este pietros și argilos. Suprafața acestei părți este de 89 hect. 25 arii.

II. Partea continentală, cu o suprafață de 126 hect., are iarăși o formă trapezoidală, avînd o latură udată de Mare (cu o întindere de 1250 m.). In total suprafața totală a orașului este de 215 hect., cu $4^1/_2$ kil. de coastă, din cari pentru port servesc numai 500 m.

Baza sau postamentul de teren pe care este așezat orașul Constanța face parte din epoca terțiară, grupa miocenică, care se prezintă sub forma de lespezi supra-puse, întinzîndu-se orizontal de la Mare spre uscat, pe o distanță de 25—30 m.; aceasta însă numai în ceea-ce privește partea udată de Mare, căci restul terenului face parte din epoca quaternară, și anume din vîrsta diluviană. Inclinațiunea solului orașului Constanța, pe o lungime de 2 kil. (diagonala cea mare a orașului de la N. spre S. și anume de la movila Avretine sau Avra-Tepe, de lîngă cazarma artileriei și pănă la hotel Carol, colțul estic al peninsulei), este de 55 m., deci pe 1 kil. solul se înclină cu 30—33 m., prin urmare pe metru este 0 m. 016; este și mai mică înclinațiunea de la E. spre V.

Hidrografia este reprezentată numai prin Marea-Neagră și un iaz; ape curgătoare nu sunt, iar văile sunt foarte puțin numeroase și fără vre-o importanță oare-care. Marea o udă la E. de iazul Tăbăcăria (5 kil. spra N. de oraș), pănă la gura văei Sara-Iuc-Ceair (4 kil. spre S.-V. de oraș), pe o lungime de aproape 12 kil. Malul Mării începînd de la iazul Tăbăcăria și mergînd spre S., se îndreaptă mai întîiu spre S.-E., pănă mai jos de Tăbăcăria-Nouă, apoi spre S. pănă la marginea orașului, de aci spre S.-E., formînd promontoriul sau capul Constanța, pe care este așezat și farul; de aci spre S.-V. și N.-V., formînd un semicerc și determinînd peninsula pe care este așezat orașul Constanța, apoi spre S.-V. și S. pănă la valea Sari - Iuc - Ceair. Malul este pretutindeni înalt și stîncos. Iazul Tăbăcăria, care nu e alt-ceva de cît o prelungire sudică a laculuĭ Sirt-Ghiol, și e despărțit de dînsul prin o bandă de nisip, are 80 hect. întindere și s'a numit așa, din cauză că pe marginea lui nord estică era așezată vechia Tăbăcărie, care azi nu mai funcționează.

Clima comunei Constanța este plăcută și sănătoasă. Marea este aproape liniștită din Maiu pănă în Septembrie, iar în tot cel-l'alt timp este agitată de suflarea vîntului de E. și S.-E. Iarna, cu toate că frigul nu ia proporții mari, totuși este destul de riguroasă; atunci mai toată populațiunea flotantă și mișcarea comercială devine mai înceată.

Vara, Constanța, e loc de vilegiatură.

După observațiunile serviciului meteorologic, constatăm următoarele pentru orașul Constanța:

Presiune atmosferică mijlocie: 761.1 (maximă 780, minimă 742.7).

Temperatura aerului în C^0 mijlocie: $11^0.8$ (maximă $32^0.8$, minimă -17^0, variația fiind de $49^0.8$), deci un climat continental, cu o temperatură foarte variabilă.

Observațiuni udometrice (udo-

Hosted by Google

metrul Seewarte din Hamburg) pentru H (înălțimea soluluĭ) = 30 m., hu (înălțimea instrumentuluĭ) = 1 m. 5, pentru suprafața = 500 cm.^{2} In 66 zile, cantitatea de apă a fost egală cu 0.1 mm.; în 57 zile cantitatea a fost egală cu 1.0 mm.; 13 zile cu zăpadă, care n'a stat niciĭ odată maĭ mult de 5—6 ceasurĭ, grosimea eĭ fiind de 0 m. 6 mm.

Umezeala absolută: % mijlocie: 9.5. (maximă de 209.2, minimă de 1.0).

Umezeala relativă: % mijlocie 83 (maximă 100, minimă 28).

Nebulozitatea medie: 5.1 zile, senine: 134, noroase: 111, acoperite: 121.

Vînturile (iuțeala în m. pe secundă; în mediŭ = 122), cel de la N. 317; cel de la N.-E. 63, acesta aduce timp senin, iarna frig; cel de la E. 76, cel de la S.-E. 19; cel de la S. 246; cel de la S.-V. 19; cel de la V. 67; cel de la N.-V. 258; amîndouă acestea din urmă aduc ceață și umezeală. Zile calme aŭ fost 33.

Marca orașuluĭ e o corabie cu pînze în treĭ părțĭ, lîngă un far ce poartă în cap un steag.

Impărțirea orașuluĭ. — Orașul este împărțit în două culorĭ: roșu în partea sudică și galbenă în partea nordică, despărțite prin strada Găriĭ și Portul. Inainte se împărțea în mahalale: cea turcească la E. și în centru, cea tătărească la N. și cea bulgărească la S. și V. Astă-zĭ saŭ contopit la un loc și populațiunile s'aŭ amestecat între ele. Sunt astă-zĭ 62 străzĭ, între carĭ principalele sunt: Traian, Mangalia, la capătul căreia se găsește centrul comerțuluĭ de grîne, Ovidiŭ, Elena, Romînă, Carol I, plantată, bine întreținută, etc., dar cea maĭ frumoasă este Bulevardul Elisabeta, construit în 1880, pe marginea Măriĭ. Ele sunt în general curate, bine pavate, afară de cele de la marginĭ, unde sunt numaĭ șosele pietruite saŭ simple drumurĭ fără pietriș.

Edificiile principale în Constanța sunt: biserica Catedrală, construită după planul architectuluĭ Orăscu și zugrăvită de artistul Mirea; Hotel Carol I, într'o poziție admirabilă, pe Bulevardul Elisabeta, chiar pe promontoriul Constanțeĭ, lîngă un far înalt de 23 m.; (maĭ este un far lîngă port pe capătul sudic al maluluĭ celuĭ vechiŭ și înalt de 15 m.). Tot pe Bulevardul Elisabeta, este un Casino, locul de petrecere al vizitatorilor și orășenilor, construcție de lemn, însă destul de încăpătoare pentru teatru, reprezentațiunĭ, concerte, baluri, etc. Maĭ sunt hotelurile Gambeta, Central, Regal, etc., toate bine îngrijite, însă nu totd'auna încăpătoare pentru numărul pe fie-care an crescînd al vizitatorilor; școala primară Prințul Ferdinand și Princesa Maria, pe str. Carol I, giamia Azizia, spitalul comunal, palatul cel noŭ al primărieĭ și biserica grecească; palatul Prințuluĭ Sturdza pe Bulevardul Elisabeta. Prefectura este așezată pe strada Ovidiŭ; maĭ înainte ocupa, pănă la 1882, vechiul conac turcesc (strada Traian) care a ars în 1882; azĭ ocupă un local închiriat. In general, încetul cu încetul, casele cele vechĭ de stil oriental turcesc, fac loc unor somptuoase clădirĭ, în stilul european, iar Constanța va ajunge, de o potrivă cu însemnătatea eĭ comercială, la o importanță politică care va face dintr'însa centrul peninsuleĭ dobrogene, lăsînd pe jos cu mult pe Tulcea de lîngă Dunăre.

Nu trebue să uităm și statua luĭ Ovidiŭ, ridicată în 1883, pe piața Independența, și datorită cunoscutuluĭ sculptor italian din Florența, Ettore Ferari.

Comunicația se face pe cele 62 strade, pe Bulevardul Elisabeta, Piața Ovidiŭ saŭ Independența; sunt 53 trăsurĭ de piață și 178 căruțe saŭ harabale.

Serviciul de siguranță este încredințat unuĭ cap al poliției, ajutat de comisarĭ, 1 comandant al plutonuluĭ de gardiștĭ (56 sergențĭ de oraș); cheltuelile luĭ sunt de 23580 leĭ. Din biuroul central al poliției pleacă liniĭ telefonice la Port, Parchet, comisia de roșu, și pompierĭ, gara, primăria, gendarmiĭ, comisia de galben și divizia activă a armateĭ.

Serviciul curățituluĭ reclamă o cheltuială de 54700 leĭ și se făcea, pănă la 1880, de către hamalĭ; azĭ s'a creat serviciul pompierilor cu 1 comandant, 14 oamenĭ de serviciŭ, 26 caĭ, 4 pompe mobile, 13 sacale, 80 sacagiĭ; pompierĭ stropesc străzile; stradele sunt în general curate, gunoaiele sunt duse la 2—3 kil. afară de oraș.

Iluminatul cere 25000 leĭ ca cheltuelĭ și se face prin 359 lămpĭ cu gaz petroleŭ. De și scurgerea apelor provenite din ploae se face ușor, orașul fiind așezat pe pantă, totuși s'a construit în partea vestică și un canal pe la atelierile căeĭ ferate.

Starea sanitară a comuneĭ e bună în general; personalul serviciuluĭ se compune dintr'un medic comunal, un sub-chirurg-vaccinator și o moașă; în oraș sunt 10 medicĭ (din carĭ 3 militarĭ) și 5 farmaciștĭ (1 militar). Cheltuelile acestuĭ serviciŭ se ridică la 38390 leĭ. Spitalul comunal, construit în 1893 și avînd 25 paturĭ, este spațios,

Hosted by Google

igienic, deservit de medicul orașuluĭ și de 13 ajutoare.

Serviciul veterinar se faee de către un veterinar al orașuluĭ, ce supraveghiază abatoriul comunal, situat pe țărmul Mărieĭ la marginea orașuluĭ; el se întreține prin o cheltuială de 14193 leĭ anual.

Astă-zĭ apa potabilă a orașuluĭ se ia din 3 fîntînĭ sistem american, așezat în Nordul orașuluĭ saŭ din fîntîna (cișmeaua) cătunuluĭ Anadol-Chioi, la 4 kil. spre N.-V. de oraș. Din cauză că această apă nu este de calitate bună și nicĭ suficientă, se aduce apă și de la Murfatlar (gară), situat la 15 kil. spre V. de Constanța, în cisterne de ale căeĭ ferate; apa de la Murfatlar este bună și de aceea se născuse ideia unuĭ proiect de alimentare a orașuluĭ cu apa din izvoarele de la Murfatlar, însă chieltuelile fiind prea marĭ, s'a renunțat la acest proiect și s'a adoptat acela ca orașul Constanța să fie alimentat cu apă de la Anadol-Chioi. Se va construi în acest scop un rezervoriŭ pe movila Avretin, unde apa va fi adusă prin canale în beton și dusă în oraș prin conducte (a căror lungime totală va fi de 2 ½ kil.) și distribuită prin 88 fîntînĭ în diferitele părțĭ ale orașuluĭ; din acestea, 3 vor fi monumentale: cea de la gară, de pe piața Ovidiŭ și de la Catedrală. După calculele făcute, orașul — a căreĭ populațiune este presupusă ca urcată la numărul de 40000 sufl. — va avea zilnic 4000 m. c. saŭ 200 litri pe zi de cap; costul acestor lucrărĭ este de 830000 leĭ. Comuna a prevăzut în budgetul săŭ suma de 80500 leĭ pentru începerea lucrărilor.

Incă din timpul Romanilor, băile de mare de la Tomi (Constanța) eraŭ mult vizitate; între alte se știe că guvernatorul provincieĭ Moesia inferioară, Caius Prastina Messalinus, în timpul luĭ Antonin Piul, înălță la Tomi geniuluĭ loculuĭ un altar de marmură ca băile să-ĭ aducă sănătate (Gr. Tocilescu, «Mittheilungen aus Oesterreich», Wien, 1866). Astă-zĭ, de la ocuparea Dobrogeĭ de către Romînĭ, aŭ început a fi vizitate din ce în ce maĭ mult. La început, băile se găseaŭ în marginea orașuluĭ (otelele Carol și Gambeta, Portul, biserica armeană), azĭ sunt instalațiunĭ afară din oraș, la 3 kil. spre S.-E., pe coasta Mărieĭ, la poalele unuĭ deal acoperit cu viĭ, de unde și numele de: La-Viĭ, unde lumea se transportă într'un tren ce circulă de maĭ multe orĭ pe zi între oraș și viĭ, cu 6 halte de oprire: Ovidiŭ, Tomi, Tetis, Gară și 2 halte la viĭ; în fața ultimeĭ halte se găsește parcul băilor, bine întreținut; o șosea nisipată cotită conduce coborînd la stabiliment, împărțit în două: pentru dame, la stînga, spre oraș și pentru bărbațĭ, la dreapta. Aci la viĭ, publicul găsește, pe lîngă clima temperată, aer sănătos, distracția, sănătatea. Maĭ sunt și alte 3 localurĭ de băĭ calde (1 militară).

Populațiunea Constanțeĭ e amestecată, ca și a Dobrogeĭ în general, însă din cauză că orașul e și port maritim, toate naționile și-aŭ dat aci întîlnirea. Deosebirea exterioară însă nu se poate vedea de cît numaĭ între elementele turcești, bulgărești, carĭ diferă prin îmbrăcămintea lor de cele-l-alte elemente, îmbrăcate europenește.

După recensămîntul din 1894, cel maĭ noŭ de pănă acuma, avem tablourile următoare:

Capĭ de familie sunt 1759 bărbațĭ, 1892 femeĭ; membri de familie, 4667 bărbațĭ, 3803 femeĭ.

După stare civilă: necăsătoriți 4370 bărbațĭ, 1993 femeĭ, căsătoriți 1491 bărbațĭ, 1572 femeĭ; văduvĭ 100 bărbațĭ, 399 femeĭ; divorțațĭ 15 bărbațĭ, 28 femeĭ.

După cetățenie: Cetățenĭ romînĭ 4106 bărbațĭ, 2756 femeĭ; supușĭ străinĭ 2163 bărbațĭ, 1033 femeĭ; nesupușĭ nicĭ uneĭ protecțiunĭ 157 bărbațĭ, 203 femeĭ.

După religie: ortodoxĭ 4422 bărbațĭ, 2150 femeĭ; catolicĭ, protestanțĭ, luteranĭ, etc. 278 bărbațĭ, 400 femeĭ; mahometanĭ 1185 bărbațĭ, 1017 femeĭ; mozaicĭ 460 bărbațĭ, 395 femeĭ; de alte religiĭ 81 bărbațĭ, 30 femeĭ.

După instrucție: știŭ carte 2970 bărbațĭ, 1293 femeĭ; nu știŭ 3456 bărbațĭ, 2699 femeĭ.

După ocupațiune: debitanțĭ de băuturĭ spirtoase 55 bărbațĭ; profesiunĭ libere (medicĭ, advocațĭ, profesorĭ, magistrațĭ) 87 bărbațĭ, 1 femee; meseriașĭ, industriașĭ, etc. 860 bărbațĭ, 27 femeĭ.

După naționalități: Romînĭ 2519, Grecĭ 2460, Turcĭ și Tătarĭ 2202, Bulgarĭ 1060, Armenĭ 559, Germanĭ 332, Evreĭ 855, Ungurĭ 181, Italienĭ 100, Francezĭ 51, Englezĭ 45, Rușĭ 33, Olandezĭ 5, Sîrbĭ 4, Muntenegrenĭ 4.

Numărul de 10419 suflete este, incontestabil, mult inferior cifreĭ adevărate, dacă luăm în considerare creșterea continuă a populațiuneĭ, din repedea dezvoltare economică a portuluĭ Constanța; la această adăugăm și populațiunea flotantă, așa adevărata cifră trebue să fie peste 12000 suflete. Densitatea populațiuneĭ orașuluĭ Constanța este de 48 locuitorĭ pe hect.

Hosted by Google

Cultul religios se exercită: într'o Catedrală romînă, cu hramul S-ţiĭ Apostolĭ Petru şi Pavel, zidită în 1895 şi întreţinută de Stat, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ, 1 diacon şi 1 paracliser. Greciĭ aŭ o biserică, cu hramul Schimbarea-la Faţă, zidită în 1871—82, cu venitul provenit din donaţiunile enoriaşilor şi deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţĭ. Din venitul eĭ se întreţine o şcoală greacă. Bulgariĭ aŭ şi eĭ o biserică. Armeniĭ aŭ o biserică, fondată în 1875, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţĭ. Protestanţiĭ aŭ o biserică zidită în 1895. Catoliciĭ aŭ o catedrală zidită în 1885. Geamiile sunt în număr de 8, întreţinute de Stat şi deservite de 8 hogĭ; aŭ un muftiŭ (protopop), plătit cu 300 leĭ de guvernul romîn şi 570 leĭ (25 lire) de guvernul otoman. Una din ele, Mahmudia, e zidită la 1722 de Sultanul Mahmud; şi alta, Azizia, zidită la 1860, de Abdul-Aziz.

Instrucţiunea se predă, în ce priveşte învăţămîntul secundar, într'un gimnaziŭ, frecuentat acum de 58 elevĭ şi infiinţat în anul 1896, maĭ întîiŭ cu 2 clase, desfiinţîndu-se şcoala normală de învăţătorĭ, existentă de maĭ bine de 10 anĭ.

Invăţămîntul primar urban se predă în 4 şcolĭ, 2 de băeţĭ şi 2 de fete; o şcoală de băeţĭ şi una de fete, fondate în 1879, ce se găsesc în localul numit Principele Ferdinand şi Principesa Maria, întreţinute de Stat, cu 9 învăţătorĭ şi 7 învăţătoare şi frecuentată de 658 elevĭ (358 băeţĭ, 300 fete).

Şcolĭ particulare funcţionează 6 în oraşul Constanţa; una a comunicăţiĭ bulgare; alta a comunicăţiĭ grece; o şcoală confesională armeană; 2 şcolĭ confesionale izraelite; 2 şcolĭ turceştĭ, alipite de geamile maĭ sus amintite; grădina de copiĭ Lelia Petraru, la care s'a adăugat acum doĭ anĭ şi cursul secundar. Aceste şcolĭ aŭ fost frecuentate în modul următor: cele ale comunităţilor străine de 199 băeţĭ şi 37 fete; şcoalele confesionale de 75 copiĭ şi institutul Lelia Petraru de 38 din cursul primar şi 8 din cursul secundar.

Agricultura.— Calitatea pămîntuluĭ moşieĭ comuneĭ, care este arendată, nu e tocmaĭ bună; pămîntul nu e vegetal negru, ci slab, puţin productiv; se cultivă pe el orz, grîŭ, ovăz şi planta uleioasă-textilă, inul; asolamentul se obişnueşte prea puţin. In partea sud-vestică a oraşuluĭ, pe malul cel ridicat al măriĭ, viţa a găsit un teren favorabil şi se cultivă cu oarecare succes. Intinderea pămîntuluĭ cultivabil se modifică în fie-care an.

Intinderea totală a comuneĭ fiind de 1189 hect., din carĭ 190 hect. neproductiv (ocupat de vatra oraşuluĭ cu 2838 case) şi restul de 999 hect. productiv, se împarte ast-fel: 892 hect. ale Statuluĭ cu proprietarĭ, 107 hect. ale locuitorilor. După felul producţiunilor: Teren cultivabil 180 hect.; rămas necultivat 492 hect.; izlaz 200 hect.; viĭ 107 hect.; păduriĭ 20 hect.

Este 1 plugar-arendaş, care are 4 pluguri cu boĭ, 10 căruţe cu caĭ, 1 maşină de vînturat, 10 grape de fier. Maĭ sunt în spre marginea oraşuluĭ, o moară cu aburĭ şi 4 de vînt.

Vite sunt peste 2200 capete, din carĭ: 21 armăsarĭ, 631 caĭ, 43 epe, 6 boĭ, 45 vacĭ, 9 viţeĭ, 2 bivolĭ, 78 bivoliţe, 50 malacĭ, 4 asinĭ, 20 berbecĭ, 300 oĭ, 50 mieĭ, 6 ţapĭ, 50 capre, 20 ezĭ, 100 porcĭ, 50 scroafe. Sunt 21 puţurĭ saŭ fîntînĭ.

Industria este, relativ, dezvoltată, însă maĭ puţin ca în oraşul Tulcea; Constanţa este un oraş maritim, aşa că maĭ toată activitatea eĭ este îndreptată în această direcţie. Totuşĭ sunt în comună 258 industriaşĭ, maĭ toţĭ de a 2-a şi a 3-a mînă, ocupîndu-se cu fierăria, potcovăria, croitoria, lemnăria, etc. Sunt 70 fierarĭ, 25 bărbierĭ, 6 potcovarĭ, 15 croitorĭ, etc. Ca industrie mare, avem: 1 fabrică de bere şi 1 de tăbăcărie, aceasta din urmă în afară de oraş, la $3\frac{1}{2}$ kil. spre N. de oraş, lîngă iazul cu acelaşĭ nume şi Mare, fondată la 1880 de fraţiĭ Ciricliano; întrebuinţează 130—150 lucrătorĭ cu maşinĭ de 150 caĭ putere şi producînd pănă la 200000 leĭ. Maĭ era şi o altă tăbăcărie, la $1\frac{1}{2}$ kil. spre N. de cea precedentă, care s'a închis.

Comerciul este principala ocupaţiune a locuitorilor. Sunt în comună 704 comercianţĭ, din carĭ 48 hangiĭ, 79 cîrciumarĭ, 35 băcanĭ, 20 lipscanĭ, 8 brutarĭ, 9 măcelarĭ, 22 zarzavagiĭ, 5 morari şi restul ocupîndu-se cu alte ramurĭ. El creşte mereŭ, graţie măsurilor înţelepte ale guvernuluĭ romîn, de a proteja dezvoltarea luĭ economică şi numeroaselor îmbunătăţirĭ aduse mijloacelor de comunicaţie portuluĭ. In anul 1896 s'a pus piatra fundamentală a nouluĭ port, căcĭ cel vechiŭ nu era suficient pentru marele număr de vase ce vine şi pleacă din Constanţa. Construcţiunea poduluĭ de peste Dunăre, punîndu-se ast-fel Constanţa în legătură cu agricola regiune a Valahieĭ şi cu Bucureşti, va face ca oraşul să crească necontenit. Nu va trece mult timp şi acest oraş va dobîndi importanţa pe coasta vestică a

Hosted by Google

Mării, pe care a avut-o vechiul Tomi.

In cursul anului 1895 aŭ intrat în portul Constanța 388 vase, aŭ eșit 384, avînd pe ele în total 11208 pasagerĭ și 18892 marinarĭ.

Totalul importațiuneĭ și exportațiuneĭ, 17185611 leĭ; importațiunĭ, 5570393 leĭ; exportațiunĭ, 11615218 leĭ.

Comerțul Constanțeĭ merge din ce în ce crescînd. Maĭ cu osebire prin construcția podului de peste Dunăre la Cernavoda, el va lua un avînt din ce în ce maĭ mare, fiind singurul nostru port maritim în condițiunĭ maĭ bune.

Budgetul orașuluĭ Constanța în anul 1896 a fost de 635667 leĭ la venitурĭ și tot atîta la cheltuelĭ.

Căile de comunicațiune sunt: maritime, din Constanța (port) plecînd o mulțime de vase, atît romîne cît și străine, un serviciŭ regulat de mesageriĭ și pasagerĭ cu porturile romîne: Sulina, Tulcea, Galați, Brăila și cu Constantinopole; cele 62 de drumurĭ, străzĭ, căĭ, carĭ străbat orașul în lung și lat, maĭ toate în bună stare; calea ferată ce duce la București prin Medjidia-Cernavoda; calea ferată ce duce din oraș la băile recĭ de lîngă viĭ, cu stațiile Ovidiul, Tomi, Tetis, gara și 2 stațiĭ la viĭ; calea națională ce duce prin Babadag la Tulcea; calea județeană la Mangalia; drumurĭ comunale cu satele învecinate.

Gara Constanțeĭ, adică capătul linieĭ ferate Cernavoda-Constanța, saŭ maĭ bine zis azĭ București-Constanța, a fost construită în 1862 odată cu calea ferată; ea a fost răscumpărată în 1881. Astă-zĭ această gară este insuficientă față cu avîntul mișcăreĭ comerciale ce a luat orașul Constanța, și de sigur, că după terminarea portuluĭ, se va construi și o gară mult maĭ mare și maĭ frumoasă.

In anul 1859 compania engleză «Danube and Black dea railway Comp. Limited» a construit un port în limitele celuĭ actual. Incă din anul 1877 acest port era insuficient traficuluĭ de cereale ce se făcea pe aicĭ; astă-zĭ, el devenind debușeul direct pentru productele maĭ întregeĭ țărĭ, se impunea construirea unuĭ noŭ port saŭ mărirea celuĭ actual. In anul 1876 s'aŭ exportat 368862 tone; în 1895 s'aŭ exportat 69707927 tone, cifre care vorbesc de sine pentru transformarea portuluĭ. Portul s'a răscumpărat în 1881; guvernul nostru a votat, prin legea din 20 Martie 1885, un credit de 25 milioane leĭ pentru mărirea portuluĭ. Lucrările aŭ început în primăvara anuluĭ 1896; piatra fundamentală a fost pusă în digul despre larg, la 60 m. departe de țărm, la 16 Octombrie 1896, de către M. S. Regele Carol I. Peste cîțĭ-va anĭ Constanța va fi înzestrată cu unul din cele maĭ frumoase porturĭ.

Companiile de vapoare sunt în număr de 9, carĭ își aŭ agențiĭ în Constanța. Acestea sunt:

1. Serviciul maritim romîn, 2. Johnston W. & C-nie (englez); 3. Fraissinet & C-ie (francez); 4. Messageries maritimes (francez); 5. Wilson (Hull, englez), 6. Lloyd (austriac); 7. Deutsche Levante-Linie; 8. P. M. Courteji & C-ie (turcesc); 9. Florio & Rubattino (italian).

Vama a fost înființată la 7 Noembrie 1878. Venitul vamal pe 1896--97 (dinpreună cu sucursala Mangalia) a fost de leĭ 1620892.90.

In orașul Constanța maĭ sunt diferite stabilimente comerciale, Poșta și Telegraful ce funcționează de la 1878 și al căruĭ venit pe exercițiul 1896—97 a fost de leĭ 155669.42; un biroŭ al Regieĭ Monopoluluĭ Tutunurilor, înființat în 1882; sucursalele Bănceĭ Naționale a Romînieĭ, funcționînd de la Maĭ 1894; a Bănceĭ Agricole, din 20 Octombrie 1894; a Creditului agricol, de la 1 Aprilie 1883; o Cameră de comerciŭ, înființată în 1880. Societățile de asigurare: Națională, Dacia-Romînia, Unirea, ș. c. l. își aŭ și în Constanța sucursale de ale lor.

Agențiile diplomatice carĭ se găsesc în Constanța sunt de 3 felurĭ:

1. Consulatele: Austro-Ungarieĭ (înființat în 1861), Belgieĭ (1880), Turcieĭ (1879).

2. Vice-consulatele: Germanieĭ (1865), Franciei (1862), Rusieĭ, Mareĭ-Britaniĭ, Spanieĭ, Suedo-Norvegieĭ (1861).

3. Agențiile consulare ale: Italieĭ (girată de consulul austro-maghiar), al Bulgarieĭ (girant consulul turc), Greciei (girant consulul rus).

Maĭ avem în Constanța o clădire a Institutuluĭ geografic, situată pe țărmul Mării la aripa dreaptă a oteluluĭ Carol, și servește ca punct de niveliment de precizie al țăreĭ întregĭ.

Istoricul. — Dăm aci în rezumat conferința inedită a d-luĭ profesor Gr. Tocilescu: «Tomi (Constanța) în epoca greco-romană» ținută la Ateneul Romîn, în 1892:

«Poetul Ovidiŭ, pe care o soartă neîmblînzită l'a făcut să-și sfîrșească zilele surghiunit în orașul de azĭ Constanța, ne-a păstrat o fabulă, care se pune în legătură cu unul din evenimentele legendare cele maĭ însemnate ale Greciei eroice: cu ex-

Hosted by Google

pedițiunea Argonauților. Se știe că obiectul expedițiuneĭ era căutarea și găsirea lîneĭ de aur, pe care un balaur neadormit o păzea spînzurată de un bătrîn stejar în țara Colchideĭ. Eroul thesaliot Jason, după învingerea a mulțime de greutățĭ, ajunge în fine, cu soțiĭ săĭ la gura rîuluĭ Phasis, plutește în susul rîuluĭ pănă la orașul Aea, și cere regeluĭ de aci Aetes, prețioasa lînă. Regele făgăduește că ĭ-o va da dacă dînsul va putea înjuga la plug doĭ taurĭ, cu picioarele de acioae și carĭ suflă jăratec pe nas și gură, și va ara cu dînșiĭ o cîmpie, semănînd dințiĭ balaurului luĭ Cadmos. Lucru greŭ de făcut; eroul nostru ar fi pĭerit, dacă fiica luĭ Aetes, Medea, nu s'ar fi înamorat de Jason, și vrăjitoreasă cum era, pune în serviciul amantuluĭ săŭ toate mijloacele arteĭ sale magice; îl face invulnerabil; Jason prinde pe taurĭ, ară, și seamănă; și cînd vede că din brazdă a încoltit niște uriașĭ armațĭ, Medea îl sfătuește să arunce pietre în mijlocul aceleĭ cete monstruoase care se omoară între dînsa. Cu toate acestea, Aetes nu se ține de cuvînt. Atuncĭ Jason, ajutat cu vrăjitoriile Medeeĭ, adoarme pe balaur, și fură lîna. Indată Argonauțiĭ se aruncă în corabiă și pornesc înapoĭ. Medea, care însoțea pe amantul săŭ, vede... dar să ascultăm pe însușĭ Ovidiŭ (*Triste*, cartea III, elog. 9):

«Aci chiar (cine ar crede) se găsesc orașe greceștĭ printre aceste nume barbare, ce abia poate să le pronunțe o gură omenească: o colonie din Milet a venit aci, și a fundat un stabiliment grecesc în mijlocul Geților, numele loculuĭ, foarte vechiŭ și anterior fundațiuneĭ orașuluĭ, se urcă, după tradițiunea autentică, pănă la omorîrea luĭ Absyrtus.

Stînd în corabia construită prin grijile răsboiniceĭ Minerve, impia Medea fugea de tatăl săŭ pe care îl părăsise. De o dată, din vîrful unuĭ deal, sentinela zări corabia în depărtare. «Inimicul, strigă ea, cunosc pînzele luĭ Colchos.» Mynieniĭ daŭ alarma, fringhiile se desfac; ancora cedează sforțărilor puternice care o ridică. Cu toate acestea Medea, cu acea mînă, care a cutezat, care are încă să cuteze a face atîtea crime, își bate pĭeptul săŭ sfredelit de remușcărĭ, și de și n'a pĭerdut nimic din îndrăzneala eĭ, tînăra fată înmărmurită, pălește de groază la vederea pînzelor carĭ înaintează. «Sunt o pĭerdută, strigă ea; trebue s'alerg la o stratagemă pentru a opri în drum pe tatăl meŭ.» Pe cînd căuta în mintea sa vre un mijloc, și'și întoarce capul în toate părțile, ochiĭ săĭ întîlnesc din întîmplare pe fratele săŭ mai mic. Abia a văzut pe acest copil: «Triumfăm, strigă ea, moartea are să-mĭ asigure mîntuirea.» Ea zice, și îndată împlîntă fără milă pumnalul în pĭeptul acesteĭ nevinovate victime, care nicĭ prevede, nicĭ se teme de o asemenea trădare; sfîșie corpul săŭ și risipește ici și colea membrele, pentru că aflarea și împreunarea lor să fie maĭ grele. Dar pentru ca să se știe crima sa, ea expune de vîrful stînceĭ mîinele sarbede și capul sîngerînd al fratelui săŭ, voind cu această nouă lovitură, să împĭedice din drum pe tatăl săŭ, ocupat a strînge acele membre împrăștiate.

Acest loc fu decĭ numit Tomis, fiindcă aci, zice-se, o soră a tăiat membrele fratelui săŭ.»

De sigur, că această fabulă, care amintește luptele feciorilor noștri de împărațĭ cu zmeiĭ și zmeoaicele, pe caiĭ năzdrăvanĭ, ce mîncă jăratec și zboară prin vîntul turbat, nu este în fondul eĭ, de cît una din acele explicațiunĭ etimologice plăzmuite, de carĭ tradițiunile abundă: Fiind-că τομεύω τέμνο însemnează a tăia, τομή tăietura, și pentru cuvîntul, că orașul Tomi era și este pe o limbă de pămînt în formă de liră, iar litoralul din preajmă este foarte variat și cu multe tăieturĭ, a fost ușor fantazieĭ Grecilor să plăzmuiască legenda luĭ Absyrtus și a Medeeĭ. Maĭ tîrziŭ, cel puțin în epoca romană, Incuitoriĭ din Tomi nu se maĭ mulțămeaŭ cu această legendă și raportaŭ originea orașuluĭ lor la un «Tomos fundator» al căruĭ cap îl vedem reprezentat pe monedele de bronz ale orașuluĭ cu legenda: TOMOV HPΩOC saŭ singur TOMOÇ: maĭ adesea TOMOC KTICTHC.

Dacă însă lipsesc dovezile pentru existența unuĭ stabiliment fenician, anterior orașuluĭ elenic, — este sigur însă că mărturia luĭ Ovidiŭ despre originea milesiacă saŭ ioniană a orașuluĭ Tomi — pe care el îl numește într'un loc: Miletide, are pentru sine cea maĭ mare probabilitate, putem zice, chiar siguranță. Maĭ întîiŭ geograful Strabon ne spune că orașele de pe literalul vestic al Măriĭ-Negre: Istros (azĭ Casap-Chioi), Apollonia (Sozopolis) și Odessos (Varna), sunt coloniĭ ale Miletuluĭ, prin urmare ioniene ca și cele din Nordul Măriĭ-Negre; Tyra (Akerman) și Olbia (lîngă Odesa); epoca fundațiuneĭ lor cade cam pe la finele secoluluĭ al VII-lea a. Chr., prin urmare tot atuncĭ și tot la aceeașĭ origine trebue să punem și să raportăm fundațiunea orașuluĭ Tomi, ca o colonie intermediară între Apolonia și Istros; un secol maĭ tîrziŭ se fundează Calatis (Mangalia) de niște emigranțĭ din Heraclea (în Bitinia).

O probă că această concluziune este dreaptă, o găsim în inscripțiunĭ: una este un monument frumos din epoca antereoară cuceririĭ romane ridicat de unul din triburile cetățiĭ Tomis, anume tribul Argadeilor, luĭ Cercion, fiul luĭ Timonach, filarchul (adică șeful săŭ), căruia îĭ decernează o coroană. Se știe că cele 4 triburĭ ioniene primitive, carĭ aŭ existat la Atena pănă la Cliste-

Hosted by Google

nes, și carĭ s'a regăsit și în cele-l'alte orașe ale Ionieĭ, eraŭ: Geleonțiĭ, adică ceĭ strălucițĭ, nobiliĭ; Argadeĭ (agricultoriĭ); Aigicoreĭ (păstorĭ de capre); Hoplete (ceĭ armați). Iacă dar tribul Argadeilor constatat la Tomi; aceasta e o dovadă de originea mileziană a acestuĭ oraș; a doua probă o avem într'un fragment de inscripție, ce se poate vedea la Muzeŭ, și din care s'a păstrat numaĭ treĭ rînduri; din ele rezultă, că tribul Aigicorei a dedicat monumentul. Intîmplarea va face, poate să scoață la iveală numele și celor-alte două triburĭ: Geleonți și Hopleți. Maĭ tîrziŭ găsim în inscripțiunĭ menționîndu-se încă două triburĭ la Tomi: tribul Romanilor (Ρωμέων), format probabil în epoca imperatorilor romanĭ, cum se vede din însușĭ numele, și doveditor că o suburbie a orașuluĭ era locuită de coloniștĭ romanĭ; și Οἰνωπες, cunoscut deja la Chyzicos și Efesos alăturea cu cele alte 4 file ionice originare. Tot inscripțiunile vin să deslege cestiunea multe secole dezbătută asupra situațiuneĭ orașuluĭ Tomi. Fiind-că se știa că Ovidiŭ a fost exilat și a murit în acest oraș — învățațiĭ din Europa occidentală, încă de la începutul secoluluĭ al XVI-lea, începură să se întrebe: unde va fi odihnind cenușa nefericituluĭ poet. Unĭĭ vedeaŭ mormîntul săŭ în Basarabia, pe Dnistru, lîngă Ovidevizero (Lacul-Oviduluĭ, adică Lacul-Oilor, unde se adăpaŭ oile); saŭ în Rusia, lîngă Kiev; saŭ în Austria, la Stein am Anger, saŭ în Banat, la Temișoara; saŭ în Dobrogea, la Ieni-Pangola, în districtul Silistra, la Babadag, Mangalia etc., plăzmindu-ĭ inscripțiunĭ funerare (epitafe), care de care maĭ curioase. La 1856 un scriitor grec Andreiŭ Papadopulo Vretos, găsind la Anadolkoi — un sat departe de Constanța numaĭ vre-o 20 minute cu piciorul — o inscripție, conținînd dedicația uneĭ statue a împăratuluĭ Lucius Verus — de către marinariĭ orașuluĭ Tomi, a conchis că aci a fost vechiul Tomi, iar că la Constanța de azĭ trebue să căutăm orașul din epoca luĭ Constandin: Constantiana. Chiar în 1872 răposatul Papiŭ Ilarian, (Cantemir, «Descriptio Moldaviae», pag. 20) pune «cu siguranță» Tomi la Dnistru.

Această opiniune a luĭ Papadopulo, adoptată de învățațĭ ca Kiepert, Mommsen și alțiĭ, trebue respinsă: maĭ întîiŭ: Anadol-Chioi este în interior, aproape de un lac (Sud-Ghiol), și cu totul impropriŭ a fi servit de așezăminte unuĭ oraș de port; nicăerĭ nu se vede unde ar fi putut sta portul; al doilea: aci nu s'a găsit de cît 2—3 pietre (și încă întrebuințate în construcțiunĭ). Din contra: a) situațiunea Constanțeĭ de azĭ convine orașuluĭ antic, avînd un basin propriŭ pentru adăpostirea corăbiilor; b) maĭ mult de jumătate din cele 150 inscripțiunĭ relative la vechiul Tomis, s'a găsit în coprinsul orașuluĭ, și cu ocaziunea orĭ-cărĭĭ construcțiunĭ, es la iveală urmele orașuluĭ antic; c) monedele antice ale orașuluĭ se găsesc în mare cantitate aci, iar nu la Anadol-Chioi; d) o parte din oraș este chiar copleșit de mare, cea-ce face, că atuncĭ, cînd este furtună mare, valurile scot la iveală monede și obiecte de aur, inele, fragmente micĭ de marmura; chiar o inscripțiune frumoasă referitoare la un Colegiŭ saŭ thiast al luĭ Bacchus (în Muzeŭ) este găsită în mare; d) fundațiunile edificiilor antice sunt aci încă vizibile în maĭ multe puncte; așa aproape de mare, șanțul drumuluĭ de fier a descoperit bazele unuĭ șir de coloane din epoca antonină; ele aŭ făcut probabil parte dintr'un templu de ordine corintian și de dimensiunĭ însemnate. Cu ocaziunea construireĭ drumuluĭ de fier de către compania engleză din 1862, s'a scos statuĭ, coloane de porfir, inscripțiunĭ multe, ce se pretinde a fi fost trimise în Anglia—pe cînd făcîndu-se linia ferată ce duce la Oborul de vite de la Anadol-Chioi s'a constatat numaĭ cimitirul orașuluĭ bizantin.

La Constanța se maĭ văd: orificiele a două galeriĭ subterane (apeducte), carĭ aŭ servit de conduct apelor potabile de la Anadol-Chioi și Canară; puțurĭ antice puse în comunicațiune cu această galerie; urmele uneĭ piscine (pentru băĭ) lîngă piața centrală; o uliță pavată cu lespezĭ late de piatră, trecînd pe lîngă catedrala orașuluĭ; maĭ multe statuĭ de guvernatorĭ, în mare lîngă portul antic; zidurile cetățiĭ; deosebit de faptul că toate casele de aci sunt construite cu fragmentele împrăștiate ale orașuluĭ antic, ast-fel că orașul modern pare c'ar trăi din fărămiturile celuĭ antic. Nicăerĭ în Dobrogea nu se află ruine de așa însemnătate: o probă de importanța ce a avut Tomi în epoca romană; fiind capitala a 5 și maĭ pe urmă a 6 orașe, cum vom vedea îndată.

Acum, după ce am fixat originea milesiană a orașuluĭ, și situațiunea sa adevărată, putem trece într'un zbor repede asupra istorieĭ sale, indicînd maĭ mult, de cît desvoltînd, fazele principale ale acesteĭ istoriĭ.

Hosted by Google

In treĭ epoce s'ar putea împărți istoria orașuluĭ Tomi: 1. epoca greacă (anterioară cuceririĭ Moesieĭ de către Romanĭ); 2. epoca greco-romană (de la Augustus până la Constantin); 3. epoca bizantină de la Constantin-cel-Mare până în secolul al X-lea.

Asupra primeĭ epoce, puține sunt datele ce găsim la scriitorĭ. Stabilită în plină barbarie, pe teritoriul Geților și Sciților, cetatea Tomis a avut negreșit să lupte secole întregĭ contra acestor triburĭ sălbatece, și să împărtășească și dînsa soarta celor-alte orașe grecești. Ea a încercat întîiŭ dominațiunea persană, cea de scurtă durată, în timpul luĭ Darius și generalul sĕŭ Megabyz; războiele Perșilor cu Grecii, aŭ liberat de jug și pe Tomi; cu fundarea regatuluĭ de către regele Sitalces, care izbutise a forma un imperiŭ Odrizilor, în peninsula Balcanică până la Dunăre și Marea-Neagră, Tomis e silit să plătească tribut, iar după desființarea regatuluĭ Odrizilor, orașul trece sub ascultarea luĭ Lisimach. Ca dovadă de pĭerderea autonomieĭ orașuluĭ, s'a păstrat monede de aur de atuncĭ cu capul luĭ Lisimach și cu inscripția TO (Tomis). In secolul al III-lea a. Chr., lucrurile se turbură în peninsulă prin năvălirea Celților, carĭ împun un tribut anual colonielor grecești de la Marea-Neagră.

Tot în acest secol se naște între Callatienĭ și Istrienĭ un războiŭ pentru comerciul orașuluĭ Tomis, pentru că cetățeniĭ Callatienĭ voiaŭ să facă din acest comerciŭ un monopol al lor. Aceasta ne arată că Tomis devenise acum unul din emporiile cele maĭ însemnate ale litoraluluĭ vestic al Pontuluĭ Euxin.

In anul 72 a. Chr., Tomis împărtășește soarta celor alte coloniĭ grecești învecinate, carĭ fură cucerite de către proconsulul Macedonieĭ M. Terentius Varro Lucullus, și reduse la condițiunea unor civitates foederatae. Ele avură să sufere apăsările guvernatoruluĭ roman Hybrida, contra căruia chemară în ajutor pe Bastarnĭ (în anul 59 a. Chr.) Puțin după aceea, Tomis, ca toate cetățile elene de la Olbia până la Apolonia fură supuse de către Dacĭ pe timpul luĭ Burvista. Dacĭĭ se întăriseră în cetatea Genucla (lîngă Casap-Chioi, la S. de gurile Dunărĭĭ). Numaĭ după ce M. Licinius Crassus dărîmă această fortăreață, supremația romană se restabili la Pontus, și Tomis cu cele-l-alte orașe intrară, dacă nu de fapt, cel puțin nominal, sub guvernarea proconsulilor Macedonieĭ. In această situațiune se găsea Tomis pe timpul cînd Ovidiŭ fu internat (relegatus) acolo de către August și stete de la anul 8—17 d. Chr.

Nu vom dezbate care să fi fost cauzele ce aŭ determinat pe mărinimosul August să trimită în surghiun pe un poet așa de mare și atît de gustat de contimporaniĭ sĕĭ.

Orĭ-care ar fi fost acea cauză: «Ponticele și Tristele» nemuritoruluĭ poet, formează un precios tezaur de cunoștințe asupra populației acestuĭ oraș.

«Nu vezĭ, ne spune el, de cît pămînturĭ goale, fără umbră, fără verdeață; nu simțĭ vre-o dată primăvara încoronată cu florĭ; nu se vede nicĭ seceriș, nicĭ cules de vie; cîntul paserilor nu s'aude printre ramurĭ, căcĭ arborĭ nu sunt; o cîmpie întinsă acoperită de pelin, aridă și bătută de vînturĭ, se întinde atît cît ochiul poate cuprinde. In marea, cînd îțĭ aruncĭ ochiĭ pe ea, pare că n'aĭ înainte de cît o cîmpie întinsă, goală și ondulată.»

Ce trist spectacol pentru niște ochĭ deprinșĭ cu natura grațioasă, variată și accidentată a Italieĭ și frunzișul tainic al vilelor romane!

Dar nu numaĭ clima nemulțumește pe poetul nostru, ci și locuitoriĭ în mijlocul cărora este osîndit să trăiască. Eĭ sunt gîlcevitorĭ, tot-d'a-una armațĭ și gata de bătae, și nu e judecată care să nu se sfîrșească prin lovițurĭ de cuțite. Privirea orașuluĭ era și maĭ îngrozitoare: Femeile, departe de a țese și de a toarce, măcinaŭ grîul și căraŭ apa cu donița pe cap. Ulițele și piețele eraŭ adesea cutreerate de Sarmațiĭ și de Geții călărĭ. Aceștia aveaŭ glasul aspru, privirea sălbatecă, barba și părul lung, țineaŭ un arc în mînă și un cuțit la brîŭ, de care adesea se serveaŭ. Vîntul sufla cu atîta violență, în cît răsturna zidurile; iarna e lungă, aspră și riguroasă; zăpada, abia cunoscută unuĭ Italian, acoperă pămîntul în timp de lunĭ întregĭ. Marea înghiață, iar chervanele străbat mările. Vinul înghiață în butoaie, și spre a-l bea, îl sparg cu topoarele. Bărbații sunt îmbrăcațĭ de la cap până la picioare în blănĭ de animale sălbatece, care le acoperă obrazul, lăsînd numaĭ barba însloită de ghiață.

Așa petrecea poetul amorurilor ușoare, eacă oameniĭ ce acum el e silit să vadă și s'audă.

Tot el ne maĭ arată că Tomis este tot-d'a-una în primejdie despre părțile dunărene, dinspre Sarmațĭ și Bastarnĭ, carĭ îndată ce îngheață Dunărea năvălesc în cete izolate, răpesc pe

Hosted by Google

oamenĭ și cirezĭ de vite, aruncînd săgeți otrăvite prin jurul orașuluĭ Tomis. Alte orĭ neamurĭ întregĭ trec rîul și vin să înconjure orașul. Ovidiŭ, care nicĭ în tinerețe nu purtase armele, se vede acum silit la bătrînețe să îmbrace platoșa și coiful, să ia gladiul și s'alerge la ziduri.

In ceĭ nouă anĭ, cît petrecu dînsul la Tomis, învață limba Geților, așa că ajunse a scrie chiar versurĭ într'însa.

Locuitoriĭ, cît de barbarĭ eraŭ, fiind mîndri că aŭ căpătat un așa mare scriitor, îl scutiră de sarcine și impozite. El funcționă ca agonotet cu ocaziunea jocurilor ce se deteră la aniversarea nașterii luĭ divus Augustus, iar orașele vecine îĭ decernară o coroană de laur. Aniĭ se scurseră, fără ca nimic să poată vindeca această inimă rănită, și pănă ce închise ochiĭ 'și ținu privirile ațintite asupra orașuluĭ, care după cele șeapte coline, privea la picioarele sale Universul supus. Dar, toate speranțele îĭ fură zădarnice, mînia monarhuluĭ fu neîmblînzită, și moartea îl surprinse în vîrstă numaĭ de 59 anĭ. Se spune că: Tomitaniĭ, plinĭ de admirație pentru poetul exilat, i-ar fi făcut o frumoasă înmormîntare, înălțînd peste rămășițele mortuare, o movilă.

Orĭ unde ar zace aceste rămășițe, Tomis, Constanța romînească de azĭ, a știut să onoreze memoria unuĭ geniŭ așa de mare și uneĭ inimĭ așa de simțitoare, înălțînd pe piața principală a orașuluĭ, statua nemuritoruluĭ poet cu următorul epitaf, ce singur și-l compusese:

Hic ego qui jaceo tenerorum lusor amorum
Ingenio perii Naso poeta meo
At tibi qui transis, ne sit grave quisquis amasti
Dicere: Nasonis molliter ossa cubent.

Ceea ce ar suna cam ast-fel în romînește:

«Aci zac eŭ, poetul Nasone, cîntătorul dragostelor tinere, care am perit din pricina geniuluĭ meŭ, și tu care trecĭ, orĭcine aĭ fi și iubeștĭ, să nu-ți fie greŭ a zice: fie țărîna ușoară luĭ Ovidiŭ!»

Cu reorganziarea țărilor balcanice la începutul domnieĭ luĭ Tiberius, Tomis și cele-l'alte orașe pontice trecură sub administrațiunea guvernatoreluĭ pretorian al Moesieĭ. Cel d'întîiŭ asemenea guvernator fu L. Pomponius Flaccus, care era reprezentat, la Marea-Neagră printr'un praefectus orae maritimae anume Vestalis fiul regeluĭ Donus și frate al praefectuluĭ civitatium in Alpes Cottiae, M. Julius Cottius (Ovid ex Ponto, IV, 7.)

Intîmplările ivite în imperiul roman după moartea luĭ Tiberiŭ, a făcut ca Tomis să nu se poată mult timp bucura de binefacerile aceleĭ «pax romana» atît de mult dorită și căutată. Neastîmpăratul popor al Dacilor, profitînd de turburările din imperiŭ, treceaŭ continuŭ Dunărea, jefuind Tomis și cele-l'alte orașe grecești, ba încă, sub Decebal, Dacia ajunsese să supună la tribut pănă chiar și pe poporul-rege. A trebuit un geniŭ militar și un împărat mare, cum încă n'avusese Roma, pentru ca Dunărea s'ajungă o fruntarie sigură a imperiuluĭ și pentru ca și orașele pontice să se poată bucura de o vieață maĭ liniștită.

Cu Traian dar, începe o nouă epocă de prosperare și mărire a orașuluĭ Tomis. Acesta devine metropola saŭ capitala uneĭ confederațiunĭ, al căruĭ congres se numește: Τὸ κοινὸν τῆς Πενταπόλεως și maĭ tîrziŭ Ἑξαπόλεως, la care lua parte deputațiĭ a șease orașe: Tomis, Istros, Callatis, Dionisopolis, Odesus și Mesembria. Portul săŭ capătă o însemnătate mare, corăbiĭ din toate țările Mediteraneĭ vin să-l viziteze; corporațiĭ de navigatorĭ din Alexandria (οἶκος τῶν Ἀλεξανδρείων) stabiliți aci, înalță temple luĭ Jupiter Serapis, Senatul și poporul Tomitan închină împăratuluĭ liberator temple, statuĭ și edificiĭ, populația crește și prosperă. Monede de bronz de la August pănă la Philipp Arabul se bat de oraș; pe reversele unora din ele ni s'a păstrat imaginea monumentelor vechĭ, un templu al luĭ Bacchus pe monedele luĭ Caracalla și Geta; altul al luĭ Jupiter pe monedele luĭ Geta și al Plautileĭ.

Orașul se înfrumusețează,— și dacă ar fi să judecăm numaĭ după resturile de coloane și de capitele de porfir și marmoră de Paros, după mozaicurile și inscripțiele aflate pănă astăzĭ în Constanța, — ne putem face în deajuns o idee că: acolo unde azĭ Tătarul sărac se adăpostește cu familia într'un întunecos bordeiŭ, se ridica odată măreț templurĭ, splendide palaturĭ, piețe largĭ și amfiteatre, în care furnica o populațiune numeroasă și activă, industrioasă și comercială.

Dar timpul în mișcarea-ĭ neobosită schimbă starea vechiuluĭ Tomis, și-ĭ aduse în loc o epocă de decădere. Roma nu maĭ este în stare să apere cu aripele sale lumea, barbariĭ de toate părțile năvălesc asupra-ĭ, Dunărea nu maĭ poate fi un bulevard de apărare.

Goțiĭ, Hunĭ, Carpiĭ, Bastar

Hosted by Google

nii ard și pustiesc întreaga coastă a Mării-Negre. Trebue să vie un Constantin-cel-Mare, pentru ca pe vechiul Tomis în ruine să rezidească un nou oraș cu numele surorei sale Constanța.

O nouă perioadă începe acum pentru orașul nostru, creștinismul își așează aci scaunul episcopal, și istoria cunoaște mai bine de 12 episcopi Tomitani, cari s'au ilustrat, apărînd preceptele lui Crist chiar contra unor împărați ca arianul Valens, care a făcut din episcopul Vetranius un martir.

Dominațiunea însă a Hunilor, continuată de a Bulgarilor, preface în cenușe orașul lui Constantin. Și cu toate încercările împăraților bizantini de a-l reconstrui, Constanța nu poate să mai atingă starea de odinioară. Un contuar al Genovezilor stabiliți în evul de mijloc, e părăsit sub împărăția Turcilor, așa că până la 1856, Constanța nu e de cît o pustietate, unde 8—9 colibe servesc de adăpost cîtor-va pescari.

Construirea portului și a liniei ferate Cernavoda-Constanța de către o societate engleză, îmbunătățirea relațielor din imperiul otoman, și mai cu seamă alipirea Dobrogei la coroana Romînieĭ, aŭ contribuit ca orașul Constanța să devină unul din centrele de populațiune mai cu viitor. Podul minunat de la Cernavoda l'a pus în legătură cu Apusul Europei, iar marile lucrări ale portului sunt menite a face din vechia Tomis, emporia cea mai însemnată pe litoralul vestic al Mării-Negre și vrednică a redeveni metropolă și a rivaliza cu Odesa saŭ Constantinopol.

Constanța, *stație de dr. d. f.,* jud. Constanța, pl. Constanța, orașul Constanța, pe linia Cernavoda-Constanța, pusă în circulație la 4 Octombrie 1860. Se află la 2 kil. de Murfatlar, stație finală. Înălțimea d'asupra nivelului mării de 31m.,20. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 699256 lei, 90 bani.

Consulul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. rur. Bas-Chioi, și pe al cătunului saŭ Cineli. E situat în partea vestică a plășei și a comunei. Este de natură stîncoasă, și e acoperit cu păduri. Impiedică cursul rîului Taița silindu-l a descrie un mare semicerc. La poalele sale estice se află situat satul Cineli. Pornind din acest sat, după trei sferturi de oră, ești în vîrful lui. Fiind unul din cele mai înalte dealuri din jud. Tulcea și din Dobrogea chiar, avînd o înălțime de 329 m., priveliștea după el este una din cele mai frumoase ce se poate avea în Dobrogea. Pe timp senin, se vede la mare distanță, dealul Beș-Tepe, Dunărea, Marea-Neagră și lacul Razelm. La poalele lui, Taița curge încet și leneș printre tufe. Șapte văi și șapte sate sunt situate împrejurul lui. Are vre-o 3 peșteri, din care una foarte lungă; locuitorii zic că ar răspunde tocmai în satul Armutlia.

Consulul-Mare, *vîrf,* jud. Tulcea, cel mai înalt din cele două vîrfuri ale dealului Consulul. Are 329 m.; e gol stîncos.

Consulul-Mic, *vîrf* al dealului Consulul, jud. Tulcea, de 309 metri. E situat spre V. de vîrful Consulul-Mare. Este stîncos ca și el. Are o peșteră lungă.

Contăș, *iaz,* pe teritoriul moșiei Bădeni, com. Bădeni, pl. Bahluiul, jud. Iași, cu o suprafață de 28 hect. Are pește și conține mult stuh. Aici este o moară de apă. In apropiere, peste Bahluiul, este un pod numit Podului-Contăș, lîngă care se află o moară cu aburi, a fraților Ghica-Deleanu.

Contea, *sat,* face parte din com. rur. Locusteni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea. Are o populațiune de 448 locuitori. E situat pe dealul Contea. Aci e o biserică. Locuitorii sunt moșneni. Ca populație școlară are 64 copii (23 băeți și 41 fete).

Contea, *deal,* com. Locusteni, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Conturul, *loc izolat,* com. Stănești, plasa Oltul-d.-j., județul Vîlcea.

Conțasca, *deal,* pe care este așezat parte din satul cu același nume, jud. Suceava.

Conțasca. V. pîrîul Matioaia, județul Suceava.

Conțasca, *pîrîŭ,* jud. Suceava, lîngă satul cu același nume. Poartă diferite numiri în cursul săŭ.

Conțeasca, *pădure,* supusă regimului silvic, jud. Muscel, plasa Argeșelul, com. Conțești, în întindere de 750 hect., compusă din stejari, fagi, carpeni, frasini și alte esențe.

Conțeasca, *pădure,* supusă regimului silvic, jud. Muscel, plasa Rîul-Doamnei, com. Racoviță, în întindere de 200 hect., compusă din stejari, fagi, carpeni, jugastri, frasini, plopi, plute și sălcii.

Hosted by Google

Conțești, *com. rur.,* pl. Ialomița, jud. Dîmbovița. Această comună se află spre S.-E. de Tîrgoviște, pe șoseaua națională Tîrgoviște - Fundata, la 23 kil. de Tîrgoviște și în apropiere de gara Ghergani, pe loc șes și pe malul stîng al Dîmboviței. Prin centrul comunei curge rîuleț ul Ilfovelul saŭ Pusnicul. Com. Conțești se compune din cătunele: Conțești-d.-j., Călugăreni și Helești eul, cu o populație de 1092 locuitorĭ. In raionul comunei sunt patru poduri, pe rîurile Ilfovățul, Dîmbovița și Colintina.

Sunt treĭ biserici și o școală. Școala este fundată în 1858. Ea este mixtă, condusă de un învățător, salariat de stat.

Este frecuentată de 30—50 elevĭ, din 150 copiĭ cu etatea de școală.

Venitul comunei este de 3270 leĭ.

Conțești, *com. rur.,* pl. Argeșelul, jud. Muscel, la S. de Cîmpulung, 32 kil. departe de acest oraș. Este situată la 300 metri de malul stîng al rîuluĭ Argeșelul.

Se compune din 2 cătune: Conțești-d.-s. și Conțești-d.-j., avînd o populație de 717 loc., (354 bărbați și 363 femeĭ), cu 160 capĭ de familie, carĭ locuesc în 160 case.

Locuitoriĭ se ocupă afară de agricultură, cu rotăria, cizmăria, dulgheria și lăutăria.

Eĭ aŭ: 240 boĭ, 180 vacĭ, 120 viteĭ, 15 caĭ, 8 epe, 303 capre, 20 țapĭ, 38 oĭ și 155 porcĭ.

Comuna are 150 contribuabilĭ și budgetul săŭ (1889—90) prezintă la venitur suma de 1694 leĭ și la cheltueli 1350 leĭ.

Spre E. și V. are două culmĭ de dealurĭ, carĭ domină Valea-Argeșeluluĭ, numite: Dealul-Satuluĭ (la E.) și Dealul-Bucureĭ (la V.), acoperite cu păduri. Comuna are în jurul săŭ locurĭ arabile, livezĭ naturale de fînețe și livezĭ de prunĭ.

Rîul Argeșelul udă Conțești în partea de V. Pe el se află construite două morĭ. Proprietarĭ în comună sunt domniĭ St. Perieț eanu-Buzăŭ și Sache Nicolaŭ, pe proprietățile cărora s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ la 1864, în diverse categoriĭ.

Comuna se întinde pe o suprafață de 1000 hect. O șosea vecinală leagă com. Conțești cu com. Racovița și Davidești.

Este o singură biserică, deservită de 1 preot și 1 dascăl. S'a clădit cu cheltuiala dumnealuĭ Ioniță Conțescu, nu se știe bine în ce an, căcĭ pisania lipsește.

Școala, cu întreținerea căreia statul cheltuește 1080 leĭ anual, se frecuentă de 38 elevĭ și 19 eleve, din numărul de 59 băeți și 24 fete cu etate de școală. In anul 1889 s'a construit actualul local de școală, cu cheltuiala d-luĭ Perieț eanu-Buzăŭ, ajutat și de alțĭ locuitorĭ. Pentru școală comuna cheltuește 75 leĭ anual și pentru biserică 110 leĭ.

Știŭ carte 145 bărbați și 30 femeĭ.

D-l Perieț eanu-Buzăŭ, a făcut un drum-de-fier stabil de 7 kil. care leagă comuna cu gara, deosebit de 2 kil. drum-de-fier, sistem Decauville.

Conțești, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Marginea pe partea stîngă a rîuluĭ Vedea și la 54 kil. de T.-Măgurele, capitala districtuluĭ.

Se învecinește la N. cu com. Cervenia, la S. cu com. Bragadirul, la V. cu com. Frumoasa, de care o desparte pîrîul Vedea și la E. cu cîmpia Burnazuluĭ până ce aceasta intră în jud. Vlașca, unde se întinde parte din moșia Conțești.

Suprafața comuneĭ este de 6163 hect., din carĭ: 4500 pămînt arabil, aparținînd proprietarilor moșieĭ; 45 hect. pădure și 202 hect. izlaz. Proprietățile locuitorilor ocupă o suprafață de 1233 hect.; viile, 157 hect., iar școala este înzestrată cu 26 hect. pămînt de muncă.

Solul este destul de fertil.

Populațiunea comuneĭ este de 2213 suflete; sunt 501 capĭ de familie și 327 contribuabilĭ.

In com. sunt maĭ multe cîrciumĭ și hanurĭ.

Numărul vitelor este de 3898 capete, din carĭ: 515 caĭ, 829 vite marĭ cornute, 2126 vite micĭ și 431 porcĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 9124, banĭ 28 la venitur și de leĭ 9036, banĭ 21 la cheltuelĭ.

Are o școală condusă de doĭ învățătorĭ și frecuentată de 45 elevĭ; o biserică deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Localul primărieĭ este la un loc cu al școaleĭ; sălile sunt construite în bune condițiuni.

Pe apa Teleormanuluĭ este o moară; iar pe moșie este un eleșteŭ numit Lioașca.

Aci se țin două bîlciurĭ pe an, unul la Buna-Vestire, la 25 Martie și altul la S-tul Dumitru, la 26 Octombrie. Comuna este pusă în comunicațiune la S. cu comuna Bragadirul și la N. cu Cervenia prin căĭ vecinale.

Spre Sudul comuneĭ se află Măgura-Conțeștilor, de însemnătate istorică. Imprejurul acesteĭ comune s'aŭ urmat între aniĭ 1596 și 1599 parte din luptele Romînilor cu Turciĭ, sub Mihaiŭ-Viteazul.

Tot aci s'aŭ făcut importante descoperirĭ arheologice de către Cezar Boliac și alțĭ arheo-

Hosted by Google

logĭ și s'aŭ găsit diferite obiecte. Satul Conțești se vede trecut, în nomenclatura întocmită la jumătatea secoluluĭ trecut, sub numirea de Odăile; este un sat vechiŭ și a purtat și numirea de Odaia-Panculuĭ.

Conțești, *sat,* în com. Girovul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu. E situat la 10 kil. depărtare de orașul Piatra, în drumul șoseleĭ județene Piatra-Roman. Are o populație de 300 suflete, din carĭ 66 capĭ de familie trăesc în 63 de case. Sunt 194 bărbațĭ, 151 femeĭ; 170 necăsătorițĭ, 112 căsătorițĭ, 18 văduvĭ; 30 știŭ carte, 270 nu știŭ.

In acest sat se află reședința comuneĭ.

Conțești, *sat,* jud. Suceava, pe moșia și în com. Pașcani, spre N.-V. și la o depărtare de 10 kil. depărtare de reședința comuneĭ. E așezat pe ambele țărmurĭ ale pîrîuluĭ și pe dealul cu acelașĭ nume. Are 161 case, populate cu 168 capĭ de familie saŭ 638 suflete (324 bărbațĭ, 314 femeĭ), din carĭ 9 sunt Izraelițĭ. Sunt 118 contribuabilĭ. Vatra satuluĭ ocupă 90 fălcĭ și 58 prj. Locuitoriĭ sunt gospodarĭ. Improprietăriț sunt: 50 pălmașĭ, 45 codașĭ, stăpînind 312 fălcĭ și 40 prj.

Are o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, clădită din lemn de locuitorĭ pe la 1835, deservită de un preot și doĭ cîntăreț, și împroprietărită cu 8 fălcĭ și 40 prj. Școala din Valea-Seacă servă și acestuĭ sat.

La 1803, Conțești, a d-sale visternicul Iordache Balș, avea 44 liuzĭ, plătind bir 844 leĭ anual.

Conțești, *cătun,* în com. Sascut, plasa Răcăciuni, jud. Putna. Este situat aproape de Dealul-Mare, a căruia pantă e acoperită cu văĭ.

Are o populație de 360 suflete, carĭ locuesc în 95 case. Are o biserică filială, (ce ține de parohia Sascut), cu hramul S-țiĭ Impărațĭ. Școală nu se află în sat. Copiĭ cu vîrstă de școală sunt 50 (21 băeț, 29 fete), din care 5 băeț urmează la școala din Sascut.

Conțești, *stație de dr. d. f.,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. Conțești, pe linia Chitila-Pitești, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Gherghani (5.4 kil.) și Titu (6.5 kil). Inălțimea de asupra niveluluĭ măriĭ, de $144^{m}.72$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 21329 L. 30 B.

Conțești, *moșie,* în pl. Margineĭ, jud. Teleorman. Se numea în vechime Odaia-Panculuĭ.

Conțești, *mlaștină,* jud. Suceava, lîngă satul cu acelașĭ nume; maĭ înainte era iaz mare.

Conțești, *pîrîŭ,* ce udă comuna Sascut, pl. Răcăciuni, jud. Putna, și se varsă în Bălcuța.

Conțești-de-Jos, *sat,* face parte din com. rur. Conțești, pl. Argeșul, jud. Muscel. Are o populație de 370 locuitorĭ (182 bărbațĭ și 288 femeĭ).

Aci este o moară a d-luĭ Sache Nicolaŭ, proprietar.

Conțești-de-Sus, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. com. Conțești.

Conțești-de-Sus, *sat,* face parte din com. rur. Conțești, pl. Argeșelul, jud. Muscel. Are o populație de 347 locuitorĭ (172 bărbațĭ și 175 femeĭ.)

Aci este reședința comuneĭ, școala, biserica, moara și herăstrăul cu aburĭ al d-luĭ Perieț eanu-Buzăŭ.

Copac (Crucea-din-), *colină,* în com. Vintilă-Vodă, județul Buzăŭ. E acoperită cu o parte din pădurea Vintilă-Vodă, care poartă acelașĭ nume.

Copaciĭ-ceĭ-Marĭ (La-), *poiană,* în căt. Slobozia, com. Bădeni-Ungurenĭ, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Copaciul, saŭ **Gruiul,** *com. rur.,* compusă din cătunele Copaciul și Crovul, plasa Cîlnișt ea, județul Vlașca. E situat pe coasta dreaptă a văeĭ Glavaciocul.

Moșia aparține d-luĭ V. Hiotu. Comuna este departe de București de 34 kil., de Giurgiu de 43 kil., de 1 kil. de Ghimpați, reședința plășeĭ. In 1886 eraŭ aci 1342 locuitorĭ, din carĭ 288 contrib. Budgetul comunal era în 1886 de leĭ 6764 la venit și de leĭ 4959 la cheltuelĭ.

In 1887 s'a arat aci 1300 hect. cu diferite cereale. Sunt 2 biserici, una în Crovul și a doua în Copaciul, deservite fiecare de cîte un preot și un cîntăreț. Ține de eparhia Crovul, care are biserică, cu hramul Sf. Nicolae.

Școala comunală este așezată în comuna Ghimpați care este aproape de Copaciul, poartă numirea de Ghimpați-Copaciŭ.

Vite sunt: 250 vite marĭ, boĭ, bivolĭ și vacĭ, 32 caĭ, 692 oĭ și 4 capre.

Copaciul, *cătun,* pendinte de com. Copaciul, de la care și-a luat numele, pl. Cîlnișt ea, județul Vlașca, situat pe proprietatea d-luĭ V. Hiotu.

Hosted by Google

Aci s'aŭ improprietărit la 1864 un număr de 60 locuitorĭ, lucrînd suprafața de 200 hect. Aci este o biserică, deservită de un preot și un dascăl.

Copacul-cu-Icoana, (Lespezile), *loc izolat* și *deal,* în jud. Buzăŭ, comuna Merei, cătun. Valea-Puțuluĭ.

Copacul-cu-Icoana, *localitate* cu pădure. (Vezĭ Dealul-Vieĭ, jud. Fălciŭ, com. Băsești, din pl. Mijlocul).

Copacul-luĭ-Trică, *loc,* județul Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Roziștea, unde Pîrîul-Moareĭ se varsă în balta Strîmba.

Copadin saŭ **Cobadin,** *com. rur.,* din jud. Constanța, plasa Constanța, situată în partea centrală a județuluĭ, la 43 kil. spre S.-V. de orașul Constanța, capitala districtuluĭ, și în cea meridională a plășeĭ, la 14 kil. spre S.-V. de Cara-Murat, reședința eĭ, pe dealurile Copadin și Arabi-Alciala.

Se mărginește la N. și V. cu comuna Mamut-Cuius, la E. cu com. Biulbiul; la S. cu comunele Cara-Bacî și Agemler; cele d'întîiŭ treĭ comune sunt din pl. Medjidia, a 4-a din plasa Mangalia.

Relieful soluluĭ e puțin accidentat de următoarele dealurĭ: Tanai-Teiubesi (128 m.), Cara-Dede-Bair (152 metri), Bei-Aslan-Bair (127 m.), la N., Nalciac-Bair, Bair-Biulbiul-Chiuciuc (130 m.), Ciobanisa-Bair (123 m.), la E.; Arabi-Iuc-Bair (137 m.), Beșoul-Bair (142 m.), la S.; Caciamac-Bair (130 m.), Iurtluc-Bair (147 m.) și Cara-Dede-Bair al II-lea (111 m.), la V.; iar dealurile Copadin (134 m.) și Arabi-Alciala (137 m.), prin interiorul comuneĭ. Aceste dealurĭ sunt acoperite cu izlaz, fînețe și semănăturĭ.

Movile sunt puține, toate artificiale, servind ca punct de orientare; printre ele observăm: Copadin-Nord (134 m.), Copadin-Sud (137 m.), Copadin-Vest (135 m.), Copadin-Est (123 m.), în jurul satuluĭ Copadin; Engemalesi-Tepe (133 m.), la E.; Arabi-Iuiuc (137 m.), la S.

Hidrografia e reprezentată numaĭ prin niște văĭ micĭ, fără importanță; ele n'aŭ apă de cît toamna în timpul ploilor și primă-vara după topirea zăpezilor; principalele sunt: valea Copadin, care trece prin sat, și brăzdează com. prin mijloc și V.; Dichilitas-Dere la N.; văile Beșaul-Dere și Arabi-Alciala, care unite formează valea Cocealac-Alcea care o brăzdează la S.

Comuna e formată dintr'un singur sat: Copadin, al căruĭ aspect nu oferă ceva caracteristic; e plăcut puțin prin poziția sa; casele sunt unele răspîndite fără regulă, o mare parte din ele înconjurate cu grădinĭ foarte bine îngrijite.

Suprafața acesteĭ comune este de 4371 hect., din carĭ 233 ocupate de vatra satuluĭ cu ale sale 222 case; statul cu proprietariĭ posed 1228 hect., iar loc. aŭ împărțit, restul de 2910 hect.

Populațiunea sa este formată din Turcĭ, Tătarĭ, Germanĭ și Bulgarĭ; ea este de 232 fam., în total 1009 suflete, împărțite după cum urmează: 562 bărbațĭ, 447 femeĭ; necăsătoriți 556, căsătoriți 422, văduvĭ 30, divorțațĭ 1; cetățenĭ romînĭ 659, supușĭ străinĭ 350; știŭ carte 242, nu știŭ 867; ortodoxĭ 15, catolicĭ 382, mahomedanĭ 607, de alte religiĭ 5; agricultorĭ 243, industriașĭ 30, comercianțĭ 4, alte profesiĭ 1.

Contribuabilĭ sunt 278.

Sunt 114 împroprietăriți și 164 neîmproprietăriți.

In comună sun 243 plugarĭ, carĭ aŭ 99 pluguri (32 cu caĭ, 67 cu boĭ), 155 care și căruțe (35 cu caĭ, 120 cu boĭ), 37 mașinĭ de secerat, din carĭ 2 cu uleiŭ, 10 mașinĭ de bătut porumb, 1 trior, 22 grape de fier, 10 mașinĭ de vînturat, 1 mașină de cosit fîn.

Este o moară cu aburĭ și 1 de vînt.

Vite sunt 1358 capete, din carĭ: 580 caĭ, 539 boĭ, 12 bivolĭ, 77 oĭ și 150 capre.

Budgetul com. Copadin are la venituri 9380 leĭ și la cheltueli 3037 leĭ.

Căĭ de comunicație sunt numaĭ drumurĭ vecinale saŭ comunale, carĭ, în formă de rază, pleacă spre satele înconjurătoare ca: Biulbiul, Mamut-Cuius, Caciamac, Beșoul, Agemler, Osman-Facî, etc.

E de observat că această comună, la delimitare, a fost cu totul depărtată de plasa căreĭ aparține, fiind împresurată de plășile Medjidia și Mangalia.

Copaniță, *insulă,* pe Dunăre, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j. și Balta, între Bechet și Rahova, la vărsarea rîuluĭ Jiul în Dunăre. Are pășunĭ pe dînsa.

Copăceana, *deal,* jud. Fălciŭ, numit ast-fel de la niște copacĭ vechĭ ce aŭ fost odinioară pe pe el. Se întinde din com. Berezeni, pl. Prutul, trece prin comuna Bozia, prelungindu-se de la N. la S., între dealurile Buciumași și Marcu, pe teritoriul satelor Bozia-Odaia și Bogdana, terminîndu-se pe teritoriul moșieĭ Bogdănești. La capătul săŭ se află iazul Bogdănești.

Copăceana, *deal,* în jud. Fălciŭ,

Hosted by Google

pl. Prutul, pe teritoriul satuluĭ Rînceni, în partea de V. a comuneĭ Rînceni, despre hotarul com. Mălăeşti.

Copăceana, *iaz,* jud. Fălciŭ, pl. Prutul, com. Bozia, la capătul văeĭ cu acelaşĭ nume, format din pîrîul Copăceana, pe teritoriul satuluĭ Odaia-Bogdan.

Copăceana, *iaz,* în jud. Fălciŭ, pl. Prutul, com. Bozia, pe valea cu acelaşĭ nume, format din pîrîul Copăceana, pe teritoriul satuluĭ Bozia.

Copăceana, *pîrîŭ,* jud. Fălciŭ; iese de pe valea Copăceana, com. Berezeni; formează iazul cu acelaşĭ nume; trece de aicĭ pe teritoriul com. Bozia, plasa Prutul, tot pe valea cu acelaşĭ nume, pe care formează 3 iazurĭ: două pe teritoriul satuluĭ Bozia şi unul pe teritoriul satuluĭ Odaia-Bogdana. Trece pe teritoriul satuluĭ Bogdăneşti, unde dă în şesul Prutuluĭ.

Copăceana, *vale,* jud. Fălciŭ, pl. Prutul, com. Bozia; se întinde între dealurile Copăceana şi Saca, pe teritoriul satelor Bozia şi Odaia-Bogdan, pe care se află două iazurĭ, formate din pîrîul Copăceana.

Copăceanca, *numire,* ce purta *comuna* Bivoliţa, pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman. Această numire figurează prin actele de hotărnicie şi locuitorii o păstrează şi astă-zĭ.

Copaceanul, *sat,* în partea de N. a com. Sberoaia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ, în hotarul comuneĭ Grozeşti, situat pe malul Prutuluĭ, pe domeniul statuluĭ Sberoaia. Are o suprafaţă de 38 hect. 44 ariĭ, iar vatra satuluĭ are 2 hect. şi o populaţie de 10 familiĭ, saŭ 30 suflete, din carĭ 5 contribuabilĭ.

Copăceanul, *deal,* care înconjoară în partea de V. comuna Fălciŭ, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Copăceilor (Valea-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, între muntele Podul-Caluluĭ şi Valea-Găvanuluĭ. E avută în brad şi molift.

Copăcelul, *cătun,* în jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Ocnele-Marĭ.

Copăcelul, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Pătîrlagi. E acoperită de izlaz şi pădure.

Copăcelul, *deal,* în jud. Suceava, pe o coasta căruia e aşezată o parte din satul Lămăşeni; altă parte e acoperită de pădure de mesteacăn.

Copăceluluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Suceava, satul Lămăşeni.

Copăceni, *com. rur.,* pl. Cerna-d.-s., jud. Vîlcea. E format din 2 mahalale.

Comuna, cu izlaz cu tot are 500 hect. pămînt.

Este situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Cerna, la 45 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi la 25 de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 418 loc., (214 bărbaţĭ şi 204 femeĭ), în care intră şi 10 fam. Ţiganĭ, carĭ se ocupă cu facerea de albiĭ, fuse, linguri şi alte 5 fam. de Ţiganĭ ferarĭ; sunt 127 capĭ de familie; 120 contribuabilĭ şi 125 case.

In comună sunt 2 bisericĭ: una de zid, cu hramul Buna-Vestire, fondată la anul 1804, şi alta de lemn, fondată la 1720 de protopopul Gheorghe şi preoteasa Florica, cu hramul Sf. Gheorghe şi Cuvioasa-Paraschiva. Prima s'a fondat de protopopul Şerban cu preoteasa Preda.

Locuitorĭĭ în special se ocupă cu agricultura. Produsul munceĭ îl desfac la oraşul Craiova. Eĭ aŭ 20 caĭ, 140 boĭ, 110 vacĭ, 40 capre, 25 oĭ şi 95 porcĭ.

Veniturile şi cheltuelile comuneĭ se urcă la 1000 leĭ anual.

Pe rîul Cerna, în raionul comuneĭ, sunt 2 morĭ, cu cîte 2 perechĭ de pietre. Cea maĭ mare parte din locuitorĭ sunt moşneni; 55 s'aŭ împropietărit la anul 1864 pe 32 hect., în moşiile d-lor Nae Copăceanu, D. Stavrescu şi alţiĭ.

Comuna e lipsită până acum de şcoală. Copiĭ în vîrstă de şcoală sunt 45 (26 băeţi şi 19 fete). Ştiŭ carte 15 bărbaţĭ şi 3 femeĭ.

In toată comuna sunt 25 stupĭ cu albine.

O şosea comunală înlesneşte comunicaţia cu comunele Broşteni şi Ulmetul.

E brăzdată de dealurile: Pojorătul, Bucurul şi Cocinilor şi udată de văile: Crucilor, Zgîndi, Lupuluĭ şi Rizi.

Se mărgineşte cu comunele Gîngulești, Bălteni, Armăseşti, Modoia şi Broşteni.

Copăceni, *sat,* cu 142 sufl., jud. Argeş, pl. Loviştea; face parte din com. rur. Racoviţa. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot şi un cîntăreţ.

Copăceni, *cătun,* al comuneĭ Cornești din pl. Ocolul, jud. Gorj. E situat la S. de comună şi spre V., la 11 kil. depărtare, de oraşul T.-Jiŭ.

Situat pe şes, pe partea dreaptă a şoseleĭ judeţene T.-Jiŭ-Severin. Are o suprafaţă cam de

Hosted by Google

2000 hect., din carĭ 1000 hect. arabile, 535 hect. pădure, 465 hect. livezĭ şi izlaz.

Are o populaţie de 70 fam., 436 sufl., din carĭ 58 contrib.

Locuitorii posedă 40 pluguri, 60 care cu boĭ şi vacĭ, 2 căruţe, 10 stupĭ, 250 vite marĭ cornute, 12 caĭ şi 100 rîmătorĭ.

Cătunul este udat de apa Jaleşul.

Comunicaţia se face pe şoseaua judeţeană T.-Jiŭ-Severin, ce trece în apropiere, în partea despre S. şi prin şoseaua comunală ce se detaşează din şoseaua judeţeană.

In Copăceni se găsesc 2 puţurĭ şi 2 morĭ pe apa Jaleşul.

Cătunul are şi o biserică de lemn, însă ruinată.

Copăceni saŭ **Carida - Căpăceni,** *cătun,* pendinte de com. Dărăşti, pl. Cîlnişstea, jud. Vlaşca, proprietatea d-luĭ Efr. Ghermani. Această proprietate a fost la 1655 a vistieruluĭ Gheorghe Carida de unde şĭ-a luat numele. E situat pe coasta dreaptă a apeĭ Argeşuluĭ.

Aci s'a împroprietărit la 1864, un număr de 25 loc. cărora li s'a dat 75 hect.; sunt aşezaţi pe malul Argeşuluĭ.

Aci sunt viĭ cu embatic în suprafaţă de 678 hect.; pădure de salcie pe Argeş, în suprafaţă de 40 hect.; locurĭ de arătură în suprafaţă de 274 hect. Totalul suprafeţeĭ moşiei este de 992 hect. Arenda anuală: 16000 leĭ.

Este departe de Bucureşti de 21 kil., de Giurgiŭ de 44 kil. de şoseaua Giurgiŭ-Bucureşti de 1 kil., pe marginea moşieĭ chiar trece această şosea. Aci sunt 20 boĭ, 80 oĭ şi 5 caĭ.

Copăceni, *numire* ce se maĭ dă cătunului Poiana-Copaciuluĭ, din com. Opăriţi, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Copăceni, *pîrîŭ,* curge din partea de N. a com. Opăriţi, pl. Teleajenul, jud. Prahova, udă cătunul cu acelaşĭ nume şi se varsă în rîul Teleajenul, în raionul com. Gura-Viitoareĭ, pl. Teleajenul.

Copăceni - Adunaţi, *com. rur.,* în jud. Vlaşca. (Vezĭ Adunaţi-Copăceni).

Copăceni-Creţeşti. Vezĭ Copăceni-Sf.-Ioan, jud. Ilfov.

Copăceni - de - Jos (Giuleşti), *sat,* jud. Ilfov; face parte din com. rur. Copăceni-Mogoşeşti, pl. Sabarul. Este situat la S.-E. de Copăceni-Mogoşeşti, pe malul stîng al rîuluĭ Argeş. Aci, acest rîŭ face o mare cotitură în jud. Vlaşca.

Pe la Copăceni-d.-j. era trecătoare principală peste rîul Argeş. Brîncoveanu, în călătoria sa la Adrianopole, a trecut p'aci Argeşul, la 6 Maiŭ 1703. La anul 1821, Tudor puse aci sentinele, spre a împĭedica fuga boerilor din Bucureşti.

Satul se întinde pe o suprafaţă de 223 hect., avînd o populaţie de 463 loc. D-l Gr. Em. Filipescu are 153 hect. şi loc. 70 hect.

Proprietarul cultivă 70 hect.; restul este pădure. Locuitorii cultivă tot terenul, fără să aibă locurĭ de fîneţe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ, şi o şcoală mixtă, frecuentată de 41 elevĭ şi 2 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 1944 leĭ. Localul şcoaleĭ e bun.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 218 şi al celor micĭ de 86.

Copăceni-de-Sus, saŭ **Copăceni-Carada,** *com. rur.,* pl. Sabarul, jud. Ilfov. E situată la S. de Bucureşti, pe malul stîng al rîuluĭ Argeş, 16 kil. departe de capitală.

La 1821, Turciĭ, sub conducerea luĭ Chehaia - Bei, venind spre Bucureşti, de la Silistra, aŭ trecut prin com. Copăceni.

Corpurile legiuitoare aŭ votat construcţia unuĭ pod peste rîul Argeşul, la Copăceni, pe calea naţională Bucureşti-Giurgiu, alocînd în budget spre acest sfîrşit 870000 leĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 1240 hect., cu o populaţie de 1312 locuitorĭ, carĭ trăesc în 268 case şi 2 bordee.

D-l G. Em. Filipescu are 640 hect. şi locuitorii 600 hect. Proprietarul cultivă 499 hect., 25 sterpe, 6 vie şi 110 pădure. Locuitorii cultivă 393 hect., 52 sterpe, 152 izlaz, restul vie.

Comuna are 261 contribuabilĭ, cu un budget de 3421 leĭ la venituri şi 3428 leĭ la cheltuelĭ.

In comună e o biserică, cu hramul Sf. Filoftea, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, frecuentată de 34 elevĭ şi 6 eleve, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 2044 leĭ.

Localul şcoaleĭ e proprietatea comuneĭ.

In cercul comuneĭ se află: 1 heleşteŭ; 1 baltă; 1 pod stătător.

Numărul vitelor marĭ e de 659 (195 caĭ şi epe, 3 armăsarĭ, 195 boĭ, 204 vacĭ şi viţeĭ, 37 taurĭ, 25 bivolĭ şi bivolite) şi al celor micĭ de 931 (130 porcĭ şi 801 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 294 sunt plu-

Hosted by Google

garĭ, 4 meseriaşĭ, 10 diferite profesiĭ.

Arătura se face cu 131 pluguri: 73 cu boĭ, 58 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 182 care şi căruţe: 90 cu boĭ, 92 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 186 şi neîmproprietăriţĭ, 126.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Copăceni-Marĭ, *sat,* face parte din com. rurală Micloşani, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Copăceni-Mănăstireĭ, jud. Ilfov, loc însemnat prin bătălia dintre Alexandru III-lea, Domnul Romînieĭ şi boeriĭ ţăreĭ carĭ îl alungară din Domnie, la anul 1577.

Copăceni-Micĭ, *sat,* face parte din com. rurală Micloşani, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Copăceni-Micĭ, *deal,* pe teritoriul com. Mălăeşti, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ; se întinde de la Valea-Rădiuluĭ.

Copăceni-Mogoşeşti, *com. rur.,* plasa Sabarul, jud. Ilfov. E situată la S. de Bucureşti, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Argeş, 26 kil. departe de Bucureşti. Pămîntul săŭ e mlăştinos în partea de N.

Se compune din satele: Copăceni-d.-j., Nucari-Mănăstirea, Mogoşeşti şi Varlam, cu o populaţie de 1872 locuitorĭ, carĭ trăesc în 422 case şi 2 bordee.

Se întinde pe o suprafaţă de 2181 hect. D-niĭ G. Em. Filipescu, V. M. de Gravie, St. Petrovicĭ şi statul aŭ 1202 hect. şi locuitoriĭ 979 hect. Proprietariĭ cultivă 737 hect., 233 pădure şi restul vie. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comuna are 396 contribuabilĭ, cu un budget de 4563 leĭ la venituri şi 4490 leĭ la cheltueliĭ. In anul 1885 eraŭ 465 contribuabilĭ.

In comună sunt: 3 biserici, deservite de 5 preoţĭ, la Copăceni-d.-j., Nucari-Mănăstirea şi Mogoşeşti; 2 şcoale mixte.

Numărul vitelor marĭ e de 899 (213 caĭ şi epe, 485 boĭ, 185 vacĭ şi viţeĭ, 14 taurĭ, 2 bivolĭ) şi al celor micĭ de 875 (9 capre, 201 porcĭ şi 665 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 466 sunt plugarĭ. Arătura se face cu 269 pluguri: 192 cu boĭ şi 77 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 335 pluguri: 242 cu boĭ şi 93 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 309 şi neîmproprietăriţĭ, 164.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ.

Copăceni-Sf. Ioan, saŭ **Copăceni-Creţeşti,** *sat,* jud. Ilfov; face parte din com. rur. Creţeşti-Sinteşti, pl. Sabarul. Este situat la N. de Creţeşti, în locurĭ băltoase.

Se întinde pe o suprafaţă de 155 hect., proprietatea locuitorilor, cu o populaţie de 357 suflete. Are 1 povarnă.

Comerciul se face de 1 cîrciumar. S'aŭ stabilit în sat 2 străinĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 152 şi al celor micĭ de 426.

Copăceşti, *com. rur.,* în judeţul Putna, plasa Răcăciuni.

Comuna Copăceşti este situată pe dealul Trotuşuluĭ şi în lunca luĭ; cătunul Copăceşti pe deal, iar Slobozia, în lunca luĭ, peste apă.

Distanţa comuneĭ de reşedinţa sub-prefectureĭ (Adjudul-Noŭ) e de 5 kil., iar de capitala judeţuluĭ, de 40 kil.

Marginele acesteĭ comune, sunt: la N. Trotuşul, care o desparte la N.-E. de Adjudul-Vechiŭ şi la N.-V. de Urecheşti; la E. iarăşĭ Trotuşul, despărţindo de Adjudul-Noŭ; la S.-E. Rugineşti, la S.-V. Angheleşti, iar la V. Cornăţelul.

Comuna Copăceşti se compune din cătunul Copăceşti (unde e şi primăria comuneĭ) şi din Slobozia.

Populaţiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 201 capĭ de familie, cu 732 suflete (375 bărbaţĭ, 357 femeĭ), din carĭ: 367 neînsuraţĭ (201 bărbaţĭ, 166 femeĭ), 312 însuraţĭ, 52 văduvĭ (18 bărbaţĭ şi 34 femeĭ); 723 Romînĭ şi 9 de diferite naţionalităţĭ; 3 ortodoxĭ, 6 mozaicĭ şi 3 armenĭ; 219 agricultorĭ, 2 meseriaşĭ, 6 comercianţĭ, 4 avînd profesiuni liberale, 16 muncitorĭ şi 13 servitorĭ.

Ştiŭ carte 16 persoane: (13 bărbaţĭ, 3 femeĭ).

Numărul caselor de locuit e de 193.

Mişcarea populaţiuneĭ pe anul 1892, a fost următoarea: 9 căsătoriĭ, 34 naşterĭ şi 71 morţĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul «Sf. Nicolae». Comuna cheltueşte pentru ea 100 leĭ anual.

Copiĭ cu vîrstă de şcoală sunt 72 (39 băeţĭ şi 33 fete).

Sunt 177 contribuabilĭ, adică 1 locuitor la 4.13 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul financiar 1893—94, a fost la venituri de 2559 leĭ şi la cheltueli de 2555 leĭ.

Numărul cultivatorilor, în acelaşĭ an, a fost de 111.

Instrumentele agricole, de carĭ se servesc cultivatoriĭ acesteĭ comune, sunt: 30 pluguri de lemn, 40 de fier şi 1 scarificătoare.

Vitele aflătoare în comună sunt după ultima numărare, 741, din carĭ: 191 boĭ, 101 vacĭ,

Hosted by Google

32 caĭ, 259 oĭ, 17 capre și 141 porcĭ.

In comună se află: 3 rotarĭ, 2 fierarĭ, 1 cojocar, 1 cîrciumar, 1 boiangiŭ, 1 brutar și 14 fabricanți de rachiŭ de prune.

Drumurĭ șoseluite pun în legătură comuna pe de o parte cu comuna Adjudul-Noŭ, de altă parte cu comunele Ruginești, Anghelești și Cornățelul.

Copăceşti, *cătun,* în jud. Putna, comuna cu acelașĭ nume, plasa Răcăciuni. Cătunul este situat pe dealul Trotușul, avînd în luncă cătunul Slobozia.

Are o biserică parohială, cu hramul «Sf. Nicolae».

Comuna vine în ajutorul eĭ cu 100 leĭ anual. Copiĭ cu vîrsta de școală sunt 72 (39 băeți și 33 fete).

Acest sat e pomenit de cronicarul Neculcea, cînd vorbește de domnia a 3-a a luĭ Duca-Vodă (1678—1684): «iară sosind podgheazul la Răcăciuni întru acea seară, aŭ prins pe Lipcanĭ acolo în Răcăciuni, și i-aŭ tăiat pe toțĭ; numaĭ unul a scăpat și viind noaptea să dea știre aŭ dat peste niște oamenĭ la Copăcești, pe apa Trotușuluĭ, și dîndu-ĭ un om să-l ducă la Domnești, el l'a dus printr'o dumbravă, rătăcindu-l pănă în ziuă».

Copăcești sunt din vechĭ aĭ răzeșilor și aĭ foștilor clăcașĭ de pe moșia luĭ Balș.

Copăceşti, *mahala,* în com. rur. Samarinești, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Copăceşti, *parohie,* în comuna cu acelașĭ nume, plasa Răcăciuni, jud. Putna, formată din cătunele Copăcești și Anghelești. Are 2 biserici, una parohială, cu hramul «Sf. Nicolae», pentru care comuna Copăcești cheltuește 100 leĭ anual, în satul Copăcești și 1 filială, în Anghelești, cu hramul Sf. Gheorghe.

Copăcioasa, *com. rur.,* în partea de V. a plășeĭ Amaradia, jud. Gorj, și la S. de com. Glodeni. Situată pe pîrîul Țărățelul, pe deal și șes. Este formată din 4 cătune, adică: Copăcioasa, Cerătul, Frunțile, unde e și reședința comuneĭ, și Lintea. Această comună înainte de 1875 era întrupată cu comuna Scoarța. Are o întindere de 1150 hect., din carĭ 410 hect. arabile, 345 hect. fînețe, 115 hect. pădure, 135 hect. izlaz, 104 hect. vie, 8 hect. pomet și 33 hect. vatra satuluĭ, a cimitiruluĭ și a găreĭ.

Are o populațiune de 400 familiĭ, cu 1234 suflete, din carĭ 333 contribuabilĭ, toțĭ Romînĭ, ocupîndu-se cu agricultura.

Locuitoriĭ posedă 83 pluguri, 138 care cu boĭ, 510 vite marĭ cornute, 20 caĭ, 1160 oĭ, 102 stupĭ, carĭ daŭ 35 kil. miere și 49 kil. ceară; 391 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de 1453 leĭ, 65 banĭ, iar cheltuelile de 1185 leĭ, 3 banĭ.

Apele ce udă această comună sunt: Țărățelul, care se varsă în Blahnița; Slaștiul-Sec și Slaștiul-cu-Apă, carĭ se varsă în Amaradia și în Jiŭ.

Comunicația se face prin șoseaua județeană, care vine de la V., din comuna Budieni și trece prin această comună; prin șoseaua comunală, care încă nu e terminată și care se detașează din cea județeană în 2 ramurĭ, din care una, la S., apucă spre gara Copăcioasa, iar cea-l'altă, la N., prin interiorul comuneĭ și duce în comuna Bălănești; prin calea ferată Filiași-T.-Jiŭ care are o stație între cătunele Cerătul și Frunțile, numită Copăcioasa.

In comună se găsesc 4 puțurĭ cu cumpănă și 16 fîntînĭ, carĭ în timpurĭ secetoase seacă, afară de una.

Comuna are 1 școală, frecuentată de 31 elevĭ și 1 elevă, din 35 înscrișĭ.

Are 3 biserici, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntăreți.

Copăcioasa, *cătun,* jud. Gorj, pl. Amaradia, com. Copăcioasa.

Are o întindere de 125 hect., din carĭ 40 hect. arabile, 50 hect. fînețe, 29 hect. izlaz și pădure, 6 hect. vatra satuluĭ.

Are o populațiune de 56 familiĭ, cu 120 suflete, din carĭ 23 contribuabilĭ, toțĭ Romînĭ.

Locuitoriĭ posedă 10 pluguri, 15 care cu boĭ, 60 vite marĭ cornute, 38 rîmătorĭ, 131 oĭ, 16 stupĭ cu albine, carĭ daŭ 9 kil. ceară și 12 kil. miere.

(Drumurile și apele ce o traversă s'aŭ descris la comuna Copăcioasa)..

In cătun se maĭ găsește 1 puț și 2 fîntînĭ.

Copăcioasa, *sat,* în jud. Mehedinți, plasa Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Jegujani.

Copăcioasa, *cătun,* în județul Mehedinți, plasa Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Florești. Maĭ poartă numele și de Copăciaoa.

Copăcioasa, *stație de dr. d. f.,* județul Gorj, plasa Amaradia, cătunul Copăcioasa, pe linia Filiași-T.-Jiŭ, pusă în circulație 1 Iulie 1888. Se află între stațiile Cărbunești (10.2 kil.) și T.-Jiŭ (13.2 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărieĭ de 262m,12

Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 18519 leĭ 70 banĭ.

Hosted by Google

Copăcioasa, *pîrîŭ,* în com. rur. Jegujani, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi. Izvoreşte din mahalaua Copăcioasa; se împreună cu pîrîul Noateşea, curgînd spre comuna Broşteni.

Copăcioasa, *vale,* în com. rur. Jegujani, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Copăile, *lac,* în plasa Borcea, teritoriul com. Călăraşi-Vechĭ, jud. Ialomiţa.

Copălăul, *com. rur.,* în partea de N. a plăşeĭ Coşula, judeţul Botoşanĭ. Se întinde pe valea Miletinuluĭ şi dealurile ce mărginesc Miletinul pe ambele părţĭ. Se compune din satul Copălăul. Are o suprafaţă de 1584 hect., din carĭ 644 ale proprietaruluĭ şi 940 hect. ale locuitorilor şi cu o populaţie de 298 familiĭ, saŭ 1324 suflete, din carĭ 650 bărbaţĭ şi 674 femeĭ. Sunt 280 contribuabilĭ şi locuesc în 291 case.

Teritoriul acesteĭ comune este deluros şi de natură argilos, acoperit în partea de Sud şi S.-V. cu pădure, a căreia întindere e de 644 hectare şi se exploatează sistematic; viile sunt situate pe coasta de S.-V. a dealuluĭ Copălăul, în întindere de 19 hect. şi produce 1615 hectolitri vin.

Locurile de cultură aŭ o întindere de 220 hect.

Vite: 900 boĭ şi vacĭ, 108 caĭ, 182 porcĭ, 815 oĭ şi 60 stupĭ cu albine.

Prin mijlocul comuneĭ trece calea naţională Botoşanĭ-Hîrlăul. Satul e aşezat, parte pe vale, parte pe coastă de deal.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ 3901 leĭ, 7 banĭ şi la cheltuelĭ 3875 leĭ, 88 banĭ.

Are 1 biserică, cu 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, vechie şi 1 şcoală mixtă, întreţinută de judeţ, cu un învăţător şi frecuentată de 42 şcolarĭ.

Se zice că primiĭ locuitorĭ aşezaţĭ aicĭ ar fi venit din Bucovina.

Copceşti, *siliştе,* ce ţine de com. Ruşi, jud. Tutova, pl. Tutova.

Copiloniul, *deal,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Căzăneşti.

Copilul, *lac,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., com. Mărşani, cu o suprafaţă de aproape 1 hect. Conţine peşte.

Copiluluĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzăŭ, comuna Ruşiavăţul. E situată la gura văeĭ Ruşiavăţul; face hotar între moşia Ruşiavăţul şi moşia statuluĭ Ursoaia.

Coporia, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, de pe teritoriul com. Dărămăneşti.

Coporia, *pîrîiaş,* în jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Dărămăneşti; ese de sub muntele cu acelaşĭ nume şi se varsă, de-a stînga, în Uz.

Coporîceşti, *cătun,* pendinte de com. Valea-Merilor, pl. Mijlocul, jud. Olt. E situat la V., pe muchea dealuluĭ stîng al gîrleĭ Plapcea. Are 175 locuitorĭ.

Copoul, *plasă,* în centrul judeţuluĭ Iaşi. Se întinde de la N. la S. pănă în marginea oraşuluĭ Iaşi, pe şirul de dealurĭ ce vine între rîurile Jijia şi Prut. Se mărgineşte în partea despre N.-V. cu pl. Bahluiul; la S. cu o parte din plăşile Cîrligătura, Stavnicul şi oraşul Iaşi; la E. cu pl. Turia, pănă în dreptul satuluĭ Frăsuleni, din pl. Bistriţa, despărţindu-se prin rîul Jijia; apoĭ cu pl. Braniştea pănă în marginea oraşuluĭ Iaşi.

Este formată din 5 comune:

1. *Gropniţa,* cu satele: Gropniţa, Singeri, Bulbucani, Forăşti, Mălăeşti şi Mişeşti, în capătul despre N. al plăşeĭ.

2. *Movileni,* cu satele: Movileni, Larga, Romîneşti şi Potîngeni, maĭ jos de com. Gropniţa.

3. *Tăuteşti,* cu satele: Tăuteşti, Zahorna, Horleşti, Rădiuluĭ-Tătar, Tătărusul şi Liţcani, în partea de S.-V. a plăşeĭ, spre rîul Bahluiul.

4. *Rădiul-Mitropolieĭ,* cu satele: Rădiul-Mitropolieĭ, Moimeşti, Popricani, Coarba, Ţipileşti, Epureni şi Izvoarele, în partea de E. a plăşeĭ, spre rîul Jijia.

5. *Copoul,* cu satele: Copoul (tîrgşor), Podgoria-Copoul, Rădiul-Aldeĭ, Munteni, Vulturi şi Cîrligul, la sudul plăşeĭ, în marginea oraşuluĭ Iaşi.

Suprafaţa teritoriuluĭ plăşeĭ Copoul este de 41698 hect.

Calitatea soluluĭ este bună.

In pl. Copoul se prelungeşte şirul de dealurĭ de la N. spre S., ce trece din pl. Bahluiul, şi care face parte din sistemul dealurilor aflate între rîurile Bahluiŭ şi Jijia, purtînd diferite numirĭ: Copoul, Cîrligul, Şorogari, Gheorghieşti, Rădiul-Aldeĭ, Aroneanul, Zahorna, Horleşti, Ponoarele, Uricul, Căţinul, Mîrzeşti, Piţcanul, Vulturul, Breazul, Muchea-Holmuluĭ, Cazacul, Dumnezeul, al-Cailor, Odaia, Grecul, al-Poşteĭ, Părul, Movila-Mare, Vulturul, Şătrăroaia, Botul-Caluluĭ, al-Vieĭ, Coşeri, al-Corbuluĭ, Sbanţul, Amara, al-Cruceĭ, al-Ţiganuluĭ, Drobul şi Clinul.

Hosted by Google

Apele curgătoare ce udă teritoriul plășeĭ de la N. la S., sunt rîurile: Jijia, ce trece prin partea de E. și formează hotarul între plășile Turia și Bahluiul în partea de V. și S., făcînd hotarul cu plasa Cîrligătura; apoĭ pîraiele: Miletinul, care atinge partea de N.-E. a plășeĭ; Jijioara, care intră în mijlocul eĭ, tot în partea despre N.; Căcaina, Aroneanul, Liești, Zahorna, Mîrzei, Dîrvari, Girinca, Moimești, Rădiul, Siliștea, Breazul, Uricul, Tăutești, Iazul, Văiluța, Roșul, Răchita, Rădiul, Fundoaia, Puturoasa, Greculuĭ, Larga, Sbanțul, Amara, Budăiul, Romînești, Răchiți, Părul și Mahul.

Prin plasa Copoul, trece șoseaua județeană Iași-Botoșani, care începe din marginea orașuluĭ Iași, trecînd spre N., prin tîrgul Copoul și satele Vulturi și Popricani și la podul Jijieĭ trece în pl. Turia.

Șoseaua mixtă, începe din marginea orașuluĭ Iași, tot prin partea de N.; trece prin podgoria Copoŭ, prin satele: Zahorna, Larga, Movileni, Mălăești, Misești, și, dincolo de Singeri, trece în pl. Bahluiuluĭ.

Șoseaua națională și caleaferată trec de la Iași pănă la tîrgul Podul-Iloaeĭ, pe marginea sud-vestică a plășeĭ. Pe lîngă acestea sunt diferite căĭ comunale și vecinale, carĭ leagă satele și comunele între ele.

Din întinderea de 41698 hect. pămînt, nu se cultivă în această plasă de cît 9528 hect. pentru cereale; 293 hect. teren pentru cultura viilor și 546 hect. pămînt acoperit cu pădurĭ, proprietate particulară; iar restul de 31331 hect. sunt acoperite de: imașe, fîneață, iazurĭ, livezĭ și locurĭ pentru așezarea satelor.

Pămîntul cultivabil produce tot soiul de cereale.

Viile daŭ vinurĭ bune.

Industria se mărginește la un număr de 7 morĭ de apă, 7 de aburĭ și 1 de vînt; iar comerciul constă în desfacerea productelor și a vitelor, în tîrgurile Podul-Iloaeĭ și Iași.

Numărul vitelor este de 29379 capete dintre carĭ: 9684 vite marĭ cornute, 15744 oĭ, 3 capre, 11 bivolĭ, 1097 caĭ și 2837 rîmătorĭ.

In plasa Copoul se află o populație de 2364 fam., saŭ 8402 suflete, dintre carĭ: 4578 bărbațĭ și 3824 femeĭ; 8155 Romînĭ, 185 Evreĭ, 35 Germanĭ, 8 Polonĭ, 8 Grecĭ, 5 Italienĭ, 4 Rușĭ, 1 Olandez și 1 Belgian.

Numărul bisericilor e de 20, deservite de 16 preoțĭ, 20 cîntărețĭ și 16 eclesiarhĭ.

Școale sunt 9, conduse de 9 învățătorĭ, și frecuentate de 143 elevĭ și 52 eleve.

Copoul, *com. rur.,* jud. Iași, pl. Copoul. Sĭ-a luat numele de la satul Copoul. E situată la S.-E. plășeĭ, pe un teren accidentat, prezintînd maĭ multe dealurĭ și văĭ, parte acoperite cu livezĭ și viĭ, iar parte cu semănăturĭ, fînațe și imașe.

Această comună se mărginește cu orașul Iași în partea despre S.; este formată din satele: Copoul (tîrgușor), Podgoria-Copoul, Rădiul-Aldeĭ, Munteni, Cîrligul, Șorogari și Aroneanul, avînd o suprafată cam de 6925 hect. și o populație de 620 familiĭ, saŭ 1678 suflete.

In comună sunt: 5 bisericĭ, deservite de 5 preoțĭ, 8 cîntărețĭ și 1 eclesiarh; 2 școlĭ, conduse de 2 învățătorĭ și cu o populație școlară de 52 elevĭ și 10 eleve; 2 morĭ, din care una de aburĭ, și o fabrică de fringhiĭ.

Budgetul e de 15860 leĭ, 10 banĭ la venitурĭ, și de 15099 leĭ, 74 banĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor se urcă la 4396 capĭ din carĭ: 1578 vite marĭ cornute, 2200 oĭ, 3 capre, 106 caĭ și 416 rîmătorĭ.

Copoul, *tîrgușor,* numit și Sărăria, în partea de S. a comuneĭ Copoul, pl. Copoul, jud. Iași, situat pe platoul dealuluĭ Copoul, pe a căruia continuare sudică se află și orașul Iași. Se întinde pe o parte și alta a șoseleĭ județene, pănă în bariera Sărărieĭ despre N. a orașuluĭ Iași. Are o populație de 209 familiĭ, saŭ 506 suflete, parte Evreĭ; în această populație este socotit și numărul locuitorilor satuluĭ Copoul.

Este reședința comuneĭ. Are o școală înființată în anul 1868, frecuentată de 30 elevĭ.

Numărul vitelor e de 75 capete, din carĭ: 38 vite marĭ cornute, 14 caĭ și 23 rîmătorĭ.

Copoul, *deal,* se întinde de la N. la S., din valea Breazuluĭ, terminîndu-se în șesul din dreapta rîuluĭ Bahluiul. Pe podișul luĭ se află: pădurea Breazul, satul și tîrgușorul Copoul, iar spre S. se întinde o parte a orașuluĭ Iași. In partea de N.-V. a dealuluĭ, curge pîrîul Căcaina, iar spre S.-V. rîul Bahluiul.

Coptul, *afluent* al pîrîuluĭ Pulpa, jud. Suceava.

Copucci, *sat,* în jud. Constanța, plasa Mangalia, cătunul comuneĭ Gheringec. Este situat în partea sud-estică a plășeĭ și cea meridională a comuneĭ, la 4 kil. spre S. de cătunul de reședință, Gheringec. Este așezat pe ultimile ramificațiunĭ sud-vestice ale dealuluĭ Chirizi-Iuc și pe malul nord-estic al Văeĭ-Viilor, fiind închis la E. de dealul Baș-Punar și dealul Ascilar și fiind dominat

Hosted by Google

de movila Copucci. Suprafața sa este de 965 hectare, dintre care 47 hect. sunt ocupate numaĭ de vatra satuluĭ și de grădiniĭ, cu 47 case. Populațiunea sa, compusă numaĭ din Bulgariĭ, este de 45 familiĭ, cu 380 suflete, ocupîndu-se maĭ ales cu agricultura. Pămîntul produce maĭ ales grîŭ și ovăz. In partea sudică se cultivă și vița de vie, din care cauză s'a dat și numele de Valea-Viilor văeĭ peste care este situat satul. Șoseaua județeană Mangalia-Cuzgun trece prin centru; alte drumuriĭ comunale duc la Gheringec, la Ascilar, la Hagilar și la toate satele învecinate.

Copucci, *movilă,* în județul Constanța, plasa Mangalia, pe teritoriul comuneĭ Gheringec, și anume la hotarul cătunelor Copucci și Ascilar. Este situată în partea meridională a comuneĭ și cea sud-estică a plășeĭ și este așezată pe culmea dealuluĭ Ascilar, fiind vîrful săŭ cel maĭ înalt, avînd o înălțime de 82 metri. A fost punct trigonometric de observațiune. Domină satul Copucci și drumurile comunale Mangalia-Hazaplar și Copucci-Chiuciuc-Tatlîgeac.

Copuzul, *com. rur.,* în plasa Ialomița-Balta, jud. Ialomița, situată în partea de V. a plășeĭ pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița.

Teritoriul comuneĭ se întinde din rîul Ialomița spre S., pe cîmpia Bărăganul, pe o suprafață de 8550 hect., din cariĭ 115 hect. pădure și coprinde patru moșiĭ: Copuzul-Săpunariĭ, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de mănăstirea Căldărușani; are o suprafață de 1100 hect. și s'a arendat pe periodul 1885—1895 cu suma de 26000 leĭ; Copuzul saŭ Odaia-Călugăruluĭ, proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de mănăstirea Căldărușani, cu suprafața de 850 hect., a fost arendată pe periodul 1885—95 cu suma de 20100 leĭ anual; Crăsani-d.-j., proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștiĭ, cu suprafața de 5500 hect., este arendată cu suma de 10309 leĭ 68 baniĭ; a patra este moșie particulară cu 1100 hect. După legea rurală din 1864 sunt împroprietăriți 81 locuitoriĭ și după legea din 1878 s'aŭ maĭ împroprietărit 28, neîmproprietăriți maĭ sunt 40 locuitoriĭ.

Se compune din satele Copuzul și Crăsani-d.-j., cu reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale în satul Copuzul.

Populațiunea comuneĭ este 1300 locuitoriĭ, cu 261 capiĭ de familie și 1039 membriĭ de familie, saŭ 685 bărbațiĭ și 615 femeiĭ. Sunt 542 agricultoriĭ, 8 meseriașiĭ, 8 comercianțiĭ, 3 avînd profesiuniĭ libere, 25 muncitoriĭ și 22 servitoriĭ. Din 1300 locuitoriĭ, știŭ carte 555.

Vite sunt: 928 boiĭ, 565 caiĭ, 9 bivoliĭ, 1684 oiĭ și 305 rîmătoriĭ.

Venitul com. în 1887—1888 era de 3531 leĭ și cheltuelile de 3405 leĭ.

In com. e o școală primară mixtă, frecuentată de 50 eleviĭ și 10 eleve; instrucțiunea se predă de un învățător retribuit de stat și comună.

Sunt două biericiĭ, deservite de doiĭ preoțiĭ și doiĭ dascăliĭ, pentru care com. cheltuește 360 leĭ anual.

Copuzul, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. cu același nume. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomița, pe luncă și sub coasta Bărăganuluĭ.

Are o populațiune de 155 familiĭ Romînĭ și 4 familiĭ Țiganiĭ.

In sat se află o școală mixtă, condusă de un învățător și o biserică, deservită de doiĭ preoțiĭ și doiĭ dascăliĭ.

Vite sunt: 584 boiĭ, 306 caiĭ, 5 bivoliĭ, 1050 oiĭ și 185 rîmătoriĭ.

Copuzul, *movilă,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe cîmpul Bărăganuluĭ, în dreptul satuluĭ Copuzul.

Corabia, *com. urbană,* reședința sub-prefectureĭ plășeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. E formată din Dașova, Corabia-Vechie și Valea-Seacă. E situată lîngă Dunăre, la mijlocul cursuluĭ eĭ în Romanați, aproape de com. Leleiul și balta Potelul. Corabia e departe de Caracal spre S. de 42 kil., socotind pe calea ferată și e înconjurată de măguriĭ mariĭ și miciĭ; pe una din ele altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului Mărieĭ este de 45 m.

Este d'abia de 15 aniĭ decretată comună urbană și merge cu pașiĭ repeziĭ spre dezvoltare. E reședință de sub-prefectură de cînd s'a unit cele două plășiĭ de S. (Balta și Oltul-d.-j.). Are strade regulate și bine construite. Intinderea stradelor aflate în circulație și cu șosea, pe anul 1888, a fost de 511 m. liniariĭ.

Fiind singurul port în Romanați și așezat într'o poziție favorabilă, a căpătat din timpul ultimuluĭ războiŭ și maĭ ales de cînd a devenit cap de cale ferată, o însemnătate, maĭ ales comercială. Are o stațiune de cale ferată, una de observăriĭ meteorologice, o judecătorie de ocol și un biroŭ telegrafo-poștal, al căruĭ venit pe 1896—97

Hosted by Google

a fost de leĭ 38173, banĭ 10. E reşedinţa mediculuĭ de arondisment. Are un spital cu 10 paturĭ (cu un medic, un subchirurg şi 4 infirmierĭ) şi o formacie.

Este o şcoală primară urbană de băeţĭ condusă de 2 institutorĭ şi frecuentată de 53 elevĭ şi una primară rurală de fete, condusă de o învăţătoare şi frecuentată de 52 eleve.

Budgetul com. pe 1886—87 a fost de 36989 leĭ la venitурĭ şi de 36454 leĭ la cheltuelĭ.

Sunt 617 contribuabilĭ.

Are o populaţie de 684 capĭ de familie, saŭ 4162 sufl. (2316 bărbaţĭ şi 1846 femeĭ), din carĭ: 3940 ortodoxĭ, 104 catolicĭ, 9 armenĭ, 3 lipovenĭ, 36 mahomedanĭ, 45 mozaicĭ, 25 alte secte; 3757 Romînĭ, 45 Evreĭ, 2 Francezĭ, 75 Austro-Ungarĭ, 27 Germanĭ, 2 Ruşĭ, 36 Turcĭ, 150 Grecĭ, 8 Sîrbĭ, 23 Bulgarĭ şi 37 din alte deosebite state.

Com. Corabia în 1888 avea 860 case de locuit, 8 hanurĭ, 4 oteluri, 11 birturĭ, 45 cîrciumĭ, 14 băcănii, 2 cazinurĭ, 4 cafenele şi 12 alte diferite stabilimente, 1 cazan de rachiŭ, 1 cărămidărie, 2 morĭ cu aburĭ, 2 pe apă.

Sunt: 1437 vite marĭ, 1221 rîmătorĭ, 3041 oĭ şi alte vite micĭ.

Locuitoriĭ posedă 100 stupĭ cu albine.

Se cultivă aci viermiĭ de mătase. Sunt 150 duzi.

In Corabia sunt 2 bisericĭ: Sf. Spiridon (1843) şi Sf. Nicolae (1844), deservite de 3 preoţĭ, 4 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ.

Corabia se leagă cu Caracalul, T.-Măgurele şi Bechetul prin şosele bine întreţinute şi prin o linie ferată cu Piatra (Olt), prin Caracal. Corabia funcţionează ca port din 1862, cînd Domnitorul Cuza a decretat aci înfiinţarea unuĭ mic port cu numele de Mircea; astă-zĭ comerţul este viŭ şi între alte articole, exportul de cereale ocupă primul rang. Se maĭ exportă sare, vin de Drăgăşanĭ, etc.

Ca punct vamal, Corabia a avut pe 1884—85 un venit de 111022 leĭ şi pe 1885 s'a importat diferite mărfurĭ în valoare de 1042379 leĭ şi s'a perceput ca vamă 58888 leĭ; s'a exportat cereale şi vite în valoare de leĭ 5679136, la care s'a perceput 59136 leĭ. Mişcarea comercială a portuluĭ Corabia ne reprezintă în acelaşĭ timp maĭ întreg comerţul exterior al Romanaţuluĭ. Comerţul cu cereale e exercitat maĭ ales de Grecii stabiliţĭ aci, carĭ duc productele cumpărate la Brăila şi la Galaţĭ.

Venitul vamal în 1895—96 a fost de 203414 leĭ, 80 banĭ. Biroul vamal Corabia s'a deschis la 1 August 1873.

Acest mic oraş este important pentru însemnătatea ce a avut în ultimul războiŭ. In 12 Maiŭ 1877, trupele romîne aflate aci, primesc botezul foculuĭ, cu ocazia uneĭ recunoaşteri făcute pe malul drept al Dunăreĭ. Turciĭ construiaŭ şanţurĭ, adăpost pentru infanterie. Bateriile romîne deschid focul şi gonesc pe lucrătorĭ. A doua zi vin de la Rahova 3 vapoare şi încep a arunca obuze asupra oraşuluĭ. Maĭ multe case şi otelul cel mare din coasta Dunăreĭ sunt găurite. Un vapor turcesc voind a pătrunde într'un braţ al Dunărei, unde se adăpostea, după insulă, nişte vase încărcate cu grîne şi apropiindu-se tare de ţărmul romîn, artileriştiĭ noştri reuşesc a-ĭ azvîrli prin o fereastră un obuz, care pătrunde chiar în interiorul vasuluĭ şi îĭ silesc a se retrage. Pe aci trecu Dunărea armata romînă ca să meargă la Plevna în ajutorul Ruşilor. In 12 Aug. 1877, divizia a III-a, cu o brigadă de cavalerie şi a II-a companie de geniŭ, trec Dunărea. Sub protecţia acesteĭ diviziĭ, pontonieriĭ ajutaţĭ de şalupe, construiră podul maĭ la vale de Corabia, la Seliştioara, căcĭ fluviul are aci o lărgime maĭ mică şi prezintă avantagiul de a avea şi o insulă.

Lungimea totală a albieĭ Dunăreĭ între Siliştioara şi Măgura (ţărm drept) e de 1400 m. In 16 Aug. 1877, M. S. Domnul Carol I sosi cu statul-major la Corabia ca să prezideze trecerea Dunăreĭ. Dimineaţa toate trupele se găseaŭ la Corabia azistînd la un Te-Deum, Domnul le trecu în revistă şi puindu-se în fruntea lor le conduse până la pod unde se opri spre a privi trecerea armateĭ peste fluviŭ. După trecerea armateĭ, podul fu desfăcut şi transportat la T.-Măgurele.

Corabia, *staţie de dr. d. f.,* jud. Romanaţi, pl. Balta-Oltul-d.-j., oraşul Corabia, pe linia Piatra-Corabia pusă în circulaţie la 1 Aprilie 1887. Se află la (14.4 kil.) de Vişina. Inălţimea de asupra niveluluĭ Mării de $39^{m}\cdot85$. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 202940 leĭ 30 banĭ.

Corabia (Prundul), *insulă,* în Dunăre, în dreptul com. cu acelaşĭ nume, jud. Romanaţi. Are 46 hect. pădure.

Corabia, *pichet de graniţă,* la portul oraşuluĭ cu acelaşĭ nume, jud. Romanaţi.

Corabia-Caracal - Rîul-Vaduluĭ (Drumul-), *şosea naţională.*

Hosted by Google

Porneşte de la podul de pe Rîul-Vaduluĭ, jud. R.-Vîlceĭ şi scoboară valea Oltuluĭ până la Corabia, urmînd necontenit ţărmul drept al acestuĭ rîŭ. Trece pe lîngă vama Rîul-Vaduluĭ, şi după 7 kil. ajunge la comuna Cîineni, la Mănăstirea Cozia, apoĭ la Călimăneşti, trece prin vad rîul Gura-Văeĭ, pe lîngă Mănăstirea Cetăţuia şi intră în oraşul Rîmnicul, la kil. 63. De aci şoseaua urmează maĭ întîiŭ paralel cu drumul de fier şi apoĭ îl traversează aproape de kil. 70. Lasă în dreapta cătun. Inoteşti, şoseaua ce duce la Tîrgul-Ocna, iar în stînga Ostroveni şi Rîureni. Intre kil. 73 şi 74 se împreună cu şoseaua Tîrgul-Ocna, traversează Rîul-Sărat pe pod, şi la kil. 79 trece pe pod rîul Govora. In urmă străbate pădurea şi cătun. Tătărani, rîul Bistriţa, se împreună cu şoseaua ce vine de la Horezul, lasă în dreaptă com. Băceni şi conacul Lahovăreştilor. La kil. 95 traversează linia ferată şi intră prin Călina, maĭ trece odată, la kil. 117, linia ferată, şi ajunge în Drăgăşani în mijlocul căruia e kil. 118. De aci trece prin cătun. Mamoleşti, Davideşti, trece rîul Peşteana pe pod, cătun. Şanţul şi intră în jud. Romanaţi la kil. 130. Ajunge la cătun. Runcul (131 kil.), de unde, până la Strejeşti, şoseaua e încă neîmpĭetrită pe un kil. lungime.

Din marginea com. Strejeşti, începe iar şoseaua care trece rîul Mamu (kil. 134) pe pod, traversează cătun. Pleşoiul, între kil. 140 şi 141 şi imediat trece rîul Beica pe pod, apoĭ străbate cătun. Segarcea (kil. 145), lasă în stînga Găneasa şi ajunge (kil. 140), în cătun. Corneşul, aproape de punctul unde se întretae cu şoseaua Slatina-Craiova, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Corneşul.

Din cătun. Corneşul şoseaua urmează pe marginea maluluĭ drept al Oltuluĭ şi străbate cătun. Spurcaţi, com. Ienoseşti şi Piatra, apa Jugălia; lasă în stînga la 100 m. com. Brîncoveni (kil. 160) şi cătun. Văleni, trece prin Vlăduleni (166 kil.), trece Olteţul pe pod de lemn, lung de 60 m., se întretae cu linia ferată, străbate cătun. Polopini şi satul Dobrosloveni, şi ajunge la Caracal (kil. 182), de unde ese la kil. 184, pe bariera Corabia. Trece pe marginea cătunul Comanca, com. Deveselul, pe lîngă conacul moşieĭ Pîrlita (193 kil.), lasă în dreapta com. Frăsinetul, Studina, cătun. Studiniţa, trece o scursoare de apă pe pod, lasă la dreapta com. Grădinele, străbate o pădurice şi între kil. 203 şi 204 traversează linia ferată. Din acest punct începe a se vedea munţiĭ Balcani. In dreptul kil. 205 se află, în dreapta şoseleĭ, com. Cruşovul, iar la kil. 207 com. Brastavăţul. Şoseaua traversează apoĭ com. Vişina şi scoboară cea din urmă ondulaţiune la kil. 216, de unde începe a se vedea oraşul Corabia. La kil. 200 străbate o mică vale, iar între kil. 221 şi 222 iarăşĭ linia ferată, şi se îndreptează către Corabia-Vechie, în care se află kil. 224, situat pe malul Dunăreĭ.

De la Corabia-Vechie, şoseaua îşĭ schimbă direcţia către E. şi ajunge în oraşul Corabia (kil. 225). Şoseaua este întreţinută de stat, bine construită; are 12 m. lărgime.

Corabia-Vechie, *cătun,* al oraşuluĭ Corabia, pl. Balta-Oltul-d.-j. jud. Romanaţi, situat la V. de oraş, la un kil. depărtare de dînsul. Are 425 locuitorĭ. Maĭ de mult a fost cătun. al com. Celeiul, iar acum, unit cu Daşova şi Corabia-Nouă, formează oraşul Corabia, port la Dunăre şi reşedinţă de subprefectură. Prin acest cătun trece şoseaua ce pleacă spre Caracal şi acea ce pleacă spre Bechet.

Coramul, *mahala,* în judeţul Mehedinţi, plasa Motru-d.-j., de com. rur. Corcova.

Coranul, *vale.* Vezĭ Boţeştilor (Dealul-), în comuna Cucuteni, plasa Stavnicul, judeţul Iaşi.

Coranul, *deal,* în partea despre E. a comuneĭ Voineşti, plasa Stavnicul, jud. Iaşi.

Corăbierul, *vale,* la E. de satul Lieşti, plasa Bîrlad, jud. Tecuciŭ. Are o lungime de 500 metri şi se află lîngă dealul Călmăţuiul.

Corăcăeşti, *sat,* situat pe ţărmul drept al Siretuluĭ, în partea de S.-V. a comuneĭ Brehueşti, pl. Siretul, judeţul Botoşani, cu o suprafaţă de 1328 hect. şi o populaţie de 169 familiĭ, saŭ 730 suflete. Are 1 biserică deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ şi 1 şcoală mixtă a comuneĭ condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 50 şcolarĭ.

Vite: 116 vite cornute, 60 caĭ, 263 oĭ, 50 de mascurĭ. Sunt 30 stupĭ cu albine. In sat este 1 cîrciumă; 2 comercianţĭ şi 3 meseriaşĭ.

Corbani, *locuinţă izolată,* în jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., de pe teritoriul com. Teţcani.

Corbasca, *com. rur.,* pl. Berheciŭ, jud. Tecucĭ, compusă din 8 cătun.: Băcioiul, Corbasca, Fofaza, Marvila, Pogleţul, Porcăreţul, Rogoaza şi Scărişoara.

Situată pe malul stîng al Siretuluĭ, la o depărtare de 60

Hosted by Google

kil. de capitala județuluĭ, și de 17 kil. de a plășeĭ.

Are o populație de 544 capĭ de familie, cu 2223 suflete.

Satele Băcioiul și Porcărețul sunt populate numaĭ de Țiganĭ, carĭ în timpul vereĭ se mută din sat în sat.

Contribuabilĭ sunt 550.

In com. sunt 4 bisericĭ, în Corbasca, Marvila, Scărișoara și schitul Poglețul, în satul Poglețul; sunt deservite de 2 preoțĭ cu 4 cîntărețĭ.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor, iar ceĭ din satele Băcioiul și Porcărețul — Țiganiĭ — se ocupă cu facerea diferitelor unelte casnice, iar parte sunt lăutarĭ.

Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la Bacău și la Adjud (jud. Putna), trecînd Siretul pe un pod de vase la Rogoaza.

In com. sunt: 307 boĭ, 298 vacĭ, 216 viteĭ, 165 caĭ, 760 oĭ, 180 capre; se maĭ găsesc și 180 stupĭ.

Locuitoriĭ sunt parte răzeșĭ, iar cea maĭ mare parte împroprietăriți.

Școală se află în comună, din anul 1870, într'un local închiriat de com. Se frecventă de 47 copiĭ (42 băeți și 5 fete), din numărul de 259 (136 băeți și 123 fete), în vîrstă de școală.

Venitul comuneĭ reprezintă suma de 7344 leĭ și 70 banĭ; cheltuelile sunt tot atîta.

Comuna e brăzdată de dealurile: Baba-Eleana, Mățcani la E., Muncel, Gherdana la S, formînd marginea de S. a com.; în raionul satelor țigănești se află maĭ multe văĭ și pîraie. E străbătută de maĭ multe văĭ: Scărișoara, în mijlocul satuluĭ cu același nume, Rogoaza și Marvila și e udată de: rîul Siret în partea de V., care intră în județ la satul Marvila, continuă spre S.-E., formînd hotarul județuluĭ; de pîrîul Pogheț, care izvorește din dealul Babeĭ - Ileneĭ și se varsă în Siret, primind pe stînga pîrîul Cotromațul, care curge la S. de satul Pogleț; de pîrîul Rogoaza, care izvorește din locul numit «Tabăra-Țiganilor», curge la început sub numele de Neagotă primind pe stînga: Corbasca, Fofaza și trece pe lîngă s. Rogoaza înainte de a se vărsa în Siret.

Străbătută de șoseaua județeană, din care pleacă diferite ramurĭ de la Corbasca, la toate satele.

Se mărginește la E. cu com. Condrăcheșți, la V. cu rîul Siretul, la N. cu jud. Bacău, la S. tot cu com. Condrăcheșți.

Corbasca, *sat,* face parte din comuna cu același nume, plasa Berheciul, jud. Tecuciu. Situat pe ambele laturĭ ale pîrîuluĭ Corbasca. Aci e reședința com. Cade în centru.

Are o populație de 117 capĭ de familie, saŭ 587 suflete, locuind în 104 case.

Aci se află o școală, care se frecventă de 47 copiĭ (42 băeți și 5 fete).

Biserica, cu hramul «Sf. Nicolae», este de lemn, situată la S. de sat, făcută, cu spesele locuitorilor, în anul 1809, Noembrie 9; aceasta se vede în o scriere ce se păstrează în Penticostariu.

Corbasca, *moșie,* în jud. Tecuciu, proprietate a statuluĭ, cu trupurile: Cotul-Furniceĭ, 42 hect. 6570 m. p.; Scărișoara, 13 hect. 4000 m.; Fofaza, 10½ hect.; Poglețul, 21 hect.; Marvila, 20 hect.; Poiana-Chioară, 48 hect. 4280 m. p., toate în comuna Corbasca; maĭ înainte aparținea Mitropolieĭ din Iași.

Corbasca, *pădure,* în județul Tecuciu, proprietatea statuluĭ, cu suprafață de 1203 fălcĭ, avînd 2 trupurĭ: Corbasca, de 1200 fălcĭ și Răchitoasa, de 3 fălcĭ; se află în comuna Corbasca, pl. Berheciu.

Corbeanca, *com. rur.,* pl. Znagovuluĭ, jud. Ilfov, situată la N. de București, între Valea-Călugăruluĭ și Pădurea-Vlăsieĭ, 26 kil. departe de București.

Se compune din satele: Tamași, Corbeanca, Mechioaia, Ostratul, Oracul și Sărindăreanca, cu o populație de 1114 locuitorĭ, carĭ trăesc în 254 case.

Se întinde pe o suprafață de 3347 hect. D-niĭ A. Petrovicĭ, A. Vasiliu, Gr. Cireșanu, Elena Stefanopolu, Al. Slătineanu, L. N. Gherasi, Al. Costescu și N. Hristodor, aŭ 2728 hect., iar locuitoriĭ aŭ 619 hect. Proprietariĭ cultivă 1389 hect. (52 sterpe, 115 izlaz și 1172 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comuna numără 211 contrib. Are un budget de 3453 leĭ la venituri și 3650 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 209 contrib.

In comună sunt 3 bisericĭ (la Corbeanca, Ostratul și Tamași); o școală mixtă; 2 heleșteie; 2 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 699 (110 caĭ și epe, 349 boĭ, 218 vacĭ și viteĭ, 2 taurĭ, 20 bivolĭ și bivolițe), și al celor micĭ de 1518 (4 capre, 167 porcĭ și 1347 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 259 sunt plugarĭ și 3 meseriașĭ.

Arătura se face cu 84 plugurĭ: 76 cu boĭ, 8 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 163 care și căruțe: 136 cu boĭ și 17 cu caĭ.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

S'aŭ stabilit în comună 3 străinĭ.

Corbeanca, *sat,* jud. Ilfov, face

Hosted by Google

parte din com. rur. cu acelaşĭ nume, din pl. Znagovuluĭ. Este situat la V. de Tamaşi, pe malul drept al Văeĭ-Călugăruluĭ. Aci se fabrică diferite brînzeturĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 427 hect., cu o populaţie de 115 locuitorĭ.

D-l An. Petrovicĭ are 350 hect. şi locuitoriĭ 77 hect. Proprietarul cultivă 106 hect, (9 sterpe, 15 izlaz şi 220 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Numărul vitelor marĭ e de 78 şi al celor micĭ de 201.

Corbeanca, *cătun* saŭ *mahala,* pendinte de comuna Vînători-Marĭ, pe propritatea Corbi-Marĭ, pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlaşca.

Corbeanca, *numire* dată uneĭ *părţi* din *dealul* Dumbrava, com. Tohani, jud. Buzăŭ. Aci, Constantin Brîncoveanu, pe cînd era Domn al ţăreĭ, plantase viile sale. Casele şi beciurile în ruine se văd încă.

Corbeanca, *pădure,* pl. Znagovul, judeţul Ilfov; are o întindere de 1173 hect.

Corbeanca, *pădurice,* în întindere de 8 hect., com. Călineşti, jud. Muscel.

Corbenceĭ (Dealul-), *deal,* comuna Marcea, plasa Oltul-d.-s., jud. Vălcea.

Corbeni saŭ **Corbeni-Pămînteni,** *com. rur.,* pe rîul Argeş, jud. Argeş, plasa Loviştea, la 16 kil. de com. rur. Şuici, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 52 kil. de Piteşti. Se compune din următoarele 6 sate: Berendeşti, Bucşăneşti, Căpăţîneni, Corbeni, Poenari şi Turbura, avînd în tot 360 familiĭ, cu 1880 suflete, din care 30 locuitorĭ Ţiganĭ. In comună sunt 5 bisericĭ, (în Berendeşti, Bucşăneşti, Căpăţîneni, Corbeni şi Poenari), 2 şcolĭ primare rurale, una de băeţi şi alta de fete şi 5 cîrciume. Budgetul com. pe anul 1882—83 a fost de 1807 leĭ 31 banĭ la venitурĭ şi de 1728 leĭ la cheltuelĭ. După o publicaţie oficială (1887) această comună numără 266 contribuabilĭ şi are un budget de 6967 leĭ la venitурĭ şi de 6095 leĭ la cheltuelĭ. În această comună se află însemnate ruine de cetăţĭ vechĭ la Căpăţîneni şi la Poenari.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 1950 capete vite marĭ (1800 boĭ şi vacĭ, 140 caĭ, 20 măgarĭ) şi 3280 vite mărunte (2800 oĭ, 80 capre şi 400 rîmătorĭ).

Corbeni, *sat,* cu 381 locuitorĭ, pe rîul Argeşul, jud. Argeş, plaiul Loviştea; face parte din comuna rurală cu acelaşĭ nume. Aicĭ este reşedinţa primărieĭ. Este şi o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, deservită de doĭ preoţĭ şi un cîntăreţ.

Corbeni saŭ **Corbul,** *sat,* jud. Bacăŭ. (Vezĭ Corbul).

Corbeni, *cătun,* al comuneĭ Slobozia, din pl. Ocolul, jud. Gorj. Se maĭ numeşte şi Bîrseşti. E situat spre N.-E. comuneĭ, pe şes. Are o suprafaţă de 412 hect., din carĭ 223 hect. arabile, 144 hect. pădure, 5 hect. vie, 40 hectare pruni, izlaz şi fîneaţă.

Are o populaţie de 78 familiĭ, cu 320 suflete, între carĭ 68 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 33 pluguri, 32 care cu boĭ şi vacĭ, 5 căruţe cu caĭ, 12 stupĭ, 174 vite marĭ cornute, 10 caĭ, 87 oĭ şi 67 rîmătorĭ.

Spre E. de acest cătun şi în apropiere de dînsul trece apa Şuşiţa.

Comunicaţia se face prin şoseaua comunală care îl străbate; printr'o şosea vecinală, Slobozia-Lăleşti, care e în apropiere.

Cătunul are: 2 morĭ sistematice pe apa Şuşita, una a d-luĭ C. Daniilescu şi una a d-luĭ Ivancea; 2 cîrciumĭ. Biserica, de lemn s'a fondat la 1802 şi este deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Corbeni, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Gradiştea, cătunul comuneĭ Domniţa. Şĭ-a luat numele de la locuitoriĭ veniţĭ din com. Corbul, pl. Marginea-d.-j. Este aşezat în partea de V. a comuneĭ la malul stîng al rîuluĭ Buzăŭ, la 2100 m. spre V. de căt. de reşedinţă, Domniţa. Are o întindere cam de 100 hect. şi o populaţie de 60 familiĭ; sunt 40 contribualĭ; 28 persoane ştiŭ carte.

Corbeni, *cătun,* al comuneĭ Vîrtina, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi, situat în colţul unghiuluĭ ce face rîul Olteţul cu Geamartaluiul. Altitudinea terenuluĭ d'asupra nivelului mărieĭ este de 187 m. 76 pe Dealul-Chilieĭ. Are 235 locuitorĭ, formînd 70 familiĭ, toate de Romînĭ. Este o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Corbeni-Pămînteni, *com. rur.* (Vezĭ Corbeni).

Corbeşti, *sat,* cu 20 familiĭ, jud. Argeş, pl. Cotmeana, pendinte de com. rur. Lunca-Corbului.

Hosted by Google

Corbeşti, *loc izolat,* com. Văleni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Corbi, *com. rur.,* jud. Muscel, plaiul Nucşoara, la V. de Cîmpulung, situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Doamna. De la această comună pănă la Cîmpulung sunt 30 kil. pe drumul şoseluit, care trece prin comunele: Corbşori, Stănești, Slănicul şi Berevoeşti-Ungureni. O potecă, care merge tot la Cîmpulung, trece de la Berevoeşti-Ungureni, la Bughea.

Se compune din 2 cătune: Corbi şi Sboghiţeşti şi se întinde pe o suprafaţă de 1690 hect. Are o populaţie de 1553 locuitorĭ, 802 bărbaţĭ şi 751 femeĭ, cu 400 capĭ de familie, carĭ trăesc în 396 case.

Locuitoriĭ se ocupă maĭ toţĭ cu creşterea oilor. Eĭ aŭ 12000 oĭ, a căror lînă, parte o lucrează făcînd dimiĭ, zeghĭ, saricĭ, etc., pe carĭ le vînd la tîrg, şi parte o vînd nelucrată. Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la tîrgurile din Curtea-de-Argeş, Leicești, Tigveni, Petroşani, Domneşti, Stănești şi Cîmpulung.

Din laptele oilor se face brînză şi caşcaval foarte gustoase, cu care se face un comerţ întins.

In cercul comuneĭ sunt munţiĭ: Plăişorul, Şesul, Papăul, Darul, Preutesele, Basa, Zănoaga şi Pîndea, acoperiţĭ cu brazĭ şi molifţĭ. Pe la poalele lor sunt păduriĭ de fagĭ, mesteacănĭ, plopĭ şi aninĭ.

Rîul Doamna străbate această comună de la N. spre S. şi în el se varsă maĭ multe văĭ şi pîraie, între carĭ: Pîrîul-Bujoareĭ şi Valea-Nucareĭ. Pe acest rîŭ sunt 3 piue, 2 morĭ, 5 herăstrae, carĭ taie lemne de brad, şi 1 dîrstă, pentru făcut saricele. Herăstraele taie anual 32000 scînduri.

Locuitoriĭ şĭ-aŭ căpătat pămînt, parte prin împroprietărire, la 1864, (cînd s'a dat pămînt la 296 clăcaşi); iar restul moşieĭ s'a vîndut locuitorilor în loturĭ la anul 1888.

Sunt 320 contribuabilĭ. Venitul com. e de 2933 leĭ anual. Prin mijlocul comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Doamna, este şoseaua comunală.

Are 4 biserică, deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ şi o şcoală mixtă, condusă de un învăţător.

Ştiŭ carte 138 bărbaţĭ şi femeĭ.

La Corbi în toate Duminicele se face tîrg.

Comuna în partea de S. şi E. are suhatul şi pădurea Corbilor cu înţărcătoarele; la S.-V. se mărgineşte cu com. Poenărei, la V. cu dealurile Brătieni şi Brădetul; iar la N. cu com. Nucşoara şi munţiĭ Corbi.

Femeile Corbenilor aŭ un costum foarte pitoresc. Nevestele leagă stergarul (maramă) pe sub barbă şi fetele poartă cretinţe, ca femeile cîmpene din popor, —o escepţie a costumuluĭ munteanuluĭ.

Aci bărbaţiĭ port toiege în mînă în tot timpul şi cînd merg la biserică le reazimă toţĭ de zidul biserieeĭ d'afară. După terminarea oficiuluĭ divin, fie-care îşĭ ia toiagul şi pleacă după afacerile luĭ.

Era în datinile Corbenilor, şi acum încă se ţin de aceste datine, ca tineriĭ însurîndu-se saŭ fetele măritîndu-se, să nu se căsătorească de cît între eĭ, respingînd orĭ-ce propuneri li s'ar fi făcut d'aiurea.

Corbi, *sat,* face parte din com. rurală cu acelaşĭ nume, judeţul Muscel, aşezat pe ambele maluri ale rîuluĭ Doamna.

Populaţia luĭ e de 1433 loc.

Are o şcoală mixtă, frecuentată de 50 elevĭ şi eleve, din numărul de 220 copiĭ în etate de şcoală. Cu întreţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual 1728 leĭ. Localul şcoaleĭ s'a reclădit la anul 1873.

In raionul comuneĭ sunt 4 bisericĭ: Sf. Maria, Sf. Dimitrie, Sf. Treime şi Sf. Apostolĭ, deservite de 2 preoţi şi 4 cîntăreţĭ. Biserica Sf. Apostolĭ, numită «De la Şgheab» este o bisericuţă mică, într'o peşteră, cioplită într'o stîncă de piatră, şi se crede a fi făcută la anul 1380 de o Doamnă din familia Basarabilor. Ea există şi astăzĭ. Are 2 altare, din care cel din dreapta este de stil bizantin.

In pomelnicul bisericiĭ aflăm aceste nume: Basarab Voevod, Neagoe Voevod, Radu-de-la-Afumaţĭ, Ruxandra Doamna (soţia luĭ Radu al VII-lea), Doamna Despina (soacra luĭ Radu şi nevasta luĭ Neagoe V. V.), Iosif Arhiereul (1793—1820), Grigorie Arhiereul (1823—1828), ambiĭ episcopĭ aĭ Argeşuluĭ şi Iosif, care la anul 1814, Iunie 6, a reparat bisericuţa.

Tot sub o stîncă de piatră, la eşirea din bisericuţă, este trapezăria (o boltă în piatră, de 21 paşĭ lungime şi de vr'o 4 m. înălţime). Aci sunt 2 lăviţĭ late şi lungĭ, stabile, unde vr'o 20 ctitorĭ aĭ biserieeĭ, dintre fruntaşiĭ satuluĭ, ospătează, la 14 Octombrie, 40 de oamenĭ, în memoria celor 40 martirĭ, pe carĭ biserica ortodoxă îĭ serbează la 9 Martie. Biserica are 2 hramurĭ: Martira Paraschiva şi Apostoliĭ Petru şi Pavel. In aceste zile se face tîrg pe locul biserieeĭ, ce e în marginea satuluĭ.

Corbi, *pădure,* jud. Muscel, plaiul Nucşoara, proprietate a sta-

Hosted by Google

tuluĭ, în întindere de 17530 hect., formată din 10 trupurĭ: Plăișorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusul, Plătica, Alunișul, Podurile și Crîngul.

Corbi-Ciungĭ, *com. rur.,* județul Vlașca, compusă din cătr. Corbi-Ciungĭ și Vadul-Stanchiĭ, foste proprietățĭ ale Crețuleștilor, apoĭ trecute în posesia luĭ Ioan Rosetti prin zestre, azĭ rămase fiiceĭ sale Sultana Crețeanu. Este situată pe valea apeĭ Neajlovuluĭ. E la distanță de 76 kil. de Giurgiŭ și de 5 kil. de Obedeni, reședință plășeĭ Neajlovul.

Acest sat este la 2 kil. de apa Argeșuluĭ, care o limitează spre N.-E. de Potlogi și Corbi-Marĭ. Este departe de București de 34 kil., de Giurgiu de 66 kil. și de stația drumuluĭ de fer Titu, de 20 kil.

In 1887, budgetul avea la venitурĭ 3007 leĭ, iar la cheltuelĭ 2860 leĭ.

Suprafața totală a comuneĭ este de 1702 hect., din carĭ 551 hect. pădure. S'a dat la ambele sate, la 127 locuitorĭ, improprietăriță după legea rurală, 261 hect.

In această comună este o biserică, rezidită la anul 1875 de sătenĭ cu ajutorul D-neĭ Sultana Crețeanu, proprietara moșieĭ, deservită de 1 preot și 1 dascăl; ține de parohia Vînătoriĭ-Marĭ.

Este o școală primară mixtă, frecuentată de 19 băeță și 2 fete.

Sunt 6 cîrciumĭ; un han; casele proprietățiĭ cu magaziĭ și pătule îndestulătoare; 3 morĭ pe apa Neajlovuluĭ.

Prin comună trece șoseaua județeană.

Pe această proprietate începe vălcica Ciulnița ce se scurge în Argeș prin Corbi-Ciungĭ.

Această proprietate s'a estimat de Creditul Fonciar Rural din Bucureștĭ, împreună cu Vadul-Stanchiĭ la suma de leĭ 180000.

Sunt 385 vite marĭ cornute (boĭ, vacĭ și bivolĭ), 76 caĭ, 285 rîmătorĭ, 1430 oĭ și capre.

Corbi-Ciungĭ, *cătun,* pendinte de com. Corbi-Ciungĭ, jud. Vlașca, pl. Neajlovuluĭ. La hotarul moșieĭ despre N.-E. este rîul Argeșul, la 2 kil., pe proprietatea D-neĭ Sultana Crețeanu.

Suprafața acestuĭ trup de moșie este de 728 hect., din care s'a dat la 88 loc., împroprietăriță după legea rurală din 1864, 330 hect., rămînînd proprietățiĭ 398 hect.; din acestea sunt: pădure 12 hect., locurĭ de cultură, fîneață și izlaz 386 hect. Această moșie are un venit anual de 18000 leĭ.

Este o biserică și o școală comunală.

Prin sat trece șoseaua județeană ce merge prin valea Neajlovuluĭ către Bucureștĭ, prin Malul-Spart, la Giurgiŭ prin Obedeanca și la Pitești prin Corbi-Marĭ. E departe de Bucureștĭ de 33 kil., de Giurgiŭ de 64 kil. și de Titu de 20 kil.

Tradiția spune că un Negru-Vodă după timpurĭ a vrut să facă capitala țăreĭ aci la com. Corbi-Ciungĭ, care pe atuncĭ se numea Corbi-Micĭ, unde Vodă zidi un palat mare și frumos; însă Divanul țăreĭ împreună cu Mitropolitul s'aŭ împotrivit dorințeĭ luĭ Vodă, și așa capitala a rămas tot la Tîrgoviște.

Corbi-din-Vale, *sat,* cu 104 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Topologul; face parte din com. rur. Corbi-Mîngureni.

Aicĭ este reședința primărieĭ. Are o biserică cu hramul Adormirea, deservită de un preot și un cîntăreț.

Corbi-Marĭ, *com. rur.,* județul Vlașca, plasa Neajlovul. A fost proprietate a logofătuluĭ Em. Băleanu; azĭ e a moștenitorilor Sp. Gazotti. Este situată pe valea Redivoaie între apele Argeșul și Neajlovul, acest din urmă trecînd chiar pe marginea satuluĭ. La 1833 era reședința plășeĭ Ogrăzeni, după cum se vede în harta țăreĭ făcută de statul-major rus, după ordinul generaluluĭ Kisselef.

Moșia are suprafața fără pădure de 1780 hect., împreună cu Vînătoriĭ-Micĭ.

Aci este o pădure în suprafață de 1000 hect. S'a dat la 176 locuitorĭ, în 1864, conform legeĭ rurale, suprafața de 528 hect. Venitul anual al moșieĭ este de 60000 leĭ împreună cu Vînătoriĭ-Micĭ.

Creditul Funciar Rural din București a estimat această proprietate la suma de 780000 leĭ, fără pădure.

In 1886 avea o populațiune de 958 suflete, saŭ 195 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ în 1887, era de 3521 leĭ la venitурĭ și 3266 leĭ la cheltuelĭ.

Este o biserică, cu hramul Sf. Treime, zidită la 1859 de sătenĭ, cu ajutorul proprietaruluĭ și deservită de 1 preot și 1 dascăl; o școală mixtă, de zid, în bună stare, cu 5 clase, condusă de 1 profesor și care, în 1888, a fost frecuentată de 38 băeță și 26 fete.

Aci se face tîrg săptămînal în toate Vinerile. Prin această comună trece apa Neajlovuluĭ, și despre N. trece, la capul moșieĭ, apa Argeșuluĭ, peste care este un pod pe vase al drumuluĭ ce duce la Titu prin Potlogi.

Hosted by Google

Este departe de Bucureşti de 40 kil.; de Giurgiŭ de 70 kil.; de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 20 kil., şi de Titu de 18 kil.

Comuna este străbătută de şoseaua care duce pe valea Neajlovuluĭ către Giurgiŭ şi către Piteşti.

Are şi cătun. Podul-Corbeanca.

Corbi-Mîngureni, *com. rur.*, pe apa Topologuluĭ, jud. Argeş, pl. Topologul, la 18 kil. de com. rur. Tigveni, reşedinţa subprefectureĭ, şi la 20 kil. de Piteşti. Se compune din următoarele 9 sate: Corbi-din-Vale, Dealul-Bălceşti, Gheordunul, Ghermăneşti-Mîngureni, Olăreşti, Popeşti, Schitul şi Socariciul, avînd peste tot 273 familiĭ, saŭ 1202 suflete.

In comună sunt 4 bisericĭ (în Corbi-din-Vale, Dealul-Bălceşti, Mîngureni şi Schitul), şi o şcoală primară rurală. Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de 2145 leĭ la venitурĭ şi de 2075 leĭ la cheltuelĭ. După o publicaţiune oficială (1887), această com. numără 239 contribuabilĭ şi are un budget de 3968 leĭ la venitурĭ şi de 3513 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în 1887 de 690 capete vite marĭ (674 boĭ şi vacĭ, 16 caĭ) şi de 588 vite mărunte (172 oĭ, 8 capre şi 408 rîmătorĭ).

Corbie (Podul-luĭ-), *podeţ*, jud. Suceava, peste pîrîul Neagra-Şaruluĭ, peste care trece drumul ce leagă satul Panaciul cu Neagra.

Corbiĭ (Fîntîna-), *fîntînă*, comuna Slătioara, plaiul Horezul, jud. Vălcea.

Corbiĭ (Rîpa-), *rîpă*, la N. comuneĭ Bunești, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Corbiĭ (Viroaga-), *viroagă*, în jud. Vlaşca, pe proprietatea Babele, ce vine din moşia Cătunul şi se varsă în Neajlov, primind în mersul eĭ viroaga Muerea.

Corbiţa, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Zeletinul, compusă din 7 cătune: Boul-Roşu, Buda, Corbiţa, Rădăcineşti, Şerbăneşti, Strîmba şi Ţîţul.

Situată pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Berheciul, la o depărtare de 37 kil. de reşedinţa judeţuluĭ şi la 11 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţiune de 525 capĭ de fam. saŭ 2005 sufl., din carĭ 504 contrib.; locuesc în 512 case.

In com. se află 5 bisericĭ: în Buda, Rădăcineşti, Şerbăneşti, Strîmba şi Ţîţul, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ.

Şcoala datează în com. din 1868; localul e de gard, proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 22 copiĭ, din 131 (60 băeţĭ şi 71 fete) în vîrstă de şcoală.

In 1895, s'a maĭ înfiinţat o şcoală în Rădăcineşti.

Locuitorĭĭ se ocupă cu agricultura; ceĭ din Buda se ocupă cu rotăria şi căruţăria; eĭ îşĭ desfac produsul munceĭ la Tecuciŭ, la Bîrlad şi la diferite bîlciurĭ anuale.

Vite sunt: 422 boĭ, 392 vacĭ, 160 caĭ, 204 oĭ şi 8 capre.

In raionul com., pe rîul Berheciul, se află o moară de apă.

Locuitorĭĭ sunt împroprietăriţĭ la 1864.

Veniturile com. se urcă la 7330 leĭ, iar cheltuelile la 6330 leĭ.

E brăzdată de dealurile Boul-Roşu, Catargiuluĭ, Munteanuluĭ, Viilor, Cetăţuia, Strîmbeĭ, Giurgioana; şi udată de rîul Berheciul în partea de E., primind pe dreapta pîraiele: Valea-luĭ-Coadă, Valea-Căţeĭ, iar pe stînga Strîmba.

Căĭ de comunicaţie: şoseaua judeţeană Tecuciŭ-Găiceana, care merge pe partea stîngă a rîuluĭ Berheciul, precum şi maĭ multe drumurĭ naturale.

Se mărgineşte la N. cu com. Negulești, la S. cu com. Brăhăeşti, la E. cu com. Valea-Rea şi Giurgioana şi la V. cu com. Homocea.

Corbiţa, *sat*, face parte din com. cu acelaşĭ nume, jud. Tecuciŭ.

Are o populaţie de 32 capĭ de fam., cu 101 sufl., locuind în 31 case. Satul este aşezat pe coasta dealuluĭ cu acelaşĭ nume, la o depărtare de 965 m. de reşedinţa comuneĭ.

Corbiţa, *pădure*, jud. Tecuciŭ, proprietate a statuluĭ, avînd o întindere de 500 fălcĭ, cu trupurile: Plăcinţeni, 80 fălcĭ; Soveja, 30 fălcĭ; Corbiţa, 120 fălcĭ. Pendinte de com. Corbiţa, pl. Zeletinul.

Corbiţa, *pîrîŭ*, jud. Tecuciŭ. Izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume; curge printre satele Corbiţa şi Şerbăneşti şi se varsă în Berheciul.

Corbîea, *pîrîŭ*, jud. Iaşi. Se numeşte şi Ciunca. Izvoreşte din pădurea Brăeşti, de sub Dealul-Mare; curge spre N., prin Valea-Şalariuluĭ, prin satul Brăeşti, unde formînd un iaz, ia numele de Brăeşti; primeşte apoĭ pîraiele: Sîrbi, Căcaina şi Izvoarele, trece prin satul Albeşti, de unde i se dă numele de Ciorbolea, trece pe teritoriul comuneĭ Sîrca, prin satele Goeşti şi Lungani, intră prin iazul Lungani, format de pîr. Lacul, apoĭ se varsă în dreapta pîr. Bahlueţul, la satul Mădîrjeşti.

Hosted by Google

Corboaia, *pădure,* situată în partea despre N. a com. Bozieni, pl. de Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Este împărțită în două: una care privește spre com. Văleni (jud. Roman), tăiată de v'ro 16 ani și alta, netăiată de mai bine de două-zeci de ani. Arborii cari o compun sunt: fagul și stejarul.

Corboaica, *loc izolat,* com. Bălilești, pl. Rîurile, jud. Muscel. D'aci izvorește gîrla Valea-Popei, sub numele de Chisarul, și se varsă în rîul Bratia, pe malul stîng, în raionul comunei Bălilești.

Corbova, *insulă,* în Dunăre, com. rur. Batoți, din jud. Mehedinți, pl. Blahnița. (Vezi Ostrovul-Corbului).

Corbșori, *com. rur.,* pl. Nucșoara, jud. Muscel, la V. de Cîmpulung, 21 kil. departe de acest oraș. Își trage numele de la comuna vecină, Corbi, sau Corbi-Micĭ (Corbșori). Este situată pe malul stîng al rîului Doamna și are o populație de 700 loc. (340 bărbați și 360 femei), din cari 130 capi de familie. Locuesc în 130 case.

N'are nici un cătun alipit.

Se mărginește la N. cu com. Corbi, la S. cu com. Stănești, la E. cu cât. Valea-Lupului și la V. cu com. Poenărei, de care se desparte prin rîul Doamna.

Locuitorii se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor, facerea șiței, brînzeturile, lucrarea lînei, fabricarea țuicei, hainelor, precum: plocade, fote, procoave, zeghii, etc. Șița o desfac la Pitești, iar cele-l-alte, parte în comună, parte în orașele Curtea-de-Argeș, Rîmnicul-Vîlcea, și alte localități, unde se fac tîrguri anuale. Țuică se face până la 5000 decal. pe an. Porumbul se cultivă pe 150 hect.

Vite sunt: 223 boi și vaci, 2025 oi, 16 cai, 30 porci și 20 capre. Produsul oilor, parte se vinde, parte se întrebuințează pentru familie. Loc. posedă și mai mulți stupi cu albine.

In jurul comunei sunt livezi cu pruni, fîn, arături cu porumb, dealuri și păduri compuse din fag, stejar și anin.

Comuna numără 120 contribuabili. Budgetul său pe anul 1889—90, a fost la venituri de lei 900. In anul 1885 erau 105 contribuabili.

Rîul Doamna udă com. Corbșori în partea de V., iar de la E. spre V. este străbătută de văile: Maluluĭ, Meilor, Vișanul și Izvorul-din-Pămînt. Peste rîul Doamna este un pod de lemn, care leagă com. Corbșori cu Poenărei și Corbi; o moară și o dîrstă.

Se întinde pe o suprafață de 750 hect. Moșia e a locuitorilor, căpătată prin împroprietăriri, parte la 1864, parte la 1878 și parte la 1889.

Are o carieră de piatră, din care se scoate anual până la 100 bucăți lespezi de pardosit biserici.

In comună e o școală mixtă, frecuentată de 37 copii, din numărul de 47, cu etatea între 6—12 ani. Cu întreținerea școalei, statul cheltuește anual 1242 lei. Comuna contribue pentru cult cu 130 lei.

Știu carte 50 bărbați și 15 femei.

Biserica, clădire nouă, la care au contribuit numai locuitorii, este deservită de 2 preoți și 1 dascăl.

Corbșori, *moșie,* proprietate a statului, pendinte de Mitropolia din București, jud. Muscel. Pentru periodul 1885—95 se arendase cu 4308 lei anual, afară de trupul Cosești, care s'a vîndut de veci. De la 1891, s'a reziliat contractul cu arendașul moșiei, pentru că s'a vîndut de veci toate trupurile, afară de pădure, poenele și moara.

Corbul, *com. rur.,* pl. Mijlocul, jud. Olt, situat pe rîul Vedea, gîrla Vedița, pîraiele Berendeiul și Runcul, între dealurile: Runcul și Cerul, la o depărtare de 28 kil. de capitala județului și la 6 kil. de a plășei.

Se compune din 5 cătune: Vitănești, Braniștea, Coșăreni, Ungheni, Sîrbi-Măgura, cu o populațiune de 1345 locuitori, din care 219 capi de familie; 255 contribuabili; locuesc în case.

Locuitorii sunt Romîni, afară de 13 familii de Țigani, și se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Ei desfac productele agricole la Slatina și Pitești. Improprietăriți după legea rurală sunt 168, cu 756 hect.; iar 32 sunt moșneni.

Pămîntul de cultură e mai mult accidentat, și pe lunci cam mocirlos.

Tot teritoriul comunei se întinde pe o suprafață de 5750 hect. Locuitorii posedă 52 cai și epe, 400 boi, 100 vaci, 10 bivoli, 19 capre, 1730 oi și 250 porci.

Comerciul se face aci de 3 cîrciumari.

Școala există de la 1882. Localul e proprietatea comunei. Se frecuentă de 43 copii (42 băeți și 1 fată), din numărul de 200 (125 băeți și 75 fete) în vîrstă de școală. Cu întreținerea ei, statul cheltuește anual 1612 lei. Știu carte 50 bărbați și 19 femei.

Budgetul comunei are la ve-

Hosted by Google

niturĭ suma de leĭ 3331.25 şi la cheltuelĭ aceiaşĭ sumă.

O şosea comunală, care trece prin cătunele Vităneşti, Coşăreni şi Ungheni, o leagă la N. cu com. Optaci şi la S. cu Buzeşti; o altă ramură leagă cătunele Coşăreni cu Sîrbi-Măgura. La S. trece calea ferată Bucureşti-Vîrciorova.

Comuna e udată de la N. la S. de rîul Vedea, care primeşte gîrla Vediţa, cu pîraiele: Berendeiul, Runcul şi Osica, care dă în Plapcea. Tot cu direcţia N.-S. se înalţă şi următoarele dealurĭ: Muchea-Osica, Cerul, numit şi Potericiul, Dealul-Runculuĭ şi al-Somîndoculuĭ.

Cam la S., aproape unde dă Vediţa în Vedea, la capul Somîndoculuĭ, se află două măgurĭ numite: Măgurile-luĭ-Varipatic.

Se mărgineşte la N. cu comunele Optaşi şi Maldărul, la E. cu Cochineşti şi Stolnici şi la S. cu com. Buzeşti.

Corbul, *com. rur.,* în pl. Marginea-d.-j., jud. R.-Sărat, pe malul drept al rîuluĭ Siret.

Şĭ-a luat numele de la moşia Corbul.

Este aşezată în partea de N. a judeţuluĭ, la 55 kil. spre N.-E. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea nordică a plăşeĭ, la 15 kil. spre N.-E. de com. Măicăneşti, reşedinţa plăşeĭ; comunele învecinate sunt: Măxineni la 11 kil., Gulianca la 14 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Maluri (jud. Putna), la E. şi S. cu com. Măxineni, şi la V. cu moşia Gulianca.

Este o comună din regiunea cîmpuluĭ.

Rîul Siret o udă la E., de la N.-V. la S.-E., şi prin revărsările sale formează balta Corbul. Sunt în Corbul şi 30 puţurĭ (15-20 metri adîncime).

Cătunele carĭ o compun sunt: Corbul, reşedinţa la N., Chioveanul la S.

Suprafaţa comuneĭ este de 5412 hect., din carĭ: 105 hect. vatra comuneĭ, 752 hect. ale locuitorilor şi 4250 hect. ale proprietăţiĭ private.

Populaţia comuneĭ este 210 familiĭ, cu 1540 suflete, din carĭ 764 bărbaţĭ, 776 femeĭ; după starea civilă: 567 căsătoriţĭ, 928 necăsătoriţĭ, 55 văduvĭ; 207 ştiŭ carte.

Comuna are o biserică, cu hramul Cuvioasa-Paraschiva, zidită în anul 1868 de locuitorĭ; are un venit de 34 pogoane pămînt arabil, şi 400 leĭ anual, date de către comună; deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser.

Are o şcoală mixtă, fundată în anul 1870 de comună, cu 1 învăţător şi 73 elevĭ înscrişĭ (9 fete).

Calitatea pămîntuluĭ, acesta fiind mlăştinos, este mediocră. In ce priveşte cultura pămîntuluĭ, com. are: 3695 hect. arabile, 520 hect. imaş, 150 hect. păduriĭ, 42 hect. viĭ, 500 hect. fîneţe, 400 hect. neproductive.

Locuitoriĭ aŭ 1200 pluguriĭ; 3912 capete de vite, din carĭ 514 vacĭ, 291 caĭ, 113 epe, 2117 oĭ, 757 boĭ şi 120 rîmătorĭ. In comună sunt 8 comercianţĭ (din carĭ 1 Evreŭ).

Căile de comunicaţie sunt drumurĭ vecinale: spre Gulianca-Ciorăşti-R.-Sărat; spre Măicăneşti şi spre Măxineni.

Sunt 262 contribuabilĭ. Veniturile sunt de 4474 leĭ, 55 banĭ, iar cheltuelile de 4375 leĭ, 55 banĭ.

Corbul, *sat,* în jud. Bacăŭ, plasa Trotuşul, în vechime numit Corbeni, al com. Bogdana, situat d'a stînga Trotuşuluĭ, maĭ jos de Vrănceni, la o depărtare de 6 kil. de satul Bogdana. In anul 1891, din acest cătun n'a urmat la şcoală nicĭ un copil, din ceĭ 26 în vîrstă de şcoală. Capĭ de familie sunt 58, saŭ 173 suflete. Animale se numără: 3 caĭ, 71 vite cornute, 7 porcĭ şi 12 capre.

Corbul (Piatra-Corbuluĭ), *cătun,* al comuneĭ Cătina, judeţul Buzăŭ, situat pe ambele maluri ale pîrîuluĭ Corbul. Are 480 locuitorĭ şi 123 case.

Corbul, *sat,* pl. Jiul-d.-s., com. Braloştiţa, jud. Dolj, grămadă, cu 107 suflete, 54 bărbaţĭ şi 53 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Bratoveşti. Cu vîrstă de şcoală sunt 13 copiĭ. Ştiŭ carte 12 locuitorĭ.

Corbul, *sat,* face parte din com. rur. Leiceşti, plaiul Nucşoara, jud. Muscel. Este situat la N. de cătunul Leiceşti, pe malul stîng al rîuluĭ Doamna. Are o populaţie de 115 locuitorĭ. In dreptul satuluĭ, pe rîul Doamna, este un herăstrăŭ cu 2 pînze, care taie lemnărie de fag, stejar şi de alte esenţe.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit pe moşia Corbul-Pădureţ.

Corbul, *sat,* face parte din com. rur. Oporelul, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt. Are 116 locuitorĭ.

Corbul, *cătun,* pendinte de com. rur. Buzeşti, pl. Mijlocul, jud. Olt, situat la N., sub coasta unuĭ deal, pe dreapta Vedeĭ şi în lunca eĭ, cam la 500 m. maĭ sus de cătunul Bîrleşti-Burduleşti. Are 521 locuitorĭ; o biserică cu hramul Intrarea în Biserică şi Cuvioasa Paraschiva zidită la 1844, în zilele Domnitoruluĭ Gheorghe D. Bibescu

Hosted by Google

și a Episcopului Ilarion Argeșul.

Corbul, *sat,* cătunul de reședință al comuneĭ Corbul, județul R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j. Și-a luat numele de la proprietatea cu același nume. Este așezat în partea de N. a comuneĭ, pe malul drept al rîuluĭ Siret, la hotarul către județul Tecuciŭ. Are o întindere cam de 95 hect., cu o populațiune de 160 familiĭ, carĭ coprind 1300 suflete, din carĭ 240 contribuabilĭ; 201 știŭ carte. Are o biserică, deservită de 2 preoțĭ, 1 dascăl, 1 paracliser, și școala comuneĭ.

Corbul, *sat,* face parte din com. Colonești, pl. Stănișești, județul Tecuciŭ. Situat pe partea dreaptă a rîuluĭ Zeletin, la o depărtare de 1 kil. și 540 m. de reședința comuneĭ.

Are o populație de 19 capĭ de familie saŭ 45 suflete, din carĭ 43 contribuabilĭ, locuind în 19 case.

Aci se află o biserică, cu hramul Sfinților Voevozĭ, zidită în 1677, după cum se găsește în inscripțiunea bisericeĭ.

Locuitoriĭ sunt răzeșĭ.

Corbul, *sat,* în partea de N.-V. a com. Lipovățul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, așezat în vale, și pe coastele a treĭ dealurĭ: Lipovățul, Corbul și Chițocul, pe o suprafață de 447 hect., proprietatea locuitorilor, în care are și statul 6½ hect. vie și cu o populație de 114 familiĭ, saŭ 483 suflete, jumătate Romînĭ, jumătate Rusnacĭ, carĭ toțĭ se ocupă cu lucrarea pămîntuluĭ și creșterea vitelor. Aicĭ se lucrează dogăria și rotăria; se cultivă viea și livezile.

Vite: 200 vite marĭ cornute, 16 oĭ, 13 caĭ și 100 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri și 90 care cu boĭ, 8 căruțe cu caĭ, precum și 40 stupĭ de albine.

Corbul, *sat,* face parte din com. rur. Călinești, plaiul Cozia, jud. Vîlcea. Are o populație de 40 locuitorĭ (24 bărbațĭ și 16 femeĭ). Este situat pe șoseaua națională Rîul-Vaduluĭ și pe malul Oltuluĭ.

Corbul, *stație de dr. d. f.,* jud. Olt, pl. Mijlocul, căt. Buzești, pe linia Pitești-Slatina, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1875. Se află între stațiile Stolnici (9.5 kil.) și Potcoava (12.3 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mărĭ de 163m,51. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896, a fost de 79386 leĭ, 89 banĭ.

Corbul, *costișe,* pl. Jiul-d.-s., com. Braloștița, jud. Dolj, pe care este situată comuna cu același nume.

Corbul, *vîrf de munte,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Cașinul, din șira Cuciurul.

Corbul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Beceni, între Valea-Ociĭ și Valea-Corbuluĭ; face hotar despre com. Policiori.

Corbul, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Goidești, căt. Ivănețul, acoperit de fîneață și pădure.

Corbul, *munte,* situat la N. comuneĭ Novaci, pl. Novaci, jud. Gorj, pe partea stîngă a rîuluĭ Gilort, între munțiĭ Paltinul și Cornețul-Mic.

Corbul, *deal,* se întinde spre S.-V. de satul Larga, com. Movileni, pl. Copoul, județul Iași; este bogat în pășune.

Corbul, *deal,* situat pe teritoriul com. Buzești, pl. Mijlocul, jud. Olt, la V. de căt. Corbul, de la care-și trage numirea. Are direțiunea N.-S., urmînd albia Vedeĭ. E tăiat de Brazda-luĭ-Novac și de linia ferată Slatina-Pitești. Sub poalele acestuĭ deal, în malul Vedeĭ, e gara Corbul.

Corbul, *deal,* în partea de V. a com. Șoimari, pl. Podgoria, jud. Prahova, pe care se afla pădure.

Corbul, *munte,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Chiojdeni, așezat în partea de N. a comuneĭ; este acoperit cu pășunĭ întinse și puține pădurĭ.

Corbul, *deal,* jud. Tecuciŭ. Se întinde din com. Roza, jud. Tutova, continuă spre V. de satul Burlugul, pe malul stîng al Zeletinuluĭ, pănă la Gura-Burluguluĭ, com. Motoșeni.

Corbul, *deal,* începe din marginea satuluĭ Corbul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, în direcțiune de la S. la N. și se termină în marginea de S. a satuluĭ Chițocul.

Corbul, *deal,* în com. Bîrzești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ. (V. Ludești-Budăiul, deal).

Corbul, *deal,* com. Govora, pl. Ocolul, jud. Vîlcea.

Corbul, *iaz,* jud. Iași, lîngă dealul cu acest nume, pe teritoriul satuluĭ Larga, com. Movileni, pl. Copoul; în el se află mult pește.

Corbul, *lac,* județul Dolj, plasa Ocolul, com. Motoci.

Corbul, *loc izolat,* com. Leicești, plaiul Nucșoara, jud. Muscel, a-

Hosted by Google

coperit în parte cu sălcii, iar în parte loc de cultură.

Corbul, *loc izolat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Mînzaţi, spre S.-V. de satul Mînzaţi, loc unde se văd ruinele uneĭ biserici şi ale unuĭ cimitir; a fost decĭ aci cînd-va vr'un sat.

Corbul, *moşie,* în com. Cătina, jud. Buzău, proprietatea moşnenilor Miculeşti în devălmăşie. Are aproape 280 hect. pădure, fîneaţă, livezĭ şi arăturĭ. Se numeşte de locuitorĭ şi Sforile-Corbuluĭ.

Corbul (Floreasca), *moşie,* în com. Cătina, căt. Corbul, jud. Buzău, numită şi Cepturaşul (Bureleanca). Are 340 hect. pădure, fîneaţă şi locurĭ arabile.

Corbul, *trup de moşie* a statuluĭ, jud. Olt. (Vezĭ Drăgăneşti-cu-Trupurile).

Corbul, *pădure,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, în com. Bogdana, proprietatea luĭ Tulea Welt. Este foioasă (fag şi stejar); are o întindere de 130 hect. şi este supusă regimuluĭ silvic.

Corbul, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, teritoriul comuneĭ Pribegi.

Corbul, *pădure,* dependinte de com. Vărsătura, jud. Putna, proprietate răzăşească. (Vezĭ Haraga-Hoţul).

Corbul, *trup* din *pădurea* Balaciul, pendinte de com. Romîneşti, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea, în întindere de 200 hect., supusă regimuluĭ silvic.

Corbul, *trup* de *pădure* a statuluĭ, jud. Vîlcea, în întindere de 15 hect., formînd împreună cu trupurile: Coasta-Lungă şi Dealul-Mare, pădurea Foleşti-d.-s., în comuna Pojogi, plasa Cerna-d.-s.

Corbul, *vechiŭ pichet,* cu No. 93, către hotarul Moldoveĭ, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Corbul, în partea de N., pe partea dreapta a rîuluĭ Siretul.

Corbul, *pisc,* spre V. de com. Oporelul, plasa Oltul-d.-j., jud. Olt, acoperit de pădure.

Corbul, *pisc,* com. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt.

Corbul, *pîrîiaş,* jud. Bacău, pl. Trotuşul, com. Caşinul; se varsă d'a dreapta pîrîuluĭ Curiţa.

Corbul, *pîrîŭ,* jud. Fălciu, izvoreşte dintre dealurile Şurpa şi Marmora, curge prin valea cu asemenea numire, pe teritoriul com. Bohotinul, pl. Podoleni, şi se varsă în rîul Jijia.

Corbul, *pîrîŭ,* în com. rur. Imoasa, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Corbul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Bisoca. Izvoreşte din muntele Furul-Mare, de la hotarul judeţuluĭ, merge dealungul culmeĭ Măgura-Ganeĭ, udă partea de N. a comuneĭ, şi se varsă în rîul Rîmnicul-Sărat, după un curs repede şi prăpăstios, pe dreapta acestuĭ rîu.

Corbul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Dumitreşti, reşedinţa plaiuluĭ. Izvoreşte din Muntele Corbul, (comuna Chiojdeni); brăzdează partea de N. a comuneĭ, şi după un curs repede se aruncă în rîul Motnăul.

Corbul, *pîrîŭ,* jud. Vasluiu. Izvoreşte din partea de V. a satuluĭ Corbul, com. Lipovăţul, pl. Crasna; curge spre E. prin Valea-Corbuluĭ, prin mijlocul satuluĭ, şi la o distanţă de 1 kil., se varsă în pîrîul Butnariul, după ce primeşte pe afluenţiĭ Corbişorul şi Chiţocaşul.

Corbul, *platoŭ,* jud. Dolj, plasa Ocolul, comuna Izvorul.

Corbul, *surpătură,* în centrul căt. Sîmbureşti, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. E acoperită cu tufăriş.

Corbul, *vale,* între dealurile Corbul şi Marmora, com. Bohotinul, pl. Podoleni, jud. Fălciu, prin care trece pîrîul cu acelaşĭ nume.

Corbul, *vale,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Imoasa, pl. Motrul-d.-s.

Corbul, *vale,* jud. Olt, pl. Mijlocul, situată la S.-V. de com. cu acelaşi nume şi la V. de căt. Ungheni. Are direcţiunea V.-E. şi dă în Vedea.

Corbul-Pădureţ, *pădure,* jud. Muscel, proprietatea statuluĭ, în întindere de 500 hect.

Corbul-Pădureţ, *moşie,* a statuluĭ, în com. Leiceşti, plaiul Nucşora, jud. Muscel, pendinte de Mitropolia din Bucureşti. Aduce anual un venit de vr'o 590 leĭ.

Corbul-Valea-Largă, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, pendinte de comuna Săscioara, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea.

Corbuluĭ (Apa-), *izvor,* în jud. Buzău, com. Cătina, căt. Corbul. Incepe din munţiĭ Piatra-Corbuluĭ şi se varsă în rîul Bîsca-Chiojduluĭ.

Hosted by Google

Corbuluĭ (Cotul-), *vechiŭ pichet,* cu No. 94, către hotarul Moldoveĭ, jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., com. Corbul, în partea de V., lîngă rîul Siret, pe dreapta luĭ.

Corbuluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Lecca.

Corbuluĭ (Dealul-), frumos *plaiŭ,* jud. Buzău, în com. Gura-Teghiĭ, între munţiĭ Tega şi Podul-Grecilor, acoperit cu izlaz.

Corbuluĭ (Dealul-), *colină,* jud. Buzău, în com. Policiori, ramificaţie din muntele Corbul, din com. Beciul; e acoperită de pădure.

Corbuluĭ (Dealul-), *deal,* în com. Bodeşti-Precisteĭ, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. E situat în spre N. de satul Bodeşti; este acoperit cu păduriĭ.

Corbuluĭ (Dealul-), *deal,* în comuna Pleşeşti, jud. Suceava.

Corbuluĭ (Dealul-), *deal,* situat în raionul com. Coloneşti, jud. Tecuciŭ.

Corbuluĭ (Izvorul-), *izvor,* în jud. Buzău, com. Gura-Dimieniĭ. Incepe din moşia Floreasca şi se scurge în Valea-Dimieniĭ. Face hotar despre com. Niculeşti.

Corbuluĭ (Izvorul-), *izvor,* jud. Buzău, în com. Goideşti. Ese din muntele Arsenia şi dă în Sărăţelul-Bălăneştilor.

Corbuluĭ (Malul-), *mal,* la S. de com. Văleni, pl. Argeşelul, jud. Muscel.

Corbuluĭ (Muchea-), *colină,* în com. Grăjdana, jud. Buzău, acoperită de păduriĭ.

Corbuluĭ (Muntele-), *munte,* în com. Beciul, căt. Tocila, jud. Buzău, acoperit de păduriĭ.

Corbuluĭ (Piatra-), *cătun,* al com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzău, cu o populaţiune de 120 locuitoriĭ, locuind în 43 case.

Corbuluĭ (Piatra-), *munte,* în com. Cătina, jud. Buzău, culminînd într'o frumoasă şi înaltă stîncă: vîrful Piatra-Corbuluĭ, parte stîncos şi gol, parte acoperit de mesteacăn; e avut în substanţe minerale şi maĭ cu seamă în gips; cîte odată se găseşte şi chihlibar de frumoase nuanţe în matca izvoarelor ce es dintr'însul. El continuă printr'un frumos plaiŭ: Plaiul Corbuluĭ. Acoperit de fîneaţă şi semănăturiĭ.

Corbuluĭ (Piatra-), măreaţă *stîncă de piatră,* în com. Gura-Teghiĭ, căt. Piatra-Corbuluĭ, jud. Buzău, situată pe malul drept al rîuluĭ Bîsca-Rozileĭ. Laturile eĭ de N. şi N.-E. cad perpenticular, pe cînd cele-l'alte sunt înclinate. E cea maĭ mare stîncă din judeţ.

Corbuluĭ (Piatra-), *pădure,* în com. Gura-Teghiĭ, căt. Piatra-Corbuluĭ, jud. Buzău, avînd 100 hect., din care mare parte a moşnenilor.

Corbuluĭ (Piscul-), *pisc,* la N.-V. com. Crîngeni, jud. Teleorman.

Corbuluĭ (Piscul-), *vechiŭ pichet,* cu No. 89, către hotarul Moldoveĭ, în com. Corbul, din plasa Marginea-d.-j., jud. R.-Sărat, aşezat în partea de V. a comuneĭ.

Corbuluĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* jud. Tecuciŭ, izvoreşte din poalele dealuluĭ Corbul, udă satul cu acelaşĭ nume şi se varsă în partea dreaptă a Zeletinuluĭ, în faţa satuluĭ Corbul, com. Coloneşti, pl. Stănişeşti.

Corbuluĭ (Poiana-), *poiană,* jud. Bacău, plasa Trotuşul, comuna Caşinul, pe teritoriul cătunuluĭ Căiuţul.

Corbuluĭ (Poiana-), *loc izolat,* în com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Corbuluĭ (Rîpa-), *colină,* în com. Mărunţişul, căt. Valea-Seacă, jud. Buzău.

Corbuluĭ (Rîpa-), *deal,* în com. Valea-Lungă, pl. Prahova, jud. Prahova.

Corbuluĭ (Rîpa-), *rîpă,* com. Goleşti, plasa Rîurile, judeţul Muscel.

Corbuluĭ (Rîpa-), *rîpă,* la E. de com. Brebul, pl. Prahova, jud. Prahova.

Corbuluĭ (Rîul-), *pîrîiaş,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa. Izvoreşte din dealul cu acelaşĭ nume şi se varsă în pîrîul Cuchinişul.

Corbuluĭ (Stînca-), *munte,* în com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. E situat în apropierea satuluĭ Taşca. Se maĭ numeşte şi Stînca-Corbiţiĭ, după cum povesteşte legenda, că de pe vîrful eĭ s'ar fi aruncat în apele Bicazuluĭ o fată, ce se numea Corbiţa, desperată din pricină că Tătariĭ i-ar fi răpit logodnicul.

Această stîncă înaintează atît de mult în apele Bicazuluĭ, în

Hosted by Google

cît acestea trec aci ca printr'un fel de gît foarte strîmt.

Corbuluĭ (Şanţul-), *vechiŭ pichet,* cu No. 90, către hotarul Moldoveĭ, jud. R.-Sărat, din pl. Marginea-d.-j., com. Corbul, aşezat în partea de V. a comuneĭ, pe şanţul ce serveşte de hotar, de unde e şi numele luĭ.

Corbuluĭ (Ţarina-), *vechiŭ pichet,* cu No. 91, către Moldova. E situat în ţarinile comuneĭ Corbul, din pl. Marginea-d.-j., jud. R.-Sărat. Astă-zĭ e han pe drumul către com. Măicăneşti.

Corbuluĭ (Valea-), *vale* productivă, jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Mileşti.

Corbuluĭ (Valea-), *vale,* în com. Policiori, căt. Gura-Văeĭ, jud. Buzăŭ. E acoperită de Pădurea-Corbuluĭ şi de Valea-Corbuluĭ. Are 114 hect.

Corbuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Gorj, în clina de V. a Dealuluĭ-Muiereĭ, spre V. de com. Poiana-Seciurile.

Corbuluĭ (Valea-), *vale,* com. Racoviţa, pl. Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel.

Corbuluĭ (Valea-), *vale,* com. Tîrleşti, pl. Teleajenul, jud. Prahova.

Corbuluĭ (Valea-), *vale,* izvoreşte de la poalele munteluĭ Bonciul, judeţul Prahova, curge spre E. şi S.-V. şi se varsă în raionul com. Comarnicul, pl. Peleşul.

Corbuluĭ (Valea-), *vale.* E situată între dealurile: Corbul, Lipovăţul şi Chiţocul, com. Lipovăţul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ. Are o întindere de 1 kil. Prin ea curge pîrîul Corbul.

Corbuluĭ (Valea-), *vale,* com. Foleşti-d.-s., pl. Horezul, jud. Vîlcea. Se varsă în rîul Bistriţa, în raionul comuneĭ.

Corbuluĭ (Vîrful-), *pădure,* în com. Cătina, căt. Corbul, jud. Buzăŭ; face împreună cu Jariştea un corp de 230 hect., pe moşiile Cepturaşul şi Corbul.

Corbuşorul, *pîrîiaş,* izvoreşte din dealul Lipovăţul, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, şi, la mijlocul satuluĭ Corbul, se varsă în pîrîul Corbul.

Corcanul, *cătun,* jud. Brăila, pendinte de com. Cioara-Doiceşti, pl. Călmăţuiul. E situat la N.-E. la 3—4 kil. de comună. Are 315 sufl., formînd 44 fam. Sunt aci 30 contribuabilĭ.

Corcanul, *moşie,* jud. Brăila, de aproape 2000 hect., proprietatea moştenitorilor D. G. Petcu. Se maĭ numeşte de loc. şi Ivănuşi.

Corcanul, *movilă,* jud. Brăila, la S. cătunuluĭ cu acelaşĭ nume.

Corcanul, *vălcea,* care se formează pe teritoriul comuneĭ Băltaţi, pl. Mijlocul, jud. Olt; curge către E. şi dă în Negrişoara, în com. Birci.

Corceşti, *vale,* în partea de E. a comuneĭ Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoşani.

Corcioveni, *sat,* face parte din com. Brăhăşeşti, jud. Tecuciŭ. E situat pe coastă, în spatele satuluĭ Cosiţeni, în Capul-Dealuluĭ unde se împreună Berheciul cu Zeletinul. Acest deal începe din dreptul satuluĭ Brăhăşeşti şi continuă spre N. pănă în jud. Bacăŭ, avînd de o parte Valea-Zeletinuluĭ, iar de cea-l'altă Berheciul. Satul se află la o distanţă de 2 kil. şi 39 metri de reşedinţa comuneĭ. Are o populaţie de 32 capĭ de fam., cu 97 suflete.

Corcioveni, *pădure,* jud. Tecuciŭ, pl. Zeletinul, com. Brăhăşeşti. E situată între satele Corcioveni şi Cosiţeni.

Corcoaia, *gură,* în jud. Mehedinţi, numită şi Gura-Corcoaeĭ, în apa Cerneĭ şi loc foarte frumos, la scăparea rîuluĭ Cerna din stîncile munteluĭ Corcoaia.

După tradiţia feteĭ care a înşelat pe Iorgovan cu frumoasele sale cîntece, se crede că acest loc este locul unde se ascunsese sora luĭ Decebal, în timpul războaelor luĭ Traian cu Daciĭ şi care ar fi fost aci descoperită de Traian.

Corcoaia, *munte,* acoperit cu pădure, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, pe teritoriul com. Cloşani. Este despicat în două.

Pe partea dreaptă a rîuluĭ Cerna, în acest munte, la o înălţime mare, este săpată în piatră o potecă primejdioasă pentru ceĭ ce ar voi să treacă prin acel loc, lăsînd la o parte pe aceia care o leagă cu Comenzile şi care este maĭ bună. Această potecă săpată în piatra, locuitoriĭ o numesc Urma-Şarpeluĭ.

Corcoaia, *vale* adîncă şi prăpăstioasă, în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, prin care străbate rîul Cerna, într'un loc pe o lărgime numaĭ de un metru.

Corcodelul, *cătun.* (Vezĭ Ciocîrleşti, sat, com. Valea-Satuluĭ, pl. Funduri, jud. Vasluiŭ).

Hosted by Google

Corcodelul, *vale,* în jud. Buzău, com. Pîclele. E acoperită de fîneață.

Corcoianul, *cătun,* al com. Pănătăul, jud. Buzău. Are o pop. de 300 loc., carĭ locuesc în 68 case.

Corcova, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., la distanță de 38 kil. de Turnul-Severin, iar de Strehaia reședința plășeĭ, de 16 kil. E situată pe valea Coșușteĭ și la poalele dealuluĭ ce se termină la împreunarea apeĭ Coșuștea cu Motrul.

Comuna e formată din satele: Corcova, Cordunul, Pîrvulești și Stejarul. Are o populație de 1272 locuitorĭ, din carĭ 212 contribuabilĭ; locuesc în 274 case.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Locuitoriĭ aŭ: 56 pluguri, 121 care cu boĭ și 20 căruțe cu caĭ. Stupĭ sunt 116.

Sunt 2 bisericĭ deservite de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ; o școală condusă de un învățător, frecuentată de 29 elevĭ și 3 eleve.

Çîrciumĭ sunt 2.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ leĭ 2336 și la cheltuelĭ leĭ 1853.

Vite sunt: 870 vite marĭ cornute, 60 caĭ, 700 oĭ și 600 rîmătorĭ.

Biserica din satul Corcova, de lîngă curtea boerească, este de zid și prezintă oare-care importanță istorică prin vechimea eĭ; aci a fost mănăstire, în a căreĭ curte de zid se văd și acum urmele chiliilor călugărești; iar în fața bisericeĭ, jos, sunt niște pietre cu inscripțiunĭ vechĭ.

Córcova, saŭ **Dealul-Corcoveĭ,** *deal,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Corcova.

Corcovița, *vale,* în com. rurală Gîrbovățul, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Cordăreni, *com. rur.,* în partea de S.-E. a jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-s., formată din satele: Cordăreni, Cracalia, Dumeni, Ghinghioaia, Grivița-Vechie, Grivița-Nouă, Liveni, Slobozia, Șipoteni și Vîrcoliciul, cu reședința primărieĭ în Dumeni. Are o populație de: 890 familiĭ și 3546 suflete; 8 bisericĭ, deservite de 5 preoțĭ, 10 cîntărețĭ și 6 pălămarĭ; 2 școlĭ, cu 2 învățătorĭ și 110 elevĭ; 10 iazurĭ și 22½ pogoane de vie.

Suprafața întreguluĭ pămînt al comuneĭ este de 2409 hect. 13 arĭĭ, stăpînite de locuitorĭ și 3968 hect. 61 arĭĭ a proprietăților.

Budgetul a fost în 1889—90 de leĭ 10059, banĭ 40, la venitурĭ, și de leĭ 9612, banĭ 20, la cheltuelĭ; iar în 1890—91 de leĭ 10059, banĭ 89, venitурĭ și de leĭ 9651, banĭ 20, cheltuelĭ.

Vite marĭ albe cornute sunt 1298, oĭ 3696, capre 11, caĭ 153, porcĭ 306; stupĭ cu albine sunt 101.

Cordăreni, *sat,* pe moșia cu asemenea numire, com. Cordăreni, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ, divizat în două cătune: Cordăreni-Gafencu și Cordăreni-Mănăstireĭ. Are o populație de 185 familiĭ, cu 777 suflete. Așezările sătenilor sunt unele bune cu grădine și livezuĭ; altele numaĭ cu grădine. Partea Gafencu, este a d-luĭ Manea, armean; și partea Mănăstireĭ, a statuluĭ și foastă a Mănăstireĭ Dolhești, din jud. Suceava.

Biserică sunt 2, deservite de 2 preoțĭ, 4 cîntărețĭ și 2 pălămarĭ; una se află pe partea Gafencu, are hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ; este mică, de lemn și tencuită făcută de sătenĭ în 1824; una pe partea Mănăstireĭ, cu hramul Sf. Nicolae, făcută de zid în 1873, de către posesorul moșieĭ D-luĭ Urzică, dimpreună cu sătenii. Școala e frecuentată de 60 elevĭ, are un local bun făcut de comună cu ajutor din partea posesoruluĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună.

Locuitoriĭ împroprietăriți aŭ 767 hect. 34 arĭĭ pămînt în a lor dispoziție; iar stăpînii moșieĭ 1675 hect. 67 arĭĭ cîmp și 64 hect. 45 arĭĭ pădure tînără de stejar. Partea moșieĭ Gafencu, este de 930 hect. 98 arĭĭ cîmp și 35 hect. 80 arĭĭ pădure; iar partea Mănăstireĭ, de 716 hect. 10 arĭĭ cîmp și 28 hect. 64 arĭĭ pădure.

Iazurĭ sunt treĭ, dintre carĭ unul numit Doljescu, în suprafața de 13 hect., și unul Gafincescu, de 2 hect.

Pîrîul principal ce trece pe moșie este Ibăneasa.

Drumurĭ: acel de la Herța la Săveni, și acel de la Dorohoiŭ la Săveni.

Hotarele cu: Havîrna, Balinți, Vorniceni, Carasa, Corlăteni, Ghenghioaia și Vlădeni.

Localităților însemnate sunt: Templul-Sașilor și Movilele-Catreĭ.

Cordăreni, *pădure,* pe moșia și comuna cu acelașĭ nume, jud. Dorohoiŭ, plasa Prutul-d.-s., în suprafață de 64 hect. 44 arĭĭ.

Cordăreni-Gafencu, *cătun.* (V. Cordăreni, sat, jud. Dorohoiŭ).

Cordăreni-Mănăstireĭ, *cătun.* (Vezĭ Cordăreni, sat, județul Dorohoiŭ).

Cordășul, *deal,* se prelungește

Hosted by Google

în partea de N. a satuluĭ Curseşti-Răzeşi, din com. Curseşti, pl. Racova, jud. Vasluiŭ.

Cordeni, *sat,* în partea de S. a comuneĭ Ivineţeşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. E situat pe şesul Crasneĭ, între dealul şi pîrîul Crasna.

Are o biserică fondată la 1815, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Numirea satuluĭ s'a luat de la moşia Cordeni, fostă a Episcopieĭ de Roman, apoĭ a statuluĭ prin secularizare şi în urmă dată clăcaşilor împroprietăriţĭ la 1864 şi 1878. Se maĭ spune de bătrînĭ că cea întîiŭ familie venită pe Cordeni a fost a luĭ Timoftescu, trecută din Turcia maĭ întîiŭ în Basarabia şi apoĭ pe acest pămînt. Descendenţĭ din această familie sunt şi astă-zĭ. Tot cam pe atuncĭ o altă familie Bujoreanu, din Transilvania, coborîndu-se cu turma sa de oĭ, s'a aşezat aicĭ unde şĭ-a făcut o stare frumoasă, de care se bucură descendenţiĭ săĭ. Se maĭ spune că în faţa acestuĭ sat, dincolo peste pîrîul Crasna, ar fi fost din vechime un tîrgŭşor numit Caracaş (Tîrgul Caracaş) unde şi astă-zĭ se văd oare-care urme. Pe acel loc s'a găsit maĭ multe lucrurĭ, paftale şi banĭ de aramă şi argint. Alăturĭ cu acest tîrgŭşor ar fi existat şi un mic sat din rămăşiţa căruia se găsea o fîntînă cu un colac mare de piatră, învechit de timpurĭ, numită Fîntînaluĭ-Bujoreanu. Bătrînĭ din bătrînĭ spun că aŭ apucat această fîntînă.

Cordeşti, *com. rur.,* jud. Gorj, pl. Gilortul, la N. comuneĭ Băceşti, situată pe şes şi coastă şi pe ambele părţĭ ale pîrîuluĭ Amărăzuia.

Are o suprafaţă de 800 hect., din carĭ 250 hect. pădure, 250 hect. arabile, 220 hect. fîneţe, 30 hect. vie, 32 hect. livezĭ de prunĭ şi 18 hect. izlaz.

Are o populaţie de 127 familiĭ, cu 544 suflete, din carĭ 112 contribuabilĭ. Intre aceste familiĭ este şi o familie de Ţigani.

Locuitoriĭ sunt moşneni şi se maĭ ocupă, afară de agricultură şi creşterea vitelor şi cu lemnăria, construind care, căruţe şi altele.

Eĭ posedă 30 pluguri, 70 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ, 210 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 175 oĭ, 90 capre şi 164 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ e de leĭ 856, banĭ 23, iar cheltuelile de leĭ 824, banĭ 60.

Comunicaţia se face printr'o şosea vecinală care vine despre comuna Băceşti şi străbate această comună prin centru, de la S. la N. Comuna are 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ la anul 1796.

Comuna Cordeşti este compusă dintr'un singur sat.

Corduna, *colină,* în com. şi căt. Lapoşul, jud. Buzăŭ, acoperită cu pădurea Lupoaia.

Corduneĭ (Podul-), *numire* dată uneĭ *părţi* din *pădurea* Alunişul, din com. Colţi, jud. Buzăŭ, în întindere de 38 hect.

Corduneĭ (Poiana-), *loc izolat,* în com. Colţi, jud. Buzăŭ, în pădurea Alunişul; ezlaz de vite.

Corduneĭ (Poiana-), *pădure,* în com. Colţi, căt. Alunişul, jud. Buzăŭ; face parte din pădurea statuluĭ Alunişul-Mlăjet, avînd singură o suprafaţă de 46 hect.

Corduneni, *numire,* ce se da maĭ înainte *satuluĭ* Cotul-Grosuluĭ, din jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni.

Corduniţa, *loc izolat,* în com. Nehoiaşul, jud. Buzăŭ, între Valea-Vaciĭ şi pîrîul Nehoiul; face hotar între com. Nehoiaşul şi Chiojdul-din-Bîsca.

Cordunul, *com. rur.,* jud. Roman, în plasa Moldova, spre N.-V. de oraşul Roman şi la o depărtare de 3 kil. de el şi 4 de reşedinţa plăşeĭ. Este aşezat pe şes, pe malul stîng al rîuluĭ Moldova. Este formată din satele: Cordunul şi Simioneşti, cu reşedinţa comuneĭ în satul Cordunul. Are 334 capĭ de fam., 396 contrib., 1368 loc., din carĭ 91 ştiŭ carte; locuesc în 306 case. Populaţia este romînă afară de 1 fam. Evreĭ. Sunt 655 vite marĭ cornute. Locuitoriĭ acesteĭ comune se ocupă cu transportul. Are o biserică de văl ătucĭ şi o şcoală primară mixtă, care în cursul anuluĭ şcolar 1886—87 a fost frecuentată de 34 elevĭ (33 băeţĭ şi 1 fată), din 56 înscrişĭ (55 băeţĭ şi 1 fată). Venitul anual este de 4881 leĭ, 50 banĭ; iară cheltuelile de 4883 leĭ. Este legată cu oraşul Roman prin şosea.

Cordunul, *sat,* jud. Botoşani, pl. Coşula, pe dreapta pîrîuluĭ Tulburea, în partea de N.-E. a comuneĭ Flămînzi, pe moşia Flămînzi. Locuitoriĭ acestuĭ sat, se zice, sunt veniţĭ din Bucovina, pe care poporul o numeşte şi Cordun, de unde ar veni că şi locuitoriĭ aŭ fost numiţĭ Corduneni şi satul Cordunul. Are o populaţie de 148 fam., saŭ 838 sufl., avînd 188 contrib. Se află 4 cîrciume, 4 comercianţĭ şi 5 meseriaşĭ.

Vite: 188 boĭ şi vacĭ, 71 caĭ

Hosted by Google

mari și mici, 275 oi, 95 mascuri; 42 stupi cu albine.

Cordunul, *sat,* în jud. Roman, pl. Moldova, com. Cordunul, pe malul stîng al rîuluĭ Moldova, spre N.-V. de orașul Roman și la o depărtare de 3 kil. de el și de 4 kil. de reședința plășeĭ. Este așezat pe șes. Este reședința comuneĭ Cordunul. Are 212 capĭ de fam., 263 contrib., 930 loc., din carĭ 72 știŭ carte; locuesc în 204 case. Populațiunea este numaĭ romînă. Sunt 424 vite marĭ cornute. Locuitoriĭ acestuĭ sat se ocupă cu transportul și cu desfacerea de articole de alimentare. Are o biserică de vălătucĭ și o școală primară mixtă, care în cursul anuluĭ 1886-87 a fost frecuentată de 34 elevĭ (33 băeți și 1 fată), din 56 înscriși (55 băeți și 1 fată). Este legată cu orașul Roman prin șosea.

Cordunul, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de com. rur. Corcova; are 50 case.

Cordunuluĭ (Cheia-), *numire* ce se maĭ dă *punctuluĭ* Cheia, jud. Buzăŭ, din com. Nehoiașul, pe unde rîul Buzăŭ intră din Transilvania în județ.

Coreia, *lac,* pe proprietatea Petroșani, com. Petroșani, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Corendi, *deal,* com. Mădulari, pl. Cerna, jud. Vîlcea.

Corhana, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Bistrița-d.-s., com. Liuzi-Călugăra. Sunt 71 capĭ de familie și 289 suflete. Animale sunt: 77 vite cornute și 16 porcĭ.

Corhana, *fost sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Bălușești, pe pîrîul Corhana.

Corhana, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Dulcești, pe malul drept al rîuluĭ Moldova, spre N. de satul Dulcești și la o depărtare de 3 kil. de el. Are 61 capĭ de fam., 65 contribuabilĭ, 216 loc., din carĭ 21 știŭ carte; locuesc în 90 case. Din această populație, 60 fam. (140 loc.) sunt Ungurĭ. Sunt 284 vite marĭ cornute. Ungurii din acest sat țin de parohia catolică Săbăoani.

Corhana, *deal,* în com. Văleni, pl. Moldova, jud. Roman, spre N. de satul Văleni.

Corhana, *numire* dată uneĭ *părți* din *pădurea* Goicelul, ca de 20 hect., din com. Sărulești, jud. Buzăŭ.

Corhana. Vezĭ Husanul, deal, com. Ivinețești, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Corhana, *munte,* jud. Suceava, în com. Dorna, numit și Bîtea-Spaimeĭ.

Corhana, *deal,* acoperit de tufiș, lîngă satul Bădilița, jud. Suceava.

Corhana, *pîrîŭ,* ce curge prin pl. Fundul, jud. Roman. Își ea naștere din maĭ multe izvoare, de la poalele Dealuluĭ-Chiliĭ; curge de la N.-E. spre S.-V. și primește în sine maĭ multe pîrîiașe, apoĭ se varsă în rîul Siret de a stînga, maĭ spre N. de satul Spiridonești.

Corhani, *deal,* începe de pe moșia Baranca, com. Movila, pl. Herța și se întinde pănă la Satul-Mare, com. Pilipăuți, județul Dorohoiŭ.

Corhani, *șes,* jud. Dorohoiŭ, pe malul Prutuluĭ. Incepe de la vama sucursală de pe Molnița, com. Pilipăuți, pl. Herța; se prelungește pe sub dealul Corhani, și se termină în hotarul moșieĭ Pilipăuți.

Corhanul, *deal,* în com. rur. Balad.-s., plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Corhanul, *deal.* Vezĭ Nedieni, deal, com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași.

Coria, *ostrov,* pe albia Dunăreĭ în dreptul com. Pruntul-Comaneĭ, pl. Marginea, jud. Vlașca.

Corîiașul, *pădure,* în com. Mlăjetul, căt. Stănila, jud. Buzăŭ, proprietate moșnenească în întindere de 300 hect. E formată din sforile: Fundea, Pleșuva, Dosul-Bîsciĭ, Gîrliciul și Piatra-Fundeĭ, situate toate pe moșia Gorgănești.

Corîiașul, *vale,* în com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ. Incepe din pădurea Topilele și se scurge în izvorul Cepturașul.

Corîiul, *izvor,* în com. Goidești, jud. Buzăŭ. Incepe din muntele Corîiul și se scurge în pîrîul Bîsculița. Albia sa face hotar despre Transilvania.

Corîiul, *munte* însemnat, în com. Goidești, jud. Buzăŭ, aproape de frontieră, între muntele Balaban și Zănoaga. In poalele sale de S. e faimosul loc Crucea-Feteĭ. Are o pădure de brad și pășunĭ excelente, unde pot paște anual 1800 oĭ. Laptele ce se strînge în stîna de aci, se fabrică în cășăria Viforîta.

Corîiul, *munte,* în com. Mlăjetul, căt. Topilele, jud. Buzăŭ; are

Hosted by Google

ramificaţia: Corîiul-Mic; e acoperit de pădure şi izlaz.

Corîiul, *numire* dată uneĭ *părţi* a *pădureĭ* statuluĭ, din com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ, în întindere de 285 hect.; face parte din pădurea Mlăjetul-Aluniş.

Corîiul, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Mlăjetul, căt. Stănila. Incepe din Munţiĭ-Colţilor şi se scurge în apa Cepturaşul.

Corjeuţi, *sat,* pe moşia Pomîrla, în partea de V. a com. cu acelaşĭ nume, pl. Prutul-d.-s., judeţul Dorohoiŭ. Are 129 familiĭ, saŭ 429 suflete. Este o biserică, cu hramul Duminica-tuturor-Sfinţilor, deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 pălămar; este mică, de lemn, făcută în 1800, de Ioniţă Başotă, proprietarul moşieĭ. Calitatea pămîntuluĭ este în parte bună. Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 352 hect. 32 ariĭ pămînt.

Corjocaruluĭ (Stînca-), *stîncă,* situată în com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Corlatele, *com. rur.,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-j., la 47 kil. departe de Craiova şi la 4 kil. departe de reşedinţa plăşeĭ, Vîrtopul.

Se învecineşte la N. cu com. Vîrtopul, la S. cu com. Rudari, la E. cu com. Giubega, la V. cu com. Caraula.

Limita linieĭ de N. merge de la V. la E., pe valea saŭ pădurea numită a Vulpeĭ. Cele-l-alte sunt liniĭ de hotar.

Comuna este udată de gîrla Eruga; acest nume îl poartă numaĭ în această comună. In com. Cornul, pe unde izvoreşte, se numeşte Ieruga, asemenea şi în com. Corlatele. Curge în comună cu direcţiunea E.-V., se îndreptează spre S. prin Estul comuneĭ, apoĭ trece în comuna Băileşti de se varsă pe teritorul eĭ în o baltă numită Băileşti. Peste gîrlă se află un pod de lemn; la S. de gîrla Eruga se află o mare movilă numită Măgura-Verde.

Comuna este fondată de un locuitor numit Floca. Se compune dintr'un singur cătun numit Corlatele.

In Corlatele se află o biserică fondată de locuitorĭ, la care oficiază preotul din comuna Rudari. Biserica este de lemn. După legea rurală din 1864 are o proprietate de 8 pogoane arabile. Serbează hramul la Sf. Dumitru.

Se maĭ află o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1889; este întreţinută de comună. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 29 băeţĭ şi 6 fete. In vîrstă de şcoală sunt 73 copiĭ.

Ştiŭ carte 21 bărbaţĭ şi 2 femeĭ.

Populaţia comuneĭ este de 474 locuitorĭ, din carĭ 188 bărbaţi şi 286 femeĭ.

După legea rurală din 1864 sunt 98 împroprietăriţĭ.

Sunt 80 de case şi 33 bordee. Casele sunt făcute parte de zid, parte din pămînt bătut.

Suprafaţa comuneĭ este de 708 pog. 49 stînj. p., din carĭ 302 pog. 548 stînj. p. arabile, 170 pog. fîneaţă, 72 pog. izlaz, 50 pog. teren sterp. Viile sunt în întindere 70 pog.

Moşia se numeşte Corlatele; are o suprafaţă de 1260 pog. Aparţinea d-luĭ Ştefan Paliu, iar actualmente aparţine d-lor St. Nicolaŭ şi G. G. Nicolaŭ. Se seamănă pe ea grîŭ şi porumb.

Viile aŭ o întindere de 70 pog., aparţin locuitorilor şi sunt situate pe proprietatea lor.

Pe proprietatea d-luĭ Rudăreanu se află două morĭ de aburĭ.

Locuitoriĭ desfac productele cîmpuluĭ la Craiova, la Cetatea saŭ la Calafat.

Comuna este străbătută de o cale comunală ce duce la Cetatea.

Sunt 2 cîrciumĭ.

Venitul pe exerciţiul 1893—94 a fost de 1484,95 leĭ şi cheltuelile de 1414,72 leĭ.

Vite cornute sunt 89, oĭ 40 şi caĭ 8.

Corlatele, *sat,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Corlatele, cu reşedinţa primărieĭ. (V. com. Corlatele).

Corlatele, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., de pe teritoriul com. Valea-luĭ-Ion.

Corlatele, *deal,* în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Gîrcina. E situat în prelungirea Dealuluĭ-Brînzeĭ.

Corlatele, *moşie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Corlatele.

Corlătei (Dealul-), *deal,* pe teritoriul com. Dolheşti, pl. Crasna, jud. Fălciŭ.

Corlăteni, *com. rur.,* în partea de S.-E. a plăşeĭ Coşula, jud. Dorohoiŭ. E formată din satele: Carasa, Corlăteni, Davidoaia, Miclăuşeni, Miclăuşeni-Duber şi Vlădeni, cu reşedinţa primărieĭ în Corlăteni. Are o populaţie de 518 familiĭ, saŭ 1632 suflete.

Sunt 3 biserici, deservite de 3 preoţĭ, 5 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată de 56 elevĭ; 7 iazurĭ; 10 pog. vie.

Pămîntul locuitorilor este pe o întindere de 1053 hect., 21

Hosted by Google

arii, iar al proprietarilor 4346 hect. 21 arii cîmp şi 425 hect. 39 arii pădure.

Budgetul com. pe exerciţiul 1890—91 a fost de 5360 lei, 61 bani la venituri şi de 5088 lei, 51 bani la cheltueli.

Vite sunt: 1315 vite mari cornute, 2588 oi, 178 cai şi 365 rîmători.

Sunt 70 stupi.

Corlăteni, *sat,* în partea de S.-V. a com. Corlăteni, plasa Coşula, jud. Dorohoiu, pe moşia cu acelaşi nume. Are o populaţie de 188 familii, saŭ 600 suflete. Satul este înfiinţat în 1853, de către răposaţii Lascar Lascarache Bogdan şi soţia sa Henrieta, născută Dimachi, în puterea împărţelei urmată cu sora d-sale Elena Iancu Docan născută Dimache, ca avere ereditată de la părinţi, cînd atunci aŭ ridicat 100 locuitori din satul Dimăcheni, cărora li s'a dat toate înlesnirile, spre a-şi face aicea aşezările; iar acele ce le aveaŭ în Dimăcheni, aŭ rămas neatinse. Vatra satului actual ocupă vechea silişte, unde a existat satul vechiu, tot cu asemenea numire, distrus prin războaiele urmate pe acolo.

Aşezările sătenilor în cea mai mare parte sunt bune, cu grădini şi livezi.

Proprietatea moşiei este a doamnelor Ema Radu Rosetti şi Elena Mira Sturdza, fiicele şi erezele răposaţilor proprietari.

Este aci: o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot, 2 cîntăreţi şi 1 pălămar; este mică, de lemn, tencuită, făcută de sătenii în 1876; o şcoală, condusă de 1 învăţător, frecuentată de 56 elevi, şi care are un local făcut de comună.

Calitatea pămîntului este bună şi fertilă. Sătenii împroprietăriţi aŭ 396 hect. 9 arii în a lor dispoziţie; iar proprietatea 1399 hect. 25 arii cîmp şi 32 hect. şi 94 arii pădure de stejar. Iazuri sunt 3, dintre cari, mai mare este acel numit a-Fălcienilor, de 24 hect. 64 arii întindere, cu peşti, raci şi chişcari de bun soiu.

Apele ce curg pe moşie sunt rîul Jijia şi Pîrîul-Bahnei saŭ Putreda.

Drumuri: acel ce vine de la Dorohoiu prin Carasa şi merge prin Vlădeni la Podul-Stamatei; acel ce vine pe Valea-Putredei, de la Liveni şi Dumeni şi acel ce duce la Botoşani şi Gara-Leorda, prin Dimăcheni.

Hotarele cu: Miclăuşeni, Cordăreni, Vlădeni, Dimăcheni şi Văculeşti.

Localităţi însemnate sunt: Vatra-Tîrgului şi Cetatea.

Numirea moşiei vine de la Corlat, vechiul ei proprietar, boer de credinţă Domnitorului şi Ţării, pentru care Ştefan-Vodă-cel-Mare îi dărueşte satul cu moşia Berchişeşti din Bucovina, prin hrisovul din 13 Septembrie 1473, moşie care în urmă deveni proprietatea mănăstirei Moldaviţa.

Corlăteşti, *com. rur.,* plasa Crivina, jud. Prahova. Este situată lîngă apa Dîmbul, la 3 kil. departe de Ploeşti şi la 5 kil. de reşedinţa plăşei.

Se compune din 2 cătune: Corlăteşti şi Ghighiul, avînd o populaţiune de 431 locuitori (204 bărbaţi şi 227 femei); sunt 77 contribuabili; 91 capi de familie; locuesc în 90 case de locuitori.

In comună, afară de mănăstirea Ghighiul, mai este o biserică, fondată la anul 1792, deservită de un preot.

Locuitorii, în număr de 40, s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moşia statului, numită Ghighiul, şi a doamnei Elena Creţulescu, cînd li s'aŭ dat 82 hect. pămînt. Ei aŭ: 22 cai şi epe, 101 vaci, 1004 oi, 41 porci, 91 boi, 33 viţei şi 2 tauri.

In raionul comunei, pe rîul Dîmbul, sunt două mori de măcinat şi una pe heleşteul format din izvoare.

Tot teritoriul comunei e de 482 hect. Pămîntul e prielnic la toată cultura.

Comerciul se face în comună de un cîrciumar.

Comuna e străbătută de şoselele: Corlăteşti-Coslegi, Corlăteşti-Ploeşti, Corlăteşti-Ghighiul şi Corlăteşti-Berceni, toate în legătură cu şoseaua judeţeană.

E udată de gîrlele Recelea şi Calda, afară de rîul Dîmbul.

Corlăteşti, alt *nume* al *com.* Cezieni, plasa Ocolul, jud. Romanaţi. E compusă din Corlăteşti-d.-s., Corlăteşti-d.-j. şi Corlăteşti-d.-mj., avînd peste tot 866 locuitori. Comuna e situată pe ţărmul drept al rîului Tesluiul, 10 kil. spre N.-V. de Caracal.

Corlăteşti, *sat,* face parte din com. rur. cu acelaşi nume, pl. Crivina, jud. Prahova. Aci e reşedinţa comunei.

Corlăteşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Vlădeşti, pe pîrîul Horoeta, spre S. de satul Vlădeşti. Mai e numit şi Ileneasa.

Corlăţelul, *com. rur.,* în judeţul Mehedinţi, pl. Blahniţa-Cîmpul, la distanţă de 39 kil. de oraşul Turnul-Severin, iar de Vînjul-Mare, reşedinţa plăşei, de 7 kil. E formată dintr'un singur sat. Calitatea pămîntului este bună. Locuitorii posedă: 68 pluguri,

Hosted by Google

156 care cu boĭ, 12 căruțe cu caĭ. Sunt 89 stupĭ.

Această comună este situată pe valea rîuluĭ Drincea. Are o biserică, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală, cu un învățător, frecuentată de 18 elevĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitură leĭ 6336 și la cheltueliĭ leĭ 2865.

Vite: 698 vite marĭ cornute, 780 oĭ, 39 caĭ și 651 rîmătorĭ.

In această comună se fac treĭ bîlciurĭ anuale și anume: In Martie, în Iunie, la 21—22, și altul la 28 și 29 August.

In com. Corlățelul, pe marginea rîuluĭ, maĭ ales primăvara cînd vine mare și surpă malurile sale, se găsesc cioburĭ de diferite vase romane.

Prin com. Corlățelul trece șoseaua Severin - Hinova-Rogova-Vînjul - Mare - Corlățelul - Almăjelul.

Corlățelul, sau Straja-din-Deal, *deal,* în jud. Mehedinți, com. rur. Corlățelul, pl. Cîmpul. Este punct bun de observațiune.

Corlățelul, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul. Trece prin comuna cu același nume, iar în cursul său ia numele de Drincea, după ce formează un loc băltos în com. Corlățelul.

Cornaciul, *pîrîŭ,* jud. Botoșani, pl. Coșula, com. Slobozia-Secătura. Izvorește din pădurea Palanca; formează balta Antoce; primește pîraiele Pălăncuța, al-Cruceĭ, Oneguța sau al-Lingurarilor și se varsă în pîrîul Miletinul.

Cornaciul, *șes,* jud. Botoșani, ce se întinde în partea de E. a comuneĭ Slobozia-Secătura și parte pe teritoriul comuneĭ Coșula. E productiv în fîn.

Cornățelele, *cătun* (tîrlă), în județul Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comuneĭ Cosîmbești. Este situat lîngă pădurea și pe moșia cu același nume.

Cornățelele, *moșie* a statuluĭ, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta; face parte din moșia Bucul-Mătășești; este situată pe cîmpul Bărăganul, și spre S. de satul Cosîmbești.

Cornățelele, *pădure* de stejar, în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, teritoriul comuneĭ Cosîmbești. Are o suprafață de 40 hect.

Cornățelul, *com. rur.,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița. Această comună este așezată la S.-E. de Tîrgoviște, în mijlocul uneĭ cîmpiĭ întinse, unde în toțĭ aniĭ se face un mare bîlciŭ anual, numit Tîrgul-Cornățelul, la Sf. Maria, 8 Septembrie. Pe teritoriul acesteĭ com. se află un mic heleșteŭ.

Cornățelul se compune din patru cătune: Cornățelul, Corni, Cocoșul și Slobozia, cu o populație de 1448 locuitorĭ. Are treĭ bisericĭ; o școală; o moară de aburĭ.

In apropiere de Cornățelul se află și pădurĭ întinse. Prin Cornățelul, afară de alte drumurĭ micĭ, trece și șoseaua comunală de la comuna Dobra spre Bolovani. Cornățelul se învecinește la E. cu Bilciurești, la V. cu Bolovani, la N. cu Dobra și Băleni și la S. cu com. Ghergani, căt. Colacul. In com. Cornățelul, căt. Cocoșul, este un spital întreținut de Eforie.

Cornățelul, *com. rur.,* jud. Olt, plasa Oltul-d.-s., compusă din 3 cătune: Cornățelul, Seaca și Optășani. Legenda spune că această comună s'a înființat cam pe la anul 1700, din emancipațĭ, robĭ aĭ Schituluĭ Seaca și din Romînĭ, parte de peste Olt, parte din părțile de cîmp ale județuluĭ Olt, și parte de prin județele Argeș, Teleorman și Vlașca, carĭ fugeaŭ din loc în loc de frica Turcilor și a Muscalilor. Aicĭ, grație poziției loculuĭ, brăzdat de văĭ și vîlcele, acoperite cu pădurĭ, se puteaŭ ascunde de orĭ-ce inamic. Eĭ trăiaŭ răspîndițĭ prin pădurĭ, departe unĭĭ de alțiĭ, așa că chiar între eĭ nu se cunoșteaŭ. Locuințele lor, numite surle, eraŭ foarte simple. Aveaŭ forma unuĭ con și se alcătuiaŭ din copacĭ retezațĭ, pușĭ în picioare, rezimațĭ unul de altul la vîrf și acoperițĭ cu crăcĭ de arborĭ. Maĭ tîrziŭ aŭ făcut bordee, ale căror urme se văd și acum în pădure.

Comuna Cornățelul este situată pe deal, între rîul Plapcica și gîrla Seaca, la 32 kil. departe de capitala județuluĭ și la 4 kil. de reședința plășeĭ.

Are o populațiune de 1200 locuitorĭ (630 bărbațĭ și 570 femeĭ), în care intră și 60 familiĭ de Țigani; sunt 340 capĭ de familie; 223 contribuabilĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ și un schit, numit Seaca.

Ocupațiunea de căpitenie a locuitorilor e agricultura. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la: Slatina, Drăgășani, Pitești și la bîlciurile din Dobrotinetul, Cîmpul-Mare, Optași, etc.

S'aŭ împroprietărit, la anul 1864, 188 locuitorĭ, dîndu-li-se 663 hect. din proprietatea mănăstireĭ Cozia. Eĭ aŭ: 18 caĭ și epe, 200 boĭ, 15 capre, 500 oĭ, 200 porcĭ și 350 vacĭ.

Hosted by Google

Școala funcționează în comună de la 1853. Se frecuentă de 43 băeți, din numărul de 225 copiĭ (118 băeți și 107 fete) în vîrstă de școală. Cu întreținerea eĭ statul cheltuește anual 756 leĭ.

Știŭ carte 60 bărbați.

Deși terenul nu e tocmaĭ prielnic la toată cultura, totușĭ se cultivă în abundență: porumb, grîŭ, orz, ovăz și meiŭ.

Comerciul se face în comună de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 1914,95 leĭ anual și cheltuelile la aceeașĭ sumă.

Comunicația se face cu multă greutate din cauza lipseĭ de șosele. Cornățelul e brăzdat de dealurile Roșul, Curca, al-Schituluĭ, al-Guguluĭ și al-Plapceĭ și udată de văile: Plapcica, Plapcea-Mare, a-Guguluĭ, Seaca, Fîntînelele și altele.

E de văzut aci pădurea statuluĭ Seaca-Optășani, una din cele maĭ marĭ păduri ale țăreĭ noastre, cu esență de stejar de cea maĭ bună calitate, gîrniță, arțar, ulm, teiŭ, frasin. De aci se exploatează cea maĭ bună cherestea și tot felul de lemnărie lucrată pentru case.

Locuitoriĭ sufăr de lipsa apeĭ în timpul vereĭ, din cauza fîntînelor rarĭ și rele și sunt nevoiți să aducă apă cu butoaiele din depărtare.

Se mărginește cu comunele: Poborul, la E.; Vaĭ-de-Eĭ, la V.; Topana, Părosi și Ursi, la N. și cu moșneniĭ Albești, la S.

Cornățelul, *com. rur.,* în județul Putna, pl. Răcăciuni. Este așezată în lunca Trotușuluĭ, avînd satele ce o compun la o distanță de ½ oră unul de altul.

Distanța comuneĭ de reședința sub-prefectureĭ (Adjudul-Noŭ) e de 12 kil., iar de capitala județuluĭ e de 56 kil.

Marginile acesteĭ com. sunt: la N. rîul Trotușul, care o desparte la N.-E. de comuna Urechești; la S.-E. com. Copăcești; la S. com. Angheleștí și la V. com. Cotofănești.

Comuna Cornățelul se compune din următoarele cătune: Cornățelul (unde e și primăria comuneĭ), Lunca-Dochieĭ și Satul-Noŭ.

Populațiunea după cel din urmă recensămînt e de 205 capĭ de familie, saŭ 694 suflete (375 bărbați și 319 femeĭ). Această populație se împarte ast-fel: 321 neînsurați (193 bărbați și 128 femeĭ), 344 însurați, 29 văduvĭ (10 bărbați și 19 femeĭ); 692 Romînĭ și 2 Germanĭ; 687 ortodoxĭ, 2 catolicĭ și 5 mozaicĭ; 242 agricultorĭ, 2 meseriașĭ, 2 comercianțĭ și 4 avînd profesiunĭ libere.

Știŭ carte 11 persóne.

Numărul caselor de locuit e de 166.

Este o biserică parohială, cu hramul «S-țiĭ Voevozĭ». Comuna vine în ajutorul bisericeĭ cu 150 leĭ anual.

Copiĭ cu vîrsta de școală sunt 83, din carĭ 48 băeți și 35 fete. Comuna prevede în budgetul eĭ 90 leĭ pentru școala din Cotofănești.

Sunt 168 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1893/94 a fost: la venitură de 3.178.55 leĭ și la cheltuelĭ de 2.874,25 leĭ.

Natura pămîntuluĭ în luncă este argilo-tălpósă, pămînt mare cum se zice. Numărul cultivatorilor e de 138.

Instrumentele agricole de carĭ se servesc sunt: 6 pluguri de lemn, 54 de fĭer, 1 scarificătoare și 1 cultivătoare.

Vite sunt 836, din carĭ: 204 boĭ, 134 vacĭ, 54 caĭ, 357 oĭ, 45 capre și 42 porcĭ.

Sunt: 5 lemnarĭ, 1 fabricant de vase, 4 cîrciumarĭ (romînĭ); 2 poverne.

In comună se maĭ află 1 herăstrăŭ sistematic, care produce anual 6.000 grinzĭ, 10,000 de dulapĭ și 10,000 doage pentru vase.

Șoseaua națională Adjud-Tg.-Ocna trece prin comuna Cornățelul, punînd-o în legătură cu Cotofenești și Urechești; o altă șosea comunală înlesnește circulațiunea spre comuna Copăcești.

Cornățelul, *sat* și *com. rur.*, pe rîul Teleorman (jud. Argeș, pl. Cotmeana), la 6 kil. de com. rur. Costești (reședința subprefectureĭ) și la 45 kil. de Pitești.

Are 130 familiĭ saŭ 330 suflete, din care două familiĭ de Țigani. In comună este o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de doĭ preoți, un cîntăreț și un paracliser; o școală primară rurală.

Prin com. trece șoseaua jud. Pitești-Turnul-Măgurele.

Budgetul com. pe anul 1882/83 a fost de 1729 leĭ la venitură și de 1675 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicațiune oficială această comună numără 116 contribuabilĭ, și are un budget de 1496 leĭ la venitură și de 1412 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 452 vite marĭ (397 boĭ și vacĭ, 53 caĭ, 2 măgarĭ) și de 1365 vite mărunte (1235 oĭ, 3 capre și 127 rîmătorĭ).

Cornățelul, *sat,* jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, cătunul comuneĭ Pietrari. In jurul acestuĭ cătun sunt peste 29.500 arĭĭ pădure.

Cornățelul, *sat,* face parte din

Hosted by Google

com. rur. cu același nume, pl. Oltul-de-Sus, jud. Olt. Aci e reședința primăriei și scoala. Cade în partea de S. a com. Este udat la E. de rîul Plapcea-Mare și la V. de Valea-Guguluĭ. Are o populațiune de 200 familiĭ. Aci e o biserică de lemn, zidită la anul 1816 de preotul Stancu și alțiĭ. Inscripție n'are.

Cornățelul, *cătun,* în com. cu același nume, pl. Răcăciuni, jud. Putna, așezat în lunca Trotușuluĭ, la 1/2 oră pe jos de Lunca-Dochieĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ. Comuna vine în ajutorul bisericeĭ cu 150 leĭ anual.

Cornățelul, jud. Ilfov, plasa Oltenița. Vezĭ Mănăstirea.

Cornățelul, *deal,* jud. Bacău, pl. Bistrița-de-Sus, de pe teritoriul com. Gîrleni.

Cornățelul, *colină,* în jud. Buzău, com. Sibiciul-d.-s., între cătunele Sila și Sibiciul. Este în mare parte goală.

Cornățelul, *pisc,* com. Aricești, pl. Podgoria, jud. Prahova. S'a numit ast-fel pentru că acolo a fost multă pădure de cornĭ. Servă pentru pășunatul vitelor.

Cornățelul, *deal,* acoperit cu pădure la V. de satul Barna, com. Godinești, pl. Berheciul, jud. Tecuciu.

Cornățelul, *deal,* în com. Mateești, pl. Olțetul-d.-s., jud. Vîlcea, care împreună cu Măgura și Carantica, formează un lanț ce se prelungește din hotarul com. Greci, la N., pănă în hotarul com. Turcești, la S.; coama acestuĭ lanț servește de limită între com. Mateești și jud. Gorj.

Cornățelul, *pisc,* pe creasta șiruluĭ de dealurĭ ce brăzdează în lung și lat com. Costești, pl. Horezul, jud. Vîlcea. Acest șir de dealurĭ se prelungește pe toată partea de E. a com. în stînga rîuluĭ Costești.

Cornățelul, parohie, formată din satele: Cornățelul, Satul-Nou și Lunca-Dochieĭ, jud. Putna.

Are două bisericĭ, una parohială, cu hramul S-țiĭ Voevozĭ, în Cornățelul și una filială cu hramul Sf. Nicolae, în Lunca-Dochieĭ.

Cornățelul, *pădure,* jud. Putna. Vezĭ Hrînăcea-Glodul.

Cornățelul, *pîrîiaș,* jud. Putna, format pe teritoriul comuneĭ cu același nume, și varsîndu-se în Trotuș.

Cornățelul, *poiană,* la V. de comuna Turcești, pl. Olțetul-de-Sus, jud. Vîlcea.

Cornea, *deal,* în com. rur., Cernaia, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinți.

Cornea, *deal,* cărùia i s'a dat acest nume de la un bătrîn Cornea, care a avut răzășie aicĭ; se întinde în partea de E. a com. Cozmești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Corneanca, *numire,* ce se mai dă moșieĭ Clociți (Alexandrescu), din com. Vadul-Soreștilor, jud. Buzău.

Corneanu, *cătun.,* al com. Boziorul, jud. Buzău, cu 90 loc. și 21 case, alipit de cătun. Posobești.

Corneanu, *pădure,* de 72 hect. în jud. Buzău, com. Boziorul. Face împreună cu Posobeasca și Dîlma, un corp de 164 hect. proprietate în devălmășie a moșnenilor.

Corneasca, *vechie numire* a *moșieĭ* Căldărușa saŭ Urseasca din com. Cioranca, jud. Buzău.

Corneașul, *munte,* com. Perișani, jud. Argeș, pl. Loviștea, pendinte de schitul Cornetul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureștĭ. Are o întindere de 1070 pogoane și produce o arendă anuală de 1105 leĭ.

Corneata, *sat.* Vezĭ Socolești, sat, pl. Dumbrava-d.-s., com. Rasnicul, jud. Dolj.

Cornencii (Dealul-), *colină,* în com. Vadul-Soreștilor, căt. Clociți, jud. Buzău, ramificație din vîrful Clociți, acoperită cu pădure, arături și vie.

Cornești, *com. rur.,* pl. Ialomița, jud. Dîmbovița, situată în partea de S.-E. a jud. Dîmbovița, între rîulețele Cricovul și Crivățul, în partea stîngă a Ialomițeĭ și în apropiere de jud. Prahova. Cornești sunt situațĭ pe cîmpie și aŭ în raionul lor o movilă vechie făcută de mîna omuluĭ.

In coprinsul comuneĭ sunt două poduri peste apa Crivățul. Se compune din două cătune: Cornești și Christeasca, cu 1500 locuitorĭ romînĭ. Comuna are o moară de apă, are două bisericĭ și o școală. Se învecinește spre E. cu com. Habudul din județul Prahova, despărțindu-se prin rîul Cricovul; spre V. cu Bîlciurești, despărțindu-se prin Crivățul și Ialomița; spre N. cu Frasinul și spre S. cu Cătunul și Cojasca, despărțindu-se

Hosted by Google

de aceasta din urmă prin Ialomița.

Corneşti, *com. rur.,* județul Gorj, pl. Ocolul, situată în partea de N. a comuneĭ Ceaurul și spre V. de orașul T.-Jiuluĭ și de el la 9 kil. depărtare; se compune din cătunele Cornești, Copăceni și Găvănești.

Situat pe șes și deal, are o suprafață cam de 7000 hect., din carĭ 3295 hect. arabile, 2854 hect. pădure, 735 hect. livezĭ și izlaz, 81 hect. vie, 35 hect. livezĭ de prunĭ.

Are o populație de 240 familiĭ, cu 1310 suflete, dintre carĭ 206 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 150 pluguri, 200 care cu boĭ și vacĭ, 6 căruțe cu caĭ, 29 stupĭ, 583 vite marĭ cornute, 15 capre, 26 caĭ, 39 oĭ și 400 rîmătorĭ.

Venitul comuneĭ este de leĭ 1916, banĭ 92, iar cheltuelile de leĭ 1884, banĭ 16.

Comuna este udată de rîul Jalești.

Comunicația se face prin șoseaua comunală care o străbate, precum și prin șoseaua județiană T.-Jiul-Severin, care trece în apropiere, spre partea de S.

In comună sunt 7 morĭ pe apa Jalești, 2 pive, 17 puțurĭ și 3 fîntînĭ.

Are o școală, frecuentată de 26 elevĭ, din 40 înscrișĭ; 4 bisericĭ, deservite de 2 preoțĭ și 4 cîntărețĭ, făcute în aniĭ 1832, 1845, 1850 și 1856.

Corneşti, *sat,* pe moșia Darabani, com. cu asemenea numire, plasa Prutul-d.-j., jud. Dorohoiu, cu 218 familiĭ, 709 suflete și așezat pe o costișe cam rîpoasă. Acest sat este format din bejenariĭ rusnacĭ, veniți de peste frontieră și carĭ și astă-zĭ își păstrează limba și obiceiurile. In timpul formareĭ, acest sat era deosebit și depărtat de tîrgul Darabani; acum este împreunat cu mahalaua nord-vestică a tîrguluĭ. Așezările sătenilor în parte sunt bune, unele cu livezĭ și altele cu grădinĭ. Sătenii înproprietăriți aŭ 500 hect. pămînt.

Drumurĭ principale sunt: acel ce duce pe Prut prin Teioasa, și acel ce duce prin Păltiniș la Rădăuți.

Corneşti, *cătun,* reședință a comuneĭ Cornești, jud. Gorj. Are o suprafață de 3000 hect. din carĭ 1295 hect. arabile, 1500 hect. pădure, 50 hect., vie, 35 hect. livezĭ de prunĭ, 120 hect. izlaz și fînețe.

Are o populație de 100 familiĭ, cu 438 suflete, din carĭ 90 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă 60 pluguri, 80 care cu boĭ și vacĭ, 2 căruțe cu caĭ, 15 stupĭ, 200 vite marĭ cornute, 39 oĭ, 16 capre, 10 caĭ și 250 rîmătorĭ.

In cătun se maĭ găsesc 2 morĭ pe apa Jalișuluĭ, 2 pive, 10 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Sunt 2 bisericĭ, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Corneşti, *sat,* din com. Miroslava, plasa Stavnicul, jud. Iași, situat pe valea cu acest nume, la capul dealuluĭ Boghea și poala dealuluĭ Popeĭ, cu o populație de 100 familiĭ saŭ 512 locuitorĭ. Are o biserică, deservită de un preot și 2 cîntărețĭ; o școală, înființată în anul 1879, frecuentată de 30 elevĭ și casele proprietățeĭ. Satul se află pe moșia Cornești, proprietatea d-luĭ Anghel. In partea despre S. a satuluĭ, pe coasta estică a dealuluĭ Popeĭ, e așezată Colonia-Italiană, compusă din vr'o 50 familiĭ aduse în anul 1879 de proprietarul moșieĭ pentru cultura pămîntuluĭ.

Numărul vitelor e de 964 capete, din carĭ: 641 vite marĭ cornute, 78 caĭ și 245 rîmătorĭ.

Corneşti, *sat,* pe moșia și în com. Ruginoasa, jud. Suceava. Numără 64 case populate cu 250 suflete (112 bărbațĭ și 138 femeĭ). Contribuabilĭ sunt 62. Vatra satuluĭ ocupă suprafața de 22 fălcĭ și 50 prăjinĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți la 1864 sunt 20 pălmașĭ și 27 codașĭ, stăpînind 155 fălcĭ și 38 prăjinĭ.

Corneşti, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașul, com Andreași, ce se desface din Culmea-Laculuĭ, și brăzdează partea de V. a comuneĭ; e acoperit cu pădurĭ.

Corneşti, *deal,* așezat în mijlocul satuluĭ Oprișeni, județul Suceava.

Corneşti, *deal,* pe care stă satul cu acelașĭ nume, județul Suceava.

Corneşti, *moșie* nelocuită, în com. Cîrligi, plasa Siretul-d.-j., jud. Roman, foastă maĭ înainte a vorniculuĭ Alecu Catargiu.

Corneşti, *pîrîŭ,* în com. Plopana, plasa Tutova, jud. Tutova. Izvorește din pădurea Cornești și se varsă în pîrîul Tutova de a dreapta.

Corneşul, *cătun* al com. Găneasa, pl. Olțetul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, situat în o vale unde se încrucișează linia ferată și șoseaua națională Corabia-Rîmnicul-Vîlceĭ cu șoseaua Slatina-Craiova, adică în valea rîuluĭ Cornesul. E departe de Balș de 15 kil. spre E., iar de Caracal, spre N., de 31 kil. Are 218 loc., compunînd 50 de familiĭ.

Hosted by Google

Corneșul, *rîŭ mic,* afluent pe dreapta al Oltuluĭ, jud. Romanați. Izvorește din Dealul-Saruluĭ, curge în direcție de la N. spre S.-E., udă satele Corneșul și Criva și se varsă în Olt aproape de com. Greci. Lărgimea albieĭ, a văeĭ și volumul apelor sunt de micĭ proporțiunĭ. In valea sa și chiar în satul Corneșul se încrucișează două șosele națională. Treĭ podurĭ de lemn sunt pe acest rîŭ, două foarte aproape de satul Corneșul, aparținînd șoselelor naționale, lungĭ de 6 m. și 8 m., iar cel de al treilea, lung de 15 m., al drumuluĭ de fer, este stabilit aproape de satul Criva.

Corneșul - Bîrluiuluĭ, *moșie* a statuluĭ, în jud. Romanați. Arendă anuală de 10150 leĭ pe 1887/88.

Corneșul și **Măgura,** *dealurĭ,* la N.-E. comuneĭ Șerbănești, pl. Mijlocul, jud. Vîlcea, pe carĭ se află situat cătunul Bugiulești.

Cornetul, *com. rur.,* pl. Bolintinul, jud. Dîmbovița. Această comună este situată la S. de gara Titu, pe șoseaua națională București - Pitești, și pe cîmpia dintre Titu, Odobești, Serdan și calea ferată. Prin raionul comuneĭ curge pîrîiașul Baiul. Cornetul se compune din două cătune: Cornetul, zis și Sălcuța și Boteni, cu 1854 locuitorĭ romînĭ. Com. produce cereale. Are o moară de aburĭ, una de apă, pe Dîmbovița, sistem noŭ, o fabrică de făină și griș și o fabrică de spirt, toate acestea în cătunul Boteni. Intre com. Titu și Cornetul sunt pîrîiașele: Spălătura și Negrișoara, peste care sunt și două podețe pe șoseaua națională București-Titu-Pitești. In această comună sunt două biserici; o școală, condusă de un învățător plătit de stat.

Cornetul, *com. rur.,* pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la S.-V. de București, pe malul stîng al rîuluĭ Argeș, 19 kil. departe de București.

Prin mijlocul comuneĭ trece șoseaua națională București-Alexandria.

Este compusă dintr'un singur sat.

Se întinde pe o suprafață de 521 hect., cu o populație de 1222 locuitorĭ, carĭ trăesc în 248 case. Proprietatea e a locuitorilor carĭ cultivă din tot terenul 433 hect.; restul îl rezervă pentru izlaz.

Comuna numără 205 contribuabilĭ. Are un budget de 3320 leĭ la venitурĭ și de 3356 leĭ la cheltuelĭ.

Este o biserică, cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de 2 preoțĭ și 2 cîntărețĭ și o școală mixtă, frecuentată de 21 elevĭ, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 1834 leĭ. Localul școaleĭ, proprietatea comuneĭ, este în stare bună, la un loc cu primăria.

Numărul vitelor marĭ e de 539 (116 caĭ și epe, 166 boĭ, 205 vacĭ și viteĭ, 52 bivolițe), și al celor micĭ de 484 (43 porcĭ și 441 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 256 sunt plugarĭ, 5 meseriașĭ, 10 aŭ alte diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 92 pluguri: 65 cu boĭ, 27 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 158 care și căruțe: 108 cu boĭ și 50 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 162 și neîmproprietăriți 112.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ și 1 hangiu.

In dreptul comuneĭ Cornetul este un pod stătător, peste rîul Argeș.

Nu se știe exact de cînd s'a format satul; locuitoriĭ bătrînĭ spun că prin aceste locurĭ eraŭ numaĭ pădurĭ de cornĭ și moșiĭ lor fugind de prin alte sate de frica hordelor păgîne, s'aŭ înfundat în aceste pădurĭ, în mijlocul cărora eraŭ poenĭ, și aŭ făcut colibe și așa s'a întemeiat satul. Regulat, pe linie, se spune că s'a așezat de Alecu Ghica, a căruĭ proprietate era.

Cornetul, *sat,* jud. Bacaŭ, plasa Tazlăul-d.-s., al comuneĭ Bucșești, situat pe coasta dealurilor cu acest nume, și la o depărtare de 300 metri de satul Bucșești (școală). Are o biserică ortodoxă, clădită de N. Secară, la 1860, cu 1 cîntăreț. Capĭ de fam. sunt 48, suflete în tot 160. Animale se numără: 11 caĭ, 122 vite cornute și 54 porcĭ.

Cornetul, *sat.* comuna Căpreni, plasa Amaradia, jud. Dolj, grămadă, cu 251 suflete, 130 bărbațĭ și 121 femeĭ. Copiiĭ din sat urmează la școala din satul Căpreni-d.-s., ce este la 2500 m. depărtare. In anul școlar 1892—93, aŭ frecuentat școala 8 băețĭ și 2 fete. Cu vîrstă de școală sunt 13 copiĭ. Știŭ carte 9 locuitorĭ. In sat este o biserică, fondată în 1863 de răposatul Ioan Pascal Caragic și sora sa Raluca Mălărescu. Este de zid și are ca patron Cuvioasa Paraschiva.

Cornetul, *sat,* com. Izvorul, pl. Ocolul, jud. Dolj. Are o populație de 368 bărbațĭ și 372 femeĭ. Locuesc în 196 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Cioroiul, ce este la 259 m. depărtare. In anul școlar 1892—93, aŭ frecuentat școala 24 băețĭ. Cu vîrstă de școală sunt 96 copiĭ. Știŭ carte 113 locuitorĭ

Hosted by Google

In sat este o biserică de zid, fondată în 1869 de Constantin Dossa, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ. După legea rurală din 1864, are 17 pog. proprietate. Serbează hramul la Sf. Dumitru.

Cornetul, *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna; ţine de com. rur. Buzeşti.

Cornetul, *sat,* în jud. R.-Sărat, plasa Marginea-d.-s., cătunul comuneĭ Slobozia. I s'a dat acest nume de la o pădurice de cornĭ, aşezată în partea de V. a comuneĭ, la poalele dealuluĭ Jinurul; întinderea şi populaţiunea sunt socotite în acelca ale cătunuluĭ Coroteni.

Cornetul, *numire* dată *părţiĭ de N.* a întinsuluĭ *cătun* Pîrscovul din comuna Pîrscovul, judeţul Buzăŭ.

Cornetul. Vezĭ Hrînăcea-Glodul, jud. Putna.

Cornetul, *schit,* jud. Argeş, pl. Loviştea, întemeiat de Mareş, Banul Craioveĭ, pe la mijlocul veaculuĭ al XVII-lea. Se află lîngă satul cu acelaşĭ nume. Este pendinte de Eforia Spitalelor Civile din Bucureştĭ. A fost metoh al mănăstiriĭ Sf. Pantelimon din Bucureştĭ. Actualmente e redusă la biserică de mir.

Cornetul, *schit,* comuna Călineşti, plaiul Cozia, judeţul Vîlcea, aşezat într'o poziţiune încîntătoare. S'a fondat la anul 1666, după cum se constată din următoarea inscripţiune:

«Cu vrerea tatăluĭ, cu ajutorul fiuluĭ, cu săvîrşirea sf. duh, zidĭtu-s'a această sfîntă mănăstire din temelie, întru tăerea cinstituluĭ cap al sfîntuluĭ Ion Pretiticĭ, dintru osteneala robuluĭ luĭ Dumnezeŭ Mareş Băjescu vel vornicul şi soţia sa Marta, în zilele luminatuluĭ Domn Io Radul Leon Voevod, luna August, în 29, din veleatul 7174.»

Schitul Cornetul, pendinte de Eforia Spitalelor Civile din Bucureştĭ, se întreţine de Eforie, care înscrie anual în budgetul săŭ, suma de 1620 leĭ, adică 1200 leĭ preotul şi îngrijitorul schituluĭ, 240 leĭ un cîntăreţ şi 180 leĭ paracliserul.

Peste Olt, în comuna Racoviţa, judeţul Argeş, în faţă chiar cu schitul Cornetul, D-l Gr. G. Tocilescu a descoperit ruinele unuĭ castru Roman, precum şi urmele oraşuluĭ Buridava, care figurează in tabula Peutingeriană.

In zidurile ce înconjură schitul Cornetul se văd niştе găurĭ, despre carĭ spun oamenĭĭ, că s'aŭ făcut de Ruşĭ la anul 1848, ca să aşeze tunurile în ele.

Cornetul, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Bucşeşti; face parte din şira dealurilor ce despart Tazlăul-Mare de Trotuş.

Cornetul, *munte* înalt, în jud. Buzăŭ, com. Calvini, căt. Bîşcenid.-j. E parte acoperit de pădure şi parte gol.

Cornetul, *movilă,* com. Balta-Verde, plasa Ocolul, jud. Dolj, pe limita de S. a com. către com. Podari.

Cornetul, *deal,* judeţul Gorj, în partea de V. a cătunuluĭ Negoeşti, din comuna Negoeşti, plasa Amaradia.

Cornetul, *deal,* în com. rur. Căzăneşti, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cornetul, *deal,* în comuna Căzăneşti, plasa Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cornetul, *deal* mare, în judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. urbană Baia de Aramă. Este format din piatră bună pentru var şi construcţiune. In acest deal, statul posedă 50 hect. pădure de gorun. Dealul Cornetul poartă numele şi de Cornetul-Băeĭ.

Cornetul, *deal,* la E. de com. Ţigăneşti, plasa Podgoria, jud. Muscel.

Cornetul, *mal,* la N. de com. Văleni, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Cornetul, *deal,* în comuna Cacova, plasa Ocolul, judeţul Vîlcea.

Cornetul, *deal,* la E. comuneĭ Sărăcineşti, plaiul Cozia, jud. Vîlcea.

Cornetul, *deal,* în comuna Olăneşti, plaiul Cozia, judeţul Vîlcea.

Cornetul, *loc de arătură şi fîneţe,* comuna Văleni, plasa Argeşelul jud. Muscel.

Cornetul, *loc izolat,* com. Ciuleşti, plasa Cerna-d.-j., judeţul Vîlcea.

Cornetul, *moşie,* comuna Izvorul, plasa Ocolul, judeţul Dolj, pe care se găseşte şi pădure. Aparţine d-neĭ El. Corneti.

Cornetul, *moşie,* pl. Amaradia, com. Căpreni, judeţul Dolj.

Cornetul, *pădure,* com. Căpreni, pl. Amaradia, jud. Dolj. Aparţine d-luĭ Logadi. Esenţe: jugastrul, fagul, salcia, plopul, frasinul, aninul şi stejarul; acesta din urmă predomină.

Hosted by Google

Cornetul, *pădure,* comuna Izvorul, pl. Ocolul, jud. Dolj, satul Cornetul, în întindere de 400 pog. Aparţine d-neĭ El. Corneti. Esenţe: cerul, gîrniţa, frasinul, alunul, cornul, stejarul; acesta predominînd.

Cornetul, numire ce poartă un *pîlc* din *pădurea* statuluĭ Slăveşti-Zloteşti, jud. Teleorman.

Cornetul saŭ **Valea-Cociuluĭ,** *vale* pe proprietatea Cioflicul saŭ Naipul, jud. Vlaşca.

Cornetul, *vălcea,* pe teritoriul comuneĭ Văleni, plasa Argeşelul, jud. Muscel.

Cornetul, (Vatra - Schituluĭ-), *moşie,* com. Racoviţa, jud. Argeşul, pl. Loviştea, pendinte de schitul Cornetul, proprietatea Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti. Are o întindere de 4641 pog. şi e arendată cu suma de 4750 leĭ anual.

Cornetuluĭ (Vîrful-), *deal,* în raionul comuneĭ Ederile, plasa Filipeşti, jud. Prahova. Serveşte de păşune vitelor locuitorilor.

Cornetuluĭ (Vîrful-), *poiană,* în cătun. Piatra, com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmboviţa, judeţul Muscel.

Cornetul-Glogoveanu (Cornăţelul), *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Bragadirul-Bulgarul pl. Sabarul. Este situat la S.-V. de Bragadirul, pe ţărmul stîng al rîuluĭ Argeş. Prin sat trece şoseaua naţională Bucureşti-Alexandria.

Se întinde pe o suprafaţă de 49 hect., cu o populaţie de 100 locuitorĭ.

Tot terenul se cultivă de locuitorĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 53 şi al celor micĭ de 83.

Cornetul-Mare, *deal,* ce intră în regiunea munţilor, în com. rur. Buseşti, din jud. Mehedinţi, plaiul Cerna. Pe acest deal se află şi cătun. Cornetul.

Cornetuluĭ (Valea-), *vale,* comuna Alunul, plasa Olteţul-d.-s., jud. Vîlcea.

Corneţul, *deal,* pe teritoriul moşieĭ şi comuneĭ Corni, pl. Siretul, jud. Botoşani, numit astfel de la pădurea ce-l acoperă şi în care se află mulţĭ cornĭ.

Corneţul, *pădure,* pe moşia Corni, judeţul Botoşani, compusă din stejar, printre carĭ se află mulţĭ cornĭ. Se exploatează sistematic.

Corni, *com. rur.,* în partea de E. a plăşeĭ Siretul, jud. Botoşani. se întinde pe şesul Siretuluĭ şi se compune din satele: Corni şi Serafineşti. Are o suprafaţă de 8188 hect., din carĭ 6484 hect. proprietăţĭ marĭ, şi 1704 hect. ale locuitorilor şi o populaţie de 620 familiĭ, saŭ 2702 suflete, din carĭ 1400 bărbaţĭ şi 1302 femeĭ. Sunt 716 contribuabilĭ; 650 case de locuit.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; este pămînt negru pe dealurĭ şi pămînt nisipos pe şesul Siretuluĭ. Locurile cultivate aŭ o întindere de 1984 hect.

Sunt 2400 hect. pădurĭ carĭ se exploatează sistematic.

Vite: 1100 boĭ şi vacĭ, 225 caĭ, 1629 oĭ, 610 porcĭ. Locuitoriĭ posedă 340 de stupĭ cu albine.

Are 2 iazurĭ şi 1 moară de apă, 1 fabrică de spirt, 17 cîrciume. Sunt 19 comercianţĭ şi 23 meseriaşĭ.

Comuna e străbătută, în partea despre Siret, de şoseaua Dorohoiul-Bucecea-Lespezi-Paşcani.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ 7363 leĭ 29 banĭ şi la cheltueliĭ 7334 leĭ 93 banĭ.

Sunt 2 biserică, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 1 şcoală de băeţĭ, a statuluĭ, condusă de 1 învăţător, 1 maestru de pălărиĭ de pae, plătit de judeţ şi frecuentată de 60 şcolarĭ; 1 şcoală de fete a judeţuluĭ, condusă de 1 învăţătoare şi frecuentată de 22 fete.

Corni, *com. rur.,* în partea de S.-V. a plăşeĭ Crasna, judeţul Fălciŭ, la 24 kil. de Huşi, capitala districtuluĭ, situată pe un teren ridicat în forma unuĭ platoŭ. Este formată din satul Corni şi moşia Vladnic şi se întinde pe o suprafaţă de 2071 hect., spre E. pănă în moşia Vutcani, spre N. şi V. pănă în moşia Tîrziĭ şi spre S. pănă în moşiile Albeşti şi Tîlhăreşti. Are o populaţie de 320 fam., cu 1234 sufl., din carĭ 260 contrib.

Are o şcoală, 3 bisericĭ, o primărie, 3 cîrciumĭ şi 3 dughene. Este udată în partea de N.-V. de pîrîul Crasna ce trece pe hotar.

Vite cornute sunt 614, caĭ 103, oĭ 477, capre 3 şi porcĭ 339.

Corni, *com. rur.,* pl. Berheciul, jud. Tecuciŭ. Se compune din 5 cătune: Corni-d.-j., Corni-d.-s., Giurgeni, Tătărăşti şi Ungureni.

E situată pe malul stîng al Siretuluĭ, la o depărtare de 60 kil. de capitala judeţuluĭ şi de 18 kil. de a plăşeĭ.

Are o populaţie de 367 familiĭ, cu 1644 suflete, locuind în 368 case.

Teritoriul com. este de 2884 hect.

Hosted by Google

Sunt 5 biserici: în Tătărăşti, Corni-d.-j., Corni-d.-s., Giurgeni şi Ungureni.

Locuitorii se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Ei desfac produsul muncei lor la Tecuciŭ şi la Adjud, în judeţul Putna.

In comună sunt 744 boi, 585 vaci, 167 cai şi 1364 oi.

Şcoala datează în com. de 25 ani. Se frecuentă de 43 copii (39 băeţi şi 4 fete), din numărul de 181 copii (99 băeţi şi 82 fete) în vîrstă de şcoală.

Veniturile ca şi cheltuelile com. se urcă la suma de 3866 lei, 66 bani.

E brăzdată de dealurile: Dîmboiul, între Corni-d.-s. şi Tătărăşti; Sohodunului, între Ungureni şi Costişa; e străbătută de văile: Dîmboiul, între Corni-d.-s. şi Corni-d.-j., Sohodunului, între dealurile cu acelaşi nume.

E udată de rîul Siretul în partea de V. Acest rîŭ trece pe lîngă satele Corni-d.-s., Corni-d.-j., Ungureni şi Costişa.

Suprafaţa pămîntului arabil e de 1288 hect., din care se cultivă 68 hect. 88 arii grîŭ, 150 hect. porumb, 68 hect. 40 arii orz, 30 hect. ovăz, 101 hect. vii. Loc. posedă 908 stupi.

Com. este străbătută în partea de E. de şoseaua judeţeană, din care pleacă mai multe drumuri la satele ce compun comuna.

Se mărgineşte la N. cu com. Condrăcheşti, la S.-E. cu com Hurueşti şi Homocea şi la V. cu rîul Siretul.

Corni, *sat,* în centrul comunei Corni, pl. Siretul, jud. Botoşani, situat pe coasta de S. a dealului Cornetul.

Legenda spune că în vechime, pe locul satului, era pădure nestrăbătută, între cari mulţi corni şi că cei întîiŭ locuitori, fiind fugăriţi de Turci s'aŭ adăpostit aici şi aŭ făcut casele satului, tăind pădurea de corni, adică aşezîndu-se în corni; de aci, numele satului de Corni.

Are o populaţie de 450 familii, saŭ 1800 suflete, din cari 517 contribuabili.

Are 2 iazuri, 1 moară de apă şi 1 fabrică de spirt.

Are: 1 biserică, deservită de 2 preoţi şi 2 cîntăreţi; 1 şcoală de băeţi, cu 1 învăţător, 1 maestru de pălării de pae şi 60 şcolari şi 1 şcoală de fete cu 1 învăţătoare şi 22 eleve.

In acest sat e reşedinţa comunei Corni.

Vite: 676 vite cornute mari şi mici, 181 cai, 1365 oi, 3 bivoli şi 508 mascuri. Loc. posedă 264 stupi cu albine.

Sunt în sat 11 cîrciume; 12 comercianţi şi 16 meseriaşi.

Corni, *sat,* jud. Covurluiŭ, aşezat pe Valea-Smulţilor, pe unde curge pîrîul Suhuluiul, în com. Măcişeni, pl. Zimbrul. Teritoriul săŭ are o întindere de 1633 hect., din cari 479 aparţin proprietăţei mici, iar restul proprietăţei mari. Acest sat are o biserică, o şcoală şi o moară cu aburi.

Corni, *sat,* jud. Dîmboviţa, plasa Ialomiţa, căt. com. Cornăţelul.

Corni, *sat,* pe pîrîul Mireul, comuna Corni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, situat în mijlocul platouluĭ pe care se află comuna, pe o mică vale ce se deschide numai către S., avînd de 3 părţi locul ridicat, cu multe rîpi adînci, din cauza scursurilor de apă formate din ploi. Suprafaţa teritoriului ocupat numai de sat e de 145 hect., iar a moşiei întregi, de 1319 hect., populate cu 320 familiĭ, saŭ 1234 suflete, din cari 260 contribuabili.

Locuitorii sunt moşneni, posedînd pămînt mult. Ei se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor, cu cultura viilor şi a livezilor; uniĭ cu industria agricolă a lucrurilor de prima necesitate: rotărie şi lemnărie; femeile, cu cultura gîndacilor de mătase şi felurite ţesături de in, cînepă, bumbac şi lînă. Are o şcoală frecuentată de 30 elevi; 2 biserici, deservite de 2 preoţi şi 3 cîntăreţi, din care una făcută la 1770 şi alta în 1884. In partea de S. a satului se află viile şi livezile locuitorilor, pe coasta dealului Gorgoloaei.

Corni, *sat,* în jud. Neamţu, plasa Piatra-Muntele, com. Bodeşti-Precisteĭ, pe moşia cu aceeaşi numire. Are o populaţie de 447 suflete, formînd 93 familii.

Corni, *sat,* numit şi Cornişori, pe moşia Corni-Rotunda, din com. Liteni, jud. Suceava. E aşezat pe coasta dealului cu acelaşi nume. Numără 120 case, populate cu 118 capi de familie saŭ 533 suflete (272 bărbaţi şi 261 femei) din cari 5 evrei. Contribuabili sunt 118. Locuitorii sunt gospodari. Vatra satului ocupă 46 fălci şi 54 prăjini. Moşia e proprietatea d-luĭ Al. Vîrnav-Liteanu. Dintre proprietarii vechi se ţin minte Zoiţa Lupu Balş şi Ioan Canta, de la care, la 1848, trecu la familia Liteanu. Moşia e în întindere de 231 fălci, 65 prăjini, din care 170 cultivabile, 40 fînaţ şi 21 prăjini nefolositor. In aceasta nu intră şi pădurea.

Improprietăriţi, la 1864, sunt 24 fruntaşi, 51 pălmaşi şi 16 codaşi, stăpînind 173 fălci şi 65 prăjini.

Hosted by Google

Are o biserică, cu hramul S-ții Voevozi, zidită de Zoița Balș la 1841, deservită de un preot și 2 cîntăreți și împroprietărită cu 8 1/2 fălci; o școală rurală mixtă, cu un învățător, plătit de stat, înființată la 1890 și frecuentată de 30 școlari.

La 1803, «Corni, moșia d-sale căminarului Iordache Balș, avea 36 liuzi, plătind bir 376 lei pe an».

Corni, *deal,* în jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, ce se pierde din ce în ce între pîraele Suhuluiului și Geruluĭ până la Pechea.

Corni, *deal,* pe coastele căruia stă satul cu acest nume, jud. Suceava.

Corni, *moșie* particulară, de 1144 hect, în com. Măcișeni, plasa Zimbrul, jud. Covurluiu.

Corni, *moșie,* în com. Bodești-Precisteĭ, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu. E așezată pe lîngă moșiile Bodești-Precisteĭ, Bersăști, Dobreni, Cîrligi. Arenda anuală se urcă la suma de 400 leĭ.

Corni, *pîrîiaș,* în com. Budești-Precisteĭ, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Cornĭ (Măgura-cu-), *măgură,* la E. comuneĭ Belitori, județul Teleorman, înaltă de 8 m., largă la bază de 50 m.

Cornĭ (Valea-cu-), *vale,* plasa Ocolul, com. Preajba, jud. Dolj.

Corni-de-Jos, *sat,* face parte din com. Corni, jud. Tecuciu. Așezat pe malul stîng al Siretuluĭ, între valea Dîmboiul la N.-V., dealul Șonțuluĭ la E. și Ghilimeni la S.-V., departe de Tătărești, reședința comuneĭ de 1 kil. și 860 m.

Se desparte de Corni-d.-s. prin valea Dîmboiul.

Are o populațiune de 44 familiĭ, cu 189 suflete.

Aci a fost o mănăstire sub numele de Joseni, proprietate grecească.

Corni-de-Sus, *sat,* face parte din com. Corni, județul Tecuciu. E situat pe malul stîng al Siretuluĭ, la 1 kil. și 600 m. departe de reședința comuneĭ.

Are o populație de 120 familiĭ, cu 490 suflete.

Aicĭ se află o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, făcută de obștea locuitorilor în 1798, reparată în 1851 și 1878. Are 8 1/2 fălcĭ de pămînt, și e deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

La S. de sat se află cîte-va ridicăturĭ de pămînt, cărora oamenii le zic Cetățelele.

Locuitoriĭ sunt împroprietăriți după legea din 1864.

Satul datează de vre-o 130 de anĭ.

La N.-V. de Corni, pe localitatea care astăzi se numește Țicma a fost o mănăstire care a existat până la 1864.

Locuitoriĭ satelor Corni-d.-j., și Corni-d.-s. se deosebesc de ceĭ din apropiere prin îmbrăcămintea lor care seamănă cu aceea a locuitorilor din Transilvania.

Corni-Unguri, *sat,* în centrul comuneĭ Epureni, plasa Prutul, jud. Fălciu, în partea de V., la distanță de 2 1/2 kil. de satul de reședință Epureni, situat pe dealul Corni. Suprafața satuluĭ e de 24 hect., cu o populație de 217 familiĭ, 783 suflete, din carĭ 214 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ sunt de origine Unguri și de religie catolică. Se crede că sunt urmași din vechiĭ locuitorĭ strămutați din tîrgul Bența, ars de Tătarĭ. In această localitate se făcea o cultură bogată de tutun, renumit în calitate, până la înființarea monopoluluĭ de către stat. Aicĭ e o biserică vechie, deservită de 1 preot catolic și 1 dascăl.

Proprietatea moșieĭ e a statuluĭ; ea a aparținut Episcopieĭ de Hușĭ.

Cornianca, *numire* ce se mai dă *satuluĭ* Bobul, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița.

Cornii (Mărul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, comuna Andreiași. Se desface din culmea Țigma; se întinde printre pîrîul Valea-Neagră și afluentul său pîrîul Corni; brăzdează partea de E. a comuneĭ; este acoperit cu păduriĭ de corn, de unde și numele său.

Cornii (Piscul-), *vîrf de deal,* în dosul schituluĭ Mărculești (Flămînda), jud. Muscel. De aci, zic țăraniĭ, rîde Cornea (diavolul) de oameni, de cîte-orĭ își vîră codița între casnicĭ, între amicĭ, făcîndu-ĭ a se sfîșia unii pe alțiĭ.

Cornilești, *sat,* pe moșia și în com. Drăgănești, jud. Suceava. Așezat pe ambele țărmuriĭ ale pîrîuluĭ Tîrzia. Are 27 case, populate cu 32 capĭ de fam., saŭ 122 sufl., (63 bărbați și 59 femeĭ), din carĭ sunt: 66 necăsătoriți, 44 căsătoriți, 12 văduvĭ. Vatra satuluĭ ocupă 2 fălcĭ. Biserica din Tîrzia și școala din Brusturi servesc și acestuĭ sat. Imprioprietăriți la 1864 sunt 16 locuitorĭ, stăpînind 47 fălcĭ și 40 prăjinĭ.

Inceputul satuluĭ s'a pus de un oare-care Cornilă, venit din Ardeal.

Hosted by Google

Cornilor (Dealul-). V. Dealul-Cornilor, com. Epureni, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Cornilor (Muchea-), *colină,* în com. Rușiavățul, căt. Ursoaia, jud. Buzău. Face hotar între moșiile Rușiavățul și Ursoaia.

Cornișani, *cătun,* ține de com. Aninoasa, din pl. Gilortuluĭ, jud. Gorj. E situat în partea despre S. a cătunuluĭ Aninoasa, pe loc șes. Are o suprafață de 695 hect., din carĭ 202 hect. pădure, 30 hect. arabile, 180 hect. fînețe, 6 hect. vie, 6 hect. livezĭ de prunĭ și 1 hect. izlaz.

Are o populație de 44 fam., saŭ 176 suflete, din carĭ 41 contribuabilĭ, împroprietăriță după legea din 1864. Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 45 care cu boĭ, 75 vite marĭ cornute, 4 caĭ, 99 oĭ, 10 capre și 39 rîmătorĭ.

Comunicația se face prin șoseaua vecinală ce vine despre căt. Aninoasa.

In cătun se găsesc 2 puțurĭ și 2 fîntînĭ.

Cornișani, *deal,* în partea de N.-V. a comuneĭ Groșerea, din pl. Gilortul, jud. Gorj, care se întinde în direcțiune S.-V., formînd Valea-Groșereĭ.

Acet deal, pe creastă, e acoperit cu pădure și tufăriș, iar în partea despre sat e acoperit cu prunĭ și viĭ.

Cornișĭ, *pădure,* în jud. Mehedinți, pl. Blahnița; ține de com. rur. Deveselul.

Cornișorul, fost *sat,* lîngă satul Corni, jud. Suceava.

Cornișorul, *hotar de pădure,* în com. rur. Glogova, pl. Cloșani, jud. Mehedinți.

Cornișorul, *stîncĭ* marĭ de piatră, în com. Gura-Teghiĭ, căt. Argăsălești, jud. Buzău.

Cornișoruluĭ (Dealul-), *deal,* com. Sălcuța, pl. Dumbrava-d.-j., jud. Dolj, înalt de aproape 20 m. și acoperit cu semănăturĭ.

Cornișul, *deal,* acoperit maĭ mult cu pădure de cornĭ, jud. Iași. Se află în partea de E. a dealuluĭ Prosia, prelungindu-se de la N. la S. între jud. Roman și com. Buznea, din pl. Cîrligătura.

Cornișuluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Botoșani, în partea de S.-V. a comuneĭ Zlătunoaia, pl. Miletinul. Incepe de lîngă mlaștina Morișca și se termină în Valea-Gornituluĭ.

Cornitul, *pădure,* jud. Tecuciŭ. E situată la N. de satul Cornid.-s., com. Corni.

Corniței (Balta-), *baltă,* în orașul Craiova, plasa Ocolul, jud. Dolj.

Corniței, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Părincea; iese din pădurea Corniței, și, după ce a scăldat satele Năneștĭ și Părincea, se varsă în pîrîul Răcătăul, pe stînga luĭ.

Corniței, *pădure,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Părincea; din care izvorește pîrîul Corniței. Intinderea sa este de 500 hectare.

Corniței, *vale,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-j., com. Năneștĭ, în care curge pîrîiașul cu acelașĭ nume, care formează în drumul săŭ două iazurĭ conținînd multĭ peștĭ.

Cornoaia, *deal.* E situat la E. de satul Valea-Babeĭ, comuna Crăești, pl. Stănișești, jud. Tecuciŭ.

Cornoaica, *locuință izolată,* în plasa Borcea, jud. Ialomița, pe malul laculuĭ Călărași și la mijlocul drumuluĭ între orașul Călărași și satul Ceacul. Se zice că aicĭ ar fi fost odinioară sat.

Cornoiul, *iezer,* jud. Brăila. E situat la S. de iezerul Holerca, între Vîlciul și Băndoiul.

Cornul, *com. rur.,* din pl. Dumbrava-d.-j., jud. Dolj, la 45 kil. de Craiova și 7 la kil. de reședința plășeĭ, Vîrtopul.

Se învecinește la E. cu com. Vîrtopul, la V. cu com. Orodelul, la N. cu moșia Gubancea și la S. cu com. Caraula.

Terenul comuneĭ este un mic platoŭ cu o înălțime cam de 15 m., întrerupt de maĭ multe văĭ, între carĭ maĭ însemnate sunt: Valea-Cornuluĭ, cu o îndreptare de la V. la E.; Valea-Mirceĭ, continuație a Văeĭ-Cornuluĭ spre V.; Padina-Adîncă; Padina-Balauruluĭ; Valea-Olariuluĭ și Valea-Drăgnăĭ. Prin cele maĭ multe din aceste văĭ curg micĭ pîrîiașe cu aceleașĭ numirĭ.

Comuna este udată de un mic rîuleț, numit Valea-Teiuluĭ, care este format din reunirea a treĭ micĭ izvoare, din care cel maĭ mare se numește Padina-Balauruluĭ; curge pe Valea-Balauruluĭ și, după ce se unește cu alte micĭ izvoare, ia numele de Valea-Teiuluĭ, curge prin valea cu acelașĭ nume, trece în com. Vîrtopul, apoĭ spre V. comuneĭ Caraula, com. Rudari, Galicea-Mare, purtînd numele comunelor prin care trece; la eșirea sa din comună se unește cu apa rîuluĭ Desnățuiuluĭ care udă comuna spre S.

Hosted by Google

Valea-Teiului primește, în stînga, Pîrîul-Olariului, ce curge prin valea cu același nume.

Pe Valea-Cornului curge pîrîul cu același nume, adică pîrîul Cornul, ce este format din mai multe izvoare și care se pierde către com. Vîrtopul. Din com. Orodelul vine pîrîul numit Valea-Mircei ce curge pe valea cu același nume și se pierde la capătul de E. al văei.

Comuna își trage numele de la pădurea de corni ce acoperea platoul pe care este situată. In anul 1875 era unită cu căt. Vîrtopul, azi comună deosebită. Se compune din două cătune: Teiul, așezat pe platoŭ la 1800 m. spre N. cătunului de reședință, Cornul.

In comună se găsesc trei biserici. In căt. Cornul sunt 2 și anume: una de zid, cu hramul Sf. Nicolae, zidită de 60 de ani, și acum aproape ruinată; iar cea-l'altă tot de zid cu hramul Sf. Dumitru, zidită cam de 43 de ani. Un preot oficiază succesiv la cele două biserici din căt. Cornul. In căt. Teiul se află asemenea o biserică, cu hramul Sf. Gheorghe, zidită de acum 54 ani. Pentru biserica din Teiŭ se află un preot, doi cîntăreți și un paracliser.

In comună, și anume în căt. Cornul, se află o școală de băeți și una de fete. Cea de băeți funcționează din 1874. Localul ambelelor școli, a fost făcut din paiante, la anul 1880.

Școala de băeți, în anul 1892—93, a fost frecuentată de 47 copii din cătunul Cornul și de 12 copii din cătunul Teiul. In vîrstă de școală sunt 20 copii de fie-care cătun. Școala de fete funcționează din 1889; este întreținută de stat. Are o învățătoare. In anul 1892 — 93 a fost frecuentată de 18 fete din Cornul și de 4 din Teiul. Aŭ vîrsta de școală 26 fete din Cornul și 22 din Teiul. Știŭ carte 427 bărbați și 13 femei, din care 338 în Cornul și 89 în Teiul.

Populația comunei este de 1613 suflete (865 bărbați, 748 femei), dintre care după legea rurală din 1864 sunt 120 împămînteniți, iar după cea din 1879 sunt 20 însurăței.

Suprafața teritoriului comunal este de 8170 pog., din care 7328 pog. pămînt arabil, 200 pog. fîneață, 180 pog. pădure.

Cete de moșneni: Gîrlineni, Cîrțulești, Murguleștĭ, Corneni își împart pămîntul arabil, afară de cel al proprietarilor.

Pădurea Cornul compusă din cer, gîrniță și stejar, aparține locuitorilor moșneni.

Viile de 500 pog., pe moșia fie-căruĭ locuitor în parte, produc vin negru foarte bun.

Livezile de pruni ale moșnenilor sunt toate în întindere de 25 hect. Pe moșia d-luĭ Const. N. Oprescu se află o moară de aburi.

Stîne se găsesc pe pămîntul moșnenilor.

Meseriași se găsesc: 4 fierari în Cornul și 2 în Teiul.

In căt. Teiul și Cornul sunt cîte 2 cîrciumi.

Locuitorii desfac productele la schela Cetatea.

Comuna este străbătută de o cale comunală vecinală ce vine din Orodel de la V. și trece în Vîrtopul, după ce a străbătut comuna pe o lungime de 3 kil. 800 m. O altă cale comunală duce de la Cornul-Teiul la Caraula pe o lungime de 5 kil. 700 m.

Veniturile comunei pe 1893—94 aŭ fost de 3538,63 lei și cheltuelile de 3187,56 lei.

Vite: 219 vite mari cornute, 149 oi, 4 capre și 26 cai.

Cornul, *com. rur.*, jud. Prahova, plasa Prahova. S'a numit ast-fel pentru-că în vechime eraŭ aci păduri întinse de corni. Com. datează din anul 1583 și s'a întemeiat de oameni fugiți din diferite localități, de frica războaielor.

Este situată parte pe loc șes, parte pe deal și e udată la V. de rîul Prahova, iar la E. și S. de rîul Cîmpinița. Se află la 39 kil. departe de Ploești, capitala județuluĭ și la 4 kilometri de Cîmpina, reședința plaiuluĭ.

Se compune din 4 cătune: Cornul-d.-j., Cornul-d.s., Cîmpinița și Frăsinet, avînd o populațiune de 899 locuitori, 422 bărbați și 477 femei. Sunt 14 familii de țigani, cari se ocupă cu fierăria.

Contribuabilĭ sunt 384; case de locuit 448.

Pe lîngă agricultură, locuitorii se mai ocupă cu zidăria, dogăria, dulgheria și facerea crucilor de piatră. Ei desfac produsul munceĭ lor la: Găești, Cornățelul, București, Ploești și Pătroaia.

Locuitorii sunt parte moșneni, parte împroprietăriți după legea rurală din 1864. S'aŭ împroprietărit 179 locuitori pe moșia Cornul-d.-j., cînd li s'aŭ dat 407 hect. pămînt. Ei aŭ: 40 cai și epe, 496 boi, 404 capre, 442 vaci, 1521 oi și 490 porci.

In raionul comuneĭ, pe rîul Prahova, este o moară ce are și o piuă; mai este o moară pe rîul Cîmpinița.

Școala funcționează regulat de 10 ani. S'a frecuentat în anul școlar 1892—93 de 74 copii, 48 băeți și 26 fete, din numărul de 120 copii, (70 băeți și 50 fete), cu vîrstă de școală. Cu întreținerea personaluluĭ, statul cheltuește anual 1080 lei. Știŭ carte 30 bărb. și 10 fem.

Hosted by Google

Suprafața comunei e de 1085 hect.

Ape minerale sunt: în cătunul Cornul-d.-j., în localitatea ce se numește La-Morĭ; în cătunul Cornul-d.-s., o altă apă ce izvorește din Valea-luĭ-Sărăcilă.

Stupĭ sunt 14.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

Budgetul comunei prezintă la venitурĭ suma de leĭ 6866 leĭ și la cheltuelĭ suma de 5013 leĭ anual.

In parte de S. a comuneĭ e o singură șosea comunală, care se unește cu șoseaua județeană și înlesnește comunicația între Cîmpina și Breaza-d.-j.

E brăzdată de dealurile: Cheia-luĭ-Grumazi, ce-ĭ maĭ zice și Vîrful-Gîrligiĭ, în partea de N. și E. a comuneĭ; Vîrful-Gorunuluĭ; Streajiștea, Pisculuĭ-Dobre, Linoiul, Oradia, iar în partea de E. a comuneĭ, maĭ în tot lungul său, se întinde un deal, numit Podul-Lat, pentru că d'asupra luĭ e un loc șes. Toate aceste dealurĭ servă de pășune.

E străbătută de văile: Sărăcilă, Balița, Valea-Rea, Vălcelele. Valea-luĭ-Sărăcilă, Valea-Rea și Balița se varsă în Prahova, iar Vălceaua de la Vălcele în rîul Cîmpinița.

Se mărginește la N. cu com. Șotrile, la E. și S. cu com. Cîmpina și la V. cu comunele: Breaza-d.-j. și Breaza-d.-s.

Cornul, *sat,* în jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., reședința comuneĭ Cornul. Are o populație de 1308 suflete, (696 bărbațĭ, 612 femeĭ), carĭ locuesc în 297 case și 8 bordee.

In sat sunt 2 școlĭ, una de băețĭ și alta de fete. Școala de băețĭ funcționează din 1874, fiind întreținută de stat; e condusă de un învățător. Localul e construit din zid și paiante în anul 1880. Are 2 clase. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 47 copiĭ din Cornul și de 12 din Teiŭ, sat, din com. Cornul. Școala de fete funcționează de la Februarie 1889 și e condusă de o învățătoare; școala e întreținută de comună. Localul e construit de zid. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 22 fete, 18 din Cornul și 4 din Teiul. Cu vîrstă de școală sunt 20 băețĭ și 26 fete. Știŭ carte 338 locuitorĭ.

In sat sunt 2 bisericĭ. Una de zid, fondată de vre-o 60 anĭ, este aproape ruinată. Are hramul Sf-tul Nicolae. A doua e construită din bîrne și zid; funcționează de vre-o 42 anĭ; are hramul Sf-tul Dimitrie, și e deservită de 1 preot.

In sat se găsesc 4 fierarĭ și 2 cîrciumarĭ.

Cornul, *deal,* între comuna Boteni și Jugurul, pl. Argeșelul jud. Muscel.

Cornul, *vîrf de deal,* în județul Prahova, raionul com. Ogretinul, plaiul Teleajenul.

Cornul, *deal,* la N. de comuna Bunești, plasa Ocolul, județul Vîlcea.

Cornul, *loc de izvoare,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., comuna Bîrsănești, pe teritoriul satuluĭ Albile, de unde îșĭ are obîrșia pîrîiașul Ruptura.

Cornul, *moșie* particulară, în județul Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., comuna Cornul; aparține moșnenilor.

Cornul, *sfoară de moșie,* în județul Suceava, în întindere de 265 fălcĭ, maĭ mult pădure, care forma un trup cu moșia Stolniceni Costandache.

Cornul, *pădure,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., din com. Băștĭ, în întindere de aproape 15 hect., proprietatea luĭ T. Gheorghiu. In acéstă pădure domină bradul. Este supusă regimuluĭ silvic.

Cornul, *pădure* particulară, în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Cornul. Aparține moșnenilor. Esențe: cerul, stejarul și gîrnița, aceasta predominînd.

Cornul, *ponor,* pe moșia Cervicești, com. Cucorĕni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Cornul, *afluent* al Siretelului, în comuna Lespezile, județul Suceava.

Cornul, *siliște,* în jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Cornul.

Cornul-de-Jos, *sat,* în jud. Prahova; face parte din com. rur. Cornurile, pl. Cîmpul.

Cornul-de-Jos, *sat,* în jud. Prahova; face parte din com. rur. Cornul, pl. Prahova. Are o populațiune de 402 locuitorĭ (210 bărbațĭ și 192 femeĭ).

Cornul-de-Sus, *sat,* în jud. Prahova; face parte din com. rur. Cornurile, pl. Cîmpul.

Cornul-de-Sus, *sat,* în jud. Prahova; face parte din com. rur. Cornul, pl. Prahova. Are o populațiune de 272 locuitorĭ (102 bărbațĭ și 170 femeĭ). Se maĭ numesce de locuitorĭ și Poduri, pentru-că este situat pe un loc maĭ înalt de cît cele-l-alte.

Hosted by Google

Cornul-Dumbraveĭ, *pădurice* de stejar, în com. Brădățelul, jud. Suceava.

Cornul-Laiuluĭ, *pădure* de stejar, a școalelor din Tîrgul-Frumos, în com. Vîscani, jud. Suceava.

Cornul-luĭ-Sas, *loc*, cu pădure, pe șesul și malul drept al Prutuluĭ, spre E. de satul Perieni, com. Cîrniceni, pl. Turia, jud. Iașĭ. I s'a dat acest nume, fiindcă moșia Perieni, de aci, de lîngă Prut, se ascuțește în forma unuĭ corn; iar numele de Sas, pentru că în dreptul acestuĭ loc, legenda zice că s'ar fi înecat în Prut un Sas, comandant al armateĭ Ungare, ce ar fi năvălit în țară.

Adevărat este că în această localitate a urmat războiŭ, însă nu între Ungurĭ, ci între Leșĭ carĭ aŭ avut de căpetenie pe Potoczki, și între Tătarĭ cu Moldovenĭĭ, carĭ aŭ ajutat pe Ștefan-Vodă-Tomșa, contra luĭ Constantin, feciorul luĭ Iremia-Vodă. Se poate ca între Leșĭ să fi fost vre-un comandant Sas, care să se fi înecat acolo, în timpul aceluĭ războiŭ. Aicĭ aŭ fost bătuțĭ Leșiĭ de către Tătarĭ, iar Constantin-Vodă, căzînd în mîinele Tătarilor, și aceștia pornindu-l în țara lor pentru a-l duce Hanuluĭ, s'a înecat în apa Nipruluĭ, prăvălindu-se luntrea.

Războiul acesta a avut loc la 7120 (1612).

Un alt războiŭ a urmat la 7141 (1633), în timpul domnieĭ luĭ Moise-Movilă. Coneț-Potoczki, Hatmanul Leșilor, alungînd Tătariĭ ce robise Podolia, i-a lovit aicea, luîndu-le toțĭ robiĭ, pĭerind și mulțĭ din eĭ.

Cornul-Lunceĭ, *punct vamal*, în com. Mălini și reședința plășeĭ Moldova-de-Sus, jud. Suceava, Pe aci se trece la Homora și Cîmpul-Lung în Bucovina. In jurul vămeĭ sunt 4—5 case, din care una servă de reședință sub-pref. plășeĭ Moldova-de-Sus.

Venitul vamal pe anul financiar 1896—97, a fost de leĭ 8.286,20. Biuroul vamal de aci a fost înființat la 1 Ianuarie 1860.

Cornul-Maluluĭ, *tîrlă*, județul Brăila, pendinte de com. Stăncuța, pl. Balta, situată la V. de Stăncuța, în drumul spre Lacul-Reziĭ. Are 104 suflete, formînd 23 familiĭ.

Cornul-Maluluĭ, *deal*, județul Brăila, situat spre S.-E. și la 5 kil. de com. Lacul-Reziĭ, plasa Balta, în dreptul confluenței viroageĭ Puturosul cu Călmățuiul.

Cornul-Maluluĭ, *pisc*, com. Cetățeni-din-Deal, plaiul Dîmbovița, jud. Muscel.

Cornul-Măcinuluĭ, *loc*, județul Brăila, unde Dunărea-Vechie la N. orașuluĭ Măcin, ia direcția spre V. formînd un cot pronunțat.

Cornul-Negru, *sat*, în centru și în partea de E. a com. Bivolari, plasa Turia, jud. Iași, pe malul drept al Prutuluĭ, numit ast-fel de la o parte a teritoriuluĭ aceleĭ localități, ce intră în rîŭ în forma unuĭ corn. Are o populație de 44 familiĭ saŭ 153 locuitorĭ romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor. Proprietatea este pendinte de moșia Bivolari. Are puțină pădure de plopĭ și răchițĭ pe malul Prutuluĭ.

Vite sunt 264, din carĭ: 148 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 39 oĭ și 55 rîmătorĭ.

Cornuluĭ (Dealul-), *deal*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Băhnășeni, situat d'a stînga pîrîuluĭ Solonțuluĭ.

Cornuluĭ (Dealul-), *deal*, com. Titireciul, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, în depărtare de 1½ kil., spre S., de vatra satuluĭ.

Cornuluĭ (Groapa-), *poiană*, comuna Drajna-d.-s., plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Cornuluĭ (Piscul-), *pisc*, com. Romanești, pl. Cerna-d.-j., jud. Vîlcea.

Cornuluĭ (Rîul-), *pîrîŭ*, județul Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s. Curge pe hotarul comunelor Băsăști și Polonțul și se scurge d'a dreapta Tazlăuluĭ-Mare.

Cornuluĭ (Vadul-), *loc izolat*, foarte frumos situat, în com. Gura-Teghiĭ, jud. Buzăŭ, la capul de N.-E. al renumituluĭ șes Rozila, d'asupra Stînceĭ-luĭ-Vișan, unde se împreună Bîsca-Mare cu Bîsca-Mică.

Cornurile, *com. rur.*, jud. Prahova, pl. Cîmpul. Este situată lîngă rîul Vîtnăul, pe loc șes, la 25 kil. departe de capitala județuluĭ și la 2 kil. de reședința plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Cornul-d.-s. și Cornul-d.-j., avînd o populațiune de 657 locuitorĭ romînĭ, 318 bărbațĭ și 339 femeĭ și 40 familiĭ de Țigani, carĭ se ocupă cu fierăria. Capĭ de familie sunt 140 și case de locuit 161.

In comună e o singură biserică, zidită la anul 1790 de Preotul Grigore, Despa, soția sa, numită și Presvitera și de Oprea cu soția sa Maria. Această biserică e deservită de un preot.

Hosted by Google

Locuitorii se ocupă numai cu agricultura. Ei s'au împroprietărit la 1864, pe moșia d-lui Gheorghe Cantacuzino, cînd li s'au dat 400 hect.

Locuitorii posedă: 62 cai, 57 epe, 105 vaci, 544 oi, 191 porci, afară de vitele trebuincioase la muncă. Ei desfac produsul munceĭ la Ploești.

In raionul comuneĭ, pe iazul Vîtnăul, sunt 2 morĭ de măcinat.

Școala există în comună de la 1874. Localul e proprietatea comuneĭ. S'a frecuentat în anul 1892 de 28 băeți. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 111, 63 băeți și 48 fete. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește anual 1080 leĭ.

Toată comuna se întinde pe o suprafață de 900 hect.

Stupĭ cu albine sunt 53.

Pămîntul e prielnic la toată cultura.

Comerciul se exerçită în comună de 2 cîrciumarĭ.

Budgetul pe ultimul exercițiu se ridică la suma de 3581 leĭ și cheltuelile la 2193 leĭ.

In comună sunt șosele comunale ce-ĭ înlesnesc comunicația cu comunele Ciupelnița și Drăgănești.

E udată la V.-S. și E. de rîul Vîtnăul. Se mărginește la E. cu căt. Baraitarul; la V. cu căt. Belciugul și com. Ciupelnița; la S. cu com. Drăgănești și la N. cu un cîmp întins.

Corobana, *pîrîŭ,* începe de pe Suharău, jud. Dorohoiŭ, plasa Prutul-d.-s., și se varsă în Bașeŭ.

Corobanța, *pîrîŭ* și *vale,* se întinde la S.-E. de satul Rafaila, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Corobanța-Mare, *vale,* se întinde la S. de satul Rafaila, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Corobăile, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la distanță de 59 kil. de orașul Turnul-Severin, iar de Broșteni, reședința plășeĭ, de 26 kil. E situată pe vale și deal. Formează comună cu satul Trestioara, avînd 70 locuitorĭ, din carĭ 108 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 140 case. Calitatea pămîntuluĭ este bună. Locuitoriĭ posedă: 38 pluguri, 58 care cu boĭ, 9 căruțe cu caĭ.

Stupĭ sunt 40.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Budgetul comuneĭ are la venitur leĭ 894, iar la cheltuelĭ 880 leĭ.

Vite: 400 vite marĭ cornute, 400 oĭ, 22 capre și 360 rîmătorĭ.

Prin com. Corobăile trece șoseaua comunală Slivilești-Cosmănești-Corobăile-Dragotești.

Corobăile, *deal,* în com. rur. Slivilești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Corobănești, *sat,* în județul Tutova, com. Avrămești, pe pîrîul Tutova, spre E. de satul Avrămești. Are 58 locuitorĭ, carĭ locuesc în 13 case.

Corobănești, *moșie,* în jud. Tutova, plasa Tutova, com. Avrămești.

Corobești, *cătun,* al comuneĭ Săcelul, pl. Amaradia, jud. Gorj. E situat pe valea numită Valea-Mare, în partea de N. a cătunuluĭ de reședință.

Are o întindere de 100 hect., din carĭ 15 hect. arabile, 12 hect. fînețe, 30 hect. pădure, 32 hect. izlaz și 4 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 25 familiĭ, saŭ 140 suflete, din carĭ 20 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 4 pluguri, 10 care cu boĭ, 51 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 85 oĭ, 27 capre și 30 rîmătorĭ.

Sunt 6 stupĭ.

In cătun se mai găsesc 1 puț și 1 fîntînă.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Vezĭ com. Săcelul.

Corobești, *numire* ce se dă *uneĭ părți* din *comuna* Conțești, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Corobeților (Vălceaua-), *vălcea,* se varsă în rîul Argeșelul, în dreptul moareĭ d-luĭ St. Periețeanu-Buzău, com. Conțești, pl. Argeșelul, jud. Muscel.

Corodești, *sat,* în plasa Tutova, jud. Tutova, pe pîrîul Studineț, în partea de N. a județuluĭ. Are 652 locuitorĭ, din carĭ 84 știŭ carte; locuesc în 168 case. Formează o comună (com. Corodești) cu cătunele Stîncășeni, Drăcșeni, Chetrosul și Rugăria. In toată com. sunt 1901 locuitorĭ, din carĭ 153 știŭ carte; 396 contribuabilĭ; 481 case. Mai tot teritoriul comuneĭ este acoperit de dealurĭ înalte și pietroase. Se cultivă aci viea, pe o suprafață de 81 hect., din carĭ 36,50 hect. nelucrătoare și livezile cu prunĭ pe o suprafață de 20,50 hect. Comerciul se face de către 20 persoane. In Corodești sunt 3 biserici și o școală primară de băeți.

Veniturile comuneĭ sunt de 8524 leĭ, 77 banĭ.

Corodul, *plasă,* așezată în partea de S. a județuluĭ Tutova. Și-a luat numele de la pîrîul Corodul (Corozelul), ce curge prin plasa Bîrlad, jud. Tecuciŭ, și-și are izvorul în apropierea acesteĭ plășĭ.

Hosted by Google

Se mărginește la E. cu plasa Tîrgul, de care se desparte pe o mică distanță prin pîrîul Jeravățul, iar de aci prin hotarele artificiale, ce le aŭ moșiele limitrofe; la N.-V. cu pl. Pereschivul, de care se desparte prin rîul Bîrlad și la S. parte cu jud. Covurluiŭ și parte cu jud. Tecuciŭ, de care se desparte asemenea prin hotarele artificiale ce le aŭ moșiile limitrofe.

Pămîntul acesteĭ plășĭ este maĭ mult șes, ceea ce face ca în maĭ multe locurĭ să fie mlăștinos.

Este udată în partea de N.-V. de rîul Bîrlad, și în lăuntru de pîrîul Jeravățul, încărcat pe dreapta cu Pîrîiașul-Vindereĭ și Docan, iar pe stînga cu pîrîiașul Fîntînelele și Bălăbănești; de Hobana, încărcat pe stînga de pîrîiașul Murgociŭ; de Bîrzota, încărcat pe stînga cu pîrîiașul Cetățuia, unită cu Recea, toate afluenți aĭ Bîrladuluĭ.

In această plasă, afară de cereale, se maĭ cultivă: tutunul, gîndaciĭ de mătase și viea. Această din urmă ocupă o suprafață de 975,25 hect. (din carĭ 111 nelucrătoare). Cultura livezilor cu prunĭ ocupă o suprafață de 59 hect.

Industria casnică este destul de dezvoltată. In deosebĭ este o fabrică de băuturĭ spirtoase, a căreĭ produse se exportă în toata țara și chiar în străinătate și 2 morĭ cu vaporĭ.

Comerciul constă în vînzarea productelor agricole și animale precum și în aceea a băuturilor spirtoase. El se face de 196 oamenĭ (din carĭ 146 Romînĭ, 34 Evreĭ și 14 străinĭ) în 196 stabilimente comerciale (din carĭ 107 cîrciumĭ).

Este străbătută de 2 drumurĭ maĭ principale: Șoseaua județeană Bîrlad-Galați (20 kil. 33 m. în acest județ) ce trece prin comunele Bălăbănești și Rădești (vezĭ despre această șosea la Tutova, district) și un drum ce vine din pl. Tutova și Pereschivul și trece spre S. prin com. Certești.

Are 15 com. rurale, din carĭ cele maĭ populate sunt: com. Adam, Bălăbănești și Rădești; 28 sate, din carĭ cele maĭ populate sunt: Bălăbănești, Adam și Ciurești.

Are o populație de 14247 locuitorĭ (din carĭ 1720 știŭ carte); sunt 3110 contribuabilĭ; locuesc în 3848 case.

Sunt 29 bisericĭ, 15 școlĭ primare rur. de băeți și 1 de fete.

Corodul, *com. rur.*, jud. Tecuciŭ, pl. Nicorești, compusă din 3 cătĭ. Situată pe pîrîul Corozelul, care străbate toate satele prin mijloc de la N. la N.-V., departe de capitala jud. de 14 kil. și de a plășeĭ de 29 kil.

Are o populațiune de 954 capĭ de familie, cu 4585 suflete, carĭ locuesc în 926 case. Sunt 926 contribuabilĭ.

In com. se află 7 bisericĭ: 5 în Corodul, 1 în Blînzi și 1 în Brătulești, deservite de 4 preoți și 6 cîntăreți. Sunt 3 școlĭ, 2 de băeți și 1 de fete: 1 în Corod, înființată la 1865, frecuentată de 128 băeți, din 212 în vîrstă de școală; cea de fete înființată la anul 1872, e frecuentată de 27 de fete, din numărul de 207 în vîrstă de școală; a treia este în satul Blînzi, înființată în anul 1892, frecuentată de 29 copiĭ, (28 băeți și 1 fată) din numărul de 102 copiĭ (54 băeți și 48 fete) în vîrstă de școală.

Locuitorĭ aŭ: 1321 boĭ, 458 vacĭ, 177 caĭ, 103 epe, 19 armăsarĭ, 4 asinĭ, 3168 oĭ, 58 capre, 4 taurĭ și 11 bivolĭ.

Vatra satuluĭ ocupă 18962 hect.

Veniturile comuneĭ sunt de 19000 leĭ.

Intreaga suprafață a comuneĭ este de 8925 hect. și 38 ariĭ.

Locuitorĭ desfac produsul munceĭ lor la orașul Tecuciŭ, în zilele de sărbătorĭ.

Locuitorĭ din Corodul sunt vechĭ răzeșĭ, iar ceĭ din Blînzi și Brătulești sunt împroprietărițĭ la 1864.

In raionul com. sunt 2 iazurĭ; 2 lacurĭ; 2 morĭ cu aburĭ.

Tot în raionul eĭ sunt 2 pădurĭ: una la E. de satul Blînzi și a doua la E. de satul Brătulești.

In satul Corod se află o movilă naturală rotundă, situată la marginea de V. a satuluĭ, avînd o suprafață de 7 fălcĭ și o înălțime de 100 m.

Pe moșia Coroduluĭ la S. de sat trece ridicătura de pămînt numită Troian, care merge spre S.-E. în com. Puțeni și de aci în jud. Covurluiŭ.

Este străbătută de pîrîul Corozelul.

Comuna este străbătută de o mulțime de drumurĭ; unul care vine de la Tecuciŭ, altul care merge la Cărlomănești; iar satele între dînsele sunt legate prin drumurĭ naturale.

Se mărginește la E. cu com. Smulți (jud. Covurluiŭ), la S.-V. cu com. Matca, la S. cu moșia Cernicari, la V. cu Țigănești și Negrilești, la N. cu com. Cărăpcești și Fundeanu (jud. Tutova).

Corodul, *sat*, face parte din com. cu acelașĭ nume, jud. Tecuciŭ. Cade la S. com., 14 kil. departe de orașul Tecuciŭ, spre E.

E situat pe pîrîul Corozelul, pe o suprafață de 3857 hect. și 68 ariĭ și are o lungime de 9 kil.

Hosted by Google

Are o populaţiune de 729 capĭ de familie; 3560 suflete, locuind în 716 case. Sunt 628 contribuabilĭ. Locuitoriĭ aŭ: 1055 boĭ, 351 vacĭ, 124 caĭ, 72 epe, 2867 oĭ şi 45 capre.

Sunt 2 şcolĭ: una de băeţĭ şi una de fete.

Acest sat răzăşesc are 5 bisericĭ:

1. Biserica, cu hramul Adormirea-Maicei-Domnului. Este zidită în 1856 în locul alteia de lemn. S'a reparat în 1882 şi 1886. De la cea veche ni s'a păstrat data 1772.

2. Cuvioasa-Paraschiva, este făcută de locuitorĭ în anul 1847, a ars în 1881 şi astă-zĭ reparîndu-se din temelie, e în bună stare.

3. Ion Botezătorul, făcută în 1820 de locuitoriĭ din Puţeni, carĭ mare parte fugiseră aicĭ. S'a reparat în 1842 şi 1882.

4. Sf. Nicolae este făcută de locuitorĭ, în 1818.

5. S-ţiĭ Voevozĭ, care maĭ are şi hramul Sf. Gheorghe, este făcută în 1875, în locul alteĭ bisericĭ de lemn. Se întreţine de locuitorĭ.

Corodul, ca comună, pe la 1820, depindea de jud. Tutova.

Satul Corod îşĭ trage numele, probabil, de la pîrîul Corozelul, ce străbate satul.

Bătrîniĭ spun că odinioară se numea Oţeleşti şi era situat la S.-V. de unde este astă-zĭ. Desele năvăliri şi devastărĭ tătăreştĭ şi turceştĭ, aŭ silit o parte din locuitorĭ să părăsească satul şi se aşeze la N. judeţuluĭ pe pîrîul Berheciul, dînd şi satuluĭ acesta numele de Oţeleşti, care se află actualmente în jud. Bacăŭ şi maĭ înainte a fost în jud. Tecuciŭ; ceĭ rămaşĭ s'aŭ retras pe valea Corozeluluĭ, formînd satul actual. Satul Corod datează dinainte de secolul al XV-lea.

Corodului (Dealul-), *deal,* jud. Tecuciŭ, la E. de satul cu acelaşĭ nume; se întinde până la pădurea Blînzi, com. Corodul.

Coroeşti, *com. rur.,* jud. Tutova. pl. Pereschivul. Vezĭ Coroeşti-de-Jos.

Coroeşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, com. Bogdăniţa, pe pîrîul Bogdana, spre S.-V. de satul Bogdăniţa. Are 342 locuitorĭ (din carĭ 18 ştiŭ carte) şi 76 case.

Coroeşti, *locuinţă izolată,* jud. Tutova, în pl. Tutova.

Coroeşti-de-Jos, *sat,* jud. Tutova, pl. Pereschivul, pe pîrîul Pereschivul, spre V. de Bîrlad, la marginea jud. Are 388 locuitorĭ (din carĭ 22 ştiŭ carte), şi 126 case. Formează o comună (com. Coroeşti) cu cătr.: Coroeşti-d.-s., Păcurăreşti, Fiţicheşti şi Putrezeni.

In toată com. sunt 919 locuitorĭ (din carĭ 58 ştiŭ carte); 157 contribuabilĭ; 278 case. Teritoriul com. este maĭ mult deluros. Se cultivă viea pe o suprafaţă de 26 hect. şi pruniĭ numaĭ pe o suprafaţă de 25 ariĭ.

Comerţul se face de 9 persoane.

Are o şcoală primară de băeţĭ; în toată com. sunt 4 bisericĭ.

Veniturile com. sunt de 9379 leĭ, 11 banĭ.

Coroeşti-de-Sus, *sat,* în jud. Tutova, pl. Pereschivul, com. Coroeşti, spre N. de satul Coroeşti-d.-s. Are 244 locuitorĭ (din carĭ 22 ştiŭ carte) şi 80 case.

Corogea, *pîrîŭ,* în jud. Botoşani. Izvoreşte din pădurea moşieĭ Dobriceni; curge prin partea de V. a plăşeĭ Ştefăneşti şi formează maĭ multe iazurĭ; udă comunele Dobriceni, Durneşti şi Băbiceni; trece pe lîngă marginele de V. a comunelor Bobuleşti şi Ostopceni, intră apoĭ în comuna Ringhileşti, în direcţiune spre E. şi se varsă în Prut, lîngă Boroşeni, com. Ringhileşti. Primeşte maĭ multe pîrîiaşe micĭ, carĭ aduc apele a diferite iazurĭ, Mărguţa, Bîguluĭ, Valea-Adîncă, Hîrtopul, Putreda, Valea-Bivolarilor, Fundoaia şi Valea-Cîrliguluĭ, din comunele Dobîrceni şi Durneşti.

Acest pîrîŭ este trecut în cronicele vechĭ, sub numele de Corova. La gura acestuĭ pîrîŭ, era tăbărît cu oştile, Ştefăniţă-Vodă, fiul luĭ Bogdan, şi nepot luĭ Ştefan-cel-Mare, cînd a întîmpinat pe Albu, Sultanul, ce intrase în ţară cu Tătarĭ şi o prăda:

«Albul, Sultan, cu Tătarĭ de la Perecop intrat-aŭ în Ţeară şi aŭ înaintat până la Şerbanca din sus de Ştefăneşti (aceasta este satul Serbachĭ în Basarabia, în dreptul satuluĭ nostru Damachi, com. Movila-Ruptă), iar Ştefăniţă Vodă se afla cu oastea gata, ce norocul cel bun l'a prilejit la gura Coroveĭ din jos de Ştefăneşti, şi trecut-aŭ Prutul de aŭ apucat pe Tătarĭ fără veste de i-a bătut şi mulţĭ s'aŭ înglodat în Ciuhru, anul 7026 (1518), August 18.»

Corogea, *deal,* în jud. Botoşani, com. Ostopceni, pe moşia Dămideni, în partea de V.

Corogea, *deal,* în jud. Botoşani, com. Bobuleşti, pe moşia Bobuleşti, în partea de V., mărginind valea şi pîrîul Corogea.

Corogea, *iaz,* format din pîrîul Corogea, lîngă satul Ilişeni, com. Ringhileşti, plasa Ştefăneşti, în

Hosted by Google

jud. Botoșani. Are o suprafață de 11 hect. Conține pește mult. Aicĭ se află 2 morĭ de apă și 1 cu aburĭ.

Corogea, *vale,* în jud. Botoșani, numită ast-fel de la pîrîul Corogea, care o udă dealungul.

Corogenilor (Apa-). Vezĭ Curugea, pîrîiaș, comuna Răucești, plasa de Sus-Mijlocul, județul Neamțu.

Coroiasca, *pîrîiaș,* în județul Prahova. Izvorește din Valea-Pîrvulețuluĭ, pădurea Misleanca, și merge de se varsă în apa-Mislea, în dreptul com. Cocorăști-Misli din plaiul Vărbilăul.

Coroiata, *loc,* cu o movilă mare, în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., com. Prăjăști.

Coroiata, *pădure,* în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Prăjăști.

Coroiul, *sat,* în jud. Neamțu, com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele. E situat pe valea pîrîuluĭ Largul. Are o populație de 36 capĭ de familie, saŭ 141 suflete, dintre carĭ: 79 bărbațĭ și 62 femeĭ; 71 necăsătoriți, 64 căsătoriți, 6 văduvĭ; 12 știŭ carte, 129 nu știŭ. Locuitorii se ocupă cu plutăria și agricultura.

Coroiul, *vîrf de deal,* în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., comuna Tîrgul-Gloduri. Face parte din seria ridicăturilor micĭ, care despart pîr. Berheciul, de afluentele săŭ după dreapta, Dunavățul.

Coroiul, *deal,* din care izvorește pîrîul cu acelașĭ nume, în com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Coroiul, *deal,* la V. de satul Plăcinteni, com. Giurgioana, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Coroiul, *deal,* spre N. de com. Fereștĭ, făcînd limita între satul Tătărăni, din com. Telejna, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, și satul Fereștĭ.

Coroiul, *prăpastie,* în jud. Neamțu, pl. de Sus-Muntele, com. Vînători-Neamțuluĭ. E situată între Stînca Caprelor (Căprioarelor) și muntele Sihla, alăturea cu Schitul-Sihleĭ.

Coroiul, *iaz,* cu moară, pe Zeletin, în raionul com. Boghești, pl. Zeletinul, jud. Tecuciŭ.

Coroiul, *pădure,* în jud. Bacău, pl. Siretul-d.-s., de pe teritoriul com. Tîrgul-Gloduri.

Coroiul, *pădure,* ce se întinde de la moșia Ghioaca, com. Giurgioana, pănă la moșia Galbeni, jud. Tecuciŭ.

Coroiul, *pîrîiaș,* în com. Călugăreni, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu, care, împreună cu pîrîiașele: Bulatanul, Bargilele, formează pîrîul Largul.

Coroleuca, *deal,* pe teritorul satuluĭ Onești, com. Șipotele, pl. Bahluiul, jud. Iași, la poalele căruia se întinde valea cu același nume, pe care, se zice, în vechime a fost un sat. Acum pe acel loc este un iaz.

Coroleuca, *iaz.* (Vezĭ Coroleuca, deal, jud. Iași).

Coroleuca, *vale.* (Vezĭ Coroleuca, deal, jud. Iași).

Coromîslele, *pîrîiaș,* ce izvorește din Dealul-Tableĭ și curge pe hotarul Transilvanieĭ, marginea comuneĭ Hangul, plasa Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Coropca, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ, pl. Fundurile, com. Scheia. E format din maĭ multe izvoare micĭ, ce ies din pietrăriile despre S. a dealuluĭ Muncelul; curge prin partea de V. a satuluĭ Căpotești, avînd direcția de la N. către S. Se varsă în Stavnicul-Sec. In timpul secetelor n'are apă.

Coropceni, *sat,* în jud. Vasluiŭ, pl. Crasna, com. Ciortești, spre N. de satele Deleni și Ciortești. E situat pe dealul Coropceni, prin marginea căruia trece șoseaua națională Iași-Vasluiŭ și pîrîul Cornari ce se varsă în Vasluet. Are o suprafață de 1538 hect., ale locuitorilor clăcașĭ și 1043 hect. proprietate a statuluĭ, în care intră și pădurea ce este spre N. pe o întindere de 529 hect. și care se împreună la N. cu pădurea din Poiana Cîrnuluĭ, iar la E. cu pădurea Covasna, din jud. Fălciŭ. Are o populațiune de 190 familiĭ, saŭ 573 suflete, din carĭ: 4 familiĭ Evreĭ, cu 20 suflete și 16 familiĭ Țigani, cu 60 suflete.

Este o biserică, făcută de Ioan Beceriŭ, pe la 1845, deservită de un preot și un eclesiarh. Sunt 4 cîrciumĭ.

Vite sunt: 285 vite marĭ cornute, 25 caĭ, 500 oĭ, 3 capre și 39 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 32 pluguri, 42 care cu boĭ și 9 căruțe cu caĭ. Sunt 80 stupĭ de albine.

Coropceni, *deal,* pe care e așezat satul Coropceni, com. Ciortești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ.

Corotca-Pleșa, *punct trigonometric de observație,* de rangul I-iŭ,

Hosted by Google

în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul com. rur. Cara-Orman. E situat în partea vestică a plăşii şi în cea S.-V. a comuneĭ, la 12 kil. spre S.-V. de satul Cara-Orman, pe malul stîng al braţuluĭ Sf. Gheorghe, la 3 kil. spre S.-E. de îmbucătura gîrleĭ Litcovul cu braţul Sf. Gheorghe şi la 5 kil. spre N.-V. de cherhaneaua (pescăria) Calinova. Are o înălţime de 7 m. d'asupra apelor Dunăreĭ, dominînd asupra eĭ pe o lungime de 18 kil. Este înconjurat de toate părţile cu stuf băltos.

Corotişca, *ostrov,* jud. Brăila, coprins la S. între privalele Dimuleasa şi Lunga, la N.-V. între Dunăre şi la N.-E. între privalele Lunga şi Filipoiul.

Este la S. de ostrovul Filipoiul şi de iezerul Paţiul.

Corotişca, *ostrov,* jud. Brăila. E situat la S. de ostrovul Filipoiul şi iezerul Paţiul şi coprins la S. între Dimuleasa, Lunga şi la N.-E. privaluluĭ Filipoiul.

Corotişca, *prival,* jud. Brăila, care pleacă din dreptul Ghecetuluĭ, de unde se împreună Dunărea-Vechie cu Dunărea-Vapoarelor, şi se varsă în iezerul Paţiul, din comuna Chiscani.

Corozelul, *pîr.* şi *vale,* jud. Tutova şi Tecuciŭ. Izvoreşte din valea com. Fundeanul (jud. Tutova), trece prin satele: Brătuleşti, Blînzi, Corodul şi Matca, formînd maĭ multe iazurĭ; continuă spre S. prin pădurea Chicera şi Dorasca; tae calea fierată şi şoseaua naţională Tecuciŭ-Galaţi, între Dorăşti şi Barcea, străbate satul Barcea-Vechie şi se varsă în localitatea numită Şesul, la S. de satul Barcea, în Bîrlad, în com. Barcea, pl. Bîrlad.

In timpul vereĭ nu are apă; cînd plouă şi maĭ cu seamă în timpul primăvereĭ, vine repede, rupînd şi stricînd tot ce găseşte în cale.

Corozeluluĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Tecuciŭ, la E. de valea cu acelaşĭ nume, între satul Corodul şi Valea-Corozeluluĭ.

Corozeluluĭ (Valea-), *vale,* judeţul Tutova şi Tecuciŭ. E situată între comuna Blînzi şi comuna Negrileşti, formînd hotarul între acestea. Incepe din com. Cărăpceşti (jud. Tutova) şi continuă spre S. pănă la satul Matca, pl. Nicoreşti.

Corpaci, *sătişor.* (Vezĭ Ruşi-Ciomîrtan, sat, com. Zamostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ).

Corpaci, *deal,* pe teritoriul com. Zamostia, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ.

Corşorul, *com. rur.,* situată în partea de S.-E. a plăşeĭ Amaradia, jud. Gorj, şi pe ambele maluri ale Olteţuluĭ. Se limitează cu com. Alimpeşti la N., Zorleşti şi Roşia la V., Mateeşti din Vîlcea, la E. şi Alunul, tot din Vîlcea, la S.

E formată dintr'un singur sat.

Are o suprafaţă cam de 700 hect., din carĭ 200 hect. arătură, 5 hect. pădure şi 490 hect. livezĭ cu păşune.

Are o populaţie de 150 familiĭ, saŭ 663 suflete, din carĭ 132 contribuabilĭ, toţĭ moşneni, ocupîndu-se cu agricultura.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri, 40 care cu boĭ, 2 căruţe cu caĭ; 20 stupĭ.

Vite sunt: 715 vite marĭ cornute, 75 caĭ, 185 oĭ şi 284 rîmătorĭ.

Venitul com. este de leĭ 785 şi cheltuelile de leĭ 746.

Comunicaţia în această com. se face prin şoseaua ce merge în lungul apeĭ Olteţuluĭ, din comuna Alimpeşti, trecînd în comuna Alunul din jud. Vîlcea; prin drumul ce începe de la comunele Mateeşti şi Greci din Vîlcea şi trece prin Corşor, diriguindu-se spre cătunul Becheni din com. Zorleşti.

In comună sunt 2 morĭ pe apa Olteţuluĭ şi 34 fîntînĭ.

Sunt 4 biserici, deservite de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Corşorul, *deal,* începe din căt. Becheni, care face parte din com. Zorleşti, pl. Amaradia, jud. Gorj, şi se termină în com. Colteşti, din pl. Gilortul.

Cortehi, *scursoare de apă,* jud. Vlaşca, ce vine din spre fostul cătun Vaĭ-de-Eĭ şi dă în Dunăre, în dreptul satuluĭ Slobozia.

Cortelul, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul com. rur. Somova. Se desface din dealul Pietrosul, şi anume din vîrful Movila-Săpată; se îndreaptă spre E., avînd o direcţiune generală de la S.-V. spre N.-E., brăzdînd partea estică a plăşiĭ şi pe cea sudică a comuneĭ. Se prelungeşte spre E. cu dealul Coazima. Are 140 m. înălţime, dominînd asupra şoseleĭ judeţene Isaccea-Tulcea, şi asupra drumuluĭ comunal Somova-Poşta. E acoperit cu fineţe.

Corzul, *com. rur.,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j.-Dumbrava, la distanţă de 51 kil. de oraşul Turnul-Severin, iar de Strehaia, reşedinţa plăşeĭ, de 41 kil.; este situată pe treĭ dealurĭ şi treĭ vălcele.

Formează comună cu cătunul

Hosted by Google

Părpălești, având 840 locuitorĭ, din carĭ 131 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 167 case.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri, 72 care cu boĭ, 10 căruțe cu caĭ. Sunt 40 stupĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o școală, cu un învățător, frecuentată de 30 elevĭ și 2 eleve.

Budgetul comuneĭ coprinde la venitur suma de 2174 leĭ; iar la cheltuelĭ 990 leĭ.

Vite: 590 vite marĭ cornute, 30 caĭ, 700 oĭ, 6 bivolĭ și 480 rîmătorĭ.

Prin această comună trece șoseaua vecinală Bîcleșul-Corzul-Stănceștĭ.

Văile maĭ principale în această comună sunt: Valea-Corzuluĭ, Valea-Părpălețtilor și Valea-Chera.

Dealurile sunt: Dealul-Chera, Corzul și Părpălești.

Pîrae sunt: Pîrîul-Corzuluĭ, al-Părpălețtilor, al-Chereĭ și al-Văeĭ-Pristavuluĭ.

Cîmpiĭ sunt: Cîmpia-Țiganuluĭ și Cîmpia unde se află și pădurea Drăgoicea.

In comună se află un șanț ce seamănă cu un drum roman, șanț pe care oamenii îl numesc Valul-luĭ-Traian.

Corzul, *deal,* în com. rur. Corzul, plasa Dumbrava, județul Mehedinți.

Corzul, *pîrîŭ,* ce se formează din izvoarele comuneĭ rurale Corzul. După ce udă maĭ multe comune în jud. Mehedinți, trece prin teritoriul comuneĭ Bărboiul, în județul Dolj. In Dolj intră la com. Cernătești, pl. Dumbrava-d.-s. Curge prin Valea-Seacă saŭ Valea-Cernăteștilor; se varsă pe malul stîng al rîuluĭ Obedeanca.

Corzul, *vale,* în com. rur. Corzul, pl. Dumbrava, jud. Mehedinți.

Cosacul, *fîntînă,* comuna Suteștĭ, plasa Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Cosacul, *pichet de graniță,* în jud. Mehedinți, pe marginea Dunăreĭ.

Cosanda, *loc,* în jud. Mehedinți, pe care este așezat satul Cosanda.

Coscodia, *vale,* în com. rur. Coșovățul-de-Dumbrava, din jud. Mehedinți, pl. Dumbrava.

Coseștĭ. Vezĭ Buda, pîrîŭ, com. Brăești, pl. Cîrligătura, jud. Iași.

Cosițeni, *sat,* în marginea despre E. a com. Sîrca, plasa Cîrligătura, jud. Iași, situat pe podiș, la sorgintea pîrîuluĭ Cosițeni, pe o întindere de 4000 hect. Are o populație de 25 fam. saŭ 108 locuitorĭ. Are o biserică fără deservenți.

Vite sunt: 604 capete, din carĭ: 211 vite marĭ cornute, 12 caĭ, 108 oĭ, 15 capre și 182 rîmătorĭ.

Cosițeni, *deal cu podiș,* de-a dreapta pîraielor Obrijanca și Bahlueț, din com. Sîrca, plasa Cîrligătura, jud. Iași.

Cosițeni, *pîrîŭ,* izvorește din dealul satuluĭ Cosițeni, com. Sîrca pl. Cîrligătura, jud. Iași, și se varsă în Bahlueț.

Cosițeni, *sat,* face parte din com. Brăhășești, jud. Tecuciŭ. Situat pe coasta dealuluĭ cu acelașĭ nume, la N.-E. com., 3 kil. și 16 m. departe de reședința comuneĭ.

Are o populațiune de 43 familiĭ, cu 165 suflete, locuind în 41 case. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 10 (5 băeți și 5 fete).

Are o biserică, cu hramul Sfinților Voevozĭ. Este făcută de un călugăr ce se numea Baia, și care este îngropat aicĭ.

Aicĭ a fost schit de călugărĭ. Pe la 1800 era numaĭ o pădurice; satul s'a înființat pe la 1808.

Biserica cea veche s'a dărîmat. In locul eĭ, obștea locuitorilor a făcut alta în anul 1881.

Cosiu-Iol, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul com. urbane Babadag. Se desface din dealul Lauchi-Bair; se întinde spre E., în o direcție de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și nordică a comuneĭ; la poalele sale nordice merge șoseaua națională Tulcea-Babadag-Constanța, iar la cele sudice este așezat orașul Babadag; înalt de 185 m., dominînd orașul; este acoperit la V. cu păduriĭ și la E. cu pășunĭ.

Cosîmbeasca, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Șocariciul.

Cosîmbeasca, *pădure,* în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, comuna Cosîmbești, situată pe țărmul drept al rîuluĭ Ialomița. Formează cu pădurea Gimbășani un trup de 120 hect., cu următoarele esențe: stejar, plop, ulm, și salcie.

Cosîmbești, *com. rur.,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta. Este situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Ialomița, între com. Bora și Mărculești, la 45 kil. de Călărași, capitala districtuluĭ.

Teritoriul com. are suprafața de 17750 hect. și se întinde din rîul Ialomița, spre S., pe lunca rîuluĭ Ialomița și pe cîmpul Bă-

Hosted by Google

răgan, până mai spre S. de linia ferată București-Feteşti. Coprinde moşiile: Pisculeasa, compusă din sforile: Cotul-luĭ-Cocoloş, cu 1150 hect. şi Cotulluĭ-Drăgan, cu 2000 hect., proprietate a statuluĭ, foastă pendinte de mănăstirea Radu-Vodă şi care pe periodul 1888/1893 a fost arendată cu suma de 26050 leĭ anual; Popeasca, proprietate particulară, cu 1800 hect.; Cosîmbeasca, proprietate a maĭ multor locuitorĭ, cu 5100 hect., Cornăţelele, proprietate a statuluĭ, facînd parte din moşia Bucu-Mătăseşti, cu 5000 hect.; Gimbăşani, proprietate a maĭ multor locuitorĭ, cu 2700 hect.

Sunt împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864, 67 locuitorĭ; neîmproprietăriţĭ se maĭ află 325 locuitorĭ.

Se compune din satele: Cosîmbeşti, Gimbăşani şi Popeşti şi din cătunele (tîrlele): Puţul-luĭ-Drăgan, Caşcaval, Treca, Poşta-Vechiă, Cornăţelele, Picioruşul, Dorojeanul, Ciurea, Cărarea, Capul-Moşieĭ, Batalul şi Socariceanca. Reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale este în satul Cosîmbeşti.

Populaţiunea comuneĭ este de 2395 locuitorĭ, cu 446 capĭ de familie şi 1949 membri de familie, saŭ 1314 bărbaţĭ şi 1081 femeĭ. Toţĭ locuitoriĭ sunt Romînĭ, de religiune creştină ortodoxă. După profesiunĭ sunt: 791 agricultorĭ, 23 meseriaşĭ, 15 comercianţĭ, avînd 13 profesiunĭ libere, 175 muncitorĭ şi 22 servitorĭ. Ştiŭ carte 889 persoane; nu ştiŭ 1306.

Vite sunt: 903 caĭ, 1300 boĭ, 5300 oĭ, 395 porcĭ, 4 bivolĭ şi 1 asin.

Sunt treĭ şcolĭ: una mixtă în Gimbăşani şi una de băeţĭ şi una de fete în Cosîmbeşti, cu 180 elevĭ şi 24 eleve şi cu 2 învăţătorĭ şi o învăţătoare, din care un învăţător retribuit de stat şi comună, iar ceĭ-l'alţĭ numaĭ de comună.

Aci sunt treĭ bisericĭ, cu treĭ preoţĭ şi şase dascălĭ. Comuna are prevăzut pentru cler suma anuală de 792 leĭ.

Prin partea de S. a teritoriului com. trece calea ferată București-Feteşti.

Budgetul comuneĭ (1886/87) este de 6953 leĭ.

Cosîmbeşti, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de comuna cu acelaşĭ nume. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomiţa, pe luncă şi sub coasta de N. a cîmpuluĭ Bărăgan.

Aci este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale.

Populaţiunea satuluĭ este compusă din 250 familiĭ romînĭ.

Se află aici o şcoală de băeţĭ cu un învăţător şi o şcoală de fete cu o învăţătoare.

In sat este o biserică deservită de un preot şi doĭ dascălĭ.

Vite sunt: 456 caĭ, 580 boĭ, 2000 oĭ, 220 porcĭ, 3 bivolĭ şi 1 asin.

Coslegiul, *com. rur.,* pl. Cricovul, jud. Prahova. Este situată lîngă rîul Teleajen, la 11 kil. depărtare de capitala judeţuluĭ şi la 13 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din 4 cătune: Coslegiul, Darvari, Radila şi Pantazi, (numit şi Moara-Bălăceanuluĭ), avînd o populaţiune de 1087 locuitorĭ (551 bărbaţĭ, 536 femeĭ), în care intră şi 15 familiĭ ţiganĭ.

Capĭ de familie sunt 239; contrib. 210; case de locuit 230.

In comună sunt 4 bisericĭ; una în Pantazi, reparată la anul 1871; a doua în Radila, reparată în anul 1892: a treia în Darvari, fondată în anul 1824 şi a patra în Coslegiul, fondată în anul 1826, şi avînd următoarea inscripţie: «Cu mila şi ajutorul luĭ Dumnezeŭ, acest sfînt şi Dumnezeesc lăcaş s'aŭ ridicat din temelie de d-luĭ Banul Constantin Bălăceanul şi de Dumneaeĭ Băneasa Sultana Bălăceanca dimpreună cu fiiĭ D-lor D. Bivvel Constantin, Ştefan Bălăceanul şi D-luĭ Grigore Bălăceanul, la moşia D-lor Coslegiu, spre slava şi cinstea Sfinţilor marilor Impăraţi Constantin şi Elena şi a sf. Adormirĭ a Maicĭĭ Domnuluĭ şi Sfinţilor marilor mucenicĭ Gheorghe, purtătorul de biruinţĭ şi Dumitru, izvorîtorul de mir, la leatul 1826, în zilele luminatuluĭ Domn Grigore Dumitru Ghica Voevod şi a prea O sfinţituluĭ mitropolit Chir Grigore, scriindu-se aceasta întru veĉnica pomenire».

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura. Produsul muncеĭ îl desfac la oraşul Ploeşti.

Locuitoriĭ s'aŭ împroprietărit (în număr de 183), la anul 1864, pe moşiĭ particulare, dîndu-li-se 757 hect. Eĭ aŭ 91 caĭ, 308 boĭ, 174 vacĭ, 21 Bivolĭ, 681 oĭ şi 205 porcĭ.

In raionul comuneĭ sunt 2 morĭ de apă.

Şcoala există în comună din anul 1871. Localul e proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 27 băeţĭ şi 8 fete, din numărul de 144 copiĭ (86 băeţĭ şi 58 fete), cu vîrsta de şcoală. Cu întreţinerea personaluluĭ se cheltueşte anual 1080 leĭ. Ştiŭ carte 97 bărbaţĭ şi 28 femeĭ.

Toată comuna are o suprafaţă de 2047 hect.

Ţuica se fabrică în comună până la 400 decal. anual în termen mediŭ.

Stupĭ cu albine sunt 117.

Comerciul se exercită în comună de 5 cîrciumarĭ.

Hosted by Google

Budgetul prezintă la venituri suma de lei 5816,65 și la cheltueli lei 3866,16.

Prin centrul comunei trece șoseaua spre Valea-Călugărească și prin partea de N. calea ferată București-Ploești-Buzău.

E udată de rîul Teleajenul, apa Vîtnăului și Iazul-Morilor.

Coslegiul, *sat,* face parte din com. rur. Coslegiul, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o populație de 330 locuitori (164 bărbați, 166 femei). Aci e o biserică, fondată la anul 1836.

Coslogeni, *sat,* în jud. Ialomița, plasa Borcea, pendinte de comuna Dichiseni. Este situat pe țărmul stîng al Borcei, la 2 kil. spre V. de Dichiseni și la 3 kil. spre E. de Roseți-Volnași.

Are o populație de 54 familii.

Aici este o biserică.

Vite sunt: 50 cai, 150 boi, 500 oi, 40 rîmători, 5 capre și 1 asin.

Pe teritoriul acestui sat, ce face parte din moșia Trîmșeani, proprietate a statului, este, întindere de 259 hect. pădure de salcîmi.

Cosmănești, *com. rur.,* în județul Mehedinți, pl. Văilor, la distanță de 51 kil. de Turnul-Severin. E format dintr'un singur sat. Are o populațiune de 600 locuitori, din cari 86 contrib.; locuesc în 112 case.

Calitatea pămîntului este bună. Loc. posedă: 8 pluguri, 16 care cu boi, 2 căruțe cu cai și 20 stupi.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Budgetul comunei la venituri este în sumă de lei 763 și la cheltueli de 662 lei.

Vite: 300 vite mari cornute, 260 oi, 20 capre, 200 rîmători și 9 cai.

Prin această comună trece șoseaua comunală Slivilești-Cosmănești-Corobăile.

Cosmănești. Vezi Pogana, jud. Tutova.

Cosmănești, *deal,* în com. rur. Strîmtul, plasa Văilor, județul Mehedinți.

Cosmănești, *deal,* în com. rur. Drăgotești, plasa Văilor, jud. Mehedinți.

Cosmei (Valea-), *vale,* care se întinde de la satul Glăvănești pănă la satul Poiana-lui-Stan. Pe această vale se află și drumul ce duce la satul Poiana.

Cosmenilor (Dealul-), *deal,* în jud. Neamțu, com. Dobreni, pl. Piatra-Muntele, situat pe moșia Almașul.

Cosmesculuĭ (Pîrîul-) *afluent* al pîrîului Săscuța-lui-Nicoricĭ, jud. Suceava.

Cosmești, *com. rur.,* jud. Tecuciu, pl. Nicorești, compusă din 5 cătune: Băltărețul, Cosmești-din-Deal, Cosmești-din-Vale, Furceni și Satul-Nou.

Poartă această numire de la primul om care a locuit aici, numit Cosma, și care a venit de la satul Dobrotești, sat care s'a dărîmat de rîul Siret, și era situat pe Lunca-Siretului, în comuna Mărășești (jud. Putna).

Comuna este așezată pe malul Siretului, la o depărtare de 13 kil. de capitala județului, în partea de V.

Are o populație de 502 capi de fam., sau 2150 suflete.

In com. este o școală, care datează din anul 1865. Se frecuentă de 105 copii (95 băeți și 10 fete), din numărul de 268 copii (126 băeți și 132 fete) în vîrstă de școală.

Știu carte 184 bărbați și 18 femei.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maicei-Domnului, zidită în 1864 de locuitori. In locul ei a fost o alta pe care a dărîmat-o Siretul. Are 17 pogoane de pămînt arabil. Este deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Locuitorii își desfac produsele în orașul Tecuciu.

Ei au: 661 boi, 425 vaci, 119 cai și 1695 oi.

Sunt împroprietăriți la 1864 și 1878 cu 3466 hect., din cari 2470, pe proprietatea statului și 966 pe proprietatea Epitropiei Sf. Spiridon din Iași.

Suprafața întregei com. este de 3466 hect., din cari: 93 hect. vatra satului, 1893 hect. loc cultivabil, 364 hect. pădure, 192 hect. loc sterp și 881 hect. pășune.

Este străbătută de la E. la V. de calea ferată Tecuciu-Mărășești; de șoseaua națională, care leagă jud. Putna cu Tecuciu; de mai multe șosele comunale: Cosmești-Ionășești, Cosmești-Tecuciu și Cosmești-Movileni.

E udată de Siret, numit Siretul-Vechiu și Siretul-Nou, avînd și Valea-Siretului, care curge la V. de com., formînd limita județului Putna. Pe dînsul, în raionul acestei com., se află podul de fier al căei ferate, pe care trece și șoseaua națională Mărășești-Tecuciu. Inainte de acest pod, era un altul de lemn numai pentru calea fer., iar pentru șoseaua națională era un pod de fier mai sus, în Ionășești, care a fost stricat de Siret.

Veniturile com. ca și cheltuelile sunt de 2818 lei.

Se mărginește la N. cu com.

Hosted by Google

Ionășești, la S. cu com. Movileni, la E. cu moșia orașuluĭ Tecuciŭ și la V. cu rîul Siret.

Cosmești, *com. rur.*, compusă din cătunele Cosmești-Gurgueți aĭ Eforieĭ Spitalelor Civile din București, Osebiți-Blejești și Motoful, din pl. Glavaciocul, jud. Vlașca. Este situată pe platoul dintre apele Cleniția și Glavaciocul. Printr'însa trece Vălceaua-Siriguluĭ și Valea-Plopuluĭ ce se varsă amîndouă în apa Glavaciocul, chiar în acea comună. Aci sunt maĭ mulți moșteni afară de Gurgueți. Satele carĭ compun această com. sunt departe între ele de aproape 2 kil.

In 1886 eraŭ aci 1211 sufl., din carĭ 253 contrib. Venitul com. în anul 1886 era de 6863 leĭ și cheltuelile de 6771 leĭ; în anul 1887 venitul era de 3161 leĭ și cheltuelile de 2417 leĭ. In 1887 s'a semănat în această comună 1360 hect. cu diferite cereale.

In Cosmești sunt două biserici: una în Cosmești-Gurgueți, cu hramul Sf. Filofteia și alta în Blejești, ambele constituind parohia Cosmești.

Aci sunt două școale, ambele mixte, făcute de nuele lipite cu pămînt. La cea din Cosmești aŭ urmat în 1888: 29 băeți și 2 fete, din 62 băeți și 3 fete în vîrstă de școală; la cea din Blejești aŭ urmat în 1888: 30 băeți și 6 fete, din 97 băeți și 63 fete, în vîrstă de școală.

Este departe de București de 56 kil., de Giurgiŭ 62 kil. iar de Obedeni, reședința plășeĭ, de 22 kil.

In anul 1888 loc. posedaŭ 630 boĭ și vacĭ, 75 caĭ, 30 bivolĭ, 2305 oĭ și capre. Sunt în com. 7 cîrciumĭ.

Cosmești, *sat,* jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Onișcani, pe malul drept al rîuluĭ Siretul și puțin maĭ spre S.-E. de satul Onișcani. Are 14 capĭ de fam., contrib., în tot 50 loc., locuind în 8 case. Sunt 17 vite marĭ cornute.

Cosmești, *sat,* pe moșia cu acelașĭ nume, din com. Stolniceni-Prăjescul, jud. Suceava. E așezat pe albia pîrîuluĭ Hurmuzul.

Are o populație de 257 capĭ de familie, saŭ 961 suflete (468 bărbațĭ și 493 femeĭ), din carĭ 37 străinĭ. Contrib. sunt 205. Locuesc în 250 case. In sat sunt: 2 ciobotarĭ, 5 stolerĭ, 3 fierarĭ, 8 lăutarĭ și 15 comercianțĭ. Vatra satuluĭ ocupă 30 fălcĭ și 50 prăjinĭ. Moșia e proprietatea d-luĭ Gr. M. Sturdza; e în întindere de 745 fălcĭ, din carĭ 648 cultivabile, 45 pădure și luncă, 31 fînețe și 21 fălcĭ loc nefolositor. Improprietăriți la 1864 sunt: 94 fruntașĭ, 40 pălmașĭ și 58 codașĭ, stăpînind 516 fălcĭ și 40 prăjinĭ.

Drumurile principale sunt: la Stolniceni-Prăjescu (8 kil.) și la Cihoreni (5265 m.)

Are o biserică, cu hramul Adormirea, zidită la 1459, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ, și împroprietărită la 1864 cu 8 fălcĭ pămînt. Se crede că maĭ înainte a fost capelă săsească.

Este o școală rurală mixtă, condusă de un învățător plătit de stat, înființată la 1865, avînd 10 prăjinĭ pămînt în vatra satuluĭ. E frecuentată de 32 elevĭ, din 44 băeți și 38 fete în vîrstă de școală.

Satul a fost întemeiat de un oare-care Cosma. Un document de la Constantin Racoviță Voevod, din 1757, arată că popa Ion Pravilă de la Biserica din Cosmești, Constantin Glotea și alțĭ, sunt trimișĭ să hotărească o hotărnicie de moșie după scrisorile unuĭ reclamant.

In Cosmești și alte patru localități, Constantin Cantemir face steaguri de lefegiĭ ca să lupte contra Leșilor.

La 1803, «Cosmești și Năvrăpești, a d-sale Visternicul Grigoraș Sturdza, avea 116 liuzĭ, plătind bir 1496 leĭ anual, avînd și 8 liuzĭ de ceĭ fără bir. La aceștia se maĭ adăogeaŭ breslașiĭ ot tam 10 liuzĭ cu 96 leĭ bir pe an».

In Cosmești se află palatul familieĭ Sturdza, în parte restaurat, pe frontispiciul căruia se citește: «... cu cheltuiala Vel-Logofătuluĭ Grigoraș Sturdza, făcut de Iosif Demosevicĭ, leatul 1816, Maiŭ 2».

Cosmești, *cătun,* pendinte de comuna Cosmești, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca. E situat pe coastele văeĭ Siriguluĭ și aparține moștenilor.

Venitul com. este de 10600 leĭ. Locuitorĭ în acest cătun sunt 112. Aci este biserica vechie, cu hramul Sf. Filofteia și școala comuneĭ.

Cosmești, *numirea* ce se da în vechime, după cum se constată din documente, *satului* Iugani, din com. Mircești, pl. Moldova, jud. Roman.

Cosmești, *stație de dr. d. f.*, în jud. Tecuciŭ, plasa Nicorești, căt. Cosmești, pe linia Mărășești-Tecuciŭ, pusă în circulație la 13 Sept. 1872. Se află între stațiile Mărășești (11.5 kil.) și Tecuciŭ (7.4 kil.). Înălțimea d'asupra niveluluĭ mareĭ de $723^{m}.26$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 129.754 leĭ, 5 banĭ.

Hosted by Google

Cosmești, *moșie,* în jud. Tecuciŭ, proprietatea Sfîntuluĭ Spiridon din Iași. Pe dînsa s'aŭ împroprietărit locuitoriĭ satelor: Cosmești - Vechĭ, Cosmești - Noĭ și Bălțărețul.

Cosmești-din-Deal, *sat,* în județul Tecuciŭ; face parte din com. cu acelașĭ nume. Situat pe stânga Siretuluĭ, la S. de calea ferată.

Are o populație de 104 familiĭ, cu 416 suflete.

Satul datează de la anul 1865, formîndu-se cu locuitoriĭ din Cosmești-Vechĭ, carĭ eraŭ expușĭ inundațiilor Siretuluĭ, care le dărăma casele.

Aci este reședința comuneĭ.

Satul are o școală, frecuentată de 105 copiĭ (100 băeți și 5 fete).

Acest sat este frecuentat în timpul vereĭ, maĭ cu seamă în lunele Iunie și Iulie, de orășeniĭ din Tecuciŭ. In acest timp se formează un tren de plăcere, care merge pănă în malul Siretuluĭ la satul Cosmești.

Cosmești-din-Vale (Cosmești-Vechĭ), *sat,* în jud. Tecuciŭ; face parte din com. Cosmești. E situat la N. comuneĭ, în partea dreaptă a Siretuluĭ, la o distanță de 4 kil. departe de reședința.

Are o populație de 126 capĭ de familie, saŭ 515 suflete.

Copiĭ în vîrstă de școală sunt 37 (19 băeți și 18 fete).

Acest sat, pănă la 1864, a avut maĭ mulțĭ locuitorĭ; de atuncĭ desele revărsărĭ ale Siretuluĭ dărămînd malul în spre sat, o parte din locuitorĭ s'aŭ mutat pe malul stîng al Siretuluĭ, înființînd satul Cosmești-din-Deal, iar ceĭ-l'alțĭ aŭ rămas dincolo de Siret în județul Putna.

Odată cu dărămarea caselor locuitorilor, s'a dărămat și biserica vechie, în locul căreia s'a zidit alta în 1863, care s'a reparat în 1887.

Cosmina, *munte,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, pe teritoriul com. Bogdana.

Cosmina, *apă,* în jud. Prahova. Izvorește din plaiul Vărbilăul, la N. de com. Cosminele, curge de la N. spre S.-E. și se varsă în rîul Teleajenul, în dreptul mănăstireĭ Zamfira.

Cosmina - de - Jos, *sat,* în jud. Prahova, face parte din com. rur. Cosminele, pl. Vărbilăul.

Are o populație de 301 locuitorĭ (146 bărbați și 155 femeĭ). Acest cătun se maĭ numește Vîrtejari și Baracești. In sat se află o biserică de lemn, făcută de Emanoil Pangal, cam pe la anul 1800.

Cosmina - de - Sus, *sat,* în jud. Prahova; face parte din com. rur. Cosminele, plasa Vărbilăul.

Are o populație de 457 locuitorĭ (225 bărbați și 232 femeĭ). Aci e reședința comuneĭ. Acest cătun se maĭ numește și Săndulești, Scutari și Ciocracul. Are o biserică făcută de locuitorĭ la anul 1819.

Cosminele, *com. rur.,* în. jud. Prahova, plaiul Vărbilăul. Se zice că datează din vremurĭ îndepărtate.

Este situată pe Valea-Cosmineĭ, la 36 kil. departe de capitala județuluĭ și la 13 kil. de a plaiuluĭ.

Se compune din 4 cătune: Cosmina - d. - s., Cosmina - d. - j., Poiana-Trestieĭ și Podul-Ursuluĭ.

Are o populație de 1161 locuitorĭ (544 bărbați și 617 femeĭ), din carĭ 2 familiĭ de țigani, carĭ se ocupă cu fierăria.

In comună sunt 140 capĭ de familie; 199 contribuabilĭ; locuesc în 145 case.

Are două biserici, una în Cosmina-d.-j. și alta în Cosmina-d.-s., deservite de 2 preoțĭ.

Afară de agricultură, locuitoriĭ se maĭ ocupă cu exploatarea pădurilor.

Vite sunt: 157 caĭ și epe, 562 vacĭ, 187 capre, 710 oĭ și 186 porcĭ.

Parte din locuitorĭ sunt moșneni; 125 s'aŭ împroprietărit la 1864, pe moșiile fraților Pangal, V. Sinescu, G. Popescu, și alțiĭ, cînd li s'aŭ dat 302 hect. pămînt.

In comună este o moară pentru măcinat mălaiul.

Are o școală, existentă de 8 anĭ. S'a frecuentat în 1892 de 48 copiĭ (43 băeți și 5 fete). Cu întreținerea școaleĭ se cheltuește anual 1080 leĭ.

Știŭ carte 5 bărbați.

In localitățile numite Sărăturĭ și La-Piatra sunt ape minerale, carĭ conțin iod și picioasă în maĭ mare cantitate.

Țuică se fabrică anual pănă la 505 hectol.

Gîndacĭ de mătase se cultivă puțin; stupĭ sunt 20.

Pămîntul, fiind muntos, nu e prielnic la toată cultura.

Comerciul se exercită de 3 cîrciumarĭ.

Venitul comuneĭ este de 2496 leĭ anual.

E brăzdată de plaiul Milicești, de dealurile: Strîmbeni, Vîrful-Vieĭ, muntele Rătundul, Gorganul și Vîrful - Pietreĭ, pe care se cultivă porumb, crește iarbă și sunt livezĭ de prunĭ.

E udată de gîrlele Cosmina, Scutăreasca și Dumbrăveaua.

Cosoba - Golescu, *sat,* în jud.

Hosted by Google

Ilfov; face parte din com. rur. Cosoba-Trestieni, pl. Znagovul. Este situat la N. de Trestieni, pe malul drept al rîuluĭ Dîmboviţa. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 719 hect. Are o populaţie de 429 locuitorĭ.

D-l I. Niculescu are 430 hect. şi locuitoriĭ 285 hect. Proprietarul cultivă 130 hect. (4 sterpe, 95 izlaz şi 200 pădure).

In raionul satuluĭ sunt 2 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 311 şi al celor micĭ de 362.

Cosoba-Hristiĭ, *sat,* în judeţul Ilfov; face parte din com. rur. Cosoba-Trestieni, pl. Znagovul. Se întinde pe o suprafaţă de 798 hect. D-l C. Grădişteanu are 500 hect. şi locuitoriĭ 298 hect. Are o populaţie de 383 locuitorĭ.

Proprietarul cultivă 15 hect. (5 sterpe, 80 izlaz şi 300 pădure). Locuitoriĭ cultivă 240 hect. (14 sterpe şi 44 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 23 elevĭ şi 6 eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc anual 1400 leĭ. Localul şcoaleĭ s'a construit de comună.

In cercul comuneĭ e 1 moară cu apă şi 4 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 285 şi al celor micĭ de 726.

Cosoba-Trestieni, *com. rur.,* jud. Ilfov, plasa Znagovul, situată la V. de Bucureşti, lîngă rîul Ciorogîrla, 24 kil. departe de Bucureşti. Stă în legătură cu cătunele Joiţa şi Brezoaia prin şosele vecinale.

Se compune din satele: Cosoba-Golescu, Cosoba-Hristiĭ şi Trestieni, cu o populaţie de 1248 locuitorĭ, carĭ trăesc în 282 case şi un bordeiŭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 2140 hect. D-niĭ I. Niculescu, C. Grădişteanu, P. Millo, aŭ 1280 hect. şi locuitoriĭ 860 hect.

Proprietarĭ cultivă 445 hect. (20 sterpe, 218 izlaz şi 597 pădure). Locuitoriĭ cultivă 769 hect. (43 sterpe şi 48 izlaz).

Comuna numără 288 contribuabilĭ şi are un budget de 4659 leĭ la venit. şi 4480 leĭ la chelt. In 1885 eraŭ 253 contribuabilĭ.

In comună sunt 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ (la Cosoba-Hristiĭ şi Trestieni); o şcoală mixtă; 2 morĭ cu apă; 3 maşinĭ de treierat cu aburĭ; 10 poduri stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 981 (123 caĭ şi epe, 381 boĭ, 456 vacĭ şi viţeĭ, 16 taurĭ, 5 bivolĭ), şi al celor micĭ de 1374 (5 capre, 302 porcĭ, 1069 oĭ). Dintre locuitorĭ, 318 sunt plugarĭ, 11 aŭ diferite profesiunĭ. Arătura se face cu 97 pluguri: 81 cu boĭ şi 16 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 183 care şi căruţe: 149 cu boĭ şi 34 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 208 şi neîmproprietăriţĭ 127.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

In raionul com. se află o baltă.

Cosoca, *pădure.* V. Pomîrla, pădure, plasa Prutul-d.-s., judeţul Dorohoiŭ.

Cosorul, *movilă,* jud. Brăila, la N. tîrleĭ Coada-Enceĭ, din comuna Silistrarul.

Cosota, *cătun,* com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, judeţul Vîlcea.

Cosota, *vale,* în comuna Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea. Se varsă în rîul Sărat care udă această comună.

Cosovăţul, *com. rur.,* în judeţul Mehedinţi, pl. Dumbrava, numit şi Cosovăţul-de-Dumbrava. E la depărtare de 62 kil. de Turnul-Severin şi situată pe Valea-Coşcodieĭ, al căruia nume l'a purtat până la 1864.

Formează o comună cu cătt. Plaiul, situat ca la 2 kil. spre V. de Cosovăţul, avînd peste tot 100 contribuabilĭ, 680 locuitorĭ, locuind în 125 case.

Ocupaţiunea locuitorilor este agricultura şi creşterea vitelor.

Calitatea pămîntuluĭ este bună. Loc. posedă: 22 pluguri, 53 care cu boĭ, 4 căruţe cu caĭ; 40 stupĭ. Aci este o biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală cu un învăţător, frecuentată de 21 elevĭ; are şi o cîrciumă.

Vite: 400 vite marĭ cornute, 450 oĭ, 16 caĭ şi 390 rîmătorĭ.

Prin această comună trece şoseaua comunală Albuleşti-Cosovăţul - Cosovăţul - de - Motru-Pluta.

Această comună se află înconjurată de toate părţile de pădurea statuluĭ Albuleşti.

Spre S. de com. Cosovăţul, în pădurea statuluĭ Albuleşti, se află o poiană care poartă numele de Războinicul.

Cosovăţul, *com. rur.,* în judeţul Mehedinţi, plasa Motrul-de-jos, numită şi Cosovăţul-de-Motru. Se află la 66 kil. de oraşul Turnul-Severin. E formată din satele Cosovăţul, Deleri şi Tîrsa, avînd 169 contribuabilĭ, cu 1100 locuitorĭ, locuind în 206 case.

Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura şi creşterea vitelor. Calitatea pămîntuluĭ este bună.

Hosted by Google

Locuitorii posedă: 69 pluguri, 123 care cu boi, 16 căruțe cu cai; 96 stupi. Este o biserică, deservită de un preot și doi cîntăreți.

Budgetul comunei este la venituri de 2003 lei, și la cheltueli de 1119 lei.

Vite: 780 vite mari cornute, 800 oi, 41 cai, 4 bivoli și 500 rîmători.

Prin această comună trece șoseaua ce vine de la Cosovățul-de-Dumbrava și merge la Gura-Motruluĭ, prin com. Pluta.

Cosovățul, *pădure,* numită și Pădurea-Cosovățuluĭ, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Cosovățul.

Cosovățul, *vale* cu apă, în com. rur. Cosovățul, jud. Mehedinți, pl. Dumbrava, care altă-dată se numea Coșcodia.

Costache, *braț,* (prival), în jud. Ialomița, insula Balta, pe teritoriul comunei Cocargea, plasa Borcea.

Costache (Privalul-luĭ-), *braț,* (prival), în județul Ialomița, pl. Borcea, insula Borcea. Se întinde pe teritoriul comunelor Tonea și Roseți-Volnași.

Costache-Albu, *cișmea,* județul Tecuciŭ, situată într'o poziție frumoasă, în mijlocul pădureĭ Buciumenilor (com. Buciumeni), pe drumul ce duce la Ploscuțeni, în apropiere de mănăstirea Sihastrul, avînd o apă bună de băut. Imprejurul cișmeleĭ se află mese rotunde, făcute de fondator, al căruĭ nume îl poartă.

Spre N. de cișmea, pe deal, se află o cîrciumă; aicĭ fiind un loc înalt, se deschide o vastă privire în părțile de N.-S. și V., văzîndu-se cum șerpuește Siretul în vale, precum și lunca luĭ cea frumoasă.

Costache-Conachi. (Vezĭ com. Țigănești, pl. Nicorești, jud. Tecuciŭ).

Costache-Negri, *sat,* în comuna Tulucești, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, în partea vestică și cea maĭ depărtată de reședința comunală, în apropiere de comuna Conachi, Independența și Braniștea. Acest sat e format din însurățeĭ împămînteniți la 1879 și poartă numele mareluĭ patriot Costache-Negri, originar din jud. Covurluiŭ. Numără 114 familiĭ.

Costanda, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Cîmpul. E așezat în partea de N. a comuneĭ Dobra, căreia îĭ aparține.

Costașul, *pîrîŭ.* Izvorește din pădurea Văculești, trece prin com. Brăești, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ, și se varsă în Dolina, în jud. Botoșani.

Costeasca, *numire,* ce se maĭ dă *moșieĭ* Dîmbroca, din com. Scurtești, jud. Buzăŭ.

Costei, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Siretul-d.-s., com. Buhociul. E situat pe șesul Siretuluĭ, la o distanță de 5330 m. de Buhociul-Mare.

Are o populație de 42 familiĭ, saŭ 143 suflete. Vite sunt: 3 caĭ, 142 vite maĭ cornute și 45 porcĭ.

Costeiul, *lac,* în județul Buzăŭ, comuna Găvănești, ce se întinde d'alungul hotaruluĭ județuluĭ despre Rîmnicul-Sărat, începînd de la movila Costieni și pănă în rîul Buzăul. Are mult stuf și pește. Cînd rîul Buzăul vine mare, îĭ mărește volumul, apeĭ producînd inundații. In timp de secetă seacă în mare parte.

Costeiuluĭ (Valea-), *vale,* în județul Buzăŭ, com. Găvănești. E acoperită de stuf și fîneață. Cînd Buzăul vine mare, o inundă.

Costeiuluĭ (Valea-), *vale,* în județul Buzăŭ, com. Săgeata. Își ia începutul de la Dîmbroca, com. Scurtești, și în timp de ploae duce apa, ce se strînge într'însa, în lacul Costeiul.

Costelea, *iezer,* jud. Brăila, la N. privaluluĭ Coităneasa, pe malul canaluluĭ Vîlciul, din com. Stăncuța, unit cu iezerul Curcubeul prin privalul Mutul.

Costeni, *com. rur.,* în partea de N.-V. a comuneĭ Godinești, plaiul Vulcanul, jud. Gorj. E situată pe coasta dealuluĭ Costeni, de la care și-a luat numele, la 41 kil. de Tîrgul-Jiuluĭ, capitala județuluĭ. Se compune din cătunele: Costeni și Celeiul.

Are o suprafață de 665 hect., din carĭ 30 hect. pădure, 300 hect. arabile, 200 hect. fînețe, 75 hect. izlaz, 25 hect. viĭ, 35 hect. livezĭ de pruni.

Are o populație de 153 familiĭ, saŭ 900 suflete, din carĭ 130 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 40 pluguri, și 55 care cu boi.

Vite: 290 vite maĭ cornute, 49 caĭ, 485 oi, 108 capre și 242 rîmători.

Sunt 28 stupi.

Venitul comuneĭ este de leĭ 915, banĭ 60, iar cheltuelile reprezintă aceeași sumă.

Comunicația în această comună, se face printr'un drum ordinar, ne fiind încă șosea,

Hosted by Google

care o pune în legătură cu cătunul său Celeiul.

In comună sunt 8 puţurĭ şi 8 fîntînĭ.

Are 1 şcoală, fondată la anul 1868, frecuentată de 50 de copiĭ; o biserică de lemn, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ.

Costeni, *cătun,* jud. Gorj, reşedinţa comuneĭ Costeni.

Are o suprafaţă de 520 hect., din carĭ 30 hect. pădure, 180 hect. arabile, 150 hect. fîneţe, 55 hect. izlaz, 10 hect. viĭ şi 15 hect. livezĭ de pruni.

Locuitoriĭ sunt foştĭ clăcaşĭ.

Are o populaţie de 95 familiĭ, saŭ 605 suflete, din carĭ 3 familiĭ de Ţiganĭ. Sunt 84 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri şi 30 care cu boĭ.

Vite: 180 vite marĭ cornute, 26 caĭ, 335 oĭ, 85 capre şi 132 rîmătorĭ.

Sunt 16 stupĭ.

In cătun sunt 5 puţurĭ şi 6 fîntînĭ.

Are 1 biserică de lemn, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 şcoală, frecuentată de 45 elevĭ şi 2 eleve, din 50 înscrişĭ.

In acest cătun există maĭ multe urme de săpăturĭ în pămînt, de unde, se zice, că s'ar fi scos cărbunĭ de pămînt, pe cînd se extrăgea arama în Baia-de-Aramă.

Costeni, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-s., com. rur. Covrigi, din pl. Văilor.

Costeni, *sat,* face parte din com. rur. Izvoarele, pl. Teleajenul, jud. Prahova. Are o populaţie de 211 locuitorĭ, 103 bărbaţĭ şi 108 femeĭ. Cade în partea de N.-E. a comuneĭ. Are o biserică, fondată în anul 1856, de Barbu Dimitrie Ştirbeiŭ Voevod, cu bine-cuvîntarea Episcopuluĭ sfinteĭ Episcopiĭ D. D. Filofteiŭ şi osîrdia poporenilor cătunuluĭ Costeni şi altor făcătorĭ de bine.

Costeşti, *com. rur.,* pe apa Teleormanul, jud. Argeş, pl. Cotmeana, la 48 kil. de Piteşti. Se compune din satul Costeşti şi cătunul Teleasca, avînd împreună 150 familiĭ, cu 715 suflete.

In com. se află o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de un preot, un cîntăreţ şi un paracliser; o şcoală primară rurală; o moară cu aburĭ; 9 cîrciumĭ. Aicĭ este reşedinţa subprefectureĭ plăşeĭ Cotmeana şi de la 1882 şi a plăşeĭ Gălăşeşti, precum şi reşedinţa judeţuluĭ de ocol a acestor două plăşĭ întrunite. Tot aicĭ este staţia căeĭ ferate, de unde se bifurcă liniile, una la Slatina-Craiova etc. şi alta la Ruşi-de-Vede-Turnul-Măgurele şi un biuroŭ telegrafo-postal, înfiinţat la 4 Decembrie 1893, al căruĭ venit pe anul 1896—97 a fost de leĭ 4053,40.

Budgetul com. pe anul 1882—83 a fost de 2463 leĭ la venitурĭ şi de 2371 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (1887) această com. numără 176 contribuabilĭ şi are un budget de 3113 leĭ la venitурĭ şi de 2483 leĭ la cheltuelĭ.

Prin această com. trece şi şoseaua judeţeană Piteşti-Turnul-Măgurele.

Comuna Costeşti este un mic centru comercial, mulţumită împrejurăreĭ că aci se află bifurcaţia căilor ferate spre Turnul-Măgurele şi Craiova.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 704 capete vite marĭ (620 boĭ şi vacĭ, 70 caĭ, 14 bivolĭ) şi de 2385 vite mărunte (2250 oĭ, 20 capre şi 115 rîmătorĭ).

Costeşti, *com. rur.,* în partea de N. a plăşeĭ Tîrgul, jud. Botoşani, la 15 kil. de oraşul Botoşani. E situată pe valea Sicna şi dealurile ce mărginesc pîrîul Sicna pe ambele părţĭ. Se compune din satele: Costeşti, Cotîrgaci, Nicşeni şi Teişoara. Are o suprafaţă de 4914 hect. şi o populaţie de 932 familiĭ, saŭ 3527 suflete, din carĭ 649 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 820 case.

Locurile cultivate aŭ o întindere de 4397 hect. Sunt micĭ rediurĭ de pădurĭ pe moşia statuluĭ Teişoara în întindere de 38 hect., iar viĭ sunt 5 hect.

Vite: 4865 vite marĭ cornute, 558 caĭ, 3076 oĭ, 1032 porcĭ şi 14 capre.

Sunt 535 stupĭ cu albine.

Comuna e străbătută de pîrîul Sicna; are 7 iazurĭ cu 45 hect. stuf; 6 morĭ de apă.

Calea judeţeană Botoşani-Săveni trece prin această comună.

Are 4 biserici, deservite de 4 preoţĭ şi 8 cîntăreţĭ; 1 şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 174 şcolarĭ.

Budgetul comuneĭ este de 10255 leĭ la venitурĭ şi 10000 leĭ la cheltuelĭ.

In com. sunt: 10 cîrciumĭ; 12 comercianţĭ; 17 meseriaşĭ.

Costeşti, *com. rur.,* în jud. Buzăŭ, pl. Cîmpuluĭ. E situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Călmăţuiul, la o distanţă de 13 kil. de Buzăŭ. Hotarul, la N., începe din pădurea Spătarul şi pe hotarul moşieĭ Protopopeasca urcă în pădurea Frasinul, de unde se lasă pe apa Negreasca, până în moşia Odaia-Banuluĭ; la E., apucă pe hotarul moşieĭ Gherăseni, pe care merge suindu-se, până în Drumul-Sărĭĭ; la S., atinge puţin hotarul moşieĭ Cioranca şi se urcă, la V., pe

Hosted by Google

hotarul moșiei Stîlpul, până ajunge în pădurea Spătarul.

Suprafața comunei e de 3740 hect., din cari: 2617 hect. arabile, 137 hect. pădure, 131 hect. fîneață, 725 hect. izlaz și 130 hect. sterp.

Proprietăți însemnate sunt: Costești, Pietrosul, Floreasca saŭ Gomoești, Budișteni și Chirculești saŭ Protopopeasca, toate particulare. Terenul e șes, întrerupt puțin de malurile Călmățuiului, de cîte-va movile, de apa Călmățuiului și de alte cîte-va viroage. Se fac aci semănături întinse. Are două stîne. Comuna e pusă în contact cu orașul prin șoseaua județeană Buzăŭ-Urziceni și cu com. Gherăseni prin șoseaua vecinală Costești-Gherăseni, afară de alte drumuri naturale ce o străbate, din care mai important, e Costești-Movila-Banului.

Vite sunt: 582 boi, 431 vaci, 193 viței, 2 bivoli, 159 cai, 273 epe, 43 mînzi, 2350 oi și 348 porci.

Stupi sunt 15.

Comuna e formată din cătunele: Budișteni, Costești, Gomoești, Groșani și Pietrosul.

Are o populație de 1520 locuitori, din cari: bărbați însurați 356, neînsurați 24, văduvi 13, băeți 440; femei măritate 356, văduve 29, fete 302. Locuesc în 369 case. Meseriași sunt: 1 lemnar și 3 fierari.

Sunt 311 contribuabili, din cari 17 comercianți.

Veniturile com. sunt de lei 4220.82 anual.

Este o școală în căt. Costești, frecuentată de 64 elevi. Carte știŭ 78 locuitori.

Sunt 4 biserici, deservite de 4 preoți, 4 cîntăreți și 1 paracliser. Catedrala e cea cu hramul Sf. Impărați.

Circiumi sunt 9.

Costești, *com. rur.,* jud. Dîmbovița, pl. Bolintinul. Această comună e situată pe cîmpie și udată în raionul săŭ de pîrîul Răstoaca preste care se află un pod. Este la o mică distanță spre V. de com. Titu. Se compune din trei cătune: Costești-Vatra, saŭ Costești-din-Vale, Puțul-cu-Salcia și Bucuroaia. Are o populație de 810 loc. Pămîntul e aci fertil. Vite sunt puține.

Are o biserică și o școală. In coprinsul comunei este un eleșteŭ al proprietarului și la o mică distanță, spre V., se află rîul Argeșelul. Tot în cuprinsul acestei comunei este o vale mică ce se numește Valea-Cobia, care are peste ea un pod și care nu trebue confundată cu Valea-Cobia, din pl. Cobia. Costești se învecinește la E. cu com. Titu, de care se desparte prin pîrîul Șuța și pădure, și cu care se leagă prin șosea comunală; la V. cu Jugureni, pl. Cobia, despărțindu-se prin Argeșul și unindu-se prin șosea comunală; la S. cu com. Mărunțișul, despărțindu-se prin pîrîul Răstoaca.

Costești, *com. rur.,* în jud. Mehedinți, pl. Cloșani, la distanță de 41 kil. de orașul Turnu-Severin, iar de Baia-de-Aramă, reședința plășei, de 28 kil. E situată la poalele dealului Bănia. E formată dintr'un singur sat. Are o poziție strategică, fiind închis de toate părțile de dealuri; nu are de cît o cheie saŭ strîmptoare, pe unde este un drum pentru mersul carelor și trăsurilor, și prin care se scurge Pîrîul-Costeștilor, ce-și ia sorgintea din Furcitura-Băniei.

Are o populație de 528 locuitori, din cari 88 contribuabili; locuesc în 116 case.

Locuitorii posedă: 8 pluguri, 7 care cu boi și 1 căruță cu cai. Sunt 117 stupi.

Are o biserică, deservită de 1 preot, 2 cîntăreți și 1 paracliser.

Budgetul comunei are la venituri 837 lei și la cheltueli 618 lei.

Vite sunt: 308 vite mari cornute, 441 capre, 18 cai, 400 oi și 236 rîmători.

Costești are o șosea comunală, ce vine în șoseaua Prejnei și se leagă cu șoseaua Baia-de-Aramă.

In această comună, se zice, a fost o luptă în 1807, luna Ianuarie, între un corp de Turci, cari jefuiseră plaiurile Cloșani și Cerna, conduși de Aga-Arghir, și la întoarcerea lor spre Adacalé s'aŭ abătut la com. Costești spre a jefui pe preotul comunei, anume Macu. Aŭ rămas noaptea acolo. In timpul acesta se trimesese din Cerneți, de către autorități, un corp de armată, compus din Ruși și Sîrbi, sub conducerea unuĭ căpitan numit Jifcu, care ajungîndu-i în această comună, s'aŭ luptat cu dînșii. După trei zile, Turcii s'aŭ retras în Adacalé, iar corpul trimes contra lor, cu căpitanul Jifcu, s'a întors la Cerneți, unde căpitanul Jifcu fiind rănit, după șase zile, a încetat din viață.

Frica ce a produs lupta aceea, în Turcii din Adacalé, a făcut ca să înceteze pentru un timp oare-care jafurile din pl. Cerna și Cloșani.

Costești, *com. rur.,* pl. Horezul, jud. Vîlcea, compusă din șase cătune: Costești, Văratecile, Ciorobești, cu mahalaua Gămești, Petreni, Negrulești și Bistrița, cu mahalaua Țigănia.

Și-a luat numele de la rîul Costești și de la coastele ce o înconjoară. Este situată la poalele munților Arnota și Buila,

Hosted by Google

pe rîurile Bistrița și Costești, la 30 kil. departe de capitala județuluĭ și la 25 kil. de a plășeĭ. Are o populațiune de 2476 locuitorĭ, în care intră 50 fam. de Țigani. Capĭ de fam. sunt 524: contrib. 475; case de locuit 600.

In comună sunt 7 bisericĭ, 2 mănăstirĭ (Bistrița și Arnota) și 1 schit (Păpușa).

Parte din locuitorĭ se ocupă cu dulgheria. Produsul munceĭ îl desfac la tîrgul ce se face la Horez în fie-care săptămînă și maĭ rar la Rîureni, Vaideeni și Rîmnic.

Vite sunt: 272 caĭ, 178 epe, 412 boĭ, 725 vacĭ, 385 viteĭ, 4375 oĭ, 165 capre și 733 porcĭ.

Pe rîul Bistrița sunt 35 pive și 15 morĭ, (parte pe rîul Bistrița, parte pe rîul Costești) și un herăstrău pe rîul Costești.

Locuitoriĭ, în număr de 437, s'aŭ împroprietărit la 1864 pe moșia statuluĭ Costești, cînd li s'aŭ dat 1438 hect. pămînt.

De această comună aparțin munțiĭ: Arnota, Scînteia, Buila, Piscul cu-Brazĭ, Piscul-cu-Ignat, Cacova, Zănoagele, Clăbucetul, Cocora, Curmătura-Rudeanuluĭ, Comarnicul, Govora, Piscul-Lung și Ionașcul. Eĭ se întind la N. comuneĭ Costești. Munțiĭ Arnota și Buila merg de se pierd prin dealurile comuneĭ, iar ceĭ-l'alțĭ vin maĭ departe de comună, la 10—35 kil. depărtare. Eĭ aŭ direcțiunea de la N. către S., ca ramurĭ despărțite din ramura principală, numită Paringul.

Aceștĭ munțĭ sunt acoperiți cu pădurĭ seculare de fagĭ și brazĭ; pe platourile de pe coamele lor se întind frumoase cîmpiĭ, pe carĭ pasc în timpul vereĭ o mulțime de turme de oĭ, caĭ, vacĭ, etc. Pe aci se află și o mulțime de stîne unde crescătoriĭ de vite fabrică brînzeturĭ foarte bune. Ast-fel de stîne sunt: 2 în muntele Scînteia, 3 în Piscul-cu-Brazĭ, 2 în Piscul-luĭ-Ignat, 2 în Zănoage, 4 în Comarnic, 3 în curmătura Rudeanuluĭ, etc., peste tot 23 stîne.

In raionul comuneĭ se află piatră de var, și anume pe rîurile Bistrița și Costești, pe sub poalele munților și maĭ ales în cât. Petreni, care și-a luat numirea chiar de la această piatră, care se exploatează de aci în mare cantitate.

Școala datează în comună de la 1862. Clădirea e vechiă și proprietatea comuneĭ. Se frecuentă de 55 copiĭ (52 băeți și 3 fete), din numărul de 303 copiĭ (144 băeți și 159 fete) în vîrstă de școală. Știŭ carte 250 bărbați și 10 femeĭ. Cu întreținerea școaleĭ, statul cheltuește anual 2160 leĭ.

In comună sunt 150 stupĭ cu albine. Vatra satuluĭ are 67 hect., iar comuna întreagă cu izlaz cu tot are 1505 hect., afară de proprietatea statuluĭ.

Șoseaua care merge la mănăstirea Bistrița, înlesnește comunicația între Tîrgul-Horezul și între comunele după rîul Bistrița, mergînd spre S. pănă la com. Băbeni, unde dă în șoseaua județeană ce vine din spre Caracal spre Rîmnicul-Vîlcea. Comunicația între comunele mărginașe se face pe drumurĭ șoseluite.

Veniturile comuneĭ Costești se urcă la 4562 leĭ anual și cheltuelile la 3368 leĭ.

Se mărginește cu com. Bărbătești, Bodești, Bîrzești și Tomșani.

Costești, *sat,* cu 50 locuitorĭ, în jud. Argeș, plasa Oltuluĭ; face parte din com. rur. Drăgutești-Săpunari.

Costești, *sat,* pe apa Teleormanul, jud. Argeș, pl. Cotmeana; face parte din com. rur. cu acelașĭ nume. Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală primară rurală.

Costești, *sat,* cu 592 suflete, în jud. Argeș, plasa Argeșul, pe malul drept al rîuluĭ Vălsana; face parte din com. rur. Costești-Stroești. Are o biserică, cu hramul Cuvioasa Parachiva, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală primară rurală.

Costești, *sat.* (Vezĭ Șesurile, sat, jud. Bacăŭ.)

Costești, *cătun* de reședință, al com. Costești, pe malul drept al rîuluĭ Călmățuiul, jud. Buzăŭ. Are 430 locuitorĭ, carĭ locuesc în 104 case.

Costești, *cătun,* al comuneĭ Costești, plasa Jiul, jud. Gorj, în care se află reședința primărieĭ.

Are o populație de 130 familiĭ, saŭ 406 suflete, din carĭ 2 familiĭ cu 8 suflete țigani. Sunt 100 contribuabilĭ.

Suprafața cătunuluĭ e de 600 hect., din care 250 hect. pădure, 315 hect. loc de cultură, fînețe și pășune, 13 hect. viĭ și 22 hect. prunĭ.

Locuitoriĭ posedă: 25 pluguri, 26 care cu boĭ și 5 căruțe cu caĭ.

Sunt 10 stupĭ.

Vite: 177 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 110 oĭ, 105 capre și 94 rîmătorĭ.

Unĭĭ din locuitorĭ se ocupă cu agricultura, iar cea maĭ mare parte sunt rotarĭ și dogarĭ.

Cătunul are 1 biserică de lemn, făcută de locuitorĭ, pe la 1800, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 1 cîrciumă; 4 fîntînĭ.

Hosted by Google

Costești, *sat,* în jud. Dîmbovița, plaiul Dîmbovița-Ialomița, căt. com. Runcul.

Costești. Vezĭ Sbereștĭ-Costești, jud. Neamțu.

Costești, *com. rur.* și *sat,* în jud. Tutova, pl. Simila, în marginea de N.-E. a județuluĭ, pe pîrîul Bilavoiul.

Formează singur o comună (com. Costești).

Are 1586 locuitorĭ, din carĭ 279 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 378 case.

Știŭ carte 115 persoane.

Teritoriul comuneĭ este udat de rîul Bîrlad și pîrîul Bilavoiul.

Se cultivă viea pe o întindere de 100,75 hectare; livezile cu prunĭ sunt pe o suprafață de 53,25 hect.

Comerciul se face de către 15 persoane. Locuitoriĭ se ocupă mult cu rotăria.

Are o școală primară de băeți și 2 bisericĭ.

Veniturile comuneĭ sunt de 9032 leĭ, 40 banĭ anual.

Costești, *sat,* face parte din comuna rurală Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea. Este situat pe ambele malurĭ ale rîuluĭ Costești. Aci e reședința primărieĭ și școala. Are o biserică, cu hramul Adormirea, făcută de lemn și fondată de către Antonie Arhimandritul, Egumenul mănăstireĭ Bistrița, la anul 1710; reparată, mărită și tencuită numaĭ pe din afară, de locuitoriĭ enoriașĭ, la anul 1891. Din hrisoave, se constată că Mihaiŭ-Vodă-Viteazul, în semn de mulțumire pentru victoriile repurtate contra Turcilor, a dăruit moșia Costești, care era proprietatea luĭ, mănăstireĭ Bistrița.

Costești, *stație de dr. de fier,* jud. Argeș, plasa Cotmeana-Gălășești, com. Costești, pe linia Pitești-Slatina, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1875. Se află pe această linie între stațiile Pîrvu (12 kil.) și Stolnici (15.9 kil.) Este și stație de bifurcație, de oare-ce de aci pleacă o linie, linia Costești-Ruși-de-Vede-T.-Măgurele. Înălțimea d'asupra niveluluĭ mărieĭ de 224^{m}.45. Venitul acesteĭ stațiĭ, pe anul 1896, a fost de 138.933 leĭ, 5 banĭ.

Costești, *deal,* în jud. Suceava, numit și Dealul-Coasteĭ, pe care stă o parte din satul Ciumulești-Ganea.

Costești. Vezĭ Dealul-Porcilor, jud. Vîlcea.

Costești, *moșie,* în jud. Argeșul, pl. Argeșul, cu o întindere de 1153 pogoane, din care 700 pog. pădure, proprietatea Statuluĭ. Are o arendă anuală de 4500 leĭ.

Costești, *moșie,* în jud. Buzăŭ, com. Costești. Are 1360 hect., maĭ toate arabile și 32 hect. pădurea Gomoești.

Costești, *moșie* a statuluĭ, fostă pendinte de mănăstirea Bistrița, situată în com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, care s'a arendat pe periodul 1888—93, cu 4500 leĭ anual.

Costești, Păuleasca, saŭ **Zădăriceni,** *trup* de *moșie,* cu un cătun, pendinte de com. Talpa-Bîțcoveni, pl. Glavaciocul, jud. Vlașca, proprietatea d-luĭ Al. Zădăriceanu.

Costești, *pădure* a statuluĭ, situată în com. Costești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea, în întindere de 2000 hect., formată din trupurile: Padina-Seacă (100 hect.), Alunul (125 hect.), Pîraiele (150 hect.), Măgura, Albul, Muntele-Neteda și Dosul (1625 hect.).

Costești, *pîrîŭ,* în județul Mehedinți, plaiul Cerna. Izvorește din poala munteluĭ Bănia; trece prin comuna Costești și contribue la formarea rîuluĭ Topolnița.

Costești, *rîŭ,* jud. Vîlcea, izvorește din muntele Neteda, curge de la N. către S. printr'o vale îngustă și adîncă, udă comuna Costești și se varsă în rîul Bistrița, pe malul stîng, maĭ sus de com. Tomșani.

Costești, *întîia poștă,* jud. Argeșul, pl. Cotmeana, pe drumul cel vechiŭ de la Pitești la Slatina.

Costești, fost *pichet* de *graniță,* în jud. Mehedinți, plaiul Cerna.

Costești, *trecătoare* peste graniță în Austria, județul Mehedinți. Se unește cu Poteca ce vine de la com. rur. Prejna.

Costești-Ciolacul, *sat,* în partea de S. a comuneĭ Costești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, pe pîrîul Teișora. Are o populație de 72 familiĭ, saŭ 294 suflete, din carĭ 64 contribuabilĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o moară de apă pe Teișoara.

Vite: 205 vite marĭ cornute, 21 caĭ, 320 oĭ, 80 mascurĭ. Sunt 60 stupĭ cu albine. Se află aci: 1 cîrciumă; 3 comercianțĭ; 4 meseriașĭ.

Costești-Daia, *com. rur.,* jud.

Hosted by Google

Gorj, plasa Jiuluĭ, în partea de N.-V. a comuneĭ Groșerea. E situată pe valea Daia și puțin cam pe coastele dealuluĭ Aninoasa. Se compune din cătunele Costești și Daia.

Are o suprafață de 1000 hect., din carĭ 400 hect. pădure, 480 hect. loc de cultură, fînețe și pășune, 33 hect viĭ și 42 hect. pruniĭ.

Locuitoriĭ sunt maĭ toțĭ moșneniĭ.

Are o populație de 200 familiĭ, saŭ 716 suflete, din carĭ 2 familiĭ cu 8 suflete țiganiĭ. Sunt 160 contribuabilĭ.

Locuitoriĭ posedă: 35 pluguriĭ, 44 care cu boĭ, 6 căruțe cu caĭ, 240 vite marĭ cornute, 31 caĭ, 180 oĭ, 209 capre și 112 rîmătoriĭ; 10 stupiĭ.

Venitul comuneĭ este de 1500 leĭ anual, iar cheltuelile de 1100 leĭ.

In comună se găsesc 2 fîntînĭ și 1 cîrciumă.

Sunt 2 bisericĭ de lemn, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț.

Comunicația se face printr'o șosea comunală, care o pune în legătură la N.-V. cu comuna Piscurile, și la S.-E. cu comuna Groșerea.

Costești-din-Deal, *sat,* județul Dîmbovița, plasa Bolintinul, căt. com. Produlești.

Costești-Gherghel, *sat,* în partea de S. a comuneĭ Costești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani; formează un trup cu Costești-Ciolacul și Costești-Melic.

Are o populație de 116 familiĭ, saŭ 532 suflete din carĭ 107 contribuabilĭ.

Vite sunt: 263 vite marĭ cornute, 40 caĭ marĭ și micĭ, 626 oĭ și 170 mascuriĭ.

Stupĭ cu albine sunt 60.

Se află aci: 1 cîrciumă; 2 comercianțĭ; 3 meseriașĭ.

Costești-Melic, *sat,* în partea de S. a comuneĭ Costești, pl. Tîrgul, jud. Botoșani, formînd un trup cu Costești-Ciolac și Costești-Gherghel. Are o populație de 64 familiĭ, saŭ 214 suflete, din carĭ 52 contrib.

Vite sunt: 187 vite marĭ cornute, 17 caĭ, 214 oĭ și 60 mascuriĭ.

Este o cîrciumă și 2 meseriașĭ.

Costești-Răzășești, *sat,* pe moșia cu același nume, jud. Suceava, com. Ruginoasa. Așezat pe costa dealuluĭ Ulmișul, formează un sat cu Costești-Sturdza. Moșia e în întindere de 47 fălcĭ, toate cultivabile. Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, clădită din lemn de preotul Petrea Paladi Secară la 1777; o școală rurală mixtă, condusă de un învățător plătit de comună, înființată la 1885 și frecuentată de 41 școlariĭ. Cu etatea de școală sunt 68 băeți și 44 fete.

Costești-Stroești, *com. rur.,* pe apa Vălsana (jud. și pl. Argeș) la 11 kil. de Curtea de Argeș (reședința subprefecturei) și la 28 kil. de Pitești. Se compune din satele: Costești și Stroești, avînd împreună 340 familiĭ, saŭ 1679 suflete, din carĭ 10 familĭ de țiganiĭ. In com. sunt 2 bisericĭ și 2 școlĭ primare rurale, cîte una în fie-care sat; 4 cîrciumĭ. Budgetul com. pe anul 1882—83 a fost de 1559 leĭ la venituriĭ și de 1483 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicație oficială (1887), această com. numără 259 contribuabilĭ și are un budget de 1654 leĭ la venituriĭ și de 1562 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor în anul 1887 a fost de 1027 capete vite marĭ (927 boĭ și vacĭ, 100 caĭ) și de 565 vite mărunte (400 oĭ și capre și 145 rîmătoriĭ).

Costești-Sturdza, *sat,* pe moșia și în com. Ruginoasa, jud. Suceava, formînd un singur sat cu Costești-Răzășești. E așezat pe țărmul stîng al Bahluețuluĭ-Rece. Impreună cu Costești-Răzășești, are 115 case populate, cu 117 capĭ de familie, saŭ 477 suflete (244 bărbațĭ și 233 femeĭ), din carĭ un străin. Contribuabilĭ sunt 100. Vatra satelor ocupă 25 fălcĭ și 49 prăjiniĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu plugăria și cultura viilor.

Impropietăriții la 1864 sunt 25 pălmașĭ și 30 codașĭ.

Drumurile principale sunt: la Tîrgul-Frumos (5 kil.) și la Ruginoasa (7 kil.)

Biserica și școala din Costești-Răzășești servă și acestuĭ sat.

Costieni, *com. rur.,* în județul Putna, pl. Biliești. E situată pe malul Siretuluĭ, la confluența luĭ cu Rîmnicul, pe un pămînt argilo-nisipos.

Distanța eĭ de sub-prefectura plășeĭ (Suraia) e de 20 kil., iar de capitala județuluĭ, de 58 kil.

Mărginile acesteĭ comune sunt: la N. rîul Siret, care o desparte de județul Tecuciŭ, la E. Tîrgul-Nămoloasa, la S. jud. Rîmnicul-Sărat, iar la V. Siretul și comuna Nănești.

Comuna Costieni se compune din cătunele Costieni, (unde e și primăria comuneĭ) și Belciugul.

Populațiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt e de 320 capĭ de familie, saŭ 1225 suflete (594 bărbațĭ, 631 femeĭ). Această populațiune se împăr-

Hosted by Google

ţea ast fel: 632 neînsuraţi (306 bărbaţi, 326 femei), 546 însuraţi, 47 văduvi, (15 bărbaţi, 32 femei); 1215 romîni şi 10 de diferite naţionalităţi; 1216 ortodoxi şi 9 mozaici; 275 agricultori, 12 meseriaşi, 27 comercianţi, 9 avînd profesiuni libere, 94 muncitori cu braţele şi 18 servitori.

Ştiu carte 42 persoane.

Numărul caselor de locuit e de 262.

Mişcarea populaţiunei pe anul 1892 a fost: 4 căsătorii, 52 naşteri şi 27 morţi.

Are o biserică filială, cu hramul S-ta Treime, ţinînd de parohia Tîrgul-Nămoloasa.

Copii cu vîrstă de şcoală sunt 177 (92 băeţi şi 85 fete.) Com. subvenţionează şcoala din T.-Nămoloasa cu 150 lei anual.

Sunt 264 contribuabili.

Budgetul comunei pe anul 1893—94 a fost la venituri de 3091,57 lei şi la cheltueli de 3074,79 lei.

Numărul cultivatorilor a fost în acelaşi an de 113.

Vite sunt 1416, din cari: 366 boi, 380 vaci, 70 capre 560 oi şi 40 porci.

Viile ocupă o întindere însemnată şi produc, în termen mijlociu, 14 hectolitri la hectar.

Cultura viţei în anul 1893 a fost pe o întindere de 90 hect., producînd 879 hectol. vin în valoare de 27000 lei.

In comună sunt: 4 cîrciumari; 1 băcan; 1 chiristigiu; 1 brutar; 2 cărăuşi; 4 cizmari.

Circulaţia se face prin diferite drumuri neşoseluite şi printr'o şosea comunală, care uneşte comuna cu Nămoloasa de o parte şi cu Călieni de altă parte.

Costieni, *cătun,* în comuna cu acelaşi nume, pl. Bilieşti, jud. Putna. Este situat pe malul Siretului, pe un pămînt argilo-nisipos.

Are o biserică filială, cu hramul S-ta Treime.

Costieni saŭ **Asan-Aga,** *cătun.* (Vezi Asan-Aga, jud. Vlaşca).

Costieni, *cătun,* pendinte de com. Mihăleşti, pl. Cîlnişteа, judeţul Vlaşca. E. situat pe malul Argeşului.

Costieni, *baltă,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Costieni-Mari, formată de pîrîul Valea-Bouluĭ, la N. comuneĭ, proprietate particulară. Are 16 pogoane întindere.

Costieni, *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Costieni, în partea de E.

Costieni, *pîrîŭ,* în judeţul R.-Sărat, plasa Rîmnicul-d.-j. Este o parte din pîrîul Valea-Bouluĭ, ce trece prin cele 2 comune: Costieni-Mari şi Costieni-d.-j.; formează balta Costieni.

Costieni-de-Jos, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe pîrîul Costieni.

Este aşezată în partea de V. a judeţuluĭ, la 10 kil. spre S.-E. de oraşul Rîmnicul-Sărat şi în partea de V. a plăşeĭ, la 7 kil. spre N.-V. de com. Bălăceanu, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Costieni-Mari, la 3 kil.; Socariciul, la 2 kil.; Bălţaţi, la 9 kil.

Se mărgineşte la N. cu Bălţaţi, la V. cu Costieni-Mari, la E. cu Sălcioara, la S. cu Socariciul.

Pîrîul Costieni (o parte din pîrîul Valea-Bouluĭ), o udă la S. formînd şi heleşteul Costieni; afluentul săŭ Orzăneasca o udă la E.; sunt aci şi 92 puţuri.

Cătunele cari o compun sunt: Costieni-d.-j., reşedinţa, la V.; Orzăneasca, la E.

Suprafaţa comuneĭ e de 2700 hect., din cari 200 hect. vatra comuneĭ, 1500 hect. ale locuitorilor, 1000 hect. ale proprietăţiĭ particulare.

Populaţia comuneĭ e de 185 familiĭ, cu 592 suflete; (294 bărbaţi şi 298 femeĭ); 322 căsătoriţi, 252 necăsătoriţi, 18 văduvi. Ştiŭ carte 65 persoane.

Este o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, zidită în anul 1850 de preotul Zamfir Iordache, cu ajutorul locuitorilor; este îngrijită de comună şi deservită de 1 preot, 1 cîntăreţ şi 1 paracliser.

Şcoala, mixtă, fundată în anul 1874 de comună, este condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 32 elevi.

Calitatea pămîntuluĭ este bună; în ce priveşte cultura pămîntuluĭ, com. are: 2300 hect. arabile, 150 hect. imaş, 8 hect. vii, 20 hect. finete.

Locuitorii aŭ: 58 pluguri; 1381 capete vite, din cari 356 boi, 155 vaci, 102 cai, 101 epe, 509 oi, 1 capră, 153 rîmători. Transportul productelor se face prin staţia Zoiţa, la 4 kil. spre V. In comună sunt 6 comercianţi (din care unul străin); din aceştia 4 sunt cîrciumari.

Căile de comunicaţie sunt: 1. drumul comunal Rîmnicul-Sărat-Făureĭ, trecînd prin comunele Bălţaţi, Costieni, Bălăceanu, Galben-Nisipuri; 2. spre Costieni-Mari; 3. spre Sălcioara; 4. spre Pîrliţi (jud. Buzăŭ).

Sunt 150 contribuabili. Veniturile comuneĭ sunt de 7103 lei, 87 bani şi cheltuelile de 6875 lei, 25 bani.

Costieni-de-Jos, *sat,* în judeţul R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., cătun.

Hosted by Google

de reşedinţă al comuneĭ Costieni Marĭ. E aşezat la V. comuneĭ, lîngă heleşteul Costieni. Are 150 hect. întindere, cu o populaţiune de 100 familiĭ, saŭ 369 suflete, din carĭ 120 contribuabilĭ. Ştiŭ carte 70 persoane. Are o biserică şi o şcoală.

Costieni-Marĭ, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., pe pîrîul Costieni.

Şĭ-a luat numele de la pîrîul Costieni care o udă.

Este aşezat în partea vestică a judeţuluĭ, la 9 kil. spre S.-E. de oraşul Rîmnicul-Sărat, şi în partea vestică a plăşeĭ, la 10 kil. spre N.-V. de com. Bălăceanul, reşedinţa plăşeĭ. Comunele învecinate sunt: Costieni-d.-j., la 3 kil.; Socariciul, la 4 kil.; Boldul, la 9 kil.; Sălcioara, la 10 kil.; Drogul, la 20 kil.

Se mărgineşte la N. cu com. Bălţaţi, la E. cu Socariciul şi Costieni d.-j., la S. şi V. cu com. Pîrliţi, (jud. Buzăŭ).

Pîrîul Costieni o udă la S., pîrîul Grebănul la N., Valea-Bouluĭ formează, la E., eleşteul Costieni. Maĭ sunt şi 98 puţurĭ.

Cătunele carĭ o compun sunt: Costieni-Marĭ, reşedinţă, la E. şi Zoiţa la V.

Suprafaţa comuneĭ e de 2760 hect., din carĭ: 440 hect. vatra comuneĭ, 770 hect. ale locuitorilor şi 1550 hect. ale proprietarilor.

Populaţia comuneĭ e de 361 fam., saŭ 1175 sufl.; 570 bărbaţĭ şi 605 femeĭ; 361 căsătoriţĭ, 794 necăsătoriţĭ şi 20 văduvĭ.

Ştiŭ carte 120 loc.

In comună sunt 2 bisericĭ: una în căt. Costieni-Marĭ, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită în anul 1848 de către enoriaşiĭ comuneĭ; a doua în căt. Zoiţa, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită în 1848 de enoriaşĭ şi îngrijită de comună; fie-care are cîte 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Este o şcoală mixtă, fundată în 1872, de comună, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 64 elevĭ.

Comuna are 2300 hect. arabile şi 20 hect. viĭ.

Locuitoriĭ posedă: 195 pluguri; 2 pive; 1 moară cu aburĭ; 1 maşină de treerat.

Vite sunt 2420 capete, din carĭ: 620 boĭ, 350 vacĭ, 209 caĭ, 100 epe, 1015 oĭ şi 126 rîmătorĭ.

In com. sunt: 4 potcovarĭ, 1 tîmplar şi 1 geamgiŭ.

Transportul se face prin staţia Zoiţa, la 1 kil. spre V. de comună. Sunt 11 comercianţĭ, din carĭ 6 cîrciumarĭ.

Căile de comunicaţie ale comuneĭ sunt: drumul comunal Rîmnicul-Făurei, trecînd prin comunele Bălţaţi, Costieni, Bălăceanul, Nisipuri; spre gara Zoiţa; spre Costieni-d.-j.-Sălcioara; spre Pîrliţi, (judeţul Buzăŭ).

Comuna are 361 contrib. Veniturile eĭ sunt de 8069 leĭ, 19 banĭ anual şi cheltuelile de 7799 leĭ, 57 banĭ.

Costieni-Marĭ, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., căt. de reşedinţă al comuneĭ Costieni-Marĭ. E aşezat la E. comuneĭ, pe pîrîul Costieni. Are 270 hect. întindere, şi o populaţie de 200 fam., saŭ 675 sufl., din carĭ 212 contrib. Ştiŭ carte 80 persoane. Are o biserică şi o şcoală comunală.

Costin, *lac,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ Satul-Noŭ. S'a format dintr'o revărsare anterioară a braţuluĭ Chilia, de care azĭ este alimentat prin o mică gîrliţă. Are forma unuĭ cimpoiŭ, al căruĭ fluer îl formează gîrla Iacob-Suhat, ce se întinde de-alungul grinduluĭ Stipocul, pe o lungime de 14 kil., intrînd şi pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Veche, din pl. Sulina; partea opusă formează coada numită Costin-Ciuc, care şi ea comunică cu lacul Baciul. Din acest lac porneşte o gîrlă lungă, numită Aliboca-Suhat, care, după ce trece prin lacurile Tihacul, Poslarul, Pepurnicul, Pisceanul şi Cimpoiul, merge de se scurge în gîrla Pardina, după un curs lung de 18 kil. Lacul este înconjurat de toate părţile cu stuf. Are o întindere de 240 hect., şi conţine bun şi mult peşte de apă dulce: caracudă, ştiucă şi biban. Locuitoriĭ din satul Pardina se îndeletnicesc cu pescuirea luĭ, al căruĭ venit aparţine statuluĭ.

Costin-Ciuc, *lac,* format de lacul Costin şi maĭ mic de cît acesta, în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ; comunică cu lacul Baciul; e înconjurat cu stuf; are 80 hect.; produce peşte bun, al căruĭ venit aparţine statuluĭ.

Costineni, saŭ **Costineşti,** jud. Bacăŭ. Vezĭ Costineşti.

Costineşti, *com. rur.,* în partea de N.-V. a plăşeĭ Tîrgul, jud. Botoşani, la distanţă de 15 kil. de oraşul Botoşani. Se compune din satele: Belcea, Costineşti, Dolina, Găureana şi Leorda. Are o suprafaţă de 4485 hect. şi o populaţie de 422 fam., saŭ 1465 suflete, din carĭ: 1407 Romînĭ, 39 Evreĭ, 9 Germanĭ şi 13 Ţiganĭ.

Hosted by Google

Calitatea pămîntuluĭ este bună; locurile cultivate aŭ o întindere de 2070 hect.

Vite sunt: 1255 boĭ şi vacĭ, 12 bivolĭ, 220 caĭ, 1330 oĭ, 40 capre şi 350 porcĭ.

Sunt 28 stupĭ cu albine.

In com. sunt 5 iazurĭ cu peşte; 5 morĭ de apă şi 1 de aburĭ.

Comuna este străbătută de calea ferată Vereşti-Botoşani şi are staţie la Leorda, de unde pleacă linia la Dorohoiŭ.

Budgetul are la venitурĭ 5743 leĭ şi la cheltuelĭ 5741 leĭ.

Sunt 4 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; 2 şcolĭ mixte, conduse de 2 învăţătorĭ, din care unul plătit de stat. Una din şcolĭ este frecuentată de 30 elevĭ şi 8 eleve şi cea-l'altă de 27 de elevĭ şi 4 eleve.

Costineşti, saŭ **Costineni,** saŭ **Verşeşti-de-Sus,** *sătişor,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., al com. Sănduleni. Numele acesta i s'a dat de la Costin Rosetti. Satul este situat pe valea Posada, d'a stînga Tazlăuluĭ-Mare. Capĭ de fam. sunt 4, sufl. 22.

Vite sunt: 22 caĭ, 40 vite marĭ cornute şi 150 oĭ.

Costineşti, *sat,* în centrul comuneĭ Costineşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani. Are o suprafaţă de 1293 hect. şi o populaţie de 80 fam., saŭ 398 suflete.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 şcoală mixtă, condusă de 1 învăţător, şi populată cu 30 elevĭ şi 8 eleve.

In vechime, se zice, moşia Costineşti era a luĭ Delii-Boeri; astă-zĭ este proprietatea d-luĭ I. Arapu. Satul era odinioară aşezat pe vale şi se numea Arni.

Vite sunt: 114 vite albe, 22 caĭ, 742 oĭ şi 129 mascurĭ.

Costineşti, *moşie,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Sănduleni. Are 715 hect., aparţinînd caseĭ luĭ Costin Rosetti; dă un venit de 8000 leĭ.

Costineştilor (Dealul-), *deal,* pe moşia Leorda, comuna Costineşti, plasa Tîrgul, jud. Botoşani.

Costineştilor (Ponoarele-), *ponoare,* în partea de V. a satuluĭ Costineşti, com. Costineşti, jud. Botoşani.

Costişa, *com. rur.,* în jud. Neamţu, pl. Bistriţa. E aşezată în capătul despre E. al judeţuluĭ, între com. Buhuş la E.-S., jud. Roman la E., com. Silişte şi Podoleni la N., com. Socea şi Cîndeşti la V., despărţindu-se în toate părţile (afară despre V., unde hotarul e format prin cursul rîuluĭ Bistriţa), prin liniĭ convenţionale.

Terenurile sale sunt în mare parte accidentate, şi maĭ cu osebire toată regiunea centrală şi nordică, fiind străbătută de două şiruri de dealurĭ: Orbicul şi Siliştea, ce se întind paralel unul de altul, în direcţiune V.-N.-E., despărţindu-se între ele prin valea pasuluĭ Orbicul; numaĭ în partea despre V.-S. se scoboară în podişe, către valea rîuluĭ Bistriţa.

Este formată din satele: Costişa, Ciolpanul, Mocani, Orbicul, Sbereşti-de-Jos, Sbereşti-de-Sus şi Mînoaia. Are o populaţiune de 1737 suflete, cu 376 capĭ de familie; sunt 844 bărbaţĭ şi 893 femeĭ; 937 necăsătoriţĭ, 683 căsătoriţĭ, 109 văduvĭ (72 văduve) 8 divorţaţĭ; 395 băeţĭ, 423 fete. Ştiŭ carte 97 persoane, nu ştiŭ 1640. Dintre locuitoriĭ împroprietăriţĭ în 1864 sunt: 169 carĭ stăpînesc înşi-şĭ locurile lor; 7 ca urmaşĭ; 1 loc stăpînit de către alţiĭ, 77 carĭ de şi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, n'aŭ încă nicĭ un fel de proprietate.

Terenurile cultivabile şi priincioase plantelor agricole aŭ o întindere de 1137 hect., carĭ, repartizate după felul semănăturilor, daŭ: 646 hect. porumb, 222 hect. grîŭ, 16 hect. secară, 98 hect. orz, 96 hect. ovăz, 3 hect. hrişcă, 7 hect. cînepă, 13 hect. rapiţă, 10 hect. fasole şi 2 hect. cartofĭ.

Imaşul are o întindere de 85 hect. 80 ariĭ şi nutreşte un număr de 1664 capete de vite.

In comună sunt: 3 bisericĭ în stare bună, cu 10 deserventĭ, plătiţĭ din fondurile comunale cu suma de 560 leĭ; o şcoală, condusă de un învăţător plătit de Stat; 8 morĭ de apă; 2 pive pentru făcutul sucmanelor; doĭ fĭerarĭ; 7 rotarĭ.

Budgetul comuneĭ e de 5018 leĭ la venitурĭ, şi de 5004 leĭ la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face prin: şoseaua mixtă Piatra-Bacăŭ, care traversează comuna în partea despre S.-V. paralel cu rîul Bistriţa; prin calea ferată; prin şoseaua care începe de la Ratuşul din vale a tîrguluĭ Buhuş şi duce prin satul Orbicul-d.-j., Orbicul-d.-s.; prin şoseaua comunală, care începe din dreptul kil. 26 al şoseleĭ mixte, şi duce prin satul Costişa în şoseaua Orbiculuĭ spre Siliştea; prin două alte şosele carĭ încep: una din dreptul kil. 27 şi alta din dreptul kil. 28 al şoseleĭ mixte Bacăŭ-Piatra, unindu-se către satul Dureşti (com. Podoleni), în satul Sbereşti-d.-s.; prin un drum natural care duce din satul Sbereşti-d.-s., în şoseaua Orbiculuĭ, puţin maĭ sus de acest din urmă sat; precum şi prin alte dru-

Hosted by Google

muri naturale care leagă diferite localități.

Costișa, *sat,* în jud. Neamțu, pl. Bistrița, com. Costișa. E situat la 29 kil. depărtare de orașul Piatra. Are o populație de 342 capi de fam. In acest sat se află: reședința comunei; o biserică; o școală, frecuentată de 12 băeți și 48 fete.

Acest sat se mai numește și Hîrlăcești.

Costișa, *sat,* face parte din com. Corni, pl. Berheciu, jud. Tecuciu. E situat pe malul Siretului, la S. com., la o depărtare de 5 kil. de reședința ei.

Are o populație de 44 familii, sau 170 suflete.

Satul fiind așezat pe malul Siretului, locuitorii se ocupă pe lîngă agricultura și creșterea vitelor și cu pescuirea.

Teritoriul com. este de 372 hect.

Locuitorii, toți foști clăcași, au fost împroprietăriți la 1864 și stăpînesc 112 hect.; iar proprietarul moșiei, numită Sîrbi, stăpînește 260 hect.

Costișa, *cătun.,* jud. Vasluiu, pl. Racova. Vezi Valea-Caselor.

Costișa, *mahala,* în satul Glăvănești, com. Muncelul, jud. Tecuciu.

Costișa, *deal,* servind ca imaș satului Buda, jud. Suceava; conține multă piatră.

Costișa, *moșie,* situată pe teritoriul com. Costișa, pl. Bistrița, jud. Neamțu. Formează trup cu moșia Cărmănești, și în ispisoacele vechi stă Costișa-i-Cărmănești. E situată între moșiile Bănești, Podoleni, Bodești, Buhușoaia și Silistea. Este proprietatea d-nei Profira Arghiropulo.

Venitul anual al moșiei e de 50.000 lei; iar casele de locuit, 6 mori, 5 cîrciumi, 8 coșare, 1 pod peste rîul Bistrița (care aparține proprietăței), sunt evaluate aproximativ la suma de 60,000 lei.

Costișa-Satului, *deal,* jud. Vasluiu. Vezi Drăgoteștilor (Dealul-).

Costișata (Rîmata), *stîncă,* jud. Dîmbovița, plaiul Ialomița-Dîmbovița, cătun. comunei Besdeadul. Vezi Besdeadul.

Costișei (Movila-), *movilă,* pe moșia Leorda, jud. Botoșani, pl. Tîrgul, com. Costinești.

Costița, sau **Costișa,** *sat,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Valea-Mare. E situat pe rîul cu același nume, aproape de obîrșia sa și pe deal. Are 60 capi de familie, sau 171 suflete. Vite: 24 cai, 80 vite cornute, 90 porci și 24 capre.

Costocani, *deal,* se întinde spre N. de satul Deleni, com. Ciorteşti, pl. Crasna, jud. Vasluiu.

Costofirul, *loc izolat,* în jurul comunei Otesani, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Costomirul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., cătun. comunei Pardoși. Și-a luat numele de la pîrîul Costomirul. Este așezat în partea nordică a comunei, la 1800 m. spre N.-V. de cătunul de reședință, Ernatica, la poalele dealului Costomirul, pe rîul Cîlnăul. Are o întindere de 41 hect., cu o populațiune de 50 familii, sau 252 suflete, din cari 43 contribuabili. Știu carte 21 persoane.

Costomirul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., comuna Pardoși. Se desface din Dealul-Babei; brăzdează partea de N. a comunei; se sfîrșește în rîul Cîlnăul; este acoperit cu păduri.

Costomirul, *pîrîu,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., comuna Pardoși. Izvorește din Dealul-Cîlnăului; curge dealungul dealului Costomirul, udînd cătunul cu același nume, și se varsă în rîul Cîlnăul pe partea stîngă a lui.

Costoroavei (Pîrîul-), *afluent* al Săștei-Mari, jud. Suceava.

Costovul, *moșie,* în jud. Brăila, com. Scorțarul-Nou, pe ambele maluri ale rîului Buzău, între moșiile Scorțarul-Nou și Desirați, în întindere de 960 hect., proprietatea d-lui Costov.

Costuleni, *com. rur.,* formează partea de S. a plășei Branistea, jud. Iași, pănă în marginea jud. Fălciu, fiind așezată pe șesul dintre Prutul și Jijia, la 21 kil. de Iași și pe Dealul-Costulenilor, de-a dreapta Jijiei. Este formată din satele: Costuleni și Măcărești, cu o populație de 343 familii, sau 1408 suflete.

In partea despre S. a comunei sunt dealuri acoperite cu păduri; păduri se află și în partea șesului despre Prut. Toată întinderea comunei e proprietatea statului.

Are 2 biserici, deservite de 1 preot și 1 cîntăreț; 2 școli, conduse de 2 învățători și frecuentate de 74 școlari, 69 băeți și 5 fete.

Budgetul com. e de 4085 lei, 30 bani la venituri, și de 4048 lei, 30 bani la cheltueli.

Vite sunt: 3900 capete, din

Hosted by Google

carĭ: 1477 vite marĭ cornute, 1846 oĭ, 10 capre, 183 caĭ și 384 rîmătorĭ.

In Costuleni sunt 2 morĭ, 1 de vînt și 1 de aburĭ.

Costuleni, *sat,* în partea de S. a comuneĭ Costuleni, pl. Brănișteа, jud. Iași, de a dreapta rîuluĭ Jijia. E situat sub poalele dealuluĭ Marcociul. Are o populație de 153 familiĭ, saŭ 645 suflete.

Are o biserică, zidită la 1858, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală, cu localul de zid, înființată în anul 1858 și frecuentată de 43 elevĭ.

Vite sunt 1765 capete, din carĭ: 531 vite marĭ cornute, 995 oĭ, 10 capre, 80 caĭ și 149 rîmătorĭ.

Costuleni, *deal,* pe teritoriul comuneĭ Costuleni, pl. Branișteа, jud. Iași.

Coșani, *sat,* face parte din com. rur. Mănăstireni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 132 locuitorĭ, 62 bărbațĭ și 70 femeĭ.

Coșarele, *sat,* cu 61 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Gălășești. Face parte din com. rur. Cătеasca-Popești.

Coșărelele, *sat,* face parte din com. rur. Gornetul-Cricov, pl. Cricovul, jud. Prahova. Are o populație de 457 locuitorĭ, 235 bărbațĭ și 222 femeĭ. Se află aci o biserică, cu hramul Sf. Impărațĭ, fondată în anul 1831 de Dr. Arsache.

Coșărelele, *moșie,* județul Prahova, comuna Gornetul-Cricov, proprietatea d-luĭ Emanoil Lahovari, pe care la anul 1864 s'aŭ împroprietărit o parte din locuitoriĭ comuneĭ Gornetul-Cricov.

Coșăreni, *cătun,* pendinte de comuna Corbul, pl. Mijlocul, jud. Olt. E situat cam în centru, între Vitănești și Ungheni, în dreapta Vedeĭ. Are 180 locuitorĭ. Se leagă la S.-E. printr'o șosea comunală, peste Vedea, cu căt. Sîrbi-Măgura.

Coșca, *sat,* în partea de E. a com. Coșești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ. E situat în valea dintre Dealul-Mare și al Coșteĭ, vale prin care trece pîrîul cu acelașĭ nume.

Are o suprafață de 338 hect., din carĭ: 107 hect. pădure și 116 hect. loc de cultură fînеț, imaș ale proprietățeĭ, iar 115 hect. ale locuitorilor, cu 4 hect. vie. Are o populațiune de 77 familiĭ, saŭ 367 suflete.

Numărul vitelor e de 414: 194 vite marĭ cornute, 160 oĭ, 8 capre, 15 caĭ și 45 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă 20 pluguri și 36 care cu boĭ.

Coșca, *pîrîŭ,* izvorește din fundul satuluĭ Coșca, comuna Coșești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ; curge spre S.-E. pănă la locul numit Fîntîna-cu-Hanul, unde se unește cu pîrîul Coșești și de acolo se varsă în Racova.

Coșceĭ (Dealul-), (Coșcuța), *deal,* se întinde de la N. la S., paralel cu Dealul-Mare, din com. Coșești, pl. Racova, jud. Vasluiŭ, pănă la confluența pîraielor Coșca și Coșești, unde se termină. Aceste două dealurĭ formează o apărare naturală în părțile de N.-E. și S. ale satuluĭ Coșca.

Coșcodana, *baltă,* în formă de semi-cerc, în milocul satuluĭ Prisăcani, com. Prisăcani, pl. Brănișteа, jud. Iași.

Coșcova, *trup de pădure,* a statuluĭ, în întindere de 70 hect., pendinte de com. Bălteni, pl. Jiul-d.-s, jud. Olt, care împreună cu trupurile: Lupa și Vedița, formează pădurea Recea.

Coșcovata, *lac,* în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta. E situat la extremitatea de N.-E. a plășeĭ, pe o întinsă luncă. Acest lac comunică prin partea de N. cu Dunărea. Cînd apele acestuĭ fluviŭ sunt scăzute, lacul are o lungimea de aproape 10 kil. și o lățime de 4 kil.; iar cînd apele Dunăreĭ cresc, lacul are o întindere mult maĭ mare, astfel că ocupă toată lunca, întinzîndu-se și în jud. Brăila.

Conține multĭ peștĭ și racĭ, iar pe margine are trestie, papură și țiperig.

Importanța economică a acestuĭ lac este cunoscută din vechime. Radu-Vodă (călugărul Paisie), fiul luĭ Radu-Vodă cel Mare, a înzestrat mănăstirea Mislea, din jud. Prahova, cu multe moșiĭ, pe lîngă carĭ a dat și jumătate din balta Coșcovata.

Coșereĭ (Valea-), *vale,* izvorește din raionul comuneĭ Păușești-Măglași, plaiul Cozia, jud. Vîlcea și se varsă în rîul Rîmnicul, tot în raionul acesteĭ comune.

Coșereĭ (Poiana-), *poiană,* la V. de com. Zăvideni, pl. Oltul-d.-s., jud. Vîlcea.

Coșereni, *com. rur.,* în jud. Ialomița, plasa Cîmpuluĭ. E situată pe partea dreapta a rîuluĭ Ialomița și spre V. de com. Borănești, la 101 kil. de Călărași, capitala districtuluĭ.

Hosted by Google

Teritoriul comunei are o suprafață de 780 hect., din carĭ 270 hect. pădure și coprinde două moșiĭ: Coșereni, cu 680 hect. și Giurești, cu 100 hect., ambele proprietățĭ particulare.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriță 207 locuitorĭ; neîmproprietăriță se maĭ află 117 locuitorĭ.

Această comună are un singur sat, situat lîngă apa rîuluĭ Ialomița, pe țărmul drept.

Prin acest sat trece calea națională București-Urziceni. Inainte comuna avea două sate: Coșereni și Giurești, dar prin îmulțirea populațiuneĭ, satul Giurești s'a contopit cu Coșereni, așa că azĭ nu maĭ formează sate separate. In Coșereni este reședința primărieĭ și a judecătorieĭ comunale.

Populațiunea comuneĭ este de 1551 locuitorĭ, cu 398 capĭ de familie și 1153 membriĭ de familie, saŭ 768 bărbațĭ și 783 femeĭ; sunt: 1521 Romînĭ, 3 Grecĭ, 1 Bulgar și 26 alte naționalitățĭ; 1549 creștinĭ ortodoxĭ și 2 mahometanĭ; 412 agricultorĭ, 4 meseriașĭ, 10 comercianțĭ, 3 avînd profesiunĭ libere, 21 muncitorĭ și 22 servitorĭ.

Știŭ carte 328 persoane.

Vite sunt: 874 boĭ, 192 caĭ și 1817 oĭ.

Comuna avea în 1887—1888 venitură în suma de 3430 leĭ și cheltuelĭ în suma de 4179 leĭ.

Sunt două școlĭ, una de băețĭ, cu 40 elevĭ și una de fete, cu 15 eleve.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ. In budgetul comuneĭ este prevăzută suma de 504 leĭ pentru cler.

Coșereni, *cătun,* al com. Preajba-de-Pădure, pl. Ocolul, jud. Romanați. Se maĭ numește și Fulăi. (Vezĭ Preajba-de-Pădure).

Coșerila, *poiană,* com. Bălilești, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Coșerilor (Dealul-), *deal,* pe moșia Stănceni, com. Bălușeni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Coșerilor (Dealul-), *deal,* se întinde de la E. spre V., pe teritoriul com. Cucuteni, plasa Stavnicul, jud. Iași, și, unindu-se cu dealul Păușești, din com. Păușești, pl. Stavnicul, formează în partea despre S. șesul Voloaia.

Coșerilor (Dealul-), *deal,* spre E. de com. Voinești, pl. Stavnicul, jud. Iași, numit ast-fel, de la coșerile proprietățeĭ ce se află pe podișul luĭ. Se întinde de la N. spre S. și unindu-se cu dealul Frasinul, formează șesul Bahneĭ. E bogat în fînețe.

Coșerilor (Dealul-), *deal,* jud. Vasluiŭ, numit ast-fel după coșerile ce sunt pe el. Incepe din coasta apusană a dealuluĭ Rădiul; merge spre S.-V., pe lîngă pîrîul Bahneĭ; se întoarce spre S., pe lîngă șoseaua națională și prin partea de E. a satuluĭ și se sfîrșește de-a dreapta pîrîuluĭ Humărieĭ.

Coșerilor (Dealul-), *deal,* în comuna Solești, plasa Crasna, jud. Vasluiŭ, numit ast-fel de la coșerile proprietățeĭ ce se află pe el. Se întinde de la E. satuluĭ Solești; merge spre N.; se întoarce spre E., și, descriind un semicerc, se întîlnește cu Dealul-Rădiuluĭ.

Coșeriul, *deal,* se întinde pe teritorul comuneĭ și a satuluĭ Petrești, pl. Stemnicul, jud. Vasluiŭ.

Coșeriuluĭ (Movila-), *movilă,* pe culmea dealuluĭ ce formează malul Jijieĭ, com. Movileni, pl. Copoul, jud. Iași. Și-a luat numele de la coșerile proprietățeĭ, ce se află lîngă ea. Aceasta movilă nu e naturală; datează din timpurĭ vechĭ.

Coșești, *com. rur.,* jud. Muscel, plasa Rîul-Doamneĭ, la S.-V. de Cîmpulung, capitala districtuluĭ. E situată pe malul stîng al rîuluĭ Doamna, la 32 kil. departe.

Se mărginește la N. cu com. Leicești, la S. cu com. Dîrmonești, la E. cu com. Bălilești și la V. cu com. Jupînești. Are o populație de 1812 locuitorĭ, din carĭ 309 contribuabilĭ.

Budgetul are la venitură 2238 leĭ și la cheltuelĭ 2213 leĭ.

Se compune din 3 cătune: Coșești, Păcioiul și Petrești.

Cea maĭ mare parte din locuitorĭ se ocupă cu fabricarea vaselor de lemn, precum: butĭ, putinĭ, vedre și cu fabricarea de oale de pămînt.

Cultura prunelor este o principală ocupațiune a locuitorilor. Pe lîngă țuica ce fabrică, și această în cantitate pănă la 15000 decalitri anual, locuitoriĭ prepară, în marĭ cantitățĭ, prune afumate, cu carĭ fac un însemnat comerciŭ.

In comună sunt 3 bisericĭ, deservite de 3 preoțĭ și 4 dascălĭ.

Școala, condusă de un învățător normalist, este frecuentată de 45 elevĭ și eleve. Statul cheltuește cu întreținerea eĭ 1080 leĭ anual.

In raionul comuneĭ se cultivă 3 pogoane vie. Pe teritorul comuneĭ statul are o pădure, compusă din stejar, fag, carpen, anin, alun și plută, în întindere de 600 hect.

O șosea leagă com. Coșești

Hosted by Google

cu Dîrmonești la S. și cu Lăicești la N. Această șosea dă spre N. în calea județeană Cîmpulung-Curtea-de-Argeș.

Rîul Doamna în timpurile ploioase, și mai ales primăvară, face mari stricăciuni terenului, fie prin debordare, fie prin schimbarea matcei sale.

Coșești, *com. rur.,* în partea de E. a pl. Racova, jud. Vasluiu, de a stînga pîrîului Racova, la distanță de 22 kil. de orașul Vasluiu. Este formată din satele: Coșești, Coșca, Fundătura, Valea-Onei și Ezerul, pe o suprafață de 880 hect. din cari: 294 hect. pădure și 360 hect. loc de cultură, fînaț, imaș ale proprietății, iar 280 hect. ale locuitorilor, cu 5 hect. vii și livezi. Are o populație de 272 familii, saŭ 1144 suflete, din cari 33 străini.

Are 2 biserici, deservite de 2 cîntăreți; o școală; o cîrciumă.

Budgetul com. e de 1426 lei la venituri și 1418 lei, 56 bani la cheltueli.

Sunt 164 contribuabili.

Locuitorii posedă: 76 pluguri și 141 care cu boi.

Stupi sunt 60.

Coșești, *sat,* face parte din comuna rurală cu același nume, plasa Rîul-Doamnei, județul Muscel.

Coșești, *sat,* și *reședință de comună,* în centrul comunei Coșești, plasa Racova, județul Vasluiu. Este așezat pe capătul despre E. și pe ambele laturi ale Dealului-Satului, prin care curge pîrîul cu același nume. Este la distanță de 24 kil. de Vasluiu și de 14 kil. de Pungești, reședința plășei.

Are o suprafață cam de 157 hect., din cari: 12 hect. pădure și 131 hect. loc de cultură, fînaț, imaș, ale proprietății, iar 14 hect. ale locuitorilor. Are o populație de 85 fam., saŭ 345 sufl.

Acest sat și-a luat numele de la un răzeș, numit Postelnicul Coșeriul, ce s'a așezat întîiași dată pe acest loc.

Proprietatea satului este a locuitorilor răzeși, cari se pretind a fi coborîtori din vechii moșneni, împroprietăriți de Ștefancel-Mare, după războiul de la Racova.

Are o biserică, făcută la 1790, cu un dascăl; o școală, înființată la 1886, frecuentată de 17 elevi; o cîrciumă.

Vite: 249 vite mari cornute, 931 oi, 6 capre, 46 cai și 57 rîmători.

Locuitorii posedă 29 pluguri și 52 care cu boi.

Sunt 60 stupi.

Coșești, *deal,* în raionul comunei cu același nume, plasa Rîul-Doamnei, jud. Muscel, pe care se cultivă 150 hect. vie.

Coșești, *loc izolat,* face parte din comuna rurală cu același nume, plasa Rîul-Doamnei, județul Muscel.

Coșești, *pădure,* proprietate a statului, în întindere de 600 hect., pendinte de comuna Coșești, pl. Rîul-Doamnei, județul Muscel.

Coșești, *pîrîu,* izvorește din partea de N. a com. Coșești, plasa Racova, jud. Vasluiu, și anume din satul Fundătura; curge spre S.-E.; trece prin partea de E. a satului Coșești, și, pe teritoriul com. Ivănești, la locul numit Moarali-Haier, se varsă în pîrîul Racova.

Coșii (Valea-), *vale,* com. Fîntînele, pl. Cricovul, jud. Prahova. In această vale se varsă mulțime de pîrîiașe, cari, cînd plouă, măresc escepțional volumul apei din această vale, aducînd stricăciuni terenului.

Cosii (Valea-), *deal,* în partea de N. a com. Fîntînelele, plasa Cricovul, jud. Prahova, pe care se cultivă multă viță de vie. De cînd viile s'aŭ filoxerat, se cultivă pe acest deal porumb și grîu. Parte servă pentru pășunatul vitelor.

Coșlugea, *sat,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, căt. comunei Lipnița. E situat în partea centrală a plășei și cea nordică a comunei, la 2 1/2 kil. spre N.-V. de cătunul de reședință, Lipnița. Este așezat pe valea Almalîului saŭ Ghiol-Ceair, la 1/2 kil. spre V. de ezerul Oltina, fiind închis la N.-V. de către dealul Uzum-Bair și la S.-E. fiind mărginit de tufărișul Curt-Orman și de terenul Aliș-Pașa. Suprafața sa este de 427 hect., dintre care 12 hect. sunt ocupate numai de vatra satului și de grădini. Populațiunea sa, care este formată mai numai din Romîni, este de 154 familii, saŭ 629 suflete, ocupîndu-se mai mult cu creșterea vitelor și cultivarea viței de vie. Sunt podgorii însemnate la N.-E. satului și puțin și în partea vestică. Casele sunt așezate de-alungul văei Almalîului, cu o direcțiune de la S.-V. către N.-E.; mari, curate, cu un aspect cît se poate de frumos și așezate regulat, formînd ast-fel un drum drept prin mijlocul satului. Drumurile comunale care trec prin sat sunt următoarele: Satul-Noŭ-Cuiugiuc, care trece prin mijlocul satului, de la N.-V. către S.-V.; Pîrjoaia-Lipnița, care tae satul pe la

Hosted by Google

partea sa nordică, și perpendicular pe cel-l'alt drum; un alt drum vine de la Cîlnia.

Coșlugea, *șir de dealurĭ,* din jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, ce se întinde pe teritoriul comunelor rurale Satul-Nou, Cîlnia-Gîrlița, Lipnița și Gărvan. Dealul Coșlugea, culmea principală, împreună cu ramificațiile eĭ, brăzdează partea vestică a plășeĭ, pe cea sud-vestică a comuneĭ Satul-Nou, pe cea estică a comuneĭ Gîrlița, pe cea vestică a comuneĭ Lipnița, și pe cea nordică a com. Garvan. Ramificațiile aŭ direcțiune generală de la S. spre E., coprinse fiind ast-fel între Dunăre la N., ezerul Gîrlița și valea Nursus-Ceair la V., hotarul Dobrogeĭ spre Bulgaria la S., ezerul Oltina și văile Dermen-Ceair, Satischioi-Ceair la E., coprinzînd ast-fel un teren de maĭ bine de 22.000 hect. Ramificațiile acestuĭ șir de dealurĭ, carĭ se desfac din culmea Coșlugea sunt: la E., dealurile Uzum-Bair prelungit cu dealul Pietreĭ, dealul Cindeli; la S., dealurile Sîrtî-Iol-Bair, prelungit la S. cu dealurile Dermen-Sîrti, Ciriagi-Iol-Bair; la V. dealurile: Oliucli, Cuingiuc-Iol-Bair, Gărvan-Bair, Scorei, prelungit cu dealul Galița, Gîrlița, Canlî-Dere, cu dealurile Taplic, Draca-Dervent și dealul Cîlnia; la N. dealurile: La Două-Movile, Dealul-de-la-Cetate, Ciatal-Orman și Dealul-dincolo-de-Siliște. Aceste dealurĭ, din pricina naturilor stîncoase, fac ca malurile Dunăreĭ și lacurile, pe lîngă carĭ se află, să fie înalte și rîpoase, așa sunt ale ezerelor Gîrlița și Oltina; văile Licma, Cîlnia, Satischioi-Ceair. Cea maĭ mare înălțime a lor o întîlnim în Garvan-Bair, 181 m., pe teritoriul bulgăresc al com. Garvan. Înălțimea medie este de 88 m.

Movilele presărate pe acest șir de dealurĭ sunt numeroase, unele naturale, altele făcute de oamenĭ; principalele sunt: Pîrjoaia (141 m.), Coșlugea (138 m.), la N., Caragia (149 m.), Almalîcul (133 m.), Verlichioi (145 m.), Curdeli, la S. și E., Cuiugiuc (130 m.), Iuc-Mezarli (168 m.), la S. și V.

Basinele alimentate de această culme sunt acelea ale Dunăreĭ, iezerele Gîrlița și Oltina. In Dunăre se deschid văile: Ghivizlicul-Mare, Cîlnia, formată din Cîlnia-Veche și Canlî-Dere, Licina; în iezerul Gîrlița se deschid văile: Gîrlița saŭ Scorei, Cuiu-Iuc-Cului, formată din văile Lamburlu-Culac, Caraghios-Ceair, Garvan-Ciair, Iaiba-Ciair, Cuiu-Giuc-Ceair, Cara-Burun-Ceair, Cîrîl-Mîsî-Ceair; în iezerul Oltina se deschid văile: Coșlugea, formată din văile: Irortie, Mîcul-Ormar, Tanasaia, Almalî-Culac, apoĭ Valea-Almalîculuĭ saŭ Ghiol-Ceair, Derca-Ceair, Lipnița, Ciali-Ceair, Ciamurli și balta Iort-Mac.

Pădurile, odinioară, coprindeaŭ cea maĭ mare parte din pantele și muchiile acestor dealurĭ; azĭ însă abia 4500 hect. maĭ există în urma devastărilor Cerchezilor și tăiereĭ neîngrijite a locuitorilor; ele sunt presărate: la V. cu pădurile Licina, Dervent, Tapsic, Galița, Gîrlița; pădurile Cuiugiuc, Garvan la S.-V.; pădurile Echenli-Orman, Saidi-Orman, Iasi-Orman, Cara-Ali-Corusul, Chiresli-Orman, Saia-Curu-Orman, la S. și S.-E.

Tufărișurile acoperă cea maĭ mare întindere, după care vin semănăturile, apoĭ fînețele și în urmă de tot viile satelor, din care maĭ importante sunt ale satelor Cîlnia, Galița și Satul-Nou.

In interiorul acesteĭ culmĭ, în văĭ, găsim așezate comunele Cîlnia, Lipnița, cu cătunele sale: Velichioi, Cuiugiuc și Coșlugea, iar pe rebordurile exterioare sunt așezate comunele Satul-Nou, cu cătunul săŭ Pîrjoaia și Gîrlița, cu cătunul săŭ Galița. Aceste comune și cătune sunt unite între ele prin drumurĭ numeroase: calea județeană Ese-Chioi-Gîrlița - Lipnița - Curu - Orman; apoĭ drumurĭ comunale numeroase ce tae în lung și 'n lat toate aceste dealurĭ.

Coșlugea, *movilă,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Lipnița, și pe al cătunuluĭ săŭ Coșlugea, de la care și-a luat numele. Este situată în partea de N. a plășeĭ și cea nord-vestică a comuneĭ, pe muchea principală a dealuluĭ Coșlugea. Prin ea trece și hotarul dintre comunele Lipnița, și Cîlnia. Are 138 m. înălțime. Fost punct trigonometric de observație rangul al 2-lea, dominînd prin înălțimea sa satul Cîlnia, valea Cîlnia-Veche și valea Coșlugea, cum și drumul comunal Cîlnia-Pîrjoaia, ce trece pe la poalele sale estice. Este acoperită cu verdeață.

Coșlugea, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Măcinul, pe teritoriul comuneĭ rurale Greci. Are o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea estică a plășeĭ și a comuneĭ. Din el se lasă multe ramificațiĭ, așa avem: la S., dealul Secarul; la E., dealul Ștubeilor și Negoiul; la N., dealul Teilor și Piscul-Inalt-și-Țuțuiat; la V., dealul Piatra-Marieĭ. Cel maĭ ridicat vîrf al săŭ este vîrful Greci, 426 m., cel maĭ înalt vîrf din județul Tulcea, și chiar din Dobrogea. De pe el, vederea îmbrățișează o întindere de maĭ multe miĭ de kilometriĭ pătrațĭ; se

Hosted by Google

vede Brăila, Galați, Măcin și Dunărea, pe o mare întindere. E de natură stîncoasă, avînd culmea acoperită cu pășuni, iar poalele și ramurile cu păduri întinse de teĭ mirositorĭ, de fagĭ și carpenĭ.

Coșlugea, *deal,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Balabancea, și pe al cătunelor sale Geaferca-Rusă și Islam-Geaferca. Se desface din poalele vestice ale dealuluĭ Boclogea. Se întinde spre S., printre Văile-Stipanuluĭ și Coșlugea, avînd o direcțiune generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea centrală a plășeĭ și cea nord-estică a comuneĭ. Se prelungește la S. cu dealul Geaferca. Are 2 vîrfurĭ pietroase și înalte (330 m. și 312), puncte trigonometrice de observație de rangul al 3-lea, dominînd asupra văeĭ pîrîuluĭ Taița, a satelor Hancearca, Geaferca-Rusă și asupra drumurilor ce le unește. Este acoperit cu păduri frumoase și pășunĭ bogate.

Coșlugea (La-Moara), *locuință izolată,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comuneĭ rurale Lipnița și pe al cătunuluĭ său Coșlugea, de la care și-a luat numele. Este o moară de vînt, așezată pe malul văeĭ Ghiol-Ceair, lîngă sat chiar, pe o înălțime de 119 m., unde a fost și un punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea. Dominează prin înălțimea sa valea Almalîcul-Dere, valea Ghiol-Ceair, satul Coșlugea și drumul comunal Lipnița-Coșlugea.

Coșlugea, *vale,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Satul-Noŭ și Lipnița. Și-a luat numele de la dealul Coșlugea, din care își ia naștere. Este formată din unirea a patru văĭ maĭ micĭ: Valea-luĭ-Iroftie, Micul-Orman, Tana-Saia și Uzum-Ceair, care toate își aŭ începutul în poalele orientale ale dealuluĭ Coșlugea. Se împreună cîte-și patru la 2 kil. spre S.-V. de satul Satul-Noŭ, și, sub numele de valea Coșlugea, se îndreaptă spre E., avînd o direcțiune generală de la V. spre E., brăzdînd partea de N. a plășeĭ și a comuneĭ Lipnița (și a cătunuluĭ acesteia Coșlugea, căruia ĭ-a împrumutat și numele) și pe cea sudică a comuneĭ Satul-Noŭ. După un drum de 6 kil., se deschide din iezerul Oltina în partea vestică a luĭ, la 1 kil. maĭ jos de satul Satul-Noŭ. Malurile sunt joase și acoperite cu verdeață. Terenul străbătut de această vale și adiacentele sale este coprins între dealurile Coșlugea la V., Ciatal-Orman la N., Uzum-Bair și Dealul Pietreĭ la S., și iezerul Oltina la E. Printre văile secundare carĭ conduc către ea, cea maĭ însemnată e valea Almalî-Culac, pe care o primește pe dreapta, nu departe de deschiderea eĭ în iezerul Oltina. Această vale, ca și adiacentele sale, nu are apă în tot timpul vereĭ, ci numaĭ primăvara și toamna, în timpul ploilor și topireĭ zăpezilor. Printr'însa merge un drum comunal: Cîlnia-Satul-Noŭ.

Coșlugea, *vale,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Balabancea, și pe al cătunuluĭ său Geaferca-Turcească. Izvorește din poalele vestice ale dealuluĭ Boclogea; curge printre dealurile Boclogea deoparte, Coșlugea și Geaferca pe de-altă parte; trece prin satul Islam-Geaferca; taie drumul comunal Balabancea-Orta-Chioi, și, după un drum de peste 6 kil., se deschide în valea pîrîuluĭ Taița, pe dreapta, la 12 kil. maĭ jos de satul Balabancea. Și-a luat numele de la dealul Coșlugea, ale căruĭ poale le udă.

Coșna, *pădure,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești. Esențe: stejarĭ, fagĭ, carpenĭ și brazĭ. Are o întindere de 85 hect. și este supusă regimului silvic.

Coșna, *munte,* jud. Bacău, plasa Trotușul, com. Grozești, al căruĭ vîrf poartă numele de Coșnița.

Coșna, *munte,* jud. Bacău, plasa Trotușul, com. Bogdănești, pe teritoriul satuluĭ Satul-Noŭ.

Coșna, *pîrîiaș,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești; care curge pe teritoriul satuluĭ Satul-Noŭ. Își are obîrșia în pădurea Coșnița și se varsă în pîrîiașul Hetmanul.

Coșnița, *vîrf* al munteluĭ Coșna, jud. Bacău, pl. Trotușul, de pe teritoriul com. Grozești.

Coșnița, *pădure,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Bogdănești, de pe teritoriul satuluĭ Satul-Noŭ.

Coșoaia, *cătun,* pendinte de com. Crevenicul-Mare saŭ Crevenicul-Colfeasca, din pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlașca. Este situat pe dealul Văeĭ-Milcovuluĭ, despre S., proprietatea d-luĭ Victor Ionescu.

Are o biserică, deservită de un preot și un dascăl. Ține de parohia Crevenia-Rădulești.

Are o suprafață de 1102 hect., din care s'a dat la 80 locuitorĭ 450 hect. Este un petec de pădure de 5 hect., producînd un venit anual de 6000 leĭ.

Prin acest cătun trece valea Coșoaia, care dă în Valea-Milco-

Hosted by Google

vuluĭ ce o desparte despre N. de proprietatea Obedeni.

Coşoaia, *deal,* în jud. Mehedinţi, pl. Cloşani, com. urb. Baia-de-Aramă.

Coşoaia, *vale,* ce vine din Părişeşti; trece prin Colfeasca-Văcăreasca şi dă în Valea-Milcovuluĭ, pe moşia Coşoaia a d-luĭ Ionescu. E situată în pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlaşca.

Coşoteiul, *vălcea,* prin care curge pîrîiaşul cu acelaşĭ nume, în plasa Tîrguluĭ, jud. Teleorman. Incepe dintre moşiile Drăgşani şi Cucueţi, la punctul numit Lacul-cu-Plopĭ, nu departe de hotarul moşieĭ Merişani. Ocoleşte braniştea de pe moşia Papa şi se varsă în rîul Vedea, aproape de podul de pe şoseaua Roşiori-Ciolăneşti, la capătul pădureĭ Drăgăneşti-Ţigănia. Primăvara şi pe timpurĭ ploioase Coşoteiul se varsă şi inundă pădurea Ţigănia.

Coşoveni saŭ **Onceasca,** *cătun,* pendinte de com. Bălănoaia, pl. Marginea, jud. Vlaşca, proprietate a Eforieĭ Spitalelor Civile din Bucureşti, situată pe ondulaţiunele maluluĭ Dunăreĭ, despre Stăneşti.

Din suprafaţa totală, 4884 hect., s'aŭ dat, la 1864, la 58 locuitorĭ, conform legeĭ rurale, 284 hect.

Are un petec de pădure de tufă de 328 hect., care se arendează anual pe preţ de 34700 l.

Are o biserică, deservită de un preot şi un dascăl. Ţine de parohia Bălănoaia.

Este departe de Giurgiŭ de 11 kil.; de Bucureşti, de 60 kil.; de staţia drumuluĭ de fer Frăteşti, de 9 kil.

Se află pe această proprietate văile: Găvanul, Valea-Duduiţiĭ, valea Coşoveni, valea Onceşti, Valea-Măgariţeĭ şi Valea-Bîlciuluĭ.

Coşoveni, *iaz,* în partea de N. a comuneĭ Uriceni, pl. Coşula, jud. Botoşani.

Coşoveni, *vale,* pe proprietatea Onceşti-Coşoveni, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Coşoveni-de-Jos, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Ocolul, la 14 kil. depărtare de Craiova.

Comuna este aşezată pe costişa dealuluĭ Lumaşiul.

Se învecineşte la N. cu comuna Pieleşti, la S. cu comuna Ghindeni, la V. cu com. Preajba şi Craiova, la E. cu com. Coşoveni-d.-s.

In partea de E. a comuneĭ se găsesc nişte movile marĭ (10) cu înălţimĭ de 4 metri. Se pretinde că sunt făcute de Comani, un popor ce a cutreerat din Olt şi până în Dunăre. In S.-V. com. sunt două morminte marĭ, lungĭ de cîte 100 m. şi late de 10 m. unde se zice că ar fi îngropaţĭ doĭ oameni marĭ de statură, uriaşĭ saŭ jidovĭ.

In partea de V. a com. sunt 4 dealurĭ: Dealul-Vălcăneştilor, Dealul-Deleni, Dealul-Ţuturelor şi Dealul-Sîrbeĭ, acoperite cu viĭ. La locul numit Sîrba, se găseşte pietriş în mare cantitate, din care s'aŭ pavat în 1884 şoselele din amîndouă comunele Coşoveni.

Cursul de apă ce udă comuna este pîrîul Lumaşiul, ce izvoreşte din dreptul şcoaleĭ primare, din fîntîna Călugăra; curge prin partea de V. a com. Pe lîngă acest pîrîŭ se întinde un pămînt bun, pentru cultivarea legumelor, pe o suprafaţă de 4 hect.

Izvoare sunt: Ţuturele şi Bănesele, unde, legenda spune, şĭ-ar fi avut conac Banul-Mărăcine.

Ruine se găsesc: la E. de izvoarele Bănese, unde bătrîniĭ povestesc că ar fi fost curtea Banuluĭ-Mărăcine.

Numele acesteĭ comune se trage de la oraşelul Cosova saŭ Casovia, de lîngă Cîmpia-Mĭerlelor (Serbia), aşezat între Copanic şi Scopia. Legenda acestuĭ nume este următoarea: Intorcîndu-se Mircea-cel-Mare de la războiul ce a avut Lazăr, despotul Serbieĭ, cu Amurat I, împăratul Turcieĭ la 1389, pe Cîmpia-Mĭerlelor, s'ar fi luat din acele locurĭ (Casovia), în armata luĭ Mircea, 12 bărbaţĭ şi 1 femee de naţiune romînă şi cu ocazia trecereĭ armateĭ pe acest loc, (satul Coşoveni de azĭ), aceĭ locuitorĭ, cum li se maĭ zice 12 moşĭ şi 1 jumătate, aŭ rămas aci, cu numele de Coşoveni, de la care s'a şi dat numele satuluĭ, unde s'aŭ stabilit, de Coşoveni. Din ceĭ 12 bărbaţĭ şi 1 femee, 5 aŭ rămas aci şi aŭ dat naştere comuneĭ Coşoveni-d.-j., iar ceĭ l'alţĭ şeapte şi 1 femee aŭ mers spre E. şi aŭ fondat com. Coşoveni-d.-s.

In vechime, această comună se numea Deleni, de la un mic deal pe care este aşezată, şi era alipită pe la 1864 de com. Coşoveni-d.-s., cu care a stat unită până la 1884, Martie 26. De la această dată s'a constituit ca comună singură cu numele ce avea din nainte, adică cu acela de Coşoveni-d.-j. Azĭ, comuna are un singur sat, ce se chiamă Coşoveni-d.-j., în care este reşedinţa primărieĭ şi care coprinde două mahalale şi anume: mahalaua Bisericeĭ, pe care se află şcoala şi biserica şi mahalaua Trochiteştilor.

Hosted by Google

In comună este 1 biserică de zid, fondată la 1804, de sătenĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1884, fiind întreţinută de stat. Are 1 învăţător şi 17 pog. proprietate. Localul pentru şcoală este închiriat, construit din zid şi în stare bună. In anul şcolar 1892—93 a fost frecuentată de 42 băeţĭ şi 3 fete. Cu vîrstă de şcoală sunt 53 băeţĭ şi 42 fete. Ştiŭ carte 44 bărbaţi şi 1 femee.

Populaţia comuneĭ este de 862 suflete, din carĭ 430 bărbaţĭ şi 432 femeĭ. După legea rurală din 1864 s'aŭ împămîntenit 12 locuitorĭ, iar după legea din 1879 sunt 18 însurăţeĭ.

Case sunt 214, maĭ toate de zid, avînd fie-care grădina eĭ, şi bordee de lemn sunt 23.

Suprafaţa întregeĭ comune trece de 1900 hect., din care 1750 hect. pămînt arabil şi restul pădure.

Moşiile se numesc: Lumaşiul, aparţinînd statuluĭ şi care e arendată, de la 1883—98, cu 11350 leĭ anual şi Coşoveni-d.-j., care aparţine sătenilor.

Pădurea, care se numesc Lumaşiul, se găseşte pe moşia Statuluĭ. Are o întindere de 150 hect. A aparţinut Banuluĭ-Mărăcine, apoĭ mănăstireĭ Sadova şi în fine statuluĭ. Afară de pădurea Lumaşiul, maĭ sunt două crînguri, în întindere de 15 hect. fie-care şi două braniştĭ, în întindere de 7 1/2 hect. fie-care. Felul arborilor ce se găsesc sunt: cerul, gîrniţa, arţarul, stejarul şi lemnul cîinesc.

Pe moşia locuitorilor din satul Coşoveni-d.-j. este o moară cu aburĭ, unde se macină productele locuitorilor.

Pentru fabricarea ţuiceĭ sunt 4 cazane. Femeile ţese pînză de borangic din mătasa gîndacilor de mătasă.

Cîrciumĭ sunt 2.

Prin E. comuneĭ trece şoseaua judeţeană Craiova-Caracal, din care se desparte şoseaua vecinală - comunală spre Ghindeni. Această şosea este largă de 7 1/2 m.

Venitul comuneĭ pe 1892—93 a fost de 1449,72 leĭ şi cheltuelile de 1391,26 leĭ.

Coşoveni-de-Jos, *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j., cu reşedinţa Primărieĭ. (Vezĭ com. Coşoveni-d.-j.).

Coşoveni-de-Jos, *moşie,* judeţul Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-j.; aparţine locuitorilor.

Coşoveni-de-Mijloc, fost *sat,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coşoveni-d.-s. şi azĭ mahala. Are o biserică, în altarul căreia se găseşte următoarea inscripţiune:

«Această biserică este făcută de d-nul Ene Pitariu până la jumătate, apoĭ de d-nul Iancu Coşoveanu (Dăbuleanu) care o a şi terminat-o împreună cu toţĭ sătenĭĭ.»

Această biserică nu are dată, dar după spusele bătrînilor este cam de 70 anĭ. Are 17 pogoane proprietate şi serbează hramul Adormirea-Maiceĭ-Preciste.

Coşoveni-de-Mijloc, *nume* ce purta *com.* Coşoveni-d.-s., jud. Dolj, pl. Ocolul.

Coşoveni-de-Sus, *com. rur.,* jud. Dolj, plasa Ocolul, la 14 kil. depărtare de Craiova.

Comuna este aşezată pe un loc şes, care poartă numele de şesul Coşoveni-de-Sus.

Se învecineşte la N. cu com. Piteşti, la S. cu comunele Malul-Mare şi Coşoveni-d.-j., la V. cu comuna Preajba şi la E. cu comuna Leul, din judeţul Romanaţĭ.

Este udată de pîrîul Cîrcea, ce trece prin V. comuneĭ, la 3 kil. depărtare.

Lacurĭ sunt: Cialîciul, spre S.-E. lung de 120 stj. şi lat de 40 stj.; al-Raţeĭ saŭ al-Maneĭ, la E., lung de 100 stj. şi lat de 35 stj.; Curtea, la V., lung 140 stj. şi lat de 20 stj., în raionul satuluĭ; Lacul-Lung, la E., lung de 130 stj. şi lat de 30 stj.; Aleşteul, la N.-E., lung de 150 stj. şi lat de 50 stj.; Iazul, la E., lung de 140 stj. şi lat de 15 stj.; Inşiratele, la N., lung de 70 stj. şi lat de 10 stj.; Braniştea, la N., lung de 160 stj. şi lat de 50 stj.

Terenul comuneĭ este şes.

Se găsesc aci nişte movile marĭ carĭ încep din S. acesteĭ comune şi merg către E., spre rîul Olt, prin jud. Romanaţi. Legenda spune că sunt făcute de Comaniĭ, carĭ aŭ cutreerat, în vremurĭ depărtate, aceste locurĭ.

Către 1864, comuna se numea Coşoveni-d.-mj. şi se compunea dintr'un singur sat, ce se numea tot Coşoveni-d.-mj. De la 1864 s'a alipit de comuna Coşoveni-d.-j., până la 1884, Martie 26. Astăzĭ este comună deosebită, compusă dintr'un singur sat ce poartă numele de Coşoveni-d.-s. şi din mahalaua Coşoveni-d.-mj.

Are două bisericĭ, una în satul Coşoveni-d.-s. şi a doua în mahalaua Coşoveni-d.-mj. Biserica din Coşoveni-d.-s. are în tindă următoarea inscripţiune:

«Această sfîntă şi dumnezeiască biserică s'a început la anul 1809, (se crede că această dată este greşită) prin ctitorirĭ Diaconul Vasile, cu Mitrana, Chirea Herăscu cu Mitra, Chirea şi Niculae cu Floarea, Nicolae şi Nedelcu cu Ilinca, Şerban cu Rada Nedelcu şi Dicu cu Safta.»

Hosted by Google

Serbează hramul Sfîntuluĭ Nicolae. Inainte de 1809 era de lemn, azĭ însă este de zid. Biserica din mahalaua Coșoveni-d.-mj. are o proprietate de 17 pogoane. In altarul eĭ se găsește următoarea inscripțiune:

«Această sfîntă biserică este începută de d-nul Ene Pitariŭ până la jumătate, apoĭ de d-nu Iancu Coșoveanu (Dăbuleanu) care o aŭ și terminat-o împreună cu toțĭ sătenĭĭ.»

Această biserică nu are dată, dar după spusele bătrînilor datează cam de 70 anĭ. Serbează hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ.

In comună este o școală mixtă ce funcționează din 1870; e întreținută de Stat și comună și condusă de un învățător. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 60 elevĭ (52 băeți și 8 fete). Cu vîrstă de școală sunt 175 copiĭ. Știŭ carte 177 bărbați și 3 femeĭ.

Populația este de 2510 locuitorĭ, din carĭ 1270 bărbați și 1240 femeĭ.

După legea rurală din 1864, s'aŭ împroprietărit 60 locuitorĭ, iar după legea din 1879 sunt 4 însurățeĭ.

Sunt 150 case și 280 bordee. Casele sunt de zid, avînd fiecare grădina eĭ. Bordeele sunt de lemn.

Suprafața comuneĭ este de 3000 pog., din carĭ 2665 pămînt arabil, iar restul, izlaz, lac, teren sterp și 100 pog. pădure.

Moșia se numește Coșoveni-d.-j. și aparține d-luĭ Const. G. I. Pleșea și locuitorilor. Pe ea se seamănă grîŭ, orz, porumb și ovăz. Se cresc gîndacĭ de mătase pentru trebuințele familiare, producîndu-se în total până la 50 klg. gogoșĭ. Cînepa se scoate până la 4000 klg. fire din 10—15 pog. Pruniĭ se cultivă prin grădinele sătenilor.

Pe teritoriul moșieĭ este o singură pădure ce se numește Coșoveni-d.-s. și care are o întindere de 100 pogoane și este compusă din cer, gîrniță și puțin stejar. Țuică se fabrică în 10 cazane cu 2 țevĭ fie-care. Femeile țese pînză de tort, de la 5000--10000 coțĭ pe an și dimie din lînă de oaie, de la 3000—5000 coțĭ pe an.

Locuitoriĭ aŭ parte în viile din Malul-Mare, Malul-Mic și Sadova.

Cîrciumĭ sunt 2.

Comuna este străbătută pe o lungime de 11 kil. de șoseaua județeană Craiova-Caracal, de șoseaua vecinală Coșoveni-Coșoveni-d.-j., pe o lungime de 500 m. și de 4 șosele comunale în întindere de aproape 1 kil. fie-care.

Contribuabilĭ sunt 402.

Venitul comuneĭ pe 1892—93 a fost de 3062 leĭ, 23 banĭ și cheltuelile de 2472 leĭ, 38 banĭ.

Coșoveni-de-Sus, *sat,* județul Dolj, pl. Ocolul, com. Coșoveni-d.-s., cu reședința primărieĭ. (Vezĭ com. Coșoveni-d.-s.).

Coșoveni-de-Sus, *moșie* particulară, jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Coșoveni-d.-s., aparținînd locuitorilor și d-luĭ Const. G. I. Pleșea. Pe această moșie se cresc și gîndacĭ de mătase.

Coșoveni-de-Sus, *pădure* particulară, jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Coșoveni-d.-s., în întindere de 100 pog. Esențe: cer, gîrniță și puținĭ stejarĭ.

Coșoveni-de-Sus, *șes,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Coșoveni-d.-s., pe care se întinde comuna.

Coșreanca, *vălcea,* la N.-E. de com. Netoți, jud. Teleorman.

Coșteni, *sat,* în partea de N.-E. a comuneĭ Dăngeni, plasa Jijia, jud. Botoșani. Are o suprafață de 227 hect. și o populație de 7 familiĭ, saŭ 36 suflete, din carĭ 5 contribuabilĭ.

Vite: 14 vite marĭ cornute, 6 caĭ, 82 oĭ și 5 mascurĭ. Este 1 cîrciumă.

Coștila, *pisc,* jud. Prahova, înalt de 2500 metri d'asupra nivelului Mărĭĭ-Negre. Acest munte, împreună cu Susaiul, Fața-Găvaneĭ, Unghia-Mică, și alțiĭ, aparțineaŭ din timpurile cele maĭ vechĭ familieĭ Dudescilor.

La anul 1804, a trecut în posesiunea unuĭ locuitor, Băltărețu. Acest munte se stăpînește azĭ de M. S. Regele Carol I, și a fost cumpărat, cu toțĭ munțiĭ de maĭ sus, în Maiŭ 1893, de la Manuk Bei, pe prețul de leĭ 850.000.

Coștila (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe moșia Muntele-Coștila, pendinte de com. Sinaia, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Coșul, *pisc,* com. Govora, plasa Ocolul, jud. Vîlcea.

Coșula, *plasă,* situată în partea de S. a județuluĭ Botoșani. Se întinde pe dealurile și văile dintre Jijia și Siretul.

Se mărginește la N. cu plășile Tîrgul și Miletinul, la E. cu pl. Jijia și jud. Iași, la S. cu jud. Iași și Suceava și la V. cu pl. Siretul.

Se compune din 12 comune, din care una urbană:

1. *Copălăul,* cu satul Copălăul, în partea de N. a plășeĭ.
2. *Coșula,* cu satul Coșula, spre V. de Copălăul.
3. *Cristești,* cu satele: Cri-

Hosted by Google

steşti şi Schitul-Orăşenĭ (Maicele), spre N.-V. de comuna Coşula.

4. *Deleni,* cu satele: Deleni, Macsut, Pîrcovaci şi Slobozia, în partea de S. a plăşeĭ şi spre N.-V. de Hîrlăul.

5. *Feredieni,* cu satele: Feredieni, Poiana şi Unsa, la N. de Deleni.

6. *Flămînzi,* cu satele: Cordunul, Flămînzi, Poiana şi Prisecani, la S. de Copălăul.

7. *Hîrlăul,* com. urb., formată din oraşul Hîrlăul, la marginea de S. a plăşeĭ şi a judeţuluĭ.

8. *Lătăi,* cu satele: Lătăi şi Prăjeni (Siliştea) la N.-E. de com. Deleni.

9. *Rădeni,* cu satele: Bahluiul, Bascoteni, Mănăstirea-luĭ-Baluş, Rădeni, Şendreni şi Vlădeni, la N. de Feredieni.

10. *Slobozia - Secătura,* formată din satul Slobozia - Secătură (Oniega), la S.-V. de Coşula.

11. *Storeşti,* cu satele: Storeşti şi Frumuşica (tîrguşor), la S. de Flămînzi.

12. *Uriceni,* cu satele: Bosinceni, Chiţoveni, Stahna, Tamba şi Tulburea.

Pămîntul, în partea de mijloc şi de S., este argilos şi pĭetros şi acoperit cu păduri, carĭ se întind şi peste partea de V. a plăşeĭ; în partea de E. şi N.-E. pămîntul este argilos şi ocupat de semănăturĭ.

Terenul acesteĭ plăşĭ este accidentat şi acoperit, în mare parte, cu codri secularĭ.

In partea de mijloc a plăşeĭ se ridică un deal înalt şi pĭetros, numit Ţencuşa, prin comunele Storeşti, Rădeni, apoĭ prin Feredieni, ia numele de Cerbătoarea, iar prin Deleni pănă la Hîrlăŭ, numele de Pĭetrăria.

De o parte şi de alta a acesteĭ şire se prelungesc, spre S., dealurĭ ce mărginesc Bahluiul şi afluenţiĭ săĭ pe ambele părţĭ. Ast-fel sunt: Dealul-Mare, Stăniştea, Lebăda, Bursucul, Bolohanul şi Pĭetrăria în comuna Slobozia-Secătura; Hîrtopul, Ivăşcoaia, Melci şi Prisecani, în comuna Flămînzi; Holmul, Dealul-Roş şi Ţencuşa, în com. Storeşti; Holmul, în com. Rădeni; Cerbătoarea, Holmul, Nacul, Poiana, Raiul şi Unsa, în com. Feredieni; Cetăţuia, Gurgueta, Holmul, Lutul-Galben, Dealul-Mare, Mărul-Scumpuluĭ, Modruzul, Pĭetrăria şi Dealul-Pĭetreĭ, în com. Deleni.

In partea de N. şi N.-E. a plăşeĭ, se întind, pe ambele părţĭ ale pîrîuluĭ Miletinul, maĭ multe şire de dealurĭ, din care cele maĭ principale sunt: Albia, Dumbrava, Dumbrăviţa, Furnicari, Ghilonești, Cierul, Ursoaia şi Teişul, în com. Cristeşti; Buda, Cerbul, Jorovlea şi Varniţa în comuna Copălăul. Gornitul, Tamba şi Voloca, în com. Uriceni, Movila-Părăluĭ şi Prăjeşti, în com. Lătăi.

Văĭ sunt înguste şi puţine; cele maĭ însemnate sunt: Valea-Miletinuluĭ, care străbate plasa în partea de N.-E. şi e cea maĭ mare; apoĭ Oneaga, Bahluiul, Bahna, Tulburea, Scînteia şi Dodolea, în dreapta Miletinuluĭ, iar Novaci şi Prăjanul, în stînga luĭ.

Apele ce udă această plasă sunt: Miletinul, care udă partea de N.-E. a plăşeĭ, trece prin comunele Cristeşti, Coşula, Copălăul, Uriceni şi Lătăi şi primeşte ca afluenţĭ din dreapta: Pîrîul-Satuluĭ (Storeşti), mărit cu Petricelul, Tulburea, cu Stahna şi Bahna, Pîrîul-Vlădenilor, Cornaciul, cu Pălăncuţa, Oneguţa, cu Pîrîul-Cruceĭ şi pîrîul Putreda, iar în stînga Prăjanul şi Novaci.

Bahluiul, udă partea de S. a plăşeĭ, curgînd prin pădure, trece pe lîngă Hîrlăul şi apoĭ în jud. Iaşi. Primeşte din diferite văĭ ale codrilor Deleni, de unde izvoreşte, maĭ multe pîrîiaşe, precum: Văcăriţa, Racoşul, Humosul, Tisa şi Pîrcovaci, din dreapta şi Măgioara şi Recea, din stînga.

Sunt maĭ multe iazurĭ, şi anume: Leahul şi Nacu, în com. Feredieni; iazul de la Valea-Rea, Movila-Părăluĭ şi Hranaciul, în com. Lătăi; Lipoveni şi Tofăneasca, în com. Cristeşti.

Suprafaţa plăşeĭ e de 52400 hect.

Cea maĭ mare parte din întinderea plăşeĭ e acoperită cu păduri seculare, şi numaĭ partea de N., N.-E. şi E. este cîmpoasă şi ocupată cu semănăturĭ.

In privinţa culturilor, terit. este ast-fel împărţit: cu grîŭ, ovăz, păpuşoiŭ, etc. se cultivă 22200 hect.; cu viĭ, 200 hect.; acoperite cu păduri sunt 19900 hect., din carĭ 16502 hect. proprietăţĭ particulare şi 3398 hect. ale Statuluĭ (pădurea Coşula şi Feredieni); iar restul de 10231 hect. din întinderea plăşeĭ sunt imaşe, fînețe şi locurile satelor.

Producţiunea cerealelor s'a evaluat, în 1890, la 52733 hectolitri grîŭ, 128979 hectol. păpuşoiŭ, 2419 hectol. secară, 16569 hectol. orz, 8857 hectol. ovăz, 6998 hectol. rapiţă, 128 hectol. hrişcă.

Vite în 1890: 8427 boĭ şi vacĭ, 1818 caĭ, 12366 oĭ şi 2588 porcĭ.

Animale sălbatice pentru vînat se găsesc foarte multe, în regiunea păduroasă; ast-fel, în codri, se găsesc capre şi porcĭ sălbaticĭ, lupĭ, vulpĭ, epurĭ, dihorĭ, etc.

Industria, în această plasă, se înseamnă prin o velniţă de spirt

Hosted by Google

în com. Deleni, care produce 4000 decalitri spirt și 2 mici fabrici de spirt de drojdii și de tescovină în Hîrlău, 2 fabrici de uleiu în Hîrlău, 1 fabrică de sticlă la Storești, 3 mori cu aburi și 22 mori de apă.

Lemnăria și rotăria sunt bine dezvoltate, în toate comunele fiind bogăție de lemn, dar mai mult în Hîrlău; olăria, în com. Feredieni.

Industria pietrelor de moară din com. Deleni este vestită; aceste cariere aduc un venit anual de 20000 lei; apoi vin numeroasele cariere de piatră pentru construcții și șosele din com. Storești, Feredieni, Slobozia-Secătura.

Comerțul constă din desfacerea cerealelor, apoi vine: lemnăria pădurilor, vinurile, animalele și produsele industriale, cariere, etc.

Piețele de desfacere sunt Botoșani și Hîrlău și de aci la Tg.-Frumos (Iași).

Pentru comunicațiune este calea națională de la Hîrlău la Botoșani, care trece prin miljocul plășei, legînd mai toate comunele între ele; sunt apoi mai multe șosele vecinale-comunale, care leagă comunele cu calea națională.

Populația plășei Coșula este de 4952 familii, saŭ 21911 suflete, din cari 4196 suflete în orașul Hîrlău, iar restul de 17715 în sate. Sunt 5520 contrib.

Locuitorii se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și cultura viilor, iar ceĭ din regiunea păduroasă cu lemnăria, pietrăria și olăria; ceĭ din orașul Hîrlăul, cu comerciul, mici industrii și parte cu agricultura și cultura viilor.

Eĭ posedă 3230 stupi cu albine. Plasa se administrează de 1 subprefect cu reședința în Hîrlău.

In privința judiciară ea formează un ocol cu plasa Miletinul; reședința judecătoriei e în Hîrlău.

Serviciul sanitar se face de 1 medic de plasă, 1 vaccinator, 5 moașe.

Biserici sunt 25, deservite de 20 preoți și 32 cîntăreți. Este o mănăstire, numită Coșula, de călugări, desființatele schituri: Lacurile, Unsa, Schitul Orășeni saŭ Maicele, Schitul-luĭ-Baloș.

Școli sunt 14, din cari una urbană de băeți și 2 rurale, 8 școli rurale mixte, 1 școală urbană de fete și 2 școli rurale, cu 4 instituitori, 4 institutoare și 1 maestră, 10 învățători și 2 învățătoare. Școalele rur. sunt frecuentate de 393 băeți și 50 fete și cele urbane de 133 băeți și 95 fete.

Coșula, *plasă,* în jud. Dorohoiu, mărginită la N. cu plășile Herța, de care se desparte prin hotarul moșiilor: Hilișeul, din astă plasă, despre Tîrnauca din acea plasă și cu Prutul-de-Sus, de care se desparte prin hotarul moșielor: Trestiana, Broscăuți, Carasa, Miclăușeni, Corlăteni și Vlădeni din astă plasă, despre Liveni, Popeni, Dumeni și Cordăreni din acea plasă; la S. se mărginește cu jud. Botoșani, de care se desparte prin hotarul moșiilor: Prăștești, Brăești, Găureni, Popeni, Dimăcheni, Mateeni și Vădeni din astă plasă; despre Bucecea, Pitulășeni, Cotîrgaci și Călugăreni din acel județ; la E. cu plasa Prutul-de-Sus, de care se desparte prin hotarul moșielor: Hilișeul, Buhaiul și Șendriceni din astă plasă, despre Ibănești și Pomîrla din acea plasă și cu plasa Bașeul, de care se desparte prin hotarul moșiilor: Mătceni și Vlădeni din astă plasă, despre Codrul-Stamatei și Vorniceni din acea plasă; iar la V., cu plasa Berhometele, de care se desparte prin hotarul moșiilor: Hilișeul, Buhaiul, Șendriceni, Prelipca, Sauceniția, Horlăceni, Coroveiul și Brăești din astă plasă; despre: Tureatca, Dersca, Lozna, Vîrful-Cîmpului și Ionășeni din acea plasă.

Forma teritorială a plășei nu se poate asemăna cu nici o figură regulată. Pe cît la N. este de tot îngustă între com. Tureatca și Hănești, pe atîta la S. este largă între moșiile Ionășani și Durnești.

Suprafața plășei e de 40,839 hect., 21 arii, din cari: 6381 hect. 17 arii sunt pădure și 34458 hect. 04 arii cîmp.

Aceste din urmă se împart: 9070 hect., 93 arii, partea clăcașilor împroprietăriți după legea din 1864; iar 25384 hect. 69 arii, partea proprietății moșiilor, cu 6381 hect., 17 arii, pădure.

Plasa se află așezată între două culmi întinse de dealuri, ale căror ramificări, lăsate pe dreapta și stînga lor, formează mai multe văi, udate de diferite pîrae, între cari se află și rîul Jijia.

Solul e bun în toată partea cîmpeană și, prin fertilitatea sa, dă răsplata cuvenită ostenelilor agricultorilor. Compoziția luĭ este, mai în tot locul, în proporțiuni potrivite, de lut și nisip cu humusul necesar. In partea păduroasă care e în mică parte, calitatea e mai slabă, servind mai mult la păsunarea vitelor.

Pădurile acoper o parte din teritoriul plășei, mai mult pe șirul dealurilor din linia Siretului; aceste păduri sunt îndestulătoare și de bună calitate; din speciile diferite de arbori ce

Hosted by Google

conțin se scoate multă cătime de lemn pentru construcțiuni și pentru ardere.

Apele sunt abundente. Din 67 iazuri existente, pe deosebite moșii, cele mai principale sînt: Balicăi, de 60 hect., 16 arii, pe Brăești; al Fălcienilor, de 28 hect. 65 arii, pe Corlăteni; al Borcei, de 25 hect., 78 arii, pe Vlădeni; Moțocul, de 20 hect. 87 arii pe Miclăușeni; Moscalul, de 15 hect. 04 arii, pe Broscăuți; Ciobălăul, de 12 hect., 18 arii, pe Văculești; Lipovanul, de 7 hect., 52 arii pe Văculești; Dimache, de 4 hect., 30 arii, pe Dimăcheni; Arbore, de 3 hect., 59 arii, pe Saucenița; al-Plopilor, de 2 hect., 87 arii, pe Trestiana; Cerchez, de 24 hect., 15 arii, pe Șendriceni; și Ghițescu, de 1 hect., 54 arii pe Prelipca.

Dintre pîraele cu un curs mai mult sau mai puțin lung, cele mai principale sunt: Brăiasca, începător de pe Văculești, se varsă în Signa, în jud. Botoșani; Buhaiul, începător de pe Dersca, se varsă în Iezerul-Dorohoiului; Carasa, de pe Broscăuți, se varsă în Jijia; Ciobălaea, începător de pe Horlăceni și Dolina de pe Văculești, se varsă în Strahova; Ghiliul, de pe Lozna, se varsă în Buhaiu; rîul Jijia, începător de pe Hilișeul-Curt, se varsă în Prut; Lozneanul, de pe Lozna, se varsă în Strahova; Sihna, de pe Bucecea, jud. Botoșani, se varsă în iazul Dracșani; Strahova, de pe Văculești, se varsă în Buhaiu; Tinca, de pe Tîrnauca, Vladnicul de pe Vlădeni, și Zahorna de pe Ibănești, se varsă în Jijia.

Populația este de 3843 locuitori; după recensămîntul din 1890 sunt: 3731 familii; 14731 suflete.

Aproape întreagă această populație este agricolă. Sunt puțini meseriași, comercianți proprietari, funcționari și o mică parte străini.

In 1885 erau 24 biserici, din cari două închise pentru cauză de ruină, deservite de 15 preoți, 30 cîntăreți și 22 pălămari.

Numărul școlilor era de 7, cu 7 învățători și 552 elevi, băeți și fete.

Impărțirea administrativă a plășei Coșula, este făcută în 7 comune rurale:

1. *Brăești*, cu satele: Brăești, Buciumeni, Poiana, Prăștești și Popeni.

2. *Broscăuți*, cu satele: Broscăuți, Slobozia și Trestiana.

3. *Corlăteni*, cu satele: Corlăteni, Carasa, Davidoaia, Miclăușeni, Miclăușeni-Duber și Vlădeni.

4. *Dimăcheni*, cu satele: Dimăcheni și Măteieni.

5. *Hilișeul*, cu satele: Hilișeul-Curt, Hilișeul-Gafencu și Hilișeul-Galațu.

6. *Șendriceni*, cu satele: Boșia, Buhaiul, Cobîla, Șendriceni-de-Jos, Șendriceni-de-Sus și Strahova.

7. *Văculești*, cu satele: Goroveiul, Horlăceni, Prelipca, Saucenița și Văculești.

Coșula, *com. rur.*, în partea de N. a plășei Coșula, jud. Botoșani. E formată din satul Coșula. Și-a luat numele de la mănăstirea de călugări, Coșula.

Teritoriul său, compus din mulțime de coline și văi înguste, are o suprafață de 4497 hect., din cari 758 hect. pămînt cultivabil, 1451 hect. fînețe și imașuri și 2288 hect. pădure, compusă din fag, carpen, stejar și teiu; sunt 54 hect. vii, cari au produs în 1892, 2700 hectol. vin.

Moșia e a statului căreia aparține pădurea și o mică porțiune din partea cîmpoasă.

Comuna are o populație de 500 familii, sau 2714 suflete, din cari 1307 bărbați și 1407 femei, cari locuesc în 475 case. Sunt 380 contribuabili.

Locuitorii se ocupă cu agricultura și cu lemnăria.

Prin partea de N.-E. a comunei trece calea națională Botoșani-Hîrlău.

Vite sunt: 1035 boi și vaci, 179 cai, 1075 oi și 320 rîmători. Stupi cu albine sunt 150.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 35 elevi.

Budgetul comunei are la venituri 4651 lei și la cheltueli 4450 lei, 91 bani.

Sunt 4 cîrciumi.

Coșula, *mănăstire* de călugări, jud. Botoșani, fondată, se zice, de Mateĭ Coșulveĭ, vistiernicul lui Ștefan-cel-Mare.

Această mănăstire se află așezată chiar în mijlocul satului și com. Coșula din pl. Coșula.

Imprejurul mănăstirei, s'au așezat cîte-va familii, cari se numeau Scutelnicii-Mănăstirei, oameni cari făceau serviciile necesare mănăstirei, precum: tăiatul lemnelor din pădure, măcinatul, mici culturi de legume, etc. Cu vremea, așezîndu-se pe lîngă scutelnici și alte familii și mai înmulțindu-se, au format satul Coșula.

Se știe că oamenii de pe lîngă mănăstiri, erau apărați de greutățile ce apăsau pe poporul cel-alt și apoi în timp de încălcări ale armatelor străine, găseau mai ușor scăpare în locuri retrase și în păduri, unde se găseau mănăstirile.

Coșula, *pădure* a statului, pe moșia Coșula, com. Coșula, jud. Botoșani. Esențe: fag, stejar,

Hosted by Google

carpen și teiŭ. Se exploatează sistematic. Are o întindere de 2288 hect.

Coșula (Valea-), *pîrîiaș*, format pe teritoriul com. Păunești, jud. Putna. Se varsă în Siret.

Coșuleni, *sat*, în partea de V. a com. Bălușeni, pl. Tîrgul, jud. Botoșani. Are o suprafață de 596 hect. și o populație de 55 familiĭ, saŭ 201 suflete, din carĭ 20 contribuabilĭ.

Vite sunt: 70 boĭ și vacĭ, 15 caĭ, 60 oĭ și 100 porcĭ.

Este 1 cîrciumă.

Coșurile, *loc cu pădure*, în com. rur. Izvorul-Bîrzeĭ, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinți.

Coșuștea, *pîrîŭ*, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani. Este cel maĭ principal afluent al rîuluĭ Motrul. Își ia sorgintea din muntele Piatra-luĭ-Stan, din pîraiele: Cănicea, Izvernea, Salișteа și Turbata, care se unesc în apropiere de Turbata, curge spre Nadanova, de unde își ia numele de Coșuștea, și-și continuă cursul pe la comunele Cerna-Vîrful, Dîlbocița, Ilovățul, Sișești-d.-s., Sișești-d.-j. și Ciovîrnăvani. Aci, după ce primește în dreapta afluentul Cocorova, trece la com. Căzănești și Severinești, unde primește, tot pe dreapta, afluentul Govodarva; își urmează cursul spre comuna Ercea și Corcova, unde se varsă în Motrul. Valea Coșuștеĭ este crivinoasă și fertilă.

Coșuștea, *vale*, în com. rur. Căzănești, pl. Motrul-d.-s., județul Mehedinți.

Coșuștea-Furcă, saŭ **Furca-Coșuștеĭ**, *deal*, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna.

Coșuștița, *pîrîŭ*, în com. rur. Crăguești, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinți.

Coșvana, *afluent* al Șomuzuluĭ-Mic, în com. Giurgești, județul Suceava.

Cotacul, saŭ **Horja**, *iaz.* (V. Rogoza-Bujora, pîrîŭ, com. Oțeleni, pl. Mijlocul, jud. Fălciŭ).

Cotarca, *braț* (prival), în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, insula Balta, com. Fetești.

Cotea, *vale*, în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j. Ține de com Ruptura.

Coteana, *com. rur.*, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. E situată pe șesul numit Coteana, pe vălceaua Ciocîrlia, Valea-Oltuluĭ, vălceaua Oboga și Valea-Dîrjovuluĭ, la 17 kil. departe de capitala județuluĭ și la 5 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 6 cătune: Coteana, Ipotești, Puturoasa, Ordorești, Brebeni-Sîrbĭ și Brebeni-Romînĭ. Are o populație de 4576 locuitorĭ, din carĭ 1024 capĭ de familie; 789 contribuabilĭ; sunt 887 case de locuit și 48 bordee.

Se spune că această comună ar fi întemeiată cam de vr'o 250 anĭ, maĭ întîiŭ pe malul stîng al Oltuluĭ, la Ipotești. Primiĭ săĭ locuitorĭ aŭ fost Bălășești și Ciovinești. Maĭ tîrziŭ s'aŭ mutat pe vălceaua Ciocîrlia, 5 kil. spre E. de unde se află azĭ, spre a fi maĭ la o parte din drumul cel mare, care trecea pe valea Oltuluĭ, și unde eraŭ expușĭ deselor prădărĭ ale Turcilor, cum și inundațiunilor impetuosuluĭ rîŭ. Aci veniră apoĭ maĭ multe familiĭ de Bulgarĭ fugițĭ de peste Dunăre. Populațiunea eĭ se compune azĭ din: 1715 Romînĭ, 2081 Bulgarĭ, 179 Țiganĭ, 8 Grecĭ și 7 Ungurĭ.

Romîniĭ, Bulgariĭ și parte din Țiganĭ se ocupă escluziv cu agricultura și viticultura; parte din Țiganĭ sunt fierarĭ, lăutarĭ și cărămidarĭ; Ungurii sunt fierarĭ și Greciĭ, comercianțĭ. Afară de aceștia maĭ sunt și alțĭ 30—35 meșteșugarĭ, de diferite naționalităților, carĭ se maĭ ocupă cu croitoria, cizmăria, cojocăria, abageria, dulgheria, dogăria, etc. Eĭ desfac produsele muncеĭ lor în comună și în tîrgurile din Slatina, Caracal și alte stațiunĭ de căĭ ferate din apropiere.

Pămîntul fiind aci forte fertil, locuitoriĭ sănătoșĭ, robuștĭ, sunt maĭ toți avuțĭ. Mulțĭ din eĭ păstrează costumul național bulgar.

In Coteana sunt 3 moșiĭ însemnate: Coteana-Ipotești, proprietatea prințuluĭ Grigore Basarab-Brîncoveanu, cu 5500 hect. arabile și 2500 hect. pădure; Brebeni-Romînĭ, Brebeni-Sîrbĭ Ordorești, cu 5000 hect. arabile și 200 pădure; Puturoasa, cu 451 hect. arabile și 375 pădure cu lemne de stejar, frasin, arțar, jugastru, etc. Partea din această pădure s'a tăiat și parte din moșie s'a vîndut de stat.

S'aŭ împroprietărit la anul 1864, pe 1670 hect., 528 locuitorĭ; 322 s'aŭ împroprietărit pe moșia prințuluĭ Brîncoveanu; 189 în Brebeni, pe moșia d-luĭ Simonide și 27 în Puturoasa, pe proprietatea statuluĭ. Sunt și 3 moșnenĭ în cătunul Ordorești, posedînd 18 hect. Locuitoriĭ posedă: 307 caĭ, 208 epe, 1292 boĭ, 730 vacĭ, 344 bivolĭ, 105 capre, 11432 oĭ și 979 porcĭ.

Teritoriul comuneĭ ocupă o suprafață de aproape 11300 hect. In raionul eĭ sunt 3 bisericĭ: una în Coteana, zidită la anul 1866, a doua în Ipo-

Hosted by Google

teşti, zidită la 1882; a treia în Brebeni-Romînĭ, zidită la 1845. Sunt deservite de 7 preoţĭ, 1 diacon, 3 cîntăreţĭ şi 2 paracliserĭ, plătiţĭ din budgetul comuneĭ.

Şcoala s'a înfiinţat de 12 anĭ, de cînd funcţionează fără întrerupere. Localul e proprietatea comuneĭ şi e în bună stare. Se frecuentă de 110 elevĭ (102 băeţĭ, 8 fete) din numărul de 499 copiĭ (297 băeţĭ, 202 fete) în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea eĭ, statul cheltueşte anual 2808 leĭ. Ştiŭ carte 127 bărbaţĭ şi 15 femeĭ.

In şcoală se învaţă şi agricultura.

In această comună se fabrică aproximativ: 42 hectol. rachiŭ 15 hectol. ţuică, 536 hectol. vin. Cultura gîndacilor dă 10—15 kgr. borangic. Stupĭ sunt 198.

Budgetul comuneĭ are la venitură ca şi la cheltuelĭ 12050 leĭ.

Teritoriul comuneĭ e străbătut de următoarele şosele: şoseaua judeţeană Turnu-Măgurele - Slatina, care o traversează de la N. la S.; şoseaua vecinală care, spre E., o leagă cu com. Bărcăneşti, căt. Greci; şoseaua comunală Coteana-Ipoteşti şi Coteana-Izvoarele.

Se află o moară cu aburĭ şi 5 pe apă.

Teritoriul eĭ e brăzdat de cîte-va dealurĭ, puţin ridicate, pămîntul fiind maĭ mult şes: dealul Obogi, la V.; Dealul-Brebenilor, la N.-V.; Dealul-Jidului la N. şi Teişul. Aceste dealurĭ prezintă cîte-va piscurĭ, ca: Boia la S.; Piscul-Cazacilor şi Spînzurătoarea, la V.

De la S.-V., începînd din Olt (la S. de căt. Ipoteşti), pleacă Brazda-luĭ-Novac, trece pe la N. de Coteana şi apoĭ ia direcţiunea N.-E.

Văicelele care îĭ udă teritoriul aŭ toate direcţiunea de la N. la S. şi sunt următoarele: Oboga şi Dîrjovul, în care se varsă Brebenelul, format din Jidul şi Lupa; Ciocîrlia, Miloveanul, Purcelul, Fîntîneaua, se împreună la N. de satul Coteana, de unde formează pîrîul Cotenița, care trece pe teritoriul comuneĭ Bălăneşti şi se varsă în Iminog.

Sunt pe teritoriul acesteĭ comune şi cîte-va fîntînĭ, care poartă diferite numirĭ ca: Fîntîna-Turculuĭ, a luĭ Gaiţă, a luĭ Ciovînă, a Neamţuluĭ, a Hoţilor şi altele.

In partea de N.-E. a satuluĭ Coteana, pe platoul dintre văl ceaua Purceluluĭ şi Fîntăneaua, se află o măgură numită Măgura-Mirceĭ.

Vecinătăţile acesteĭ comune sunt: la N., Slatina şi comunele Turia, Bălteni şi Perieţi; la E., Mierleşti, Bărcăneşti şi Izvoarele şi la S., Bălăneşti.

Coteana, *sat,* face parte din com. cu acelaşĭ nume, pl. Siul-d.-s., jud. Olt. E situat pe văicelaua Ciocîrlia şi platoul Coteana.

Are o populaţiune de 2248 locuitorĭ, din carĭ 298 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală. Are 1217 hect. pe moşia Principeluĭ Brîncoveanu. E reşedinţa comuneĭ. Are o şcoală clădită de curînd; o biserică, zidită la 1866, care s'a reparat maĭ tîrziŭ, tot cu cheltuiala locuitorilor. E deservită de 4 preoţĭ, 1 diacon şi 1 cîntăreţ. Locuitoriĭ posedă: 446 boĭ, 625 vacĭ, 265 bivolĭ, 210 caĭ, 5290 oĭ şi 515 porcĭ.

Printr'însul trec două şosele: Slatina-Turnu-Măgurele şi Ipoteşti - Izvoarele. Locuitoriĭ maĭ toţĭ sunt Bulgarĭ. Se zice că îşĭ trage numele de la un haiduc, numit Cotea, care ar fi locuit în vechime prin aceste locurĭ, păduroase pe atuncĭ.

Coteana, *deal,* în raionul comuneĭ Coteana, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, pe care se cultivă 42 hect. vie.

Coteasca, *numire* ce se dă uneĭ *părţĭ* din *com.* Vlădeşti, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Coteasca, *loc izolat,* în partea de N. a comuneĭ Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, în apropiere de rîul Bratia.

Coteasca, *pădure* a statuluĭ, pendinte de com. Goleşti, pl. Rîurile, jud. Muscel, în întindere de 143 hect., formată din 4 trupurĭ: Dealul-Corbul (20 hect.), Dealul-Bagna (40 hect.), Zăvoiul-de-pe-Bratia (8 hect.) şi Vieroşanca (75 hect.).

Coteiaşul, *măgură,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Negoiul, de unde începe limita de E. spre com. Cătanele.

Coteiul, *movilă,* jud. Dolj, pl. Băileşti, com. Cătanele, de lîngă care începe hotarul de V. spre com. Negoiul.

Coteneasca, *vale,* com. Bădeni-Pămînteni, pl. Dîmboviţa, jud. Muscel.

Coteneşti, *sat,* face parte din com. rur. Bădeni-Pămînteni, pl. Dîmboviţa, jud. Muscel.

Are o populaţie de 381 locuitorĭ (167 bărbaţĭ şi 214 femeĭ), din carĭ 94 capĭ de familie.

Are o biserică, fondată de vătaful Ion, deservită de 1 preot şi 1 dascăl.

Este situat pe ţărmul stîng al rîuluĭ Dîmboviţa.

Hosted by Google

Coteneşti. Vezĭ Vîlnicul, județul Muscel.

Coteni, *sat,* cu 30 fam., jud. Argeș, pl. Oltul, pendinte de com. rur. Launele-d.-s.

Coteni, *sat,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., com. Tămași. E situat la Nordul eĭ pe Valea-Siretuluĭ și la poalele dealuluĭ Coteni, la o depărtare de 5900 m. de satul Tămași. Capĭ de fam. sunt 9, suflete 24.

Vite sunt: 8 caĭ și 18 vite marĭ cornute.

Coteni, *sat,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., com. Ruși. E situat aproape de malul Siretuluĭ, în fața satuluĭ Buhociul și pe costișa dealuluĭ Bobeica, la o depărtare de 3 kil. de satul Ruși. Capĭ de fam. sunt 45, sufl. 162.

Vite: 7 caĭ, 162 vite marĭ cornute și 5 porcĭ.

Coteni, *cătun,* al com. Obîrșia, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați. E așezat spre N. de Obîrșia. Are 60 capĭ de fam., saŭ 250 suflete. Este o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot.

Coteni, Ilfovățul, saŭ **Găsteşti-Coteni,** *cătun,* pendinte de comuna Gîștești-Roman, pl. Neajlovuluĭ, jud. Vlașca. E situat pe valea Gîștești saŭ Ilfovățul.

Locuitorĭĭ, împroprietăriți la 1864, aŭ luat o suprafață de 150 hectare.

De acest cătun ține o suprafață de 40 hect. pădure, care ține de ocolul silvic Ghimpați.

Coteni, *deal,* jud. Bacău, pl. Siretul-d.-j., de pe teritoriul com. Tămași.

Coteni, *pădure,* jud. Bacău, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Ruși.

Coteni, *petic* de *pădure,* în jud. Vlașca, proprietatea statuluĭ, în suprafață de 40 hect.; depinde de com. Gîștești-Roman și de ocolul silvic Ghimpați.

Coteniţa, *pîrîŭ,* jud. Olt, pe valea cu același nume. Se formează la S. de satul Coteana, din văicelele: Ciocîrlia, Miloveanul, Purcelul și Fîntîneaua, care-și iaŭ naștere pe teritoriul comuneĭ Coteana, la N.-E. Curge apoĭ către S., traversează teritoriul comuneĭ Bălănești, pl. Siul-d.-s., și dă în Iminogul. Parcurge, șerpuind, o distanță de 15 kil.

Coteşti, *com. rur.,* jud. Muscel, pl. Rîurile, la S.-V. de Cîmpulung, 10 kil. departe de acest oraș. Este situată pe ambele maluri ale rîuluĭ Bughea.

Are o populație de 572 locuitorĭ (281 bărbați și 291 femeĭ), cu 133 capĭ de familie; locuesc în 129 case.

Se mărginește la N. cu com. Godeni, la S. cu com. Capul-Pisculuĭ, la E. cu com. Schitul-Golești, la V. cu com. Aninoasa.

Locuitorĭĭ se ocupă mult cu cultura pomilor roditorĭ, maĭ ales a prunilor.

Sunt 114 contribuabilĭ.

Budgetul com. e de 953 leĭ la venit. și 972 leĭ la chelt.

Locuitorĭĭ posedă: 15 caĭ, 200 capre, 250 oĭ, 120 boĭ, 300 vacĭ și 500 porcĭ.

Rîul Bughea trece prin mijlocul comuneĭ. Locuitorĭĭ sunt moșneni. Comuna are ca 150 hect. loc de cultură și 100 hect. izlaz pentru pășune.

In partea de V. a Coteștilor este pădurea Aninoasa.

Patru șosele comunale înlesnesc comunicația prin comună.

Are o biserică, cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Domnuluĭ, clădită de locuitorĭ la anul 1880, și acum deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Știŭ carte 83 bărbați.

Școala, cu întreținerea căreia statul cheltuește 1242 leĭ anual, se frecuentă de 45 elevĭ și 5 eleve, din numărul de 110 (60 băeți și 50 fete) cu vîrstă de școală.

Stupiĭ cu albine produc anual până la 200 kgr. miere și 140 kgr. ceară. Prunele daŭ în termen mijlociŭ până la 6000 decal. țuică pe an. Locuitoriĭ desfac produsul munceĭ lor la Cîmpulung.

Coteşti, *com. rur.,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, pe pîrîul cu același nume.

Și-a luat numele — se zice — de la proprietatea unuĭ căpitan, Stan Cotea, dată luĭ printr'un hrisov de către Radu-cel-Mare, Domnul Muntenieĭ.

Este așezată la N. județuluĭ, la 31 kil. spre N. de orașul R.-Sărat, și în partea de mijloc a plășeĭ, a căreĭ reședință este. Comunele învecinate sunt: Budești la 2 kil.; Blidari, la 2 kil., Bonțești și Cîrligi, la 4 kil.; Faraoane și Golești, la 9 kil.

Se mărginește la N. cu com. Blidari și Cîrlige, despărțindu-se prin pîrîul Valea-Blidarele, la E. cu Golești, la S. cu Budești, la V. cu Odabasca, despărțită prin Dealul-Cornițelor.

Este o com. din regiunea dealurilor. Este brăzdată la N. de Dealul-Gurbănoasa; la V. de Dealul-Schituluĭ și de Dealul-Roșu; la S. de Dealul-Urechecheștilor.

E udată de micĭ pîrae neînsemnate: Dălgovul, prin mijloc; Blidari, la N. Lacurĭ sunt: Lacul-Turbure, Schitul-Negru, al-Porumbeilor. Sunt și 35 puțurĭ.

Hosted by Google

Cătunele carĭ o compun sunt: Cotești, reședință, în mijloc, pe pîrîul Cotești; Golești, la 4 kil. spre E.; Sluți, la 1 kil. spre E.; Odobasca, la 1 kil. spre V.; Calicul, la 7 kil. tot spre V.

Suprafața este de 2408 hect., din care 140 hect. vatra com., 75 hect. ale locuitorilor, 700 ale particularilor, 1354 ale Statuluĭ.

Populația este de 470 fam., saŭ 1906 suflete; 947 bărbațĭ, 962 femeĭ; 750 căsătoriți, 1021 necăsătoriți, 135 văduvĭ. Știŭ carte 315.

In com. sunt 4 bisericĭ: una în căt. Odobasca, cu hramul Adormirea - Maicеĭ - Domnuluĭ, fundată de Stan Cotea, prefăcută în anul 1869 și 1888; are un venit de 150 leĭ, provenit de la 6 prăjinĭ fînețe și păduri și e deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; are ca tablouri: Moartea, Tîmplele, Sf. Niculae, cu micĭ prefacerĭ (cu o vechime de 100 — 400 anĭ), păstrîndu-se puțin din forma și pictura lor de odinioară; a doua în căt. Sluți, cu hramul Adormirea-Maicеĭ-Domnuluĭ, zidită la 1792, de preotul Iordache Caloianu și locuitorii; la 1849 s'a stricat și s'a refăcut de zid; e deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 cîntăreț; în căt. Cotești, în deal, cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1760 de Toma Crucerul cu locuitorii; e deservită de 1 preot și 1 dascăl; a patra în vale, cu hramul Sf. Nicolae, zidită în 1723 de Costea Șerban, Toma Crucerul și locuitorii; e deservită de 1 preot, 1 dascăl și 1 paracliser. Este și un schit de maicĭ. (Vezĭ Cotești schit).

Sunt 2 școlĭ, una de băeți, fondată de Stat în 1834, și una de fete, fondată în 1860, tot de Stat, conduse de 1 învățător și 1 învățătoare. In 1892/93 aŭ fost frecuentate de 158 copiĭ.

Calitatea pămîntuluĭ este bună, maĭ ales pentru viĭ. In privința culturеĭ pămîntuluĭ, com. are: 775 hect. loc arabil, 830 hect. pădure și 764 hect. viĭ.

Locuitoriĭ aŭ 53 pluguri; 1202 capete de vite, din carĭ: 314 boĭ, 127 vacĭ, 124 caĭ, 11 epe, 2 asinĭ, 242 oĭ, 18 capre și 364 rîmătorĭ.

Sunt 2 morĭ cu aburĭ pentru măcinat și maĭ multe pe apă.

Transportul se face prin stația Cotești, la 9 kil. spre E. de com. In com. sunt 83 comercianți (5 sunt străinĭ), din carĭ 19 băcanĭ și 16 cîrciumarĭ; 3 cojocarĭ, 11 potcovarĭ, 4 tîmplarĭ, 5 brutarĭ și 4 măcelarĭ.

Căile de comunicație sunt: drumurile vecinale spre: Blidari, Bonțești, Faraoanele; Cîrlige-Cîmpineanca-Focșani; gara Cotești; Odobasca, trecînd pe lîngă schitul Cotești; Popești-Plăinești-R.-Sărat.

Sunt 408 contrib. Venit. com. sunt de 20371 leĭ, 24 banĭ, iar cheltuelile de 20074 leĭ, 91 banĭ.

Comuna este foarte vechie. Se zice că s'a fundat în 1470 de căpitanul Stan Cotea; la 1848 a fost ocupată de Ruși în războiul lor cu Ungurii.

Cotești, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, cătunul de reședință al com. Cotești. Și-a luat numele de la căpitanul Stan Cotea, fondatorul satuluĭ, și care stăpînea moșia Cotești. Este așezat în mijlocul com., pe pîrîul Cotești. Are o întindere de 420 hect., cu o populațiune de 240 familiĭ, saŭ 980 suflete, din carĭ 193 contribuabilĭ. Știŭ carte 214. Are două bisericĭ, deservite de 2 preoți, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ; o școală de băeți și una de fete.

Cotești, *stație de dr. d. f.,* jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, căt. Golești, pe linia Buzăŭ-Mărășești, pusă în circulație la 13 Iunie 1881. Se află între stațiile Gagești (7.3 kil.) și Focșani (7.8 kil.) Înălțimea de asupra niveluluĭ mării de $67^{m}{\cdot}49$. Venitul acesteĭ stațiĭ pe anul 1896 a fost de 110.627 leĭ, 4 banĭ.

Cotești, *schit de maicĭ,* jud. R.-Sărat, construit de călugării ruși. La anul 1819, călugării s'aŭ mutat la schitul Poiana-Măruluĭ, din com. Bisoca, plaiul Rîmnic, și schitul Cotești a devenit schit de maicĭ, mutîndu-se maicile din schitul Dălhăuț aci. La anul 1852 s'a fundat biserica de la cimitir, unde se îngroapă maicele. Sunt în total 77 maicĭ, din carĭ 52 subvenționate de Stat și 25 nesubvenționate. La anul 1859 s'a făcut clopotul de d'asupra schituluĭ.

Cotești, *pădure,* în jud. R.-Sărat, plasa Orașuluĭ, com. Cotești. Face parte din circumscripția a VII-a silvică, ocolul Vărzărești. Are o întindere de 3540 hect., din carĭ numaĭ 40 ale Statuluĭ (după biroul silvic 60). Esențe: gîrniță, fag, plop și alun.

Cotești, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Cotești. Izvorește din dealul Perișorul; udă comuna prin mijloc, trecînd prin cătunul de reședință și se varsă în pîrîul Dîlgovul, pe stînga luĭ.

Cotețuluĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în județul R.-Sărat, plaiul Rîmnicul, com. Buda. Izvorește din dealul Poiana-Păruluĭ; udă partea de V. a comuneĭ și merge de se aruncă în pîrîul Buda, pe dreapta luĭ, maĭ sus ceva de cătunul de reședință.

Hosted by Google

Coticeruluĭ (Gîrliţa-), *pîrîŭ,* în jud. Tulcea, plasa Măcin, com. urb. Măcin. Porneşte din balta Ilenilor; se îndreaptă spre S., avînd o direcţie generală de la N.-V. spre S.-E., brăzdînd partea nord-vestică a plăşeĭ şi pe cea vestică a comuneĭ; trece pe la poalele sudice ale dealuluĭ stîncos Orliga şi ale luĭ Aganim, pe lîngă nişte viĭ, şi, după un curs de aproape 4 kil., merge de se varsă într'o mică baltă (5 hect.), aşezată în partea de N.-V. a oraşuluĭ Măcin.

Coticeruluĭ (Grindul-), *grind,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. urb. Măcin, în partea de N.-V. a plăşeĭ şi a comuneĭ. Incepe de lîngă gîrla Coticeruluĭ; se îndreaptă spre N.-V., avînd o formă lunguiaţă, şi se termină în malul sudic al bălţiĭ Jijila; comunică cu grindul Zgamira-Mare; este străbătut de gîrla Privalul-Coticeruluĭ, şi de drumul vecinal Ghecetul-Jijila. Are 40 hect. întindere.

Coticeruluĭ (Privalul-), *gîrliţă,* în jud. Tulcea, pl. Măcin, com. urb. Măcin. Se desparte din gîrla Coticeruluĭ; se îndreaptă spre N.-E., avînd o direcţie generală de la S.-V. spre N.-E.; străbate Grindul-Coticeruluĭ, şi, după un curs de 3 kil., brăzdînd partea nord-vestică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ, se varsă în balta Jijila. De-alungul luĭ merge drumul comunal Ghecet-Jijila.

Coticul, *sat,* în partea de N.-E. a com. Todireşti, pl. Fundurile, jud. Vasluiŭ. Se întinde pe o suprafaţă de 715 hect., din care 15 hect. vie şi 3 hect. pădure. Are o pop. de 45 fam. saŭ 271 sufl.

Este aci o biserică, deservită de 1 cîntăreţ; 1 cîrciumă.

Vite: 240 vite marĭ cornute, 603 oĭ, 29 caĭ şi 40 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 20 pluguri şi 20 care cu boĭ, 2 pluguri şi 5 căruţe cu caĭ.

Cotigeĭ (Drumul-), *drum,* ce trece pe lîngă com. Strîmba şi Ciocăneşti, pl. Ocolul, jud. Romanaţi; merge paralel cu şoseaua Caracal - Craiova şi tocmaĭ la com. Coşoveni (Dolj), se uneşte cu şoseaua.

Cotigeşti, *vechie numire* a *căt.* Atîrnaţi, com. Gura-Sărăţiĭ, jud. Buzăŭ.

Cotineana, *deal,* com. Vădeni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Cotitura, *canal,* jud. Brăila, pe partea stîngă a Dunăreĭ, la 3 kil. spre E. de satul Vădeni, maĭ sus de îmbucătura viroageĭ Zagna cu Dunărea. Are o lungime de 2 kil., formînd ostrovul Chiciul.

Cotiturile, *pîrîŭ,* jud. Bacăŭ, pl. Trotuşul, com. Tîrgul-Trotuşul. Izvoreşte din moşia Piciorul-Borvizuluĭ şi se varsă d'a dreapta Slăniculuĭ.

Cotîrgaci, *sat,* în partea de N.-V. a comuneĭ Costeşti, pl. Tîrgul, jud. Botoşani, aşezat pe un podiş. Are o populaţie de 112 familiĭ, saŭ 372 suflete, din carĭ 96 contribuabilĭ.

Vite sunt: 227 boĭ şi vacĭ, 37 caĭ, 180 oĭ şi 54 porcĭ. Stupĭ sunt 118.

Are 1 biserică, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ; 1 cîrciumă. In sat se află 1 comerciant şi 2 meseriaşĭ.

Cotîrgaci, *sat,* în partea despre N. a com. Sineşti, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi. E situat pe marginea şesuluĭ de-a dreapta pîrîuluĭ Bahlueţul. Are o populaţie de 13 familiĭ, saŭ 66 suflete.

Numărul vitelor este de 142 capete, din carĭ: 37 vite marĭ cornute, 14 caĭ, 77 oĭ şi 14 rîmătorĭ.

Cotîrgaşi, *sat,* pe moşia şi în comuna Broşteni, jud. Suceava. Formează un singur sat cu Poiana-Cotîrgaşuluĭ, sătuc ce numără numaĭ vre-o 15 case. E aşezat pe ambele ţărmurĭ ale pîrîuluĭ de la care şĭ-a luat numele. Are 130 case, populate cu 128 capĭ de familie; 570 suflete (280 bărbaţĭ şi 290 femeĭ), din carĭ 26 Evreĭ. Contribuabilĭ sunt 144. O vatră a satuluĭ propriŭ zis nu este, satul fiind înşirat în tot lungul pîrîuluĭ. In sat sunt: 2 comercianţĭ, un boiangiŭ, 5 stolerĭ şi 2 fierarĭ. Pe pîrîul Cotîrgaşuluĭ sunt 2 piue pentru făcut sucmane şi 3 morişte.

Improprietăriţĭ la 1864 sunt 15 fruntaşĭ, 31 pălmaşĭ şi 20 codaşĭ, stăpînind 257 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prăjinĭ loc de casă şi de locurile dăruite de proprietar în schimbul celor netrebnice.

Are o biserică, clădită, din lemn, de sătenĭ, la 1800 şi deservită de un preot şi doĭ cîntăreţĭ.

In 1893 s'a înfiinţat o şcoală, care acum are un învăţător plătit de comună; localul s'a construit cu cheltuiala M. S. Regeluĭ.

La 1803, «Cotîrgaşul, a Mănăstireĭ Slatina, avea 16 liuzĭ, plătind pe an 376 leĭ bir.»

In apropierea acestuĭ sat se văd urmele uneĭ fabricĭ vechĭ şi a zgureĭ arse. Se zice că ar fi fost în vremurĭ depărtate aci o turnătorie de fier. Acum cîţiva anĭ s'a dezgropat un ciocan

Hosted by Google

şi un ilău, fie-care greŭ ca de 50—70 de oca, precum şi nişte cleşte marĭ, după cum se întrebuinţează în fabricile de fier.

Cotîrgaşi, *deal,* în com. Giurgeşti, judeţul Suceava, prelungindu-se spre Valea-Gloduluĭ, sat, care e situat la poalele luĭ. E cultivabil.

Cotîrgaşi, *pîrîŭ,* jud. Suceava, numit ast-fel de la catargurile (brazĭ lungĭ de 35—40 m.) ce se scoteaŭ de pe albia luĭ. Izvoreşte de sub Muntele-Lung, şi, după ce a învîrtit 2 piue şi 3 morişte, şi a udat satul cu acelaşĭ nume, se varsă în Bistriţa. Are de tributarĭ din dreapta: Pîrîul-Preluceĭ, Mazanaia şi Pîrîul-luĭ-Alexe; iar din stînga: Pîrîul-Cărbunaruluĭ, al-Gloduluĭ, al-Arşiţeĭ, Pîrîul-Lat şi Pîrîul-Goeĭ. Lungimea cursuluĭ săŭ e de aproape 7 kil.

Cotlova, *baltă,* jud. Dolj, plasa Băileşti, com. Negoiul, care, prin gîrla Porumbul, se scurge în balta Renea.

Cotmanul, *deal,* pe teritoriul satuluĭ Balciul, com. Miroslava, pl. Stavnicul, jud. Iaşi.

Cotmanul, *iaz,* pe dealul Stînca, com. Stînca, pl. Braniştea, jud. Iaşi.

Cotmeana, *plasă,* la S.-V. jud. Argeş. Se mărgineşte la N. cu plasa Piteşti; la E., cu plasa Gălăşeşti, de care este în parte despărţită prin rîul Teleorman; la S., cu judeţul Teleorman şi la V., cu jud. Oltul. Această plasă este udată în tot lungul eĭ de rîurile Vedea, Cotmeana şi Teleorman, afară de alte micĭ pîrae şi gîrle. Terenul este şes. In această plasă este Cîmpul-Burdea, un platoŭ coprins între rîurile Vedea şi Teleorman şi care se întinde până în jud. Teleormanuluĭ. Intinderea totală a plăşeĭ Cotmeana este de 128200 pogoane (=64100 hectare), din care 72693 pogoane cultivabile, 15472 pogoane pădure şi 40035 pogoane necultivabile. In toată plasa sunt 20 de comune rurale, formate din 43 sate şi cătune, cu 3701 case şi 41 bisericĭ. Numărul total al contribuabililor, după recensămîntul din 1887 a fost de 2867, iar populaţia de 17427 suflete. Reşedinţa plăşeĭ este în com. rur. Costeşti. Această plasă s'a întrunit la 1882 cu plasa vecină Gălăşeşti, avînd un singur subprefect. Asemenea judecătoria de pace este pentru amîndouă plăşile şi cu reşedinţa tot în Costeşti. Plasa Cotmeana este traversată în tot lungul eĭ de liniile ferate Piteşti-Slatina şi Costeşti-Turnul-Măgurele şi posedă treĭ staţiĭ de drum-de-fier: Costeşti, de unde se ramifică linia prin Ruşiĭ-de-Vede la Turnul-Măgurele, Stolnici, unde drumul-de-fier trece în judeţul Oltul şi Burdea pe linia Costeşti-Ruşiĭ-de-Vede. Ca şosele prin plasa Cotmeana trece în parte şoseaua naţională Piteşti-Slatina, şoseaua judeţeană Piteşti-Turnul-Măgurele şi maĭ multe şosele comunale.

In partea de N. a plăşeĭ (pe cîmpul Burdea), pămîntul este maĭ sărăcăcios şi produce maĭ ales ovăzurĭ; iar în partea de S. (despre jud. Teleorman) pămîntul este bun şi produce grîŭ şi porumb. Se cultivă puţin viea şi pe o scară maĭ mare prunele.

In plasa Cotmeana ca şi în plasa vecină Gălăşeşti se cresc numeroase turme de oĭ.

Ca industrie în această plasă nu găsim de cît cîte-va morĭ cu aburĭ pentru măcinat, din care cea maĭ însemnată este în Costeşti, şi lucrarea de care şi de pătule care se vînd în judeţele învecinate Vlaşca şi Teleorman.

Budgetul comunelor din această plasă a fost pentru anul financiar 1887—88 de 47850 leĭ la venituri şi de 42388 leĭ la cheltuelĭ.

Statul posedă în această plasă (împreună cu plasa Gălăşeşti) 5 proprietăţĭ, cu un venit anual de 28945 leĭ, 20 banĭ şi 4039 pogoane păduri.

Cotmeana, *sat,* cu 500 locuitorĭ, ceĭ maĭ mulţĭ Ţiganĭ, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Drăguteşti-Săpunari. In acest sat este şi Mănăstirea Cotmeana, zidită de Mircea-Vodă pe la anul 1389. Are o şcoală primară rurală.

Cotmeana, *rîŭ.* Izvoreşte din preajma comuneĭ Tutana, din jud. Argeş, urmează paralel cu hotarul dintre jud. Olt şi Argeş, udînd plăşile Argeşul, Oltul şi Cotmeana; întră în jud. Teleorman, pe teritoriul com. Urlueni, udă comunele Malul, Ciocesti, Mîndra şi Bîrla şi se varsă în rîul Vedea, în pădurea Bădeşti, din com. Mozăceni, după ce primeşte apele pîrîiaşelor Vlăscuţa şi Ceroaia şi a altor viroage şi izvoare din drumul săŭ.

Cotmeana are o albie largă; vara se poate trece cu picioarele şi une-orĭ seacă aproape de tot.

Cotmeana, *pădurice,* în întindere de 13 hect., comuna Văleni, pl. Podgoria, jud. Muscel, compusă din anin, salcie şi plute.

Cotmeana, *vale,* jud. Argeş şi Teleorman, urmează cursul pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume până se împreună cu Valea-Vedeĭ.

Hosted by Google

Cotmeana - Vechie, *mănăstire,* de călugări, cu hramul Buna-Vestire, jud. Argeș, pl. Oltului, zidită de Mircea-Vodă, la anul 1301, după cronica lui Radul Greceanul, iar după inscripția după un clopot, la anul 1385. Iacă înscripțiunea după acest clopot:

«In zilele bine-credinciosului Domn Iŏ Dan Voevod, a făcut acest clopot jupînul Dragomir, fiul egumenului Dragomir, în anul 6893 (1385 indiction 8.)»

A fost schit al mănăstirei Cozia din Vîlcea. In această mănăstire s'a refugiat Mircea, fiul lui Mihnea-Vodă, la anul 1510, urmărit fiind de Neagoe-Vodă. Actualmente, această mănăstire este redusă la biserică de mir și deservită de 2 preoți, 1 cîntăreț și 1 paracliser. Pentru întreținerea cultului divin se înscrie anual în budgetul Statului suma de 1670 lei.

Cotnari, *com. rur.,* în partea de V. a plășei Bahluiul, județul Iași. Se întinde de la E., din partea dreaptă a rîului Bahluiul, spre V., pănă în marginea jud. Suceava. Teritoriul său este accidentat, prezintînd cele mai înalte dealuri în partea despre V., acoperite cu vii și păduri, iar spre E., văi și podișe, pe cari se cultivă cereale. Este formată din satele: Valea, Dealul, Zlodica, Horodiștea, Lupăria, Sbereni, Hodura și Iosupeni. Este așezată pe o întindere cam de 6100 hect., cu o populație de 744 familii, saŭ 2698 locuitori Romîni și parte Unguri. Această comună este situată cam la jumătatea drumului dintre tîrgurile Hîrlăul, din jud. Botoșani și Tîrgul-Frumos, din jud. Iași și la 58 kil. de Iași, capitala județului. Prin centrul ei trece șoseaua mixtă de la Tîrgul-Frumos la Hîrlăul. Marginea despre N.-E. a comunei, e udată de rîul Bahluiul, iar pe o parte a teritoriului se află podgoria cea mai renumită din țară. Legenda spune că prima viță de vie plantată în Cotnari, e adusă din Ungaria de la Tokai, de către Stefan-Vodă-cel-Mare.

Producțiunile pămîntului sunt: vinurile cele mai bune, pometuri, cereale, pîeatră multă și vite frumoase.

In această comună sunt: 4 biserici, 1 paraclis și 1 biserică catolică, deservite de 5 preoți, 5 cîntăreți și 4 eclesiarhi; 2 școli, conduse de 2 învățători și frecuentate de 86 elevi (65 băeți, 21 fete); 2 mori de aburi.

Budgetul com. este de 13623 lei, 29 bani la venituri și de 13251 lei, 41 bani la cheltueli.

Numărul vitelor din întreaga comună se urcă la 5484 capete, din cari: 1669 vite mari cornute, 287 cai, 2636 oi și 892 rîmători.

Cotnari, *sat* și reședința comunei Cotnari, pl. Bahluiul, jud. Iași. Este format din cătunele: Valea, Dealul, Zlodica, Horodiștea și Lupăria (v. a. n.) Sat cu numele de Cotnari nu există, însă teritoriul cuprins de cătunele arătate, ce sunt lănțuite una de alta, afară de numirile lor, li s'aŭ dat numele Cotnari. Părțile numite Valea și Dealul, formează centrul și vatra satului; tot teritoriul cuprins de aceste cătune formează Podgoria-Cotnarilor. Are o populație de 423 familii, saŭ 1558 suflete, cari se ocupă mai mult de cultura viilor.

Are o școală, cu localul ei, înființată în anul 1859, frecuentată de 42 elevi; o biserică ortodoxă, situată la poalele dealului Ineamînul, aproape de Gura-Cotnariului, clădire veche de piatră, zidită în timpul lui Ștefan-cel-Mare, la anul 1496, și care astăzi se întreține de Stat și este deservită de 2 preoți, 2 cîntăreți și 1 eclesiarc; o vechie biserică catolică, ce se află în ruine, fiind arsă în anul 1873, situată pe valea dintre dealurile Chișcovul și Ineamînul. Fiind cercetată de d-nul Gr. Tocilescu, acesta a descoperit mai multe pietre de morminte cu inscripții latine, din cari cea mai veche poartă data: 1588.

Această dată, raportată la domnia lui Eraclide-Despot, din 1561—63, dovedește că aceasta ar fi biserica fondată de el dinpreună cu o Universitate, pentru Sașii trăitori pe atunci în Cotnari, și dacă a devenit catolică în urmă, lucrul se explică ast-fel: retrăgîndu-se Sașii, Ungurii, viețuitori acolo, din timpul lui Ștefan-cel-Mare, și-aŭ apropiat biserica. Deserventi nu are de cît un singur dascăl.

Mai este un paraclis, făcut de monahul Grigore-Radu, la anul 1836, pe care, dotîndu-l cu 40 pog. de vie, împrejurul său, l'a închinat mănăstirei Neamțului; astăzi se află în proprietatea Statului.

Satul Cotnari făcea parte în vechime din ținutul Hîrlăului și, pe acele timpuri, era recunoscut de Tîrgul-Cotnari; că lucrul este ast-fel, rezultă din faptul că pe partea cătunelor Dealul și Valea, se găsesc urme de temelii de piatră, șanțuri, beciuri și altele.

Intre beciurile rămase din trecut, se observă două, aproape de biserica ortodoxă, în marginea șoselei, avînd unul lungimea de 45 m. și lățimea de 5 m., iar înălțimea, după

Hosted by Google

cum se găsește acum, e de 2 m.; de sigur că în trecut era mai adînc, însă din cauza mîliturilor de apă s'a astupat.

Despre aceste beciurĭ, legenda spune că sunt făcute de Ștefan-cel-Mare, odată cu biserica și palatul, care acum nu mai există.

Altă dovadă despre existența tîrgului, rezultă din diferitele hrisoave domnești, între carĭ putem cita unul, din timpul luĭ Mihail-Racoviță, Voevodul Moldoveĭ, cu data de la facerea lumeĭ 7216, 22 Februarie, ce se păstrează și pănă astăzĭ în original, de răzeșul Antonică Pisărul, din satul Iosupeni și care este în cuprinderea următoare:

«Io Mihail Racoviță, Voevodul țăreĭ Moldoveĭ. Dacă aŭ venit dinaintea Domnieĭ Mele, și dinaintea tuturor alor noștriĭ boerĭ a marĭ și micĭ, Ursolea, femeia luĭ Grigori Sasu, ce a fost pivniceriŭ ot Cotnari, și cu feciorii eĭ anume: Vîrvara, și Ana, și Iozef, strănepoții luĭ Felten Sasul ot Cotnari, — și le-aŭ aratat uricul de danie și de miluire de la Ștefan-Vodă-Tomșa, și diresă de întăritură de la Radul-Vodă și de la Moise-Movilă-Vodă și de la Alexandru-Radu-Vodă și de la alțĭ reposațĭ Domnĭ mai din coace. Că a avut strămoșul lor, Felten Sasul, un loc de heleșteŭ și de moară, ce se numește Rîtu-luĭ-Peter, pe hotarul Tîrgului Cotnari, pe lîngă Bahluiul, și cu loc de fînaț prin prejurul acestuĭ iaz și heleșteŭ. Și de s'ar sili asupră-le apa cînd ar veni mare, pre alt loc, Felten ca să aibă voe a ezi și să îndrepteze în rîmnicul luĭ. Intru aceea și Domnia-Mea, daca am văzut acele direse, acelor reposațĭ Domnĭ, de danie, și de miluire, și de întăritură, întru acea și Domnia-Mea, m'am milostivit și le-am întărit Ursoleĭ, femeia luĭ Grigore Sasul ot Cotnari și feciorilor eĭ Vîrvara, Ana și Iozef, strănepoțiĭ luĭ Felten Sasul, pe acel iaz cu moară ci se numește Rîtu-luĭ-Peter, pe lîngă Bahluiul și cu locurile de fînaț, ca să aibă a ține și a stăpîni, precum le scriŭ diresa acelor reposațĭ Domnĭ, ce aŭ fost de demult. Și ca să le fie și de la Domnia-Mea, dreaptă ocină și danie și miluire și uric și întăritură, cu tot venitul și cu tot hotarul stătător în vecĭ și altul să nu se amestece.

(Iscălit) Io Mihail Racoviță.

L. S.

7216 Fevruar 22».

Din conținutul acestuĭ document, rezultă destul de lămurit că satul Cotnari în urmă cu 179 anĭ, era tîrg, dar care a fost împrejurarea de s'a desființat, aceasta nu se știe; se poate atribui însă aceasta deselor încălcărĭ ale Turcilor și Tătarilor, carĭ jefuiaŭ și ardeaŭ tîrgurile și satele.

Tot din acest document mai se vede că Felten-Sasul, a fost pivnicer, adică îngrijitor de pivnițile Domnești, aflate în Cotnari; aceasta dovedește că Domniĭ aveaŭ viĭ, proprietățĭ în acest sat și prin urmare e de crezut că Ștefan-Vodă, să fi avut palaturĭ în Cotnari.

Cotnari, *pîrîŭ,* jud. Iași. Izvorește din satul Cotnari, de sub poalele dealuluĭ Ineamînul; curge spre S.-E. și, în gura Cotnariuluĭ, se varsă în pîrîul Rîșcana.

Cotnărelul, *munte,* pe coprinsul moșieĭ Munți și Pipirigul, în com. Pipirigul, plasa de-Sus-Mijlocul, jud. Neamțu. Își desfășoară ramurile sale între satele: Agăpieni, Tărîțeni, Cujbeni, Plotunul, Dolhești, Pipirigul, Băboești, și marginea județuluĭ Suceava, în care parte se leagă cu ramurile munților Hălauca (Halesia).

Cotnărelul, *pîrîiaș,* în județul Neamțu, com. Pipirigul, plasa de Sus-Mijlocul. Izvorește dintre ramurile Grugenilor și Runcul, (a șireĭ Cotnăreluluĭ), vărsîndu-se pe partea stîngă a pîrîuluĭ Ozuna, în apropiere de locul unde străbate șoseaua județeană ce vine peste muntele Petru-Vodă, prin satul Dolhești, spre Pipirigul.

Cotnărelul, *hîrtop,* în jud. Neamțul, ramura munților cu acelașĭ nume.

Cotnoiul, *iezer,* în județul Brăila, lunca comuneĭ Gropeni, la V. iezeruluĭ Babalîc, între privalul Dobrota și Gingărășoaia, unit la V. cu iezerul Somnorosul.

Cotoaca, *deal,* pe teritoriul com. Trușești, jud. Botoșani, de unde se prelungește în com. Băbiceni.

Cotoiul, *sat,* face parte din com. rur. Băicoiul, pl. Filipești, jud. Prahova. Are o populațiune de 362 locuitorĭ (170 bărbațĭ și 192 femeĭ). Cade în partea de N. a comuneĭ.

Cotora, *lac,* (viroagă), în comuna Cotul-Ciorĭĭ, jud. Buzău. Își ia începutul din lacul Bîlhacul, la Coada-Cotoreĭ și se scurge în rîul Buzăŭ.

Cotorani, (Purani-Sf.-Gheorghe), *cătun,* pendinte de com. Blejeasca, plasa Glavacioculuĭ, jud. Vlașca, situat în valea Glavaciocul pe partea dreaptă.

Aci sunt 45 locuitorĭ, cărora li s'a dat la 1864 o suprafață de 135 hectare.

Această proprietate aparținea statuluĭ, după secularizarea averilor mănăstirești; depindea înainte de mănăstirea Sf. Gheorghe.

Are o suprafață totală de 555 hectare.

S'a rezervat statuluĭ pădurea, în suprafață de 300 hect.

Cotorbești, *cătun,* al comuneĭ Vulpeni, pl. Olteț-Oltul-d.-s., jud. Romanați.

Hosted by Google

Cotorbi, *mahala,* în com. rur. Șovarna-d.-j., plaiul Cloșani, județul Mehedinți.

Cotorca, *com. rur.,* în jud. Buzău, pl. Tohani, situată de-a-lungul hotarului despre județul Ialomița, la o distanță de Buzău de 47 kilom. Limitele sale sunt: La N. hotarul moșiei Frecățeanca și Sidirul, pe care merge până în com. Meteleul; la E., hotarul moșiei Lipăneasca; la S., hotarele moșiilor din jud. Ialomița: Baldovineasca, Stejereasca sau Sf. Vineri, Gîrboveanca, Apostolăchianca și Dudeasca, ale căror capete dau în hotarul Cotorci; la V., partea din hotarul moșiei Dudeasca, și parte din al moșiei Frecățeanca. Suprafața sa este de 1800 hect., din care 1435 hect. arabile, 76 hect., fîneață, 264 izlaz și 25 hect. sterp sau coșcov (pămînt neproductiv). Proprietăți mai însemnate, afară de pămîntul locuitorilor, este moșia statului Cotorca. Terenul e șes, dar puțin fertil, fiind unul din cele mai de demult lucrate, ceea ce a început să-i slăbească forțele de producțiune. Se cultivă de preferință orz și porumb. Industrie n'are, afară de o moară de aburi și o stînă. Căi de comunicație are șoseaua comunală Cotorca - Mizil prin Glodeanu.

Vite sunt: 98 boi, 121 vaci, 44 viței, 5 bivoli, 123 cai, 82 epe, 31 mînji, 640 oi, 12 capre și 74 porci.

Comuna e formată dintr'un singur cătun, Cotorca, cu o populație de 730 locuitori, din care: bărbați însurați 152, neînsurați 19, văduvi 10, băeți 190; femei măritate 152, văduve 19, fete 188. Locuesc în 154 case. Meseriași sunt: 1 croitor, 2 cizmari, 1 fierar și 1 mașinist.

Budgetul comunei e de lei 2682.24 anual.

Este: o școală, frecuentată de 34 elevi și o elevă. Carte știu 37 persoane; o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de un preot, 1 cîntăreț și un paracliser. Cîrciumi sunt 4.

Comuna Cotorca se mai numește și Cotorca-Mică, ca să se distingă de Cotorca-Mare, din jud. Ialomița. In vechime a purtat succesiv numirile de: Negreasca, Ipsilante și Schimbați. Din cauza războaelor dintre Ruși și Turci (1806—1812), locuitorii cari formau satul Schimbați, au trebuit să fugă și puțini dintr'însii s'au mai întors după încheerea păcei, cînd, găsind satul vechiu cu totul distrus, s'au stabilit puțin mai la S. și au dat naștere satului Cotorca, remănînd vechiul sat Siliște. In 1855, Cotorca a ars, ceea ce a împiedicat mult dezvoltarea sa. Cu încetul s'a reconstruit, dar încă arată urmele nenorocirilor prin care a trecut.

Cotorca, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpului, pendinte de com. Urziceni. Este situat la 8 kil. spre N.-E. de satul de reședință. Se mai numește Cotorca-Mare, pentru a-l deosebi de Cotorca-Mică, din jud. Buzău și Siliștea-Cotorcii, pentru că satul este fondat pe siliștea unui vechiu sat, ai căruĭ locuitori s'au strămutat mai spre N., unde au înființat satul Gîrbovi. Strămutarea în Gîrbovi se zice că s'a făcut pentru că locuitorii sufereau mult din cauza prădărilor ce li se făceau prin trecerea pe aicĭ a armatelor rusești și turcești, pe la anii 1852 și 1853, fiind pe aicĭ drum mare, ce ducea de la Brăila spre Oltenița și Giurgiu.

Are o populație de 50 fam. Este aci o școală mixtă, condusă de un învățător retribuit de comună.

Vite sunt: 50 cai, 40 boi, 400 oi, 5 capre, 2 asini și 60 rîmători.

Cotorca, (Cotorca-Mică, Ipsilante, Negreasca, Schimbați), *moșie* a statului, în jud. Buzău, com. Cotorca, pendinte de moșia Mărcuța. Are 1350 hect., din cari 460 s'a dat loc. în 1864.

Cotorca, *proprietate* a statului. (V. Gîrbovi, jud. Ialomița).

Cotorca-Mică, *numire* dată *moșiei* Apostolăcheanca, jud. Buzău, com. Glodeanul-Cîrlig.

Cotorca-Mică, *numire,* ce se mai dă *proprietății* statului Apostolăcheanca, jud. Ialomița.

Cotorei (Valea-), *cătun,* al comunei Mănești, jud. Buzău. Are 180 locuitori și 36 case.

Cotorei (Valea-), *izvor,* în județul Buzău, com. Mănești. Incepe din muntele Bisoca și se scurge în valea Bisoca.

Cotorga, *cătun,* pendinte de com. Crîmpoaia, pl. Șerbănești, jud. Olt. E situat pe malul drept al Dorofeiului. Are o populație de 254 locuitori, din cari 37 sunt împroprietăriți, după legea rurală, cu 150 hect., pe moșia Cotorga. Are o întindere de aproape 300 hect. arabile. Este închinată de unul State Ciolacul, unei școale din Grecia, din com. Negada (Zagora). D-nul Catopolu, epitropul ei, o arendează anual cu 6000 lei.

Loc. posedă: 170 boi, 50 vaci, 83 cai, 900 oi și 78 rîmători.

Cotorga, *cătun,* în jud. Teleor-

Hosted by Google

man, pl. Teleorman. Are numaĭ cîte-va case, un conac şi magaziĭ ale proprietăţiĭ, care ţin de moşia Văleni, din judeţul Olt.

Cotorga, *deal,* situat, la V., pe teritoriul com. Crîmpoaia, pl. Şerbăneşti, jud. Olt. Aparţine moşieĭ, numită Cotorga. E acoperit cu semănăturĭ. Are direcţia N.-V. către S.-E.

Cotorga, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Teleorman, com. Merişani. Are o întindere de 1000 hect. pămînt arabil şi 20 hect. pădure. Este proprietatea d-luĭ C. Colibăşanu. Formează un singur corp cu moşia Ciuperceanca.

Cotori-Ţigănia, *sat,* face parte din com. rur. Stîlpeni, pl. Rîurile, jud. Muscel. Este situat pe malul stîng al rîuluĭ Tîrgul. Pe la V. satuluĭ trece calea ferată Goleşti-Cîmpulung şi şoseaua naţională Piteşti-Cîmpulung-Frontieră.

Are o populaţie de 57 familiĭ, saŭ 285 suflete, din carĭ 144 bărbaţĭ şi 141 femeĭ.

Pîrîul Valea-Orezeleĭ, care se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, separă mahalaua Cotori de Ţigănia.

Cotoroaia, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, spre S. şi la 25 kilom. de Bîrlad, capitala judeţuluĭ, pe pîrîul Bîrzota.

Are o populaţie de 926 locuitorĭ, din carĭ 240 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 259 case. Ştiŭ carte 121 persoane.

Are o şcoală primară de băeţĭ şi o biserică.

Comerciul se exercită de 13 persoane.

Veniturile comuneĭ sunt de 6133 leĭ, 88 banĭ anual.

Cotoroaia, *sat,* în jud. Mehedinţi, plasa Ocolul-d.-j., com. rur. Ruptura. Are 86 case.

Cotoroaia, *deal,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. Ruptura.

Cotoroaia, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., com. Ruptura. Se formează din ogaşul ce izvoreşte din Valea-Coteĭ şi Valea-Ceruluĭ; apoĭ primind pe dreapta pîrîul din Valea-Mineĭ şi Ţigănaşiĭ, iar pe stînga pîr. Chirculeşti, trece pe la Voloia şi comuna Strehaia, unde se varsă în apa Motruluĭ.

Cotoroaia, *vale,* în com. rur. Voloicul, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Cotoroaia-de-Jos, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., com. rur. Ruptura.

Cotoşmanul, *deal,* com. Dăeşti, plasa Oltul-d.-s., jud. Vîlcea, cu piscul numit Ţeapa, unde, pe timpul luĭ Ţepeş, exista, se zice, o ţeapă, spre a îngrozi pe locuitoriĭ ceĭ deprinşĭ la rele.

Cotoşmanul, *pisc,* pe dealul cu acelaşĭ nume, spre V. şi la 4 kil. de vatra comuneĭ Dăeşti, plasa Oltul-d -s., jud. Vîlcea, pe la poalele căruia trece rîul Cernişoara.

Cotreanţa, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., com. Valea-luĭ-Ion. E aşezat la N. de reşedinţa comuneĭ, la o distanţă de 3 kil. Are 8 fam., saŭ 75 suflete.

Vite sunt: 3 caĭ, 26 vite marĭ cornute, 14 oĭ, 21 porcĭ şi 8 capre.

Cotreanţa, *sat,* în comuna Cîndeşti, pl. Bistriţa, jud. Neamţu. E situat pe teritoriul moşieĭ cu acelaşĭ nume. Cu marginea sa despre S. formează hotarul jud. Bacăŭ.

Terenurile sale sunt accidentate: în partea despre V., de ramura Dragva; în partea despre E., de dealurile Zamfira şi Runcul; în partea jud. Bacăŭ, de ramura Lingurari, printre carĭ se întind văĭ înguste şi udate de pîrîiaşele Cocîrla şi Cotreanţa.

Are o populaţie de 418 sufl., formînd 100 fam., carĭ se îndeletnicesc cu plutăria şi exploatarea terenurilor.

In acest sat sunt 3 rotarĭ.

Numărul vitelor se urcă la 126 capete, din carĭ: 30 boĭ, 40 vacĭ, 6 caĭ, 10 rîmătorĭ şi 40 juncĭ.

Cotreanţa, *moşie,* în com. Cîndeşti, pl. Bistriţa, jud. Neamţu. E situată între moşiile: Bărcăneşti, Cîndeşti, Tazlăul (judeţul Neamţu) şi Blăgeşti (din judeţul Bacăŭ). Are sat.

Cotreanţa, *pîrîaş,* lîngă satul cu a sa numire, com. Cîndeşti, pl. Bistriţa, jud. Neamţu. Se varsă pe partea dreaptă a rîuluĭ Bistriţa.

Cotroceanca, *deal,* între com. Ţigăneşti şi Gorgani, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Cotroceanca, *trup de moşie* a statuluĭ, jud. Ilfov, care s'a vîndut de veciĭ la locuitorĭ.

Cotroceanca, saŭ **Văleanca-Ceptureĭ,** *moşie* a statuluĭ, pe care, la 1864, s'aŭ împroprietărit parte din locuitoriĭ comuneĭ Ceptura, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cotroceanca, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 106 hect., pendinte de schitul Budişteni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Hosted by Google

Cotroceanca, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 175 hect., pendinte de com. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova.

Cotroceanca-de-Baltă, *pădure* a statuluĭ, jud. Ilfov, în întindere de 325 hect. Formează pădurea Căşcioarele, împreună cu trupurile: Tufele-Greculuĭ şi Mărunta.

Cotroceanca-Muscel, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 43 hect., pendinte de com. Ceptura, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Cotroceni, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti; face parte din com. rur. Bradul-d.-j.

Cotroceni, *suburbie* a oraşuluĭ Huşi, jud. Fălciŭ.

Cotroceni, *schit.* Vezĭ Merişescu, deal, com. Budişteni, pl. Podgoria, jud. Muscel.

Cotroceni, *mănăstire.* (Vezĭ Bucureşti).

Cotroceni, *staţie de dr. d. f.,* jud. Ilfov, pl. Dîmboviţa, oraşul Bucureşti, pe linia Bucureşti (Gara de Nord) Bucureşti-Filaret, pusă în circulaţie la 13 Decembrie 1872. Se află între staţiile Bucureşti (Gara de Nord) (2.7 kil.) şi Dealul-Spirea (1.3 kil.). Înălţimea d'asupra niveluluĭ mărĭĭ de 79^{m},68. Această staţie serveşte exclusiv pentru palatul princiar de la Cotrocenĭ.

Cotroceni, *deal,* la V. comuneĭ Creţeni, pl. Oltul-d.-j., judeţul Vîlcea.

Cotroceni, *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic, aflată pe moşia Măgureni, com. Creţeni, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea.

Cotromanţul, *pîrîiaş,* ce izvoreşte din dealul Babeĭ-Ileana, jud. Tecuciŭ, merge pe lîngă satul Pogleţul şi se uneşte cu Glilimenul, formînd pîrîul Pogleţul.

Cotrosul, *sat,* în com. Cuca, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ, foarte apropiat de reşedinţa comunală, format din foştĭ clăcaşĭ împroprietăriţĭ. Are 34 fam., saŭ 108 sufl.; o biserică şi o moară cu vaporĭ.

Cotrosul, *moşie* particulară, de 2002 hect. (cuprinzînd şi pădurea cu acelaşĭ nume), în com. Cuca, pl. Siretul, jud. Covurluiŭ.

Cotul, *baltă,* pl. Jiul-d.-s., com. Floreşti, jud. Dolj, aproape seacă şi în care se găseşte puţin peşte.

Cotul, *parte* a întinsuluĭ *iezer* Razelm, situată în jud. Tulcea, pl. Babadag, pe teritoriul comuneĭ rurale Enişala, în partea estică a plăşeĭ şi cea nordică a comuneĭ, unde comunică cu iezerul Babadag. Este înconjurat de treĭ părţĭ cu uscat şi într'o parte cu stuf cu apă. Are o întindere de 25 hect. Conţine mulţĭ peştĭ de bună calitate, care se exportă. Pe ambele sale maluri se găsesc două cherhanele (pescărĭĭ), una a satuluĭ Enişala şi alta a comuneĭ Sari-Chioi, care nu e departe de el.

Cotul, *loc izolat,* jud. Muscel, comuna Domneşti. E format de o vale şi un deal.

Cotul, saŭ **Măgura-din-Cot,** *măgură,* în jud. Vlaşca. Esituată pe proprietatea Căminească.

Cotul-Arceşti, *cătun,* al com. Arceşti, pl. Olteţul-Oltul-d.-s., jud. Romanaţi. Se maĭ numeşte şi Profeseni.

Cotul-Bandreĭ. (V. Cotul-Cailor, şes, jud. Fălciŭ).

Cotul-Baciuluĭ, *localitate izolată,* jud. Brăila. E situată în ostrovul Bregoloiul, în partea stîngă a Dunăreĭ-Vechĭ, unde se află şi o cherhanea.

Cotul-Băeĭ, *sat,* pe moşia Baia, jud. Suceava, com. Fîntîna-Mare. E aşezat spre V. de Fîntîna-Mare, pe şesul stîng al Moldoveĭ. Are o populaţie de 120 familiĭ, saŭ 505 suflete, din care 6 străinĭ; locuesc în 108 case. Contrib. sunt 121. Vatra satuluĭ ocupă o suprafaţă de 20 fălcĭ. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, clădită din lemn de locuitorĭ, la 1843 şi acum deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, împroprietăriţĭ cu $8^{1}/_{2}$ fălcĭ. Moşia, a sătenilor, este în întindere de 410 hect. cultivabile, 100 hect. fîneţ şi restul de 46 hect. prundiş.

Cotul-Bălţeĭ, *baltă,* pl. Jiul-d.-j., com. Sadova, jud. Dolj, pe lîngă care trece limita de V. a comuneĭ.

Cotul-Boianuluĭ, *sat,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Herţa, com. Mamorniţa, care împreună cu satul Cotul-Hotinuluĭ, forma în vechime un trup. In 1868 revărsîndu-se Prutul a făcut o ruptură prin mijlocul satuluĭ, pe unde şi-a îndreptat cursul, împărţind astfel satul în două: Cotul-Hotinul de-a dreapta şi Cotul-Boianuluĭ de-a stînga Prutuluĭ. Ambele aŭ o populaţie de 46 fam., saŭ 218 suflete.

Acest sat în vechime ţinea de moşia Boian din Bucovina; iar de la luarea Bucovineĭ de către Austriacĭ, a rămas această parte în Romînia şi apoĭ s'a vîndut cu proprietatea Boianu-

Hosted by Google

luĭ. Se află situat pe malul Prutuluĭ şi supus inundaţiilor. Proprietatea moşieĭ este a d-neĭ Mina I. Boldur-Lăţescu.

Sătenii nu sunt împroprietăriţi, ne fiind clăcaşi la aplicarea legeĭ din 1864. Proprietatea moşieĭ posedă 372 hect. 37 arii cîmp.

Hotărele moşieĭ sunt cu: Prutul, Horbova, Mamorniţa şi Bucovina, de care se desparte prin cursul pîrîuluĭ Mamorniţa.

Cotul-Bucureĭ, *loc şes,* în com. rur. Pătulele, din pl. Blahniţă, jud. Mehedinţi.

Cotul-Bumbaculuĭ, *suburbie,* în oraşul Focşani, desp. a IV-a.

Cotul-Cailor, *şes,* jud. Fălciu, între tîrguşorul Fălciu şi rîul Prut, în partea de E., care, împreună cu Cotul-Bandreĭ, are o suprafaţă ca de 6 hect. şi serveşte de imaş vitelor.

Cotul-Chistrugeni, *parte* a *satuluĭ* Tîrnauca, com. cu acelaşĭ nume, pl. Herţa, judeţul Dorohoiu.

Cotul-Cîrsteĭ, *loc,* în jud. Mehedinţi, com. rur. Imoasa, plasa Motrul-d.-s.

Cotul-Condurachi, *şes,* spre E. de satul şi comuna Rîşesti, pl. Podoleni, jud. Fălciu. Astăzĭ serveşte de cimitir pentru vitele moarte de bolĭ molipsitoare, pentru care se maĭ numeşte şi Cotul-Molipsireĭ.

Cotul-cu-Plopĭ, *trup* de *pădure,* a Statuluĭ, jud. Prahova, plasa Teleajenuluĭ, care împreună cu trupul Valea-Garduluĭ are 62 hect. şi împreună cu trupurile: Poiana-Laculuĭ (13 hect.), Obraţele, după Sfoara-Predealuluĭ (25 hect.), Bughea-d.-s., (45 hect.) şi Runcul (40 hect.), formează pădurea Văleni.

Cotul-cu-Plopĭ. Vezĭ Berevoescul-d.-j., jud. Prahova.

Cotul-cu-Viţele, *deal,* situat la V. com. Peşteana, plasa Ocolul, jud. Gorj. Se prelungeşte de la E. spre V. Pe aceste dealurĭ sunt locurile cultivabile ale locuitorilor din com. Peşteana.

Cotul-Dobiĭ, *loc izolat,* jud. Botoşani, situat într'un cot al Siretuluĭ, com. Fîntînele. Este loc arabil şi produce grîu bun. Aicĭ se află şi o prisacă de stupĭ.

Cotul-Epure, *sat,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Ţăndăreĭ. E situat la $4^1/_2$ kil. spre N. de satul de reşedinţă, pe un mic deal. Satul e pe proprietatea statuluĭ numită tot Cotul-Epure, în întindere de 6500 hect., foastă pendinte de mănăstirea Mislea şi care pe periodul 1885/1896 a fost arendată cu suma de 22275 leĭ anual.

Vite sunt: 150 caĭ, 560 boĭ şi 2050 oĭ.

Cotul-Epure, *pădure,* de stejar a statuluĭ, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Ţăndăreĭ. Formează, cu pădurea Chirana, un trup de 275 hect.

Cotul-Ferăstrău. Vezĭ Ferăstrăul, jud. Bacău.

Cotul-Floareĭ, *cot,* al Siretuluĭ, la hotarul moşiilor Liteni, din jud. Suceava şi Tudora din jud. Botoşani.

Cotul-Furmicăĭ, *moşie,* a statuluĭ, în jud. Putna. Această moşie se arendează împreună cu moşia Corbeasca din jud. Tecuciu. Intinderea totală cultivabilă este de 193 hect. 56 ar. S'a vîndut în loturĭ, în 1891, numaĭ 42 hect.

Cotul-Furniceĭ, *trup de moşie,* din proprietatea statuluĭ, în com. Corbeasca, jud. Tecuciu.

Cotul-Ghermăneşti, saŭ **Valea-Cînepeĭ,** *sat,* jud. Fălciu, pl. Podoleni, com. Drînceni, aşezat pe şes, pe malul Prutuluĭ, spre S. şi la 1 kil. de tîrguşorul Drînceni, pe o suprafaţă de 450 hect. şi cu o populaţie de 64 fam., saŭ 212 sufl., din carĭ 50 contrib. Locuitoriĭ sunt veniţĭ aci, în cea maĭ mare parte din com. Ghermăneşti, de aicĭ şi numirea satuluĭ. Iar numirea de Valea-Cînepeĭ, vine de la multa cultură de cînepă ce se face aicĭ.

Locuitoriĭ se maĭ ocupă şi de cultura viilor şi a gîndacilor de mătasă.

In sat se află o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, fondată la 1866 de căpitanul Ioan Michiu, proprietar; e deservită de 1 preot şi un dascăl.

Proprietarul are case bune pe malul Prutuluĭ, precum şi o pădure de plopĭ.

Cotul-Gîrleĭ, *tîrle,* în jud. Brăila, com. Berteşti-d.-s., pe malul drept al canaluluĭ Mînuşoaia, din dreptul de unde pleacă privalul Baicul.

Cotul-Grosuluĭ, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Galbeni, spre E. de satul Galbeni, pe malul drept al rîuluĭ Siret şi la o depărtare de 2 kil. de gara Galbeni. Are 40 capĭ de fam., 26 contribuabilĭ, 124 loc., din carĭ 18 ştiu carte; 39 case. Loc. posedă 76 vite marĭ cor-

Hosted by Google

nute. Se numea mai înainte şi Corduneni.

Cotul-Haleaseĭ, *parte* din *satul* Lungeni, com. Broşteni, jud. Suceava, numărînd 7 case cu 25 suflete.

Cotul-Hotinuluĭ, *sat.* Vezĭ Cotu-Boianuluĭ, jud. Dorohoiŭ, com. Mamorniţa, pl. Herţa, situat pe malul Prutuluĭ.

Sătenii împroprietăriţĭ aŭ 65 hect. pămînt; iar proprietatea are 22 hect. luncă de loziĭ, pe malul Prutului.

Cotul-Iarceĭ, *localitate,* pe Călmăţuiŭ, jud. Brăila, unde a fost vechiul pod pe unde trecea vechiul drum Brăila-Călăraşi, înainte de a se face şoseaua. Acest pod al pîrîuluĭ Călmăţuiul se află în com. Insurăţeĭ.

Cotul-Iuraşcu (Cotul-luĭ-Iuraşcu), *sat,* în jud. Bacăŭ, plasa Bistriţa-d.-s., al com. Schineni, situat pe stînga Siretuluĭ, lîngă Prăjeşti, la o depărtare de 3075 m. de satul Schineni, reşedinţa com. Numără 25 capĭ de fam., saŭ 75 sufl. Animale sunt: 8 caĭ, 37 vite cornute şi 9 porcĭ.

Cotul-luĭ-Bălan, *sat,* jud. Roman, pl. Fundul, com. Iucşeşti, pe malul stîng al rîuluĭ Siret şi la o depărtare de 3 kil. spre N. de satul Iucşeşti-d.-j. Este aşezat pe Valea-Siretuluĭ. Are 33 capĭ de fam.; 27 contribuabilĭ; în totul 147 locuitorĭ, din carĭ 16 ştiŭ carte; sunt 38 case. Sunt 88 vite marĭ cornute.

Cotul-luĭ-Ciorneiŭ. Vezĭ Ciorneiul, sat, în pl. Fundul, com. Oniceni, jud. Roman.

Cotul-luĭ-Cocoloş, *moşie,* nelocuită, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Cosîmbeşti. Are 1050 hect. pămînt de cultură, 20 hect. pădure şi 190 hect. pe lunca rîuluĭ Ialomiţa.

Cotul-luĭ-Cocoloş, *pădure,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, com. Cosîmbeşti. Formează, cu pădurea Cotul-luĭ-Drăgan un trup de 50 hect. cu următoarele esenţe: salcie plop şi ulm.

Cotul-luĭ-Cotoşman, *movilă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Zăvalul, pe lîngă care trece poteca din pădurea Zăvalul.

Cotul-luĭ-Drăgan, *moşie,* nelocuită, a statuluĭ, jud. Ialomiţa, în plasa Ialomiţa-Balta, com. Cosîmbeşti, cu supraf. de 1800 hect., din carĭ 30 hect. pădure.

Cotul-luĭ-Drăgan, *pădure,* în jud. Ialomiţa; pl. Ialomiţa-Balta, comuna Cosîmbeşti. Formează cu pădurea Cotul-luĭ-Cocoloş, un trup de 50 hect. Esenţe: salcie, plop şi ulm.

Cotul-luĭ-Epure, *poiană,* pe rîul Teleajenul, com. Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, judeţul Prahova.

Cotul-luĭ-Găină, *loc,* în com. rur. Strehaia, pl. Motrul-d.-j., jud. Mehedinţi.

Cotul-luĭ-Ivan, *sat,* în capătul de S. al comuneĭ Stînca, pl. Braniştea, jud. Iaşi, pe malul drept al Jijieĭ. Apa acestuĭ rîŭ, făcînd un mare cot, înconjură satul dîndu-ĭ forma uneĭ peninsule. Peste acest rîŭ în partea de E. a satuluĭ este un pod de lemn, pe care trece Drumul-Braniştеĭ.

Satul are o populaţie de 41 familiĭ, saŭ 184 locuitorĭ; o biserică, cu un cîntăreţ şi 1 eclesiarc.

Numărul vitelor e de 500 capete, din carĭ: 210 vite marĭ cornute, 168 oĭ, 1 capră, 24 caĭ şi 97 rîmătorĭ.

Cotul-luĭ-Luţan, *luncă,* pe moşia Bălueni, com. Fîntînelele, jud. Botoşani.

Cotul-luĭ-Mămăligă, *luncă,* de salcie şi plop, pe malul Siretuluĭ, cu o suprafaţă de 5 hectare, jud. Botoşani, în comuna Fîntînelele.

Cotul-luĭ-Pungă, *loc,* judeţul Brăila. la N. com. Suţeşti, peste rîul Buzăŭ, unde viroaga Buzeelul face un cot la 6 kil. spre N. de satul Suţeşti.

Cotul-luĭ-Rufă, *luncă* de salcie şi plop, pe malul Siretuluĭ, jud. Botoşani, com. Fîntînelele, în întindere de 3 hect.

Cotul-luĭ-Ţimpăŭ, *luncă* de salcie, în întindere de 5 hect., pe moşia Bălueni, com. Fîntînelele, jud. Botoşani.

Cotul-Lung, *com. rur.*, jud. Brăila, plasa Văden. E situată pe malul drept al rîuluĭ Siret, la 18 kil. de Brăila, capitala judeţuluĭ şi la 11 kil. de com. rur. Văden. Se mărgineşte la E. cu Văden, la V. cu Latinul, la N. cu Siretul şi la S. cu Nazîrul.

Suprafaţa com. este de 10500 hect., compusă din 11 proprietăţi şi anume a d-lor Gr. Gianni, (în supraf. de 1700 hect. şi cu un venit de 31500 leĭ); G. Vrăbiescu (supraf. 1700 hect., venit 31500 leĭ); moşt. G. Şerbănescu (supraf. 2300 hect., venit 38000 leĭ); M. Nicoleanu (supraf. 500 hect., venit 4500 leĭ); Petre Alexandrescu (supraf. 350 hect., venit 5700 leĭ); Smar. Şerbănescu (supraf. 360 hect., venit

Hosted by Google

6400 leĭ); moștenit. P. Simu (supraf. 300 hect., venit 5100 leĭ); Victor Macri (supraf. 250 hect., venit 4000 leĭ); Ghiță Ionescu (supraf. 350 hect., venit 6700 leĭ); 700 hect. Măxineniĭ Eforieĭ și 800 hect. a locuitorilor improprietăriță.

In comună sunt: 180 contribuabilĭ, din carĭ 5 străinĭ; 7 debite și 12 cîrciumĭ.

Sunt 123 loc. împroprietăriță din 1864; neîmproprietăriță sunt 42.

Venitul com. e de 10733 leĭ și cheltuelile de 10185 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 1753 (boĭ 1097, vacĭ 544, taurĭ 21, viței 69, bivolĭ 21), caĭ 626, oĭ 2696, rîmătorĭ 367 și capre 3. Suhatul e de 1000 hect.

Are o biserică, înființată la 1878, de locuitorĭ, cu 1 preot, 1 cîntăreț și 1 paracliser; o școală mixtă, înființată la 1866, frecuentată de 38 băeță.

In interiorul com. sunt 6 strade nealiniate.

Drumurĭ: la Vădeni, spre E., 11 kil.; la Bîrlad, spre S.-E. 17 kil.; la Nazîrul, spre S., 10 kil.; la Romanul, spre S.-V., 15 kil.; la Latinul, spre V., 10 kil.

Comuna și-a luat numele de la un cot al Siretuluĭ ce se află puțin maĭ la N. de ea. Este înființată de la 1864 din sătenĭ veniță din maĭ multe com. precum: Malurile din jud. R.-Sărat, din cătr. Mihalea și de prin județul Bacău.

Cotul-Lung, *sat,* în jud. Brăila, partea de N. a com. Cotul-Lung, pe țărmul drept al rîuluĭ Siret, la 18 kil. spre N.-V. de orașul Brăila. Numit ast-fel de la cotul lung ce face rîul Siret, la nordul acestuĭ sat. Acest sat era așezat la distanță de 1 kil. spre N.-E. de unde este astăzĭ, în cotul rîuluĭ Siret; dar din cauza inundațiilor s'a strămutat aci pe la anul 1840.

In acest sat sunt 53 case de locuit și 3 cîrciumĭ. Vatra satuluĭ este de 12 hect.

Are o școală mixtă, înființată la 1864, întreținută de stat și frecuentată de 60 elevĭ; o biserică, zidită de locuitorĭ la 1871, cu 1 preot, 1 cîntăreț, și 1 paracliser.

Populația satuluĭ este de 86 capĭ de familie, saŭ 360 locuitorĭ, din carĭ 174 bărbațĭ, 186 femeĭ. Sunt 140 căsătoriță, 220 necăsătoriță. Știŭ carte 38 persoane, nu știŭ 322.

Vite sunt: 135 caĭ, 252 vite cornute, 913 oĭ, 9 capre și 110 rîmătorĭ.

Cotul-Maluluĭ, *izvor de apă minerală,* în com. Băicoiul, plasa Filipești, jud. Prahova, care, după analiza făcută, conține iod, sare, fier, pucioasă; vindecă reumatizmul și pelagra.

Cotul-Miculințiĭ, *sat,* pe moșia cu acelașĭ nume, com. Cotușca, plasa Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ. Are 90 familiĭ, saŭ 431 suflete. E situat într'un cot al Prutuluĭ, avînd forma uneĭ peninsule. Se maĭ numește și Cotul-Peririței. Proprietatea moșieĭ este a erezilor def. Văsescu, foastă a Mitropolieĭ din Iașĭ și vîndută de Stat.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail și Gavriil, deservită de 1 preot, 2 cîntăreță și 1 paracliser. Este mică, de lemn și tencuită, făcută, la 1840, de către posesorul moșieĭ, obligat la aceasta prin contractul de cumpărătoare, de către Mitropolitul Veniamin Costache.

Sătenii înproprietăriță aŭ 256 hect. 63 ariĭ; iar proprietatea are 747 hect. 61 ariĭ cîmp și 472 hect. 38 ariĭ pădure tînără de stejar. Piatră calcarică este aproape de Prut, dar se estrage puțină și numaĭ pentru trebuințele locale.

Loc însemnat este Silișteа-Vechie.

Drumurile principale: acel ce duce la Dorohoiŭ și Botoșani pe la Ghireni-Tăutul și Cotușca; și acel de la Rădăuți ce duce la Ștefănești.

Hotarele sunt cu: Crasna-Leuca, Ghireni-Tăutul și Miorcani.

Cotul-Mieluluĭ, *pădure* de stejar și salcie, a statuluĭ, în jud. Ialomița, plasa Ialomița-Balta, com. Hagieni. Formează, cu pădurea Ciunga, un trup de 180 hect.

Cotul-Molipsireĭ. (Vezĭ Cotul-Condurachi, comuna Rîșești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ).

Cotul-Moriĭ, *fost sat,* în 1873, com. Negoești, pl. Amaradia, jud. Dolj; azĭ siliște.

Cotul-Moriĭ, *parte* din *satul* Dolhasca, jud. Suceava.

Cotul-Moriĭ, *baltă* mlăștinoasă, în com. Dolhasca, jud. Suceava, în suprafață de 2500 m. p.

Cotul-Moriĭ, *loc șes,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Negoești, pe care se întinde com. Negoești.

Cotul-Moriĭ, *loc.* Vezĭ Similești, șes, com. Vetrișoaia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Cotul-Moriĭ, *vale,* formată de Șomuzul, în com. Dolhasca, județul Suceava.

Cotul-Negru, *sat,* jud. Dorohoiŭ, înființat cam de vr'o 20 de anĭ,

Hosted by Google

de către posesorul moșieĭ Știubeieni, de la care și-a luat numele. Se află așezat pe moșia Știubeieni, com. cu același nume, pl. Bașeul. Are 27 familiĭ, saŭ 102 suflete.

Cotul-Negru, *suburbie,* jud. Tutova, în partea de N.-V. a orașuluĭ Bîrlad, pe valea cu acelașĭ nume.

Cotul-Negru, *vale,* jud. Tutova, ce se deschide în partea de N.-V. a orașuluĭ Bîrlad.

Cotul-Netoților, *loc.* Vezĭ Vetrișoaia, șes, com. Vetrișoaia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Cotul-Oanceĭ, *suburbie,* în Focșani, despărțirea IV-a.

Cotul-Ogrăziĭ, *pădure,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, comuna Sudiți, cu suprafața de 50 hect. Esențe: stejar, ulm și plop.

Cotul-Perișoruluĭ, *șes,* în partea de V. a com. Sălăgeni, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. Are o suprafață de 26 hect., lîngă rîul Jijia.

Cotul-Peririței. Vezĭ Cotul-Miculințiĭ, sat, com. Cotușca, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Cotul-Poduluĭ. Vezĭ Vulpești, jud. Tutova.

Cotul-Popiĭ, *movilă* și *semn de hotar,* la Sud-Estul moșieĭ Meri, din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman.

Cotul-Popiĭ, *cot,* al Siretuluĭ, în com. Dolhasca, jud. Suceava.

Cotul-Rînceanuluĭ, *pisc,* la V. de com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Servește parte pentru cultură, parte pentru pășunarea vitelor.

Cotul-Rîșca. Vezĭ Rîșca, județul Suceava.

Cotul-Roib, *baltă,* în întindere de 3 hect., în căt. Rădulești, com. Mircești, pl. Biliești, jud. Putna.

Cotul-Rusuluĭ. Vezĭ Piscul-Rusuluĭ, *sat,* în pl. Siretul-d.-s., com. Stănița, jud. Roman.

Cotul-Rușilor, *șes,* spre E. de satul și com. Rîșești, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ.

Cotul-Sanihăul, *sat,* pe moșia cu același nume, com. Pilipăuți, pl. Herța, jud. Dorohoiŭ. Are 72 familiĭ, saŭ 380 suflete. Proprietatea moșieĭ este a maĭ multor răzeșĭ. Sătenii împroprietăriți aŭ 95 hect. 96 ariĭ pămînt; iar proprietariĭ, 224 hect. 85 ariĭ cîmp și pădure huceag.

Pîrîul ce trece pe moșie este Molnița.

Drum principal: calea județeană Herța-Mamornița.

Hotarele cu: Hreațca, Horbova, Ștreanga și Prutul.

Cotul-Sofieĭ, *loc.* Vezĭ Vetrișoaia șes, com. Vetrișoaia, pl. Prutul, jud. Fălciŭ.

Cotul-Turculuĭ, *cot* al *pîrîuluĭ* Rîșca, în com. Drăgănești, jud. Suceava, stăpânit altă dată de un Turc care maĭ apoĭ l-a făcut danie familieĭ Frunzeti, ce îl stăpînește și astăzĭ.

Cotul-Vameșuluĭ, *com. rur.* și *sat,* în pl. Siretul-d.-j., jud. Roman, pe malul drept a rîuluĭ Moldova, spre S. de orașul Roman, la o depărtare de 3 kil. de capitala județuluĭ și de 2 kil. de reședința plășeĭ.

Are o populație de 310 capĭ de familie, saŭ 1103 suflete, din carĭ 247 contribuabilĭ; locuesc în 242 case. Știŭ carte 59 persoane.

Este alcătuită numaĭ din satul Cotul-Vameșuluĭ.

Sunt 1070 capete vite marĭ cornute.

Are o biserică de zid și o școală cu un local bun, care, în 1886—87, a fost frecuentată de 28 elevĭ, din 51 în vîrstă de școală. Venitul com. este de 2685 leĭ anual și cheltuelile de leĭ 2577.

Este legată prin șosea cu orașul Roman.

Cotul-Vlașca, *podiș,* jud. Bacăŭ, plasa Trotușul, de pe teritoriul com. Mănăstirea-Cașinul. Situat d'a stînga pîrîuluĭ Cașinul.

Cotuluĭ (Valea-), *vale,* jud. Ilfov, cu o lungime de 600 m. Incepe de pe teritoriul comuneĭ Obilești-Vechĭ, pl. Negoești, și are o direcție de la E. spre V. S'a numit ast-fel fiind-că face o cotitură în forma cotuluĭ. Servă parte pentru pășunat, parte pentru cultura cerealelor.

Cotumba, *sat,* jud. Bacăŭ, plasa Munteluĭ, com. Brusturoasa. E situat la confluența pîrîuluĭ cu același nume, cu Trotușul, la o depărtare de 3 1/2 kil. de satul Brusturoasa. Are în apropiere o biserică, care maĭ înainte era schit (V. Cotumba, schit); e deservită acum de 2 cîntărețĭ.

Cîrciumĭ sunt 5. Familiĭ 119, cu 519 suflete.

Vite sunt: 11 caĭ, 357 vite cornute, 56 porcĭ și 49 capre.

Pe teritoriul acestuĭ cătun se găsesc 5 herăstraie și o moară de apă.

Hosted by Google

Cotumba, *schit,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa. E situat la poalele munteluĭ cu acelaș nume, fondat de cîțĭ-va călugarĭ. La început, era numaĭ de lemn, iar între aniĭ 1766 și 1773, s'a făcut de zid, de către vornicul Gr. Crupenski. Părăsit de către călugărĭ, a fost ocupat de călugărițe, care și ele l'aŭ părăsit; de atuncĭ schitul a rămas biserică de mir.

Cotumba, *șiră de munțĭ,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa. Incepe la graniță, unde trece prin muntele Cerebuc și apoĭ se îndreaptă spre N.-V. între pîraiele Ciugheșul și Șulța.

Cotumbele, *vîrf de munte,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, din culmea Cotumba. Este acoperit cu pădure rășinoasă.

Cotumbele, *pădure* de brad, județul Bacău, pl. Munteluĭ, comuna Brusturoasa, proprietatea Prințuluĭ Al. Știrbeiŭ. Are o întindere de aproape 15700 hectare, și este supusă regimuluĭ silvic.

Cotumbele, *pîrîŭ,* jud. Bacău, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa. Izvorește din vîrful Cotumba curge prin satul cu acelaș nume, și se varsă, d'a dreapta, în Trotușul.

Cotuna, *cătun,* al com. Albești, jud. Buzău, format din însurățeĭ. Are 60 locuitorĭ și 12 case.

Cotuna saŭ **Călțuna,** *moșie.* (V. Călțuna, jud. Buzău).

Cotuna, *pădure,* în com. Meteleul, jud. Buzău, pe moșia Meteleul-Lipănesc. Are o întindere de aproape 170 hect.

Cotuneĭ (Tufele-), Văleanca, saŭ **Mărgineni-Văleanca,** *moșie,* în com. Albești, jud. Buzău, proprietatea statuluĭ. Are 420 hect., din care 160 pădure, iar restul arabil dat însurățeilor.

Cotuneĭ (Tufele-), *pădure,* a statuluĭ, în jud. Buzău, com. Albești, pe moșia Mărgineanca cu Tufele-Cotuneĭ, pendinte de mănăstirea Banu. Are 190 hect.

Cotuneĭ (Valea-), *vale,* se varsă în gîrla Vărbilăul, în raionul com. Vărbilăul, plaiul Vărbilăul, jud. Prahova.

Coțatcul, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s., com. Jideni, numit astfel după pîrîul Coțatcul; înainte se numea Olăreni, fiind-că locuitoriĭ se ocupaŭ cu facerea oalelor. E așezat spre E., pe pîrîul Coțatcul, la 2504 m. spre E. de cătunul de reședință, Oratia, pe o întindere de 547 hect.

Are o populație de 162 familiĭ, saŭ 621 suflete, din carĭ 159 contribuabilĭ; știŭ carte 16 persoane. Aci se află 1 biserică, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Coțatcul, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s. Se desface din dealul Măgura-Căpățîniĭ, se întinde prin rîul Rîmnicul-Sărat și pîrîul Coțatcul, despărțind plășile Rîmnicul-d.-s.; brăzdează Estul comuneĭ Dănulești, Vestul comuneĭ Slobozia, com. Jideni. Pe un întins platoŭ, prelungire a sa, este așezat orașul Rîmnicul-Sărat. Se întinde pe o lungime de 25 kil. de la N.-V. la S.-E. Se termină în rîul Rîmnicul-Sărat. In com. Dănulești, este acoperit cu pădurĭ, în Slobozia cu pășunĭ, în Jideni și Rîmnicul-Sărat cu viĭ întinse, carĭ produc vinurile excelente de Jideni.

Coțatcul, *pîrîŭ,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-s. Izvorește din dealul Măgura-Căpățîniĭ, com. Dănulești (plaiul Rîmnicul), curge de-alungul dealuluĭ Coțatcul, udă com. Jideni spre E., trecînd prin cătunele Olăreni, Oratia, Coțatcul, intră apoĭ în pl. Marginea-d.-s., trece prin păduricea Mărăcini-Greculuĭ, pe la N. comuneĭ Voetin și se varsă, după un curs de 45 kil., în pîrîul Slîmnicul, saŭ maĭ bine zis în balta Negru, formînd în cursul săŭ balta Voetin saŭ Robescu, din com. Voetin. Primește ca afluent pîrîul Valea-Cireșuluĭ.

Coți, *pisc* de munte, pe culmea Arnota, jud. Vîlcea. Cade la S. de muntele Breota și e udat la V. de rîul Bistrița.

Coțîmboaica, *gîrlă,* izvorește din partea de N.-V. a com. Rîfovul, pl. Crivina, județul Prahova, trece, șerpuind, pe la V. de cătunul Mălăești și se varsă în rîul Teleajenul, la S. de cătunul Moara-Domnească, comuna Rîfovul.

Coțobîțuluĭ (Fîntîna-), *fîntînă,* jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Risipiți.

Coțobîțuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Dolj, plasa Dumbrava-d.-j., com. Risipiți.

Coțofana, *iezer,* jud. Brăila, între Dunărea-Vechie și Dunărea-Vapoarelor, din com. Chiscani.

Coțofana, *japse,* în jud. Brăila, unește Veriga-Măcinuluĭ cu Dunărea-Măcinuluĭ în fața grădinelor de zarzavat din Dobro-

Hosted by Google

gea. O ramură dă spre V. în Borcea.

Coţofana, *vale,* în jud. Vîlcea, la N. de com. Slătioara, plaiul Horezul.

Coţofana (Muntele-), *munte,* proprietatea Eforieï Spitalelor Civile din Bucureşti, fost pendinte de schitul Lespezile, com. Sinaia, plaiul Peleşul, jud. Prahova, în întindere de 1133 hectare, din carï 555 hect. suprafaţă împădurită şi 578 hectare pămînt cultivabil şi fîneţe, arendate pe periodul 1888—93 cu 1062 leï anual.

Coţofana-Mare, *lac,* în judeţul Vlaşca, pl. Marginea, pe proprietatea Băneasa.

Coţofana-Mică, *lac,* în judeţul Vlaşca, pl. Marginea, pe proprietatea Băneasa.

Coţofanca (Coţofeanca), *sat,* în jud. Ilfov; face parte din com. rur. Gurbăneşti-Coţofeanca, pl. Negoeşti. Este situat la E. de Gurbăneşti, pe malul drept al văeï Mostiştea.

Se întinde pe o suprafaţă de 736 hect., cu o populaţie de 503 locuitorï.

Principele N. Bibescu are 400 hect. şi locuitoriï 336 hectare. Proprietarul cultivă 290 hect. (110 izlaz). Locuitoriï cultivă 265 hect., restul îl rezervă pentru izlaz.

Comerţul se face de 2 cîrciumarï.

Are o biserică cu hramul Sf-tul Nicolae, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ.

Vite: 385 vite marï şi 1446 vite micï.

Coţofăneşti, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Răcăciuni.

Comuna Coţofăneşti este aşezată pe pîrîul Bîlca, din jos de satul Bîlca; satele ce o formează sunt aşezate unul lîngă altul.

Distanţa comuneï de reşedinţa sub-prefectureï e de 17 kil., iar de capitala judeţuluï e de 61 kil.

Se mărgineşte la N. cu comuna Trotuşul, care o desparte de com. Sascut şi Urecheşti; la E. cu com. Cornăţelul, iar la V. cu comunele Borşani şi Bîlca.

Comuna Coţofăneşti se compune din cătt. Coţofăneşti (unde e şi primăria comuneï) şi Tămăşoaia.

Are o populaţie de 149 capï de familie, saŭ 610 suflete (286 bărbaţï şi 324 femeï). Această populaţie se împarte ast-fel: 320 neînsuraţï (152 bărbaţï şi 168 femeï), 254 însuraţï, 36 văduvï, (7 bărbaţï şi 29 femeï); 574 Romînï, 6 Grecï, 4 Ungurï şi 26 de diferite naţionalităţï; 580 ortodoxï, 4 catolicï şi 26 mozaicï; 164 agricultorï, 9 meseriaşï, 3 comercianţï, 10 avînd diferite profesiunï libere şi 14 servitorï.

Ştiŭ carte 46 persoane (34 bărbaţï şi 12 femeï).

Numărul caselor de locuit e de 150.

Are o biserică filială, cu hramul Sf. Gheorghe (parohia Bîlca); o şcoală mixtă, într'un local închiriat de comună, frecuentată de 8 copiï (6 băeţï şi 2 fete), din 77 (31 băeţï şi 46 fete) în vîrstă de şcoală. Comuna cheltueşte cu şcoala 320 leï anual.

Sunt 116 contribuabilï.

Budgetul com. pe 1893—94 a fost de 2300.74 leï la venitурï şi de 2283.49 leï la cheltuelï.

Numărul cultivatorilor în acelaşï an a fost de 130.

Instrumentele agricole de carï dispun cultivatoriï acesteï comune sunt: 7 pluguri de lemn, 47 de fier, 8 grape de fier; 3 morï de apă şi 1 cu vaporï.

Vite sunt 483, din carï: 141 boï, 60 vacï, 50 caï, 524 oï, 35 capre şi 35 porcï.

Sunt 65 stupï de albine.

In comună sunt: 2 fierarï, 1 cîrciumar, 3 fabricanţï de rachiŭ şi 1 de coloniale.

Drumurile ce înlesnesc comunicaţia comuneï cu cele-l-alte comune învecinate, sunt: şoseaua comunală care o leagă de Cornăţelul şi de Borşani şi drumul care duce la Urecheşti, pe unde trece şoseaua şi linia ferată Adjud-Tg.-Ocna.

Coţofăneşti, *sat,* face parte din com. rur. Mălăeşti, pl. Vărbilăul, jud. Prahova. Are o populaţie de 389 locuitorï (214 bărbaţï, 175 femeï). Aci e o biserică, fondată la anul 1838 de obştea locuitorilor.

Coţofăneşti, *sat,* în comuna cu acelaşï nume, pl. Răcăciuni, judeţul Putna. Este situat pe pîrîul Bîlca, care-l desparte de cele-l-alte sate ale comuneï.

Are o biserică filială (parohia Bîlca), cu hramul Sf. Gheorghe; o şcoală mixtă, într'un local închiriat, frecuentată de 8 copiï (6 băeţï şi 2 fete), din 57 (24 băeţï şi 33 fete) în vîrstă de şcoală.

Comuna cheltueşte cu şcoala 320 leï anual.

Coţofeneï (Măgura-), *măgură,* în jud. Teleorman, comuna Suhaia. Este semn de hotar al pămînturilor date locuitorilor în 1864.

Coţofeneï (Movila-), *movilă,* în jud. Teleorman, la V. moşieï

Hosted by Google

Suhaia, spre proprietățile locuitorilor. Este semn despărțitor de moșia Viișoara și datează din timpuri vechi.

Coțofeni, *stație d. dr. d. f.,* în jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Coțofeni-din-Față, pe linia Craiova-T.-Severin, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1875. Se află între stațiile Işalnița (7.5 kil.) și Răcari (11.1 kil.). Înălțimea d'asupra nivelului mării de 114^{m}.54. Venitul acestei stații pe anul 1896 a fost de 17974 lei, 21 bani.

Coțofeni, *cîmpie,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Față, pe care este situată comuna și unde, spun locuitorii, a fost lagărul lui Tudor-Vladimirescu.

Coțofeni, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Dumbrava d.-j., com. Gubancea, ce poartă acest nume încă din vechime, cînd aparținea lui Gh. Coțofeanu. Astăzi aparține fraților Popescu, moștenitorii lui Gh. Coțofeanu. Are un venit anual de 10000 lei.

Coțofeni, *silişte,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-j., com. Gubancea, în V. comunei.

Coțofeni-de-Jos, *sat,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Față, cu reședința primăriei.

Are o populație de 306 suflete, (173 bărbați și 133 femei), cari locuesc în 58 case și 5 bordee.

In apropiere de sat sunt ruinele unei case vechi boerești, zidită de Spătarul Mihail Coțofeanu, care a luat parte la războaele lui Mihaiu-Viteazul, și 2 movile, despre care legenda spune că sunt făcute de împăratul Traian.

Copiii din sat urmează la școala mixtă din satul Beharca. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 10 băeți. In vîrstă de școală sunt 23 băeți și 9 fete. Știu carte 45 bărbați și 7 femei.

In sat este o biserică de zid, cu hramul Sf-tul Gheorghe, fondată, la 1828, de Aga Gheorghe Coțofeanu. Are venit 200 lei, lăsați de Grigore Coțofeanu.

Coțofeni-de-Sus, *sat,* în județul Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Față. Are o populație de 638 suflete (334 bărbați și 304 femei), cari locuesc în 158 case și 3 bordee.

Copiii urmează la școala mixtă din satul Beharca. In anul școlar 1892—93 aŭ frecuentat școala 27 băeți și 1 fată. In vîrstă de școală sunt 29 băeți și 15 fete. Știu carte 78 bărbați și 4 femei. In sat sunt 4 cîrciumi.

Coțofeni-de-Sus, *moșie* particulară, în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Față, pe care se găsește și păduri. Aparține d-lui G. V. Pencioiu.

Coțofeni-de-Sus, *pădure* particulară, în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Față, în întindere de 200 hect., pe moșia d-lui G. V. Pencioiu, căruia aparține. Inainte aparținea lui Grigore Coțofeanu. Esențe: cer, gîrniță, gorun, toate în stare de creștere.

Coțofeni-din-Dos, *com. rur.,* în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-s., la 23 kil. departe de Craiova și la 21 kil. departe de reședința plășei, Filiași. Situată parte pe deal, parte pe șes, pe malul drept al Jiului.

Se învecinește la E. cu com. Mihăița, la V. cu com. Scăești, la N. cu com. Coțofeni-din-Față și la S. cu com. Raznicul.

Rîul Jiul udă comuna spre N., despărțind-o de Coțofeni-din-Față.

Se spune că această comună, ca și vecina cu același nume, a fost fondată de un anume Coțofeanu. Se compune dintr'un singur cătun.

Pe un deal, în proprietatea (pădurea) d-lui colonel Gigîrtu, se găsesc urmele unei cetăți, ce se crede a fi făcută din timpul năvălirei barbarilor. Acea cetate, situată în vîrful dealului, are forma unui triunghiu; spre E. are o vale de 200 m. adîncime, asemenea spre N. și spre S. Spre V. însă se cunosc urmele unui zid ce a împrejmuit cetatea. Zidul are o grosime de 8 metri, zidit din cărămida ce se cunoaște a fi fost foarte mare. Jur-imprejurul cetăței fiind un șanț, spre V. este mai puțin adînc, ceea-ce probează că acolo aŭ fost porțile cetăței. In interiorul cetăței se află un loc gol; zidurile sunt în număr de trei în interiorul cetăței.

In comună este o biserică de zid, fondată de locuitori, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă, condusă de un învățător; funcționează din anul 1832 și este întreținută de comună. Localul e făcut din cărămidă. A fost construită cu cheltuiala particularilor. Are în vatra satului 1892 hect. neîmprejmuite. A fost frecuentată în 1892—93 de 38 băeți. In vîrstă de școală sunt 66 copii. Știu carte 38 bărbați.

Populația este de 1240 suflete, din cari 586 bărbați și 654 femei. După legea din 1864 sunt 192 locuitori împămînteniți.

Suprafața comunei e de 3028

Hosted by Google

pog. Moșia Coțofeni-din-Dos are o suprafață de 2633 pog. arabile, cu un venit de 40000 leĭ; aparține sătenilor și proprietarilor. Se seamănă pe ea: porumb, grîŭ, orz, etc.

Pădurea Coțofeni-din-Dos are o întindere de 50 hect. tufăriș; e compusă din tufanĭ.

Făneață este în întindere de 113 pogoane.

Viile aparțin sătenilor.

Pe proprietatea d-luĭ Petrache Ionescu se află o moară de aburĭ.

Se transportă productele cu carele pe șoseaua vecinală-comunală ce străbate comuna.

Venitul com. pe anul 1893—94 a fost de 1850.83 leĭ și cheltuelile de 1649 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 80, oĭ 140, capre 17 și porcĭ 24.

Coțofeni-din-Dos, *sat,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Dos, cu reședința primărieĭ. (Vezĭ com. Coțofeni-din-Dos).

Coțofeni-din-Dos, *moșie* particulară, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Dos, pe care se găsesc 50 hect. pădure.

Coțofeni-din-Dos, *pădure,* în întindere de 5 hect, jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coțofeni-din-Dos.

Coțofeni-din-Față, *com. rur.,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., la 16 kil. de Craiova și la 19 kil. de Filiași, reședința plășeĭ.

Situată la Nordul rîuluĭ Jiul, pe un loc șes numit Cîmpia-Coțofeni.

Se învecinește la E. cu com. Almajul, de care se desparte prin pîrîul Almajul; la V. cu com. Brădești; la S. cu com. Coțofeni-din-Dos, de care se desparte prin Jiul.

Comuna este cu totul șeasă. Se găsesc pe acest șes cîte-va bălțĭ, precum: balta Glodul, cu o suprafață de 20 pogoane; Rîioasa, cu o suprafață de 2 pogoane; Voivodeasa, cu 10 pogoane; Ruptura, cam de 13 pogoane.

Cînd Jiul se revarsă, formează o singură masă cu aceste patru bălțĭ. Comuna este udată de rîul Jiul ce formează limita către Coțofeni-din-Dos. Primește în stînga pe Almajul, ce desparte comuna aceasta de com. Almajul.

Se spune că această comună a fost înființată de Spătarul Mihail Coțofeanu, care a trăit pe timpul luĭ Mihaiŭ-Bravul; de la acel spătar și-a luat numele comuna. Se compune din treĭ cătune: Beharca, Coțofeni-d.-s. și Coțofeni-d.-j., care este cătunul de reședință. In vechime se compunea din patru cătune, adică coprindea și Coțofeni-din-Față.

In comună se află o biserică de zid, cu hramul Sf. Gheorghe, făcută la anul 1828 de către Aga Gheorghe Coțofeanu. Are un venit de 200 leĭ, dăruiți de Aga Coțofeanu.

In apropiere de comună se maĭ văd ruinele uneĭ case vechĭ precum și două movile. Se spune că movilele aŭ fost făcute de Impăratul Traian; iar ruinele sunt ale caseĭ Spătaruluĭ Coțofeanu, care a luat parte la războaiele luĭ Mihaĭ-Viteazul. Se spune că aci și-a avut lagărul Tudor Vladimirescu.

In comună se văd multe urme de case marĭ boerești.

In cătunul Beharca se află o școală mixtă, condusă de un învățător; funcționază de la 1848; este întreținută de stat și de comună. Localul a fost făcut cu cheltuiala comuneĭ; este în stare bună. Școala are o împrejmuire de 1250 hect. In anul școlar 1892—93 a fost frecuentată de 10 băeți din Coțofeni-d.-j., 21 băeți și o fată din Coțofeni-d.-s., 21 băeți și o fată din Beharca. In vîrstă de școală sunt 108 băeți și 49 fete, din carĭ în Coțofeni-d.-s., 29 băeți și 15 fete; în Coțofeni-d.-j., 23 băeți și 9 fete; în Beharca, 56 băeți și 25 fete. Știŭ carte, în Coțofeni-d.-j., 35 bărbați și 7 femeĭ; în Beharca, 78 bărbați și 4 femeĭ.

Populația comuneĭ este de 1401 suflete, din carĭ s'aŭ împămîntenit, după legea din 1864, 245 locuitorĭ.

Casele sunt în număr de 296, făcute din zid, bîrne și paiante.

Teritoriul comunal este de 2325 hect., din care 1393 arabile, 309 fineață, 298 izlaz și 275 pădure.

Moșiile de pe comună se numesc Coțofeni-d.-s., Coțofeni-d.-j. și Beharca. Aŭ în total o supraf. de 1393 hect. și aduc un venit de 30000 leĭ. Aparțin d-lor G. G. Teișanu, G. V. Pencioiŭ, C. M. Chintescu și P. Hristescu.

Pădurile de tufărișurĭ se numesc: Coțofeni-d.-s., cu o suprafață de 200 hect. și Coțofeni-d.-mj., în cât. Beharca. Ele aparțin d-lor G. G. Teișanu, G. V. Pencioiu și C. M. Chintescu; maĭ înainte aparțineaŭ d-luĭ G. Coțofeanu, Grigore Coțofeanu și Zoe Pasnaschina. Pădurile sunt compuse din gîrniță, cer și gorun.

Viile aparțin locuitorilor și se găsesc pe pămîntul delimitat lor în anul 1864; aŭ o întindere cam de 50 hect. și produc vin alb.

Pe proprietatea d-luĭ G. V. Pencioiŭ este o moară de aburĭ.

In comună se găsesc 10 cîrciumĭ, din carĭ 4 în Coțofeni-d.-s., 2 în Coțofeni-d.-j. și 4 în Beharca. Locuitorii își desfac

Hosted by Google

productele la Craiova; duc grîne, ţuică, spirt şi bumbac. Aceste producte le transportă cu carul saŭ cu căruţa pe calea naţională.

Prin comună trece calea ferată, avînd staţia Coţofeni, la 1/2 kil. departe de comună; calea comunală şi şoseaua naţională, lungă de 5 kil. în comună.

Venitul com. pe 1893—94 a fost de 2845 leĭ, 45 banĭ şi cheltuelile de 2508 leĭ, 54 banĭ.

Vite: 300 vite marĭ cornute, 48 oĭ şi 17 caĭ.

Coţofeni-din-Faţă, fost *sat,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Coţofeni-din-Faţă.

Coţofirul, *măgură,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Preajba, pe lîngă care trece limita de S. către com. Malul-Mare.

Coţofuştiĭ (Valea-), *pîrîŭ,* în judeţul R.-Sărat, plasa Gradiştea, com. Boldul. Se formează din pîrîaşe şi izvoare existente pe teritoriul comuneĭ, curgînd numaĭ în timpul ploilor; udă partea de N. a comuneĭ şi merge de se varsă în balta Boldul.

Coţoiul, *pisc,* pe culmea ce încunjură oraşul Huşi în partea de S.-E., pl. Prutul, jud. Fălciŭ. Şĭ-a luat numele de la un vechiŭ proprietar, numit Coţoiŭ.

Tradiţiunea afirmă despre acest pisc că Ştefan-cel-Mare, Domnul Moldoveĭ, îşĭ avu aci punctul săŭ de observaţiune spre partea N.-V. a oraşuluĭ, loc deschis pe unde năvăleaŭ vrăjmaşiĭ; de unde provine că acest pisc şi purta numele de Cerdacului-Ştefan-Vodă. Adaugă tradiţiunea că după ce Marele Ştefan învinse ordiile Tataro-Turce (poate că între aniĭ 1490 şi 1495) trase cu arcul spre N. de pe Vîrful-Coţoiuluĭ şi unde se opri săgeata, ordonă clădirea bisericeĭ, numită, maĭ în urmă cu 97 anĭ, Episcopia de Huşi. Acest pisc se micşurează prin dărîmarea poalelor sale în partea despre oraş în timpul ploilor îndelungate.

Coţuşca, *com. rur.,* în jud. Dorohoiŭ, pl. Prutul-d.-j. E formată din satele: Coţuşca, Cotul-Miculinţiĭ, Ghireni-Tăutul şi Puţureni, cu reşedinţa primărieĭ în Coţuşca. Are o populaţie de 458 fam., saŭ 1984 sufl.; 3 biserecĭ, deservite de 1 preot, 3 cîntăreţĭ şi 3 pălămarĭ; 1 şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 50 de elevĭ; 10 iazurĭ şi 8 pogoane vie; 890 hect., 90 ariĭ pămînt sătesc şi 8776 hect., 52 ariĭ cîmp al proprietăţilor.

Budgetul com. a fost, în 1889—90, de 450 leĭ la venituri şi de 4003 leĭ, 60 banĭ la cheltuelĭ; iar în 1890—91, de 2986 leĭ la venituri şi de 2385 leĭ la cheltuelĭ.

Vite marĭ cornute: 1882; sunt 3752 oĭ, 331 caĭ şi 247 porcĭ.

Stupĭ cu albine sunt 120.

Coţuşca, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume, com. Coţuşca, plasa Prutul-de-Jos, jud. Dorohoiŭ. Are 188 familiĭ, saŭ 811 suflete. Aşezările sătenilor sunt cu livezĭ, şi cu grădinĭ; iar proprietariĭ moşieĭ aŭ casă de zid cu un rînd, grădină cu florĭ şi livadă bine regulată, cu diferiţĭ pomĭ fructiferĭ de speciĭ alese, precum şi 4 pogoane de vie. Toate acestea sunt făcute de către Al. Gr. Văsescu; proprietatea moşieĭ este a erezilor luĭ.

Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ şi 1 pălămar; este de lemn şi tencuită; o şcoală, condusă de un învăţător, frecuentată de 50 şcolarĭ; are un local bun de zid, dăruit de proprietarul, Al. Gr. Văsescu.

Calitatea pămîntuluĭ este bună, cu micĭ părţĭ de sărăturĭ. Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 270 hect. 43 ariĭ; iar proprietatea 2305 hect. 83 ariĭ cîmp. Iazurĭ sunt 2, de mică întindere.

Pîrîŭ maĭ principal ce curge pe hotarul despre Puţureni, este Volovăţul.

Drumurĭ principale sunt: acel ce duce prin Puţureni de la Mitocul la Dorohoiŭ; şi acel ce vine de la Rădăuţi şi duce la Botoşani.

Hotarele moşieĭ cu: Bodron, Nichiteni, Miorcani, Bivolul-Lipan, Puţureni, Ghireni-Tăutul şi Crasnaleuca.

Locurĭ însemnate sunt: Movila-Cruceĭ şi Movila-Bortoasa.

Covaciul, *vale,* com. Ştirbeşti, pl. Olteţul-d.-j., jud. Vălcea.

Covaciuluĭ (Grindul-), *grind,* în pl. şi jud. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rur. Satul-Noŭ. Porneşte de pe malul Dunăreĭ (Chilia) şi intră în stufăriĭ, în formă de deget. Are o întindere de 120 hect.; e neproductiv şi acoperit cu nisip; numaĭ spre Dunăre (Chilia) are vr'o 10 hect. pădure de sălciĭ.

Covaciuluĭ (Lacul-), *lac,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ rurale Satul-Noŭ. Este format de o răvărsare anterioară a braţuluĭ Chilia, cu care acum comunică prin o gîrlă lungă de 2 kil. Este înconjurată de toate părţile cu stuf. Are 135 hect. întindere, şi conţine peşte. Venitul aparţine statuluĭ.

Covalea, *deal,* pe teritoriul sa-

Hosted by Google

tuluĭ Vițcani, com. Lozna, pl. Berhometele, jud. Dorohoiŭ. De sub el izvorește pîrîul Vițcanul.

Covasa, *pîrîŭ*, jud. Iași. Izvorește din pădurea Rusenilor, comuna Holboca, pl. Branișteа și, după ce formează iazul Ruseni și Holboca, se varsă în Bahluiŭ.

Covasna, *com. rur.*, în partea de N.-V. a pl. Podoleni și a județuluĭ Fălciŭ, în spre hotarul de S. al jud. Iași, așezată pe loc foarte acidentat, prezintînd dealurĭ marĭ și văĭ adînci, cu locurĭ păduroase, viĭ și livezĭ. Este formată dintr'un singur sat Covasna, situat la 39 kil. de Huși, capitala jud. Suprafața teritoriuluĭ com. e de 626 hect. repartizate ast-fel: 312 hect. a locuitorilor împroprietărițĭ, 49 hect. vatra satuluĭ, 181 hect. proprietatea statuluĭ care este mai toată pădure și 86 hect. vie, ce cade pe proprietatea locuitorilor; avînd încă 286 hect. pămînt de cultură pe teritoriul comuneĭ Costuleni, din județul Iași, cu care se mărginește această comună. Este proprietatea statuluĭ.

Are o populație de 413 familiĭ, saŭ 1256 suflete, din care 288 contribuabilĭ.

Printre locuitoriĭ acesteĭ comune, care se ocupă cu cultura viilor și a livezilor, se află și 47 suflete Evreĭ, comercianțĭ.

In sat este o biserică, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală, înființată în 1866 și frecuentată de 23 elevĭ și 4 eleve, din 115 în etate de școală.

După tradițiune, satul ar fi existat din vechime în fundul văeĭ Mărturieĭ, unde a fost și biserică pe Dealul-Mariței, de unde s'a strămutat pe locul de astă-zĭ; iar localitatea unde a existat biserica se numește La-Biserica-Veche, care a fost adusă de acolo în sat, cam pe la 1700 și apoĭ refăcută la 1848. Prin mijlocul satuluĭ, trece pîrîul Covasna.

Venitul comuneĭ e de 3000 leĭ anual.

Vite marĭ cornute, sunt 740, oĭ 900, caĭ 120 și porcĭ 350.

Covasna, *sat.* (Vezĭ Covasna, comună, jud. Fălciŭ).

Covasna, *pădure*, în partea de S. a comuneĭ Covasna, plasa Podoleni, jud. Fălciŭ, proprietatea statuluĭ.

Covasna, *pîrîŭ*, izvorește din pădurea Covasna, plasa Podoleni, jud. Fălciŭ, curge de la S. la N.; se numește și Pîrîul-Mărturieĭ. Trece prin satul și com. Costuleni, jud. Iași.

Covasneĭ (Dealul-), *deal*, se întinde spre E. de satul Coropceni, com. Ciortești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, în direcțiunea de la S. spre N.

Covataruluĭ (Tîrla-), *tîrlă*, izolată, între satul Orțești, din com. Drăgănești și Boroaia, jud. Suceava.

Covecul, *sat.* (V. Bărcănești, jud. Olt).

Coveiul, *com. rur.*, din pl. Băilești, jud. Dolj. Situată în partea centrală, pe loc șes, la 58 kil. S.-V. departe de Craiova și la 8 kil. S.-E. departe de reședința plășeĭ, Băilești.

Se învecinește la E. cu com. Goicea-Mare și Goicea-Mică; la V. cu com. Băilești; la N. cu com. Boureni; la S. cu com. Catanele.

Limita linieĭ de N. începe din Valea-Largă și merge în linie dreaptă spre N. pe la Dealul-de-Viĭ.

Limita linieĭ de S. începe de la hotarul moșieĭ Urzicuța-Boureni și merge drept spre E. până la Sărăceana, un loc băltos de pe moșia Catanele.

Limita linieĭ de V. începe de la hotarul moșieĭ Urzicuța-Boureni și merge drept până la Valea-Largă.

Limita linieĭ de E. începe de la Sărăceanu și merge până la Valea-Largă.

După spusa bătrînilor, acum vr'o 200 anĭ, de cînd Turciĭ aŭ jefuit și prădat Cioroiul (comună, la 15 kil. de Coveiul), un oare-care Dumitriu Mușat, împreună cu toată familia sa, s'a refugiat pe locul acesteĭ comune, unde înainte era numaĭ pădure; acolo și-aŭ făcut eĭ bordee. După plecarea Turcilor nu s'aŭ maĭ întors la Cioroiŭ, de oare-ce satul fusese cu totul devastat. Pe lîngă eĭ aŭ maĭ venit și alțiĭ de prin satele comunelor vecine și ast-fel pădurea a fost tăiată și bordeele aŭ fost înlocuite prin case. Până la anul 1880 făcea parte ca cătun din com. Catanele, iar de la acest an a devenit comună deosebită, coprinzînd un singur cătun, numit Coveiul, în care se află reședința comuneĭ.

In comună se află o biserică, fondată de locuitorĭ, începută la anul 1855 și terminată la 1858. De asupra ușeĭ bisericeĭ se află următoarea inscripțiune:

«Ziditu-s'a această sfîntă și Dumnezeiască biserică, unde se prăsnuește și se cinstește hramul Sf. Martir Mucenic Dimitrie și Cuvioasa Paraschiva, din noŭ, cu toată osîrdirea și strădania epitropilor fiind Marin Durb, Ioan a luĭ Ștefan, Ioan a luĭ Iordache, Mitrică sin Barbu Busuioc, Marcu sin Marcu Vălcăna, stăruind din început și până în sfîrșit cu alergătura și cu darea de banĭ, unde ajutorindu-ĭ și locuitoriĭ dintr'acest

Hosted by Google

sat și alți pravoslavnici creștini, de prin alte părți, în zilele prea Înălțatului nostru Domn Alexandru Ghica, Caimacan a toată Țara-Românească, cu bine-cuvîntarea prea sfinției sale D. Calinic, Episcopul Rîmniculuĭ, 1858, Iulie 3. Zugravĭ, Tudorache Marinescu, Nae sin Mateiŭ Zugravu.»

In comună se află o școală mixtă ce funcționează din 1888. Este întreținută de județ și de comună. Localul, făcut din zid, cu cheltuiala comuneĭ, este în bună stare. A fost frecuentată în anul 1892—93 de 48 de băeți și 5 fete. In vîrstă de școala sunt 78 băeți și 86 fete.

Știŭ carte 109 locuitorĭ, din carĭ 6 femeĭ.

Populația comuneĭ este de 992 locuitorĭ, din carĭ 470 bărbați și 522 femeĭ. După legea rurală din 1864, sunt 10 împămînteniți numaĭ cu locurĭ de case și de grădină.

Case sunt 148 și bordee 35. Casele sunt făcute din zid, pămînt bătut, cărămidă, bîrne lipite cu pămînt și văruite.

Suprafața întreguluĭ teritoriŭ comunal este de 496 pogoane, din care 396 arabile.

Moșiile de pe teritoriul comunal sunt: Proprietatea d-luĭ Ștefan Năsoiŭ, în întindere cam de 150 hect. și cu un venit de 4000 leĭ; arendată; moșia Coveiul, ce aparține moșnenilor Coveiul și Boureni. Se seamănă pe ele: grîŭ, porumb, orz, etc.

Viile, în întindere de 24 hect., aparțin moșnenilor Coveeni și Boureni și se găsesc pe proprietatea lor. Produc vin roșu de bună calitate, dar în mică cantitate.

In comună sunt două cîrciumĭ și 5 comercianți. Locuitoriĭ își desfac productele la Calafat și la schela Bistrețul; duc la tîrg cereale și importă: zahăr, fier, ceară, bumbac, stămburĭ, frînghie, lemne, var, vite, vin, rachiŭ și diverse pometurĭ. Productele le transportă cu carele maĭ mult pe căĭ naturale.

Comuna este străbătută de căile comunale: Coveiul - Catanele, Coveiul-Boureni și Coveiul-Băilești. Cea d'întîiŭ, Coveiul-Catanele, este șosea așternută cu piatră; iar cele-l'alte sunt căĭ naturale.

Calea ce duce la Boureni este lungă de 4 kil.; trece pe hotarul dintre moșia Urzicuța-Boureni și a moșnenilor Coveiul-Boureni. Cea despre Catane, este de 4 kil., merge drept de la Coveiul la Catane, trece prin Valea-Trăsniteĭ. Cea spre Băilești este de 5 kil., trece pe la Crucea-luĭ-Balună, de pe moșia Urzicuța - Boureni și pe partea de la vale de nisipul Băilești.

Venitul comuneĭ pe 1892—93 a fost de 1657 leĭ, 30 banĭ și cheltuelile de 1638 leĭ.

Vite marĭ cornute sunt 400, oĭ 114 și caĭ 18.

Coveiul, *sat,* jud. Dolj, pl. Băilești, com. Coveiul, cu reședința primărieĭ.

Coveiul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, pe teritoriul comuneĭ Rasa.

Coveiul, *moșie particulară,* jud. Dolj, pl. Băilești, com. Coveiul. Aparține moșnenilor Coveeniĭ și Bourenĭ. Pe această moșie se găsesc 24 hect. de vie, ce produc vin roșu, de bună calitate.

Coverca, *locul,* unde Mihăilețul se varsă în Călimănel, jud. Suceava.

Covercile, *loc izolat,* jud. Olt, com. Ciomăgești, pl. Oltul-d.-s.

Covergă (La-), *numire* dată uneĭ *părți* din *pădurea* Floricica, jud. Buzăŭ, comuna Pîclele, cătunul Joseni.

Covergilor (Dealul-), *deal,* în raionul com. Budișteni, pl. Podgoria, județul Muscel. E acoperit parte cu viĭ, parte cu pădure.

Covîrjin, *braț,* (prival), în jud. Ialomița, insula Balta, pl. Ialomița-Balta, com. Dudești.

Covragul, *sat,* face parte din com. Valea-Rea, jud. Tecuciŭ. Situat pe coasta dealuluĭ și a pădureĭ Ciorba, în marginea de E. a pădureĭ, la o depărtare de 3 kil. 600 m. de reședința com.

Are o populațiune de 12 fam., cu 43 sufl. Locuitoriĭ sunt împroprietăriți.

Satul s'a înființat pe la anul 1823. Se desparte de restul com. prin rîul Berheciul.

Covragul, *pîrîŭ,* izvorește din rîpa cu același nume, jud. Tecuciŭ, și se varsă în partea dreaptă a Berheciuluĭ, în raionul com. Valea-Rea.

Covragul, *rîpă,* situată în pădurea Ciorba, la V. de satul Covragul, jud. Tecuciŭ, com. Valea-Rea.

Covrea, *deal,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Seaca, ce se lasă din dealul Botoșești. Are 50 m. înălțime și este acoperit cu locurĭ arabile.

Covrigeasca, *baltă,* pe moșia Slobozia, com. Fîntînelele, jud. Botoșani, cu o suprafață de 1 hect. 50 ariĭ.

Covrigești, *mahala,* din com. rur. Rîmești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Hosted by Google

Covrigi, *com. rur.*, și *sat*, în jud. Mehedinți, pl. Văilor, la o distanță de 49 kil. de orașul Turnul-Severin, iar de com. rur. Broșteni, de 13 kil. Este situată pe o vale strîmtă înconjurată de toate părțile cu dealuri și văi, care, parte sunt acoperite cu pometuri, parte cu vii și parte cu păduri. Formează comună cu satul Costeni și mahalalele: Valea-Mănăstirei, Hobița și Murgilești. Are o populație de 1800 loc., din cari 283 contribuabili, cari locuesc în 350 case.

Calitatea pămîntului este bună. Locuitorii posedă: 50 pluguri, 95 care cu boi, 12 căruțe cu cai; 69 stupi.

Are o biserică deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală cu 1 învățător, frecuentată de 20 elevi; 1 cîrciumă.

Budgetul com. are la venituri suma de 3075 lei și la cheltueli 1014 lei.

Vite sunt: 700 vite mari cornute, 680 oi, 36 cai și 600 rîmători.

Această com. se mărginește: la E. cu com. Ohaba, ce ține de jud. Gorj; spre S. cu com. Văgiulești; spre V. cu com. Samarinești: iar spre N. cu com. Sura.

Văile mai principale în această com. sunt: Valea-Albinei, a-Pocșei, a-Stînei, a-Hobiței, a-Drăganului, Cristiana; iar dealuri sunt: Culmea-Șiiaculuĭ, Dealul-Sfiei și Dealul-Poenilor.

Covrigii (Dealul-), *deal*, în com. rur. Slivilești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Covurluiul, *județ*. Face parte din vechia Moldovă-d.-j. și servește ca hotar al Țărei în spre Basarabia. Numirea acestuĭ județ vine de la pîrîul Covurluiul, ce-l străbate prin mijloc pe o întindere de 40 kil., de la Hulești pănă la Foltești. El are ca marcă o ancoră, în semn că la Galați, capitala județuluĭ, ancorează multe vase plutitoare, spre încărcare și descărcare.

Situația și hotarele.—Județul Covurluiul este așezat între 45° 25′ 50″ de latitudine nordică și 25° 41′ 10″ de longitudine estică.

Teritoriul acestuĭ județ este coprins între rîurile Prutul, care îl udă în partea estică, pe o lungime de 80 kil., și Siretul, care îl atinge la V., pe o întindere de 32 kil., precum și fluviul Dunărea la S., în lungime de 15 kil. In partea vestică, de la Vameșul pănă la Cudalbi, pămîntul acestuĭ județ se îndreaptă de la valea pîrîuluĭ Gerul spre E., iar d'acolo merge tot îngustîndu-se spre N. pe dealuri și văi, din cari cele mai multe își aŭ începutul în județele Tecuciŭ și Tutova.

Hotarele Covurluiuluĭ sunt: la S. județul Tulcea, de care îl desparte Dunărea, între gurile Siretuluĭ și ale Prutuluĭ; la E. Basarabia, despărțită prin rîul Prut, de la satul Vădeni pănă la gura Prutuluĭ; la N.-V. județul Tutova, începînd linia de hotar din malul drept al Prutuluĭ (comuna Cîrja, județul Tutova) și mergînd, înclinîndu-se spre N. pănă la punctul extrem Gherească (comuna Lupești); teritoriul jud. Tutova intră în Covurluiŭ, în partea nord-vestică, printr'un unghiŭ destul de mare, ale căruĭ laturi încep de la Lupești și schitul Zimbrul și se întretaie la Berești; la V. și S. se mărginește cu jud. Tecuciŭ, precum și cu rîul Siretul, care îl desparte de jud. Rîmnicul-Sărat (cu acesta se învecinește mai jos de cât. Vameș, com. Piscul, plasa Siret, în dreptul comuneĭ Corbul din R.-Sărat) și județul Brăila.

Topografia și orografia. — Forma teritoruluĭ jud. Covurluiŭ e lungăreață, asemuindu-se unuĭ pentagon. De la Galați, punctul cel maĭ sudic pănă la Gherească, punctul nordic cel maĭ depărtat, sunt aproape 100 kil.; de aice pănă la Bîrlad nu maĭ sunt de cît vr'o 10 kil.

Suprafața totală a județuluĭ e de 286351 hect., din carĭ 37237 hect. pămînt înpădurit, restul fără pădurĭ. Poziția terenuluĭ se caracterizează ast-fel: ridicat și presărat cu dealurĭ în partea superioară (N. și Nord-Estică) și plecat (jos) saŭ format din șesurĭ în partea inferioară (Sud-Vestică și Sud-Estică), adică în văile Siretuluĭ și ale Prutuluĭ. Punctul cel maĭ înalt e acel de la Gherească, d'aproape 184 metri d'asupra niveluluĭ Mării-Negre; iar punctul cel maĭ jos e parte din valea orașuluĭ Galați și malul Dunăreĭ; cu $6^{m}.560$—$7^{m}.136$ d'asupra niveluluĭ Mării.

Natura și calitatea soluluĭ variază după localităților: argiloasă, calcaroasă, vegetală și mlăștinoasă. După plășĭ, se precizează ast-fel: *Horincea* și *Zimbrul:* în partea accidentată, argiloasă și arinoasă, prea puține locurĭ calcaroase, ceea-ce face că grîul reușește aice foarte rar; *Prutul:* maĭ puțin accidentată, calcaroasă, prea puțin arinoasă, de acea pămîntul produce bine tot felul de semănăturĭ, afară de malul Prutuluĭ, unde sunt expuse la negurĭ și pălituri, dar în schimb aci cultura viilor e maĭ în floare; *Siretul:* prea puțin accidentată, pămîntul calcaros și argilos în parte.

In județul Covurluiŭ se află numeroase dealurĭ și văĭ. Dintre dealurĭ, cele maĭ principale sunt:

Hosted by Google

Poleitul, Brăileț, Piscul-Sereț, Chiciura, al-Corniț, al-Țuțcanilor, al-Slivneț, etc. Văile cele mai însemnate sunt: a-Prutuluț, a-Ijdilenilor, a-Horincenilor (în care dau văile Lișcovuluț și Țuțcanilor), a-Paruluț, a-Oarbeț (Chirileștilor), a-Slivneț, a-Chinejeț, a-Covurluiuluț (Jorăștilor), a-Covurluiuluț-Sec, a-Porculuț, a-Roșieț, a-Rădeștilor, a-Bursucanilor, a-Suhuluiuluț, a-Măcișenilor, a-Geruluț, a-Potîrnicheț, a-Mălineț, a-luț-Manolache, a-Filioareț sau Făloaeț (Filești-Calica), a-Siretuluț, etc.

Clima. — Clima este potrivită și variabilă, în general sănătoasă; maximul căldureț e până la + 39 grade, iar al friguluț până la — 25.

Dintr'o serie de observațiuni meteorologice, culese de diferite persoane de știință în diferite intervale, între aniț 1859—1889, asupra orașuluț Galațț, carț obsevațiuni se pot aplica cu micț deosebiri și asupra întreguluț județ Covurluiu, rezultă următoarele date rezumative:

Presiunea atmosferică:

Minimum la 8 Martie 1886. 739. 4
Maximum la 2 Fevr. 1882. 785. 5
Mediu 761.13

} 7 ani de observații de la 1882—88; treț observațiț zilnice: 8 ore a. m., 2 și 8 p. m.

Temperatura:

Minimum la 8 Martie 1875. 25. 0
Maximum 12 August 1859. . 49. 4
Media $\frac{^{8}a.+^{2}p.+^{8}p.+min.}{4}$ 11.75

} 20 ani de observații: 1859 — 1863, 1870 — 77 și 1882 — 88.

N. B.—Media 8 a.+2 p.+8 p. +min.$^{m.}$ s'a obținut numaț la intervalul de 7 ani (1882—88).

Vînturile, ce bat maț adese-ori, sunt: N.-E. S.-V. N., forța lor medie fiind 2.3

} 20 ani de observații

Umezeala medie, absolută m. m. 8.0 (3 ani de obs., 1886—88).

Umezeala medie relativă % 73.44 (5 ani de observațiț, 1884 până la 1888).

Evaporațiune în timp de 5 ani: 1884—88 mm. 4.876.6.

Ploaie în timp de 5 ani: 1884—88 mm. 2.256.9.

Stratul zăpeziț în timp de 3 ani: 1886—88 mm. 3.312.3.

Ozonul în timp de 4 ani: 1885—88 media . . . . 8.3.

Nebulozitate:

1.148 zile senine
1.464 » puțin nouroase
1.158 » foarte nouroase
1.007 » acoperite
289 » de ploaie la aniț 1886—88
86 » de zăpadă la aniț 1886—88.

Hidrografia. — Apele ce udă jud. Covurluiul sunt următoarele: curgătoare, fluviul Dunărea la S.; rîurile Prutul la E. și Siretul la V., iar în direcția E.-V. pîraiele: Horincea (Hurmuzul), Covurluiul-cu-Apă, Covurluiul-Sec, Chineja, Suhuluiul-cu-Apă și Suhuluiul-Sec, Gerul, Bîrlăzelul, Lozova, Cătușa, etc., precum și pîrîiașele: Oarba, Zoițana, Elanul, Recea, Oancea, Prutețul, Merea, Slivneț, Gologanul, Mălineț, etc.; stătătoare, lacurile: Brateșul, Covurluiul, Sovîrca; iazurile: Lacul-Mare, Bugeanul, Siretul-Stătător, Iazul-Miclesculuț (Chișteala-Vechie), Lacul artificial de la Bujor și lăcușorul de pe dealul dintre Măluști și Țuțcani; bălțile: Rădeanul, Cătușa, Gheboasa, Lozova, etc., precum și altele maț micț, formate maț ales de vărsăturile Prutuluț.

Populațiunea. — Intre 1840—1849, numărul total al populațieț jud. Covurluiu era de 15649 fam., sau 78470 suflete. Intinderea teritoriuluț era de 165 $^{11}/_{44}$ leghe pătrate, avînd deci cîte 475 locuitorț de leghe, cu 3 orașe și 82 sate. Locuitorii se clasificau ast-fel: *a)* scutiți de dări 4825, din carț: 177 boerț sau fiț de boerț, 37 amploiați fără rang, 517 clericț și servitorț bisericești, 19 profesorț și medicț, 312 străinț, 770 intendenți și servitorț, 306 privilegiați, 530 slujbași, 71 țigani mănăstirești, 300 țigani particulari, 491 soldați, 176 slujitorț, 1118 infirmț; *b)* contribuabilț (birnici): negustătorț și meșteșugarț 1098, mazilo-ruptași 2156, sătenț cultivatorț 5842, fără domiciliu fix 293, emigrați 233, evreț 238, străinț traficanți 1011, țigani aț statuluț 55; totalul familiilor 10871.

Satele ținutuluț se împărțeau ast-fel: 14 mănăstirești, 22 răzășești, 46 particulare; iar populația: 9513 aparținînd mănăstirilor, 22803 de răzeși și 46156 de particulari. Biserici 103, orașe 3, sate 82. Dintre sate, 31 coprindeau maț puțin de 50 locuitorț, 23 de la 50—100, 20 de la 100—200, 5 de la 200—300, 2 de la 300—400 și 1 de la 400—500.

Ținutul Covurluiuluț făcea atuncț parte din zona a treia (toată Moldova era împărțită în treț zone), compusă din județele: Fălciu, Tutova, Tecuciu, Putna și Galați, zonă maț puțin populată, din cauza apropieret fortărețelor și a lipseț pădurilor.

In anul 1865, adică îndată după aplicarea legeț comunale din 1864, se găseau în acest județ: 43 comune, din carț 1 urbană și 43 rurale, cătune eraț 101, case 13588, familii 21804, bisericț 110, care se repartizaț pe plăși în modul următor: *Siretul:* 14 com., 32 căt., 6528 case, 14098 familiț și 24 bisericț; *Prutul:* 12 com. 31 căt., 3288 case, 3780 familiț și 29 bisericț; *Horincea*: 18 com., 38

Hosted by Google

cât. 3772 case, 3930 familiĭ și 39 bisericĭ.

In fine, după cel din urmă recensămînt din Aprilie 1890, în întreg județul Covurluiŭ, se aflaŭ 30667 capĭ de familie, cu 127047 suflete, din carĭ: 66848 bărbațĭ și 60192 femeĭ; 69709 necăsătoriți, 48277 căsătoriți, 8827 văduvĭ și 327 divorțați; știŭ carte 30973 persoane, nu știŭ 96076.

Numărul contribuabililor e de 17315.

Din această populație, 5282 contribuabilĭ, 12013 capĭ de familie, cu 59143 suflete sunt în orașul Galați; și 12033 contribuabilĭ, 17754 capĭ de familie, cu 67897 suflete, în comunele rurale.

Cu privire la suprafața teritoriuluĭ, avem 44 locuitorĭ la o sută hect. pămînt, saŭ 2,25 hect. de om.

După religiunĭ, locuitoriĭ Covurluiuluĭ se împart: ortodoxĭ 107107, gregorianĭ (armenĭ) 300, lipovenĭ 36, catolicĭ 4418, protestanțĭ 499, mozaicĭ 14577 și mahomedanĭ 115. Dintre izraeliți, 13442 sunt în Galați și 1135 în comunele rurale; iar dintre creștiniĭ eterodoxĭ și mahomedanĭ, mai toți sunt în capitala județuluĭ.

Mișcarea populațieĭ acestuĭ județ pe anul 1888 prezintă următoarele cifre: căsătoriĭ 757, nașterĭ 5077 și morțĭ 3698; morțĭ-născuțĭ 64. Din aceastea, 269 căsătoriĭ, 1769 nașterĭ, 1565 morțĭ și 37 născuțĭ-morțĭ aŭ fost la populația urbană; iar 488 căsătoriĭ, 3308 nașterĭ, 2133 morțĭ și 27 născuțĭ-morțĭ la cea rurală.

După religiune, aŭ fost 1359 căsătoriți ortodoxĭ, 28 catolicĭ, 2 armenĭ și 120 izraeliți. După instrucție, 341 bărbațĭ înșuratĭ aŭ știut iscăli, 146 nu; dintre femeile măritate, 159 cu știința iscălireĭ, 598 fără; iar după aceeași însușire, la oraș aŭ fost 206 bărbațĭ cărturarĭ și 63 necărturarĭ, 130 femeĭ cu știință de carte și 139 fără, pe cînd la sate 135 bărbațĭ aŭ știut iscăli și 353 nu, femeĭ cu știință de carte 29 și fără 459.

Nașterile, după religiune, se împart în: 4411 din părințĭ ortodoxĭ, 134 catolicĭ, 21 protestanțĭ, 5 armenĭ, 1 lipovan, 1 mohamedan, 504 izraeliți; după protecțiune: 4763 Romînĭ, 5 Italienĭ, 2 Francezĭ, 124 Austro-Ungarĭ, 16 Germanĭ, 14 Rușĭ, 28 Turcĭ (supușĭ), 103 Grecĭ, 4 Sîrbĭ, 7 Bulgarĭ și 9 de alte protecțiĭ. Dintre născuți, sunt 4775 copiĭ legitimĭ, 291 naturalĭ (nelegitimĭ), 11 găsiți; nașterĭ gemene 79, și anume: 77 îndoite și 2 întreite.

Dintre morți, sunt 1934 bărbați și 1759 femeĭ; 759 cununați (din carĭ 445 bărbați și 314 femeĭ), necununați 2346 (din carĭ 1246 bărbați și 1102 femeĭ), văduvĭ 541 (209 bărbați și 332 femeĭ), și cu stare civilă necunoscută 52 (41 bărbați și 11 femeĭ); după religiune: 3291 ortodoxĭ, 117 catolicĭ, 14 protestanțĭ, 11 armenĭ, 6 lipovenĭ, 3 mohamedanĭ, 249 izraeliți, și 6 de alte religiĭ. După cauzele producătoare, morțile aŭ provenit: 3612 din boală, 63 din accidente și 23 prin sinucidere.

Ocupația locuitorilor.—Locuitoriĭ județuluĭ Covurluiŭ se ocupă în genere cu cultura cerealelor și a viilor, cu creșterea vitelor, transportul, lucrul de mînă, pescăria și, în deosebĭ în capitala județuluĭ, cu negoțul și industria (meseriile). După ocupație, ceĭ 30667 capĭ de familie aĭ acestuĭ județ se specifică: 26894 plugarĭ, cărăușĭ și muncitorĭ cu brațele, 2117 comercianțĭ, 796 industrialĭ (meseriașĭ) și 860 funcționarĭ de diferite categoriĭ și persoane cu profesiunĭ libere.

Proprietatea fonciară. — Proprietatea fonciară în tot județul Covurluiŭ, fie rurală fie urbană, se evaluează la 58686029 leĭ, 50 banĭ, din carĭ 30745858 leĭ proprietatea rur. și 27940171 leĭ, 50 banĭ cea urbană.

Veniturile tuturor proprietăților din județ se estimează la 5868602 leĭ, 95 banĭ, astfel desfăcute: de la clădirile din tot județul leĭ 2984353; de la proprietățile rurale cultivate de însișĭ proprietariĭ leĭ 2081846.76; de la proprietățile, arendate, iar proprietariĭ locuind în țară, leĭ 718040.73; de la proprietățile arendate și proprietariĭ locuind în străinătate, leĭ 120362.31

Din 37 comune rurale, azĭ aflătoare în acest județ, 12 sunt locuite numaĭ de răzășĭ, 7 amestecătură răzășĭ și foștĭ clăcașĭ și 18 numaĭ foștĭ clăcașĭ și însurățeĭ împroprietăriți la 1864 și 1878. Dintre plășĭ, Horincea e maĭ toată formată din sate răzășești, ale căror proprietăți s'aŭ micșorat foarte mult prin moșteniri; pl. Prutul are numaĭ patru sate de răzășĭ: Oancea, Fîrtănești, Măstăcanĭ, Moscul și parte din Umbrărești; iar în pl. Siretul, nicĭ un sat răzășesc; în pl. Zimbrul, cincĭ: Bursucani, Crăești, Cudalbi, Smulți și Vîrlezi.

Numărul foștilor clăcașĭ împroprietăriți la 1864 e de 4667, iar al însurățeilor cărora li s'a dat pămînt de la 1878 până la 1880, de 1295 inșĭ.

Pentru întîia aplicare a legeĭ pentru vînzarea bunurilor Statuluĭ în loturĭ micĭ, din 1 Aprilie 1889, adică la ceĭ ce n'aŭ de loc pămînt saŭ aŭ maĭ puțin de o jumătate hectar, s'aŭ în-

Hosted by Google

scris pe tablourile respective în județul Covurluiŭ 4199 romînĭ muncitorĭ de pămînt, din carĭ 3521 în comunele rurale și 678 din părțile mărginașe ale orașuluĭ Galați. Toate înscrierile din sate sunt pentru loturĭ de 5 hect.; cele din oraș variază ast-fel: 519 loturĭ de 5 hect., 100 de 10 hectare, 32 de 15 hect., 2 de 20 și 15 de 25.

Numărul proprietarilor fonciarĭ, ale căror moșiĭ sunt maĭ marĭ de 143 hect. (100 fălcĭ), este de 95; saŭ în total 114765 hect. 43 ar. aparțin proprietățeĭ marĭ.

Aceste moșiĭ sunt: Băleni și Zăgancea, în comuna Băleni; Șerbești-Vechĭ și Izgon, în Braniștea; Slobozia - Ventura, Cotros și Zăvoiul, în Cuca; Gologanul, Bezmanul, Bătrînul-Izvoreț și Ciudinul, Murgociul și Pleșești (2 trupurĭ) în Cudalbi; Satul - Costiĭ, Filești (Calica), Movileni, Șendreni (2 trupurĭ), Gheboasa, Cișmelele - Micĭ, Țiglina, Serdarul (Șendreni), Bărboși, Rusca-Mare și Rusca-Mică, în com. Filești; Măcișeni, Urlești și Corni în comnna Măcișeni; Mînjina, Potîrnichea-Cocorăși, Fîntîna - Geruluĭ (2 trupurĭ), în Mînjina; Pechea, trupul din Pechea, Cioara - Elena, Lupa și Oticul în Pechea; Vameș (2 trupurĭ), în Piscul; Slobozia - Conachi, în comuna cu acelașĭ nume; Gornești, în Smulți; Bălinteștĭ, Cioinagi, Ghibărțeni și Pochișcani, în com. Bălinteștĭ; Slobozia-Băneasa, Bucșeneasca și Boereasca în Băneasa; Golășeĭ, Urechești, Umbrărești (4 trupurĭ), Puțichioaia și Armeneasca, în Bujor; Terchileni - Voinești - Bazan - Causan, Voinești - Țopeni, Călugăreasca și Tîrgul - Bereștĭ în Bereștĭ; Bogdan-Proșie și Potroci, Sora, Proșie și Călugăreasca, în Crăești; Drăgușeni și Diocheți în Drăgușeni; Folteștĭ în comuna omonimă; Frumușița (2 trupurĭ) și Ijdileni, în Frumușița; Lunca, Hulești și Roșia, în Jorăști; Chirafteĭ și Drăculești, în Măstăcani; Slobozia-Oancea și Oancea (3 trupurĭ), în com. Oancea; Rogojeni-Chirilești, în Rogojeni; Onciul, în Slivna; Tătarca, Șivițele, Galata și Frumoasa în Șivița; Odaia-Manolachi, Slobozia - Movilă, Ibrian (2 trupurĭ) și Movila-Turculuĭ, zisă și Monete, în Tulucești; Vîrleaza-d.-s. și Vîrleaza-d.-j., Vîrleză-Iteștĭ, în Vîrlezi; Păscani-Vlădești, Fîntîna-Țiganuluĭ, Păscani, Brănești și Roșcani, în Vlădești.

Dintre moșiile particulare ale Covurluiuluĭ, cea maĭ mare e Folteștĭ, cu 11082 hectare întindere; iar cea maĭ mică (negreșit pănă la măsura luată de 100 fălcĭ) Bogdan - Proșie și Potroci, din com. Crăești, cu suprafață de 143 hect.

Moșiile statuluĭ din acest județ sunt: Oasele și Mavromolul saŭ Cuca-Mică, în com. Cuca; Bălțatul, în Slob.-Conachi; Măxineni, Crăciuna saŭ Viorica, în Independența; Braniștea și Țipești, în Braniștea; Hliza-Precista, în Fileștĭ; Zîrnești cu trupurile Chiștila și Perișeni în Jorăști; Vladnicul, în Măcișeni; trupul Obreja în Cudalbi; Schitul-Ghereasca, în Lupești; Vădeni, în Rogojeni; Mavromolul în Fîrțănești; Piscul-Hîrșești, în Piscul; Balta-Brateș și balta cu moșia Bădălanuluĭ, în Sivița; Tulucești, Sultanul și Cișmelele, în com. Tulucești.

Totalul venituluĭ anual de la aceste moșiĭ e de leĭ 463493. Cele maĭ multe din ele s'aŭ vîndut potrivit legeĭ vînzăreĭ bunurilor.

Costul mijlociŭ al uneĭ fălcĭ de pămînt în acest județ, vîndută de vecĭ, este de la 240—300 leĭ; în foarte rarĭ cazurĭ ajunge pănă la 350 leĭ. După tabloul de prețurĭ întocmit de Ministeriul Domeniilor pentru vînzarea bunurilor statuluĭ în loturĭ micĭ, moșiile din Covurluiŭ sunt clasate de categoria IV și prețuite la 300 leĭ hectarul.

Agricultura, viticultura. — In genere vorbind, pămîntul jud. Covurluiŭ nu se poate califica ca neproductiv, afară de unele localitățĭ, unde e foarte uzat din cauza neîngrășăreĭ și a exploatăreĭ neîngrijite. Sătenĭĭ maĭ ales cultivă cu totul rudimentar ogoarele lor; de aceea nicĭ nu pot aștepta de la ele recolte prea îmbelșugate. Lipsa de pădurĭ îndestulătoare, cauzînd lipsa de ploĭ la timp saŭ a ploilor prea dese cînd nu trebue, aduce mare stînjinire plugărieĭ și economieĭ rurale din acest județ.

Semănăturile ce se fac maĭ mult aicĭ sunt: grîŭ, secară, porumb, orz, mălaiŭ, (meiŭ), etc.; se cultivă încă, deși în mică cantitate, rapiță, in, cînepă, fasole, cartofe și alte legume.

Producția agricolă în anul 1886—87 a fost de 934895 hectol., din carĭ 38950 grîŭ, 162822 secară S-ta Elena, 180207 secară indigenă, 209391 porumb, 26482 cincantină, 236398 orz, 53365 ovăz, 11752 fasole, 200 rapiță, 6238 meiŭ. Din această sumă, 400203 hectol. aŭ fost întrebuințațĭ pentru consumația județuluĭ, semînță, vite, etc.; restul s'a pus în comerciŭ.

In anul agricol 1887—88, întinderea terenuluĭ semănat a fost de 112971 hect., cu o producțiune totală de 1211915 hectolitri; iar pe speciĭ: grîŭ 11259 hect. cu 143425 hectol., secară 38246 hect. cu 537400 hectol.,

Hosted by Google

porumb 41434 hect. cu 263309 hectol., meiŭ 976 hect. cu 10064 hectol., ovăz 5030 hectare cu 58915 hectol., orz 15284 hect. cu 188476 hectol., rapiță 322 hect. cu 7240 hectol., cînepă 104 hect. cu 544 hectol., in 316 hect. cu 2532 hectol.

In 1889 întinderea semănăturilor a fost de 94901 hect., 95 arii (66365 fălci), din carî 32792 hect., 76 arii semănătură de toamnă și 62109 hect., 19 arii de primăvară, producînd în total o recoltă de 1292753 hectolitri; iar pe specii, producția a fost: grîŭ 155641 hectol., secară S-ta Elena 135171, secară indigenă 217277, porumb 364225, cincantină 126225, orz 181538, ovăz 45776, fasole 8831, in 11863, cînepă 7855, cartoafe 11477, meiŭ 7187, linte 10272, mazere 1150, rapiță 8260.

Din suma de 1292753 hectol., oprindu-se pentru consumația locuitorilor și sămînță 449541, escedentul produs s'a vîndut și s'a realizat pe el cifra de 5972775 leĭ.

Față cu numărul populației, rezultă dar că în 1889 de fie-care locuitor s'a sămănat cîte 1.054 falce și s'a produs cîte 20,22 hectol. în total. Adunînd acum capitalul realizat în același an atît din recolta vîndută, cît și din lăptăriĭ, lînă și vinurĭ, avem suma de leĭ 7093113, banĭ 19, și anume: din escedentul recolteĭ vîndute 5972775; lăptăriĭ 113013 leĭ, 25 banĭ; lînă 145705 leĭ, 44 banĭ și vinurĭ 861619 leĭ, 50 banĭ; saŭ o avere de fie-care locuitor cîte 104 leĭ, 50 banĭ.

Arenda de falce în acest județ se plătește de la 28 pănă la 50 leĭ; minimum e în plasa Prutul și maximum în pl. Siretul.

In primăvara anuluĭ 1890 s'aŭ făcut semănăturĭ de sătenii din Covurluiŭ 2666 hect., 20 arii în ogoare sterpe, 11824 hect., 95 arii în porumbiște, 37756 în miriște, total 52243 hect., 15 arii; iar proprietarii și arendașii aŭ semănat 2649 hect. în ogoare sterpe, 5211,66 în porumbiște, 15343 în miriște, total hect. 24302,06. Peste tot pămîntul semănat a fost de 76545 hect., 21 arii.

Viile Covurluiuluĭ sunt în număr de 7332 și ocupă o suprafață de 3508 hect.; producția vinicolă în 1887 a fost de 226011 hectol., 83 litri, din carî 31038 hectol., 91 litri vin negru și 194972 hectol., 92 litri alb. In 1889, produsul vinuluĭ în decal. a fost de 1013670. Prețul mijlociŭ, cu care s'a vîndut, a fost de 85 banĭ decalitrul. Vinul acestuĭ județ se consumă maĭ mult în localitate.

Proporția viilor la populație e de 19 locuitorĭ pentru un hect. de vie. Vinurile de aicĭ conțin cele albe 8,44% în volume alcool și 14,91 extract în grame pe litru.

In jud. Covurluiŭ se fabrică puțin rachiŭ; pomi roditorĭ nu prea sunt, afară de pl. Horincea, care e maĭ bogată în această privire, maĭ ales se găsesc: nucĭ, zarzărĭ, merĭ, perjĭ, etc.

In 1889 aŭ fost 3976 stupĭ de albine, carĭ aŭ produs 6995 klg. miere și 2420 klg. ceară.

Vitele. — Numărul vitelor, după datele din 1888, se ridică la 136411 capete, ast-fel specificate: 44552 boĭ și vacĭ, 199 taurĭ, 5356 viței, 61 bivolĭ și bivolițe, 7390 caĭ și epe, 198 armăsarĭ, 762 mînzĭ, 47 catîrĭ și măgarĭ, 65700 oĭ și mieĭ, 2122 berbecĭ, 2007 țapĭ și capre și 8036 rîmătorĭ. In 1889 eraŭ 2793 capete de vite cornute.

In ce se atinge de produsele decurse din creșterea vitelor în același an, ele se cifrează așa: caș-caval 51,850 kil., brînză 87,600 și unt 9,293; iar lîna produsă a fost 156,058 kil., specificată în chipul următor: albă 53,268, neagră 49,980, țigaie 30,560 și țurcană 22,250. Prețul lîneĭ variază de la 65 banĭ pănă la 1 leŭ, 25 banĭ, kil.

Pentru suhatul vitelor din Covurluiŭ sunt destinate 11,643 hect. 46 arii; în multe comunĭ, locul de pășunat e neîndestulător saŭ chiar lipsește maĭ cu totul.

Prețul mijlociŭ al vitelor este: boĭ de la 40—140 leĭ de cap, vacĭ 37—87, taurĭ 135, viței 13—16, bivolĭ și bivolițe 110, caĭ, armăsarĭ și epe ordinare 85—160, mînzĭ 22—25, catîrĭ și măgarĭ 55, oĭ și mieĭ 8, berbecĭ 9, țapĭ și capre 8, rîmătorĭ 17—50 leĭ la cap.

Comerciul și industria. — S'a arătat maĭ sus că din recolta anuluĭ 1886/87, în sumă de 934,895 hectol., s'a pus în comerciŭ 534,602 hectol.; asemenea din producția vinuluĭ din 1887 s'a pus în negoț 405,534 decal. Din 1,292,753 hectol., produșĭ în 1889, s'aŭ destinat comerciuluĭ 843,212.

Valoarea productelor județuluĭ Covurluiŭ, exportate anual, se ridică la 4 1/2—5 milioane leĭ.

In ce privește vitele, numaĭ în piața Galațĭ, în 1887, s'aŭ tăiat și consumat 17,089 capete, și anume: 16,346 boĭ și vacĭ, 51 bivolĭ și bivolițe, 617 viței și rîmătorĭ; asemenea în același interval s'aŭ pus în negoț 35,000 kil. cașcavalurĭ, 71,552 kil. diferite brînzeturĭ și 1,700 kil. unt proaspăt. Tot-o-dată s'aŭ vîndut și 80,393 kil. lînă de diferite calităților.

In întreg acest județ sunt

Hosted by Google

2,966 patentarĭ, din carĭ 2,057 comercianțĭ de diferite ramurĭ, 796 industriașĭ și meșteșugugarĭ și 53 profesioniștĭ liberĭ. Din aceștia, 2,041 sunt în Galațĭ, iar 925 în comunele rurale. Patentariĭ comunelor rurale se specifică: *a)* comercianțĭ: cîrciumarĭ 344, arendașĭ 103, lipscanĭ-bogasierĭ 53, băcanĭ 46, comerciul de cereale 36, grădinarĭ-zarzavagiĭ 17, comerciul de oale 9, pescarĭ 8, precupețĭ 4, antreprenorĭ 3, bancherĭ-împrumutătorĭ 3, căruțașĭ 2, chirestigiĭ 2, brașovenĭ 2, cavafĭ 1, comerciul de var 1, total 643, cu 16 specialităților; *b)* industriașĭ: proprietarĭ de morĭ de vînt 74, proprietarĭ de poverne și fabrice de spirt (din aceste din urmă una singură e mai mare) 49, proprietarĭ de morĭ cu aburĭ 34, cizmarĭ 29, fierarĭ-meseriașĭ 26, croitorĭ 14, brutarĭ 12, măcelarĭ 10, dulgherĭ 9, cojocarĭ-blănarĭ 8, boiangiĭ 7, mecanicĭ 4, birtașĭ 4, dogarĭ 2, tinichigiĭ 2, fabricanțĭ de cașcaval 2, fabricanțĭ de lumînărĭ de ceară 2, plăpomarĭ 1, bărbierĭ 1, curelarĭ 1, total 281, cu 20 specialităților; profesiĭ libere: 1 avocat.

Punînd la un loc profesiile comune satelor și orașuluĭ, avem în tot județul: comercianțĭ: cîrciumarĭ 812, băcanĭ 238, lipscanĭ-bogasierĭ 198, comerciul de cereale 71, comerciul de fructe și zarzavaturĭ 55, precupețĭ 46, bancherĭ și împrumutătorĭ 41, cherestigiĭ 39, pescarĭ 30, cavafĭ 18, brașovenĭ 17, comerciul de oale 14, căruțașĭ-patronĭ 12, antreprenorĭ de lucrărĭ publice 11, comerciul de var 2, etc.; industriașĭ: măcelarĭ 79, cizmarĭ 61, brutarĭ 60, fierarĭ-meseriașĭ 58, tîmplarĭ-dulgherĭ 45 croitorĭ 44, morĭ cu aburĭ 43, bărbierĭ 37, tinichigiĭ 34, birtașĭ 31, dogarĭ 13, cojocarĭ-blănarĭ 11, boiangiĭ 8, plăpomarĭ 6, fabricanțĭ de lumînărĭ de ceară 3, etc.

Căĭ de comunicație. — Comunicarea în jud. Covurluiŭ se face pe apă și pe uscat. Comunicarea pe apă se face prin Dunărea și Prut cu vase plutitoare, ce vin în portul Galați și se duc de aicea, precum și prin Siret, pe care se scoboară numeroasele plute de lemnărie aduse în schela Galaților.

Comunicarea pe uscat se face prin șosele și drumul de fer. Șoselele cele maĭ principale sunt: Calea națională Galați-Tecuciŭ, care începe din Galați cu str. Brăileĭ și de la Bărboși merge paralel cu drumul de fer și cu Siretul, străbătînd coasta sud-vestică a acestuĭ județ, pe o întindere de 37 kil.

Tot cale națională e și șoseaua Galați-Bădălan (spre Reni), în întindere de $3^1/_2$ kil.

Căile județene Galați-Bîrlad și *Galați-Fălciŭ.* — De la Galați (bariera Traian), prin comuna Tulucești, Șivița și Frumușița, pănă în apropiere de Folțești, este o singură cale județeană, lungă de 35 kil., care e și cea maĭ vechia și maĭ bine întreținută (petruită). De la Folțești, și anume din dealul Baba-Draga și valea mlăștinoasă a Cealmăuluĭ, pe unde apa laculuĭ Covurluiŭ are o scursoare în Prut, calea aceasta se ramifică în două: una merge spre inima județuluĭ prin com. Folțești, Fîrțănești, Bujor, Vîrlezi, Crăești și Bursucani spre Bîrlad; iar alta trece pe malul Prutuluĭ, Vlădești, Oancea, Rogojeni spre Fălciŭ.

Aceste căĭ județene, către carĭ se unesc la cea d'întîia șoseaua vecinală Bujor-Berești-Lupești spre Bîrlad pe valea Chinejeĭ, și la a doua Rogojeni-Cavadinești-Țuțcani pe valea Horinceĭ (împreunîndu-se cu calea județeană Fălciŭ-Tîrgul-Murgeni, din jud. Tutova), străbat județul în lungul săŭ și sunt cele maĭ importante drumurĭ de uscat ale jud. Covurluiŭ.

Distanța de la Galați la Bursucani, adică la hotarul vest-nordic al jud. Covurluiŭ e de 82 kil. Pe această linie pănă la Bujor (54 kil.) șoseaua e complect petruită; de la Bujor la Vîrlezi e nepetruită; apoĭ de la Vîrlezi în sus pănă la Bursucani (16 kil.) este iarăși în stare de petruire.

Distanța de la Galați-Baba-Draga-Vlădești-Rogojeni-Cavadinești-Țuțcani, pănă la hotarul nord-estic al județuluĭ, adică pe a doua cale județeană, e de 96 kil.; această cale (se înțelege de la Baba-Draga), pe o lungime de 51 kil., este aproape în stare primitivă.

Pe lîngă căile vecinale de maĭ sus, carĭ se găsesc în plășile Prutul, Horincea și Zimbrul și carĭ complectează pe cele județene, maĭ este calea Galați-Pechea-Cudalbi, ce străbate plasa Siretul și parte din Zimbrul pe o distanță de 54 kil., începînd de la Galați (bariera Tecuciuluĭ) și parcurgînd com. Fileștĭ, Pechea, Mînjina și Cudalbi.

Asemenea maĭ e și un drum vecinal, care vine de la Bălenĭ-Cuca pe dealul Poleitul pănă la Galați.

In ce privește starea în care se găsesc șoselele din județul Covurluiŭ, ea se resumează astfel în anul 1890: $40^1/_2$ kil. calea națională bine lucrată și întreținută; 67 kil. 162 m. căĭ județene sistematice și complect lucrate, cu 52 podurĭ și podețe, 16 caseurĭ pavate, 16 case de cantonierĭ (încăpătoare de 2 familiĭ, la distanță de 4 kil. unul

Hosted by Google

și cu loc de un hect. împrejur pentru grădină); 49 kil. 700 m. căĭ vecinale în mod complect terminate, cu 31 poduri și podețe, fără case de cantonieri.

Zilele de prestațiĭ județene sunt 33.406 1/2 cu carul și 33.548 1/2 cu palmele. Pentru facere din noŭ de drumuri, poduri și podețe, jud. Covurluiŭ nu dispune anual de cît de 25.000 leĭ; restul de 18.300 leĭ. din budgetul drumurilor se cheltuește cu întreținerea șoselelor și serviciul tecnic.

Cît privește drumul de fer, județul Covurluiŭ este traversat în partea sud-vestică, pe o distanță de 49 kil. (între stațiile Galați - Bărboși - Independența și Vameș), în carĭ intră și curba de la Bărboși, unde s'a construit 14 kil. fără nicĭ o nevoie pentru comunicație. Prin varianta Bărboși-Galați și prin tunelul din N. Galaților se scurtează cu 7 kil. această linie.

Adevărata linie ferată însă, ce deservește în mod efectiv acest județ, este linia directă Galați-Bîrlad, de vr'o 110 kil.

Județul Covurluiŭ a înființat și întreține cu cheltuiala sa 2 birouri telegafice: unul la Bujor și altul la Pechea; iar serviciul poștal se îndeplinește prin poșta rurală.

Cariere de pietriș și de piatră. — In jud. Covurluiŭ se află următoarele cariere de pietriș: pl. *Prut:* la Ijdileni, Frumușița, Scînteești, Folteștĭ, Măstăcani, Dălbăneasca (Fîrțănești), Băneasa, Bujor, Brănești, Moscu și Oancea; pl. *Horincea:* Rogojeni-Prut și Rogojeni-Chirilești, Cioinagi, Pochișcani, Berești și Roșia; pl. *Zimbrul:* Ghinghești și Diocheți (în pădure); pl. *Siret:* Cuca.

Carieră de piatră e una singură în com. Slobozia-Conachi, pl. Siret, al căreĭ produs servește la facerea podurilor județene.

Toate carierele se exploatează de județ.

Starea financiară.—Toate veniturile la un loc ale jud. Covurluiŭ, în care intră venitul comuneĭ Galați, ale comunelor rurale și cele proprie județene, fie pentru serviciele ordinare, fie pentru drumurĭ, se urcă anual la leĭ 2.340.777, banĭ 8 (budgetul 1890—91), ast-fel repărțite: com. Galați leĭ 1.496.430,23; comunele rurale leĭ 379.086,17; județul leĭ 465.260,68.

Veniturile ordinare ale județuluĭ din zecimĭ (asupra fonciaruluĭ, căilor de comunicație, patenteĭ, licenteĭ, etc.) se ridică pe an la 373.708 leĭ, 9 banĭ; iar ale drumurilor se cifrează la 91.552 leĭ, 59 banĭ.

In 1890, comunele rurale aveaŭ depușĭ spre capitalizare la Casa de Depuneri pentru construcțiĭ publice (biserici, școlĭ, etc.) leĭ 71.566, banĭ 60; iar datoriile aceloraș comune se cifraŭ la 11.558 leĭ, 47 banĭ.

Budgetul județuluĭ pe anul 1890—91 este acesta: Budgetul ordinar: venitur leĭ 373.708,09; cheltuieli leĭ 313.996,79; escedent 59.711,30. Budgetul drumurilor: venitur leĭ 91.552,59; cheltueli leĭ 82.95,907. Escedent 8.593,52.

Contribuțiile directe, cu carĭ participă acest județ către stat, județ, comună și camera de comerciu, se ridică anual la 1.005.188 leĭ, 92 banĭ, specificate în modul următor: către stat: căĭ de comunicație 103.890; patente 124.812 leĭ, 39 banĭ; fonciară 359.446 leĭ, 33 banĭ; transmitere 4.909 leĭ, 80 banĭ; taxa de 5% pe salar 15.862 leĭ, 35 banĭ (aceasta de la 1 Iulie 1891 s'a desființat); pentru percepere 58.971 leĭ, 73 banĭ; județ: zecimĭ adiționale 143.805 leĭ, 14 banĭ; drumurĭ 51.021 leĭ, 76 banĭ; comună: zecimĭ 136.282 leĭ, 98 banĭ; camera de comerciu: zecimĭ 6.186 leĭ, 60 banĭ.

Intocmirĭ administrative. — Jud. Covurluiŭ coprinde 111 sate saŭ cătune și un singur oraș (Galați), constituind toate 38 comune, din carĭ una urbană și 37 rurale; în comunele rurale sunt și 5 tîrgușoare: Berești, Bujor, Drăgușeni, Folteștĭ și Pechea. Comunele rurale se grupează în plășĭ.

In județul Covurluiŭ, până la noua lege pentru organizarea administrativă din 1 Noembrie 1892, eraŭ numaĭ două sub-prefecturĭ saŭ plășĭ: Siretul, cuprinzînd 12 comune cu 31 cătune (precum și orașul Galați), cu reședința în T.-Pechea; Prutul-Horincea, cu 25 comune și 77 cătune, avînd reședința în T.-Bujor. Până la 1 Aprilie 1882 plășile Prut și Horincea eraŭ despărțite; d'atuncĭ, pentru motive de economie, s'aŭ întrunit. Astă-zĭ însă sunt patru plășĭ, și anume:

1) *Siretul,* cuprinzînd, afară de orașul Galați, și comunele rurale: Braniștea, cu cătunele Braniștea, Lozova, Șerbești-Vechĭ și Traian; Cuca, cu Cotrosul, Cuca, Mavromolul, Oasele, Plevna și Slobozia-Ventura; Filești, cu Bărboși, Filești, Movileni, Satul-Costiĭ, Șendreni saŭ Serdarul și Smîrdan; Independența, cu Braina, Independența și Vasile-Alexandri; Mînjina; Piscul, cu Piscul și Vameșul (Odaia-Popiĭ); Slobozia-Conachi, cu Cuza-Vodă și Slobozia - Conachi; Tîrgul-Pechea, cu satul și T.-Pechea; Tulucești, cu Cișmelele, Costache-Negri; Fîntînele (Sultanul)

Hosted by Google

Odaia-luĭ-Manolachi, Slobozia-Movileĭ, Tulucești și Vînători; în totul 10 comune, 33 sate și un oraș; reședința plășeĭ este la Tîrgul-Pechea.

2. *Prutul,* cu comunele: Băneasa, cu Băneasa și Slobozia-Băneasa-Bujor, cu Golășeĭ, Moscul, Puțichioaia, Tîrgul-Bujor și Umbrărești; Fîrțărești; Folteștĭ, cu Fîntînelele, Folteștĭ și Stoicani; Frumușița, cu Ijdileni, Frumușița, Scînteești și Tămăoani; Jorăștĭ, cu Lunca, Jorăștĭ și Zîrnești; Măstăcani, cu Chirafteĭ, Drăculești și Măstăcani; Oancea; Șivița, cu Șivița și Tătarca; Vlădești, cu Brănești, Pașcani, Roșcani și Vlădești; în total 10 comune cu 29 sate; reședința plășeĭ în Tîrgul-Bujor.

3. *Horincea,* cu comunele: Bălintești, cu Cioinagi, Bălintești, Ghibărțeni și Pochișcani; Cavadinești, cu Grăpeni, Cavadinești și Rugineni; Gănești, cu Comănești și Gănești; Lupești, cu Ghereasca, Lupești și Mînzătești; Măluștenĭ; Prodănești, cu Puricani, Prodănești și Săseni; Rogojeni, cu Chirilești, Rogojeni și Vădeni; Slivina, cu Onciul și Slivina; Tîrgul-Berești, cu Aldești, Merea, Satul-Berești, Șipotele și Tirgul-Berești; Țuțcani, cu Mănăstireni, Sipeni și Țuțcani; în totul 10 comune, cu 29 sate; reședința e în Tîrgul-Berești.

4. *Zimbrul,* cu comunele: Bălecu Zagancea și Băleni; Bursucani, cu Schitul-Zimbru și Bursucani; Grăești; Cudalbi; Măcișeni, cu Corni, Măcișeni și Urlești; Smulți, cu Cornești și Smulți; Tîrgul-Drăgușeni, cu Diochești, Drăgușeni-Tîrg și Ghinghești; Vîrlezi; în totul 8 comune, cu 16 sate; reședința e în Tîrgul-Drăgușeni.

Pentru serviciile speciale sunt întocmirĭ administrative aparte. Ast-fel în privirea sanitară, jud. Covurluiŭ face parte din circumscripția IV-a de inspecție; acest serviciŭ în oraș se face de către mediciĭ respectivĭ, iar în com. rur., de un medic primar al județuluĭ, ajutat de treĭ medicĭ de plășĭ cu reședința la Pechea, Bujor și Berești și de mediciĭ spitaluluĭ rural din Bujor și infirmerieĭ din Pechea.

Serviciul veterinar se îndeplinește de un medic veterinar al județuluĭ; iar pentru poliția veterinară a statuluĭ, Covurluiul face parte din raionul al 3-lea al zoneĭ preventive și serviciul respectiv are un personal deosebit.

Pentru lucrările publice (șosele) de stat, acest județ aparține circumscripțieĭ a VII-a; iar serviciul tecnic județean e condus de un inginer-șef, ajutat de personalul inferior necesar.

Afacerile bisericeștĭ, în afară de privigherea superioară a episcopuluĭ eparchieĭ Dunăreĭ-de Jos, din care face parte județul Covurluiŭ, sunt încredințate unuĭ protoiereŭ, care are ca ajutoare 3 sub-protoiereĭ: unul la Galațĭ și doĭ în comunele rurale.

Inspecția școalelor primare, a fost mult timp făcută de un singur revizor școlar al circumscripțieĭ Covurluiŭ-Tecuciŭ; de la 1 Iulie 1891 formează un revizor a parte numaĭ pentru acest județ.

Justiția.— Pe lîngă judecătoriile comunale și instanțele judecătoriilor de pace, tribunal și Curtea de apel din Galațĭ, just. se împarte în com. rur. de două judecătoriĭ de ocol: una la Pechea și alta la Berești.

Din punctul de vedere *militar,* (1889), Covurluiul face parte din corpul al III-lea de armată, divizia V. In arma infanterieĭ formează regimentul 11 de Siret, compus de un batalion permanent și două teritoriale. In privirea armateĭ teritoriale din regimentul de Siret fac parte și companiĭ din jud. Brăila, și din contra companiĭ din Çovurluiŭ sunt alipite la regimentul 24. Așa fiind, companiile teritoriale ale reg. de Siret sunt: Pechea, Tulucești, Galați, Cazasul, Brăila, Ianca, Vizirul și Cireșul (osebit de două permanente la Galați și Brăila; iar la reg. 24 sunt alipite companiile: 6, Smulți; 7, Oancea și 8, Gănești. In arma cavalerieĭ, Covurluiul are un escadron din reg. 5 de călărașĭ; asemenea se găsesc aicea detașamente de artilerie, un batalion de vînătorĭ și administrația cu statul major și garnizoana întregeĭ flotile romîne.

In privirea *telegrafo-poștală,* Covurluiul face parte din circumpscripția a IV-a de inspecție. Pentru administrația vamală, în acest județ e sediul uneia din cele șase circumscripțiĭ ale Țăreĭ, și anume circumscripția a IV, cu vămile; Galați, Brăila, Gura-Ialomița, Cernavoda, Constanța, Sulina și Tulcea.

Cultele.— In tot jud. Covurluiŭ nu e nicĭ o mănăstire; sunt însă 119 bisericĭ ortodoxe și 5 eterodoxe, din carĭ 97 ortodoxe în comunele rurale, cele-l'alte în Galați; preoțĭ 108, din carĭ 79 în sate și 29 în oraș; diaconĭ 3, toțĭ în Galați; cîntărețĭ 181, din carĭ 141 la sate și 40 în oraș; paracliserĭ 21 în Galați.

După împărțirea sinodală a parohiilor, din 1888, în Covurluiŭ sunt 53 parohiĭ bisericeștĭ, din carĭ 12 urbane și 41 rurale, cu 18,738 fam. ortodoxe și 70007 sufl. Din acestea, 5006

Hosted by Google

fam. cu 19707 sufl. în oraș și 13732 fam. cu 52300 sufl. în sate; preoți parohi 12 și ajutori 14 în parohiile urbane; preoți parohi 41 și ajutori 14 în parohiile rurale; 3 diaconi în parohiile urbane; 40 cîntăriți și 21 paracliseri în oraș, 151 cîntăreți în sate; preoți în plus, 68; numărul parohiilor fără pămînt bisericesc, 13.

Starea bisericilor și a clerului e în genere mediocră, din lipsă de mijloace de întreținere. Preoții sătenî cu deosebire se întrețin cu munca cîmpului, cu micî învoelî (taxe benovele) în banî saŭ în producte, care și acestea în multe părți se execută anevoe, iar de cît-va timp primesc și modeste subvenții comunale; acestea variază de la 10, 20, 25 și rar 30 leî pe lună. In Galați, pentru bisericile comunale, primăria plătește cîte 50 leî lunar de preot și diacon și cîte 15 de cîntăreț; iar pentru bisericile foaste mănăstirești, statul, care le întreține, plătește cîte 100 leî de preot, diacon și cîntăreț, osebit de cheltuelile episcopiei și ale protoieriei.

Instrucția. — In acest județ sunt (1888) 104 școlî publice, din carî 75 în com. rur. și 29 în Galați, 97 primare și 7 secundare, 39 de băeți (22 primare rurale, 11 primare urbane și 6 secundare), 28 de fete (18 primare rurale, 9 primare urbane și 1 secundară) și 37 mixte (toate în comunele rurale).

Școlile secundare sunt: liceul, școala comercială, seminarul, școala normală primară, școala copiilor de marină, școala de meseriî și școala secundară de fete.

Instrucțiunea privată se dă în maî multe institute de băeți și de fete, toate în Galați.

Corpul didactic public e format din 214 membri, din carî 76 în com. rurale și 138 în Galați; 134 dascălî primarî (76 învățătorî și învățătoare ruralî și 58 institutorî urbanî de ambele sexe) și 80 secundarî; 160 bărbați (58 învățătorî ruralî, 32 institutorî urbanî și 70 profesorî secundarî) și 54 femeî (18 învățătorî ruralî, 26 institutorî urbanî și 10 profesorî secundarî).

In anul școlar 1889 aŭ fost în jud. Covurluiŭ 13031 copiî în etate (de la 6—12 anî), d'a urma școala primară, și anume: 9286 la sate, din carî 4736 băeți și 4550 fete; 3745 la oraș, din carî 1911 băeți și 1834 fete. Din aceștia, aŭ fost înscrișî să învețe 3969 copiî, astfel clasificați: 2268 la țară, din carî 1873 băeți și 396 fete; 1701 la oraș, din carî 1139 băeți și 562 fete. Inscrișî după confesiuni în oraș aŭ fost: 968 băeți ortodoxî, 155 mozaicî și 16 de alte confesiuni; 419 fete ortodoxe, 134 mozaice și 9 de alte confesiî.

Față cu numărul total al copiilor în etate de școală, media generală a înscrișilor în tot județul aŭ fost de 34,61%; în ce privește însă satele în special aŭ fost 39,54% băeți înscrișî și 8,68% fete, saŭ media totală de înscriere 24,11%; iar în oraș înscrișî 59,60% băeți și 36,64% fete, saŭ media totală 45,12%.

Dintre eleviî înscrișî, aŭ promovat clasele la finitul anului, 65,52% și anume: 62,56% la sate, din carî 64,67% băeți și 60,45% fete; 68,48% în oraș, din carî 65,55% băeți și 71,41% fete. Media generală a absolvenților e de 5,34%, și anume: 1,79% la sate, din carî 2,28% băeți și 1,30% fete; 8,80% în oraș, din carî 9,38% băeți ș 8,22% fete.

Avînd în vedere populația districtuluî Covurluiŭ, nivelul culturei primare se cifrează așa: la miea de locuitorî este 0,763 cantitatea de școală, procentul inscrierilor e de 34,61, procentul promovărilor 65,52, procentul absolvenților 5,34, media culturală 26,558%. In această privire, Covurluiul e clasificat al 19-lea între cele 32 județe ale țăreî.

In 1888—89, învățămîntul primar rural și urban din acest județ a costat 285132 leî, 46 banî, din carî 104458 cel rural și 180674 leî, 46 banî cel urban. Astăzî cifrele sunt mult maî urcate.

In ce privește instrucția secundară, în același an, din 10920 copiî în vîrstă de școală, aŭ fost 5460 băeți și 5460 fete. Dintre băeți s'aŭ înscris în școlî 363, adică 6,64% din numărul celor în vîrstă de a urma școlile secundare; dintre înscrișî, aŭ fost prezenți la examen 329 băeți, din carî s'aŭ promovat 191 saŭ 56,34% și aŭ absolvit cursul 29, adică 15,18% din promovați. (Se notează că aicî nu e vorba de cît de școlile atîrnate de Ministerul Instrucțiuneî, adică liceul, seminariul și școala normală).

Nivelul culturei secundare în Covurluiŭ se cifrează ast-fel: 116 cantitatea de școală la 1000 locuitorî, procentul înscrierilor 6,64, al promovărilor 56,34, al absolvenților 15,18.

Cu instrucția secundară de ambele sexe, cheltuelile făcute anual se ridică la 366831 leî, 95 banî, la carî adăugîndu-se și ceî 285132 leî, 46 banî pentru instrucția primară, totalul cheltuelilor învățămîntuluî în județul Covurluiŭ, e de 651964

Hosted by Google

leĭ, 41 banĭ. Aceste cheltuelĭ se fac în cea maĭ mare parte de către Stat, în parte mică însă contribuesc și județul și comunele.

Populația școlară de ambele sexe și în ambele cursurĭ în întreg jud. Covurluiŭ se ridica (1889) la 5427 copiĭ, din carĭ 3062 în școale urbane și 2365 în cele rurale; 4565 în cursul primar (din carĭ 2200 în cel urban) și 862 în cel secundar; 4071 băeți (1973 în școalele rurale, 1385 în cele primare urbane și 713 în cele secundare) și 1356 fete (392 în școalele rurale, 815 în cele primare urbane și 149 în cele secundară).

In fine, avînd în vedere persoanele ce știŭ cel puțin a ceti și scrie, gradul cultural în acest județ se cifrează așa: din populația întreagă cu știință de carte, precum s'a văzut deja maĭ înainte, sunt 30973 persoane saŭ 24,38%; din acestea, 22500 saŭ 38,04% sunt în Galați și 8473 saŭ 12,47% în sate.

După proba iscăliturei de la cununiile săvîrșite în 1888, căsătoriți cărturarĭ după sex se clasifică: bărbați în tot județul 45,05%, femeĭ 21%; iar după populația urbană și rurală, la Galați, bărbați cu carte dintre căsătoriți 76,58%, femeĭ 48,03%; la sate bărbați cărturarĭ 27,66%; femeĭ d'abia 5,94%.

Starea sanitară.—De și, precum s'a spus maĭ sus, clima Covurluiuluĭ e sănătoasă, totuși bîntuie aice, maĭ ales la sate, diferite molime, din cauza releĭ nutririĭ, a defectuozității locuințelor (fără lumină în deajuns și cele maĭ de multe oriĭ fără plantațiĭ prin prejur), a necurățenieĭ curților și a gunoaelor ce staŭ mormane prin preajma caselor și în mijlocul satelor. Cu deosebire pelagra, paludizmul, disenteria, tusea convulsivă (măgărească), angina difterică, conjuctivitele catarale și granuloase, în multe locurĭ și sifilisul, sunt boalele cele maĭ frecuente și carĭ decimează maĭ mult.

Dintr'un tabloŭ al depozituluĭ de recrutare din acest județ, se constată că în curgere de 5 anĭ, de la 1886—90, din 5921 tineriĭ înscrișĭ pentru armată, aŭ fost găsițĭ incapabilĭ pentru serviciul armateĭ, fie provizor, fie definitiv, pentru neajunsurĭ fizice, 1648 inșĭ, cifră destul de mare. Talia mijlocie la recruțiĭ de aice e de 1m.65, adică numaĭ cu 0,11c. m. peste minimum cerut de lege, de 1m.54.

Pentru a veni în ajutorul suferinzilor în comunele rurale, pe lîngă medicul primar al județuluĭ și medicii de plășĭ (căcĭ din punctul de vedere sanitar vechile plășĭ Horincea și Prutul n'aŭ fost întrunite niciŏdată, ci și-a avut fie-care medicul săŭ), se maĭ află și 3 vaccinatorĭ, 3 moașe de plășĭ și 16 moașe comunale. In fie-care comună e cîte un dulap cu medicamentele cele maĭ neapărate. In Tîrgul-Bujor e un spital rural al statuluĭ, înființat și construit în 1889, cu 40 paturĭ, cu un medic special; iar la Pechea e o infirmerie de 16 paturĭ, întreținută de județ și clădită în 1890/91 pe locul (5 hect.) hărăzit de filantropiĭ soți Paraschiv și Maria Vasiliŭ proprietarĭ în jud. Covurluiŭ, carĭ afară de acest loc, aŭ maĭ dăruit și 300 fălcĭ pămînt destinate pentru întreținerea infirmerieĭ, în special pentru căutarea bolnavilor de pelagră.

Locurĭ și persoane istorice.—In jud. Covurluiŭ, lîngă stația linieĭ ferate Bărboși, se află urmele uneĭ cetățĭ romane numită Gherghina (Ghertina, Tirighina, Țiglina); asemenea și prin acest județ trece Valul luĭ-Traian; nu maĭ puțină însemnătate istorică are și podul de la Bărboși, pe apa Siretuluĭ.

In județul acesta îșĭ aŭ obîrșia saŭ așezămîntul principal un număr de persoane, carĭ aŭ jucat un rol însemnat în istoria modernă a Țăreĭ. Intre acestea se prenumeră maĭ ales: întîiul Domnitor al Romîncĭ-Unite, Alexandru Ioan Cuza (născut la 1820, Domnitor de la 5/24 Ianuarie 1859 — 11 Fevruarie 1866, mort la 2 Maiŭ 1873); Costache Negri, consilierul și cooperatorul cel maĭ d'aproape al luĭ Cuza-Vodă (născut 1812, mort 1 Octombrie 1876); prințul Alexandru Moruzzi-Pecheanul, fost deputat și primar al Galaților (născut 1820/21, mort la 1878 Fevruarie 6); Lascar Catargiu, prim ministru și fost locotenent domnesc (născuț în 1823, mort în 1899); generalul de divizie Alexandru Cernat, fost ministru de războiŭ și generalisim al armateĭ romîne în timpul războiuluĭ pentru neatîrnare din 1877/78 (născut la 1828, mort în 1897).

Covurluiul, *lac,* jud. Covurluiul, între satele Foltești și Măstăcani, pl. Prutul, format de pîrîul Covurluiul. E proprietate particulară și atîrnă de teritoriul com. Foltești. Acest lac e al doilea în mărime din jud. Covurluiŭ și conține în el pește, racĭ și baltă cu stuf și papură.

Covurluiul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Borcea, insula Balta, com. Cocargea.

Covurluiul, *pîrîŭ,* jud. Covurluiul, format din alte două pîrîașe. numite Covurluiul-cu-Apă și Co-

Hosted by Google

vurluiul-Sec; cel întîiŭ izvorînd de la Huleşti (com. Jorăşti), iar al doilea începînd mai din spre V. (dintre Vîrlezi şi Jorăşti), se împreunează amîndouă la Puţichioaia (com. Bujor) şi la vărsătura lor formează lacul Covurluiul. In pîriul Covurluiul se varsă, la Umbrăreşti, pîrîul Chineja, care vine din sus. Ambele aceste pîraie udă centrul şi partea cea mai întinsă şi mai populată a judeţuluĭ Covurluiŭ, pe o distanţă de aproape 50 kil.

Covurluiul-cu-Apă, *pîrîiaş,* în jud. Covurluiŭ; curge pe Valea-Covurluiuluĭ saŭ a Jorăştilor. (Vezĭ Covurluiul, pîrîŭ).

Covurluiul-Sec, *pîrîiaş,* judeţul Covurluiŭ, ce se varsă în pîrîul Covurluiul.

Covurluiuluĭ (Valea-) ce-ĭ zice şi a **Jorăştilor,** *vale,* a pîrîiaşuluĭ Covurluiul-cu-Apă.

Covurluiuluĭ (Valea-), *vale,* în jud. Covurluiŭ, corespondentă pîrîuluĭ cu acelaşĭ nume, unit în ambele sale ramurĭ. Pe această vale, în direcţia nord-sudică, se află aşezate următoarele sate: Huleşti, Zîrneşti, Jorăşti, Lunca, Bujor şi Umbrăreşti (în ramura Covurluiuluĭ-cu-Apă), Puţichioaia, Fîrţăneşti, Chirafteĭ, Măstăcani şi Folteşti (la Covurluiul împreunat).

Covurluiuluĭ-Sec (Valea-), *vale,* jud. Covurluiŭ, corespunzătoare pîrîiaşuluĭ cu acelaşĭ nume dintre Vîrlezi şi Jorăşti.

Coza, *cătun,* în jud. Putna, com. Păuleşti, pl. Vrancea. Este situat jumătate pe apa Coza şi jumătate pe apa Putna.

Are o populaţie de 586 suflete, carĭ locuesc în 134 case. Are o biserică filială, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, biserică ce ţine de parohia Păuleşti.

Din 79 copiĭ (50 băeţĭ, 29 fete) în vîrstă de şcoală, urmează numaĭ 5 (3 băeţĭ şi 2 fete) la şcoala din Păuleşti.

Coza, *pîrîŭ,* pe teritoriul comuneĭ Păuleşti, jud. Putna. Izvoreşte de sub Dealul-Negru şi se varsă în Putna, mai jos de satul Coza. In timp de secetă se văd două sălămurĭ în malul despre com. Păuleşti şi unul chiar în marginea satuluĭ. Apa acestuĭ pîrîiaş este sărată. După ce ia pîrîul Cascaria, la Chinu, vine la vale, luînd şi pîrîul Alunul ce izvoreşte de sub Muntişor, apoĭ luînd şi pe Dălhăteasa, ce ese de sub Gargheta, vine de se varsă în Putna. Apele pîrîuluĭ acesta conţin sare.

Coza, *platoŭ,* şi una din potecile din munţiĭ Vranceĭ, jud. Putna, pe care se suie la munţĭ oile şi cele-l-alte vite ale Vrîncenilor. Acest plaiŭ începe la gura Coziĭ şi se bifurcă în două potecĭ: una suĭe la Macradeŭ şi alta apucă piciorul Coziĭ şi ese drept la Hîrtanul, în Transilvania.

Coza (Muntele-), *pădure* şi *munte* al lanţuluĭ Alunişul, pe teritoriul cătuneĭ Coza, plasa Vrancea, jud. Putna, în întindere la 3500 fălcĭ; e proprietatea locuitorilor din căt. Coza, în devălmăşie.

Cozancea, *schit de călugărĭ,* situat în pădure, pe valea Cozancea, în partea de S. a com. Şoldăneşti, pl. Miletinul, judeţul Botoşani. Biserica e zidită la anul 1732 de Vasile Baluş; are hramul Sfînta Maria.

Sunt aci 6 călugărĭ şi 3 cîntăreţĭ.

Cozancea, *pădure,* pe moşia Cerchejeni, com. Drăcşani, judeţul Botoşani, în întindere de 1144 hect. Se exploatează regulat.

Cozancea, *pîrîŭ,* jud. Botoşani, care izvoreşte din pădurea Cozancea, com. Şoldăneşti, trece pe lîngă satul Stăneşti, com. Zlătunoaia şi se varsă în Sicna.

Cozancea, *vale,* prin care curge pîrîul Cozancea, jud. Botoşani.

Cozăneşti, *sat* răzăşesc, în com. Dorna, jud. Suceava. Aşezat pe dealul cu acest nume, e străbătut de pîraiele Arinaşul şi Cozăneşti. Are 95 case, populate cu 74 capĭ de familiĭ, saŭ 267 suflete (125 bărbaţĭ şi 142 femeĭ), din carĭ 53 străinĭ. Contribuabilĭ sunt 80. Vatra satuluĭ propriŭ zis nu există, fiind satul foarte risipit. (Despre moşie şi începutul satuluĭ, vezĭ Dorna). Are o biserică, cu hramul Sf. Vasile, deservită de doĭ preoţĭ din Dorna şi doĭ cîntăreţĭ, înzestrată de locuitorĭ cu 7 fălcĭ. Biserica e clădită din lemn de răzeşul Vasile Cozan, la 1830. Şcoalele din Gura-Negriĭ servesc şi acestuĭ sat.

Cozăneşti, *pîrîŭ,* jud. Suceava. Izvorăşte din Obcina-Bădeĭ, udă satul Cozăneşti, învîrteşte o moară şi se varsă în pîrîul Arinul.

Cozăneştilor (Dealul-), *deal,* jud. Suceava, pe care se află tăbărît satul cu acelaşĭ nume.

Coziĭ (Mijlocul-), *munte* al satelor Păuleşti şi Hăulişca, jud. Putna.

Cozia, *plaiŭ,* situat la N. judeţuluĭ Vîlcea. Numele săŭ vine probabil de la cuvîntul turcesc

Hosted by Google

Coznucă. Chiar mănăstirea Cozia se numea în vechime Nucetul.

Se compune din 26 comune: Bărbăteşti, Bîrlogul, Bîrzeşti, Bodeşti, Brezoiul, Buneşti, Cacova, Călimăneşti, Călineşti, Cîineni, Cheia, Costeşti, Dobriceni, Malaia, Muereasca-d.-j., Muereasca-d.-s., Olăneşti, Păuşeşti-Măglaşi, Păuşeşti - Otăsăul, Pietrari - d.-j., Pietrari - d.-s., Robeşti, Sărăcineşti, Smeruătul, Şerbăneşti şi Stoeneşti.

Are o populaţie de 24826 locuitorĭ.

Se mărgineşte la N. cu Transilvania, la S. cu pl. Ocolul, la E. cu jud. Argeş, de care se desparte prin rîul Oltul, şi la V. cu pl. Horezul.

Reşedinţa suprefectureĭ este în com. Olăneşti.

Ca comune populate în acest plaiŭ sunt: Bărbăteşti, Bodeşti, Călimăneşti, Costeşti, Dobriceni, Muereştile, Păuşeşti şi Olăneşti, şi puţin populate: Bîrlogul, Bîrzeşti, Cîineni, Robeşti şi Smeurătul.

Ştiŭ carte 38 bărbaţĭ şi 3 femeĭ, nu ştiŭ 235 bărbaţĭ şi 270 femeĭ.

In acest plaiŭ funcţionează 23 şcoale rurale mixte, afară de com. Călimăneşti şi Costeşti unde sunt cîte doĭ învăţătorĭ, avînd fie-care şcoală cîte un învăţător plătit de stat. Aceste şcolĭ se frecuentă de 663 copiĭ (562 băeţĭ şi 101 fete), din numărul de 3200 copiĭ (1666 băeţĭ şi 1534 fete) cu vîrsta de şcoală.

Cu întreţinerea şcoalelor din acest plaiŭ, statul cheltueşte anual 24228 leĭ. Pentru lefurile servitorilor, cumpărarea cărţilor de premiĭ la eleviĭ silitorĭ, repararea localurilor de şcoală, îmbunătăţirĭ şi lemne de foc, comunele acestuĭ plaiŭ înscriŭ în budgetul lor (1892—93) 937 leĭ anual.

Construcţiile şcolare se împart ast-fel: 6 de zid, 3 în paiantă, 11 de bîrne, 2 de vălătugĭ şi 1 parte de zid, parte în paiantă.

Aceste şcolĭ sunt dotate cu 46 hect. pămînt de ţarină.

Bogăţia plaiuluĭ Cozia constă în apele minerale; în varul ce se fabrică la Costeşti, Cheia, Bărbăteşti, Olăneşti, Brezoiul şi Cîineni; în lemnele ce se exportă din pădurile plaiuluĭ, tăiate cu ferăstrae; în creşterea animalelor cornute, maĭ ales a caprelor şi în cultura prunelor.

In unele comune ale plaiuluĭ se cultivă cu îngrijire inul şi cînepa.

In tot plaiul Cozia se cultivă 50 hect. vie.

Locuitoriĭ posedă: 224 pluguri de lemn, 191 pluguri de fier, 2 maşinĭ de vînturat şi 1 de bătut porumbul cu manivelă, 123 morĭ cu apă.

In plaiul Cozia sunt 62 biserică, pentru întreţinerea cărora comunele înscriŭ în budgetele lor anuale suma de 3106 leĭ.

Sfîntul Sinod al bisericeĭ autocefale Romîne a împărţit plaiul Cozia în 14 parohiĭ rurale, la carĭ, după regulamentul Sf. Sinod, urmează să fie 14 preoţĭ parohĭ, 17 preoţĭ ajutorĭ, 66 cîntăreţĭ, în plus 13 preoţĭ.

In aceste parohiĭ sunt 6764 fam., saŭ 22556 suflete.

Parohiile fixate de Sf. Sinod încă de la 1888 sunt:

Parohia Cîineni, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din comunele: Robeşti, Călineşti şi cătun. Sărăcineşti, Ţurţuleşti şi Proeni, la 35 kil. departe în toate direcţiunile de cătunele care formează parohia. Are 238 fam., saŭ 1052 sufl; 5 biserică, deservite de 1 preot paroh, 1 preot ajutor, în plus un preot.

Parohia Brezoiul, cu biserica catedrală Intrarea - în - Biserică, compusă din comuna Malaia şi cătun. Golotreni, Săliştea, Voineasa şi Ciungetul, la 49 kil. departe în toate direcţiunile de cele-l'alte cătune carĭ compun parohia. Are 383 fam., saŭ 1304 sufl.; 5 biserică, deservite de 1 preot paroh, 2 ajutoare şi 8 cîntăreţĭ.

Parohia Călimăneşti, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ, compusă din cătun. Căciulata. Are 433 fam., saŭ 1614 sufl.; 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 2 cîntăreţĭ.

Parohia Muereasca-d.-s., cu biserica catedrală Cuvioasa-Paraschiva, compusă din comuna Muereasca-d.-j. Are 541 fam., saŭ 1965 sufl.; 2 biserică, deservite de 1 preot paroh şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Olăneşti, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Cheia şi cătun. Cătunul, pendinte de com. Muereasca-d.-s., la 10 kil. departe în toate direcţiunile. Are 582 fam., saŭ 1827 sufl.; 5 biserică, deservite de 1 preot paroh, 1 preot ajutor, 5 cîntăreţĭ, în plus 3 preoţĭ.

Parohia Păuşeşti - Măglaşi, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din com. Sărăcineşti şi cătun. Mosoroasa, Dosul, Pleaşa, pendinte de com. Vlădeşti, la 7 kil. departe în toate direcţiunile de cele-l'alte cătune, carĭ formează parohia, avînd 762 fam., saŭ 2273 sufl.; 6 biserică, deservite de 1 preot paroh, 2 preoţĭ ajutoare şi 6 cîntăreţĭ.

Parohia Cacova, cu biserica catedrală Sf. Ioan Botezătorul, compusă din com.. Smeurătul, avînd 352 fam., saŭ 1378 sufl.; 4 biserică, deservite de 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 4 cîntăreţĭ.

Parohia Păuşeşti-Otăsăul, cu biserica catedrală Sf. Voevozĭ

Hosted by Google

compusă din com. Şerbăneşti, avînd 672 fam., saŭ 2072 sufl.; 5 biserici, deservite de 1 preot paroh, 2 preoţi ajutoare, 6 cîntăreţi, în plus 2 preoţi.

Parohia Costeşti, cu biserica catedrală Adormirea - Maicei - Domnului, compusă din cătunul după apa Costeştilor, cătunul după apa Bistriţa şi Bogdăneşti, pendinte de com. Tomşani, avînd 589 fam., saŭ 1870 sufl.; 9 biserici, deservite de 1 preot paroh, 2 preoţi ajutoare şi 5 cîntăreţi, în plus 2 preoţi.

Parohia Bărbăteşti, cu biserica catedrală Intrarea-în-Biserică. Are 470 fam., saŭ 1555 sufl.; 3 biserici, deservite de 1 preot paroh, 1 preot ajutor şi 4 cîntăreţi, în plus 1 preot.

Parohia Bodeşti, cu biserica catedrală Sf. Treime. Are 308 fam., saŭ 1007 sufl.; 3 biserici, deservite de 1 preot paroh şi 2 cîntăreţi, în plus 1 preot.

Parohia Bărzeşti-Petrari, cu biserica catedrală Sf. Voevozi, compusă din cătunele Costeşti, Petrari-d.-s., Negruleşti şi comuna Bîrzeşti. Are 432 fam., saŭ 1322 sufl.; 2 biserici, deservite de 1 preot.

Parohia Mateeşti-Petrari-de-Jos, cu biserica catedrală Cuvioasa-Paraschiva, compusă din com. Petrari-d.-j., Bîrlogul, Mahalalele-Moteşti şi Ogrezul pendinte de com. Petrari-d.-s., la 2 kil. departe în toate direcţiunile. Are 474 fam., saŭ 1480 sufl.; 5 biserici, deservite de 1 preot paroh, 1 ajutor şi 4 cîntăreţi, în plus 1 preot.

Parohia Dobriceni, cu biserica catedrală Sf. Nicolae şi Ioan Botezătorul, compusă din com. Stoeneşti şi cătunele Bucureşti, la 10 kil. departe în toate direcţiunile de cele-l'alte cătune, avînd 539 fam., saŭ 1837 sufl.; 5 biserici, deservite de 1 preot paroh, 2 ajutoare şi 4 cîntăreţi.

Cozia, *com. rur.,* în partea de N. a plăşeĭ Podoleni şi a judeţuluĭ Fălciŭ şi în hotarul de S.-E. al judeţuluĭ Iaşi. E situată pe un platoŭ între dealurĭ, de a dreapta rîuluĭ Jijia, avînd la stînga codrul Cozieĭ şi al Bazgăĭ. Este formată din satele: Cozia şi Petcu. Suprafaţa comuneĭ e de 3539 hect., din care 925 hect. pădure; pămîntul locuitorilor e de 425 hect. şi 50 arĭ şi vatra satuluĭ Cozia de 30 hectare.

Are o populaţie de 224 familiĭ, saŭ 719 suflete, din carĭ 180 contribuabilĭ. Printre locuitorĭ sunt 11 Ungurĭ şi 1 Grec.

In mijlocul satuluĭ se află casa proprietăţeĭ.

Satul Cozia, după tradiţiune, e foarte vechiŭ şi a fost proprietatea Hatmanuluĭ Răducanu Rosetti, şi în urmă a răposatuluĭ C. Adrianopol. Biserica e refăcută de la 1874 de către proprietarul moşieĭ; este deservită de 1 preot şi 2 dascălĭ. Două şosele trec prin comună, una la N. spre Iaşi şi alta spre S. către tîrgul Răducăneni.

Două ape udă teritoriul comuneĭ: Cozia, care trece prin sat şi rîul Jijia, pe hotarul de E. al moşieĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ 2747 leĭ, iar la cheltuelĭ 2310 leĭ şi 12 banĭ.

Vite: 510 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 952 oĭ.

Cozia, *mănăstire,* jud. Vîlcea, numită la început Nucetul, întemeiată de Mircea-cel-Bătrîn, la anul 1386.

In interiorul bisericeĭ, d'asupra uşeĭ, unde sunt portretele, este o inscripţie din anul 1705, cu următoarea coprindere:

«Această sfîntă şi Dumnezeiască biserică, unde se prăznueşte hramul prea sfinteĭ şi începătoareĭ de vieaţă Troiţă, este zidită din temelie de Blagocestivul răposatul Domn Mircea-Voevod-cel-Bătrîn, la cursul anilor 6894, care o aŭ înfrumuseţat în lăuntru cu tot felul de podoabe, şi afară întărind-o cu veniturĭ pentru chivernisirea eĭ, şi pentru multă vreme a trecuţilor anĭ, fostu-şi-aŭ perdut podoabele cea de a zugrăveleĭ. Şi văzînd-o stricată, cinstitul şi de bunul neam, Dumnealuĭ Jupan Şerban Cantacuzino biv vel Paharnic, feciorul spătaruluĭ Drăghiciŭ, îndemnatu-s'aŭ de Dumnezeiasca rîvnă de o aŭ zugrăvit precum se vede pentru a Dumnealuĭ şi a răposaţilor părinţilor Dumnealuĭ vecinică pomenire, în zilele prea luminatuluĭ şi Înălţatuluĭ Domn Ion Constantin B. Bas. Voevod, fiind păstor ţăreĭ Prea sfinţitul Mitropolit kyr Teodosie, leat 7213. Nastavnic fiind Serafim Ieromonah. I pisah Preda i snvi ego Ianache Sima Mihaila Zugravi».

Biserica îşĭ păstrează forma sa primitivă din timpul luĭ Mircea-cel-Bătrîn.

Portretele sunt: la dreapta, Mircea-Voevod cu inscripţiunea: «Io Mircea Voevod ctitor i jivonacelnic sfetia Troiţe»; lîngă el fiul săŭ Mihail-Voevod, ambiĭ în costum de cavalerĭ, cum se văd şi la Curtea-de-Argeş. La stînga: jupîn Drăghicĭ Cantacuzino vel Spătar, jupîniţa Păuna, jupîn Şerban Cantacuzino vel Paharnic, jupîniţa Andriana, jupîniţa Maria.

In interiorul bisericeĭ se află două morminte la dreapta cum intri; unul al luĭ Mircea-cel-Bătrîn, peste care se află o lespede roasă de timp şi ştearsă de oamenĭ. Din inscripţia săpată pe dînsa abia se poate citi un S, adică 6000, de sigur prima cifră a anuluĭ cînd a răposat marele Domn romîn.

«Cincĭ veacurĭ întregĭ — scrie d-l Gr. G. Tocilescu, profesor universitar, după care împrumutăm aceste amănunte — oameniĭ aŭ bătut şi călcat cu picioarele lespedea, care acopere oasele e-

Hosted by Google

rouluĭ de la Rovine; s'a șters numele luĭ de pe dînsa și poate cel din urmă semn ce a maĭ rămas se va șterge în curînd sub tălpile ucigașilor. (Mănăstirea Cozia s'a prefăcut în temniță)».

Alături cu Mircea-cel-Bătrîn, odihnește Tudora, mama luĭ Mihaiŭ-Viteazul. Se știe, că ea făcîndu-se călugăriță sub numele de Teofana, a venit la mănăstirea Cozia, în timpul cînd fiul săŭ se războia în Ardeal, și, drept recunoștință pentru îngrijirile ce a primit aicĭ, lăsă maĭ multe moșiĭ danie mănăstireĭ. Ca ctitoră ea se înmormîntează alături de Mircea. Inscripțiunea de pe dreapta e încă citeață.

Afară, în tinda bisericeĭ, este un scaun făcut de gips cu marca bizantină; tradiția zice că în acel loc ar fi incastrată o inscripțiune cu litere latine. La spatele altaruluĭ se văd săpate pe o cărămidă treĭ nume și leatul 7173. In curte maĭ sunt cîte-va fragmente de inscripțiunĭ.

Pe peretele interior al paraclisuluĭ din foișor se citește o altă inscripțiune slavonă, săpată în piatră, cu data 7012 (1504), din care se vede că Egumenul Eromonah Amfilofie a făcut acel paraclis în zilele luĭ Mihnea-Voevod și ale Mitropolituluĭ kir Serafim.

In biserica de la Cozia — găsim într'o scriere a Părinteluĭ Musceleanu — s'a întîmplat un incident foarte trist: Pe cînd Radu Vodă de la Afumați se afla în biserică la cununia fiuluĭ săŭ Vlad cu Despa, fata luĭ Drăgan Postelnicul, în timpul cînd preotul pusese pe fruntea mirilor cununiile, un om de o talie înaltă, cu o căutătură pătrunzătoare, străbătu mulțimea, însoțit de maĭ mulțĭ oamenĭ armațĭ. Era Neagoe, unul dintre boerĭ.

«Eŭ îmĭ îndeplinesc jurămîntul» zise el. «Moarte trădătorilor». Și înfipse cuțitul în coastele luĭ Drăgan, zicînd:

«Iacă răsplata trădătorilor!»

«Sub zidurile mănăstireĭ Cozia — spune d-l George I. Lahovari, secretarul general al «Societățeĭ Geografice Romîne», în conferința ținută înaintea Societățeĭ — aŭ trecut nenumărate oștirĭ de toate naționalitățile: Turcĭ, Nemțĭ, Ungurĭ, Rușĭ, Eteriștĭ, etc. Sub zidurile Cozieĭ și în năuntrul mănăstireĭ aŭ curs șiroae de sînge omenesc care a roșit undele spumegînde ale bătrînuluĭ rîŭ; biserica a fost jefuită, mormintele marilor domnĭ aŭ fost profanate și ecoul munților a repetat în nenumărate rînduri urgia armelor tunătoare, jalea și strigătele nevinovatelor victime.»

«In secolul trecut, și în prima jumătate a secoluluĭ actual, mănăstirea Cozia a servit de adăpost numeroaselor familiĭ din Craiova, R.-Vîlcea și restul Olteniеĭ, carĭ se întăreaŭ în mănăstire contra invaziuneĭ bandelor Turcești. Așa s'a întîmplat între altele și la anul 1739 în războiul dintre Imperialĭ și Turcĭ, cînd acești din urmă pătrunseră pănă la Cozia, jefuind și prădînd tot ce le venea în cale și luară robĭ familiile refugiate în mănăstire, între carĭ și pe familia Jienilor, din care s'a tras vestitul haiduc Jianu.»

«La 1788, Turciĭ ajutațĭ de armata romînă condusă de Nicolae Mavrogheni-Vodă, bătură aci, la Cozia, pe prințul Coburg și îl siliră să reintre în Ardeal.»

«Maĭ tîrziŭ, în vara anuluĭ 1821, după uciderea luĭ Tudor Vladimirescu și înfrîngerea Eteriștilor, de către trupele turcești, la Zăvideni și Drăgășani, Ipsilante, urmărit de Turcĭ, se refugiă în mănăstirea Cozia și de aci trecu în Transilvania; atuncĭ mănăstirea și familiile refugiate acolo și prin prejur deveniră prada zavergiilor și în urmă a Turcilor, carĭ deteră foc mănăstireĭ, desgropară sfintele morminte ale luĭ Mircea și altor Domnĭ, crezînd a găsi într'însele comorĭ ascunse și comiseră tot felul de grozăviĭ. Astăzĭ se văd încă sfintele icoane împușcate și zgîriate și ochiĭ sfinților scoșĭ de pistoalele și iataganele acestor păgînĭ.»

«Pe la 1846, Domnitorul Bibescu proectă și începu reparația mănăstireĭ și ridicarea de palaturĭ domnești ca cele de la mănăstirea Dealul de lîngă Tîrgoviște. Evenimentele din 1848 și abdicarea luĭ Bibescu avură drept rezultat ca lucrările să înceteze și zidirea începută să se ruineze înainte de a fi terminată. In anul 1879, mănăstirea luĭ Mircea-Vodă, Cozia, fu transformată în penitenciar, sucursală a Ocnelor-Marĭ. In anul următor, 1880, clopotele mănăstireĭ, acele clopote istorice carĭ purtaŭ marca bătrînuluĭ Voevod și carĭ în curs de 5 veacurĭ de-a rîndul îngînară glasul lor de aramă cu zgomotosul murmur al Oltuluĭ, aŭ fost transportate la mănăstirea Argeșuluĭ, iar odoarele cele maĭ prețioase s'aŭ adus parte la Episcopia de Rîmnic, parte la Muzeul de Antichităț din București.»

«Astăzĭ vechia și istorica mănăstire a Cozieĭ este prefăcută în pușcărie și într'însa se adăpostesc peste 200 făcătorĭ de rele. Mănăstirea Cozia, prin amintirile sale istorice, prin neîntrecuta sa pozițiune merita o soartă maĭ bună! Nemuritorul Gr. Alexandrescu a imortalizat acest sf. locaș prin cunoscuta sa baladă: «Umbra luĭ Mircea la Cozia»:

Hosted by Google

Ale turnurilor umbre,
Peste unde staŭ culcate,
Către ţărmul din potrivă
Se întind, se prelungesc
Ş'ale valurilor mîndre
Generaţiĭ spumegate,
Zidul vechiŭ al mănăstireĭ
In cadenţă îl izbesc!»

Există o versiune, că mănăstirea Cozia s'a zidit de Mircea pe urmele uneĭ alte biserici, făcută de moşul săŭ Tugomir Basarab. Lucrul nu poate fi adevărat. Legenda spune că Mircea, vrînd să-şĭ răzbune pe Unguri pentru multele neajunsurĭ ce'ĭ făceaŭ, într'un războiŭ, prin apropriere de Cozia, fiind învins, adormi pe locul unde este astăzĭ mănăstirea Cozia şi văzu în vis icoana Sf. Treime. Incurajat, se luă cu armata sa după Unguri, străbătînd munţiĭ despre V. de Cozia şi-ĭ învinse la Muntele Pasărea, iar pe locul unde adormise, puse de zidi mănăstirea, aşezînd altarul unde văzuse icoana.

Petru Cercel, zidi, în afară de mănăstire, la bolniţă, în anul 1584, o bisericuţă de cărămidă netencuită, în stil bizantin, de o perfectă acurateţă. In năuntrul eĭ se află mormîntul luĭ Marcu-Vodă, fiul săŭ.

Cozia, *vîrf de munte,* din culmea Cozieĭ, jud. Argeşul, pl. Loviştea. Are o înălţime de 1677 m. d'asupra nivelului mării.

Cozia, *baltă.* (Vezĭ Şanţul, jud. Ilfov).

Cozia, *parte* din *moşia* Dulceni-Sfîntul-Spiridon, ce-ĭ zice şi Călugăreasca, fostă proprietate a Statuluĭ în comuna Belitori, judeţul Teleorman, pe care aŭ fost împroprietăriţĭ însurăţeiĭ în 1880. Acesteĭ părţĭ ĭĭ zice şi Cozia, fiind-că a ţinut de mănăstirea Cozia.

Cozia, *pădure,* pe moşia Cozia, în partea de S.-V. a comuneĭ Cozia, pl. Podoleni, jud. Fălciŭ. Are o suprafaţă de 925 hect.

Cozia, *pîrîŭ,* izvoreşte din partea de V. a comuneĭ Cozia, pl. Podoleni, judeţul Fălciŭ; trece prin satul Cozia, curge spre E. şi se varsă în rîul Jijia.

Cozia - Belitori, *moşie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, com. Belitori, fostă proprietate a statuluĭ. Forma un trup cu moşia Depusa. S'a vîndut în 1882 d-luĭ G. Gănescu, care a cumpărat-o pe seama cîtor-va locuitorĭ din Belitori. Intinderea acesteĭ moşiĭ este de 234 hectare.

Cozieni (Moşeşti), *cătun,* al comuneĭ Bălăneşti, jud. Buzăŭ. E situat pe malul stîng al rîuluĭ Sărăţelul. Are 380 locuitorĭ, carĭ locuesc în 88 case. Se sub-divide în două: Cozieni-d.-j. şi Cozieni-d.-s.

Cozieni, *sat,* judeţul Ilfov; face parte din com. rur. Piteasca-Pasărea, pl. Dîmboviţa. Este situat la N. de Pasărea, pe malul stîng al văeĭ Pasărea.

Se întinde pe o suprafaţă de 88 hect., proprietatea locuitorilor, cu o populaţie de 245 suflete.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecuentată de 3 elevĭ şi 4 eleve, cu întreţinerea căreia statul cheltueşte anual 1404 leĭ.

Are 1 eleşteŭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 130 şi al celor micĭ de 531.

Acest sat şĭ-a luat numele de la locuitoriĭ săĭ, carĭ aŭ fost aduşĭ aci de la mănăstirea Cozia, unde, în vremile trecute, se aflaŭ robĭ.

Din toţĭ locuitoriĭ, numaĭ 9 sunt Romînĭ.

Cozieni, vechie *numire* a *cătunuluĭ* Valea-Iepiĭ, din com. Bălăneşti, jud. Buzăŭ.

Cozieni, *fost schit,* în jud. Buzăŭ, comuna Bălăneşti, cătun. Cozieni, fost metoh al Episcopieĭ, iar acum biserică de mir. El a fost fondat de Episcopul Chezarie. Frontispiciul este acesta:

«Acest Dumnezeesc locaş ziditu-s'a din început, la anul 1834, Maiŭ 24, isprăvitu-s'a la anul 1835, Decembre 10, întru cinstea şi lauda Adormireĭ prea Sfinteĭ de D-zeŭ născătoare şi pururea fecioara Maria, în zilele prea înălţatuluĭ nostru Domn a toată ţara romînească Alex. Demetru Ghica. Episcop Buzăuluĭ Chir Chesarie.»

Biserica e frumoasă şi încă se conservă bine.

Cozieni (Vatra-Schituluĭ-), *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, cătun. Cozieni, proprietatea statuluĭ, pendinte de Răteşti. Are 130 hect.

Cozieni (Vîrful-), *colină,* jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, cătunul Berceşti, parte cultivabil, parte pădure.

Cozieni-Tihuleşti, *moşie,* în jud. Buzăŭ, com. Bălăneşti, proprietatea statuluĭ, pendinte de metohul Cozieni şi de Episcopia Buzăuluĭ. Are aproape 600 hectare, din care 184 arabile şi este despărţită în două sforĭ: Tihuleşti-Cozieni şi Sforile-din-Bălăneşti; sunt 416 hect. pădure, formată din sforile: Alunişul, Cozieni, Moşeşti, Turburea, Facăianca, Bîrza, Talpa şi Teişul.

Coziĭ-de-Jos (Capul-), *munte,* al

Hosted by Google

satelor Vidra, Tichirişul şi Călimanul, jud. Putna.

Coziĭ-de-Sus (Capul-), *munte,* al satelor Găurile, Purceĭ şi Secătura-Părosul, jud. Putna.

Cozla, *izvoare minerale,* în jud. Neamţu, situate aproape de capătul S.-E. al munteluĭ Cozla, de ambele părţĭ ale uneĭ rîpĭ formată de scursoarea apelor pe acest povîrniş, ocupînd o întindere de 30 m.

In Martie 1882, dr. Predescu fiind chemat pentru o consultaţiune la un inginer, acesta i-a prezentat o probă de un depozit strîns de pe coasta dealuluĭ Cozla. Dr. Predescu a văzut că este un depozit mineral-salin şi conchise că în acea regiune trebue să existe şi vre-un izvor. După cîte-va zile de cercetare, dădu peste 5 izvoare, a cărora apă era de un gust salin-amar. D-sa făcu o analiză calitativă împreună cu un farmacist din Piatra. Consiliul comunal precum şi consiliul de igienă al judeţuluĭ fiind sesizate, numiră o comisiune compusă din d-niĭ: Dr. Apostolide, Dr. Predescu, farmacistul Camner senior şi inginerul I. Ravicĭ, care să se ocupe cu lucrările preliminare privitoare la regularea şi izolarea surselor, la constatarea compoziţiuneĭ şi proprietăţilor chimice ale apelor, precum şi la efectul lor din punctul de vedere terapeutic. Rezultatul comisiuneĭ fiind dintre cele maĭ favorabile, Consiliul de higienă decide a se încredinţa analiza chimică complectă, cantitativă şi calitativă, d-luĭ Prof. Poni, care, în Septembre 1882, făcu chiar la locul de unde izvoresc aceste ape o analiză calitativă, iar analiza cantitativă a făcut-o în Laboratorul Chimic din Iaşi.

D. P. Poni a găsit 5 izvoare deosebite (acum sunt şease), pe care le-a însemnat cu No. 1—5. Izvorul No. 1 se află de desubtul uneĭ stîncĭ de gips, la partea cea maĭ înaltă a rîpeĭ (şi poate fi considerat ca intermediar între grupa izvoruluĭ eşite din conglomerate şi acelor eşit din gipsul salifier). Izvorul No. 2 se află la cîţĭ-va m. maĭ jos de cît No. 1. Izvorul No. 3, maĭ jos de cît No. 2 (şi este cel maĭ bogat în substanţe minerale din toate izvoarele ce ies din gipsul salifer). No. 4 se află la aproape aceeaşĭ înălţime ca No. 1 (şi este cel maĭ bogat în substanţe minerale dintre izvoarele ce ies din conglomerat); No. 5 la aceeaşĭ înălţime cu No. 3; iar No. 6, maĭ jos.

Deosebirea izvoarelor provine de la structura terenurilor ce constituesc dealul Cozleĭ.

Izvorul No. 1: Apa acestuĭ izvor e limpede, incoloră, inodoră; are un gust sărat şi puţin cam amar, lăsînd tot-d'a-una şi un gust de cocleală.

Densitatea eĭ este de 1,0109 la temperatura de 17° C. Hîrtia de turnesol precum şi hîrtia de Curcuma nu-şĭ schimbă coloarea. Apa cuprinde acid: carbonic liber, clor, acid sulfuric, calciŭ, magneziŭ şi natriŭ în cantităţĭ marĭ; caliŭ, litiŭ, fer, mangan, aluminiŭ, stronţiŭ-acid-boric, brom, iod în cantităţĭ micĭ. Cantitativ, în 1000 gr. de apă, s'a găsit:

Clor: 3,38684; brom: 0,00076; iod: urme; anhidrită sulfurică: 3,5575; anhidrită carbonică totală: 0,4449; anhidrită borică: 0,0010; anhidrită silicică: 0,0038; oxid de calciŭ total: 0,8247; oxid de calciŭ în serii solubile: 0,6838; oxid de stronţiŭ: 0,0014; oxid de magneziŭ: 1,3043; protoxid de fer: 0,00036; protoxid de mangan: 0,0037; sesqui-oxid de aluminiŭ: 0,0006; natriŭ: 2,1110: caliŭ: 0,1191; litiŭ: 0,0062; substanţe în stare de sulfaţĭ calculate: 13,7293; substanţe în stare de sulfaţĭ găsite: 12,5803; substanţe organice: nedeterminabile.

Aceste substanţe pot să fie grupate între ele în modul următor:

Carbonat de calciŭ: 0,2519; carbonat de magneziŭ: 0,0228; carbonat de fĭer: 0,00058; carbonat de mangan: 0,0006; sulfat de calciŭ: 1,6606; sulfat de magneziŭ: 3,8711; sulfat de stronţiŭ: 0,0024; clorură de natriŭ: 5,3693; clorură de caliŭ: 0,2275; clorură de litiŭ: 0,0194; clorură de magneziŭ: 0,0052; bromură de magneziŭ: 0,00087; iodură de magneziŭ: urme; borat de magneziŭ: 0,0014; anhidridă silicică: 0,0038; sesqui-oxid de aluminiŭ: 0,0006; suma substanţelor fixe: 11,43805; acid carbonic în bicarbonaţĭ: 0,1231; acid carbonic liber: 0,1986; materiĭ organice: nedeterminate.

Din această analiză, se vede că apa aceasta cuprinde în acelaşĭ timp seriĭ solubile de magneziŭ şi clorure alcaline; face parte din grupa apelor saline magneziane cît şi din aceea a apelor cloruro-natrice.

Comparînd-o cu apele străine, d. P. Poni arată că ea are mare asemănare cu cunoscutele ape minerale de la Kissingen, deosebindu-se numaĭ în următoarele puncte: *a)* Izvorul No. 1 de aice, cuprinde o cantitate maĭ mare de sulfat de magneziŭ de cît apa de la Kissingen. *b)* Apa de la Kissingen e maĭ bogată în carbonaţĭ pămîntoşĭ de cît apa izvoruluĭ No. 1 din Piatra. *c)* Apele minerale de la

Hosted by Google

Piatra sunt cu o 1/3 aproape mai mineralizate de cît acelea de la Kissingen.

Izvorul No. 3: Apa acestui izvor este limpede, incoloră, inodoră, foarte sărată la gust și mai puțin amară de cît apa de la No. 1; la pipăit nu produce nici o impresiune particulară. Densitatea = 1,0209, la 18° C. Apa fiind turburată degajează mici bule de acid carbonic liber.

Substanțele constatate prin analiza calitativă, în mari cantități, și a cărora existență a fost constatată chiar la izvor, sunt: clor, acid sulfuric, acid carbonic, calciu, magneziu și natriu; în cantități mai mici: caliu, litiu, fier, mangan, aluminiu, stronțiu, acid boric, brom, substanțe organice și iod. Analizată cantitativ, 1000 gr. de apă conține: clor: 13,7881; brom: 0,0010; iod: urme; anhidridă sulfurică: 3,4991; anhidridă carbonică totală: 0,4713; anhidridă borică: 0,0025; anhidridă silicică: 0,0048; oxid de calciu total: 1,5014; oxid de calciu solubil: 1,3397; oxid de stronțiu: 0,0017; oxid de magneziu: 1,2853; protoxid de fier: 0,0007; protoxid de mangan: 0,00013; natriu: 8,1615; caliu: 0,3198; litiu: 0,00065; substanțe în stare de sulfați, calculate: 33,4263; substanțe în stare de sulfați, găsite: 33,3931.

Elementele găsite în această apă se pot grupa în următorul mod: carbonat de calciu: 0,2887; carbonat de magneziu: 0,0081; carbonat de fier: 0,0011; carbonat de mangan: 0,00055; sulfat de magneziu: 2,3760; sulfat de calciu: 3,2535 sulfat de stronțiu; 0,0030; clorură de natriu: 20,7586; clorură de caliu: 0,6095; clorură de magneziu: 1,1611; clorură de litiu: 0,0039; bromură de magneziu: 0,0011; iodură de magneziu: urme; borat de magneziu; 0,0035; anhidridă silicică: 0,0048; sesquioxid de aluminiu: 0,00013; substanțe organice: nedeterminată; suma substanțelor fixe: 28 47358; acid carbonic în bicarbonați: 6,1318; acid carbonic liber: 0,2077.

Rezultă dar că apa izvorului No. 3 cuprinde aceleași substanțe ca și apa No. 1, cu deosebire că proporțiunea sulfatului de calciu este aci de două ori mai mare, iar aceea a clorurei de natriu aproape de patru ori mai mare.

Prezența clorurei de magneziu alăturea cu clorura de caliu, face pe d. Poni să admită că apele acestui izvor în mersul lor subteran au întîlnit între altele și o pătură de carnalită, mineral foarte însemnat din punctul de vedere industrial, fiindcă slujește la prepararea sărurilor de caliu.

Izvorul No. 4: Această apă este limpede, incoloră, inodoră, cu un gust curat amar; la pipăit nu lasă nici o impresiune particulară. Densitatea ei la temperatura de 16° C. este egală cu 1,00651; apa fiind turburată, s'a constatat prezența acidului carbonic liber; e neutră la acțiunea diverselor reactive colorate.

Substanțele ce se află în această apă, analizate calitativ, sunt: clor, acid sulfuric, acid carbonic, magneziu, calciu, natriu, caliu, litiu, stronțiu și urme de acid boric, aluminiu, fier și mangan. Analizată cantitativ, în 1000 gr. de apă s'a găsit: clor: 0,4361; anhidridă sulfurică: 3,3412; anhidridă carbonică totală: 0,4026; anhidridă silicică: 0,0066; oxid de calciu solubil: 0,5802; oxid de calciu în carbonat: 0,0933; oxid de stronțiu: 0,0029; oxid de magneziu: 0,3504; natriu: 0,2294; caliu: 0,0420; litiu: 0,0052; anhidridă borică, oxid de fier, oxid de mangan și de aluminiu: urme; materie organică: nedeterminată; substanțe fixe în stare de sulfați: 6,4397; substanțe fixe în stare de sulfați, calculate: 6,5404.

Aceste substanțe calculate în combinațiuni himice pentru 1000 gr. de apă, dau următorul rezultat: sulfat de magneziu: 3,7652; sulfat de calciu: 1,4091; sulfat de stronțiu, 0,0051; carbonat de magneziu: 0,1795; carbonat de calciu: 0,1666; carbonat de natriu: 0,5834; clorură de caliu: 0,0803; clorură de litiu: 0,0316; clorură de magneziu: 0,0233; anhidridă silicică: 0,0066; anhidridă borică, oxid de fier, oxid de mangan, oxid de aluminiu: urme; substanțe organice: nedeterminate; suma substanțelor fixe: 6,2507; anhidridă carbonică și bicarbonați: 0,1673; anhidridă carbonică liberă: 0,0680.

Din această analiză rezultă că apa acestui izvor e o apă sulfatată magneziană. D. Poni compară această apă cu apele străine de Seidlitz, de Seidschütz și de Pulna, însă cantitatea substanțelor saline coprinse într'însa e cu mult mai mică de cît aceea a apelor mai sus numite.

Izvorul No. 2 are aproape aceeași compoziție ca apele de la No. 3; izvorul de la No. 5 sunt analoage acelor de la No. 4, cuprinzînd însă și acestea o cantitate mai mică de substanțe solide în desoluțiune; izvorul No. 6 e cel mai slab.

Efectul terapeutic al acestor ape se bazează pe conținutul lor în sulfat de magneziu și clorure alcaline, în unire cu sărurile de calciu.

Hosted by Google

Introduse în organizm, ele activează funcțiunile membranelor mucoase, care tapisează trajectul digestiv și anexele luĭ, excită activitatea intestinală, mărește pofta de mîncare și înlesnesc circulațiunea; decĭ aceste ape sunt purgative saline. Doza la care se manifestă acțiunea lor purgativă, variază după natura diferitelor organizme.

Boalele contra cărora aŭ fost întrebuințate cu succes aceste ape, sunt: boalele aparatuluĭ digestiv (în genere), boalele de ficat, de splină și ale sistemuluĭ veneĭ-porte, ast-fel stările dispeptice (de ingestiune) stările de atonie și slăbiciune de stomac, catarele cronice de stomac (cu saŭ fără dilatațiune) și catarele cronice de intestine; dintre boalele ficatuluĭ: iperemiile (congestiile) ficatuluĭ, ipertrofiile și inflamațiunile cronice de ficat, icterul cataral și calculele biliare; iar dintre boalele splineĭ: inflamațiunile cronice și ipertrofiile provenite din paludizm. Dintre boalele sistemuluĭ veneĭ-porte: emoroidele.

Instalațiunea acestor ape se află într'o stare încă primitivă; de-abia în aniĭ din urmă s'aŭ făcut vr'o 250 de trepte care sue printre izvoare pe muntele Cozla, captîndu-se și izvoarele.

Cozla, *ramură de munți,* în jud. Neamțu, ce se întinde în prelungirea munților Bistriței-Moldave, din dreptul com. Doamna. Are ca piscurĭ maĭ însemnate: Cozla, Piciorul-Cozleĭ (în partea V., 150 m.), Cîrlomanul, Borzogheanul, Răcioaia și Ruptura.

Cozla, *munte,* în jud. Neamțu, partea despre N.-E. a orașuluĭ Piatra, despărțit prin pîrîul Cuejdiul (și o parte din oraș) de muntele Pĭetricica.

Păturile ce constituesc acest munte, sunt atît din punctul de vedere mineralogic și stratigrafic, cît și dintr'acel al vîrsteĭ, cu totul deosebite de acele care formează muntele Pĭetricica, cu toate că distanța între bazele lor nu e maĭ mare de 200 m.

Cozla e constituită în totalitate din tărîmurĭ salifere, reprezentate prin cîte-șĭ trele zone. La bază saliferul e reprezentat prin conglomerate, carĭ de și nu se văd formînd bancurĭ pe loc, se pot însă constata că sunt reprezentate, prin faptul că găsim bolovanĭ foarte marĭ aruncațĭ cu neorînduială. Straturile aŭ fost acoperite de năruiturile rocelor ce le transportă, și de casele omenești ce se înșiră la baza Cozleĭ și maĭ sus. De-asupra conglomeratelor zac marnele și schisturile salifere mijlociĭ. Aceste schisturĭ, foarte sfărîmăcioase, sunt vrîstate cu bande destul de groase de gips lamelar și fibros dispuse în straturĭ, saŭ cu bancurĭ de gips zaharoid, așezate fără regulă. Pe unele locurĭ, stînca e maĭ mult gips de cît marnă; cîte odată gipsul e colorat în roșu prin oxidul de fier.

Cu cît ne suim maĭ sus, marnele sunt maĭ tarĭ, gipsul se împuținează și de la un loc nicĭ nu maĭ există; de aci începe zona superioară a formațiuneĭ cu sare. La partea superioară a acesteĭ zone marnele alternează cu bancurĭ groase de la $1\frac{1}{2}$—2 metri de un greziŭ foarte dur; aceasta se poate vedea pe povîrnișul S.-V. al Cozleĭ, cam pe la mijlocul înălțimeĭ.

Tot în partea despre V., se află păturĭ argilo-lignitifiere, pline cu urme de vegetale și animale fosile.

Cozla are o înălțime de 310 metri.

Cozmeĭ (Moara-), *moară,* pusă în mișcare de gîrla Păltinosul, com. Dolhasca, jud. Suceava.

Cozmești, *com. rur.,* jud. Fălciŭ, cam în centrul pl. Podoleni, la 25 kil. de Huși, formată din satul Cozmești, așezată pe văile dealurilor Blidanuluĭ și Dubăsaruluĭ, mărginindu-se spre N. cu comunele Moșna și Bohotinul; spre S. cu Bunești; spre E. cu Podoleni și spre V. cu Brădicești.

Suprafața teritoruluĭ comunelĭ e cam de 481 hect., iar vatra satuluĭ de 57 hect., cu o populație de 337 familiĭ, saŭ 1293 suflete, din carĭ 379 contrib.

Are o biserică vechie, fondată la 1795 și deservită de 1 preot și 2 dascălĭ; o școală, înființată la 1865, frecuentată de 30 elevĭ. Satul se află situat pe proprietatea statuluĭ, Ghermănești. Locuitoriĭ se ocupă în mare parte și cu cultura viilor, cu care sunt acoperite dealurile din jurul satuluĭ. Păduri sunt puține. Teritoriul com. este udat de treĭ pîrae: Cozmești, ce trece prin mijlocul satuluĭ, formînd o rîpă adîncă; Moșna, pe partea de E. și Moșnicioara.

Vite marĭ cornute sunt 532, oĭ 824, caĭ 140 și porcĭ 226.

Budgetul este de leĭ 2952 la venitурĭ și de leĭ 2474, banĭ 33, la cheltuelĭ.

Cozmești, *com. rur.,* jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul, la N.-V. de orașul Vasluiŭ, și la o distanță de 19 kil. de Negrești reședința plășeĭ.

Este formată din satele: Cozmești, Hordilești, Fîstîci și Bălești, pe o întindere de 4108 hect., din carĭ: 1001 hect. păduре și 66 hect. vie ale proprietățeĭ, iar 1792 hect. sunt ale locuitorilor. Are o populație de 351 familiĭ, saŭ 1735 suflete,

Hosted by Google

din carĭ 93 țiganĭ, 6 evreĭ și 1 german.

Această comună e udată de pîrîul Stemnicul, care curge de la N. spre S., trece maĭ prin mijlocul comuneĭ, primind în stînga, pe teritoriul eĭ, pîraĭele: Ruginoasa, Valea-Merilor, Valea-Munteanuluĭ, iar în dreapta Fîstîca; care și ea primește afluenți: Bălești, Rîpa și Prisaca, apoĭ ese de pe teritoriul acesteĭ comune.

Are o școală; 4 biserici, cu 4 preoți și 6 cîntăreți; 4 cîrciumĭ. Comerciul se face de 8 romînĭ și 10 străinĭ.

Numărul vitelor e de 1889: 907 vite marĭ cornute, 408 oĭ, 137 caĭ, 24 capre și 313 rîmătorĭ.

Budgetul comuneĭ e de 3760 leĭ la venitur̆ și de 3751 leĭ la cheltuelĭ.

Locuitorii posedă: 77 plugurĭ, 122 care cu boĭ, 5 plugurĭ și 46 căruțe cu caĭ.

Sunt 575 stupĭ.

Cozmești, *sat.* (Vezĭ Cozmești com. rur., jud. Fălciŭ).

Cozmești, *sat*, reședința com. Cozmești, jud. Vasluiŭ, plasa Stemnicul. E situat pe o coastă de deal, numită Silișteа-Nouă, și în centrul comuneĭ.

Satul Cozmești spune legenda s'ar fi înființat în urma desființatuluĭ sat Grozești, care era situat pe coasta dealuluĭ numită Silișteа-Veche; însă din cauză că era neîncetat supus încălcăreĭ Turcilor și a Tătarilor, locuitoriĭ s'aŭ retras prin alte sate, și numaĭ unul numit și el nevoit a se retrage în Cozma, rămînînd acolo, a fost partea de N., prin pădurĭ, unde adunînd pe lîngă el rudele sale, a format satul după numele luĭ Cozmești.

Are o întindere de 1072 hect., din care jumătate sunt ale locuitorilor răzeșĭ; o populație de 75 fam., saŭ 374 sufl., din carĭ 5 fam. țiganĭ, 1 fam. evreĭ și 1 german.

Școala, care s'a înființat în anul 1866, este frecuentată de 30 elevĭ. Este o biserică de lemn, făcută de răzeșĭ la 1888; este deservită de 2 preoți și 1 cîntăreț; o moară; o cîrciumă; 2 iazurĭ.

Numărul vitelor e de 451: 295 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 90 oĭ și 94 rîmătorĭ.

Locuitoriĭ posedă: 21 plugurĭ, 18 care cu boĭ și 9 căruțe cu caĭ.

Sunt 122 stupĭ de albine.

Cozmești, *pîrîŭ*, ce trece prin satul Cozmești, com. cu acelașĭ nume, jud. Fălciŭ, pl. Podoleni, unde, formînd o rîpă mare, se varsă în pîrîul Moșna, care trece tot pe teritoriul acesteĭ comune.

Cozmeștilor (Dealul-), *deal,* în partea de V. a com. Cozmești, jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul.

Cozmita, *munte*, în jud. Neamțu, com. Bicazul, pl. Piatra-Muntele. E situat de a stînga rîuluĭ Bistrița, în prelungirea dealurilor Pîngărați și Botoșul.

In privirea geologică, observăm că toată sistema văzută în acest munte, constă din greziurĭ destul de dure, de oare-ce dintr'însele se tae pietrele pentru trotuare, ce se duc la Iași și în alte părțĭ ale țăreĭ; granule de quarț ce întrec une-orĭ mărimea firelor de păsat, și icĭcolea prin roce se văd fire roșe de grenat.

Cîte-odată greziul schistoid alternează cu schisturĭ argiloase și mornoase, fragmente de cărbunĭ împestrițează rar roca.

Aceste depozite sunt cunoscute în Carpațiĭ Bucovineĭ și aĭ Maramureșuluĭ sub numele de greziurile cu exogyra columba și hieroglifĭ, carĭ aparțin cretaceuluĭ superior, asemănîndu-se cu depozitele plaeneruluĭ superior.

Determinarea vîrsteĭ a făcut-o rep. Profesor Gr. Cobîlcescu, luînd în seamă caracterele petrografice și architectonice, căcĭ fosile nu s'aŭ putut găsi.

Depozitele cu exogyra formează munțiĭ ce mărginesc de ambele părțĭ valea Bistrițeĭ.

Cracalia, *sat,* numit din vechime Popeni-Mavrodin, pe moșia cu aceeașĭ numire, com. Cordăreni, pl. Prutul-d.-s., jud. Dorohoiŭ. Are 66 familiĭ, saŭ 268 suflete.

Are o biserică de lemn și tencuită, cu hramul Sf. Mihail și Gavril; este făcută de sătenĭ, cu ajutorul fostuluĭ proprietar Cracalia; acum este închisă fiind aproape ruinată.

Sătenii împroprietăriți aŭ 64 hect. 81 arii pămînt; iar proprietatea 128 hect. 90 ariĭ cîmp.

Hotarele moșieĭ sunt cu: Liveni-Sofianul, Trestiana și Vîrcoliciul.

Cracalia, *deal,* pe moșia și comuna Lătăi, plasa Coșula, jud. Botoșani.

Cracalia, *dealurĭ*, în jud. Botoșani, partea de N.-E., pe teritoriul comunelor Comîndărești și Rînghilești.

Cracalia, *vale*, jud. Botoșani, pe teritoriul moșielor Ciornohalul, comunele Rînghilești, Pogorești, și Comîndărești, printre dealurile Cracalia.

Cracalia, *vale,* pe moșia și comuna Lătăi, plasa Coșula, jud. Botoșani.

Hosted by Google

Cracatiţa, *deal.* Vezĭ Murgenilor (Dealul-), jud. Vasluiŭ.

Cracăul, *pîrîŭ,* judeţul Neamţu, numit ast-fel de la mulţimea cracilor ce face în curgerea luĭ. Izvoreşte tocmaĭ din ramura munteluĭ Domesnicul, hotarul comuneĭ Călugăreni, pl. Piatra-Muntele; curge strecurîndu-se prin îngustişul ramureĭ munteluĭ Măgura (Fundul - Romăneseĭ), Văraticul şi Crăcăoani de oparte, iar de alta a munteluĭ Jurca (Giurca), Doamneĭ (din com. Hangul), Crăcăul-Negru, şi Negreşti (pe dreapta, udînd şoseaua Magazia şi Crăcăoani, (din com. Crăcăoani), în josul căruia începe a se ramifica pe o distanţă de $5^1/_2$ kil., formînd maĭ multe insuliţe ce se întind în spre V., în direcţiunea N.-S. şi paralel cu şoseaua naţională judeţeană Piatra-Neamţu, ce intră pe teritoriul comuneĭ Bodeşti-Precisteĭ (cu $2^1/_2$ kil. maĭ în susul satuluĭ Oşlobeni), pe care-l udă în partea despre V. şi S. De la Oşlobeni, pîrîul îşĭ schimbă direcţiunea spre S.-E., traversînd şoseaua, ramificat pe o distanţă cam de 3 kil. şi scoborîndu-se pe podişele şi şesurile ce se întind spre E. şi S. ale comuneĭ Dobreni pănă în susul satelor Popeşti şi Căciuleşti, printre care trece ramificat pe o lungime de 6 kil., udînd satele Conţeşti şi Girovul, în josul căruia, după o curgere regulată numaĭ de 2 kil. se ramifică din noŭ (pe o lungime de $4^1/_2$ kil.), trecînd ast-fel printre satele Doina şi Dăneşti pănă la tăerea drumuluĭ comunal Izvoarele - Bahna. De aci intră pe teritoriul comuneĭ Roznovul; udă şoseaua Slobozia şi se varsă în rîul Bistriţa, la jumătate de cale între şoseaua Roznovul şi Zăneşti, în faţa kil. 39 al şoseleĭ mixte Bacăŭ-Piatra. Primeşte în drumul săŭ, pe dreapta: pîraiele Crăcăiaşul, Cracăul-Negru unit cu Cracăul-Alb, Schitul-Horaiţa, pîrîul Negreşti (unit cu Almaşul şi sub-afluenţiĭ acestuia), Izvorani, Izvoarele; iar pe stînga: pîraiele Valea-Mare, Valea-Prisăceĭ, Căluiuşul, (împreună cu sub-afluenţiĭ săĭ).

Cracăul-Alb, *pîrîaş.* Vezĭ Cracăul-Negru, pîrîŭ, în com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Cracăul-Negru, *sat,* în comuna Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu.

Are o populaţie de 156 familiĭ, saŭ 740 suflete, dintre carĭ 384 sunt bărbaţĭ, 356 femeĭ; sunt 372 necăsătoriţĭ, 304 căsătoriţĭ, 62 văduvĭ, 2 divorţaţĭ. Ştiŭ carte 48 persoane, 692 nu ştiŭ.

In acest sat se află: o şcoală frecuentată de 57 elevĭ; 1 piuă pentru făcutul sucmanilor; iar în apropiere cariere de var şi piatră.

Cracăul - Negru, *deal,* judeţul Neamţu, ce se prelungeşte din ramura munteluĭ Muncelul, perpendicular spre N., între pîrîul Muncelul şi pîrîul Schitul-Horaiţeĭ, la E. satuluĭ cu acelaşĭ nume, pe teritoriul comuneĭ Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele. Este acoperit cu păduriĭ de brazĭ.

Cracăul-Negru, *pîrîaş,* judeţul Neamţu. Izvoreste dintre ramura munteluĭ Biserica şi ramura munţilor Doamneĭ, hotarul comuneĭ Buhalniţa, pl. Piatra-Muntele; curge în direcţiune N.-E. pe teritoriul comuneĭ Crăcăoani, primind în marginea despre S. a satuluĭ Cracăul - Negru, pîrîul Cracăul-Alb (care ese din ramura Doamneĭ); se varsă în pîrîul Cracăul, drept în faţa satuluĭ Magazia.

Cracăului (Valea-), *vale,* jud. Neamţu, formată în tot lungul pîrîuluĭ Cracăul, de la satul Magazia şi pănă la vărsarea luĭ în rîul Bistriţa. In partea sa centrală face legătură prin o serie de alte văĭ şi podişe cu şesurile Bîrgăoanilor, iar în spre S. cu şesurile Mărginenilor şi valea rîuluĭ Bistriţa.

Localităţile ce se află situate pe întinderea sa, sunt: satele Magazia, Crăcăoani, Oşlobeni, Budeşti-Precisteĭ, Corni, Malul, Căciuleşti, Verşăşti, Conţeşti, Girovul, Boţeşti, Doina, Dăneşti şi Slobozia.

Are o lungime de vr'o 41 kil. şi o lăţime variabilă de la $1^1/_2$ pănă la 2 m.

Craci, *braţ,* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, com. Călăraşi-Vechi.

Craci-Ruşilor, *pisc,* în judeţul Muscel, comuna Băjeşti, plasa Rîurile.

Cracic-Ceair, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Hairan-Chioi şi Bairam-Dede, cărora le serveşte ca hotar despărţitor; pleacă din dealul Bairam-Dede; se îndreaptă spre N., într'o direcţiune generală de la S.-E. spre N.-V.; trece prin satele Malcoci şi Sarapcea-Cara-Aci, şi, după un drum de 8 kil., se deschide în valea Borugea, pe dreapta, în faţa satuluĭ Borugea. Malurile sale sunt acoperite prin unele locurĭ cu păduriĭ. Printr'însa merge un drum comunal Borugea-Bairam-Dede.

Hosted by Google

Cracul. Vezĭ Roşca-Vadul, judeţul Putna.

Cracul, *deal,* situat la V. de satul Godineşti-d.-j., com. Godineşti, plasa Berheciul, judeţul Tecuciŭ.

Cracul, *lac,* în jud. Ialomiţa-Balta, în insula Balta, com. Stelnica, spre S. de lacul Perian.

Cracul-cu-doĭ-Lupĭ, *deal,* la S. de com. Cîlceşti, plaiul Vulcan, jud. Gorj. Se prelungeşte de la N. la S.-E.; e proprietatea locuitorilor comuneĭ Cîlceşti. E acoperit de tufăriş.

Cracul-cu-Gropile, *deal,* în com. rur. Crainici, din plaiul Cloşani, jud. Mehedinţi.

Cracul-Lat, *munte,* situat în partea de N. a rîuluĭ Bistriţa, pl. Vulcanul, jud. Gorj. Are o suprafaţă cam de 280 hect.; se prelungeşte de la E. la V. Pe acest munte e păşune de vite şi pădure. E proprietatea locuitorilor comuneĭ Pestişani.

Cracul-luĭ-Drăghiceanu, *deal,* în jud. Mehedinţi, pl. Cerna.

Cracul-luĭ-Ilie, *deal,* în com. rur. Cătunele, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cracul-luĭ-Petru, *deal,* în com. rur. Cloşani, pl. Cloşani, jud. Mehedinţi.

Cracul-luĭ-Petru, *deal,* în com. rur. Şovarna-d.-j., plasa Cloşani, jud. Mehedinţi.

Cracul-Lung, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Cerna; ţine de com. rur. Băseşti.

Cracul-Munteluĭ, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Cloşani; ţine de com. rur. Ponoarele.

Cracul-Scoruşuluĭ, *deal,* în comuna rurală Cătunele, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cracul-Scurt, *munte,* acoperit cu pădure seculară, în com. rur. Ilovăţul, pl. Cerna, jud. Mehedinţi.

Cracul-Stîneĭ, *pîrîŭ,* afluent al Săscuţeĭ-luĭ-Nicoricĭ, jud. Suceava.

Cracul-Tăbărţeĭ, *deal,* în com. rur. Jidoştiţa, plasa Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cracul-Ţapuluĭ, *pîrîaş,* ce izvoreşte din ramura Munteluĭ-Pîetreĭ şi ramura Munteluĭ-Şoimuluĭ, în com. Tazlăul, pl. Bistriţa, judeţul Neamţu; se varsă pe partea dreaptă a pîrîuluĭ Tarcăul, după un curs foarte scurt.

Cracul-Ţiganuluĭ, *deal,* în com. rur. Cătunele, pl. Motrul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Craghia şi Carabulea, *păduri,* jud. Brăila. Se mărginesc la E. cu japşa Craghia şi iezerul Paţiul, la S.-V. şi N. cu Dunărea. Suprafaţa lor e de 25 hect. Esenţă: salcie.

Craia, *gîrlă,* jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghercesti; sĕ varsă pe dreapta rîuluĭ Tesluiul, com. Ghercesti.

Crainici, *com. rur.* şi *sat,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, la distanţă de 46 kil. de oraşul Turnul-Severin, iar de comuna rurală Broşteni de 25 kil. Este situată pe două văĭ, şi anume: Valea-Plopuluĭ şi Valea-Crainicilor, pe unde curge rîul Bistriţa, unit cu al Comăneştilor, care de aci înainte ia numele de Apa-Crainicilor.

Se mărgineşte: la E. cu comuna Glogova; la S. cu comunele Iupca şi Bala-d.-j.; la V. cu com. Bala-d.-s. şi la N. cu comuna Comăneşti. Formează comună cu satele Sărdăneşti şi Valea-Plopuluĭ, avînd 1000 locuitorĭ, din carĭ 116 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 256 case.

Locuitorii posedă: 20 pluguri, 56 care cu boĭ, 6 căruţe cu caĭ.

Sunt 60 stupĭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 cîntăreţĭ; o şcoală, condusă de 1 învăţător şi frecuentată de 25 elevĭ; 2 cîrciumĭ.

Budgetul comuneĭ are la venitur suma de 1113 leĭ şi la cheltueli 738 leĭ.

Numărul vitelor în această comună este de 1160: 400 vite marĭ cornute, 460 oĭ, 20 capre, 20 caĭ şi 260 rîmătorĭ.

Prin comună trece şoseaua comunală-vecinală Floreşti-Baia-de-Aramă. Tot aci vine de se uneşte cu această şosea a Băeĭ şi şoseaua Crăgueşti-Ilovăţul-Rudina-Baia-de-Aramă.

Văile maĭ principale sunt: Valea-luĭ-Micu, valea Poiana-Mare, Valea-Hotaruluĭ, a-Modanuluĭ, Valea-Mică, Valea-Mare, Cioara, Valea-luĭ-Novac, Valea-Adîncă, Lupa, a-Pojorătuluĭ, a-Limpedeĭ şi a-Plopuluĭ; iar dealurĭ maĭ principale sunt: Maidanul, Culmea-Clăsneştilor, Dealul-Mic, Cucuiova, al-Lupeĭ, Capul-Dealuluĭ şi Cracul-cu-Gropile.

Cracul-Gropilor şi Cracul-Tomniţeĭ sunt cunoscute pentru multele gropĭ ce se găsesc în acest loc şi carĭ, se zice, datează din timpurĭ vechĭ de

Hosted by Google

invaziuni, cînd serveaŭ de adăpost oamenilor şi de ascunzătoare obiectelor.

Mai e de remarcat în com. Crainici biserica de zid din cătunul Sărdăneşti, zugrăvită într'un stil vechiŭ şi foarte bine reuşit, precum şi cula ce se află lîngă dînsa, proprietate a Bîrnazuluĭ, asemenea atrăgătoare prin construcţiunea eĭ.

Prin Crainici trece apa Crainici.

Crainici, *loc izolat,* în jud. Tecuciŭ, unde a fost un tîrguşor, la N. de satul Homocea. Acum nu se maĭ văd de cît urme de case şi locul brăzdat.

Bătrîniĭ spun că era tîrguşor sîrbesc; de aceea îĭ maĭ zic şi Sîrbi.

Crainici, *pădure,* în judeţul Mehedinţi, plaiul Cloşani; ţine de com. rur. Crainici, în ale căreĭ dealuri se găsesc lignite în cantităţi marĭ, maĭ cu seamă deasupra satuluĭ Sărdăneşti.

Craiova, *oraş,* capitala judeţuluĭ Dolj, şi vechia capitală a fostuluĭ banat al Olteniei.

Topografia.—Craiova este aşezată pe malul stîng al Jiuluĭ, la 23°48' longitudine orientală (Greenwich) şi 44,°19' latitudine boreală.

Altitudinea oraşuluĭ, de asupra niveluluĭ Mării-Negre, este de 135,85 m., la peronul gării.

Oraşul e situat pe un platoŭ şi are o privire frumoasă despre Jiŭ.

Ţarina oraşuluĭ Craiova se mărgineşte la N. cu com. Şimnicul, la S. cu com. Balta-Verde, Preajba şi Coşoveni-d.-s., la V. cu com. Cernelile şi cu com. Bucovăţul, de care se desparte prin rîul Jiul şi la E. cu com. Pieleşti şi Ghercesti.

Treĭ din 4 părţi ale oraşuluĭ Craiova sunt înconjurate de bălţi şi mlăştinĭ, ale căror emanaţiunĭ întreţin febra palustră, boala de căpetenie din oraş.

Bălţile din jurul Craioveĭ sunt: Craioviţa, Geanoglu, ambele legate, printr'un canal, de Dunăre. Din balta Geanoglu iese un pîrîiaş, numit Valea-Feteĭ.

Maĭ e de notat eleşteul Corniţuluĭ, legat prin canal cu balta Craioviţa.

Pănă acum un an era şi eleşteul Bibescu, în grădina publică; azĭ e desecat.

In anul 1895, s'a întocmit un proect de canal pentru desecarea bălţilor, care trebuia să coste peste 600.000 leĭ. Acest proect a fost lăsat, de o cam dată, în părăsire.

In anul 1897 s'a elaborat un noŭ proect, pentru un canal colector, în care să se scurgă toate apele din bălţi, mlăştinĭ şi din oraş, proect, care a şi fost pus în executare prin antrepriză. Cheltuelile executăreĭ acestuĭ canal, împreună cu exproprierile necesare, s'aŭ urcat la suma de 170,000 leĭ, din care şi judeţul Dolj a contribuit cu suma de 70.000 leĭ.

Bariere şi drumurĭ. — Intrarea în oraş se face prin 9 bariere, adică: bariera Vîlcea, la N.-E.; Gara, Bucureşti la E.; Crucea-de-Piatră, Caracal la S.-E.; Calafat la S.; Breasta la V.; Severinul la N.-E. şi Amaradia la N.

Căile de comunicaţie carĭ deservesc Craiova sunt:

Calea ferată Vîrciorova-Bucureşti şi Craiova-Calafat.

Căile naţionale Bucureşti-Severin şi Craiova-Caracal.

Căile judeţene Craiova-Calafat, Craiova-Bechet, Craiova-Amaradia, Craiova-Vîlcea, Craiova-Dumbrava, Craiova-Cetatea.

Intreg oraşul Craiova este aşezat pe o suprafaţă de aproape 1000 hect.

Numărul stradelor Craioveĭ este de 201, cu o lungime de 77 kil. avînd o suprafaţă (în 1897) de 617936 m. p. partea căruţabilă şi 320000 m. p. trotuarele.

Din totala suprafaţă a stradelor se află pavate:

Cu piatră cubică 51,903 m. p.; cu bazalt artific. 7360; cu bolovanĭ 146240 m. p.; nepavate sunt 412.433 m. p.

Stradele nu sunt aliniate de loc; din cele 78 kil. de strade, nicĭ una nu e dreaptă.

Este un singur bulevard. S'a proectat deschiderea unuĭ noŭ bulevard din strada Conventiuneĭ pănă la lunca din Mofleni.

Oraşul Craiova este împărţit în treĭ comisiĭ saŭ circomscripţiĭ şi anume: Circompscripţia I, de galben, circomscrip. a II-a, de albastru şi circomscripţia a III-a, de roşu.

Salubritatea oraşuluĭ lasă încă de dorit. Actualmente (1897) e un serviciŭ de curăţenie municipal, însă nu este suficient ca să cureţe nicĭ a doua-zecea parte din oraş, — cum recunoaşte însă-şĭ administraţia comunală în raportul eĭ pe 1897.

La sfîrşitul anuluĭ 1897 a început a se pava un număr oarecare de strade, pe o întindere aproape 11 kil. liniarĭ, în valoare de 580.000 leĭ.

Clădirĭ.— Craiova este totuşĭ únul din cele maĭ frumoase oraşe ale Romînieĭ, datorind începutul prosperităţeĭ sale Domnitoruluĭ Ioan Bibescu.

In ultimiĭ anĭ Craiova se înfrumuseţează din ce în ce maĭ mult. Clădirĭ nouă se ridică zilnic. Printre cele maĭ frumoase putem cita: Palatul de Justiţie,

Hosted by Google

pe strada Episcopiei și Carol I, unde se află instalate toate instanțele judecătorești; Banca Națională, pe str. Unirei; Primăria, pe str. Primăriei, teatrul Teodorini, luminat cu electricitate; precum și o mulțime de alte clădiri publice ca: liceul, școala militară, prefectura județului, casieria generală, oficiul telegrafo-poștal, spitalul militar; cazarma artileriei, situată la bariera Caracaluluĭ; cazarma de infanterie pe strada Salvatoruluĭ; cazarma călărașilor pe strada Popa Fărcașiu; cazarma regimentuluĭ 1 de dorobanți pe strada Liceuluĭ; cazarma regimentuluĭ 26 de dorobanți pe str. Catargiu; cazarma pompierilor pe str. Episcopiei și Sabinelor; hala de instrucție pe strada Militarilor, comenduirea corpuluĭ 1 de armată pe str. Solomon; Stabilimentul băilor Societățeĭ Comerciale pe str. Mihaiŭ-Bravul; ospiciul de alienați al bisericĭ Madona-Dudu; arestul (cel noŭ), uzina electrică, etc. etc.

Afară de aceste case publice, în Craiova mai sunt multe case particulare frumoase, cari contribue mult la înfrumusețarea orașuluĭ.

Grădinĭ publice. — In Craiova se află două grădinĭ publice, și anume:

Grădina Bibescu, azĭ numită grădina publică, pe o suprafață de 4 hect. și 800 m. p.; e așezată în partea estică a orașuluĭ și este înzestrată cu sere în cari se cultivă și se întrețin tot felul de florĭ.

In grădină se vede o piatră votivă, adusă de la Reșca, cu următoarea inscripție, pe care o reproducem după copia făcută de d. Gr. Tocilescu:

I O M
EX DESI

C. LONGVS
ET LONGINA

De citit:
J(ovi) o(ptimo) m(aximo)
ex desi[d(erio)]
C(aius) Longus
et Longina

Romînește:

Luĭ Joe celuĭ prea bun și prea mare după dorință (puseră acest monument) Caius Longus și Longina.

Cea-l'altă grădină e Mihaiŭ-Bravul, pe o suprafață de 10150 m. p., în centrul orașuluĭ.

Lîngă Craiova se mai găsește și parcul de la Mofleni, care servă de loc de preumblare și de distracție locuitorilor Craioveĭ. Acest parc e unit cu orașul prin un bulevard.

Iluminatul.—Orașul este iluminat cu două sisteme de lumină, cu lumină electrică și cu gaz mineral.

Lumina electrică a fost instalată de societatea germană «Allgemeine Elektricitäts-Gesellschaft» din Berlin, căreia i s'a dat concesiunea pe un timp de 40 de anĭ, cu începerea de la 5 Noembrie 1896. Cu acest sistem se luminează zona I și II a orașuluĭ, prin două felurĭ de lampe, adică cu 54 lămpĭ cu arc voltaic, a căror putere de lumină este de 1000 lumînărĭ germane, costînd fie-care 963 leĭ anual și cu 612 lămpĭ încandescente, a căror putere de lumină este de 16 lumînărĭ, costînd fie-care 91 leĭ pe an.

Restul orașuluĭ este luminat prin 400 lămpĭ cu uleiŭ mineral, sistem Victor Croizat, a căror putere de lumină este de 2 carcele (16 lumînărĭ engleze) și costînd fie-care leĭ 85 pe an. Concesiunea acestuĭ iluminat este dată caseĭ Victor Croizat, pe termen de 5 anĭ.

Alimentarea cu apă.— Orașul are un rezervoriŭ de apă, așezat în strada Abatoruluĭ, La-7-Fîntînĭ. Acest rezervor conține o cantitate de 30 m. c. de apă, care se scoate de o pompă cu vaporĭ și servă la cazurĭ de incendiŭ și la udatul stradelor.

In oraș se mai află și un număr de 131 fîntînĭ, dintre carĭ 10 cu pompă, 19 cu izvoare curgătoare și 102 puțurĭ cu găleată.

Afară d'acestea se mai găsesc împrejurul orașuluĭ fîntînĭ curgătoare (șipote), precum: Fîntînele Obedeanu, Popova, cea de la Hanul-Chintesculuĭ și altele.

Apa se distribue locuitorilor de 60 de sacagiĭ.

Actualmente (1897), se fac studiĭ pentru alimentarea orașuluĭ cu apă de izvor.

Populațiunea. — Orașul Craiova are (în 1898) o populație de aproape 39000 locuitorĭ; din aceștia sunt 3000 locuitorĭ izraeliți și 4000 locuitorĭ străinĭ de diferite naționalități.

Numărul populațiuneĭ orașuluĭ Craiova, în 1894, a fost de: 13412 familiĭ, cu 30081 suflete, din carĭ: 15632 bărbați, 14449 femeĭ.

După starea civilă, populațiunea se compunea în 1894, din: neînsurați 14920: bărbați 7893, femeĭ 7027; însurați 13620: bărbați 6810, femeĭ 6810; văduvĭ 1231: bărbați, 491, femeĭ 740; divorțați 310: bărbați 116, femeĭ 184.

După instrucțiune eraŭ: cu știință de carte 14512: bărbați 9902, femeĭ 4610; fără știință de carte, 15569: bărbați 5730, femeĭ 9839.

Din 100 locuitorĭ știaŭ carte 48: bărbați 33, femeĭ 15.

După naționalități: romînĭ 24883, austriacĭ 853, bulgarĭ 678, sîrbĭ 480, unguri 326, grecĭ

Hosted by Google

280, italieni 80, francezi 74, belgieni 43, prusieni 32, rusi 12, englezi 5, elvetieni 12, polonezi 6, evrei 2305.

Proporțiunea la sută: romîni 82,72, străini 17,28.

După felul ocupațiuneĭ: agricultorĭ 2361, meseriași 2323, industriași 137, comercianți 1527, avînd profesiunĭ libere 2157, muncitorĭ 2909, servitorĭ 2762.

Populația orașuluĭ e în descreștere; în anii 1894, 1895 și 1896, numărul născuților în Craiova a fost de 3755 și al morților de 3998; a fost deci un spor al morților asupra născuților de 343.

Boalele cele mai dese în oraș sunt: frigurile palustre, oftica, reumatizme, bronchita și pneumonia.

In cursul anuluĭ 1896 s'aŭ înscris în actele stăreĭ civile 1240 nașterĭ, 216 căsătoriĭ, 1291 morți și 19 divorțurĭ.

Locuitorĭ contribuabilĭ sunt 6760, între carĭ sunt: 1350 patentarĭ Romînĭ, 355 patentarĭ Izraeliți și 597 străinĭ de diferite naționalități.

In listele electorale pentru Cameră sunt înscriși; colegiul I 597 alegătorĭ din Craiova; colegiul II are 1928 alegătorĭ; colegiul III, alegătorĭ indirecți 1069, carĭ daŭ 22 delegați.

Colegiul I de Senat are înscriși 500 alegătorĭ din Craiova; colegiul II, 446.

Colegiul I de comună are înscriși 1082 alegătorĭ craioveni, carĭ aleg 8 consilieri comunali. Colegiul II are înscriși 1548 alegătorĭ, carĭ aleg 7 consilieri. Colegiul camereĭ de comerciŭ are în Craiova 264 alegătorĭ.

Cultul. — Biserici sunt în număr de 29, din care numaĭ 22 funcționează. Ele sunt deservite de 44 preoți, 5 diaconĭ, 23 cîntăreți și 7 paracliserĭ.

Biserica Madona-Dudu, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ este foarte frumoasă. Are proprietățĭ marĭ prin pl. Cîmpul, Jiul d.-j. și Jiul-d.-mj. Din venitul acesteĭ biserici, care este de 313130 leĭ anual, se întreține o școală profesională, spitalul de alienați Madona-Dudu și se daŭ ajutoare femeilor sărmane.

Biserica Sf. Dumitru e supranumită încă și Bănească, pentru că a fost zidită de banul Barbu Basarab, supranumit Craiovescul, care este îngropat la mănăstirea Sadova, către 1450.

Mulți susțin că această biserică ar fi fondată de Ioanițiŭ, împăratul Romîno-Bulgar (Fotino și frațiĭ Tunusli); alțiĭ spun că a fost fondată de frațiĭ Petre și Assan, din familia regeluĭ Samuel de Comite. După o inscripție ce se află în pridvor, se vede că a fost zidită din temelie, pentru a doua oară, de Mateiŭ-Basarab, la 1652. Acum biserica se reconstruește în același stil, prin îngrijirea d-luĭ arhitect Le Comte de Nouy. Ea a fost metohul Episcopieĭ Nouluĭ-Severin, unde stă Episcopul de Rîmnic.

Biserica Sfîntul Ilie, de curînd construită, este o clădire foarte frumoasă. Are 77 de enoriași și e deservită de 2 preoțĭ. Are 226000 leĭ venit.

Biserica Sfînta Treime cu 88 de enoriași, e deservită de 3 preoți, 1 diacon, 2 cîntăreți și 2 paracliserĭ. Venitul eĭ este de aproape 174000 leĭ.

Biserica Obedeanu, zidită la 1748, se poate considera maĭ mult ca o capelă a familieĭ Obedeanu, aĭ căreĭ răposați sunt înmormîntați aci. Biserica, de altfel curată și destul de încăpătoare, a fost stricată prin reparațiunĭ făcute în urmă într'un stil cu totul străin. Serbează hramul Sfinților Impărați Constantin și Elena.

In curtea bisericeĭ se află o școală primară și două case pentru locuința preoților. Are 265 de enoriași și e întreținută de stat.

Biserica Sf. Nicolae este întreținută de stat. A fost zidită la 1757 de Marele Stolnic Barbu Gănescu. S'a reparat și zugrăvit din noŭ la 1844. Este un model de unitate de stil, de și relativ mică. In altarul bisericeĭ se păstrează pomelnicul de la 1789, frumos exemplu de caligrafie cirilică și de desemn lucrat cu pana. Ca lucru de valoare se poate aminti și tîmpla bisericeĭ.

Maĭ sunt apoĭ bisericile de maĭ puțină însemnătate: Sfîntul Nicolae Craiovița, Sf. Ioan Sevastian, Sf. Nicolae Belivacă, Brînduța, Sf. Nicolae Dorobanția, Bisericile catolică și protestantă, Sfîntul Spiridon, Harșiŭ, Hagi-Enuși, Sfinții Arhanghelĭ, Mîntuleasa, Sf. Gheorghe-Vechiŭ, S-țiĭ Apostolĭ, Sf. Ioan Hera, Băsica, Postelnicul Firu, Sf. Nicolae-Ungureni, Iota și Petru Bojiŭ.

Serviciul divin aparținînd cultelor străine, se oficiază într'o biserică parohială catolică, într'o capelă a institutuluĭ Sfînta Maria și în 3 sinagoge.

Cimitire sunt 3 în Craiova. Sineasca, Ungureni și Dorobanția.

Cimitirul Sineasca, cu o suprafață de 7 hect și 6880 m. p., este situat în partea nordică a orașuluĭ; are o biserică și o casă mortuară.

Cimitirul Ungureni, cu o suprafață de 8 hect., este situat în partea estică a orașuluĭ, are o casă mortuară.

Cimitirul Dorobanția, cu o suprafață de 4 hect. și 1600

Hosted by Google

m. p., este situat în partea de S. a orașuluĭ.

Instrucțiunea. — In Craiova funcționează 7 școlĭ secundare și anume:

1. Liceul, cu 7 clase, înființat în 1841, avînd 1049 elevĭ și 32 profesorĭ. Pe lîngă liceŭ se află un internat, cu 39 bursierĭ și 11 solvenți. Liceul posedă o bibliotecă bogată, avînd peste 7000 de volume.

2. O școală de fiĭ de militarĭ, cu 4 clase, avînd 213 elevĭ și 13 profesorĭ.

3. O școală normală de băeți, cu 4 clase, avînd 125 elevĭ și 14 profesorĭ.

4. O școală normală de fete, înființată în anul 1864, cu 5 clase, avînd 184 eleve și 13 profesorĭ.

5. Un externat secundar de fete, înființat în anul 1882, cu 5 clase, avînd 184 eleve și 13 profesorĭ.

6. Un gimnaziŭ real, înființat în 1882, cu 4 clase, avînd 250 elevĭ și 12 profesorĭ.

7. O școală comercială, cu 3 clase, avînd 80 elevĭ și 7 profesorĭ.

Toate aceste școlĭ sunt întreținute de stat, afară de școala comercială, la a cărei întreținere comuna contribue cu leĭ 4600 anual.

In Craiova sunt 9 scolĭ primare de băeți, cu cîte 4 clase și cîte 4 institutorĭ, și 7 școlĭ primare de fete, cu cîte 4 clase și cîte 4 institutoare.

Numărul școlarilor, carĭ aŭ urmat în aceste școlĭ, a fost, în anul 1897, de 2390, dintre carĭ 1588 băeți și 802 fete; în acest număr se cuprind 4 băeți și 14 fete izraeliți și 80 băeți și 21 fete de alte naționalități.

Școlile de băeți sunt:

Școala No. 1, «Obedeanu», cu 274 elevĭ; școala No. 2, «Regele Ioaniță», cu 201 elevĭ; școala No. 3, «Eliade Rădulescu», cu 249 elevĭ; No. 4, «Mihaiŭ-Bravul», cu 151 școlarĭ; No. 5, «Tudor-Vladimirescu», cu 256 școlarĭ; No. 6, «Traian», cu 251 școlarĭ; No. 7, «Petre Poenaru», cu 156 elevĭ; școala No. 8, cu 100 elevĭ; No. 9, «Petru Trișcu Mircea», cu 141 școlarĭ. Veniturile acesteĭ școlĭ din urmă se urcă la suma de leĭ 34.260.

Școlile de fete sunt:

Școala No. 1, «Regina Elisabeta», cu 144 eleve; școala No. 2, «Zoe Brîncoveanu», cu 135 eleve; școala No. 3, «Elena Mateiŭ Basarab», cu 82 eleve; școala No. 4, cu 91 eleve; școala No. 5, «Elena Doamna Cuza» cu 119 eleve; școala No. 6, cu 159 eleve; școala No. 7, cu 77 eleve.

Toate aceste școlĭ se întrețin de stat și de comună (45750 leĭ), iar școala Petru-Trișcu-Mircea, se întreține din fondurile speciale ale fondațiuneĭ Trișcu.

Afară de școalele publice, Craiova mai are un număr de 10 școlĭ și institute private de băeți, între care intră și școala de meseriĭ, întreținută din fondurile județuluĭ, cu 79 elevĭ; școala bisericeĭ catolice, întreținută de comunitatea catolică, cu 66 elevĭ; școala bisericeĭ protestante, întreținută de comunitatea protestantă, cu 128 elevĭ; școala izraelită, întreținută de comunitatea izraelită, cu 179 elevĭ.

De asemenea sunt și 7 școlĭ și institute private de fete, dintre carĭ: Institutul Dima Popovicĭ, sub direcția primărieĭ Craiova, este întreținut cu fondurile fondațiuneĭ Dima Popovicĭ, cu 24 eleve; școala profesională Madona-Dudu, înființată în anul 1880, întreținută din fondurile bisericeĭ cu același nume, cu 120 eleve; școala Lazăr-Otetelișanu, întreținută din fondurile bisericeĭ Sf. Ilie, cu 198 eleve; școala Romăneanu, sub direcțiunea Epitropieĭ fondațiuneĭ Romăneanu, cu 200 eleve.

Azile și spitalurĭ. — In orașul Craiova sunt următoarele așezăminte de bine-facere:

Azilul Bibescu, înființat în Octombre 1890. Se întreține de comună. In cursul anuluĭ 1897—98 s'a dat azil la 60 infirmĭ și săracĭ, afară de copiĭ orfanĭ găsițĭ, cărora li se dă aci o îngrijire mai bună de cît la doicile izolate în oraș. Cu acest azil, primăria a cheltuit suma de 14147 leĭ, în anul 1897—98.

Ospiciul de alienațĭ Madona-Dudu, înființat la 1852. Este unicul poate, în țară, făcut în condițiunĭ igienice și cu anume destinație pentru nenorociții alienațĭ. E întreținut din fundațiune specială și administrat de Epitropia bisericeĭ Madona-Dudu.

Aci s'aŭ îngrijit, pănă în anul 1897—98, 662 de suferinzĭ.

Spitalul Filantropia, pe strada Filantropieĭ, care funcționează de la 1811, fiind zidit în acel an, de Caimacamul Craioveĭ, marele vornic Manolake Lahovari. Se administrează acum de orașul Craiova și se întreține cu subvențiile date de Eforia Spitalelor Civile din București, de jud. Dolj și cu venitul donațiunelor făcute de Episcopul Iosif, Luxița Gigîrtu, Ana Coman și N. Călifaru. Are 87 de paturĭ.

In anul 1897 s'aŭ căutat aci 2972 bolnavĭ. S'aŭ dat ajutoare medicale, prin consultațiunĭ și medicamente, la 8022 bolnavĭ și medicamente gratuite la 4205 bolnavĭ.

Spitalul T. I. Preda, numit

Hosted by Google

ast-fel după numele fondatorului său, funcționează din anul 1870, cu 30 paturi; se întreține din venitul averei lăsată de fondator și cu venitul donațiunelor făcute de I. Dimitriu, Avram Ivanovici și I. Predescu. Veniturile acestui spital se ridică la suma de 118954 lei, iar cheltuelile sunt mai mici.

In cursul anului 1896 s'au căutat în spital 622 bolnavi, s'au dat 1926 consultațiuni gratuite și 569 ordonanțe de medicamente gratuite.

Internatul C. D. Popovici. Veniturile acestui internat se ridică la suma de lei 37650.

Spitalul Știrbeiu, întreținut de fundațiune specială și administrat de Epitropia bisericei S-ta Treime. Funcționează de la 1870 și are 16 paturi.

In cursul anului 1896 s'au căutat în acest spital peste 500 bolnavi.

Spitalul de boale contagioase, cu 10 paturi. A fost înființat de comună în toamna anului 1896. Se întreține de comună.

Mai este apoi spitalul militar situat la bariera Caracalului, etc.

Pentru căutarea bolnavilor din Craiova sunt 22 medici, iar pentru procurarea medicamentelor 6 farmacii.

Asistența publică. — Serviciul medical din Craiova se compune din un medic primar, 2 medici secundari, 3 moașe, 2 vaccinatori și 2 agenți secretari.

Consultațiile gratuite se dau în biroul central de la Palatul municipal și în biroul din Calea-Tîrgului.

In cursul anului 1896 s'au dat 9970 consultațiuni gratuite și 7399 ordonanțe de medicamente gratuite; la domiciliu s'au vizitat 1570 bolnavi săraci.

Moașele au dat ajutorul lor la 260 nașteri.

S'au vaccinat 9637 persoane.

Teatru. — Singurul teatru din Craiova e Teatrul Theodorini, întreprindere particulară, comuna neavînd un local al ei propriu. Comitetul societățeĭ dramatice plătește proprietarului ei o chirie anuală de 15000 lei.

Teatrul se întreține din suma de lei 8000 ce-i acordă comuna, 20000 subvenția Ministerului Instrucțiunei Publice și diferitele reprezentațiuni, spectacole și serate.

Este iluminat cu electricitate.

Afară de acest teatru, în Craiova mai sunt încă 2--3 săli de spectacol de varietăți, de baluri publice și întruniri politice.

Justiția. — In Craiova sunt: 2 judecătorii de ocoale, ocolul I și ocolul II, avînd fie-care cîte un judecător și un ajutor. Amîndouă judecătoriile sunt instalate în palatul Justiției, iar comuna plătește chirie județului.

Tribunalul Dolj se compune din 3 secțiuni, dintre cari una comercială și de notariat. Numărul judecătorilor tribunalului este de 12, cîte 3 de fie-care secțiune, 2 judecători de instrucțiune și un judecător sindic. Din acești membri unul este prim-președinte al Tribunalului și 2 președinți de secție.

Parchetul tribunalului se compune dintr'un prim-procuror și 3 procurori de secții.

Curtea cu jurați se compune din 12 jurați, asistați de 2 membri ai Tribunalului și de un delegat al Parchetului.

Curtea de Apel se compune din 2 secțiuni, fie-care cu cîte 6 judecători, dintre care unul prim-președinte, și altul președinte de secție.

Pe lîngă Curtea de apel, funcționează o Cameră de punere sub acuzare, compusă din 3 consilieri ai Curței, precum și un parchet general al cărui cap este procurorul general, avînd 2 procurori de secție.

Pe lîngă Curtea de apel funcționează și 2 avocați ai statului de clasa I.

Baroul avocaților are un număr de 75 avocați, cu un consiliu de disciplină ales, care se compune dintr'un decan și 2 consilieri.

Consiliul de higienă. — Consiliul de higienă comunal se compune din primarul comunei, care e și președintele consiliului, din cei trei medici ai comunei, medicii primari ai celor două Spitale, medicii veterinari, medicul-șef al garnizoanei, un farmacist, un consilier comunal și inginerul șef al comunei.

Autorități. — Autoritățile civile rezidente în Craiova sunt: Prefectura jud. Dolj, Curtea de apel, Curtea cu jurați, Tribunalul, Judecătoriile de ocoale, Baroul advocaților, Casieria județului, Vama, Poliția administrativă și comunală, Oficiul telegrafo-poștal și telefonic, Inspectoratul circumscripției I-a a căilor ferate romîne și circumscripția ocolului silvic Bucovăț.

In Craiova funcționează 5 autorități deliberative, adică: Consiliul județean, Consiliul comunal, Camera de comerciu, Consiliul de higienă comunal și Consiliul de higienă județean.

Poliția administrativă se compune din șeful poliției, directorul său, 9 comisari-inspectori, 12 comisari cl. I, 9 comisari cl. II, un ofițer de jandarmi, 2 sub-ofițeri, 17 sergenți călări, 160 sergenți pedeștri și 6 jandarmi pedeștri.

Comuna cheltuește cu poliția 185554 lei anual.

Hosted by Google

Pe lîngă poliția administrativă, există un biroŭ de servitorĭ, a căruĭ întreținere costă pe comuna 7000 leĭ anual. Numărul servitorilor angajațĭ este de 713 bărbațĭ și 644 femeĭ.

Serviciile comunale ale primărieĭ Craiova se compun din serviciul administrativ interior, oficiul stăreĭ civile, intendența, serviciul medical, serviciul financiar, serviciul acciselor, contenciosul, poliția comunală, serviciul abatoarelor, al măsurilor și greutăților, al cimitiruluĭ, al grădinelor publice și al aziluluĭ de infirmĭ.

Poliția comunală se compune din un comisar-inspector, 3 comisarĭ, 4 guarzĭ, 2 controlorĭ, 11 perceptorĭ, 9 ajutoare, 28 guarzĭ pedeștri.

Serviciul pompierilor se face de trupele de artilerie, iar comuna plătește statuluĭ o subvenție de 42000 leĭ anual.

Autoritățile străine rezidente în Craiova sunt: un vice-consul al Austro-Ungarieĭ, un vice-consul al Belgieĭ, un vice-consulat al Germanieĭ, un vice-consulat al Englitereĭ, și un vice-consulat al Turcieĭ.

Autoritatea militară este reprezintată prin comandamentul corpuluĭ I de armată, exercitat de un general de divizie.

Pe lîngă comandament funcționează consiliul de rezbel al corpuluĭ I și comisia de recrutare. Numărul total al tinerilor de recrutat în Craiova a fost de 659, contingentul 1897.

Cazarmele artilerieĭ și spitalul militar sunt construite la marginea orașuluĭ, lîngă bariera Caracaluluĭ.

Cazarma trupelor de infanterie se află în oraș.

Finanțe.—Budgetul com. Craiova se soldează pe anul financiar 1898/99 în modul următor:

Venitur̆ĭ: 1541267,83; cheltuelĭ: 1499445,55 leĭ, lăsînd un escedent de 41822 leĭ, 28 banĭ.

Datoria publică a comuneĭ se urcă la suma de 3400000 leĭ, contractată în treĭ împrumuturĭ la casa de depuneri, în anii 1882, 1893 și 1894, pentru care se plătește anual anuități de 333396 leĭ, 55 banĭ.

Cluburĭ și societățĭ.—In Craiova sunt 2 cluburĭ politice: unul conservator și altul liberal; 4 cluburĭ particulare: clubul Tinerimeĭ, al ofițerilor, al profesorilor și al muncitorilor; 3 societățĭ financiare: Ajutorul, Caritatea și Societatea funcționarilor publicĭ; o societate catolică de bine-facere și înmormîntărĭ și 5 societățĭ izraelite: Comunitățile-Unite, Sion, Vulturul (a rezerviștilor), Egalitatea, Societatea Tinichigiilor.

Industria și comerciul. — In Craiova se află următoarele stabilimente industriale: 6 morĭ cu aburĭ, 6 fabricĭ de fringhiĭ, 10 ateliere de împletit și de ceaprăzerie, 2 fabricĭ de tîmplărie cu aburĭ și 73 ateliere tot de tîmplărie, 5 ateliere de strungărie, o fabrică de vax, 9 ateliere de fierărie și mecanică, dintre care una cu aburĭ, 1 turnătorie de tucĭ, 1 atelier mecanic de țesut pînză, 5 ateliere de țesut dimie, între carĭ unul cu aburĭ, 3 fabricĭ de limonadă și apă gazoasă, 16 ateliere de tăbăcărie (dintre carĭ una cu aburĭ) 5 tipografiĭ (dintre carĭ una cu aburĭ), 2 ateliere de fabricat săpun, 4 ateliere de căldărărie, 6 fabricĭ de cîrnățărie și o fabrică de salamură de grîŭ.

Comuna posedă două abatoriĭ, unul situat în cuprinsul comuneĭ Mofleni, lîngă rîul Jiŭ, unde se taie vitele marĭ și rîmătoriĭ, și altul situat în marginea orașuluĭ, lîngă strada Abatoruluĭ, unde se taie vitele mărunte și păsările.

In cursul anuluĭ 1896, s'aŭ tăiat la abatoriul de la Mofleni 16238 vite marĭ cornute, la abatorul cel mic s'aŭ tăiat 59000 oĭ și 39917 păsărĭ.

Comerciul orașuluĭ e foarte activ; el se face pe piețele: Tîrgul-de-Afară, din str. Oboruluĭ, Elca, piața nouă, lîngă palatul de justiție și hala de pescărie.

Diverse. — Transportul persoanelor, mărfurilor, ale tutulor obiectelor de transportat, se face în Craiora, prin ajutorul a 130 birjĭ de piață, 25 camioane și 60 căruțe.

Orașul Craiova posedă 14 oteluri, 8 birturĭ, 10 cafenele și 373 cîrciumĭ.

Societățile de asigurare cu sucursală în Craiova sunt: Dacia-Romînia, Națională și Unirea.

Poștă și Telegraf. Craiova are un biroŭ telegrafo-poștal cu serviciul permanent. Venitul oficiuluĭ telegrafo-poștal pe anul 1896—1897, a fost de 220791 leĭ, 35 banĭ și anume: 68377 leĭ 5 banĭ din telegraf și telefon și 162414 leĭ, 28 banĭ din poștă.

Biroul vamal se află instalat lîngă gara Craioveĭ, spre înlesnirea comerciuluĭ.

Venitul vamal pe anul fin. 96—97 a fost de 1160306 leĭ, 92 banĭ. Biroul vamal s'a înființat la 1 Ianuarie 1860.

Craiova posedă 3 instituțiunĭ de credit, adică: Sucursala Bănceĭ Naționale, a Bănceĭ Agricole și a Creditului Agricol.

Istoricul orașuluĭ. — Numele Craiova, nu este de cît o formă a cuvîntuluĭ Craliova, cuvînt de origină slavonă în care *li* s'a transformat în *i* muiat. Forma însă, cu mult maĭ obicinuită în vechile noastre hrisoave, este

Hosted by Google

acea slavică originală: Cralieva. Cralieva saŭ Craliova nu este de cît un adjectiv posesiv femeesc din Crali (rege). Cu dreptate Laurian zice: Craiova, după etimologie, însemnează cetate regală, sinonimă cu regianum al luĭ Ptolomeŭ, d'a dreapta Dunăreĭ.

Concluziunea legitimă, pe care trebue s'o tragem din cuvîntul Craiova, este că va fi avut oare-cînd, direct saŭ indirect, a face cu vre-un Craiŭ (rege). Insă dacă acest Craiŭ a fost Ioan, acesta nu însemnează nicĭ de cum, că cuvîntul Craiova ar veni de la regele Ioan; pentru că romînește și bulgărește Ioan se chiamă Iova saŭ Ivan, iar rege, Craiŭ — și de aci Craliova e cam departe.

Această ultimă teorie susținută de Fotino și frații Tunusli, prin care se zice că Craiova a fost fondată de Ioanițiŭ, regele Romîno-Bulgar, căruia și atribuesc și fundarea bisericeĭ bănească a Sf-tuluĭ Dumitru din Craiova, este falșă.

Se știe cu siguranță, după o inscripție, ce se află în pridvor la acea biserică, că a fost făcută din temelie pentru a doua oară de către Mateiŭ-Basarab, la anul 1652.

Intre epoca restaurațiuneĭ (anul 1652) și epoca primeĭ clădirĭ, a căreĭ dată cronologică ne lipsește, trebue să fi trecut un interval destul de lung, de oare-ce Mateiŭ-Basarab ne spune că nu maĭ găsise bună nicĭ chiar temelia. Avînd în vedere această împrejurare, precum și felul de zidărie, care se poate vedea după urmele uneĭ clopotnițe care se află în fața bisericeĭ, se poate crede că biserica primitivă ar fi fost făcută cu două secole înainte de restaurare.

Nimic nu îndeamnă, decĭ, a ne urca așa de sus pănă la împăratul Ioaniţiu, cu patru secole maĭ înainte, după cum face Fotino.

Epitetul de Bănească ce se dă bisericeĭ sf. Dumitru din Craiova, vine de la primul Ban al Olteniеĭ, cu reședința în Craiova, (în loc de capitala cea vechie de la Severin), care se pare c'ar fi zidit-o.

Acest Ban a fost Barbu Basarab, supranumit Craiovescul, care a trăit cam între 1450—1510. Dar cum că există o tradițiune la Craiova despre un oare-care Craĭ Ioan, aceasta e necontestabil.

Cît despre acest Craiŭ, cine a fost și cînd a trăit, aceasta ne-o spune călugărul Alberich și Joinville în cronicele lor. Eĭ scriŭ că în partea sudică a jud. Dolj locuiaŭ, în secol. XIII, Cumaniĭ, popor de rasă mongolică, carĭ intraseră în Oltenia prin Teleorman pe la Comani din Olt, și aŭ eșit din acest Stat, pe la Comani pe Dunăre, în intervalul de timp de la 1230 la 1235.

Călugărul Alberich ne vorbește despre un rex Ionas, Craiŭ Ioan, pe la 1230, pe care acest cronicar îl numește: *Major in regibus Comonorum*, cel maĭ mare dintre regiĭ Cumanilor, iar celebrul Joinville îĭ dă epitetul de: *le grand roy de Coummains* (marele rege al Cumanilor).

Acest mare rege, după părerea d-luĭ Hasdeŭ, este fondatorul Craioveĭ, cetatea regală.

Eĭ ne maĭ spun, că marele Craiŭ Ioan s'a aliat în Bulgaria la 1239 prin sînge și prin tăerea cîineluĭ, cu o ceată de Cruciațĭ francezĭ.

S'a încuscrit acolo cu uniĭ din copiiĭ lor, și a venit împreună cu ginerele saŭ la Constantinopole, unde murind nebotezat la 1241, a fost îngropat păgînește sub o măgură, cu oamenĭ și caĭ pe mormîntul săŭ.

Vedem dar de aci treĭ obiceiurĭ ale Cumanilor:

1. Tăerea cîineluĭ între două armate ce se aliază.

2. Frăția de sînge, în care se amestecă într'un pahar cu vin și apă sîngele acelor ce se înfrățesc carĭ beaŭ apoĭ acest amestesc, și

3. Inmormîntarea fie-căruĭ nobil sub o ridicătură artificială, o măgură saŭ movilă, une-orĭ foarte înaltă, sacrificîndu-se tot de odată de viĭ, o sumă de oamenĭ și caĭ, în număr maĭ mare saŭ maĭ mic, după rangul răposatuluĭ.

Din aceste treĭ datine, ultimele două ne interesează, fiind că una din ele a trăit pănă în zilele noastre, în obiceiurile Romînilor, iar cea-l'altă a lăsat semne topografice nesterse pe tot lungul Dunăreĭ-de-jos.

După o legendă poporană, Craiova cea vechie, negreșit înainte de secolul al XV-lea, cînd a devenit capitala Olteniеĭ, clădindu-se cam tot pe atuncĭ și biserica cea bănească, nu se afla punctualmente acolo unde este astăzĭ.

La porțile orașuluĭ, mergînd spre Jiŭ — zice d. Margot — se vede o mare baltă numită Craiovița. Tradițiunea poartă că orașul era zidit în vechime în acel loc și că în urma unuĭ mare cutremur de pămînt fu scufundat cu totul, înecat și că apele bălțiĭ îl cuprinserà.

Cercetărĭ în fundul bălțiĭ ar putea lesne să verifice această legendă. Este foarte probabil că poziţiunea primitivă a Craioveĭ să fi fost chiar lîngă rîul Jiul.

Cu toate acestea, legenda des-

Hosted by Google

pre cufundarea orașuluĭ ni se pare a fi avut d'întîiŭ în vedere un alt punct teritorial, aplicîndu-se apoĭ către balta de lîngă Craiova, din cauza apropieriĭ loculuĭ.

D. Hasdeŭ crede că înainte de secolul al XIII-lea, orașul Craiova era situat cu mult maĭ jos de cît se află astăzĭ, și anume lîngă balta Nedeia, aproape de Dunăre. In întreaga Romînie, fără a vorbi de Banat saŭ de Transilvania, nu se găsește nicĭ o localitate cu acest nume, și totușĭ în basmele poporane din Muntenia, Cetatea Nedeia joacă un rol foarte caracteristic.

Așa, bună-oară, în basmul «Fiul vînătoruluĭ», cules de neîntrecutul P. Ispirescu, noĭ citim:

«Impăratul iarășĭ îl chemă și-ĭ zise:

— Fiule al vînătoruluĭ, mi s'a spus de un oare-cine că tu te aĭ fi lăudat că potĭ să aducĭ meșterĭ de la Nedeia-Cetate, sămĭ zidească un palat, cum nu s'a maĭ văzut pănă acum, cu oasele astea de fildeș și să-l învălești cu pieile de aspidă ce mi-aĭ adus.

— Eŭ, Prea Mărite Impărate, răspunse fiul vînătoruluĭ, nicĭ că mi-a trecut prin minte una ca aceasta. Dar cu vrerea luĭ Dumnezeŭ, cred că voiŭ putea arăta celor pîrîtorĭ, ce poate Romînul cînd voește și cînd are nădejde la cel de sus.

Mîine-țĭ voiŭ aduce răspunsul.

După ce află de la moașă că ce trebui să facă ca să împlinească porunca împărătească, se întoarse a doua zi la împăratul și zise:

— Prea Mărite Impărate, ca să mă pot închina cu slujba ce mi-aĭ dat Măria-ta, am trebuință de mila Mărieĭ-tale.

— Cere și veĭ avea, răspunse împăratul.

— Să-mĭ daĭ, zise fiul vînătoruluĭ, o sută de corăbiĭ cu sare.

— Să ți se împlinească cererea, răspunse împăratul.

Luînd cele o sută de corăbiĭ pline cu sare, fiul vînătoruluĭ plecă cu dînsul pre mare.

După o călătorie foarte lungă, ajunse la Nedeia-Cetate.

Această cetate era vestită pentru meșteriĭ eĭ, carĭ învățase meștesugul de la zîne, și nu putea nimenĭ să între acolo».

Așa dar pentru poporul din Muntenia, Nedeia-Cetate a rămas ca un ideal de oraș mare industrial, vestit pentru meșteriĭ săĭ.

Această celebritate a Nedeeĭ nu se mărginește însă în cercul strict al Țăreĭ Romînești, de și pe aiurea cuvîntul a căpătat un înțeles ceva maĭ general.

Ast-fel în Moldova, pe la jumătatea secolul al XVII-lea, se chiamă Nedeia o numeroasă adunare de oamenĭ, după cum — în adevăr — sunt toate orașele comerciale. Iată un pasagiŭ foarte precis din pravila luĭ Vasile Lupu:

«Maĭ mare sudalmă se chiamă, cînd ca suduĭ nescine pre altul în vre-un loc ca acela de cinste unde vor fi multĭ oamenĭ străinĭ cu unul în mijlocul tîrguluĭ, saŭ la vre-o «nedeiă» saŭ în curtea domnească saŭ la vre-un praznic.»

Este invederat dară că în districtul Dolj, acolo unde se află astăzĭ satul Nedeia, cel de lîngă balta Nedeia și de lîngă gîrla Nedeilor, ba și pe aiurea, orĭ unde s'ar maĭ nemeri vre-o localitate romînească cu acelașĭ nume, trebuia să fi existat oar. cînd un important centru comercial, ceia ce se justifică în cazul de față prin poziținea loculuĭ tocmaĭ la o trecătoare a Dunăreĭ.

Ce se va fi făcut cu elĭ? Cum oare și cînd anume va fi pieritĭ? Nu se știe.

Tradițiunea poporană despre scufundarea unuĭ oraș în baltă, fie ea întemeiată pe o catastrofă adevărată orĭ numaĭ pe un ce metaforic, strămutată apoĭ la capitala Oltenieĭ, unde ea nu are nicĭ o rațiune de a fi, s'ar potrivi de minune cu Nedeia-Cetate.

Istoria dispărutuluĭ oraș doljean Nedeia, care ar fi foarte interesantă prin sine însășĭ și ar merita de a fi cercetată și poate să nu fie fără legătură cu originele Craioveĭ.

Cine știe, dacă nu cum-va pănă și creșterea acesteia a fost datorită în parte, după cum se întîmplă maĭ tot-d'a-una, cădereĭ uneĭ apropiate rivale!

Orĭ-cum, fundată în prima jumătate a secolul al XIII-lea, de către un rege al Cumanilor, Craiova ne apare, peste vre-o sută de anĭ după aceia, deja ca un oraș de o însemnătate oare-care.

Reamintim că Craiova este locul de reședință al banilor Craioveĭ, începînd cu vestita familie Basarabă. a luĭ Barbu și a fraților săĭ Craiovești. El este orașul natal al generaluluĭ Haralamb, care a făcut parte din guvernul provizoriŭ la 1866, împreună cu Lascar Catargiu și Nicolae Golescu. Originarĭ de aci maĭ sunt: familiile Bibescu, Știrbeiŭ, decedatul pictor Aman, Iordache Oteteleșianu, care fundă aci prima școală de fete din Oltenia (1835), poetul Traian Demetrescu și alțiĭ.

Scutul orașuluĭ. — Patronul vecheĭ biserice Sf. Dimitrie servă de scut al orașuluĭ.

Limesul roman.—Prin strada

Hosted by Google

Mărgăritărelul, d. Tocilescu a constatat că trece limesul roman, cunoscut sub numele de *Brazda-lui-Novac,* care limes, începînd de la Dunăre, din S. de Hinova și tăind Țara-Romînească în două, ajunge iarăși la Dunăre, spre S. de Brăila.

Nu departe de Craiova, trebue așezată cetatea romană Castra-Nova, în apropierea căreia se află, chiar în mijlocul pădurei Bucovățului, o cetate preistorică, de categoria acelora cunoscute de popor sub numele de *Jidovii,* și pe care d. Tocilescu a descoperit-o și descris-o cu ocaziunea escursiunilor sale archeologice.

Craiova, *stație de dr. d. f.,* jud. Dolj, pl. Ocolul, orașul Craiova, pe linia București - T.-Severin-Vîrciorova, pusă în circulație la 5 Ianuarie 1873. Se află pe această linie, între stațiile Cîrcea (4.3 kil.) și Ișalnița (10.4 kil.). Este și stația finală a linieĭ Craiova-Calafat, pusă în circulație la 1 Decembrie 1895. Înălțimea de asupra nivelului mării de $114^{m}\cdot58$. Venitul acesteĭ stații pe anul 1896 a fost de leĭ 971815, banĭ 87.

Craiova, *deal,* în com. rur. Căzănești, jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.

Craiovița, *pîrîŭ,* în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani; se formează din izvoarele munților Cupănul și Gîsca și se varsă în apa Cerna, după ce formează granița între Romînia și Banatul-Temișoareĭ. Acest rîŭ este cunoscut și sub numele de Rîul-Craioveĭ.

Craiovița, *baltă,* jud. Dolj, plasa Ocolul, com. Craiova, pe care crește trestie și papură.

Craiul, *pădure,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j.; ține de com. rur. Miluta.

Craiul, *tîrlă,* jud. Brăila, în marginea de E. a satuluĭ Dudescu. Suprafața sa e de 5 hect., cu o populație de 5 capĭ de fam., saŭ 22 locuitorĭ, carĭ locuesc în 4 case.

Vite sunt: 11 caĭ, 30 vite cornute, 200 oĭ și 10 rîmătorĭ.

Craiul, *văicea,* izvorește din dreptul com. Bărăști-de-Vede, jud. Olt, pl. Vedea-d.-s., curge de la N. spre S. până la Puțul-luĭ-Pălărie, unde primește pe stînga Vălceaua-Mică și se varsă în rîul Vedița, între com. Vlaici și Colonești.

Craiul-luĭ-Giuvan, *munte,* jud. Gorj, situat la N.-V. com. Polovragi, între muntele Zănoaga și dealul Baia-de-Fier. Formează o parte din malul drept al Gilortuluĭ.

Craiuluĭ (Movila-), *movilă,* spre S.-E. de com. Gîrcovul, județul Romanați, pl. Balta-Oltul-d.-s.

Cranțoș, *sat,* în jud. Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pendinte de com. Balaciul. Este situat la 5 kil. spre N.-V. de satul de reședință.

Populațiunea se compune din 12 familiĭ.

Crapia, *baltă,* jud. Tulcea. Este după lacul Razelm, cea maĭ mare din tot județul. E situată în partea nordică a plășeĭ Isaccea și a com. Luncavița. Este formată de Dunăre în vre-una din revărsările sale anterioare. Are o întindere de 16 kil. p. saŭ 1600 hect. Adîncimea medie e de 25 metri. Are forma unuĭ triunghiŭ cu multe intrături și eșiturĭ; în interioru-ĭ sunt vre'o treĭ insule mlăștinoase; este înconjurată numaĭ cu stuf; se revarsă în Dunăre prin două gîrlițe: Lata și Ghidriciul, (la mila 73 și 72), iar printr'o alta, comunică cu gîrla Ciulnețul. Pe malul săŭ sunt maĭ multe cherhanale (pescării). Peștele ce conține este de bună calitate; sunt următoarele speciĭ: știucă, caracudă, lin, plătică și biban. Venitul eĭ aparține statuluĭ, și se urcă la suma de 60000 leĭ. In ea se devarsă, în partea nordică și balta Papina (300 hect.), al căreĭ venit aparține tot statuluĭ.

Crasna, *plasă,* în partea de V. a jud. Fălciŭ. E așezată între plășile: Podoleni la N. și E.; Mijlocul la S., și jud. Vasluiŭ la V.

Se întinde în lungul dealurilor și al pîraielor Crasna și Lohanul, de la N. spre S., până în apa rîuluĭ Bîrlad. Este formată din 20 comune și anume:

1. *Albești,* în partea de S. a plășeĭ, pe șesul rîuluĭ Bîrladul, cu satele Albești, Gura-Albeștilor și Docolina, tîrgușor.

2. *Armășeni,* în partea de N. a plășeĭ formată din satul Armășeni.

3. *Avereștĭ,* maĭ jos de Armășeni, cu satele: Avereștĭ, Plopi și Roșiori.

4. *Boțeștĭ,* în partea de N.-V. a plășeĭ, cu satele: Boțești, Porcișeni și Tălpăgeni.

5. *Brădicești,* în partea de N.-V. a plășeĭ, în sus de Boțești, cu satul Brădicești.

6. *Bunești,* în partea nordică, cu satul Bunești.

7. *Corni,* în partea de S., din sus de Albești, lîngă rîul Bîrladul, cu satele: Corni și Vladnicul.

8. *Crăsnășeni,* în centrul plă-

Hosted by Google

șeĭ, spre V., cu satele: Crăsnășeni și Valea-Stupilor.

9. *Creţeşti,* în partea de S. a plășeĭ spre orașul Huși, cu satele: Creţești-de-Jos și Creţești-de-Sus.

10. *Curteni,* în partea de jos a plășeĭ, cu satele: Bălănești, Budești și Curteni.

11. *Dolheşti,* în capătul de N. al plășeĭ cu satele: Dolhești și Petrișul.

12. *Gugeşti,* în partea de V. spre N. a plășeĭ, cu satul Gugești.

13. *Idriciul,* în capătul despre S. al plășeĭ, cu satele: Dolheni, Idriciul, Rădiul și Tîlhărești.

14. *Olteneşti,* în partea de jos a plășeĭ, cu satele: Oltenești și Zgura.

15. *Roşieşti,* în partea de S. a plășeĭ, cu satele: Bogheni, Gura-Idriculuĭ, Roșiești și Valea-luĭ-Darie.

16. *Stroeşti,* cam în centrul plășeĭ, cu satele: Giurgești, Stroești și Valea-luĭ-Bosie.

17. *Tăbălăeşti,* din sus de Stroești, cu satele: Manțul, Tăbălăești și Valea-Seacă.

18. *Tîrzi,* în partea de jos a plășeĭ, cu satele: Gura-Crasneĭ, Bahna, Petrilești și Tîrzi.

19. *Tătăreni,* în partea de sus a plășeĭ, formată din satul Tătăreni.

20. *Vineţeşti,* în partea de mijloc a plășeĭ, cu satele: Cordeni și Vinețești.

Pămîntul eĭ este productiv în cereale și vinuri. Se găsește multă piatră, pe moșiile: Averești, Tăbălăești, Creţești și Tîrzi. Teritoriul plășeĭ este deluros, acoperit cu păduri, viĭ, livezi, imașe, fînețe și locuri de cultură. Șirurile de dealuri din această plasă se prelungesc de la N. spre S. și se termină în șesul rîuluĭ Bîrlad, formînd văile principale ale Crasneĭ și ale Lohanuluĭ, prin care curg pîraiele cu aceeașĭ numire, ce se varsă în Bîrlad. Reședința plășeĭ se află în com. Creţești.

Crasna, *plasă,* jud. Vasluiŭ. Se întinde de la N. la S., pe toată partea de E. a județuluĭ Vasluiŭ. E așezată pe două culmĭ de dealurĭ, carĭ formează valea prin care curge pîrîul Vasluețul, pănă la vărsarea luĭ în rîul Bîrlad, din jos de orașul Vasluiŭ.

Limitele: se mărginește la N., pănă în dreptul satuluĭ Hiliţa, cu jud. Iași, iar de acolo pe toată partea de E. cu jud. Fălciŭ; la V. cu pl. Mijlocul, de care se desparte prin pîrîul Vasluețul, pănă la tîrgușorul Codăești, și de acolo cu pîrîul Vasluețul pănă în apa Bîrladuluĭ; iar la S. cu jud. Tutova.

Această plasă este formată din 12 comune:

1. *Dobrovăţul,* cu satele: Dobrovățul-Ruși, Dobrovățul-Moldoveni și Dumasca, în partea de N.-V. a plășeĭ.

2. *Poiana-Cîrnuluĭ,* cu satele: Poiana-Cîrnuluĭ, Pocreaca, Hiliţa, Trestiana, Slobozia-Miluluĭ, Dumitrești-Gălățeĭ (Cîrpiţi), Schitul-Ducăi, Dumitrești și Blaga, în partea de N.-E. a plășeĭ.

3. *Ciorteşti,* cu satele: Ciortești, Șerbești, Pribești, Deleni, Coropceni și Crasna, la S. de Poiana-Cîrnuluĭ.

4. *Micleşti,* cu satele: Micleștĭ, Chircești și Popești, la S. de com. Ciortești.

5. *Soleşti,* cu satele: Solești, Boușori și Folești, în centrul plășeĭ.

6. *Ştioborăni,* cu satele: Știoborăni, Bălțați și Valea-Siliștеĭ, în centrul plășeĭ, în partea de E.

7. *Tănacul,* cu satele: Tănacul, Burgheleștĭ și Benești, la S. de com. Știoborăni.

8. *Munteni-d.-s.,* cu satele: Munteni-d.-s. și Moara-Grecilor.

9. *Munteni-d.-j.,* cu satele: Munteni-d.-j., Gura-Muntenilor, Bahnari, Dobîrceni, Paiul și Chițocul, de-a dreapta și de-a stînga rîuluĭ Bîrlad.

10. *Mînjeşti,* cu satele: Mînjești, Dobîrceni-Răzești și Secuea, de a stînga rîuluĭ Bîrlad.

11. *Lipovăţul,* cu satele: Lipovățul, Corbul, Bulboca și Zizinca, de-a dreapta rîuluĭ Bîrlad.

12. *Deleni,* formată dintr'un singur sat, la Sudul plășeĭ și de-a dreapta rîuluĭ Bîrlad.

Dealurĭ: pe partea stîngă a pîrîuluĭ Vasluețul se prelungește o culme ce se desface din partea de S. a dealuluĭ Bordea, și oare culme, întretăiată de multe văĭ, se lasă pe marginea de V. a județuluĭ, pănă lîngă Vasluiŭ, în șesul Bîrladuluĭ. La confluența pîrîuluĭ Crasna în Bîrlad, se termină. Un alt șir pleacă pe partea stîngă a pîrîuluĭ Vasluețul, pornind tot din culmea dealuluĭ Bordea și se termină la confluența pîrîuluĭ Vasluețul, la podul din șosea, din jos de tîrgușorul Codăești. Partea sudică a plășeĭ se află peste rîul Bîrlad, ocupînd partea de S. a dealuluĭ, ce pleacă printre pîraiele Racova din jud. Vasluiŭ și Simila din jud. Tutova.

Apele: cel maĭ principal pîrîŭ ce curge de-a alungul plășeĭ, este Vasluețul; rîul Bîrlad trece de-a curmezișul plășeĭ, în partea despre S.

Intinderea plășeĭ este de 59594 hect.

Are o populație de 5050 familiĭ, saŭ 25270 sufl., din carĭ 826 știŭ carte.

Ocupația locuitorilor este agricultura; parte din loc. se ocupă cu cultura viilor și a livezilor.

Hosted by Google

Pămîntul produce tot soiul de cereale; grîul însă și păpușoiul se cultivă mai mult, apoi ovăzul și orzul.

Cea mai mare parte a dealurilor sunt acoperite cu păduri, din cari se scot lemne de diferite trebuinți și cu cari se face un întins comerciu. Păduri întinse sunt: Codri-Dobrăvățuluĭ, pădurile de prin Poiana, Micleşti, Ştioborăni, Lipovățul și Chițocul.

Pentru desfacerea productelor din această plasă sunt: orașul Iași, în jud. Iași, Vasluiul și tîrgușorul Codăești, din pl. Mijlocul.

Numărul vitelor din această plasă e de aproape 40000, din cari: 12105 vite mari cornute, 51 bivoli, 19700 oi, 66 capre, 1732 cai și 5023 rîmători, etc.

Comunicația în această plasă se face pe calea națională Iași-Vasluiŭ, care trece și de-alungul ei; apoi prin căi comunale și vecinale.

Are 13 școli, conduse de 13 învățători și frecuentate de 480 elevi și 15 eleve; 39 biserici, deservite de 35 preoți și 49 cîntăreți.

Crasna, *com. rur.,* jud. Gorj, în partea de N. a plaiului Novaci, sub poalele plaiurilor Merișorul, Ciocazanul și Runcul. E situată parte pe șes, parte pe coaste și la E. de com. Drăgoești. Este formată din 2 cătune, Crasna-din-Deal, unde e și reședința și Crasna-din-Vale.

Are o întindere de 913 hect., din care 175 hect. arabile, 400 hect. fînețe, 3 hect. pomet, 103 hect. pădure, 216 hect. izlaze în plaiuri și 16 hect. vatra satului, toate proprietăți ale locuitorilor.

Are o populație de 195 fam., sau 260 sufl., din cari 138 contribuabili.

Locuitorii posedă: 39 pluguri, 35 care cu boi, 1 căruță cu cai, 614 vite mari cornute, 65 cai, 1372 oi, 217 rîmători și 440 capre.

Venitul comunei este de lei 835, bani 70, iar cheltuelile de lei 810, bani 18.

Apele ce udă această comună sunt: pîraiele Tănesul și Ciocazana, în cât. Crasna-din-Deal. Izvoresc din munți, curg spre S. se unesc cu apa Crasnei, udă cât. Crasna-din-Vale și formează Valea-Crasnei. Peste aceste ape sunt poduri de lemn, construite de locuitori.

Comunicația se face în Crasna-din-Vale, printr'un drum ordinar care duce în com. Drăgoești. Mai e un drum care pleacă din cât. Crasna-din-Deal numit Drumul-Mierișoruluĭ, ce merge pe plaiul cu același nume, urcă în muntele Mocirla, apoi în Molitvișul; se unește cu Drumul-Arsenilor ce vine de la S.-V.; trece alături cu pichetul Mîndra, de unde sue muntele Piatra-Tăiată unde și se unește cu drumul de patrulare tot de pe frontieră; se prelungește de la pichetul Boian și de aci la pichetul Salanele; din acest drum se despart și alte potecĭ care-l pun în legătură cu potecile din Austro-Ungaria.

In comună se găsesc: 1 puț; 11 fîntîni; 4 joagăre; 4 morĭ; 2 pive pentru bătut dimiile.

Comuna are 1 școală, fondată la anul 1830 și frecuentată de 32 elevi, din 40 în vîrstă de școală; 2 biserici, fondate una la anul 1700 și a doua la anul 1730, de locuitori, construite de lemn și deservite de 1 preot și 2 cîntăreți.

Crasna, *sat,* din com. Ciortești, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, la E. de satul Ciortești. E situat în marginea pădureĭ Crasna, pe o întindere de 1859 hect., din cari aproape 529 hect. acoperite cu pădure, proprietatea d-luĭ D. C. Vidrașcu. Are o populație de 53 familiĭ, sau 148 suflete, din cari 3 familiĭ evreĭ, cu 15 suflete și 30 familiĭ țigani, cu 78 suflete.

Are un schit, făcut de Scarlat Rosetti, pe la 1817, fără deserventi; o moară și o cîrciumă.

Numărul vitelor e de 240: 140 vite mari cornute, 13 cai, 30 oi, 7 bivolĭ, 10 capre și 40 rîmători.

Locuitorii posedă: 25 pluguri, 10 care și 3 căruțe cu cai.

Crasna, sau **Izvoarele,** *mănăstire,* jud. Prahova, fondată la anul 1824, de Dinu Popa Radu Porlogea, care mai în urmă se călugări, purtînd numele de monahul Chesarie. S'a sfințit la anul 1828, în zilele Domnuluĭ Alexandru Ghica, cu binecuvîntarea Episcopuluĭ de Buzău, Chesarie.

Mănăstirea se administrează de un stariț, ajutat în partea ad-tivă de un consiliu economic și în partea duhovnicească de un consiliŭ spiritual. Monahi sunt 9, mai toți bătrîni și infirmi.

Crasna, *stație de dr. d. f.* (jud. Fălciŭ, pl. Crasna, cât. Oltenești) pe linia Bîrlad-Vasluiŭ, pusă în circulație la 13 Noembrie 1886. Se află între stațiile Roșești (8.8 kil.) și Munteni (10.8 kil.) Înălțimea d'asupra nivelului mării de $78^{m}\cdot51$. Venitul acestei stații pe anul 1896, a fost de 55949 lei, 85 bani.

Crasna, *deal.* Vezi Armășeni, comună, pl. Crasna jud. Fălciŭ.

Crasna, *loc izolat,* în comuna

Hosted by Google

Bicazul, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamțu.

Crasna, *pichet,* jud. Buzău, situat la poalele munteluĭ Curul-Munteluĭ, între rîul Buzăul și pîrîul Crasna.

Crasna, *pîrîŭ,* în jud Buzău, comuna Chiojdul-din-Bîsca. Izvorește din poalele Munteluĭ Tătăruțul și se varsă la dreapta rîuluĭ Buzăul, între Glăjeri și pichetul Crasna. Formează limită despre Transilvania.

Crasna, *rîŭ,* jud. Prahova. Izvorește de sub muntele Moașa, udă partea de N. a comuneĭ Homorîciurile și partea de S. a comuneĭ Izvoarele, plaiul Teleajenul; curge de la V. spre E. și se varsă în rîul Teleajenul, între aceste două comune.

Crasna, *pîrîŭ,* jud. Vasluiŭ. Izvorește de pe teritoriul județuluĭ Fălciŭ, din pădurea Roșiori; formează în mare parte limita între jud. Vasluiŭ și Fălciŭ; udă teritoriul satuluĭ Crasna, din com. Ciorteștĭ, pl. Crasna, al teritoriuluĭ satuluĭ Bălțați, com. Știoborăni; continuă cursul spre S., udînd teritoriul comunelor Tănacul și Mînjești și se varsă în rîul Bîrlad, aproape de moara de apă de pe moșia Tîrzi, din județul Fălciŭ, făcînd limita între această moșie și moșia Secuia din jud. Vasluiŭ.

Pe valea acestuĭ pîrîŭ, a urmat războiul între Alexandru-Vodă și fiul său Bogdan, la anul 1461, care războiŭ s'a început din jos de Vasluiŭ.

Crasna-din-Deal, *cătun* de reședință, al com. Crasna, jud. Gorj.

Are o întindere de 475 hect., din carĭ 60 hect. arabile, 200 hect. fîneață, 2 hect. pomet, 88 hect. pădure, 116 hect. izlaz și 9 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 125 familiĭ, saŭ 420 suflete, din carĭ 88 contribuabilĭ. Locuitoriĭ posedă: 22 pluguri, 35 care cu boĭ și vacĭ, 400 vite marĭ cornute, 40 caĭ, 817 oĭ, 148 rîmătorĭ și 300 capre.

In cătun este 1 puț și 4 fîntînĭ.

Are o biserică de lemn, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, carĭ slujesc și la Crasna-din Vale.

Crasna-din-Vale, *cătun,* al comuneĭ Crasna, plaiul Novaci, jud. Gorj. E situat pe șes și pe malul stîng al apeĭ Crasna, la S.-V. cătunuluĭ săŭ de reședință. Are o întindere de 438 hect., din carĭ 115 hect. arabile, 200 hect. fînețe, 1 hect. pomet, 15 hect. pădure, 100 hect. izlaz și 7 hect. vatra satuluĭ.

Are o populație de 70 familiĭ, saŭ 206 suflete.

Locuitoriĭ posedă: 17 pluguri, 30 care cu boĭ, 4 căruțe cu caĭ, 214 vite marĭ cornute, 25 caĭ, 555 oĭ, 70 rîmătorĭ și 140 capre.

In cătun se află: 7 fîntînĭ, 4 morĭ de măcinat, 4 joagăre și 2 pive de bătut dimia.

Cătunul are o biserică cu 1 cîntăreț; preotul ce slujește este cel de la cătunul de reședință.

Crasnaleuca, *sat,* pe moșia cu acelașĭ nume, com. Mitocul, pl. Prutul-d.-j., jud. Dorohoiŭ.

Are o populatie de 162 familiĭ, saŭ 590 suflete.

Proprietatea moșieĭ este a D-neĭ Calimah, născută Moruzzi.

Este o biserică, cu hramul Sf. Nicolaĭ, de zid și încăpătoare, făcută în anul 1847 de fostul proprietar, N. Vîrcoliciŭ; este deservită de 2 cîntărețĭ și 1 pălămar.

Calitatea pămîntuluĭ e bună. Sătenii împroprietăriți aŭ 331 hect. 50 ar. pămînt; iar proprietarul moșieĭ, 3158 hect. 28 ar. cîmp. și 11 hect. 46 ar. pădure de stejar și luncă de lozie la Prut. Iazurĭ sunt 2, din care unul numit Vîrcoliciul este de 14 hect. 32 ar. și conține mulțĭ peștĭ și racĭ.

Vite de soiŭ bun se maĭ găsesc pe la locuitorĭ.

In timpul defunctuluĭ Prinț A. C. Moruzzi, se cultiva cu renume pe această moșie rasa vitelor. Se aflaŭ vite de rasă bovină de cel maĭ ales soiŭ bucșan; eraŭ buhaĭ aduși din străinătate, din cele maĭ alese soiurĭ și maĭ potrivite cu clima țăreĭ. Vitele de rasa cavalină se găseaŭ în numeroase herghelii, cu epe alese din cele maĭ bune herghelii ale proprietarilor: Balș-Dumbrăveanu, Cantacuzino-Boian, Stroicĭ, Ventura, Gherghel și Lățescu și înbunătățită cu armăsarĭ Arabĭ și Englejĭ. Vite de rasă ovină, se găseaŭ în turme, unele țurcane și altele țigăĭ; berbecĭ de Spania și Transilvania. Cîrdurĭ de vite de rasă porcină de cele maĭ alese soiurĭ, creți și blegĭ; gerĭ Englejĭ și Ungurĭ. Prin metodă și îngrijire, s'a ridicat prăsilă frumoasă, aleasă și renumită, care astăzĭ a început a se pierde.

Pîrîul maĭ principal ce trece pe moșie este Ghireni, iar pe hotar rîul Prutul.

Pîeatra calcarică se găsește multă pe lîngă Prut, dar se extrage puțină și numaĭ pentru trebuințele locale.

Drumurĭ principale sunt: acel de la Rădăuți la Ștefănești și acel ce duce prin Coțușca la Dorohoiŭ și Botoșani.

Hosted by Google

Hotarele moşieï cu: Prutul, Ghereni-Curt, Miculinţi, Bodron şi Coţuşca.

Loc însemnat: Piscul-Cruceï numit şi Hotarul-Turculuï.

Crasneï (Curmătura-), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Chiojdul-din-Bîsca, unde pîrîul Crasna, întîlnind Plaiul-Bitiï, se curmă şi începe a se dirige spre N.-E.

Crasneï (Şesul-), *şes,* se întinde de-alungul comuneï Tîrzi, pl. Crasna, jud. Fălciŭ, în suprafaţă de 450 hect., între dealurile: Lohanul şi Bîrladul.

Crasnicola, *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneï rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez. E situat în partea sudică a plăşeï şi cea estică a comuneï. Impreună cu Grindul-Plopilor, formează cele două prelungiriï ale grinduluï Hundiul.

Are 100 hect. şi este neproductiv.

Crasnicola, *punct trigonometric* de observaţie de rangul I-iŭ, în jud. Tulcea, pl. Sulina, comuna Cadîrlez, în partea apusană a plăşiï şi a comuneï şi în colţul sud-vestic al grinduluï Hudiul.

Crasovschi, *grind,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneï rur. Sf. Gheorghe saŭ Cadîrlez. Se desface din grindul Carasovschi; se întinde în forma uneï panglicï, spre S., avînd o direcţiune generală de la N.-E. spre S.-V.; se împreună cu grindurile Vasile şi Trofinci-Vovilion, spre a forma grindul Carasovschi. Are o lungime de 4 kil. şi o întindere de 16 hect. Este înconjurat cu stuf, şi e neproductiv, fiind acoperit cu nisip.

Craşco, *vale,* în com. rur. Izvorul-Bîrzeï, pl. Ocolul-d.-s., jud. Mehedinţi.

Cravia, *iezer,* jud. Brăila, la S. iezeruluï Paţiul, din com. Chiscani; comunică în partea de N., printr'un prival, cu iezerul Paţiul.

Craviţa, *gîrlă,* jud. Dolj, plasa Balta, com. Măceşul-d.-j., prin care Balta-Mare saŭ Cîrna, comunică, în partea de E. cu balta Nedeiul.

Crăcana. Vezï Beciuluï (Dealul-), com. Roşiori, pl. Fundul, jud. Roman.

Crăcana, *vad,* jud. Brăila. E situat pe teritoriul comuneï Nazîrul, la N. pl. Vădeni. Aci, făcîndu-se săpăturï de bordee, s'aŭ găsit oseminte şi ruinele uneï moscheï turceştï.

Crăcanul, *vale,* jud. Prahova. Izvoreşte de la E. de com. Valea-Lungă, pl. Prahova, şi se varsă în pîrîul Puturosul, tot în com. Valea-Lungă.

Crăcănata, *numire* ce se maï dă *movileï* Olacul, după moşia Stîlpul, jud. Buzăŭ.

Crăcănata, *loc* izolat şi *han,* jud Buzăŭ com. Lipia, aşezat în unghiul format din întîlnirea şoseleï vecinale Lipia cu şoseaua naţională. In faţa sa se adună maï multe viroage, din care-şï ia naştere rîul Călmăţuiul.

Crăcănelul, *ostrov,* jud. Brăila coprins între Cremenea şi Paşca.

Crăcănelul (Paşca), *ramificaţie* a Dunăreï, jud. Brăila. Incepe de la Gura-Gîrluţiï şi până la S. de Ibişi şi udă partea de V. a ostrovuluï Crăcănelul.

Crăcăoani, *com. rur.,* în capătul despre N., în partea centrală a plăşeï Piatra-Muntele, judeţul Neamţu, aşezată între com. Grumăzeşti, Filioara şi Vînători-Neamţuluï, care vin situate spre N., despărţite fiind prin limita convenţională a plăşeï; comunele Hangul şi Buhalniţa, aşezate către V. şi de care se desparte prin ramura munteluï Doamneï şi o parte a ramureï munteluï Giurca; comunele Gîrcina şi Dobreni, spre S., despărţite fiind de Crăcăoani prin ramurile munţilor Muncelul şi Negreşti (împreună cu piscurile lor); comunele Bodeşti-Precisteï şi Cîrligi spre E., despărţindu-se prin limite convenţionale.

Terenurile sale sunt acidentate, prezintînd poziţiunï frumoase şi sălbatice, munţï acoperiţï cu păduri nestrăbătute de brazï; văï ce se deschid pe cursul pîrîuluï Cracăul şi a afluenţilor săï, începînd din dreptul satuluï Magazia şi lărgindu-se din ce în ce către şesurile comuneï Dobreni.

Comuna Crăcăoani este formată din satele: Crăcăoani, Cracăul-Negru, Magazia şi Ghindăoani, cu o populaţiune de 754 familiï, saŭ 3639 suflete, din carï: 1833 bărbaţï, 1809 femeï; 1906 necăsătoriţï, 1471 căsătoriţï, 254 văduvï şi 154 văduve, 11 divorţaţï; 953 băeţï, 815 fete; 20 străinï. Ştiŭ carte 838 persoane; nu ştiŭ 3401.

Dintre locuitoriï împroprietăriţï în 1864, sunt astăzï 294 carï stăpînesc înşişï locurile lor; 242, ca urmaşï; 3 locurï sunt părăsite; 1 loc este ocupat de către altiï de cît ceï în drept; 1 loc rămas pe seama comuneï. Dintre locuitoriï împroprietăriţï în 1878, sunt astă-zï 36 carï stăpînesc înşişï locurile lor; 1 ca urmaş

Hosted by Google

şi 79, carĭ deşi însuraţĭ şi cultivatorĭ de pămînt, dar n'aŭ nicĭ o proprietate, precum nicĭ perspectiva de a moşteni ceva după urma părinţilor lor legiuiţĭ.

Sătenii se ocupă cu agricultura, exploatarea pădurilor, exploatarea terenurilor (scoaterea pietrelor şi facerea varuluĭ), industria primitivă (rotăria, ţesătoria).

Terenurile pentru agricultură se cultivă pe o întindere de 722 hect. 86 arii. Suhatul (imaşul) are o întindere de 328 hect. 90 arii, nutrind un număr de 4253 capete de vite.

In această comună se află: 6 biserici, deservite de 5 preoţi şi 13 eclesiarhĭ, plătiţi cu 1200 leĭ pe an. Venitul fonciar al pămînturilor bisericeştĭ se urcă la suma de 2151 leĭ.

Este 1 şcoală, condusă de 1 învăţător plătit de stat; 1 fabrică de spirt, cu un capital de 200000 leĭ, 45 lucrătorĭ şi care produce pe zi 1200 litri; 1 fabrică de cherestea, cu 2 gatere purtate de apă; 5 pive pentru făcutul sucmanelor; 2 morĭ de apă; 2 cizmării; 4 fierării; 2 stolerii, 6 rotării; vărării; cariere de piatră.

Budgetul comuneĭ e de 8774 leĭ, 19 banĭ la venituri şi de 8248 leĭ la cheltuelĭ.

Comunicaţia cu satele vecine se face prin şoseaua judeţeană Piatra-Neamţu, care străbate teritoriul comuneĭ, de la S. spre N., trecînd prin satul Crăcăoani; prin şoseaua comunală, care începe dintre kil. 21—22. aĭ şoseleĭ precedente şi duce prin satul Ghindăoani la satul Topolniţa (comuna Humuleşti); precum şi prin diferitele drumurĭ naturale care leagă diversele localităţĭ (mănăstirea Horaiţa, satul Magazia, satul Cracăul-Negru).

Crăcăoani, *sat,* în comuna Crăcăoani, plasa Piatra-Muntele, judeţul Neamţu. E situat în drumul şoseleĭ naţionale judeţene Piatra-Tîrgul-Neamţu, la 24 kil. 400 m. depărtare de oraşul Piatra, pe valea pîrîuluĭ Cracăul, într'o poziţiune admirabilă.

Are o populaţie de 299 familiĭ, saŭ 1111 suflete, din carĭ: 541 bărbaţĭ, 570 femeĭ; 579 necăsătoriţĭ, 452 căsătoriţĭ, 76 văduvĭ, 4 divorţaţĭ. Ştiŭ carte 84, 1027 nu ştiŭ.

In acest sat se află: reşedinţa comuneĭ; o şcoală, frecentată de 70 elevĭ; o fabrică de spirt, cu un capital de 200000 leĭ, 45 lucrătorĭ şi producînd 1200 litri pe zi; 5 morĭ; 4 pive; 2 herăstrae.

Crăcăoani, *moşie,* în comuna cu acelaşĭ nume, pl. Piatra-Muntele, jud. Neamţu. E situată între moşiile: Bălţăteşti, Hangul-Dobreni şi Gindăoani.

Odinioară se zice că a fost unită cu moşia Bălţăteşti într'un trup, şi că a format un cnezat.

Crăcăoaşuluĭ (Pîrîul-), *pîrîaş,* în jud. Neamţu, com. Crăcăoani, pl. Piatra-Muntele. (Vezĭ Cracăul, pîrîŭ).

Crăciunul, *deal,* între cătunele Valea-Popeĭ şi Huluba, plasa Rîurile, jud. Muscel.

Crăciunul, *vîrf de deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., de pe teritoriul com. Blăgeşti.

Crăciun (Movila-luĭ-), *movilă,* în jud. Tecuciŭ, pe teritoriul comuneĭ Negrileşti, plasa Nicoreşti, la marginea de E. a comuneĭ.

Crăciuna, *ruine* ale uneĭ *cetăţĭ* vechĭ, aflată nu departe de Odobeşti, jud. Putna. Pe timpul luĭ Cantemir, după afirmaţiunea acestuia, ruinele se vedeaŭ încă şi ele se aflaŭ la picioarele munţilor Vrancea, nu departe de mănăstirea Mira: «In radicibus montium Vranczie, non procul a Mira, monasterio pietatis bene mer, principis Constantini Cantemirii monumento, antiquissimae civitatis rudera reperiuntur, in quibus tamen nulla temporis ant conditorum invenire potuimus indicia. Locus ipse hodie ab incolis Cracsuna vocatur». («Descriptio Moldaviae». Ed. Buc. 1875, pag. 12). Miron Costin scrie de asemenea că pe timpul luĭ, abia se maĭ vedeaŭ urmele acesteĭ cetăţĭ: «Alte multe (cetăţi) cărora staŭ năruiturile de abia semnele se cunosc şi pre Milcov, maĭ sus de Focşani, de care pomeneşte Ureache Vornicul că o chiamă Crăciuna». («Opere complecte», ediţia V. A. Urechiă, tomul I, 1886, pag. 409). De cetatea Crăciuna se pomeneşte în războaele luĭ Ştefan-cel-Mare cu Munteniĭ în anul 1475, precum şi de starostiĭ ce o administraŭ şi de părcălabiĭ Vălcea şi Ivan, pe cariĭ, după pacea cu Radu-Vodă, Ştefan ĭ-a pus să administreze cetatea şi ţinutul eĭ, carele se chiamă ţinutul Putneĭ: «Iar Ştefan-Vodă pornitus'aŭ după dînşiĭ, cu Moldoveniĭ săĭ şi aceĭ 2000 de Leşĭ şi aŭ gonit pe Turcĭ până aŭ trecut Siretul la Ionăşeşti, unde se chiamă vadul Turcilor şi până astăzĭ. Şi acolo, deasupra Siretuluĭ, la movila cea mare a Tecuciuluĭ, aŭ odihnit treĭ zile. Şi i-aŭ venit veste de la starostiĭ de Crăciuna, ce-ĭ zic acum Putna, că Radu-Vodă vine cu oştĭ asupra luĭ Ştefan-Vodă

Hosted by Google

fără veste. Iar mai înainte era price între amîndouă ţările, că Ţara-Muntenească vrea să fie hotarul său până în apa Trotuşului; iar Moldovenii nu-i lăsau, până au vrut Dumnezeu de s'au tocmit aşa. Şi au luat Ştefan-Vodă cetatea Crăciuna, cu ţinut cu tot, ce se chiamă ţinutul Putnei şi l'au lipit de Moldova şi au pus părcălabii săi, pre Vălcea şi pre Ivan». («Letop.» I, pag. 161—162). Şincai, «Cronica Romînilor» tom. II, pag. 98, unde cronicarul adaugă ca explicaţie: «Crăciuna era o cetate la Putna, deasupra Milcovului» Unii cred că cetatea Crăciuna ar fi fost în locul numit Cetatea, care e piscul cel mai înalt din dealurile Odobeştilor. Cum însă, după spusele lui Cantemir, Crăciuna se afla la poalele munteluĭ, iar nicĭ de cum în vîrful luĭ, e uşor de înţeles că din neştiinţă se atribue acesteĭ localităţĭ această poziţiune. (Vezĭ Cetatea).

Crăciunaşul, *pădure,* în judeţul Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Stelnica, în insula Balta.

Crăciunea saŭ **Viorica,** *moşie* a statuluĭ, jud. Covurluiŭ, com. Independenţa, pl. Siretul, fostă pendinte de mănăstirea Adam. Are 804 hect., din carĭ 77 păduri şi 9 vii, şi e arendată cu 16700 leĭ anual.

Crăciuneasca, *izvor,* în judeţul Buzăŭ, com. Cislăul, căt. Crăciuneşti; începe din localitate şi se scurge în rîul Cricovul-Mare.

Crăciuneasca (Semeşeasca), *moşie,* în jud. Buzăŭ, comuna Boldeşti, căt. Gradiştea. Are 489 hect., din carĭ 180 arături, 170 fineaţă şi izlaz, restul sărături şi sterp. Se numeşte de locuitorĭ şi Afumăcioara.

Crăciuneasca, *pădure* particulară, jud. Prahova, com. Gornetul-Cricov, pl. Cricovul, în întindere de 95 hect., proprietatea şcoaleĭ «Crăciunescu» de la Mizil, supusă regimuluĭ silvic.

Crăciunei-de-Jos (Radomireşti), *com. rur.,* în jud. Olt, pl. Siul-d.-j. E situată pe pîrîul Călmăţuiul (ramura I-a numită şi Sodolul), la distanţă de 45 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 14 kil. de Drăgăneşti, reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din satul Crăciunei, numit şi Radomireşti şi căt. Rădeşti numit şi Fripţi.

Are o populaţie de 448 familiĭ, saŭ 1775 suflete, din carĭ 378 contribuabilĭ, carĭ locuesc în 48 case şi 300 bordee.

Meseriaşĭ sunt: 2 cojocarĭ, 4 croitorĭ-abagiĭ, 8 fĭerarĭ şi 3 dulgherĭ-zidarĭ.

Tot teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafaţă de aproape 2000 hect.

Pămîntul de cultură e şes spre E. şi delos spre V., fiind brăzdat de nişte dealurĭ, numite Coastele-Sodoluluĭ cu pămînt de cea mai bună calitate.

Locuitorii desfac marĭ cantităţĭ de cereale la schelele din Turnul-Măgurele şi la gara din Roşiori, de care sunt mai apropiaţĭ. Piaţa acestuĭ oraş este bună şi face un comerţ întins numaĭ cu producţiunile comunelor Crăciunei-d.-j., Crăciunei-d.-s, Mihăeşti-d.-j. şi Mihăeşti-d.-s.

Loc. posedă: 700 vite marĭ cornute, 200 caĭ şi epe, 1000 oĭ, 40 capre şi 500 porcĭ.

Locuitorii împroprietăriţĭ după legea rurală sunt 254.

In raionul comuneĭ e o biserică, deservită de 3 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ, plătiţĭ din budgetul comuneĭ. Aci sunt şi două morĭ cu aburĭ.

Este o şcoală, frecuentată de 55 copiĭ (49 băeţĭ şi 6 fete), din numărul de 177 (114 băeţĭ şi 63 fete) în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1242 leĭ. Ştiŭ carte 112 bărbaţĭ şi 8 femeĭ.

Comerciul se exercită de doĭ cîrciumarĭ

Veniturile comuneĭ sunt de 5656,84 leĭ şi cheltuelile de 5656,84 leĭ. Comuna se leagă la S. printr'o şosea vecinală cu com. Poiana; la E. cu Mihăeşti-d.-j., prin şoseaua judeţeană Ruscaluĭ-Toader (distanţă de 10 kil.) şi la V. prin aceeaşĭ şosea şi cea naţională, Turnul-Măgurele-Slatina, cu capitala judeţuluĭ.

In părţile de N.-E. şi S., e înconjurată de dealurĭ cu viĭ. La V. se află un lac, cu o suprafaţă de aproape 2 hect., în care se găseşte şi puţin peşte. Tot aci se întind şi pămînturile de cultură ale locuitorilor.

Comuna se limitează la N. cu Crăciunei-d.-s., la E. cu Mihăeşti-d.-s., la S. cu Poiana şi la V. cu Dealul-Oltuluĭ.

Crăciunei-de-Jos (Radomireşti), *sat,* formează împreună cu căt. Rădeşti comuna cu acelaşĭ nume, pl. Siul-d.-j., judeţul Olt. Are aproape 1600 locuitorĭ, din carĭ 224 sunt împroprietăriţĭ după legea rurală. Aci se află primăria, şcoala, biserica şi o moară cu aburĭ.

Bătrînii spun că, pe timpul răzmeriţilor, multe familiĭ de peste Olt, din satul Vladimir, s'au aşezat aci, în partea de S., unde se văd şi până azĭ urmele locuinţelor lor. De atuncĭ satul a început a se numi Vladimireşti şi apoĭ maĭ tîrziŭ Radomireşti.

Hosted by Google

Crăciunei-de-Jos, *deal,* în raionul comuneĭ cu acelaș nume, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 25 hect. 25 arii vie.

Crăciunei-de-Jos, *deal,* comuna Crăciunei-d.-j., pl. Siul-d.-j., județul Olt, pe care se cultivă 25 hect. 25 arii vie.

Crăciunei-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Olt, pl. Siul-d.-j. E situată pe rîpa stîngă a Călmățuiuluĭ, numit și Sodolul, la distanță de 42 kil. de capitala județuluĭ și la 10 kil. de Drăgănești, reședința plășeĭ.

Comuna e vechĭe. Are o populațiune de 887 locuitorĭ (405 bărbațĭ și 402 femeĭ); 208 capĭ de familie, din carĭ 180 contribuabilĭ; locuesc în 55 case și 122 bordee.

Locuitorĭĭ desfac produsele la Turnul-Măgurele și Roșiori. Moșia a fost proprietatea d-luĭ Mih. Plopeanu; azĭ e în posesiunea d-luĭ G. Bădescu, care are 1249 hect. arabile și 300 hect. pădure.

Locuitorĭ împroprietărițĭ după legea rurală, sunt 119, cu 334 hect. Viile ocupă o suprafață de 40 hect. 75 arĭĭ.

Pămîntul de muncă e maĭ mult șes, negru-humos și fertil. Vite sunt: 178 caĭ, 381 boĭ, 120 vacĭ, 30 bivolĭ, 105 capre, 1224 oĭ, 297 berbecĭ și 90 porcĭ.

Tot teritoriul comuneĭ se întinde pe o suprafață de 1924 hect.

In raionul săŭ se află: 1 școală, cazarma comp. 8 din reg. III de dorobanțĭ și o biserică, care poartă următoarea inscripțiune:

«Cu vrerea Tatăluĭ și a Fiuluĭ și îndemnarea Sîntuluĭ Duh, ridicatu-s'aŭ această sfîntă și Dumnezeească biserică, de către robul luĭ Dumnezeŭ, Alecu Plopeanu, cu stăruința fiuluĭ săŭ Mihail Plopeanu, cu soția sa Safta și cu fiiĭ lor: Alexandru, Alecu, Iov și Elena, la anul de la Christos 1859.»

Biserica e deservită de 1 preot și 1 cîntăreț, plătițĭ de locuitorĭ și de comună.

Școala s'a înființat aci, de la 1881, și e sub un acoperiș cu primăria. Se frecuentă de 13 copiĭ (12 băețĭ și 1 fată), din numărul de 118 copiĭ (65 băețĭ și 53 fete) cu etate de școală. Cu întreținerea eĭ, statul cheltuește anul 1080 leĭ. Știŭ carte în com. 37 bărbațĭ și 2 femeĭ.

Aci se fabrică, în termen de mijloc, 15 hectol. prăstină, 6 hectol. drojdiĭ și se produce 109 hectol. vin.

Sunt 35 stupĭ de albine.

Comerțul se exercită de 3 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se ridică la suma de 3323 leĭ și cheltuelile la aceeași sumă.

O singură șosea comunală leagă această comună la V. cu Drăgănești, reședința plășeĭ. La E. și S.-E. de comună se înalță Dealul-Călmățuiuluĭ (Sodolul), acoperit cu viĭ, de unde se întinde o cîmpie, numită Știuca, udată de valea și lacul Știuca, unde se află și locurĭ de cultură; apoĭ se limitează cu Seaca-Belciugata.

La V. se află Valea-Călmățuiuluĭ (Sodolul), care formează aci o baltă întinsă. Dincolo de ea se înalță dealul Sodolul, acoperit cu pădure; iar la S.-V. se află cîmpia Sodolul, cu locurĭ de muncă, care se întind pănă în lunca Oltuluĭ și se limitează cu com. Dăneasa, căt. Pestrea. La S. se limitează cu com. Crăciunei-d.-j. (Radomirești) și în această parte Dealul-Sodoluluĭ e acoperit cu viĭ. La N. și N.-E. se întinde vălceaua și cîmpia Burdeanca, cu locurĭ de cultură și se învecinește cu moșia Stoicănești.

Pe teritoriul comuneĭ se află și următoarele movile: Movila-Capriĭ, la V. și Movila-Săpată, la N. Vălcelele sunt: Știuca, la E. și Sodolul, la V. La S. în Dealul-Călmățuiuluĭ, se află o rîpă, numită Rusca.

Crăciunei-de-Sus, *deal,* în comuna cu acelaș nume, pl. Siul-d.-j., jud. Olt, pe care se cultivă 40,75 hect. vie.

Crăciuneni, *sat,* în partea de S. a com. Buimăceni, pl. Jijia, jud. Botoșani. E situat pe coastă de deal și în dreapta Jijieĭ. Are o suprafață de 1053 hect. și o populație de 48 fam., saŭ 145 suflete, din carĭ 36 contrib.

Are 1 biserică, cu 1 cîntăreț; 2 morĭ de apă; 1 cîrciumă.

Vite sunt: 275 boĭ și vacĭ, 50 caĭ, 60 oĭ, 95 porcĭ și 16 stupĭ.

Crăciunescu, *rîmnic,* în jud. Suceava, satul Lămășeni, proprietatea preotuluĭ Gheorghe Crăciunescu.

Crăciunești, *sat,* face parte din com. rur. Albești, pl. Oltul-d.-j., jud. Olt. Are o populațiune de 300 locuitorĭ.

Crăciunești, *sat,* face parte din com. rur. Dobroteasa, pl. Oltul-d.-s., jud. Olt. Are o populație de 326 locuitorĭ. Cade în partea de V. a comuneĭ.

Crăciunești, *sat,* în partea de V. a comuneĭ Drăgușeni, plasa Funduri, jud. Vasluiŭ.

Are o întindere de 858 hect. și o populație de 160 suflete.

Crăciunești, *vechiŭ schit,* în județul Buzăŭ, com. Cislăul, căt. Buda. Azĭ abia i se maĭ cunosc ruinele. In giurul săŭ s'a format satul Crăciunești.

Hosted by Google

Crăciuneşti (Schitul-Crăciuneşti), *sub-divizie* a căt. Buda, din com. Cislăul, jud. Buzău.

Crăciuneşti, *loc*, aşezat în pantă, către şesul Crasna, în partea de V. a satuluĭ şi com. Corni, pl. Crasna, jud. Fălciu, pe carĕ trece drumul ce duce la Gura-Crasna.

Crăciuneşti, *moşie*, în jud. Buzău, comuna Cislăul. Are 300 hect., din care 260 pădure şi 40 arabile. Partea luĭ Ioan Crăciunescu din această moşie a fost lăsată de proprietar şcoaleĭ din Mizil.

Crăeasa, *localitate*, în partea de E. a com. Stănileşti, judeţul Fălciu, pe şesul dintre apa Pruteţuluĭ şi rîul Prutul, maĭ spre S. de localitatea numită Impărăteasa şi între satele Sărata şi Voineşti.

Crăeasca, *pîrîu*, jud. Roman, ce curge prin pl. Fundul, com. Bozieni. Este format din pîraiele Chişăliţa şi Zimbru, carĭ se unesc la satul Crăeşti. De aicĭ ia numele de pîrîul Crăeasca pănă aproape de vărsare, unde se maĭ numeşte şi Toinar. El curge de la satul Crăeşti, de la N.-V. spre S.-E. şi se varsă în rîul Bîrlad, de a stînga, la E. de satul A-Treia-Parte. Udă satele Crăeşti şi A-Treia-Parte. Şoseaua judeţeană Roman-Vasluiu urmează malul stîng al pîraielor Chisăliţa şi Crăeasca, pănă aproape de satul Băceşti, de unde apoĭ şoseaua trece pe malul drept al pîrîuluĭ Crăeasca. Aproape de vărsarea sa în rîul Bîrlad, el începe a purta numele de Toinar şi valea sa aproape de vărsare se confundă cu aceia a pîrîuluĭ Gîrbovita. Este în coprinsul jud. Roman cel maĭ mare afluent al rîuluĭ Bîrlad, avînd o lungime de aproape 10 kil.

Crăeşti, *com. rur.*, în jud. Covurluiu, pl. Zimbrul, la vr'o 10 kil., în partea vestică, de Bujorul şi la 65 kil. de la Galaţi. Se mărgineşte la N. şi N.-E. cu teritoriul com. Jorăşti, la S. şi S.-E. cu Vîrlezi, la V. cu Smulţi şi la N. şi N.-E. cu Drăguşeni. Situată pe Dealul-Crăeştilor, această comună e formată din un singur sat vechiu răzăşesc. Are o populaţie de 318 fam., saŭ 1073 sufl., din carĭ 555 bărbaţĭ, 518 femeĭ; 508 necăsătoriţĭ, 478 căsătoriţĭ, 81 văduvĭ şi 6 divorţaţĭ. Ştiu carte 241 persoane; nu ştiu 832. Străinĭ, sunt 4 fam. izraelite, cu 18 suflete. Sunt 271 case.

Suprafaţa teritoriuluĭ comuneĭ Crăeşti e de 2736 hect., din carĭ 2162 arabile, 50 pădure, 30 tufăriş, 280 imaş, 15 fîneaţă, 114 viĭ şi 85 vatra satuluĭ, cu grădinĭ, rîpĭ şi pămînt netrebnic.

Fiind teritoriu răzăşesc, nu se află în localitate proprietarĭ marĭ; statul însă posedă trupul de moşie Uncani.

Numărul total al vitelor e de 1866 capete, şi anume: 3 taurĭ, 305 boĭ, 198 vacĭ, 47 juncĭ, 29 junce, 15 gonitorĭ, 14 gonitoare, 45 mînzaţĭ, 38 mînzate, 149 viţeĭ; 2 armăsarĭ, 64 epe, 92 caĭ, 18 berbecĭ, 942 oĭ şi 5 capre.

Se seamănă aicĭ cu deosebire grîu, secară, păpuşoĭ şi orz. Producţia agricolă în total se socoteşte la 24239 hectol.

Producţia vinicolă e de 18000 decal. pe an.

In Crăeşti sunt: 130 pluguri de sistem vechiu; 5 cîrciume; o prăvălie de alte mărfurĭ; 7 meseriaşĭ; 4 morĭ de vînt.

Stupĭ de albine sunt vr'o 40.

Veniturile acesteĭ comune se urcă la 5965 leĭ, 40 banĭ, iar cheltuelile la 4197 leĭ, 62 banĭ.

Sunt 221 contribuabilĭ.

Biserică sunt 2: una cu hramul Sf. Voevozĭ, zidită în 1836, şi a doua, cu hramul Sf. Nicolae, rezidită în 1838; ambele fără pămînt. Crăeşti formînd o parohie, are 1 preot paroh şi 2 cîntăreţĭ.

Este o şcoală mixtă, înfiinţată în 1868 şi frecuentată de 59 elevĭ înscrişĭ, din carĭ urmează regulat 41.

Pe teritoriul acesteĭ comune, nu însă prin sat, trece calea judeţeană Galaţi-Bîrlad, pe o întindere de 4 kil.

Legenda populară spune că numirea de Crăeşti ar veni de la un craiu, aşezat aicĭ în timpurile vechĭ şi care ar fi avut un fiu, cu numele Bărbante, căsătorit cu Siţa, una din fiicele băneseĭ din Băneasa. Altă versiune însă atribuie întemeierea satuluĭ Crăeşti la treĭ bătrînĭ: Prosie, Sora şi Bogdan, ce aveaŭ porţiunĭ însemnate de pămînt, ale căror hotare se cunosc şi azĭ.

Crăeşti, *com. rur.*, în judeţul Tecuciu, pl. Stănişeşti, la o distanţă de 66 kil. de capitala judeţuluĭ şi de 16 kil. de a plăşeĭ. E compusă din 4 cătune: Belciuneasa, Beneşti, Crăeşti şi Valea-Babeĭ. Situată pe pîrîul Pojorîta şi pe lîngă pîrîul Dobrotforul.

Are o populaţie de 448 familiĭ, saŭ 1535 suflete, locuind în 426 case.

Sunt 431 contribuabilĭ.

In comună se află două bisericĭ, una în Crăeşti şi a doua în Beneşti, deservite de 2 preoţi şi 3 cîntăreţĭ.

Are 2 şcolĭ: una în Crăeşti, care datează de la anul 1864 şi este frecuentată de 42 copiĭ

Hosted by Google

(41 băeți și 1 fată), din numărul de 118 copii (78 băeți și 40 fete) în vîrstă de școală; a doua în Benești, înființată la 1892, frecuentată de 51 copii (49 băeți și 2 fete), din numărul de 65 (47 băeți și 18 fete) în vîrstă de școală.

Știu carte 36 bărbați și 9 femei.

Veniturile comunei sunt de 4230 lei.

Teritoriul comunei are o suprafață de 1510 hect. Locuitorii, parte răzeși vechi, stăpânesc 1120 hect.; parte foști clăcași împroprietăriți în 1864, stăpânesc 64 hect.; iar proprietarul din Benești, Gheorghiade, are 227 hect.

Locuitorii posedă: 25 pluguri de fier și 19 de lemn; 1 mașină de treerat; o moară de aburi și 4 de vînt.

Vite sunt: 306 boi, 256 vaci, 124 cai, 104 epe și 240 porci.

Comuna e brăzdată de dealurile Pojorîței, Domnișoruluĭ, Sohodoluluĭ, la E.; Dealul-Stănișeștilor, la N.; Baloteștĭ, Lichitișeni, Ruget și Calapodești, la V.

Este străbătută de pîrăiele: Pojorîta, care trece prin mijlocul satuluĭ Crăești, și Dobrotforul care vine din com. Stănișești și după ce udă satele: Belciuneasa, Benești și Valea-Babeĭ, curgînd pre S. se varsă în Zeletinul.

Comuna este străbătută de șoseaua județeană, care merge la Stănișești paralel cu Dobrotforul, împărțindu-se la satele Benești, Belciuneasa și Crăești.

Se mărginește la N. cu comuna Stănișești, la S. cu com. Motoșeni, la E. cu com. Burdusaci, la V. cu com. Vultureni.

Crăești, *sat,* în jud. Neamțu, comuna Talpa, pl. de Sus-Mijlocul. E așezat sub coastele despre E. ale dealuluĭ Uscați, între satul Breaza, de care se desparte prin iazul și pîrîiașul cu același nume, (la N.-E.); satul Bîrgăoani, de care se desparte prin pîrîul Bahnița, (spre S.-E.); satul Borniș (spre V.), de care se desparte prin limita comuneĭ, creștetul dealurilor Borniș și Uscați.

Terenurile sale se apleacă spre S.-E., legîndu-se cu Valea-Bîrgăoanelor. Vatra satuluĭ are o întindere de 90 hectare, 50 ariĭ, împreună cu locurile vecinașe ce-ĭ aparțin.

Are o populație de 17 familiĭ, saŭ 140 suflete.

Sunt 20 contribuabilĭ.

Numărul vitelor se urcă la 40 capete, și anume: 10 vacĭ, 5 caĭ, 6 juncĭ, 10 oĭ și 9 capre.

Comunicația cu satele vecine se face prin șoseaua ce dă din drumul satuluĭ Bîrgăoani spre Talpa, și duce prin satul Borniș la satul Dragomirești, precum și prin alte drumurĭ naturale.

Crăești, *sat,* în jud. Roman, pl. Fundul, com. Bozieni, la unirea pîrîuluĭ Chiselița cu pîrîul Zimbrul, spre N.-E. de satul Bozieni.

Are 85 familiĭ, saŭ 319 suflete, carĭ locuesc în 89 case. Știu carte 19 persoane.

Sunt 113 contribuabilĭ.

Are o biserică de lemn. Este legat cu orașul Roman prin șosea. Forma maĭ înainte o comună, comuna Crăești, cu satele: A-Treia-Parte și Bălușești-Micĭ.

De vechimea acestuĭ sat amintește un document de la 1681, August 8, prin care se spune cum că Gheorghe Bîrcă, cu soția sa Ștefana din Crăești, hărăzește episcopuluĭ Ioan de Roman, răzășia lor din Săcăleni, cu condiție ca episcopul să facă acolo mănăstire, adică biserică de piatră, pentru pomenirea lor și a părinților lor.

Crăești, *sat,* face parte din com. cu același nume, jud. Tecuciŭ. Este situat pe ambele malurĭ ale pîrîuluĭ Pojorîta, pe o lungime de 7 kil.

Aicĭ se află reședința com. Are o populație de 283 familiĭ, saŭ 914 suflete. Știu carte 24 persoane.

Școala datează în com. de la 1864, și e frecuentată de 42 copiĭ (41 băeți și 1 fată), din numărul de 118 copiĭ (78 băeți și 40 fete) în vîrstă de școală.

Are o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, care a început a se zidi la 1856 și s'a tîrnosit la anul 1863, după cum se vede scris pe un lemn ce se află deasupra clopotelor. S'a reparat la 1873.

In locul acesteia a fost alta, din anul 1807, după cum se vede din lemnul ce s'a pus la intrarea bisericĭ actuale. Pe clopot se află pomenit anul 1807. Biserica este situată pe deal, în partea de V. a satuluĭ.

Se mărginește la N. cu com. Răchitoasa și Stănișești, la S. cu com. Motoșeni, la V. cu com. Vultureni și la E. cu com. Burdusaci.

Satul este vechiŭ. Locuitorii sunt răzeși.

După un uric de la Petru-Rareș, se vede că satul se numea maĭ înainte Pojorîta, după numele pîrîuluĭ. Iată acest uric:

«Inștiințare facem prin această carte a noastră tuturor, cînd șĭ-or căuta asupră-șĭ saŭ șĭ-or auzi cetindu-se pentru acestu adevăratu slugă noastră Trifu și surorile luĭ Mărina și Stana, fiiĭ luĭ Ioan Craiul, că le am miluitu-le cu osebita noastră milă, de le am dat și le am întărit în

Hosted by Google

țara noastră a Moldoviei, dreaptă ocină a lor și cumpărătură din ispisocul din cumpărătură ce l'a avut tatăl lor Ivan Craiul, de la moșul Domniei mele de la Bogdan Voevod, un sat anume Pojorîta, care și l'a fost cumpărat de la Lascu Leghediș, drept 8 zloți tătărăști, și în obîrșia Pojorîtei în Siliște, loc de mănăstire.

Toate acestea de mai sus numite să le fie lor uric cu tot venitul, și fiilor lor, nepoților, strănepoților, prea-strănepoților și la tot neamul lor, cine le se va alege mai de aproape nestrămutat nicî odinioară în veci, iar hotarul acestui de mai sus zis sat, anume Pojorîta și a loculuî celuî de mănăstire ce-i în obîrșia Pojorîtei în siliște, să le fie din obîrșia Pojorîtei și până la gura ei, pe de amîndouă părțile pîrîului, iară despre alte părți, să fie după vechiul hotar, până unde s'a apucat din veac, drept aceea nimenea din neamul luî să nu aibă și să nu poată a face desbatere acestuî sat sau să-i tragă la judecată, iar dacă și ar vre să-i tragă orî și cînd, la judecată, atunce să aibă a ne plăti nouă 8 ruble argint curat.

Precum spre aceasta este credința a mai sus numitei Domniei noastre Petru Voevod și credința a prea iubiților fiî ai Domniei mele, Iliaș, Ștefan și Constantin, și spre mai mare tărie și întăritură tutulor acestor de mai sus scrise, am poruncit credincios boeruluî nostru Măteiaș Logofăt, să scrie și să atîrne pecetea noastră către această a noastră carte cea după lege.

Petru Voivod».
7054 (1546)

Crăești, *deal,* județul Tecuciu, situat la V. de satul cu același nume. Este o continuare a dealuluî Bălotești. Merge în direcție N.-S., până în șoseaua ce duce la Stănișești.

Crăești, *moșie,* foastă a statuluî, în jud. Roman, plasa Fundul, com. Bozieni, iar acum vîndută de veci, cu 13350 leî ce se plătesc în rate trimestriale.

Crăeștilor (Dealul-), *deal,* jud. Covurluiu, în direcție nord-sudică și care aproape de jumătatea căiei dintre Crăești și Vîrlezi, se termină în Valea-Rădeștilor.

Crăguești, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., la distanță de 18 kil. de orașul Turnul-Severin, iar de com. rur. Malovățul, de 8 kil. E situată la poalele dealuluî Slătiniculuî și pe valea apeî Cocorova, ce se numește și Coșuștița. Formează comună cu satul Prejneni.

Are o populație de 800 locuitorî, din carî 138 contribuabilî locuesc în 140 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura, creșterea vitelor și transporul lemnelor la orașul Turnul-Severin.

Calitatea pămîntuluî este bună.

Locuitoriî posedă: 20 pluguri, 45 care cu boi, 7 căruțe cu cai. Sunt 116 stupi.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 36 elevi și 4 eleve.

Budgetul com. are la venituri suma de 1601 leî și la cheltueli 696 leî.

Vite: 360 vite mari cornute, 17 cai, 270 oi și 300 rîmători.

Prin această com. curge pîrîul Cocorova, ce poartă aci numele de Coșuștița, pîrîu, care vine de la com. Băsești, și se unește cu pîrîul ce vine de la comuna Bobaița; împreunîndu-se, udă comunele Crăguești și Ciovărnășani, unde se unește cu apa Coșuștea.

Prin comuna Crăguești, trece șoseaua comunală, ce începe din șoseaua județeană Turnul-Severin—Tîrgul-Jiuluî, în apropiere de Crăguești și trece la Băjneni, Ilovățul și Rudina.

Crăieților (Valea-), *vale,* numită și Valea-Crăieților, în jud. Mehedinți, plaiul Cerna, com. rur. Ilovățul.

Crăiniceni, *sat,* pe moșia cu același nume, jud. Dorohoiu, pl. Prutul-d.-j., com. Horodiștea. Are o populațiune de 160 fam., sau 727 sufl.

Proprietatea moșieî este a Eforieî Sf. Spiridon din Iași.

Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, deservită de 1 preot, 2 cîntăreți și 1 pălămar; este cu totul modestă, făcută în 1800, de preotul Andreî.

Sătenii împroprietăriți au 275 hect. 74 arii pămînt, iar proprietatea 614 hect. 43 arii cîmp și 14 hect. 32 arii pădure, luncă de lozii și răchită la Prut.

Piatră calcarică se găsește, dar se estrage numai pentru trebuințele locale.

Drum principal este calea județeană Rădăuți-Darabani.

Hotarele sunt cu: Isnovățul, Horodiștea și Prutul.

Loc însemnat aicea este Trecătoarea-Domnească. V. a. n.

Crăița, *tîrlă,* jud. Brăila, la N. com. Scorțarul-Nou, pe țărmul stîng al rîuluî Buzăul, aproape de tîrla Ciumați, unde se pierde Buzeelul-Vizuinelor la 5 kil. spre N.-V. de satul Scorțarul-Nou. Vatra eî e de 5 hect., avînd 12 case, cu 60 locuitorî, carî posedă 24 cai, 82 vite cornute, 130 oi și 12 rîmători.

Crămăești, *mahala,* în jud. Mehedinți, plasa Dumbrava, com. rur. Padina-Mică.

Crăpăturile, *com. rur.,* jud. Vîlcea, pl. Cerna-d.-j., compusă din treî cătun.: Țepești, Popești și Măneasa. E situată pe valea Șasa, între dealul Săscioara și Omorîcea, la 60 kil. depărtare de capitala județuluî și la 15 kil. de a plășeî.

Are o populație de 911 locuitorî (431 bărbați și 482 femeî); sunt 253 capî de familie; 230 contrib.; 350 case.

Hosted by Google

In com. sunt 2 biserici: una pentru cât. Popeşti-Ţepeşti şi cea-l'altă pentru Măneasa. Biserica Popeşti-Ţepeşti, s'a reparat la anul 1882, iar cea din Măneasa, în anul 1885.

Locuitorii sunt moşneni. Ei posedă: 10 caĭ, 120 boĭ, 110 vacĭ, 205 oĭ şi 300 rîmătorĭ.

Şcoala datează în com. de la 1860. Localul e proprietate particulară. Se frecuentă de prea puţini copiĭ, din numărul de 91 (49 băeţi, 42 fete) în vîrstă de şcoală. Ştiŭ carte 88 bărbaţi şi 3 femeĭ.

Cu întreţinerea şcoaleĭ, statul cheltueşte anual 1080 leĭ.

Vatra comuneĭ are vr'o 100 hect., iar izlaz, loc arabil şi păduri sunt vr'o 400 hect. Terenul cultivabil produce 3160 hectol. porumb şi grîŭ. Alte cereale nu se cultivă.

Veniturile comuneĭ ca şi cheltuelile se urcă la 1810 leĭ anual.

E brăzdată de dealurile Omorîcea şi Săscioara. Se mărgineşte cu com. Nenciuleşti, Dozeşti, Săscioara şi Şerbăneşti.

Crăpăturile, *sat,* numit şi Popeşti, pe moşia Galul, în comuna Fărcaşa, judeţul Suceava. Aşezat pe ţărmul stîng al Bistriţeĭ, e străbătut de pîraiele: Arieĭ, Secătureĭ şi Crăpăturile. Numără 99 case, populate cu 100 capi de familie, saŭ 450 suflete, (210 bărbaţi şi 240 femeĭ). Contribuabilĭ sunt 86. Satul fiind împrăştiat, nu există o vatră a satuluĭ propriŭ zis. Improprietăriţi la 1864 şi 1879 sunt 41 pălmaşĭ şi 29 codaşĭ, stăpînind 234 fălcĭ şi 40 prăjinĭ. Are o biserică, cu hramul Buna-Vestire, clădită din lemn de locuitorĭ, la 1835; este acum deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţĭ. Şcoala din Fărcaşa serveă şi acestuĭ sat. Drum principal e la Fărcaşa (3900 m.)

La 1803, «Crăpăturile, a clirosuluĭ din Bucovia, numără 21 liuzĭ, plătind 420 leĭ bir anual».

Crăpăturile, *deal,* în raionul comuneĭ Crăpăturile, pl. Cerna-d.-j., jud. Vălcea, pe care se cultivă 60 hect. vie.

Crăpăturile, *pîrîŭ,* jud. Suceava. Izvoreşte din muntele Razimul, udă satul cu acelaşĭ nume, învîrteşte o moară şi, după un curs de 4500 m., se varsă în Bistriţa. Are de tributar din dreapta Pîrîul-Homurilor, iar din stînga Pîrîul-Lucăĭ.

Crăsani, *sat,* în judeţul Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pendinte de com. Copuzul. Este situat pe malul drept al rîuluĭ Ialomiţa, spre V. şi la un kil. de satul de reşedinţă şi se întinde parte sub coasta Bărăganuluĭ, parte pe luncă, lîngă apa rîuluĭ Ialomiţa. Acest sat se maĭ numeşte şi Crăsani-d.-j., spre deosebire de satul Crăsani-d.-s., numit şi Sudiţi.

Populaţiunea satuluĭ constă din 86 familiĭ Romînĭ şi 1 familie Saşĭ.

Vite sunt: 342 boĭ, 259 caĭ, 634 oĭ, 4 bivolĭ şi 119 porcĭ.

Crăsani-de-Jos, *numire* ce se maĭ dă *satuluĭ* Crăsani, judeţul Ialomiţa.

Crăsani-de-Sus, *numire* ce se maĭ dă *satuluĭ* Sudiţi, comuna Fundul-Crăsani, plasa Ialomiţa-Balta, jud. Ialomiţa.

Crăsnăşeni, *com. rur.,* în centrul plăşeĭ Crasna, jud. Fălciŭ, partea de V., situată între dealul Lohan şi pîrîul Crasna şi mărginită la N. cu com. Tătăreni, la S. cu com Ivăneşti, la E. cu com. Creţeşti şi la V. cu jud. Vasluiŭ. Este formată din satele: Crăsnăşeni, Leoşti şi Valea-Stupilor, carĭ se întind pe o suprafaţă cam de 1309 hect. Are o populaţie de 236 familiĭ, saŭ 859 suflete. Sunt 137 contribuabilĭ. Are 2 biserici, deservite de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ. Este udată de pîrîul Crasna.

Budgetul comuneĭ e la venitурĭ de 973 leĭ, 22 banĭ, iar la cheltuelĭ de 946 leĭ, 22 banĭ.

Vite cornute sunt 708, caĭ 85, oĭ 814 şi porcĭ 122.

Crăsnăşeni, *sat,* în com. Crăsnăşeni, pl. Crasna, jud. Fălciŭ. E aşezat pe coasta vestică a colineĭ Lohan-Crasna, pe o suprafaţă de 820 hect. Are o populaţie de 108 familiĭ, saŭ 379 suflete. Sunt 60 contribuabilĭ. Are o biserică, deservită de 1 preot şi 1 dascăl. Locuitorii sunt răzeşĭ vechĭ.

Crăsnăşeni, *pîrîŭ,* com. cu aceeaşĭ nume, pl. Crasna, judeţul Fălciŭ, se varsă în pîrîul Crasna.

Crăsniţa, *deal,* între satul Crăsniţa din judeţul Vasluiŭ şi Dolheşti, din pl. Crasna, judeţul Fălciŭ.

Crăşniţa, *pîrîŭ,* afluente al rîuluĭ Buzăul, în Transilvania. Servea ca hotar al ţinutuluĭ Buzăuluĭ pănă la finele sec. al XVII-lea.

Crăţeşti, *mahala,* în jud. Mehedinţi, pl. Dumbrava, com. rur. Greci.

Creanga, *deal,* peste care trece şoseaua Nadanova, la com. Izverna, în jud. Mehedinţi, plaiul Cerna, com. rur. Buseşti.

Creaţa (Golăşei), *sat,* pl. Dîm-

Hosted by Google

boviţa, judeţul Ilfov ; face parte din com. rur. Dascălul-Creaţa. Este situat la S.-E. de Vărăşti-d.-s. Locul în partea de E. a satuluĭ e smîrcos.

Se întinde pe o suprafaţă de 1160 hect., cu o populaţie de 410 locuitoriĭ. Statul are 654 hect., din carĭ cultivă, prin arendaşiĭ săĭ, 454 hect. (200 pădure). Locuitoriĭ aŭ 506 hect. şi îĭ cultivă.

Are o şcoală mixtă, frecentată de 14 elevĭ şi 3 eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc 1452 leĭ; o biserică, cu hramul Sf. Voevozĭ, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; 1 moară cu aburĭ; 1 maşină de treerat; 1 heleşteŭ; 1 pod stătător.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 285 şi al celor micĭ de 560.

Creaţa, *moşie* nelocuită, pl. Dîmboviţa, jud. Ilfov.

Creaţa-Leşile, *com. rur.*, plasa Mostiştea, jud. Ilfov, situată la N.-E. de Bucureşti, pe valea Mostiştea, 26 kil. departe de Bucureşti.

Se compune din satele: Creaţa-Petrăchioaia, Gagul, Leşile, Merişasca, Surlari, Stoienoaia şi Vînători, cu o populaţie de 1574 locuitorĭ, carĭ trăesc în 356 case şi 2 bordee.

Se întinde pe o suprafaţă de 4785 hect. D-niĭ I. Pascu, V. Docsache, V. Gugiu, I. C. Basacopolu, Aspasia G. Zisu, I. Darvari, aŭ 3580 hect. şi locuitoriĭ, 1205 hect.

Proprietariĭ cultivă 2990 hect. (95 izlaz, 495 pădure).

Locuitoriĭ cultivă tot terenul fără rezervă de izlaz.

Comuna numără 288 contribuabilĭ şi are un budget de 5378 leĭ la veniturĭ şi 5207 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 326 contribuabilĭ.

In comună sunt 5 bisericĭ (la Creaţa, Gagul, Leşile, Surlari şi Stoienoaia); 1 şcoală mixtă, 1 moară cu aburĭ; 3 maşinĭ de treerat cu aburĭ, 5 heleşteie, 3 podurĭ stătătoare.

Numărul vitelor marĭ e de 1438 (374 caĭ şi epe, 505 boĭ, 483 vacĭ şi viţeĭ, 22 taurĭ, 54 bivolĭ şi bivoliţe) şi al celor micĭ de 3972 (77 capre, 346 porcĭ şi 3549 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 349 sunt plugarĭ, 60 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 170 plugurĭ: 123 cu boĭ şi 47 cu caĭ.

Locuitoriĭ aŭ 240 care şi căruţe: 153 cu boĭ şi 87 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 167 şi neîmproprietăriţĭ 251.

Comerciul se face de 7 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

S'aŭ stabilit în comună 25 străinĭ.

Creaţa-Nouă, *pădure*, jud. Ilfov. Vezĭ Creaţa-Ştefăneşti.

Creaţa-Petrăchioaia, *sat*, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Creaţa-Leşile, plasa Mostiştea. Este situat la N.-E. de Bucureşti, pe valea Mostiştea. Aci este reşedinţa primărieĭ.

Se întinde pe o suprafaţă de 879 hect., cu o populaţie de 346 locuitorĭ.

D-l I. Pascu are 600 hect., din carĭ cultivă 425 hect. (25 izlaz şi 150 pădure). Locuitoriĭ aŭ 279 hect., pe carĭ le cultivă în total.

Are o biserică, cu hramul Adormirea, deservită de 1 preot şi 1 cîntăreţ; o şcoală mixtă, frecentată de 19 elevĭ şi 2 eleve, cu întreţinerea căreia judeţul şi comuna cheltuesc 1580 leĭ anual. Localul este proprietatea comuneĭ. In raionul satuluĭ maĭ sunt: 1 heleşteŭ, 1 moară cu aburĭ, 1 pod.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ. S'a stabilit în sat 1 străin.

Numărul vitelor marĭ e de 331 şi al celor micĭ de 878.

Acest sat s'a înfiinţat cam pe la 1809, după cum spun bătrîniĭ, de Paharnicul Petrache Arion, fost proprietar pe acel timp, care a adus aci de la Clejani şi vr'o 60 suflete ţiganĭ.

Creaţa-Ştefăneşti, *pădure*, a statuluĭ, jud. Ilfov, în întindere de 210 hect., pendinte de comuna Dascălul-Creaţa, pl. Dîmboviţa, formată din 2 trupurĭ: Creaţa-Nouă (150 hect.) şi Ştefăneşti-Lipovăţul (60 hect.)

Cremenari, saŭ **Cremenari-Mănăstireşti** (spre a'ĭ distinge de Cremenari-Moşnenĭ), *sat*, jud. Argeş, pl. Oltul; face parte din com. rur. Cremenari-Flămînda. Aicĭ este reşedinţa Primărieĭ. In acest sat este trecătoare peste Olt cu podurĭ umblătoare.

Are o şcoală primară rurală.

Cremenari, saŭ **Cremenari-Flămînda**, *moşie*, cu o întindere de 3000 pog., din care 2000 pogoane pădure, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ, proprietatea statuluĭ, maĭ înainte pendinte de mănăstirea Dintr'un-Lemn, din jud. Vîlcea. La 1871 avea o arendă anuală de 10100 leĭ şi a fost ipotecată împreună cu alte 380 moşiĭ ale statuluĭ pentru asigurarea împrumutuluĭ domenial de 78000000 leĭ. Pe periodul 1879—84, arenda acesteĭ moşiĭ a scăzut la 5250 leĭ.

Cremenari-Flămînda, *comună rurală*, în apropiere de rîul Oltul, jud. Argeş, pl. Oltuluĭ,

Hosted by Google

la 34 kil. de com. rur. Tigveni, reședința suprefecturei și la 31 kil. de Pitești. Se compune din următoarele 7 sate: Bratia-din-Deal, Bratia-din-Vale, Casa-Impărătească, Cremenari (Cremenari-Moșneni), Flămînda, Linialuĭ-Ciuculete, (Linia-Poduluĭ) și Miulești, avînd peste tot 158 fam., saŭ 665 sufl. In comună sunt treĭ biericĭ, o școală primară rurală și case boerești vechĭ. Este și un pod umblător peste rîul Oltul.

Budgetul comuneĭ pe anul 1882—83 a fost de 1319 leĭ la venitурĭ și de 1287 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicație oficială (1887), această comună numără 138 contrib. și are un budget de 3371 leĭ la venitурĭ și de 3604 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 539 capete vite marĭ (506 boĭ și vacĭ, 33 caĭ) și de 560 vite mărunte (253 oĭ, 36 capre și 271 rîmătorĭ).

Cremenari-Flămînda, *proprietate* a statuluĭ, din jud. Argeș. Vezĭ Cremenari.

Cremenari - Mănăstirești, *sat,* jud. Argeș.

Cremenari-Moșneni, *com. rur.,* pe țărmul stîng al rîuluĭ Oltul, jud. Argeș, pl. Oltul, la 29 kil. de com. rur. Tigveni și la 33 kil. de Pitești, capitala județuluĭ. Se compune din satele: Bărangi, Cremenari - Moșnenĭ, Mijlocul, Piepteștĭ și Tudorești, avînd peste tot 507 sufl. In comună este o biserică (în satul Cremenari) și o școală primară rurală.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1882—83 a fost de 1129 leĭ la venitурĭ și de 1126 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicație oficială (1887), această comună numără 97 contrib. și are un budget de 2589 leĭ la venitурĭ și de 2734 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 363 capete vite marĭ (345 boĭ și vacĭ, 18 caĭ) și de 330 vite mărunte (125 oĭ, 45 capre și 160 rîmătorĭ).

Proprietatea locuitorilor moșnenĭ din Cremenari-Moșneni este de 430 pog.

Se mărginește la E. cu cătunele Bănești și Valea-Vieĭ, ambele pendinte de com. Stoiceni; la V. cu jud. Vîlcea de care se desparte prin Olt; la N., cu cät. Miulești și pădurea Giurgeni, ambele pendinte de com. Cremenari-Flămînda și la S., cu com. Cremenari-Flămînda și pădurea statuluĭ Cremenari.

Prin com. Cremenari-Moșnenĭ, trec două gîrle, carĭ se formează numaĭ cînd plouă și anume: Gîrla-Bisericeĭ, izvorînd din Dealul-Șiruluĭ și gîrla Mitroești; ambele unite se varsă în apa Oltuluĭ.

Cremenari-Moșnenĭ, saŭ **Cremenari-Flămînda,** *sat,* cu 81 loc., jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. cu acelașĭ nume. Aicĭ este reședința primărieĭ. In sat este o biserică, cu hramul Intrarea-în-Biserică, deservită de un preot, un cîntăreț și un paracliser.

Cremenea, *com. rur.,* în județul Mehedinți, plasa Ocolul-d.-j., în apropiere de gara Timna la distanță de 35 kil. de Severin și de 19 kil. de com. rur. Strehaia. E situată pe deal și văile Cremenea, Gînlea și Valea-Omuluĭ. Se compune din Cremenea-d.-s. și Cremenea-d.-j., cu reședința comuneĭ în Cremenea-d.-j., avînd peste tot 159 contribuabilĭ, din 1000 loc., locuind în 190 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura și creșterea vitelor. Calitatea pămîntuluĭ este parte bună, parte slabă. Eĭ posedă: 26 pluguri, 56 care cu boĭ, 7 căruțe cu caĭ și 80 stupĭ cu albine. Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntărețĭ; o cîrciumă.

Budgetul comuneĭ este la venitурĭ de 3121 leĭ; iar la cheltuelĭ de 1896 leĭ.

Numărul vitelor în această comună este de 1762: 600 vite marĭ cornute, 22 caĭ, 640 oĭ și 500 rîmătorĭ.

Are o șosea comunală care o leagă de șoseaua națională Vîrciorova-București.

In această comună se află niște rămășițe de zidărĭ vechĭ.

Cremenea, *cătun,* al com. Gherăseni, jud. Buzău. Are 240 loc. și 48 case.

Cremenea, *numire vechie* a *cătunuluĭ* Lăicăi, pl. Argeșelul, județul Muscel.

Cremenea, *culme,* în com. Cărpiniștea, face hotar cu moșia Clociți, jud. Buzău.

Cremenea, *deal,* în jud. Mehedinți, pl. Ocolul-d.-j., ține de com. rur. Cremenea.

Cremenea, fost *lac,* situat pe teritoriul com. Alimănești, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, numit de loc. așa, fiind-că s'a aflat aci, se zice, o cremene mare cît o roată. Lacul s'a prefăcut azĭ în loc arabil.

Cremenea, *canal,* jud. Brăila, al Dunăreĭ-Vapoarelor. Se desparte de aceasta din jud. Ialomița, trece în acest județ pe partea stîngă al Dunăreĭ - Vapoarelor, unindu-se cu canalul Munușoaia, la hotarul de N. al com. Bertești-d.-s.; de aci se desparte

Hosted by Google

iarăşi de Dunărea-Vapoarelor, însă apucă pe partea dreaptă; unindu-se cu canalul Pasca la Trăsura, din comuna Stăncuţa. De aci continuă tot pe partea dreaptă până aproape de hotarul comuneĭ Vizirul până la punctul Ibişi, unde se uneşte cu Dunărea-Vapoarelor.

Cremenea, *ostrov,* jud. Brăila, format din Dunărea-Vapoarelor şi canalul cu acelaşĭ nume, are o lungime aproape de 14 kil. începînd de lîngă satul Gura-Gîrluţeĭ, străbate teritoriul com. Stăncuţa şi se termină tocmaĭ la punctul Ibişi, din com. Vizirul. Acest ostrov e tăiat de privalul Trăsura din dreptul satuluĭ Stăncuţa, unde canalul Cremenea se uneşte cu Dunărea-Vapoarelor. Maĭ este întrerupt în partea de N. prin privalul Orbul, care uneşte canalul Cremenea cu Dunărea-Vapoarelor, în cît putem zice că sunt treĭ ostroave.

Cremenea, *loc izolat,* com. Slănicul, pl. Vărbilăul, jud. Prahova.

Cremenea, *movilă,* în com. Gherăseni, jud. Buzău, puţin maĭ la N. de căt. Cremenea. In vîrful eĭ a fost în vechime o biserică, din care abia se maĭ cunosc ruinele; acum e acoperită cu maĭ multe crucĭ; servă de izlaz.

Cremenea, *movilă,* plasa Balta, com. Goicea-Mică, jud. Dolj.

Cremenea, *munte,* la N. de muntele Oticul, între rîul Doamna şi izvorul rîuluĭ Dîmboviţa, jud. Muscel.

Cremenea, *movilă,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j., com. Costieni, căt. Zoiţa, în partea de V. a comuneĭ. Cu timpul însă va dispare, arată fiind necontenit de locuitorĭ.

Cremenea saŭ **Zoiţa,** *pădure,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-d.-j. Vezĭ Zoiţa, pădure.

Cremenea, *pîrîŭ,* în com. rur. Cremenea, pl. Ocolul-d.-j., jud. Mehedinţi, se varsă în pîrîul Cerveniţa.

Cremenea, *pîrîiaş,* format pe terenul comuneĭ Nerejul, judeţul Putna, se varsă în Zăbală. Ese din Rupturile-Monteoruluĭ.

Cremenea-de-Jos, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j.; este reşedinţa com. rur. Cremenea.

Cremenea-de-Sus, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-j., formează comună cu Cremenea-d.-j.

Cremeniştea, *munte,* jud. Bacău, plasa Trotuşul, de pe teritoriul com. Hîrja.

Cremenişul, *deal,* pl. Munteluĭ, com. Podurile, jud. Bacău, care face parte din şira dealurilor ce despart cele două Tazlăurĭ, de Trotuşul.

Cremenişul, *munte,* ce se ridică pe malul gîrleĭ Zeletinul, com. Poseşti, plaiul Teleajenul, jud. Prahova, pe care sunt păşunĭ de vite.

Cremenişul, *pisc,* spre N.-E. de com. Poseşti, plasa Teleajenul, jud. Prahova, pe care sunt păşunĭ de vite.

Cremina, *sat,* jud. Bacău, plasa Bistriţa-d.-j., al com. Letea, situat pe dreapta Bistriţeĭ maĭ la vale de oraşul Bacău, la o depărtare de 3800 m. de satul Letea, de care se desparte prin rîul Bistriţa. Are 1 cîrciumă. Are o populaţie de 25 familiĭ, cu 115 suflete. Animale se găsesc: 3 caĭ, 65 vite cornute şi 33 porcĭ. Aci se găseşte între sat şi rîul Bistriţa, fabrica de hîrtie, la care lucrează locuitoriĭ satuluĭ, bărbaţĭ şi femeĭ.

Creminăreasa, *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Oraşul, com. Bonţeşti, se desface din dealul Deleanca, brăzdează partea vestică a comuneĭ; el este acoperit cu fîneţe şi semănăturĭ.

Creminetul, saŭ **Crimineţul,** *pîrîŭ,* izvoreşte din munţiĭ Sovejeĭ şi după ce udă comunele Soveja şi Cîmpurile, jud. Putna, merge de se varsă în Şuşiţa, din sus de Cîmpurile-d.-j.

Primeşte ca afluenţĭ: Lărguţa şi Mircani carĭ izvoresc din Pietrele-Viduluĭ.

Crengani, *mahala,* în com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinţi.

Crestat (Lacul-), *lac,* pe proprietatea Găojani, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Crestată (Movila-), *movilă,* judeţul Brăila. Vezĭ Custura.

Crestea, *movilă,* jud. Brăila, la 1 1/2 kil. spre S. de satul Dudescu.

Crestezul, *sat,* în jud. Brăila, e situat la 4 kil. spre E. de Bordeiul-Verde, pe ambele malurĭ ale văeĭ Crestezul, unde această vale pleacă din Druica.

Suprafaţa satuluĭ e de 19 hect.

Are o populaţie de 27 familiĭ, saŭ 150 suflete, din carĭ 79 bărbaţĭ şi 79 femeĭ, carĭ locuesc în 32 case.

Hosted by Google

Vite sunt: 128 caĭ, 5 măgarĭ, 535 vite marĭ cornute, 1430 oĭ şi 92 rîmătorĭ.

Crestezul, *vale,* în jud. Brăila, la N.-E. de comuna Bordeiul-Verde, pleacă din valea Druica, merge spre S. şi se pĭerde pe moşia Lişcoteanca, din comuna Filiul.

Crestueşti, *sat,* în jud. Argeşul, pl. Cotmeana, pendinte de comuna rurală Lunca - Corbuluĭ. Are 70 familiĭ.

Creşoiul saŭ **Ghimpaţi,** *proprietate.* (Vezĭ Ghimpaţi, în jud. Vlaşca, pl. Cîlnişteа).

Creţeni, *com. rur.,* în jud. Vîlcea, plasa Oltul-d.-j.; e compusă din 4 cătune: Mreneşti, Creţeni, Măgureni şi Carcadieşti. Numele săŭ vine de la familia Creţu. Este situată pe văile: Peşteana, Negropiţa şi Mamul, la 60 kil. departe de capitala judeţuluĭ şi 4 1/2 kil. de a plăşeĭ.

Găsindu-se urme de bordeie prin unele locurĭ despădurite şi izolate, se presupune că o parte din comuna Creţeni ar fi fost situată pe valea Geamăna.

Are o populaţie de 388 familiĭ, saŭ 1841 suflete (998 bărbaţĭ şi 843 femeĭ), dintre carĭ 31 familiĭ ţigani, carĭ locuesc în 378 case şi 5 bordee.

Sunt 407 contribuabilĭ.

In comună sunt 4 bisericĭ: una, în cătunul Mreneşti, de lemn, construită de Ieromonahul Rafael, la anul 1781 (dată după clopot); a doua, în cătunul Măgureni, reparată în 1888, şi cele-l'alte două în Creţeni: una, de lemn, aproape în ruină, fără inscripţie şi alta, de zid, fondată, la anul 1826, de Popa Şerban.

Locuitorĭĭ se ocupă cu cultura viilor. Eĭ desfac vinurile în oraşele: Craiova, Caracal, Corabia, Slatina şi Măgurele.

In comună sunt 12 meşteşugarĭ, dulgherĭ şi tîmplarĭ.

Vite sunt: 14 caĭ, 421 boĭ, 400 vacĭ, 82 capre, 782 oĭ, 654 porcĭ.

Locuitorĭĭ din cătunul Creţeni şi Mreneşti sunt moşnenĭ; iar ceĭ din Măgureni şi Carcadieşti s'aŭ împroprietărit la 1864 pe 93 hect. (40 împroprietăriţĭ).

Şcoala datează în comună de la 1881; este frecuentată de 41 copiĭ (37 băeţĭ şi 4 fete) din numărul de 266 copiĭ (146 băeţĭ şi 120 fete). Ştiŭ carte 215 bărbaţĭ şi 7 femeĭ. Cu întreţinerea şcoalei, statul cheltueşte anual leĭ 1200,60.

Se cultivă aci şi gîndacĭĭ de mătase.

Sunt 41 stupĭ cu albine.

Ţuică se fabrică anual până la 700 decal. Toată comuna se întinde pe o suprafaţă de 4000 hect. Porumb, grîŭ şi orz se cultivă până la 600 kilogr.

Şoselele numite: Drăgăşani-Glăvile şi Drăgăşani - Măciuca, înlesnesc comunicaţia între comuna Suteşti şi Drăgăşani (la S.) şi între com. Izvorul, Nemoiul, Amăreşti şi Guşoeni (la N.)

Veniturile comuneĭ se urcă la 1850 leĭ anual şi cheltuelile la 1690 leĭ.

E brăzdată la V. de dealurile Geamăna şi Pietroasa şi la E. de dealurile Ţuţuveica şi Cotroceni.

E udată de văile: Geamăna, Peşteana, Negropiţa şi Mamul.

Se mărgineşte cu com. Uşureĭ, Mădulari, Mitrofani şi Suteşti.

Creţeni, *sat,* în jud. Vîlcea; face parte din com. rur. Creţeni, pl. Oltul-d.-j.

Are o populaţie de 810 locuitorĭ (422 bărbaţĭ şi 388 femeĭ), iar ca populaţie şcolară 132 copiĭ (71 băeţĭ şi 61 fete), din carĭ urmează 20 la şcoală (17 băeţĭ şi 3 fete).

Aci sunt 2 bisericĭ: una de lemn, aproape în ruină, fără inscripţie şi alta de zid, fondată la anul 1826, de Popa Şerban, cu următoarea inscripţie:

«Această sfîntă biserică, cu hramul Sf. Ion Botezătorul, s'a zidit cu ajutorul dumnezeesc la anul 1826 de Popa Şerban, cu a căruĭ cheltuială şi osîrdie s'a sfîrşit la luna Decembre, ziua 4.»

Locuitorĭĭ acestuĭ cătun sunt moşnenĭ.

Creţeni. (Vezĭ Bîrjoveni, sat, în jud. Neamţu).

Creţeni, *veche numire* a satuluĭ Măgureni, jud. Ialomiţa, pl. Borcea.

Creţeni, *deal,* în raionul comuneĭ Creţeni, jud. Vîlcea, plasa Oltul-d.-j., pe care se cultivă 359 hect. şi 50 ariĭ vie.

Creţeni, *loc,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-s., de pe teritoriul com. Ciumaşi.

Creţeşti, *com. rur.,* jud. Fălciŭ, numită din vechime Chiriţeşti, după cum rezultă dintr'un hrisov de la 1630 a luĭ Alexandru-Vodă, fiul luĭ Radu-Vodă. Se află cam în centrul pl. Crasna în partea despre N.-E., cu o populaţie de 344 fam., saŭ 1377 sufl. şi 370 contrib. Este formată din două sate: Creţeşti-d.-j. şi Creţeşti-d.-s.

Are două bisericĭ, o şcoală şi o staţie de cale ferată. Se află situată sub dealul Lohanul în apropiere de oraşul Huşi, şi este udată în partea de V., pe hotar de pîrîul Lohana.

Hosted by Google

Vite mari cornute sunt 614: oi, 1348; cai, 65; rîmători, 131.

Creţeşti, *cătun,* reşedinţa com. Ţicleni, jud. Gorj, pl. Jiului, situat pe deal şi parte pe albia pîrîului Tomiţa.

Are o suprafaţă de 600 hect., din care 265 hect. arabile, 5 hectare vie, 12 hectare prunet, iar restul păşune, pădure şi tufăriş.

Populaţia este de 135 fam., saŭ 560 sufl., din cari 60 contrib.

Locuitorii sunt moşneni şi se ocupă cu creşterea vitelor; locuitorii posedă: 52 pluguri, 80 care cu boi, 15 stupi, 344 vite mari cornute, 380 oi, 274 capre, 422 rîmători şi 24 cai.

Comunicaţia se face: printr'o şosea comunală ce traversează cătunul şi care-l pune în comunicaţie la S. cu cătunul Tunşi, iar de aci spre S.-V. cu Ţicleni; printr'un drum de care, care-l leagă în partea sa despre E. cu Petreşti-d.-s.; printr'o şosea vecinală care pune în comunicaţie Petreşti-d.-s. cu Peşteana-d.-s. prin Ţicleni.

Este: 1 şcoală, fondată la anul 1859 şi frecuentată de 48 elevi şi 1 elevă, din 53 înscrişi; o biserică fondată la anul 1690 şi refăcută a 4-a oară la 1882, deservită de 1 preot şi 2 cîntăreţi.

In cătun se mai găsesc: 2 mori pe apă şi 1 cu boi; 18 fîntîni.

Creţeşti, *sat,* jud. Ilfov, pl. Sabarul; face parte din com. rur. Creţeşti-Sinteşti. Este situat la S. de Bucureşti, pe malul stîng al rîului Sabarul. Aci este reşedinţa primăriei.

Se întinde pe o suprafaţă de 1189 hect., cu o populaţie de 1283 locuitori.

Statul are 700 hect. şi cultivă prin arendaşii săi 500 hect. (4 sterpe, 96 izlaz şi 100 pădure). Locuitorii aŭ 489 hect., din cari cultivă 464 hectare (18 rămîn sterpe, 7 vie). Aci este o fabrică de rahat.

Are o biserică, cu hramul Sf. Treime, deservită de 3 preoţi şi 2 cîntăreţi, o şcoală mixtă frecuentată de 13 elevi şi 1 elevă, cu întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc anual 1699 lei. Localul construit de judeţ, e în stare bună. In cercul satului e 1 moară de apă, 1 povarnă, 1 maşină de treerat cu aburi, 2 poduri stătătoare.

Comerciul se face de 6 cîrciumari.

Numărul vitelor mari e de 436 şi al celor mici de 1171.

Creţeşti, *sat,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-de-Sus, ţine de com. rur. Husnicioara.

Creţeşti, *mănăstire,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-d.-s., com. Breasta, satul Creţeşti; e în ruină; se crede că a fost fondată de haiduci, din timpuri foarte vechi.

Creţeşti, *staţie de dr. d. f.,* jud. Făleiŭ, pl. Crasna, cătun. Creţeşti, pe linia Crasna-Huşi, pusă în circulaţie la 25 Iulie 1888. Se află între staţiile Olteneşti (8.1 kil.) şi Dobrina (6.9 kil.) Inălţimea de asupra nivelului mării de $134^{m}\cdot62$. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 36500 lei, 85 bani.

Creţeşti, *deal,* ramură ce se întinde din dealul care înconjoară în partea de E. com. Creţeşti, jud. Făleiŭ, pl. Crasna şi se lasă între satele: Creţeşti-d.-j. şi Creţeşti-d.-s.

Creţeşti, *moşie,* a statului, jud. Ilfov, pendinte de biserica Sf. Ion din Bucureşti; s'a arendat pe periodul 1886/96, împreună cu Zbîrcea, cu 33,927 lei anual.

Creţeşti, *trup* de moşie, a statului, jud. Olt; vezi Vatra-Schitului-Greci.

Creţeşti-de-Jos, *sat,* în partea de S. a comunei Creţeşti, pl. Crasna, jud. Făleiŭ. E situat între pîrîul Lohanul la V. şi dealurile acoperite cu păduri, despre E.; despărţit de Creţeşti-d.-s. prin dealul Creţeşti, iar despre V. prin un mic şes. Are o populaţie de 150 familii, saŭ 599 suflete şi 170 contribuabili. Are o biserică, în centrul satului.

In şesul dintre ambele sate se află primăria, şcoala şi gara căei ferate, care trece la Huşi.

Satul Creţeşti, se vede după un document dat Episcopiei de Antonie Rosetti-Vodă, ar fi fost populat cu colonii din ţări străine; iar mai din vechime a fost răzăşesc. Cu timpul, unii răzeşi făcînd danie Episcopiei pămînturile lor, iar de la alţii cumpărîndu-se, satul a devenit proprietatea Episcopiei, şi după secularizare, a statului.

Creţeşti-de-Sus, *sat,* în partea de N. a com. Creţeşti, plasa Crasna, jud. Făleiŭ, situat între pîrîul Lohan la V. şi dealul Vlăcinoasa la E. Acest sat împreună cu satul Creţeşti-d.-j. formează un trup de moşie, proprietatea statului. Are o populaţie de 194 familii, saŭ 778 suflete şi 200 contribuabili. Biserică ce se află în sat, e zidită la 1860.

Creţeşti-Sinteşti, *com. rur.,* pl. Sabarul, jud. Ilfov, situată la S. de Bucureşti, lîngă rîul Sabar,

Hosted by Google

16 kil. departe de București. Stă în legătură cu Străini-Dobreni și Jilava prin șosele vecinale.

Se compune din satele: Crețești, Copăceni-Sf.-Ioan și Sintești; cu o populație de 2636 locuitorĭ, carĭ locuesc în 548 case și 47 bordee.

Se întinde pe o suprafață de 3237 hect. Statul, moștenitoriĭ Costaforu, Oteteleșanu, Al. Triandafil, T. Eliade și C. Marinescu, aŭ 2176 hect. și locuitoriĭ 1061 hect.

Proprietariĭ cultivă 1390 hect. (5 sterpe, 346 izlaz, 435 pădure), iar locuitoriĭ 1014 hect. (40 sterpe, 7 vie).

Comuna numără 562 contrib., cu un budget de 8251 leĭ la venituri și 6746 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 579 contrib.

In comună sunt 2 bisericĭ (la Crețești și Sintești), 2 școlĭ mixte, 2 morĭ de apă, 2 poverne, 1 mașină de treerat, 2 poduri.

Numărul vitelor marĭ e de 1196 (344 caĭ și epe, 540 boĭ, 258 vacĭ și viței, 14 taurĭ, 40 bivolĭ și bivolițe) și al celor micĭ de 2359 (83 porcĭ, 2276 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 621 sunt plugarĭ, 21 aŭ diferite profesiuni.

Arătura se face cu 391 pluguri, 298 cu boĭ, 93 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 430 care și căruțe: 299 cu boĭ și 113 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriți sunt 291 și neîmproprietăriți 363.

Comerciul se face de 12 cîrciumarĭ.

S'aŭ stabilit în comună 4 străinĭ.

Crețești-Zbîrcea, *pădure*, a statuluĭ, jud. Ilfov, în întindere de 205 hect., pendinte de comuna Crețești, pl. Sabarul.

Crețeștilor (Dealul-), *deal*, pl. Dumbrava-d.-s., com. Breasta, jud. Dolj; e înalt de aproape 50 m. acoperit cu iarbă; pe el pasc vitele satelor din jur.

Creți, *sat*, face parte din com. rur. Poborul, plasa Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o populație de 339 locuitorĭ. Aci e o biserică construită din noŭ.

Creției, *vale*, spre V. de satul Brusturi, jud. Suceava, numită ast-fel de la cîți-va Ardeleni cu această familie, fugiți de cătane și statorniciți aci de vre-o 100 anĭ în urmă.

Creții (Grindul-), *deal* și *măgură*, la S. de balta Potelul, pl. Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanați.

Creţoaia, *deal*, în jud. Roman, pl. Fundul, com. Dămienești, spre S. de satul Dămienești.

Creţoaia, *pîrîŭ*, ce curge prin jud. Roman, pl. Fundul, com. Dămienești. Izvorește de la N.-E. de satul Pădureni. Curge de la N.-E. către S.-V. și udă satele Pădureni, Călugeni, trece pe la E. de satul Dămienești și se varsă în rîul Siret de a stînga la satul Drăgești, după ce a primit în sine pe dreapta pîrîul Răcea și pe stînga pe pîrîul Poenele-d.-j. la satul Pădureni.

Creţul, *sat*, jud. Ilfov; face parte din com. rur. Ciocănești, plasa Snagovul. Se întinde la V. de Ciocănești, pe malul drept al rîuluĭ Ciorogîrla, în fața satuluĭ Urziceanca. Cade la extremitatea județuluĭ, spre județul Dîmbovița.

Suprafața luĭ totală e de 391 hect., cu o populație de 201 locuitorĭ. Epitropia bisericeĭ Amza din București are 245 hect., din carĭ cultivă prin arendașiĭ săĭ numaĭ 60 hect. (35 sterpe, 150 pădure). Locuitoriĭ cultivă tot terenul afară de 7 hect. carĭ rămîn sterpe. Are 1 pod.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor marĭ e de 142 și al celor micĭ de 199.

Creţul, *deal*, județul Bacăŭ, pl. Trotușul, comuna Bogdănești; face parte din șira dealurilor ce despart apele Slănicul și Oituzul.

Creţul, *movilă*, pe teritoriul satuluĭ Știubeeni, com. cu acelașĭ nume, pl. Bașeul, jud. Dorohoiŭ.

Creţul, *deal cu viĭ*, în com. rur. Oprișorul, pl. Cîmpul, jud. Mehedinți.

Creţul, *pădure*, în com. Mogoșești, pl. Stavnicul, jud. Iași. E proprietatea statuluĭ.

Creţul, *pîrîiaș*, jud. Bacăŭ, plasa Trotușul, com. Bogdănești, care curge pe limita satelor Satul-Noŭ și Pîrgărești. Izvorește în muntele Croșna și se varsă, d'a dreapta, în Trotușul.

Creţuleasca. (Vezĭ Crivina, comună rurală, jud. Prahova).

Creţuleasca, Vadul-Stanchiĭ, saŭ **Giulea**, *cătun*, în județul Vlașca, pendinte de com. Corbi-Ciungi. Vezĭ Vadul-Stanchiĭ.

Creţuleasca, *numire* dată *moșieĭ* Mărunțișul, din com. Mărunțișul, jud. Buzăŭ, după vechea eĭ proprietară Ana Creţulescu.

Creţuleasca, *moșie*, în com. Amarul, căt. Miroși, jud. Buzăŭ, proprietatea bisericeĭ Creţulescu, din București. Are ca 600 hect.,

Hosted by Google

din care 420 arabile, 20 fîneață, 100 izlaz, restul sterp; se cultivă mult orz și porumb.

Creţuleasca, *locuință izolată,* pl. Znagovul, jud. Ilfov.

Creţuleasca, *moșie,* pe care, la anul 1864 s'aŭ împroprietărit parte din loc. comuneĭ Ceptura, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Creţuleasca, *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Boldești, se scurge în lacul Boldești.

Creţuleasca, *vale,* în jud. Vlașca, ce vine din Baciŭ, dă în Valea-Sericiuluĭ pe proprietatea Fetele, pendinte de com Blejești.

Creţuleşti, *com. rur.,* pl. Znagovul, jud. Ilfov. E situată la N. de București lîngă rîul Colintina, 26 kil. departe de București.

Se compune din satele: Creţulești-Cantacuzino, Creţulești-Fălcoianu, Creţulești-Mănăstirea, Creţulești-Samurcașĭ, cu o populație de 981 locuitorĭ, carĭ locuesc în 231 case.

Se întinde pe o suprafață de 3016 hect. D-na Luxița Cantacuzino, (astăzĭ d-nul George Gr. Cantacuzin) Maria Ștefanopolu, Epitropia bisericeĭ Creţulescu din București și D-l I. Zaharescu aŭ 2441 hect. și loc. 575 hect.

Proprietarĭĭ cultivă 1547 hect. (88 sterpe, 216 izlaz și 590 pădure). Locuitorĭĭ cultivă 522 hect. (33 sterpe și 20 izlaz).

Comuna numără 176 contrib., avînd un budget de 3564 leĭ la venitură și 3530 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 159 contrib.

In comună sunt 2 bisericĭ (la Creţulești-Fălcoianu și Creţulești-Mănăstirea); 1 școală mixtă; 1 baltă.

Numărul vitelor marĭ e de 433 (91 caĭ și epe, 10 armăsarĭ, 206 boĭ, 187 vacĭ și viţeĭ, 25 taurĭ, 14 bivolĭ și bivolițe) și al celor micĭ de 815 (25 capre, 215 porcĭ și 575 oĭ).

Dintre locuitorĭ, 149 sunt plugarĭ, 2 meseriașĭ, 43 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 74 pluguri: 66 cu boĭ și 8 cu caĭ. Locuitorĭĭ aŭ 138 care și căruțe: 96 cu boĭ și 42 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ 163 și neîmproprietăriţĭ 40.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

S'aŭ stabilit în comună 13 străinĭ.

Creţuleşti, *sat.* V. Linia-Mare.

Creţuleşti, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Cobia, căt. și com. Mătăsarul. Are preste 18000 ariĭ pădure, împreună cu căt. Odaia-Turculuĭ.

Creţuleşti, *vale,* în com. Ocnele-Marĭ, pl. Ocolul, jud. Vîlcea, se varsă în Rîul-Sărat, care udă com. Ocnele-Marĭ.

Creţuleşti-Cantacuzino, *sat,* județul Ilfov, face parte din com. rur. Creţulești, plasa Znagovul. Este situat la N. de pădurea Rîioasa. Pe la S. trece calea ferată și calea națională București-Pitești.

Se întinde pe o suprafață de 750 hect., cu o populație de 153 locuitorĭ.

D-nul Gh. Gr. Cantacuzino are 609 hect. și loc. 141 hect. Proprietarul cultivă 438 hect. (50 sterpe, 11 izlaz și 110 pădure). Locuitorĭĭ rezervă 6 hect. pentru fînețe.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 105 și al celor micĭ de 220.

Acest sat s'a înființat, după cum spun locuitorĭĭ, pe la anul 1680.

Creţuleşti-Fălcoianu, *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Creţulești, pl. Znagovul. Este situat la N. de București, pe malul drept al rîuluĭ Colintina, lîngă pădurea Rîioasa. Pe la S. trece calea ferată și calea națională București-Pitești.

Acest sat, după cum spun bătrînĭĭ, s'a înființat la anul 1770 de Constantin Samurcașĭ.

Aci este reședința primărieĭ.

Se întinde pe o suprafață de 750 hect.; cu o populație de 383 locuitorĭ.

D-na Maria Ștefanopolu are 597 hect. și locuitorĭĭ 153 hect. Proprietarul cultivă 372 hect. (10 sterpe, 75 izlaz și 140 pădure). Locuitorĭĭ cultivă tot terenul, afară de 10 hect. carĭ rămîn sterpe.

Are o biserică, cu hramul Sf. Ștefan, deservită de 1 preot și 2 cîntăreţĭ; o școală mixtă frecuentată de 22 elevĭ și eleve, cu întreținerea căreia se cheltuește de stat și comună anual 1468 leĭ.

Localul s'a construit de județ în anul 1889. Aci e o baltă.

Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 206 și al celor micĭ de 190.

Creţuleşti-Lipovățul, *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Ștefănești-Lipovățul, pl. Dîmbovița. Este situat la V. de Ștefănești-d.-j., pe malul drept al văieĭ Pasărea, format din 2 trupurĭ: Creţulești și Lipovățul.

Se întinde pe o suprafață de 762 hect. Are o populație de 152 locuitorĭ. D-l Stancu R. Becheanu are 652 hect. și locuitorĭĭ 110 hect.

Proprietarul cultivă 400 hect.

Hosted by Google

(57 izlaz, 2 vie, 193 pădure). Locuitorii rezervă 25 hect. pentru izlaz.

Are o biserică cu hramul Sf. Impărați, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o școală mixtă frecuentată de 17 elevi și 7 eleve, cu întreținerea căreia statul cheltuește anual 1404 lei. Localul școalei s'a oferit gratuit de d-l St. Becheanu.

Comerciul se face de 1 cîrciumar. Are un heleșteu.

Numărul vitelor mari e de 115 și al celor mici de 245.

Crețulești - Mănăstirea, (Rebegești), *sat,* jud. Ilfov; face parte din com. rur. Crețulești, pl. Znagovul. Este situat la N. de pădurea Rîioasa. Pe la S. trece calea ferată și calea națională București-Pitești.

Se întinde pe o suprafață de 756 hect., cu o populație de 178 locuitori.

Epitropia Bisericei Crețulescu din București are 646 hect. și locuitorii 110 hect. Proprietarul cultivă prin arendașii săi 381 hect. (20 sterpe, 45 izlaz, 200 pădure). Locuitorii rezervă pentru izlaz 7 hect.

Are o biserică cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Numărul vitelor mari e de 96 și al celor mici de 92.

S'au stabilit în sat 8 străini.

Acest sat s'a înființat de călugări la anul 1752.

Crețulești-Samurcași, *sat,* jud. Ilfov, face parte din com. rur. Crețulești, pl. Znagov. Este situat la S. de Fălcoianul, pe malul drept al rîului Colintina, lîngă pădurea Rîioasa. Pe la S. trece calea ferată și calea națională București-Pitești.

Se întinde pe o suprafață de 760 hect. Are o populație de 267 locuitori.

D-l I. Zaharescu are 589 hect. și locuitorii 171 hect. Proprietarul cultivă 355 hect. (8 sterpe, 86 izlaz și 140 pădure). Locuitorii cultivă tot terenul, rezervînd 7 hect. pentru izlaz.

Comerciul se face de 3 cîrciumari. S'au stabilit în sat 4 străini.

Numărul vitelor mari e de 121 și al celor mici de 313.

Acest sat, după cum spun bătrînii, s'a înființat la anul 1770 de Const. Samurcași.

Crețului (Bejenarii-), *vechiu sat,* în jud. Buzău, comuna Amarul, care a dat naștere cât. Miroși.

Crețului (Valea-), *vale,* jud. Muscel, com. Purcăreni, pl. Rîul-Doamnei.

Crețului (Zarea -), *localitate,* frumos situată in partea de V. a com. Oncești, pl. Stănișești, jud. Tecuci.

Crevedia, *com. rur.,* pl. Znagovul, jud. Ilfov. E situată la N.-V. județului, 27 kil. departe de București.

Se compune din satele: Crevedia-d.-s., Crevedia-d.-j., Cocani și Dîrza. Are o populație de 1272 locuitori, cari locuesc în 324 case.

Suprafața totală a comunei e de 3182 hect. Proprietarii au 2478 hect., din cari cultivă 926 hect. (rezervînd 182 hect pentru izlaz, 1380 pădure). Locuitorii au 700 hect., din cari cultivă 650 hect. (54 rămîn sterpe).

Comuna numără 289 contrib.; cu un buget de 4508 lei la venituri și 4419 lei la cheltueli. In anul 1885 erau 245 contribuabili.

Dintre locuitori 198, sunt plugari, 20 au diferite profesiuni.

Arătura se face cu 120 pluguri: 105 cu boi și 15 cu cai.

Locuitori au 222 care și căruțe: 189 cu boi și 33 cu cai.

Numărul vitelor mari e de 863 (128 cai și epe, 4 armăsari, 436 boi, 290 vaci și viței, 5 bivolițe) și al celor mici de 1405 (357 porci și 1048 oi).

Locuitorii împroprietăriți 144 și neîmproprietăriți 156.

In comună sunt 3 biserici (la Crevedia-d.-j., Cocani, și Dîrza) și o școală rurală mixtă.

In ziua de Sf. Treime se face aci un tîrg de mărunțișuri și băuturi spirtoase.

Comerciul se face de 8 cîrciumari și 1 hangiu.

Crevedia (Păduroaica), *pădure,* de 1380 hect., jud. Ilfov, pl. Znagovul, la N.-V. județului. Se întinde între comunele Crevedia și Cocani.

Crevedia, *vale,* în jud. Vlașca, ce vine din sus de moșia Crevedia, a Sfîntului-Gheorghe-Nou și dă în Drîmbovic.

Crevedia, sau **Baronul,** *vale,* în jud. Vlașca, pe proprietatea Vadul-Stanchii, vine din Corbi-Mari și dă în Neajlovul.

Crevedia-de-Jos, *sat,* jud. Ilfov, plasa Znagovul, face parte din com. rur. Crevedia. Este situat la N.-V. județului, pe malul stîng al laculuĭ Zmeul, format din rîul Colintina. Prin sat trece șoseaua județeană București - Tîrgoviște și, spre E., calea ferată București-Ploești.

Aci este reședința primăriei. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; o moară de apă; 1 heleșteu; 1 pod peste Colintina; o școală mixtă, frecuentată de 28 elevi și 6 eleve, cu

Hosted by Google

întreţinerea căreia statul şi comuna cheltuesc 1837 leĭ anual.

Se întinde pe o suprafaţă de 706 hect., cu o populaţie de 283 locuitorĭ.

D-luĭ N. Ştefănescu aparţin 506 hect. (188 hect. pădure şi 40 izlaz), iar locuitorilor, 200 hect.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ şi 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 195 şi al celor micĭ de 212.

Crevedia-de-Sus, *sat,* jud. Ilfov, pl. Znagovul; face parte din com. rur. Crevedia. Este situat la N.-V. de Crevedia-d.-j., pe malul stîng al văĭeĭ Deşloaica, care izvoreşte din jud. Dîmboviţa şi trece prin pădurea cu acelaşĭ nume. Pe marginea de E. trece şoseaua judeţeană Bucureşti-Tîrgovişte.

Suprafaţa totală a satuluĭ e de 1452 hect., cu o populaţie de 353 locuitorĭ.

D. G. G. Cantacuzino, proprietarul, are 1250 hect. şi locuitorii 202 hect.

Proprietarul rezervă 75 hect. pentru izlaz; 950 sunt pădure.

Are o baltă; 1 pod stătător. Comerciul se face de 3 cîrciumarĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 180 şi al celor micĭ de 542.

Crevedia-Mare, saŭ **Crevedia-Şuţuluĭ,** *com. rur.,* jud. Vlaşca, pl. Neajlovul, compusă din cătunele: Crevedia-Şuţuluĭ, Crevedia-Sf.-Gheorghe saŭ Crevedia-Mică, Crevedia-Stavropoleos şi Sicarul, situate pe ambele coaste ale văĭeĭ Neajlovul.

Această comună este departe de Bucureşti de 32 kil., de Giurgiŭ, de 60 kil. şi de Obedeni, reşedinţa plăşeĭ, de 25 kil.; la cea d'întîiŭ merge prin Malul-Spart, iar la Giurgiŭ merge prin Obedeanca.

In 1887 eraŭ 987 sufl., din carĭ 195 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1886 era la venitурĭ 5490 leĭ şi la cheltuelĭ 4046 leĭ. Pe 1887 era la venitурĭ 4104 leĭ şi la cheltuelĭ 2798 leĭ.

In această comună sunt 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ şi 4 dascălĭ: o biserică în Crevedia-Mare saŭ a Şuţuluĭ şi a doua în Crevedia-Sf.-Gheorghe saŭ Crevedia-Mică.

Ambele ţin de parohia Crevedia-Mică.

Este o şcoală mixtă, cu 5 clase, condusă de un învăţător. In 1888 aŭ urmat aci 41 băeţĭ şi 9 fete, din numărul de 54 băeţĭ şi 38 fete în vîrstă de şcoală.

Vite sunt: 490 boĭ şi vacĭ, 78 caĭ, 870 oĭ şi capre şi 392 rîmătorĭ.

Pădurea de pe proprietatea Crevedia-Şuţuluĭ este de 150 hect.

In această comună sunt: pădurea Crevedia-Sf.-Gheorghe, de 225 hect. şi pădurea Crevedia-Stavropoleos, de 117 hect., ambele proprietăţĭ ale statuluĭ, dependinte de ocolul silvic Cîrtojani.

Mai este pădurea Sicarul saŭ Priboiul, a Eforieĭ Spitalelor Civile, în suprafaţă de 382 hect.

Sunt 3 morĭ pe apa Neajlovuluĭ.

Locuitoriĭ acesteĭ comuniĭ se ocupă mai mult cu transporturĭ şi cu exploatare de lemne, atît din pădurile din această comună cum şi din acelea ce se află pe proprietatea învecinată, Căscioarele.

In această comună sunt 7 cîrciumĭ. Fie-care din cătune are casă, pătule şi magaziĭ necesare exploatăriĭ moşieĭ.

Pe aci trece şoseaua din valea Neajlovul, care duce la Corbi-Marĭ, în sus, şi la Obedeni, în jos. Această şosea maĭ duce la Bucureşti pe la Malul-Spart, prin pădurea Căscioarele. Acestea sunt şosele judeţene în bună stare, bine întreţinute.

Crevedia-Mare saŭ **Crevedia-Suţu,** *cătun,* în jud. Vlaşca, pl. Neajlovul, situat pe coasta stîngă a apeĭ Neajlovuluĭ, în vecinătate cu Căscioarele ale statuluĭ.

Moşia are un venit anual de aproape 20000 leĭ.

Are o suprafaţă de 1100 hect., din care s'a dat la 75 locuitorĭ 225 hect.; o pădure în întindere de 150 hect.

In cătun este o biserică zidită la 1856, deservită de un preot şi un dascăl; o şcoală comunală; o moară pe apa Neajlovuluĭ; 1 han şi 2 cîrciumĭ.

Crevedia-Mică saŭ **Sf.-Gheorghe,** *moşie,* jud. Vlaşca, numită ast-fel, căcĭ aparţinea înainte de secularizare m-reĭ Sf. Gheorghe.

Este situată pe partea stîngă a văĭeĭ Neajlovuluĭ, maĭ spre V. de Crevedia-Suţu.

Suprafaţa întreagă a moşieĭ este de 580 hect., din care s'a dat la 45 locuitorĭ, împroprietăriţĭ după legea rurală din 1864, suprafaţa de 150 hect. Suprafaţa pădureĭ este de 225 hect.

Restul de 205 hect. rămîne pămînt de cultură.

Venitul acesteĭ moşiĭ este de 5500 leĭ.

Crevedia-Stavropoleos, *cătun,* în jud. Vlaşca, pendinte de com. Crevedia-Mare, foastă a mănăstireĭ Stavropoleos, şi care apoĭ, la secularizarea averilor mănăstireştĭ, a devenit proprietatea statuluĭ, care a vîndut-o d-luĭ Zădăriceanu, rezervîndu-şĭ pădurea în suprafaţa de 117 hect.

Hosted by Google

Este lipită cu Crevedia-Zădăriceanu și cu pădurea Cîrtojani, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Neajlovul. Suprafața totală a fost de 400 hect. S'a dat la 30 locuitorĭ împroprietăriță după legea rurală, 90 hect.

Crevenicul-Mare saŭ **Crevenicul-Colfeasca,** *com. rur.,* compusă din Coșoaia și Crevenicul-Mare, plasa Glavaciocul, jud. Vlașca. Este situată pe dealul și valea Glavaciocul, care trece pe la hotarul de N.-E. al satuluĭ Crevenicul-Colfeasca. De această comună țin cele 2 trupurĭ de moșie nelocuite ale moștenitorilor luĭ P. Mareș ce se numesc Colfeasca-Văcărești și Colfeasca-Ghimbășeasca.

Are o populație de 1346 locuitorĭ; 243 contribuabilĭ.

Veniturile comuneĭ aŭ fost pe anul 1886 de 8875 leĭ, iar cheltuelile de 7057 leĭ; pe anul 1887 aŭ fost de 3629 leĭ, iar cheltuelile de 3451 leĭ.

In 1877 s'a arat în întreaga comună 2100 hect. semănîndu-se diferite cereale.

Această comună are două bisericĭ: una în Coșoaia, și alta în Colfeasca saŭ Crevenicul-Mare, deservite de 2 preoțĭ și 2 dascălĭ. Țin de parohia Crevenicul-Mare.

Aci este o școală mixtă, făcută de zid și învelită cu fier; are 2 clase și e condusă de un învățător. In anul 1888 a fost frecuentată de 34 băeță și 21 fete, din 39 băeță și 27 fete în vîrstă de școală.

Este departe de București de 40 kil., de Giurgiŭ de 58 kil., de Alexandria de 32 kil., iar de Obedeni, reședința plășeĭ, de 13 kil.

Crevenicul-Mare saŭ **Colfeasca,** *cătun,* în jud. Vlașca, pl. Glavaciocul. Se numește Crevenicul-Mare ca să se deosibească de Crevenicul cel-l'alt, numit odinioară Crevenicul-Mic, și acum Rădulescu, după numele principaluluĭ moștean. E compusă din moșteni-Colfești și Tomulești. O parte mare aparține moștenitorilor luĭ Petre Mareș, împreună cu trupurile nelocuite Ghimbășeasca și Văcărească.

Suprafața totală a acesteĭ moșiĭ, cu toate trupurile, este de 1415 hect.; s'a împroprietărit la 1864 pe pămîntul d-luĭ Mareș 54 locuitorĭ, carĭ aŭ luat 209 hect.

Venitul anual al întregeĭ moșiĭ se poate socoti la 30000 leĭ.

Aci este o biserică de zid, cu hramul Sf. Nicolae, construită la anul 1854, în piscul dealuluĭ Glavaciocul, de către Nicolae Colfescu, fost proprietar; este deservită de un preot și un dascăl.

Școala comunală este zidită în anul trecut de către locuitorĭ.

Prin vale trece Glavaciocul despre N.-E. satuluĭ. Pe piscul dealuluĭ Glavaciocul sunt așezațĭ moșteni-Tomulești carĭ țin tot de acest sat.

In vale este șoseaua județeană ce duce la Giurgiŭ prin satul Mereni; iar chiar pe aci trece drumul ce duce de la București la Alexandria și Rușĭ-de-Vede. Este un han mare ce servea de stație trăsurilor ce circulaŭ pe acest drum înainte de a se face liniile ferate.

Vite sunt: 420 boĭ, bivolĭ și vacĭ, 72 caĭ, 220 rîmătorĭ și 845 oĭ.

Crevenicul-Rădulescu, *com. rur.,* jud. Vlașca, pl. Glavacioculuĭ, situată pe malul drept al Glavacioculuĭ, cam în mijlocul plășeĭ. Moșia aparține d-luĭ Petre Rădulescu și o mică parte la 3 moștenĭ; are o suprafață de 1500 hect.

La 75 locuitorĭ împroprietăriță la 1864, conform legeĭ rurale, li s'a dat o suprafață de 225 hect.

Are o pădure în suprafață de 160 hect.

Această comună este departe de București de 48 kil., de Giurgiŭ de 58 kil.; iar de Obedeni, reședința plășeĭ, de 14 kil.

Trece pe aci apa Glavaciocul care o desparte de Tămășești și Spînești.

In 1886 aŭ fost aci 518 locuitorĭ, din carĭ 114 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe 1886 avea la venitурĭ 4093 leĭ, iar la cheltuelĭ de 2537, iar pe 1887 avea la venitурĭ 2019 leĭ, iar la cheltuelĭ 1491 leĭ.

Are o biserică, făcută la 1856 de proprietar, împreună cu ceĭ-l'alțĭ locuitorĭ; este deservită de un preot și un dascăl. Depinde de parohia Crevenicul-Mare.

Moșia s'a estimat fără pădure, de Creditul Funciar Rural din București, la suma de 180000 leĭ.

Vite sunt: 540 boĭ și bivolĭ, 72 caĭ, 3450 oĭ și capre, 620 rîmătorĭ.

Sunt în com. 4 cîrciumĭ.

Este o moară pe apa Glavacioculuĭ, care funcționează numaĭ cînd vin apele marĭ.

Cricovelul, *lac,* în jud. Ialomița, pl. Cîmpuluĭ, lîngă satul Jilavele.

Cricoveni, se numește *partea de S. a com.* Ghirdoveni, județul Prahova, pl. Teleajenul.

Cricovul, *plasă,* jud. Prahova.

Hosted by Google

Se mărginește la E. cu județul Buzău, de care se desparte printr'o linie curbă dusă de la N. la S. și care trece pe la E. comunelor: Vadul-Săpat, Fîntînelele și Călugăreni.

La V. se mărginește cu plasa Tîrgșorul și o parte din plasa Podgoria, de care se desparte printr'o linie curbă, care trece pe la V. de comunele: Inotești, Iordăcheanul și Bucovul.

La N. se mărginește cu pl. Podgoria, de care se desparte printr'o linie trasă pe la N. de comunele Gornetul-Cricov și Tătarul.

La S. se mărginește cu plășile Crivina și Cîmpul, de care se desparte printr'o linie dusă din județul Buzău (E.), până în plasa Tîrgșorul (V.), și care trece pe la S. de comunele: Berceni, Coslegiul și Colceagul.

Această plasă s'a împărțit în 12 parohii, avînd și 23 filiale:

1. *Parohia Berceni,* cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Berceni-d.-s., Berească-d.-j. (Ploeștiori) și Corlățești, avînd ca filială biserica Sf. Nicolae.

2. *Parohia Coslegiul,* cu biserica parohială Sf. Impărați, compusă din cătunele: Dîrvari, Radila și Pantazi, avînd ca filiale bisericile: Adormirea, Sf. Ion și Sf. Trei-Ierarhi.

3. *Parohia Bucovul,* cu biserica parohială Sf. Treime.

4. *Parohia Gura-Văiei* (com. Valea-Călugărească), cu biserica parohială Izvorul-Tămăduirei, compusă din cătunele: Arva, Valea-Poenii, Valea-Ursei și Valea-Mantii, avînd ca filială bisericaTăierea Capului Sf. Ioan.

5. *Parohia Valea-Popei,* (comuna Valea-Călugărească), cu biserica parohială Buna-Vestire, compusă din cătunele: Valea-Călugărească, Rachierii, Valea-Orlei și Chițorani (Bucovul), avînd ca filiale bisericile: Sf. Nicolae și Sf. Stelian.

6. *Parohia Valea-Negovani,* (com. Valea-Călugărească), cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunele: Valea-Mieilor, Valea-Largă și Scheaul, avînd ca filiale bisericile: Sf. Voevozi și Inălțarea.

7. *Parohia Gornetul-Cricov,* cu biserica parohială Cuvioasa-Paraschivă, compusă din cât. Țărculești, avînd ca biserică filială Cuvioasa-Paraschiva.

8. *Parohia Valea-Bouluĭ,* (comuna Gornetul-Cricov), cu biserica parohială, Sf. Impărați, compusă din cât. Coșorelele, avînd ca filială biserica Sf. Impărați.

9. *Parohia Ceptura,* cu biserica parohială Sf. Impărați, compusă din cât. Valea-Garduluĭ, avînd ca filială biserica Adormirea.

10. *Parohia Rotari,* (com. Ceptura), cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Șoimescul și Malul-Roșu, avînd ca filială biserică Sf. Nicolae.

11. *Parohia Albești-de-Mur,* (com. Albești), cu biserica parohială Sf. Voevozi, compusă din cât. Vadul-Părului și Albești-Paleologul, avînd ca filiale bisericile: Sf. Ilie și Adormirea.

12. *Parohia Călugăreni,* cu biserica parohială Inălțarea și cu biserica filială Adormirea.

13. *Parohia Tomșani,* cu biserica parohială Sf. Voevozi, compusă din cât. Loloiasca, avînd ca biserică filială Sf. Nicolae.

14. *Parohia Tătarul,* cu birica parohială Sf. Voevozi.

15. *Parohia Măgura* (com. Tomșani), cu biserica parohială Adormirea, compusă din cât. Cioceni, avînd ca filială biserica Adormirea.

16. *Parohia Conduratul,* cu biserica parohială Sf. Impărați.

17. *Parohia Vadul-Săpat,* cu biserica parohială Sf. Voevozi și Buna-Vestire.

18. *Parohia Colceagul,* cu biserica parohială Sf. Nicolae.

19. *Parohia Inotești,* cu biserica parohială Sf. Ioan.

20. *Parohia Fîntînelele-Mazîli,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunele: Fîntînelele-Ungureni și Bozieni, avînd ca filială biserica Adormirea.

21. *Parohia Iordăcheanul,* cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunele: Mocești și Plavia, cu biserica filială Sf. Nicolae.

Din punctul de vedere administrativ, plasa Cricovul se compune dintr'o comună urbană, Urlați, și 17 comune rurale: Albești-de-Mur, Albești-Paleologul, Berceni, Bucovul, Călugăreni, Ceptura, Colceagul, Conduratul, Coslegiul, Fîntînelele, Gornetul-Cricovul, Inotești, Iordăcheanul, Tătarul, Somșani, Vadul-Săpat și Valea-Călugărească. Cele mai puțin populate sunt: Albești-Paleologul, Fîntînelele, Berceni și Conduratul.

Pămîntul plășei Cricovul, în partea de S.-V. și E., prezintă o întinsă cîmpie, productivă în grîu, orz, ovăz, porumb, meiu, fasole și secară.

Partea de N., fiind deluroasă, era acoperită cu vii, acum distruse de filoxeră. Azi abia se mai cultivă 5 hect. la Urlați.

Din timpul distrugerei viilor, locuitorii din partea de N. a plășei se ocupă mai mult cu fabricarea țuicei și cu transportul lemnelor și păcurei din comunele vecine, iar restul locuitorilor din plasă se ocupă în special, cu agricultura și creșterea vitelor.

Prin plasă trece rîul Cricovul-Sărat.

Hosted by Google

Cricovul, *pădure,* lîngă satul Alexeni, în pl. Cîmpuluĭ, județul Ialomița.

Cricovul, *pîrîŭ,* ce-ĭ maĭ zice și Cricovul-Dulce. Izvorește din județul Dîmbovița, din muntele Oborele, spre E. de Moroeni și Pietroșița, curge în jos prin plaiul Ialomița, trece prin raionul comunelor Urseiul și Vișinești, pe lîngă laturea estică a comuneĭ Colibași și apoĭ la comuna Ederile intră în jud. Prahova. De aci curge la vale prin jud. Prahova, trece pe lîngă mănăstirea, saŭ penitenciarul Mărgineni, tăind perpendicular șoseaua județeană Tîrgoviște-Ploești; primește în stînga sa, maĭ spre S. de com. Dărmănești pîrîul Prahovița, maĭ primește la vale, tot în stînga, un iaz de morĭ din Prahova, apoĭ la căt. Băltița, com. Frosinul, iarăși se apropie de județul Dîmbovița și curge printre Dîmbovița și județul Prahova trecînd printre Cornești, din jud. Dîmbovița și Hăbu, din jud. Prahova, pănă ce, puțin la vale de Ochiul-Bouluĭ, căt. com. Cătunul, se varsă în Ialomița, în partea stîngă, în fața com. Tătărăi.

Cricovul, *numire* ce se maĭ dă *pîrîuluĭ* Sărata, care se maĭ numește și Cricovul-Sărat, jud. Ialomița.

Cricovul-Dulce. Vezĭ Cricovul, pîrîŭ, jud. Dîmbovița și Prahova.

Cricovul-Mare saŭ **Cricovul-Sărat,** *pîrîŭ.* Incepe din muntele Fîntîna-Hoților, com. Cislăul, județul Buzăŭ, și primește afluențiĭ: Cricovul-Mic, Izvorul-Rece, Crăciuneasa, Butuceanca, Baba-Dobroaie, etc., apoĭ prin Valea-Budeĭ, ajunge la cătunul Crăciunești, unde ese din jud. Buzăŭ și trece în Prahova, pe la com. Sîngerul, pl. Podgoria. După ce udă comunele Apostolache, Urlați și Albești îșĭ continuă drumul spre S., vărsîndu-se în rîul Prahova, la com. Adîncata, pl. Cîmpul.

In cursul săŭ, în județul Prahova, udă plășile: Podgoria, Cricovul și Cîmpul.

Cricovul-Mic, *pîrîŭ,* în comuna Cizlăul, jud. Buzăŭ. Izvorește din muntele Fîntîna-Hoților, puțin maĭ la N. de Cricovul-Mare și merge să se unească cu dînsul în căt. Bîrlești.

Cricovul-Sec, *gîrlă,* jud. Prahova care acum 100 anĭ avea propria sa scurgere pe albia cunoscută și care pănă azĭ, șĭ-a făcut scurgere în rîul Ialomița, cu mult maĭ la vale de căt. Hăbudul.

De la Hăbudul pănă la Poenari-Burchiĭ, albia sa e puțin cunoscută, iar de aci către comuna Crivina, pl. Crivina, pe vechia albie sunt o mulțime de sorginți, care formează cursul acesteĭ gîrle pănă la vărsarea sa în rîul Prahova, spre N.-E. de com. Crivina.

Apa sa e curată, posedînd în tot cursul săŭ tot soiul de peștĭ bunĭ și gustoșĭ. Face, în curgerea sa, mulțime de zigzagurĭ, maĭ ales între comunele Crivina, Poenari-Apostolĭ și Gorgota.

Criglic, *vîrf de deal,* în județul Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Parcheș. Este situat în partea nordică a plășeĭ și în cea vestică a comuneĭ, la 3 kil. spre V. de satul Parcheș, aproape de locul unde pîrîul Valea-Adîncă se aruncă în balta Saon. Poalele sale vestice se termină pe malul oriental al pîrîuluĭ Valea-Adîncă; cele estice merg pănă în satul Parcheș, ce e așezat pe dînsele, și chiar pănă în malul stîng al Văieĭ-Ogurluiuluĭ, cele nordice se confundă cu stufuł ce înconjoară balta Saon. Are înălțime de 64 metri; este punct trigonometric de observație de rangul 1-iŭ, dominînd asupra mănăstireĭ Saon, ce e la poalele sale, asupra satuluĭ Parcheș, și asupra drumuluĭ comunal Nicolițel-Parcheș. Este acoperit cu pășunĭ, iar poalele sale sunt păduroase.

Crihala, *mahala,* în com. rur. Slivilești, pl. Văilor, jud. Mehedinți.

Crihala, *pădure,* în jud. Mehedinți, plasa Ocolul-d.-s., com. rur. Bresnița, aproape de orașul Turnul-Severin, pădure în care orășeniĭ Severineni fac petreceri de vară.

Crihanul, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Călugăra-Mare.

Crimăreasa, *vechiŭ pichet,* cu numărul 62, spre hotarul Moldoveĭ, pl. Marginea-d.-j., jud. R.-Sărat, la E. de com. Gologanul.

Crimineţuluĭ (Fundul-). (Vezĭ Fundul-Crimineţuluĭ, județul Putna).

Criminicioara, *lac,* în județul Ialomița, plasa Borcea, în insula Balta, pe teritoriul com. Cocargea.

Crimuleşti, *mahala,* în județul Tecuciŭ, pl. Berheciŭ, în partea de E. a satuluĭ Corni-d.-s.

Cripoasa, *baltă,* în jud. Dolj,

Hosted by Google

plasa Jiul-d.-j., comuna Căciulăteşti.

Cristea, *pîrîŭ,* izvoreşte dintr'un izvor mare, ce iese din coasta de V. a dealuluĭ Izvorul, din comuna Soleşti, pl. Crasna, jud. Vasluiŭ, numit şi Izvorul-luĭ-Cristea; curge spre V. şi, tăind în curmeziş şoseaua naţională Iaşi-Vasluiŭ, se varsă în pîrîul Vasluetul.

Cristea (Muchea-de-la-), *muche,* în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, căt. Muscelul-Ţigan.

Cristea (Valea-de-la-), *vale,* în jud. Buzăŭ, com. Ruşiavăţul, căt. Muscelul-Ţigan; se scurge în Valea-Ruşiavăţuluĭ.

Cristea - Marcovul, *iezer,* în jud. Suceava, satul Ruginoasa, format de pîrîul Dumbrăviţa şi avînd o suprafaţă de 4 prăjinĭ.

Cristeĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Tecuciŭ, situat la V. de satul Răchitoasa; se întinde spre N. comuneĭ Răchitoasa.

Cristescu, *iaz,* în jud. Dorohoiŭ, cu o suprafaţă de 6 hect., pe teritoriul satuluĭ Ibăneşti, com. cu acelaşĭ nume, plasa Prutul-d.-s.

Cristesea, *sat,* în jud. Dîmboviţa, pl. Ialomiţa, cătunul com. Cornesti.

Cristeşti, *com. rur.,* situată în partea de N.-V. a plăşeĭ Coşula, jud. Botoşani, la 13 kil. de Botoşani, formată din satele: Cristeşti şi Schitul - Orăşeni (Maicele). Are o suprafaţă de 5892 hect., cu o populaţie de 533 familiĭ, saŭ 2092 suflete, carĭ locuesc în 715 case. Sunt 552 contribuabilĭ.

Locuitorii se ocupă cu agricultura, creşterea vitelor şi cultura viilor.

Locurile cultivate aŭ o întindere de 3892 hect.

In partea de S. şi S.-V. a comuneĭ, se află pădure întinsă, cu o suprafaţă de 1315 hect., compusă din fag, stejar, carpen şi teiŭ. Această pădure e o parte din vastul codru ce acopere teritoriul comunelor: Coşula, Slobozia-Secătura, Poiana-Lungă, Tudora, Flămînzi, Storeşti, Răden şi Deleni.

Sunt 54 hect. viĭ pe teritoriul satuluĭ.

E străbătută de pîrîul Miletinul. Are 4 iazurĭ, 1 moară de apă şi 1 de aburĭ.

Vite sunt: 1165 boĭ şi vacĭ, 265 caĭ, 1487 oĭ şi 722 porcĭ.

Are 2 bisericĭ, deservite de 2 preoţĭ, 1 diacon şi 2 cîntăreţĭ; o şcoală mixtă, condusă de un învăţător, plătit de stat, şi frecuentată de 58 băeţĭ şi 12 fete.

Budgetul comuneĭ are la venitурĭ 12212 leĭ, 20 banĭ, iar la cheltuelĭ 7768 leĭ 94 banĭ.

Cristeşti, *com. rur.,* situată în partea vestică a plăşeĭ Siretul-d.-j., jud. Suceava, spre S. şi la o depărtare de 34 kil. de Fălticeni.

Se mărgineşte la E. cu com. Păşcani, la V. cu com. Timişeşti şi satul Popeşti din jud. Neamţu, la S. cu com. Miroslăveşti şi la N. cu com. Drăguşeni şi Tătăruşi. Are forma unuĭ dreptunghiŭ neregulat.

E compusă din satele: Cristeşti, Hereşti, Homiţa, Moţca şi Boureni, cu reşedinţa în satul cu acelaşĭ nume.

Are o populaţie de 1336 familiĭ, saŭ 5425 suflete, din carĭ 2785 bărbaţĭ şi 2640 femeĭ (134 izraeliţĭ şi 3 nemţĭ).

Sunt 1039 contribuabilĭ.

Are şase bisericĭ, deservite de 6 preoţĭ şi 9 cîntăreţĭ şi un schit: Boureni; 2 şcoale mixte, frecuentate de 70 elevĭ, din 420 băeţĭ şi 410 fete în vîrstă de şcoală.

In comună sunt: 5 cîrciumarĭ, 9 băcăniĭ, 1 lipscănie, 1 pitărie, 4 debite de tutun şi 1 căsăpie.

Budgetul pe anul 1892—93 are la venitурĭ, 1134 leĭ, 99 banĭ şi la cheltuelĭ 11322 leĭ 23 banĭ.

Vite sunt: 293 caĭ, 1620 boĭ, 1172 vacĭ, 4500 oĭ, 11 capre, 851 porcĭ şi 7 bivolĭ.

Altitudinea comuneĭ de la nivelul mărĭĭ variază între 350—400 m.

E udată de rîul Moldova. Moşia, proprietatea prinţuluĭ Gr. M. Sturdza, e în suprafaţă de 3841 fălcĭ şi 58 prăjinĭ, din carĭ: 750 pădure, 1533 fălcĭ şi 48 prj. cultivabile şi 1000 fălcĭ şi 59 prăjinĭ fînaţ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ după legea din 1864, sunt 586, din carĭ 3 fruntaşĭ, 305 pălmaşĭ şi 278 codaşĭ, stăpînind 1592 făcĭ.

In comună sunt 2 morişte pe pîrîul Staniştea şi o moară a Zavuluĭ.

Căile de comunicaţie din comună sunt: la Păşcanĭ 12 kil., la Drăguşeni 7 kil., la Miroslăveşti 10 kil.

Locurĭ maĭ însemnate în comună sunt: Schitul - Boureni, Leţcani, Siliştea, Matioaia şi Morile-Zavuluĭ.

La 1803, «Cristeşti, a d-sale Vorniculuĭ Grigoraş Sturdza, numără 189 liuzĭ, cu 2480 leĭ bir anual».

Cristeşti, *moşie* şi *sat* mare, din care se compune comuna Cristeşti, judeţul Botoşani. Satul e aşezat pe maĭ multe văĭ şi

Hosted by Google

coaste, pe o întindere de 229 hect. Suprafața moșieĭ e de 5892 hect. E compusă din maĭ multe părțĭ, și anume: Dealul, partea despre N.-V. a satuluĭ, fiind așezată pe deal; Ghilonești, partea despre S., numită ast-fel de la frațiĭ Ghilanĭ, carĭ eraŭ pădurarĭ; Țibeni, în partea despre S.-V., numită de la familia Țibu, venită din Bucovina; Furnicari, în partea despre V., numită de la mulțimea moșuroaielor de furnicĭ, ce aŭ fost aicĭ, fost sat în vechime, astă-zĭ însă loc de cultură. (Se maĭ cunosc abia gropile în care se țineaŭ productele); Lipoveni, în partea despre S.-E., numit ast-fel de la iazul lucrat aicĭ de niște Lipovenĭ.

Despre acest sat se zice că în vechime era așezat maĭ spre N.-V., pe locul numit Siliștea, dar că s'a desființat cu ocazia năvălirilor străine; locuitoriĭ s'aŭ retras spre S.-E. în pădure pe locurile unde astă-zĭ este satul Cristești.

Are o populație de 491 familiĭ, saŭ 1997 suflete; 1 biserică, deservită de 1 preot, 1 diacon și 2 cîntărețĭ; 1 școală mixtă, condusă de 1 învățător plătit de stat și 58 băieți și 12 fete; 1 moară de apă la iazul Lipoveni, pe pîrîul Miletinul și 1 moară cu aburĭ.

In Cristești sunt 54 hect. viĭ prin grădinĭ, ale locuitorilor și proprietarilor. Moșia se împarte între frațiĭ Cristești. E acoperită în mare parte cu pădure.

Cristești, *sat,* în com. Țuțora, pl. Braniștea, jud. Iași. E situat pe coasta de S. a dealuluĭ Cristești și între rîurile: Bahluiul, ce vine de la V. spre E. și Jijia de la N. spre S., formînd un unghiŭ prin unirea lor.

In fața satuluĭ, pe șes, sunt întinse bălțĭ pline cu stuh. Are o populație de 23 fam., saŭ 175 loc. romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura, creșterea vitelor și pescuitul; o biserică, zidită la 1839 de fostul proprietar Alexandru Mavrocordat, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarc; casele proprietățeĭ, clădire mare și frumoasă și o stație a drumuluĭ de feĭ Iași-Ungheni.

Numărul vitelor e de 210 capete, din carĭ: 126 vite marĭ cornute, 30 oĭ, 20 caĭ și 34 rîmătorĭ.

Cristești, *sat,* spre V. de satul Brăești, din com. Brăești, plasa Cîrligătura, jud. Iași. E situat pe costișa dealuluĭ Dodul, cu fața spre E. Are o suprafață de 1305 hect. și o populație de 100 fam., saŭ 470 loc. romînĭ, carĭ se ocupă cu agricultura și creșterea vitelor; o biserică construită de lemn, deservită de 1 preot, 1 cîntăreț și 1 eclesiarc.

Numărul vitelor e de 500 capete, din carĭ: 370 vite marĭ cornute, 23 caĭ, 220 oĭ și 57 rîmătorĭ.

Cristești, *sat,* face parte din com. rur. Vlaici, pl. Vedea-d.-j., jud. Olt. Are o biserică, fondată la anul 1877. Populația satuluĭ e de 155 locuitorĭ, împroprietărițĭ la 1864.

Cristești, *sat,* pe moșia și în comuna cu același nume, jud. Suceava. E așezat pe un platoŭ înalt ce țărmurește șesul stîng al Moldoveĭ și pe țărmurile pîrîuluĭ Staniștea, cu afluentul săŭ Gurmăzoaia. Are o populație de 480 fam., saŭ 2000 sufl. (1080 bărbațĭ și 920 femeĭ), din carĭ 110 străinĭ. Locuesc în 954 case. Contribuabilĭ sunt 386.

In sat este o cîrciumă, 4 băcăniĭ, 1 lipscănie, 1 pitărie, 1 căsăpie și 1 debit de tutun.

Vatra satuluĭ ocupă 180 fălcĭ, 40 prăjinĭ. Improprietăriții la 1864 sunt 162 pălmașĭ și 46 codașĭ, stăpînind 659 fălcĭ și 58 prăjinĭ.

Are o biserică, cu hramul Adormirea-Maiceĭ-Domnuluĭ, zidită pe la 1440 de niște sașĭ din Ardeal, în mijlocul unuĭ codru. Pe peretele bisericeĭ se afla o inscripție care a dispărut în urma reparațiunilor. Se zice însă că se citea data de 1420 și că ar fi fost restaurată, adăugindu-i-se turnurile, de către Ștefan-cel-Mare. Pe clopotul cel mare se citește: «Clopotul este făcut de mine Costan, cu a mea cheltuială, dat la biserica din satul Moțca, anul 1830»; iar pe cel mic: «КЛОПОТЪ ПЪРТ.... СВІТЪ ВОЪРСИ 1777». Biserica e împroprietărită cu 25 fălcĭ și e deservită de 1 preot și 3 cîntărețĭ.

Este o școală rurală mixtă, condusă de un învățător, plătit de stat, frecuentată de 58 școlarĭ. Ea e înființată de la 1865.

Se află în Cristești o fabrică de spirt, a proprietățeĭ, în care în ultimul an financiar s'a fermentat 933,150 kgr. de porumb, din carĭ s'aŭ fabricat 317,720 litri spirt. Statul a perceput de pe urma acesteĭ fabricĭ, în acel an, suma de 139947.60 leĭ.

Cristești, *sat,* în jud. Tutova, com. Lălești, spre S. de satul Lălești. Are 169 loc. și 47 case. E numit de locuitorĭ și Cristești-d.-j.

Cristești, *stație de dr. d. f.,* jud. Iași, pl. Braniștea, căt. Țuțora, pe linia Iași-Ungheni, pusă în circulație la 1 August 1874. Se află între stațiile Iași (15.3 kil.) și Ungheni (5.7 kil.) Inăl-

Hosted by Google

ţimea de asupra nivelului mărei 31m·89. Venitul acestei staţii pe anul 1896 a fost de 682 lei, 80 bani.

Cristeşti, *vechiŭ sat,* din com. Gănești, jud. Covurluiŭ, pl. Horincea, azĭ lipit şi constituind un trup cu Gănești.

Cristeşti, *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Ardeoani, pe teritoriul Ardeoani.

Cristeşti, *deal,* pe coasta căruia e situat satul Cristești, din com. Ţuţora, plasa Braniştea, judeţul Iaşi.

Cristeşti, *deal,* de asupra satuluĭ Cristești, jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, com. Brăești.

Cristeşti, *localitate,* în jud. şi pl. Tutova, com. Voinești. Aicĭ a fost maĭ înainte sat, dar s'a distrus de unul din proprietarĭ. Astă-zĭ se maĭ găsesc numaĭ cîte-va livezĭ cu arborĭ fructiferĭ. Se maĭ numesc Cristeşti-d.-s., Cristeşti-Răzăşi şi Cristeşti-din-Deal.

Cristeşti, *pîrîŭ.* Vezĭ Buda, pîrîŭ în com. Brăești, jud. Iaşi, pl. Cîrligătura.

Cristeşti, *vale,* în jud. Iaşi, pl. Cîrligătura, com. Brăești, între dealurile Cristeşti şi Buznea, printre care trece pîrîul cu acelaşĭ nume.

Cristeşti, *vale,* în satul cu acest nume, formată de pîrîul Staniştea, jud. Suceava.

Cristeşti-de-Jos. Vezĭ Cristeşti, sat, jud. Tutova.

Cristeşti-de-Sus. Vezĭ Cristeşti, localitate, jud. Tutova.

Cristeşti-din-Deal. Vezĭ Cristeşti, localitate, jud. Tutova.

Cristeşti-Răzăşi. Vezĭ Cristeşti, localitate, jud. Tutova.

Cristianul, *braţ* (prival), în jud. Ialomiţa, pl. Borcea, în insula Balta, pe teritoriul com. Dichiseni.

Cristianul, *vale,* jud. Mehedinţi, pl. Văilor, com. rur. Covrigi.

Cristianuluĭ (Dealul-), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Cernăteşti, căt. Mălăeşti.

Cristieneşti, *sat,* ce este maĭ sus de mănăstirea de Argeş, jud. Argeş. După uciderea luĭ Mihaiŭ-Viteazul, s'aŭ adunat aci Boeriĭ şi cu Buzeşti şi aŭ ţinut sfat de aŭ ales pe Şerban nepotul răposatuluĭ Basarab-Vodă.

Cristineşti, *sat,* pe moşia cu acelaşĭ nume; în vechime a fost trup a parte, dar acum e alipit la moşia Ibăneşti, judeţul Dorohoiŭ, pl. Prutul-de-Sus, com. Ibăneşti. Populaţia sa este de 600 fam., saŭ 1276 sufl. Are o biserică, cu hramul Sf. Mihail şi Gavril, deservită de 1 preot, 2 cîntăreţĭ, 1 pălămar; este de zid, făcută în 1859, de marele Vornic Niculaĭ Rosetti-Roznovanu, fost proprietar. Este o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 60 elevĭ; localul, bun, e făcut de comună.

Sătenĭĭ împroprietăriţĭ aŭ 761 hect. 93 arĭĭ pămînt.

Cristineşti, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Rîmnicul-de-Sus, căt. com. Zgîrciţi. Şĭ-a luat numele de la o familie de moşnenĭ, Cristineşti. Este aşezat în partea de S. a com., pe pîrîul Oreavul, la 1 kil. spre S. de căt. de reşedinţă Sgîrciţi. Are o întindere de 100 hect. cu o populaţie de 55 fam., saŭ 211 sufl., din carĭ 56 contribuabilĭ; 10 ştiŭ carte. Are o biserică deservită de 1 preot, 1 dascăl şi 1 paracliser.

Cristiniciul, *sat,* înconjurat de dealurĭ, în partea de S. a comuneĭ Rînceni, jud. Fălciŭ, în care se află 30 case şi fiind unit cu satul Rînceni, poartă maĭ mult acest din urmă nume.

Cristioaia, *deal,* în centrul com. Ringhileşti, jud. Botoşani, pl. Ştefăneşti.

Cristioaia, *iaz,* în valea Cristioaia, jud. Botoşani, com. Ringhileşti cu o suprafaţă de 6 hect.

Cristioaia, *vale,* la poalele dealuluĭ Cristioaia spre N., se uneşte cu valea Corogea, jud. Botoşani, com. Ringhileşti.

Cristişorul, *iaz,* jud. Dorohoiŭ, în suprafaţă ca de 3 hect. 50 arĭĭ, pe teritoriul moşieĭ Dămileni, com. Ibăneşti, pl. Prutul-de-Sus.

Cristişorul, *munte* între com. Mădeiul şi Borca, judeţul Suceava.

Cristişorul, *pîrîŭ,* afluent al pîrîuluĭ Neagra-Broştenilor, jud. Suceava.

Cristişul, *munte,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brusturoasa, acoperit de brazĭ şi molifţĭ. Face parte din ramificaţiunile munteluĭ Tarcăul.

Cristoaia, *pîrîŭ,* izvoreşte de pe teritoriul satuluĭ Bălteni, din com. Brodocul, jud. Vasluiŭ, pl. Stemnicul şi se varsă în pîrîul Stemnicul.

Hosted by Google

Cristoiul, *pîrîiaş,* jud. Bacău, pl. Bistrița-de-Sus, com. Blăgești, ce se scurge în pîrîul Ciobota.

Crişuluĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Buzău, com. Cilibia.

Criteanca (Verneşti), *sfoară de moşie,* în jud. Buzău, comuna Vernești. Are 40 hect., din carĭ 12 pădure. Se numește și Rizoaia.

Criva, *sat,* în jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Vîrvorul, grămadă cu o populație de 610 suflete, saŭ 320 bărbați și 290 femeĭ. Locuesc în 144 case și 1 bordeiŭ. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Vîrvorul, ce este la 2070 m. depărtare. Cu vîrstă de școală sunt 50 copiĭ.

Știŭ carte 7 locuitorĭ. In sat sunt 2 cîrciumĭ.

Criva, *cătun,* al com. Piatra, pl. Oltețul-Oltul-d.-s., jud. Romanați, cu 200 locuitorĭ.

Criva, *cătun,* al com. Enosești, plasa Oltețul-Oltul-d.-s., județul Romanați, așezat în valea Oltuluĭ, lîngă Oltișorul. Are 200 locuitorĭ, saŭ 50 familiĭ; o biserică (Sf. Nicolae), clădită la 1762, de locuitorĭ și deservită de un preot.

Criva, *ramură de munte,* în jud. Neamțul, ce se detașează din nodul format de ramurile: Ața, Măgura-Șomuzuluĭ, Piciorul-Frăsineĭ, între pîrîiașele Bătrîneĭ și Frasinul, afluenți aĭ Tarcăuluĭ.

Criva, *loc.* Vezĭ com. rur. Balta, din plaiul Cerna, jud. Mehedinți.

Criva, *trup de moşie,* com. Vîrvorul, pl. Jiul-de-Mijloc, județul Dolj. Aparține statuluĭ, care a dat 248 loturĭ dintr'însa locuitorilor. Se găsește pe dînsa și pădure. Această moșie a fost pendinte, pănă la secularizarea averilor mănăstirești, de mănăstirea Bucovățul.

Criva (Jumătate), *moşie,* a statuluĭ, în jud. Romanați, cu o arendă anuală de 3020 leĭ anual pe periodul 1887—88.

Criva, *pădure,* a statuluĭ, în jud. Dolj, plasa Jiul-de-Mijloc, com. Vîrvorul. Lemnul care se găsește este stejarul și gîrnița; predomină însă cerul.

Criva, *pîrîŭ,* afluent pe stînga al rîuluĭ Tesluiul, jud. Dolj, pl. Ocolul, com. Ghercești.

Criva, *pîrîiaş,* în jud. Neamțul, com. Pîngărați, pl. Piatra-Muntele. E situat pe moșia Tarcăul. Izvorește din ramura munteluĭ Piciorul-Frăsieĭ, și se varsă în dreapta rîuluĭ Bistrița.

Crivaia, *vale,* vechea matcă a rîuluĭ Ialomița. Trece prin satul Pribegi, pl. Ialomița-Balta, jud. Ialomița, spre N. de satul Slobozia și se termină spre E. în hotarul moșieĭ Bucul. Prin dreptul satuluĭ Slobozia poartă numirea de Crivaia-Mare.

Crivăţul, *sat,* cu 100 locuitorĭ, jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. Cuca.

Crivăţul, *sat,* jud. Prahova, face parte din com. rur. Mănești, pl. Tîrgșorul. Are o populație de 222 locuitorĭ (112 bărbați și 110 femeĭ). Locuitoriĭ maĭ numesc acest cătun Gura-Crivățuluĭ și Starița.

Crivăţul, *vale,* județul Prahova, trece prin cătunul Crivățul, comuna Mănești, pl. Tîrgșorul.

Crivăţul, *pîrîŭ,* jud. Dîmbovița, izvorește din pădurile și văile dintre comuna Adînca și penitenciarul Mărgineni, curge la vale, prin partea estică a dealurilor de lîngă Bucșani, intră în plasa Ialomița, trece prin comuna Finta și cătunul Băltița, aproape paralel cu Cricovul, curge pe lîngă comunele Frasinul și Cornești și la Cătunul, unde este și un pod peste Crivăț, se varsă în partea stîngă a rîuluĭ Ialomița.

Criveleşti, (Valea - Nuculuĭ), *cătun* de reședință al comuneĭ Trestioara, jud. Buzău, cu 110 locuitorĭ și 37 case; de dînsul e alipit și cătunul Veghiurile.

Criveleşti, *moşie,* în jud. Buzău, comuna Trestioara, cătunele Criveleștĭ și Veghiurile. Are 620 hect., cea maĭ mare parte teren steril, format din pămînturĭ albe, și 27 hect. pădure și puțină arătură; servă maĭ mult de izlaz.

Criveleşti-Mociarul, *moşie,* în jud. Buzău, com. Trestioara, cătunul Criveleștĭ. Are pădure puțină arătură, fîneață, izlaz și livede. Pe dînsa se află lacul Mociarul.

Criveşti, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Strunga, spre N. de băile Strunga. Este așezat pe deal. Are 112 familiĭ, saŭ 537 suflete, din carĭ 117 contribuabilĭ; locuesc în 117 case.

Știŭ carte 32 persoane.

Populațiunea este romînă, afară de 5 familiĭ evreĭ. Sunt 160 vite marĭ cornute. Se lucrează butnăria și căruțe ordinare. Are o biserică de zid.

Hosted by Google

Acest sat forma mai înainte o comună, comuna Crivești, cu satele Găureana și Movileni. Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Criveşti, *sat,* în jud. Tutova, pl. Corodul, com. Vizureni, pe malul stîng al rîuluĭ Bîrlad, la vărsarea pîrîuluĭ Bîrzota în el, spre S.-V. de satul Vizureni. Are 289 locuitorĭ (din carĭ 44 ştiŭ carte), locuind în 90 case. Pămîntul este mlăștinos. Pe moșia Crivești este și gara Tutova. Mai e numit și Bondrea.

Criveţeni, *mahala,* face parte din orașul Tecuciŭ, jud. Tecuciŭ. E situat în partea N.-E. a orașuluĭ, pe stînga Bîrladuluĭ.

Criveţile, *com. rur.,* jud. Ilfov, pl. Olteniţa. E situată la S.-E. de București, între valea Bondocul si țărmul drept al rîuluĭ Argeș, 45 kil. departe de București. Stă în legătura cu Radovanul și Hotarele prin șosele vecinale.

Se întinde pe o suprafață de 755 hect., cu o populație de 1695 locuitorĭ, locuind în 322 case și 7 bordee. Proprietatea e a locuitorilor, carĭ, din totalul moșieĭ cultivă 655 hect., (37 sterpe, 40 izlaz și restul vie).

Comuna numără 287 contrib., cu un budget de 3058 leĭ la venitурĭ și 2988 leĭ la cheltuelĭ. In anul 1885 eraŭ 355 contribuabilĭ.

In comună e o biserică, cu hramul Sf. Impărațĭ, deservită de 2 preoțĭ și 3 cîntărețĭ; o școală mixtă, frecuentată de 18 elevĭ și 3 eleve, cu întreținerea căreia județul și comuna cheltuesc anual 1330 leĭ. Localul școaleĭ este sub un acoperămînt cu primăria.

Numărul vitelor marĭ e de 1163 (181 caĭ și epe, 5 armăsarĭ, 704 boĭ, 226 vacĭ și viteĭ, 9 taurĭ, 36 bivolĭ si bivolițe) și al celor micĭ de 1620 (405 porcĭ și 1215 oĭ). Dintre locuitorĭ 590 sunt plugarĭ, 3 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 256 pluguri: 247 cu boĭ și 9 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 254 care și căruțe: 229 cu boĭ și 25 cu caĭ.

In cercul comuneĭ e 1 heleșteŭ.

Locuitorĭ împroprietăriță sunt 226 și neîmproprietăriță 373.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ. S'aŭ stabilit în comună 3 străinĭ.

Criveţoaia, *poiană,* com. Mihăești, plasa Oltul-d.-s., județul Vîlcea.

Crivianul, *fîntînă,* jud. Dolj, pl. Balta, com. Comoșteni, în partea de V. a comuneĭ făcută la anul 1813 de un locuitor anume Criva.

Crivina, *plasă,* jud. Prahova. Se mărginește la E. cu pl. Cîmpul, de care se desparte printr'o linie dusă de la N. la S. și care trece pe la E. de comunele: Rîfovul, Petroșani și Poenari-Rali.

La N. se mărginește cu pl. Cricovul, de care se desparte printr'o linie dusă pe la N. de com. Corlătești.

La V. se mărginește cu pl. Tîrgșorul, de care se desparte print'o linie verticală puțin curbă la S., și care trece pe la V. de comunele: Tătărani, Tinosul, și Poenari-Burchi.

La S. se mărginește cu districtul Ilfov, de care se desparte prin rîul Ialomița.

Din punctul de vedere administrativ, pl. Crivina se compune din 18 comune rurale: Bărcănești, Bătești, Brazi, Corlătești, Crivina, Gorgota, Pietroșani, Poenari-Apostoli, Poenari-Burchi, Poenari-Rali, Pucheni-Marĭ, Pucheni-Micĭ, Pucheni-Miroslăvenĭ, Pucheni-Moșneni, Rîfovul, Romînești, Tătărani și Tinosul.

Reședința sub-prefectureĭ e în comuna Pucheni-Marĭ.

Cele mai populate comune din plasa Crivina sunt Tinosul și Poenari-Burchi, iar cele mai puțin populate: Brazi, Bărcănești, Corlătești, Crivina, Poenari-Rali și Tătărani.

In general pămîntul acesteĭ plăși e șes. Are livezĭ întinse pentru fînețe și produce mult grîŭ, porumb, orz, ovăz, rapiță. Terenul e fertil.

Locuitoriĭ se ocupă excluziv cu agricultura și creșterea vitelor. Mare parte din eĭ se îndeletnicesc și cu meșteșugurĭ, precum: oale, urcioare, străchinĭ, rogojinĭ, cărămide, etc.

Rîurĭ principale are Leastul și Prahova.

Această plasă s'a divizat în 11 parohiĭ, avînd și 9 filiale:

1. Parohia Gorgota, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din cătunele: Potigraful și Tunari (Crivina).

2. Parohia Pucheni-Moșneni, cu biserica catedrală Sf. Nicolae, compusă din căt. Pucheni-Miroslăvești.

3. Parohia Brazi, cu biserica parohială Sf. Treime, compusă din căt. Bătești.

4. Parohia Pucheni-Marĭ, cu biserica parohială Sf. Gheorghe compusă din cătunele: Pucheni-Micĭ, Odăile, Moara (Bătești), avînd ca filială bis. Sf. Voevozĭ.

5. Parohia Petroșani, cu biserica parohială Nașterea Maiceĭ Domnuluĭ, compusă din căt. Romînești și Pușcași, avînd ca filială biserica Sf. Ioan.

Hosted by Google

6. Parohia Bărcănești, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunul Tătărani, avînd ca filială biserica Sf. Treime.

7. Parohia Rîfovul, cu biserica parohială Sf. Nicolae, compusă din căt. Mălăești, Antofiloaia, Moara-Domnească, Buchilași, Goga și Berceni-d.-j. (Berceni), avînd ca filiale bisericile Intrarea-în-Biserică și Sf. Nicolae.

8. Parohia Crivina, cu biserica parohială Sf. Impărați, compusă din cătunele: Poenari-Apostoli și Poenari-Vechi, avînd ca filiale bisericile: Adormirea și Sf. Nicolae.

9. Parohia Poenari-Rali, cu biserica parohială Adormirea.

10. Parohia Poenari-Burchi, cu biserica parohială Adormirea, compusă din cătunul Podul-Văleni, avînd ca filială biserica Sf. Voevozi.

11. Parohia Tinosul, cu biserica parohială Sf. Voevozi compusă din cătunele Predești și Pisculești, avînd ca filială biserica Sf. Treime.

Crivina, *com. rur.* și *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Blahnița, la distanță de 39 kil. de Severin. Este situată pe cîmpie, și la marginea Dunăreĭ. Formează comună cu mahalalele: Albuleștilor, Dragoteștilor și Bădeștilor, avînd peste tot 303 contribuabilĭ, cu 2000 locuitorĭ, locuind în 361 case.

Ocupațiunea locuitorilor este agricultura, creșterea vitelor și pescuitul peștelui din Dunăre.

Pămîntul, de și nisipos, este bun.

Loc. posedă: 68 pluguri, 161 care cu boĭ și 18 căruțe cu caĭ.

Are o biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală, condusă de 1 învățător și frecuentată de 38 elevĭ și 1 elevă.

Budgetul comuneĭ este la venitur de 4387 leĭ și la cheltuelĭ de 2120 leĭ.

Numărul vitelor în această comună este de 2502: 900 vite marĭ cornute, 49 caĭ, 789 oĭ, 760 rîmătorĭ și 4 bivolĭ.

Această comună are o șosea care o unește cu com. rur. Deveselul, și maĭ multe drumurĭ care o leagă cu cele-l-alte comune vecine și anume: Crivina-Burilă și Crivina-Batoți.

De însemnat locurĭ sunt: Sadurile și Nisipurile.

Comuna Crivina, care-șĭ trage numele de la crivinele ce sunt în acest loc, este populată cu locuitorĭ întorșĭ din Serbia, veniți din Craiova, Peri și din alte localități.

Aci se găsesc adesea, de locuitorii Crivinenĭ monede vechĭ, din timpul Impăratuluĭ Roman Traian.

Se găsesc urme de zidărĭ vechĭ.

Crivina, *com. rur.,* jud. Prahova. pl. Crivina.

Pe la anul 1790, această comună se compunea din 8 micĭ cătune: Crețuleasca, Moșia-Popilor, Fundeni, Hîrlești, Odaia, Comăneanca, Satul-Mare și Fînari, purtînd numele moșiilor ce posedaseră acele petece de pămînt. La anul 1839, Dimitrie Ioanidis, devenind treptat posesorul acelor porțiunĭ de pămînt, le-a dat numele de Crivina și Fînari, punînd pe locuitorĭ să-șĭ facă casele la linie.

Este situată între rîul Prahova și Cricovul-Sec, la 19 kil. departe de capitala județuluĭ și la 7 kil. de a plășeĭ.

Se compune din 2 cătune: Crivina și Fînari, avînd o populațiune de 793 locuitorĭ (407 bărbați, 387 femeĭ), în plus 10 familiĭ de Țigani. Capĭ de familie sunt 182; contribuabilĭ 176; case de locuit 176.

In comună e numaĭ o singură biserică, fondată la anul 1794, de preotul Ghica și obștea locuitorilor, cu hramul Nașterea-Maiceĭ-Preciste și făcută toată de lemn. La anul 1840, proprietarul Dimitrie Ioanidis și soția sa Elena, aŭ făcut alta de zid, tot pe acel loc, orînduind a se ține patru hramurĭ: Nașterea-Precisteĭ, Sf. Dimitrie, Sf. Gheorghe și Sf. Impărați. E deservită de 1 preot și 2 cîntăreți.

Locuitoriĭ comuneĭ pe lîngă agricultură, se maĭ ocupă cu scoaterea și căratul pietrișuluĭ din albia rîuluĭ Prahova, la locurile numite Balistera.

In anul 1864, s'aŭ împropietărit 119 loc. pe moșia d-luĭ Al. Ioanidis, din care li s'aŭ dat 228 hect. pămînt. Eĭ aŭ 45 caĭ, 12 epe, 62 vacĭ, 186 boĭ, 301 oĭ și 47 porcĭ. Produsul munceĭ îl desfac la Ploești și gara Crivina.

Școala s'a înființat în comună de la 1888. S'a frecuentat în 1893 de 57 băeți, din numărul de 114 copiĭ (66 băeți 48 fete), cu vîrsta de școală. Cu întreținerea personaluluĭ se cheltuește anual 1080 leĭ. Știŭ carte 6 bărbați și 2 femeĭ.

Toată suprafața comuneĭ, cu izlaz, păduri, pămînt de muncă, e de 800 hect.

Se cultivă gîndacĭ de mătase. Sunt 100 stupĭ.

Pămîntul e bun. Livezile daŭ pănă la 50 care de fîn.

Comerciul se exercită de un cîrciumar și un hangiŭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 2551 leĭ și cheltuelile la suma de 2181 leĭ.

Tot teritoriul comuneĭ e o întinsă cîmpie, udată la N. de rîul Prahova și la S.-E. de Cricovul-Sec.

Hosted by Google

Se mărgineşte la E. cu comunele Potigraful şi Comăneanca; la V. cu Poenari-Rali şi Tinosul; la S. cu Poenari-Apostoli şi Gorgota şi la N. cu com. Pucheni-Mari.

Crivina, *sat,* în jud. Ilfov; face parte din com. rur. Ţigănia-Crivina, pl. Sabarul. Este situat la V. de Ţigănia, coprins între rîul Argeşul şi rîul Răstoaca.

Are o populaţie de 523 locuitorĭ. Suprafaţa luĭ e de 203 hect., proprietatea însurăţeilor, din care aceştia cultivă 161 hectare (7 sterpe, 1 vie şi 34 izlaz). Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Sunt 259 vite marĭ şi 82 vite micĭ.

Crivina, *staţie de dr. d. f.,* judeţul Prahova, plasa Crivina, com. Poenari-Rali, pe linia Bucureşti-Ploeşti, pusă în circulaţie la 13 Sept. 1872. Se află între staţiile Periş (9.8 kil.) şi Prahova (5 kil.) Înălţimea d'asupra nivelului mării de 113^{m}.97. Venitul acesteĭ staţiĭ pe anul 1896 a fost de 67676 leĭ, 15 banĭ.

Crivina, *baltă,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Drănicul, în Valea-Crivineĭ.

Crivina, *deal,* în jud. Dolj, pl. Jiul-d.-mj., com. Drănicul. Are o înălţime de aproape 20 m.

Crivina, *loc sterp,* în jud. Tecuciŭ, com. Lieşti, unde a fost satul Şerbăneşti. Se întinde pe coasta Bîrlăduluĭ pănă la medeanul Ursarilor, avînd o lungime de 200 m. şi o lăţime de 100 m.

Crivina, *moşie* a statuluĭ, în judeţul Prahova, pendinte de mănăstirea Gorgota, care, pe periodul 1886—95 s'a arendat cu 14250 leĭ anual. Această moşie s'a vîndut.

Crivina, *movilă,* în jud. Dolj, plasa Jiul-d.-j., com. Piscul, pe lîngă care trece limita de V., către proprietatea Coroaneĭ, din această comună.

Crivina, *pădure,* în jud. Mehedinţi, pl. Blahniţa; ţine de com. rur. Crivina.

Crivina, *pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, pe marginea Dunăreĭ, lîngă com. rur. Crivina.

Crivina, *rîpă,* jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Drănicul, pe proprietatea Drănicul. Dintr'însa se scot pietre de construcţiunĭ.

Crivina, *numire generică* dată *pădurilor* de pe malul rîuluĭ Buzăŭ, jud. Buzăŭ.

Crivina, *vale,* în jud. Dolj, pl. Jiul-de-Mijloc, com. Drănicul, în care se află balta cu acelaşĭ nume.

Crivina-Căpăţîneşti, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Mărăcineni, pe moşia Căpăţineşti. Are 50 hect. din care puţin izlaz.

Crivina-Cîlnăul, *pădure* a statuluĭ pendinte de schitul Găvanul, în jud. Buzăŭ, com. Zilişteanca, are 2 hect.

Crivina - Mărăcineni, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Mărăcineni, pe moşia Mărăcineni. Are 147 hect.

Crivina - Olteţuluĭ, *loc izolat,* jud. Vîlcea, pl. Mijlocul, com. Găneşti.

Crivina-Potoceni, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Mărăcineni, pe moşia Potoceni. Are 41 hect.

Crivina-Scurteşti, *pădure* a statuluĭ, în jud. Buzăŭ, com. Scurteşti, de 50 hect.; s'a dat însurăţeilor.

Crivina-Şeineasca, *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Săgeata, căt. Şeineasca, proprietate a statuluĭ, pendinte de Episcopie. Are aproape 40 hect., din care 18 hect. plopĭ, restul lemne albe.

Crivina şi Ulmi, *pădure* a statuluĭ, pendinte de Episcopie, în jud. Buzăŭ, com. Simileasca, căt. Băncească. Are 18 hect.

Crivina şi Ursoaia, *pădure* a statuluĭ în jud. Buzăŭ, com. Rusiavăţul. Vezĭ Ursoaia.

Crivina - Tăbăreşti, *pădure* a statuluĭ, pendinte de Mihaiŭ-Vodă, în jud. Buzăŭ, com. Tăbăreşti. Are 50 hect.

Crivineni, *căt.* al com. Pătîrlagi, jud. Buzăŭ, cu 20 loc. şi 6 case. Are sub-divizia Malul-Alb. E alipit de căt. Crîngul.

Crîmpoaia (Ghioca), *com. rur.,* jud. Olt, pl. Şerbăneşti, situată pe amîndouă malurile pîrîuluĭ Dorofeiul, la o distanţă de 26 kil. de capitala judeţuluĭ şi la 5 kil. de reşedinţa plăşeĭ.

Se compune din treĭ cătune: Ghioca, Vătaşi şi Cotorca. Are 1805 locuitorĭ, din carĭ 381 contrib.; locuesc în 322 case şi 38 bordeĭe.

Comuna e vechĭe. Maĭ înainte era cunoscută numaĭ cu numele de Ghioca, după numele unuĭ Ghioca, ginere al Banuluĭ Bălăceanu. Unĭĭ susţin că Ghioca a fost nepot al Doamneĭ Stanca,

Hosted by Google

soția luĭ Mihaiŭ-Viteazul, prima proprietară a acesteĭ moșii, din care aceasta dărui o parte nepotuluĭ săŭ Scarlat Ghioca și alta călugărilor ; această parte se numește și azĭ Călugăreasca.

Această versiune se apropie mult de adevăr, de oare-ce proprietariĭ de aci posedă o *o colniță* vechie a luĭ Mihaiŭ-Viteazul, care limită toate moșiile vecine. Măgura, numită Mihaiŭ-Vodă, de pe malul drept al Vedeĭ, desparte moșia Ghimpețeni, foastă a luĭ Mihaiŭ-Viteazul, de moșia Ghioca. Așa se vede din numita ocolniță. Maĭ spun bătrîniĭ că Scarlat Ghioca și Doamna Stanca eraŭ rude ale Banului Bălăceanu.

Locuitoriĭ sunt Romînĭ și în special se ocupă cu agricultura. Sunt și 10 Bulgarĭ grădinarĭ, 6 Grecĭ comercianțĭ, și 8 familiĭ de Țigani-fierarĭ, lăutarĭ, etc. Sunt în comună: 3 cojocarĭ, 3 tîmplarĭ, 5 fierarĭ, 3 cizmarĭ și 1 zidar.

S'aŭ împroprietărit 251 locuitorĭ cu 948 hect. Eĭ posedă: 168 caĭ, 185 epe, 552 boĭ, 431 vacĭ, 7 bivolĭ, 3000 oĭ, și 295 porcĭ. Producțiunile munceĭ lor le desfac la tîrgurile din Slatina și Roșiori-de-Vede.

Suprafața comuneĭ e de 2623 hect. In raionul săŭ sunt 2 morĭ de aburĭ; cîte-va clădirĭ maĭ însemnate și o biserică, cu hramul sf. Nicolae și sf. Gheorghe, zidită la 1838 de Gheorghe și soția sa, Maria Ghiocheanu, Ion Drăghiceanu, etc. Portretele lor sunt zugrăvite în biserică. E deservită de 2 preoțĭ, 2 cîntărețĭ și 1 paracliser, plătițĭ de comună și de locuitorĭ, prin învoelĭ particulare.

Școala există aci de la 1843, din timpul Domnieĭ luĭ Bibescu-Vodă, însă a funcționat neregulat, cu întreruperĭ, pănă la 1848. Maĭ regulat funcționează de la 1857.

Știŭ carte 70 bărbațĭ și 15 femeĭ.

In anul 1892 — 93 școala a fost frecuentată de 66 copiĭ (65 băețĭ și 1 fată), din numărul de 206 (132 băețĭ și 74 fete), cu etatea cerută de școală. Cu întreținerea eĭ, statul cheltuește anual 1212 leĭ.

Gîndacĭ de mătase daŭ în termen de mijloc 60 kil. mătase. Stupĭ se numără pănă la 100.

Cînepeĭ, căreia-ĭ prieste mult pămîntul, i se dă o cultură maĭ întinsă de cît inuluĭ. Cultivarea cerealelor se ridică la 81480 hectol. grîŭ, 54320 hectol. porumb, 27160 hectol. orz, 4000 chil. fasole, 500 chil. linte. Rapița se cultivă în marĭ cantitățĭ, dar rare-orĭ izbutește, saŭ din cauza seceteĭ, în timpul semănatuluĭ, saŭ din cauza gîndacilor, carĭ o distrug, maĭ ales primăvara.

Comerciul se face de 5 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la suma de 5205 leĭ și cheltuelile la 5141 leĭ.

Crîmpoaia e străbătută de șoseaua județeană Slatina-Roșiori, care o leagă la N.-V. cu Șerbănești d.-j. și la S. cu Titulești. In comună maĭ sunt și alte rețele de șosea comunală, în legătură cu cea județeană.

Prin centrul eĭ curge, de la N. la S. pîrîul Dorofeiul, pe care sunt 3 herăstraie. In el se varsă Brăneasa.

La N., com. se învecinește cu com. Florul, de care se separă printr'o cîmpie întinsă, ondulată de maĭ multe dealurĭ și udată de cîte-va vălcele. Pe vîrful unuia din aceste dealurĭ, cel maĭ înalt dintre ele, cam la N.-E. și nu departe de Vedea, se află ruinele uneĭ cetățĭ, numite Magazia. Locuitoriĭ o maĭ numesc și Cetatea-Tătarilor. La N.-V., e o movilă numită Movila-luĭ-Rentea și o vălcea, numită Valea-Strîmbă.

La E., se întinde o cîmpie ondulată de dealurĭ, pănă în Vedea. In vîrful unuĭ deal de lîngă Vedea se află măgura Mihaiŭ-Vodă, care servă de hotar între moșiile Ghioca și Ghimpețeni, din Teleorman. La S. se învecinește cu com. Titulești, căt. Ungureĭ. Aci se află o vălcea numită Gura-Bouluĭ. La V. se întinde cîmpia Boianuĭ, ondulată de dealul Cotorga, surpătura Zidul-Grecilor, Valea-Caselor și altele.

Pămîntul de cultură e în genere șes, avînd cîte-va dealurĭ și văĭ de o fertilitate mijlocie.

Crîmpoaia, *deal,* în raionul comuneĭ Crîmpoaia, pl. Șerbănești, jud. Olt, pe care se cultivă 50 ariĭ vie.

Crîmpoteni, *sat,* jud. și pl. Argeșul; face parte din com. rur. Vălcelele. Are 130 familiĭ, saŭ 420 suflete; o biserică cu hramul Cuvioasa Paraschiva, deservită de un preot și un cîntăreț; o școală primară rurală.

Crîngași, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Ialomița, căt. com. Bolovani.

Crîngași, *sat,* județul Ilfov; face parte din com. rur. Roșul, pl. Znagovul. Este situat la N.-E. de Roșul, pe valea Bonga.

Se întinde pe o suprafață de 338 hect.; cu o populație de 63 locuitorĭ.

Statul are 286 hect. și însurățeiĭ aŭ 102 hect. Statul cultivă prin arendașiĭ săĭ 200 hect. și rezervă, pentru fînețe, 37 hect.

Are o biserică, cu hramul

Hosted by Google

Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț. Numărul vitelor mari și mici e de 80.

Comerciul se face de 1 cîrciumar.

Crîngeni, *com. rur.*, în jud. Teleorman, pl. Călmățuiul. Este situată în valea unde se împreună amîndouă brațele ale văei Călmățuiului și unde începe a curge pîrîul cu același nume.

Din trei părți este înconjurată de dealuri mici, de asupra cărora se întinde cîmpia, mai ales aceea a Comancei, întretăiată de cîte-va vălcele, printre cari cele mai însemnate sunt: Valea-Trifului, la N., spre jud. Oltul; Valea - Taculuĭ, la S.-V., spre Mîndra; valea Pițuri, la S.-E., spre Dorobanțul și Valea-Ciorii, care începe despre com. Poiana, jud. Olt și se termină în marginea satului, în valea Călmățuiul.

Sunt și mai multe lacuri, cari vara seacă; cele mai însemnate sunt: Lacul-Burdufului, la S.-E. comunei, hotar cu com. Dorobanțul; Balta-lui-Caragea; Lacul-cu - Cărbuni, tot spre comuna Poiana, din jud. Olt.

Se mărginește pe de o parte cu moșiile Plopi - Slăvitești și Dorobanțul; la E., cu moșia Băsești a statului; la N., cu moșia Mihăești din com. Mihăești-d.-j., din jud. Olt și cu moșia Gîlmeele din com. Poiana, din același județ.

Distanța de la Roșiori este de 18 kil.; de la reședința județului este de 27 kil.; de la Alexandria, de 52 și de la Slatina, de 64 kil.

Suprafața comunei este de 5688 hect., din cari 4560 moșia proprietarului, arabilă, împreună cu 800 hect. pădure; 1005 hect. proprietățile a 270 locuitori împroprietăriți după legea rurală și 122 hect. vii.

Are o populație de 462 familii, sau 1793 suflete.

Sunt 370 contribuabili.

Vite sunt 5919 capete, din cari: 338 cai, 1297 vite mari cornute, 3610 vite mici și 674 porci.

Budgetul comunei este de lei 8800, bani 7 la venituri și de lei 8738, bani 21 la cheltueli.

Are o școală, condusă de un învățător și frecuentată de 43 elevi; o biserică, deservită de 2 preoți și 2 cîntăreți.

Locuința proprietății este frumoasă, pe dealul despre S. al comunei; are o magazie pentru producte, remize pentru mașini și unelte agricole, precum și o grădină cu tot felul de pomi roditori și o vie.

In comună sunt șapte cîrciumi. Tîrguri se țin de șase ori pe an, la cei 40 de Mucenici, la Florii, la Sf. Gheorghe, la Rusalii, la Sf. Ilie și la Sf. Maria.

Productele moșiei se transportă parte prin gara Troianul, parte, cu carele, la Turnul-Măgurele.

Căile de comunicație sunt: spre com. Băsești și de acolo la Roșiori.

In partea de V. a comunei se află drumul numit al-Oii, care pornește de la munte și se coboară spre Dunăre, luînd direcțiunea de-alungul moșiei Dorobanțul.

Comuna Crîngeni este înconjurată de multe măguri, din cari unele sunt importante, ast-fel: Măgura-Taculuĭ de-asupra văei cu același nume și Măgura-Salcîmului, la S.-V., spre comuna Plopi - Slăvitești. Inălțimea lor variază între 5—8 m. și ocolul lor de la 20—40 m.

Crîngeni este un sat vechiu. A făcut parte din județul Olt, plasa Marginei, pănă la anul 1836. Tot în această plasă îl vedem trecut în catagrafia satelor, în urma reformei lui Mavrocordat.

De la 1836, a trecut la plasa Călmățuiul, apoi la a Călmățuiului unită cu Marginea.

Vechimea satului Crîngeni se poate vedea și din diferite numiri de fîntîni și măguri cari figurează și prin acte vechi de hotărnicie. Vatra satului nu era însă pe locul unde se găsește astăzi, ci puțin mai spre N., pe locul numit Balta - Lungă. Locuitorii au fost nevoiți să părăsească vechiul sat din cauza stabilirei aci a unui turc bogat anume Mahmut, după care și-a luat numirea atît măgura cît și crîngul cunoscut în această parte sub acest nume. Acest Mahmut se mutase aci cu toată gospodăria și slujitorii lui; avea turme de oi, vii și moșie.

Locuitorii din vechiul sat al Crîngenilor, îngroziți de prădăciunile acestui om, s'au stabilit pe locul numit Balta-Lungă, unde au mai venit și o seamă de Bulgari, dimprejurul Poradimului, refugiați tot de groaza Turcilor, și au format cu toții satul cel nou unde se află și astăzi com. Crîngeni.

Din această amestecătură a rezultat că are și astăzi două mahalale deosebite: Făcăleți, populate de Romîni și cea-l'altă, Balta-Lungă, populată de Bulgari, cari și-au păstrat limba, portul și obiceiurile; de cîți-va ani, grație instrucțiunei și serviciului militar, au început a se asimila cu elementul romîn.

Crîngeni, *sat,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-j., căt. comunei Măicănești. Inainte se numea

Hosted by Google

Mărăcini-de-la-Crîng, din pricină că locul pe aci era plin de mărăcinĭ. Este așezat la E., în cîmp, la 5 kil. spre E. de cătr. de reședință, Bolboaca. Are o întindere de 5 hect., cu o populație de 9 fam., saŭ 36 sufl., din carĭ 9 contrib. Știŭ carte 12 persoane.

Crîngeni, *loc arabil,* jud. Tecuciŭ, com. Lieștĭ, pl. Bîrlad. E situat pe proprietatea d-luĭ Gheorghiade. Poartă această numire, pentru că înainte pe aci a fost un colț din pădurea Hanul-Conachi.

Crîngeni, *moșie,* jud. Teleorman, pl. Călmățuiul. A fost proprietatea familieĭ Slătineanu din București și prin vînzare a trecut asupra d-luĭ Constantin Mihail.

Crîngeni, *pădurice,* jud. Tecuciŭ. E situată în com. Lieștĭ, la E. de pădurea Hanul-Conachi, pe teritoriul satuluĭ Șerbănești, proprietatea d-luĭ Gheorghiade.

Crînguești, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Blahnița; ține de com. rur. Vînjul-Mare.

Crîngul, *cătun,* al com. Pătărlagi, jud. Buzaŭ, cu 450 loc. și 104 case. Are sub-divizia Sub-Cetate. De dînsul se alipește și cătunul Crivineni.

Crîngul (Crîngul-Ghicăĭ), *sat,* jud. Ilfov; face parte din com. rur. Crîngul-Fundulele, pl. Mostiștea. Este situat la E. de Fundulele, pe malul drept al văeĭ Mostiștea.

Se întinde pe o suprafață de 1545 hect., cu o populație de 85 locuitorĭ.

D-l C. Stoenescu are 900 hect. și locuitorii 645 hect. Proprietarul cultivă 700 hect. (25 sterpe, 100 izlaz și 75 pădure). Locuitorii cultivă 495 hect. (75 sterpe și 75 izlaz).

Are o biserică, cu hramul Sf. Spiridon, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț; 2 heleștaie și 1 mașină de treerat cu aburĭ.

Comerciul se face de 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 129 și al celor micĭ de 279.

Crîngul, *sat,* jud. Tutova, plasa Tîrgul, com. urb. Bîrlad, spre V. de reședința comuneĭ. Acest sat formează despărțirea a V-a a orașuluĭ Bîrlad. Se cultivă aci viea pe o suprafață de 143 hect., din carĭ 11,25 hect. nelucrătoare.

Crîngul, *pădure,* de 178 hect., jud. Buzaŭ. E situată în marginea de S.-V. a orașuluĭ Buzaŭ. Servă ca loc de plimbare al orășenilor. In vechime făcea parte din marele corp al pădureĭ Frăsinetul și purta în specie numirea de Braniștea.

Inainte cu 400 anĭ se afla pe aci, între rîul Buzaŭ și pe teritoriul comunelor Maxenul și Scurtești, o vastă pădure, numită Frăsinetul și care nume îl mai păstrează și azĭ pîlcul de pădure din com. Simileasca, numit Frasinul.

Radu-cel-Mare, înființînd Episcopia Buzăuluĭ, în 1496, găsește cu cale a-ĭ dărui din acest mare masiv, o porțiune de 600 pogoane, ce forma un corp separat, numit pe atuncĭ Braniștea și căruia îĭ zice acum Crîngul.

Paisie, consacrat Episcop al acesteĭ diocese, de Sf. Patriarh Nifon și care o păstorește de la 1496—1526, primind această donațiune, nu o putu poseda în mod liniștit, căcĭ locuitoriĭ din Tîrgul-Buzăuluĭ și satele vecine îĭ călcaŭ hotarele și îĭ tăiaŭ tufele.

Probă despre aceasta avem condica Episcopieĭ Buzaŭ, înființată de Episcopul Dosofteiŭ și unde sunt trecute maĭ toate actele de danie și procesele acesteĭ sfinte Episcopiĭ.

In această condică, la fila 79, iată ce găsim:

«Episcopul Paisie, neputînd stăpîni în pace această pădure, se plînge Domnuluĭ Țăriĭ, Radu de la Afumați, care în anul 1524, Aprilie 7, dă următorul hrisov:

«Cu mila luĭ Dumnezeŭ, Io Radu-Voevod și Domn scrie Domnia mea județuluĭ și celor 12 Pîrgarĭ, din orașul Domnieĭ mele de la tîrgul Buzăuluĭ și așa vă grăesc Domnia mea, că în ceas ce veți vedea această carte a Domnieĭ mele, voĭ în acel ceas să mergeți împreună cu Părintele Episcop, chir Paisie, în Braniște, să căutați ver pe unde a dat răposatul Radu-Voevod, așișderea și acum să umblați prin Braniște, să însemnați ver pe unde a ținut Părintele Episcop înainte și acum să fie volnic Părintele Episcop să-și apere Braniștea și niminea să nu fie volnic a intra în Braniște de a tăia, pentru că acel om, ce va tăia, Părintele Episcop să fie volnic a-ĭ face luĭ dojană și pedeapsă și într'alt chip să nu fie, după zisa Domnieĭ mele».

Ispravnicul Vlaicu, mare Logofăt, a fost în specie însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestuĭ hrisov.

Episcopia, acum, de și împuternicită în drepturile sale, dar tăiatul pe furiș nu se ostia, reclamele nu încetaŭ și chiar de pe atuncĭ oamenii Domnieĭ considerau pe locuitoriĭ circumvecinĭ aĭ acesteĭ păduri de ceĭ maĭ marĭ hoțĭ, de oare-ce nu ascultaŭ de nicĭ o poruncă domnească. De acest ponos, pe drept

Hosted by Google

saŭ pe nedrept, se bucuraŭ nu numaĭ locuitoriĭ sătenĭ, ba şi uniĭ din boerĭ, căcĭ dintr'un hrisov din 1571 Februarie, vedem că:

Alexandru-Vodă pune pe Stan logofătul să scrie, chiar în scheiul osteĭ, ispravniculuĭ din Buzăŭ, Radu Logofătul, să bage de seamă ca nu numaĭ tîrgoveţiĭ, dar nicĭ chiar Cluceriĭ să nu se maĭ atingă de acel crîng cu tufe. Totuşĭ această posesiune a Episcopieĭ nu încetă de a fi călcată.

In fine Constantin Vornicul, în 1706, scrie luĭ Caloian căpitan ot Buzăŭ, iusbaşilor, ceauşilor şi tuturor călăreţilor (personalul poliţienesc de pe atuncĭ) ca să privigheze şi să înceteze de a se maĭ tăia tufele Episcopieĭ din Braniştе.

Dar această poruncă este întîmpinată de o reclamaţie a tîrgoveţilor, dată Domnuluĭ Constantin Brîncoveanu, prin care cer, ca tufele să fie tăiate saŭ rărite, de oare-ce se ascund hoţiĭ în această Braniştе şi nimenĭ nu poate fi sigur de viaţa sa în localităţile din împrejurime. Această reclamă face pe Constantin Brîncoveanu să dea tot în acel an, 1706, un alt hrisov, fie pentru a pune capăt plîngerilor Episcopilor, fie că pericolul indicat era real, prin care ordonă a lăsa în pace pe tîrgoveţĭ de a tăia, însă numaĭ să rărească, dar nu să extermine pădurea. Din aceste vremĭ şi pănă azĭ, lacul din mijlocul crînguluĭ poartă numele de Lacul-Hoţilor.

De aci înainte reclame nu se maĭ văd, ceea ce probează că între orăşenĭ şi Episcopie se stabilise un fel de înţelegere, iar hoţiile maĭ încetaseră.

Ceva maĭ mult, după 1828 Crîngul devine şi un mic loc de petrecere, iar în timpul Domnieĭ luĭ Ştirbeiŭ, municipalitatea oraşuluĭ începe să-ĭ facă oarecare înfrumuseţărĭ, dar şubrede, ca tot ce se face pe locul altuia. Să nu uităm că tot aci, în anul 1853, a fost o mică luptă, între Turcĭ şi Ruşĭ.

Se vede dar că tendinţa locuitorilor de a alipi oraşuluĭ această frumoasă şi seculară pădure, a fost vechie, dar ea nu s'a putut realiza, de cît în anul 1884, cînd a fost cedată de Ministerul Domeniilor.

Crîngul (Ulmiĭ-Vernesculuĭ), *loc izolat,* în jud. Buzăŭ, com. Zărneşti-de-Cîlnăul, pe moşia Turbureasa.

Crîngul, *moşie* particulară, com. Verbiţa, plasa Dumbrava-d.-j., jud. Dolj.

Crîngul, *pădure,* în întindere de 35 hect. proprietatea statuluĭ, judeţul Muscel. Face parte din marea pădure Corbi, plaiul Nucşoara, formată din 10 trupurĭ: Plăişorul, Preotesele, Bîndea, Zănoaga, Papăul, Rusu, Plătica, Alunişul, Pădurile şi Crîngul, avînd toate o întindere de 17530 hect.

Crîngul, *pădure,* situată la capul de E. al comuneĭ Perieţi, pl. Siul-d.-s., jud. Olt, între văl-ceaua Vediţa şi Oblegul, la S. de pădurea numită Crîngul-Cerbuluĭ. Aceste păduriĭ urmează maĭ ales malul drept al văl-celeĭ Vediţa şi aparţin la maĭ mulţĭ proprietarĭ.

Crîngul, *vale,* com. urb. Urlaţi, pl. Cricovul, jud. Prahova.

Crîngul-Des (In-), *loc izolat* şi *mlaştină,* în com. Grăjdana, căt. Izvoranul, jud. Buzăŭ.

Crîngul-Fundulele, *com. rur.,* pl. Mostiştea, situată la E. de Bucureşti, 32 kil. departe de Bucureşti.

Se întinde pe o suprafaţă de 4970 hect. D-nul C. Stoicescu şi statul aŭ 2900 hect. şi locuitoriĭ 2070 hect. Se cultivă de proprietarĭ 2130 hect. (205 sterpe, 255 izlaz, 295 pădure şi restul vie). Locuitoriĭ cultivă 1495 hect. (250 sterpe, 275 izlaz şi 50 vie).

Se compune din satele: Crîngul, Fundulele, Gostilele, cu o populaţie de 1160 locuitorĭ, carĭ locuesc în 306 case.

Comuna numără 266 contrib.

Are un venit egal cu cheltuelile de 4398 leĭ anual. In anul 1885 eraŭ 271 contribuabilĭ.

In comună sunt 3 bisericĭ, deservite de 3 preoţĭ (în fie-care cătun cîte una); 1 şcoală mixtă; 2 morĭ cu apă; 1 maşină de treerat; 4 heleştaie.

Numărul vitelor marĭ e de 1369 (363 caĭ şi epe, 503 boĭ, 408 vacĭ şi viţeĭ, 7 bivolĭ, 88 bivoliţe), şi al celor micĭ de 2312 (20 capre, 251 porcĭ, 2041 oĭ). Dintre locuitorĭ, 261 plugarĭ, 4 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 264 pluguri: 170 cu boĭ şi 94 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 164 care şi căruţe: 90 cu boĭ şi 74 cu caĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţĭ sunt 170 şi neîmproprietăriţĭ, 101.

Comerciul se face de 4 cîrciumarĭ şi 2 hangiĭ.

Crîngul-Ghicăĭ. (Vezĭ Crîngul, sat, jud. Ilfov).

Crîngul-Hoţilor, petec de *pădure,* de 200 hect., în judeţul Vlaşca, pe proprietatea statuluĭ Comoara; depinde de ocolul silvic Ghimpaţi.

Crîngul-luĭ-Bot, *pădure,* pe te-

Hosted by Google

ritoriul com. Tîrgşorul-Noŭ, pl. Tîrgşorul, jud. Prahova.

Crîngul-Mare, *pădure,* în judeţul Mehedinţi, pl. Blahniţa; ţine de com. rur. Vînjul-Mare.

Crîngul-Popeşti, *trup de pădure* a statuluĭ, în întindere de 15 hect., jud. Vîlcea, care, împreună cu trupurile Neagota şi Valea-luĭ-Neagu (750 hect.) şi Plăeţul (20 hect.), formează pădurea Romani, situată în com. Horezul, pl. Horezul.

Crîngul-Orliĭ, *pîrîŭ,* jud. Vîlcea, pl. Horezul. Se varsă în rîul Luncavăţul, în raionul comuneĭ Măldăreşti.

Crîngul-Răŭ, *sat,* jud. Argeş, pl. Piteşti, pendinte de com. rur. Băbana.

Crîngul-Teiuluĭ, *numire* ce se maĭ dă de locuitorĭ *cătunuluĭ* Tîrgşorul-Noŭ, jud. Prahova. Se crede că i s'a dat această numire de la Crîngul-de-Teĭ, în marginea căruia s'a aşezat primele colibe. Acest nume l'a purtat oficial până la anul 1857.

Crînguleţele, *pădure,* cu o întindere de 120 hect., jud. Olt, situată la N.-V., pe teritoriul comuneĭ Şerbăneşti-d.-j., pl. Şerbăneşti, şi compusă din cer, tufă, arţar, corn şi ulm.

Crînguleţele, *vălcea,* jud. Olt, comuna Mărunţeĭ, plasa Siul-d.-s.

Crînguleţi, *trup din moşia* statuluĭ Netoţi-Trivalea, jud. Teleorman, pe care aŭ fost împroprietăriţĭ în 1880 însuraţeĭ spornicĭ din comunele de prin prejur. E situat într'o vălcea, în partea de N.-V. a cătunuluĭ Netoţi-d.-s.

Crînguluĭ (Valea-), *izvor,* în judeţul Buzăŭ, com. Jugureni. Începe din pădurea Nuci-Ghidieĭ, intră pe teritoriul com. Finţeşti, unde ia numele de Finţeasca şi se scurge în pîrîul Istăul.

Crînguluĭ (Valea-), *pădure,* în jud. Buzăŭ, com. Beceni, căt. Mărgăriţi; are 18 hect.

Crînguluĭ (Valea-), *şes,* în jud. Buzăŭ, comuna Mînzăleşti, căt. Bîşteni. E acoperit de fîneaţă şi livezĭ.

Crînguluĭ (Valea-), *vale,* în judeţul Buzăŭ, com. Beceni. Începe de la Muchea-Vaciĭ-Crîngului şi se scurge în Valea-Vaciĭ.

Crînguluĭ (Valea-), *vale,* pe proprietatea Stăneşti, pl. Marginea, jud. Vlaşca.

Crînguluĭ (Vălceaua-), *vălcea,* jud. Prahova, com. Teşila, pl. Peleşul; curge de la E. spre V. şi se varsă în gîrla Doftana, pe malul stîng, tot în comuna Teşila.

Crîngureanca, *deal,* pe care se află vie şi pădure, în judeţul Muscel, com. Budişteni, pl. Podgoria.

Crîngureanca, *pădure,* judeţul Muscel, pl. Podgoria, com. Ciulniţa, în întindere de 25 hect., compusă din stejar, fag şi carpen.

Crîngureanca, *pădurice,* judeţul Muscel, pl. Podgoria, com. Budişteni, în întindere de 10 hect., compusă din stejar, fag şi plop.

Crîngureanca, *pădurice,* judeţul Muscel, pl. Podgoria, com. Leurdeni, în întindere de 15 hectare.

Crîngurile, *com. rur.,* jud. Dîmboviţa, pl. Cobia. E situată pe cîmpia numită Crîngureni, în apropiere de pîrîul Răstoaca, care curge în partea de S. a comuneĭ. Această comună se învecineşte spre E. cu com. Gura-Foiĭ, spre V. cu Valea-Mare, spre N. cu Băduleşti şi spre S. cu Pătroaia. De Pătroaia se desparte prin rîurile Răstoaca şi Argeşul; de Băduleşti, Gura-Foiĭ şi Valea-Mare, prin şoseaua naţională Bucureşti-Piteşti.

In raionul acesteĭ comune este un pod, pe apa Răstoaca. Comuna Crîngurile se află la o miçă distanţă de Găeşti, spre V. Se compune din treĭ cătune: Crîngurile-d.-j., Răteşti şi Crîngurile-d.-s., cu o populaţie de 1696 loc. Romînĭ. In această comună sunt treĭ bisericĭ şi o şcoală.

Crîngurile, *cătun,* pendinte de com. Strîmba, pl. Cîlnişţea, jud. Vlaşca. E situat pe coasta dreaptă a apeĭ Neajlovuluĭ. Moşia este proprietatea Baronuluĭ Guillaume, zestraş al d-luĭ Em. Grădişteanu.

Are suprafaţa rămasă proprietăţeĭ de 620 hect., din care, pădure de şleaŭ şi de tufă 120 hect. S'a dat la 1864 la 49 locuitorĭ o suprafaţă de 194 hect. Aduce un venit anual de 20000 leĭ.

Aci este o moară, pe apa Neajlovuluĭ, cu două pietre, moară care se numeşte Şindrilita.

Este o biserică, zidită la 1856, deservită de 1 preot şi 1 dascăl. La această biserică, în 1888, s'a oficiat 18 botezurĭ, 11 căsătoriĭ şi 8 înmormîntărĭ.

Com. este departe de Bucureşti de 28 kil., iar de Giurgiŭ de 43 kil. Pe moşie trecea odinioară drumul poşteĭ între Giurgiŭ şi Bucureşti.

Aci este un pisc al dealuluĭ

Hosted by Google

Neajlovul care are vr'o 4 hect. de pădure de tufan, numită la Piscul-Ionești.

Crînguța, *vale,* jud. Brăila, la N.-V. satului Ciocile, în hotarul com. Ciocile, despre jud. Buzău.

Crîstanul, *deal,* în jud. Neamțu, com. Calul-Iapa, pl. Piatra-Muntele. E situat pe lîngă satul Iapa, în prelungirea dealului Chiliile.

Crîstea, *lac,* jud. Suceava, com. Stolniceni, în suprafață de 5 fălci, pe șesul stîng al Siretului.

Crîșma-Mînzului, *deal,* în jud. Botoșani, com. Popouți. Se prelungește spre E. și intră pe teritoriul com. Mănăstireni. Numele se zice că-i vine de la o cîrciumă ast-fel numită, ce se află pe coasta sa de N.

Crîșmei (Dealul-), *deal,* în jud. Suceava, com. Dolhasca.

Crîșmei (Pîrîul-), *pîrîu,* în jud. Suceava, com. Dolhasca. Izvorește din dealul cu acest nume și se pierde pe șesul Siretului.

Crocurile, *deal,* jud. Bacău, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comunei Bîrsănești.

Croicea, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-j., com. rur. Jirovul; are 40 case.

Croici, *sat,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., comuna rurală Mătăsari.

Croitorari, *coastă,* jud. Prahova, com. Tîrlești, pl. Teleajenul.

Croitorescu, *pisc,* jud. Vîlcea, com. Dobriceni, pl. Ocolul.

Croitori, *sat,* cu 26 fam., jud. Argeș, pl. Pitești; face parte din com. rur. Gălășești.

Croitori, *mahala,* în com. rur. Rudina, pl. Cloșani, jud. Mehedinți.

Croitori, *mahala,* în com. rur. Părăușani, pl. Mijlocul, județul Vîlcea. Aci e reședința comunei.

Croitori, *pisc,* jud. Vîlcea, com. Părăușani, pl. Mijlocul, plantat cu pruni, meri, peri, nuci și cireși.

Croitori. (Vezi Fîntînele, județul Tutova).

Croitori, sau **Cerneasca,** *vale,* în jud. Vlașca, ce merge prin Pietrești-d.-s. și dă în Neajlovul.

Croitorul, *deal,* jud. Tecuciu, pl. Nicorești. E situat în partea de E. a com. Matca.

Croitorul, *izvor,* în jud. Buzău, com. Pănătăul, cătr. Plăișorul; primește izvorul Limpede și se scurge în Valea-Pănătăului.

Croitoruluĭ (Dealul-), *deal,* comuna Preajba, pl. Ocolul, jud. Dolj, pe lîngă care trece limita de N. a comunei, către com. Pielești.

Croitoruluĭ (Pîrîul-). Vezi Hatia, jud. Suceava.

Croitoruluĭ (Podul-), *podeț,* din sus de Mălini, jud. Suceava.

Croptești, *cătun,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s.; ține de Sisești-d.-s.

Croșna, *munte,* jud. Bacău, pl. Trotușul, com. Tîrgul-Ocna, situat d'a dreapta Slăniculuĭ și avînd o altitudine de 400 m.

Crovul, *com. rur.,* pl. Bolintinul, jud. Dîmbovița, situată pe loc șes, la S. de com. Titu, între rîul Argeșul și pîrîul Răstoaca. Această comună se compune din patru cătune: Crovul, Zidul, Voinești și Miulești, cu o populație de 3000 locuitorĭ Romînĭ. Locuitoriĭ se ocupă cu agricultura. In comună sunt 2 bisericĭ și 1 școală mixtă, condusă de un învățător, plătit de stat. Pe apa Răstoaca este numaĭ o punte de trecut cu piciorul. Crovul se învecinește spre E. cu com. Odobești, despărțindu-se prin Răstoaca și unindu-se prin șoseaua comunală; spre V., cu com. Fundul-Părului, din jud. Vlașca, despărțindu-se prin rîul Argeșul; spre N., cu Mărunțișul și spre S. cu Potlogi.

Crovul, *cătun,* pendinte de com. Fundul-Părului, pl. Neajlovului, jud. Vlașca, situat pe marginea dreaptă a apeĭ Neajlovul, la extremitatea de N. a județului, spre limita județului Dîmbovița, nu departe de rîul Argeș, se află pe proprietățile Crovul și Obislavi, fostă a Mitropolieĭ, carĭ se arendează împreună cu suma de leĭ 15780 anual.

Pe această proprietate se găsesc maĭ multe petece de pădure, în suprafață totală de 400 hectare, ce țin de ocolul silvic Cîrtojani.

In 1864 s'aŭ împroprietărit aci 95 locuitorĭ cu 380 hect.

Aci e o moară, pe apa Argeșuluĭ.

Este la depărtare de 12 kil. de stația de drum de fer Titu, de București de 40 kil.; iar de Giurgiŭ de 82 kil.

Sunt multe pometurĭ în acest cătun și în special prune, din care se face rachiŭ.

Locuitoriĭ se ocupă maĭ mult

Hosted by Google

cu cărăușitul. Locul este steril și mai mult argil calcaros, puțin productiv.

Crovul, *cătun,* pendinte de com. Copaciul, pl. Călnișteа, județul Vlașca. Moșia este proprietatea zestrală a d-neĭ Mihail Balș, fostă a d-luĭ V. Gugiu și fostă înainte de 1836 a paharniculuĭ Ienache Arion.

Este situat pe apa Călnișteа la mijlocul plășeĭ cu acelașĭ nume, departe de București și Giurgiŭ de 46 kil.

Suprafața totală a moșieĭ este de 926 hect.

La 1864 s'a dat la 122 locuitorĭ suprafața de 242 hect. Are 2 petece de pădure de stejar în suprafață de 101 hect.

Este o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 dascălĭ. Ține de parohia Crovul.

Cruce (La-), *loc,* jud. Suceava, spre S. și la 150 m. de mănăstirea Rîșca, unde se află și acum o cruce despre care tradiția spune că ar fi ținînd locul unuĭ fost schit Bogdănești.

Cruce (La-), *loc izolat,* din sus de mănăstirea Arnota, nu departe de marginea uneĭ prăpăstiĭ ce dă drept în rîul Bistrița, jud. Vălcea. Aci, se zice, ar fi fost o cruce mare de piatră, săpată cu slove, pe care ar fi așezat o Mateiŭ Basarab de odată cu zidirea mănăstireĭ, dar acum vre-o 90 de anĭ, crucea s'a surpat de oamenĭĭ carĭ căutaŭ comorĭ și s'a prăvălit în vale, unde nu s'a mai găsit.

Loculuĭ aceluia, locuitoriĭ de prin prejur îĭ zic «La-Comorĭ».

Cruce (Movila-cu-), *movilă,* în com. Luciul, jud. Buzăŭ, în apropiere de moară.

Cruce (Movila-cu-), *movilă,* în com. Boldești, cătun. Grădiștea, județul Buzăŭ, având o vechie cruce de piatră.

Crucea, *sat,* în marginea de E. a comuneĭ Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iași, situat pe podișul dealuluĭ Crucea, pe văile Crucea și Tălpăria. Și a luat numele de la dealul Crucea. E înființat din anul 1879, de la împroprietărirea făcută de stat însurățeilor. Are o suprafață de 1100 hect. și o populație de 152 familiĭ, saŭ 731 locuitorĭ Romînĭ, veniți de prin diferite localități, cu osebite obiceiurĭ. Are o scoală întreținută de comună, înființată în anul 1885, și frecuentată de 23 elevĭ.

Numărul vitelor e de 1692 capete, din carĭ: 583 vite marĭ cornute, 57 caĭ, 842 oĭ și 210 rîmătorĭ.

Crucea, *sat,* pe moșia și în comuna Broșteni, județul Suceava, trăgîndu-și numele de la crucea ce se formează prin vărsarea pîraielor Crucea și Bărnărelul, în Bistrița. Așezat pe ambele țărmurĭ ale Bistrițeĭ și ale pîraielor Crucea și Caseĭ, spre N.-V., și la 22 kil. de satul de reședință. Mai înainte Crucea cu Cojoci și Chirilul forma o comună a parte.

Are o populație de 139 familiĭ, saŭ 540 suflete (266 bărbați și 264 femeĭ), printre carĭ sunt și 10 țiganĭ. Contribuabilĭ sunt 108. Locuesc în 150 case. In Crucea este o cîrciumă și o băcănie.

Improprietăriți la 1864 sunt 12 fruntașĭ, 39 pălmașĭ și 19 codașĭ, stăpînind 340 fălcĭ, afară de ceĭ cu cîte 10 prăjinĭ.

Drum principal e numaĭ cel ce duce la Broșteni și la Rarăŭ, și acel ce duce la Dorna, dar care e foarte puțin frecuentat.

Are o biserică de lemn, cu hramul Sf. Impărați Constantin și Elena, clădită de M. S. Regele, la 1880, deservită de preotul din Cojoci și o școală rurală mixtă, condusă de un învățător, plătit de stat, înființată la 1864 și așezată într'un local, făcut danie de M. S. Regele; e frecuentată de 41 elevĭ.

La 1803, «Crucea, a clirosuluĭ din Bucovina, numără 70 liuzĭ, cu 732 leĭ anual» («Uricariul», de T. Codrescu, vol. VII, pag. 255).

Crucea, *baltă,* pl. Jiul-d.-j., com. Grindeni, jud. Dolj, cu întindere de 10 pogoane.

Crucea, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Bîrsănești, acoperit în parte cu viĭ.

Crucea, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Berești.

Crucea, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Bistrița - d. - s., lîngă muntele Cristoiul.

Crucea, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s., com. Băsăști, situat la N. satuluĭ Hăineala.

Crucea, *deal,* jud. Bacăŭ, plasa Tazlăul-d.-s. de pe teritoriul comuneĭ Solonțul; desparte apele Solonțuluĭ de ale Pîrîuluĭ-Schituluĭ.

Crucea, *movilă,* jud. Brăila, la N. satuluĭ Nazîrul, tăiată în 2 de șoseaua Brăila-Focșani.

Crucea, *movilă,* jud. Brăila, la N.-V. de satul Chiscani, aproape de șoseaua Brăila-Călărași.

Hosted by Google

Crucea, *movilă,* jud. Dolj, plasa Balta, com. Comoşteni, în dreptul căreia este un pod stătător de lemn pe rîul Jiul.

Crucea, *punct* înalt şi *cruce,* la jumătatea drumuluĭ dintre băile Pucioasa şi băile Vîlcana, jud. Dîmboviţa.

Crucea, *deal,* continuarea Dealuluĭ-Popeĭ, de pe teritoriul satuluĭ Căueşti, com. Roşcani, pl. Turia, jud. Iaşi

Crucea, *deal,* numit ast-fel după o cruce de hotar ce se află pe dînsul. Se întinde pe teritoriul satuluĭ Oneşti, comuna Şipotele, plasa Bahluiul, judeţul Iaşi.

Crucea, *deal,* se întinde la V. spre E., în partea despre N. a satelor: Horleştiĭ-Domniţeĭ şi Horleştiĭ-Catolicĭ, comuna Cucuteni, plasa Stavnicul, jud. Iaşi. Pe acest deal sunt viile locuitorilor din satele arătate.

Crucea, *deal,* străbate partea de N. a com. Gropniţa, pl. Copoul, jud. Iaşi, în direcţiune de la V. la E. Şĭ-a luat numele de la o cruce mare de lemn, aşezată pe dînsul de către un proprietar. Pe podişul acestuĭ deal se face cultură bogată de cereale.

Crucea, *deal.* Vezĭ Dealul-Mare, pl. Cîrligătura, jud. Iaşi.

Crucea, *movilă.* (Vezĭ, Dorneĭ (Movila-), com. Belceşti, pl. Bahluiul, jud. Iaşi.

Crucea, *munte,* în jud. Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., pe teritoriul comuneĭ rurale Schela-Cladoveĭ.

Crucea, *deal,* în jud. Neamţul, com. Cîrligi, pl. Piatra-Muntele, situat spre S.-E. de satul Cîrligi, în prelungirea dealurilor Şerbeşti.

Crucea, *deal,* în jud. Prahova, com. Ceptura, pl. Cricovul.

Crucea, *deal,* cu o vedere frumoasă, între Horodniceni şi Răbĭia, jud. Suceava.

Crucea, *pisc,* jud. Vîlcea, com. Dozeşti, pl. Cerna-d.-j.

Crucea, *moşie,* situată în comuna Fundeni, judeţul Tecuciŭ. Are o suprafaţă de 241 hect. Este supusă adese-orĭ la inundaţiile Siretuluĭ.

Crucea, *pîrîŭ,* izvoreşte din dealul Crucea, com. Sîrca, pl. Cîrligătura, jud. Iaşĭ şi se varsă în pîr. Obrijanca, din com. Sineşti.

Crucea, *pîrîŭ,* ce udă satul cu acelaşĭ nume, jud. Suceava. Izvoreşte de sub Tarniţa şi, după un curs de peste 4500 metri, se varsă în Bistriţa. Are de afluent Pîrîul-Omuluĭ mărit cu Pîrîul-Opiuluĭ.

Crucea, *pîrîŭ,* mic afluent al Rîşcuţeĭ, în com. Bogdăneşti, jud. Suceava.

Crucea, *poiană,* în jud. Muscel, com. Coteşti, plasa Rîurile.

Crucea, *vad,* jud. Brăila, pe unde drumul Cazasul-Vădeni coboară muchea Baldovineşti, la $3^1/_2$ kil. spre N. de satul Cazasul.

Crucea, *vale,* în jud Iaşi, com. Gropniţa, pl. Copoul. Şĭ-a luat numele de la dealul ce o formează; în capătul eĭ se află un iaz numit Lăpătoaia.

Crucea (Izvorul-), *izvor de apă minerală,* pe teritoriul cătunuluĭ Sărişorul, com. Şarul-Dorneĭ, pl. Munteluĭ, jud. Suceava.

Acest izvor important este situat între 47^0 şi 48^0 latitudine nordică şi 43^0 şi 44^0 longitudine estică, la o altitudine de 835 m. d'asupra niveluluĭ mărĭĭ, după datele determinate de d-rul Bernad Lendway, directorul Institutuluĭ Chimic Universitar, în lucrarea asupra Dorneĭ, din care extragem aceste note.

Izvorul-Crucea îşĭ ĭea naştere pe partea rîuleţuluĭ Sărişorul, piscul Şarul, aproape 200 m. N.-E. de la gura uneĭ ruine de auripigment şi realgar, cunoscută de aproape 100 de anĭ.

Terenul de aci e cu desăvîrşire muntos; apare, icĭ-colo, cîte un platoŭ de păşune întrerupt cu văĭ şi văĭşoare şi rîurĭ plutabile. Gismentele carĭ predomină acest teren sunt gismente arsenicale de realgar şi auripigment, carĭ formaŭ o mină exploatată deja pe la 1790 de neindigenĭ şi pusă atuncĭ sub paza unuĭ pichet de soldaţĭ austriacĭ, pentru a opri lumea profană a lua din mineralele arsenifere, fiind toxice.

Comunicaţiunea de la localitatea Izvoruluĭ-Crucea, este uşor de efectuat pe jos, călare saŭ cu trăsura în toate direcţiunile.

Temperatura aeruluĭ la razele soareluĭ + 35 C. şi la umbră + 28 C. Dimineaţa şi seara e răcoare.

Ploile sunt de scurtă durată; uraganele şi furtunele sunt foarte rarĭ. Toamna este maĭ constantă; se întinde pănă în Noembrie.

Grosul masivuluĭ de aci, ca şi în întreaga regiune din jur, este constituit de formaţiunea cretacee. Un rol important în geneza apeĭ acestuĭ izvor se poate atribui în prima ordine

Hosted by Google

calcaruluĭ jurasic şi, în a doua ordine, realgaruluĭ.

Izvorul-Crucea are scurgerea spre E. şi e adăpostit spre N.-E. de vîrful munteluĭ Şarul. De la sorginte şi până la vîrf, piscul prezintă o diferinţă de altitudine de 78 m. Sorgintea e acoperită cu un tavan de grinzĭ şi basinul e necimentat, de formă sferică.

Apa din acest basin se prezintă limpede, încoloră, cu efervescenţa spontanee, emanînd numeroase bule de un gaz încolor şi inodor. Gustul apeĭ este pronunţat, dar plăcut, acrişor şi înţepător, de loc amar, nicĭ stiptic, dar slab sălciŭ. Reacţiunea asupra turnesoluluĭ este pronunţat acidă. Expusă influenţeĭ aeruluĭ ambiant, în un loc deschis, se observă, după un timp maĭ îndelungat, o opalescenţă, iar pe fund se depune un precipitat floconos de o coloare portocalie, compus din arseniat şi fosfat de fier peroxyd.

Densitatea apeĭ acestuĭ izvor este de 1,00481 (făcută cu picnometru), temperatura apeĭ fiind de + 7 R. şi a aeruluĭ ambiant de + 8 până la 10 C.

In urma determinărilor şi a dozărilor efectuate, d-rul Bernad a ajuns la convingerea că apa Izvoruluĭ-Crucea este o apă gazoasă (bicarbonată), alcalină-arsenicală.

Debitul izvoruluĭ în 24 de ore întrece 28000 litruri.

Apa vine dintr'o adîncime de peste 180 m. Această geneză garantează o durată lungă izvoruluĭ, o emerginţă abondentă, chiar profuză.

Crucea (Vîrful-), *vîrf de deal,* situat la N. de cătunul Bogdăneşti, com. Gornetul-Cuib, pl. Podgoria, judeţul Prahova, acoperit cu pădure. S'a numit astfel, pentru-că pe lîngă acest vîrf fiind trecătoare la Poiana-Capaciuluĭ (comuna Opăriţi), s'a pus pe dînsul în semn, o cruce.

Crucea-Brăcăcĭ, *localitate,* din comuna Păcureţi, pl. Podgoria, jud. Prahova, unde gîrla Turbure se uneşte cu pîr. Sărăţelul.

Crucea-Danciuluĭ, *movilă,* jud. Brăila, la sudul comuneĭ Ulmul.

Crucea-de-Copaciŭ, *loc,* în jud. Mehedinţi, pl. Motrul-d.-j., pe teritoriul com. rur. Strehaia.

Crucea-de-Jos, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Zăbrăuţul.

Comuna Crucea-d.-j. este situată pe podişul format din malul Şuşiţeĭ şi se întinde aproape până în tîrgul Panciul.

Distanţa comuneĭ de reşedinţa sub-prefectureĭ e de 1/2 kil., iar de capitala judeţuluĭ de 27 1/2 kil.

Marginile acesteĭ comune sunt: la N., Panciul; la S., Şuşiţa, care o desparte de com. Ţifeşti; la N.-V., comuna Crucea-d.-s.; iar la V. pîrîul Şuşiţa, care o desparte de com. Clipiceşti.

Comuna Crucea-d.-j. se compune din cătunele Crucea-d.-j., Dumbrava şi Satul-Noŭ.

Populaţia comuneĭ, după cel din urmă recensimînt, e de 401 familiĭ, saŭ 1493 suflete (763 bărb. şi 730 femeĭ). Această populaţie se împărţea ast-fel: 697 neînsuraţĭ (358 bărbaţĭ şi 339 femeĭ), 700 însuraţĭ, 94 văduvĭ (54 bărbaţĭ şi 40 femeĭ); 1479 Romînĭ şi 14 de diferite naţionalităţĭ; 1479 ortodoxĭ şi 14 mozaicĭ; 302 agricultorĭ, 1 meseriaş, 10 comercianţĭ, 12 avînd profesiunĭ libere, 130 muncitorĭ şi 57 servitorĭ.

Ştiŭ carte 225 persoane (200 bărbaţĭ şi 25 femeĭ).

Numărul caselor de locuit e de 455.

Este o biserică parohială, cu hramul Adormirea, în cătunul Crucea-d.-j. şi una filială, cu hramul Sf. Nicolae, în satul Dumbrava. Satul-Noŭ face o parohie a parte, avînd o biserică parohială, cu hramul Sf. Ioan.

Contribuabilĭ sunt 411.

Budgetul comuneĭ, pe anul financiar 1893—94, a fost la venitură de 9299,69 leĭ şi la cheltueli de 9201 leĭ.

Vite sunt 1586, din carĭ: 406 boĭ, 103 vacĭ, 57 caĭ, 666 oĭ, 66 capre şi 288 porcĭ.

In anul 1893 s'a cultivat 1147.50 hect. viĭ, care aŭ produs 38867 hectol. vin, în valoare de 893,941 leĭ.

Sunt 106 stupĭ de albine.

Stabilimente: 7 de băuturĭ spirtoase, 1 pescărie, 1 brînzărie, 5 măcelăriĭ, 4 fierăriĭ, 37 fabricanţĭ de rachiŭ şi 9 comercianţĭ diferiţĭ.

Circulaţiunea în comuna Crucea-d.-j. se face prin şoseaua comunală Panciul-Podul-Şuşiţa şi prin şoseaua Panciul-Mărăşeşti, punînd comuna în legătură cu staţiunea căeĭ ferate Mărăşeşti.

Crucea-de-Jos, *cătun,* în jud. Putna, com. cu acelaşĭ nume, pl. Zăbrăuţul. Este situată pe podişul format din malul Şuşiţeĭ.

Are o biserică parohială, cu hramul Adormirea, pentru care comuna cheltueşte anual 100 leĭ.

Crucea-de-Jos, *moşie* a statuluĭ, pe teritoriul comuneĭ cu acelaşĭ nume, jud. Putna. A fost arendată cu 4757 leĭ anual, în 1885. Aparţinea mănăstireĭ Bogdana. Acum moşia a fost parcelată în 32 loturĭ şi vîndută ţăranilor conform legiĭ din 1889. Supra-

Hosted by Google

faţa totală e de 156 hect. 7599 m. p. Bunurĭ micĭ: o grădină de zarzavat, izlazul grădineĭ şi locul imaşuluĭ, 14 hect. 961 m. p.; cariera de pietriş, 1 hect. 7861 m. p.; albia Şuşiţeĭ, 14 hect. 6282 m. p.; şoseaua Tecuciŭ-Panciul, 7860 m. p.; şoseaua Bizicheşti-Ciuşlea, 2400 m. p.

Crucea-de-Jos, *parohie*, formată din cătĭ.: Crucea-de-Jos şi Dumbrava. Are o biserică parohială, cu hramul Adormirea, în Crucea-de-Jos, şi una filială, cu hramul Sf. Nicolae în Dumbrava. Comuna cheltueşte cu ele 100 leĭ anual.

Crucea-de-Piatră saŭ **Borzeşti-Răzeşi**, *sat*, jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j. Face trup cu satul Borzeşti, numit ast-fel de la Crucea-de-Piatră, care este în curtea bisericeĭ. Este situat de a dreapta Trotuşuluĭ. In vechime purta numele de Bobul, după numele dealuluĭ pe coasta căruia este aşezat. Legenda spune că această cruce, înaltă de 2 metri, a fost pusă de Ştefan-cel-Mare pe mormîntul uneĭ rude ale sale. Se văd urmele uneĭ inscripţiĭ slavoneştĭ.

Crucea-de-Piatră saŭ **Călugăreni-Mănăstirea**, *cătun*, pendinte de com. Uzunul, judeţul Vlaşca, pl. Călnişteа, situat pe dealurile din coasta dreaptă a apeĭ Călnişteа.

Este proprietate a statuluĭ.

Aci s'a dat la 1864 locuitorilor împroprietăriţĭ în număr de 72, o suprafaţă de 216 hect.

In 1882 s'a maĭ dat la 15 însurăţeĭ şi la şcoală, o suprafaţă de 92 hect.

Este şi o pădure de stejar în suprafaţă de 600 hect., dependinte de ocolul silvic Comana.

Şĭ-a luat numirea de la crucea de piatră, ridicată eu ocazia facereĭ podurilor peste Călnişteа de Şerban Cantacuzino Voevod, la 1682, după obiceiul timpuluĭ de atuncĭ care se urmează şi azĭ pe la sate; locuitoriĭ, cînd fac poduri saŭ puţurĭ, ridică şi crucĭ în amintirea acelor lucrărĭ, crucĭ pe care se scrie numele celor ce aŭ contribuit saŭ aŭ luat parte la acele construcţiĭ.

Pe crucea de piatră ce stă încă şi azĭ la dreapta şoseleĭ Giurgiu-Bucureşti, restaurată la 1876 de guvern, stă scris:

«Sfînta aceasta şi de viaţă aducătoare cruce, ridicată este de prea luminatul Domn Şerban Cantacuzino Voevod, nepot al bătrînuluĭ Şerban Basarab... şi pomenire vecinică înalţă... este la capul acestuĭ frumos şi minunat pod carele însuşĭ împreună şi cu iubitul săŭ fiŭ... la lucrarea luĭ şi cate...

Pentru ca şi Măriеĭ Sale în vecĭ pomenire şi mulţumire să fie şi să-ĭ rămîe luĭ şi Doamneĭ luĭ Maria, şi coconilor făcutu s'aŭ dar acest pod şi această domnească cruce s'aŭ ridicat într'al patrulea an al domnieĭ sale la anul de la zidirea lumeĭ... meşiţa Octombre din zi... dar ridicarea acesteĭ cinstite şi de viaţă făcătoare crucĭ arată osteneala şi străduania facereĭ acestuĭ mare şi temeinic pod întru vecĭnica pomenire, iar luminatuluĭ acesta... precum în cea faţă s'aŭ zis, iar în aceste alte feţe scrisu-s'aŭ întru pomenire şi cinstiţiĭ boerĭ Măriеĭ Sale carĭ s'aŭ întîmplat la facerea poduluĭ acestuia împreună cu a lor Doamne... dus cu multă străduanie şi osteneală de la începerea poduluĭ pănă la sfîrşit pe nume sunt aceştia: Radu Năsturel vel Ban, Radu Bălăceanu vel Vornic, Grigore Grădişteanu vel Logofăt, Vlad Cocorescu biv-vel logofăt, Constantin Brîncoveanu vel Spătar, Iordache Cantacuzino vel Stolnic, Alexandru biv-vel Stolnic, Mihaiŭ biv-vel pitar, Tănase vel armaş, Constantin Bălăceanu, vel Aga, Şerban ot Logofăt, Fiere ot Vistier, Şerban, Căza lefegiĭ, Pîrvul Creţulescu, ot Postelnic, fiind împreună toate breslele şi aĭ curţiĭ drept aceea s'aŭ scris ca să fie în vecĭnica pomenire.»

Crucea-de-Piatră, *deal*, jud. Vîlcea, pl. Ocolul, com. Titireciŭ, numit ast-fel, pentru că acolo este o vechĭe cruce de piatră. Este la depărtare de 1 kil. spre N., de vatra satuluĭ.

Crucea-de-Piatră, *loc izolat*, lîngă şoseaua naţională Botoşani-Hîrlăul, în partea de N.-E. a satuluĭ Deleni, jud. Botoşani, com. Deleni, nu departe de pîrîul Velniţa-Vechĭe. Aicĭ este o cruce de piatră, fixată cu un capăt în pămînt; legenda spune, că acolo, ar fi îngropat un viteaz căpitan din vreme depărtată.

Crucea-de-Sus, *com. rur.*, în jud. Putna, pl. Zăbrăuţuluĭ.

Comuna Crucea-de-Sus este aşezată maĭ la deal de Panciŭ, dar pe acelaşĭ podiş şi despărţită în 2 de pîrîul Hăuliţa.

Distanţa com. de capitala jud. e de 28 1/2 kil., iar de reşedinţa sub-prefectureĭ, de 1/2 kil.

Marginele acesteĭ comune sînt: la N. şi la N.-E. pîrîul Zăbrăuţul, care o desparte de comunele Movilita şi Diocheţi; la E. pîrîul Zăbrăuţul şi cu comuna Panciŭ; la S. comuna Crucea-de-Jos şi pîrîul Şuşiţa; la V. Şuşiţa; iar la N.-V. Străoani-de-Sus şi de-Jos.

Comuna Crucea-de-Sus e formată din cătunele Chicera şi Neicu.

Populaţia comuneĭ, după cel din urmă recensămînt, e de 510 capĭ de fam., în total 1631 sufl. (826 bărbaţĭ, 805 femeĭ). Această populaţiune se împărţea ast-fel: 811 neînsuraţĭ (421 bărbaţĭ, 390 femeĭ) 732 însuraţĭ, 86 văduvĭ (38 bărbaţĭ şi 48 femeĭ) şi 2 divorţaţĭ, (1 bărbat şi 1 femee); 1619 Romînĭ şi 12 de diferite naţionalităţĭ; 1619 ortodoxĭ şi 12 mozaicĭ; 350 agricultorĭ, 21 meseriaşĭ, 4 comercianţĭ, 10 avînd profesiuni libere, şi 18 servitorĭ.

Hosted by Google

Ştiŭ carte 180 persoane (171 bărbaţĭ şi 9 femeĭ.)

Numărul caselor de locuit e de 418.

Are 2 bisericĭ parohiale, una în satul Chicera cu hramul S-ţiĭ Voevozĭ şi a doua în Neicu, cu hramul Adormirea.

Instrucţiunea publică se predă într'o şcoală mixtă, frecuentată de 47 copiĭ (45 băeţĭ şi 2 fete), din 211 copiĭ (113 băeţĭ, 98 fete) cu vîrstă de şcoală. Comuna vine în ajutorul şcoaleĭ cu 455 leĭ anual.

Comuna numără 318 contribuabilĭ, adecă 1 la 5.12 locuitorĭ. In anul 1886 nu eraŭ de cît 272 contrib., iar în 1869, 275.

Budgetul, pe anul financiar 1893/94, a fost următorul: venitурĭ 5841,51 leĭ; cheltuelĭ 5682,67 leĭ.

In alţĭ anĭ, budgetul de veniturile şi cheltuelile com. era: In 1885/86, la venitурĭ 3714 şi la cheltuelĭ 3708 leĭ, iar în 1868/69 la venitурĭ 7226.

Numărul cultivatorilor este de 42.

Vite sunt: 952, din carĭ: 277 boĭ, 105 vacĭ, 137 caĭ, 65 oĭ, 3 capre şi 365 rîmătorĭ.

In anul 1893, s'a cultivat 404 hect. cu viĭ, producînd 8080 hectol., în valoare de leĭ 185840.

In acelaşĭ an se aflaŭ în comună 38 stupĭ de albine.

In com. sunt: 8 stabilimente de băuturĭ spirtoase; 39 fabricanţĭ de rachiŭ de prune; 4 fierărиĭ; 2 rotărиĭ; 2 morĭ; 4 comercianţĭ diverşĭ.

Diferite drumurĭ neşoseluite pun Crucea-de-Sus în legătură cu Panciŭ, Crucea-de-Jos, Străoani-de-Jos şi de-Sus.

De aci se trage familia Catargiŭ, curgătorĭ din Toader Catargiŭ şi Sanda Catargioaia.

Crucea-din-Copaciŭ, *munte,* în jud. Buzăŭ, com. Vintilă-Vodă. E acoperit de pădurea cu acelaşĭ nume, ce face parte din pădurea Vintilă-Vodă.

Crucea-din-Silişte, *cruce,* jud. Dolj, pl. Jiul-d.-s., com. Scăeşti, care arată locul altaruluĭ bisericeĭ, al unuĭ sat odinioară regulat, care din cauza inundaţiilor rîuluĭ Jiul, s'a mutat maĭ departe.

Crucea-Găinaruluĭ, *loc,* numit ast-fel în pl. Blahniţa, judeţul Mehedinţi, pe teritoriul com. rur. Batoţi.

Crucea-Giurchi, *sat,* în judeţul Ialomiţa, pl. Borcea, pendinte de comuna Mihaiŭ-Viteazul. Este situată la 4 kil. spre N.-E. de satul de reşedinţă.

Aci se află 40 case şi bordee.

Crucea-Impuşcată, *localitate,* jud. Brăila, pe hotarul de N. al comuneĭ Scorţarul-Noŭ, pe Buzeelul-Sec de pe ţărmul stîng al Buzăuluĭ, la aproape 7 kil. spre N. de satul Scorţarul-Noŭ.

Crucea-Inaltă, *semn de hotar,* dintre comunele Peretul şi Bogdana, jud. Telorman, pe vechiul drum al Zimniceĭ.

Crucea-luĭ-Barcan, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistriţa-d.-j., de pe teritoriul comuneĭ Călugăra-Mare.

Crucea-luĭ-Chiriţă, *semn de hotar,* pe moşia Nanovul, judeţul Teleorman.

Crucea-luĭ-Neagoe, *punct de hotar,* la N.-E. de com. Măgureni, jud. Telorman; desparte acestă moşie de moşia Măldăĭeni, din plasa Tîrguluĭ.

Crucea-luĭ-Pavel, *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Măgura, pe hotarul despre com. Grăjdana, în al căreia vîrf se află o vechie cruce de lemn. Are o poziţiune frumoasă.

Crucea-luĭ-Şarpe, *movilă* şi semn de hotar, la N.-V. moşieĭ Meri, din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman.

Crucea-luĭ-Trocan, *loc,* în jud. Mehedinţi, între hotarul com. rur. Ilovăţul, din plaiul Cerna şi com. rur. Şovarna-d.-s., din plaiul Cloşani, unde Tudor-Vladimirescu a ucis pe Trocan.

Crucea-Lupuluĭ, *punct* de hotar, în jud. Teleorman, pe moşia Viişoara, spre N.-E., unde se mărgineşte cu moşia Piatra.

Crucea-Nouă, *punct trigonometric* de observaţie, lîngă oraşul Ploeşti, jud. Prahova.

Crucea-Pîrlită, *loc,* în jud. Mehedinţi, pl. Cîmpul, pe teritoriul com. rur. Cujmirul.

Crucea-Popiĭ, *loc,* cu vie şi livede de prunĭ, situată în com. Ţigăneşti, plasa Podgoria, jud. Muscel.

Crucea-Protopopuluĭ, *loc izolat,* în jud. Muscel, com. Goleşti, pl. Podgoria.

Crucea-Raduluĭ, *loc şes,* în jud. Tecuciŭ, la E. de valea Călmăţuiul, raionul com. Barcea, pl. Bîrlad.

Crucea-Regeluĭ, *cruce de piatră,* frumos lucrată, înălţată pe vîrful munteluĭ Milicești, între Slănicul şi Telega, jud. Prahova, în semn că M. S. Carol I, Domnul Romînieĭ, a făcut aci

Hosted by Google

o mică stațiune cu ocaziunea vizităreĭ Ocnelor în anul 1866.

Crucea-Roșie, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Dagîța, spre N.-V. de satul Dagîța.

Crucea-Roșie, *ramură de munți,* în jud. Neamțu, com Pîngărați, pl. Piatra-Muntele. Se detașează din hotarul Transilvanieĭ, la locul unde se numește Poiana-Crucea-Roșie, între muntele Torogleș și Meleghavaș, și se îndreaptă spre E.-N., desfăcîndu-se în maĭ multe ramurĭ: Bourul, Bîtca-de-Piatră, mărginite în partea despre N. de pîrîul Ața, iar despre S. de pîrîul Brateșul, pănă în pîrîul Tarcăul.

Înălțimea sa în unele piscurĭ, atinge 1200 m. Vezĭ Poiana-Crucea-Roșie.

Crucea-Spineanuluĭ, *platoŭ,* pe teritoriul satuluĭ Padeșul, din jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Negoești. Aci se păzeaŭ primele străjĭ ale luĭ Tudor-Vladimirescu din apropierea redutelor ce se văd în cîmpia Padeșuluĭ.

Crucea - Stanculuĭ, *pădure,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., de pe teritoriul com. Berești.

Crucea-Sticleĭ, *movilă,* în jud. Brăila, la 2 kil. spre S.-E. de tîrla Băjani, din com. Vizirul.

Crucea-Tomiĭ, *munte,* în jud. Suceava, com. Mălini.

Crucea-Tomiĭ, *pisc* de *munte,* între Rîșca și Rîșcuța, jud. Suceava. E acoperit cu pădure de brad.

Crucea - Trăsnită, *movilă,* în județul Brăila, la 500 m. spre N.-E. de satul Mareș, din com. Surdila-Găiseanca.

Crucea-Trăsnită, *semn* de *hotar,* în jud. Teleorman, la S. de Crucea - Inaltă, tot pe vechiul drum al Zimniceĭ, pe cîmpia dintre comunele Plosca și Bogdana.

Crucea - Țiganuluĭ, *punct* de *hotar,* în jud. Teleorman, la N.-V. com. Viișoara, în hotarul acesteĭ comune cu comuna Piatra, pe un pisc.

Crucea-Vladuluĭ, *punct* de *hotar,* în jud. Teleorman, pe moșia Măgureni saŭ Ciocanul, la N.-V.

Cruceanul, *sat,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Vinderei, spre S. de satul Vinderei în marginea de S.-E. a județuluĭ.

Are 126 locuitorĭ, carĭ locuesc în 30 case. Știŭ carte 23 de persoane.

Se cultivă aci gîndacĭ de mătase.

Cruceanul, *schit,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Vinderei, cătunul Cruceanul.

Cruceanul, *moșie,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Vinderei, proprietatea statuluĭ, arendată în ultimul period cu 1441 leĭ, 40 banĭ anual.

Cruceanul, *pădure,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, pe moșia cu acelașĭ nume, în întindere de 20 hect.; este proprietatea statuluĭ.

Cruceanul, *pîrîiaș,* în jud. Tutova, pl. Tîrgul, com. Vinderei, care se varsă în Hobana.

Cruceĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Botoșani, com. Mănăstireni, pl. Tîrgul.

Cruceĭ (Dealul-), *deal,* se prelungește deasupra satuluĭ Hilișeul-Gafencu, com. Hilișeul, pl. Coșula, jud. Dorohoiŭ.

Cruceĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Dorohoiŭ. Se întinde pe teritoriul satuluĭ Păltinișul, com. cu acelașĭ nume, pl. Prutul-d.-j.

Cruceĭ (Dealul-), *deal,* în centrul com. Jupînești, plasa Rîul-Doamneĭ, jud. Muscel, pe malul stîng al văieĭ Aninoasa.

Cruceĭ (Dealul-), *deal* cultivabil, lîngă satul Forăști, județul Suceava.

Cruceĭ (Dealul-), *parte,* din spre pîrîul Părăuțul, a *dealuluĭ* Brusturi, județul Suceava. Tradiția spune că, cu maĭ bine de un veac și jumătate, acest deal a fost bătut de piatră 7 anĭ de-a-rîndul.

Doĭ călugărĭ sfătuiră oameniĭ să facă maslu în fie-care an d'asupra luĭ, în ziua de Izvorul-Maiceĭ-Domnuluĭ.

Ceĭ povățuițĭ puseră o cruce în acel loc și de atuncĭ pănă acum, în ziua arătată, toțĭ locuitoriĭ de prin satele învecinate se strîng pe Dealul-Cruceĭ și, după slujba preoților, prăznuesc, mîncînd și petrecînd.

Cruceĭ (Dealul-), *deal,* în jud. Vasluiŭ. Se întinde la S. satuluĭ Suhulețul, com. cu acelașĭ nume, pl. Funduri. Și-a luat numele de la două drumurĭ ce se întîlnesc pe vîrful luĭ în formă de cruce.

Cruceĭ (Genunea-), *genune,* în jud. Suceava, maĭ sus de gura pîrîuluĭ Crucea, din com. Broș-

Hosted by Google

teni, unde Bistrița e foarte adîncă și lină.

Cruceĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ urbane Chilia-Vechĭe, situată în partea nordică a plășeĭ și a comuneĭ, la 500 metri spre E. de Chilia-Vechĭe. Este punct trigonometric de observație de rangul al 3-lea. Este artificială, acoperită cu verdeață și are o cruce în vîrf, de unde și numele eĭ.

Cruceĭ (Muchea-), (Crucealuĭ-Gherase), *colină,* în jud. Buzăŭ, com. Rușiavățul, cătunul Tega. E acoperită de izlaz.

Cruceĭ (Piciorul-), *pîrîiaș,* în jud. Neamțu.

Cruceĭ (Piscul-), *culminație* a *muntelui* Ursoaia, din com. Mlăjetul, jud. Buzăŭ.

Cruceĭ (Pîrîul-), *pîrîŭ,* în jud. Botoșani. Izvorește din Dealul-Velnițeĭ, com. Slobozia-Secătura și se varsă în pîrîul Cornaciul, afluent al Miletinuluĭ.

Cruceĭ (Pîrîul-), mic *afluent* al Bistrițeĭ, în com. Fărcașa, jud. Suceava.

Cruceĭ (Podul-), *șes,* în județul Buzăŭ, com. Grăjdana, căt. Miluiți, în pădurea Barbu.

Cruceĭ (Poiana-), *poiana,* pe valea rîuluĭ Teleajenul, comuna Măneciul-Ungureni, plaiul Teleajenul, jud. Prahova.

Cruceĭ (Șesul-), *șes,* prin care curge Pîrîul-Cruceĭ, în comuna Slobozia-Secătura, pl. Coșula, jud. Botoșani.

Cruceĭ (Valea-), *vale,* între dealurile Valea-Cruceĭ și Unțeiul, com. Popouți, pl. Tîrgul, jud. Botoșani.

Cruceĭ (Valea-), *vale,* în jud. Prahova. Izvorește de la N. de com. Teișani, pl. Teleajenul; se împreună cu Valea-Bîrzeĭ și amîndouă daŭ în Valea-Dragomir, care se varsă în rîul Teleajenul, la E. de com. Teișani.

Cruceĭ (Valea-), *vale,* în jud. Vasluiŭ, formată prin prelungirea Dealuluĭ-Cruceĭ, din comuna Suhulețul, pl. Funduri. Terenul acesteĭ văĭ a devenit neregulat în urma unuĭ cutremur, prezintînd aspectul unuĭ zid de bolovanĭ.

Crucelari, *vale,* în jud. Tulcea, plasa Măcinul, pe teritoriul comuneĭ rurale Greci; se desface din dealul Coșlugea; se îndreaptă spre S., avînd o direcțiune generală de la N.-E. spre S.-V., brăzdînd partea estică a plășeĭ și a comuneĭ; merge pe la poalele înaltuluĭ vîrf Greci (426 m.) și a stîncosuluĭ deal Piatra-Marieĭ; taie drumul comunal Greci-Balabancea, și, după un drum de 4 kil., se deschide în Pîrîul-Calistrieĭ, pe dreapta, lîngă pădurea satuluĭ Greci.

Crucereasa, *poiană,* în județul Muscel, com. Golești, pl. Rîurile.

Crucereşti, *mahala,* în jud. Mehedinți, com. rur. Almăjelul, pl. Cîmpul.

Cruceriuluĭ (Movila-), *movilă,* în jud. Botoșani, pe dealul Ciornahul, în partea de N. a moșieĭ Pogorești, com. Comîndărești, pl. Jijia. Numele, se zice, i-ar fi rămas de la un răzeș, care stăpînea partea moșieĭ de lîngă acea movilă, și care avuse rangul de clucer.

Crucerul, *poiană* cultivabilă, în jud. Neamțu, com. Bozieni, pl. de-Sus-Mijlocul, formată în cuprinsul pădureĭ ce se întinde spre V. și S. a pădureĭ Corboaia.

Cruceruluĭ (Valea-), *vale,* în județul Ialomița, pl. Ialomița-Balta, pe teritoriul comuneĭ Slobozia. Are direcția S. spre N., cu lungime de 500 m. și o adîncime de 2—4 m.

Crucĭ (La-), *loc izolat* și *punct* de *hotar,* pe muntele Pănătăul, din comuna Pănătăul, jud. Buzăŭ.

Crucile, *sat,* în jud. Dolj, plasa Amaradia, com. Balota, situat pe pîrîul Tesluiul, aproape de izvorul luĭ, la 6 kil., S.-V. de Balota-d.-j., căt. de reședință al comuneĭ și de care se desparte prin Dealul-Muereĭ.

Are o populație de 136 suflete, 74 bărbați și 62 femeĭ, carĭ locuesc în 39 case. Copiiĭ din sat urmează la școala mixtă din satul Gaia-d.-s. In vîrstă de școală sunt 12 copiĭ. Știŭ carte 4 persoane.

In sat este o biserică de zid, cu hramul Inălțarea-Domnuluĭ, fondată la 1853, de Prădeni Ciobanul.

Comunicațiunea se face prin șosele vecinale și comunale, care pun în legătură satul la N.-E. cu Gaia-d.-s. peste Dealul-Muereĭ, și la S.-V. cu Goești.

Crucile, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici. E situat în dreapta Amaradieĭ, la 35 kil. N.-V. de Craiova. E străbătut la V. de Dealul-Chicoraluluĭ. Are 30 familiĭ, saŭ

Hosted by Google

123 suflete (66 bărbaţi şi 57 femeĭ). Locuesc în 30 case. In sat este o şcoală mixtă, ce funcţionează din 1875, întreţinută de stat. Localul construit din bîrne, a costat 600 leĭ şi coprinde o singură sală de studiĭ, cu suprafaţă de 39 m. In anul 1892—93, şcoala a fost frecuentată de 63 băeţĭ şi 1 fată, şi anume: Mierea, 14 băeţĭ; Bojinul, 3; Cruşeţul, 3; Văluţa-d.-j. şi Văluţa-d.-s., 9; Miericeana, 7 băeţi şi 1 fată; Slănimeşti, 5. 10 băeţĭ aŭ venit din alte comune vecine. Cu vîrstă de şcoală sunt 11 copiĭ. Ştiŭ carte 6 bărbaţĭ şi 2 femeĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană Craiova - Căpreni.

Crucile, *sat,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Goeşti. E situat pe pîrîul Tesluiul, la 4 kil. N.-E. de Goeşti, căt. de reşedinţă al comuneĭ, de care se desparte prin Dealul-Muereĭ. Are 90 sufl., 48 bărbaţĭ şi 42 femeĭ. Locuesc în 22 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Goeşti, ce este la 3 kil. depărtare.

In anul şcolar 1892—93, aŭ frecuentat şcoala 4 băeţĭ. Cu vîrstă de şcoală sunt 7 copiĭ. Ştiŭ carte 20 locuitorĭ.

Comunicaţia se face prin o şosea vecinală care leagă satul la S.-V. de căt. Goeşti, trecînd peste Dealul-Muereĭ.

Crucile, *deal,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Balota, din care iese rîul Tesluiul.

Crucile (Dealul-cu-), *loc izolat,* jud. Muscel, com. Băjeşti, pl. Rîurile.

Crucile-Drumuluĭ, *pod,* pe moşia Roşcani, jud. Botoşani, com. Fîntînelele, pl. Siretul.

Crucile-Gamenţiĭ, *semn de hotar,* pe moşia Cetatea, din pl. Tîrguluĭ, jud. Teleorman, la N.-E. cătunuluĭ Cetatea. Serveşte ca semn de hotar despărţitor între moşiile învecinate.

Crucile-luĭ-Petre, *pichet de graniţă,* în jud. Mehedinţi, pe marginea Dunăreĭ.

Crucile-Sf.-Petre, *poiană,* în vîrful munteluĭ Crucereasa, în judeţul Mehedinţi, pl. Ocolul-d.-s., com. rur. Schela-Cladoveĭ. Aci există o cruce cu inscripţiune vechîe romană, numită de locuitorĭ Crucea-Sf.-Petre şi sub care, legenda spune că ar fi fost îngropat Sf. Petre, adus aci, într'o noapte, de peste Dunăre, în timpul unuĭ rezbel.

Crucilor (Cîmpia-), *cîmpie.* (V. Dăroaia, jud. Vîlcea).

Crucilor (Dealul-), *deal,* jud. Vîlcea, com. Bodeşti, pl. Horezul.

Crucilor (Măgura-), *măgură,* în jud. Teleorman, com. Putineiul.

Crucilor (Valea-), *vale,* judeţul Vîlcea, com. Copăceni, pl. Cerna-d.-s.

Crucioiul, *loc izolat* şi punct de hotar, al com. Pănătăul, judeţul Buzăŭ. E situat pe Malul-Dîrsteĭ.

Crucioiuluĭ (Plaiul-), *izlaz* întins, în jud. Buzăŭ, com. Gura-Teghiĭ, pe poalele munteluĭ Podul-Grecilor.

Crucişoara, *com. rur.,* pe apa Cotmeana, jud. Argeş, pl. Piteşti, la 19 kil. de com. rur. Băscovul-Fleştiĭ, (reşedinţa subprefecturei) şi la 10 kil de Piteşti. Se compune din 3 sate: Grădineşti, Linia-Mare saŭ Creţuleşti şi Văruici, avînd peste tot 132 familiĭ, saŭ 526 suflete. In comună sunt 2 biserici, deservite de 2 preoţĭ, 2 cîntăreţĭ şi 3 paracliserĭ şi o şcoală primară rurală. Budgetul comuneĭ pe 1882—83 a fost de 934 leĭ la venitурĭ şi de 917 leĭ la cheltuelĭ.

După o publicaţie oficială (1887), această comună numără 119 contribuabilĭ şi are un budget de 988 leĭ la venitурĭ şi de 843 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor în anul 1887 era de 147 vite marĭ (139 boĭ şi vacĭ, 8 caĭ) şi de 438 vite mărunte (254 oĭ, 8 capre şi 176 rîmătorĭ).

Crucişoara, *munte,* în com. Lopătari, jud. Buzăŭ, între muntele Cheea şi muntele Muerea, continuaţie din muntele Brazeul, cea maĭ mare parte gol.

Crucişoara, *pisc.* Vezĭ Chicerea, deal, com. Tomeşti, pl. Codrul, jud. Iaşi.

Crucişoara, *deal,* în jud. Mehedinţi, plaiul Cloşani, com. rur. Orzeşti.

Crucişoara, *loc izolat,* com Mihăeşti, pl. Rîurile, jud. Muscel.

Crucişoara, *localitate,* în cătunul Scurteşti, comuna Stefeşti, plaiul Vărbilău, jud. Prahova, numită ast-fel pentru-că în vechime s'a găsit într'un copaciŭ o cruce. Acest loc serveşte de păşune vitelor.

Crucişoara, *podiş,* se întinde spre N. de satul Valea-Rea, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ; numele îĭ vine de la o cruce de piatră ce se află pe el, pusă spre aducere aminte pentru aceĭ ce aŭ

Hosted by Google

fost îngropaţi acolo în timpul holereĭ.

Crucişoarele, *cătun,* pendinte de com. Căscioarele, plasa Neajlovuluĭ, jud. Vlaşca, situat pe valea Neajlovuluĭ.

Are un petec de pădure, în suprafaţă de 311 hect., încorporat cu pădurea Padina-Cîrtojani. Ţine de ocolul silvic Cîrtojani.

Cruciuliţa, *deal,* numit şi Nisipăria, în com. Giurgeşti, jud. Suceava.

Cruciuliţa, *poiană,* în căt. Slobozia, com. Bădeni-Ungureni, plaiul Dîmboviţa, jud. Muscel.

Crudul, *lac,* în com. rur. Almăjelul, plasa Cîmpul, judeţul Mehedinţi.

Crugli-Mare, *lac,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul com. rur. Moru-Ghiol (şi anume pe acela al cătunuluĭ său Dunăvăţul-d.-s); s'a format dintr'o revărsare a braţuluĭ Sf. Gheorghe, lîngă care se află; este înconjurat de toate părţile cu stuf; are 84 hect. întindere; conţine peşte în mică cantitate.

Crugli-Mic, *lac* mic, situat în jud. şi pl. Tulcea, com. Moru-Ghiol, căt. Dunăvăţul-d.-s., la V. de lacul Crugli-Mare, este format tot de braţul Sf.-Gheorghe şi înconjurat de toate părţile cu stuf; are o întindere de 40 hect.

Cruglicul, *lac,* în jud. şi pl. Tulcea, pe teritoriul comuneĭ urbane Mahmudia, situată în partea nordică a plăşeĭ şi a comuneĭ; este format de lacul cel mare Fortuna, cu care comunică printr'o mică gîrlă; se devarsă, printr'o altă gîrlă, în braţul Sulina, la mila No. 19; este înconjurat numaĭ cu stuf; are 80 hectare; conţine puţin peşte.

Cruhlicul, *grind,* saŭ loc ridicat deasupra stufuluĭ înconjurător, în jud. Tulcea, pl. Sulina, pe teritoriul comuneĭ rurale Catîrlez saŭ Sf. Gheorghe, în partea sudică a plăşeĭ şi cea vestică a comuneĭ; are o formă lunguiaţă; este o prelungire estică a grinduluĭ Dranovul; e înconjurat cu stuf; are 40 hect. întindere; improductiv; pe el se află situată cîşla (tîrla de oĭ) numită Radu.

Crunţi, *com. rur.,* în jud. Ialomiţa, plasa Ialomiţa-Balta, spre Nordul plăşeĭ d'alungul văeĭ Fileanca.

Teritoriul acesteĭ comune se limitează la N. cu com. Reviga, la S. cu Ciochina, la S. şi E. cu Andrăşeşti şi la V. cu Căzăceşti. Are o suprafaţă de 5000 hectare.

După legea rurală din 1864, sunt împroprietăriţi 111 locuitorĭ; neîmproprietăriţi se maĭ află 35.

Se compune dintr'un singur sat, situat pe ambele coaste ale văeĭ Fileanca, peste care se află un zăgaz de pămînt, pe unde locuitoriĭ comunică dintr'o parte în cea-l'altă a satuluĭ. Cea maĭ mare parte a caselor carĭ formează satul sunt pe coasta de V. a văeĭ. Aicĭ este reşedinţa primărieĭ şi a judecătorieĭ comunale. De comună maĭ ţin şi cătunele (tîrlele): Strapazanul şi Căpăţîna.

Populaţiunea este de 1198 locuitorĭ, cu 290 capĭ de familie şi 908 membri de familie, saŭ 572 bărbaţi şi 626 femeĭ. După naţionalităţi sunt: 1195 Romînĭ, 2 Grecĭ şi 1 Bulgar, toţi de religiune creştină ortodoxă. După profesiunĭ sunt: 305 agricultorĭ, 6 meseriaşĭ, 5 comercianţi, 6 profesiunĭ libere, 21 muncitorĭ şi 18 servitorĭ. Din toţi locuitoriĭ com., numaĭ 158 persoane ştiŭ carte.

Vite sunt: 342 caĭ, 420 boĭ, 1750 oĭ şi 345 porcĭ.

Budgetul comuneĭ, pe anul 1887—1888, a fost de 3207 leĭ la venitur şi de 3198 leĭ la cheltuelĭ.

In comună este o şcoală mixtă, frecuentată de 50 elevĭ, condusă de 1 învăţător, retribuit de stat şi comună. Şcoala are localul propriŭ construit de comună.

Aicĭ este o biserică, cu 1 preot şi 2 dascălĭ. In budgetul comuneĭ este trecut pentru cult suma de 240 leĭ.

Crunţi, *lac,* în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, comuna Crunţi. Este în comunicaţie, prin valea Fileanca, spre N. cu lacul Reviga şi spre S. cu lacul Fundata.

Cruşeţul, *sat,* com. Valea-Bouluĭ, plasa Amaradia, jud. Dolj. E situat pe malul drept al Amaradieĭ, la 5 1/2 kil la N. de Boul-d.-s., reşedinţa comuneĭ, de care se desparte prin două dealurĭ. Are 240 suflete, 125 bărbaţi şi 115 femeĭ. Locuesc în 71 case. Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Boul-d.-s., ce este la 2500 m. depărtare. In anul şcolar 1892—93 aŭ frecuentat şcoala 7 băeţi. Cu vîrsta de şcoală sunt 17 băeţi şi 15 fete. Ştiŭ carte 16 locuitorĭ, 15 bărbaţi şi 1 femee. In sat este o biserică de zid, fondată de sătenĭ.

Comunicaţia se face prin şoseaua judeţeană Craiova-Căpreni, care pune satul în legă-

Hosted by Google

tură la N. cu Stoina, iar la S. cu Mierea-Birnici.

Cruşeţuluĭ (Dealul-), *deal,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, cu o înălţime de aproape 300 m., acoperit cu livezĭ de prunĭ şi pădure măruntă.

Cruşeţul, *moşie particulară,* jud. Dolj, pl. Amaradia, com. Mierea-Birnici, satul Cruşeţul, aparţinînd d-luĭ G. Bălăcioiu.

Cruşovul, *com. rur.,* spre N. plăşeĭ Balta-Oltul-d.-j., jud. Romanaţi. E formată numaĭ din satul cu acelaşĭ nume, aşezat pe şoseaua Caracal-Corabia şi aproape de linia ferată, departe de 20 kil. de Caracal (la S.) şi de 17 kil. spre N. de Corabia. Se învecineşte cu com. Grădinile la N., iar la S. cu com. Brastavăţul. Altitudinea terenuluĭ de asupra nivelului mării este de 120 m.

Are o populaţie de 875 locuitorĭ, toţĭ Romînĭ, din carĭ 444 bărbaţĭ şi 431 femeĭ; 249 sunt capĭ de fam., 399 căsătoriţĭ şi 466 necăsătoriţi; 57 ştiŭ carte şi 818 nu ştiŭ carte. Ocupaţia locuitorilor e agricultura şi creşterea vitelor. In 1887, s'a cultivat 1160 hect. cu grîŭ, 1160 cu porumb, 50 cu orz, 30 cu ovăz şi 4 cu viĭ. Vite marĭ aŭ fost în 1887, 629, vite micĭ cornute 1814 şi rîmătorĭ 660. Are 3 cîrciumĭ.

Budgetul com. pe 1886/87 a fost de 3004 leĭ la venituri şi 2995 la cheltuelĭ. Şcoală nu este. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 2 preoţĭ şi 2 cîntăreţĭ.

La Cruşov se fac treĭ bîlciurĭ: 1 la 25 Martie, ţine 6 zile; 2 la Duminica-Tomeĭ, ţine 6 zile; 3 la 23 Iunie, ţine tot 6 zile, toate pe proprietatea particulară, înfiinţate la 1820 de A. Şuţu, după cererea logofătuluĭ Slătineanu. Se face comerţ cu vite marĭ şi micĭ, cu articole de braşovenie şi alte producte ale industrieĭ domestice. Aci a poposit prima noapte după plecarea din Izlaz, tabăra care venea cu guvernul provizoriŭ de la 1848, care proclamase constituţia, şi se îndrumase spre Craiova, prin Caracal.

Cruţeasca-de-Jos, *moşie* nelocuită, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Larga, are o suprafaţă de 1110 hect., din carĭ 40 hect. pădure, pentru care se plăteşte foncieră anuală 635 leĭ 98 banĭ.

Cruţeasca-de-Sus, *moşie* nelocuită, în jud. Ialomiţa, pl. Ialomiţa-Balta, pe teritoriul com. Larga. Are o suprafaţă de 745 hect., din care 25 hect. pădure, pentru care se plăteşte foncieră anuală 194 leĭ.

Cruţeşti, *sat,* jud. Dolj, pl. Dumbrava-de-Sus, com. Breasta. Are o populaţie de 554 sufl., 288 bărbaţĭ şi 266 femeĭ. Locuesc în 101 case şi 1 bordeiŭ.

Copiiĭ din sat urmează la şcoala mixtă din satul Breasta, ce este la 1 kil. depărtare. In anul şcolar 1892/93, aŭ frecuentat şcoala 32 băeţĭ şi 3 fete. Cu vîrsta de şcoală sunt 39 băeţĭ şi 5 fete. Ştiŭ carte 15 persoane. In sat este o biserică, fondată în 1784, de Mariţa Bengeasca Stolniceasa. Are hramul Sfînta-Maria-Mare. Are 17 pog. proprietate şi 1 preot şi 2 cîntăreţĭ, ce slujesc şi la biserica din satul Obedinul, comuna Breasta.

Tot în acest sat este şi mănăstirea Creţeşti.

Cruzi, *lac,* la E. com. Peri-Rîioşi, jud. Teleorman. Serveşte ca semn de hotar între părţile locuitorilor împroprietăriţĭ şi moşia Peri a Eforieĭ Spitalelor Civile (a spitaluluĭ Pantelimon).

Cu-Aracĭ (Valea-), *vale,* jud. Olt, pl. Oltul-de-Sus; se varsă în valea Cerbul.

Cuan-Dere, *vale,* în jud. Constanţa, pl. Constanţa, pe teritoriul com. rur. Hasancea, şi anume pe acela al satuluĭ Mametcea; se desface din dealul Teghir - Ghiol, îndreptîndu - se spre V.; are o direcţiune de la E. spre V. printre dealurile Abdulah-Deresi şi Cuan-Deresi-Bair la S. şi dealul Mametcea la N.; brăzdează partea sudică a plăşeĭ şi a comuneĭ, trecînd prin centrul satuluĭ Mametcea.

Cuan-Deresi-Bair, *deal,* puţin însemnat, jud. Constanţa, în plăşile Constanţa şi Mangalia, pe teritoriul com. rur. Hasancea şi Osman-Facî şi anume pe acela al cătunelor Mametcea şi Abdulah; se desface din dealul Abdulah-Deresi, îndreptîndu-se spre N.; are o direcţie de la S.-E. şi V., cu o înălţime maximă de 84 m.; face hotarul între pl. Constanţa şi pl. Mangalia, brăzdînd partea de S. a pl. Constanţa şi a com. Hasancea şi partea de N. a pl. Mangalia şi a com. Osman-Facî.

Cubanul, *insulă,* în braţul Chilia, jud. Tulcea, situată la vărsarea luĭ în mare, şi coprinsă între braţele Novai-Stambul, Ostovcina şi Chilia. Aparţine comuneĭ urbane Vîlcov din Basarabia rusească. Are forma unuĭ triunghiŭ, cu o întindere cam de 480 hect. Este impro-

Hosted by Google

ductivă, căcĭ este acoperită numaĭ cu stuf.

Cuca, *com. rur.*, jud. Argeș, pl. Oltul, la 22 kil. de com. rur. Tigveni (reședința subprefecturei) și la 15 kil. de Pitești. Se compune din 6 sate și a nume: Bălțata, Cărcești, Crivățul, Cuca, Mănesei și Udrești, avînd în total 149 fam., cu 796 locuitorĭ, din carĭ 33 Țigani. Are 2 bisericĭ vechĭ și o școală primară rurală.

Budgetul comuneĭ pe anul 1882/83 a fost de 1145 leĭ la venitурĭ și de 1112 leĭ la cheltuelĭ. După o publicație oficială (1887), această comună numără 131 contribuabilĭ și are un venit de 2072 leĭ la venitурĭ și de 1684 leĭ la cheltuelĭ.

Numărul vitelor a fost în anul 1887 de 275 capete vite marĭ (265 boĭ și vacĭ, 10 caĭ și de 208 vite mărunte (105 oĭ și capre și 103 rîmătorĭ.)

Cuca, *com. rur.*, în plasa Siretul, jud. Covurluiŭ, la 35 kil. spre N.-V. de la Galați. Se mărginește la N. cu Băleni și Puțichioaia; la cu S. Pechea; la V. cu Cudalbi și Mînjina și la E. cu Fîrțănești, Măstăcani și Folteștĭ. Are 6 cătune: Cuca (reședința), Slobozia-Ventura (Vînturoaia), Mavromol, Cotros, Oasele și Plevna. Dintr'acestea, numaĭ Oasele (la 3 kilom. de reședință) și Plevna sunt maĭ depărtate; iar Oasele este cea maĭ mare; toate sunt vechĭ, formate din foștĭ clăcașĭ, afară de Plevna, formată din însurățeĭ la 1882, și de cîțĭ-va răzășĭ în Oasele.

Sunt 426 familiĭ, saŭ 1914 suflete, din carĭ 992 bărbațĭ și 922 femeĭ; 1024 necăsătorițĭ, 776 căsătorițĭ, 105 văduvĭ și 9 divorțațĭ; știŭ carte 107 persoane, iar 1807 nu știŭ.

Pămîntul acesteĭ comune e maĭ mult argilos și nisipos; situația e caracterizată prin munțĭ și dealurĭ numeroase. Suprafața teritorială este de 9295 hect., din carĭ 4433 hect. arabile, 2860 pădurĭ și imaș, 72 viĭ și livezĭ, restul vatra satuluĭ, dealurĭ, drumurĭ și rîpĭ. Din acest pămînt, 6435 hect. aparțin proprietățiĭ marĭ, iar 2860 proprietățiĭ micĭ (sătenilor). Proprietatea mare e reprezintată prin următoarile moșiĭ: Cotros, Slobozia-Ventura și Zăvoiul. Statul asemenea posedă o hliză din moșiile Mavromol și Oasele.

Vite sunt: 11 taurĭ, 1504 boĭ, 511 vacĭ, 58 juncĭ, 55 junce, 70 gonitorĭ, 56 gonitoare, 115 mînzațĭ, 88 mînzate, 169 vițeĭ, 18 armăsarĭ, 207 epe, 161 caĭ, 5697 oĭ, berbecĭ și capre.

Sunt 9 cîrciumĭ și o prăvălie cu mărfurĭ diferite; o moară cu aburĭ și una de vînt; 5 mașinĭ agricole (la proprietariĭ marĭ), 56 pluguri sistematice ale locuitorilor.

Bugetul comuneĭ este la venitурĭ de 8925 leĭ și la cheltuelĭ 8816 leĭ.

Contribuțiile directe se ridică la 12682 leĭ, 29 banĭ.

Sunt 347 contribuabilĭ.

Bisericĭ sunt 4: una, cu hramul Sf. Voevozĭ, în Cuca, zidită dîn 1863; a doua, Sf. Impărațĭ, în Slobozia-Ventura, din 1840; a treia, Sf. Pantelimon, în Cotros, din 1851; și a patra, Sf. Voevozĭ, în Oasele, construită în 1839. Fie-care biserică are cîte 8 1/2 fălcĭ de pămînt. Intreaga comună Cuca formează o parohie, cu catredala Sf. Voevozĭ din reședința comunală, cu un preot și 3 cîntărețĭ.

Școlĭ sunt 2, mixte, una în Cuca și a doua în Oasele; fiecare are cîte 3 hect. pămînt; sunt frecuentate de 78 elevĭ.

De la Cuca în jos, spre Pechea (12 kil.), mergĭ prin o vale, unde se găsește un iezișor cu zăgaz; tot aicea e pădurea Cotros, ce aparține proprietățeĭ cu acelașĭ nume și care se întinde pănă la moșia Odaia-Lupa, din com. Pechea.

Cuca, *sat,* jud. Argeș, pl. Oltuluĭ; face parte din com. rur. Stoilești.

Cuca, (îĭ maĭ zice **Dealul-Cuca,** saŭ **Linia-Cuca),** *sat,* din jud. Argeș, pl. Oltul; face parte din com. rur. cu acelașĭ nume.

Are o școală primară rurală.

Cuca, *sat,* reședința comuneĭ cu acelașĭ nume, pl. Siretuluĭ, jud. Covurluiŭ, cu 79 familiĭ, saŭ 345 suflete; o biserică și o școală.

Cuca, *deal,* al comuneĭ Bălești, jud. Gorj, ce începe din partea de S. a comuneĭ și se termină la N., la comuna Slobozia.

Pe acest deal sunt viile locuitorilor, iar în piscul luĭ e un arbore secular, în care locuitorĭ pioșĭ aŭ săpat și așezat o icoană peste care a crescut lemnul, ast-fel că icoana acum nu se maĭ vede; din cauza înălțimeĭ sale acest arbore poate fi văzut la o depărtare de vr'o 15 kil. în toate direcțiunile.

Cuca, *deal* mare, în jud. Mehedinți, plaiul Cloșani, com. rur. Negoești, în hotarul satuluĭ Padeșul.

Cuca, *deal,* în jud. Mehedinți, comuna rurală Bala-d.-j., plaiul Cloșani.

Cuca, *deal,* în jud. Mehedinți, com. rur. Brădetul, pl. Văilor.

Cuca, *pădure,* ce-ĭ zice și **Ră-**

Hosted by Google

dăcini, între satele Cuca și Băleni, jud. Covurluiŭ.

Cuca, *prival,* jud. Brăila. Incepe în partea despre E. a Dobrotei și dă în iezerul săŭ.

Cuca, *rîușor,* jud. Muscel. Izvorește de sub muntele Păpușa și se varsă în Rîul-Tîrguluĭ, pe partea stîngă, în cercul comuneĭ Lerești, plaiul Dîmbovița.

Cuca-Bănesculuĭ, *deal,* situat în partea de N., în marginea comuneĭ Pîrîul, plaiul Vulcan, jud. Gorj. Are forma uneĭ piramide și e proprietatea locuitorilor.

Este acoperit cu izlaz.

Cuca-cu-Pietrele, *deal,* în com. Valea-cu-Apă, din plasa Jiuluĭ, jud. Gorj, și pe partea dreaptă a acestuĭ rîŭ. Merge spre S.-V. pănă intră în comuna Negomirul, din județul Mehedinți. Este acoperit cu pădure.

Cuca-Mică, *hliză* de moșie a Statuluĭ, numită și **Mavromol,** de 60 hect., în comuna Cuca, pl. Siretuluĭ, jud. Covurluiŭ. Se arendează cu 700 leĭ anual.

Cuca-'Naltă, *deal,* în com. Moi, din plasa Jiuluĭ, jud. Gorj, și în partea stîngă a acestuĭ rîŭ. Incepe din hotarul comuneĭ Rovinari, merge paralel cu vatra satuluĭ Moi și se termină în hotarul comuneĭ Vlăduleni.

Cucești, *sat,* face parte din comuna rurală Cîrstănești, plasa Horezul, jud. Vîlcea.

Cucești, *moșie* a statuluĭ, pendinte de M-rea Arnota, jud. Vîlcea, care, pe periodul 1889—94, s'a arendat cu 190 leĭ anual.

Cucești, *pădure* a statuluĭ, în întindere de 62 hect., situată în comuna Cîrstănești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea și care e formată din trupurile Penca (30 hect.) și Bănicești (32 hect.).

Cucești, *poiană* întinsă, comuna Cîrstănești, plaiul Horezul, jud. Vîlcea.

Cuchinișul, *sat,* jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Brusturoasa; formează trup cu satul Brusturoasa; este situat pe malul stîng al Trotușuluĭ, la confluența acestuia cu Cuchinișul; are cariere de piatră.

Cuchinișul, *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, comuna Brusturoasa, pe teritoriul sat. Brusturoasa, făcînd parte din șira Munceluluĭ.

Cuchinișul, *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Munteluĭ, com. Brustureasa. Izvorește din muntele Ciudomir și curge spre S., vărsîndu-se d'a stînga în Trotușul, la satul Cuchinișul, după ce se încarcă cu pîrîiașele Corbuluĭ și Ursuluĭ.

Cuci, *sat,* în jud. Roman, plasa Fundul, com. Bozieni, pe pîriul Bozianca, spre S.-E. de satul Bozieni. Are o populație de 91 familiĭ, saŭ 413 suflete, carĭ locuesc în 84 case. Știŭ carte 8 persoane.

Sunt 107 contribuabilĭ.

Are o biserică de zid.

Sunt 503 vite marĭ cornute.

Cuci, *sat,* în jud. Vîlcea; face parte din com. rur. Dozești, pl. Cerna-d.-j.

Are o populație de 146 locuitorĭ (75 bărbați și 71 femeĭ).

Cade la N. comuneĭ, între rîul Geamăna și gîrla Gimineaua, pe Dealul-luĭ-Dinu.

Are o biserică, cu hramul Sf. Dumitru, rezidită din temelie, la anul 1848, de enoriașĭ. Copiĭ în vîrstă de școală sunt 22 (14 băeți și 8 fete).

Cuci-cu-Steagul-Furat, *deal,* în jud. Gorj, la E. com. Prigoria, pl. Amaradia, care maĭ la vale de com. se numește Piscul-Ungureanuluĭ și formează o parte din malul stîng al Calniculuĭ.

Acest nume îl poartă din anul 1866, prin împrejurarea că proprietarul, voind a hotărnici moșia, inginerul așezase în acest deal un jalon cu steag; locuitoriĭ nemulțumiți aŭ dat jalonul jos și l'aŭ furat de maĭ multe orĭ.

Cucilor (Valea-), *vale,* în jud. Tulcea, pl. Isaccea, pe teritoriul comuneĭ rurale Somova. Se desface din dealul Stînca-Mare; se îndreaptă spre E., avînd o direcție generală de la V. spre E., brăzdînd partea estică a plășeĭ și cea centrală a comuniĭ; se întinde printre dealurile Stînca-Mică și Pietrosul; trece prin satul Somova și, după un drum de 4 kil., se deschide în gîrla Somova, pe dreapta, lîngă satul Somova.

Cucinieĭ (Pîrîul-), *afluent* al pîrîului Puzdra, com. Broșteni, jud. Suceava.

Cucioaia (Muntele-), *pădure* particulară, supusă regimuluĭ silvic încă din anul 1883, pe muntele Cucioaia, pendinte de comuna Teșila, plaiul Peleșul, jud. Prahova.

Cuciuc-Hagi-Sîrtî, *deal,* în jud. Constanța, pl. Silistra-Nouă, pe teritoriul comunelor rurale Enișenlia și Dobromir; e situat în partea sudică a plășeĭ, cea nord-estică a comuneĭ Dobromir și

Hosted by Google

cea vestică a comunei Enișenlia; se întinde printre văile Teche-Chioi-Ceair și Babuci-Culac, având o direcțiune generală de la S.-V. către N.-E.; are aproape 180 m. înălțime și este acoperit cu tufărișuri.

Cuciul, *poiană,* în jud. Mehedinți, com. rur. Ilovățul, plaiul Cerna.

Cuciulați, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Săcueni, pe malul stîng al pîrîului Poarca, spre V. de satul Săcueni.

Are o populație de 6 familii, saŭ 28 locuitori, din carî 6 știŭ carte; locuesc în 4 case; sunt 4 contribuabilî.

Are 125 vite marî cornute.

Este legat cu orașul Roman prin șosea.

Cuciurul, *deal,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-j., com. Cașinul, pe teritoriul satuluî Cașinul.

Cuciurul, *șiră de dealurî,* în jud. Bacăŭ, plasa Trotușul, care de la Haloșul-Mare se îndreaptă spre E., pe malul stîng al pîrîuluî Cașinul, despărțind comunele Bogdănești și Onești, de comunele Mănăstirea-Cașinul și Cașinul. Pe ambele sale costișe are viî și livezî.

Cuciurul, *pădure,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Onești, proprietatea răzașilor din com. și căt. Filipești. Este compusă din fagî, carpenî, stejar și are o întindere de 57 hect.; e supusă regimuluî silvic.

Cuciurul, *pîrîiaș,* în jud. Bacăŭ, plasa Trotușul. Izvorește de pe teritoriul com. Bogdănești, trece prin com. Cașinul și se varsă d'a dreapta în Trotușul, după ce s'a încărcat cu apele pîrîiașuluî Băracia.

Cuciuruluî (Piscul-), *vîrf de deal,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Onești, în culmea cu acelașî nume.

Cucoana-Elena, *deal,* în județul R.-Sărat, pl. Rîmnicul, com. Valea-Sălcieî, numit ast-fel de la o proprietăreasă. Se întinde în partea de V. a comuneî. E acoperit cu verdeață.

Cucoana-Ilinca, *vie izolată,* jud. Brăila, în partea de S. a com. Cazasul, în hotarul dintre comunele Cazasul și Nazîrul, la 1 1/2 kil. de Cazasul spre S.-V.

Cucoana-Maria, alt nume al *moșieî* Slobozia-Movilă, jud. Covurluiŭ, com. Tulucești, plasa Siretul.

Cucoaneî (Dealul-), *deal,* jud. Bacăŭ, pl. Bistrița-d.-j., de pe teritoriul com. Călugăra-Mare.

Cucoaneî (Iazul-), *iaz,* în jud. Botoșani, com. Băbiceni, plasa Ștefănești.

Cucoaneî (Rîul-), *pîrîiaș,* jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Căiuțul. Se varsă d'a dreapta în Căiuțul-Mare.

Cucoara, *pîrîŭ,* izvorește de sub dealul Bordea, străbate teritoriul com. Bodești, pl. Mijlocul, jud. Vasluiŭ, curge de la N. spre S. și se varsă în pîrîul Rebricea, maî în jos de tîrgul Ratoșul-Iepureanul.

Cucoiul, *sat,* cu 300 sufl., jud. Argeș, pl. Loviștea; face parte din com. rur. Titești-Bratovoești. Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 1 cîntăreț.

Cucoreni, *com. rur.,* în partea de V. a plășeî Tîrgul, jud. Botoșani, formată din satele: Cătămărești, Cervicești, Cucoreni și Ipotești.

Teritoriul comuneî e deluros și acoperit parte cu pădure. Comuna are o suprafață de 6118 hect., din carî 1887 hect. este pădure și o populație de 568 fam., saŭ 2236 suflete.

Intinderea locurilor cultivate e de 3762 hect.

Numărul vitelor e de 1011 boî și vacî, 223 caî, 3235 oî, 4 capre și 221 porcî.

Are 8 iazurî, din care unele cu mult pește; 5 morî de apă și 1 de aburî.

Comuna e străbătută de calea ferată Botoșani-Verești și de șoseaua națională Botoșani-Dorohoiŭ.

Prin această comună, în vechime, trecea un drum mare de la Botoșani la Suceava, numit Șleahul-Suceveî.

Budgetul comuneî are la venitur 12653 leî și la cheltuelî 9588 leî, 50 banî.

Sunt 4 bisericî, deservite de 3 preoți și 6 cîntăreți; 2 școlî mixte, conduse de 2 învățătorî și frecuentate de 66 băeți și 4 fete.

Copiî în etate de școală: 100 băeți și 95 fete.

Cucoreni, *sat,* în centrul comuneî Cucoreni, jud. Botoșani, pl. Tîrgul. Are o suprafață de 2492 hect. și o populație de 177 familiî, saŭ 774 suflete.

Aicî este reședința primărieî com. Cucoreni, are 1 biserică, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți și 1 școală mixtă, condusă de 1 învățător plătit de stat și 32 școlarî.

Pe moșie sunt 616 hect. pădure; are 3 iazurî, 2 morî de apă pe pîrîul Sicna și o moară de aburî.

Hosted by Google

Numărul vitelor e de 1744: 308 boĭ şi vacĭ, 42 caĭ, 1375 oĭ şi 19 porcĭ. Este în sat o cîrciumă şi 3 meseriaşĭ.

Satul Cucoreni este foarte vechiŭ. Legenda spune că este format din alte 3 sate, care aŭ existat pe moşia Cucoreni şi anume:

Seliştia (poate vechiĭ Cucoreni) Văleni şi Tănăseşti.

Prin Cucoreni, în vechime, trecea vechiul drum de la Botoşani la Suceava.

Pe la Cucoreni aŭ trecut codrul spre Suceava Ungurii cu Petki Iştvan, carĭ veniseră în ajutor luĭ Gheorghiţă Ştefan, contra Cazacilor luĭ Vasile Lupu.

Cucoşeni, *deal,* jud. Suceava, din care izvoreşte pîr. cu acest nume.

Cucoşeni, mic *afluent* al pîrîuluĭ Mediasca, jud. Suceava; udă satul Negoteşti.

Cucoşi, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-j., com. Bogzeşti, pe Pîrîul-Butnăreştilor, spre S.-E. de satul Butnăreşti şi alăturĭ cu el. Are 45 capĭ de familie, 29 contrib., 168 loc. şi 47 case. Sunt 83 vite marĭ cornute. Acest sat ţinea maĭ înainte de com. Trifeşti, dar s'a deslipit de la acesta şi s'a alipit de comuna Bogzeşti pentru apropiere. Se numea maĭ înainte şi Unceşti.

Cucoşul, *izvor cu pîrîŭ,* judeţul Tecuciŭ. Ese din rîpa cu acelaşĭ nume şi se varsă în partea dreaptă a pîrîuluĭ Zeletinul, în raionul com. Valea-Rea.

Cucoşuluĭ (Rîpa-), *rîpă,* jud. Tecuciŭ, com. Valea-Rea. E situată la N. satuluĭ Galbeni.

Cucova, *com. rur.,* în jud. Putna, pl. Răcăciuni.

Comuna Cucova este situată pe pîrîul cu acelaşĭ nume, la o depărtare de 5 minute de com. Valea-Seacă, avînd casele aproape, în apa Siretuluĭ.

Distanţa comuneĭ de reşedinţa sub-prefectureĭ e de 20 kil., iar de capitala judeţuluĭ de 64 kilom.

Marginile acesteĭ comune sunt: la N. com. Scurta, la S. com. Valea-Seacă, la S.-E. com. Mîndrişca, la E. Siretul, care o desparte de jud. Tecuciŭ, iar la V. jud. Bacăŭ.

Populaţiunea comuneĭ, după cel din urmă recensămînt e de 177 capĭ de fam., saŭ 658 suflete (344 bărbaţĭ şi 314 femeĭ). Această populaţiune se împărţea ast-fel: 283 neînsuraţĭ, (161 bărbaţĭ şi 122 femeĭ), 332 însuraţĭ şi 43 văduvĭ (17 bărbaţĭ şi 26 femeĭ); 656 Romînĭ şi 2 Ruşĭ; 600 ortodoxĭ şi 58 mozaicĭ; 139 agricultorĭ, 5 meseriaşĭ, 6 comercianţĭ, 8 avînd profesiunĭ libere şi 7 servitorĭ.

Ştiŭ carte 58 persoane (54 bărbaţĭ şi 4 femeĭ).

Numărul caselor de locuit e de 177.

Este o biserică parohială, cu hramul Adormirea.

Copiĭ cu vîrstă de şcoală sunt 90 (43 băeţĭ şi 47 fete), din carĭ 5 (4 băeţĭ şi 1 fată) urmează la şcoala din Coţofăneşti.

Sunt 176 contribuabilĭ.

Budgetul comuneĭ pe anul financiar 1893—94 a fost la venitură de 1978 leĭ, 80 banĭ şi la cheltuelĭ de 1968 leĭ, 76 banĭ.

Locuitoriĭ posedă: 30 pluguri de lemn, 28 de fier, 58 scarificătoare, 10 grape de fier, 1 tăvălug şi 1 trior.

Vite sunt 690, din care 120 boĭ, 140 vacĭ, 50 caĭ, 200 oĭ, 40 capre şi 140 porcĭ.

Locuitoriĭ posedă şi 161 stupĭ cu albine.

In comună sunt: 1 băcan, 4 fierarĭ, 1 lemnar, 4 manufacturĭ, 1 cizmar, 4 fabricanţĭ de rachiŭ şi 1 cîrciumar.

In apropiere de comună trece şoseaua naţională Focşani-Păşcani-Iaşi şi calea ferată ce are aceeaşĭ direcţiune.

Cucova, *cătun,* în comuna cu acelaşĭ nume, jud. Putna.

Este situat la 5 minute depărtare de Valea-Seacă şi avînd casele aproape până în Siret.

Are o biserică parohială, cu hramul Adormirea. Copiĭ cu vîrstă de şcoală sunt 90 (43 băeţĭ şi 47 fete), din carĭ urmează 5 (4 băeţĭ şi 1 fată), la şcoala din Coţofăneşti.

Cucova, *sat,* în jud. Roman, pl. Siretul-d.-s., com. Scheea, spre E. de satul Scheea şi la o depărtare de 5 kil. de el. Are 145 capĭ de fam., 128 contrib. şi 688 loc., din carĭ 13 ştiŭ carte şi 180 case. (Această populaţie este socotită împreună cu acea a satuluĭ Fărcăşeni). Populaţia este romînă. Cucova forma, maĭ înainte, cu satul Fărcăşeni, o comună numită com. Fărcăşeni.

Cucova, *parohie,* în comuna cu acelaşĭ nume, jud. Putna, plasa Răcăciuni. E formată din o biserică parohială, cu hramul Adormirea, în căt. Cucova.

Cucova, *pîrîŭ,* format pe teritoriul com. Cucova, pl. Răcăciuni, jud. Putna; se varsă în pîrîul Valea-Seacă, după ce udă comuna Cucova.

Cucova, *iezer,* jud. Brăila. E situat în ostrovul Popa. Se uneşte cu Dunărea-Vapoarelor prin privalul Chiriac. Este la Sud de iezerul Popa.

Hosted by Google

Cucueşti, *numire* ce purta mai înainte *satul* Căueşti, jud. Tutova.

Cucuiata, *culme,* în com. şi căt. Grăjdana, jud. Buzău, pe vîrful căreia se vede încă o vechie biserică în ruine. Tradiţia o atribue Doamnei Neaga, adăugînd că în jurul acestei biserici ar fi fost un arest pentru deţinuţii politici, apoi pentru criminali, de unde e probabil că a rămas proverbul: «Pune-te-aşi la Cucuiata».

Cucuietul, *şir de dealuri,* jud. Bacău, plasa Siretul-d.-j., situată în partea de S. a comunei Mileşti şi a căreĭ zare desparte această comună de secţia Horgeşti, din com. Gioseni. Pe plaiul acestui deal se află pămînturi foarte productive în cereale, în spre com. Gioseni.

Cucuietului (Valea-), *vale,* judeţul Bacău, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonţul, formată de munţii Drăcoaia şi Bălălăul.

Cucuieţi, *com. rur.,* jud. Olt, pl. Oltul-d.-j., compusă din 4 cătune: Căzăneşti, Cucuieţi, Valea-Feteĭ şi Vîneşti.

Este situată pe valea şi coastele gîrleĭ Cungrea-Mică, aproape de vărsarea eĭ în rîul Olt, la 21 kil. departe de capitala judeţului şi la 20 kil. de a plăşeĭ. Are o populaţiune de 852 locuitori, în care intră şi 9 fam. de Ţigani. Sunt 216 capi de fam.; 180 contrib.; 206 case.

In comună e o singură biserică, situată în căt. Căzăneşti, rezidită pe ruinele uneĭ alte biserici, la anul 1881; e deservită de un singur preot.

Pe lîngă agricultură, 8 locuitori se ocupă cu dulgheria, 2 cu tîmplăria şi 2 cu olăria. Eĭ desfac produsul munceĭ lor la Slatina.

157 locuitori s'au împroprietărit la 1864 pe moşiile statului Căzăneşti şi Brîncoveanca şi pe a răposatului C. I. Deleanu, cînd li s'au dat 498 hect. Eĭ au 33 caĭ şi epe, 400 boĭ, 69 vacĭ, 82 capre, 1750 oĭ şi 160 porcĭ.

In raionul comuneĭ, pe rîul Olt, sunt două morĭ de măcinat şi o luntre pentru trecerea Oltului.

Şcoala se frecuentă de 35 copiĭ (34 băeţi şi 1 fată), din numărul de 129 copiĭ (80 băeţi şi 49 fete) în vîrstă de şcoală. Cu întreţinerea eĭ statul cheltueşte anual 1242 leĭ. Ştiu carte 28 bărbaţi şi 2 femeĭ, de şi şcoala funcţionează aci de pe la 1833.

Comerciul se face de 6 cîrciumarĭ.

Veniturile comuneĭ se urcă la 2663 leĭ, 66 banĭ şi cheltuelile la suma de 2663 leĭ, 66 banĭ.

Şoseaua judeţeană ce pleacă din Slatina spre N., paralel cu rîul Oltul, trece prin această comună, înlesnind comunicaţia între comunele Dumitreşti şi Comăniţa.

Două dealurĭ, între care este închisă gîrla, acoperite cu păduri, numite Muchea-Cornetului şi Muchea-Corbului, brăzdează comuna. Pe parte din ele se cultivă cereale.

Rîul Oltul udă comuna, de la N.-V. spre S.-E. şi Cungrea-Mică de la E. spre V. Mai sunt vălcelele Leul-Mare şi Leul-Mic, Valea-Feteĭ şi Valea-Caselor.

Se mărgineşte cu comunele Ibăneşti, Bădeşti, Comăniţa, Dumitreşti şi rîul Oltul.

Comuna fiind prea răspîndită, la 1837 s'a dat ordin de la Domnie ca toate casele să se adune la un loc şi să se formeze uliţe regulate, ceea-ce s'a şi făcut mai mult cu forţa, surpîndu-se casele şi bordeele ce eraŭ vîrîte prin găurĭ şi păduri.

In apropiere de comună se văd ruinele unuĭ vechiŭ schit de călugărĭ, dărîmat de rîul Olt. S'a zidit în urmă o altă biserică în cătunul Schitul-Deleni, unde se află o piatra mare cu o vechie inscripţiune.

Cucuieţi, *com. rur.,* în jud. Teleorman, pl. Tîrgul, situată pe partea dreaptă a rîuluĭ Vedea.

Se învecineşte la N. cu căt. Ştirbeţi, de la com. Dideşti; la S., cu com. Papa; la V., cu teritoriul com. Bălţaţi dincoace de rîul Vedea şi la E., cu căt. Muţi, din com. Drăgşeneĭ.

Se compune din treĭ cătune: Cucuieţi-d.-s. (reşedinţa), Cucuieţi-d.-j. (Cucuieţi-Moşteni) şi Ciocul.

Cucuieţi-d.-s. şi Moşteni sunt aşezaţi de-asupra dealuluĭ numit al-Cucuieţilor, pe malul stîng al Vedeĭ şi căt. Ciocul este aşezat în vale, mai spre V., ca la 2½ kil. depărtare, pe malul drept al Vedeĭ.

Locuitorĭ împroprietăriţi în 1864, sunt în număr de 91: 68 pe moşia Cucuieţilor, pe 185 hect. şi 23 în căt. Ciocul, pe 80 hect.

Are o populaţie de 140 familiĭ, saŭ 1200 suflete.

Sunt 133 contribuabilĭ.

Numărul vitelor este de 857 capete, din carĭ: 212 vite marĭ cornute, 51 caĭ, 3 măgarĭ şi 857 vite micĭ.

Budgetul comuneĭ este de leĭ 3345, banĭ 27 la venituri şi de leĭ 3336, banĭ 71 la cheltuelĭ.

Are o şcoală, condusă de un învăţător şi frecuentată de 30 elevĭ şi 20 eleve; o biserică, în căt. Cucuieţi, deservită

Hosted by Google

de 2 cîntăreți; în cât. Ciocul este și o moară cu aburi.

Prin cât. Ciocul trece calea județeană Turnul-Roșiori-Strîmbeni, din care, dincolo de podul de la cât. Știrbeți, începe o ramificațiune care duce tot la com. Cucuieți. Tot prin șosele vecinale se leagă și cu comuna Papa. Din dreptul cătunuluĭ Ciocul, din șoseaua județeană, pleacă o ramură de drum vecinal spre com. Bălțați, care pune în legătură acest cătun cu comunele Bălțați, Neaga, Vălenĭ și alte com. din jud. Olt.

Cucuieți saŭ **Cucuieți-Solonțuluĭ,** *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonțul. E așezat pe pîrîul cu același nume, pe un tărîm avut în piatră de var și în argilă, din care se fabrică oale de pămînt, la o depărtare de 5400 m. de satul Solonțul.

Are o biserică ortodoxă, zidită la 1749 de locuitorĭ, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți. Sunt 4 cîrciumĭ.

Are o populație de 177 familiĭ, saŭ 632 suflete.

Vite sunt: 18 caĭ, 392 vite marĭ cornute, 124 porcĭ și 7 capre.

Cucuieți saŭ **Cucuieți-Dofteni,** *sat,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana, situat pe pîrîul cu același nume și între munțiĭ Drăcoaia și Bălălăul, la o depărtare de 600 m. de satul Dofteana.

Este aci o biserică ortodoxă, zidită la 1845 de Andreiŭ Tudoran, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o cîrciumă.

Are o populație de 116 familiĭ, saŭ 456 suflete.

Vite sunt: 19 caĭ, 372 vite marĭ cornute, 106 porcĭ și 103 capre.

Cucuieți, *sat,* în jud. Olt; face parte din com. rur. cu același nume, din pl. Oltul-d.-j.

Cucuieți, *cătun,* în jud. Putna, com. Irești, pl. Gîrlele. Este situat pe malul Putneĭ.

Are o populație de 230 suflete, aproape toțĭ locuitorĭ răzașĭ, carĭ locuesc în 65 case; o biserică filială, cu hramul Sfinților-Voevozĭ, care ține de parohia Șerbești.

Copiĭ în vîrstă de școală sunt 23 (18 băeți și 5 fete), din carĭ 3 băeți urmează la școală.

Cucuieți saŭ **Cucuieți-de-sub-Măgură,** *cătun,* în jud. Putna, com. Găgești, pl. Gîrlele.

Are o populație de 112 suflete, carĭ locuesc în 33 case; o biserică filială, cu hramul Sfinților Treĭ-Ierarhĭ, care ține de parohia Pietroasa.

Copiĭ în vîrstă de școală sunt 12 (7 băeți și 5 fete), din carĭ 5 băeți urmează la școală.

Cucuieți, *deal,* în jud. Olt, raionul com. Cucuieți, pl. Oltul-d.-j., pe care se cultivă 2 hect. vie.

Cucuieți, *deal,* în jud. Tecuciŭ, în partea de N. a com. Buciumeni, pl. Nicorești, din sus de schitul Buciumeni, acoperit cu pădure și avînd o înălțime de 230 metri deasupra niveluluĭ Siretuluĭ.

Cucuieți, *moșie,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonțul.

Cucuieți, *moșie,* în jud. Teleorman, pl. Tîrguluĭ, aparținînd maĭ multor proprietarĭ.

Cucuieți saŭ **Cucuieți-de-sub-Măgură,** *trup de pădure,* în jud. Putna, pe teritoriul comuneĭ cu același nume; face parte din moșia Găgești; întinderea ei împreună cu trupurile: Bărleanca, Șătrăreasca, Făgetul, Scoghioreni și Dumbrăveneasca, este de 2800 hect.

Cucuieți, *pădure,* a statuluĭ, în jud. Ilfov; are o întindere de 300 hect., este pendinte de com. Cucuieți-Plătărești, plasa Dîmbovița.

Cucuieți, *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Trotușul, com. Dofteana; izvorește din Poiana-Cîrlanuluĭ și după ce udă satul Cucuieți, se varsă d'a stînga în rîul Trotușul.

Cucuieți, *pîrîŭ,* în jud. Bacăŭ, pl. Tazlăul-d.-s., com. Solonțul, care udă satul Cucuieți și se varsă d'a dreapta în Tazlăul-Mare. Acest pîrîŭ izvorește din locul numit Ciocîrlanul și curge de la S.-V. spre N.-E.

Cucuieți-Frumușani, *moșie,* a statuluĭ, în jud. Ilfov, pendinte de Mitropolie, și care s'a arendat pe periodul 1886—96, cu 30000 leĭ anual, împreună cu o moară de la Cucuieți, vatra și cîrciuma.

Cucuieți-Moara, *sat,* jud. Dîmbovița, pl. Dîmbovița; face parte din com. rur. Cucuieți-Plătărești. Este situat la S., de Plătărești, între rîul Dîmbovița și Valea-Grecilor. La S.; rîul Dîmbovița formează o insulă acoperită de richită și salcie.

Se întinde pe o suprafață de 1080 hect. cu o populație de 205 suflete.

Locuitorĭ aŭ numaĭ 50 hect.; restul e proprietatea statuluĭ.

Are 2 morĭ cu apă, 3 mașinĭ de treerat cu aburĭ, 1 pod stătător.

Hosted by Google

Comerciul se face de 1 hangiŭ.

S'aŭ stabilit în sat 4 străinĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 166 și al celor micĭ de 53.

Rîul Dîmbovița inundă cătunul în timp de ploĭ marĭ și atuncĭ locuitoriĭ sunt nevoiți a-și apăra căminurile până se scurge apa la matca sa.

In sat e o movilă, căreia în trecut îĭ zicea Cucuĭ. Această movilă datează din timpĭ foarte vechĭ. Asupra formăreĭ eĭ se daŭ două părerĭ: saŭ că a făcut parte din dealul drept al Dîmboviței și din cauza deselor vărsărĭ ale apeĭ și-a mutat matca și a izolat-o în mijlocul lunceĭ saŭ că este vr'o movilă făcută de vechiĭ locuitorĭ și în care îngropaŭ pe morțiĭ lor.

Cucuieți-Plătărești, *com. rur.*, jud. Ilfov, plasa Dîmbovița, situată spre E. de București, la întîlnirea văeĭ Pasărea cu rîul Dîmbovița, 26 kil. departe de București.

Se compune din satele: Cucuieți - Sudiți, Cucuieți - Moara, Plătărești, Podul-Pitaruluĭ, Progresul și Renașterea, cu o populație de 2610 locuitorĭ, carĭ locuesc în 590 case.

Suprafața totală a comuneĭ e de 6101 hect.

Statul și însurățeiĭ, după moșiile Progresul și Renașterea, aŭ 3170 hect. și locuitoriĭ celorl-alte cătune aŭ 2931 hect. Se cultivă din ele 2732 hect. (440 pădure). Locuitoriĭ cultivă 2833 hect. (100 izlaz).

In comună sunt 3 bisericĭ (la Cucuieți-Sudiți, Plătărești și Podul-Pitaruluĭ), 4 școale mixte, 2 morĭ cu aburĭ, 4 mașinĭ de trierat, 6 heleștaie, 2 poduri.

Comuna numără 450 contrib., cu un budget de 8353 leĭ la venitură și de 8240 leĭ la cheltueliĭ. In anul 1885 eraŭ 473 contribuabilĭ.

Dintre locuitorĭ, 554 sunt plugarĭ, 74 aŭ diferite profesiunĭ.

Arătura se face cu 284 pluguri: 200 cu boĭ și 84 cu caĭ. Locuitoriĭ aŭ 408 care și căruțe: 203 cu boĭ și 205 cu caĭ. Comerciul se face de 10 cîrciumarĭ și 3 hangiĭ.

Numărul vitelor marĭ e de 2117 (886 caĭ și epe, 621 boĭ, 427 vacĭ și viteĭ, 48 taurĭ, 32 bivolĭ, 103 bivolițe) și al celor micĭ de 4078 (66 capre, 420 porcĭ, 3592 oĭ). Locuitorĭ împroprietăriți sunt 338 și neîmproprietăriți 303.

S'aŭ stabilit în comună 4 străinĭ.

In partea de V. a acesteĭ comune, este un deal, care începe cu Dealul-Spireĭ și al Filaretuluĭ și continuă spre S. până la com. Gruiul, unde dispare în valea cea mai mare a Argeșuluĭ. Acest deal, în diferitele sale pozițiunĭ, este acoperit parte cu viĭ, parte cu pădurĭ, iar parte este semănat de țăranĭ cu diferite cereale. Așa, de pildă, în apropiere de București, este acoperit cu viĭ; mai ales dealul Filaretuluĭ ce trece pe lîngă Văcărești, până aproape de Popești-Conduratu, nu este acoperit de cît cu viță. Pe sub poalele acestuĭ deal se întinde și o vale care se numește Lunca. Această luncă începe de la acelaș punct cu dealul sus arătat și se termină tot cu acelaș punct adică cu com. Gruiul, unde intră și dispare în lunca cea mare a Argeșuluĭ. Pe lîngă București, această luncă este cultivată cu zarzavaturĭ; pe lîngă Leordeni și Bobești este acoperită cu vărzăriĭ; în alte părți cu semănăturĭ, precum: porumb, meiŭ, rapiță și alte cereale; iar în alte părți este rezervată pentru trifoiŭ și fînețe.

Pe această mare luncă sunt și cîte-va lacurĭ însemnate, precum: Ochiul-Rouluĭ, lîngă Leordeni, Lacul cel mare de lîngă Mărăcinĭ, aproape de satul Manolache, lacul Lebediul dintre Podul-Pitaruluĭ și Cucuieți, lacul Vasilați; mai sunt alte stufurĭ fără nicĭ o însemnătate care se găsesc tot pe această luncă.

Cucuieți-Sudiți, *sat*, jud. Ilfov, pl. Dîmbovița; face parte din com. rur. Cucuieți - Plătărești. Este situat la S. de Plătărești, între rîul Dîmbovița și Valea-Grecilor. La S., rîul Dîmbovița formează o insulă acoperită cu richită și salcie.

Se întinde pe o suprafață de 914 hect., din carĭ 580 aparțin statuluĭ și 334 hect. ale locuitorilor. Pe teritoriul satuluĭ e o pădure de 230 hect. Locuitoriĭ cultivă tot terenul.

Populația luĭ e de 437 sufl.

Are o biserică, cu hramul Sf. Nicolae, deservită de 1 preot și 2 cîntăreți; o școală mixtă, frecuentată de 20 elevĭ și 6 eleve, cu întreținerea căreia statul și comuna cheltuesc anual 1930 leĭ. Localul s'a construit din fondurile județuluĭ, în anul 1886. Pe teritoriul satuluĭ este 1 heleșteŭ.

Comerciul se face de 2 cîrciumarĭ și 1 hangiŭ.

Numărul vitelor marĭ e de 370 și al celor micĭ de 602.

Locuitoriĭ săĭ nu plăteaŭ bir și de aceea se numeaŭ Sudiți. Eĭ sunt coloniștĭ din Transilvania. Biserica din acest sat s'a clădit la anul 1842, adică vr'o 30 anĭ în urma înființăreĭ satuluĭ.

Cucuiova, *vîrf de deal*, din comuna rur. Crainici, plaiul Cloșani, jud. Mehedinți.

Hosted by Google

Cucuișul, *munte,* în com. Mălini, (1017.1), jud. Suceava.

Cucul, *mahala,* în jud. Mehedinți, pl. Motrul-d.-s., ține de com. rur. Ploștina.

Cucul, *pădure,* județul Ilfov, pe moșia Brănești, având diferite esențe de lemn, situată la S. de satul Brănești și în întindere de 150 hect. Această pădure este împrejmuită cu șanț, în care s'a făcut un dublu canton cu 4 camere și 2 săli, care servă de locuință garzilor pădurei și ca adăpost elevilor școalei de silvicultură, cari fac practică prin pădure.

Cucul, *vale,* în com. rur. Broșteni, plasa Motrul-d.-s., județul Mehedinți.

Cuculeasa-Fundeni, *cătun,* al comunei Fundeni, jud. Buzău, cu 200 locuitori, cari locuesc în 39 case. Are 3 sub-diviziuni: Fundenii-de-la-Drumul-Bogdanului, Capul-Moșiei și Hoinari.

Cuculescu, *sat,* face parte din com. rur. Stănești, pl. Oltul-d.-j., jud. Vîlcea. Are o populațiune de 301 locuitori (154 bărbați, 147 femei). Cade în partea de N. a comunei, lîngă rîul Cerna. Aci e o biserică aprope în ruină. Anul fondărei și ctitorii nu se cunosc. Copii în vîrstă de școală sunt 37 (22 băeți, și 15 fete).

Cuculia, *pisc,* la E. comunei Nemoiul, plasa Oltul-d.-j., județul Vîlcea.

Cuculia, *pisc,* la E. comunei Mateești, pl. Oltețul-d.-s., județul Vîlcea.

Cuculei, *deal,* în partea de N.-V. a satului Gîrceni, jud. Vasluiu. Desparte com. Gîrceni de com. Băcești, din jud. Romanului; este acoperit de păduri.

Cuculești, *cătun,* al com. Mărunțișul, jud. Buzău, cu 60 locuitori și 25 case; are o importantă mină de păcură în exploatare.

Cuculețul, *colină,* în jud. Buzău, com. Sibiciul-d.-s., cät. Gornetul; are fîneață și multe rupturi.

Cuculuĭ (Dealul-), *deal,* jud. Muscel, plaiul Dîmbovița. Constitue de la Păpușa, șirul despărțitor între apa Argeșului și Rîul-Tîrgului împreună cu munții Grădișteanul, Găinațul-Mare și Mic, Dobriașul-Mare și Mic, Strîmtul, Clăbucetul, Chiciora, Coasta-Mănăstirei-Nămăești, Dealul-Șelarilor și Dealul Mățăului.

Cuculuĭ (Dealul-), *deal,* pe care e așezat cătunul Tîrgul-Cuculuĭ, în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., comuna Plăinești, în partea de E., a comunei.

Cuculuĭ (Fundul-), *deal,* în jud. R.-Sărat, pl. Orașuluĭ, com. Odobasca. Se desface din culmea Scorușuluĭ și brăzdează N. comunei; este acoperit cu pășunĭ.

Cuculuĭ (Piatra-), *loc izolat,* în jud. Buzău, com. Pietroasa-d.-s. pe malul pîrîuluĭ Pietroasa.

Cuculuĭ (Poiana-), *loc izolat* și izlaz în jud. Buzău, com. Gura-Teghiĭ, cät. Nemertea.

Cuculuĭ (Tîrgul-), *tîrgulet,* în jud. R.-Sărat, pl. Marginea-d.-s., cătunul de reședință al com. Plăinești, numit ast-fel de la Dealul-Cuculuĭ pe care e așezat, în partea de E. a com., pe rîul Rîmna. Are o întindere de 12 hect., cu o populație de 260 fam., saŭ 870 sufl., din care 209 contribuabilĭ; 300 știŭ carte; sunt 20 străinĭ. Are o biserică, o școală de băeți și una de fete.

Cuculuĭ (Valea-), *moșie,* a statuluĭ, pendinte de M-rea Cotroceni, jud. Prahova, care pe periodul 1888—93 s'a arendat cu 3800 leĭ anual, în plus 480 leĭ plata de pădurarĭ și confiniștĭ.

Cuculuĭ (Valea-), *vale,* izvorește din pădurile com. Hîrsa, pl. Podgoria, jud. Prahova. Se varsă în rîul Cricovul, tot în raionul comunei Hîrsa.

Cuculuĭ (Valea-), *vale,* se întinde la V. de satul Valea-Caselor, în jud. Vasluiu, com. Lipova, pl. Racova.

— SFÎRȘITUL VOLUMULUĬ AL II-lea. —

Hosted by Google

Filmed by Preservation NEH 1992

Hosted by Google

Hosted by Google

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 02237 2109

Hosted by Google

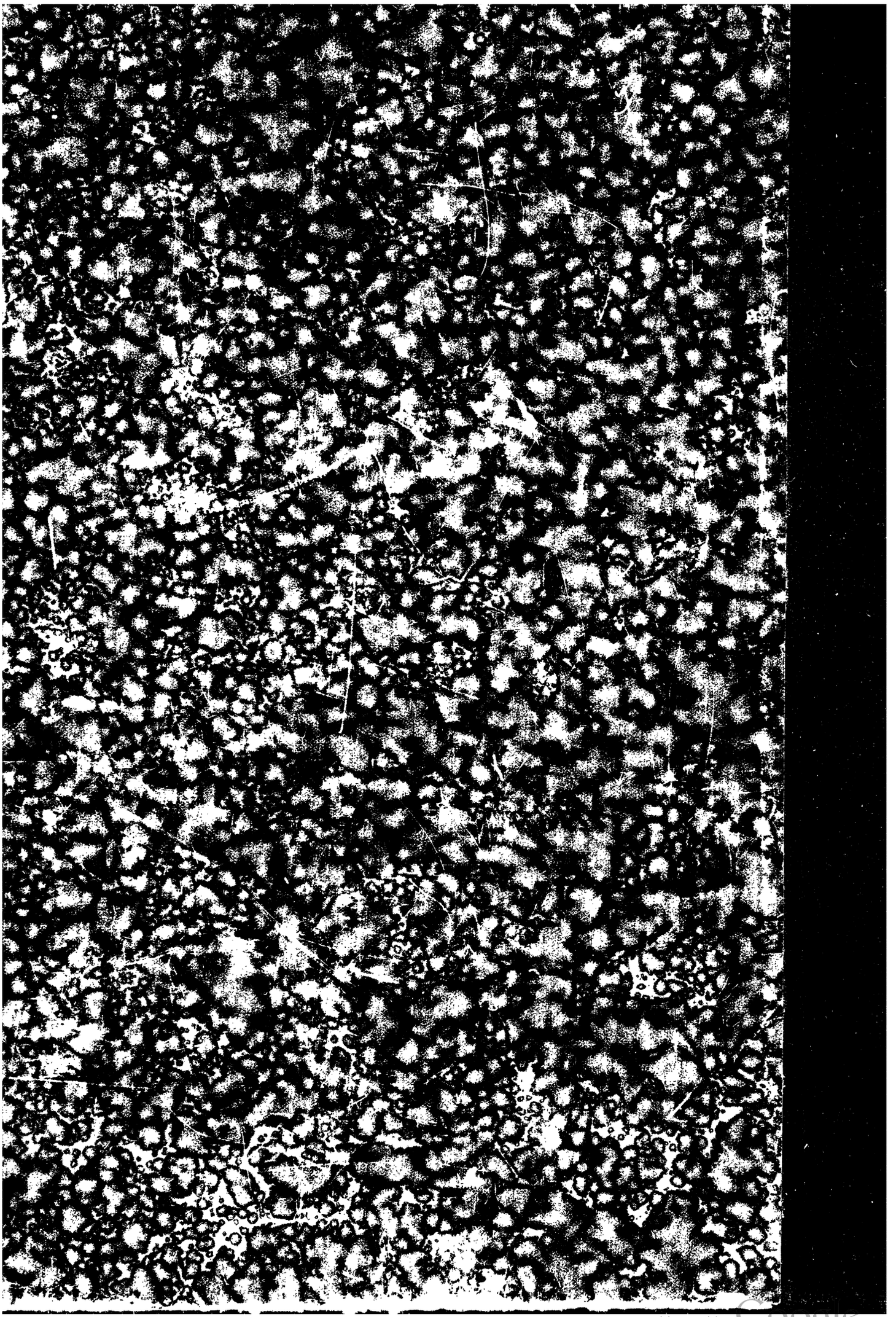

Hosted by Google